

DEN HELIGA
QUR'ANEN

ARABISK TEXT

MED

SVENSK ÖVERSÄTTNING

Den Heliga Qur'anen

DEN HELIGA QUR'ANEN

ARABISK TEXT
MED SVENSK ÖVERSÄTTNING
SAMT FÖRKLARANDE NOTER

Utgiven under beskydd av

Hadhrat Mirza Masroor Ahmad

den världsvida muslimska Ahmadiyyaförsamlingens ledare och imam. Måtte Allah hjälpa honom med Sitt mäktiga stöd. Hadhrat Mirza Masroor Ahmad är den femte efterföljaren till Hadhrat Mirza Ghulam Ahmad, den Utlovade Messias, frid vare med honom.

Den Heliga Qur'anen

Arabisk text
med svensk översättning
och förklarande noter

The Holy Quran – Arabic Text with Swedish Translation

Först utgiven i Sverige 1988
Denna andra reviderade utgåva publicerades
i Sverige 2018
© Islam International Publications Ltd.

Utgiven

Islam International Publications Limited
Unit 3, Bourne Mill Business Park
Farnham, Surrey, UK
GU9 9PS
www.alislam.org

Svensk utgivning

Den Heliga Qur'anen med svensk översättning
ISBN 978-91-981632-7-8

För ytterligare information

Hemsidor: www.alislam.org

www.ahmadiyya.se

E-post: info@ahmadiyya.se

Kontaktadress: Nasir Moskén
Tolvskillingsgatan 1
SE- 414 82 Göteborg, Sverige

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Innehållsförteckning	a
Lista över Qur'anens delar med sidnummer	e
Alfabetiskt register med sidnummer	e
Förord	h
Transkribering och translitteration	t
Paustecken	w
1. sura al-Fátiḥa	1
2. sura al-Báqara	3
3. sura ál-'Imrán	70
4. sura an-Nisa'	110
5. sura al-Má'ida	153
6. sura al-An'ám	186
7. sura al-A'ráf	223
8. sura al-Anfál	265
9. sura at-Táuba	282
10. sura Júnus	311
11. sura Húd	334
12. sura Júsuf	358
13. sura ar-Ra'd	381
14. sura Ibráhim	394
15. sura al-Hidjr	408
16. sura an-Naḥl	422
17. sura Baní Ísrá'íl	451
18. sura al-Káhf	474
19. sura Máriam	496
20. sura Tá há	512
21. sura al-Anbia'	532
22. sura al-Ḥadj	550
23. sura al-Mu'minún	567
24. sura an-Núr	583
25. sura al-Furqán	600
26. sura ásh-Shu'ará'	614
27. sura an-Náml	636
28. sura al-Qaṣaṣ	656

29. sura al-'Ankabút	675
30. sura ar-Rúm	690
31. sura Luqmán	702
32. sura Assádjda	713
33. sura al-Ahzáb	720
34. sura Sabá'	740
35. sura Fátír	753
36. sura Já sín	764
37. sura Assáfat	776
38. sura Sád	794
39. sura az-Zúmar	806
40. sura al-Mú'min	822
41. sura Há Mím assádjda	840
42. sura ash-Shúra	852
43. sura az-Zúkhruíf	866
44. sura ad-Dukhán	880
45. sura al-Djathía	888
46. sura al-Ahqáf	895
47. sura Muḥammad	905
48. sura al-Fath	913
49. sura al-Hudjurát	922
50. sura Qáf	928
51. sura adh-Dháriat	936
52. sura at-Túr	944
53. sura an-Nádjim	951
54. sura al-Qámar	959
55. sura ar-Raḥmán	967
56. sura al-Wáqi'á	976
57. sura al-Hadíd	986
58. sura al-Mudjádala	995
59. sura al-Háshr	1001
60. sura al-Mumtahína	1007
61. sura Assáff	1013
62. sura al-Djumu'á	1018
63. sura al-Munáfiqu'n	1022
64. sura at-Taghábun	1026

65. sura at- <u>Taláq</u>	1031
66. sura at- <u>Tahrím</u>	1037
67. sura al-M ^u lk	1042
68. sura al-Qalámm	1049
69. sura al-Háqqa	1055
70. sura al-Ma'áridj	1062
71. sura Nú <u>h</u>	1068
72. sura al-Djinn	1074
73. sura al-Múz-zámmill	1080
74. sura al-Múddath-thírr	1084
75. sura al-Qiáma	1091
76. sura ad-Dáhr	1097
77. sura al-Mursalát	1102
78. sura an-Nabá'	1108
79. sura an-Nazi'át	1113
80. sura 'Ábasa	1119
81. sura at-Takwír	1123
82. sura al-Infi ^t ár	1127
83. sura Mu ^t áffifin	1130
84. sura al-Inshiqáq	1134
85. sura al-Burúdj	1137
86. sura at- <u>Táriq</u>	1140
87. sura al-A'lá	1143
88. sura al-Gháshia	1146
89. sura al-Fadjr	1149
90. sura al-Baládd	1153
91. sura ash-Sháms	1156
92. sura Alláil	1159
93. sura ad- <u>Duhá</u>	1162
94. sura al-Inshirá <u>h</u>	1164
95. sura at-Tín	1166
96. sura al-'Alaq	1168
97. sura al-Qádr	1171
98. sura al-Bájina	1173
99. sura az-Zilzál	1176
100. sura al-'Adiát	1178

101. sura al-Qári'a	1180
102. sura at-Takáthur	1182
103. sura al-'Aşr	1184
104. sura al-Húmaza	1186
105. sura al-Fil	1189
106. sura al-Quráish	1191
107. sura al-Má'ún	1193
108. sura al-Káuthar	1195
109. sura al-Káfirún	1197
110. sura an-Naşr	1199
111. sura Allahább	1021
112. sura al-Ikhlás	1203
113. sura al-Fálaq	1205
114. sura an-Nás	1207
Bön att be när uppläsningen av den Heliga Qur'anen har avslutats	1209
Några arabiska ord förklaras	1210
Index	1216
Lista med förklaringar	1284
Referenslista	1286

Lista över den Ädla Qur'anens delar

Del nummer	Sida	Del nummer	Sida
Del 1	1	Del 16	490
Del 2	32	Del 17	535
Del 3	59	Del 18	569
Del 4	89	Del 19	606
Del 5	118	Del 20	650
Del 6	145	Del 21	685
Del 7	176	Del 22	731
Del 8	210	Del 23	768
Del 9	242	Del 24	814
Del 10	275	Del 25	850
Del 11	302	Del 26	897
Del 12	336	Del 27	940
Del 13	370	Del 28	996
Del 14	411	Del 29	1044
Del 15	455	Del 30	1109

ALFABETISKT REGISTER

Sura	Sida	Sura	Sida
'Ábasa	1119	al-A'ráf	223
ad-Dáhr	1097	al-'Asr	1184
ad-Duhá	1162	al-Baládd	1153
ad-Dukhán	880	al-Báqara	3
adh-Dháriat	936	al-Bájina	1173
al-Ádiát	1178	al-Burúdj	1137
al-Ahqáf	895	al-Djathía	888
al-Ahzáb	720	al-Djinn	1074
al-'Alaq	1168	al-Djumu'á	1018
al-A'lá	1143	al-Fadjr	1149
al-An'ám	186	al-Fálaq	1205
al-Anbia'	532	al-Fath	913
al-Anfál	265	al-Fátiha	1
al-'Ankabút	675	al-Fil	1189

al-Furqán	600	al-Qiáma	1091
al-Gháshia	1146	al-Quráish	1191
al- <u>H</u> adid	986	al-Wáqi'á	976
al- <u>H</u> adj	550	an-Nabá'	1108
al-Háqqa	1055	an-Nádjma	951
al- <u>H</u> áshr	1001	an-Na <u>h</u> l	422
al- <u>H</u> idjr	408	an-Náml	636
al- <u>H</u> udjurát	922	an-Nás	1207
al-Húmaza	1186	an-Na <u>s</u> r	1199
ál-'Imrán	70	an-Nazi'át	1113
al-Ikhlás	1203	an-Nisa'	110
al-Infítár	1127	an-Núr	583
al-Inshiqáq	1134	ar-Ra'd	381
al-Inshiráh	1164	ar-Ra <u>h</u> mán	967
al-Káfirún	1197	ar-Rúm	690
al-Káhf	474	Assádjda	713
al-Káuthar	1195	Assáff	1013
Allahább	1021	Assáfat	776
Alláil	1159	ash-Sháms	1156
al-Ma'áridj	1062	ásh-Shu'ará'	614
al-Má'ida	153	ash-Shúra	852
al-Má'ün	1193	at-Taghá u n	1026
al-Múddath-thirr	1084	at-Ta <u>h</u> rím	1037
al-Mudjádala	995	at-Takáthur	1182
al-Múlk	1042	at-Takwír	1123
al-Mú'min	822	a <u>t</u> - <u>T</u> aláq	1031
al-Mu'minún	567	a <u>t</u> - <u>T</u> áriq	1140
al-Mumta <u>h</u> ína	1007	at-Táuba	282
al-Munáfiqún	1022	at-Tín	1166
al-Mursalát	1102	a <u>t</u> - <u>T</u> úr	944
al-Múz-zámmill	1080	az-Zilzál	1176
al-Qádr	1171	az-Zúkhru <u>ff</u>	866
al-Qalámm	1049	az-Zúmar	806
al-Qámar	959	Baní Ísrá'íl	451
al-Qári'a	1180	Fátír	753
al-Qa <u>s</u> a	656	<u>H</u> á Mím assádjda	840

Húd	334	Muḥammad	905
Ibráhim	394	Muṭáffifin	1130
Já sín	764	Núḥ	1068
Júnus	311	Qáf	928
Júsuf	358	Sabá'	740
Luqmán	702	Ṣád	794
Márium	496	Tá há	512

Förord

till den första upplagan av den svenska översättningen av den Heliga Qur'anen

Den Heliga Qur'anen är muslimernas heliga skrift. Den uppenbarades av Gud till den Helige Profeten Muḥammad, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, i Arabien för ungefär 1400 år sedan. Uppenbarelseprocessen började år 610 e kr då islams Profet var ungefär 40 år gammal, och fortsatte under en period på ungefär 23 år. Fastän skrivkonsten var föga utbredd i Arabien på den tiden, nedtecknades den Heliga Qur'anen från första början, och olika skrivare anlätades vid olika tider för detta ändamål. De mest framstående av dessa skrivare var: Abu Bakr, Ali, Zaid bin Thabit, Zubair ibn al-Awwam, måtte Allah vara nöjd med dem alla.

Dessutom lärde ett stort antal av den Helige Profetens, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, följeslagare sig Qur'anen utantill allt eftersom den uppenbarades. Att lära sig stora litterära verk utantill var inte något nytt för araberna. De var i själva verket stolta över sitt enastående minne och ansågs oöverträffade i detta avseende. Det är känt att vissa av dem lärt sig över 100 000 verser av arabisk poesi utantill.

På så sätt bevarades den Heliga Qur'anen medelst ett tvådubbelt system från början till slut, vilket resulterade i att den Heliga Qur'anens text förblev oförändrad och intakt. Och de försök som vissa västerländska forskare har gjort för att bevisa motsatsen har misslyckats. Kritikerna tvingades slutligen, efter att ha använt kritikens strängaste regler, medge att den Heliga Qur'anen idag är exakt samma uppenbarelse från Gud, som den Helige Profeten Muḥammad, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, förde vidare till sina efterföljare.

Sir William Muir skriver i sin bok *Life of Mahomet*, London 1912, Vol I, s. 22-23:

”Stridande och förbittrade grupper som uppstod i och med mordet på Othman själv mindre än ett kvarts sekel efter Mahomets bortgång, har sedan dess splittrat den Mahometanska världen. Ändå har endast en Coran godtagits bland dem; och att de alla samstämmigt använt samma Skrift i varje tidsålder fram till idag, är ett obestriddligt bevis på att vi nu har exakt den text som iordningställdes på denne olycklige Kalifs befallning. Förmodligen finns det inte i hela världen något annat verk, som under tolv århundraden bevarat sin text så oförfalskad.”

E M Wherry skriver i sin *A comprehensive Commentary of the Kur’an*, London 1896, s. 349, Vol I:

”Qur’anens text är den mest oförfalskade bland alla verk av likvärdig ålder.”

Lane Poole skriver i sin *Selections from the Kur’an*, Turnber, London, 1879, Inledning s.c:

”En ovärderlig förtjänst hos Kuranen är att den inte råder någon som helst tvivel om dess äkthet ... Varje enskilt ord kan vi nu läsa med full visshet att det stått där oförändrat genom nära trettonhundra år.”

Bosworth Smith skriver i sin *Mohammad and Mohammedanism*, London 1874, s. 22:

”I Kuranen ha vi utan tvivel Mohammads exakta ord, utan förkortning eller tillägg.”

Professor T W Arnold skriver i sin *Islamic Faith*, London, s.9:

”Texten i denna upplaga motsvarar i allt väsentligt de faktiska uttalanden som Muḥammad själv gjorde.”

Fastän det inte är möjligt att i detalj nämna alla särdrag i denna mirakulösa bok, kan det ändå vara lämpligt att peka ut några viktiga detaljer för de läsare som endast vet litet om islam.

I den Heliga Qur'anen riktar Gud sig inte enbart till araber som många tror, utan till hela mänskligheten, och förklarar att den Helige Profeten Muhammad, Allahs välsignelser och frid vare med honom, är profet för hela världen. Den Heliga Qur'anen är den gudomliga lagens sista ord; en fullständig bok till vägledning för mänskligheten.

Det är den enda gudomliga skrift i vilken Gud beskriver profetvärdigheten som ett universellt fenomen, och förklarar att folk av olika ras och från världens alla länder har erhållit gudomlig uppenbarelse vid något tillfälle under tidens gång.

I den Heliga Qur'anen står det:

وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ

“och det finns inget folk till vilket icke en varnare har blivit sänd.” (35:25)

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ عَبْدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ

“Och bland varje folk uppreste Vi ett sändebud som lärde: ”Tillbed Allah och sky den onde.” (16:37)

Därmed förkastas påståendet att profetvärdigheten skulle ha begränsats till de profeter som omnämns i gamla och nya testamentet. I och med detta presenteras i den Heliga Qur'anen uppfattningen om en universell Gud, som är rättvis, god, välvillig, och som behandlar alla sina skapelser lika, oberoende av vilken ras, eller nationalitet de än måtte tillhöra.

Den allra största betydelse tillskrivs det faktum att Gud är en, en enhet som varken kan delas eller mångfaldigas. I den Heliga Qur'anen beskrivs endast ett förhållande mellan Skaparen och det skapade. Ingen delar Hans upphöjdhet i något som helst avseende. Ingen delar Hans odödlighet, och läran om treenigheten och sonen förkastas kategoriskt i den Heliga Qur'anen. Gud har varken maka eller avkomma.

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ° اللَّهُ الصَّمَدُ ° لَمْ يَلِدْ ° وَ لَمْ يُولَدْ ° وَ
لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ °

Säg: ”Han är Allah, den Ende! Allah, den Oberoende och den av alla Anropade. Han avlar icke, icke heller är Han avlad; och ingen är Hans like.” (112:2-5)

I den Heliga Qur'anen nämns sex fundamentala trossatser, nämligen tron på Gud, änglarna, de heliga skrifterna, profeterna, uppståndelsens och domens dag, samt Guds påbud som omfattar allt.

Läran om att synd skulle vara ärftlig tillbakavisas i den Heliga Qur'anen. Gud lär oss istället att varje individ är född ren och oskyldig, utan en enda fläck på sin själ. Gud är härskare över allting och Han kan förlåta synder om och när Han så önskar. Han är inte bara rättvis, utan gränslöst barmhärtig, förlåtande och välvillig!

Frälsningen ligger i beslutet inom varje människa att ångra och bättra sig samt att vända sig i all uppriktighet till sin Skapare. Synden kan tvättas bort genom människans egna ångerfulla tårar. En sådan ånger ger, om den accepteras av Gud, varje människa en andlig pånyttfödelse, oavsett vilken synd hon än kan ha begått.

Jesus, frid vare med honom, beskrivs i den Heliga Qur'anen som en högt skattad profet i hög ställning. Åsikten att Jesus bokstavligen skulle kunna vara Guds

son och att han dog på korset för att frälsa mänskligheten förkastas helt. Alla påståenden om att Jesus, frid vare med honom, överhuvudtaget skulle ha blivit korsfäst till döds avvisas bestämt. I den Heliga Qur'anen lär Gud oss att hans fiender misslyckades i sina försök att döda honom genom korsfästning. När han togs ner från korset var han bara avsvimmad och det såg ut som om han skulle kunna vara död och på det sättet uppkom all förvirring och alla hypoteser om hans förmodade död på korset. Av betydelse är också det faktum att judarna gjorde en hemställan till Pontius Pilatus strax efter korsfästelsen och krävde att kroppen skulle överlämnas till dem. De uttryckte i klara ordalag att de trodde Jesus, frid vare med honom, kunde ha överlevt korsfästelsen och kanske senare skulle komma att hävda att han återuppstått från de döda.

Att Jesus, frid vare med honom, föddes av en jungfru bekräftas i den Heliga Qur'anen och därmed kan Maria rentvås från varje antydning om att hennes moral skulle ha varit tveksam.

En unik inställning i förhållande till andra religioner beskrivs i den Heliga Qur'anen. Muslimer uppmanas inte bara till att acceptera Evangeliet och Toran och de profeter som nämns i dessa skrifter utan även, som en fundamental trossats, att tro på alla gudomliga skrifter och profeter, var de än har levt och verkat.

فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ

”skrifterna i vilka det finns läror som varar för alltid.”
(98:4)

Det centrala budskapet var ursprungligen detsamma i alla religioner, beskriver Gud i den Heliga Qur'anen, nämligen att tro på en enda Gud, att uppriktigt tillbe

Honom och att söka Hans välbehag genom att vara frikostig i goda gärningar och när det gäller välgörande ändamål, var ursprungligen detsamma.

Bortsett från dessa grundläggande principer har de olika religionernas sociala och moraliska lärosatser varierat för att passa varierande behov i olika tider och olika delar av världen. Fastän Toran och Evangelierna liksom många andra böcker erkänns i den Heliga Qur'anen som Guds uppenbarelser, hävdas emellertid att de inte förblivit helt intakta. Under tidens gång har dessa heliga böcker olyckligtvis interpolerats och förvanskats. Många av de motsägelser och skiljaktigheter som vi idag finner i resterna av dessa ursprungligen gudomliga böcker får således sin förklaring i den Heliga Qur'anen.

Det yttersta syftet med att skapa människan är att hon skall tillbe Gud. Gud förklarar i Qur'anen att det inte enbart betyder att böja sig ned och ödmjukt kasta sig till marken inför Honom, utan även att sträva efter att efterlikna Hans egenskaper, så att varje människa reflekterar Hans ljus och godhet och blir en sann avbild av Gud på jorden.

Människan är Hans förnämsta skapelse i universum och innehar en högre och värdigare ställning än alla andra skapade varelser. Fastän människan som sådan innehar en högre ställning i förhållande till resten av skapelsen, tillbakavisas alla uppfattningar om social överlägsenhet mellan olika människor. I Skaparens ögon är endast den bättre, som överträffar andra i dygd och rättfärdighet.

I Qur'anen omfattas alla aspekter av mänskligt liv som ett fullständigt religiöst, socialt, ekonomiskt, och moraliskt system med ett universellt användningsområde. Gud förklarar också att inget system, hur bra det än kan vara, kan fungera om det inte strängt följer givna moraliska värderingar.

De rättigheter och skyldigheter som varje enskild individ såväl som varje social sektor har beskrivs klart och tydligt i den Heliga Qur'anen för att åstadkomma en perfekt harmoni och för att undanröja alla tänkbara orsaker till missämja mellan olika människor. På så sätt undanröjs klasstänkande och alla former av utnyttjande man och man emellan.

Utmärkande för den Heliga Qur'anen bland alla uppenbarade böcker är därtill att Gud i den fastställer kvinnans rättigheter och ger henne en framskjuten och respekterad ställning i det mänskliga samfundet. Qur'anen är också den enda uppenbarade bok som innehåller klara och tydligt formulerade arvs lagar som ger kvinnor rätt att ära.

Trosfrihet är ett annat viktigt särdrag i Guds lära. Gud har givit människan ett fritt val mellan att tro eller förkasta och ingen får lov att utöva påtryckningar när det gäller religionsfrågor. I trosfrågor är varje enskild människa endast ansvarig inför Gud. Ingen ideologi får tvingas på någon, och inte heller får någon tvingas avsäga sig det han tror på. Övertygande argument och saklig diskussion är de enda tillåtna medlen för att åstadkomma en ändring.

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ

”Det får icke finnas något tvång i religionen.” (2:257)

لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيِيَ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ ط

”så att de måtte förgås som är dömda att förgås genom en uppenbar rättvisa och så att den måtte överleva som förtjänade att överleva genom en tydlig rättvisa.” (8:43)

I den Heliga Qur'anen lär Gud oss att den mänskliga själen får en ny existensform efter döden. Själens öde och slutmål i livet efter döden beror helt på ens egna goda eller onda gärningar och uppförande här på jorden.

Gud beskriver i den Heliga Qur'anen islam som det budskap om ljus som slutligen och efter en lång strid övervinner mörkret. Det finns en profetia i den Heliga Qur'anen om att islam vid tidens ände kommer att överskugga alla andra religioner och ideologier och på så sätt förverkliga målet med en universell religion för hela mänskligheten. Enligt den Helige Profeten Muḥammads, Allahs välsignelser och frid vare med honom, profetior skulle denna islams slutgiltiga seger åstadkommas genom logik, saksakäl och inre övertygelse hos en sentida efterföljare till den Helige Profeten Muḥammad, Allahs välsignelser och frid vare med honom. Han skulle kallas en Messias, en *Mahdi*.

Mot slutet av förra århundradet uppreste Gud som en uppfyllelse av den profetian och i enlighet med Ahmadiamuslimsk tro, Mirza Ghulam Ahmad från Qadian i Indien, som den utlovade reformatorn för vår tid. Han grundade år 1889 en församling som han kallade Islams Ahmadiaförsamling.

Denna församling har från första början axlat uppgiften att sprida Islams budskap till alla genom fredliga medel, saksakäl och övertygande argument så väl som humanitärt arbete i olika delar av världen. Fram till idag har församlingen vunnit gehör för Islam i ett hundratal olika länder och ansträngningarna fortsätter.

Denna svenska översättning av den Heliga Qur'anen är ett annat viktigt steg som församlingen tagit i samma riktning. Måtte Allah välsigna det med framgång.

Översättningen har utförts av Dr Qanita Sadiqa och har reviderats av Kamal Yousuf. Vi är tacksamma mot dem som lagt ner arbete och möda för att möjliggöra utgivandet av översättningen. Den totala kostnaden för

tryckningen av den svenska översättningen av den Heliga Qur'anen har bekostats av Ahmadiyyaförsamlingens medlemmar i Dubai, Sharja och Ajman. Det är vår innerliga förhoppning att Allah måtte belöna dem rikligt för deras upppoffring.

När vi nu ger ut denna Heliga Skrift på svenska, bönfäller vi Allsmäktige Allah om att den måtte bli till en källa till vägledning för alla som läser den, och att de måtte bli välsignade genom detta Guds Heliga Ord, vilket sänts som vägledning till hela mänskligheten.

S.H. Abbasi

additional Wakil-ut-Tasnif and Nazir Eshaat

Förord

till den andra och reviderade utgåvan av den svenska översättningen av den Heliga Qur'anen

I den Heliga Qur'anen beskriver Gud att islam är det budskap om ljus som slutligen och efter en lång kamp övervinner mörkret. Det finns en profetia om att islam vid tidens ände kommer att överskugga alla andra religioner och på så sätt förverkliga målet med en universell religion för hela mänskligheten.

Enligt den Helige Profeten Muḥammads, Allahs välsignelser och frid vare med honom, profetior skulle denna islams slutgiltiga seger åstadkommas genom logik, sakskaäl och inre övertygelse hos en framtida efterföljare. Den efterföljaren skulle kallas Messias, *Mahdi*.

Mot slutet av förra århundradet uppreste Gud Mirza Ghulam Aḥmad från Qadian, Indien, som den utlovade reformatorn för den yttersta tiden och som en uppfyllelse av den profetian. Han grundade år 1889 en församling som han kallade den muslimska Aḥmadiyahförsamlingen.

Församlingen leds av en andlig ledare, *khalif*, som tillsätts genom val och väljs på livstid. Hans Helighet Mirza Masroor Aḥmad är den femte *khalifen* efter den Utlovade Messias.

Detta är den andra utgåvan av den svenska översättningen av den Heliga Qur'anen. Denna andra utgåva av den svenska översättningen initierades av Hans Helighet Mirza Masroor Aḥmad, den femte *khalifen* efter den Utlovade Messias, och är reviderad i enlighet med den engelska översättning som utfördes av den framlidne Maulawi Sher Ali, måtte Allah vara nöjd med honom. En ny utgåva av den engelska översättningen publicerades år 1997 av Islam International Publications Ltd. och innehöll ett tillägg innehållande en alternativ översättning av några verser eller delar av verser samt med förklarande kommentarer till vissa av dem av Hans

Helighet Mirza Tahir Ahmad, den fjärde efterträdaren, *khalifen*, till den Utlovade Messias, måtte Allah välsigna hans själ med sin oändliga nåd. Vi har följt den översättningen.

De introduktioner som skrivits av Hans Helighet Mirza Tahir Ahmad, den fjärde *khalifen*, har tagits med i denna andra upplaga på svenska. Introduktionerna till kapitlen samt fotnoterna har översatts till svenska av Kashif Virk.

Den första svenska översättningen utfördes av Dr Qanita, PhD, MD, M.B, Ch.B. Hon har även reviderat den andra utgåvan såväl som introduktioner och noter. Det team som i övrigt har utfört det huvudsakliga arbetet har bestått av Kamal Yousuf, Meer Abdul Qadeer, Waseem Zaffar och Sadia Lone. Andra som har hjälpt till på olika områden för att översättningen skulle kunna genomföras är Hajrah Ahmad, Naweed Meer, Safia Elshawie, Egypten, Aresha Dieffenthaler, Holland, samt Naseer Ahmad, Norge, med flera. Teamet har arbetat under överinseende av Mamoon ur-Rashid, nuvarande vald ledare, *amir*, för Ahmadiaförsamlingen i Sverige.

Vi är tacksamma mot alla dem som genom sina ansträngningar och sitt arbete har möjliggjort denna översättning.

När vi nu ger ut den andra utgåvan av denna heliga skrift på svenska, bönfaller vi Allsmäktige Allah om att den måtte bli till en källa till vägledning för alla som läser den och att de måtte bli välsignade genom detta Guds Heliga Ord, vilket sänts som vägledning till hela mänskligheten.

Ahmadiaförsamlingen har från första början axlat uppgiften att sprida Qur'anens budskap över hela världen genom fredliga medel, sakskalet och övertygande argument så väl som genom humanitärt arbete i olika delar av världen. Den Heliga Qur'anen är nu översatt till sjuttiofem olika språk och fram till idag har församlingen vunnit gehör för Guds budskap i den Heliga Qur'anen i

tvåhundraio olika länder och ansträngningarna fortsätter. Måtte Allah välsigna våra ansträngningar med framgång.

Munir-ud-Din Shams

Additional Wakil-ut-Tasneef

April 2018

Translitteration och transkription arabiska – svenska

Arabisk bokstav	På svenska skrivs det
ا	<i>a, i, o</i> i början av ord. Uttalet styrs av små tecken som läggs till, se nedan.
ب	<i>b</i>
ت	<i>t</i>
ث	<i>th</i> - ett läspande s, uttalas som <i>th</i> i det engelska ordet <i>thing</i> .
ج	<i>dj</i> - bokstaven uttalas som <i>d</i> och <i>j</i> tillsammans, som i det svenska ordet <i>djinn</i> .
ح	<i>h</i> - ett <i>h</i> som uttalas mer gutturalt och hårdare än ett vanligt svenskt <i>h</i> .
خ	<i>kh</i> - ett gutturalt väsljud som uttalas långt bak i gommen, som <i>ch</i> i det skottska ordet <i>loch</i> eller <i>ch</i> i det tyska ordet <i>ach</i> . Ljudet finns dialektalt i svenskan.
د	<i>d</i>
ذ	<i>dh</i> - ett tonande läspande s, uttalas som <i>th</i> i det engelska ordet <i>that</i> .
ر	<i>r</i>
ز	<i>z</i> - ett tonande s

س	s - ett klart s som inte får vara läspande, som i det svenska ordet <i>som</i> .
ش	<i>sh</i> – ett väsljud som i det engelska ordet <i>she</i> eller det svenska ordet <i>tjuta</i> .
ص	<u>s</u> - ett klart s som inte får vara läspande men uttalas mer gutturalt och hårdare än ett vanligt svenskt s.
ض	<u>d</u> - ett <i>d</i> som uttalas mer gutturalt och hårdare än ett vanligt svenskt d.
ط	<u>t</u> - ett tjockt <i>t</i> som uttalas som uttalas med tungspetsen mot gommen bakom tänderna, som i det engelska ordet <i>take</i> .
ظ	<u>dh</u> - ett <i>dh</i> som uttalas mer gutturalt och hårdare än <i>dh</i> i det engelska ordet <i>that</i> .
ع	' - ett hårt gutturalt ljud, som lättast lärs genom att lyssna och härma och som ofta skrivs som en apostrof i text.
غ	<i>gh</i> - ett skorrande <i>r</i> , som det ofta uttalas i södra delen av Sverige.
ف	<i>f</i>
ق	<i>q</i> - ett djupt, gutturalt <i>k</i> , som lättast lärs genom att lyssna och härma.
ك	<i>k</i>
ل	<i>l</i>
م	<i>m</i>
ن	<i>n</i>

ه	h
و	o – uttalas som ett o efter en konsonant som i det svenska ordet <i>bo</i> eller <i>w</i> före vokal som i det engelska ordet <i>work</i> .
ي	i – uttalas som i före konsonant som i de svenska orden <i>fick</i> eller <i>fira</i> men som ett j före vokal som i det svenska ordet <i>jag</i> .
ء	' Ett klickljud, som lättast lärs genom att lyssna och härma.

Korta vokaler har inga egna bokstäver utan representeras av mindre tecken som skrivs ovanför eller under de ordinarie bokstäverna:

- ◌ - Ett *a* som i det svenska ordet *kall*.
- ◌ - Ett *i* som i det svenska ordet *titta*.
- ◌ - Ett *o* som i det svenska ordet *port*.

Långa vokaler markeras genom mindre tecken som skrivs ovanför eller under de ordinarie bokstäverna:

- ◌ eller َ , *a*, ett *a* som i det svenska ordet *tak*.
- ◌ eller ِ , *i*, Ett *i* som i det svenska ordet *fri*.
- ◌ eller ُ , *o*, ett *o* som i det svenska ordet *bot*.

◌, *ao*, De två tecknen läses i kombination och uttalas som *ao* i det svenska ordet *kaolin* eller *ou* i det engelska ordet *sound*.

◌, *ai*, De två tecknen läses i kombination som *aj* och uttalas som *i* i det engelska ordet *site*.

Paustecken vid uppläsning av den Heliga Qur'anen

Tecken	Betydelse
م	En nödvändig paus.
□	Tecken i slutet av en vers. Det är önskvärt men inte nödvändigt att göra paus här.
ط	Det är önskvärt men inte nödvändigt att göra paus här.
□ لا	Att göra en paus eller att fortsätta är valfritt.
ج	Det bästa är att göra en paus.
لا	Gör ingen paus, det är nödvändigt att fortsätta.
وتفر	Gör ett kort uppehåll ljudmässigt, dock utan att hämta andan emellan.
قصص	Det är önskvärt att fortsätta, gör ingen paus här.
نف	En paus rekommenderas.
: :	Beträffande den delen av en vers som ligger mellan dessa tecken gäller att om man gör en paus som föregås av det första tecknet bör man inte göra någon paus vid det andra, men om man inte har

	gjort någon paus vid det första bör man göra det vid det andra. Till exempel:
ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٠٠﴾	<i>dhalikal kitabu la raiba fi * hudal-lil-muttaqin</i> – Gör en paus vid asterisken
ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٠٠﴾	<i>dhalikal kitabu la raib * fihi hudal-lil-muttaqin</i> – Gör en paus vid asterisken

Kapitel 1

AL-FÁTIḤA

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den första perioden i Mecka (*mákka*). Vissa pålitliga källor menar att den uppenbarades ytterligare en gång i Medina (*madína*). Det innehåller sju verser.

Kapitlet är en sammanfattning av hela den Ädla Qur'anens innehåll, och det är därför den i en av traditionerna (*ahádith*) givits namnet "Skriftens moder" (أُمُّ الْكِتَابِ *úmmul kitáb*). Därutöver finns fler namn omnämnda, som "Skriftens inledning" (فَاتِحَةُ الْكِتَابِ *fátihatul kitáb*), "Välsignelsen" (الصَّلَاةِ *assalát*), "Lovprisningen" (الْحَمْدِ *al-hamd*), "Qur'anens moder" (أُمُّ الْقُرْآنِ *ummul qur'án*), "De sju ofta repeterade verserna" (السَّبْعُ الْمُتَنَانِي *assáb'ul masáni*), "Helandet" (الشِّفَاءِ *ash-shifá*), "Skatten" (الْكَزْزِ *al-kanz*), med flera.

Allah gav den Ultovade Messias, måtte Allahs frid vara med honom, en djup kunskap om detta kapitel och han skrev därför en särskild tolkning av det på arabiska.

sura AL-FÁTIHÁ
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. All lovprisning tillkommer endast Allah, världarnas Herre,

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ②

3. den Nåderike, den Barmhärtige,

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③

4. domedagens Härskare.

مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④

5. Dig allena tillber vi och Dig allena bönfaller vi om hjälp.

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ⑤

6. Led oss på den rätta vägen,

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑥

7. deras väg, vilka Du bevisat nåd, vilka icke har ådragit sig vrede och som* icke har gått vilse.

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ⑦
غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑧

*1:7 Läsaren bör inte låta sig missledas av orden och tro att ordet (الْمَغْضُوبِ) *al-maghdúb*) enbart hänvisar till den Guds vrede som judarna ådragit sig. Uttrycket är öppet och inbegriper inte bara Guds, utan även människors, vrede som de kan ha ådragit sig.

Kapitel 2 AL-BÁQARA

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under de inledande två åren av perioden i Medina (*madína*), och den innehåller tvåhundraåttiosju verser. Redan i inledningen av kapitlet nämns den grundläggande läran om Allah, om uppenbarelser och om tron på livet efter detta.

I *al-fátiḥa* nämns tre olika grupper; de som blivit belönade, de som ådragit sig vrede och de som har gått vilse. Efter en beskrivning av den första gruppen, beskriver kapitlet med klarhet de som ådragit sig vrede och deras onda lärosatser, ogärningar och olydighet.

Detta kapitel är ett häpnadsväckande mirakel och det beskriver händelser i olika profeters liv från begynnelsen och ända fram till den högst Helige Profeten Muḥammad, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom. Alla farhågor som hotar islam fram till domedagen har pekats ut i den. Efter profeten Adam, frid vare med honom, nämns olika stora religioners profeter, som till exempel Abraham, Moses, Jesus, och den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med dem alla.

Då man läser kapitlet kan man tro att hela den islamiska lagen (*sharía*) uppenbarats i sin helhet i det, och att ingen aspekt av den har lämnats kvar. Även om vissa aspekter går att finna i andra kapitel, så är detta innehållsmässigt fullkomligt i sig. Det står i den islamiska traditionen (*hadith*) att den Helige Profeten, måtte Allahs välsignelser och frid vara med honom, sade att allt har en höjdpunkt och den Ädla Qur'anens höjdpunkt är kapitel *al-báqara*.

Kapitlet innehåller en vers som är Qur'anens versers

höjdpunkt, och det är versen Ájat-tronen (أَيَّتَ الْكُرْسِيِّ *ajat al-kursi*) (2:256). Att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vara med honom, fick ta emot just det kapitlet är således ett utmärkande tecken på hans ställning. I kapitlet står även detaljerade föreskrifter som gäller bönen, fastan, Zakát och pilgrimsfärden (*hadj*).

De böner som profeterna Abraham och Ismael, frid vare med dem, bad vid återuppbyggnaden av Guds hus (بَيْتُ اللَّهِ *baitullah*) står särskilt nedskrivna.

Det förbund (مِيثَاقٌ *mitháq*) som Allah slöt med Israels barn och som de till sin egen olycka bröt, finns omnämnt i kapitlet. Detta visade sig senare vara en anledning till Jesu ankomst, frid vare med honom.

Mot slutet av kapitlet finns det en vers som verkar vara en sammanfattning av alla böner, samtidigt som den framstår som en obegränsad skatt av böner som vi har fått till skänks.

Sura AL-BÁQARA
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Álif Lám Mím*.

أَلِفٌ لَامٌ مِيمٌ ②

3. Detta är en fullkomlig bok, det finns inget tvivelsmål i den, den är en vägledning för de rättfärdiga,

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ③

4. som tror på det fördolda och förrättar bönen, och ger ut av det som Vi försett dem med,

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ④

5. och som tror på det som uppenbarades för dig och det som uppenbarades före dig och som har en fast tro på det som ännu skall komma.

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ⑤

6. Det är de som följer sin Herres vägledning och det är de som kommer att ha framgång.

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑥

7. För dem som icke har trott är det likgiltigt om du varnar dem eller icke, de kommer icke att tro.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑦

*2:2 Jag är Allah, den Allvetande.

8. Allah har förseglat deras hjärtan och öron och över deras ögon är ett täckelse, och för dem finns ett svårt straff.

خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ
وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةً وَ لَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑧

R.2

9. Bland människorna finns det några som säger: "Vi tror på Allah och den Yttersta Dagen", fastän de icke alls tror.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ⑨

10. De vill bedra Allah och dem som tror, men bedrar endast sig själva, fastän de icke märker *det*.

يُخَدِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ
وَمَا يَشْعُرُونَ ⑩

11. Det fanns en sjukdom i deras hjärtan, och Allah har utökat deras sjukdom för dem, och för dem finns ett plågsamt straff för att de brukade ljuga.

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ
مَرَضًا وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۗ بِمَا كَانُوا
يَكْذِبُونَ ⑪

12. Och när det blir sagt till dem: "Stifta inte ofrid på jorden", svarar de: "Vi främjar bara freden."

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ⑫

13. Tag er i akt, ty det är sannerligen dessa som ger upphov till oroligheter, fastän de icke inser *det*.

إِلَّا أَنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ
لَّا يَشْعُرُونَ ⑬

14. Och när det blir sagt till dem: "Tro såsom *andra* folk har trott", svarar de: "Skall vi tro såsom dårarna har trott?" Kom ihåg att det sannerligen är de själva som är dårar, fastän de icke vet *det*.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا
أَنُؤْمِنُ بِكَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ ۗ إِنْ هُمْ
هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ⑭

15. Och då de möter dem som tror säger de: ”Vi tror”, men när de är ensamma med sina anförare säger de: ”Vi håller sannerligen med er, vi drev bara med dem.”

وَإِذْ أَقْبَوُا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شِيْطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ لَا
إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ﴿١٥﴾

16. Allah kommer att bestraffa deras hån och låta dem fortsätta i sina överträdelse och med att vandra i blindo.

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٦﴾

17. Det är dessa som har bytt ut vägledning mot villfarelse, men deras handel har icke givit dem någon vinning, icke heller är de rätt vägleda.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ ۖ فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٧﴾

18. Deras fall kan liknas vid en person som tände en eld och när den lyste upp allt omkring honom, tog Allah bort deras ljus och lämnade dem i ett djupt mörker. De kan icke se.

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا ۖ فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمٍ لَا يَبْصُرُونَ ﴿١٨﴾

19. De är döva, stumma och blinda* så de kommer icke att vända tillbaka.

صَمٌّ بكم عُمًى فهُمْ لَا يُرْجَعُونَ ﴿١٩﴾

20. Eller så är det som ett häftigt regn från molnen, vilka är tjocka av mörker och åska och blixtrar. På grund av åskmullret sätter de fingrarna i öronen av fruktan för döden, och Allah innesluter de icke troende.

أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمٌ وَّرَعْدٌ وَبَرْقٌ ۚ يُجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ ۗ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٢٠﴾

*2:19 Denna vers visar på den kategori av hycklare vilka beskrivs som döva, stumma och blinda på grund av sina beslut att inte lyssna på sanningen, att inte tala sanning eller att inte vilja se den. De har medvetet förnekat sina färdigheter och låst fast sig själva.

21. Blixten kan nära nog beröva dem synen. Närhelst den lyser på dem, vandrar de i dess sken och när det blir mörkt för dem, står de stilla. Och om Allah så hade önskat hade Han kunnat beröva dem hörsel och syn. Allah har sannerligen makt till att göra allt vad Han vill.

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطِفُ أَبْصَارَهُمْ ط كَلَّمَا
أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ
عَلَيْهِمْ قَامُوا ط وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ
بِسْمِعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ ط إِنَّ اللَّهَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢١﴾

R.3

22. Å, ni människor, dyrka er Herre, som skapade er och dem som levde före er, på det att ni måtte bli rättfärdiga.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢٢﴾

23. Han som gjorde jorden till er bädd och himlen till ert tak, och lät vatten falla ned från molnen och frambringade frukter till ert livsuppehälle genom det. Jämställ icke någon med Allah när ni vet det.

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ
بِنَاءً ط وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ
مِنَ الشَّجَرِ رِزْقًا لَكُمْ ط فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ
أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

24. Och om ni är villrådiga beträffande det Vi sänt ned till Vår tjänare, frambringa då ett kapitel likt detta, och anropa era medhjälpare vid sidan av Allah, om ni är sannfärdiga.

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا
فَاتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ ط وَادْعُوا
شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٢٤﴾

25. Men om ni icke gör *det*, och ni kommer aldrig att kunna göra *det*, var då på er vakt emot elden, vars bränsle är människor och stenar och som är beredd för de icke troende.

فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا
النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ
أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٥﴾

26. Och ge glada budskap till dem som tror och handlar rättfärdigt, om att *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar, finns till för dem. Närhelst de bjuds frukt därifrån kommer de att säga: ”Detta har givits oss förut”, fastän det bara var något liknande som gavs dem. Och där kommer de att ha makar, helt rena, och där kommer de att förbli.*

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنْتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾

27. Allah tvekar ej att framställa en liknelse så liten som en mygga eller ännu mindre. De som tror vet att det är sanningen från sin Herre, medan de som icke tror säger: ”Vad menar Allah med ett dylikt exempel?” Genom detta dömer Han många som vilsefarna och många blir vägleda av Honom genom det, och ingen utom de ohörsamma dömer Han därigenom som vilsefarna.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٧﴾

28. Förlorarna är de som bryter fördraget med Allah efter att ha slutit det och skär sönder det som Allah har befallt skall vara förenat och som stiftar ofrid på jorden.

الَّذِينَ يَتَّقُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٢٨﴾

29. Hur kan ni vägra tro på Allah? När ni var utan liv gav Han er liv, och sedan kommer Han att låta er dö, sedan återkalla er till livet, och då skall ni tvingas återvända till Honom.

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٩﴾

*2:26 Renade av Allah från alla orenheter i sina hjärtan och sinnen. (Övers.anm.)

30. Det är Han som skapade allt som finns på jorden för er. Sedan vände Han Sig mot himlarna och Han fullbordade dem som sju himlar, och Han vet allt.

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ
سَبْعَ سَمَوَاتٍ ۗ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾

R.4

31. Och när din Herre sade till änglarna: ”Jag står i begrepp att utnämna en ställföreträdare på jorden,” sade de: ”Kommer Du att placera dit sådana som kommer att stifta ofrid och utgjuta blod på den? Och vi förhåller Dig med Din lovprisning och upphöjer Din helighet”. Han svarade: ”Jag vet vad ni icke vet.”

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ
فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۗ قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا
مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ
وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ
قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

32. Och Han lärde Adam alla namnen, därpå placerade Han dessa *namngivna föremål* inför änglarna och sade: ”Säg Mig namnen på dessa, om ni har rätt”.

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ
عَلَى الْمَلِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ
هَٰؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٢﴾

33. De sade: ”Helig är Du. Vi har ingen kunskap, förutom det Du har lärt oss. Du är sannerligen den Allvetande, den Vise.”

قَالُوا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا
عَلَّمْتَنَا ۗ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٣﴾

34. Han sade: ”Å, Adam, tala om deras namn för dem,” och när han hade talat om deras namn för dem, sade Han: ”Sade Jag er icke att Jag känner himlarnas och jordens hemligheter, och att Jag vet vad ni yppar och vad ni hemlighåller?”

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ
فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ
أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبِ السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ ۗ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وَمَا كُنْتُمْ تُكْتُمُونَ ﴿٣٤﴾

35. Och kom ihåg den tid då Vi sade till änglarna: ”Var Adam underdåniga,” och *alla* underkastade sig utom Iblis. Han vägrade och var högmodig, och han hörde till de icke troende.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ط أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ
وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٥﴾

36. Och Vi sade: ”Å, Adam, bo du med din hustru i trädgården och ät i rikt mått var helst ni *båda* vill i den, men nalkas ni två icke detta träd, på det att ni två icke måtte höra till syndarna.”

وَقلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ
وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا
هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٦﴾

37. Men satan förvillade dem båda till att komma på fall på grund av detta och drev ut båda två ur det *tillstånd* de två befann sig i. Och Vi sade: ”Gå bort härifrån allihop, somliga av er är de andras fiender, men för er finns det en hemvist och förnödenheter *för en bestämd tid* på jorden.”

فَازْتَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا
كَانَا فِيهِ ۖ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ
لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ
مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٧﴾

38. Därefter lärde Adam sig vissa *böneord* av sin Herre. Så Han vände Sig till honom i nåd. Han är Ofta Återkommande *med medlidande och Han är Barmhärtig*.

فَتَلَقَىٰ آدَمَ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ط
إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٨﴾

39. Vi sade: ”Gå bort härifrån allihop. Och om vägledning kommer till er från Mig, då *skall ingen fruktan komma* över dem som följer Min vägledning, icke heller skall de *sörja*.”

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۚ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ
مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفَ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٩﴾

40. Men de som icke vill tro utan behandlar Våra tecken som lögnar, de kommer att bli eldens invånare, i den skall de förbli.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
سَيَكُونُونَ أَصْحَابَ النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٠﴾

R.5

41. Å, Israels barn! Kom ihåg den ynnest Jag skänkte er, och fullfölj ert förbund med Mig. Jag kommer att fullfölja Mitt förbund med er, så frukta endast Mig.

يٰۤاَيُّهَا بَنِيۤ اِسْرٰٓءِيۡلَ اذْكُرُوۡا نِعْمَتِيَ الَّتِيۡ
اٰنْعَمْتُ عَلَيۡكُمْ وَاَوْفُوۡا بِعَهۡدِيۡٓ اُوۡفِ
بِعَهۡدِيۡكُمْ ۚ وَاِيۡاَيَّ فَاَرۡهَبُوۡنَ ﴿٤١﴾

42. Och tro på det Jag har sänt ned, vilket bekräftar det som *redan* är hos er, och var icke först med att förneka det, och schackra icke bort Mina tecken till ett futtigt pris, och sök bara beskydd hos Mig.

وَاٰمِنُوۡا بِمَاۤ اَنْزَلْتُ مُصۡدِقًا لِّمَا مَعَكُمْ
وَلَا تَكُوۡنُوۡا اَوَّلَ كٰفِرِيۡنَ بِهٖ ۗ وَلَا تَشۡتَرُوۡا
بِآيٰتِيۡ ثَمٰنًا قَلِيۡلًا ۗ وَاِيۡاَيَّ فَاَتَّقُوۡنَ ﴿٤٢﴾

43. Och blanda icke ihop sanning med falskhet och dölj icke heller sanningen med avsikt.

وَلَا تَلۡبِسُوۡا الْحَقَّ بِالۡبَاطِلِ وَاَتَكۡتُمُوۡا
الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعۡلَمُوۡنَ ﴿٤٣﴾

44. Och förrätta bönen och betala Zakát, och böj er ned tillsammans med dem som böjer sig.

وَأَقِيۡمُوا الصَّلٰوةَ وَآتُوا الزَّكٰوةَ وَارۡكَعُوۡا
مَعَ الرَّاكِعِيۡنَ ﴿٤٤﴾

45. Påbjuder ni andra att göra det som är fromt och glömmer er själva fastän ni läser boken? Vill ni då icke alls förstå?

اَتَاۡمُرُوۡنَ النَّاسَ بِالۡبِرِّ وَاَنْتُمْ
اَنْفُسَكُمۡ وَاَنْتُمْ تَتْلُوۡنَ الْكِتٰبَ ۗ
اَفَلَا تَعۡقِلُوۡنَ ﴿٤٥﴾

46. Och sök hjälp med tålmod och bön, och detta är sannerligen svårt utom för dem som är ödmjuka i *sitt* sinne,

وَأَسۡتَعِيۡنُوۡا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ۗ وَاِنَّهَا
لَكَبِيۡرَةٌ اِلَّا عَلَى الْخٰشِعِيۡنَ ﴿٤٦﴾

47. som vet med säkerhet att de kommer att möta sin Herre, och att de kommer att återvända till Honom.

الَّذِيۡنَ يٰۤاَتُوۡنَ رَبَّهُمۡ مُّسۡلِقُوۡا رَبَّهُمۡ
عَٰلَمِيۡنَ ۗ وَاِنَّهٗمۡ اِلَيْهٖ رٰجِعُوۡنَ ﴿٤٧﴾

R.6

48. Å, Israels barn! Kom ihåg de ynnestbevis Jag skänkte er och att Jag upphöjde er över folken.

يٰۤاِبْنِيۤ اِسْرٰٓءِيۡلَ اذْكُرُوۡا نِعْمَتِيَ الَّتِيۡ
اٰنْعَمْتُ عَلَيۡكُمْ وَاِنِّيۡ فَضَّلْتُكُمْ عَلٰى
الْعٰلَمِيۡنَ ﴿٤٨﴾

49. Var på er vakt mot den dagen när ingen själ alls skall kunna tjäna som ersättning för en annan själ, icke heller skall förbön godkännas för den, icke heller skall botgörelse utkrävas av den och icke heller skall de bli hjälpta.

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْرِيۡ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ
شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ
مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٩﴾

50. Och kom ihåg den tid när Vi befriade er från Faraos folk, som hemsökte er med svåra plågor, dräpte era söner och skonade era kvinnor, och i detta fanns en stor prövning för er från er Herre.

وَإِذْ نَجَّيۡنَاكُمْ مِّنۡ آلِ فِرْعَوۡنَ
يَسُوۡمُوۡنَاكُمْ سُوۡءَ الْعَذَابِ يُدَبِّحُونَ
اَبۡنَاءَ كُفۡرٍ وَيَسۡتَحِيۡوۡنَ نِسَاءَ كُفۡرٍ وَّ فِيۡ
ذٰلِكَ بَلٰٓءٌ مِّنۡ رَّبِّكُمْ عَظِيۡمٌ ﴿٥٠﴾

51. Och kom ihåg den tid då Vi delade havet för er och räddade er men dränkte Faraos folk medan ni såg på.

وَإِذۡ فَرَقۡنَا بَیۡنَكُمُ الْبَحۡرَ فَأَنۡجَیۡنَاكُمْ
وَأَغۡرَقۡنَا آلَ فِرْعَوۡنَ وَانۡتُمۡ تَنظُرُونَ ﴿٥١﴾

52. Och kom ihåg den tid när Vi gav Moses löftet om fyrtio nätter, och ni tog kalven att avguda i hans frånvaro och ni var överträdare.

وَإِذۡ وَعَدۡنَا مُوسٰٓى اَرْبَعِيۡنَ لَیۡلَةً ثُمَّ
اَتَّخَذۡتُمُ الْعِجۡلَ مِنْۢ بَعۡدِهٖ وَاَنْتُمْ ظٰلِمُوۡنَ ﴿٥٢﴾

53. Ändå förlät Vi er därefter, på det att ni måtte bli tacksamma.

ثُمَّ عَفَوۡنَا عَنْكُمۡ مِّنۢ بَعۡدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٥٣﴾

54. Och kom ihåg den tid när Vi gav Moses boken och måttstocken på det att ni måtte bli rätt vägleda.

وَإِذۡ اٰتَيْنَا مُوسٰٓى الْكِتٰبَ وَالْفُرۡقٰنَ
لَعَلَّكُمْ تَهۡتَدُونَ ﴿٥٤﴾

55. Och kom ihåg den tid då Moses sade till sitt folk: ”Å, mitt folk, ni har förvisso handlat orätt mot er själva genom att börja avguda kalven. Vänd er därför till er Skapare och döda era egon, detta är det bästa för er inför er Skapare.” Då vände Han Sig till er med förbarmande. Han är sannerligen Ofta Återvändande med förbarmande och Barmhärtig.

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ إِنكُمْ
ظَلَمْتُمْ أَنفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ
فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا
أَنفُسَكُمْ ۗ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ
بَارِيكُمْ ۗ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ۗ إِنَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٥﴾

56. Och kom ihåg när ni sade: ”Å, Moses, vi kan icke alls tro dig förrän vi ser Allah ansikte mot ansikte.” Då drabbade åskans blixter er medan ni stirrade.

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ
نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّعِقَةُ
وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٦﴾

57. Sedan uppreste vi er efter er död, på det att ni måtte bli tack samma.

ثُمَّ بَعَثْنَاكُم مِّن بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٥٧﴾

58. Och Vi lät molnen kasta en skugga över er och sände ned Manna och Salwa över er och sade: ”Ät av de goda ting Vi har skänkt er.” Och de handlade icke orätt mot Oss, utan det var mot sig själva de handlade orätt.

وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ
الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ ۗ كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا
رَزَقْنَاكُمْ ۗ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا
أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٨﴾

59. Och kom ihåg den tid då Vi sade: ”Gå in i denna by och ät rikligen i den, var helst ni vill, och gå ödmjukt in genom porten och säg: ’Allah, förlåt oss våra synder.’ Vi kommer att förlåta er era synder och Vi skall belöna dem som uppför sig väl.”

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا
حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا ۖ وَادْخُلُوا الْبَابَ
سُجَّدًا ۖ وَقُولُوا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ
خَطِيئَتِكُمْ ۗ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٩﴾

60. De som handlat orätt ändrade *det* till ett ord som var något annat än det som sagts till dem. Så Vi sände ned ett straff från himlen till överträdarna för att de var olydiga.

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا عَنَّا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ٦٠

R.7

61. Och *kom ihåg den tid* när Moses bad om vatten åt sitt folk och Vi sade: "Slå på klippan med din stav," och tolv källor sprang fram ur den, *så att* varje stam kunde veta sin plats att dricka. "Ät och drick av det som Allah har givit och begå icke ogärningar på jorden så att ni skapar oreda."

وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ۖ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۖ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِن رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ٦١

62. Och *kom ihåg den tid* när ni sade: "Å, Moses, vi kommer sannerligen icke att nöja oss med ett *slags* föda, så bed då till din Herre för oss, att Han måtte frambringa det som växer på jorden åt oss, dess örter, och dess gurkor och dess vete och dess linser och dess lökar." Han sade: "Vill ni ta det som är sämre i utbyte mot det som är bättre? Gå ned till någon stad och där finns det ni ber om." Och de drabbades av förödmjukelse och nöd och de väckte Allahs vrede, detta för att de förkastade Allahs tecken och med orätt försökte de döda profeterna. Detta för att de gjorde uppror och överträdde lagen.

وَإِذْ قُلْتُمْ لِمُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِيهَا وَبَصَلِهَا ۗ قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ ۗ إِنَّهُ يَطُوتُ أَمْصَرَ فَإِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ ۗ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ ۗ وَبَاءُوا بِغَضَبِ اللَّهِ ۗ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّاتِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ

ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ٦٢

R.8

63. Sannerligen, de som tror och *de som är judar och kristna och sabier*, vem som helst *av dem som verkligen* tror på Allah och den yttersta dagen och gör goda gärningar skall få sin belöning av sin Herre, och ingen fruktan skall komma över dem, icke heller skall de sörja.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالطَّٰغُوتِ
وَالصَّٰبِغِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾

64. Och *kom ihåg den tid* när Vi slöt förbund med er och reste berget högt över er och *sade*: ”Håll fast vid det som Vi har givit er och håll kvar det som finns däri i minnet, på det att ni måtte bli räddade.”

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ
الطُّورَ ۖ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ
وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٤﴾

65. efter detta vände ni er sedan bort, och hade det icke varit för Allahs nåd och Hans barmhärtighet mot er, hade ni förvisso varit bland förlorarna.

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذٰلِكَ ۚ فَلَوْلَا فَضْلُ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ
الْخٰسِرِينَ ﴿١٥﴾

66. Och sannerligen har ni känt till *slutet för dem* bland er som kränkte sabbaten. Så vi sade till dem: ”Bli ni som föraktade apor!”

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنكُمْ فِي
السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خٰسِرِينَ ﴿١٦﴾

67. Så gjorde Vi det till en varning för dem som levde då och för dem som kom därefter och till lärdom för dem som är gudfruktiga.

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا
وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٧﴾

68. Och *kom ihåg* när Moses sade till sitt folk: ”Allah befaller er att slakta en ko”, sade de: ”Driver du med oss?” Han sade: ”Jag söker tillflykt hos Allah så att jag icke måtte vara bland de okunniga.”

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ
أَنْ تَذْبَحُوا بَقْرَةً ۗ قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا
هُزُوًا ۗ قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ
الْجٰهِلِينَ ﴿١٨﴾

69. De sade: ”Be till din Herre för oss att Han måtte förklara för oss vad det är.” Han svarade: ”Allah säger att det är en ko, varken gammal eller ung, fullvuxen mellan de två, gör nu som ni blivit befallda.”

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ
قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا
بَكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا
تُؤْمَرُونَ ﴿٦٩﴾

70. De sade: ”Be för oss till din Herre att Han måtte förklara för oss vilken färg den har.” Han svarade: ”Gud säger att det är en brungrå ko, ren och rik i färgtonen, till fröjd för dem som ser den.”

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا
قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ
فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النُّظُرِينَ ﴿٧٠﴾

71. De sade: ”Be för oss till din Herre att Han måtte förklara för oss vad den är, ty *alla sådana* kor tycks oss lika, och om Allah så vill kommer vi sannerligen att bli vägledda.”

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ
الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ
لَمُهْتَدُونَ ﴿٧١﴾

72. Han svarade: ”Gud säger att det är en ko som icke har använts till att plöja jorden eller bevattna odlingarna *med*, en felfri, enfärgad.” De sade: ”Nu har du kommit med sanningen.” Sedan slaktade de den, fastän de helst icke ville göra det.

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ
الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا
شِيَةَ فِيهَا قَالُوا لئن جِئْت بِالْحَقِّ
لَغَدَابَةُ رَبِّكَ وَإِنَّا لَكَاذِبُونَ ﴿٧٢﴾

R.9

73. Och kom ihåg den tid då ni dräpte en person och blev oense om det er emellan, och Allah kastade ljus över det som ni dolde.

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادْرَأَتْكُمْ فِيهَا وَاللَّهُ
مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٣﴾

74. Då sade Vi: ”Straffa honom*

فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ

*2:74 Mördaren.

för en del av brottet mot honom*.” Så ger Allah liv åt de döda, och visar er Sina tecken, på det att ni måtte förstå.

الْمَوْتِ لَا وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٧٤﴾

75. Efter detta blev era hjärtan förhårdade till dess att de blev som stenar eller ännu hårdare, ty bland stenar finns det förvisso några från vilka floder strömmar, och bland dem finns det vissa, från vilka vatten springer fram när de rämnar. Och det finns sannerligen vissa bland dem, som ödmjukar sig själva av fruktan för Allah. Och Allah är icke omedveten om vad ni gör.

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ
كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ
الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ
مِنْهَا لَمَا يَشْقُقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ
مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
بِعَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٥﴾

76. Förväntar ni er att de skall tro er när några av dem medvetet förvränger Allahs ord efter det att de har hört det och förstått det, och känner väl till det?

أَفَتُظْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ
فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ
يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٧٦﴾

77. Och när de möter dem som tror, säger de: ”Vi tror”, och när de möter varandra i avskildhet säger de: ”Underrättar ni dem om vad Allah har avslöjat för er så att de kan tvista med er om det inför er Herre. Vill ni då icke förstå?”

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا
وَإِذَا خَلَا بِبَعْضِهِمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا
اتَّخَذْتُنَّهِمْ إِمَامًا اللَّهُ عَلَيْكُمْ
لِيَحْجُبَ عَنْكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿٧٧﴾

78. Vet de då icke att Allah vet vad de hemlighåller och vad de röjer?

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٨﴾

*2:74 Den mördade.

79. Och några av dem är analfabeter, de känner icke till boken, utan *bara sina egna* falska föreställningar och de gissar bara.

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا
بِأَمَانِي وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٩﴾

80. Ve därför dem som skriver boken med sina egna händer och sedan säger: "Den är från Allah", så att de kan få ett futtigt pris för den! Ve dem då för vad deras händer har skrivit och ve dem för det de förtjänar!

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ
بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۗ فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا
كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا
يَكْسِبُونَ ﴿٨٠﴾

81. De säger: "Elden skall icke vidröra oss utom under ett fåtal dagar", Säg: "Om ni tagit löfte av Allah kommer Han aldrig att bryta det. Eller säger ni något om Allah som ni icke vet?"

وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا
مَعْدُودَةً ۗ قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا
فَلَنْ يَخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَهُ ۗ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى
اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

82. Vem helst som än gör vad ont är och är innesluten i sina synder, dessa är sannerligen eldens invånare *och* i den skall de förbli.

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ
خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۗ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾

83. Men de som tror och gör goda gärningar, de är himlens invånare, *och* i den skall de stanna kvar.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٣﴾

R.10

84. Och *kom ihåg den tid* då Vi slöt förbund med Israels barn: "Ni skall icke tillbe någonting utom Allah och visa vänlighet mot föräldrar och släktingar och föräldralösa och fattiga och tala

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا
تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ ۖ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا
وَزَى الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ

vänligt till människorna och förrätta bönen och betala Zakát”, sedan vände ni er bort i motvilja, utom några få av er.

وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَاتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا
مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٤﴾

85. Och kom ihåg den tid när Vi slöt förbund med er: ”Ni skall icke utgjuta varandras blod och icke heller driva ut varandra ur hemmen”, då bekräftade ni *det* och ni har burit vittnesbörd om *det*.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ
دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ
دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ
تَسْهَدُونَ ﴿٨٥﴾

86. Ändå är det ni som dräper varandra och driver bort en del av ert folk från deras hem, och understödjer varandra emot dem i synd och överträdelse. Och om de kommer till er som fångar, utkräver ni lösen för dem, fastän *själva* utdrivandet av dem var förbjudet för er. Tror ni då på en del av boken men tvivlar på en annan? Det finns därför ingen belöning för sådana bland er som handlar så, annat än vanära i detta livet, och på domens dag skall de föras till ett synnerligen svårt straff, och Allah är sannerligen icke omedveten om vad ni gör.

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ
وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِّنْكُمْ مِنْ
دِيَارِهِمْ تَظْهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسْرَى
تُفْدُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ
إِخْرَاجَهُمْ أَفْتُمُونُ بَعْضُ الْكُتُبِ
وَتَكْفُرُونَ بَعْضٌ فَمَا جَزَاءُ مَنْ
يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ
الْعَذَابِ ۗ وَمَا لِلَّهِ بِعَافٍ لِّعَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٦﴾

87. Det är dessa som har föredragit det nuvarande livet framför det kommande. Därför skall deras straff icke lindras, icke heller skall de hjälpas *på något annat sätt*.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۗ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ
عَذَابُ ۗ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٧﴾

R.11

88. Och Vi gav sannerligen Moses boken och lät sändebud följa i hans spår, och Vi gav tydliga tecken till Jesus, Marias son och styrkte honom med helighetens ande. Skall ni då, varje gång ett sändebud kommer till er med något ni själva icke vill ha, uppträda högmodigt och behandla somliga som lögnare och dräpa andra?

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ
بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
الْبَيِّنَاتِ وَإَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا
جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ
اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا
تَقْتُلُونَ ﴿٨٨﴾

89. De sade: ”Våra hjärtan är insvepta i höljen.” Nej, Allah har förbannat dem för deras förnekelse, obetydligt är det som de tror på.

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ
بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٩﴾

90. Och när en bok som uppfyllde det, som *redan* var hos dem, kom till dem från Allah, och de dessförinnan hade bett om seger över de icke troende, ändå, när det som de visste kom till dem så förkastade de det. Allahs förbannelse vilar över de icke troende.

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ
يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا
جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ
اللَّهِ عَلَى الْكٰفِرِينَ ﴿٩٠﴾

91. Ont är det för vilket de har sålt sina själar, att de skulle förneka det Allah har uppenbarat och är missnöjda med att Allah sänder ned Sin ynnest över vem Han vill bland Sina tjänare. Så de har ådragit sig vrede efter vrede, och det finns en förnedrande tuktan för de icke troende.

بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا
بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَعِيًّا أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ
فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا
بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ
عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٩١﴾

92. Och när det sägs till dem: ”Tro på det, som Allah har sänt ned”, säger de: ”Vi tror på det som sänts ned till oss”, men de tror icke på det som sändes ned därefter, fastän det är sanningen som uppfyller det som redan finns hos dem. Säg: ”Varför försökte ni då dräpa Allahs profeter förut, om ni var troende?”

وَإِذِ قِيلَ لَهُمُ امْنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا
نُؤْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيُكْفَرُونَ بِمَا
وَرَاءَهُ ۗ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ ۗ
قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٢﴾

93. Och Moses kom till er med tydliga tecken, ändå tog ni kalven att avguda i hans frånvaro, och ni var överträdare.

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ
اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ
ظَالِمُونَ ﴿٩٣﴾

94. Och kom ihåg den tid när Vi slöt förbund med er och reste berget högt över er och sade: ”Håll fast vid det, som Vi har givit er och lyssna.” De sade: ”Vi hör, men vi lyder icke”, och deras hjärtan var uppfyllda av kärlek till kalven i sin vägran. Säg: ”Ont är det, som er tro ålägger er, om ni nu har någon trol!”

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ
الطُّورَ ۗ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ
وَأَسْمِعُوا ۗ قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا ۗ
وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ۗ
قُلْ بِسْمَايَا مُرُكُمْ بِهِ إِيْمَانُكُمْ إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٤﴾

95. Säg: ”Om boningen hos Allah i det tillkommande enbart är till för er, och utesluter alla andra folk, önska då döden, om ni är sannfärdiga.”

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ
خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَتُّوا الْمَوْتَ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٥﴾

96. Men det kommer de aldrig att önska sig på grund av det som deras egna händer har sänt i förväg åt dem, och Allah känner missdådarna väl.

وَلَنْ يَتَمَنَّوهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ۗ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٦﴾

97. Och av alla folk skall ni sannerligen finna dessa vara de mest lystna efter ett *långt* liv, även *mer* än de som sätter upp avgudar *brevid Allah*. Var och en av dem önskar att han måtte få leva i tusen år, men *även om* han skänks ett *sådant* liv kommer det icke att rädda honom undan straffet, och Allah ser allt vad de gör.

وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِ
وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ
يُعَمَّرَ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحِّزِهِ
مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

R.12

98. Säg: ”Vem som än är fiende till Gabriel, ty det är han som på Allahs befallning har låtit det sändas ned till ditt hjärta, som en uppfyllelse av det som föregick den, och som vägledning och glädjebudskap för de troende,

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ
عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٨﴾

99. vem helst som är en fiende till Allah och Hans änglar och Hans sändebud och Gabriel och Mikael, Allah är sannerligen en fiende till *sådana* icke troende.”

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ
وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ
لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٩﴾

100. Och Vi har sannerligen sänt ned tydliga tecken till dig och ingen förutom de olydiga förnekar dem.

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا
يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿١٠٠﴾

101. Vad! Kommer en del av dem att kasta det åt sidan varje gång de sluter ett förbund? Nej, de flesta av dem har ingen tro.

أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ
مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾

102. Och *nu* när det har kommit ett sändebud till dem från Allah, som uppfyller det som *redan* finns hos dem, har den del av folket, till vilket boken gavs, kastat Allahs bok bakom sig som om de icke visste *det*.

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ
مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَهُ
ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

103. Och de följer *den kurs* som de upproriska *männerna* följde mot Salomons regering. Och Salomon misstrodde icke, utan *det var* de upproriska *som* icke trodde utan lärde folket falskhet och bedrägeri. Och *de följer* det som uppenbarades för Harut och Marut, de två änglarna i Babylon. Men dessa två lärde icke ut något till någon förrän de sagt: "Vi är bara en prövning, misstro därför icke." Så av dem lärde människorna sig det med vilket de gjorde åtskillnad mellan en man och hans hustru, men de skadade ingen därmed, utom på Allahs befallning, *tvärt emot* lärde dessa människor sig det som kunde skada dem och icke gjorde dem något gott. Och de har förvisso vetat att den som driver handel med detta icke har någon andel i det goda i det tillkommande, och sannerligen, ont är det de sålt sina själar för, hade de bara vetat.

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مَلَكٍ
سُلَيْمٍ ۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٌ وَلَكِنَّ
الشَّيْطَانَ كَفَرُوا يَعْلَمُونَ النَّاسَ
السَّحَرَ ۗ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ
هَارُوتَ وَمَارُوتَ ۗ وَمَا يَعْلَمَنِ مِنْ
أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا
تَكْفُرْ ۗ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ
بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۗ وَمَا هُمْ
بِضَارِيْنَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ
وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۗ
وَلَقَدْ عَلِمُوا الْمَنَ اسْتَرَبَهُ مَا لَهُ فِي
الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۗ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ
أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾

104. Och om de hade trott och handlat rättfärdigt, hade deras belöning från Allah sannerligen varit bättre, om de bara hade vetat.

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ
عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٤﴾

R.13

105. Å, ni som tror, säg icke "ra'ina", utan säg: "*undhurna*" och lyssna. Och för de icke troende

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا
وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا ۗ وَلِلْكَافِرِينَ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٥﴾

106. De, som icke tror bland bokens folk och bland dem, som förbinder

مَا يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

gudar *med Allah*, önskar icke att något gott skall sändas ned till er från er Herre, utan Allah väljer ut vem Han vill för Sin barmhärtighet, och Allah är en övermåttan frikostig Herre.

وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٦١﴾

107. För vilket tecken Vi än upphäver eller låter falla i glömska, sänder Vi ett, som är bättre än det, eller ett likadant. Vet ni icke att Allah har makt att göra allt vad Han vill?

مَا نَنْسَخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧٧﴾

108. Vet ni icke att himlarnas och jordens konungarrike tillhör Allah? Och förutom Allah finns det ingen beskyddare eller hjälpare för er.

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَّالِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٧٨﴾

109. Kommer ni att ifrågasätta sändebudet, som sänts till er, på samma sätt som Moses ifrågasattes före detta? Och var och en som byter ut tro mot otro har otvivelaktigt irrat vilse från den rätta vägen.

أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٩٠﴾

110. På grund av *ren* avundsjuka önskar många av bokens folk att de, efter det att ni har omfattat tron, åter kunde göra er till icke troende efter det att sanningen blivit uppenbar för dem. Men förlåt *dem* och vänd bort från *dem*, till dess att Allah meddelar Sitt påbud. Allah har sannerligen makt att göra allt vad Han vill.

وَدَّ كَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢١٧﴾

111. Och förrätta bönen och betala Zakát, och vad helst ni sänder före er för er egen räkning, kommer ni att återfinna hos Allah; Allah ser förvisso allt vad ni gör.

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تَقَدَّمُوا لَأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣١﴾

112. Och de säger: ”Ingen skall komma in i himlen annat än den som är jude eller kristen.” Sådana är deras fåfängliga önskingar. Säg: ”Lägg fram ert bevis om ni är sannfärdiga.”

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا
أَوْ نَصْرِي ۖ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ ۗ قُلْ هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١٢﴾

113. Nej, vem helst som helt underkastar sig Allah och vars uppförande är utmärkt, kommer att få sin belöning från sin Herre. Ingen fruktan skall drabba dem, icke heller skall de sörja.

بَلَىٰ ۚ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
ۙ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٣﴾

R.14

114. Och judarna säger: ”De kristna stödjer sig icke på något”, och de kristna säger: ”Judarna stödjer sig icke på något”, fastän de läser *samma* bok. Så sade även de som icke har någon kunskap det som liknar det de har sagt. Men på uppståndelsens dag skall Allah döma mellan dem beträffande det om vilket de var oeniga.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرِي عَلَى
شَيْءٍ ۖ وَقَالَتِ النَّصْرِي لَيْسَتِ الْيَهُودُ
عَلَى شَيْءٍ ۗ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ ۗ
كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ
قَوْلِهِمْ ۚ قَالَ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٤﴾

115. Och vem är mer orättfärdig än den, som förbjuder att Allahs namn lovprisas i Allahs tempel och försöker ödelägga dem? Det var icke tillbörligt för sådana män att träda in i dem, förutom i fruktan. För dem finns vanära i detta livet och ett svårt straff i nästa.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ
يُذَكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا ۗ
أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا
خَافِينَ ۗ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي
الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٥﴾

116. Öst och väst tillhör Allah, så Allahs anlete kommer att finnas varthän ni än vänder er. Allah är sannerligen Frikostig, Allvetande.

وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ فَأَيْنَمَا تُوَّوْا
فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٦﴾

117. Och de säger: "Allah har tagit *Sig* en son." Helig är Han (Allah)! Nej, allt i himlarna och på jorden tillhör Honom. Allt är Honom lydigt.

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ ۗ بَلْ لَّهُ مَا
فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ كُلٌّ لَّهُ
قٰتِنٌ ﴿١١٧﴾

118. Han är himlarnas och jordens Upphovsman. När Han påbjuder något, säger Han bara till det: "Var!" Och det blir till.*

بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَاِذَا قَضٰى
اٰمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿١١٨﴾

119. Och de, som icke har någon kunskap säger: "Varför talar icke Allah till oss eller sänder oss ett tecken?" På samma sätt sade de, som var före dem det som liknar deras ord. Deras hjärtan är alla lika. Vi har sannerligen gjort tecknen tydliga för ett folk, som tror fullt och fast.

وَقَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ لَوْلَا يَكْلِمُنَا اللّٰهُ
اَوْ تَاتِيْنَا اٰيَةً ۗ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِهِمْ مِّثْلَ قَوْلِهِمْ ۗ تَشَابَهَتْ
قُلُوْبُهُمْ ۗ قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ
يُّوقِنُوْنَ ﴿١١٩﴾

120. Vi har sänt dig med sanningen, som en glädjebudbärare och en förmanare. Och du kommer icke att bli tillfrågad om helvetets invånare.

اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَّاَنْذِيْرًا
وَلَا تُسْـَٔلُ عَنْ اَصْحٰبِ الْجَحِيْمِ ﴿١٢٠﴾

121. Och judarna kommer aldrig att bli nöjda med dig, och icke heller de kristna, såvida du icke följer deras troslära. Säg: "Endast Allahs vägledning är *den sanna* vägledningen." Och om du följer deras onda önsknningar efter det att kunskapen har kommit till dig, skall du varken ha vän eller hjälpare från Allah.

وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصْرٰى
حَتّٰى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۗ قُلْ اِنْ هَدٰى اللّٰهُ
هُوَ الْهُدٰى ۗ وَلِيْنَ اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ
بَعْدَ الَّذِيْ جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۗ مَا لَكَ مِنَ
اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿١٢١﴾

122. Dem till vilka Vi har givit boken följer den som den borde

الَّذِيْنَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتٰبَ يَتْلُوْنَهُ حَقّٰ

*2:118 Uttrycket: "Var! Och det blir till" innebär inte en spontan omvandling från ingenting till någonting. Det betyder att den stund då Allah avser något, börjar Hans vilja ta form och slutligen blir det som Han har avsett.

följas och de tror på den. Och förlorarna är de som icke tror på den.

تَلَاوَتَهُ ۗ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٣٧﴾

R.15

123. Å, Israels barn! Kom ihåg de ynnestbevis som Jag visade er, och att Jag upphöjde er över alla folk.

يٰۤاَيُّهَا اِسْرَائِيْلُ اذْكُرْ وَاِنْعَمْتِ اِلَيّْ
اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاِنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلٰى
الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٣٨﴾

124. Och var på er vakt mot den dagen när ingen själ alls skall kunna tjäna som ersättning för en annan själ, icke heller skall botgörrelse antagas för den, icke heller skall förbön gagna den och icke heller skall de bli hjälpta.

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ
شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا
شَفَاعَةٌ ۗ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٣٩﴾

125. Och kom ihåg när Abrahams Herre prövade honom med vissa befallningar som han uppfyllde. Allah sade: "Jag skall göra dig till människornas ledare." Abraham frågade: "Och bland mina ättlingar?" Allah sade: "Mitt förbund omfattar icke överträdare."

وَإِذْ ابْتَلَىٰ اِبْرٰهٖمَ رَبُّهُ بِكَلِمٰتٍ
فَاتَمَّتْ ۗ قَالَ اِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ
اِمَامًا ۗ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۗ قَالَ لَا يَبْتَئِلُ
عَهْدِي الظَّالِمِيْنَ ﴿١٤٠﴾

126. Och kom ihåg den tid, då Vi gjorde huset till en tillflyktsort för mänskligheten och en tryggs plats: Gör Abrahams plats till böneplats. Och Vi befalldes Abraham och Ismael och sade: "Rengör Mitt hus för dem som utför rundvandringen och för dem som av tillgivenhet förblir däri och för dem som böjer sig och faller ned i bön."

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَشَابَهًا لِلَّذِينَ آمَنُوا
وَاتَّخَذُوا مِنْ مَّقَامِ اِبْرٰهٖمَ مِصْبٰى ۗ
وَعَبَدْنَا اِلٰى اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ اَنْ طَهِّرَا
بَيْتِي لِلطَّائِفِيْنَ وَالْعٰكِفِيْنَ وَالرُّكَّعِ
السُّجُوْدِ ﴿١٤١﴾

127. Och kom ihåg när Abraham sade: "Min Herre, gör detta till en fridens stad och giv frukt till dem av dess invånare som tror på

وَإِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا
اٰمِنًا وَاَرْضًا قٰرَةً ۗ اِنَّهُمْ لَمِنَ مَنْ
اٰمَنَ

Allah och den yttersta dagen.”
Allah sade: ”Och även den som icke tror skall Jag ge förmåner för en liten tid, sedan kommer Jag att föra honom till eldens straff och ett ont slutmål är det.”

مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالُوا وَمَنْ
 كَفَرْنَا مَعَهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَى
 عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٢٧﴾

128. Och kom ihåg den tid när Abraham och Ismael reste husets grund och bad: ”Vår Herre, tag emot detta från oss, ty Du är Allhörande och Allvetande.

وَإِذِ رَفَعَ آبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ
 وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ
 السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٨﴾

129. Vår Herre, gör oss Dig undergivna och gör av vår avkomma ett folk, som blir Dig undergivet. Och visa oss vårt sätt att utöva andakt, och vänd Dig till oss i nåd, ty Du är Ofta Återvändande i medlidande och Barmhärtig.

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا
 أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ
 عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٩﴾

130. Vår Herre, uppres från dem själva ett sändebud för dem, som kan läsa upp Dina tecken för dem och lära dem boken och visheten och som kan rena dem. Du är den Mäktige, den Vise.”

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا
 عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
 وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٣٠﴾

R.16

131. Och vem kommer att vända sig bort från Abrahams religion utom den som är en dåre. Honom valde Vi i denna världen och i nästa kommer han sannerligen att vara bland de rättfärdiga.

وَمَنْ يَّرْغَبْ عَنِ مِّلَّةِ آبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ
 سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا
 وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣١﴾

132. När hans Herre sade till honom: ”Underkasta dig”, sade han: ”Jag har redan underkastat mig världarnas Herre.”

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ ۖ قَالَ أَسْلَمْتُ
 لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣٢﴾

133. Detsamma ålade Abraham sina söner, och så gjorde även Jakob, och han sade: ”Å, mina söner, Allah har förvisso valt denna religion för er, så låt icke döden komma över er utom när ni befinner er i ett tillstånd av underkastelse.”

وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ ط
يٰبَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ
فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾

134. Var ni närvarande när döden kom till Jakob, och han sade till sina söner: ”Vad kommer ni att tillbe efter mig?” De svarade: ”Vi skall tillbe din Gud, dina fäders och Abrahams och Ismaels och Isaks Gud, den Ende Guden, och Honom underkastar vi oss.”

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ
المَوْتَ لَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن
بَعْدِي ط قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَآلِهَ آبَائِكَ
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًُا وَاحِدًا
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٤﴾

135. De är ett folk som har gått bort, för dem fanns vad de förtjänade och för er finns vad ni förtjänar, och ni skall icke utfrågas om vad de gjorde.

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٥﴾

136. Och de säger: ”Var ni judar eller kristna på det att ni måtte bli rätt vägledda.” Säg: ”Nej, *men följ ni Abrahams religion, han böjde sig alltid för Allah, han var icke bland dem som satte upp avgudar bredvid Allah.*”

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصْرًا تَهْتَدُوا ط
قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ
المُشْرِكِينَ ﴿١٣٦﴾

137. Säg ni: ”Vi tror på Allah och på det som har uppenbarats för oss, och det som uppenbarades för Abraham och Ismael och Isak och Jakob och hans ättlingar, och det som gavs till Moses och Jesus, och det som gavs till alla andra profeter av deras Herre. Vi gör ingen åtskillnad mellan någon av dem, och vi underkastar oss Honom.”

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا
أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ ؕ
لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ ؕ وَنَحْنُ
لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٧﴾

138. Och om de tror som ni har trott, då är de i sanning rätt vägledda, men om de vänder sig bort då skapar de söndring, och Allah kommer sannerligen att vara nog för dig emot dem, ty Han är den Allhörande, den Allvetande.

فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا
وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ
فَسِيْءَ مَا كَانُوا يَفْعَلُوْنَ ۝۱۳۸

139. Säg: ”Vi har anslutit oss till Allahs religion,* och vem lär ut religionen bättre än Allah, och endast Honom tillber vi.”

صِبْغَةَ اللَّهِ ۚ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً
وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ۝۱۳۹

140. Säg: ”Tvistar ni med oss om Allah, fastän Han är vår Herre och er Herre? Och våra gärningar är för oss, och era gärningar är för er, och endast Honom är vi uppriktigt tillgivna.”

قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا
وَرَبُّكُمْ ۚ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ ۚ
وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ۝۱۴۰

141. Säger ni att Abraham och Ismael och Isak och Jakob och hans ättlingar var judar eller kristna? Säg: ”Är det ni eller Allah, som vet bäst?” Och vem är mer orättfärdig än den, som döljer det vittnesbörd han fått från Allah? Och Allah är icke omedveten om vad ni gör.

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا
هُودًا أَوْ نَصْرًا ۚ قُلْ إِنَّمَا أَعْلَمُ أَنَّ
اللَّهَ ۚ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةَ
عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ ۚ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ ۝۱۴۱

142. De är ett folk som har dött ut, för dem fanns det de förtjänade och för er skall finnas det ni förtjänar, och ni skall icke bli utfrågade om vad de gjorde.

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۱۴۲

*2:139 ”Allahs religion” betyder inte att Allah följer någon särskild religion. Det betyder enbart en religion som har uppenbarats av Allah.

Del 2

R.17

143. Därarna bland folket kommer att säga: ”Vad har vänt dem bort från den Qiblah, som de följde?” Säg: ”Öst och Väst tillhör Allah. Han vägleder vem Han vill till den rätta vägen.”

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّهُمْ
عَنْ قِبَلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ
الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٣﴾

144. Och sålunda har Vi gjort er till ett upphöjt folk, så att ni måtte bli väktare över människor och Allahs sändebud måtte bli en väktare över er. Och Vi fastställde icke den Qiblah som du följde, utom för att Vi skulle kunna särskilja dem som följer Allahs sändebud från dem som gör tvärt emot. Och detta är sannerligen svårt, utom för dem som Allah har väglett. Och Allah skulle aldrig låta er tro vara förgäves. Allah är sannerligen Medlidsam och Barmhärtig mot människorna.

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا
شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ
عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي
كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ
الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ
كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ
وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ
بِالنَّاسِ لَرءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٤﴾

145. Vi ser dig sannerligen ofta vända ditt ansikte mot himlen, förvisso kommer Vi då att låta dig vända dig mot den Qiblah som behagar dig. Så vänd ditt ansikte mot den heliga moskén, och vänd era ansikten mot den varhelst ni befinner er. Och de till vilka boken har givits vet att detta är sanningen från deras Herre, och Allah är icke omedveten om vad de gör.

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ
فَلَوْلَيْتَكَ قِبَلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ
شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ
فَوُتُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِعَافٍ لِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٥﴾

146. Och även om du skulle ge varje tecken till dem som givits

وَلَيْسَ آتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِحُلٍ

boken, skulle de aldrig komma att följa din Qiblah, icke heller skulle du följa deras Qiblah, icke heller skulle några av dem följa andras Qiblah. Och om du skulle följa deras önsknings efter det att kunskapen har kommit till dig, då kommer du sannerligen att höra till överträdarna.

أَيَّةَ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ ۚ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ
قِبْلَتَهُمْ ۚ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ ۗ
وَلَكِنِ اتَّبَعَتْ أَهْوَاءَهُمْ ۖ مِنْ بَعْدِ مَا
جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۗ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ
الظَّالِمِينَ ﴿١٤٦﴾

147. De, till vilka Vi har givit boken, känner igen den som sanningen, lika väl som de känner sina söner, men vissa av dem gömmer förvisso sanningen medvetet.*

الَّذِينَ أَنْزِلْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا
يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ ۗ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ
يَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٧﴾

148. Det är sanningen från din Herre, var därför icke bland tvivlarna.

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُفِّرُنَّ مِنْ
عِ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٨﴾

R.18

149. Och var och en har ett mål som han uppmärksammar. Tävla då med varandra i goda gärningar. Varhelst ni än må vara kommer Allah att sammanföra er alla. Allah har förvisso makt att göra allt vad Han vill.

وَلِكُلِّ وِجْهَةٍ هُوَ مَوْلِيَّهَا فَاسْتَبِقُوا
الْخَيْرَاتِ ۗ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ
اللَّهُ جَمِيعًا ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٩﴾

150. Och var du än kommer ifrån, vänd ditt ansikte mot den heliga moskén, ty det är verkligen sanningen från din Herre. Och Allah är icke omedveten om vad ni gör.

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۗ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ۗ
وَمَا لِلَّهِ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٠﴾

*2:147 Versen hänvisar först och främst till de sanningens tecken så som de visas fram genom den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, levnadssätt. Det är uppenbart att han är en gudfruktig människa, eftersom han, genom sitt sätt att leva visar fram Guds egenskaper. Människor känner igen sina egna söner genom de kännetecken och avtryck som deras personliga karaktärer ger dem och vet att sönerna verkligen är deras. På samma sätt kan även den som är sänd av Gud kännas igen genom att Guds attribut lyser igenom i dennes uppträdande och livsstil.

151. Och var du än kommer ifrån, vänd ditt ansikte mot den heliga moskén, och varhelst ni än är, vänd era ansikten mot den, så att folk icke måtte ha några bevis emot er, utom de som är orättvisa, så frukta dem icke, utan frukta Mig, och så att Jag måtte fullkomna Min nåd över er, och så att ni måtte bli rätt vägledda.

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۖ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْا
وُجُوْهُكُمْ شَطْرَهُ ۚ لِئَلَّا يَكُوْنَ لِلنَّاسِ
عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ ۚ اِلَّا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا
مِنْهُمْ ۗ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي ۗ
وَلَا تَمَنَّوْا عَلَيْنِيْ ۗ عَلَيْنِمْ وَلَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُوْنَ ﴿١٥١﴾

152. Alldeles som Vi har sänt ett sändebud till er från ert eget folk som läser upp Våra tecken för er och renar er och lär er boken och visheten och undervisar er om det, som ni icke vet.

كَمَا اَرْسَلْنَا فِيْكُمْ رَسُوْلًا مِّنْكُمْ يَتْلُوْا
عَلَيْكُمْ اٰیٰتِنَا وَيُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمْ
الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَا لَمْ
تَكُوْنُوْا تَعْلَمُوْنَ ﴿١٥٢﴾

٣
عبد الصّادق بن

153. Kom därför ihåg Mig och Jag kommer att minnas er, och var tacksamma mot Mig, och var icke otacksamma mot Mig.

فَاذْكُرُوْا نِيَّ اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوْا لِيْ
ۙ وَلَا تَكْفُرُوْنَ ﴿١٥٣﴾

R.19

154. Å, ni som tror, sök hjälp genom uthållighet och bön, Allah är förvisso med dem som tålmodigt hårdar ut.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ
وَالصَّلٰوةِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٥٤﴾

155. Och säg icke om dem som dräps för Allahs sak att de är döda, nej, de är levande, ni varseblir det bara icke.

وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَنْ يُقْتَلُ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
اَمْوَاتٌ ۗ بَلْ اَحْيَاءٌ ۖ وَ لٰكِنْ لَّا
تَشْعُرُوْنَ ﴿١٥٥﴾

156. Och Vi kommer att pröva er med något av fruktan och hunger och förlust av egendom och liv och frukter, men förkunna glada budskap till dem, som tålmodigt hårdar ut,

وَتَنْبَلُونَكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ
وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ
وَالشَّمْرِ ۗ وَبَشِيرِ الصَّابِرِينَ ۝١٥٦

157. de, som när en olycka drabbar dem, säger: "Vi tillhör sannerligen Allah, och till Honom skall vi återvända."

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا
إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ۝١٥٧

158. Det är över dessa som välsignelser från deras Herre sänker sig och även barmhärtighet, och det är dessa som är rätt vägleda.

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ
وَرَحْمَةٌ ۗ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ۝١٥٨

159. Assafá och al-Márwa är förvisso bland Allahs minnesmärken. Därför är det ingen synd för den som är på pilgrimsfärd till huset eller utför 'Umra att gå runt de två. Och för den som gör gott utöver det nödvändiga, är Allah sannerligen Uppskattande, Allvetande.

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ ۚ فَمَنْ
حَجَّ الْبَيْتِ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ
يَطُوفَ بِهِمَا ۗ وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ
اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ۝١٥٩

160. De, som döljer de tecken och den vägledning som Vi har sänt ned, efter det att Vi har gjort dem tydliga för Bokens folk, det är dessa som Allah förbannar, och de som förbannar, förbannar dem också.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ
وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي
الْكِتَابِ ۗ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ
اللَّعْنُونَ ۝١٦٠

161. Men de som ångrar sig och förbättrar sig och öppet förklarar sanningen, det är till dessa Jag vänder Mig med förlåtelse, och Jag är Ofta Återvändande i medlidande och Barmhärtig.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَئِكَ
أَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۚ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝١٦١

162. De som förnekar och dör medan de icke är troende, över dem skall Allahs och änglarnas och alla människornas sammanlagda förbannelse vila.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا
أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ نَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦٢﴾

163. De skall förbli i den. Straffet skall icke lättas för dem och icke heller skall de givas uppskov.

خُلِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ
وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿١٦٣﴾

164. Och er Gud är en *enastående* Gud, det finns ingen Gud förutom Honom, den Nåderike, den Barmhärtige.

R.20

وَاللَّهُمُّ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٤﴾

165. I skapelsen av himlarna och jorden och i växlingen mellan natt och dag, och i skeppen, som seglar på havet med det som gagnar människan, och i vattnet, som Allah sänder ned från skyn och därmed vederkvicker jorden efter det att den varit död och sprider alla slags djur på den och i vindens växling och i molnen som tvingats till tjänst mellan himlen och jorden finns sannerligen tecken för det folk som använder sitt förstånd.

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَإِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي
تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ
دَابَّةٍ ۗ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ
الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٥﴾

166. Och bland människorna finns vissa som åt sig själva skaffar andra föremål att dyrka än Allah, och älskar dessa som de borde älska Allah. Men de troende är starkare i sin kärlek till Allah och om överträdarna *nu* kunde se *den tid* då de kommer att se straffet, *då skulle de inse* att all makt tillhör Allah och att

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ۗ وَالَّذِينَ
آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ۗ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ
ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ

Allah är sträng när det gäller att straffa.

167. Sannerligen, de skulle verkligen komma till insikt om de bara kunde se den tid när de som efterföljdes kommer att ta avstånd från sina efterföljare och se deras straff, och alla deras möjligheter att undkomma skall skäras av.

168. Och de som följde efter kommer att säga: "Om vi bara kunde vända tillbaka, skulle vi ta avstånd från dem så som de har tagit avstånd från oss." Sålunda kommer Allah att visa dem deras gärningar som en vända, och de skall icke undkomma elden.

R.21

169. Å, ni människor! Ät av det som är tillåtet och nyttigt* på jorden och följ icke i satans fotspår, han är förvisso en uppenbar fiende för er.

170. Han uppmanar er bara till det som är ont och otillbörligt och till att säga det ni icke vet om Allah.

171. Och när det sägs till dem: "Följ det som Allah har sänt ned", säger de: "Nej, vi kommer att följa det som våra fäder följde." Vad! Även om deras fäder icke alls hade något förstånd och icke följde den rätta vägen?

2:169 Ordet "nyttig" (طَيِّبٌ *taj-jīb*) kan hänvisa till personligt val på samma sätt som det nyttiga i det som har förklarats vara tillåtet. I det förra fallet kan samma föda som är tillåten vara nyttig för en person men onyttig för en annan på grund av skillnad i smak, personligt val och olika omständigheter. I det senare fallet kan ordet avse födans tillstånd och visa att de troende föredrar att äta mat som inte bara är tillåten, utan även god, hälsosam och nyttig.

جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٦﴾

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ
اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ
بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٧﴾

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً
فَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا ط كَذَلِكَ
يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ ط
وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٨﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا
طَيِّبًا ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۗ إِنَّهُ
لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٩﴾

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوْءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنَّ
تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾

وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا
بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ط أَوَلَوْ كَانَ
آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧١﴾

172. Och det är med de icke troende som med den som hojtar till den som icke hör något utom ett rop och ett skrik. De är döva, stumma och blinda, så de kan icke förstå.

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِينَ يَنْعِقُ
بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دَعَاءً وَنِدَاءً ط صَمْ
بُكْمٌ عُمْى فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧٢﴾

173. Å, ni som tror, ät av det nyttiga Vi har försett er med och tacka Allah, om det är Honom som ni verkligen tillber.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ
مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ
إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٣﴾

174. Han har endast förbjudit er det som dör av sig självt, och blod och svinets kött och det över vilket namnet på någon annan än Allah har nedkallats. Men den som tvingas av nöden, utan att varken vara ohörsam eller överskrida gränsen, för honom är det ingen synd. Allah är sannerligen Högst Förlåtande, Barmhärtig.

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ
الْخِزْيِرِ وَمَا أَهَلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ ؕ فَمَن
اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ
عَلَيْهِ ؕ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٤﴾

175. De, som döljer det som Allah har sänt ned av boken och tar ett futtigt pris i utbyte mot den, de fyller icke sina magar med något annat än eld. Allah kommer icke att tala till dem på uppståndelsens dag, icke heller kommer Han att rena dem. Och för dem finns ett svårt straff.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ
الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا
النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَلَا يُزَكِّيهِمْ ؕ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٥﴾

176. Det är de som köpt villfarelse i utbyte mot vägledning och straff mot förlåtelse. Hur stor är deras fördragsamhet med elden!

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَى
وَالْعَذَابِ بِالْمَغْفِرَةِ ؕ فَمَا أَصْبَرَهُمْ
عَلَى النَّارِ ﴿١٧٦﴾

Herre och en nåd. Och för den som överträder därefter skall det finnas ett plågsamt straff.

وَرَحْمَةً ۖ فَمَنْ اَعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ
عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٧٩﴾

180. Och det finns liv för er i vedergällningens lag, ni människor med förstånd, på det att ni måtte åtnjuta trygghet.

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يَاۤ اُولِي
الْاَبۡبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿١٨٠﴾

181. Det är er föreskrivet att om ni efterlämnar en stor förmögenhet när döden kommer till någon av er, att ni skriver ett testamente till föräldrar och nära släktingar och handlar med rättvisa. Detta är en plikt för dem som fruktar Gud.

كُتِبَ عَلَيْكُمۡ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ اِنْ تَرَكَ خَيْرًا ۗ الْوَصِيَّةُ
لِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبٰٓيِنَ بِالْمَعْرُوفِ
حَقًّا عَلٰٓى الْمُتَّقِيْنَ ﴿١٨١﴾

182. Och för den som ändrar på något efter det att han hört testamentet kommer synden sannerligen att vila på den som ändrade det. Allah är förvisso Allhörande, Allvetande.

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهَا فَاِنَّمَا اٰثِمُهُ عَلٰٓى
الَّذِيْنَ يُبَدِّلُوْنَهُ ۗ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١٨٢﴾

183. Men för vem helst som befarar partiskhet eller orättvisa av testatorn och försonar de berörda parterna är det ingen synd. Allah är förvisso Mest Förlåtande, Barmhärtig.

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُّوَصِّ جَنَفًا وَّ اٰثِمًا
فَاَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا اٰثِمَ عَلَيْهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ
عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٨٣﴾

R.23

184. Å, ni som tror! Fasta är föreskriven för er på samma sätt som det var föreskrivet för dem som levde före er, på det att ni måtte bli rättfärdiga.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ
كَمَا كُتِبَ عَلٰٓى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿١٨٤﴾

185. Den föreskrivna fastan är för ett bestämt antal dagar, men den bland er som är sjuk eller på resa åligger det att fasta samma

اَيّٰمًا مَّعْدُوْدٰتٍ ۗ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ
مَّرِيْضًا وَّ اَوْ عَلٰٓى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيّٰمٍ

antal andra dagar, och för dem som kan fasta *enbart* med stora svårigheter, finns det en lättnad; att bispisa en fattig människa. Och det är bättre för den, som med villig lydnad gör goda gärningar. Och att fasta är välgörande för er, om ni bara visste.

أَخْرَطُ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ
طَعَامُ مَسْكِينٍ ط فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ
خَيْرٌ لَهُ ط وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٥﴾

186. Ramadan är den månad under vilken Qur'anen sändes ned som en vägledning för mänskligheten med klara vittnesbörd om vägledning och urskiljning. Därför må den av er som är närvarande *hemma* denna månad iakttaga fastan under den. Men för den som är sjuk eller på resa *åligger det att fasta* samma antal andra dagar. Allah önskar att *göra det* lätt för er och Han vill icke *göra det* svårt för er utan Han önskar att ni fullgör antalet *dagar* och att ni måtte förhålliga Allah för att Han har väglett er och att ni måtte vara tacksamma.

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ
هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى
وَالْفُرْقَانِ ؕ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ
فَلْيَصُمْهُ ط وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ
فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ط يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ
الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ
وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا
هَدَاكُمْ وَعَلَّامٌ لِّشُكْرِكُمْ ﴿١٨٦﴾

187. Och när Mina tjänare frågar dig om Mig, säg: "Jag är nära. Jag hörsammar de åkallandes bön när de ber till Mig. Så de borde hörsamma Mig och tro på Mig på det att de måtte följa den rätta vägen."

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ط
أَجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ل
فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِلِعَالَمِهِمْ
يُرْسُدُونَ ﴿١٨٧﴾

188. Det har gjorts tillåtet för er att gå in till era hustrur om natten under fastan. De är en klädnad för er och ni är en klädnad för dem. Allah vet att ni har handlat orätt mot er själva

أَحَلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى
نِسَائِكُمْ ط هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ
لَّهُنَّ ط عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ

och därför har Han vänt Sig till er med nåd och givit er lättnad. Så nu kan ni gå in till dem och söka vad Allah har föreskrivit för er; och ät och drick till dess att *gryningsljusets vita strimma** tydligt skiljs från nattens svarta tråd. Iakttag sedan fullständig fasta till nattens inbrott och gå icke in till dem medan ni vistas i moskéerna för andaktsövningar. Dessa är de gränser Allah har fastställt, så närma er dem icke. Sålunda gör Allah Sina befallningar tydliga för människorna så att de måtte tryggas mot ondska.

أَنْفُسِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ ۚ
فَأَنْزَلْنَا بَاسِرُوهُمْ وَأَبْتَعُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ
لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ
الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ
الْفَجْرِ ۚ ثُمَّ أَتَمُوا الصِّيَامَ إِلَى الْآيِلِ ۚ وَلَا
تُبَاسِرُواهُمْ وَأَنْتُمْ عَكْفُونَ ۗ فِي
الْمَسْجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا
تَقْرَبُوهَا ۗ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٨﴾

189. Och förtär icke med falska medel allmänna ägodelar och erbjud dem icke som *mutor* åt myndigheterna, så att ni orättmätigt förtär en del av människors egendom, när ni vet.

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ
وَتُدْءُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ تَأْكُلُوا فَرِيضًا
مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿١٨٩﴾

R.24

190. De frågar dig om månens nytändningar. Säg: ”De är till för att mäta tiden för människornas *allmänna bästa* och för vallfarten.” Och det är icke rättfärdigt att gå in i husen bakvägen, utan *sant* rättfärdig är den som fruktar Gud. Och ni skall gå in i husen genom deras portar, och frukta Allah på det att ni måtte bli framgångsrika.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ ۗ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ
لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ ۗ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا
الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ
اتَّقَىٰ وَآتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا
اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٩٠﴾

*2:188 Den vita strimman hänvisar till gryningen. Innebörden av versen är att till dess att gryningens vita strimma kan urskiljas från nattens mörka.

191. Och strid på Allahs väg mot dem som strider emot er, men överträd icke. Allah älskar sann-
erligen icke överträdarna.

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ
وَلَا تَعْتَدُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩١﴾

192. Och dröp dem *under striden* varhelst ni möter dem och driv bort dem från den plats från vilken de drev bort er, ty förföljel-
se är värre än att döda. Och strid icke med dem *i eller* nära den heliga moskén så länge de icke bekämpar er i den. Men om de bekämpar er, strid då med dem. Sådan är de icke troendes lön.

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ
وَآخِرُ جَوْرِهِمْ مِنْ حَيْثُ آخَرَجُوكُمْ
وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ۗ وَلَا
تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى
يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ ۗ فَإِنْ قَتَلُوكُمْ
فَأَقْتُلُوهُمْ ۗ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكٰفِرِينَ ﴿١٩٢﴾

193. Men om de upphör, då är Allah förvisso Mest Förlåtande,
Barmhärtig.

فَإِنْ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٣﴾

194. Och bekämpa dem till dess att det icke längre råder någon förföljelse, och religionen *endast* blir för Allah. Men om de upphör, *kom då ihåg* att ingen fientlighet är tillåten förutom mot missdådarna.

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ
الدِّينُ لِلَّهِ ۗ فَإِنْ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ
إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٤﴾

195. *En kränkning av* den heliga månaden *skall vedergällas* i den heliga månaden, och för *allt* heligt finns en vedergällningslag. Så bestraffa den som begår övergrepp mot er i samma utsträckning som han begick övergrepp mot er. Och frukta Allah och vet att Allah är med dem som fruktar *Honom*.

الشَّهْرِ الْحَرَامِ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ
وَالْحُرْمَتُ قِصَاصٌ ۗ فَمَنْ اعْتَدَى
عَلَيْكُمْ فَاَعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى
عَلَيْكُمْ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٥﴾

196. Och ge ut för Allahs sak, och kasta icke er själva i fördärvet

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا

med egna händer, och gör goda gärningar, Allah älskar sannerligen dem som gör goda gärningar.

بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ ۗ وَأَحْسِنُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٦﴾

197. Och fullborda Hadj och 'Umra för Allahs sak, men om ni hålls tillbaka, *offra* då det som är lättillgängligt, och raka icke era huvuden förrän offergåvan når sin bestämmelseort. Och den som är sjuk bland er eller har en åkomma i skalpen *skall utföra* ett försoningsoffer antingen genom fasta eller ge allmosor eller en offergåva. Men när ni är i säkerhet då skall den som vill begagna sig av 'Umra' tillsammans med pilgrimsfärden utföra vilket offer som helst som är lätt åtkomligt. Men de *av er som icke kan finna en offergåva* skall fasta tre dagar under vallfarten och sju när ni återvänder hem. Det är tio i allt. Detta är för den person vars familj icke bor nära den heliga moskén. Och frukta Allah och vet att Allah är sträng när det gäller att straffa.

وَاتِمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ ۚ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهُ ۚ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِّنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ ۚ فَإِذَا أَمِنْتُمْ ۖ فَمَنْ تَمَعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ ۚ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ۚ ذَلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۚ

R.25

198. Månaderna för Hadj är välkända, så vem helst som önskar utföra pilgrimsfärden under dessa månader *skall komma ihåg* att det icke får förekomma otillbörligt tal, icke heller några överträdelse, icke

الْحَجَّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ ۚ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقًا وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ ۚ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ

heller något gräl under pilgrimsfärden. Och vad gott ni än gör, så vet Allah det. Och utrusta er själva med *nödvändiga* förnödenheter och den bästa förnödenheten är sannerligen rättfärdighet. Och frukta *endast* Mig, å, ni människor med förstånd.

يَعْلَمُهُ اللَّهُ ۖ وَتَزُودُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ
التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ ﴿١٩٨﴾

199. Det är ingen synd för er att ni söker er Herres gåvor. Men när ni går fram från 'Arafat, kom ihåg Allah vid Mash'ar al-Haram, och minns Honom eftersom Han har väglett er, fastän ni tidigare var bland de vilsegångna.

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّنْ
رَّبِّكُمْ ۖ فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِّنْ عَرَفَاتٍ
فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ ۖ
وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ ۚ وَإِنْ كُنْتُمْ
مِّنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الضَّالِّينَ ﴿١٩٩﴾

200. Strömma sedan fram från det ställe där folket strömmar fram och sök Allahs förlåtelse, Allah är sannerligen mest Förlåtande, Barmhärtig.

ثُمَّ أَفِضُوا مِمَّنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ
وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠٠﴾

201. Och när ni har utfört de andaktsövningar som föreskrivits er, fira Allahs lov som ni brukade fira era fäders lov, eller med till och med mer än så. Och bland människor finns det de som säger: "Vår Herre ge oss goda ting i denna världen", och sådana *människor* skall icke ha någon del i nästa värld.

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ
كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا ۗ فَمِنَ
النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا
لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ﴿٢٠١﴾

202. Och bland dem finns det de som säger: "Vår Herre, ge oss goda ting i denna världen lika väl som goda i den kommande världen, och rädda oss från eldens pina."

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠٢﴾

203. För dem skall det finnas en rikligt tilltagen del på grund av vad de har förtjänat. Och Allah är Snabb i att räkna.

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٣﴾

204. Och kom ihåg Allah under det fastställda antalet dagar, men det skall icke vara någon synd att resa efter två dagar för den som har bråttom, och för den som stannar kvar skall det icke heller vara någon synd. Denna anvisning är för den som fruktar Allah. Så frukta Allah och vet att ni alla skall föras samman inför Honom.

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ ۖ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلِمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٤﴾

205. Och bland människor finns den vars tal om detta livet skulle behaga dig, och han kallar Allah till vittne om det som finns i hans hjärta, och ändå är han den mest stridslustne bland grälsjuka.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ ۗ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٥﴾

206. Och när han besitter makt reser han omkring i landet för att skapa oroligheter i det, och förstör människornas odlingar och avkomma, och Allah älskar icke oordning.

وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٠٦﴾

207. Och när det sägs till honom: ”Frukta Allah”, driver stoltheten honom till ytterligare synd. Så helvetet kommer att bli hans tillräckliga belöning, och det är sannerligen en ond viloplats.

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ ۗ وَلَبِئْسَ الْمَهَادُ ﴿٢٠٧﴾

208. Och bland människor finns det den som skulle kunna sälja sig själv för att söka Allahs välbehag, och Allah är Medkännande med Sina tjänare.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٨﴾

209. Å, ni som tror, underkasta er fullständigt och följ icke satans fotspar, ty han är förvisso en uppenbar fiende för er.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ
كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوبَ الشَّيْطَانِ
إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٩﴾

210. Men om ni kommer på fall efter det att tydliga tecken har kommit till er, vet då att Allah är Mäktig och Vis.

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ
الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢١٠﴾

211. Vad väntar de på förutom att Allah skall komma med änglar till dem i molnens skydd och att frågan blir avgjord? Och alla angelägenheter återförs till Allah.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي
ظُلُمٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةِ وَقُضِيَ
الْأَمْرُ وَاللَّهُ تَرْجِعُ الْأُمُورَ ﴿٢١١﴾

R.26

212. Fråga Israels barn om hur många tydliga tecken Vi gav dem. Men för den som ändrar Allahs gåva efter det att den kommit till honom, är Allah sannerligen sträng när det gäller att straffa.

سَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ
بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١٢﴾

213. Denna världens liv har gjorts sådant att det verkar tilldragande för dem som icke tror, och de hånar dem som tror. Men de som fruktar Gud skall stå över dem på uppståndelsens dag, och Allah ger Sina gåvor utan räkenskap till vem Han än vill.

زِينٍ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ
اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ
مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٣﴾

214. Mänskligheten var en enda gemenskap, sedan blev de oense inbördes, så Allah uppreste profeter som glädjebringare och som förmanare, och sände tillsammans med dem ned boken som innehåller sanningen, på det

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ
النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ
مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ

att Han måtte döma mellan folk beträffande det om vilket de var oense. *Men då började de bli oense om boken, av avundsjuka på varandra efter det att tydliga tecken hade kommit till dem, och ingen var oense om den förutom dem till vilka den givits. Nu har Allah genom Sin befallning väglett de troende till sanningen beträffande vilken de icke troende var oense, och Allah vägleder vem Han än behagar till den rätta vägen.*

فِيمَا اٰخْتَلَفُوْا فِيْهِ ۗ وَمَا اٰخْتَلَفَ فِيْهِ اِلَّا
الَّذِيْنَ اُوْتُوْهُ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ
الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۗ فَهَدٰى اللّٰهُ الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا لِمَا اٰخْتَلَفُوْا فِيْهِ مِنَ الْحَقِّ بِاٰذِنِ
وَاللّٰهُ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ اِلَى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٢١٥﴾

215. Tror ni att ni kommer att gå in i paradiset fastän detsamma icke har kommit över er *som kom till dem*, vilka gick bort före er? Olyckor och lidande drabbade dem och de skakades häftigt till dess att sändebudet och de som trodde tillsammans med honom, sade: "När *kommer* Allahs hjälp?" Ja, Allahs hjälp är sannerligen nära.

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوْا الْجَنَّةَ وَلَمَّا
يَاْتِكُمْ مِّثْلُ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْۢ قَبْلِكُمْ ۗ
مَسْتَهْمٌ الْبٰسَآءِ وَ الصَّرَآءِ ۗ وَ زُلْزِلُوْا
حَتّٰى يَقُوْلَ الرَّسُوْلُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهُ
مَتٰى نَصَرَ اللّٰهُ ۗ اِلَّا اِنَّ نَصَرَ اللّٰهُ
قَرِيْبٌ ﴿٢١٥﴾

216. De frågar dig vad de skall ge ut. Säg: "Vad helst av det som är gott och av överflöd *som* ni ger ut skall gå till föräldrar och nära släktingar och föräldralösa och behövande och den vägfarande. Och vad gott ni än gör, Allah vet det sannerligen mycket väl."

يَسْـَٔلُوْكَ مَاذَا يُنْفِقُوْنَ ۗ قُلْ مَا اَنْفَقْتُمْ
مِّنْ خَيْرٍ فَلِلّٰهِ وَالَّذِيْنَ وَالِاَقْرَبِيْنَ
وَالْيَتٰىمٰى وَالْمَسْكِيْنَ وَاِبْنِ السَّبِيْلِ ۗ وَمَا
تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهِ عَلِيْمٌ ﴿٢١٦﴾

217. Strid är föreskriven för er fastän den är motbudande för er, men det kan vara så att ni ogillar något som är bra för er, och det kan vara så att ni gillar något som icke är bra för er. Allah vet *allt*, och ni vet *det* icke.

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ ۗ
وَعَسٰى اَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ
لَّكُمْ ۗ وَعَسٰى اَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ
لَّكُمْ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢١٧﴾

R.27

218. De frågar dig om strid i den helgade månaden. Säg: "Att strida i den är *något* mycket *skändligt*, men att hindra *människor* från Allahs väg och att vara otacksamma mot Honom, *att hindra människor från* att besöka den heliga moskén och att köra bort dess folk därifrån är *mer skändligt* i Allahs tycke, och förföljelse är värre än att döda." Och de kommer icke att upphöra med att bekämpa er förrän de har vänt er bort från er tro, om de kan. Och vem helst av er som vänder sig bort från sin tro och dör medan han är en förnekare, är det dessa vilkas gärningar skall vara förgäves i denna världen och i den nästa. Dessa är eldens invånare och i den skall de förbli.

219. De som tror och de som emigrerar och strävar hårt för Allahs sak, det är dessa som hoppas på Allahs barmhärtighet, och Allah är Mest Förlåtande, Barmhärtig.

220. De frågar dig om berusningsmedel och lyckospel. Säg: "Det finns en stor synd i båda men också *någon* fördel för människor, men deras synd är större än deras fördel." Och de frågar dig vad de skall ge ut. Säg: "Det ni kan undvara." Således gör Allah Sina befallningar tydliga för er på det att ni måtte reflektera,

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ ۖ
 قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ ۖ وَصَدَّقْنِ سَبِيلِ
 اللَّهِ وَكُفِّرْ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۖ وَأَخْرَاجِ
 أَهْلَهُ مِنْهُ أَكْبَرَ عِنْدَ اللَّهِ ۖ وَالْفِتْنَةُ
 أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ۖ وَلَا يَزَالُونَ
 يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ
 إِنِ اسْتَطَاعُوا ۖ وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ
 دِينِهِ فِيمَتٍ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ
 أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَأُولَٰئِكَ
 أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا
 وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ
 رَحْمَتَ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢١٩﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ۖ قُلْ
 فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ
 وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا ۖ
 وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۗ قُلِ الْعَفْوَ ۗ
 كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
 تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢٠﴾

221. över denna världen och nästa. Och de frågar dig om de föräldralösa. Säg: ”Att främja deras välfärd är *en* mycket god gärning. Och om ni blandar er med dem är de era bröder. Och Allah kan skilja den som söker skapa ofrid från den som gynnar *de* föräldralösas välfärd. Och om Allah så hade velat hade Han givit er umbäranden. Allah är förvisso Mäktig, Vis.”

222. Och gift er icke med avgudadyrkande kvinnor förrän de tror, *även* en troende slavinna är bättre än en avgudadyrkerska, fastän hon kanske behagar er *mycket*. Och giv icke *troende kvinnor* i äktenskap till avgudadyrkare förrän de tror, *även* en troende slav är bättre än en avgudadyrkare, fastän han kanske behagar er *mycket*. Dessa kallar till elden, men Allah kallar till himlen och till förlåtelse genom Sitt bud. Och Han gör Sina tecken tydliga för folket på det att de måtte komma ihåg.

R.28

223. Och de frågar dig om menstruationen. Säg: ”Det är en opasslighet*, så håll er borta från kvinnor under menstruationen och gå icke in till dem förrän de är rena. Men gå in till dem som Allah har befallt er när de har renat sig. Allah älskar dem som vänder sig till *Honom*. Och Han älskar dem som håller sig rena.”

*2:223 Ordet *opasslighet* verkar inte göra det arabiska ordet (أَذَى *adhá*) rättvisa i detta sammanhang. Ordet ”*adhá*” bör förstås i betydelsen av olägenhet och tillfälligt obehag. Annars skulle det innebära att Gud har skapat någonting som är skadligt för kvinnor, vilket naturligtvis inte stämmer.

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ
الْيَتَامَىٰ ۖ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ ۚ وَإِنْ
تُخَالَفُواكُمْ فَأَخِوَانُكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
الْمُنْفِسَ مِنَ الْمَصْصِحِ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
لَأَعْتَبْتَكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢١﴾

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِيْنَ حَتَّىٰ يُوْمِنُوْا
وَلَا مَمْلَآءَةً مُّؤْمِنَةً خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ
وَلَوْ اَعْجَبَتْكُمْ ۚ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِيْنَ حَتَّىٰ
يُوْمِنُوْا ۗ وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ
وَلَوْ اَعْجَبَكُمْ ۗ اُولٰٓئِكَ يَدْعُوْنَ اِلَى
النَّارِ ۗ وَاللّٰهُ يَدْعُوْا اِلَى الْجَنَّةِ
وَالْمَغْفِرَةِ بِاِذْنِهٖ ۚ وَيُبَيِّنُ اٰيٰتِهٖ لِلنَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٢٢﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ ۗ قُلْ هُوَ اَذَىٰ
فَاعْتَرِلُوا الْنِسَاءَ فِي الْمَحِيضِ ۗ وَلَا
تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ ۚ فَاِذَا تَطَهَّرْنَ
فَاْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ اَمَرَكُمُ اللّٰهُ ۗ اِنَّ اللّٰهَ
يُحِبُّ التَّوَّابِيْنَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِيْنَ ﴿٢٢٣﴾

224. Era hustrur är en odling för er, så närma er era odlingar när och hur ni vill och sänd *något välgörande* i förväg för er själva, och frukta Allah och vet att ni skall möta Honom, och förkunna goda budskap till dem som tror.

نَسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ ۖ فَاتُوا حَرْثَكُمْ
أَنْى شِئْتُمْ ۖ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ ط
وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَعَلِمُوا أَنَّكُمْ مُلْقَوَةٌ ط
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٤﴾

225. Och gör icke Allah till måltavla för era eder så att ni genom det avhåller er från att göra goda gärningar och handla rättfärdigt och skapa fred mellan människor. Och Allah är Allhörande, Allvetande.

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصَلِّحُوا بَيْنَ النَّاسِ ط
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾

226. Allah kommer icke att låta er avlägga räkenskap för sådana av era eder som var obetänksamma, utan Han kommer att kalla er till räkenskap för vad era hjärtan har förtjänat. Och Allah är Mest Förlåtande, Fördragsam.

لَا يُوَ أَخِذُكُمْ اللَّهُ بِاللُّغُوفِ فِي أَيْمَانِكُمْ
وَلَكِنْ يُوَ أَخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ
قُلُوبُكُمْ ط ۖ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٦﴾

227. För dem som högtidligen lovar *avhållsamhet* från sina hustrur är den *maximala* väntetiden fyra månader, om de sedan tar tillbaka sitt löfte, då är Allah förvisso Mest Förlåtande, Barmhärtig.

لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ
أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ ۚ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٧﴾

228. Och om de beslutar sig för skilsmässa, då är Allah förvisso Allhörande, Allvetande.

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٨﴾

229. Och de frånskilda kvinnorna skall vänta i tre perioder rörande sig själva, och det är icke tillåtet för dem att dölja vad Allah har skapat i deras sköten, om de tror på Allah och den yttersta dagen, och deras makar har större rätt att taga dem tillbaka under den perioden, såvida de

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ
قُرُوءٍ ط ۖ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا
خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ط ۖ وَبَعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ

önskar försoning. Och de (kvinnorna) har rimliga rättigheter lika de som *männen* har över dem, dock har männen en högre rang än dem. Och Allah är Mäktig och Vis.

بَرِّدْهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا ۖ
وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ
وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ

ع ٢٨
ح ٢٧
ح ٢٦
ح ٢٥
ح ٢٤
ح ٢٣
ح ٢٢
ح ٢١
ح ٢٠
ح ١٩
ح ١٨
ح ١٧
ح ١٦
ح ١٥
ح ١٤
ح ١٣
ح ١٢
ح ١١
ح ١٠
ح ٩
ح ٨
ح ٧
ح ٦
ح ٥
ح ٤
ح ٣
ح ٢
ح ١

R.29

230. *Sådan* skilsmässa kan *kungöras* två gånger, behåll *dem* sedan på ett passande sätt eller sänd iväg *dem* med vänlighet. Och det är icke lagligt för er att ni tar tillbaka något av vad ni givit *era hustrur*, såvida icke båda fruktar att de icke kan iakttaga de gränser som *föreskrivits* av Allah. Men om ni fruktar att de icke kan iakttaga de gränser som *föreskrivits* av Allah, då skall det icke vara någon synd för någon av dem i det som hon ger för att få sin frihet. Dessa är de gränser som Allah *har föreskrivit*, så överskrid dem icke, och det är de som överskrider de gränser som Allah föreskrivit som är syndare.

الطَّلَاقِ مَرَّتَيْنِ ۚ فَمَا سَاءَ لِمَعْرُوفٍ أَوْ
تَسْرِيحٍ بِإِحْسَانٍ ۗ وَلَا يَجِلُّ لَكُمْ أَنْ
تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ
يَخَافَا إِلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ۗ فَإِنْ
خِفْتُمَا إِلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ۗ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ ۗ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
فَلَا تَعْتَدُوهَا ۗ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ
فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٠﴾

231. Och han som skiljer sig från henne *den tredje gången*, då är hon därefter icke laglig för honom förrän hon gifter sig med en annan man som *också* skiljer sig ifrån henne. Då vilar det ingen synd över dem om de återvänder till varandra, såvida de är övertygade om att de kommer att kunna iakttaga de gränser som *föreskrivits* av Allah. Och dessa är de gränser som Allah *har föreskrivit* och som Han gör tydliga för ett folk som har kunskap.

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى
تُكَحَّ زَوْجًا غَيْرَهُ ۗ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ
يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ۗ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
يَسِيئَهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

232. Och när ni skiljer* er från era hustrur och de närmar sig slutet av den *fastställda* tiden, antingen behåll dem då på ett passande sätt eller sänd iväg dem på ett passande sätt, men kvarhåll dem icke orättmätigt så att ni kanske felar mot dem. Och vem som än gör det handlar förvisso orätt mot sin egen själ. Och skämta icke med Allahs befallningar och kom ihåg Allahs ynnestbevis över er och boken och visheten som Han har sänt ned till er genom vilken Han förmanar er. Och frukta Allah och vet att Allah känner allt väl.

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ
فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ ۖ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا
لِّتَعْتَدُوا ۗ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ
نَفْسَهُ ۗ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا ۗ
وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ
عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ
بِهِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٣﴾

R.30

233. Och när ni skiljer er ifrån kvinnor och de når slutet av fristen, hindra dem icke från att gifta sig med *andra* makar om de sinsemellan samtycker på ett anständigt sätt. Detta är en förmaning för den bland er som tror på Allah och den yttersta dagen. Det är mer välsignat och renare för er och Allah vet, men ni vet icke.

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا
تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا
تَرَاضُوا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۗ ذَلِكَ
يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ ذَلِكَمْ أَزْوَاجُكُمْ
وَأَظْهَرَ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

234. Och *frånskilda* mödrar kan amma sina barn i två hela år, detta *är* för dem som önskar fullfölja amningstiden. Och den *man* till vilken barnet hör skall vara ansvarig för *moderns* uppehälle och kläder enligt sedvänjan. Ingen själ betungas utöver sin för-

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضَعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ
كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ ۗ
وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ
بِالْمَعْرُوفِ ۗ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا

*2:232 Den skilsmässa som går att återkalla.

måga. En moder skall icke låta *fadern* lida på grund av sitt barn, icke heller skall den man som barnet tillhör låta dess *moder* lida på grund av sitt barn, och det-samma åligger *faderns* arvinge. Om de båda med ömsesidigt samtycke och hänsyn beslutar att *barnet* skall avvänjas, då vilar inget klander över dem. Och om ni önskar anställa en *amma* till era barn så vilar det inget klander över er såvida ni på ett rättvist sätt betalar vad ni samtyckt till. Och frukta Allah och vet att Allah ser vad ni gör.

وُسْعَهَا^٤ لَا تَضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ^٥ فَإِنْ أَرَادَ اِفْصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا^٦ وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا اتَّيَمُّ بِالْمَعْرُوفِ^٧ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ^٨

235. Och när det gäller dem av er som avlider och efterlämnar hustrur, skall *hustrurna* vänta i fyra månader och tio *dagar* beträffande sig själva. Och när de nått slutet på tiden skall inget klander vidlåta er för något de på ett anständigt sätt gör beträffande sig själva. Och Allah är Medveten om vad ni gör.

وَالَّذِينَ يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ^٩ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا^{١٠} فَاذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ^{١١} وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ^{١٢}

236. Och det skall icke vila något klander över er om ni ger en antydan rörande ett förslag om giftermål till *dessa* kvinnor eller om ni håller *era önskingar* dolda i era sinnen. Allah vet att ni kommer att tänka på dem *i detta sammanhang*. Men upprätta icke ett kontrakt med dem i hemlighet utan tala ett tydligt ord. Och *fatta icke beslut om äktenskapsbandet* förrän den föreskrivna perioden når sitt slut. Och vet att Allah känner till vad som finns i era sinnen, så tag er i akt för det. Och

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ^{١٣} عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا^{١٤} وَلَا تَعْرِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ^{١٥} وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ^{١٦}

vet att Allah är Mest Förlåtande, Fördragsam.

وَعَلَّمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٣٠﴾

R.31

237. Det skall icke vara någon synd för er om ni skiljer er ifrån kvinnor medan ni icke har rört dem och icke heller bestämt en brudgåva för dem. Men dra försorg om dem, den förmögne enligt sin förmåga och den omedlade enligt sin förmåga, ett underhåll på ett passande sätt, en plikt för de rättfärdiga.

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً ۖ وَ مِمَّا عَوْنُ عَلَى الْمُوسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣٧﴾

238. Och om ni skiljer er ifrån dem innan ni har rört dem, men har bestämt en brudgåva för dem, *då skall hälften av vad ni bestämt betalas av er*, såvida icke de eller den man i vars händer äktenskapsbandet vilar, efterskänker den. Och att ni skulle efterskänka den är närmare rättfärdigheten. Och glöm icke att handla väl mot varandra. Allah ser förvisso vad ni gör.

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَرِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ ۗ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى ۗ وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٨﴾

239. Ge akt på era böner och i *synnerhet* den mellersta bönen och stå undergivet inför Allah.

حُفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوَسْطَىٰ وَ قَوْمُوا لِلَّهِ قَتِينًا ﴿٢٣٩﴾

240. Om ni befinner er i *ett tillstånd av fruktan, förrätta då era böner till fots eller ridande*, men kom ihåg Allah när ni är i trygghet, eftersom Han har lärt er det som ni icke visste.

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٢٤٠﴾

241. Och de av er som avlider och efterlämnar hustrur skall testamentera ett års underhåll till dem utan att *de* visas ut. Men om *de*

وَالَّذِينَ يَتوفُونَ مِنْكُمْ وَ يَذرُونَ أزواجًا ۗ وَصِيَّةٌ لِأزواجِهِمْ مَتَاعًا إِلَىٰ

själva flyttar ut vilar inget klander över er beträffande något lämpligt de gör rörande sig själva. Och Allah är Mäktig och Vis.

الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ ۚ فَإِنْ خَرَجْنَا فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَا فِي أَنْفُسِنَا
مِنْ مَعْرُوفٍ ۖ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤١﴾

242. Och för de frånskilda kvinnorna skall det också finnas ett underhåll i förhållande till vad som är rimligt, en plikt för de gudfruktiga.

وَاللَّمْطَلَقَاتِ مَتَاعٍ بِأَمْعُرُوفٍ ۖ حَقًّا
عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤٢﴾

243. Sålunda gör Allah Sina befallningar tydliga för er på det att ni måtte förstå.

كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٣﴾

R.32

244. Har du icke hört om dem som gick bort från sina hem, de var tusentals och fruktade döden? Och Allah sade till dem: ”Dö”, sedan skänkte Han dem liv. Allah är sannerligen frikostig mot människorna, men de flesta människor är icke tacksamma.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ ۖ فَقَالَ لَهُمْ
اللَّهُ مَوْتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَذُوٌّ
فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٤﴾

245. Och strid för Allahs sak och vet att Allah är Allhörande, Allvetande.

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٥﴾

246. Vem är det som vill ge Allah ett välbehagligt lån på det att Han måtte mångdubbla det mångfaldiga gånger för honom? Och Allah tar emot och förstorar och till Honom skall ni återvända.

مَنْ ذَا الَّذِي يُقرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
فِيضِعْفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً ۖ وَاللَّهُ
يَقْبِضُ وَيَبْصِطُ ۚ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٦﴾

247. Har du icke hört om Israels barns anförare efter Moses, när de sade till en av sina profeter:

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَإِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ
بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّهِمْ اأَبْعَثْ لَنَا

”Förordna en konung åt oss, så att vi kan strida på Allahs väg?” Han sade: ”Är det icke troligt att ni icke kommer att strida om strid är er föreskriven?” De sade: ”Vilket skäl skulle vi ha till att icke strida för Allahs sak när vi drivits bort från våra hem och våra söner?” Men när strid befalldes dem vände de om, förutom ett litet antal av dem. Och Allah känner överträdarna väl.

مَلِكًا تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا ۗ قَالُوا وَمَالَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا ۗ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٧﴾

248. Och deras profet sade till dem: ”Allah har förordnat Talút som konung åt er.” De sade: ”Hur kan han ha överhöghet över oss, när vi är mer berättigade till överhöghet än vad han är, och han icke har fått någon myckenhet av rikedom?” Han sade: ”Allah har sannerligen utvalt honom över er och givit honom en rikligen ökad kunskap och kroppslig styrka.” Och Allah ger överhöghet till vem Han vill, och Allah är Frikostig, Allvetande.

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا ۗ قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ ۗ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ ۗ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكَهُ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٨﴾

249. Och deras profet sade till dem: ”Tecknet på hans överhöghet är att ett hjärta skall givas er, i vilket det kommer att finnas frid från er Herre och ett arv av godhet som lämnats av Moses familj och Arons familj och änglarna håller upp det. I detta finns det förvisso ett tecken för er om ni är troende.”

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ وَاللَّهُ يَخْتَارُ ﴿٢٥٠﴾

ع ٢٤٧
١٦

R.33

250. Och när Talút gav sig av med styrkorna sade han: "Allah kommer sannerligen att pröva er med ett vattendrag. Så den som dricker av det hör icke till mig och den som icke smakar på det hör förvisso till mig, förutom den som bara tar en handfull vatten med sin hand." Men förutom några få av dem drack de av det . Och när de gick över det, han själv och de som trodde med honom, sade de: "Idag har vi ingen kraft mot Djalút och hans styrkor." Men de som säkert visste att de en dag skulle komma att möta Allah sade: "Hur ofta har inte en mindre skara triumferat över en större skara genom Allahs befallning. Och Allah är med de orubbliga."

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ
اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ
فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي
إِلَّا مَنْ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا
مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ط فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ
لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ ط قَالَ
الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلقُوا اللَّهَ لَ كَمْ مِّنْ
فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ
اللَّهِ ط وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ٢٥٠

251. Och när de strömmade fram för att drabba samman med Djalút och hans styrkor, sade de: "Å, Vår Herre, ingjut orubblighet i oss, gör våra steg stadiga och hjälp oss mot det icke troende folket."

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا
أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَ ثَبِّتْ أَقْدَامَنَا
وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ٢٥١

252. Så de jagade dem på flykten genom Allahs befallning och David dräpte Djalút och Allah gav honom överhöghet och vishet och lärde honom det som behagade Honom. Och hade Allah icke drivit tillbaka vissa människor genom andra, då hade jorden verkligen varit full av missförhållanden. Men Allah är frikostighetens Herre för alla folk.

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ ط وَقَتَلَ دَاوُدُ
جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ
وَ عَلَّمَهُ مَا يَشَاءُ ط وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ
بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ
وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ٢٥٢

253. Dessa är Allahs tecken. Vi läser upp dem för dig med sanning. Du är sannerligen ett av sändebuden.

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۗ
وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٣﴾

Del 3

254. Av dessa sändebud har Vi upphöjt, några över andra.* Allah talade till dem och upphöjde några av dem i rang.** Och Vi gav Jesus, Marias son, tydliga bevis och styrkte honom med helighetens ande. Och om Allah så hade velat, skulle de som kom efter dem, icke ha stridit med varandra efter det att de hade fått tydliga tecken, men de var oense. Bland dem fanns några som trodde, och bland dem fanns några som icke trodde. Och om Allah så hade velat, skulle de icke ha stridit med varandra, men Allah gör vad Han önskar.

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى
بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ
بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۗ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ
مَرْيَمَ الْبَيْتَ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۗ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلَ الَّذِينَ مِنْ
بَعْدِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ
وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَّنْ آمَنَ
وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا
أَقْتَلْتُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ۙ

R.34

255. Å, ni som tror! Giv ut av det som Vi har skänkt er innan den dagen kommer när inget köpande eller säljande skall förekomma, icke heller vänskap, icke heller förbön, och det är de som icke tror, som handlar orätt mot sig själva.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ
مِّنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةٍ
وَّ لَا شَفَاعَةٍ ۗ وَالْكَافِرُونَ هُمُ
الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٥﴾

*2:254 Versen kan översättas genom att man gör en paus efter ordet (مِنْهُمْ minhum) och inte före. I så fall blir översättningen enklare att läsa och förstå, och lyder då: "Av dessa sändebud har Vi upphöjt några över andra. Allah talade till dem och upphöjde några av dem i rang."

**2:254 Allah gav dem en ny lag.

256. Allah, det finns ingen Gud förutom Honom, den Levande, den Bestående och Alltupp-bärande. Slummer överväldigar Honom icke, icke heller sömn. Till Honom hör allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden. Vem är den som vågar medla med Honom utan att ha Hans tillstånd? Han vet vad som ligger framför dem och vad som ligger bakom dem, och de omfattar ingenting av Hans kunskap utom det Han önskar. Hans tron sträcker sig över himlarna och jorden, och omsorgen om dem tröttar Honom icke, och Han är den Höge, den Store.*

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يُعَلِّمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٦﴾

257. Det får icke finnas något tvång i religionen. Rätt har sannerligen blivit tydligt åtskilt från orätt, så vem som än vägrar att låta sig ledas av dem som överträder, utan tror på Allah, har sannerligen fattat tag i ett starkt handtag som icke kan brytas. Och Allah är Allhörande, Allvetande.

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قُلْتُ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٧﴾

258. Allah är deras vän som tror. Han för dem ut ur *alla slags* mörker och in i ljuset. Och de icke troendes vänner är de överträdare som för dem ut ur ljuset och in i *varje slag av* mörker. Dessa är eldens invånare, i den skall de förbli.

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥٨﴾

*2:256 Ordet (كُورْسِي كُورْسِي) kursī betyder här främst maktsätet eller tronen. Denna betydelse av ordet har en bredare tillämpning och täcker inte bara kunskap utan även andra förutsättningar för makt.

R.35

259. Har du icke hört om honom som tvistade med Abraham om hans Herre eftersom Allah hade givit honom ett konungadöme? När Abraham sade: "Min Herre är Den, som ger liv och vållar död", sade han: "Jag ger också liv och vållar död." Abraham sade: "Nåväl, Allah låter solen gå upp i öst, låt du den gå upp i väst." Därefter gjordes den icke troende mållös. Och Allah vägleder icke de orättfärdiga människorna.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِمَ فِي رَبِّهِ
 أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِمُ رَبِّي
 الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي
 وَأُمِيتُ ۗ قَالَ إِبْرَاهِمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي
 بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ
 الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ ۗ وَاللَّهُ
 لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥٩﴾

260. Eller om någon lik honom passerade förbi en stad som hade fallit ned på sina tak och utropade: "När kommer Allah att återkalla den till livet efter dess undergång?" Då lät Allah honom vara död i hundra år, sedan uppreste Han honom och sade: "Hur länge har du befunnit dig i detta tillstånd?" Han svarade: "Jag har varit i det en dag eller en del av en dag." Han (Allah) sade: "Nej, du har befunnit dig i detta tillstånd i ett hundra år. Se nu på din föda och din dryck, de har icke blivit skämda. Och se på din åsna. Och Vi har utfört detta så att Vi kan göra dig som ett tecken för människorna. Och se på benen, hur vi sätter dem i ordning och sedan höljer dem med kött." Och när detta stod klart för honom, sade han: "Jag vet att Allah har makt att göra allt vad Han vill."

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ
 عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنِي يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ
 مَوْتِهَا ۗ فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ
 بَعَثَهُ ۗ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ۗ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا
 أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۗ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ
 عَامٍ فَانظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ
 يَتَسَنَّهْ ۗ وَانظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ
 آيَةً لِلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ
 نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا أَحْمًا ۗ فَلَمَّا تَبَيَّنَ
 لَهُ ۗ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿٢٦٠﴾

261. Och kom ihåg när Abraham sade: Min Herre visa mig hur Du

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي

ger de döda liv.” Han (Allah) sade: ”Tror du icke?” Abraham sade: ”Jo men jag ber om detta så att mitt hjärta måtte få ro.” Han (Allah) svarade: ”Tag fyra fåglar och gör dem tillgivna mot dig. Placera sedan var och en av dem på en kulle. Kalla sedan på dem och de kommer att skynda sig till dig. Och vet att Allah är Mäktig och Vis.”

R.36

262. Motstycket till dem som ger ut sin förmögenhet på Allahs väg är som liknelsen om ett sädeskorn som växer upp i sju ax och i varje ax finns hundra korn. Och Allah mångfaldigar det ytterligare för vem Han än behagar, och Allah är Frikostig, Allvetande.

263. De som ger ut sin förmögenhet på Allahs väg och sedan icke låter pikar eller förolämpningar följa på det de givit ut, för dem finns en belöning hos deras Herre och de skall icke hysa fruktan, icke heller skall de sörja.

264. Ett vänligt ord och förlåtelse är bättre än välgörenhet som följs av en förolämpning. Och Allah är Själv tillräcklig, Fördragsam.

265. Å, ni som tror! Gör icke era allmosor värdelösa med pikar och förolämpningar som den som ger ut sin egendom för att bli sedd av människor, och som icke tror på Allah och den yttersta dagen. Hans fall är likt en jämn klippta täckt med jord över vilken ett

الْمَوْتِ ۖ قَالَ أَوْ لَمْ تُؤْمِنُ ۖ قَالَ بَلَىٰ
وَلَكِن لِّيَطْمَئِنُّ قَلْبِي ۖ قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً
مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِنَّكَ تَمَّ اجْعَلُ عَلَىٰ
كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِيَنَّكَ
سَعِيًّا ۖ وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝٦٢

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ
سُنْبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ ۗ وَاللَّهُ يُضِعِفُ لِمَنْ
يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝٦٣

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
ثُمَّ لَا يَتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذَىٰ
لَّهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝٦٤

قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ
يَتَّبِعُهَا أَذَىٰ ۗ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ۝٦٥

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتِكُمْ
بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ ۚ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ
النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ
فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ

tungt regn faller och lämnar den bar, kal och hård. De skall icke kunna skydda något alls av vad de har tjänat. Och Allah vägleder icke de förnekande människorna.

فَأَصَابَهُ وَاِبِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا ط
لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا ط
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ٢١٥

266. Och deras fall som ger ut sin egendom för att söka Allahs välbehag och för att styrka sina själar är likt fallet med en trädgård på högt liggande mark. Ett tungt regn faller över den så att den tvåfaldigt frambringar sin frukt. Och om ett tungt regn icke faller över den, då är ett lätt regn *tillräckligt*. Och Allah ser vad ni gör.

وَمَثَلِ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ
مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ
كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ
أَكْلَهَا ضِعْفَيْنِ ٢ فَإِن لَّمْ يُصْبَهَا وَابِلٌ
فَطَلَّ ط وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٢١٦

267. Skulle någon av er önska att det för honom fanns en trädgård med palmer och vinrankor och med strömmar som flyter nedanför den, när han har nått en hög ålder och han har en svag och *minderårig* avkomma och att en glödhet virvelvind skulle förgöra den så att den blev *helt* förbränd? På så sätt gör Allah Sina tecken tydliga för er på det att ni måtte tänka er för.

أَيُّودٌ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ
نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ٢
وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ ضِعْفًا ٣
فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ط
كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
تَتَفَكَّرُونَ ٢١٧

R.37

268. Å, ni som tror! Giv ut av det goda ni har förtjänat och av det Vi frambringar för er ur jorden, och sök icke det som är ont för att ge ut av det, när ni själva icke vill ta det, utom med ögonen sänkta av skam. Och vet att Allah är

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّنْ طَيَّبْتُمْ مَا
كَسَبْتُمْ وَمِمَّا آخَرَ جُنَالِكُمْ مِّنْ
الْأَرْضِ ٢ وَلَا تَيَمَّمُوا الْحَيَاةَ مِنْهُ
تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِأَخْذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا

Själv tillräcklig, Prisivärd.

269. Satan hotar er med fattigdom och uppmanar er till det som är skändligt, medan Allah lovar er förlåtelse från Honom själv och frikostighet. Och Allah är Frikostig, Allvetande.

270. Han skänker vishet till den Han behagar, och vem helst som har beviljats vishet har sannerligen förlänats ett överflöd av det goda, och ingen tar sig i akt förutom de som är utrustade med förstånd.

271. Och vadhelst ni ger ut och vadhelst ni högtidligen lovar, Allah vet det sannerligen, och för syndarna kommer det icke att finnas några hjälpare.

272. Om ni ger allmosor öppet är det gott och väl, men om ni döljer dem och ger till de behövande är det bättre för er, och Han kommer att tillgiva er många av era synder. Och Allah är medveten om det ni gör.

273. Det är icke ditt ansvar att få dem att följa den rätta vägen, utan Allah vägleder vem Han än vill. Och vadhelst ni ger ut av er egendom så gagnar det er själva, ty ni ger icke ut utom för att söka Allahs ynnest. Och vadhelst ni ger ut av er egendom, kommer det att till fullo betalas tillbaka till er och ni skall icke göras någon orätt.

فِيهِ ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٢٦٧﴾

الشَّيْطَانُ يُعِدُّكُمْ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ
بِالْفَحْشَاءِ ۗ وَاللَّهُ يُعِدُّكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ
وَفَضْلًا ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٨﴾

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَمَنْ يُؤْتَ
الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا ۗ وَمَا
يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ
نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ ۗ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾

إِنْ تَبَدُّوا الصَّدَقَاتِ فَعِمَّا هِيَ ۗ وَإِنْ
تُخْفَوْهَا وَتُؤْتَوْهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ
لَكُمْ ۖ وَيَكْفُرْ عَنْكُمْ مِّنْ سَيِّئَاتِكُمْ ۗ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧١﴾

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ ۗ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
فَلَا نَفْسِكُمْ ۗ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ
وَجْهِ اللَّهِ ۗ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُؤَفَّ
إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تظَلُمُونَ ﴿٢٧٢﴾

274. *Allmosorna är för de behövande som hindras på Allahs väg och icke kan resa omkring i landet. Den okunnige tror att de icke lider brist eftersom de avhåller sig från att titta. Du kommer att känna igen dem genom deras uppträdande, de tigger icke enträget från människorna. Och vad helst ni ger ut av er egendom, Allah har en fullkomlig kännedom om det.*

R.38

275. De som ger ut sin förmögenhet på natten och dagen, hemligt eller öppet, har sin belöning hos sin Herre, över dem skall ingen fruktan komma, icke heller skall de sörja.

276. De som förtär räntor reser sig icke utom som den reser sig, som satan redan har slagit med vanvett. Det är för att de säger: "Handel är också likt räntor", fastän Allah har gjort handeln tillåten och räntan förbjuden. Så om den avstår som fått en förmaning från sin Herre, kommer *det han fick i det förgångna* att vara hans, och hans angelägenhet vilar hos Allah, och de som hemfaller till *det*, de är eldens invånare, däri skall de förbli.

277. Allah utplånar räntor* och låter välgörenheten öka. Och Allah älskar icke någon som är en övertygad förnekare och en inbiten syndare.

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ
يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ
تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ
إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ
بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٧٤﴾

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٥﴾

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا أَلَّا يَقُومُوا إِلَّا
كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ
الْمَسِّ ذَلِكِ بَاتَهُمْ قَالُوا إِنَّمَا بَيْعٌ مِثْلُ
الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا
فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ
مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ
فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٦﴾
يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ
لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٧﴾

*2:277 Versen ger en entydig beskrivning av att ekonomier som baseras på ränta och ocker är dömda att misslyckas, medan ekonomier där välgörenhet betonas kommer att ha framgång.

278. De som tror och gör goda gärningar och förrättar bönen och betalar Zakát, kommer sannerligen att få sin belöning från sin Herre, och ingen fruktan skall komma över dem, icke heller skall de sörja.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ
أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٨﴾

279. Å, ni som tror! Frukta Allah och avstå från det som återstår av räntor, om ni är *sanna* troende.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا
بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٩﴾

280. Men om ni icke gör *det*, förbered er då på en krigsförklaring från Allah och Hans sändebud, och om ni ångrar er då skall ni behålla era ursprungliga belopp, *sälunda* skall ni icke fela, icke heller skall någon orätt göras mot er.

فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ
أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾

281. Och om någon *gäldenär* befinner sig i knappa omständigheter *giv honom* då anstånd till dess att det har lättat. Och att ni efterskänker det som välgörenhet skall vara bättre för er, om ni bara visste.

وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ
وَإِنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

282. Och frukta den dag då ni skall tvingas återvända till Allah, då skall varje själ till fullo betalas för vad den har förtjänat, och de skall icke göras någon orätt.

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَىٰ اللَّهِ ثُمَّ
تُوْفَىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨٢﴾

R.39

283. Å, ni som tror! När ni lånar av varandra för en fastställd tid, skriv då ned det. Och låt en skrivare troget skriva *det* i er närvaro, och ingen skrivare bör vägra att skriva, ty Allah har undervisat honom, så låt honom skriva och låt den diktera som sätter sig i skuld, och han skall

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ
أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ
كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ
يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ ﴿٢٨٣﴾

frukta Allah, sin Herre och icke minska något från det. Men om den person som sätter sig i skuld har klent förstånd eller är svag eller själv är oförmögen att diktera låt då någon diktera som rättvist kan skydda hans intressen. Och tillkalla två vittnen från era män, och om två män icke finns *tillgängliga*, kalla då en man och två kvinnor, sådana som ni godkänner som vittnen, så att om den ena av de två *kvinnorna glömm*, kan den andra påminna henne. Och vittnena skall icke vägra när de tillkallas. Och var icke ovilliga att skriva ned det, vare sig det är litet eller mycket, tillsammans med den fastställda *förfalld* dagen. Detta är rättvisare inför Allah och gör beviset säkrare och kommer mer sannolikt att rädda er från tvivel. Undlåt därför icke att skriva ned det, såvida det icke är färdiga handelsvaror som ni ger eller tar emot på stället, från hand till hand, i vilket fall det icke är någon synd för er om ni icke skriver ned det. Och ha vittnen när ni säljer till varandra, och låt icke skrivaren eller vittnet komma till skada. För om ni gör *det*, då är det sannerligen olydnad för er del. Och frukta Allah. Och Allah skänker er kunskap och Allah vet allting mycket väl.

وَيُمِلُّ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ
وَلَا يَبْحَسُ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي
عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا
يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمِلْ وَلِيُّهُ
بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ
رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ
فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ
الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ
إِحْدَاهُمَا الْآخْرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ
إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَؤْا أَنْ تَكْتُبُوهُ
صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ آجَلِهِ ذِكْرُكُمْ أَقْسَطُ
عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا
تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً
تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ
وَلَا يُضَارُّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا
فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَيَعْلَمُكُمْ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨٢﴾
وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا
فَرِهْ مِنْ مَّقْبُوضَةٍ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُمْ

284. Och om ni befinner er på resa och ni icke finner någon skrivare, lämna då en pant att

genast ta i besittning. Och om en av er anförtror något åt en annan, låt då den som är betrodd överlämna det som anförtrotts åt honom och låt honom frukta Allah, sin Herre. Och dölj icke vittnesmål, och vem som än döljer det, hans hjärta är sannerligen syndigt. Och Allah är väl Underkunnig om vad ni gör.

بَعْضًا فَلَیُوَدُّ الَّذِیْ اَوْثَمِنَ اَمَانَتَهُ وَاِیْتَقِ
اللّٰهَ رَبَّہٗ ۗ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّہَادَةَ ۗ وَمَنْ
یَكْتُمْهَا فَاِنَّہٗ اِثْمٌ قَلْبُہٗ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا
عَمَلْتُمْ عَلِیْمٌ ۙ

R.40

285. Allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden tillhör Allah, och vare sig ni yppar det som finns i era sinnen eller håller det dolt, kommer Allah att kalla er till räkenskap för det, sedan kommer Han att förlåta vem Han behagar och straffa vem Han än behagar, och Allah har makt att göra allt vad Han vill.

لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ ۗ وَاِنْ
تُبَدُّوْا مَا فِیْ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تَخْفَوْہُ
یَحَاسِبْکُمْ بِہِ اللّٰهُ ۗ فِیَعْفِرْ لِمَنْ یَّشَآءُ
وِیَعَذِّبُ مَنْ یَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ
قَدِیْرٌ ۙ

286. Detta av Våra sändebud tror på det som uppenbarats för honom från sin Herre, och *det samma* gör de troende, alla tror på Allah, och på Hans änglar, och på Hans skrifter, och på Hans sändebud, och säger: "Vi gör ingen åtskillnad mellan något av Hans sändebud," och de säger: "Vi hör och vi lyder. Vår Herre, *vi bönfaller Dig odmjukt om Din förlåtelse* och till Dig skall vi återvända."

اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنزِلَ اِلَیْہِ مِنْ رَبِّہٖ
وَالْمُؤْمِنُوْنَ ۗ کُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلَٰئِکَتِہٖ
وَکِتٰبِہٖ وَرُسُلِہٖ ۗ لَا نُفَرِّقُ بَیْنَ اَحَدٍ مِّنْ
رُّسُلِہٖ ۗ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ۗ
عُفِّرَانَکَ رَبَّنَا وَاِلَیْکَ الْمَصِیْرُ ۙ

287. Allah betungar icke någon själ utöver dess förmåga. Den skall få *den belöning* den förtjänar och den skall få *det straff* den ådrager sig. Vår Herre, straffa oss icke om vi glömmer eller gör oss skyldiga till ett misstag. Vår

لَا یُکَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا
کَسَبَتْ وَعَلَیْهَا مَا اکْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا
تُؤَاخِذْنَا اِنْ نَّسِیْنَا اَوْ اَخْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا

Herre lägg icke en börda på oss som den Du lagt på dem som levde före oss.* Vår Herre, betunga oss icke med det, som vi icke har styrka nog att bära, och utplåna våra *synder* och skänk oss förlåtelse och ha förbarmande med oss. Du är vår Mästare, så hjälp oss mot de icke troende människorna.

تَحْمِلُ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا
طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۗ وَاعْفُ عَنَّا ۖ وَاعْفِرْنَا ۖ وَارْحَمْنَا ۚ أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى

عِشَّةِ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٧﴾

*2:287 Versen hänvisar till tidigare folk som betrodde religiöst ansvar men behandlade det respektlöst och ansåg det vara en börda. På så sätt fick det professionella prästerskapet från de lägre samhällsklasserna bära det religiösa prästerskapets börda på sina axlar. Ett sådant religiöst prästerskap som ansåg sig ha monopol på kunskapen om religionen hade uppstått trots att de var oförmögna att göra den full rättvisa. Processen ledde till sist till uppkomsten av ett religiöst prästerskap, som var trångsynt, arrogant och intolerant och få av dem förstod filosofin och storslagenheten i Guds ord. Ett sådant ledarskap har i 62:6 (*al-djumu'á*) liknats vid åsnor vars ryggar är lastade med religiösa böcker för transport, fast åsnorna inte alls förstår innehållet i det de bär på. Ordet "börda" (*isrân*) bör förstås i detta sammanhang, eftersom allt ansvar som delas ut av Gud inte kan anses vara bördor, som de sant troende önskar bli besparade från.

Kapitel 3 ÁL-'IMRÁN

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) under det tredje året av migrationen från Mecka (*mákka*) till Medina och innehåller tvåhundraen verser.

I kapitlet nämns särskilt de som vilseletts, det vill säga den tredje gruppen som nämns i kapitel *al-fátíha*. Även kristendomens begynnelse, Marias, Allahs välsignelser vare med henne, födelse och Jesu, Allahs välsignelser vare med honom, mirakulösa födelse omnämns. Det berättas även om Allahs belåtenhet med Maria, Allahs välsignelser vare med henne, och hur Han försåg henne med uppehälle och förnödenheter från Sig Själv. Det verkar som om Sakarias, Allahs välsignelser vare med honom, starka önskan om en god avkomma uppstod efter det att han begrundat Marias, Allahs välsignelser vare med henne, rättfärdighet.

De mirakel som utfördes av Jesus, Allahs välsignelser vare med honom, beskrivs också på ett sådant sätt att de missförstånd som kan uppstå när man läser Bibeln klarnar, då den Ädla Qur'anen förklarar miraklernas sanna natur. I kapitlet nämns även att Jesus, Allahs välsignelser vare med honom, dog en naturlig död och inte blev dödad av andra.

I kapitlet nämns som motsats till judarnas ed, även profeternas ed (مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ *mítháq-an-nabijín*), den ed som Allah lät alla profeter svära. Sammanfattningsvis innebär den eden att om det efter profeterna kommer nya av Guds profeter som bekräftar deras goda läror och agerar i enlighet med dem, så är det obligatoriskt för profeternas efterföljare att stödja dessa efterkommande profeter. Denna ed nämns även i kapitel *al-ahzáb*, där det står att denna ed även svors av den Helige

Profeten Muḥammad, Allahs välsignelser och frid vare med honom.

I detta kapitel berörs flera ämnen. Där nämns även filosofin bakom utförandet av finansiella uppoffringar, nämligen att ens egna uppoffringar inte accepteras förrän man, på Guds väg, spenderar av det som man tycker mycket om och är det förnämsta man har.

Kapitlet nämner även den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, storslagna seger i slaget vid Badr, varefter tidsepoken för islams stora framgångar börjar. Slaget vid 'Uḥūd nämns och hur Profeten Muḥammads följeslagare, Måtte Allah vara nöjd med dem, återuppväckte minnet av profeten Ismaels, Allahs välsignelser vare med honom, uppoffring. Trots att de slaktades som boskap, avlägsnade de sig inte från den Helige Profetens sida, Allahs välsignelser och frid vare med honom.

٢٠١ آياتها

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ مَدَّتِيهٖ ٣

٢٠١ آياتها

Sura ÁL-IMRÁN
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Álif Lám Mím.*

أَلَمْ ②

3. Allah är Den bredvid vilken det icke finns någon *annan* Gud, den Levande, den Bestående och Allt Uppbärande.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ③

4. Han har sänt ned den bok som innehåller sanningen till dig *och som* bekräftar det som föregick den, och Han har sänt ned Toran och Evangeliet*

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنجِيلَ ④

5. före *detta*, som en vägledning till människorna. Och Han har sänt ned måttstocken.* De som förnekar Allahs tecken kommer sannerligen att få ett svårt straff. Och Allah är Mäktig, Den som har makt att vedergälla.

مَنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ ⑤
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ⑥ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ⑦

6. Sannerligen, ingenting på jorden eller i himlarna är dolt för Allah.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ⑧

7. Det är Han som formar er som Han vill i moderlivet, det finns ingen värdig tillbedjan utom Honom, den Mäktige, den Vise.

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ ⑨ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑩

8. Det är Han som har sänt ned boken till dig, i den finns verser som är avgörande till sin betydelse, de är bokens grundvalar,

هُوَ الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ

*3:2 Jag är Allah, den Allvetande.

*3:4 Ordet (مُصَدِّقًا *musâddiqan*) har en bredare tillämpning än det "bekräftar" som använts här i översättningen. Det betyder att sanningen i de föregående skrifterna bekräftas lika väl som uppfyllandet och förverkligandet av de profetior som finns i dem.

*3:5 Ordet (الْفُرْقَانَ *al-furqân*) betyder både "obestriddlig sanning" men även allt det som tydligt urskiljer någonting från något annat. Ordet fungerar således som ett kriterium.

och det finns andra som medger olika tolkningar. Men de som har vrånghet i sina hjärtan, följer de *verser* av dem som är känsliga och medger olika tolkningar och söker *orsaka* oenighet och söker *felaktiga* tolkningar i dem. Och ingen vet deras *rätta* betydelse utom Allah, och de som fast grundar sig på kunskap *och* som säger: ”Vi tror på den *boken*, hela den kommer från vår Herre.” Och ingen tar sig i akt utom de som begåvats med förmågan att förstå.

مُتَشَبِهَاتٍ ط فَاَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ
فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ
وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ ۗ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا
اللَّهُ ۗ وَالرُّسُخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ
أَمْثَلُهُمْ لَكُلِّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا
أُولُو الْأَلْبَابِ ۝۸

9. Vår Herre, låt icke våra hjärtan bli vrångra efter det att Du har väglett oss, utan skänk oss nåd från Dig själv, endast Du är Givaren.

رَبَّنَا لَا تَزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ
لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً ۗ إِنَّكَ أَنْتَ
الْوَهَّابُ ۝۹

10. Vår Herre, Du kommer förvisso att samla ihop mänskligheten på den dag om vilken det icke råder något tvivel, Allah bryter sannerligen aldrig *sitt* löfte.

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ
فِيهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۝۱۰

R.2

11. De som icke tror, deras ägodelar och deras barn kommer icke alls att gagna dem mot Allah, och det är de som är eldens bränsle.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ
أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۗ
وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ۝۱۱

12. *Deras fall* är likt fallet med Faraos folk och de som kom före dem, *ty* de förkastade Våra tecken, så Allah straffade dem för deras synder, och Allah är Sträng i att straffa.

كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ ۗ وَالَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ ۗ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۗ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ
بِذُنُوبِهِمْ ۗ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝۱۲

13. Säg till dem som icke tror: ”Ni kommer att övervinnas och samlas i helvetet, och en ond uppehållsort är det.”

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سِتْغَلْبُونَ وَمُخْشَرُونَ
إِلَىٰ جَهَنَّمَ ۖ وَبَسَّ الْمِهَادِ ⑬

14. Det fanns sannerligen ett tecken för er i de två arméerna som drabbade samman med varandra, en armé som stred för Allahs sak, och den andra icke troende, som de skenbart såg som dubbelt så många som de själva. Sålunda styrker Allah vem Han än behagar med sin hjälp. I det finns sannerligen en läxa för dem som är klarsynta.

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنِ النَّقَاتِ ۖ فَبِتَّةِ
تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ
يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأَى الْعَيْنِ ۗ وَاللَّهُ
يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَن يَشَاءُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ⑭

15. Vacker för människor är kärleken till begärliga ting – kvinnor och barn, och högar av guld och silver på lager och brännmärkta hästar och boskap och gröda. Det är det nuvarande livets försörjning. Men det är hos Allah som det bästa hemmet finns.

زِينٍ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ
وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ
الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ
وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ۗ ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا ۗ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنُ الْمَآبِ ⑮

16. Säg: ”Skall jag upplysa er om något bättre än det?” För dem som fruktar Gud finns hos deras Herre *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar, i dem skall de förbli. Där finns dessutom makar, renade av Allah, och Allahs välbehag. Och Allah är Uppmärksam på Sina tjänare,

قُلْ أَوْبَيْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَٰلِكُمْ ۗ لِلَّذِينَ
اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ
مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِالْعِبَادِ ⑯

17. de som säger: ”Vår Herre, vi tror förvisso, förlåt oss därför våra synder och bevara oss från eldens straff”,

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا أَمَّا فَأَغْفِرْنَا
ذُنُوبَنَا وَوَقَّعْنَا عَذَابَ النَّارِ ⑰

18. de orubbliga och de sannfärdiga och de ödmjuka och de som ger ut på Allahs väg och de som ber om tillgift under nattens senare del.

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْمُتَّقِينَ
وَالْمُتَّقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ١٨

19. Allah vittnar om att det icke finns någon Gud förutom Han och *det samma* gör änglarna och de som äger kunskap och är ständigt vakande över rättvisan, det finns ingen Gud förutom Han, den Mäktige, den Vise.

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ وَالْمَلِكَةُ
وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ ۗ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ١٩

20. Den *sanna* religionen hos Allah är sannerligen islam.* Och dem till vilka boken gavs var icke oense, annat än på grund av ömsesidig missunnsamhet efter det att kunskapen hade kommit till dem. Och för den som förnekar Allahs tecken är Allah sannerligen Snabb att hålla räkenskap.

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ۗ وَمَا
اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَهُمْ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ ۗ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ٢٠

21. Men om de tvistar med dig, så säg: "Jag har underkastat mig Allah och *detsamma* har de som följer mig." Och säg till dem som har givits boken och till de okunniga: "Har ni *också* underkastat er?" Om de underkastar sig, då kommer de sannerligen att bli vägleda. Men om de vänder tillbaka, är din plikt bara att överbringa budskapet. Och Allah ger akt på *Sina* tjänare.

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسَلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ
وَمَنِ اتَّبَعَنِ ۗ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ
وَالْأُمِّيِّينَ ءَأَسَلَمْتُمْ ۗ فَإِنْ أَسَلَمُوا فَقَدِ
اهْتَدَوْا ۗ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ ۗ
ع وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ٢١

R.3

22. Sannerligen, förkunna ett smärtsamt straff för dem som förnekar Allahs tecken och med orätt försöker dräpa profeterna och försöker dräpa sådana människor som uppmanar till rättvisa.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
النَّبِيَّاتِ بَغْيٍ حَقٍّ ۗ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ
يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ ۗ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٢٢

*3:20 Islam betyder fullständig underkastelse. (Övers.anm.)

23. Det är dessa vilkas gärningar blir till intet i denna världen och i nästa, och de kommer icke att ha någon som hjälper dem.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ ۖ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٣﴾

24. Har du icke sett dem som har fått *sin* del av boken? De kallas till Allahs bok så att den måtte döma mellan dem, men en grupp av dem vänder sig bort i motvilja.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيًّا مِّنَ
الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ
بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ
مُّعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

25. Det är för att de säger: ”Elden skall icke röra oss, utom för ett begränsat antal dagar.” Och det de brukade smida ihop har vilselett dem beträffande deras religion.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا
أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ ۖ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا
كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٥﴾

26. Hur kommer det att bli med dem när Vi kommer att samla ihop dem på den dagen om vilken det icke finns något tvivel, och när varje själ skall betalas fullt ut för vad den har förtjänat, och de icke skall göras någon orätt?

فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ
فِيهِ ۖ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

27. Säg: ”Å, Allah, Överhöghetens Herre, Du skänker överhöghet till vem helst Du behagar och Du berövar vem helst Du vill deras överhöghet. Du upphöjer vem Du vill och Du förringar vem Du vill. I Din hand finns allt gott. Du har förvisso makt att göra allt.

قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُوتِي الْمَلِكَ مَن
تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّنْ تَشَاءُ ۖ
وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ ۖ بِيدِكَ
الْخَيْرُ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٧﴾

28. Du låter natten övergå i dag, och dagen övergå i natt. Du frambringar det levande ur det döda och det döda ur det levande. Och Du ger utan mått till vem Du än behagar.”

تُؤَيِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُؤَيِّجُ النَّهَارَ فِي
الَّيْلِ ۖ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ۖ وَتَرزُقُ مَن
تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٨﴾

29. Låt icke de troende föredra icke troende som vänner framför troende, och den som gör så har inget med Allah att göra, utom att ni av försiktighet skyddar er själva mot dem. Och Allah varnar er beträffande Sig Själ^v och återvändandet är till Allah.*

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ
مَنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا
مِنْهُمْ تَقِيَةً وَيُحَذِّرْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ
وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٩﴾

30. Säg: ”Vare sig ni döljer det som finns i era hjärtan eller uppenbarar det, så vet Allah det, och Han vet vad som finns i himlarna och vad som finns på jorden. Och Allah har makt att göra allt.”

قُلْ إِنْ تَحْفَمُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ
يَعْلَمَهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا
فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٠﴾

31. Tag er i akt för den dag då varje själ kommer att stå ansikte mot ansikte med allt det goda den har gjort och allt det onda den har gjort. Den kommer att önska att det fanns ett stort avstånd mellan den och det *onda*. Och Allah varnar er beträffande Sig Själ^v* och återvändandet är till Allah. Och Allah är Synnerligen Medlidsam med *Sina* tjänare.

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ
مُحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تُوَدِّعُ
لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا
وَيُحَذِّرْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ
بِالْعِبَادِ ﴿٣١﴾

R.4

32. Säg: ”Om ni älskar Allah, så följ mig, då kommer Allah att älska er och förlåta er era synder. Och Allah är Ytterst Förlåtande och Barmhärtig.”

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي
يُحِبِّكُمْ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٢﴾

33. Säg: ”Lyd Allah och Hans sändebud”, men om de vänder sig bort, kom då ihåg att Allah icke älskar de icke troende.

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٣٣﴾

*3:29, 31 Det arabiska uttrycket (يُحَذِّرْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ) *juhādhiru kumullāhu nāfsahu* betyder ordagrant ”Allah varnar er beträffande Sig Själ^v”, vilket innebär att Han varnar er från att ta er friheter gällande Hans påbud och föreskrifter.

34. Allah utvalde Adam och Noak och Abrahams familj och Imrans familj över alla *den tidens* folk,

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ
إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٤﴾

35. ett folk, *alla* inbördes besläktade, och Allah är Allhörande, Allvetande.

ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِن بَعْضٍ وَاللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

36. *Minns* när Imrans kvinna sade: "Min Herre, jag har lovat Dig ett heligt löfte att det som finns i mitt sköte skall tillägnas Din tjänst. Så tag Du emot *detta* från mig, Du ensam är sannerligen Allhörande, Allvetande."

إِذ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي
نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ
مِنِّي إِنَّا أَنَا السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾

37. Men när hon nedkommit med *barnet*, sade hon, "Min Herre, jag har fött ett flickebarn," fastän Allah vet bäst vad hon nedkommit med, och det gossebarn *hon tänkte sig* var icke likt det flickebarn *hon nedkommit med*, "och jag har givit henne namnet Maria, och jag anförtror henne och hennes avkomma åt Ditt beskydd mot satan, den förkastade."

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا
أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ
الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ
وَإِنِّي أَعِيزُهَا بِكَ وَذَرِيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ ﴿٣٧﴾

38. Så hennes Herre godtog flickebarnet med ett nådigt godtagande och lät henne få en utmärkt uppväxt och gjorde Sakarias till hennes förmyndare. Närhelst Sakarias besökte henne i kammaren, fann han livsförnödenheter hos henne. Han sade, "Å, Maria, varifrån har du fått detta?" Hon svarade: "Det är från Allah." Allah försörjer sannerligen utan mått till vem Han än behagar.

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا
حَسَنًا ۗ وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۗ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا
زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَ هَارِزِ قَاءٍ
قَالَ لِمَ يَرِيءُ أَنِي لَكَ هَذَا ۗ قَالَتْ هُوَ مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ
بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾

39. Där och då bad Sakarias till sin Herre och sade: ”Min Herre, giv mig från Dig Själv en ren avkomma, Du är sannerligen Den som Hör bön.”

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٩﴾

40. Och änglarna kallade på honom medan han stod och bad i kammaren: ”Allah ger dig glädjebudskap om Jahja (Johannes), som kommer att vittna om sanningen i Allahs ord, ädel och dygdig och en profet bland de rättfärdiga.”

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنْ اللَّهُ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًا لِّكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٠﴾

41. Han sade: ”Min Herre, hur skall jag få en son *nu* när jag redan nått hög ålder och min hustru är ofruktsam?” Allah svarade: ”Sådan är Allahs sedvänja. Allah gör vad Han behagar.”

قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤١﴾

42. Han sade: ”Min Herre, giv mig ett tecken.” Han (Allah) svarade: ”Tecknet för dig är att du under tre dagar icke skall tala till människor utom genom teckenspråk. Och kom ihåg din Herre ofta och lovprisa Honom om aftonen och i den tidiga morgontimmen.”

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا ۖ وَادْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا ۖ وَسَبِّحْ بِالنَّعْشِيِّ نَجًّا وَالْإِبْكَارِ ﴿٤٢﴾

R.5

43. Och kom ihåg när änglarna sade: ”Å, Maria, Allah har utvalt dig och renat dig och utvalt dig över alla världens kvinnor.

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ لِمَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾

44. Å, Maria, var lydig mot din Herre och fall ödmjukt ned inför Allah och tillbed endast Allah med dem som tillbedjer Honom.”

لِمَرْيَمَ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٤﴾

45. Detta är bland de budskap om osedda ting, vilka Vi uppenbarar för dig (Profet). Och du var icke med dem när de kastade sina pilar, beträffande vem av dem som skulle ta hand om Maria, icke heller var du med dem när de tvistade med varandra.

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ط
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلقُونَ أَقْلَامَهُمْ
أَيْهِمْ يَكْفُلُ مَرِيَمَ ۖ وَمَا كُنْتَ
لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ٤٥

46. När änglarna sade: "Å, Maria, Allah ger dig glädjebudskapet om en son genom ett ord från Honom, hans namn skall vara Messias, Jesus, Marias son, vördad i denna världen och i den nästa, och bland dem som beviljats närhet till Gud.

إِذْ قَالَتِ الْمَلَكَةُ لِمَرِيَمُ إِنَّ اللَّهَ
يُبَشِّرُكَ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ ۗ اسْمُهُ الْمَسِيحُ
عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ٤٦

47. Och i vaggan och när han når medelåldern kommer han att tala till folket, och han kommer att vara bland de rättfärdiga."

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ
الصَّالِحِينَ ٤٧

48. Hon sade: "Min Herre, hur skall jag kunna få en son, när ingen man har rört mig?" Han (Gud) sade: "Sådan är Allahs sedvänja. Allah skapar vad Han behagar. När Han påbjuder något, säger Han till det: 'Var,' och det blir till*.

قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ
يَمَسَّنِي بَشَرٌ ۗ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ ۗ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ ٤٨

49. Och Han kommer att lära honom boken och visheten och Toran och Evangeliet,

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ
وَالْإِنْجِيلَ ٤٩

50. och sända honom som ett sändebud till Israels barn med budskapet: 'Jag kommer till er med ett tecken från er Herre,

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۗ أَنِّي قَدْ
جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ ۗ لَأَنِّي آخِلُقُ

*3:48 Uttrycket: "Var! Och det blir till" innebär inte en spontan omformning från ingenting till någonting. Det betyder att den stund då Allah avser något, börjar Hans vilja ta form och slutligen blir det som Hans avsett.

vilket är att jag kommer att utforma en skapelse, likt en fågel, i lera för er, sedan kommer jag att andas in *en ny ande* i den och den kommer att bli en högtflygande varelse genom Allahs befallning. Jag kommer att hela de *andligen* blinda och de spetälska och jag kommer att uppväcka de döda genom Allahs befallning. Jag kommer att kungöra för er vad ni skall äta och vad ni skall lagra i era hus. I detta finns det förvisso ett tecken för er om ni är troende.

لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ
فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأَبْرَأُ
الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُخِي الْمَوْتَى بِإِذْنِ
اللَّهِ وَأَنْبِئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا
تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾

51. Och *Jag kommer och* uppfyller det som var före mig, nämligen Toran, och för att tillåta er en del av det som var förbjudet för er, och jag kommer till er med ett tecken från er Herre, så frukta Allah och lyd mig.

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْ مِنَ التَّوْرَةِ
وَلِأَجْلِ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ
وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَاطِيعُونَ ﴿٥١﴾

52. Allah är sannerligen min Herre och er Herre, så tillbed Honom, detta är den rätta vägen.”

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۗ هَذَا
صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥٢﴾

53. Och när Jesus varseblev deras otro, sade han: ”Vilka vill vara mina hjälpare i Allahs sak?” Lärjungarna svarade: ”Vi är Allahs hjälpare. Vi har trott på Allah. Och bär du vittnesbörd om att vi är lydiga.

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ
أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ ۗ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ۗ آمَنَّا بِاللَّهِ ۗ وَشَهِدْنَا بِآثَانَا
مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

54. Vår Herre, vi tror på det som Du har sänt ned och vi följer detta sändebud. Så anteckna oss bland dem som bär vittnesbörd.”

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ
فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٤﴾

55. Och de planerade och Allah planerade också, och Allah är den Bäste Planläggaren.

وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ ۗ وَاللَّهُ خَيْرٌ
عَلِمُ الْمَكْرِينَ ﴿٥٥﴾

R.6

56. *Minns den tid* när Allah sade: "Å, Jesus, Jag kommer att låta dig dö *en naturlig död* och upphöja dig till Mig, och fria dig från *anklagelserna* från dem som icke tror, och upphöja dem som följer dig över dem som icke tror ända till uppståndelsens dag, då skall ni återvända tillbaka till Mig. Jag kommer att döma mellan er beträffande det som ni var oense om.

إِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
وَرَأَيْتَكَ إِلَىٰ وَمَطَّهَّرَكَ مِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَجَاعِلِ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَىٰ
مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ
فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٦﴾

57. När det gäller dem som icke tror, kommer Jag att straffa dem med ett strängt straff i denna världen och i den nästa, och de kommer icke att ha några hjälpare.

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا
شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٥٧﴾

58. När det gäller de som tror och utför goda gärningar, kommer Han att ge dem deras fulla belöning. Och Allah älskar icke de orättfärdiga."

وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فِيؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ ط وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾

59. Det är vad Vi läser upp för dig av tecknen och den visa påminnelsen.

ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ
الْحَكِيمِ ﴿٥٩﴾

60. I förhållande till Allah är förvisso Jesu fall likt Adams. Allah skapade honom av stoft, sedan sade Han till honom: "Var," och han blev till.*

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ ط خَلَقَهُ
مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٠﴾

61. Detta är sanningen från din Herre, så var du icke bland dem som tvivlar.

أَلْحَقْنَا مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ
الْمُمْتَرِينَ ﴿٦١﴾

*3:60 Se kommentar under 3:48.

62. Den som nu tvistar med dig beträffande honom* efter det att kunskapen kommit till dig, säg *då till honom*: ”Kom, låt oss kalla samman våra söner och era söner och våra kvinnor och era kvinnor och vårt folk och ert folk. Låt oss sedan be intensivt för att nedkalla Allahs förbannelse över dem som ljuger.”

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ
الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا
وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا
وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ
اللَّهِ عَلَى الْكٰذِبِينَ ﴿١٧﴾

63. Detta är med visshet den bästa redovisningen. Det finns ingen värdig tillbedjan utom Allah, och det är sannerligen Allah som är den Mäktige, den Vise.

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلٰهٍ
إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

64. Men om de vänder sig bort, *kom då ihåg* att Allah känner orosstiftarna väl.

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿١٩﴾

R.7

65. Säg: ”Å, *ni* bokens folk! Kom till ett ord som är lika mellan oss och er, att vi icke tillber någon annan än Allah, och att vi icke sätter någon vid Hans sida, och att några av oss icke tar andra till herrar bredvid Allah.” Men om de vänder sig bort, säg då: ”Bär vittnesbörd om att vi har underkastat oss *Gud*.”

قُلْ يَا هَلْ أَهْلَ الْكِتٰبِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ
سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ
وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا
فَقُولُوا الشَّهْدُوْا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٢٠﴾

66. Å, *ni* bokens folk! Varför tvistar ni beträffande Abraham när Toran och Evangeliet icke uppenbarades förrän efter honom? Kan ni då icke förstå?

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَحٰجُّوْنَ فِىۤ اِبْرٰهِيْمَ
وَمَاۤ اُنزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْاِنْجِيْلُ اِلَّا مِنَ
بَعْدِهِ ط اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٢١﴾

*3:62 Jesus. (Övers.anm.).

67. Se! Ni är de som tvistade om det, om vilket ni hade kunskap. Varför tvistar ni då *nu* om det, om vilket ni icke *alls* har någon kunskap? Allah vet, och ni vet icke.

هَآأَنْتُمْ هُوَآلَآءِ حَآجَجْتُمْ فِيمَآ لَكُمْ بِهِ
عِلْمٌ فَلِمَ تُحَآجُّونَ فِيمَآ لَيْسَ لَكُمْ بِهِ
عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

68. Abraham var varken jude eller kristen, men han vände sig alltid mot *Gud* och var lydlig *mot Honom*, och han var icke bland dem som förbinder gudar *med Gud*.

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا
وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٨﴾

69. Människorna närmast Abraham var sannerligen de som följde honom och den här profeten och de som tror *på honom*, och Allah är de troendes Vän.

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ
وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٩﴾

70. En grupp av bokens folk skulle gärna vilja leda er vilse, men de leder icke någon vilse utom sig själva, de uppfattar det bara icke.

وَدَّتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ
يَضِلُّونَكُمْ وَمَا يَضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ
وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٧٠﴾

71. Å, *ni* bokens folk! Varför förnekar ni Allahs tecken fastän ni är vittnen till dem?

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧١﴾

72. Å, *ni* bokens folk! Varför blandar ni samman sanning med falskhet och döljer sanningen med avsikt?

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ
بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٧٢﴾

R.8

73. Och en grupp av bokens folk säger: "Tro på det som uppenbarats för de troende, under dagens tidiga del, och förneka det under dess senare del, kanske de vänder tillbaka.

وَقَالَتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنُوا
بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَيَّ الَّذِينَ آمَنُوا
وَجَهَ النَّهَارِ وَكَفَرُوا الْآخِرَ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٧٣﴾

74. Och lyd ingen förutom den som följer er religion.” Säg å, profet: ”Vägledningen är i sanning vägledningen från Allah, vad helst Han behagar. Det viktiga är att var och en blir given en lära lik den ni erhöll tidigare, annars skulle de ha rätt att tvista med er inför er Herre.”* Säg: ”All nåd ligger i Allahs hand. Han ger den till vem Han än behagar. Och Allah är Frikostig och Allvetande.”

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ
الْهُدَىٰ هُدَىٰ اللَّهِ لَا يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا
أُوْتِيْتُمْ أَوْ يَحَا جُوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ
إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٤﴾

75. Han väljer ut vem Han än behagar för Sin barmhärtighet. Och Allah är en särdeles nådig Herre.

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧٥﴾

76. Bland bokens folk finns den, som om du anförtror en skatt åt honom, kommer att återlämna den till dig, och bland dem finns den, som om du anförtror en Dinar åt honom, icke kommer att återlämna den till dig, såvida du icke ständigt ligger efter honom. Det är för att de säger: ”Det är icke troligt att vi kommer att klandras när det gäller de obildade *människorna*”, och avsiktligt smider de en lögn om Allah.

وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِن تَأْمَنهُ
بِقِنطَارٍ يُؤدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِن
تَأْمَنهُ بِدِينَارٍ لَّا يُؤدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ
عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكِ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ
عَلَيْنَا فِي الْأَمِينِ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى
اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٦﴾

77. Nej, men den som uppfyller sitt högtidliga löfte och fruktar Allah, Allah älskar i sanning de gudfruktiga.

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٧﴾

*3:74 Detta antyder att det inte var judarna som hade orsak att argumentera mot den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, på grund av att de lärors som tilldelats honom inte var exakt likadana som deras. Tvärtom borde det vara det islamiska folkets rätt att argumentera mot den grupp av bokens folk, som omnämns i föregående vers, ty om muslimerna helt och hållet berövats rätten till en gudomlig lära, så hade detta visat på Guds partiskhet gentemot bokens folk. Judarnas invändning mot skillnader i läror är således helt irrelevant.

78. När det gäller dem som tar ett futtigt pris i utbyte mot sitt förbund med Allah och sina eder, kommer de icke att få någon del i det kommande livet, och Allah kommer varken att tala till dem eller se på dem på uppståndelsens dag, icke heller kommer Han att rena dem; och för dem kommer det att finnas ett svårt straff.

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ
ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي
الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ
إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَزَكِّيهِمْ ۗ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٨﴾

79. Och bland dem finns sannernligen en grupp som förvrider sina tungor medan de läser upp boken så att ni skall tro att det är *en del av* boken, fastän det icke är *en del av* boken. Och de säger. ”Det är från Allah”, fastän det icke är från Allah, och de yttrar medvetet en lögn om Allah.

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُونِ السِّتْرَهُمْ
بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ
مِنَ الْكِتَابِ ۗ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۗ وَيَقُولُونَ عَلَى
اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٩﴾

80. Det är icke möjligt för en människa att Allah skulle ge honom boken och visheten och profetvärdigheten och att han därefter skulle säga till människorna: ”Var mina tjänare istället för Allahs,” utan *han skulle säga*: ”Var ni endast Herren tillgivna, ty ni lär ut boken och ni studerar den.”

مَا كَانَ لِشَرِّ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَ وَالتَّوْبَةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ
كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ
كُونُوا رَبَّانِينَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٨٠﴾

81. Icke heller är det möjligt för honom att han skulle be er att ta änglarna och profeterna till herrar. Skulle han föreskriva er otro efter det att ni underkastat er Gud?

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ
وَالنَّبِيِّنَ أَرْبَابًا ۗ أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ
إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾

R.9

82. Och minns den tid då Allah slöt ett förbund med folket genom profeterna och sade: ”Vadhelst

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّنَ لَمَا آتَيْتُكُمْ
مِّنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ

Jag ger er av boken och visheten och det sedan kommer ett sändebud till er, som bekräftar det som finns hos er, skall ni tro på honom och hjälpa honom.” Och Han sade: ”Samtycker ni och erkänner det ansvar som Jag pålägger er i denna sak?” De sade: ”Vi samtycker.” Han sade: ”Bär då vittnesbörd och Jag är med er bland vittnena.”

مُصَدِّقٍ لِّمَا مَعَكُمْ تَتُومِنُ بِهِ
وَلَتَنْصُرُنَّهُ ۗ قَالَ ءَأَقْرَرْتُمْ
وَآخَذْتُمْ عَلَىٰ ذٰلِكُمْ اٰصِرِي ۗ قَالُوۡا
اَقْرَرْنَا ۗ قَالَ فَاشْهَدُوۡا وَاَنَا مَعَكُمْ
مِّنَ الشَّٰهِدِيۡنَ ﴿٨٢﴾

83. Vem som än vänder sig bort efter detta, de är då sannerligen överträdare.

فَمَنْ تَوَلَّىٰۤ آٰءَانَۙ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُوۡلٰٓئِكَ هُمُ
الْفٰسِقُوۡنَ ﴿٨٣﴾

84. Söker de en annan religion än Allahs, medan det som finns i himlarna och på jorden, villigt eller ovilligt underkastar sig Honom, och de skall vändas åter till Honom?

اٰفْخِرَۙ دِيۡنِ اللّٰهِ يَبْعُوۡنَ وَاَلّٰهُۥ اَسْلَمَۙ مَنْ
فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا
وَّكَرْهًا وَّاِلَيْهِ يُرْجَعُوۡنَ ﴿٨٤﴾

85. Säg: ”Vi tror på Allah, och på det som uppenbarats för oss och på det som uppenbarades för Abraham och Ismael och Isak och Jakob och deras avkomma, och på det som gavs till Moses och Jesus och andra profeter från deras Herre. Vi gör ingen åtskillnad mellan någon av dem och Honom underkastar vi oss.”

قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا اُنزِلَ
عَلٰٓى اِبْرٰهِيۡمَ وَاِسْمٰعِيۡلَ وَاِسْحٰقَ
وَيَعْقُوۡبَ وَاَلْسَبٰطِ وَمَا اُوۡتِيَ
مُوۡسٰى وَعِيسٰى وَالتَّيۡبُوۡتِۙ مِنْ
رَّبِّهِمْ ۗ لَا نَفَرِقُۙ بَيْنَ اَحَدٍ
مِّنْهُمۙ وَاَنۢحُنۙ لَّهِۙ مُسْلِمُوۡنَ ﴿٨٥﴾

86. Och för vem som än söker en annan religion än islam skall detta icke accepteras från honom och i livet efter detta kommer han att vara bland förlorarna.

وَمَنْ يَّبْتَغِۙ غَيْرَ الْاِسْلَامِ دِيۡنًا فَلَنۢ يُّقْبَلَ
مِنۡهُ ۗ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِيۡنَ ﴿٨٦﴾

87. Hur skall Allah vägleda ett folk som icke tror efter att ha trott och som hade burit vittnesbörd om att sändebudet var sant och till vilka klara bevis hade kommit? Och Allah vägleder icke ett felande folk.

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ
إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ
وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾

88. När det gäller dem, är deras belöning att Allahs och änglarnas och alla människornas förbannelser skall vila över dem.

أُولَئِكَ جَزَاءُ وَّهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ
وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٨﴾

89. I dem skall de förbli. Deras straff skall icke lättas, icke heller skall de ges anstånd.

خُلِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ
وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٩﴾

90. Utom de som ångrar sig efter det och gör bot. Och Allah är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٠﴾

91. De som icke tror efter att ha trott och sedan tilltar i otro, deras ånger kommer icke att antas, och det är dessa som har gått vilse.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيْمَانِهِمْ ثُمَّ
ازْدَادُوا كُفْرًا تَنْ تَقْبَلُ تَوْبَتَهُمْ ج
وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿٩١﴾

92. När det gäller dem som icke har trott och avlider medan de är icke troende, skall icke ens hela jorden full av guld accepteras från någon av dem, även om han erbjuder det som lösen. Det är för dessa som ett strängt straff skall finnas, och de kommer icke att ha några hjälpare.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
كُفْرًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلَّةٌ
الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَى بِهِ ط أُولَئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ع ﴿٩٢﴾

Del 4

R.10

93. Ni kommer aldrig att kunna förvärva rättfärdighet såvida ni icke ger ut av det ni älskar, och vadhelst ni ger ut, vet Allah det väl.

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ ۗ^{٩٣}
وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ۝٩٣

94. All föda var tillåten för Israels barn utom det som Israel förbjöd sig själv innan Toran blev nedsänd. Säg: ”Hämta då Toran och läs den, om ni är sannfärdiga.”

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ ۗ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَآتُوهَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝٩٤

95. De som nu hittar på en lögn om Allah efter detta, då är det dessa som är de orättfärdiga.

فَمَنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝٩٥

96. Säg: ”Allah har förklarat sanningen, följ därför Abrahams religion, *han* vände sig alltid *mot Gud*, och han var icke bland dem som förbinder gudar med Gud.”

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ ۗ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۗ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝٩٦

97. Sannerligen, det första hus, som grundlagts för *hela* mänsklighetens *bästa*, är det i Bákka*, överflödande av välsignelser och en vägledning för alla folk.

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبْرَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ۝٩٧

98. I det finns uppenbara tecken. Det är Abrahams plats, och vem som än går dit in går in till tryggheten. Och pilgrimsfärden till *det* huset är en plikt som människor-na, de som kan finna en väg dit,

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ ۗ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا ۗ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ

*3:97 Dalen där Mecka (*mákka*) ligger.

har mot Allah. Och *låt* den som icke tror *minnas* att Allah förvisso är Oberoende av alla *skapade* varelser.

حُجَّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ط
وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ١١٨

99. Säg: ”Å, ni bokens folk, varför förnekar ni Allahs tecken, fastän Allah är Vittne till vad ni gör?”

قُلْ يَا هَلْ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ
اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ٩٩

100. Säg: ”Å, ni bokens folk, varför hindrar ni de troende från Allahs väg och försöker göra den krokig, fastän ni är vittne *till det*? Och Allah är icke omedveten om vad ni gör.”

قُلْ يَا هَلْ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن
سَبِيلِ اللَّهِ مِنْ أَمْنٍ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ
شُهَدَاءُ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ١٠٠

101. Å, ni som tror! Om ni lyder någon grupp av dem som har givits boken, kommer de att omvända er till icke troende efter det att ni har trott.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا فِرْيَقًا مِّنَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ
إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ١٠١

102. Hur skulle ni kunna vara icke troende medan Allahs tecken läses upp för er och Hans sändebud är bland er? Och den som håller fast vid Allah är sannerligen vägledt till den rätta vägen.

وَكَيفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ
آيَاتِ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۗ وَمَنْ يَعْتَصِمْ
بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ١٠٢

R.11

103. Å, ni som tror! Frukta Allah som Han skall fruktas, och låt icke döden komma över er utan att ni är absolut underkastade.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ
وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ١٠٣

104. Och håll fast, *ni* alla tillsammans, i Allahs rep och *låt er* icke splittras, utan kom ihåg Allahs ynnestbevis som Han skänkte er när ni var fiender, och Han

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا
تَفَرَّقُوا ۗ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ

förenade era hjärtan i kärlek, så att ni med Hans nåd blev som bröder, och ni befann er på randen till en avgrund av eld, och Han räddade er från den. Sålunda förklarar Allah sina befallningar för er på det att ni måtte bli vägledda.

فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ
عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم
مِّنْهَا ۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾

105. Och låt det alltid finnas en grupp bland er, som inbjuder till godhet och uppmanar till rättvisa och förbjuder det otillbörliga. Och det är de som skall ha framgång.

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ
وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ
الْمُنْكَرِ ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٥﴾

106. Och var icke lika dem som blev splittrade och som var oense inbördes efter det att klara bevis hade kommit till dem. Och det är för dem det skall finnas ett svårt straff,

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا
مِن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۗ وَأُولَٰئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾

107. den dag då några ansikten kommer att stråla av ljus och några ansikten kommer att mörkna. När det gäller dem vilkas ansikten kommer att mörkna, kommer det att sägas till dem: ”Förnekade ni icke efter att ha trott? Smaka då straffet eftersom ni icke trodde.”

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ
فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ
أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٧﴾

108. Och när det gäller dem vilkas ansikten kommer att stråla av ljus, så kommer de att vara i Allahs nåd, i den kommer de att förbli.

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي
رَحْمَةِ اللَّهِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٨﴾

109. Dessa är Allahs tecken. Vi läser upp dem för dig eftersom de innehåller sanningen och Allah önskar icke Sina skapade varelser någon orätt.

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۗ وَمَا
اللَّهُ يَرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾

110. Och allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden tillhör Allah, och alla angelägenheter skall återföras till Allah för beslut.

R.12

111. Ni är det bästa folket, uppresta för mänsklighetens bästa, ni uppmanar till godhet och förbjuder det otillbörliga och tror på Allah. Och om bokens folk hade trott hade det förvisso varit bättre för dem. Några bland dem är troende men de flesta av dem är olydiga.

112. De kan icke skada er utom att de kan vålla er en lättare skada och om de strider mot er kommer de att vända sina ryggar mot er. Då kommer de icke att bli hjälpta.

113. Varhelst de återfinns kommer de att drabbas av förödmjukelse, såvida de icke skyddas av Allah eller av människor. De har ådragit sig Allahs vrede och drabbats av elände. Det är för att de framhårdade i att förkasta Allahs tecken och med orätt försökte dräpa profeterna. Det är för att de gjorde uppror och brukade överträda.

114. De är icke *alla* lika. Bland bokens folk finns en grupp som håller fast *vid sitt förbund*, de läser upp Allahs ord under nattens timmar och kastar sig ödmjukt ned *inför Honom*.

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿١١٠﴾

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ
تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ
الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ
الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١١﴾

لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ
يُقَاتِلْوكُمْ يُوَلُّوكُمُ الْأَدْبَارَ ثُمَّ
لَا يُنصَرُونَ ﴿١١٢﴾

ضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةَ آيَاتِنَ مَا تُقْفُوا إِلَّا
بِحَبْلِ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلِ مِنَ النَّاسِ وَبَاءُوا
بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ
الْمَسْكَنَةَ ذَلِكَ بَانْتِهَامٍ كَانُوا يَكْفُرُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ
ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٣﴾

لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ
قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ
يَسْجُدُونَ ﴿١١٤﴾

115. De tror på Allah och den yttersta dagen och påbjuder det tillbörliga och förbjuder det otillbörliga, och skyndar att tävla med varandra i goda gärningar. Och dessa är bland de rättfärdiga.

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيَسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ ۗ وَأُولَٰئِكَ مِنَ
الصَّالِحِينَ ﴿١١٥﴾

116. Och för det goda de än gör, kommer de icke förnekas dess vederbörliga belöning, och Allah känner väl de gudfruktiga.

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوا ۗ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٦﴾

117. När det gäller dem som icke tror kommer deras tillhörigheter och deras barn icke alls att hjälpa dem mot Allah och de är eldens invånare, i den skall de förbli.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ
أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۗ
وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿١١٧﴾

118. Det som de ger ut för det nuvarande livet liknar en vind i vilken det finns en intensiv kyla. Den drabbar skörden för ett folk som har gjort sig själv orätt och förstör den. Och Allah handlar icke orätt mot dem, utan de handlar orätt mot sig själva.

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ
قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْ ۗ وَمَا
ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

119. Å, ni som tror, tag icke *andra* än ert eget folk till förtrogna vänner, de kommer icke att låta bli att fördärva er. De älskar att se er i svårigheter. Hat har redan visat sig genom deras munnars *yttrande* och vad deras hjärtan döljer är ännu större. Vi har gjort Våra befallningar tydliga för er, om ni *bara* vill använda ert förnuft.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً
مِّنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا ۗ وَدُّوا مَا
عَنِتُّمْ ۗ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ
أَفْوَاهِهِمْ ۗ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ ۗ
قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٩﴾

120. Se, det är ni som älskar dem, men de älskar icke er. Och ni tror på allt i boken. När de möter er säger de: "Vi tror," men när de är ensamma biter de på sina fingertoppar av raseri. Säg: "Förgås i ert raseri. Allah har sannerligen full kännedom om det som är dolt i era hjärtan".

هَآئِنْتُمْ أَوْلَآءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ
وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا الْقُؤُومُ
قَالُوا أَلْمَنَّا^{١٢٠} وَإِذَا خَلَوْا عَصَوْا عَالِيَكُمْ
إِلَّا نَامِلِينَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مَوْتُوا بِغَيْظِكُمْ^ط
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ^{١٢١}

121. Om något gott vederfars er, grämer det dem, och om något ont drabbar er, fröjdar de sig åt det. Men om ni är ståndaktiga och rättfärdiga kommer deras avsikter icke alls att skada er, Allah omfattar förvisso *allt* vad de gör.

إِنْ تَمَسَّكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ
تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ
تَصْبِرُوا وَاتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ
شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ^{١٢٢}

R.13

122. Och kom ihåg den tid när du tidigt om morgonen gick bort från ditt hushåll, och tilldelade de troende deras stridsställningar. Och Allah är Allhörande och Allvetande,

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ
الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ^{١٢٣}

123. när två avdelningar bland er tänkte visa feghet fastän Allah var bådads Vän. Och de troende bör förlita sig på Allah.

إِذْ هَمَّتْ طَّآئِفَتٌ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلُوا
وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا^ط وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ^{١٢٤}

124. Och Allah har *redan* hjälpt er vid Badr när ni var svaga. Så tag Allah till er Beskyddare på det att ni måtte vara tacksamma.

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ
فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ^{١٢٥}

125. När du sade till de troende: ”Kommer det icke att räcka för er att er Herre bistår er med tre tusen änglar som sänds ned från ovan?”

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ
يُمَدِّدَ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
مُنزِلِينَ ۝١٢٥

126. Ja, om ni är ståndaktiga och rättfärdiga och de omedelbart faller över er i en het brådska, kommer er Herre att bistå er med fem tusen änglar som häftigt anfaller dem.

بَلَىٰ ۚ إِنْ تَصْبِرُوا وَاتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّنْ
فَوْرِهِمْ هَذَا يُمَدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ
آلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ۝١٢٦

127. Och Allah har gjort det bara som glädjebudskap för er och för att genom det låta era hjärtan få ro, och hjälp kommer endast från Allah, den Mäktige, den Vise.

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرًا لَّكُمْ
وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ ۗ وَمَا النَّصْرُ
إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝١٢٧

128. Allah kommer att göra så att Han skär av en del av de icke troende eller förnedrar dem så att de misslyckade vänder tillbaka.

لَيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ
يَكْتُبُهُمْ فِيْ قُلُوبِهِمْ ۝١٢٨

129. Det är icke din angelägenhet om Han vänder Sig till dem i nåd eller straffar dem för att de är orättfärdiga.

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ
عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ۝١٢٩

130. Och allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden tillhör Allah. Han förlåter vem Han vill och straffar vem Han vill och Allah är Synnerligen För-låtande, Barmhärtig.

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ
يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۗ
۝١٣٠ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝١٣٠

R.14

131. Å, ni som tror, förtär icke ränta, som innebär mångfaldiga tilläggssummor, och frukta Allah på det att ni måtte ha framgång.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا
أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ۝١٣١

132. Och frukta den eld, som har beretts för de icke troende.

وَأَتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٣٢﴾

133. Och lyd Allah och sändebudet på det att ni måtte visas barmhärtighet.

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣٣﴾

134. Och tävla med varandra i att be om förlåtelse från er Herre, och om ett paradys, vars omfång omfattar himlarna och jorden, berett för de gudfruktiga,

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ
عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ ۗ أُعِدَّتْ
لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٤﴾

135. de som ger ut i medgång och i motgång, och de som undertrycker vrede och tillgiver människor, och Allah älskar dem som gör goda gärningar,

الَّذِينَ يَنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ
وَالْكُظُمِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ
النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٥﴾

136. och dem som, när de utför en elak handling eller felar mot sig själva, kommer ihåg Allah och bönfaller Allah om förlåtelse för sina synder, vem kan förlåta synder utom Allah? Och icke medvetet framhårdar i vad de har gjort.

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
لِدُنُوبِهِمْ ۗ وَمَنْ يَغْفِرِ الدُّنُوبَ إِلَّا
اللَّهُ ۗ وَلَمْ يَصِرُوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٦﴾

137. Det är dessa, vilkas belöning är förlåtelse från sin Herre, och paradiset trädgårdar genomflutna av bäckar, där skall de förbli, och hur god är icke belöningen för dem som arbetar!

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ
وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ۗ وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ ﴿١٣٧﴾

138. Det har sannerligen funnits många ordningar före er, så res genom världen och se hur ont deras slut blev, som behandlade profeterna som lögnare.

قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ ۗ فَسِيرُوا فِي
الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكذِّبِينَ ﴿١٣٨﴾

139. Denna *Qur'an* är en klar kungörelse för människor och en vägledning och en förmaning för de gudfruktiga.

هَذَا بَيِّنَةٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرُحْمَةٌ
لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٩﴾

140. Slappna icke av och sörj icke heller, och ni kommer förvisso att ha övertaget om ni är *sanna* troende.

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ
الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤٠﴾

141. Om ni tillfogats en skada, har sannerligen de *icke troende* människorna *redan* tillfogats en liknande skada. Och sådana dagar låter Vi växla mellan människorna *på det att de måtte bli varskodda*, och på det att Allah måtte skilja ut dem som tror och ta vittnen från er, och Allah älskar icke de orättfärdiga,

إِنْ يَمَسُّكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ
قَرْحٌ مِّثْلُهُ ۗ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ
النَّاسِ ۚ وَيَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
وَيَتَّخِذُ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ ﴿١٤١﴾

142. och att Allah måtte luttra dem som tror och förinta de icke troende.

وَلِيَمِخَصَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ
الْكَافِرِينَ ﴿١٤٢﴾

143. Förmodar ni att ni kommer att träda in i himlen fastän Allah ännu icke har låtit skilja ut dem av er som strävar *på Allahs väg* och ännu icke har låtit skilja ut ståndaktiga?

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا
يَعْلَمْ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمْ
الصَّابِرِينَ ﴿١٤٣﴾

144. Och innan ni mötte den brukade ni önska er en sådan död. Nu när ni slutligen har sett den, står ni och stirrar *som om ni vore förstenade*.

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ
تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٤﴾

R.15

145. Och Muhammad är blott ett sändebud. *Alla* sändebud före honom har i sanning gått bort. Om han då dör eller blir dräpt, kommer ni då att tvärt göra helt

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ
قَبْلِهِ الرُّسُلُ ۗ أَفَأَبْأُ أَنْ أُوقَاتِلَ

om och vända ryggen till? Och den som gör tvärt om och vänder ryggen till kommer icke alls att skada Allah. Och Allah kommer sannerligen att belöna de tacksamma.

146. Och ingen själ kan dö utom med Allahs tillstånd, en förordning med en fastställd tidsfrist. Och till den som åstundar den nuvarande världens belöning, kommer Vi att ge därav. Till den som åstundar belöningen i livet efter detta, kommer vi att ge därav, och Vi kommer sannerligen att belöna de tacksamma.

147. Och det har funnits många profet, vid vilkas sida ett stort antal gudfruktiga *anhängare* stred. De gav icke efter för något alls som vederfors dem på Allahs väg, icke heller blev de försvagade, icke heller ödmjukade de sig *inför fienden*. Och Allah älskar de ståndaktiga.

148. Och de yttrade icke ett ord utan att de sade: "Vår Herre förlåt oss våra synder och våra överdrifter i vårt uppförande och gör våra steg stadiga och hjälp oss mot det icke troende folket."

149. Så Allah gav dem en belöning i denna världen och också en förträfflig belöning i det tillkommande livet, och Allah älskar dem som gör goda gärningar.

R.16

150. Å, ni som tror! Om ni lyder dem som icke tror, kommer de att förmå er att tvärt göra helt om och vända ryggen till och då kommer ni att bli de som förlorar.

انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ ۖ وَمَنْ يُّنْقَلَبْ
عَلَىٰ عَقْبِيهِ فَلَنْ يُّضِرَّ اللَّهَ شَيْئًا ۗ
وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
كِتَابًا مُّوَجَّلًا ۗ وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا
نُؤْتِهِ مِنْهَا ۗ وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ
نُؤْتِهِ مِنْهَا ۗ وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٦﴾

وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قُتِلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ
كَثِيرٌ ۗ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا ۗ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٧﴾

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا
اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا
وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ ﴿١٤٨﴾

فَاتَّهَمَهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ
الْآخِرَةِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ
كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ
فَتَقْلَبُوا خِسْرِينَ ﴿١٥٠﴾

151. Nej, Allah är er Beskyddare och Han är den Bäste av hjälpare.

بَلِ اللّٰهُ مَوْلٰىكُمْ ۚ وَهُوَ خَيْرُ
النّٰصِرِيْنَ ﴿١٥١﴾

152. Vi kommer att kasta in fruktan i deras hjärtan, vilka icke har trott, ty de förbinder medhjälpare med Allah, till vilka Han icke har sänt ned någon befogenhet. Deras hemvist är elden, och ond är syndarnas hemvist.

سَنُلْقِيْ فِيْ قُلُوْبِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا الرُّعْبَ
بِمَا اَشْرَكُوْا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهٖ
سُلْطٰنًا ۚ وَمَا وُهِمُ النَّارُ ۗ وَبِئْسَ
مَثْوٰى الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٥٢﴾

153. Och Allah hade sannerligen uppfyllt Sitt löfte till er när ni dödade och förstörde dem med Hans tillåtelse, till dess att Han, när ni blev slappa och tvistade inbördes *beträffande lydnaden mot den Helige Profeten* och började tvista sinsemellan *beträffande den sanna avsikten med befallningen* och var olydiga efter det att Han hade givit er det som ni önskade *i form av seger, drog undan Sin hjälp*. Bland er fanns de som önskade sig den nuvarande världen, och bland er fanns de som önskade sig livet efter detta. Då vände Han er bort från dem på det att Han måtte pröva er, och Han har sannerligen förlåtit er, och Allah är Nådig mot de troende.

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللّٰهُ وَعَدَهٗ اِذْ تَحْسُوْنَهُمْ
بِاٰذِنِهٖ ۚ حَتّٰى اِذَا فِشَلْتُمْ وَتَنٰزَعْتُمْ فِي
الْاٰمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا اَرٰكُمْ مَا
تُحِبُّوْنَ ۗ مِّنْكُمْ مَّنۢ يُرِيْدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ
مَّنۢ يُرِيْدُ الْاٰخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ
عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ۚ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ ۗ
وَاللّٰهُ ذُوْ فَضْلٍ عَلٰى الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٥٣﴾

154. När ni sprang iväg och icke såg tillbaka på någon medan sändebudet kallade på er från er bakre del, då gav Han er en *lindrigare sorg* i ersättning för en *annan och svårare sorg* så att ni icke måtte sörja över det som undgick er eller över vad som

اِذْ تَصْعَدُوْنَ ۚ وَلَا تَلُوْنَ عَلٰى اَحَدٍ
وَ الرَّسُوْلُ يَدْعُوْكُمْ فِيْۢ بَاخٍ مِّنْكُمْ
فَاثَابَكُمْ غَمًّا بِغَمِّ لِكَيْلَا تَحْزَنُوْا
عَلٰى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا اَصَابَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ

vederfors er.* Och Allah är helt Medveten om vad ni gör.

155. Sedan, efter sorgen, sände Han ned fred över er, en slummer som överraskade en del av er, medan en del var oroliga beträffande sig själva och tänkte felaktigt om Allah, tankar *lika* okunnighetens tankar. De sade: "Finns det någon del för oss i bestämmanderätten?" Säg: "All rätt att bestämma tillhör endast Allah." De döljer i sina hjärtan det de icke visar för dig. De säger: "Om vi hade haft något att säga till rörande styrningen *av angelägenheter*, hade vi icke blivit dräpta här." Säg: "Om ni hade stannat kvar i era hem, hade sannerligen de, som uppmanats till strid, gått till sina dödsbäddar," *på det att Allah måtte uppfylla Sitt påbud* och pröva det som var i era sinnen och på det att Han måtte luttra era hjärtan. Och Allah vet väl vad som finns i era sinnen.

156. De av er som vände ryggen till, dagen när de två härarna möttes,* då var det förvisso satan som försökte få dem att snubbla på grund av vissa av deras gärningar. Men Allah har med säkerhet redan förlåtit dem. Allah är sannerligen Synnerligen Förlåtande, Fördragsam.

خَبِيرًا بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٥﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنَةً
نُعَاسًا يَغْشَى طَائِفَةً مِنْكُمْ
وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ
يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ
يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ ط
قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ ط يَخْفُونَ فِي
أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ ط يَقُولُونَ لَوْ
كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قَاتَلْنَا هَهُنَا ط
قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ
كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ ج
وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ
وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ ط وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى
الْجَمْعِينَ لَا إِنَّمَا اسْتَرَأْتَهُمُ الشَّيْطَانُ
بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا ج وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ

عَنْهُمْ ط إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٦﴾

*3:154 Ibland undanröjer risken för en större förlust den sorg man fått vid en jämförelsevis mindre förlust som inträffat tidigare. En liknande situation uppstod under slaget vid 'Uhúd då ryktet om den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, död helt eliminerade tanken på personligt lidande och smärta som de muslimska kämparna hade genomlidit. Nyheten om att han överlevt omvandlade känslan av förlust till en av djup tillfredsställelse och tacksamhet.

*3:156 Slaget vid 'Uhúd.

R.17

157. Å, ni som tror, var icke lika dem som icke har trott, och som säger om sina bröder när dessa reser i landet eller går fram till strid: "Om de hade varit med oss hade de icke dött eller blivit dräpta." *De säger detta* på det att Allah måtte göra det till en källa till ånger i deras hjärtan. Och Allah ger liv och orsakar död och Allah är Uppmärksam på vad ni gör.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا
فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَوْ كَانُوا
عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ
ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يَخِي
وَيَمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٧﴾

158. Och om ni dräps för Allahs sak eller om ni dör, är sannerligen förlåtelse från Allah och barmhärtighet bättre än vad de samlar.

وَلَيْسَ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مِتُّمْ
لَمَغْفِرَةً مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةً خَيْرٌ مِّمَّا
يَجْمَعُونَ ﴿١٥٨﴾

159. Och om ni dör eller blir dräpta, skall ni *alla* sannerligen församlas hos Allah.

وَلَيْسَ مِثُّكُمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لِإِلَى اللَّهِ
تُخْرَسُونَ ﴿١٥٩﴾

160. Och det är genom Allahs stora barmhärtighet som du är vänlig mot dem, och om du hade varit omild och hårdhärtad skulle de säkerligen ha dragit sig från dig. Så förlåt dem och bed om förlåtelse för dem och rådfråga dem i viktiga angelägenheter och när du är fast besluten, förlita dig på Allah. Allah älskar förvisso dem som förlitar sig på *Honom*.

فَبِأَرْحَمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ
كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا
مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ
فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٦٠﴾

161. Om Allah hjälper er kan ingen övervinna er, men om Han överger er, vem finns då som kan hjälpa er förutom *Honom*? Låt då de troende sätta *all* sin lit till Allah.

إِن يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ
وَإِن يَنْصُرْكُم مِّن بَعْدِهِ وَاللَّهُ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦١﴾

162. Och det är icke möjligt för en profet att handla oärligt, och på uppståndelsens dag kommer den som handlar oärligt att föra *med sig* det, beträffande vilket han var oärlig. Då skall varje själ bli fullt betald för vad den har förtjänat och de skall icke göras någon orätt.

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ^ط وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ
بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ^ج ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ
مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ^{١٦٢}

163. Är den som följer Allahs välbehag lik den som ådrar sig Allahs vrede och vars vistelseort är helvetet? Och en ond tillflyktsort är det!

أَفَمَنْ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ^ط
بِسَخِطِ اللَّهِ^ط وَمَا أَوْهَهُ جَهَنَّمُ^ط
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ^{١٦٣}

164. Var och en har *olika* rangordning hos Allah och Allah ser vad de gör.

هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ^ط وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ^{١٦٤}

165. Allah har sannerligen tilldelat de troende en ynnest genom att uppresas ett sändebud från deras egna, som läser upp Hans tecken för dem och renar dem och lär dem boken och visheten, och dessförinnan svävade de förvisso i uppenbar villfarelse.

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ
فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ
آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ^ج وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ
لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ^{١٦٥}

166. Vad! När en olycka drabbar er och ni själva redan tillfogat det dubbla, säger ni: "Varifrån är detta?" Säg: "Det är från er själva." Allah har sannerligen makt över allting.

أَوَلَمَّْا أَصَابَتْكُمْ مُّصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ
مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ
أَنفُسِكُمْ^ط إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ^{١٦٦}

167. Och det som drabbade er den dagen då två härar möttes,* det var enligt Allahs befallning, och *detta skedde så* på det att Han måtte utskilja de troende,

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ
فِيَا ذُنَّ اللَّهُ وَيُعَلِّمَ الْمُؤْمِنِينَ^{١٦٧}

*3:167 Slaget vid 'Uḥūd.

168. och på det att Han måtte låta hycklarna bli utskilda. Och det sades till dem: ”Kom ni, strid för Allahs sak och slå tillbaka *fjendens attack*.” De sade: ”Om vi visste hur man strider, skulle vi förvisso följa er.” Den dagen var de närmare otro än tro. Med sina munnar säger de det som icke finns i deras hjärtan. Och Allah känner helt väl till vad de döljer.

وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا ۖ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا
فَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا ۗ قَالُوا لَوْ
نَعْلَمُ قِتَالًا لَا اتَّبَعْنَاكُمْ ۗ هُمْ لِلْكَفْرِ
يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ ۚ
يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي
قُلُوبِهِمْ ۗ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ۝١٦٨

169. *Det är dessa*, som medan de själva stannade kvar, sade om sina bröder: ”Om de hade åttlytt oss hade de icke blivit dräpta.” Säg: ”Vänd då bort döden från er själva, om ni är sannfärdiga.”

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ
أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا ۗ قُلْ فَادْرَءُوا عَن
أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝١٦٩

170. Tänk icke på dem som blev dräpta för Allahs sak som om de vore döda. Nej, de är levande i sin Herres närvaro *och* de är väl försörjda *av Honom*.

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أَمْوَاتًا ۗ بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ۝١٧٠

171. Jublande på grund av vad Allah i Sin frikostighet har givit dem och glädjande sig för deras skull som kommer efter dem och ännu icke förenat sig med dem, ty över dem *skall* ingen fruktan *komma*, icke heller skall de sörja.

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ
وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ
مِنْ خَلْفِهِمْ ۗ إِلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ۝١٧١

172. De fröjdas över Allahs ynnestbevis och *Hans* frikostighet och över *det faktum* att Allah icke låter de troendes belöning gå förlorad.

يَسْتَبْشِرُونَ بِبِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ ۗ
وَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ۝١٧٢

R.18

173. De som svarade på Allahs och sändebudets kallelse efter det att de hade åsamkats lidande, sådana av dem som gör gott och handlar rättfärdigt skall få en stor belöning,

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ
مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ ۗ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا
مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝١٧٣

174. de till vilka människor sade: ”Folk har samlats emot er, frukta dem därför”, ökade detta *bara* deras tro och de sade: ”Allah är tillräcklig för oss och en utmärkt Beskyddare är Han.”

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٥﴾

175. Så de återvände med ett *mäktigt* ynnestbevis från Allah och en *stor* frikostighet fastän inget ont hade vidrört dem, och de följde Allahs välbehag, och Allah är den stora frikostighetens Herre.

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَلَا تَتَّبِعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٦﴾

176. Det är satan som bara förskräcker sina vänner, så frukta dem icke utan frukta Mig om ni är troende.

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٧﴾

177. Och låt icke dem som snabbt faller i otro göra dig sorgsen. De kan sannerligen icke skada Allah på något sätt. Allah önskar icke att tilldela dem någon del av det kommande livet, och de skall få ett strängt straff.

وَلَا يَحْزَنُكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطًّا فِي الْأَخِرَةِ ۗ وَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٨﴾

178. De som har köpt otro till priset av tron kan förvisso icke alls skada Allah, och de kommer att få ett svårt straff.

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا ۗ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٩﴾

179. Och låt icke förnekarna tänka att det är bra för dem att Vi ger dem uppskov. *Resultatet av* att Vi ger dem uppskov blir bara att de ökar i synd, och de skall få ett förnedrande straff.

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمَلِّ لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ ۗ إِنَّمَا نُمَلِّ لَهُمْ لِيُذَادُوا إِثْمًا ۗ وَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٨٠﴾

180. Allah kommer icke att lämna de troende *i det tillstånd* i vilket ni

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا

befinner er nu förrän Han avskilt de orättfärdiga från de goda. Icke heller kommer *Allah* att uppenbara det osedda för er. Men *Allah* väljer ut den Han vill av sina sändebud. Tro därför på *Allah* och Hans sändebud. Om ni tror och är rättfärdiga kommer ni få en stor belöning.

أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَيْثَ مِنَ
الطَّيِّبِ ۗ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى
الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مَنْ رُسُلِهِ مَنْ
يَشَاءُ ۗ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۗ وَإِنْ
تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٨١﴾

181. Och låt icke dem, som är snåla när det gäller att ge ut av vad *Allah* har givit dem av Sin frikostighet, tro att det är bra för dem, nej, det är skadligt för dem. Det beträffande vilket de var snåla skall hängas som en krage runt deras halsar på uppståndelsens dag. Och himlarnas och jordens arvegods tillhör *Allah*, och *Allah* är fullt medveten om vad ni gör.

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا أَنَّهُمْ
اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ ۗ بَلْ هُوَ شَرٌّ
لَّهُمْ ۗ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ ۗ وَاللَّهُ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨٢﴾

R.19

182. Och *Allah* har med säkerhet hört deras yttrande vilka sade: "Allah är fattig och vi är rika." Vi kommer att uppteckna det de har sagt och deras försök att orättfärdigt dräpa profeterna, och Vi kommer att säga: "Smaka ni straffet att brinna."

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ
فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ ۗ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا
وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۗ وَنَقُولُ
ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨٣﴾

183. Det är på grund av vad era händer har sänt i förväg för er. Och *Allah* är icke alls orättvis mot *Sina* tjänare.

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ
بِظَالِمٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٨٤﴾

184. De som säger: "Allah har ålagt oss att icke tro på något sändebud förrän han ger oss ett offer som elden förtär." Säg:

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عٰهَدَ اِئْتِنَا اَلَا
نُؤْمِنُ لِرَسُولٍ حَتَّى يَاتِنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ

”Redan före mig har det kommit sändebud till er med klara tecken och med det vilket ni talar om. Varför försökte ni då att dräpa dem, om ni är sannfärdiga?”

النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالذِّكْرِ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٤﴾

185. Och om de anklagar dig för att ljuga, så blev även sändebuden före dig, som kom med tydliga tecken och vishetens skrifter och den upplysande boken, också anklagade för att ljuga.

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٥﴾

186. Varje själ skall smaka döden. Och bara på uppståndelsens dag skall ni till fullo ges era belöningar. Så vem som än avlägsnas från elden och förmås träda in i himlen har sannerligen nått sitt mål. Och livet i denna världen är ingenting annat än en bedräglig njutning.

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿١٨٦﴾

187. Ni skall sannerligen bli prövade rörande era ägodelar och era personer och ni skall sannerligen höra många smärtsamma ting från dem som gavs boken före er och från dem som sätter upp jämlikar *bredvid Gud*. Men om ni visar sinnesstyrka och handlar rättfärdigt, är det verkligen *en fråga* om en stark beslutsamhet.

لَتُبْلَوْنَ فِيْ أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨٧﴾

188. Och *kom ihåg* när Allah slöt förbund med dem som fick boken och *sade*: ”Ni skall göra denna *bok* känd för folket och icke dölja den.” Men de kastade den bakom sig och schackrade bort den för ett futtigt pris. Ont är det som de köpte.

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُيِّنَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٨﴾

189. Tro icke att de som fröjdar sig över vad de uträttat, och som älskar att bli prisade för vad de icke har gjort, tro icke att de undgår straff. De kommer att få ett smärtsamt straff.

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا
وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا
فَلَا تَحْسَبْنَهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ ۚ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٩﴾

190. Och himlarnas och jordens konungadöme tillhör Allah, och Allah har makt över allting.

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَاللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩٠﴾

R.20

191. I skapelsen av himlarna och jorden och i växlingen mellan natt och dag finns sannerligen tecken för förståndiga människor.

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَإِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي
الْأَبْصَارِ ﴿١٩١﴾

192. De som ihågkommer Allah stående, sittande och *liggande* på sina sidor och tänker över skapelsen av himlarna och jorden *och säger*: "Vår Herre, Du har icke skapat detta *universum* utan syfte. Helig är Du, rädda oss då från eldens straff.

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ
جُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۗ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا
سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩٢﴾

193. Vår Herre, vem helst Du låtit gå in i elden, har Du sannerligen störtat i onåd. Och de orättfärdiga kommer icke att ha några hjälpare.

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ
أَخْرَيْتَهُ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١٩٣﴾

194. Vår Herre, vi har hört en utropare som kallar oss till tro *och som säger*: "Tro ni på er Herre," och vi har trott. Vår Herre förlåt oss därför våra synder och ta bort våra onda gärningar från oss och förena oss med de rättfärdiga i döden.

رَبَّنَا إِنَّا أَسْمَعْنَا مَنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ
أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا ۗ رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا
ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ
الْأَبْرَارِ ﴿١٩٤﴾

195. Vår Herre, giv oss vad Du lovat oss genom Dina sändebud och vanära oss icke på uppståndelsens dag. Du bryter sannerligen icke Ditt löfte.”

رَبَّنَا وَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا
تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ
الْمِيعَادَ ۝١٩٥

196. Så deras Herre besvarade deras böner och sade: ”Jag kommer icke att låta någon ansträngning från någon som strävar bland er, vare sig man eller kvinna, gå förlorad. Den ene av er är från den andre. De som har emigrerat och har drivits ut ur sina hem och som har blivit förföljda för Min skull och som har stridit och blivit dräpta, kommer Jag sannerligen att tillgiva deras onda gärningar och låta dem träda in i paradiset trädgårdar genomflutna av bäckar, en belöning från Allah, och hos Allah finns den bästa belöningen.”

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ
عَمَلَ غَافِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ ۖ
بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۖ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا
وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي
سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ
عَنَّهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۗ ثَوَابًا مِّنْ
عِنْدِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ۝١٩٦

197. Låt icke de icke troendes förflyttningar runt om i landet föra dig bakom ljuset.

لَا يَغْرِبُكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي
الْبِلَادِ ۝١٩٧

198. Det är en liten och kortvarig fördel för dem, sedan kommer helvetet att bli deras vistelseort. Vilken ond plats det är att vila på!

مَتَاعٌ قَلِيلٌ ۖ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۗ
وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝١٩٨

199. Men de som fruktar sin Herre skall få paradiset trädgårdar, genomflutna av bäckar, i dessa trädgårdar skall de förbli, en underhållning från Allah. Och det som är hos Allah är ännu bättre för de rättfärdiga.

لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۗ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ
خَيْرٌ لِلَّابْرَارِ ۝١٩٩

200. Och bland bokens folk finns det förvisso några som tror på Allah och på det som har sänts ned till er och på det som sändes ned till dem och som ödmjucar sig själva inför Allah. De schackrar icke bort Allahs tecken för ett futtigt pris. Det är dessa som skall få sin belöning hos sin Herre. Allah är sannerligen Snabb att göra upp räkningen.

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ
خُشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٠﴾

201. Å, ni som tror! Var ståndaktiga och sträva efter att utmärka er i ståndaktighet och var på er vakt och frukta Allah på det att ni måtte ha framgång.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا
وَ رَابِطُوا ۗ وَ اتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٢٠١﴾

Kapitel 4 AN-NISÁ'

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades mellan det tredje och femte året efter Hidjra och det innehåller etthundrasjuttiosju verser.

Det inleds med en vers som nämner den mirakulösa tillkomsten av mänskligheten ur ett enda väsen (مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ *min náfsin wáhida*), och vi får på så sätt ännu en förklaring till ordet ”Adam”.

I det föregående kapitlet gavs, utöver läran om att vara ståndaktig, även förmaningen om att man bör uppmana andra till ståndaktighet och att man bör försvara sina riksgränser. Det här kapitlet har alltså en stark anknytning till det föregående kapitlets slut. I kapitel *an-nisá'* nämns fruktansvärda strider med fienden, och detta leder till att många kvinnor blir änkor och många barn föräldralösa. För att lösa de problem som uppstår genom krig och frågan om änkers och föräldralösa barns rättigheter, ges tillstånd till månggifte, på villkor att den troende har förmåga att vara rättvis. Om han inte förmår vara rättvis bör han nöja sig med att endast gifta sig med en enda kvinna.

I kapitlet nämns också de grundläggande principerna för islamisk arvsrätt och denna förklaras.

I samma kapitel nämns relationen mellan judar och kristna och ankomsten av Jesus, Guds välsignelser vare med honom. Detta sker på ett sådant sätt att när judarna bröt alla sina eder och blev hårdhärtade och försökte dräpa Jesus genom att korsfästa honom, lät Allah dem misslyckas i sina försök att döda honom på korset och rentvådde honom från alla de anklagelser som judarna riktade mot honom och mot hans kyska moder.

Här nämns även Jesu, Guds välsignelser vare med honom, migration från Palestina till Kashmir och en profetia om att det till slut inte kommer att finnas någon grupp av bokens folk som inte tror på Jesu, Guds välsignelser vare med honom, sannfärdighet och hans naturliga död. Den första delen av denna profetia uppfylldes sedan ordagrant i och med Jesu migration till Kashmir genom Afghanistan.

Sura AN-NISÁ'
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Å, ni människor, frukta er Herre som skapade er från ett enda väsen och skapade dess make från den, och som från dessa två spred många män och kvinnor. Och frukta Allah i Vars namn ni vädjar till varandra, och frukta Honom i synnerhet beträffande släktskapsband. Allah vakar sannerligen över er.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۙ ②

3. Och ge de föräldralösa deras egendom och byt icke ut ert värdelösa mot deras värdefulla och förtär icke deras egendom tillsammans med er egen. Det vore i sanning en stor synd.

وَأْتُوا الْيَتَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ ۚ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ ۗ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ۙ ③

4. Och om ni fruktar att ni, i samhället, kanske icke kommer att vara rättvisa i er behandling av de föräldralösa i krigens efterdyningar, äkta då kvinnor, så många som det passar er, två eller tre eller fyra. Men om ni fruktar att ni icke kommer att vara rättvisa, äkta då bara en, eller äkta dem era högerhänder besitter. Det är det enklaste sättet för er att undvika orättvisa.

وَأِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَقْسُطُوا فِي الْيَتَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِثْلِي ۚ وَثَلْثَ وَرُبْعَ ۚ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۗ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعْوِلُوا ۙ ④

5. Och ge villigt kvinnorna deras brudgåvor. Men om de av egen vilja efterskänker en del av den åt er, njut den då som något behagligt och välgörande.

وَأْتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً ۗ فَإِنْ طِبَّنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُنَّ فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَّرِيئًا ۙ ⑤

6. Och ge icke de tillgångar* som Allah har gjort till ett medel till uppehälle för er, till *dem* som förståndsmässigt icke är i stånd att ta hand om dessa på rätt sätt, utan föd dem och kläd dem *på ett lämpligt sätt* och tala vänligt till dem.

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ
اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا
وَاسْكُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ⑥

7. Och pröva de föräldralösa förstånd innan de uppnår giftasvuxen *ålder*, om ni finner att de har ett moget omdöme ge dem då deras egendom, och förtär den icke i överdrift och hast i avvaktan på att de växer upp. Och den som är rik, låt honom avstå, och den som är fattig, låt honom äta *därav* med rimlighet. Och när ni överlämnar deras egendom till dem, kalla då vittnen i deras närvaro. Och Allah är tillräcklig som Räkenskapshållare.

وَابْتَلُوا الَّتِي حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ
فَإِنْ أَنْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا
إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ ۚ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا
وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا ۗ وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا
فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ
بِالْمَعْرُوفِ ۗ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ
أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ ۗ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ
حَسِيبًا ⑦

8. För män finns en del av det som föräldrar och nära släktingar lämnar, och för kvinnor finns en del av det som föräldrar och nära släktingar lämnar, vare sig det är litet eller mycket, en fastställd del.

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدِينَ
وَالْأَقْرَبُونَ ۗ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا
تَرَكَ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ
أَوْ كَثُرَ ۗ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ⑧

*4:6 Här tilltalas samhället som helhet, emedan tillgångarna i fråga inte är nationella, utan de tillhör de föräldralösa, vars antal ökar markant under krigstider. Det är uppenbart att en avsevärd del av de nationella tillgångarna kommer vara involverad under sådana ovanliga omständigheter. Om en nation som helhet inte tar hand om sådana tillgångar, utan helt överläter dem i dessa barns händer, barn som både är oerfarna och oförmögna att hantera sina tillgångar på ett förnuftigt vis, så kommer detta oundvikligen att påverka hela den nationella ekonomin på ett negativt sätt. För att lösa problemet riktas uppmaningen till samhället som helhet och det uppmanas ansvara för en ordentlig tillsyn av tillgångarna i fråga, om de tillhör barnen. Det betyder hur som helst inte att sådana föräldralösa blir arvlösa eller att de fråntas sina individuella rättigheter permanent. De åtföljande verserna sju och elva förtydligar den egentliga innebörden i denna text

9. Och när *andra* släktingar och föräldralösa och de fattiga är närvarande vid uppdelningen *av arvet*, ge dem *något* av det och tala vänligt till dem.

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرزُقُوهُمْ مِنْهُ
وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ٩

10. Och låt dem frukta *Gud* som, om de efterlämnade en svag avkomma, skulle ängslas för deras skull. Låt dem därför frukta Allah och låt dem säga det rätta ordet.

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ
ذُرِّيَّةً ضِعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا
اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ١٠

11. De som orätt förtär de föräldralösas egendom, sväljer sannerligen bara ned eld i sina bukar, och de skall brinna i en lågande eld.

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ
ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا
وَيَسْخَرُونَ مِنْهَا ١١

R.2

12. Beträffande era barn, befaller Allah er *att* en manlig skall ha lika mycket som två kvinnligas del, men om det *bara* finns kvinnliga, mer än två *till antalet*, då skall de ha två tredjedelar av vad den *avlidne* efterlämnar, och om det finns en, skall hon ha hälften. Och var och en av hans föräldrar skall ha en sjättedel av arvet om han har barn, men om han icke har barn och hans föräldrar är hans arvingar, då skall hans moder ha en tredjedel, och om han har syskon skall hans moder ha en sjättedel, efter *det att* varje donation han kan ha testamentariskt bort *dragits från* eller skulder *har betalats*. Era fäder och era barn, ni vet icke vilka av dem som är mest välgörande för er. *Detta* fastställande *av arvslotterna* är

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ
مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَىٰ ۚ فَإِن كُنَّ نِسَاءً
فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۚ وَإِن
كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ ۚ وَلِأَبَوَيْهِ
لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ
إِن كَانَ لَهُ وَلَدٌ ۚ فَإِن لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ
وَوَرِثَهُ آبَاؤُهُ فَلِأُمَّهِ الثُّلُثُ ۚ فَإِن كَانَ
لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمَّهِ السُّدُسُ مِّنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ
يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۚ لِأَبَائِكُمْ
وَأَبْنَاؤُكُمْ لَاتَدْرُونَ أَيُّهُم أَقْرَبُ

från Allah. Allah är sannerligen Allvetande, Vis.

لَكُمْ نَفَعًا فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ ^ط إِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ^{١٢}

13. Och ni skall ha hälften av det som era hustrur lämnar om de icke har *något* barn, men om de har barn, då skall ni ha en fjärdedel av det som de lämnar, efter det att varje donation de kan ha borttestamenterat *har dragits från* eller *skulder har betalats*. Och de skall ha en fjärdedel av det som ni efterlämnar, om ni icke har barn, men om ni har barn, då skall de ha en åttondel av det som ni efterlämnar efter det att varje donation ni kan ha borttestamenterat *dragits från* eller *skulder har betalats*. Och om det finns en man eller en kvinna vars arv skall delas upp och han *eller hon* varken har föräldrar eller barn och han *eller hon* har en bror eller en syster, då skall de ha en sjättedel vardera. Men om de är fler än så, då skall de vara lika delägare av en tredjedel, efter det att varje donation de kan ha borttestamenterat *dragits från* eller *skulder har betalats*, utan *avsikt att orsaka* någon skada. Detta är ett åläggande från Allah och Allah är Vis, Överseende.

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِن
لَّمْ يَكُن لَّهُنَّ وَلَدٌ فَإِن كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ
فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ
يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ^ط وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا
تَرَكَتُمْ إِن لَّمْ يَكُن لَّكُمْ وَلَدٌ فَإِن كَانَ
لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِّنْ
بَعْدِ وَصِيَّتِ تَوْصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ^ط وَإِن
كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَّةً أَوْ امْرَأَةً ^ج وَوَلَةً
أَخًا ^ج أَوْ أُخْتًا فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّمَّهُمَا
السُّدُسُ ^ج فَإِن كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ
فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلْثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ
يُوصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ ^ج لَّا غَيْرَ مِصْرَارٍ ^ج
وَصِيَّةً مِّنَ اللَّهِ ^ط وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ^{١٣}

14. Detta är de gränser som *fastställt*s av Allah, och den som lyder Allah och Hans sändebud, kommer Han att låta träda in i *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar. Däri skall de förbli, och det är en stor seger.

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ^ط وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ^ط وَذَلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ^{١٤}

15. Och den som är olydig mot Allah och Hans sändebud och överskrider Hans gränser, kommer Han att låta träda in i elden, i den skall han förbli och han kommer att få ett förnedrande straff.

R.3

16. Och sådana av era kvinnor som är skyldiga till någon uppenbar oanständighet, kalla fyra av er till vittne *mot dem*, och om dessa vittnar mot dem, håll dem kvar inne i husen till dess att döden kommer över dem eller till dess att Allah öppnar någon annan väg för dem.

17. Och om två män bland er är skyldiga till det, straffa dem båda. Och om de ångrar sig och gör bättring, lämna dem då i fred. Allah är sannerligen ofta Återvändande *med medlidande och är Barmhärtig*.

18. Allah accepterar sannerligen bara ånger från dem som handlar illa i okunnighet och sedan ångrar sig snart därefter. Det är till dessa som Allah vänder Sig med barmhärtighet, och Allah är Allvetande, Vis.

19. Det finns inget *godtagande* av ånger för dem som *fortsätter att handla illa* till dess att han, när döden ser en av dem i ansiktet, säger: "Nu ångrar jag mig", icke heller för dem som dör som icke troende. Det är för dessa som Vi har berett ett smärtsamt straff.

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ١٥

وَالَّتِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ١٦

وَالَّذِينَ يَأْتِيَنَّهَا مِنْكُمْ فَادُّوهُمَا ۚ فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ١٧

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ١٨

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْإِنِّ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ ۗ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ١٩

20. Å, ni som tror! Det är icke lagligt att ärva kvinnor mot deras vilja, icke heller får ni hålla kvar dem orättmätigt så att ni kan taga bort en del av det som ni givit dem, utom om de är skyldiga till en uppenbart ond *gärning*, och umgås med dem i vänlighet. Och om ni ogillar dem, kan det vara så att ni ogillar något i vilket Allah har lagt mycket gott.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا
النِّسَاءَ كَرِهًا ^ط وَلَا تَعْضَلُوهُنَّ لِتَذَهَبُوا
بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ
بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ ^ج وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ^د
فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا
شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ^{٢٠}

21. Och om ni önskar att ta *er* en hustru istället för en annan och ni har givit en av dem dyrbara ägodelar *i gåva*, tag icke något alls därifrån. Vill ni ta det genom att ljuga och uppenbar syndfullhet?

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ
زَوْجٍ ^{لَا} وَأْتَيْتُمْ أَحَدَهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا
مِنْهُ شَيْئًا ^ط أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِذَا مُمِيتُنَا ^{٢١}

22. Och hur kan ni ta *tillbaka* den *gåvan* när en av er har varit ensam med den andra, och dessa *kvinnor* har ingått i ett fast förbund med er?

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ
إِلَى بَعْضٍ ^{وَأَخَذَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا} ^{٢٢}

23. Och äkta icke kvinnor som era fäder äktade, utom vad som redan skett. Det är något vidrigt och avskyvärt och en ond väg.

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ
إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ^ط إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً
عَ ^{٢٣} وَمَقْتًا ^ط وَسَاءَ سَبِيلًا ^{٢٣}

R.4

24. Förbjudna för er är era mödrar och era döttrar och era systrar och era fastrar och era mostrar och brorsdöttrar och systerdöttrar och era *fostermödrar* som givit er di och era foster-systrar och era svärmödrar och era styvdöttrar som är era

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ
وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ
الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي
أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرَّضَاعَةِ

skyddslingar födda av era hustrur till vilka ni gått in, men om ni icke har gått in till dem vilar inget klander över er, och hustrur till dem av era söner som är från era länder. Och *det är förbjudet för er* att samtidigt ha två systrar *i äktenskap*, utom för det som redan skett. Allah är sannerligen Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَأَمَّهُتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبِكُمُ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِن لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمُ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلَ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَن تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٤﴾

Del 5

25. Och *förbjudna för er* är gifta kvinnor utom sådana som era högerhänder besitter. Detta har Allah ålagt er. Och tillåtna för er är de bortom dessa, att ni söker dem genom era tillgångar, äktar dem anständigt och icke bedriver otukt. Och för den nytta ni har av dem, giv dem deras brudgåvor som fastställt, och det vilar inget klander över er för vad ni gör genom ömsesidig överenskommelse efter fastställandet *av brudsumman*. Allah är sannerligen Allvetande, Vis.

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ۚ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَّا وَّرَاءَ ذِكْرِكُمْ أَن تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ ۗ فَمَا اسْتَعْتَمْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً ۗ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرْضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٥﴾

26. Och vemhelst av er som icke har råd att äkta fria troende kvinnor, *låt honom* äkta det era högerhänder besitter, nämligen era troende tjänarinnor. Och Allah känner bäst er tro, ni är alla den ena från den andra, så äkta dem med tillstånd av deras

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَن يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ ۖ بَعْضُكُمْ مِّنْ

förmyndare och ge dem deras brudgävor enligt vad som är rättvist, om de är kyska, icke bedriver otukt och icke heller tager sig hemliga älskare. Och om de efter det att de ingått äktenskap gör sig skyldiga till oanständighet, skall de ha hälften av det straff som är föreskrivet för en fri gift kvinna. Detta är *en eftergift* för den bland er som fruktar att han skall begå en synd. Och att ni visar tålmod är bättre för er, och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

بَعْضٍ ۚ فَانْكُحُوهُنَّ بِأَذْنِ أَهْلِهِنَّ
وَأْتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
مُحْصَنَاتٍ غَيْرِ مُسْفِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ
أَخْدَانٍ ۚ فَإِذَا أَحْصَيْتُمْ فَإِنَّ آتَيْنِ
بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى
الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ۗ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ
الْعَنَتَ مِنْكُمْ ۗ وَأَنْ تَصِيرُوا خَيْرَ
عَمَلِكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٦﴾

R.5

27. Allah önskar klargöra för er och vägleda er till deras sedvänjor som var före er, och att vända Sig mot er i barmhärtighet. Och Allah är Allvetande, Vis.

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ ۗ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾

28. Och Allah önskar vända Sig mot er i barmhärtighet, men de som följer *sina* låga begär önskar att ni helt skall irra vilse.

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدَ
الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهْوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا
مِيلًا عَظِيمًا ﴿٢٨﴾

29. Allah önskar lätta er börda, ty människan har skapats svag.

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ ۗ وَخَلَقَ
الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا ﴿٢٩﴾

30. Å, ni som tror! Förtär icke era tillgångar er emellan med olagliga medel, utom det som *ni förtjänar* genom handel i ömsesidig överenskommelse. Och ruinera icke ert *eget* folk. Allah är sannerligen Barmhärtig mot er.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ
بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً
عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ ۗ وَلَا تَقْتُلُوا
أَنْفُسَكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٣٠﴾

31. Och den som gör det genom överträdelse och orättvisa kommer Vi att kasta in i elden, och det är lätt för Allah.

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيهِ نَارًا ۖ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣١﴾

32. Om ni avhåller er från de mer allvarliga av de ting som är förbjudna för er, kommer Vi att avlägsna era *mindre* synder från er och lämna er tillträde till en mycket hedervärd plats.

إِنْ تَجْتَبُوا كِبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣٢﴾

33. Och eftertrakta icke det genom vilket Allah har låtit några av er utmärka sig framför andra. Män skall ha en del av det som de har förtjänat och kvinnor skall ha en del av det som de har förtjänat. Och be Allah om Hans frikostighet. Allah har sannerligen fullkomlig kännedom om allting.

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ ۗ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَتَبُوا ۗ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَتَبْنَ ۗ وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٣٣﴾

34. Och till var och en har Vi förordnat arvingar till det föräldrarna och släktingarna efterlämnar, och *även* till dem med vilka era eder har stadfäst ett kontrakt. Så ge dem deras del, Allah vakar sannerligen över allting.

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبُونَ ۗ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٤﴾

R.6

35. Män är förmyndare över kvinnor ty Allah har låtit några av dem utmärka sig framför andra och för att *männen* ger ut av sina tillgångar för dem. Så rättfärdiga kvinnor är lydiga och bevakar *sina makars* hemligheter med Allahs beskydd. Och för *deras del*, från vilka ni fruktar upproriskhet, förmana dem *först*, håll er *sedan* borta från dem i deras

الرِّجَالُ قَوْمُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ ۗ فَالْصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ ۗ وَالَّتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ

sångar och slutligen näpsa dem. Om de då lyder er, gå ej längre än så mot dem. Allah är sannerligen Hög, Stor.

وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاصْرَبُوهُنَّ ۚ
فَإِنْ أَطَعْتَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا ۗ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿٣٥﴾

36. Och om ni fruktar en brytning mellan dem, förordna då en skiljeman från hans anhöriga och en skiljeman från hennes anhöriga. Om de önskar en försoning, kommer Allah att verkställa den mellan dem. Allah är sannerligen Allvetande, Allt Underkunnig.

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا
مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا ۚ
إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا ۗ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ﴿٣٦﴾

37. Och tillbed Allah och förbind inget med Honom, och visa vänlighet mot föräldrar och släktingar och föräldralösa och de behövande och mot den granne som är en släkting och mot den granne som är en främling, och kompanjonen vid *ers* sida och den vägfarande och de vilka era högerhänder besitter. Allah älskar sannerligen icke de högmodiga och de skrytsamma,

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ
وَابْنِ السَّبِيلِ ۗ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۗ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٣٧﴾

38. som är småsnåla och även uppmanar *andra* människor att vara småsnåla, och som döljer det som Allah har givit dem av Sin frikostighet. Och Vi har berett ett förnedrande straff för de icke troende,

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ
وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ
وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٣٨﴾

39. och när det gäller dem som ger ut av sina tillgångar för att bli sedda av människor, och icke tror på Allah och den yttersta

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ
وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ

dagen. Och för den som har satan till kompanjon, *låt honom få komma ihåg att satan är en ond kompanjon.*

وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانَ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ۗ (٣٦)

40. Och vilken *skada* skulle kunnat drabba dem om de hade trott på Allah och den yttersta dagen och givit ut av vad Allah har givit dem? Och Allah känner dem väl.

وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ
وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ۝ (٤٠)

41. Allah gör icke *någon* orätt ens med så mycket som en atoms vikt. Och om där finns en god gärning, mångdubblar Han den och ger en storslagen belöning från Sig Själ.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۗ وَإِنْ
تَكَ حَسَنَةً يُّضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ
أَجْرًا عَظِيمًا ۝ (٤١)

42. Och hur *kommer det att gå med dem* när Vi kommer att frambringa ett vittne från varje folk och kommer att frambringa dig som ett vittne mot dessa!

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ
وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ۗ (٤٢)

43. På den dagen kommer de som icke trodde och var olydiga mot sändebudet att önska att jorden jämnades över dem, och de kommer icke *att kunna* dölja något för Allah.

يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا
الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ الْأَرْضُ
ۗ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ۗ (٤٣)

R.7

44. Å, ni som tror! Gå icke nära bönen medan ni är omtöcknade, förrän ni *säkert* vet vad ni säger, och icke heller när ni är orena,* förrän ni har badat, utom när ni är på resande fot. Och om ni är sjuka eller om ni befinner er på resa *medan ni är orena*, eller om

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ
وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ
وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ
تَغْتَسِلُوا ۗ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ

*4:44 Den exakta betydelsen av uttrycket "orena" har diskuterats. Det arabiska ordet "orena" (جُنُبًا djunūban) tillämpas om en person efter samlag eller efter utlösning utan samlag. I sådana fall är ett bad nödvändigt innan man förrättar sin bön

en av er kommer från avträdet eller har rört kvinnor och ni icke finner vatten, ta då till rent stoft och stryk era ansikten och era händer därmed. Allah är sannernligen mest Överseende, mest Förlåtande.

سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ
لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا
صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ
وَأَيْدِيكُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا غَفُورًا ۙ

45. Har du icke sett dem som gavs en del av boken? De köper villfarelse och önskar att ni också skall gå vilse.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ
الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الضَّلَالََةَ وَيُرِيدُونَ
أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ۚ

46. Och Allah känner era fiender till fullo. Och Allah är tillräcklig som Vän, och Allah är tillräcklig som Hjälpare.

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ ۗ وَكَفَى بِاللَّهِ
وَلِيًّا ۗ وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا ۙ

47. Det finns några bland judarna som förvränger ord från deras rätta platser. Och de säger: "Vi hör, och vi är olydiga", och: "Lyssna du utan att bli hörd", och: "Ra'ina." De döljer *det som finns i sina sinnen* med sina tungors vrickande och försöker skada tron. Och om de hade sagt: "Vi hör och vi lyder", och: "Hör du", och: "Unzurna, se på oss", hade det varit bättre för dem och mer uppriktigt. Men Allah har förbannat dem för deras otro, så de tror blott litet.

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ
مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا
وَأَسْمَعُ غَيْرَ مَسْمَعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا
بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّينِ ۗ وَلَوْ أَنَّهُمْ
قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَانظُرْنَا
لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمًا ۗ وَلَكِن لَّعَنَهُمُ
اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۙ

*4:47 Den här versens sanna innebörd kan inte beskrivas enbart genom en översättning, eftersom hycklarna här beskrivs genom att versen förklarar att de medvetet uttalar vissa vanligt förekommande fraser felaktigt för att förvanska dem med avsikt och att förolämpa den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom. De troende använde frasen "vi har hört och vi har lytt" (سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا sami'na wa aṭa'na). Istället för att säga "Vi har lytt" (أَطَعْنَا aṭa'na) sade hycklarna istället "vi är olydiga" (عَصَيْنَا asaina), det vill säga att det ord som användes i versens egentliga text förvrängdes, så att ordet istället kom att betyda att de hört och varit olydiga. De uttalade detta på ett sluddrigt sätt för att missleda lyssnarna och få dem att tro att de sagt "ata'na" istället för "asaina". En noggrann lyssnare kan dock inte missa det avsiktligt onda uppsåtet och den avsedda förolämpning-

(fortsättning på nästa sida)

48. Å, ni bokens folk! Tro på det som Vi har sänt ned, som uppfyller det som är hos er innan Vi förnedrar några *av era* ledare och får dem att vända ryggen till och ta till flykten, eller förbannar dem som Vi förbannade sabbatens folk. Och Allahs påbud *måste nödvändigtvis* gå i uppfyllelse.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ائْتُوا بِمَا نَزَّلْنَا
مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ
وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ
نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعْنَا أَصْحَابَ السَّبْتِ ٤٨
وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ٤٩

49. Allah kommer förvisso icke att förlåta att en medhjälpare förknippas med Honom. Men Han kommer att förlåta vem helst Han väljer vad Han än behagar som är mindre än det. Och vem som än förknippar medhjälpare med Allah har verkligen diktat upp en mycket stor synd.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا
دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ٤٩ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ
فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ٤٩

50. Har du icke sett dem som anser sig själva vara rena? Nej, det är Allah som renar Vem helst Han önskar, och de kommer icke att göras ett uns orätt.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنفُسَهُمْ ٥٠ بَلِ
اللَّهُ يَزَكِي مَنْ يَشَاءُ وَلَا يظْلَمُونَ فَتِيلًا ٥٠

51. Se hur de smider en lögn om Allah! Och det är tillräckligt som en uppenbar synd.

أَنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا ٥١ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا ٥١

R.8

52 Känner du icke till dem som gavs en del av boken? De tror på onda avsikter och *följer* dem som överträder, och om de icke troende säger de: "De är bättre vägleda i religionen än de som tror."

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ
الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ
وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ
مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ٥٢

(fortsättning från föregående sida)

en. De yttrade dessutom ordet "var fördragsam mot oss" (رَاعِيَا *ra'ina*) med förvanskat uttal för att få det att låta som ett något mitt emellan "var fördragsam mot oss" (رَاعِيَا *ra'ina*) och "å, vår fårherde" (رَاعِيَا *ra'ina*). Detta var ännu ett försök att förolämpa den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, genom att utnyttja uttalet.

53. Det är dessa som Allah har förbannat, och för den som Allah förbannar skall du icke finna någon hjälpare.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ ۖ وَمَنْ يَلْعَنِ
اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٣﴾

54. Har de en del i konungariket? Om så vore skulle de icke komma att ge människor *ens* så mycket som *ryms* i den lilla fördjupningen på baksidan av dadelkärnan.

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمَلَكِ فَإِذَا لَا
يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٤﴾

55. Eller avundas de människor för vad Allah har givit dem av Sin frikostighet? *Om det är så*, gav Vi sannerligen boken och visheten till Abrahams barn och Vi gav dem också ett storslaget konungadöme.

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
مِّنْ فَضْلِهِ ۗ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَهُمْ مَّا كَانُوا يُرِيدُونَ ﴿٥٥﴾

56. Och bland dem fanns det *några* som trodde på honom, och bland dem fanns det *andra* som vände sig bort från honom. Och helvetet är tillräckligt som lågan- de eld.

فَمِنْهُمْ مَّنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ
عَنْهُ ۗ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٦﴾

57. Vi skall snart låta dem som icke tror på våra tecken träda in i elden. Lika ofta som deras hud bränns upp, kommer Vi att ge dem ny hud i utbyte, så att de måtte fortsätta att smaka straffet. Allah är sannerligen Mäktig och Vis.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَيِّنَاتِ سَوَفَ نُصَلِّيهِمْ
نَارًا ۗ كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ
جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ ۗ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٧﴾

58. Och de som tror och utför goda gärningar, skall Vi låta träda in i *paradisets* trädgårdar, genomflutna av bäckar, för att evigt förbli i dem, däri skall de ha makar renade *av* Oss och Vi skall lämna dem tillträde till *en plats* med ymnig skugga.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۗ لَهُمْ فِيهَا
أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۖ وَهُمْ فِيهَا ظِلَّلًا
ظَلِيلًا ﴿٥٨﴾

59. I sanning befaller Allah er att överlämna förtroendeuppgiften till dem som är berättigade till dem, och att ni dömer med rättvisa när ni dömer mellan människor. Och det är sannerligen utmärkt med vilket Allah förmanar er. Allah är sannerligen Allhörande, Allseende.

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذْ أَحْكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ ۗ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٩﴾

60. Å, ni som tror, lyd Allah och lyd *Hans* sändebud och dem som styr över er.* Och om ni tvistar med varandra om något, hänvisa det till Allah och *Hans* sändebud, om ni tror på Allah och den yttersta dagen. Det är bäst och mest berömvärt till slut.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٦٠﴾

R.9

61. Har du icke sett dem som låtsas att de tror på det som uppenbarats för dig och det som uppenbarades före dig? De önskar söka en bedömning från de upproriska, fastän de befalldes att icke lyda dem. Och satan vill leda dem långt på villovägar.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا كَمِثْلِ الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ۗ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦١﴾

62. Och när det sägs till dem: ”Kom ni till det Allah har sänt ned och till *Hans* sändebud”, ser du

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنْفِقِينَ

*4:60 Den arabiska konstruktionen av frasen (أولى الأمر منكم) *ulil âmri minkum*) har inte förståtts till fullo av alla. Frasen ”från er själva” (منكم) *minkum*) är av särskilt intresse, eftersom den är konstruerad av två sammansatta prepositioner, det vill säga ”från” (من) *min*) och ”er” (كم) *kum*). Vissa översättare anser att om versen översätts ordagrant betyder den ”från någon bland er själva”. Detta skulle innebära att man enbart skulle lyda den myndighet som hör till den egna gruppen, det vill säga att en muslim i så fall endast skulle lyda muslimska myndigheter. I det här specifika fallet fungerar prepositionen ”från” (من) *min*) endast som en länk mellan prepositionen ”er” (كم) *kum*) och frasen ”de som styr över” (أولى الأمر منكم) *ulil âmri minkum*), och översättningen blir då ”de som styr över er”.

hycklarna vända sig bort från dig i motvilja.

يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا^{١٧}

63. Hur kommer det sig då att de, när en olycka drabbar dem på grund av vad deras *egna* händer har sänt i förväg, kommer till dig och svär vid Allah *och säger*: ”Vi menade ingenting annat än en vänlig gärning och att förlika.”

فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ^{١٨}
بِاللَّهِ إِنَّ أَرْدَنَّا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا^{١٩}

64. Dessa är de, Allah känner väl *hemligheterna* i deras hjärtan. Så vänd bort från dem och förmana dem och tala ett verkningsfullt ord till dem beträffande dem själva.

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ^{٢٠}
فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي^{٢١}
أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا^{٢٢}

65. Och Vi har icke sänt något sändebud utan att han skulle bli åtlydd genom Allahs befallning. Och om de hade kommit till dig när de hade gjort orätt mot sina själar och bett om Allahs förlåtelse, och *om* sändebudet också hade bett om förlåtelse för dem, hade de förvisso funnit Allah Ofta Återvändande *med medlidande och Barmhärtig*.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ^{٢٣}
بِإِذْنِ اللَّهِ^{٢٤} وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ^{٢٥}
جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ^{٢٦}
لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا^{٢٧}

66. Men nej, vid din Herre, de är icke sanna troende förrän de gör dig till domare i allt det som det tvistas om dem emellan och sedan icke finner någon invändning i sina hjärtan angående det som du beslutar, utan underkastar sig i full underdånighet.

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ^{٢٨}
فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ^{٢٩}
حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا^{٣٠}

67. Och om Vi hade befallt dem: ”Offra ert folk* eller lämna era

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا

*4:67 Uttrycket ”offra ert folk” kan missförstås. Den korrekta översättningen vore snarare ”offra er själva”. Detta betyder verkligen inte att de uppmanades till att begå självmord, utan det är enbart ett uttryck för att förmana dem att utrota sina egoistiska drag och helt underkasta sig Guds vilja.

hem", hade de icke gjort det utom några få av dem. Och om de hade gjort vad de uppmanats göra, hade det sannerligen varit bättre för dem och bidragit till större styrka,

أَنْفُسَكُمْ أَوْ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا
فَعَلَوْهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ ط وَلَوْ أَنَّهُمْ
فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ
وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا ٦٧

68. och då skulle Vi förvisso ha gett dem en storslagen belöning från Oss Själva,

وَإِذًا لَأَاتَيْنَهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ٦٨

69. och Vi skulle förvisso ha väglett dem på den rätta vägen.

وَلَهَدَيْنَهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ٦٩

70. Och den som lyder Allah och detta av *Hans* sändebud kommer att vara bland dem över vilka Allah har skänkt Sina välsignelser, nämligen profeterna, de sannfärdiga, martyrerna och de rättfärdiga. Och de är ett förträffligt sällskap.

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ
الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ
وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ ج
وَحَسَنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ٧٠

71. Denna nåd är från Allah, och tillräcklig är Allah, den Allvetande.

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ ط وَكَفَىٰ بِاللَّهِ
عَلِيمًا ٧١

R.10

72. Å, ni som tror! Vidtag era försiktighetsåtgärder, gå sedan framåt i olika grupper eller gå alla tillsammans.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ
فَإَنْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ أَنْفِرُوا جَمِيعًا ٧٢

73. Och bland er finns den som stannar kvar hemma, och om en olycka drabbar er, säger han: "Allah har sannerligen varit nådig mot mig, eftersom jag icke var tillsammans med dem."

وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لِيَبْطِئَنَّ ج فَإِنْ
أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ
عَلَىٰ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ٧٣

74. Men om någon stor lycka kommer till er från Allah, säger han som om det icke fanns någon kärlek mellan er och honom: "Om jag ändå hade varit med dem, då

وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ
كَأَن لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ

hade jag sannerligen uppnått en stor framgång.”

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ كُنْتُمْ مَعَهُمْ فَاَقُوْزْ فَوْزًا عَظِيْمًا ﴿٧٥﴾

75. Låt då dem som skulle kunna sälja det nuvarande livet för livet efter detta, strida för Allahs sak. Och till den som strider för Allahs sak, vare sig han blir dräpt eller är segerrik, skall Vi snart ge en stor belöning.

فَلْيَقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ يَشْرُوْنَ
الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۗ وَمَنْ يُّقَاتِلْ فِي
سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيُقْتَلْ اَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ
نُوْتِيْهِ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٧٥﴾

76. Och vad är det för fel på er eftersom ni icke strider för Allahs sak och för att komma de svaga, männen, kvinnorna och barnen till hjälp, som säger: ”Vår Herre, för oss ut ur denna stad vars befolkning är förtryckare, och giv oss en vän från Dig Själ och giv oss en hjälpare från Dig Själ.”

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
وَالْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ
وَالْوُلْدَانِ الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اٰخْرِجْنَا
مِنْ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظّٰلِمِ اَهْلُهَا ۚ
وَاجْعَلْ لَّنَا مِنْ لَّدُنْكَ وَلِيًّا ۗ وَاجْعَلْ لَّنَا
مِنْ لَّدُنْكَ نَصِيْرًا ﴿٧٦﴾

77. De som tror, strider för Allahs sak och de som icke tror strider för den ondes sak. Strid ni därför mot satans vänner, ty satans strategi är förvisso svag.

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ
وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ
الظّٰغُوْتِ فَقَاتِلُوْا اَوْلِيَاءَ الشَّيْطٰنِ ۚ اِنَّ
كَيْدَ الشَّيْطٰنِ كَانَ ضَعِيْفًا ﴿٧٧﴾

R.11

78. Känner du icke dem till vilka det sades: ”Lägg band på era händer, förrätta bönen och betala Zakát.” Och när strid har ålagts dem, se! En del av dem fruktar människor som de borde frukta Allah eller med ännu större fruktan, och de säger: ”Vår Herre, varför har du ålagt oss att strida? Kan Du icke ge oss uppskov ännu en tid?” Säg: ”Det goda

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ قِيْلَ لَهُمْ كُفُّوْا اَيْدِيَكُمْ
وَأَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَآتُوا الزَّكٰوةَ ۚ فَلَمَّا كَتَبَ
عَلَيْهِمْ الْقِتَالُ اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ
النَّاسَ كَخَشِيَةِ اللّٰهِ اَوْ اَشَدَّ خَشِيَةً ۚ
وَقَالُوْا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ ۚ لَوْلَا

i denna världen är litet och det tillkommande livet kommer att vara bättre för den som fruktar Allah och ni skall icke göras ens ett uns orätt.”

أَخْرَجْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ ۖ قُلْ مَتَاعُ
الدُّنْيَا قَلِيلٌ ۖ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ
وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٨﴾

79. Var ni än kan vara kommer döden att drabba er även om ni befinner er i starkt uppbyggda torn. Och om något gott sker dem, säger de: ”Detta är från Allah”, och om något ont drabbar dem, säger de: ”Detta är från dig.” Säg: ”Allt är från Allah.” Vad har hänt med dessa människor eftersom de icke ens kommit nära att förstå någonting?

أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَدْرِكَكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ
كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ ۖ وَإِنْ تُصِبْهُمْ
حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ وَإِنْ
تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ ۖ
قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ
لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٩﴾

80. Vad som än kommer till dig av gott är från Allah och vad som än drabbar dig av ont är från dig själv. Och Vi har sänt dig som ett sändebud till hela mänskligheten. Och Allah är tillräcklig som Vittne.

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ۖ وَمَا
أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ ۖ
وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا ۖ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ
شَهِيدًا ﴿٨٠﴾

81. Den som åtlyder sändebudet åtlyder sannerligen Allah, och Vi har icke sänt dig som väktare över dem som vänder sig bort.

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ ۗ وَمَنْ
تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨١﴾

82. Och de säger: ”Lydnad är vårt rättesnöre”, men när de går bort från dig, tillbringar en grupp av dem natten med att intrigera mot vad du har sagt. Allah upptecknar vadhelst de planerar under natten. Så vänd dig bort från dem och sätt *din* lit till Allah. Och Allah är tillräcklig som Förvaltare.

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ
عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ
الَّذِي تَقُولُ ۖ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ ۗ
فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ ۖ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۖ
وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٨٢﴾

83. Vill de då icke begrunda Qur'anen? Hade den kommit från någon annan än Allah, hade de säkerligen funnit många motsättningar i den.*

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ ۗ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٣﴾

84. Och när något rykte når dem, *vare sig* det är om fred eller om fruktan, sprider de ut det. Men om de hade hänvisat det till sändebudet och de som styr bland dem, skulle de som kunnat utforska *sanningen i det*, ha förstått det.* Och hade det icke varit för Allahs nåd över er och Hans barmhärtighet skulle ni ha följt satan, utom några få *av er*.

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ ۗ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَ الَّذِينَ يُسْتَبِطُونَ مِنْهُمْ ۗ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٤﴾

85. Sträva därför på Allahs väg! Du har icke gjorts ansvarig för någon annan än för dig själv, och mana på de troende. Det kan vara så att Allah kommer att hindra *utövandet av makten* för dem som icke tror, och Allah är starkare i strid och starkare i att tilldela straff.

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضْ الْمُؤْمِنِينَ ۗ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِ بِأَسِ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا ﴿٨٥﴾

86. Den som utför en rättfärdig medling skall ha en del därav, och den som gör en illasinnad medling skall ha en lika del av *de*

مَنْ يَشْفَعُ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا ۗ وَمَنْ يَشْفَعُ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ

*4:83 Uttrycket "många motsättningar" (اِخْتِلَافًا كَثِيرًا) *ikhtilāfan kathíran*) innebär att om någon annan än Allah hade författat den Ädla Qur'anen så skulle man säkerligen ha funnit många motsägelser i den. Ett liknande uttryck går att finna beträffande skapelsen av universum i kapitel 67, *al-múlq*, vers 4, vilket förklarar att det är omöjligt att finna brister eller motsägelser i Guds verk.

*4:84 Översättningen antyder att sändebudet och de personer som styr bland folket inte alla var förmögna att dra korrekta slutsatser. Endast de som hade ett gott omdöme bland dem kunde ha upptäckt sanningen. Vi föreslår en alternativ översättning som inte har denna brist utan visar att var och en av dem hade förmågan att upptäcka sanningen, om de bara begrundat och granskat rapporten: "Och när något rykte når dem, *vare sig* det är om fred eller om fruktan, sprider de ut det. Men om det hade hänvisats till sändebudet och de som styr bland dem, skulle de som kunnat utforska *sanningen i det*, ha förstått det."

onda konsekvenserna, och Allah är Den som Håller allt vid makt.

كِفْلٍ مِّنْهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

مُقَيَّبًا ﴿٨٦﴾

87. Och när ni hälsas med en välvillig hälsning, hälsa ni då tillbaka med en bättre hälsning eller återgälda den *åtminstone*.* Allah håller sannerligen räkning på allt.

وَإِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ

مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ

كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٧﴾

88. Allah är Den bredvid Vilken ingen är värdig tillbedjan. Han kommer förvisso att fortsätta församla er till uppståndelsens dag, om vilken det icke råder något tvivel. Och vem är mer sannfärdig i Sina ord än Allah?

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ

يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۗ لَا رَيْبَ فِيهِ ۗ وَمَنْ أَصْدَقُ

بِالْحَقِّ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ۗ ﴿٨٨﴾

R.12

89. Vad är det med er, eftersom ni är uppdelade i två läger beträffande hycklarna? Och Allah har tillintetgjort dem på grund av vad de förtjänade. Önskar ni att vägleda den som Allah har låtit förintas? Och för den som Allah låter förintas skall du icke finna någon väg.

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ

أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا ۗ أَتُرِيدُونَ أَنْ

تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ ۗ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ

فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٩﴾

90. De önskar att ni skall förneka som de har förnekat, så att ni måtte bli lika. Tag därför icke vänner bland dem förrän de slår in på Allahs väg. Och om de vänder sig bort, grip dem då och dräp dem varhelst ni finner dem, och tag ingen till vän eller hjälpare från dem,

وَدُّوَالُو تَكْفُرُونَ ۚ كَمَا كَفَرُوا

فَكَفَرُوا سَوَاءً ۗ فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ

أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يَهَابُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ ۗ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ

وَجَدْتُمُوهُمْ ۗ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ

وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٩٠﴾

*4:87 Här menas inte bara verbala hälsningar, utan förmaningen i versen har en avsevärt mycket större betydelse. Den innefattar även gåvor av alla slag, vilka bör återgäldas på ett mer generöst sätt eller åtminstone i samma omfattning.

91. utom dem som har förbindelse med ett folk vilket slutit fördrag med er, eller dem som kommer till er för att deras hjärtan krymper av *tanken på* att strida mot er eller att strida mot sitt eget folk. Och om Allah så hade önskat kunde Han ha givit dem makt över er, då skulle de sannerligen ha bekämpat er. Så om de håller sig borta från er och icke strider mot er och ger er ett fredsoffer, *kom då ihåg att* Allah icke har tillåtit er någon väg *till angrepp* mot dem.

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصْرَتْ
صُدُورُهُمْ أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا
قَوْمَهُمْ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ
عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ ۚ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ
فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَأَتَوْا إِلَيْكُمْ السَّلَامَ
فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ۝٩١

92. Ni kommer att finna andra som önskar att gå säkra för er och att gå säkra för sitt eget folk. Närhelst de tvingas återgå till fientlighet, faller de huvudstupa in i den. Om de därför icke håller sig borta från er eller erbjuder er fred eller tyglar sina händer, grip dem då och dröp dem varhelst ni finner dem. Gentemot dessa har Vi givit er ett klart bemyndigande.

سَتَجِدُونَ آخَرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ
يَأْمَنُواكُمْ وَيَأْمِنُوا قَوْمَهُمْ ۗ كُلَّمَا رَدُّوا
إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا ۚ فَإِنْ لَمْ
يَعْتَرِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمْ السَّلَامَ
وَيَكْفُرُوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ
حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ ۗ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا
عَلَيْكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ۝٩٢

R.13

93. Det passar sig icke för en troende att dräpa en troende, såvida det icke sker av misstag. Och den som av misstag dräper en troende, skall frige en troende slav och *betala* blodspengar att överräckas till hans arvingar, såvida de icke efterskänker det som välgörenhet. Men om den *dräpta personen* är av ett folk som är fientligt mot er, och är en

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا
خَطَاً ۚ وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ
رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ
إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا ۗ فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ
عَدُوِّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ

troende, då skall *gärningsman-*nen frige en troende slav, och om han är av ett folk som slutit fördrag med er, då skall *gärnings-*mannen betala blodspengar att överräckas till hans arvingar och *dessutom* frige en troende slav. Men den som icke finner *någon* slav att frige, skall fasta under två på varandra följande månader, ett sätt att söka förlåtelse som föreskrivits av Allah. Och Allah är Allvetande, Vis.

مُؤْمِنَةٍ^ط وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ
وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ^ج فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ
فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ
اللَّهِ^ط وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٣﴾

94. Och för vem helst som avsiktligt dräper en troende skall hans belöning bli helvetet och i det skall han förbli. Och Allah kommer att vara vred på honom och förbanna honom och bereda ett stort straff för honom.

وَمَنْ يُقْتُلْ مُؤْمِنًا مَّتَعِمِدًا فَجَزَاؤُهُ
جَهَنَّمُ خُلِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ
وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٤﴾

95. Å, ni som tror! När ni går fram till strid för Allahs sak, gör en ordentlig undersökning och säg icke till någon som hälsar er med en fredshälsning: "Du är icke en troende." Ni söker detta livets goda, men hos Allah finns goda ting i överflöd. Sådana var ni före detta, men Allah förlänade Sitt särskilda ynnestbevis över er, så gör verkligen en ordentlig undersökning. Allah är sannerligen väl medveten om vad ni gör.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَىٰ
إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَتَّبِعُونَ
عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمٌ
كَثِيرَةٌ^ح كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ
اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٥﴾

96. De av de troende som sitter still, förutom de oförmögna, och de som strävar för Allahs sak med sina ägodelar och sina liv, är icke lika. Allah har upphöjt dem som strävar med sina ägodelar och sina liv i rang över dem som sitter still. Och till var och en har Allah

لَا يَسْتَوِي الْقَعْدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ^ط فَضَّلَ
اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

utlovat det goda. Och Allah har upphöjt dem som strävar, över dem som sitter *stilla*, genom en stor belöning,

عَلَى الْقَعِيدِينَ دَرَجَةً ط وَكَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ
الْحُسْنَى ط وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجْهِدِينَ عَلَى
الْقَعِيدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ٩٦

97. nämligen genom olika grader av förträfflighet *skänkta* av Honom, och genom särskild förlåtelse och barmhärtighet. Och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً ط وَكَانَ اللَّهُ
عَافٍ غَفُورًا رَحِيمًا ٩٧

R.14

98. Sannerligen, till dem som änglarna låter dö medan de handlar fel mot sina egna själar, kommer de (änglarna) att säga: "Vad strävade ni efter?" De kommer att svara: "Vi behandlades som svaga i landet." De (änglarna) kommer att säga till dem: "Var Allahs jord icke nog rymlig så att ni kunde ha emigrerat på den?" Det är dessa vars vistelse skall vara helvetet och en ond bestämmelseort är det,

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي
أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ ط قَالُوا كُنَّا
مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ ط قَالُوا أَلَمْ
تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا
فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ط وَسَاءَتْ
مَصِيرًا ٩٨

99. utom sådana svaga bland män, kvinnor och barn, som är oförmögna att följa någon plan eller finna något sätt att *undkomma*.

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ
وَالْوِلْدَانَ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا
يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ٩٩

100. När det gäller dessa kommer Allah måhända att utplåna deras synder, ty Allah är den som Utplånar synd och den Mest Förlåtande.

فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ ط
وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا غَفُورًا ١٠٠

101. Och den som emigrerar från sitt land för Allahs skull* kommer

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ

*4:101 Den arabiska frasen "för Allahs skull" (فِي سَبِيلِ اللَّهِ fi sabillillah) kan också betyda "på Allahs väg".

att finna en vidsträckt tillflyktsort och överflöd på jorden. Och den som går bort från sitt hem och emigrerar för Allahs och Hans sändebuds skull, och döden hinner upp honom, finns hans belöning hos Allah och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

R.15

102. Och när ni reser *till strid* i landet vilar inget klander över er om ni förkortar bönen, om ni fruktar att de som icke tror kommer att orsaka besvärligheter för er. De icke troende är sannerligen en uppenbar fiende för er.

103. Och när du är bland dem och leder bönen för dem, låt en grupp av dem stå med dig och låt dem taga sina vapen. Och när de har utfört sina ödmjuka nedfall *till jorden* låt dem då gå bakom er, och låt en annan grupp som ännu icke har bett, komma fram och bedja med dig, och låt dem taga sina medel till skydd och sina vapen. De som icke tror önskar att ni vore ouppmärksamma när det gäller era vapen och er packning så att de genast kan överfalla er. Och det skall icke vara någon synd för er att ni, på grund av olägenhet som orsakas av regn eller för att ni är sjuka, lägger era vapen åt sidan. Men ni skall *alltid* vidtaga era försiktighetsåtgärder. Allah har förvisso berett ett förnedrande straff för de icke troende.

مُرَاعِمًا كَثِيرًا وَسَعَةً^ط وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ
بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ
يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ^ط
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا^ع

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ
عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ^ط
إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِتِكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا^ط
إِنَّ الْكُفْرِينَ كَانُوا أَعْدَاءُ مُؤْمِنِينَ^ع
وَإِذَا كُنْتُمْ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ
فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا
أَسْلِحَتَهُمْ^ف فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ
وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ
يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا
حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ^ج وَذَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ
فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً^ط وَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِنْ
مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا
أَسْلِحَتَكُمْ^ج وَخُذُوا حِذْرَكُمْ^ط إِنَّ اللَّهَ
أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا^ع

104. Och när ni har avslutat bönen, kom ihåg Allah stående, och sittande och *liggande* på era sidor. Och när ni är trygga *mot fara*, förrätta då bönen *på det föreskrivna sättet*, Det har sannerligen ålagts de troende att förrätta bönen på föreskrivna tider.

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا
وَوَقُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا
أَطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ الصَّلَاةَ
كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا ﴿١٠٤﴾

105. Och slappna icke av när det gäller att förfölja dessa människor. Om ni lider, lider de också precis som ni. Men ni hoppas *på något* från Allah och de *har icke något* att hoppas på. Och Allah är Allvetande, Vis.

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ ۗ إِن تَكُونُوا
تَأْمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْمُونَ كَمَا تَأْمُونَ ۚ
وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۗ وَكَانَ
عَلَى اللَّهِ عِلْمًا حَكِيمًا ﴿١٠٥﴾

R.16

106. Vi har sannerligen sänt ned boken som innehåller sanningen till dig, på det att du måtte döma mellan människor genom det som Allah har lärt dig. Och för icke deras talan som sviker förtroendet.

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ
بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَبَّكَ اللَّهُ ۗ وَلَا تَكُنْ
لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٦﴾

107. Och be Allah om förlåtelse. Och Allah är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا
رَّحِيمًا ﴿١٠٧﴾

108. Och för icke deras talan, vilka är oärliga mot sig själva. Allah älskar sannerligen icke någon som är trolös och en stor syndare.

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ ۗ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا ﴿١٠٨﴾

109. De söker dölja *sina avsikter* för människor, men de kan icke dölja dem för Allah, och Han är närvarande hos dem medan de smider planer under natten om ting vilka Han icke gillar. Och Allah omfattar det de gör.

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ
مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّنُونَ مَا لَا
يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا
يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٩﴾

110. Se! Ni är de som förde deras talan i det nuvarande livet. Men vem kommer att tala för dem med Allah på uppståndelsens dag, eller vem kommer att vara en beskyddare för dem?

هَآأَنْتُمْ هُوَآءَ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَوَةِ
الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيْلًا ۝١١٠

111. Och den som begår en synd eller felar mot sin själ och sedan ber Allah om förlåtelse, kommer *sannerligen* att finna Allah Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ
يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝١١١

112. Och den som begår en synd begår den endast mot sin egen själ. Och Allah är Allvetande, Vis.

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى
نَفْسِهِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝١١٢

113. Och den som gör fel eller begår en synd och sedan kastar *skulden* för det på en oskyldig person, bär förvisso *en börda* av smädelse och en uppenbar synd.

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ
بِرِيءًا فَقَدْ اِحْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ۝١١٣

R.17

114. Och om det icke varit för Allahs nåd över dig och Hans barmhärtighet hade en grupp av dem beslutat att vilseleda dig, men *Han omintetgjorde deras planer*. I själva verket vilseleder de inga andra än sig själva, och de kan icke alls skada dig. Allah har sänt ned boken och visheten till dig och har lärt dig vad du icke visste och Allahs nåd över dig är stor.

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ
طَّآئِفَةٌ مِّنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ ۗ وَمَا
يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ
مِنْ شَيْءٍ ۗ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ
وَالحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ ۗ
وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ۝١١٤

115. Inget gott blir resultatet av deras hemliga möten utom när de beslutar sig för att ge ut till de fattiga eller att arbeta för den allmänna välfärden eller för att mäkla fred eller förbättring mellan människor. Och Vi kommer snart att ge en stor belöning till den som gör det och söker Allahs välbehag.

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نُّجُوبِهِمْ إِلَّا مَنْ
أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ
بَيْنَ النَّاسِ ۗ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ
مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۝١١٥

116. Och för den som motarbetar sändebudet efter det att vägledningen har blivit uppenbar för honom och som följer en annan väg än de troendes, honom skall Vi låta följa den väg han följer och Vi kommer att kasta honom i helvetet, och en ond bestämmelseart är det.

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ
الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ
تُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ ۗ وَسَاءَتْ
عَصِيْرًا ۚ

R.18

117. Allah kommer förvisso icke att förlåta att en medhjälpare förknippas med Honom, men Han kommer att förlåta vem helst Han väljer vad Han än behagar som är mindre än det. Och den som förknippar medhjälpare med Allah har verkligen irrat långt vilse.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا
دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۗ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ
فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ۝

118. Förutom Honom åkallar de ingenting annat än falska gudinnor, fastän de i sanning icke åkallar någon annan än satan, den upproriske,

إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنثًا وَإِنْ
يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا ۝

119. som Allah har förbannat. Han sade: ”Jag kommer förvisso att ta en fastställd del av Dina tjänare,

لَعَنَهُ اللَّهُ ۗ وَقَالَ لَا تَخِذْنَ مِنْ عَبَادِكَ
نُصِيْبًا مَفْرُوضًا ۝

120. och jag kommer förvisso att leda dem vilse och jag kommer förvisso att väcka fåfänga önskningsinor inom dem, och jag kommer förvisso att befalla dem så att de skär i kamelernas och den övriga boskapens öron. Och jag kommer förvisso att befalla dem och de kommer att ändra Allahs skapelse.” Och den som tar satan till vän istället för Allah, lider sannerligen en uppenbar förlust.

وَلَا ضَلَلْنَهُمْ وَلَا مَلِيْنَهُمْ وَلَا مَرْنَهُمْ
فَلْيَبْتَئِكُنَّ آذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَا مَرْنَهُمْ
فَلْيَغْيِرْنَ خَلْقَ اللَّهِ ۗ وَمَنْ يَتَّخِذِ
الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ
خُسْرَانًا مُبِينًا ۝

121. Han ger löften till dem och uppeggar fåfängliga önskningsinor

يَعِدُّهُمْ وَيَمِيْنَهُمْ ۗ وَمَا يَعِدُّهُمْ

inom dem och satan lovar dem ingenting annat än värdelösa ting.

الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢١﴾

122. Det är dessa för vilka vistel-seorten skall vara helvetet och de skall icke finna något sätt att undgå det.

أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُجَدُّونَ
عَنْهَا مَخِصًا ﴿١٢٢﴾

123. Men när det gäller dem som tror och gör goda gärningar kommer Vi att lämna dem tillträde till *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar, och i dessa *trädgårdar* skall de förbli för alltid. *Det är* Allahs osvikliga löfte, och vem kan vara mer sannfärdig i sitt ord än Allah?

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۗ وَعَدَ اللَّهُ
حَقًّا ۗ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٣﴾

124. Det skall icke vara i enlighet med era önsknings, icke heller i enlighet med bokens folks önsknings. Den som gör onda *gärningar* skall vedergällas för det, och han skall icke finna någon vän eller hjälpare åt sig utom Allah.

لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ
الْكِتَابِ ۗ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزِبْهُ ۗ وَلَا
يُجَدِّلُهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٤﴾

125. Men den som gör goda gärningar, vare sig man eller kvinna och är en troende, skall träda in i himlen och skall icke göras någon oförrätt *ens så stor att den ryms i fördjupningen på dadelkärnans baksida.*

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ
أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٥﴾

126. Och vem är bättre i tro än den som fullständigt underkastar sig Allah och som gör goda gärningar och följer Abrahams, den oförvitliges, religion? Och Allah gjorde Abraham till Sin utvalde vän.

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ
وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٦﴾

127. Och allt som finns i himlarna och på jorden tillhör Allah, och Allah omfattar allting.

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ
إِنَّمَا كَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا ﴿١٢٧﴾

R.19

128. Och från dig söker de *lagens* beslut beträffande kvinnor. Säg: "Allah ger er Sitt beslut beträffande dem." Och så gör det som läses upp för er i boken rörande de föräldralösa flickorna, vilka ni icke ger vad som föreskrivits för dem och som ni önskar äkta, och *det berör också de svaga och varnlösa* bland barnen. Och *Han ålägger er* att handla rättvist mot de föräldralösa. Och vad helst av goda gärningar ni gör så känner Allah förvisso väl till dem.

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ ۗ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ ۖ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَىٰ النِّسَاءِ الَّتِي لَا تُوْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ ۚ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوُلْدَانِ ۗ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿١٢٨﴾

129. Och om en kvinna fruktar att bli illa eller likgiltigt behandlad av sin make, skall det icke vara någon synd för dem om de på ett passande sätt försonas med varandra, och en försoning är bäst. Och folk är benägna till att eftertrakta. Och om ni handlar väl och är rättfärdiga, är Allah sannerligen Medveten om vad ni gör.

وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا ۗ وَالصُّلْحُ خَيْرٌ ۗ وَأُحْضِرَتِ الْأَنفُسَ الشُّحَّ ۗ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٩﴾

130. Och ni kan icke hålla en fullkomlig jämvikt mellan hustrur, trots era bästa avsikter. Men hys icke helt förkärlek *för en*, så att ni lämnar den andra övergiven, utan uppmärksamhet och utan att bli omhändertagen. Och om ni rättar till det och handlar rättfärdigt är Allah förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtigt.

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ ۗ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُوا هَآءَا كَالْمَعْلَقَةِ ۗ وَإِنْ تَصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٣٠﴾

131. Och om de, *man och hustru*, skiljs åt, kommer Allah att av Sitt överflöd göra båda oberoende, och Allah är Frikostigt, Vis.

وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كِلَا مِّنْ سَعْتِهِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣١﴾

132. Och vad som än finns i himlarna och vad som än finns på jorden tillhör Allah. Och Vi har förvisso befallt dem som gavs boken före er och *befallt* er också att frukta Allah. Men om ni icke tror, *kom då ihåg* att det som finns i himlarna och det som finns på jorden tillhör Allah, och Allah är Självtillräcklig, Prisivärd.

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ط
وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ
قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ ط وَإِنْ
تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ ط وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣٢﴾

133. Och det som finns i himlarna och det som finns på jorden tillhör Allah, och Allah är tillräcklig som Beskyddare.

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ط
وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٣٣﴾

134. Om Han behagar kan Han föra bort er, å, folk, och frambringa andra *i ert ställe*, och Allah har full förmåga att göra det.

إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ
بِآخَرِينَ ط وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٤﴾

135. *Låt* den som önskar denna världens belöning *få komma ihåg* att denna världens belöning och den i livet efter detta finns hos Allah, och Allah är Allhörande, Allseende.

مَنْ كَانَ يَرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ
ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ط وَكَانَ اللَّهُ
عَٰلِمًا سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٥﴾

R.20

136. Å, ni som tror! Var noggranna med att iakttaga rättvisa och var vittnen för Allahs sak även om det är mot er själva eller *mot era* föräldrar eller släktingar. Vare sig den *mot vilken vittnesbörd* bärs är rik eller fattig är Allah mer uppmärksam mot dem båda *än vad ni är*. Följ därför icke *era* låga begär på det att ni måtte *förmå* att handla rättfärdigt. Och om ni döljer *sanningen* eller undviker *den kom då ihåg* att Allah är Väl Medveten om vad ni gör.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوِّمِينَ بِالْقِسْطِ
شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ
الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ ؕ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ
فَقِيرًا فَإِنَّهُ أَوْلَىٰ بِهَمَّا ؕ فَلَا تَتَّبِعُوا
الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا ؕ وَإِنْ تَلَّوْا أَوْ تُعْرَضُوا
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٦﴾

137. Å, ni som tror! Tro på Allah och Hans sändebud och på boken som Han har uppenbarat för Sitt sändebud och boken som Han uppenbarade före den. Och den som icke tror på Allah och Hans änglar och Hans böcker och Hans sändebud och den yttersta dagen har sannerligen irrat långt vilse.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ
وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٧﴾

138. Allah kommer aldrig att förlåta dem som tror, sedan förnekar, sedan tror igen, sedan förnekar och sedan ökar i otro, icke heller kommer Han att vägleda dem till den rätta vägen

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ
كَفَرُوا ثُمَّ أزدَادُوا كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ
لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ﴿١٣٨﴾

139. Ge hycklarna glädjebudskapen om att det finns ett svårt straff för dem,

بَشِيرِ الْمُنْفِقِينَ بَأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٩﴾

140. de som hellre tar icke troende än troende till vänner. Söker de ära från deras händer? Låt dem då komma ihåg att all ära förvisso tillhör Allah.

الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ
دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيَبْتَغُونَ عِنْدَهُمْ
الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾

141. Och i boken har Han redan uppenbarat för er att när ni hör Guds tecken förnekas och förlöjligas skall ni icke sitta tillsammans med dem som tillåter sig sådant tal förrän de ägnar sig åt annat tal, ty i det fallet vore ni lika dem. Allah kommer förvisso att samla hycklarna och de icke troende i helvetet alla tillsammans,

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا
سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا
فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي
حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۗ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلَهُمْ ۗ إِنَّ
اللَّهَ جَامِعُ الْمُنْفِقِينَ وَالْكَافِرِينَ
فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤١﴾

142. de som väntar på nyheter angående er undergång. Om ni

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ

får en seger från Allah, säger de: "Var vi icke med er?" Och om de icke troende har en del *i den*, säger de *till dem*: "Besegrade vi icke er *vid ett tidigare tillfälle* och räddade er från de troende?" Allah kommer att döma mellan er på uppståndelsens dag, och Allah kommer icke att ge de icke troende någon möjlighet till *att segra* över de troende.

فَتَحَّ مِنْ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ
وَإِنْ كَانِ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ
نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعَكُمْ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ۗ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ ۗ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى

الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ۝١٤٦

R.21

143. Hycklarna söker bedraga Allah, men Han kommer att låta dem själva bli bedragna. Och när de står upp för bön står de upp slött *och* för att bli sedda av människor, och de kommer endast ihåg Allah litet,

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَدِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ
خَادِعُهُمْ ۗ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ
قَامُوا كَسَالَى ۙ يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا
يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ۝١٤٣

144. vacklande mellan *det ena* och *det andra* utan *att tillhöra* varken de här eller de där. Och för den som Allah låter förgås, skall du icke finna något sätt *till flykt*.

مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ ۗ لَا إِلَى
هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ ۗ وَمَنْ يُضِلِلِ
اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۝١٤٤

145. Å, ni som tror! Föredra icke de förnekande som vänner framför troende. Menar ni att ge Allah ett uppenbart bevis emot er själva?

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا
الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ ۗ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ
عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ۝١٤٥

146. Hycklarna skall sannerligen vara i eldens nedersta djup, och du skall icke finna någon hjälpare för dem,

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ
النَّارِ ۗ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ۝١٤٦

147. utom för dem som ångrar sig och gör bättring och håller fast vid Allah och är uppriktiga i sin lydnad mot Allah. Dessa är bland de troende. Och Allah kommer snart att skänka de troende en stor belöning.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا
بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَئِكَ
مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ
الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٧﴾

148. Varför skulle Allah straffa er om ni är tacksamma och om ni tror? Och Allah är Uppskattande, Allvetande.

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ
شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ
شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾

Del 6

149. Allah tycker icke om yttrandet av opassande tal offentligt, utom från den som förorättas. Allah är sannerligen Allhörande, Allvetande.

لَا يَحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ
الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ
سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٩﴾

150. Vare sig ni gör en god gärning offentlig eller håller den hemlig eller förlåter något ont, är Allah förvisso Den Som utplånar synd och är Allsmäktig.

إِنْ تَبَدُّوا خَيْرًا أَوْ لَتَخْفَوْهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ
سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٥٠﴾

151. Sannerligen, de som icke tror på Allah och på Hans sändebud och söker göra åtskillnad mellan Allah och Hans sändebud och säger: ”Vi tror på några och förnekar andra”, och önskar följa en väg däremellan,

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ
وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ
وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ
وَيُرِيدُونَ أَنْ يُتَّخَذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥١﴾

152. dessa är de verkliga förnekarna och Vi har berett ett förnedrande straff för de icke troende.

أُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا
لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٥٢﴾

153. Och *beträffande* dem som tror på Allah och *på alla* Hans sändebud och icke gör någon åtskillnad mellan någon av dem, kommer Han snart att ge dem deras belöningar. Och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

R.22

154. Bokens folk begär av dig att du skall låta en bok från himlen sändas ned till dem. De bad Moses om något större än detta. De sade: "Visa oss Allah öppet." Därpå kom ett tillintetgörande straff över dem på grund av deras överträdelse. Sedan tog de kalven *att tillbe* efter det att tydliga tecken hade kommit till dem, men *även* det förlät Vi dem. Och Vi gav Moses tydliga *och* överväldigande argument.

155. Och vi lät berget torna upp sig högt över dem medan förbundet slöts med dem, och Vi sade till dem: "Träd undergivet in genom porten", och Vi sade till dem: "Överträd icke *när det gäller* sabbaten." Och Vi slöt ett fast förbund med dem.

156. Så, för att de bröt förbundet och för att de förnekade Allahs tecken och för att de med orätta försökte dräpa profeterna och för att de sade: "Våra hjärtan har svepts in i ett hölje", nej, men Allah har förseglat dem på grund av deras otro, så att de icke tror mer än litet,

157. och för deras otro och för att de yttrade en grov smädelse mot Maria,

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا
بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ
أَجْرَهُمْ ط وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ١٥٣

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنزِلَ عَلَيْهِمْ
كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى أَكْبَرَ
مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا ارِنَا لِلَّهِ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ
الصُّعْقَةُ بِظُلْمِهِمْ ج ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ
مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ
ذَلِكَ ح وَآتَيْنَا مُوسَى سُلْطَانًا مُبِينًا ١٥٤

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا
لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَ قُلْنَا لَهُمْ
لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ
مِيثَاقًا غَلِيظًا ١٥٥

فَبِمَا نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ وَكَفَرْتُمْ بِآيَاتِ
اللَّهِ وَقَتْلْتُمْ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ وَقَوْلِهِمْ
قُلُوبُنَا غُلْفٌ ط بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا
بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ١٥٦

وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ
بُهْتَانًا عَظِيمًا ١٥٧

158. och för att de sade: ”Vi dräpte Messias, Jesus, Marias son, Allahs sändebud”, fastän de *sannerligen* icke dräpte honom, icke heller kunde de dräpa honom genom korsfästning, utan han tedde sig som *en korsfäst* för dem och de som är oense om det befinner sig förvisso i *ett tillstånd av tvivel* beträffande det. De har ingen säker kännedom om det, utan följer bara en förmodan, och de förvandlade *icke* denna *förmodan* till en *säker* kunskap.*

159. Tvärtom har Allah upphöjt honom till Sig själv.* Och Allah är Mäktig, Vis.

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا⁽¹⁵⁸⁾

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا⁽¹⁵⁹⁾

*4:158 Här betonas deras misslyckande med att på något sätt kunna mörda Jesus. Läsaren påminns om att inledningen av versen hänvisar till judarnas skryt om att de lyckats med att mörda Jesus.

Detta påstående avvisas med kraft av den Ädla Qur'anen. Det är därför det i slutet av versen förklarats att oavsett vad som inträffat, så misslyckades de sannerligen med att döda honom. Detta visar att det inte är korsfästelsen i sig som avvisas. Det som avvisas är Jesu död genom korsfästning.

Ordet ”tedde sig som” (شُبِّهَ *shūbbiha*) i uttrycket ”för dem tedde det sig som” (وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ *walákin shūbbiha lahum*) i versen bör studeras noggrant. Sammanhanget med den föregående versen visar att ingen annan än Jesus avses. Alternativt kan orden hänvisa till händelsen i allmänhet. Enligt grammatiska regler i arabiskan kan det arabiska ordet ”det tedde sig som” (شُبِّهَ *shūbbiha*) inte hänvisa till någon annan än Jesus själv. Detta betyder att han doldes och man fick honom att framstå som någon annan inför andra. När Jesus hängde på korset såg han ut att vara någon annan. Tydligt förnekar versen inte korsfästelsen eller den skenbara döden därefter, utan det som förnekas är att Jesus skulle ha dött genom korsfästelse. Vid den tiden rådde det förvisso stor förvirring rörande vad som egentligen hände. Versen frammålar således ett scenario som beskriver denna förvirring och tvivel. Allt annat är bara gissningar. Det är den definitiva slutsatsen.

Om ordet ”tedde sig som” (شُبِّهَ *shūbbiha*) hade visat på händelsen som sådan, skulle detta peka mot de två tvistande parternas olika förklaringar till det som inträffat. Ingen av de två parterna var säkra på giltigheten i deras påstående. Exempelvis är den kristna tron på Jesu död på korset och hans senare uppståndelse inte grundad på någon trovärdig grund, utan är enbart en förmodan. Likaså var judarnas påstående om Jesu död på korset inte mer än en förmodan. Därför bad de senare Pilatus om att få behålla Jesu kropp. De uttryckte klart sina tvivel angående hela händelsen med hans så kallade död och varnade Pilatus för att sannolikheten att han skulle ha överlevt, skulle kunna leda till att han senare uppträdde inför allmänheten och gjorde anspråk på att ha uppstått från de döda. (Matteus 27:63-64)

Detta är vad slutet av versen hänvisar till med orden ”och de som” (وَإِنَّ الَّذِينَ *wa innalla-dhina*). Sannerligen är de som tvistar om detta, eller om honom och om vad som egentligen hände med honom, själva försatta i tvivel.

*4:159 Majoriteten av ortodoxa muslimer anser att ordet ”tvärt om” (بَلْ *ball*) i satsen (fortsättning på nästa sida)

160. Och det finns ingen av Bokens folk som icke kommer att tro på det före sin död, och på uppståndelsens dag skall han (Jesus) vara ett vittne emot dem.*

وَأَنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنُوا بِهِ قَبْلَ
مَوْتِهِ ۗ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ۝

161. Så på grund av judarnas överträdelse förbjöd Vi dem rena ting som hade blivit tillåtna för dem, och även för att de hindrade många människor från att gå Allahs väg,

فَبُظِّلِمُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ
طَيِّبَاتٍ أَجَلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ كَثِيرًا ۝

(fortsättning från föregående sida)

"Tvärtom har Allah upphöjt honom till Sig själv" (بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ) *bal rafa'ahulláhu iláihī*) hänvisar till korsfästelsen, det vill säga att istället för att låta Jesus dö på korset, så räddade Allah honom genom att kroppsligen lyfta upp honom till himlen. Jesus borde således bo någonstans i rymden i samma kroppsliga form, som han hade innan man försökte korsfästa honom. Denna tolkning ger upphov till många svåra frågor, främst:

(a) Om Jesus inte alls korsfästes, förnekar man i så fall hela episoden med korsfästelsen och anser den vara uppdiiktad eller en villfarelse som judar, kristna och romare delar i lika mån?

(b) På vilket ställe i versen konstateras det att Jesus upplyftes kroppsligen till himlen? Det som nämns är enbart att Allah lyfte upp honom till Sig själv.

Beträffande den första frågan målar ortodoxa muslimer upp ett otroligt händelseförlopp, enligt vilket det inte är själva korsfästelsen som förnekas. De påstår istället att personen som korsfästes inte var Jesus, utan någon annan, som av en ängel på Guds befallning givits ett utseende som liknar Jesus. På så sätt uppstod tvivel och antaganden rörande identiteten hos den person som korsfästes. Uppenbarligen skapar en sådan förklaring fler problem än den löser. Dessutom är hela historien fullständigt grundlös. Det går inte att finna några bevis varken i skrifterna eller i den Helige Profetens traditioner, Allahs frid och välsignelser vare med honom. Det verkar som om denna förklaring till versen växte fram hos de lärde under medeltiden, medan Guds sändebud, frid vare med honom, själv var helt omedveten om den.

Beträffande den andra frågan blir svagheten i påståendet uppenbart genom den ädla Qur'anens text genom ordet "upphöjt" (رَفَعَ *rafa'a*). Närhelst Allah höjer upp en person, avser denna upphöjning den personens ställning, aldrig en fysisk upplyftning av personens kropp. Det är faktiskt omöjligt att översätta den här versen på något annat sätt än som det gjorts här, det vill säga att han andligen lyftes upp.

Versen förklarar att Allah lyfte upp Jesus till Sig själv. Ingen position i himlen nämns dit Allah skulle ha fört honom. Han uppreste honom till Sig Själv, eftersom Han själv var närvarande där Jesus befann sig. Ingen plats i himmel eller jord är utan Guds närvaro. När man talar om någon som blir upplyft till Honom, så är en fysisk rörelse omöjlig och otänkbar. Enligt Ahmadiyyaförsamlingens tolkning av den här versen pekar orden "tvärt om" på judarnas påstående om att Jesu död skulle vara förbannad av Gud, eftersom motsatsen till förbannelse är närhet till Gud.

*4:160 Versen har varit kontroversiell beträffande den egentliga betydelsen. Vissa lärde tror att den hänvisar till en avlägsen framtid i förhållande till tiden för korsfästelsen och att alla judar, utan undantag då kommer tro på Jesus och acceptera honom som en sann profet från Gud. De påstår att det även nämns här i versen att detta mirakel kommer inträffa under Jesu livstid. Denna slutsats drar de av orden "före sin död" (قَبْلَ مَوْتِهِ *qabla mawtihī*). Då judarna fortfarande inte accepterat honom, måste Jesus enligt dessa lärde fortfarande vara vid liv.

(fortsättning på nästa sida)

162. och *på grund av* att de tog räntor fastän det hade förbjudits dem, och *på grund av* att de med orätta förtärde människors egendom. Och för dem som icke tror har Vi berett ett smärtsamt straff.

وَأَخَذِهِمُ الرَّبُّوَا وَقَدْ نُهُوْا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ
أَمْوَالَ النَّاسِ بِإِبْطَالٍ ۖ وَاعْتَدْنَا
لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦٢﴾

163. Men de som är fast grundade i kunskap och de troende *bland dem*, tror på det som har sänts ned till dig och det som sändes ned före dig, och *i synnerhet* de som iakttar bönen och de som betalar Zakát och de som tror på Allah och den yttersta dagen. Till dessa kommer Vi förvisso att ge en mäktig belöning.

لَكِنِ الرَّسُخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ
وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ
وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ
وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ
عَاجِرًا عَظِيمًا ﴿١٦٣﴾

R.23

164. Vi har sannerligen sänt en uppenbarelse till dig som Vi sände uppenbarelser till Noak och profeterna efter honom, och Vi sände uppenbarelser till Abraham, och Ismael och Isak och Jakob och *hans* barn och till Jesus och Job och Jonas och

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ
وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ ۗ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ

(fortsättning från föregående sida)

En annan vanlig uppfattning är att uttrycket "före sin död" hänvisar till varje medlem av den judiska tron vid Jesu tid. I sådana fall skulle versen betyda att varje jude skulle komma att tro på Jesus före sin död, ett påstående som enbart Gud vet om det är sant.

Olyckligtvis uppkommer många problem och svårigheter om dessa förslag accepteras i sin helhet.

En helt annorlunda och ny lösning på problemet beskrivs här. Versen i fråga översätts då: "Det finns *ingen* av bokens folk som icke kommer tro på honom, *Jesus*, före sin död." Ordet "ingen" uttalas inte i versen, utan är bara underförstått i arabiskan. Om det hade skrivits ut, så hade versen lytt: "och det finns *ingen* av bokens folk" (*wa in aḥadimmin ahlilkitaáb*). Orden i fet stil är det antydda ordet "ingen".

Vi föreslår att istället för att ordet "aḥād" bara antyds, så skall det vara uttalat (فريق *farīq*). I så fall lyder översättningen: "Det finns ingen sekt eller grupp av bokens folk utan att någon i den kommer att tro på honom, *Jesus*, före sin död."

För att detta skulle kunna uppfyllas krävs att Jesus måste ha migrerat till områden där de förlorade stammarna av Israel befann sig och på så vis uppfyllt sitt uppdrag att förmedla budskapet till de tolv stammarna av Israel. Denna uppfattning får även starkt stöd av en av Jesu profetior, i vilken han konstaterar att han skall resa för att söka efter de förlorade fåren av Israels hus. (Matteus 15:24).

Aron och Salomon och Vi gav David Zabur.* وَهُرُونَ وَسَالِمِينَ وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ۗ

165. Och Vi sände några sändebud vilka Vi redan omtalat för dig och några sändebud som Vi icke har omtalat för dig och Allah talade *alldeles* särskilt till Moses,*

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ
وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ
مُوسَى تَكْلِيمًا ۗ

166. sändebud, bärare av glädjebudskap och förmanare, så att folk icke måtte ha någon undskyllan inför Allah efter det att sändebuden *kommit*. Och Allah är Mäktig, Vis.

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِيَلَّا
يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ
وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۗ

167. Men Allah bär vittnesbörd genom *uppenbarelsen* som Han har sänt ned till dig om att Han har sänt ned den *full av* Hans kunskap, och änglarna bär *också* vittnesbörd, och Allah är tillräcklig som Vittne.

لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ
بِعِلْمِهِ ۗ وَالْمَلِكُ يَشْهَدُونَ ۗ وَكَفَى بِاللَّهِ
شَهِيدًا ۗ

168. De som icke tror utan hindrar *andra* från Allahs väg har sannerligen irrat långt vilse.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
قَدْ ضَلُّوا ضَلًّا بَعِيدًا ۗ

169. Allah kommer förvisso icke att förlåta dem som icke har trott och handlat orättfärdigt, icke heller kommer Han att visa dem någon väg,

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ
لِيُغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيُهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ۗ

170. utom vägen till helvetet, i vilket de skall förbli för en lång, lång tid. Och det är lätt för Allah.

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۗ
وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۗ

*4:164 "Zabur" (زَبُورًا *zabúran*) refererar till psaltaren.

*4:165 Enligt arabisk grammatik innebär upprepandet av ett ord i dess grundform, som till exempel "talade särskilt" (تَكْلِيمًا *taklímán*) upprepas i den här versen, att man poängterar dess intensitet, repetition, höga kvalitet eller att man förtydligar någonting oklart. Alla dessa betydelser kan tillämpas samtidigt

171. Å, mänsklighet! Sändebudet har verkligen kommit till er med sanning från er Herre, tro därför, *det kommer att vara* bättre för er. Men om ni icke tror, tillhör sannerligen allt som finns i himlarna och på jorden Allah. Och Allah är Allvetande, Vis.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ
مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ
تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٧١﴾

172. Å, Bokens folk, överskrid icke er religions gränser och säg icke något annat än sanningen om Allah. Messias, Jesus, Marias son var förvisso bara ett av Allahs sändebud och en *uppfyllelse av* Hans Ord som Han sände ned till Maria och en barmhärtighet från Honom. Så tro på Allah och Hans sändebud och säg icke: "De är tre." Upphör med det, *ty det kommer att vara* bättre för er. Allah är förvisso endast En Gud. Helig är Han, långt högre än att ha en son. Vad som än finns i himlarna och vad som än finns på jorden tillhör Honom. Och Allah är tillräcklig som Beskyddare.

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا
تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ
عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ
أَنْقَلَبَ إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا
بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ^{٧٢} وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً ^{٧٣} انْتَهَوْا
خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ
أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ^{٧٤}

R.24

173. Messias kommer förvisso aldrig att förakta det att vara en av Allahs tjänare, det gör icke heller änglarna som är nära *Gud*, och dem som föraktar att tillbe Honom (Allah) och är högmodiga, alla dem kommer Han att samla till Sig Själv.

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ
وَالْمَلَائِكَةُ الْمَقْرَبُونَ ^{٧٥} وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ
عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ
جَمِيعًا ^{٧٦}

174. Sedan kommer Han att ge dem som tror och gör goda gärningar deras fulla belöning och kommer att ge dem *ännu* mer genom Sin nåd, men den som föraktar och är högmodig kom-

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ
فَضْلِهِ ^{٧٧} وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا

mer Han att straffa med ett smärtsamt straff. Och ingen vän eller hjälpare skall de finna åt sig själva förutom Allah.

175. Å, ni människor! Ett uppenbart bevis har sannerligen delgivits er från er Herre och Vi har sänt ned ett klart ljus till er.

176. Sedan kommer Allah, när det gäller dem som tror på Honom och håller fast vid Honom, förvisso att lämna dem tilltråde till Sin barmhärtighet och nåd och kommer att vägleda dem längs en rak väg som leder till Honom Själv.

177. De ber dig om föreskrifter. Säg: "Allah ger er *Sitt* beslut angående Kalalah. Om en man dör och icke efterlämnar något barn och han har en syster, så skall hon ha hälften av vad han lämnar, och han skall ärva henne om hon icke har något barn. Men om det finns två systrar då skall de ha två tredjedelar av vad han lämnar. Och om *arvingarna* är syskon, både män och kvinnor, då skall den manlige *arvingen* ha så mycket som två kvinnligas del." Allah förklarar detta för er, så att ni icke går vilse och Allah känner väl till alla ting.

فَيَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۗ وَلَا يَجِدُونَ
لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٥﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ
رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ﴿١٧٦﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ
فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ ۗ
وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا ﴿١٧٧﴾

يَسْتَفْتُونَكَ ۗ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ ۗ
إِنْ أَمْرٌ وَأَهْلَكَ لَيْسَ لَهُ وَدَّوْلَةٌ ۗ
أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ ۚ وَهُوَ
يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَدٌّ ۗ فَإِنْ كَانَتَا
أُخْتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلْثُنُ مِمَّا تَرَكَ ۗ
وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَكَرِ
مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ ۗ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
عَلَىٰ أَنْ تَضَلُّوا ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾

Kapitel 5 AL-MÁ'IDA

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under slutet av den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid var med honom, period i Medina (*Madína*). Kapitlet består av etthundratjugo verser.

Här förklaras hur det verkligen låg till med många av de underverk som Jesus, frid vare med honom, utförde. Olika tolkningar beskriver att det från himlen sändes ned ett synligt bord med undfägnad, men här har sanningen i liknelsen förklarats. Det är i själva verket en profetia om att de kristna nationerna kommer få enorma resurser, och detta kommer att ges till dem genom de böner Jesus, frid vare med honom, bad och de uppoffringar han gjorde. Men om de inte är tacksamma för denna undfägnad, vilket olyckligtvis verkar vara fallet, så kommer de att straffas på ett så fruktansvärt sätt att ingen annan i världen straffats så.

På grund av de ogärningar som förekom bland judar och kristna till följd av att de bröt sina eder, varnas muslimerna redan i början av kapitlet.

Tidigare hade det lagliga i olika sorters föda och förbud mot viss föda nämnts i kapitel *al-báqara*, men här nämns något nytt som utmärker islam över andra religioner, och det är att födan inte bara bör vara laglig (حلال *halál*), utan även hälsosam (طيب *taj-jíb*). Så om en viss föda visserligen är laglig, är det ändå bättre att undvika den så vida den inte också är ren och hälsosam.

Läran om att under alla omständigheter vara fast besluten att utverka rättvisa har nämnts tidigare. Nu påbörjas temat vittnesmål. Den som vittnar uppmanas att helt och hållet vara fast besluten att vara rättvis, och detta förklaras genom att

beskriva att även om man är fientligt inställd mot ett folk, så bör man ändå tillgodose deras rättigheter och inte överge principen om rättvisa när man beslutar sig för att försöka lösa konflikterna med dem.

I kapitlet nämns ännu en gång frågan om att svära en ed (مِيثَاقٍ *mitháq*) och hur judarna bröt sina eder och föll offer för illvilja och fiendskap sinsemellan och sedan delades upp i sjuttiotvå sekter. Då kom Jesus, frid vare med honom, och grundlade en sjuttiotredje frälst sekt, men i profeterande ord nämns även att hans folk inte kommer att dra nytta av lärdomen utan kommer fortsätta delas i grupper. Mellan dessa grupper kommer det att uppstå hela världskrig till följd av deras avundsjuka, fientlighet och själviskhet. I dessa krig kommer kristna nationer att rusta mot andra kristna nationer.

Där det står om konflikter och strider mellan folkslag, nämns även en sådan grupp som kommer att överskrida alla gränser när det gäller förtryck och tyranni (jfr. vers 34). Detta liknar det som idag skrivs om hemska brott mot småbarn i både väst- och öst, men i synnerhet i öst. Brotten är så fruktansvärda att straffen för dem bör vara oerhört hårda, så att innebörden av orden ”slå de arméer som är bakom dem med fruktan” (فَشَرِّدْ بِهِم مِّنْ خَلْفَهُمْ) *fa shárrid bihím man khálfahum*) uppfylls och avskräcker andra förbrytare från att begå liknande brott. (Jfr. vers 8:58.)

Kapitlet höjer rösten mot alla slags förbrytelser. I detta sammanhang står det att man absolut inte får omvandla någons tro med tvång. Om någon blir avfälling på grund av tvångshandlingar, så kommer Allah att i deras ställe utse andra folk, som kommer vara många fler än dem till antalet. Dessa kommer att älska de troende djupt och vara hårda mot de icke troende.

Här nämns ett exempel på den rättvisa som beskrivs i den

Ädla Qur'anen och som inte återfinns i någon annan skrift i världen. Det står att förutom dem som tror på den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, kommer även andra religioners anhängare som är uppriktiga när det gäller att efterleva sina religiösa läror, handlar rättfärdigt och har en fast tro på uppståndelsen och på domedagen, belönas av Allah för sina goda gärningar. De bör varken frukta eller sörja över sitt slut.

Det har nämnts flera orsaker som bidrar till att skapa och underhålla det ömsesidiga hat och den fientlighet som det talas om i kapitlet. En av dem är alkohol och den andra hasardspel. Även om de i viss mån kan medföra något positivt, så är den skada de orsakar mycket större än fördelarna.

I slutet av kapitlet beskrivs Jesu, frid vare med honom, bortgång klart och tydligt. Han har framställts som ett sändebud som har en fullständig tro på att Gud är en, som aldrig lärt sitt folk att tro på varken treenighet eller avgudadyrkan och inte heller sagt att de ska ta honom och hans mor till gudar.

Sura AL-MÁ'IDA
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Å, ni som tror, uppfyll *era* pakter. Fyrfota djur ur boskapskategorin, andra än de som meddelas er *här*, har gjorts tillåtna för er, förutom att ni icke skall anse jakt vara tillåten medan ni befinner er på valfärd. Allah påbjuder sannerligen vad Han vill.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ ۗ
أَحَلَّتْ لَكُمْ بِهِمَّةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَى
عَلَيْكُمْ غَيْرِ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ ۗ
إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ②

3. Å, ni som tror! Vanhelga icke något av det som Allah har helgat*, icke heller den heliga månaden, icke heller de djur som skänkts som offergåva, icke heller *de offerdjur som bär halsband*, icke heller de som beger sig till det heliga huset och söker nåd från sin Herre och *Hans* välbehag. Och när ni tar av er pilgrimsdräkten och *har lämnat det heliga området* får ni lov att jaga. Och låt icke ett folks fientlighet, genom att de höll er borta från den Heliga Moskén, driva er till att överträda. Och hjälp varandra i rättfärdighet och fromhet, men hjälp icke varandra i synd och överträdelse. Och frukta Allah, Allah är förvisso Sträng att bestraffa.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ
وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ
وَلَا آمِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا
مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا ۗ وَإِذَا حَلَلْتُمْ
فَأَصْطَادُوا ۗ وَلَا يُجْرِمَكُمُ شَيْءٌ
قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ
تَعْتَدُوا ۗ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى ۗ
وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۗ
وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ③

*5:3 De helgade tingen kan inbegripa vissa specifika tidsperioder, platser eller levande varelser.

4. Förbjudet för er är *köttet från ett djur* som dör av sig själv, och blod och svinets kött, och det över vilket ett annat namn än Allah har åkallats, och det som har strypts och det som har slagits till döds och det som har dödats genom ett fall och det som har stångats ihjäl och det som ett vilddjur har ätit av, utom det som slaktats ordentligt, och det som har slaktats på ett altare som *avgudaoffer*. Och förbjudet är också detta att ni söker lära känna ert öde genom de siande pilarna. Det är en olydig *gärning*. Denna dag har de som icke tror misströstat om att *skada* er religion. Så frukta dem icke, utan frukta Mig. Denna dag har Jag fullkomnat er religion för er och fullbordat Min ynnest över er och har utvalt islam som religion för er. Men om någon tvingas av hunger, utan att avsiktligt vara benägen till synd, då är Allah förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

5. De frågar dig om vad som gjorts tillåtet för dem. Säg: "Alla hälsosamma ting har gjorts tillåtna för er, och det ni har lärt rovdjuren och rovfåglarna att *fånga åt er* i det att ni tränade dem till jakt och lärde dem vad Allah har lärt er. Så ät av det som de fångar åt er och uttala Allahs namn över det. Och frukta Allah, Allah är förvisso Snabb att hålla räkning."

6. Denna dag har alla hälsosamma ting gjorts tillåtna för er. Och bokens folks *goda föda* är tillåten

حَرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالذَّمَّ وَلَحْمُ
الْخَنِزِيرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ
وَالْمُنْحِقَةَ وَالْمَوْقُوذَةَ وَالْمُتَرَدِّيَةَ
وَالنَّطِيحَةَ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ
وَمَا ذُبِحَ عَلَى التُّصْبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا
بِالْأَزْلَامِ ذَلِكُمْ فَسُقُ ط الْيَوْمِ يَيْسَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ
وَإِخْشَاؤُنِ ط الْيَوْمِ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ
وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ
لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنْ اضْطُرَّ فِي
مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمِهِ فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ④

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ ط قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ
الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ
مُكَلِّبِينَ تَعْلَمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ
فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا
اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ ط وَاتَّقُوا اللَّهَ ط إِنَّ اللَّهَ
سَرِيعُ الْحِسَابِ ⑤

الْيَوْمِ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ ط وَطَعَامُ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَلٌ لَكُمْ ط

för er och er föda är tillåten för dem. Och *tillåtna för er* är kyska troende kvinnor och kyska kvinnor från dem som gavs boken före er, när ni ger dem deras brudgåvor och ingår ett giltigt äktenskap och icke bedriver otukt och icke heller har hemliga älskarinnor. Och för den som förkastar tron är hans arbete sannerligen förgäves, och i det tillkommande kommer han att vara bland förlorarna.

وَطَعَامُكُمْ حَلَّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ
الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ
وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي
بِئْسَ الْأَخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ٦

R.2

7. Å, ni som tror! När ni står upp för bön, tvätta era ansikten och era händer upp till armbågarna och för era *våta* händer över era huvuden och *tvätta* era fötter upp till anklarna. Och om ni är *orena** skall ni rena er själva *genom att tvaga hela kroppen*. Och om ni är sjuka eller *befinner er* på resa *medan ni är orena*, eller om någon av er kommer från avträdet eller om ni har rört kvinnor och ni icke finner vatten, ta då till rent stoft och stryk era ansikten och era händer därmed. Allah önskar icke att försätta er i svårigheter utan Han önskar göra er rena och att fullkomna Sin ynnest över er, så att ni måtte vara tacksamma.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ
فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى
الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ
جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ
عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ
أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً
فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا
بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ
اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ
يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ
عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٧

*5:7 Ordet *orena* kan ifrågasättas. Det arabiska ordet (جُنُبًا *djúnuban*) tillämpas på en person efter samlag eller efter utlösning utan samlag. I sådana fall är ett bad nödvändigt innan man förrättar sin bön.

8. Och kom ihåg Allahs ynnestbevis över er och det förbund Han slöt med er när ni sade: ”Vi hör och vi lyder.” Och frukta Allah. Allah vet förvisso väl vad som finns i era sinnen.

وَأذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ
الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا
وَاطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ⑧

9. Å, ni som tror, var ståndaktiga för Allahs sak och bär vittnesbörd med rättvisa, och låt icke en folkets fiendskap driva er till att handla annorlunda än med rättvisa. Var alltid opartiska, det är närmare rättfärdigheten. Och frukta Allah. Allah är förvisso Medveten om vad ni gör.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوِّمِينَ لِلَّهِ
شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا
نُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا ۗ إِعْدِلُوا ۗ هُوَ
أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ
خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ⑨

10. Allah har lovat dem som tror och gör goda gärningar att de skall få förlåtelse och en stor belöning.

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ⑩

11. Och *beträffande* dem som icke tror utan förkastar Våra tecken, de är helvetets folk.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ⑪

12. Å, ni som tror! Kom ihåg Allahs ynnest över er när ett folk ämnade sträcka ut sina händer efter er, men Han höll tillbaka deras händer från er, och frukta Allah. Och de troende bör sätta sin lit till Allah.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَن يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۗ وَاتَّقُوا
اللَّهَ ۗ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ⑫

R.3

13. Och Allah slöt sannerligen förbund med Israels barn, och Vi

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ

uppreste tolv talesmän* bland dem. Och Allah sade: ”Jag är förvisso med er. Om ni förrättar bönen och betalar Zakát och tror på Mina sändebud och stödjer dem och ger Allah ett gott lån, kommer Jag att avlägsna era synder från er och lämna er tillträde till *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar. Men den av er som icke tror efter det, far sannerligen vilse från den rätta vägen.”

اللَّهُ إِلَيْنِ مَعَكُمْ^ط لِيُنْزِلَ عَلَيْكُمْ الصَّلَاةَ
وَأَتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَأَمْتُم بِرُسُلِي
وَعَزَّزْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا
حَسَنًا لَّا كُفْرَانَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَلَا دَخَلْتَكُمْ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ^ج فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ
ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ^{١٣}

14. Så på grund av att de bröt sitt förbund har Vi förbannat dem och gjort deras hjärtan hårda. De förvränger orden från deras *rätta* betydelser och har glömt en *stor* del av det med vilket de förmanades. Och du kommer icke att sluta finna förräderi från deras sida, utom *från* några få av dem. Så tillgiv dem och visa förbarmande.* Allah älskar förvisso dem som gör goda gärningar *mot andra*.

فَبِمَا تَقْضِيهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعْنَهُمْ وَجَعَلْنَا
قُلُوبَهُمْ قَسِيَةً^ج يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ
مَوَاضِعِهِ^ل وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ^ج
وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا
قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ^ط إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ^{١٤}

15. Och även med dem som säger: ”Vi är kristna”, upprättade Vi ett förbund, men även de har glömt en *stor* del av det med vilket de förmanades. Så Vi har gjort fiendskap och hat till deras arvedel* *fram* till uppståndelsens

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرَى أَخَذْنَا
مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ^ص
فَأَعْرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى

*5:13 Det finns inget ord som ensamt kan översätta (نَقِيب *naqīb*). Ordet betyder inte enbart en talesman eller en ledare, utan även en förkunnare, en som har behörighet att läsa upp en kungörelse eller att utfärda en dom i sin egenskap av ombud för en härskare eller annan högre myndighet.

*5:14 Att visa förbarmande visar på vikten av att handla fördragsamt och att av godhet ha överseende med andras misstag.

*5:15 Den grundläggande betydelsen av det arabiska ordet (أَعْرَبْنَا *aghrainá*) är att få något att fästa sig så vid något annat att det blir en oskiljbar del av det. Vi föredrar därför översättningen: Så Vi har gjort fiendskap och hat till deras arvedel *fram* till uppståndelsens dag.

dag. Och Allah kommer snart att låta dem få veta vad de har gjort.

يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ ﴿١٥﴾

16. Å, ni bokens folk! Till er har Vårt sändebud kommit, som klargör mycket av det ni hållit dolt av boken och låter många *av era fel* passera. Det har sannerligen kommit ett ljus och en klar bok till er från Allah.

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ
لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ
وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ
نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٦﴾

17. Därmed vägleder Allah dem som söker Hans välbehag på fredens vägar och leder dem ur *varje slag av mörker och in i ljuset* genom Sin befallning och vägleder dem till den rätta vägen.

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ
السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
بِأذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٧﴾

18. De har verkligen icke trott som säger: "Allah är förvisso ingen annan än Messias, Marias son." Säg: "Vem skulle då ha någon makt emot Allah, om Han önskade förintna Messias, Marias son, och hans moder och alla dem som finns på jorden?" Och himlarnas och jordens konungarrike och *allt* det som finns mellan dem, tillhör Allah. Han skapar vad Han vill, och Allah har makt över allting.

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ
ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ
وَأُمَّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ
مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿١٨﴾

19. Judarna och de kristna säger: "Vi är Allahs söner och Hans älskade." Säg: "Varför straffar Han er då för era synder? Nej, ni är *bara* människor bland dem Han har skapat." Han förlåter vem Han vill och straffar vem Han vill. Och himlarnas och jordens konungarrike och det som finns

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ
وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ
بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ
يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ

mellan dem tillhör Allah, och till Honom skall *det slutliga* återvändandet bli.

مُلْكِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ⑩

20. Å, ni bokens folk! Efter ett långt uppehåll i sändebudens *räcka* har sannerligen Vårt sändebud kommit till er, som gör *allt* tydligt för er så att ni icke skall säga: "Ingen glädjebringare och ingen förmanare har kommit till oss." Så en glädjebringare och en förmanare har sannerligen kommit till er. Och Allah har makt över allting.

يَا هَلْ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ
لَكُمْ عَلَى فِتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا
جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ
جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑪

R.4

21. Och *kom ihåg* när Moses sade till sitt folk: "Å, mitt folk, dra er till minnes Allahs ynnest över er när Han uppreste profeter bland er och gjorde er till konungar och gav er vad Han icke gav till någon annan i hela världen.*

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ اذْكُرُوا
نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ
وَجَعَلَ لَكُم مَلُوكًا وَأَتَكُمْ مَّا لَمْ يَأْتِ
أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ⑫

22. Å, mitt folk! Träd in i det heliga landet som Allah har påbjudit er och vänd icke tillbaka, ty då kommer ni att återvända som förlorare."

يُقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي
كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ
فَتَنْقَلِبُوا خَسِرِينَ ⑬

23. De sade: "Å, Moses, i det landet finns det ett kärvt och mäktigt folk och vi skall icke träda in i det förrän de går bort från det. Men om de går från det, då kommer vi att träda in *i det*."

قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ
وَإِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّى يَخْرُجُوا مِنْهَا
فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دُخُلُونَ ⑭

24. Därpå sade två män bland dem som fruktade *sin* Herre, över

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ

*5:21 Uttrycket "hela världen" hänvisar till den tidens folk.

vilka Allah hade förlänat Sin särskilda ynnest: ”Träd in genom porten och ryck fram mot dem. När ni *en gång* trätt in i det, då kommer ni förvisso att bli segerrika. Och sätt er lit till Allah om ni är troende.”

عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۚ فَاِذَا
دَخَلْتُمُوهُ فَانْكُمُ غُلَبُونَ ۗ وَعَلَى اللّٰهِ
فَتَوَكَّلُوا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٤﴾

25. De sade: ”Å, Moses, vi kommer aldrig att trada in i det så länge de finns i det. Så gå *både* du och din Herre till strid, *medan* vi sitter här.”

قَالُوْا يٰمُوسٰى اِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا اَبَدًا مَا دُمُوْا
فِيْهَا فَاذْهَبْ اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا اِنَّا هَاهُنَا
قٰعِدُوْنَ ﴿٢٥﴾

26. Han sade: ”Min Herre, jag har bara kontroll över mig själv och min bror, gör Du därför åtskillnad mellan oss och det upproriska folket.”

قَالَ رَبِّ اِنِّىْ لَا اَمْلِكُ اِلَّا نَفْسِىْ وَاٰخِى
فَاَفْرِقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٦﴾

27. Gud sade: ”Det skall i sanning vara förbjudet för dem i fyrtio år, i förvirring skall de vandra genom landet. Så sörj icke över det upproriska folket.”

قَالَ فَاِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ اَرْبَعِيْنَ سَنَةً ۗ
يَتِيهُوْنَ فِي الْاَرْضِ ۗ فَلَا تَأْسَ عَلَى
شُعْبِ الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٧﴾

R.5

28. Och förtälj dem med sanning historien om Adams två söner, när de offrade ett offer *vardera*, och det godtogs från den ene av dem och godtogs icke från den andre. Den *senare* sade: ”Jag skall förvisso döda dig.” Den *förre* svarade: ”Allah godtar bara från de rättfärdiga,

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَا ابْنِ اٰدَمَ بِالْحَقِّ ۗ اِذْ قَرَّبَا
قُرْبٰنًا فَتَقَبَّلَ مِنْ اٰحَدِهِمَا وَاَلَمْ يَتَقَبَّلْ
مِنَ الْاٰخَرِ ۗ قَالَ لَاقْتُلَنَّكَ ۗ قَالَ اِنَّمَا
يَتَقَبَّلُ اللّٰهُ مِنَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٢٨﴾

29. om du sträcker ut din hand emot mig för att döda mig, kommer jag icke att sträcka ut min hand mot dig för att döda dig. Jag fruktar förvisso Allah, universums Härskare,

لِيْنِ ۗ بَسَطْتُ اِلَى يَدِكَ لِتَقْتُلَنِىْ مَا اَنَا
بِاَسِطٍ يَّدِىْ اِلَيْكَ لِاَقْتُلَكَ ۚ اِنِّىْ
اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٩﴾

30. jag skulle vilja att du får bära skulden för min synd såväl som din egen synd, och sålunda vara bland eldens invånare, och det är vedergällningen för dem som handlar fel.”

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْوَأَ بَيْثِي وَإِثْمَكَ
فَتَكُونُ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ۗ وَذَلِكَ جَزَاءُ
الظَّالِمِينَ ﴿٣٠﴾

31. Men hans sinne lät dödandet av hans broder tyckas honom bra, så han dödade honom och blev en av förlorarna.

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ
فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣١﴾

32. Då sände Allah en korp som skrapade i marken, för att han skulle visa honom hur han skulle gömma sin broders kropp. Han sade: ”Ve mig, förmår jag icke ens likna denna korp så att jag kan gömma min broders kropp?” Och sedan blev han ångerfull.

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ
لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ ۗ قَالَ
يُؤَيِّلَتِي أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا
الْغُرَابِ فَأُوَارِي سَوْءَةَ أَخِي ۗ فَأَصْبَحَ
مِنَ التَّوَّابِينَ ﴿٣٢﴾

33. På grund av detta, föreskrev Vi Israels barn att för den som dödade en människa, såvida det inte var för att ha dödat en människa eller för att ha skapat ofrid i landet, skall det vara som om han hade dödat hela mänskligheten, och för den som låter ett liv leva skall det vara som om han hade givit liv till hela mänskligheten. Och Våra sändebud kom till dem med tydliga tecken, men även efter det begick många av dem ändå övergrepp i landet.

مَنْ أَجَلٌ ذَلِكَ ۗ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ
أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي
الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا ۗ وَمَنْ
أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا ۗ
وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ
كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعَدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ
لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٣﴾

34. Belöningen för dem som för krig mot Allah och Hans sändebud och strävar efter att skapa ofrid i landet, är enbart detta att de skall dräpas eller korsfästas eller att deras händer och fötter skall huggas av på deras motsat-

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ
يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ

ta sidor eller också skall de förvisas ur landet. Det skall vara en vanära för dem i denna världen och i det tillkommande skall de få ett svårt straff,

مَنْ خَلَفَ أَوْ يُنْفَوْنَ مِنَ الْأَرْضِ ۚ ذَٰلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٤﴾

35. utom de som ångrar sig innan ni har fått dem i er makt. Så vet att Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٥﴾

R.6

36. Å, ni som tror! Frukta Allah och sök sätt att komma nära Honom och sträva på Hans väg så att ni måtte ha framgång.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٦﴾

37. Sannerligen om de som icke tror hade allt som finns på jorden och lika mycket till för att därmed friköpa sig själva från straffet på uppståndelsens dag, skulle det icke accepteras från dem utan de skall få ett smärtsamt straff.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالْوَأَنَّهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

38. De skulle önska att komma ut ur elden, men de kommer icke att kunna komma ut ur den och de skall få ett bestående straff.

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا ۗ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٨﴾

39. Och för den man som stjäls och för den kvinna som stjäls, hugg av deras händer till vedergällning för deras brott som ett exemplariskt straff från Allah. Och Allah är Mäktig, Vis.

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَانَا مِنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٩﴾

40. Men den som ångrar sig efter sin överträdelse och gör bot då kommer Allah förvisso att vända Sig till honom i barmhärtighet, Allah är sannerligen Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤٠﴾

41. Vet du icke att Allah är Den till Vilken himlarnas och jordens konungarrike hör? Han straffar den Han behagar och förlåter den Han behagar, och Allah har makt över allting.

42. Å, sändebud! Låt icke dem bedröva dig som skyndar att falla i otro, de som med sina munnar säger: "Vi tror", men deras hjärtan tror icke. Och bland judarna finns också de som alltför ivrigt lyssnar till lögnen och som lyssnar enbart för att rapportera det till ett annat folk som icke har kommit till dig. De förvränger ord efter det att de har placerats på sina rätta ställen, och säger: "Om ni ges detta, godtag det då, men om ni icke ges detta, akta er då!" Och när det gäller den som Allah önskar pröva, skall du icke alls kunna hjälpa honom mot Allah. Dessa är de vilkas hjärtan Allah icke har behagat rena, de skall ha vanära i detta livet och i det tillkommande skall de få ett svårt straff.

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ
يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزَنْكَ الَّذِينَ
يَسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا
بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ
الَّذِينَ هَادُوا سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ
سَمْعُونَ لِقَوْمٍ آخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ
يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ
يَقُولُونَ إِنْ أُوتِينَا هَذَا فَحَدُوهْ وَإِنْ لَمْ
تُؤْتِنَا فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ
فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ
لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿٤٢﴾

43. Av vana lyssnar de ivrigt till falskhet och de tävlar med varandra i att förtära förbjudna ting. Om de då kommer till dig för att få en dom, döm mellan dem eller vänd bort från dem. Och om du vänder dig bort från dem kan de icke alls skada dig. Och om du dömer, döm då mellan dem med rättvisa. Allah älskar sannerligen dem som är rättvisa.

سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ
فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ
أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ
فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ
فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٣﴾

44. Och hur kommer de att kunna göra dig till *sin* domare, när de har med sig Toran, i vilken Allah har meddelat Sin dom? Trots det vänder de ändå sina ryggar till, och de kommer förvisso icke att tro.

وَكَيْفَ يُحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ
فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
عِجًّا وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ٤٤

R.7

45. Vi sände förvisso ned Toran i vilken vägledning och ljus fanns. Med den dömde profeterna som var lydiga *mot* Oss, för judarna liksom det gudfruktiga folket och de laglärde gjorde, ty det krävdes av dem att de bevarade Allahs bok, och *för* att de var väktare över den. Frukta därför icke människor, utan frukta Mig, och schackra icke bort mina tecken till ett futtigt pris. Och den som icke dömer med det som Allah har sänt ned, det är dessa som är de icke troende.

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ
يُحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ
هَادُوا وَالرَّبُّبِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا
اسْتَحْفَظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ
شُهَدَاءَ ٤٥ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِي
وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا ٤٥ وَمَنْ لَمْ
يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْكَافِرُونَ ٤٥

46. Och i den föreskrev Vi för dem: Ett liv för ett liv, och ett öga för ett öga, och en näsa för en näsa, och ett öra för ett öra och en tand för en tand och för *andra* skador en likvärdig vedergällning. Och för den som *frivilligt* avstår från rätten därtill skall det vara en försoning för hans egna *synder*, och vem helst som icke dömer med det som Allah har sänt ned, det är dessa som är de felande.

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ
وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ
وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ
وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ ٤٦ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ
فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ ٤٦ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ٤٦

47. Och Vi lät Jesus, Marias son, följa i deras fotspår, utförande

وَقَفَّيْنَا عَلَى آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ

det som före honom blivit *uppenbarat* i Toran, och Vi gav honom Evangeliet, vilket innehöll vägledning och ljus, som uppfyllde det som tidigare blivit *uppenbarat* i Toran, och en vägledning och en förmaning för de gudfruktiga.

مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ
وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ
وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ
وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ٤٧

48. Och låt Evangeliets folk döma enligt det som Allah har *uppenbarat* däri, och de som icke dömer med det som Allah har sänt ned, det är dessa som är överträdarna.

وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ ۖ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ٤٨

49. Och till dig har Vi *uppenbarat* boken som innehåller sanningen och som fullbordar det som *uppenbarades* före den i boken, och som en väktare över den. Döm därför emellan dem med det som Allah har *uppenbarat* och följ icke deras onda uppsåt, som *vänder bort* från den sanning som har kommit till dig. För var och en av er föreskrev Vi en klar andlig lag och en tydlig *världslig* levnadsnorm. Och om Allah hade *tvingat igenom* Sin vilja, hade Han gjort er *alla* till ett folk, men *Han önskar* pröva er genom det Han har givit er. Tävla då med varandra i *att göra* goda gärningar. Till Allah skall ni *alla återvända*, då kommer Han att upplysa er om det vilket ni var oense om,

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۗ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۗ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَفُونَ ٤٩

50. och Vi har *uppenbarat boken* för dig och *anbefallt dig* att döma mellan dem med det som Allah har *uppenbarat* och följ icke deras onda uppsåt och var på din vakt mot dem, så att de icke *får*

وَأَنْ أَحْكُمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ

dig att hamna i svårigheter på grund av en del av det som Allah har uppenbarat för dig. Men om de vänder sig bort, vet då att Allah avser att straffa dem för några av deras synder. Och ett stort antal människor är sannerligen olydiga.

إِلَيْكَ ۖ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاَعْلَمُ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ
أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ ۗ وَإِنَّ
كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٥١﴾

51. Söker de då okunnighetens dagars domslut? Och vem är bättre än Allah som Domare för ett folk som har en fast tro?

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ ۗ وَمَنْ
أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّلْقَوْمِ يُوْقِنُونَ ﴿٥٢﴾

R.8

52. Å, ni som tror! Tag icke judarna och de kristna till vänner. De är varandras vänner. Och var och en av er som tar dem till vänner är sannerligen en av dem. Allah vägleder förvisso icke det orättfärdiga folket.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ
وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ ۚ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۗ
وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ ۗ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٣﴾

53. Och du kommer att se dem, i vilkas hjärtan det finns en sjukdom, skyndande sig emot dem och sägande: "Vi fruktar att en olycka skall drabba oss." Kanske kommer Allah att åstadkomma en seger eller någon annan händelse från Sig Själv. Då kommer de att ångra vad de hemlighöll i sina sinnen.

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ
يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ
تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ ۗ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ
بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ فَيُصِيبَهُمْ أَوْ
مَا أَسْرَوْا فِي أَنفُسِهِمْ نُدْمِينَ ﴿٥٤﴾

54. Och de som tror kommer att säga: "Är dessa de som vid Allah svor sina mest högtidliga eder att de sannerligen var med er?" Deras gärningar är förgäves och de har blivit förlorarna.

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ
أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ أَنَّهُمْ
لَمَعَكُمْ ۗ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَاصْبَحُوا
فِي خَسِرِينَ ﴿٥٥﴾

55. Å, ni som tror! Låt den bland er som vänder tillbaka från sin

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ

religion, *få veta* att Allah snart kommer att bringa ett folk *i hans ställe*, ett folk som Han kommer att älska och som kommer att älska Honom, *och som kommer* att vara vänliga och ödmjuka mot troende, och hårda och fasta mot de icke troende. De kommer att sträva för Allahs sak och kommer icke att frukta en klandersjuk människas förebråelser. Det är Allahs nåd, Han skänker den över vem Han än behagar och Allah är Frikostig, Allvetande.

فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ
وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ
عَلَى الْكُفْرَيْنَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ۚ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾

56. Er vän är endast Allah och Hans sändebud och de troende som förrättar bönen och betalar Zakát och böjer sig inför Honom i fullständig uppriktighet.

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَهُمْ رَكَعُونَ ﴿٥٦﴾

57. Och de som tar Allah och Hans sändebud och de troende till vänner *skall vara förvissade om* att det är Allahs sällskap som skall segra.

وَمَنْ يَتَّوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
إِنَّ جُزْءَ مَا كَسَبُوا سَعَىٰ لَهُمْ ۗ وَاللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٧﴾

R.9

58. Å, ni som tror! Tag icke dem till vänner, som, bland dem till vilka boken gavs före er, gör er religion till ett skämt och en lek, och de icke troende. Och frukta Allah om ni är troende,

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ
اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ
أَوْلِيَاءَ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٨﴾

59. och *dem*, som när ni kallar *människor* till bön, tar det som ett skämt och en lek. Detta är för att de är ett folk som icke förstår.

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هُزُوًا
وَلَعِبًا ۚ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٩﴾

60. Säg: "Å, ni bokens folk! Finner ni fel hos oss för att vi tror på

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَقْمُونَ مِنَّا إِلَّا

Allah och på det som har sänts ned till oss och på det som tidigare sändes ned? Eller är det för att de flesta av er är olydiga mot Gud?”

61. Säg: ”Skall jag upplysa er om dem vilkas belöning hos Allah är värre än det?” *Det är de vilka Allah har förbannat och över vilka Hans vrede har fallit och av vilka Han har gjort apor och svin och de som tillber den onde.* Dessa är sannerligen i en värre belägenhet och längre vilse från den rätta vägen.

62. Och när de kommer till er säger de: ”Vi tror”, medan de kommer in med otro och går ut med den också, och Allah vet bäst vad de döljer.

63. Och du ser många av dem tävla med varandra till synd och överträdelse och till att äta förbjudna ting. Det som de utövar är sannerligen ont.

64. Varför förbjuder icke rabbinerna och de laglärde dem att ge uttryck åt synd och att äta förbjudna ting? Det de gör är sannerligen ont.

65. Och judarna säger: ”Allahs hand är fastbunden.” Men det är deras *egna* händer som är fastbundna och de kommer att förbannas för vad de säger. Nej, båda Hans händer är vidöppna. Han ger ut som Han behagar. Och det som har sänts ned till dig

أَنْ أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَسِقُونَ ﴿٦١﴾

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٢﴾

وَإِذَا جَاءَ وَكُفْرًا قَالُوا آمَنُوا وَقَدْ خَلَوْا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦٣﴾

وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكَلِهِمُ السُّحْتِ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٤﴾

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبُّنِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكَلِهِمُ السُّحْتِ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٥﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُوبَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعْنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدُ اللَّهِ مَبْسُوطَةٌ لَا يَنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ

från din Herre kommer helt säkert att öka många av dem i uppror och otro. Och Vi har låtit fiendskap och hat uppstå bland dem till uppståndelsens dag. Närhelst de eldar en krigseld, släcker Allah ut den. Och de strävar efter att stifta ofrid på jorden, och Allah älskar icke dem som stiftar ofrid.

مِنْ رَبِّكَ طُعْيَانًا وَكُفْرًا ۗ وَالْقِيَامَةَ
بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبُغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ ۗ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ
أَطْفَأَهَا اللَّهُ ۗ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ
فَسَادًا ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ۝١٥

66. Och om bokens folk hade trott och varit rättfärdiga, skulle Vi sannerligen ha avlägsnat deras onda gärningar från dem och Vi skulle helt visst ha lämnat dem tillträde till välsignelsens trädgårdar.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا
لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دَخَلْنَا
جَنَّتِ النَّعِيمِ ۝١٦

67. Och om de hade efterlevt Toran och Evangeliet och det som *nu* har sänts ned till dem från deras Herre, skulle de helt visst ha ätit *av goda ting* ovanför dem och under deras fötter. Bland dem finns en grupp människor som är måttfulla, men majoriteten av dem gör sannerligen det som är ont.

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا
أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ
فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ ۗ مِنْهُمْ
أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ ۗ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءٌ
عَجْمًا يَعْمَلُونَ ۝١٧

R.10

68. Å, sändebud! Framför det som har uppenbarats till dig från din Herre, *till folket*, och om du icke gör det, har du icke *alls* framfört Hans budskap. Och Allah kommer att beskydda dig från människor. Allah vägleder förvisso icke de förnekande människorna.

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ
رَبِّكَ ۗ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ
رِسَالَاتَهُ ۗ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ۗ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝١٨

69. Säg: "Å, Bokens Folk! Ni *står* icke på någonting förrän ni efterlever Toran och Evangeliet och det som *nu* har sänts ned till

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى
تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ

er från er Herre.” Och det som har sänts ned till dig från din Herre kommer förvisso att öka många av dem i uppror och otro, så sörj icke över de icke troende människorna.

إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ^ط وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا
مِنْهُمْ مَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا
وَكَفْرًا^ج فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ^{٦٩}

70. Sannerligen, de som har trott, och judarna och sabierna och de kristna, vem som än tror på Allah och den yttersta dagen och gör goda gärningar, över dem skall ingen fruktan komma, icke heller skall de sörja.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغُونَ
وَالنَّصَارَى مِنْ أَمِنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَعَمِلُوا صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ^{٧٠}

71. Vi slöt sannerligen förbund med Israels barn och Vi sände sändebud till dem. Men varje gång det kom ett sändebud till dem med det som deras hjärtan icke önskade, behandlade de några som lögnare och andra sökte de dräpa.

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَارْسَلْنَا
إِلَيْهِمْ رُسُلًا^ط كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا
لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ^ل فَرِيقًا كَذَّبُوا
وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ^ق^{٧١}

72. Och de inbillade sig att det icke skulle komma någon prövning, så de blev blinda och döva. Ändå vände Allah Sig till dem i barmhärtighet. Trots detta förblev många av dem ändå medvetet blinda och döva, och Allah är Uppmärksam på vad de gör.

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةً فَعَمَّوْا
وَصَمَّوْا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمَّوْا
وَصَمَّوْا كَثِيرًا مِنْهُمْ^ج وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ^{٧٢}

73. De är sannerligen icke troende som säger: ”sannerligen Allah är Messias, Marias son”, fastän Messias själv sade: ”Å, Israels barn! Tillbed Allah Som är min Herre och er Herre.” Ty den som förknippar medhjälpare med Allah, har Allah förvisso förbjudit paradiset, och elden kommer att

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ
ابْنُ مَرْيَمَ^ط وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنَى
إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ^ط إِنَّهُ
مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ

vara hans tillflykt. Och de felande skall icke ha någon hjälpare.

وَمَا وَهَّ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
أَنْصَارٍ ﴿٧٣﴾

74. De är sannerligen icke troende som säger: "Allah är en av de tre." Det finns ingen Gud förutom den Ende Guden. Och om de icke tar avstånd från vad de säger, kommer ett våldsamt straff sannerligen att drabba de bland dem som icke tror.

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ
ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ
وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٤﴾

75. Vill de då icke vända sig till Allah och be om Hans förlåtelse fastän Allah är Synnerligen Förlåtande och Barmhärtig?

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونََهُ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٥﴾

76. Messias, Marias son, var icke mer än ett sändebud. Alla sändebud före honom hade gått bort. Och hans mor var rättfärdig. Båda brukade de intaga föda. Se hur Vi förklarar tecknen för deras eget bästa, och se hur de är bortvända.

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ
خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ
كَانَا نَايَا كُلِّنِ الطَّعَامِ أَنْظُرْ كَيْفَ
نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٧٦﴾

77. Säg: "Önskar ni tillbe det som icke har någon makt att skada er eller göra er väl, bredvid Allah?" Och det är Allah som är Allhörande, Allvetande.

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ
لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٧٧﴾

78. Säg: "Å, bokens folk! Överskrid icke orättfärdigt gränserna för er religion, följ icke heller de låga begären hos ett folk som gick vilse förut och förmådde många att gå vilse, och som har irrat vilse från den rätta vägen."

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ
غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ
ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَآضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا
عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٨﴾

R.11

79. De bland Israels barn som icke trodde blev förbannade genom Davids tunga och av Jesus, Marias son. Det var för att de var olydiga och brukade överträda.

لَعْنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى
لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۗ ذَلِكَ بِمَا
عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٩﴾

80. De försökte icke avhålla varandra från att begå de stötande handlingar som de utövade. Det de brukade göra var sannerligen ont.

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ ۗ
لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٨٠﴾

81. Du skall se många av dem ta de icke troende till vänner. Förvisso är det ont som de själva har sänt iväg framför sig, så att Allah är missbelåten med dem och i *detta* straff skall de förbli.

تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا ۗ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ
أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ
هُمُ خَالِدُونَ ﴿٨١﴾

82. Och om de hade trott på Allah och den här profeten och *på det* som har uppenbarats för honom, skulle de icke ha tagit dem till vänner, men många av dem är olydiga.

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ
وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوا لَهُمْ أَوْلِيَاءَ
وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٨٢﴾

83. Du skall med säkerhet finna att judarna och de som förknippar medhjälpare *med Allah* är de mest angelägna bland människor i fiendskap mot de troende. Och du kommer förvisso att finna att bland de som säger: "Vi är kristna", är de som är närmast bland dem i kärlek till de troende. Det är för att det finns tillbedjare och munkar bland dem och för att de icke är högmodiga.

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا
الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ۗ وَتَجِدَنَّ
أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا
إِنَّا نَصْرِي ۗ ذَلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِيَسِينَ
وَرُهَبَانًا وَانَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٣﴾

Del 7

84. Och när de hör vad som uppenbarats för detta sändebud, ser du deras ögon svämma över av tårar på grund av den sanning som de har känt igen. De säger: ”Vår Herre, vi tror, så skriv upp oss bland dem som bär vittnesbörd.

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ
تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا
عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ ۚ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا
فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٤﴾

85. och varför skulle vi icke tro på Allah och på den sanning som har kommit till oss, då vi innerligt önskar att vår Herre måtte inberäkna oss bland de rättfärdiga människorna?”

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ
الْحَقِّ ۗ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ
الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾

86. Så Allah belönade dem för vad de sade med paradiset trädgårdar genomflutna av bäckar. Däri skall de förbli, och det är belöningen för dem som gör det som är gott.

فَأَشَاءُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ وَذَلِكَ
جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٦﴾

87. Och de som har förnekat och förkastade Våra tecken, det är dessa som är helvetets invånare.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٧﴾

R.12

88. Å, ni som tror! Gör icke de goda ting olagliga som Allah har gjort lagliga för er, och överträd icke. Allah älskar förvisso icke överträdarna.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا
أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٨﴾

89. Och ät av det som Allah har försett er med av det som är lagligt och hälsosamt. Och frukta Allah som ni tror på.

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا ۗ
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٩﴾

90. Allah kommer icke att ställa er till svars för *sådana* av era eder som är tomma, utan Han kommer att ställa er till svars för de eder som ni svär på allvar. Försoningen för detta är att föda tio fattiga personer med *sådan* genomsnittlig *föda* som ni föder era familjer med, eller beklädandet av dem eller att fria en slav. Men den som icke finner *medel till detta* skall fasta i tre dagar. Det är försoningen för era eder när ni har svurit *dem*. Och håll era edliga löften. Sålunda förklarar Allah Sina tecken för er på det att ni måtte vara tacksamma.

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ
وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ
الْأَيْمَانَ ۚ فَكَفَّارَتُهَا إِطْعَامُ عَشْرَةِ
مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ
أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ
رَقَبَةٍ ۗ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ
أَيَّامٍ ۗ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا
حَلَفْتُمْ ۗ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ ۗ كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٩٠﴾

91. Å, ni som tror! Berusningsmedel och lyckospel och avgudar och siande pilar är bara en vederstygglighet och satans verk. Så *sky var och en av dem* på det att ni måtte ha framgång.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ
وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ
عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٩١﴾

92. Satan söker bara att skapa fiendskap och hat mellan er genom berusningsmedel och lyckospel och genom att hålla tillbaka er från att komma ihåg Allah och från bönen. Men kommer ni att avstå?

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ
الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ ۚ
فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩٢﴾

93. Och lyd Allah och lyd sändebudet och var på *ervakt*. Men om

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ

ni vänder er bort, vet då att på Vårt sändebud vilar bara det klara överbringandet av budskapet.

94. Över dem som tror och gör goda gärningar skall det icke vara någon synd för vad de äter, förutsatt att de fruktar *Gud* och tror och gör goda gärningar *och* fruktar *Gud mer* och tror och fruktar *Gud ännu mer* och gör goda *gärningar*. Och Allah älskar dem som gör goda *gärningar*.

R.13

95. Å, ni som tror! Allah kommer förvisso att pröva er i en *liten* fråga: Det jaktbyte vilket era händer och era lansar kan nå så att Allah måtte urskilja dem som fruktar Honom i hemlighet. Vem helst som därför kommer att överträda efter detta, skall få ett svårt straff.

96. Å, ni som tror! Döda icke villebråd medan ni befinner er på pilgrimsfärd. Och för den av er som medvetet dödar det, är dess ersättning ett fyrfota djur, likt det som han har dödat, *och* som fastslagits av två rättvisa män bland er *och detta* skall föras som ett offer till Ka'ba, eller som försoningsoffer måste han föda *ett antal* fattiga människor, eller att fasta ett motsvarande antal *dagar*, så att han måtte smaka straffet för sin gärning. När *det gäller* det förflutna, förlåter Allah *det*, men för den som återgår till det kommer Allah att vedergälla honom *för hans brott*. Och Allah är Mäktig, Veder-gällningens Herre.

وَاحْذَرُوا^{٩٤} فَإِنْ تَوَيْتُمْ فَاعْلَمُوا
أَتَمَّ عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ^{٩٥}

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ
اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا^{٩٦} وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ^{٩٧}

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ
مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ
لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ^{٩٥} فَمَن
اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ^{٩٥}

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ
وَأَنْتُمْ حُرْمٌ^{٩٦} وَمَن قَتَلَهُ مِنْكُمْ
مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ
يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ
الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ
عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا لِّيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِه^{٩٦}
عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ^{٩٧} وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمْهُ
اللَّهُ مِنْهُ^{٩٧} وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ^{٩٧}

97. Havets villebråd och att äta detta har gjorts tillåtet för er till nytta för er och de resande, men förbjudet för er är villebrådet på land så länge ni befinner er på pilgrimsfärd. Och frukta Allah som ni skall samlas till.

أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٧﴾

98. Allah har gjort Ka'ban, det okränkbara huset, till ett medel för mänsklighetens stöd och *andliga* upphöjning, liksom även den heliga månaden och offren och *djuren som märkts ut med halsband*. Det är så på det att ni måste veta att Allah vet vad som finns i himlarna och vad som finns på jorden, och att Allah väl känner till alla ting.

جَعَلَ اللَّهُ الْكعبةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

99. Vet att Allah är Sträng i att straffa och att Allah *också* är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

إِعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾

100. På sändebudet vilar enbart överbringandet av budskapet. Och Allah vet vad ni yppar och vad ni döljer.

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿١٠٠﴾

101. Säg: "Det onda och det goda är icke lika", även om myckenheten av det onda måtte förundra dig. Så frukta Allah, å, människor med förstånd, så att ni måtte ha framgång.

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

R. 14

102. Å, ni som tror! Fråga icke om ting, som kommer att vara besvärliga för er om de uppenbarades för er, men om ni ber om dem

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنَ أَشْيَاءَ إِن تَبَدَّلَ لَكُمْ تَسْوَأٌ ۚ وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا

medan Qur'anen håller på att sändas ned, kommer de att uppenbaras för er.* Allah har utelämnat dem av *Sin* godhet. Och Allah är Synnerligen För-låtande, Överseende.

حِينَ يَنْزِلُ الْقُرْآنُ تَبَدَّلَكُمْ ط عَفَا اللَّهُ
عَنْهَا ط وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾

103. Ett folk före er frågade om sådana *ting*, *men* sedan blev de icke troende på grund av det.

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا
بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٣﴾

104. Allah har icke inrättat någon 'Bahíra' eller 'Sá'iba' eller 'Wasíla' eller 'Hám', utan de som icke tror smider en lögn mot Allah, och de flesta av dem gör icke bruk av sitt förstånd.*

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا
وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ ۗ وَلَكِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَكَثُرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٤﴾

*5:102 Inget påbud som föreskrivits av Gud för de troende avser att vålla dem svårigheter. I Sin barmhärtighet önskar Gud inte att ge alltför utförliga instruktioner, för att ingen ska finna det vara svårt att följa dem eller känna sig onödigt besvärad.

*5:104 (بَحِيرَةٌ *bahíra*) är ett namn som gavs av hedniska araber till den kamelko som fött sju kalvar och sedan släppts fri att beta efter det att dess öron skurits av. Den tillägnades någon avgud och varken mjölkades eller användes som riddjur.

(سَائِبَةٌ *sá'iba*) är en kamelko som släppts fri att dricka och beta då den fött fem kalvar.

(وَصِيلَةٌ *wasíla*) är en kamelko (eller en fårtacka eller get) som släppts fri i en avguds namn efter det att den fött sju unga honor i rad. Om hon vid den sjunde födseln burit på tvillingar, ett maskulint och ett feminint foster, så släpptes även dessa fria.

(حَامٍ *hám*) är en kameltjur som blivit far till sju kalvar. Den släpptes fri och användes inte för att ridas på eller användas som lastdjur. Den var fri att beta och dricka.

Efter att ha beskrivit att mindre frågor och detaljer överlätits till människan att besluta enligt eget tycke, så visar denna vers på att en sådan frihet och diskretion inte är tillåtna i grundläggande frågor, eftersom enhetligheten är viktigare i sådana fall och att menings-skiljaktigheter beträffande dessa kan vara mycket skadliga.

Versen förklarar att det mänskliga intellektet inte kan anförtros uppgiften att bilda lagar i fundamentala frågor. Araberna brukade släppa djuren som nämnts i versen fria för att hedra sina avgudar. Förutom att vara grundat på misstro och vidskepelse, var denna sedvänja även ytterst dåraktig. De lössläppta djuren bragte förödelse varhelst de gick. Den Ädla Qur'anen visar på denna onda sedvänja som ett exempel på lagar skrivna av människor och förmanar de kristna som ifrågasätter visheten i en uppenbarad lag att dra lärdom av de moraliskt fördärliga sedvänjor som araberna hängivit sig åt eftersom de saknade en uppenbarad lag som kunde vägleda dem.

105. Och när det sägs till dem: ”Kom till det Allah har uppenbarat och till sändebudet”, säger de: ”Tillräckligt för oss är det i vilket vi fann våra fäder.” Vad! Trots att deras fäder icke hade någon kunskap och icke någon vägledning?

وَإِذْ أُنزِلَ لَهُمُ تَعَالَى إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
وَالَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا
عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۖ أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٥﴾

106. Å, ni som tror! Vakta på er själva. Den som går vilse kan icke skada er om ni *själva* är rätt vägleda. Till Allah kommer ni alla att återvända, då kommer Han att upplysa er om det ni brukade göra.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ ۚ
لَا يَصُرُّكُمْ مَن صَلَّى إِذَا اهْتَدَيْتُمْ ۖ
إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٦﴾

107. Å, ni som tror! När döden kommer till en av er, är den *rätta* vittnesbörden vid tiden för upp-rättandet av ett testamente, från två rättvisa män bland er, eller ifall ni reser i landet när dödens olycka drabbar er, från två andra som icke är från er. Ni skall kvarhålla dem båda efter bönen *för att avlägga vittnesbörd*, och om ni hyser tvivel beträffande deras vittnesbörd, skall de båda svära vid Allah *och säga*: ”Vi kommer icke att taga något pris för detta, även om han vore en nära släkting, icke heller kommer vi att dölja testamentet *som förständigats* av Allah, ty i det fallet skulle vi förvisso vara bland syndarna.”

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا
حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ
اثنَيْنِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ آخَرٍ
مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي
الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ
تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمْنَ
بِاللَّهِ إِنْ أَرْتَبْتُمْ لَا نُشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ
كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۖ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا
إِذًا لَمِنَ الْآثِمِينَ ﴿١٠٧﴾

108. Men om det upptäckts att de två *vittnena* är skyldiga till *menedens* synd, då skall de andra två, från dem, emot vilkas

فَإِنْ عُثِرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا
فَآخَرَيْنِ يَقُومُن مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ

intresse de hade vittnat, stå i deras ställe. Sedan skall de efter att ha svurit en ed i Allahs namn, vittna mot de två föregående och bekräfta: "Vårt vittnesbörd är sannare än de två förras, och vi har icke överdrivit. Om vi är falska kommer vi att räknas till överträdarna inför Gud."*

اَسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْاَوْلَيْنَ فَيَقْسِمْنَ بِاللّٰهِ
لشَّهَادَتِنَا اَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِيْهِمَا وَمَا
اعْتَدَيْنَا اِثْمًا اِذَا لَمِنَ الظُّلَمِيْنَ ۝١٠٩

109. Sålunda är det mer troligt att de kommer att utsättas för påtryckningar, så att de förblir sakliga i sina vittnesmål i fruktan för att andra eder också kommer att begäras efter deras vittnesmål. Och frukta Allah och hör. Och Allah vägleder icke de olydiga människorna.

ذٰلِكَ اَدْنٰى اَنْ يَّاتُوْا بِالشَّهَادَةِ عَلٰى
وَجْهَهَا اَوْ يَخَافُوْا اَنْ تَرُدَّ اِيْمَانًا
بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ ۖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَسْمَعُوْا
عَلَّامٌ لِّالسُّرُوْطِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ۝١٠٩

R.15

110. Tänk på den dag när Allah kommer att samla sändebuden och säga: "Vilket svar gavs till er?" De kommer att säga: "Vi har ingen kunskap, det är bara Du som är den Bäste Kännaren av dolda ting."

يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُوْلُ مَاذَا
اٰجَبْتُمْ ۗ قَالُوْا لَا عِلْمَ لَنَا اِنَّكَ
اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ۝١١٠

111. När Allah kommer att säga: "Å, Jesus, Marias son, minns Min ynnest över dig och över din moder, när Jag styrkte dig med helighetens ande så att du talade till folket, både i vaggan och i vuxen ålder,* och när Jag lärde

اِذْ قَالَ اللّٰهُ لِيَعِيْسٰى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ
نِعْمَتِيْ عَلَیْكَ وَعَلٰى وَالِدَتِكَ اِذْ اَيَّدْتُكَ
بِرُوْحِ الْقُدُسِ ۚ تَكَلَّمِ النَّاسَ فِي

*5:108 Denna vers målar upp en bild där alla vittnen närvarar och företrädde att vittna ges först till de två närmaste släktingarna. Detta framstår av föregående vers, vers nr. 5:107.

*5:111 Uttrycket visar att Jesus talade ord av vishet och gudaktighet redan från barnsben och fortsatte göra så till mogen ålder. Ordet (كَهْلًا káhlān) anger här tidsrymden från det att en persons hår börjar bli grått och fram till hög ålder.

Versen är ett metaforiskt uttryck för den andliga omvälvning som åstadkoms av Guds profeter. Detta är en särskild hyllning till Jesu egenskaper, eftersom han var den som av alla Guds profeter valdes till att bli det exempel som skulle åstadkomma sådana mirakulösa omvandlingar.

dig boken och visheten och Toran och Evangeliet, och när du ur fuktig lera formade en *skapelse* i likhet med en fågel genom Min befallning, sedan andades du in *en ny ande* i den och den blev en högtsvingande varelse genom Min befallning, och du helade de blinda och de spetälska genom Min befallning, och när du genom Min befallning uppreste de döda, och när Jag höll tillbaka Israels barn från *att ta livet av dig* när du kom till dem med tydliga tecken, och de som icke trodde bland dem sade: "Detta är tydligen magi."

الْمَهْدِ وَكُهْلًا ۚ وَإِذْ عَلَّمْتِكَ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ۚ وَإِذْ
تَخَلَّقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي
فَتَفُحُّ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئِي
الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي ۚ وَإِذْ تُخْرِجُ
الْمَوْتَى بِإِذْنِي ۚ وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي
إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ
فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا
سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١١١﴾

112. Och när Jag uppenbarade för *Jesu lärjungar* att tro på Mig och på Mitt sändebud, sade de: "Vi tror, och bär Du vittnesbörd om att vi har underkastat oss."

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي
وَبِرَسُولِي ۚ قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ ﴿١١٢﴾

113. När *lärjungarna* sade: "Å, Jesus, Marias son, är din Herre i stånd att sända ned ett bord dukat med mat till oss från himlen?" Han svarade: "Frukta Allah om ni är troende."

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يُعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً
مِّنَ السَّمَاءِ ۗ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾

114. De sade: "Vi önskar att vi kunde äta av det, och att våra hjärtan måtte ha frid och att vi måtte veta att du har talat sanning till oss, och att vi måtte bli vittne till det."

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ
قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ
عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٤﴾

115. Jesus, Marias son, sade: ”Å, Allah, vår Herre, sänd ner ett bord dukat med mat till oss från himlen på det att det måtte bli en fest för oss, till de första av oss och till de sista av oss, och ett tecken från Dig, och ombesörj levebröd för oss, ty Du är den Bäste av försörjare.”

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا
 أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا
 عِيدًا لِأَوْلَادِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ ۚ
 وَارزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ ﴿١١٥﴾

116. Allah sade: ”Jag kommer förvisso att sända ned det till er, men dem av er som sedan icke tror kommer Jag sannerligen att straffa med ett straff, med vars like Jag icke kommer att straffa någon i hela världen.”

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنزِلُهَا عَلَيْكُمْ ۚ فَمَنْ
 يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أَعَذِّبُهُ عَذَابًا
 لَا أَعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٦﴾

R.16

117. Och när Allah kommer att säga: ”Å, Jesus, Marias son, sade du till människorna: ”Tag mig och min moder till två gudar bredvid Allah?” kommer han att svara: ”Helig är Du, jag skulle aldrig kunna säga det till vilket jag icke hade någon rätt. Om jag hade sagt det, skulle Du förvisso ha vetat det. Du vet vad som finns i mitt sinne, och jag vet icke vad som finns i Ditt sinne. Det är endast Du som är Kännaren av alla dolda ting.

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ أَنْتَ
 قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمَّيَّ إِلَهَيْنِ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ
 لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ ۖ إِنْ
 كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۖ تَعَلَّمَ مَا فِي
 نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ۖ إِنَّكَ
 أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٧﴾

118. Jag sade ingenting till dem utom det som Du befallde mig, 'Tillbed Allah, min Herre och er Herre.' Och så länge jag förblev bland dem var jag ett vittne över dem, men efter det att Du lät mig dö, har Du varit Väktaren över dem, och Du är Vittne över alla ting,

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ
 اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۚ وَكُنْتُ
 عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مِمَّا دُمْتُ فِيهِمْ ۚ فَلَمَّا
 تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ ۖ
 وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٨﴾

119. om Du straffar dem, är de Dina tjänare och om Du förlåter dem, är Du förvisso den Mäktige, den Vise.”

إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۚ
وَإِنْ تَغْفِرْلَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٩﴾

120. Allah kommer att säga: ”Detta är en dag när *bara* de sannfärdiga skall ha nytta av sin sannfärdighet. För dem finns *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar, däri skall de förbli för alltid. Allah är mycket nöjd med dem och de är mycket nöjda med Honom, det är sannerligen den största segern.”

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمٌ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ
صِدْقُهُمْ ۗ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۗ رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۗ ذَلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿١٢٠﴾

121. Till Allah hör himlarnas och jordens konungarrike och allt som finns däri, och Han har makt över allting.

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُنَّ ۗ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢١﴾

Kapitel 6

AL-AN'ÁM

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller etthundrasextiosex verser.

I slutet av det föregående kapitlet står att allt som finns i alla världar och allt däremellan tillhör Allah. I inledningen av detta kapitel står samma sak, men mer utförligt och praktfullt. All lovprisning tillkommer Allah, som skapat himlarna och jorden. Trots det töcken man måste se igenom för att förstå skapelsen, har Han givit människan ett intellekt, som genomskådar dessa dimslöjor.

Samtidens vetenskapliga framgång har lett till sådana upptäckter beträffande universums skapelse att människan lär sig allt mer om dess hemligheter och ursprung, och varje mörker omvandlas till ljus. På samma sätt som undanröjandet av himlens mörker nämns i inledningen beskrivs även hur mörker på land och hav omvandlas till ljus. Likaså kommer straff från himlen att drabba människorna på grund av mörkret i deras inre. Det står mer om detta i vers 66.

Å ena sidan finns det vetenskapsmän som ser jordens och himlens mörker ljusna i enlighet med de efterforskningar som gjorts. Å andra sidan finns Allahs storslagna tjänare, som Abraham, frid vare med honom. Allah visar dem himlarnas och jordens konungadöme, och ljus faller över dessa tjänare från himlen, som det står i vers 76.

I kapitlet nämns en rad profeter som mottagit skrifter och vägledningens ljus. Det nämns även hur tillslutna frön och kärnor klyvs och framkallar livligt grönskande växter. Likaså nämns även stjärnorna och hur de vägleder resande genom mörker på hav och land.

I avsnittet som inleds med vers 96 finns en vers i vilken det nämns att växterna producerar frön i lager. De bildar sedan alla slags frukter. Begrunda sättet på vilket dessa frukter mognar. För dem som tror på Allahs tecken finns en oerhörd insikt att få genom detta.

Grönska uppstår av klorofyll. Detta är i sig ett stort tecken, eftersom vetenskapen inte funnit något spår av att den skulle ha genomgått evolutionen. Detta är mer än något annat ett mycket invecklat kemiskt ämne. Behovet av klorofyll uppstod redan i livets begynnelse och var av betydelse när människan skapades.

Frågan om vilka steg i evolutionen klorofyllet genomgått vid den tiden är fortfarande olöst. Särskilt anmärkningsvärt är att klorofyll skapar liv genom ljus, inte av eld. Ämnet kring vilka enorma omvälvningar som genom ljus har skett i himmel och jord, når således sin kulmen i slutet av kapitlet.

I kapitlet nämns även avgudadyrkarnas vidskepelse beträffande den boskap, som Allah i Sin vishet gjort till ett medel för deras uppehälle, men som de förslösat genom sin vantro.

I slutet av kapitlet har Allah inte bara förtydligat vad som är tillåtet (حلال *halál*) och förbjudet (حرام *harám*) gällande boskap, utan även förklarat vad som är moraliskt korrekt och vad som inte är det. På så vis har Allah fastställt vad som är tillåtet både fysiskt och andligt. Läran om vänlighet mot föräldrar har också förtydligats, eftersom föräldrar gör stora uppoffringar för sina barn.

Här beskrivs även att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, är fullkomlig i sin lydnad mot och underkastelse under Allah på ett oöverträffat sätt, och en liknande vers går inte att finna i någon annan gudomlig skrift. Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med

honom, uppmanas till att förkunna att: ”Min bön och mitt offer och mitt liv och min död är alla för Allah, världarnas Herre” (6:163).

Sura AL-AN'AM
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. All pris tillhör Allah, som skapade himlarna och jorden och lät *varje slag av* mörker och ljus komma till, ändå sätter de som icke tror upp likar bredvid sin Herre.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ۗ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ①

3. Det är Han som har skapat er från lera, och sedan fastställde Han en tid. Och det finns *en annan* tid bestämd hos Honom. Ändå tvivlar ni.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا ۗ وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ۗ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ②

4. Och Han är Allah, *Gud*, i himlarna som på jorden. Han känner era hemligheter och även det som är uppenbart. Och Han vet vad ni förtjänar.

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ ۗ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ③

5. Och det kommer icke någon antydning om deras Herres tecken till dem, utan att de vänder sig bort från det.

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ④

6. Så de förkastade sanningen när den kom till dem, men snart skall budskapen komma till dem om det, vilket de förlöjligade.

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ ۗ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑤

7. Ser de icke hur många tidevarvs *generationer* Vi har förintat före dem? Vi hade upprättat dem på jorden som Vi icke har upprät-

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ

tat er och Vi sände ned molnen över dem, ösande ner ymnigt med regn, och Vi lät floder strömma under deras kontroll, sedan förintade Vi dem på grund av deras synder och uppreste en annan generation efter dem.

تَكْمُرُوا وَارْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا
وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ
فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ
بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ٧

8. Och om Vi hade sänt ned en skrivelse på pergament till dig och de hade berört den med sina händer, till och med då skulle de icke troende säkerligen ha sagt: ”Detta är ingenting annan än uppenbar trolldom.”

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرطَائِسٍ
فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ٨

9. Och de sade: ”Varför har icke en ängel sänts ned till honom?” Och om Vi hade sänt ned en ängel, skulle saken ha varit avgjord och då skulle de icke ha givits något uppskov.

وَقَالُوا الْوَلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ
وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكَ لَقُضِيَ الْأَمْرُ
ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ ٩

10. Och om Vi hade förordnat en ängel som Sändebud, skulle Vi ha låtit honom framträda som en människa, och sålunda skulle Vi ha låtit det som de själva redan blandar ihop, bli förvirrande för dem.

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا
وَلَلْبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبَسُونَ ١٠

11. Och förvisso har sändebuden förlöjligats före dig, men det de förlöjligade omfattade dem som hånade.

وَلَقَدْ اسْتَهْزَأُوا بِرُسُلِكَ مِنْ قَبْلِكَ
فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا
يُحْتَسِبُونَ ١١

R.2

12. Säg: ”Gå omkring på jorden och se vilket slut de fick som behandlade profeterna som lögnare.”

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِّبِينَ ١٢

13. Säg: "Till vem hör det som finns i himlarna och på jorden?" Säg: "Till Allah." Han har påtagit Sig Själv att visa barmhärtighet. Han kommer sannerligen att fortsätta samla er till uppståndelsens dag. Det råder inget tvivel om det. De som har tillintetgjort sig själva kommer icke att tro.

قُلْ لِمَنْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ قُلْ لِلَّهِ ۗ كَتَبَ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۗ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۗ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

14. Vad som än finns under natten och på dagen, tillhör Honom. Och Han är den Allhörande, den Allvetande.

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْآبِلِ وَالنَّهَارِ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٤﴾

15. Säg: "Skall jag taga någon annan beskyddare än Allah, himlarnas och jordens Skapare, som bespisar och icke är bespisad?" Säg: "Jag har blivit befalld att vara den förste av dem som underkastar sig." Och var du icke bland dem som förbinder medhjälpare med Gud.

قُلْ أَعِيرَ اللَّهُ اتَّخَذَ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُهُ وَلَا يُطْعَمُ ۗ قُلْ إِنِّي أَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٥﴾

16. Säg: "I sanning fruktar jag en ofantlig dags straff, om jag är olydig mot min Herre."

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٦﴾

17. Den, från vilken det vänds bort på den dagen, har Gud verkligen haft barmhärtighet med. Och det är sannerligen en uppenbar framgång.

مَنْ يُصِرْ فَعَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ ۗ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾

18. Och om Allah berör dig med lidande, finns det ingen som kan undanröja det utom Han, och om Han skänker dig välgång, har Han makt att göra allt vad Han vill.

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۗ وَإِنْ يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨﴾

19. Och Han är överväldigande mäktig över Sina tjänare, och Han är den Vise, den Insiktsfulle.

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۖ وَهُوَ الْحَكِيمُ
الْحَبِيرُ ﴿١٩﴾

20. Säg: "Vilket är tyngst vägande som vittnesbörd?" Säg: "Allah är Vittne mellan mig och er. Och denna Qur'an har uppenbarats för mig så att jag kan varna er och vem helst den når, med den. Vad! Bär ni verkligen vittnesbörd om att det finns andra gudar bredvid Allah?" Säg: "Jag bär icke vittnesbörd om det." Säg: "Han är Gud, den Ende, och jag är fullständigt fri från det ni förbinder med Honom."

قُلْ أَمَىٰ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً ۖ قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۖ وَأَوْحَىٰ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنَ لِأُنذِرْكُمْ بِهِ ۖ وَمَنْ بَلَغَ أَيْبَكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةً ۗ أُخْرَىٰ ۖ قُلْ لَا أَشْهَدُ ۚ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٢٠﴾

21. Dem Vi gav boken till känner Honom som de känner sina söner. Men de som ödelägger sina själar, de kommer icke att tro.

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ ۗ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢١﴾

R.3

22. Och vem är mer orättfärdig än den, som smider en lögn mot Allah eller behandlar Hans tecken som lögner? De orättfärdiga skall förvisso icke ha framgång.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢﴾

23. Och tänk på den dagen när Vi skall samla ihop dem alla, då skall Vi säga till dem som förband medhjälpare med Gud: "Var är medhjälparna ni talade om, dem som ni brukade förmoda?"

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا آيِنَ شُرَكَائِكُمْ أَمْ أَكُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٣﴾

24. Slutet på deras onda gärningar kommer icke att bli något

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ

annat än att de kommer att säga:
”Vid Allah, vår Herre, vi var icke
avgudadyrkare.”

رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٤﴾

25. Se hur de ljuger mot sig
själva. Och det som de hittade på
var icke till någon hjälp för dem.

أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ
عَنَّهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٥﴾

26. Och bland dem finns några
som lyssnar till dig, men Vi har
lagt slöjor över deras hjärtan, så
att de icke skall förstå, och Vi har
lagt dövhet i deras öron. Och
även om de ser varje tecken
kommer de icke att tro på det, så
till den grad att när de som icke
tror kommer till dig och dispute-
rar med dig, säger: ”Detta är
ingenting annat än forntida
dagars fabler.”

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا
عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي
أَذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلِمًا
لَّا يُؤْمِنُوبَهَا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ
يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا
إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾

27. Och de förbjuder *andra* att tro
på det och *sig själva* håller de
också borta från det. Och de
fördärvar ingen utom sig själva,
fastän de fattar det bara icke.

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْهَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ
يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا
يَشْعُرُونَ ﴿٢٧﴾

28. Och om du bara kunde se när
de tvingas stå framför elden! De
kommer att säga: ”Ack om vi
ändå kunde sändas tillbaka! Ty
då skulle vi icke behandla vår
Herres tecken som lögnare utan vi
skulle vara bland de troende.”

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ النَّارِ فَقَالُوا
يَلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا
وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٨﴾

29. Nej, det som de förut brukade
dölja har *nu* blivit klart för dem.
Och om de sändes tillbaka, skulle
de med säkerhet vända tillbaka
till det vilket de var förbjudna.
Och de är förvisso lögnare.

بَلْ بَدَّلَهُمْ مَا كَانُوا يَحْفُونَ مِنْ قَبْلُ ۖ
وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا هُوَ عَنْهُمْ وَإِنَّهُمْ
لَكَذِبُونَ ﴿٢٩﴾

30. Och de säger: "Det finns ingenting utom *detta* vårt nuvarande liv och vi skall icke uppväckas igen."

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا
نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ٣٠

31. Och om du bara kunde se när de tvingas stå framför sin Herre. Han kommer att säga: "Är icke detta *andra liv* sant?" De kommer att säga: "Jo, vid vår Herre." Han kommer att säga: "Smaka då straffet för att ni icke trodde."

وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى رَبِّهِمْ ط قَالَ
أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ ط قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا ط
قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ٣١

R.4

32. De som förnekar mötet med Allah är sannerligen förlorare, så till den grad att när timmen överrumplande skall komma över dem, kommer de att säga: "Å, vår sorg över att ha förbisett denna *timme!*" Och de skall bära sina bördor på sina ryggar. Det som de bär är förvisso ont.

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ ط حَتَّى
إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا
يُحْسِرَتْنَا عَلَى مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ
يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَى ظُهُورِهِمْ ط
أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ٣٢

33. Och det jordiska livet är ingenting annat än en lek och ett tidsfördriv. Och det tillkommandes boning är förvisso bättre för dem som är rättfärdiga. Vill ni då icke förstå.

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَ لَهْوٌ ط
وَلِلدَّارِ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ ط
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٣٣

34. Vi vet *helt fullt* att det de säger bedrövar dig, ty det är förvisso icke dig de beskyller för falskhet, utan det är Allahs tecken som ogärningsmännen förkastar.

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ
فَأَنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ
بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ٣٤

35. Och sändebud har sannerligen förkastats före dig, men trots

وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولًا مِنْ قَبْلِكَ فَصَبِرُوا

att de förkastades och förföljdes förblev de tålmodiga tills Vår hjälp kom till dem. Det finns ingen som kan ändra Allahs ord. Och budskap om *tidigare* sändebud har redan kommit till dig.

عَلَىٰ مَا كَذَّبُوا وَ أُوذُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ
نَصْرُنَا ۗ وَلَا مَبْدَلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۗ وَلَقَدْ
جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٥﴾

36. Och om deras bortvändelse är tung för dig, om du kan söka en väg in i jorden eller en stega till himlen och hämta ett tecken, åt dem, *då kan du göra så*. Och om Allah hade *tvungat igenom* Sin Vilja, kunde Han förvisso ha fört dem allesammans till vägledningen. Så var du icke bland dem som saknar kunskap!

وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ
اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ
أَوْ سَلْمًا فِي السَّمَاءِ فَتَاتِيَهُمْ بِآيَةٍ ۖ وَلَوْ
شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٦﴾

37. Bara de som uppriktigt lyssnar kan svara. Och *när det gäller* de döda kommer Allah att uppresa dem *till liv*, sedan skall de föras tillbaka till Honom.

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ ۗ
وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ
يُرْجَعُونَ ﴿٣٧﴾

38. Och de säger: "Varför har icke ett tecken sänts ned till honom från hans Herre?" Säg: "Allah har förvisso makt att sända ned ett tecken, men de flesta av dem vet det icke."

وَقَالُوا الْوَلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ ۗ قُلْ
إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَٰكِنْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

39. Det finns icke ett djur *som kryper* på marken, icke en fågel som flyger med sina två vingar, utan att de är ordnade i samhällen lika era. Vi har icke utelämnat någonting i boken. Sedan skall de samlas ihop till sin Herre.

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا
طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَّةٌ
أَمْثَلُكُمْ ۗ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ
شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٩﴾

40. De som har förkastat Våra tecken är döva och stumma, i fullständigt mörker. Allah låter vem Han vill gå vilse och Han leder vem Han vill på den rätta vägen.

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّوْا وَبُكْمٌ فِي
الظُّلُمٰتِ ۗ مَنْ يَّشِآءِ اللّٰهُ يَضِلِّهٖ ۗ وَمَنْ
يَّشِآءِ يَجْعَلْهٗ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٤٠﴾

41. Säg: ”Vad tänker ni? Om Allahs straff kommer över er eller om *den bestämda* timmen kommer till er, kommer ni då att åkalla någon annan än Allah, om ni är sannfärdiga?”

قُلْ اَرَاَيْتَكُمْ اِنْ اَنْتُمْ عَذَابُ اللّٰهِ
اَوْ اَتَتْكُمْ السَّاعَةُ اَغَيْرِ اللّٰهِ تَدْعُوْنَ
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٤١﴾

42. Nej, men Honom allena kommer ni att åkalla, då kommer Han, om Han behagar, att undanröja det vilket ni ber Honom om *att undanröja*, och ni kommer att glömma det ni förbinder *med Honom*.

بَلْ اِيَّاهُ تَدْعُوْنَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُوْنَ
عِٔ اِلَيْهِ اِنْ شِآءَ وَتَنْسُوْنَ مَا تَشْرِكُوْنَ ۚ ﴿٤٢﴾

R.5

43. Och Vi sände sannerligen *sändebud* till folk före dig, sedan hemsökte Vi dem med fattigdom och motgång, på det att de måtte bli ödmjuka.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا اِلٰى اَمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ
فَاَخَذْنٰهُمْ بِالْبِاسِ ۙ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ
يَتَضَرَّعُوْنَ ﴿٤٣﴾

44. Varför blev de då icke ödmjuka när Vårt straff kom över dem? Utan deras hjärtan förhärdades och satan gjorde så att allt det de gjorde, *tycktes* dem rätt.

فَقَوْلًا اِذْ جِآءَهُمْ بِاَسْنَانٍ تَضَرَّعُوْا وَلٰكِنْ
قَسَتْ قُلُوْبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ
مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٤٤﴾

45. När de sedan glömde det med vilket de hade förmanats och Vi öppnade portarna till allt för dem, till dess att Vi plötsligt, medan de blev fröjdades över vad de fått, grep dem, och tänk! De kastades ned i förtvivlan.

فَلَمَّا نَسُوْا مَا ذُكِّرُوْا بِهِ فَتَخٰنَا عَلَيْهِمْ
اَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ ۗ حَتّٰى ۗ اِذَا فَرِحُوْا بِمَا
اَوْتُوْا اَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً ۙ فَاِذَا هُمْ مُبْلِسُوْنَ ﴿٤٥﴾

46. Så själva rötterna till folket som handlade fel skars av, och all lovprisning tillhör Allah, världarnas Herre.

فَقَطِّعَ دَابِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا^ط
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ^{٤٦}

47. Säg: "Vad tänker ni? Om Allah skulle ta bort er hörsel och er syn och försegla era hjärtan, vilken gud annan än Allah kan föra det *tillbaka* till er?" Se hur Vi framställer tecknen på olika sätt, ändå vänder de sig bort.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ
وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ
إِلَهَ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ^ط أَنْظُرْ كَيْفَ
نُصِرْفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ^{٤٧}

48. Säg: "Vad tänker ni? Om Allahs straff kommer över er plötsligt eller öppet, kommer någon, utom de orättfärdiga människorna, att då bli förintade?"

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ
بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ
الظَّالِمُونَ^{٤٨}

49. Och Vi sänder icke sändebuden som något annat än glädjebbringare och som förmanare. Så över dem som tror och bättrar sig, *skall* ingen fruktan *komma* och icke heller skall de sörja.

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ
وَمُنذِرِينَ^ج فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا
خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ^{٤٩}

50. Och för dem som förkastar Våra tecken, kommer straff att drabba dem för att de var olydiga.

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمْ الْعَذَابُ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ^{٥٠}

51. Säg: "Jag säger icke till er: 'Jag äger Allahs skatter,' men känner icke det osedda, icke heller säger jag till er: 'Jag är en ängel.' Jag följer bara det som är uppenbarat för mig." Säg: "Kan en blind människa och en som ser vara lika?" Vill ni då icke tänka efter?"

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا
أَعْلَمُ الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ^ج
إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَىٰ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي
الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ^ط أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ^{٥١}

R.6

52. Och varna med *hjälp av* den (Qur'anen), dem som fruktar att de skall samlas till sin Herre, för att de icke skall ha någon vän eller medlare förutom Honom, och så att de måtte bli rättfärdiga.

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا
إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وِئَالٌ
وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾

53. Och driv icke bort dem som åkallar sin Herre morgon och afton sökande Hans välbehag. Du är icke alls ansvarig för dem, icke heller är de ansvariga för dig. Så om du skulle driva bort dem vore du bland de orättfärdiga.

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدُوَّةِ
وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۗ مَا عَلَيْكَ مِنْ
حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ
مِنْ شَيْءٍ ۖ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٣﴾

54. Och på liknande sätt har Vi provat några av dem genom andra, på det att de måtte säga: ”Är det dessa som Allah har gynnat bland oss?” Känner icke Allah bäst vilka som är tack-samma?

وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا
أَهَٰؤُلَاءِ مَنِ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا
أَلَيْسَ اللّٰهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٤﴾

55. Och när de som tror på Våra tecken kommer till dig, säg: ”Frid vare med er. Er Herre har påtagit Sig att visa barmhärtighet, så att vem helst av er som handlar illa av okunnighet och ångrar sig därefter och förbättrar sig, då är Han Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.”

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ
سَلِّمٌ عَلَيْكُمْ ۖ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ
الرَّحْمَةَ ۗ إِنَّهُ مِنْ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا
بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ
عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٥﴾

56. Och sålunda framställer Vi tecknen, så att du kan söka förlåtelse, och så att syndarnas väg måtte bli uppenbar.

وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ أَلْبَسْنَا
لِقَوْمٍ سَبِيلَ الْمَجْرِمِينَ ﴿٥٦﴾

R.7

57. Säg: ”Jag är förbjuden att tillbe dem vilka ni åkallar bredvid Allah.” Säg: ”Jag kommer icke att följa era fåfänga önsknings. I så fall skulle jag ha gått förlorad och jag skulle icke varit bland de rätt vägleda.”

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ ط قُلْ لَا آتِيْعُ أَهْوَاءَكُمْ ل
قَدْ صَلَّتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ٥٧

58. Säg: ”Jag grundar min ståndpunkt på ett klart bevis från min Herre och ni förkastar det. Det som ni önskar skall påskyndas ligger icke i min *makt*. Beslutet vilar inte hos någon annan än Allah. Han förklarar sanningen och Han är den Bäste av alla domare.”

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ ط
مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ ط
إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ط يَقْضِ الْحَقُّ وَهُوَ
خَيْرُ الْفَصِلِينَ ٥٨

59. Säg: ”Om det ni önskar påskynda vore i min *makt*, skulle frågan mellan mig och er förvisso ha blivit beslutad. Och Allah känner de orättfärdiga bäst.”

قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ
لَقَضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ط وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ٥٩

60. Och hos Honom finns nycklarna till det osedda. Ingen känner dem utom Han. Och Han vet vad som finns på landet och i havet. Och det faller icke ett löv utan att Han vet det, icke heller finns det ett frö i jordens djupa mörker, icke heller något grönt eller torrt, utan att det är *bevarat* i en tydlig bok.

وَ عِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا
هُوَ ط وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ ط وَمَا
تَسْقُطُ مِنْ وَرْقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ
فِي ظُلْمَتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا
يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ٦٠

61. Och det är Han som tar era själar om natten och vet vad ni gör om dagen, sedan reser Han upp er igen under den, på det att den fastställda tiden måtte bli fullständig. Sedan skall ni åter-

وَ هُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا
جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثْكُمْ فِيهِ
لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَيَّءٌ ثُمَّ إِلَيْهِ

vända till Honom. Då kommer Han att upplysa er om vad ni brukade göra.

مَرَّ جَعِكُمْ ثُمَّ يَنْبِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٦١﴾

R.8

62. Och Han är överväldigande Mäktig över Sina tjänare och Han sänder beskyddare att vaka över er, till dess att, när döden kommer till någon av er, Våra sändebud (änglar), tar hans själ, och de misslyckas icke.

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ
عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ۗ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ
الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرِطُونَ ﴿٦٢﴾

63. Sedan förs de tillbaka till Allah, deras sanne Herre. Hans är domslutet. Och Han är den Snabbaste i att räkna.

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ ۗ أَلَا لَهُ
الْحُكْمُ ۗ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحٰسِبِينَ ﴿٦٣﴾

64. Säg: ”Vem befriar er från landets och havets olyckor när ni åkallar Honom i ödmjukhet och i hemlighet, och säger: ’Om Han befriar oss från detta, kommer vi sannerligen att vara bland dem som är tacksamma?’”

قُلْ مَنْ يُنَجِّيْكُمْ مِّنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ
وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۗ
لَّيِّنٌ أُنجِنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ
مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٤﴾

65. Säg: ”Allah befriar er från dem och från varje trångmål, ändå förbinder ni medhjälpare med Honom.”

قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيْكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ
ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾

66. Säg: ”Han har makt att sända straff över er från ovan eller från marken under era fötter eller att göra det till ert öde att splittras i ömsesidigt fiendliga* sekter och låta er smaka varandras våldsamheter.” Se hur Vi förklarar

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ
عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ
أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ

*6:66 Uttrycket (يَلْبَسُكُمْ jalbisakum) ger en bild av en plåga som permanent sätter sig fast och blir en del av kroppen, likt en andra hud. En korrekt översättning kräver därför att man även uttrycker beständighet.

tecknen på olika sätt, på det att de måtte förstå!

بَأْسَ بَعْضٍ ۖ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ
الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٦﴾

67. Och ditt folk har förkastat det fastän det är sanningen. Säg: ”Jag är icke en väktare över er.”

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۗ قُلْ
لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٧﴾

68. För varje profetia finns det en fastställd tid, och snart kommer ni att få veta.

لِكُلِّ نَبَأٍ مُسْتَقَرٌّ ۖ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

69. Och när du ser dem som ger sig in på struntprat, beträffande Våra tecken, vänd du dig då bort från dem till dess att de sysslar med annat tal än det. Och om satan skulle förmå dig att glömma, sitt då icke tillsammans med de orättfärdiga människorna efter det att du minns.

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا
فَاعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي
حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۗ وَإِمَّا يَنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ
فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٦٩﴾

70. Och de som är rättfärdiga är icke alls ansvariga för det de gör, utan deras plikt är att förmana dem så att de måtte frukta Allah.

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ
شَيْءٍ ۚ وَلَكِنْ ذِكْرًا لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٧٠﴾

71. Och lämna dem ensamma som tar sin religion för att vara en lek och ett tidsfördriv, och som tjusats av det världsliga livet. Och förmana människor med den (Qur'anen) så att icke en själ överlämnas till evig fördömmelse för det den har förtjänat. Den skall icke ha någon hjälpare eller medlare förutom Allah, och även om den bjuder varje lösen, skall det icke accepteras från den. Det är dessa som har lämnats över till förintelse för sina egna gärning-

وَذُرِّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا
وَغَرَّتُهُمْ الْحَيَوَةُ الدُّنْيَا وَذَكَّرَبِهِ أَنْ
تُبَسَّلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ ۗ لَيْسَ لَهَا مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَئِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ ۗ وَإِنْ تَعَدَّلْ
كُلَّ عَدَلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا ۗ لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ

ar. De skall få en dryck av kokande vatten och ett smärtsamt straff för att de icke trodde.

حَمِيمٍ وَعَذَابٍ أَلِيمٍ بِمَا كَانُوا
عَٰلِفِينَ يُكْفُرُونَ ﴿٧١﴾

R.9

72. Säg: ”Skall vi åkalla det som varken kan gagna eller skada oss vid sidan av Allah, och skall vi tvärt vändas tillbaka på våra hälar efter det att Allah har väglett oss? Likt en som satanerna lockar bort och lämnar honom förvirrad i landet, och som har följeslagare som kallar honom till vägledning och säger: 'Kom till oss?'” Säg: ”Allahs vägledning är den enda sanna vägledningen och vi har befallts att underkasta oss alla världarnas Herre.

قُلْ أَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا
وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ
هَدَانَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ
فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ ۚ لَهُ أَصْحَابٌ
يَدْعُونَهُ إِلَىٰ الْهُدَىٰ ۚ إِنَّهُ هَدَىٰ
اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ ۖ وَأَمْرُنَا لِنَسْلَمَ لِرَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿٧٢﴾

73. Och vi har givits befallningen: 'Förrätta bönen och frukta Honom,' och det är till Honom Som ni skall samlas.”

وَأَن أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَهُوَ الَّذِي
إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٣﴾

74. Och det är Han som skapade himlarna och jorden på rätt sätt, och den dag då Han kommer att säga: ”Var!” Och det blir till*. Hans Ord är sanningen och på den dagen när trumpeten kommer att blåsas kommer konungariket att vara endast Hans. Han känner det osedda och det sedda. Och Han är den Vise, den Allt Underkunnige.

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
بِالْحَقِّ ۗ وَيَوْمَ يَقُولُ كُن فَيَكُونُ ۗ قَوْلُهُ
الْحَقُّ ۗ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ ۗ
عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۗ وَهُوَ الْحَكِيمُ
الْخَبِيرُ ﴿٧٤﴾

75. Och kom ihåg den tid när Abraham sade till sin fader Azar: ”Tar du avgudar till gudar? Jag ser förvisso dig och ditt folk i

وَإِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ لِاَبِيْهِ اَزْرَاۗتَتَّخِذْ
اَصْنَامًا الْهٰٓءِلَآءِ اِلٰٓهَآءِ اَرْبٰبَ وَّقَوْمَكَ

*6:74 Se förklaring till ”Var! Och det blir till” (كُنْ فَيَكُونُ) kun fajakun) beträffande vers 3:48. (Utgivaren).

uppenbar villfarelse.”

76. Och sålunda visade Vi Abraham himlarnas och jordens konungadöme på det att han *måtte bli rätt vägledd* och så att han måtte vara bland dem som äger trosvisshet.

77. Och när natten mörknade över honom såg han en stjärna. Han sade: ”Detta är min Herre!” Men när den slocknade sade han: ”Jag tycker icke om dem som slocknar.”

78. Och när han såg månen stiga upp och sprida ljus sade han: ”Detta är min Herre!” Men när den gick ned, sade han: ”Om min Herre icke vägleder mig, kommer jag förvisso att vara bland dem som går vilse.”

79. Och när han såg solen gå upp och sprida ljus, sade han: ”Detta är min Herre! Detta är den största.” Men när *även* den gick ned, sade han: ”Å, mitt folk, jag är förvisso kvitt det ni förbinder *med Gud*.”

80. Jag har vänt mitt ansikte mot Honom Som skapade himlarna och jorden och alltid böjt mig *mot Gud*, och jag är icke bland dem som förbinder gudar *med Gud*.”

81. Och hans folk tvistade med honom. Han sade: ”Tvistar ni med mig om Allah när Han har väglett mig *rätt*? Och jag fruktar icke det som ni förbinder med Honom, såvida inte min Herre vill det. Min Herre omfattar alla ting i Sin kunskap. Vill ni då icke låta er förmanas?

فِي ضَلِيلٍ مُّبِينٍ ﴿٧٥﴾

وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ
الْمُوقِنِينَ ﴿٧٦﴾

فَلَمَّا جَبَّ عَلَيْهِ إِلِيلٌ رَّا كَوْكَبًا ؕ قَالَ
هُذَا رَبِّي ؕ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أَحِبُّ
الْأَفْلِينَ ﴿٧٧﴾

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي ؕ
فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي
لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴿٧٨﴾

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي
هَذَا أَكْبَرُ ؕ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي
بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٩﴾

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلدِّينِ فَطَرَّ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ خَنِيفًا وَمَا أَنَا
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٠﴾

وَحَاجَّةُ قَوْمِهِ ؕ قَالَ أَتَحَابُّونِي فِي اللَّهِ
وَقَدْ هَدَانِ ؕ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا ؕ وَسِعَ رَبِّي كُلَّ
شَيْءٍ عِلْمًا ؕ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨١﴾

82. Och varför skulle jag frukta det som ni förbinder *med Allah*, när ni icke är rädda för att förbinda det med Allah, för vilket Han icke har sänt ned någon befogenhet till er?" Vilket av de två partierna har då större rätt till trygghet, om ni sannerligen vet?

وَكَيفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا
تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ
يُنزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ
الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ ۚ إِنَّ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٨٢﴾

83. De som tror och icke blandar ihop sin tro med orättfärdighet, det är de som skall få känna sig trygga, och som är *rätt* vägleda.

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ
بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ
مُهْتَدُونَ ﴿٨٣﴾

R.10

84. Och det är Vårt skäl som Vi gav till Abraham mot hans folk. Vi upphöjer den Vi behagar i rang. Din Herre är sannerligen Vis, Allvetande.

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى
قَوْمِهِ ۖ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأِهِ ۗ
إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٤﴾

85. Och Vi gav honom Isak och Jakob, var och en vägledde Vi *rätt*, och Noak hade Vi väglett *rätt* dessförinnan, och David och Salomon och Job och Josef och Moses och Aron. Sålunda belönar Vi dem som gör goda gärningar.

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۗ كُلًّا
هَدَيْنَا ۗ وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ
ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ
وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ ۗ وَكَذَٰلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾

86. Och Vi vägledde Sakarias och Johannes och Jesus och Elias, var och en av dem var bland de *rättfärdiga*.

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلَىٰ ۗ كُلًّا
مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾

87. Och Vi vägledde också Ismael och Elisa och Jonas och Lot, och var och en av dem upphöjde Vi över folket.

وَأِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ ۗ وَلُوطًا ۗ
وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾

88. Och Vi upphöjde dessutom några av deras fäder och deras barn och deras bröder och Vi utvalde dem och Vi vägledde dem på den rätta vägen.

وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ
وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٨﴾

89. Det är Allahs vägledning. Därigenom vägleder Han dem Han behagar av Sina tjänare. Och om de hade tillbett något alls bredvid Honom skulle förvisso allt de gjorde inte ha varit till något gagn för dem.

ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ ۗ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٩﴾

90. Det är till dessa Vi gav Boken och förmågan till omdöme och Profetvärdigheten. Men om dessa människor förnekar dem *spelar det ingen roll*, ty Vi har nu anförtrött dem åt ett folk som icke förnekar dem.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ
وَالنُّبُوَّةَ ۚ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ
وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٩٠﴾

91. Det är dessa vilka Allah vägledde *rätt*, så följ du deras vägledning. Säg: "Jag ber er icke om någon belöning för det. Detta är ingenting annat än en förmaning till hela mänskligheten."

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَّتْهُمْ
اِقْتَدَهُ ۗ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۗ
إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾

R.11

92. Och de misslyckades med att respektera Allah så som Han bör respekteras när de sade: "Allah har icke uppenbarat någonting för någon människa." Säg: "Vem uppenbarade boken som Moses kom med, ett ljus och en vägledning för folket, fastän ni behandlar den som papperslappar, vilka ni visar medan ni döljer många. Och ni fick lära er det som varken ni eller era fäder visste?" Säg: "Allah." Lämna dem sedan att roa sig med sitt fåfänga prat.

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا
أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍ ۗ قُلْ مَنْ
أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا
وَهُدًى لِلنَّاسِ لِتَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ
تَبْدُونَهَا وَتُحْفُونَ كَثِيرًا ۚ وَعَلَّمْتُمْ مَا
لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ ۗ قُلِ اللَّهُ
ثُمَّ ذَرَهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٢﴾

93. Och detta är en bok som Vi har uppenbarat, full av välsignelser, för att uppfylla det som föregick den, och för att göra det möjligt för dig att varna städernas moder och dem runt den (staden). Och de som tror på det tillkommande tror också på den (boken) och de ger noggrant akt på sina böner.

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبْرَكًا مُصَدِّقًا
الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى
وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ
يُحَافِظُونَ ﴿٩٣﴾

94. Och vem är mer orättfärdig än den som smider en lögn mot Allah, eller säger: ”Det har uppenbarats för mig”, fastän ingenting har uppenbarats för honom, och som säger: ”Jag skall sända ned något liknande det som Allah har sänt ned?” Och om du bara kunde se när de orättfärdiga befinner sig i dödsångest och änglarna sträcker fram sina händer och säger: ”Ge upp era själar. Idag skall ni givas onådens straff på grund av det som ni falskt talade mot Allah och på grund av att ni med förakt vände er bort från Hans tecken.”

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ
وَمَنْ قَالَ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمْرَاتِ
الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ
أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمْ ۗ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ
عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى
اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ
تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٤﴾

95. Och liksom Vi först skapade er kommer ni nu en och en till Oss, och ni har lämnat det som Vi skänkte er bakom era ryggar, och Vi ser icke några medlare med er, beträffande vilka ni hävdade att de var Guds medhjälpare i era angelägenheter. Nu har ni avskurits från varandra och det vilket ni förmodade, har svikit er.

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ
ظُهُورِكُمْ ۗ وَمَا نَرَى مَعَكُمْ
شُفَعَاءَ كُمْ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ
شُرَكَاءُ ۗ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ

عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٥﴾

R.12

96. Det är sannerligen Allah som låter fröer och dadelkärnor att öppna sig. Han frambringar det levande ur det döda och Han är frambringaren av det döda från det levande. Det är Allah, varför har ni då vänt er bort?

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى ^ط يُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ
الْحَيِّ ^ط ذَلِكَ اللَّهُ فَالِي تَوْفُكُونَ ^{٩٦}

97. Han åstadkommer dagningens klyvning och Han gjorde natten till vila och solen och månen för tideräkningen. Det är påbudet från den Mäktige, den Vise.

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا
وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ^ط ذَلِكَ
تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ^{٩٧}

98. Och det är Han som har skapat stjärnorna för er så att ni med deras hjälp måtte följa den rätta riktningen genom landets och havets djupa mörker. Vi har i detalj förklarat tecknen för ett folk som äger kunskap.

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا
بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ^ط قَدْ فَصَّلْنَا
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ^{٩٨}

99. Och det är Han som har frambringat er ur ett enda väsen och för er finns det en tillflyktsort och en boning. Vi har i detalj förklarat tecknen för ett folk som förstår.

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
فَمُسْتَقَرًّا وَمُسْتَوْدَعًا ^ط قَدْ فَصَّلْنَا
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ^{٩٩}

100. Och det är Han Som sänder ner vatten från molnet, och därmed frambringar Vi varje slags gröda. Och med den frambringar Vi sedan grönt lövverk från vilket Vi åstadkommer sädesax. Och från dadelpalmen kommer klasar som hänger lågt ur dess skidor. Och därmed åstadkommer Vi vingårdar och oliver och granatäpplen, lika och olika. Se på dess frukter och sättet på vilket den bär frukt och dess mognande. I detta finns

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا
مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا
وَمِنَ النَّخْلِ مِنَ النَّخْلِ مَتِّقُونَ دَانِيَةً
وَجَنَّتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ
وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ^ط

förvisso tecken för ett folk som tror.

أَنْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ ط

إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾

101. Och de anser Djinnerna vara Allahs medhjälpare, fastän Han skapade dem, och falskt och utan någon kännedom tillskriver de Honom söner och döttrar. Helig är Han och upphöjd långt över vad de tillskriver *Honom*,

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ ط

وَخَرَفُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ط

سُبْحٰنَهُ وَتَعٰلٰى عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿١٠١﴾

R.13

102. himlarnas och jordens Upphovsman. Hur kan Han ha en son när Han icke har någon maka och när Han har skapat allt och har kännedom om alla ting?

بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ط اَنۢى يَكُوْنُ

لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً ط وَخَلَقَ

كُلَّ شَيْءٍ ؕ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١٠٢﴾

103. Sådan är Allah, er Herre. Det finns ingen Gud utom Han, alltings Skapare, så tillbed Honom. Och Han är Beskyddare över allt.

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ ؕ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ

خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ؕ فَاَعْبُدُوْهُ ؕ وَهُوَ عَلَىٰ

كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ ﴿١٠٣﴾

104. Blickar kan icke nå Honom men Han når blickarna. Och Han är den Skarpsinnige, den Helt Insiktsfulle.

لَا تَدْرِيْكَهٗ الْاَبْصَارُ ؕ وَهُوَ يَدْرِيْكَ

الْاَبْصَارَ ؕ وَهُوَ اللّٰطِيْفُ الْخَبِيْرُ ﴿١٠٤﴾

105. Uppenbara bevis har san- nerligen kommit till er från er Herre, så för vem som ser, är det till hans eget bästa, och för vem helst som blir blind är det till skada för honom själv. Och jag är icke en väktare över er.

قَدْ جَاءَكُمْ بَصٰٓئِرٌ مِّنْ رَبِّكُمْ ؕ فَمَنْ

اَبْصَرَ فَلِنَفْسِهٖ ؕ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا ط

وَمَا اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيْظٍ ﴿١٠٥﴾

106. Och sålunda varierar Vi tecknen på det att sanningen måtte bli fastställd och så att de kan säga: "Du har lärt ut och lärt väl", och Vi varierar tecknen så att Vi kan förklara dem för ett folk som har kunskap.

وَكَذٰلِكَ نَصْرَفُ الْاٰيٰتِ وَلِيَقُوْلُوْا

دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٠٦﴾

107. Följ det som har uppenbarrats för dig från din Herre, det finns ingen Gud utom Han, och vänd bort från avgudadyrkarna.

اتَّبِعْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٧﴾

108. Och om Allah hade tvingat igenom Sin vilja, skulle de icke ha satt upp gudar bredvid Honom. Och Vi har icke gjort dig till en väktare över dem, icke heller är du en beskyddare över dem.

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا ۗ وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۚ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٨﴾

109. Och okväda icke dem som de åkallar bredvid Allah, så att de icke av illvilja i sin okunnighet okvädar Allah. Sålunda har Vi för varje folk låtit deras gärningar tyckas dem skäligen. Sedan skall de återvända till sin Herre, och Han kommer att upplysa dem om vad de brukade göra.

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ كَذَلِكَ زَيَّأْنَا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ۖ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٩﴾

110. Och de svär sina kraftigaste eder vid Allah att om det kom ett tecken till dem, skulle de förvisso tro på det. Säg: ”Tecken finns förvisso hos Allah. Men vad skulle få er att förstå att de icke kommer att tro när tecknen kommer?”

وَاقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَيُؤْمِنُنَّ بِهَا ۗ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١١٠﴾

111. Och Vi skall låta deras hjärtan och förmåga att se återgå till samma tillstånd som de var i när de ursprungligen förkastade Våra tecken, eftersom de icke trodde på det första gången, och Vi skall lämna dem i deras överträdelse att vandra i förvirring.

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَنْذِرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١١﴾

Del 8

R.14

112. Och även om Vi sände ned änglar till dem och de döda talade till dem, och Vi samlade alla ting till dem ansikte mot ansikte, skulle de icke tro, såvida Gud icke *tvungade igenom* Sin vilja. Men de flesta av dem är okunniga.

وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ
وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ
قُبَلًا مَا كَانُوا لِيَوْمِنَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١٢﴾

113. Och på liknande sätt har Vi för varje profet skapat fiende, sataner, från människorna och från Djinnerna. De föreslår varandra förgyllt tal för att vilseleda. Och om din Herre hade *tvungat igenom* Sin vilja, skulle de icke ha gjort det, så lämna dem ensamma med det som de diktar ihop,

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ
الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ
زُخْرَفَ الْقَوْلِ عُرُورًا ۗ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ
مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٣﴾

114. för att deras hjärtan, vilka icke tror på det tillkommande, måtte böja sig mot det och att de måtte bli nöjda med det och att de måtte *fortsätta* förtjäna vad de förtjänar.

وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفِيدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ
مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٤﴾

115. Skall jag söka efter en annan domare än Allah, när det är Han som har sänt ned boken fullt förklarad till er? Och dem till vilka Vi gav boken vet att den har sänts ned från din Herre med sanning, så var du icke bland dem som tvivlar.

أَفَعَيِّرَ اللَّهُ أَبْتِغَىٰ حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ
إِلَيْكُمْ الْكِتَابَ مَفْصَلًا ۗ وَالَّذِينَ أُتَيْنَهُمُ
الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ
بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٥﴾

116. Och din Herres ord är fullkomnat i sanning och rättvisa. Ingen kan ändra Hans ord, och Han är den Allhörande, den Allvetande.

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۗ
لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٦﴾

117. Och om du lyder de flesta på jorden, kommer de att leda dig bort från Allahs väg. De följer ingenting annat än en *ren* förmodan, och de gör ingenting annat än ljuger*.

وَإِنْ تُطِيعُوا أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ
يُضِلُّوكُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۗ إِنَّ يَتَّبِعُونَ
إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٧﴾

118. Din Herre vet helt visst bäst vilka som irrar vilse från Hans väg, och Han vet bäst vilka som är rätt vägledde.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ
سَبِيلِهِ ۗ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٨﴾

119. Ät då av det över vilket Allahs namn har uttalats om ni tror på Hans tecken.

فَكُلُوا مِمَّا ذَكَرَ اللَّهُ عَلَيْهِ إِنْ
كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٩﴾

120. Och vilket skäl har ni för att icke äta av det över vilket Allahs namn har uttalats när Han redan har förklarat vad Han har förbjudit för er, utom det ni är tvingade till. Och helt visst vilseleder många *andra* genom sina onda begär och i brist på kunskap. Förvisso känner er Herre överträdarna bäst.

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذَكَرَ اللَّهُ
عَلَيْهِ وَقَدْ فَضَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْهِمْ
إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا
يُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ إِنَّ
رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١٢٠﴾

121. Och sky uppenbara synder så väl som hemliga. De som förtjänar synd kommer förvisso att bli belönade för det som de har förtjänat.

وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ ۗ إِنَّ
الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيَجْزَوْنَ بِمَا
كَانُوا يَفْتَرِفُونَ ﴿١٢١﴾

122. Och ät icke av det över vilket Allahs namn icke har uttalats, ty det är sannerligen orent. Och helt visst inbillar satanerna sina

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذَكَرِ اللَّهُ عَلَيْهِ
وَأِنَّهُ لَفِسْقٌ ۗ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَيُؤْوِحُونَ

*6:117 Här är ordet "ljuga" inte tillräckligt för att återge den fullkomliga betydelsen av ordet (يَخْرُصُونَ *jakhrusūn*) vilket har en bredare innebörd, likt att uppdikta eller påstå att man kan förutse framtiden fastän de bara gör vilda gissningar.

vänner att de kan tvista med er. Och om ni lyder dem, kommer ni verkligen att vara bland dem som sätter upp gudar *bredvid Gud*.

إِلَىٰ أَوْلِيَّيْهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ
أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢٦﴾

R.15

123. Kan den som var död, sedan Vi givit honom liv och skapat ett ljus för honom med vilket han vandrar bland människor, vara lik den vars tillstånd är att han befinner sig i djupt mörker, varifrån han icke kan komma ut? Sålunda har de icke troendes gärningar utformats så att de *tycks* dem vackra.

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا
يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلَهُ فِي
الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا ۗ كَذَلِكَ
زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

124. Och sålunda har Vi i varje stad tillåtit de ledande bland syndarna* att smida ränker *mot sanningen* i den, och de smider inga ränker utom mot sina egna själar, men de fattar det icke.

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا
مُجْرِمِينَهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا ۗ وَمَا يَمْكُرُونَ
إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٤﴾

125. Och när det kommer ett tecken till dem säger de: "Vi kommer icke att tro förrän vi får något liknande det som Allahs sändebud *tidigare* har fått." Allah vet bäst var Han skall placera Sitt budskap. Förödmjukelse inför Allah och ett strängt straff skall drabba syndarna på grund av deras ränksmideri.

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ
نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ
حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ۗ سَيُصِيبُ الَّذِينَ
أَجْرُمُوا صَغَارًا عِنْدَ اللَّهِ وَوَعْدَ اللَّهِ شَدِيدٌ
بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٥﴾

*6:124 Uttrycket "de ledande bland syndarna" (أكبر مجرميها) *akábira mudjrimihá*) betyder ordagrant "de stora bland de syndfulla i den staden". Ordet "stor" kan här betyda de som haft en större andel i synden och att de således är framträdande bland dem som ledare, eller så kan det betyda de stora och inflytelserika medlemmarna i ett syndigt samhälle

126. Så för vem helst Allah önskar vägleda öppnar Han hans hjärta* för *antagandet av islam*, och för vem helst Han önskar låta irra vilse, gör Han hans hjärta så trångt, som om han besteg en brant uppförbacke. På så sätt åsamkar Allah dem som icke tror ett straff.

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ
لِلْإِسْلَامِ ۗ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ
صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي
السَّمَاءِ ۗ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٦﴾

127. Och detta är din Herres väg, som leder rakt till Honom. Vi har verkligen förklarat tecknen i detalj för ett folk som vill låta sig förmanas.

وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ۗ قَدْ فَصَّلْنَا
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٧﴾

128. För dem finns en fridens vistelseort hos deras Herre och Han är deras Vän på grund av deras gärningar.

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٨﴾

129. Och den dag när Han kommer att samla ihop dem alla tillsammans kommer Han att säga: "Å, ni grupp av Djinner! Ni sökte vinna över väldigt många från människorna till er själva!" Och deras vänner bland människorna kommer att säga: "Vår Herre, vi drog nytta av varandra, men nu har vi nått den tid som Du fastställde för oss." Han kommer att säga: "Elden är er vistelseort, i den skall ni dvälas, förutom vad Allah måtte vilja." Din Herre är förvisso Vis, Allvetande.

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ۗ يَمْعَشَرِ الْجِنَّ
قَدِ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ ۗ وَقَالَ
أَوْلِيُّهُمْ مِمَّنْ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمَعَ
بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَوَلَعْنَا أَدْنَىٰ الَّذِي أَجَلْتَ
لَنَا ۗ قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَلِدِينَ فِيهَا إِلَّا
مَا شَاءَ اللَّهُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٩﴾

130. Och på samma sätt sätter Vi några av de orättfärdiga över de andra på grund av det de förtjänade.

وَكَذَلِكَ نُؤَيِّنُ بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٣٠﴾

*6:126 Ordet (صَدْرٌ *sadra*) kan översättas med "hjärta" (Se ordboken "Al-Munjid")

R.16

131. ”Å, ni, Djinnens och människors sällskap! Kom icke sändebud till er från era egna led vilka berättade om Mina tecken för er och som varnade er för mötet på denna er dag?” De kommer att säga: ”Vi bär vittnesbörd mot oss själva.” Och det världsliga livet bedrog dem. Och de kommer att bära vittnesbörd mot sig själva om att de icke var troende.

يَمْعَشَرِ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ الْمَيَاتِكُمْ
رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي
وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا
شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣١﴾

132. Detta för att din Herre icke vill förstöra städerna orättfärdigt medan dess människor var ovarnade.

ذَلِكَ أَنْ لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ
بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا غَفْلُونَ ﴿١٣٢﴾

133. Och för alla finns grader i ställning i enlighet med det de gör, och din Herre är icke omedveten om vad de gör.

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ
بِعَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٣﴾

134. Och din Herre är Själv-tillräcklig, fylld av barmhärtighet. Om Han behagar kan Han göra Sig av med er och låta vem Han behagar efterträda er, liksom Han har upprest er från ett annat folk.

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ۗ إِنْ يَشَاءُ
يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ
كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٤﴾

135. Det som ni har lovats skall förvisso komma att ske och ni kan icke omintetgöra det.

إِنَّ مَا تُوْعَدُونَ لَأَتِي ۗ وَمَا أَنْتُمْ
بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٥﴾

136. Säg: ”Å, mitt folk, gör ert bästa. Jag agerar också. Snart kommer ni att få veta vem boningens slutliga belöning skall tillhöra.” Syndarna skall förvisso icke ha framgång.

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي
عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۗ مَنْ تَكُونُ لَهُ
عَاقِبَةُ الدَّارِ ۗ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظُّلِمُونَ ﴿١٣٦﴾

137. Och de har tilldelat Allah en del av skördarna och boskapen som Han har frambringat, och de säger: ”Detta är för Allah”, som de föreställer sig det, ”och detta är för våra avgudar.” Men det som är för deras avgudar når icke Allah, medan det som är för Allah når deras avgudar. Ont är det de beslutar.

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ
نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا
لِشُرَكَائِنَا ۚ فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا
يَصِلُ إِلَى اللَّهِ ۚ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ
إِلَى شُرَكَائِهِمْ ۗ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٧﴾

138. Och på liknande sätt har deras avgudar medfört att det tycks många av avgudadyrkarna vackert att dräpa sina barn, på det att dessa *avgudar* kan fördärva dem och orsaka förvirring i deras religion. Och om Allah hade *tvingat igenom* Sin vilja, skulle de icke ha gjort detta; så lämna dem ensamma i det och *i det* som de hittar på.

وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ
قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاءُ وَهُمْ لَيُرَدُّوهُمْ
وَلَيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِيْنَهُمْ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾

139. Och de påstår: ”Sådan och sådan boskap är förbjuden. Ingen skall äta därav utom den vi behagar”, så försäkrar de. Och där finns boskap vars ryggar är förbjudna, och där finns boskap över vilka de icke uttalar Allahs namn, smidande en lögn mot Honom. Snart kommer Han att vedergälla dem för det som de har diktat upp.

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ ۚ لَا
يُطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَّشَاءُ بِزَعْمِهِمْ
وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا
يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ ۗ
سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٩﴾

140. Och de säger: ”Det som är i sådan och sådan boskaps moderliv är *reserverat* för våra män och det är förbjudet för våra hustrur”, men om det är dödfött, då delar de *alla* det. Han kommer att löna dem för deras påstående. Han är förvisso Vis, Allvetande.

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ
خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَى
أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ
شُرَكَاءُ ۗ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ ۗ إِنَّهُ
حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٤٠﴾

141. De är sannerligen förlorare som dåraktigt dräper sina barn i brist på kunskap, och gör det olagligt som Allah har försett dem med, i det att de smider en lögn mot Allah. De har verkligen irrat vilse och är icke rätt vägleda.

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا
بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ
افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا

مُهْتَدِينَ ﴿١٤١﴾

R.17

142. Och det är Han som framställer trädgårdar, gallerverksförsedda och icke gallerverksförsedda, och dadelpalmen och sädesfälten, vilkas frukter varierar i smak, och oliven och granatäpplet, likartade och olikartade. Åt av dess frukt när de bär frukt och betala det som tillkommer Honom på skördedagen och överskrid icke gränserna. Allah älskar förvisso icke dem som överskrider gränserna.

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ
وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ
مُخْتَلِفًا أَلْوَانًا وَالزَّيْتُونَ وَالرَّمَانَ
مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلًّا مِنْ ثَمَرِهِ
إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا
تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤٢﴾

143. Och av boskapen har Han skapat några för last och några för slakt. Åt av det som Allah har försett er med, och följ icke i satans fotspår. Han är förvisso en öppen fiende för er.

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَفَرَشَاتٌ كُلًّا
مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوتِ
الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٤٣﴾

144. Och av boskapen har Han skapat åtta makar allt som allt, bestående av två av fåret och två av getterna. Säg: "Är det de två av hankön som Han har förbjudit eller de två av honkön eller det som de två av honköns moderliv innehåller? Upplys mig med kunskap om ni är sannfärdiga."

ثَمْنِيَّةَ الْأَزْوَاجِ مِنَ الضَّانِّ اثْنَيْنِ وَمِنَ
الْمَعْزِ اثْنَيْنِ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَم
الْأُنثَيَيْنِ أَمَا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ
الْأُنثَيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿١٤٤﴾

145. Och två av kamelerna och två av nötkreaturen. Säg: "Är det de två av hankön som Han har förbjudit eller de två av honkön eller det som de två av honköns moderliv innehåller? Var ni närvarande när Allah föreskrev detta för er?" Vem är då mer orättfärdig än den som smider en lögn mot Allah så att han utan kunskap kan leda människor vilse. Allah vägleder förvisso icke de orättfärdiga människorna.

R.18

146. Säg: "I det som har uppenbarats för mig finner jag icke alls någonting förbjudet för en ätare som önskar äta det, utom det som självdör eller blod som strömmat fram, eller svinets kött, ty *allt* det är orent eller det som är vanhelgat och över vilket ett annat namn än Allahs har åkallats. Men för den som drivs till det av nöd*, utan att vara varken olydig eller att överskrida gränsen, då är din Herre helt visst Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig."

147. Och för dem som är judar förbjöd Vi alla djur som har klor, och av oxarna och fåren och getterna förbjöd Vi dem deras fett utom det som deras ryggar bär eller inälvorna eller det som finns inuti benen. Med det lönade Vi dem för deras uppror. Och helt säkert är Vi sannfärdiga.

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ ^ط قُلْ
 أَلَذَّكَّرِينَ حَرَّمَ أَمْ الْأُنثِيَّاتِ أَمْ
 اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثِيَّاتِ ^ط أَمْ
 كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّكُمْ اللَّهُ بِهَذَا
 فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
 يُضِلُّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ ^ط إِنَّ اللَّهَ
 لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ^{١٤٥}

قُلْ لَا آجِدُ فِي مَا أُوْحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى
 طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً
 أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خنزِيرٍ فَإِنَّهُ
 رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ^ج فَمَنْ
 اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ^{١٤٦}

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ ^ج
 وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ
 شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا
 أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ^ط ذَلِكَ
 جَزَاؤُهُمْ بِبَغْيِهِمْ ^ط وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ ^{١٤٧}

*6:146 Här betyder ordet (إِضْطَرَّ *idturra*) "nödsakad av hunger" och "utsvulten bortom all förmåga att stå ut med svälten."

148. Men om de anklagar dig för falskhet, säg: ”Er Herre är den alltomfattande barmhärtighetens Herre, och Hans vrede skall icke vändas bort från de skyldiga människorna.”

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ
وَاسِعَةٍ ۖ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ
الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٨﴾

149. De som förbinder medhjälpare till Allah kommer att säga: ”Om det hade behagat Allah, kunde vi icke ha satt upp likar med Honom, icke heller kunde våra fäder ha gjort det, icke heller skulle vi ha gjort något olagligt.” På liknande sätt anklagade de som var före dem Allahs sändebud för falskhet tills de smakade Vår vrede. Säg: ”Har ni någon kunskap? Framställ den då inför oss. Ni följer bara en ren förmodan, och ni ljuger bara.”

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا
أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ
شَيْءٍ ۗ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا ۗ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ
عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا ۗ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا
الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿٤٩﴾

150. Säg: ”Till Allah hör det avgörande beviset. Om Han hade tvingat igenom Sin vilja, skulle Han förvisso ha väglett er alla.”

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۗ فَلَوْ شَاءَ
لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٠﴾

151. Säg: ”För fram era vittnen som intygar att Allah har förbjudit detta.” Om de vittnar, vittna du icke med dem, följ du icke heller deras onda böjelser, som behandlar Våra tecken som lögnar och som icke tror på det tillkommande och som sätter upp likar med sin Herre.

قُلْ هَلَمْ يَشْهَدَ آئِكُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ
اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا ۗ فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ
مَعَهُمْ ۗ وَلَا تَتَّبِعِ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿٥١﴾

R.19

152. Säg: ”Kom, jag skall läsa upp för er vad er Herre har gjort okränkbart för er: Att ni icke förbinder någonting som medhjälpare till Honom, och att ni måste behandla era föräldrar

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ
إِلَّا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۗ
وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ ۗ

med utomordentlig vänlighet, och att ni icke dräper era barn *av fruktan* för armod, det är Vi som drar försorg om er och om dem, och att ni icke närmar er otillbörliga gärningar, vare sig uppenbart eller i det fördolda, och att ni icke dräper det liv, som Allah har förklarat heligt, utom *i enlighet med rättvisans krav*. Det är vad Han har påbjudit er, så att ni måtte förstå.

نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا
الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَلَا
تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ
ذِكْرُكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٥٦﴾

153. Och närma er icke egendom som tillhör en föräldralös, utom på *ett sätt* som är rimligt, till dess att han når vuxen ålder. Och giv fullt mått och vikt med rättfärdighet. Vi belastar icke någon själ utom i enlighet med dess förmåga. Och när ni talar, iakttag rättfärdighet, även om *den person som berörs* är en släkting, och uppfyll Allahs förbund. Det är vad Han påbjuder er, på det att ni måtte komma ihåg.”

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ
وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا
وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا وَلَوْ كَانَ ذَا
قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذِكْرُكُمْ وَصَّيْتُكُمْ
بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

154. Och *säg*: ”Detta är Min väg som *leder* rätt. Så följ den, och följ icke *avvikande* vägar, så att de icke leder er bort från Hans väg. Det är vad Han påbjuder er, så att ni *mätte kunna* skydda er mot *det onda*.”

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا
تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ فَتَقَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ
ذِكْرُكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٥٨﴾

155. Dessutom gav Vi Moses boken som fullständigt uppfyller det som behövs för en som har ett utmärkt uppförande och som ger en förklaring till allt i minsta detalj, och är en vägledning och en välsignelse, så att de måtte tro på mötet med sin Herre.

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي
أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى
وَرَحْمَةً لِّعَالَمٍ بَلَقَاءَ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

R.20

156. Och detta är en bok som Vi har sänt ned, *den är full av välsignelser*. Så följ den och skydda er mot *synd*, så att ni måtte visas barmhärtighet,

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبْرَكًا فَاتَّبِعُوهُ
وَاتَّقُوا الْعَلَّامَةَ تَرْحَمُونَ ﴿١٥٦﴾

157. så att ni icke skall säga: ”Boken sändes bara ned till två folk före oss, och vi var sannerligen omedvetna om vad de läste”,

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَى
طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ
دِرَاسَتِهِمْ لَغَفِيلِينَ ﴿١٥٧﴾

158. eller så att ni icke skall säga: ”Hade boken sänts ned till oss, skulle vi förvisso ha varit bättre vägledna än de.” Det har *nu* kommit ett klart bevis till er från er Herre och en vägledning och en barmhärtighet. Vem är då mer orättfärdig än den som förkastar Allahs tecken och vänder sig bort från dem? Vi kommer att återgälda dem som vänder sig bort från Våra tecken med ett ont straff på grund av att de vände sig bort.

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أَنْزَلْنَا الْكِتَابَ
لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ
بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةٌ
فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ
عَنْهَا سَنَجْرِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ
آيَاتِنَا سَوَاءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٨﴾

159. Förväntar de sig inget annat än att änglar skall komma till dem eller att din Herre skall komma eller att några av din Herres tecken skall komma. Den dag när några av din Herres tecken skall komma, kommer det icke att gagna en själ, som icke trodde förut eller tjänade något gott genom sin tro. Säg: ”Vänta ni, vi väntar *också*.”

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ
أَوْ يَأْتِي رَبُّكَ أَوْ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ
يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا
إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ
كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَظِرُوا
إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٩﴾

160. När *det gäller* dem som splittrar sin religion och blir *delade i sekter*, ha du icke alls någon förbindelse med dem.

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِعَابًا
لَّسَتْ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَىٰ

Deras ärende kommer förvisso att hänföras till Allah, sedan kommer Han att upplysa dem om vad de brukade göra.

اللَّهُ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٦٠﴾

161. Vem helst som gör en god gärning skall få tio gånger så mycket, men den som gör en ond gärning skall bara vedergämmas med dess like, och de skall icke göras någon orätt.

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مَثَالِهَا
وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا
مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾

162. Säg: ”När det gäller mig har min Herre väglett mig på en rak väg, den rätta religionen, Abrahams, som alltid vände sig mot den rätta vägen, religion. Och han var icke bland dem som förbinder medhjälpare *med Gud*.”

قُلْ إِنِّي هَدَيْتُنِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ۖ دِينًا قِيمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
خَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦٢﴾

163. Säg: ”Min bön och mitt offer och mitt liv och min död är *alla* för Allah, världarnas Herre,

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي
لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٣﴾

164. Han har ingen medhjälpare. Så är jag befalld och jag är den förste bland dem som underkastar sig.”

لَا شَرِيكَ لَهُ ۚ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ
الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٤﴾

165. Säg: ”Skall jag söka en annan herre än Allah fastän Han är alltings Herre?” Och ingen själ förtjänar något *ont*, utan bär själv sin börda. Och ingen som bär skall bära någon annans börda. Sedan skall ni återvända till er Herre och Han kommer att upplysa er om det beträffande vilket ni brukade vara oense.

قُلْ أَعْبُدُوا اللَّهَ أَبْغَىٰ رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ
شَيْءٍ ۗ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ ثُمَّ إِلَىٰ
رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٥﴾

166. Och det är Han Som har gjort er till *andras* efterträdare på jorden och Som har upphöjt några av er över andra i grader *av rang*, så att Han kan pröva er genom det Han har givit er. Din Herre är förvisso snabb att straffa, och Han är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ خَلِيفَ الْأَرْضِ
 وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ
 لِّيَبْلُوكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ
 سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٦﴾

Kapitel 7 AL-A'RÁF

Bortsett från några få verser uppenbarades detta kapitel (*sura*) i Mecka (*mákka*). Det innehåller tvåhundra-sju verser.

De tidigare två kapitlen, *al-báqara* och *ál-'imrán*, har inletts med förkortningar (*al-Muqatta'at*) för "Jag är Allah, den Allvetande" (*آلَمَ álif lám mím*). I det här kapitlet har "den Sanne" (*صَ sád*) lagts till efter "Jag är Allah, Jag vet mest" (*آلَمَ álif lám mím*) vilket kännetecknar att de ämnen som berörts i de tidigare kapitlen nu kommer att handla om vissa andra ämnen som berör Guds egenskap "den Sanne" (*الصَّادِقُ assádiq*).

"Den Sanne" (*صَ sád*) kan betyda "Sann i Sitt ord" (*صَادِقُ الْقَوْلِ sádiq-ul-qaul*), men här finner vi i vers 3 att den Helige Profetens hjärta beskrivs med ordet "sinne" (*صَدْرٍ sadr*), vilket tyder på att Allah gjort den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, fullkomligt öppensinnad och mottaglig för vad som nämnts i de tidigare kapitlen, vilka inleddes med förkortningen (*آلَمَ áliflám mím*).

Ett av de nytillagda ämnen som nämnts ovan är att det inte enbart är de människor som förnekade profeterna som kommer att frågas ut, utan även profeterna själva kommer att utfrågas om i vilken mån de uppfyllt sitt ansvar.

Här har Adam, frid vare med honom, återigen beskrivits som att han skapades genom Allahs påbud (*أَمْرٍ amr*) och då Allah ingjutit Sin ande i honom påbjöd Allah mänskligheten att lyda honom. Här omnämns den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, med beskrivningen att det var han som var den främste i att underkasta sig Allah och det var därför hela mänskligheten påbjöds följa honom. Denna fullkomliga underkastelse nämns i slutet av det föregående kapitlet med

orden ”Säg: Min bön och mitt offer och mitt liv och min död är *alla* för Allah, världarnas Herre” (قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) *qul inna saláti wa núsuki wa mahjája wa mamátí lilláhi rábbil álamín*) (6:163). Det är således inte avgudereri att buga sig inför den som helthängivt sig åt Allah, utan att lyda honom innebär att underkasta sig Allah.

Därefter nämns den dräkt som Adam, frid vare med honom, bar och som till synes var gjord av löv, men här avses ingen annan dräkt annat än ”rättfärdighetens klädnad” (لِيَأْسَ التَّقْوَى) *li-bás-ut-táqwa*). Likaså har mänskligheten varnats för att på samma sätt som satan en gång vilselett Adams, frid vare med honom, folk, så fortsätter han än idag att vilseleda profeternas folk. Att uteslutas ur paradiset innebär att man hamnat utanför den religiösa lagens (*sharía*) gränser eftersom paradiset ligger innanför, och utanför finns inget annat än helvetet.

Idag genomgår mänskligheten varje slag av fysiskt och andligt helvete på grund av att de överskridit gränserna för den Heliga Qur’anens *sharía*. I denna vers har det konstaterats att rättfärdigheten (*táqwa*) är den sanna prydnaden och att man inte kommer att bli prydd enbart av att gå till moskén såvida man inte tar med rättfärdighetens prydnad.

I detta kapitel nämns den ojämförligt upphöjda ställning den Helige Profeten Muḥammad, Allahs välsignelser och frid vare med honom, innehar och som ingen annan profet har haft. Detta innebär att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och hans följeslagare hyste sådana insikter om människorna i paradiset, att de på uppståndelsens dag kommer att känna igen vilka själar som hamnar i paradiset och vilka som hamnar i helvetet.

Därefter nämns flera tidigare profeter, hur de skickades för att vägleda sitt folk och gjorde enorma uppoffringar för att förse dem med denna vägledning, men den främste av alla var den

Helige Profeten Muḥammad, Allahs välsignelser och frid vare med honom.

Sedan beskrivs utförligt hur tidigare profeter innehade höga andliga ställningar, men att deras välsignelser var begränsade och att det inte fanns någon som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, eftersom de välsignelser han medförde, omfattade hela världen. Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, utvaldes således till den högste av alla profeter, eftersom han innebar en barmhärtighet för hela världen, dvs. både för öst och väst och för araber och icke-araber. Han medför barmhärtighet för både människor och djur. Detta beskrivs på många ställen i den litteratur, som beskriver den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, sedvänja.

Den första uppståndelse som skulle inträffa genom den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, ägde rum under hans livstid, vilket nämns med orden ”Timmen har dragit nära och månen har gått itu” *اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ* (*iqtarabatissa 'atu wánsháqalqamáru*) (54:2).

Den andra uppståndelsen skulle inträffa under ”de andras” (*اَلْاٰخِرِيْنَ* *ákhārín*) tid, se 62:4, då de som blivit andligt livlösa efter det att de skänkts liv återigen skulle uppväckas. Därtill finns även en uppståndelse som skall äga rum för de mest ondskefulla. Samtliga dessa uppståndelser har en djup anknytning till den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, profetvärdighet.

Sura AL-A'RÁF
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Alif Lám Mím Sád.*

الْمَصَّ ②

3. *Detta är en bok uppenbarad för dig, så låt icke ditt bröst vara trångt beträffande den, på det att du måtte varna därmed, och så att den blir en maning för de troende.*

كِتَابٌ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِتُنذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ③

4. Följ det som har sänts ned till er från er Herre, och följ inga andra beskyddare än Honom. Hur litet kommer ni ihåg.

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ④

5. Hur många städer har Vi förstört! Och Vårt straff kom över dem på natten eller medan de vilade vid middagstid.

وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ⑤

6. Så när Vårt straff kom över dem, var deras rop ingenting utom att de sade: ”Vi var sannerligen orättfärdiga.”

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ⑥

7. Och Vi kommer helt visst att fråga dem till vilka sändebuden skickades och Vi kommer helt visst att fråga sändebuden.

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ⑦

8. Då kommer Vi förvisso att med kunskap förtälja deras gärningar för dem, ty Vi är aldrig frånvarande.

فَلَنَقُصِّبَ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ⑧

* 7:2 Jag är Allah, Jag vet och Jag förklarar.

9. Och vägningen på den dagen kommer att bli sann. När det gäller dem vilkas vågskål väger tungt, är det de som skall ha framgång.

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ ۚ فَمَنْ ثَقُلَتْ
مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

10. Och när det gäller dem vilkas vågskål väger lätt, är det de som skall ha ödelagt sina själar på grund av att de har varit orättfärdiga beträffande Våra tecken.

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا
يَظْلِمُونَ ﴿١٠﴾

11. Och Vi har upprättat er fast på jorden och försett er med medel till uppehälle därpå. Hur litet tackar ni!

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ
فِيهَا مَعَايِشَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿١١﴾

R.2

12. Och Vi skapade er sannerligen och sedan gav Vi er form, sedan sade Vi till änglarna: ”Underkasta er Adam”, och de underkastade *alla* sig. Men *icke* Iblis, han kom icke att vara bland dem som underkastade sig.

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا
لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ ۖ فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِيسَ ۗ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿١٢﴾

13. *Gud* sade: ”Vad avhöll dig från att underkasta dig när Jag befalld dig?” Han sade: ”Jag är bättre än han är. Du har skapat mig av eld medan Du har skapat honom av lera.”

قَالَ مَا مَنَعَكَ إِلَّا تَسْجُدًا إِذْ أَمَرْتُكَ
قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ ۖ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ
وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٣﴾

14. *Gud* sade: ”Gå då bort härifrån, det passar icke för dig att vara uppstudsigt här. Försvinn, du är sannerligen bland dem som är förnedrade.”

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ
تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ
الصُّغَرِيِّنَ ﴿١٤﴾

15. Han sade: ”Bevilja mig anstånd till den dag när de kommer att uppresas.”

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٥﴾

16. *Gud* sade: "Du är bland dem som har beviljats anstånd."

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿١٦﴾

17. Han sade: "Nu, sedan Du har tilldömt mig att irra vilse, kommer jag förvisso att lägga mig i bakhåll för dem längs med Din rätta väg.

قَالَ فِيمَا آغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٧﴾

18. Då skall jag förvisso komma över dem framifrån och bakifrån dem och från höger och vänster om dem, och Du kommer icke att finna att de flesta av dem är tacksamma."

ثُمَّ لَأَتِيَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ ۗ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٨﴾

19. *Gud* sade: "Försvinn härifrån, föraktad och bortstött. Jag kommer sannerligen att fylla Helvetet med alla dem som följer dig.

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ۗ لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٩﴾

20. Och du Adam! Bo du och din hustru i trädgården och ät därifrån vad ni än önskar, men närma er icke detta träd, så att ni icke kommer att vara bland syndarna."

وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٠﴾

21. Men satan viskade *förslag* till dem, så att han för dem kunde avslöja de brister i deras skam som varit dolda för dem, och sade: "Er Herre har bara förbjudit er detta träd så att ni icke skall bli änglar eller sådana *varelser* som lever för evigt."

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِمِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢١﴾

22. Och han svor inför dem och sade: "Jag är förvisso en uppriktig rådgivare för er."

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّصِيحِينَ ﴿٢٢﴾

23. Så genom bedrägeri vilseledde han dem till att falla *i olydnad*. Och när de smakade av trädet, blev deras brister uppenbara för dem, och de båda började sätta *samma* trädgårdens löv över sig själva. Och deras Herre kallade på dem *och sade*: ”Förbjöd Jag er icke det trädet och sade till er: ’Satan är helt visst en öppen fiende för er?’”

فَدَلُّهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ
بَدَتْ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفْنَ
عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ ۖ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا
أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلُّ
لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٧﴾

24. De sade: ”Vår Herre, vi har felat mot oss själva, och om Du icke förlåter oss och icke har förbarmande med oss, hör vi helt visst till förlorarna.”

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ
تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿٢٤﴾

25. Han sade: ”Gå, några av er kommer att vara andras fiender. Och för er finns det en boning på jorden och ett uppehålle för en tid.”

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى
حِينٍ ﴿٢٥﴾

26. Han sade: ”På den skall ni leva, och på den skall ni dö och därifrån skall ni kallas fram.”

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا
تُخْرَجُونَ ﴿٢٦﴾

R.3

27. Å, *ni Adams Barn!* Vi har sannerligen sänt ned en dräkt till er att täcka era brister med och till prydnad, men rättfärdighetens klädnad, det är den bästa. Det är *en* av Allahs befallningar, på det att de måtte komma ihåg.

يٰۤاِبْنِيَ آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ لِبَاسًا
يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ وَرِيشًا ۗ وَلِبَاسَ
التَّقْوَىٰ ۗ ذٰلِكَ خَيْرٌ ۗ ذٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللّٰهِ
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

28. Å, *ni Adams barn!* Låt icke satan förleda er, så som han körde ut era föräldrar ur trädgården och klädde av dem deras dräkt så att han kunde visa dem deras skam. Han ser er i sanning, han och hans stam, varifrån ni icke ser dem. För dem som icke tror har Vi helt visst gjort satans *medhjälpare* till vänner.

بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا
أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا
لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوَاتِهِمَا ۗ إِنَّهُ
يَرِيكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا
تَرَوْنَهُمْ ۗ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطَانَ أَوْلِيَاءَ
لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٨﴾

29. Och när de begår en otillbörlighet säger de: ”Vi fann våra fäder göra det, och Allah har ålagt oss det.” Säg: ”Allah föreskriver aldrig otillbörligheter. Säger ni det om Allah, vilket ni icke vet?”

وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا
آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا ۗ قُلْ إِنَّا لَنُؤْمِنُ
بِأَنَّحُشَاءَ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾

30. Säg: ”Min Herre har föreskrivit rättvisa. Och vänd era ansikten åt rätt håll vid varje *tid och plats* för tillbedjan, och åkalla Honom och gör er själva uppriktiga mot Honom i religionen. Så som Han lät er bli till, så skall ni återvända.”

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ ۗ وَأَقِيمُوا
وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۗ كَمَا بَدَأَكُمْ
تَعُودُونَ ﴿٣٠﴾

31. Några har Han väglett, och för några har villfarelsen blivit vad de förtjänade. De har tagit satarenerna till vänner istället för Allah och de tror att de är rätt vägledda.

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ
إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيْطَانَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣١﴾

32. Å, *ni Adams barn!* Pryd er med *rättfärdighetens klädnad* vid varje *tid och plats* för tillbedjan och ät och drick, men gå icke till överdrift, Han älskar förvisso icke dem som går till överdrift.

بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ
وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا ۗ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٢﴾

R.4

33. Säg: ”Vem har förbjudit de prydnader som Allah har frambringat åt Sina tjänare, och det goda genom Hans försorg?” Säg: ”Det är för de troende i det nuvarande livet och enbart för dem på uppståndelsens dag.” Sålunda förklarar Vi tecknen för ett folk som har kunskap.”

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ
وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ
آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ
كَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

34. Säg: ”Min Herre har bara förbjudit otillbörligheter, uppenbara eller dolda, och synd och orätta överträdelser och att ni förbinder det med Allah, för vilket Han icke har sänt ned någon befogenhet, och att ni säger sådant om Allah, som ni icke har någon kunskap om.”

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ
مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ ۖ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا
وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

35. Och för varje folk finns det en tidsfrist, och när deras tid har kommit, kan de icke bli kvar för ett enda ögonblick, icke heller kan de gå *den* i förväg.

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا
يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً ۖ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٥﴾

36. Å, Adams barn! Om sändebud kommer till er från era egna led och läser upp Mina tecken för er, då skall ingen fruktan komma över den som fruktar Gud och gör goda gärningar, icke heller skall de sörja.

يَبْنِيٰٓ أَدَمَ ۖ إِنَّمَا يُتَيْنٰكُمْ رُسُلًا مِّنكُمْ
يَقُصُّونَ عَلَيْكُمُ الْآيَاتِ ۖ فَمَنْ أَتَّقَىٰ ۖ وَأَصْلَحَ
فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٦﴾

37. Men de som än förkastar Våra tecken och vänder sig bort från dem med förakt, dessa är eldens invånare, däri skall de förbli.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا
عَنْهَا ۖ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٣٧﴾

38. Vem är då mer orättfärdig än den som smider en lögn mot Allah eller gör lögnen till Hans tecken? Det är dessa som skall få sin andel som bestämt fram till dess att Våra sändebud (änglar) kommer att besöka dem för att ta bort deras själar, och säger: "Var är de som ni brukade åkalla bredvid Allah?" De kommer att svara: "De är helt förlorade för oss," och de kommer att bära vittnesbörd emot sig själva om att de icke var troende.

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمُ نَصِيبُهُمْ
مِّنَ الْكِتَابِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ رُسُلُنَا
يَتَوَقَّوْنَهُمْ ۗ قَالُوا آيِنَ مَا كُنتُمْ تَدْعُونَ
مِن دُونِ اللَّهِ ۗ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا
عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٨﴾

39. Han kommer att säga: "Gå ni in i elden bland Djinnernas och människornas grupper, vilka gick bort före er." Varje gång ett folk träder in, kommer det att förbanna sina närbesläktade folk till dess att de alla efter varandra har anlänt dit in. Då kommer de sista att säga beträffande de första av dem: "Vår Herre, dessa ledde oss vilse, så giv dem ett dubbelt straff av elden." Han kommer att säga: "För varje föregående grupp skall det finnas ett dubbelt straff, men ni vet det icke."

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ
مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ فِي النَّارِ ۗ كُلَّمَا دَخَلَتْ
أُمَّةٌ لَّعَنَتْ أُخْتَهَا ۗ حَتَّىٰ إِذَا دَارَكُوا
فِيهَا جَمِيعًا ۗ قَالَتْ أُولَٰئِكَ لَآؤُلَهُمْ
رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَاتِهِمْ عَذَابًا
ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ ۗ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ
وَلَكِن لَّا تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

40. Och de första av dem kommer att säga till de sista av dem: "Ni har då ingen överhöghet över oss, smaka därför straffet för allt det ni gjorde."

وَقَالَتْ أُولَٰئِكَ لَآؤُلَهُمْ لَآؤُلَهُمْ فَمَا كَانَ
لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ فذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٤٠﴾

R.5

41. De som förkastar Våra tecken och vänder sig bort från dem med förakt, för dem kommer himlens portar icke att öppnas, icke heller kommer de att träda in i himlen

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَأَن
تُفْتَحَ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ

förrän en kamel går igenom ett nålsöga. Och på så sätt vedergäll-
ler Vi syndarna.

الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ^ط
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ^{٤١}

42. De skall ha helvetet till bädd,
och över sig täcken *av detsamma*.
Och på så sätt vedergäller Vi de
orättfärdiga.

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ
غَوَاشٍ^ط وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ^{٤٢}

43. Men *när det gäller* dem som
tror och gör goda gärningar, *och*
Vi belastar icke någon själ över
dess förmåga, dessa är paradiset
invånare, och däri skall de
förbli.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا
نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ^{٤٣}

44. Och Vi skall undanröja allt
agg som kan finnas i deras hjär-
tan. Nedom dem skall bäckar
strömma. Och de skall säga: "All
lovprisning tillhör Allah Som har
väglett oss till detta. Och vi kunde
icke ha funnit vägledning, om
Allah icke hade väglett oss. Vår
Herres sändebud kom sannerli-
gen med sanningen." Och det
skall kungöras för dem: "Detta är
paradiset till vilken ni har gjorts
till arvingar, *som en belöning* för
vad ni brukade göra."

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهِمْ أَنْ نَهْرٌ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي هَدانا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ
لَوْلَا أَنْ هَدانا اللَّهُ لَقَدْ جَاءتْ رُسُلُ رَبِّنا
بِالْحَقِّ^ط وَتُودُّوا أَنْ تَلْكُمُ الْجَنَّةُ
فَإِنْ أَوْرَثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ^{٤٤}

45. Och paradiset invånare
kommer att ropa till helvetets
invånare: "Vi har i sanning funnit
att det som vår Herre lovade oss
är sant. Har även ni funnit att det
som er Herre lovade er är sant?"
De kommer att säga: "Ja." Sedan
skall en kungörare kungöra
mellan dem *och säga*: "Allahs
förbannelse vilar över de orättfär-
diga,

وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ
قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ
وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا^ط قَالُوا نَعَمْ
فَأَذِنَ مَوْذِنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى
الظَّالِمِينَ^{٤٥}

46. som håller *människor* borta från Allahs väg och söker göra den krokig, och som icke tror på det tillkommande.”

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَفِرُونَ ﴿٤٦﴾

47. Och mellan de två skall det vara en skiljevägg, och på de upphöjda platserna skall det finnas människor som kommer att känna igen alla på deras kännetecken. Och de kommer att ropa ut till paradiset folk: ”Frid vare med er.” Dessa kommer ännu icke att ha trätt in däri fastän de kommer att hoppas på att göra det.

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَّعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمِهِمْ وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٧﴾

48. Och när deras ögon vänds mot eldens folk, kommer de att säga: ”Vår Herre, placera oss icke tillsammans med de orättfärdiga människorna.”

R.6

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٨﴾

49. Och de upphöjda platsernas innehavare kommer att ropa ut till de människor som de kommer att känna igen på deras kännetecken, och säga: ”Ert antal hjälpte er icke, icke heller ert övermod.”

وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَّعْرِفُونَهُمْ بِسِيمِهِمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تُسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾

50. Är detta de människor om vilka ni svor att Allah icke skulle utsträcka Sin barmhärtighet mot dem? *Till dem har det sagts:* ”Träd in i paradiset, ingen fruktan skall komma över er, icke heller skall ni sörja.”

أَهْوَلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ط أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٥٠﴾

51. Och eldens invånare kommer att ropa ut till paradiset invånare: ”Håll ut litet vatten över oss,

وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ ط

eller något av det som Allah har dragit försorg om er.” De kommer att säga: ”Allah har i sanning förbjudit bådadera för de icke troende,

52. de, vilka tog sin religion som ett tidsfördriv och en lek, och vilka världens liv bedrog.” Denna dag skall Vi glömma dem, som de glömde denna sin mötesdag, och eftersom de framhårdade i att förneka Våra tecken.

53. Och förvisso har Vi givit dem en bok vilken Vi har förklarar med kunskap, en vägledning och en barmhärtighet för ett folk som tror.

54. Väntar de bara på att dess *varningar* skall gå i uppfyllelse? På den dagen när uppfyllelsen av den skall komma, skall de som förut glömt den säga: ”Vår Herres sändebud kom sannerligen med sanningen. Har vi då några medlare som kan medla för oss? Eller kan vi bli sända tillbaka så att vi kan göra andra gärningar än dem vi plägade göra?” De har verkligen förstört sina själar och det som de brukade dikta ihop har svikit dem.

R.7

55. Er Herre är förvisso Allah, Som skapade himlarna och jorden i sex perioder, sedan satte Han Sig fast tillrätta på tronen. Han låter natten täcka dagen, vilken den snabbt efterföljer. Och

قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَمَهَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥١﴾

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَ لَعِبًا
وَوَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسَهُمْ
كَمَا نَسُوا الْقَاءَ يَوْمَ هَذَا وَمَا كَانُوا
بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥٢﴾

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَى عِلْمٍ
هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٣﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ ۗ يَوْمَ يَأْتِي
تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ
جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۗ فَهَلْ لَنَا مِنْ
شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ
غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۗ قَدْ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَكْفُرُونَ ﴿٥٤﴾

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى
الْعَرْشِ ۗ قَفْ يَغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ

Han skapade solen och månen och stjärnorna, *alla* formade till underkastelse genom Hans befallning. Hans är i sanning skapelsen och befallningen. Valsignad är Allah, världarnas Herre.

حَشِيئًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ
مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ
وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٥﴾

56. Åkalla er Herre ödmjukt och i tystnad. Han älskar förvisso icke överträdarna.

أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۗ إِنَّهُ
لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

57. Och stifta icke ofrid på jorden, efter det att den har ställts i ordning, och åkalla Honom i fruktan och hopp. Allahs barmhärtighet är helt visst nära dem som handlar väl.

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا
وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ۗ إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ
قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٧﴾

58. Och det är Han Som sänder vindarna som glädjebudskap före Sin barmhärtighet, och när de bär ett tungt moln, driver Vi det till ett dött land, sedan sänder Vi ned vatten från det och därmed frambringar Vi frukter av alla slag. På liknande sätt frambringar Vi de döda, på det att ni måtte komma ihåg.

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
رَحْمَتِهِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَتِ سَحَابًا ثِقَالًا
سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ
فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۗ كَذَلِكَ
نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

59. Och när det gäller det goda landet, kommer *dess* växtlighet att växa rikligt fram genom dess Herres befallning, och det som är magert, dess växtlighet kommer icke fram utom i knapphet. På liknande sätt framställer Vi tecken i olika former för ett folk som är tacksamt.

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ
رَبِّهِ ۗ وَالَّذِي حَبِثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا
نَكْدًا ۗ كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَشْكُرُونَ ﴿٥٩﴾

R.8

60. Vi sände Noak till hans folk och han sade: "Å, mitt folk! Tillbed Allah, ni har ingen annan

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ لِقَوْمِ

Gud utom Honom. För er fruktar jag sannerligen den stora dagens straff.”

اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۗ إِنِّي
أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٦٠﴾

61. Hans folks ledare sade: ”Vi ser att du förvisso befinner dig i en uppenbar villfarelse.”

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي
ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٦١﴾

62. Han sade: ”Å, mitt folk! Det finns ingen villfarelse i mig, utan jag är ett sändebud från världarnas Herre,

قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَوَلَكِنِّي
رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٢﴾

63. jag avlämnar min Herres budskap till er och ger er uppriktiga råd, och jag vet från Allah vad ni icke vet,

أَبْلَغُكُمْ رَسُولِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ
وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

64. undrar ni över att en uppmaning har kommit till er från er Herre genom en man från era egna led, så att han kan varna er och så att ni måtte bli rättfärdiga och så att ni kan få erhålla barmhärtighet?”

أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ
عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا
وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٤﴾

65. Men de kallade honom lögnare, så Vi räddade honom och de som var med honom i arken och Vi dränkte dem som förkastade Våra tecken. De var sannerligen ett blint folk.

فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي
الْفُلِّ ۗ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٥﴾

R.9

66. Och till 'Ads folk sände Vi deras broder Húd. Han sade: ”Å, mitt folk! Tillbed Allah, ni har ingen annan Gud utom Honom. Vill ni då icke vara gudfruktiga?”

وَالِى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۗ قَالَ يَقَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۗ أَفَلَا
تَتَّقُونَ ﴿٦٦﴾

67. De icke troende ledarna för hans folk sade: ”Vi ser dig

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ إِنَّا

förvisso helt förlorad i dåraktighet, och vi tror dig helt visst vara en av lögnarna.”

كَذَّبَكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَنْظُرُكَ
مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿١٧﴾

68. Han svarade: ”Å, mitt folk! Det finns ingen dåraktighet i mig, utan jag är ett sändebud från världarnas Herre,

قَالَ يَقَوْمٍ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي
رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨﴾

69. jag avlämnar min Herres budskap till er och jag är en uppriktig och trofast rådgivare för er.

أَبَلِّغُكُمْ رِسَالَتِ رَبِّي وَإِنَّا لَكُم نَاصِحٌ
أَمِينٌ ﴿١٩﴾

70. Undrar ni över att en uppmaning har kommit till er från er Herre genom en man från era egna led så att han kan varna er? Och minns *den tid* när Han gjorde er till arvingar till Hans ynnestbevis efter Noaks folk och ökade er fysiska styrka. Kom då ihåg Allahs ynnestbevis, så att ni måtte ha framgång.”

أَوْ عَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ
عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ ۖ وَذِكْرُوا
إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ
وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصِطَةً ۗ فَادْكُرُوا
الْآءَ اللَّهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠﴾

71. De sade: ”Har du kommit till oss så att vi måtte tillbedja Allah allena och överge det våra fäder brukade tillbe? Visa oss då det med vilket du hotar oss, om du är bland de sannfärdiga.”

قَالُوا أَوَاجِئَتْنَا لِنُعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَمَا
كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا ۚ فَاتَّبِعْنَا مَا تَدْعُنَا ۖ
إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢١﴾

72. Han svarade: ”Ett straff och en vrede har redan drabbat er från er Herre. Tvistar ni med mig om namn vilka ni har givit, ni och era fäder, för vilka Allah icke har sänt ned någon befogenhet? Vänta då, jag är också med er bland dem som väntar.”

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ
وَغَضَبٌ ۖ أَتَجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءِ
سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ
بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۖ فَانظُرُوا إِلَيَّ مَعَكُمْ
مِنَ الْمُنتَظِرِينَ ﴿٢٢﴾

73. Och Vi räddade honom och de som var med honom genom Vår barmhärtighet, och Vi avskar de sista resterna av dem som förkastade Våra tecken. Och de var icke troende.

فَأَرْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٧٣﴾

R.10

74. Och till Thamúds folk sände Vi deras broder Salih. Han sade: ”Å, mitt folk tillbed Allah, ni har icke någon annan Gud än Han. Helt visst har det kommit ett klart bevis till er från er Herre, denna Allahs kamelko, ett tecken för er. Så lämna henne på det att hon måtte få beta på Allahs jord och skada henne icke, så att icke ett smärtsamt straff drabbar er.”

وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمُ صَالِحًا قَالَ يَقَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرُهُ ط قَدْ
جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ط هَذِهِ نَاقَةُ
اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذُرُّوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ
وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ
الْيَمِّ ﴿٧٤﴾

75. Och kom ihåg *den tid* då Han gjorde er till arvingar till *Sina ynnestbevis* efter 'Ad och anvisade er en boplats i landet. Ni byggde borgar på dess slätter och högg ned bergen till bostäder. Minns därför Allahs ynnestbevis och begå icke ogärningar och skapa ofrid på jorden.

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلْنَا خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ عَادٍ
وَبَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْأَرْضِ نَتَّخِذُونَ مِنْ
سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ
مِثْوَاتٍ فَادْكُرُوا الْآيَةَ اللَّهُ وَلَا تَعْتَوُوا فِي
الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٧٥﴾

76. De högmodiga ledarna för hans folk sade till dem som ansågs svaga, de bland dem som trodde: ”Vet ni *med säkerhet* att Salih har skickats av sin Herre?” De svarade: ”Vi tror för-

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ
أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُّرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِ ط

visso på det med vilket han sänts.”

قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٦﴾

77. De som var högmodiga sade: ”Vi tror förvisso verkligen icke på det som ni tror på.”

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَفِرُونَ ﴿٧٧﴾

78. Sedan skar de av hälsenorna på kamelkon och gjorde uppror mot sin Herres befallning och sade: ”Å, Salih, visa oss det med vilket du hotade oss, om du verkligen är ett av sändebuden.”

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوَاعِنُ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْلِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٨﴾

79. Sedan drabbade jordbävningen dem så att de blev till kroppar som låg utsträckta i sina hus.

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمِينَ ﴿٧٩﴾

80. Då vände Salih sig bort från dem och sade: ”Å, mitt folk, jag överlämnade min Herres budskap till er och erbjöd er uppriktig rådgivning, men ni tycker icke om uppriktiga rådgivare.”

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحِينَ ﴿٨٠﴾

81. Och *Vi sände* Lot, när han sade till sitt folk: ”Begår ni sådana skändligheter som ingen i världen någonsin begått före er?”

وَلَوْ طَآءِذًا لَقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨١﴾

82. Ni närmar er män med lust istället för kvinnor. Nej, ni är ett folk som överskrider *alla* gränser.”

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ ۗ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨٢﴾

83. Och det enda svaret från hans folk var att de sade: ”Kör ut dem

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا

ur er stad, ty de är människor som vill bli betraktade som rena.”

أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ
يَّتَطَهَّرُونَ ﴿٨٣﴾

84. Och Vi räddade honom och hans familj utom hans hustru, hon var bland dem som blev kvar.

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ ۗ كَانَتْ مِنَ
الْغَابِرِينَ ﴿٨٤﴾

85. Och Vi lät ett regn falla över dem. Se nu, vilket syndarnas slut blev!

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَانظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٥﴾

R.11

86. Och till Midian sände Vi deras broder Shu'aib. Han sade: ”Å, mitt folk! Tillbed Allah, ni har icke någon annan Gud än Han. Ett klart tecken har sannerligen kommit till er från er Herre. Så giv fullt mått och full vikt, och ge icke folk mindre än vad som med rätta tillkommer dem, och skapa icke ofrid på jorden efter det att den ställts i ordning. Detta är bättre för er om ni är troende.

وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۗ قَالَ يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ
جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا
الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ
إِصْلَاحِهَا ۗ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٨٦﴾

87. Och sitt icke vid varje väg och hota och vänd dem, vilka tror på Honom, bort från Allahs väg, och gör den inte krokig. Och minns när ni var få och Han mångdubblade er. Och se, vilket deras slut blev som skapade ofrid!

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ
وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَن آمَنَ بِهِ
وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا ۗ وَأذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ
قَلِيلًا فَكَثَرْتُمْ ۗ وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٧﴾

88. Och om det finns en grupp bland er som tror på det med vilket jag har sänts, och en grupp som icke tror, ha då tålmod till dess att Allah dömer mellan oss. Och Han är den Bäste av domare.”

وَإِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي
أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا
فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ
خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٨﴾

Del 9

89. Hans folks högmodiga huvudmän sade: ”Helt säkert kommer vi att driva ut dig, å, Shu'aib, och de troende som är med dig, ur vår stad, eller också måste ni återvända till vår religion.” Han sade: ”Även om vi icke vill?”

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن
قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ لِشُعَيْبٍ وَالَّذِينَ
آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي
مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كِرْهَيْنَ ﴿٨٩﴾

90. ”Vi skulle sannerligen ha smitt en lögn mot Allah om vi nu återvände till er religion efter det att Allah har räddat oss därifrån. Och det passar sig icke för oss att återvända till den, utom om Allah, vår Herre, skulle så vilja. I kunskap omfattar vår Herre alla ting. Till Allah har vi satt vår tillit. Så å, vår Herre, besluta Du med sanning mellan oss och mellan våra folk, och Du är den Bäste av dem som beslutar.”

قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي
مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّيْنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا
يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ
رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى
اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ
قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٩٠﴾

91. Och hans folks huvudmän, som icke trodde, sade: ”Om ni följer Shu'aib då skall ni förvisso vara förlorare.”

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ لَئِن
اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَّخَسِرُونَ ﴿٩١﴾

92. Så jordbävningen drabbade dem så att de kom att ligga utsträckta i sina hus.

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي
دَارِهِمْ جِثِيمِينَ ﴿٩٢﴾

93. De som anklagade Shu'aib för att ljuga blev som om de aldrig hade bott där. De som anklagade Shu'aib för att ljuga, det var de som var förlorarna.

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا لَمْ يَغْنَوْا
فِيهَا ۗ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا
هُمُ الْخَسِرِينَ ﴿٩٣﴾

94. Då vände han sig bort från dem och sade: ”Å, mitt folk! Jag överlämnade förvisso min Herres budskap till er och gav er uppriktig rådgivning. Hur skulle jag då sörja över ett icke troende folk?”

فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ
أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ
بِحَقِّ مَا كُنْتُمْ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٤﴾

R.12

95. Och vi sände aldrig en profet till någon stad, utan att vi drabbade dess folk med motgång och lidande, på det att de måtte bli ödmjuka.

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّبِيٍّ إِلَّا
أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْأَسَاءِ وَالضَّرَاءِ
لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٩٥﴾

96. Sedan ändrade Vi *deras* onda tillstånd till gott till dess att de växte i rikedom och antal och sade: ”Lidande och lycka vederfors våra fäder också.” Då drabbade Vi dem plötsligt, när de icke uppfattade det.

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ
عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَاءُ
وَالسَّرَاءُ فَأَخَذْنَهُمْ بَعْتَةً وَهُمْ لَا
يَشْعُرُونَ ﴿٩٦﴾

97. Och om folket i *de* städerna hade trott och varit rättfärdiga, skulle Vi förvisso ha öppnat himlens och jordens välsignelser för dem, men de trodde icke, så Vi slog till mot dem på grund av det som de brukade förtjäna.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا
لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَهُمْ بِمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٧﴾

98. Går då *dessa* städers folk säkra mot Vårt straff som kommer till dem om natten medan de sover?

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا
بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٨﴾

99. Och går *dessa städers folk säkra mot Vårt straff över dem på den tidiga delen av förmiddagen medan de är upptagna med att leka?*

أَوَامِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا
ضُحًىٰ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٩﴾

100. Går de så säkra mot Allahs planer? Och ingen känner sig säker mot Allahs planer, utom det folk som *är avsett att förgås.*

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ ۗ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ
إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٠﴾

R.13

101. Leder det icke dem, som har ärvt jorden efter dess *förra* invånare, till att inse att om det behagar Oss, kan Vi förgöra dem *också* för deras synder och försegla deras hjärtan, så att de icke hör?

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ
بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصْبَنَهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ ۗ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠١﴾

102. Sådana var några av de städer om vilka Vi har berättat nyheter för dig. Och deras sändebud kom verkligen med klara tecken till dem. Men de ville icke tro på det de hade förkastat dessförinnan. Sålunda förseglar Allah de icke troendes hjärtan.

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا
وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ۗ فَمَا
كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ ۗ
كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ
الْكَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾

103. Och beträffande de flesta av dem fann Vi icke att de brydde sig om *att beakta sitt* förbund, och Vi fann helt visst de flesta av dem vara ogärningsmän.

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ ۗ وَإِنْ
وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٣﴾

104. Sedan, efter dem, sände Vi Moses med Våra tecken till Farao och hans rådmän, men de *förkastade* dem orättfärdigt. Se då vilket deras slut blev som skapade ofrid!

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمُ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ
فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا ۗ فَانظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٤﴾

105. Och Moses sade: "Å, Faraos jag är förvisso ett sändebud från världarnas Herre.

وَقَالَ مُوسَى يُفْرَعُونَ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٥﴾

106. Det vore icke passande att jag sade någonting annat än sanningen om Allah. Jag har kommit till er med ett klart tecken från er Herre, låt därför Israels barn gå med mig."

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَّا أَقُولُ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ ۗ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٠٦﴾

107. Faraos svarade: "Om du verkligen har kommit med ett tecken, visa då fram det om du är sannfärdig."

قَالَ إِن كُنتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَآتِ بِهَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٧﴾

108. Så han slängde ner sin käpp och se! Det blev en orm, tydligt synlig.

فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٨﴾

109. Och han drog fram sin hand och se! Den tycktes åskådarna vit.

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٠٩﴾

R.14

110. Hövdingarna bland Faraos folk sade: "Denne är troligen en skicklig trollkarl,

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴿١١٠﴾

111. han önskar köra bort er från ert land. Vad råder ni nu till?"

يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ ۖ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١١﴾

112. De sade: "För undan honom och hans broder ett tag, och sänd in sammankallarna i städerna,

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿١١٢﴾

113. de skall föra varje skicklig häxmästare till dig.”

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٣﴾

114. Och trollkarlarna kom till Faraos och sade: ”Vi måste naturligtvis få en belöning om vi segrar.”

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٤﴾

115. Han sade: ”Ja, och ni skall vara bland dem som placerats nära mig också.”

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٥﴾

116. De sade: ”Å, Moses, vill du kasta först eller skall vi vara de första som kastar?”

قَالُوا يَمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴿١١٦﴾

117. Han svarade: ”Kasta ni.” Och när de kastade, förhäxade de folkets ögon och ingav dem bävan och framvisade mäktig magi.

قَالَ الْقُوَآءُ فَلَمَّا الْقُوَآءُ سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ﴿١١٧﴾

118. Och Vi uppenbarade för Moses och sade: ”Kasta din stav:” och se! Den svalde det de hade hittat på.

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۚ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٨﴾

119. Så fastställdes sanningen och deras ansträngningar visade sig vara förgäves.

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٩﴾

120. Sålunda var de besegrade, och de drog sig förödmjukade tillbaka.

فَغَلَبُوا هَذَاكَ وَأَنْقَلَبُوا صُغْرَيْنَ ﴿١٢٠﴾

121. Och häxmästarna tvingades till att ödmjukt falla ned till jorden.

وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سُجْدِينَ ﴿١٢١﴾

122. De sade: ”Vi tror på världarnas Herre,

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾

123. Moses och Arons Herre.”

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٣﴾

124. Faraos sade: ”Ni har trott på honom innan jag gav er tillstånd. Detta är förvisso en samman-svärjning som ni har anstiftat i staden, på det att ni skall kunna köra ut dess invånare därifrån, men ni skall snart få veta *följ-derna*.

قَالَ فِرْعَوْنُ بُ امْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ اذِنَ لَكُمْ ۚ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَّكْرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٤﴾

125. Högst troligen kommer jag att hugga av era händer och era fötter på motsatta sidor. Sedan kommer jag sannerligen korsfästa er alla tillsammans.”

لَا قَطْعَ بَ أَيَدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأَصِلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٥﴾

126. De svarade: ”Då kommer vi att återvända till vår Herre,

قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿١٢٦﴾

127. och du utkräver icke hämnd på oss utom för att vi har trott på vår Herres tecken när de kom till oss. Vår Herre, låt ståndaktighet strömma fram över oss, och låt oss dö underkastade *Dig*.”

وَمَا تَنْتَقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ اٰمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّنا عِبَادَ مُسْلِـمِينَ ﴿١٢٧﴾

R.15

128. Och Faraos folks ledare sade: ”Kommer du att låta Moses och hans folk skapa ofrid i landet och överge dig och dina gudar?” Han svarade: ”Vi kommer skoningslöst att dräpa deras söner och skona deras kvinnor. Och vi härskar förvisso över dem.”

وَقَالَ الْمَلَأَمِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اتَذَرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَالْهَتَكَ ۗ قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِ نِسَاءَهُمْ ۚ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿١٢٨﴾

129. Moses sade till sitt folk: ”Sök hjälp från Allah och var ståndaktiga. Jorden är förvisso Allahs, Han ger den som arvedel till den

قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا ۚ إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ ۗ فَنُورِثُهَا

Han behagar av Sina tjänare, och slutet är för de gudfruktiga.”

مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ
لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٩﴾

130. De svarade: ”Vi blev förföljda innan du kom till oss och även efter det att du kom till oss.” Han sade: ”Er Herre står just i begrepp att krossa er fiende och göra er till härskare i landet, så att Han kan se hur ni handlar.”

قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَ مِنْ بَعْدِ
مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ
عَذْوَكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ
فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٣٠﴾

R.16

131. Och Vi drabbade Faraos folk med torka och knapphet på frukt, så att de måtte bli förmanade.

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ
وَنَقَصِ مِنَ الثَّمَرِ لَعَلَّهُمْ
يَذَكَّرُونَ ﴿١٣١﴾

132. Men närhelst något gott hände dem, sade de: ”Detta är för oss.” Men om något ont drabbade dem, tillskrev de Moses och hans anhängare den dåliga turen. Nu var *orsaken till* deras olycka helt visst hos Allah. Men de flesta av dem visste icke.

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ
وَإِنْ نُصِبَتْهُمْ سَيِّئَةٌ يَظْتَرُوا بِمُوسَىٰ
وَمَنْ مَعَهُ إِلَّا إِنَّمَا ظَنَرُوهُمْ عِنْدَ اللَّهِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾

133. Och de sade: ”Vilket tecken du än måtte visa fram att förhäxa oss med, kommer vi icke att tro på dig.”

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِيَنَا مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا
فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٣﴾

134. Då sände Vi stormen och gräshopporna och lössen och grodorna och blodet, *var och en för sig ett tydligt tecken*, men de

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ
وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ آيَاتٍ
مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا

”Å, Moses, gör en gud för oss, just som de har gudar.” Han sade: ”Ni är förvisso ett okunnigt folk,

لَهُمْ ۚ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا
لَهُمُ إِلَهَةٌ ۗ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٦﴾

140. När det gäller dessa, skall allt de är upptagna av sannerligen förstöras, och allt vad de gör skall vara förgäves.”

إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُمُ فِيهِ وَابْتُلُوا
كَأَنَّهُمْ يَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾

141. Han sade: ”Skall jag söka er en annan gud än Allah, när Han har upphöjt er över alla folk?”

قَالَ أَغَيِّرَ اللَّهُ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ
فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤١﴾

142. Och kom ihåg den tid när Vi befriade er från Faraos folk som hemsökte er med svåra plågor, i det att de dräpte era söner och skonade era kvinnor. Och i det var det en stor prövning för er från er Herre.

وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ ۚ يُقْتُلُونَ
أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ ۗ وَفِي
ذَلِكَ بَلَاءٌ لَكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤٢﴾

R.17

143. Och Vi gav Moses ett löfte om trettio nätter och lade till tio. Sålunda fullständigades tiden som faststälts av hans Herre, fyrtio nätter. Och Moses sade till sin broder Aron: ”Tag min plats bland mitt folk i min frånvaro, och tag väl hand om dem och följ icke orosstiftarnas väg.”

وَوَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَّمْنَاهَا
بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ ۗ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ۗ
وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي
فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ
الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٣﴾

144. Och när Moses kom vid Vår fastställda tid och hans Herre talade till honom, sade han: ”Min Herre, visa Dig Själv för mig så att jag kan se Dig.” Han svarade: ”Du skall icke se Mig. Men se

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ ۗ
قَالَ رَبِّ ارْنِنِّي أَنْظُرْ إِلَيْكَ ۗ قَالَ لَنْ
تَرِنِّي ۗ وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ

på berget, och om det står kvar på sin plats, då skall du se Mig.” Och när hans Herre uppenbarade Sig i *Sin härlighet* på berget, bröt Han det i bitar och Moses föll ned avsvimmad. När han repade sig sade han: ”Helig är Du, jag vänder mig till Dig och jag är den förste att tro.”

اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرِنِي ۚ فَلَمَّا
تَجَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ
مُوسَىٰ صَعِقًا ۚ فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ
سُبْحٰنَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٤﴾

145. *Gud* sade: ”Å, Moses! Genom Mina budskap och Mina ord har Jag utvalt dig över *din tids* folk. Så tag ordentligt fasta på det Jag har givit dig och var bland de tacksamma.”

قَالَ يٰمُوسَىٰ اِصْطَفَيْتَكَ عَلٰى
النَّاسِ بِرِسٰلَتِي وَاِبْكَامِي ۗ فَخُذْ
مَا آتَيْتَكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ ﴿١٤٥﴾

146. Och på tavlorna föreskrevs allting för honom av Oss, en förmaning och en förklaring av alla ting. ”Så håll fast vid dem, och uppmana ditt folk till att följa det bästa av dem. Snart skall Jag visa er överträdarnas boning.”

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْاَلْوٰحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيْلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ ۚ فَخُذْهَا
بِقُوَّةٍ وَّامْرُقَوْمَكَ يٰاُخْذُوْا بِاَحْسَنِهَا
سٰوْرِ يٰكُمْ دَارَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿١٤٦﴾

147. Snart skall Jag vända bort dem från Mina tecken, som uppför sig högmodigt och på ett orättfärdigt sätt i landet och även om de ser alla tecknen kommer de icke att tro på dem. Och om de ser rättfärdighetens väg, kommer de icke att antaga den som *sin* väg. Men om de ser syndens väg kommer de att anamma den som *sin* Väg. Det är för att de behand-

سَاَصْرِفُ عَنْ اٰتِي الْذِيْنَ يَتَكَبَّرُوْنَ فِي
الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ وَاِنْ يَّرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ
لَّا يُوْمِنُوْا بِهَا ۗ وَاِنْ يَّرَوْا سَبِيْلَ الرُّشْدِ
لَّا يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا ۗ وَاِنْ يَّرَوْا سَبِيْلَ
الْغٰى يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا ۗ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ

lade Våra tecken som lögner och var obekymrade om dem.

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٧﴾

148. Och de som förkastar Våra tecken och mötet i det tillkommande, deras gärningar är förgäves. Kan de *vänta sig* att bli belönade för *någonting* utom för vad de gör?

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
حَصِطَتْ أَعْمَالُهُمْ ۗ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٨﴾

R.18

149. Och i hans frånvaro gjorde Moses folk en kalv av sina pryd-nadsföremål, en *livlös* kropp som åstadkom ett råmande ljud. Såg de icke att den varken talade till dem eller vägledde dem till någon väg? De tog den *att tillbe* och de var överträdare.

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ
عِجْلًا جَسَدًا لَّهُ خُوَارٌ ۗ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ
لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا ۗ
اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٩﴾

150. Och när de slogs av samvetsqual och såg att de verkligen hade irrat vilse, sade de: "Om vår Herre icke har förbarmande med oss och förlåter oss, kommer vi förvisso att vara bland förlorarna."

وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ
ضَلُّوا قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا
وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٥٠﴾

151. Och när Moses återvände till sitt folk, harmsen och sorgsen, sade han: "Ont är det ni gjorde i mitt ställe i min frånvaro. Skyndade ni *att uppfinna en utväg* åt er själva utan att *vänta på* er Herres befallning?" Och han lade ned tavlorna och fattade sin broder i huvudet och drog honom till sig. Han (Aron) sade: "Min moders son, folket dömde mig sannerligen som svag, och skulle till att döda mig. Låt därför icke fienderna fröjdas över min *olycka* och placera mig icke bland de orättfärdiga människorna."

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ
أَسْفًا ۗ قَالَ بِسْمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي ۗ
أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۗ وَالْقَى الْأَلْوَابِ
وَآخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ ۗ قَالَ ابْنَ
أُمَّرٍ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعَفُونِي وَكَادُوا
يَقْتُلُونَنِي ۗ فَلَا تُشْمِتْ بِي الْأَعْدَاءَ وَلَا
تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾

152. Han (Moses) sade: ”Min Herre, förlåt mig och min broder, och giv oss tillträde till Din barmhärtighet, och Du är den Barmhärtigaste av dem som visar barmhärtighet.”

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٥٢﴾

R.19

153. *Beträffande* dem som tog kalven *att tillbedja*, skall vrede från deras Herre komma över dem och förnedring i det nuvarande livet. Och på så sätt belöna Vi dem som hittar på lögner.

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَأْتِيهِمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٣﴾

154. Men de som gjorde onda gärningar och ångrade sig därefter, och trodde, efter det är din Herre helt visst Synnerligen För-låtande, Barmhärtig.

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا وَأَمَّوْا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٤﴾

155. Och när Moses vrede avtog, tog han tavlorna och i deras skrift fanns vägledning och barmhärtighet för dem som fruktar sin Herre.

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَابَ فِي نُسُخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٥﴾

156. Och Moses valde sjuttio män av sitt folk för Vårt förordnande. Men när jordbävningen drabbade dem, sade Han: ”Min Herre, om Du hade velat, kunde Du ha förintat dem före *detta*, och mig *också*. Kommer Du att förinta oss för det som de dåraktiga bland oss har gjort? Detta är ingenting annat än en prövning från Dig. Du låter vem helst Du behagar bli förintad av det och Du vägleder vem Du behagar. Du är vår Beskyddare, förlåt oss då,

وَاخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السَّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا

och ha förbarmade med oss och Du är den Bäste av dem som förlåter, ¹⁵⁷ فَأَغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ

157. och påbjud det goda för oss i denna världen såväl som i nästa, vi har vänt oss till Dig och söker förlåtelse." Gud svarade: "Jag kommer att bestraffa vem Jag vill, men Min barmhärtighet omfattar alla ting, så Jag kommer att påbjuda den för dem som handlar rättfärdigt och betalar Zakát och som tror på Våra tecken,

وَاَكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ ^ط قَالَ عَذَابِي
أَصِيبُ بِهٖ مَنْ أَشَاءُ ^ج وَرَحْمَتِي
وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ^ط فَسَاكُتِبْهَا لِلَّذِينَ
يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ
بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ^{١٥٧}

158. de som följer sändebudet, Profeten, analfabeten, som de finner omnämnd i Toran och Evangeliet som finns hos dem. Han ålägger dem det tillbörliga och förbjuder dem det otillbörliga och gör de nyttiga tingen tillåtna för dem och förbjuder dem de skadliga och lättar deras börda för dem och lossar de fjättrar som band dem. Så de som kommer att tro på honom och hedra och stödja honom och hjälpa honom och följa det ljus som har sänts ned med honom, dessa skall ha framgång."

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ
الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ
فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَا أُمَّرَهُمْ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيَجِلُّ لَهُمُ الضَّيْبُ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ
الْخَبِيثَاتِ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ
وَالْأَعْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ^ط فَالَّذِينَ
آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا
التَّوْرَ الَّذِي أَنْزَلْنَا مَعَهُ ^ل أُولَئِكَ هُمْ
الْمُفْلِحُونَ ^{١٥٨}

R.20

159. Säg: "Å, mänsklighet! Jag är i sanning ett sändebud till er alla från Allah, Som himlarnas och jordens konungarrike tillhör. Det

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ
جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ

finns ingen Gud utom Han. Han ger liv och orsakar död. Så tro på Allah och på Hans sändebud, Profeten, analfabeten, som tror på Allah och Hans ord, och följ honom så att ni måtte bli rätt vägleda.”

وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
فَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ﴿١٥٩﴾

160. Och av Moses folk finns det en grupp som vägleder *människor* med sanning och upprättar rättvisa därmed.

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ
وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٦٠﴾

161. Och Vi delade upp dem i tolv stammar, *åtskilda* folk. Och när hans folk bad honom om vatten, gav Vi Moses en uppenbarelse och sade: ”Slå klippan med din stav”, och från den sprang fram tolv källor, varje stam kände sin plats att dricka. Och Vi lät molnen överskugga dem och Vi sände ned Manna och Salwá för dem, och Vi sade: ”Ät av de nyttiga ting som Vi har försett er med.” Och de felade icke mot Oss, utan det var sig själva de felade mot.

وَقَطَّعْنَاهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا
وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذَا اسْتَسْقَاهُ
قَوْمُهُ أَنْ اصْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ
فَانبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ
عَلِمَ كُلُّ أَنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۗ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ
الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّٰنَ وَالسَّلْوَىٰ
كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ۗ وَمَا
ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿١٦١﴾

162. Och *minns den tid* när det blev sagt till dem: ”Bo i denna stad och ät varhelst ni vill däri och säg: ’Gud! Lätta vår börda’, och träd in genom porten i ödmjukhet, Vi skall förlåta er era synder och Vi skall förvisso ge

وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا
مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا
الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ ۗ

i överflöd till dem som gör goda gärningar.”

سَزِيدَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦٦﴾

163. Men överträdarna bland dem ändrade *det* till ett annat ord än det som var sagt till dem. Så Vi sände ett straff från himlen över dem, på grund av deras ogärning.

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ
الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا
مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٦٧﴾

R.21

164. Och fråga dem angående staden som stod vid havet. När de kränkte Sabbaten, när deras fisk kom till dem på deras vilodag och syntes *på vattnets* yta, men på den dagen när de icke hade Sabbat kom de icke till dem. Således prövade Vi dem eftersom de var upproriska.

وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ
الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ
حَيْثَانَهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا وَيَوْمَ لَا
يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٨﴾

165. Och när en grupp bland dem sade: ”Varför förmanar ni ett folk som Allah ämnar förintä eller straffa med ett strängt straff?” De svarade: ”För att bli förlåtna i er Herres ögon och så att de kanske fruktar *Allah*.”

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ
قَوْمًا لَّا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ مَهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ
عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ
وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٩﴾

166. Och när de glömde allt det med vilket de hade förmanats, räddade Vi dem som förbjöd det otillbörliga och Vi grep överträdarna med ett svårt straff på grund av de synder de brukade begå.

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ
يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا
بِعَذَابٍ بَّيِّنٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٧٠﴾

167. Och när de fräckt gjorde uppror mot det som de hade

فَلَمَّا عَتَوْا عَن مَّا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ

förbjudits, sade Vi till dem:
”Var ni föraktade apor.”

كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٦٧﴾

168. Och *minns den tid* då din Herre kungjorde att Han, fram till uppståndelsens dag, förvisso skulle uppresas sådana emot dem, som skulle hemsöka dem med svåra plågor. Din Herre är helt visst Snabb att vedergälla och helt visst är Han *också* Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٨﴾

169. Och vi bröt upp dem i *olika* folk på jorden. Bland dem finns de som är rättfärdiga och bland dem finns de som är annorlunda. Och Vi prövade dem med goda ting och onda ting på det att de måtte vända tillbaka.

وَقَضَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَّمًا مِنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٩﴾

170. Sedan kom en *ond* generation som ärvde boken efter dem. De tar denna låga *världs* futtiga goda och säger: ”Det kommer att förlåtas oss.” Men om liknande ting kom till dem *igen*, skulle de ta dem. Togs icke bokens förbund ifrån dem, så att de icke skulle säga *något* utom sanningen om Allah? Och de har studerat det som finns däri. Och boningen i det tillkommande är bättre för dem som är rättfärdiga. Vill ni då icke förstå?

فَخَلَفَ مِنْ بَنِي بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَاللَّذَّارِ الْأَخْرَةَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٧٠﴾

171. Och *angående* dem som håller fast vid boken och förrättar bön, tillåter Vi förvisso icke att *sådana* rättfärdiga människors belöning försvinner.

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا
الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧١﴾

172. Och när Vi fick berget till att luta över dem som om det var ett valv och de trodde att det skulle falla över dem, *sade Vi*: "Håll fast det som Vi har givit er och kom ihåg det som finns däri, så att ni måtte bli räddade."

وَإِذْ تَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ
وَوَضُّوْنَا أَنَّهُ وَقَعَ بِهِمْ حُذُوءًا مَّا
أَتَيْنَكُم بِقُوَّةٍ وَإِذْ كُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٧٢﴾

R.22

173. Och när din Herre frambringade avkomma från Adams barn, av deras länder, och lät dem bära vittnesbörd mot sig själva genom att säga: "Är jag icke er Herre?" De sade: "Jo, vi bär vittnesbörd." *Detta gjorde Han* så att ni icke på uppståndelsens dag skulle säga: "Vi var förvisso omedvetna om detta."

وَإِذْ أَخَذَرَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ
ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى
أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ
شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا
عَنْ هَذَا غٰفِلِينَ ﴿١٧٣﴾

174. Eller så att ni icke skulle säga: "Det var bara våra fäder som förband avgudar *med Gud* i det förgångna och vi var bara en generation efter dem. Vill Du då förintna oss för det som lögnarna gjorde?"

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ
وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا
بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٤﴾

175. Och sålunda gör Vi tecknen tydliga så att de måtte bli förmanade och så att de måtte återvända till Oss.

وَكَذٰلِكَ نَفْصَلُ الْآيٰتِ وَلَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿١٧٥﴾

176. Och berätta för dem historien om honom som Vi gav Våra tecken till, men som gick bort från dem, så satan följde efter honom och han blev *en* av dem som irrar vilse.

وَإِئْتَىٰ عَلَيْهِمْ نَبَأُ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَاسْلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْعَوِينَ ﴿١٧٦﴾

177. Och om Vi så hade behagat, skulle Vi ha upphöjt honom därmed, men han drogs till jorden och följde sina onda begär. Hans fall är likt en hund, som räcker ut sin tunga av utmattning *medan den skäller på dig*, oavsett om du gör en rörelse för att kasta en sten på den eller låter den vara ifred. Sådant är fallet med folket som förkastar Våra tecken. Så berätta episoder *från historien* för dem så att de måtte fundera på *att dra lärdom av dem*.

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلُ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ تَتْرُكُهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصِصْ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٧﴾

178. Ont är folket som behandlar Våra tecken som lögnar. Och de gjorde sig själva orätt.

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا بِظُلْمٍ أَعْيُنًا ﴿١٧٨﴾

179. Den som Allah vägleder går på den rätta vägen. Och de som Han anser vara i villfarelse, det är dessa som kommer att vara förlorarna.

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِيٌّ وَمَنْ يُضِلَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١٧٩﴾

180. Vi har sannerligen skapat många av Djinnerna och människorna vars slut skall bli helvetet. De har hjärtan *men* de förstår icke med dem och de har ögon *men* de ser icke med dem och de har öron *men* hör icke med dem. De är lika boskap, nej, de är *ännu*

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ

mer vilse. De är verkligen *helt* obekymrade.

بَلْ هُمْ أَضَلُّ ط أُولَئِكَ هُمُ الْعُفْلُونَ ﴿١٨٧﴾

181. Och *endast* till Allah hör *alla* fullkomliga egenskaper. Så åkalla Honom med dessa *namn*. Och lämna dem ensamma som avviker från den rätta vägen beträffande Hans egenskaper. De skall återgäldas för vad de gör.

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ
وَذُرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ ط
سَيَجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾

182. Och bland dem som Vi har skapat finns det ett folk som vägleder *människor* med sanning och skipar rättvisa därmed.

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ
يَعْدِلُونَ ﴿١٨٩﴾

R.23

183. Och de som förkastar Våra tecken, dem kommer Vi att draga *mot förintelse*, steg för steg på ett sätt de icke känner till.

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم
مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٩٠﴾

184. Och Jag ger dem uppskov, Min plan är förvisso mäktig.

وَأْمَلِي لَهُمْ ط إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٩١﴾

185. Har de icke besinnat *att* det icke finns någonting av vansinne hos deras följeslagare? Han är bara en ren förmanare.

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ
جِنَّةٍ ط إِنَّ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٩٢﴾

186. Och ser de icke på himlarnas och jordens konungarrike och alla ting som Allah har skapat? Och *ser de icke* att måhända deras *egen* tid redan närmar sig? Vad kommer de då att tro på efter denna berättelse?

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ ۗ لَّوَّ أَنَّ
عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ ج
فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٩٣﴾

187. För den som Allah bedömer som vilse kan det icke finnas någon vägledare. Och Han lämnar sådana i deras överträdelse, vandrande i förvirring.

مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ ط وَيَذَرُهُمْ
فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٩٤﴾

188. De frågar dig om timmen: "När kommer den att inträffa?" Säg: "Kännedomen om den finns bara hos min Herre. Ingen kan uppenbara den på dess tid utom Han. Den vilar tungt över himlarna och jorden. Den skall icke komma över er annat än helt plötsligt. De frågar dig som om du vore väl bekant därmed. Säg: "Kännedomen om den finns bara hos Allah, men de flesta människor vet det icke."

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مَرْسَهَا ۚ قُلْ
إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي ۚ لَا يُجَلِّيهَا
لِيُوقْتِهَا إِلَّا هُوَ ۚ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۚ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً ۚ
يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا
عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾

189. Säg: "Jag har ingen makt att uppnå varken vinst eller förlust för mig själv, utom det som Allah vill. Och om jag hade kunskap om det osedda, skulle jag ha tillförsäkrat mig ett överflöd av det goda, och det onda skulle icke ha vidrört mig. Jag är bara en varnare och en glädjebudbärare till ett folk som tror."

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا
إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۚ وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمُ
الْغَيْبَ لَا سَتَكُنْتِ مِنَ الْخَيْرِ ۗ وَمَا
مَسَّنِيَ السُّوْءُ ۗ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٩﴾

R.24

190. Det är Han Som har skapat er från ett enda väsen, och gjort dess maka från den, så att han kan finna hugsvalelse hos henne. Och när han täckte henne befruktades hon och bar en lätt börda och gick omkring med den. Och när hon blev tung, bad de båda till Allah: "Om Du ger oss ett välartat, rättfärdigt barn, kommer vi helt säkert att vara bland de tacksamma."

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا ۚ فَلَمَّا
تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ ۚ
فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا
صَالِحًا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٩٠﴾

191. Men när Han ger dem ett välartat barn, förbinder de avgudar med Honom beträffande det som Han har givit dem. Men Allah är upphöjd över det som de förbinder med Honom.

فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا
آتَاهُمَا ۚ فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩١﴾

192. Förbinder de dem som medhjälpare *med Honom*, de som icke skapar någonting utan själva är skapade?

أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿١٩٢﴾

193. Och de kan icke ge dem någon hjälp, icke heller kan de hjälpa sig själva.

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٣﴾

194. Och om ni kallar dem till vägledning, kommer de icke att följa er. Det är detsamma för er vare sig ni kallar dem eller förblir tysta.

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿١٩٤﴾

195. De som ni åkallar bredvid Allah är förvisso *enbart* tjänare precis som ni. Åkalla dem då och låt dem svara er, om ni är sannfärdiga.

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلِكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩٥﴾

196. Har de fötter att gå med, eller har de händer att hålla med, eller har de ögon att se med, eller har de öron att höra med? Säg: "Åkalla de medhjälpare ni förbinder *med Gud*, planlägg då *ni alla* mot mig och giv mig inget uppskov.

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبِطُّشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَمَا تَنْظُرُونَ ﴿١٩٦﴾

197. Sannerligen, min beskyddare är Allah Som har uppenbarat denna bok. Och Han beskyddar de rättfärdiga.

إِنَّ وَلِيََّ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ ۗ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿١٩٧﴾

198. Och dem ni åkallar bredvid Honom har ingen makt att hjälpa er, icke heller kan de hjälpa sig själva",

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٨﴾

199. och om ni inbjuder dem till er vägledning, hör de icke. Och du ser att det verkar som om de tittar emot dig, men de ser icke.

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا
وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا
يُبْصِرُونَ ﴿١٩٩﴾

200. Var fördragsam, och påbjud vänlighet, och vänd dig bort från de okunniga.

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ
الْجَاهِلِينَ ﴿٢٠٠﴾

201. Och om ett ont förslag, som kommer som en viskning från satan, ansätter dig, sök då skydd hos Allah, Han är förvisso Allhörande, Allvetande.

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ
فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠١﴾

202. *Beträffande* de rättfärdiga, när en *hastig* ingivelse från satan berör dem, kommer de ihåg Gud, och se! De börjar se på rätt sätt.

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَئِفٌ مِّنَ
الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾

203. Och deras bröder drar in dem i villfarelse, och de slappnar icke av.

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ
لَا يُفْصِرُونَ ﴿٢٠٣﴾

204. Och när du icke visar dem ett *nytt* tecken, säger de: "Varför har du icke hittat på ett?" Säg: "Jag följer bara det som har uppenbarats för mig från min Herre. Dessa är upplysande tecken från er Herre och en vägledning och välsignelse för ett folk som tror."

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا
اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَى
إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَائِرٌ مِنْ رَبِّكُمْ
وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٤﴾

205. Och när Qur'anen läses upp, lyssna uppmärksamt till den och håll tyst, på det att ni måtte visas barmhärtighet.

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٥﴾

206. Och kom ihåg din Herre i ditt sinne, med ödmjukhet och fruktan, och utan högljuddhet på morgnar och kvällar, och var icke bland de likgiltiga.

وَأذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا
وَّخَيْفَةً وَدُؤَانَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٦﴾

207. Sannerligen, de som är nära din Herre vänder sig icke bort med högmod från att tillbe Honom, utan de lovprisar Honom och kastar sig *ödmjukt* ned inför Honom.

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ
وَيَسْجُدُونَ لَهُ يَسْجُدُونَ^{السُّجُودِ} ﴿٢٠٧﴾

Kapitel 8

AL-ANFÁL

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madina*) och innehåller sjuttiosex verser. De tillgångar man tilldelas av Allah till följd av krig kallas *anfál*.

I kapitlet finns en mer ingående beskrivning av den timma eller uppståndelse, vars tidpunkt de icke troende frågade om i det föregående kapitlet, *al-a'ráf*, vers 188. Det står att denna timma är slagen för araberna, och det kommer att resultera i att epoken med trolöshet och avgudereri upphör.

I slutet av det föregående kapitlet varslades man om att mycket svåra tider är att vänta och att man därför redan nu bör böja sig ned och ödmjukt vädja till Allah, eftersom det enbart är genom böner som alla dessa svårigheter kan röjas undan.

Redan i inledningen av kapitlet har glädjande budskap givits om att de troende genom dessa svårigheter kommer att komma ur sin fattigdom. Bland dessa svårigheter är den första det beskrivna slaget vid Badr.

På samma sätt som det mot slutet av det föregående kapitlet lades särskild vikt vid bedjandet, så ser vi att den seger muslimerna vann under slaget vid Badr var just ett resultat av den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, särskilda böner. I övrigt var motståndarna från Mecka, som Profetens trehundra-tretton anhängare stod inför, bättre utrustade i alla avseenden, förutom beträffande sin andlighet. De hade utmärkta riddjur och vapen. I deras armé ingick skickliga bågskyttar. Därutöver fanns kvinnor som sjöng uppviglande stridssånger och vars stämmor fick de stridande till att bli näst intill maniska. Men det var den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, böner som gjorde att de

segrade, de böner han bad i sitt tält i absolut ödmjukhet och då hans mantel upprepade gånger föll ned från hans axlar och som Abu Bakr, måtte Allah vara nöjd med honom, varje gång lade till rätta igen. Den börens viktigaste del var när Profeten upprepade gånger sade: ”Syftet med människornas och Djinnernas skapelse är att tillbe, och om dessa människor som jag särskilt fostrat för denna tillbedjan dödas, så kommer det aldrig att finnas någon grupp människor i världen som sant tillber Dig.”
 (اللَّهُمَّ إِنَّ هَذِهِ الْعِصَابَةَ مِنْ أَهْلِ الْإِسْلَامِ لَا تُعْبِدُنِي الْأَرْضِ) *Allahúmma in túh lak há-dhihill 'isábatu min ahlíl islámi la tu'badú fil arđ* (Muslim Kitabul *Djihád*).

Segern vid Badr var således ett resultat av att Allah hörde den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, böner.

Vidare har det förklarats för de troende att det som utgör en tydlig åtskillnad mellan en sann och en falsk person enbart är rättfärdigheten. Om de även i framtiden hyser förhoppningar om att segra över stora makter så är det bara möjligt om de håller fast vid sin rättfärdighet.

Här har det även förklarats att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och hans anhängare aldrig skulle ha stridit, såvida man inte först sökt omvandla deras tro genom krig. Den allra största ondskan på jorden har alltid begåtts och kommer alltid att begås då man med vapen försöker omvandla andras tro. I sådana fall är det tillåtet att försvara sig själv till dess att denna ondska upphör.

Det konstateras även att man måste komma ihåg Allah mycket och ofta för att kunna bli ståndaktig. Således förmedlas ett glädjande budskap till dem som även under fruktansvärda krig fortsätter komma ihåg Allah, om att de kommer att bli framgångsrika, eftersom varje framgång är förknippad med ihågkommelsen av Allah.

I de två sista verserna av detta kapitel nämns att om påtryckningarna från fienden blir outhärdliga och de troende tvingas migrera från sitt land, så kommer denna migration på Allahs väg att bli framgångsrik och i utbyte kommer de att få hjälp från Allah. Förutom Hans förlåtelse kommer även deras uppehälle att utökas avsevärt.

Denna profetia har gått i uppfyllelse under alla tider. De välsignelser rörande människornas förnödenheter i form av krigsbyte, som nämns i inledningen av kapitlet, beskrivs nu även i andra former, till exempel att även människornas medel till uppehälle avsevärt kommer att utökas genom emigrationen.

سورعاتها ١٠

سُورَةُ الْأَنْفَالِ مَدَنِيَّةٌ ٨

آياتها ٧٦

Sura AL-ANFÁL
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. De frågar dig om *krigsbytena*. Säg: ”*Krigsbytena* är för Allah och sändebudet. Så frukta Allah och ställ tillrätta mellan er och lyd Allah och Hans sändebud, om ni är troende.”

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ
وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ
بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ②

3. Endast de är *sanna* troende vilkas hjärtan darrar när Allahs *namn* nämns, och när Hans tecken läses upp för dem ökar de sin tro, och som sätter sin lit till sin Herre,

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ
وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُ
رَبِّهِمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ③

4. *och de* som förrättar bönen och ger ut av det som Vi har försett dem med.

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ④

5. Det är dessa som är *sanna* troende. De har upphöjda grader *i rang* hos sin Herre så väl som förlåtelse och ett hederligt underhåll.

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ
دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ
كَرِيمٌ ⑤

6. På samma sätt som det var din Herre *Som* med rätta hämtade ut dig från ditt hus, medan en grupp av de troende ogillade det, *därför* hjälpte Han dig mot fienden.

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ
وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَرِهُونَ ⑥

7. De tvistar med dig om sanningen efter det att den har blivit

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا

uppenbar, som om de drevs till döds medan de faktiskt ser *den*.

يَسْأَلُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ٧

8. Och *kom ihåg den tid* när Allah lovade er att en av de två grupperna* skulle bli era och ni önskade att den obeväpnade skulle bli er men Allah önskade att bestämt upprätta sanningen genom Sina ord och att skära av de icke troendes rötter,

وَإِذِيعِدْكُمْ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهُمَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشُّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ٨

9. på det att Han måtte fast upprätta sanningen och omintetgöra det som är falskt, fastän de skyldiga kanske ogillar det.

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ٩

10. När ni bönföll om er Herres hjälp och Han besvarade er bön och sade: ”Jag kommer *sannerligen* att hjälpa er med ett tusen änglar, som kommer efter varandra.”

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ١٠

11. Och Allah gjorde det bara som glädjebudskap så att era hjärtan kunde ges frid därigenom. Men hjälp kommer endast från Allah, Allah är förvisso Mäktig, Vis.

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَتَنْظِمِينَ بِهِ قُلُوبِكُمْ ١١ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ١٢ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ١٣

R.2

12. När Han lät sömn komma över er som ett *tecken* på trygghet från Honom, och Han sände ned vatten över er från molnen, så att Han kunde rena er därmed, och ta bort satans orenhet från er, och så att Han kunde styrka era hjärtan och göra *era* steg fasta därigenom.

إِذِيعَشِيْكُمْ النَّعَاسَ أَمْنَةً مِّنْهُ وَيَنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيَطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيَذْهَبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ١٤

* 8:8 Det vill säga, den väl beväpnade armén från Mecka (*mákka*) och karavanen, bara lätt beväpnad, färdades mot Mecka norrifrån.

13. När din Herre uppenbarade för änglarna *och sade*: ”Jag är med er, så ge ståndaktighet till dem som tror. Jag kommer att kasta skräck i de icke troendes hjärtan. Slå dem då på den övre delen av nacken och hugg av alla fingertoppar.”

إِذْ يُوحَىٰ رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَأَلْتُنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَصْرَبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَأَصْرَبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ۝١٣

14. Det är för att de har gjort motstånd mot Allah och Hans sändebud. Och för den som gör motstånd mot Allah och Hans sändebud, är Allah förvisso Sträng i vedergällning.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝١٤

15. Det är ert straff, smaka det då, och *vet* att för de icke troende finns eldens straff.

ذَلِكَ بِمَا كَفَرُوا وَأَنَّهُمْ كُفِرُوا لَكُمْ عَذَابِ النَّارِ ۝١٥

16. Å, ni som tror! När ni möter dem som icke tror *och* de rycker fram i styrka, vänd icke era ryggar mot dem.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمْ الْأَدْبَارَ ۝١٦

17. Och den som vänder sin rygg mot dem en sådan dag, såvida det icke är en stridsmanöver eller en vändning för att *före*na sig med ett annat kompani, han ådrager sig verkligen Allahs vrede, och helvetet skall bli hans boning. Och en ond plats är det.

وَمَنْ يُؤَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبرَةً إِلَّا مَتَحَرِّفًا لِّيُقَاتِلَ أَوْ مَتَحَيِّرًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا أُوهُ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝١٧

18. Så ni dräpte dem icke, utan det var Allah Som dräpte dem. Och du kastade icke *de små stenarna* när du kastade, utan det var Allah som kastade, *på det att Han måtte störta omkull de icke troende* och på det att Han

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ ۚ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ ۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً

måtte förläna de troende en prövning från Sig Själv, en god prövning. Allah är förvisso Allhörande, Allvetande.

حَسَنًا ۗ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨﴾

19. Det är vad som hände, och vet att Allah kommer att försvaga de icke troendes listiga planer.

ذِكْمًا ۚ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

20. Om ni troende sökte en seger, då har en seger verkligen kommit till er. Och om ni icke troende avstår, vore det bättre för er, men om ni återvänder till fiendskap kommer Vi också att återvända. Och ert sällskap skall icke vara er till någon hjälp, hur stort det än må vara, och vet att Allah är med de troende.

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ ۚ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ۚ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ ۚ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا ۚ وَلَوْ كَثُرَتْ ۗ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾

R.3

21. Å, ni som tror! Lyd Allah och Hans sändebud och vänd er icke bort från honom när ni hör honom tala.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ وَأنْتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾

22. Och var icke lika dem som säger: ”Vi hör”, fastän de icke hör.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ
لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٢﴾

23. I Allahs ögon är de uslaste kräken förvisso de döva och de stumma, som icke vill förstå.

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصَّمُّ
الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٣﴾

24. Och om Allah hade känt något gott i dem, skulle Han otvivelaktigt ha låtit dem kunna höra. Och om Han nu låter dem kunna höra, kommer de att vända sig bort i motvilja.

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ
وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

25. Å, ni som tror! Besvara Allah och sändebudet när han ropar till er att han kan ge er liv, och vet att Allah finns mellan en människa och hennes hjärta, och att det är Honom Som ni kommer att samlas till.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ
وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ^ج
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ
وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ^{٢٥}

26. Och akta er för en hemsökelse som förvisso icke uteslutande drabbar dem bland er som har felat. Och vet att Allah är Sträng i att återgälda.

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْكُمْ خَاصَّةً^ح وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ^{٢٦}

27. Och kom ihåg *den tid* när ni var få och ansågs svaga i landet, och fruktade att folk skulle rycka bort er, men Han skyddade er och styrkte er med Sin hjälp och försåg er med goda ting, så att ni måtte vara tacksamma.

وَإِذْ كُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ
فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ
النَّاسُ فَأَوْبَكُكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ
وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ^{٢٧}

28. Å, ni som tror! Svik icke Allah och sändebudet, så som ni så *många gånger* svikit era förtroenden, och ni vet det.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ
وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنِيَكُمْ وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ^{٢٨}

29. Och vet att era ägodelar och era barn bara är en prövning och att det är hos Allah det finns en stor belöning.

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ
فِتْنَةٌ^{٢٩} وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ^ع

R.4

30. Å, ni som tror! Om ni fruktar Allah, kommer Han att skänka er en åtskillnad och kommer att avlägsna era synder från er och

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ
لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ

förlåta er, och Allah är den stora frikostighetens Herre. وَيَغْفِرْكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٣٠﴾

31. Och kom ihåg den tid när de icke troende tänkte ut planer mot dig, om att sätta dig i fängelse eller dräpa dig eller förvisa dig. Och de planerade och Allah planerade också, och Allah är den Bäste av planläggare.

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يَخْرِجُوكَ ط وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ ط وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ ﴿٣١﴾

32. Och när Våra verser läses upp för dem, säger de: "Vi har hört." Om vi önskade kunde vi säkerligen säga dess like. Detta är ingenting annat än enbart historier från urtiden.

وَإِذَا تُلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٢﴾

33. Och kom ihåg den tid när de sade: "Å, Allah, om detta verkligen är sanningen från Dig, låt det då regna ner stenar från himlen över oss eller bringa ned ett svårt straff över oss."

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٣﴾

34. Men Allah är icke sådan att Han ville straffa dem medan du var bland dem, och Allah ville icke straffa dem medan de sökte förlåtelse.

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ ط وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٤﴾

35. Och vilken ursäkt har de nu för att Allah icke skall straffa dem, när de hindrar människor från den heliga moskén och de icke är dess sanna väktare? Dess sanna väktare är bara de rättfärdiga, men de flesta av dem vet det icke.

وَمَا لَهُمْ إِلَّا لِيَعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يُصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ ط إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾

36. Och deras böner vid *det heliga* huset är ingenting annat än visslande och klappande i händerna. ”Smaka då straffet för att ni icke trodde.”

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً
وَتَصْدِيَةً ۖ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣٦﴾

37. De som icke tror ger förvisso ut av sin egendom för att vända bort *människor* från Allahs väg. De kommer helt visst att fortsätta med att ge ut av den, men det kommer icke att resultera i *någoting utom klagan och sorg* över deras totala misslyckande, och sedan skall de besegras totalt. Och de icke troende skall samlas i helvetet,

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ
لِيُصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۖ فَسَيُنْفِقُونَهَا
ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ۖ ثُمَّ يُغْلَبُونَ ۗ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴿٣٧﴾

38. så att Allah kan avskilja de usla från de gedigna och placera de usla på varandra, och stapla upp dem, alla tillsammans, och sedan kasta in dem i helvetet. Dessa är verkligen förlorare.

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ
الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ
جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ ۗ أُولَٰئِكَ
هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٣٨﴾

R.5

39. Säg till dem som icke tror att de kommer att förlåtas det som är förgånget, om de upphör, men om de återvänder *till det*, då har sannerligen de tidigare folkens exempel redan gått *dem i förväg*.

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا
يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ ۚ وَإِنْ يَعُودُوا
فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾

40. Och bekämpa dem till dess att det icke råder någon förföljelse och religionen helt är för Allah. Men om de upphör, då är Allah förvisso Uppmärksam på vad de gör.

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ
وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ ۚ فَإِنِ انْتَهُوا
فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾

41. Och om de vänder sina ryggar till, vet då att Allah är er Beskyddare. Vilken utmärkt Beskyddare och vilken utmärkt Hjälpare!

وَإِن تَوَلَّوْا فاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلٰكُمْ ۗ
نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤١﴾

DEL 10

42. Och vet att av vad helst ni tar som *kriksbyte*, är en femtedel därav för Allahs *religion* och för sändebudet och *hans* närmaste och föräldralösa och behövande och vägfärande, om ni tror på Allah och på det som Vi har sänt ned till Vår tjänare på åtskillnadens dag, den dag då de två arméerna möttes*, och Allah har makt att göra allt vad Han vill.

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ
لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۚ إِن
كُنْتُمْ أُمَّتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا
يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقَىٰ الْجَمْعِينَ ۗ وَاللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٢﴾

43. När ni var på *dalens* närmare sluttning och de var på den bortre sluttningen och karavanen var nedanför er. Och om ni, *båda inbegripna parter*, skulle göra en överenskommelse beträffande tiden för drabbningen, skulle ni säkert ha varit oense beträffande överenskommelsen för att det skulle *passa era egna intressen*. Men det var förutsagt att Allah skulle *bestämna tiden* för att fullborda det som bestämts, så att de måtte förgås som är dömda att förgås genom en uppenbar rättvisa och så att den måtte överleva som förtjänade att överleva genom en tydlig rättvisa. Och Allah är förvisso Allhörande, Allvetande.

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ
الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ ۗ وَلَوْ
تَوَاعَدْتُمْ لِاخْتِلَافْتُمْ فِي الْمِيْعَدِ ۚ وَلَكِن
لِّيَقْضَىٰ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِّيَهْلِكَ
مَنْ هَلَكَ عَن بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ
عَن بَيِّنَةٍ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٣﴾

44. När Allah visade dem för dig i *ett tillstånd av dvala* som få till antalet, och om Han hade visat dem för dig som många, skulle ni säkerligen ha vacklat och ha varit oense med varandra om saken, men Allah räddade *er*. Han har sannerligen full kunskap om det som finns i *era* bröst.

إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَاكٍ قَلِيلًا ۗ
وَلَوْ أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا لَّفَشِلْتُمْ
وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ
سَلَّمَ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٤﴾

* 8:42 Slaget vid Badr.

45. Och när Han, vid tiden för sammandrabbningen, lät dem tyckas få i era ögon och lät er tyckas få i deras ögon, på det att Allah måtte åstadkomma det som bestämts. Och alla angelägenheter skall återföras till Allah för beslut.

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّكْوِينِ فِي
أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي
أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا^ط
وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ^ع

R.6

46. Å, ni som tror! När ni drabbar samman med en armé, var beslutsamma, och kom ihåg Allah mycket, så att ni måtte ha framgång.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً
فَأُتْبِتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ^ع

47. Och åtlyd Allah och Hans sändebud och tvista icke med varandra så att ni icke vacklar och er kraft lämnar er. Och var ståndaktiga, Allah är förvisso med dem som är ståndaktiga.

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَتَّزِعُوا
فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ
وَاصْبِرُوا^ط إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ^ع

48. Och var icke lika dem som kom från sina hem för att skryta om sina dåd och för att visa fram dem för folk, och de hindrar människor från att nå Allahs väg, och Allah omfattar allt vad de gör.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا
مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ
وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ^ط وَاللَّهُ بِمَا
يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ^ع

49. Och när en som var satans avbild lät deras gärningar tyckas dem härliga och sade: "Ingen av människor skall vinna seger över er denna dag, och jag är er beskyddare." Men när de två arméerna blev synliga för varandra, gjorde han tvärt helt om och sade: "Jag har förvisso ingenting med er att göra, jag ser förvisso vad ni icke ser. Jag fruktar förvisso Allah, och Allah är Sträng i att straffa."

وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا
غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي
جَارٌ لَكُمْ^ع فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ
عَلَى عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ
إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ^ط
إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ^ع

R.7

50. När hycklarna och de i vilkas hjärtan det finns en sjukdom sade: ”Deras religion har lurat dessa *människor*.” Och för den som sätter sin lit till Allah, är Allah förvisso Mäktig, Vis.

إِذْ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ^ط وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ^{٥٠}

51. Och om du kunde se när änglarna tar bort själarna från dem som icke tror och slår deras ansikten och ryggar och säger: ”Smaka ni straffet att brinna.

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا^ل الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَذْبَارَهُمْ^ج وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ^{٥١}

52. Detta är på grund av det som era händer har sänt i förväg för er och vet att Allah icke alls är orättvis mot Sina tjänare.”

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ^{٥٢}

53. Deras tillstånd är som Faraos folks och de före dem. De trodde icke på Allahs tecken, så Allah bestraffade dem för deras synder. Allah är förvisso Mäktig och Sträng i att straffa.

كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ^ط وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ^ط كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ^ط إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ^{٥٣}

54. Detta är för att Allah aldrig skulle ändra en ynnest som Han har förlänat ett folk såvida de icke ändrar sitt eget tillstånd, och vet att Allah är Allhörande, Allvetande.

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ^ل وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ^{٥٤}

55. Deras tillstånd är som Faraos folks och de före dem. De förkastade sin Herres tecken, så Vi förintade dem för deras synder. Och Vi dränkte Faraos folk, ty de var alla orättfärdiga.

كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ^ل وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ^ط كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ^ط فَأَهْلَكْنَاهُمْ^ط بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ^ج وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ^{٥٥}

56. De som i Allahs ögon är de uslaste kräken är förvisso de som är otacksamma, så de vill icke tro,

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٦﴾

57. de med vilka du har slutit förbund, sedan bryter de sitt förbund varje gång, och de fruktar icke Gud.

الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ
عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾

58. Så om du besegrar dem i krig, slå de arméer som är bakom dem med fruktan genom att skingra dem, så att de måtte bli förmanade.

فَمَا تَتَّقُهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْهُمْ
مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

59. Och om du fruktar förräderi från ett folk, kasta med rätta tillbaka *förbundet* till dem. Allah älskar förvisso icke de förrädiska.

وَأَمَّا تَخَافُ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْدِرْ
إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْخَائِنِينَ ﴿٥٩﴾

R.8

60. Och låt icke de som förnekar, tro att de kan överträffa Oss. De kan förvisso icke omintetgöra *Guds avsikt*.

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا
إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ﴿٦٠﴾

61. Och gör redo för dem vad ni kan av *bevärnad* styrka och av bestyckade utposter vid gränsen, med vilka ni kan skrämma Allahs fiende och er fiende och andra förutom dem, som ni icke känner till, *men* Allah känner dem. Och vad helst ni ger ut på Allahs väg, skall till fullo återbetalas till er och ni skall icke göras orätt.

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ
وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ
وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ ۚ لَا
تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۗ وَمَا تُنْفِقُوا
مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ
وَأَنْتُمْ لَا تظَلَمُونَ ﴿٦١﴾

62. Och om de är benägna till fred, närma dig du också den, och sätt din lit till Allah. Det är förvisso Han som är Allhörande, Allvetande.

وَإِنْ جَحَّوْا لِلْسَّلَامِ فَأَجْزَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ
عَلَى اللَّهِ ۗ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٢﴾

63. Och om de avser att bedraga dig, då är Allah förvisso tillräcklig för dig. Det är Han Som har styrkt dig med Sin hjälp och med de troende,

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ
حَسْبَكَ اللَّهُ ۗ هُوَ الَّذِي آتَىٰكَ بِنَصْرِهِ
وَبِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٣﴾

64. och Han har förenat deras hjärtan i tillgivenhet. Och om du hade förbrukat allt som finns på jorden, kunde du icke ha förenat deras hjärtan i tillgivenhet, men Allah har skapat tillgivenhet mellan dem. Han är förvisso Mäktig, Vis.

وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ۗ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ
وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ ۗ إِنَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٦٤﴾

65. Å, Profet, Allah är Tillräcklig för dig och för dem av de troende som följer dig.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ
فَرِحَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٥﴾

R.9

66. Å, Profet, mana de troende till strid. Om det finns tjugo av er som är ståndaktiga, skall de besegra tvåhundra, och om det finns hundra av er, skall de besegra ett tusen av dem som icke tror, eftersom de är ett folk som icke förstår.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى
الْقِتَالِ ۗ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ
صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ ۚ وَإِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٦﴾

67. För närvarande har Allah lättat er börda, ty Han vet att det finns svaghet i er. Så om det finns hundra av er som är ståndaktiga, skall de besegra tvåhundra, och om det finns tusen av er, skall de besegra två tusen genom Allahs befallning. Och Allah är med dem som är ståndaktiga.

أَلَنْ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ
ضَعْفًا ۗ فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ
يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ ۚ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ
يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ مَعَ
الصَّابِرِينَ ﴿٦٧﴾

68. Det passar sig icke för en Profet att han skall ha fångar förrän han invecklas i reguljära strider som ledde till blodsutgjutelse i landet. Ni eftertraktar denna världens goda, medan Allah önskar det tillkommande för er. Och Allah är Mäktig, Vis.

مَا كَانَ نَبِيٌّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّىٰ
يُشْخَنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ
الدُّنْيَا ۗ وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۗ وَاللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٨﴾

69. Hade det icke funnits ett påbud från Allah som hade gått i förväg, skulle svårt betryck sannerligen ha drabbat er som följd av det ni tog.

لَوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا
أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٩﴾

70. Så ät av det som ni har vunnit i krig som lagligt och gott, och frukta Allah. Allah är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا ۗ
وَأَتَّقُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٠﴾

R.10

71. Å, Profet, säg till de fångar som är i era händer: ”Om Allah känner till något gott i era hjärtan, kommer Han att ge er något bättre än det som har tagits från er, och Han kommer att förlåta er. Och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.”

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِّنَ
الْأَسْرَىٰ إِنَّ يَعْزِمُ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ
خَيْرًا يُؤْتِيكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧١﴾

72. Och om de ämnar förråda din tillit, har de redan tidigare förrått Allah, Så Han gjorde dem maktlösa Och Allah är Allvetande, Vis.

وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ
مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿٧٢﴾

73. De som trodde och lämnade sina hem och strävade med sin egendom och sina liv för Allahs sak, och de som gav dem skydd och hjälp, är helt visst varandras vänner. Men när det

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ

gäller de som trodde men icke lämnade sina hem, är ni icke alls ansvariga för deras beskydd förrän de lämnar sina hem. Men om de söker er hjälp beträffande religionen, då är det er plikt att hjälpa dem, utom mot ett folk mellan vilket och er själva det finns en pakt. Och Allah ser vad ni gör.

أُولِيَاءَ بَعْضٍ ط وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ
يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا ۗ وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي
الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ ط وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾

74. Och de som icke tror är varandras vänner. Om ni icke gör det *ni är befallda*, kommer det att uppstå ett missförhållande och svår oreda i landet.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ط
إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ
وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٤﴾

75. Och de som trodde och lämnade sina hem och strävade för Allahs sak, och de som gav dem skydd och hjälp, dessa är verkligen sanna troende. För dem finns förlåtelse och ett hedersamt underhåll.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا
أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٥﴾

76. Och de som kommit till tro sedan dess och lämnade sina hem och strävar för Allahs sak tillsammans med er, dessa är av er, och *beträffande* blodsförvanter är de närmare varandra i Allahs bok. Allah känner förvisso alla ting väl.

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدِ وَهَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ ط
وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي
كِتَابِ اللَّهِ ط إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾

Kapitel 9 AT-TÁUBA

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller etthundratjugonio verser.

Frågor kring de krig som nämns i slutet av kapitel *al-anfál*, samt de prövningar och belöningar som är knutna till dessa beskrivs redan i inledningen av kapitlet. Det konstateras att fienden kommer att besegras och tvingas sluta förbund med den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och hans anhängare. Rättvisan kräver alltså att så länge fienderna håller sitt förbund så bör muslimerna absolut inte bryta det.

De skadliga följderna av att bryta sina förbund, ett ämne som berörts i olika former av alla tidigare kapitel, inklusive *al-fátíha*, nämns även i detta kapitel. Fienden bestraffas om den bryter sina förbund och även de troende varnas och uppmanas till att till varje pris hålla sina avtal.

I detta kapitel nämns upprepade gånger att ingen av de troendes segrar säkerställts genom bättre vapen eller överlägset antal, och det skulle inte heller vara möjligt. I detta avseende nämns slaget vid Hunain då muslimerna var många fler jämfört med fienden, och vissa muslimer förväntade sig inte att de skulle kunna besegras, då de brukade segra även över storslagna arméer när de var få till antalet. Det förklaras för dem att då de var få, var det på grund av den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, böner, som de segrade, och därför krossas nu deras förväntningar om att vara överlägsna. Men efter detta förkrossande nederlag kommer de återigen att segra genom denne Profets böner och sin egen ståndfasthet.

Därefter står det om enorma rikedomar som kommer att skänkas till de troende, vilket ledde till att svartsjuka hycklare gick så långt som till att göra invändningar mot den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och säga att han varit bedräglig när han delat ut dessa rikedomar. Detta trots att inga av de rikedomar som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, delade ut gick till hans anhöriga, utan till migrerade, fattiga, behövande, nödställda och svårt skuldsatta. Det varnas således för att anklaga denne oförvitliga Profet. Den som gör så riskerar att förgöras. Det är i själva verket de som kommer med sådana anklagelser som är oärliga och bedrägliga.

I slutet av kapitlet finns en vers som konstaterar att detta är en Profet som utstår besvär för allas välbefinnande. Alla svårigheter som drabbar de troende på Allahs väg är mycket plågsamma för honom, och hårdheten mot de icke troende beror inte alls på att hans hjärta är hårt. Hans hjärta är i själva verket så ömsint och barmhärtigt att han är en förkroppsligad manifestation av Allah, den Barmhärtige.

Sura AT-TÁUBA
(Uppenbarad efter hidjra)

1. Detta är ett tillkännagivande av ett *fullständigt* frikännande för Allah och Hans sändebud när det gäller allt ansvar gentemot avgudadyrkarna med vilka ni hade slutit förbund.

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ
عٰهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ①

2. Så gå omkring i landet i fyra månader och vet att ni icke kan tillintetgöra Allahs plan och att Allah kommer att förödmjuka de icke troende.

فَسِيُجُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ
وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ
وَإِنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكٰفِرِينَ ①

3. Och detta är en kungörelse från Allah och Hans sändebud till folket på dagen för den stora vallfarten, att Allah går fri för avgudadyrkarna och så gör Hans sändebud. Så om ni ångrar er, kommer det att vara bättre för er, men om ni vänder er bort, vet då att ni icke kan tillintetgöra Allahs plan. Och ge budskap om ett smärtsamt straff till dem som icke tror,

وَإِذْ أَنْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ
الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ
الْمُشْرِكِينَ ① وَرَسُولُهُ ② فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ
خَيْرٌ لَّكُمْ ③ وَإِنْ تَوَيْبْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ
غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ ④ وَبَشِّرِ الَّذِينَ
كَفَرُوا بِعَذَابِ آلِيمٍ ⑤

4. utom de av avgudadyrkarna med vilka ni ingått fördrag och som icke efteråt kommit till korta när det gäller att uppfylla sina skyldigheter gentemot er och icke heller hjälpt någon mot er. Så fullfölj fördraget ni har ingått med dem till deras tid. Allah älskar förvisso dem som är rättfärdiga.

إِلَّا الَّذِينَ عٰهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ
لَمْ يَنْقُصُواكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا
عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عٰهَدَهُمْ
إِلَىٰ مَدَّتِهِمْ ① إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ②

5. Och när de helgade månaderna har passerat, dröp då de avgudadyrkare som brutit sina

فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا
الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ

fördrag var helst ni finner dem och tag dem *till fånga*, och belägra dem och ligg och vänta på dem vid varje bakhållsplats. Men om de ångrar sig och förrättar bönen och betalar Zakát, lämna då deras väg *fri*. Allah är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَخُذُوهُمْ وَأَحْصُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ ^٢ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ ^٣ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ^٤

6. Och om någon av avgudadyrkarna söker skydd hos dig, giv honom skydd så att han kan höra Allahs ord, för honom sedan till hans trygghetsplats. Det är för att de är ett folk som icke har *någon* kunskap.

وَإِن أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلِغْهُ ^٥ مَا مَنَّهُ ^٦ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ^٧

R.2

7. Hur kan det finnas ett fördrag mellan *dessa* avgudadyrkare med Allah och Hans sändebud, utom de med vilka ni ingick fördrag vid den heliga moskén? Så länge de står fast *vid fördraget* med er, stå då fast vid *ert fördrag* med dem. Allah älskar förvisso dem som är rättfärdiga.

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ^٨ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ ^٩ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ^{١٠}

8. Hur *skulle det kunna vara*, om de framhärdar mot er, om de icke iakttar något släktskapsband eller förbund beträffande er. De skulle behaga er med sina munnar medan deras hjärtan förnekar och de flesta av dem är svekfulla.

كَيْفَ وَإِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَإِلَّا ^{١١} وَلَا ذِمَّةً ^{١٢} يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ ^{١٣} وَأَكْثَرُهُمْ فَسِقُونَ ^{١٤}

9. De schackrar bort Allahs tecken för ett futtigt pris och vänder bort *människor* från Hans väg. Det de gör är sannerligen ont.

اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِهِ ^{١٥} إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ^{١٦}

10. De uppmärksammar icke något släktskapsband eller för-

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَإِلَّا ^{١٧} وَلَا ذِمَّةً ^{١٨}

bund beträffande någon som litar på *dem*. Och det är de som är överträdarna.

11. Men om de ångrar sig och förrättar bönen och betalar Zakát då är de era trosfränder. Och Vi förklarar tecknen för ett folk som har kunskap.

12. Och om de bryter sina eder efter sitt fördrag, och smädar er religion, strid då mot *dessa* otrons ledare på det att de måtte upphöra, de bryr sig sannerligen inte om sina eder.

13. Vill ni icke strida mot ett folk som har brutit sina eder och som har planerat att köra ut sändebudet *ur landet* och de var de första att börja med *fientligheter* mot er? Fruktar ni dem? Nej, Allah är Den mest värdige att frukta, om ni är troende.

14. Strid mot dem så att Allah måtte straffa dem genom era händer och förödmjuka dem och hjälpa er *till seger* mot dem och lätta sinnet för ett folk som tror,

15. och att Han måtte föra bort vreden från deras hjärtan. Och Allah vänder Sig med barmhärtighet till vem Han än behagar. Och Allah är Allvetande, Vis.

16. Tror ni att ni skulle lämnas ensamma medan Allah ännu icke har känt dem av er som strävar *för Allahs sak* och icke tar *någon* till nära vän förutom Allah och

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿١١﴾

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ
فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ ۗ وَنَقَّصِلُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ
وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَلِيَّةَ
الْكُفْرِ ۚ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ
يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾

أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ
وَهُمْ مَوِّا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ
بَدَءُكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۗ أَتَخْشَوْنَهُمْ ۚ
فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ
وَيُخْزِهِمْ وَيَبْضُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ
صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

وَيُدْهِبُ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ ۗ وَيَتُوبُ اللَّهُ
عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ
الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ

Hans sändebud och de troende. Och Allah är Vål Medveten om vad ni gör.

دُونَ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ
 وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ حَكِيمٌ ١٦

R.3

17. Det är icke för avgudadyrkarna att göra syftet rättvisa, för vilket moskéerna byggts för Allah och att underhålla dem i enlighet med det, medan de bär vittnesbörd om sin egen otro. Det är dessa vilkas arbete skall vara förgäves och i elden skall de förbli.

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ
 اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ
 أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ
 هُمْ خَالِدُونَ ١٧

18. Endast den är sannerligen värdig att underhålla Allahs moskéer som tror på Allah och den yttersta dagen och förrättar bön och betalar Zakát och icke fruktar någon utom Allah, så det är dessa som det är långt mer troligt att de kommer att räknas till de rätt vägleda.

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ
 وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى
 الزَّكَاةَ وَلَمْ يَحْشَ إِلَّا اللَّهَ ١٨
 أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ١٨

19. Anser ni det att ge en dryck till pilgrimerna, och underhållande av den heliga moskén som lika mycket värt som den gör som tror på Allah och den yttersta dagen och strävar på Allahs väg? De är alls icke lika i Allahs ögon. Och Allah vägleder icke de orättfärdiga människorna.

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ
 اللَّهِ ١٩ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ١٩

20. De som trodde och utvandrade från sina hem för Allahs skull och strävade i Allahs sak med sin egendom och sina liv, har den högsta rangen i Allahs ögon. Och det är de som skall triumfera.

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْثَرًا
 دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ ٢٠ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ٢٠

21. Deras Herre ger dem glada budskap om barmhärtighet från

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ

Sig och *av Sitt* välbehag och paradiset trädgårdar i vilka det skall finnas en varaktig välsignelse för dem,

وَجَنَّتْ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾

22. de kommer att förbli däri för all tid. Hos Allah finns det san- nerligen en stor belöning.

خُلْدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾

23. Å, ni som tror! Tag icke era fäder och era bröder till vänner om de föredrager otro framför tro. Och de av er som tar dem till vänner, det är de som felar.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾

24. Säg: ”Om era fäder och era söner och era bröder och era hustrur och era släktingar och den egendom ni har förvärvat och den handel vars tröghet ni fruktar och de boningar ni älskar, är er kärare än Allah och Hans sändebud och att sträva för Hans sak, vänta då till dess att Allah frambringar Sin dom, och Allah vägleder icke de olydiga människorna.”

قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾

R.4

25. Allah har förvisso hjälpt er på mångt slagfält, och på dagen för Hunain, när ert stora antal gjorde er högmodiga, men det hjälpte er föga, och jorden med *all* dess vidd blev utslätad för er, och då vände ni tillbaka i reträtt.

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَابْتَدَأَ مَدْبَرِينَ ﴿٢٥﴾

26. Då lät Allah ett lugn falla över Sitt sändebud och över de troende, och Han sände ned härskaror som ni icke såg, och Han straffade dem som icke trodde. Och detta är de icke troendes belöning.

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ
وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ
تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ وَذَلِكَ
جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

27. Efter det vänder Sig Allah sedan med nåd till vem Han än behagar, och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مَن بَعَدَ ذَلِكَ عَلَى مَنْ
يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٧﴾

28. Å, ni som tror! Avgudadyrkarna är helt visst *andligen* orena. Så de skall icke närma sig den heliga moskén efter detta deras år. Och om ni fruktar armod, kommer Allah att berika er av Sin frikostighet om Han behagar. Allah är förvisso Allvetande, Vis.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ
عَامِهِمْ هَذَا ۚ وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ
يُغْنِيكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِن شَاءَ ۗ إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

29. Bekämpa dem bland bokens folk som icke tror på Allah, eller på den yttersta dagen, eller anser det vara olagligt som Allah och Hans sändebud har förklarat vara olagligt, eller följer den sanna religionen, förrän de *underdånigt* betalar skatten med *egna* händer och erkänner sin underkastelse.

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ
وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا
عِ الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٢٩﴾

R.5

30. Och judarna säger: "Esra är Allahs son," och de kristna säger: "Messias är Allahs son." Det är bara ord från deras munnar. De härmar bara orden från dem som icke trodde före dem. Allahs förbannelse vare över dem! Så bortvända de är!

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ
النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ۗ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ
بِأَفْوَاهِهِمْ ۗ يُضَاهَهُونَ قَوْلَ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِن قَبْلُ ۗ قَتَلْتَهُمُ اللَّهُ ۗ أَنَّى
يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾

31. De har tagit sina lärde män och sina munkar till herrar bredvid Allah. Och så har de tagit Messias, Marias son. Och de befalldes icke annat än att tillbe Gud, den Ende. Det finns ingen Gud förutom Han. Han är alltför Helig för det som de sätter vid Hans sida!

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا
مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ ۚ وَمَا
أَمْرُو إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا ۚ لَّا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ ۚ سُبْحٰنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

32. Med sina munnar försöker de blåsa ut Allahs ljus, men Allah kommer icke att tillåta annat än att Han fullkomnar Sitt ljus, fastän de icke troende kanske harmas över *det*.

يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ
بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّآ أَن يُتِمَّ نُورَهُ
وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾

33. Det är Han Som sände Sitt sändebud med vägledning och sanningens religion, på det att Han måtte låta den härska över varje *annan* religion, även om avgudadyrkarna kanske harmas över *det*.

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ
الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۗ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾

34. Å, ni som tror! Många av de skriftlärde och munkarna föröder förvisso människors egendom med falska medel och vänder *människor* bort från Allahs väg. Och de som samlar guld och silver på hög och icke ger ut på Allahs väg, ge dem budskap om ett smärtsamt straff.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ
وَالرُّهْبَانِ لِيَآكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ
بِالْبَاطِلِ وَيُصَدِّدُونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۗ
وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ
وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابِ الْيَمِّ ﴿٣٤﴾

35. På den dag när det skall hettas upp i helvetets eld, och deras pannor och deras sidor och deras ryggar skall brännmärkas därmed, och *det skall sägas till dem*: "Detta är vad ni samlade ihop för er själva, så smaka nu på det ni brukade samla ihop."

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا
جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وظُهُورُهُمْ ۗ هٰذَا
مَا كَنْزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا
كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾

36. Antalet månader hos Allah är tolv månader genom Allahs påbud sedan den dag Han skapade himlarna och jorden. Av dessa är fyra heliga. Det är den evigt sanna religionen som förblir. Så gör icke orätt mot er själva under *dessa månader*. Och strid *ni* alla tillsammans mot avgudadyrkarna, på samma sätt som de alla strider tillsammans mot er, och vet att Allah är med dem som är rättfärdiga.

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ
شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ
الَّذِينَ الْقِيَمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ
أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً
كَمَا يَقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

37. Att skjuta upp *en helig månad* är förvisso en ökad otro. De som icke tror leds vilse därigenom. De tillåter det ett år och förbjuder det ett annat år, så att de kan få det att stämma med det antal *månader* som Allah har gjort heliga, och gör sålunda det lagligt som Allah har förbjudit. Det onda i deras gärningar har gjorts härligt i deras tycke. Och Allah vägleder icke de människor som icke tror.

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضِلُّ
بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا
وَ يَحْرِمُونَهُ عَامًا لِيُؤَاطِئُوا عِدَّةَ مَا
حَرَّمَ اللَّهُ فَيَحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنٌ
لَهُمْ سَوْءٌ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

R.6

38. Å, ni som tror! Vad är det med er, eftersom ni, när det sägs till er: "Gå fram på Allahs väg", sjunker tungt ned mot jorden? Är ni nöjda med det nuvarande livet framför det tillkommande? Det nuvarande livets vinning kommer att verka liten och obetydlig i jämförelse med det tillkommande.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ
انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَثْقَلْتُمْ إِلَى
الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ
الْآخِرَةِ ۗ فَمَا مَتَاعِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي
الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾

39. Om ni icke vill gå fram *till strid*, kommer Han att straffa er med ett smärtsamt straff och kommer att utvälja ett annat folk

إِلَّا تَتَفَرَّوْا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ

i ert ställe, och ni skall icke alls kunna skada Honom. Och Allah har full makt över alla ting.

40. Om ni icke hjälper honom, *vet* då *att* Allah hjälpte honom *till och med* när de icke troende drev ut honom medan han var en av de två när de båda var i grottan, och han sade till sin följeslagare: ”Sörj icke, ty Allah är med oss.” Då lät Allah ett lugn falla över honom, och undsatte honom med härskaror som ni icke såg, och förödmjukade de icke troendes ord, och det är Allahs ord allena som är överlägset. Och Allah är Mäktig, Vis.

41. Gå framåt, lätt eller tungt, och sträva för Allahs sak med er egendom och era liv. Det är bäst för er, om ni bara visste.

42. Och om det hade blivit en omedelbar vinst och en kort resa, skulle de säkerligen ha följt dig, men den svåra resan tycktes dem alltför lång. Ändå kommer de att svära vid Allah *och säga*: ”Om vi hade förmått skulle vi förvisso ha gått fram med er.” De ödelägger bara sina själar, och Allah vet att de är lögnare.

R.7

43. Måtte Allah ha overseende med dig. Varför tillät du dem *att stanna kvar* till dess att de som talat sanning blivit kända för dig och *till dess att* du lärt känna lögnarna?

شَيْئًا ۖ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

إِلَّا تَتَصَرَّوْهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِي الْأَثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ
إِذ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ
مَعَنَا ۚ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ
بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ
كَفَرُوا السُّفْلَىٰ ۗ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ
الْعُلْيَا ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا
بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا
لَّاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ
الشُّقَّةُ ۗ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا
لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ ۚ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ۗ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ ۗ لِمَ آذَنْتَ لَهُمْ حَتَّىٰ
يَتَّبِعِينَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمُ
الْكَاذِبِينَ ﴿٤٣﴾

44. De som tror på Allah och den yttersta dagen kommer icke att be dig om lov att bli befriade från att sträva med sin egendom och sina personer. Och Allah känner väl de rättfärdiga.

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ ط وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ④④

45. Bara de kommer att be dig om lov att bli fritagna som icke tror på Allah och den yttersta dagen, och vilkas hjärtan är fulla av tvivel och i sin tvekan vacklar de hit och dit.

إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي
رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ④⑤

46. Och om de hade ämnat gå fram, skulle de ha gjort någon förberedelse för det, men Allah var emot att de marscherade fram. Så Han höll dem tillbaka, och det sades: ”Sitt ni hemma med dem som sitter kvar där.”

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً
وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ
وَ قِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ④⑥

47. Hade de gått fram med er, skulle de icke ha givit er något utom besvär, och de skulle ha skyndat hit och dit mitt ibland er, och sökt så split mellan er. Och bland er finns sådana som vill lyssna till dem. Och Allah känner syndarna väl.

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا
وَلَا أَوْضَعُوا خِلَافَكُمْ يَبْغُونَكُمْ
الْفِتْنَةَ ج وَفِيكُمْ سَمْعُونَ لَهُمْ ط وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ④⑦

48. De försökte piska upp upproriskhet även före detta, och de smidde sammansvärjningar emot dig till dess att sanningen kom och Allahs syfte hade övertagit, fastän de ogillade det.

لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ
الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ
وَهُمْ كَرِهُونَ ④⑧

49. Och bland dem finns den som säger: ”Tillåt mig att stanna kvar och sätt mig icke på prov.” De har förvisso redan prövats. Och helvetet skall förvisso omsluta de icke troende.

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذِنْ لِي وَلَا تَفْتِنِّي ط
أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا ط وَإِنَّ جَهَنَّمَ
لَمَحِيطةٌ بِالْكَافِرِينَ ④⑨

50. Om *något* gott vederfars dig, bedrövar det dem, men om en olycka drabbar dig, säger de: ”Vi hade förvisso vidtagit våra försiktighetsåtgärder i förväg.” Och de vänder sig bort med förtjusning.

إِنْ تُصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۚ وَإِنْ تُصِبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلٍ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾

51. Säg: ”Ingenting skall drabba oss utom det som Allah har föreskrivit för oss. Han är vår Beskyddare. Och till Allah skall de troende då sätta sin lit.”

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا ۗ هُوَ مَوْلَانَا ۗ وَعَلَى اللَّهِ فليتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

52. Säg: ”Ni väntar er ingenting för oss utom ett av de två goda tingerna, medan vi väntar oss att Allah kommer att hemsöka er med ett straff antingen från Sig Själv eller genom våra händer. Vänta då, vi väntar också med er.”

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ ۗ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا ۗ فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾

53. Säg: ”Ge ut villigt eller ovilligt, det skall icke antagas från er. Ni är sannerligen ett olydigt folk.”

قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ ۗ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَسِيقِينَ ﴿٥٣﴾

54. Och ingenting har hindrat deras bidrag från att accepteras utom att de icke tror på Allah och Hans sändebud. Och de kommer icke till bönen utom lättjefullt och de ger icke något bidrag utom motvilligt.

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كَسَالَى ۗ وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرْهُونَ ﴿٥٤﴾

55. Så låt icke deras förmögenhet eller deras barn hetsa upp din förundran. Allah avser bara att straffa dem därmed i det nuvarande livet och *låta* deras själar lämna dem medan de är icke troende.

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ ۗ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾

56. Och de svär vid Allah att de sannerligen är av er, medan de icke är av er, utan de är ett fegt folk.

وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ﴿٥٦﴾

57. Om de kunde finna en tillflyktsort eller grottor eller ens ett håll att krypa in i, skulle de förvisso vända sig till det och rusa dit i obehärskad hast.

لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَخْرَجًا أَوْ مَدْخَلًا لَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾

58. Och bland dem finns de som finner fel hos dig *beträffande* allmosorna. Om de får därav är de nöjda, men om de icke får därav, se, de är missnöjda.

وَمِنْهُمْ مَن يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذْ هُمْ يُسَخِّطُونَ ﴿٥٨﴾

59. Om de *bara* hade varit nöjda med vad Allah och Hans sändebud hade givit dem och hade sagt: "Allah och Hans sändebud är tillräckliga för oss. Allah kommer förvisso att ge oss av Sin frikostighet, och så kommer Hans sändebud att göra. Till Allah vänder vi oss i tillgivenhet", *hade det varit bättre för dem.*

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾

R.8

60. Allmosorna är bara för de fattiga, och de behövande, och för dem som är anställda i samband därmed, och för dem vilkas hjärtan måste försonas, och för *frigivandet av* slavar, och för dem i skuld, och för Allahs sak, och för den vägfärande, ett påbud från Allah. Och Allah är Allvetande, Vis.

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغُرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾

61. Och bland dem finns de som sårar Profeten och säger: ”Hela han är ett öra.” Säg: ”Hans förståelse att lyssna till *alla* är bra för er. Han tror på Allah och litar på de trofasta och är en barmhärtighet för dem av er som tror.” Och de som sårar Allahs sändebud skall få ett svårt straff.

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ
هُوَ آذِنٌ ۖ قُلْ أَذِنُ خَيْرٌ لَّكُمْ يَوْمَئِذٍ
بِاللَّهِ وَيَوْمِئِذٍ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةً
لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ
رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١١

62. De svär vid Allah inför er för att behaga er, men Allah och Hans sändebud är mer värda att de skulle behaga honom *och Gud*, om de är troende.

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ ۖ وَاللَّهُ
وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا
مُؤْمِنِينَ ١٢

63. Vet de icke att för vem helst som emotsätter sig Allah och Hans sändebud, finns helvetets eld i vilken han skall förbli? Det är den stora förödmjukelsen.

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مِنْ يُحَادِدِ اللَّهِ
وَرَسُولُهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ۗ
ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ١٣

64. Hycklarna fruktar att en Sura skall uppenbaras beträffande dem, och att den kommer att upplysa dem om det som finns i deras hjärtan. Säg: ”Förlöjligen ni! Allah kommer förvisso att kasta ljus över det ni fruktar.”

يَحْذَرُ الْمُتَفِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ
سُورَةٌ تَنْبِئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ ۗ قُلْ
اسْتَهْزِءُوا إِنَّا اللَّهُ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ ١٤

65. Och om du frågar dem kommer de säkerligen att säga: ”Vi talade bara löst prat och skämtade.” Säg: ”Var det Allah och Hans tecken och Hans sändebud som ni förlöjligen?”

وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا
نَخُوضُ وَنَلْعَبُ ۗ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ
وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ ١٥

66. Kom inte med ursäkter. Ni har sannerligen förnekat efter det att ni trott. Om Vi förlåter en grupp av er, skall Vi straffa en annan grupp, ty de har varit skyldiga.

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ
إِيمَانِكُمْ ۗ إِنْ تَعْفُ عَنْ طَآئِفَةٍ
مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَآئِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا

مُجْرِمِينَ ١٦

R.9

67. Hycklarna, män och kvinnor, är *alla förbundna* med varandra. De påbjuder det otillbörliga och förbjuder det tillbörliga, och håller sina händer stängda. De försummar Allah, så Han har försummat dem. Det är förvisso hycklarna som är överträdare.

الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ بِعُضْمِهِمْ مِّنْ
بَعْضٍ يُأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ
الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا
اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ
الْفٰسِقُونَ ﴿٦٧﴾

68. Allah lovar helvetets eld till hycklarna, män och kvinnor, och till de icke troende, *och* i den skall de förbli. Den kommer att räcka till för dem. Och Allah har förbannat dem. Och de skall få ett varaktigt straff,

وَعَدَ اللَّهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ وَالْكٰفِرَ
نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِينَ فِيهَا هِيَ حٰسِبُهُمْ
وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٦٨﴾

69. liksom de före er. De var mäktigare än er i styrka och rikare när det gäller ägodelar och barn. De njöt sin lott för en kort tid, så har ni njutit er lott som de före er njöt sin lott. Och ni hängav er åt löst prat liksom de hängav sig åt löst prat. Det är de, vilkas arbete icke skall vara dem till något gagn i denna världen och i det tillkommande. Och det är de som är förlorarna.

كَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ كَانُوا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً
وَآكْثَرَ اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا
بِخَلٰقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلٰقِكُمْ كَمَا
اسْتَمْتَعَ الَّذِيْنَ مِن قَبْلِكُمْ بِخَلٰقِهِمْ
وَخَضْتُمْ كَالَّذِيْ خَاضُوا اُولٰٓئِكَ
حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَاْلآخِرَةِ
وَاولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٦٩﴾

70. Har icke nyheten nått dem om dem som var före dem, Noaks folk och 'Ads och Thamúds och Abrahams folk och inbyggarna i Midian och städerna som förstördes? Deras sändebud kom till dem med tydliga tecken. Så Allah gjorde dem icke orätt utan de gjorde sig själva orätt.

اَلَمْ يٰٓاْتِيَهُمْ نَبَا الَّذِيْنَ مِن قَبْلِهِمْ قَوْمِ
نُوْحٍ وَّاَعَادِ وَّاَثْمُوْدَ وَّقَوْمِ اِبْرٰهِيْمَ
وَاَصْحٰبِ مَدْيَنَ وَاَلْمُؤْتَفِكِٔ اَتَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانَ اللّٰهُ
لِيُظْلِمَهُمْ وَلٰكِن كَانُوْا اَنْفُسَهُمْ
يُظْلِمُوْنَ ﴿٧٠﴾

71. Och de troende, män och kvinnor, är varandras vänner. De påbjuder det tillbörliga och förbjuder det otillbörliga och förrättar bön och betalar Zakát och lyder Allah och Hans sändebud. Det är med dessa som Allah kommer att ha förbarmande. Allah är förvisso Mäktig, Vis.

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ
بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾

72. Allah har lovat de troende, män och kvinnor, paradiset trädgårdar genomflutna av floder, i vilka de skall förbli, och ljuvliga boningar i evighetens trädgårdar. Och Allahs välbehag är det största av allt. Det är den högsta triumfen.

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَمَسْكِنٍ طَيِّبٍ فِي جَنَّةِ عَدْنٍ
وَرِضْوَانٍ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرَ ذَلِكَ هُوَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

R.10

73. Å, Profet! Kämpa hårt mot de icke troende och Hycklarna. Och var omutligt fast mot dem. Deras hemvist är helvetet och det är ett ont slutmål.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَاعْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ
وَيْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾

74. De svär vid Allah att de icke sade någonting, men de yttrade helt visst hädande ord, och förnekade igen efter det att de hade omfattat islam. Och de funderade på det som de upprepade gånger misslyckades med att nå. Och de närde fiendskap bara för att Allah och Hans sändebud hade berikat dem genom Hans frikostighet. Så om de ångrar sig, skulle det vara bättre för dem, men om de vänder

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا
كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ
وَهُمْ أُولُو بَالِئِ الْأَيْمَانِ وَمَا نَقَمُوا إِلَّا
أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ
فَإِنْ يَتُوبُوا إِلَيْكَ خَيْرٌ لَّهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا
يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا

sig bort kommer Allah att straffa dem med ett svårt straff i denna världen och i det tillkommande, och de skall ha varken vän eller hjälpare på jorden.

وَالْآخِرَةَ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَّالِيٍّ
وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٥﴾

75. Och bland dem finns de som slöt ett förbund med Allah och sade: ”Om Han ger oss av Sin frikostighet, skall vi helt visst ge allmosor och vara bland de rättfärdiga.”

وَمِنْهُمْ مَنْ عٰهَدَ اللّٰهَ لَئِنِ اٰتٰنَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُوْنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٧٥﴾

76. Men när Han gav dem av Sin frikostighet, blev de småsnåla av det, och de vände sig bort i motvilja.

فَلَمَّا اٰتٰهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوْا بِهٖ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٧٦﴾

77. Så Han återgäldade med hyckleri som skall förbli i deras hjärtan till den dag då de skall möta Honom, för att de bröt sitt löfte till Allah och för att de ljög.

فَاعْتَبَهُمْ نِفَاقًا فِى قُلُوْبِهِمْ اِلٰى يَوْمٍ يَلْقَوْنَهٗ بِمَا اَخْلَفُوا اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ﴿٧٧﴾

78. Vet de icke att Allah känner deras hemliga tankar och deras dolda överläggningar och att Allah är den Bäste Kännaren av osedda ting?

اَلَمْ يَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ عَلٰمُ الْغُيُوْبِ ﴿٧٨﴾

79. De som finner fel på sådana av de troende som av fri vilja ger allmosor och hos sådana som icke finner någonting att ge utom sitt hårda arbetes lön. Så de förlöjligar dem. Allah skall straffa dem för deras hån, och för dem finns ett svårt straff.

اَلَّذِيْنَ يَلْمِزُوْنَ اَلْمُطَّوْعِيْنَ مِنْ الْمُؤْمِنِيْنَ فِى الصَّدَقٰتِ وَالَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ اِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُوْنَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٩﴾

80. Be du om förlåtelse för dem, eller be du icke om förlåtelse för dem. Även om du ber om förlåtelse för dem sjuttio gånger

اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِيْنَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ

kommer Allah aldrig att förlåta dem. Det är för att de förnekade Allah och Hans sändebud. Och Allah vägleder icke de svekfulla människorna.

اللَّهُ لَهُمْ^ط ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ^ط وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْفَاسِقِينَ^ع

R.11

81. De som strävade efter att lämnas kvar fröjdade sig åt att de satt kvar *hemma* i motsats till Allahs sändebud, och var ovilliga till att sträva med sin egendom och sina personer för Allahs sak. Och de sade: "Gå icke fram i värmen." Säg: "Hettan i helvetets eld är mer intensiv." Om de bara kunde förstå.

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفَ
رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا
بَأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا
لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ^ط قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ
حَرًّا^ط لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ^ح

82. De borde skratta litet och gråta mycket som belöning för vad de brukade förtjäna.

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا^ج
جَزَاءً^ب بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ^ح

83. Och om Allah för dig tillbaka till en grupp av dem, och de ber dig om tillstånd att gå fram *till strid*, säg då: "Ni skall aldrig gå fram med mig, och ni skall aldrig bekämpa en fiende med mig. Ni valde att sitta *hemma* den första gången, så sitt ni bland dem som blir kvar."

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ
فَأَسْتَأْذِنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ
تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُفَاتِلُوا مَعِيَ
عَدُوًّا^ط إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ
مَرَّةٍ فَأَقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ^ح

84. Och bed du aldrig för någon av dem när han dör, eller stå vid hans grav *för att be*, ty de trodde icke på Allah och Hans sändebud och avled medan de var olydiga.

وَلَا تَصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا
وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ^ط إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَسِقُونَ^ح

85. Och låt icke deras rikedomar och deras barn väcka din

وَلَا تَعْجَبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ^ط إِنَّهَا

förundran, Allah avser bara att straffa dem därmed i denna världen och att deras själar måtte lämna dem medan de icke är troende.

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا
وَتَرْهَقَ أَنْفُسَهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

86. Och när en sura har uppenbarats som *påbjuder*: ”Tro på Allah och sträva för Allahs sak tillsammans med Hans sändebud” ber de som äger rikedom bland dem, dig om befrielse och säger: ”Lämna oss så att vi kan vara med dem som sitter *hemma*.”

وَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةً أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ
وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو
الْأَرْزَاقِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ
الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾

87. De är nöjda med att vara med kvinnfolket som *stannar hemma*, och deras hjärtan är förseglade så att de icke förstår.

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ
وَطَبَعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَأَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾

88. Men sändebudet och de som tror med honom strävar för Allahs sak med sina ägodelar och sina personer, och det är de som skall få goda ting, och det är de som skall ha framgång.

لَكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ
لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾

89. Allah har för dem berett paradiset trädgårdar genomflutna av bäckar, däri skall de förbli. Det är den överlägsna triumfen.

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾

R.12

90. Och de bland öknens beduiner som ursäktar sig, kommer med en förfrågan om ett undantag kan beviljas dem. Och de som var falska mot Allah och Hans sändebud stannade *hemma*. Ett svårt straff skall drabba de som icke tror bland dem.

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ
لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾

91. Inget klander vilar över de svaga, icke heller över de sjuka, icke heller över dem som ingenting finner att ge ut, om de är uppriktiga mot Allah och Hans sändebud. Det finns ingen orsak till förebråelse mot dem som gör goda gärningar, och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig,

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى
وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ
حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ مَا
عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٩١﴾

92. icke heller mot dem, till vilka du, när de kom till dig för att du skulle förse dem med riddjur, sade: "Jag kan icke finna något som jag kan sätta upp er på." De vände tillbaka och deras ögon flödade över av tårar av sorg att de icke kunde finna något att ge.

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ
قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ ۖ
تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ
حَرْنًا إِلَّا يَجِدُوْا مَا يَنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾

93. Orsak till förebråelse finns bara rörande dem som ber dig om befrielse fastän de är rika. De är nöjda med att vara med kvinnfolket som stannar hemma. Och Allah har satt upp ett sigill på deras hjärtan så att de icke vet.

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ
وَهُمْ أَغْنِيَاءُ ۚ رِضْوَابَانِ يَكُونُوا مَعَ
الْخَوَالِفِ ۗ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

Del 11

94. De kommer att ursäkta sig inför er när ni återvänder till dem. Säg: "Kom inte med ursäkter, vi skall icke tro er. Allah har redan upplyst oss om de sanna omständigheterna beträffande er. Och Allah kommer att iaktta ert uppförande och Hans sändebud också. Sedan kommer ni att föras tillbaka till Honom Som känner det osedda och det sedda, och Han kommer att tala om för er allt det som ni brukade göra."

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ
إِلَيْهِمْ ۗ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ
قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ أَجْبَارِكُمْ ۗ وَسَيَرَى اللَّهُ
عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

95. De kommer att svära vid Allah inför er, när ni återvänder till dem, på det att ni måtte lämna dem ifred. Så lämna dem ifred. De är förvisso *andligen* orena och deras hemvist är helvetet, en *passande* vedergällning för det som de brukade förtjäna.

سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ
إِلَيْهِمْ لَتَعْرِضُوا عَنْهُمْ ط فَاَعْرِضُوا
عَنْهُمْ ط إِنَّهُمْ رِجْسٌ ن وَمَا لَهُمْ
جَهَنَّمُ ج جزاء بما كانوا يكسبون ٩٥

96. De kommer att svära inför er så att ni måtte vara nöjda med dem. Men *även* om ni vore nöjda med dem, kommer Allah icke att vara nöjd med de upproriska människorna.

يَحْلِفُونَ لَكُمْ لَتَرْضُوا عَنْهُمْ ج فَإِنْ
تَرْضُوا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَى عَنِ
الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ٩٦

97. Öknens beduiner är de värsta i otro och hyckleri, och de mest benägna till att icke veta förordningarna *i den uppenbarelse* som Allah har sänt ned till Sitt sändebud. Och Allah är Allvetande, Vis.

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ
أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى
رَسُولِهِ ط وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٩٧

98. Och bland beduinerna finns de som anser det som de ger ut för *Allahs sak* vara böter och de väntar *med längtan* på att hemsökelse skall *drabba* er. Låt onda hemsökelse falla över dem istället. Och Allah är Allhörande, Allvetande.

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ
مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمْ الدَّوَابِرَ ط
عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ط وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ٩٨

99. Och bland öknens beduiner finns de som tror på Allah och den yttersta dagen, och som anser det de ger ut vara ett sätt för dem att komma närmare Allah och låta dem ta emot profetens böner. Tag er i akt! För dem är det verkligen ett sätt att komma nära *Allah*. Allah kommer snart att ge dem tillträde till Sin barmhärtighet. Allah är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا عِنْدَ اللَّهِ
وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ ط أَلَّا إِنَّهَا قُرْبَةٌ
لَهُمْ ط سَيَدْخُلُوهَا اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ط إِنَّ
بِاللَّهِ غَفُورًا رَحِيمًا ٩٩

R.13

100. Och när det gäller de främsta bland de troende, de första av emigranterna* och hjälparna* och de som följde dem på bästa möjliga sätt, är Allah väl nöjd med dem, och de är väl nöjda med Honom, och för dem har Han berett paradiset trädgårdar, genomflutna av floder. De kommer att förbli däri för alltid. Det är den högsta triumfen.

وَالسَّبِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ
وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ
لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا ۗ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾

101. Och av öknens beduiner runt er är några hycklare, och några bland folket i Medina också. De framhårdar i hyckleri. Du känner dem icke, Vi känner dem. Vi kommer att straffa dem två gånger, sedan skall de överlämnas till ett mäktigt straff.

وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ
مُتَّفِقُونَ ۗ وَمِنَ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُّوا
عَلَى النَّفَاقِ ۗ لَا تَعْلَمُهُمْ ۗ نَحْنُ
نَعْلَمُهُمْ ۗ سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ
يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾

102. Och det finns andra som har erkänt sina fel. De blandade goda gärningar med andra som var onda. Det kan hända att Allah kommer att vända Sig till dem i medlidande. Allah är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَأخْرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا
عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا ۗ عَسَىٰ اللَّهُ أَن
يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠٢﴾

103. Tag emot allmosor ur deras egendom, så att du kan rena och luttra dem andligen och utveckla dem därigenom. Och bed för dem; din bön är sannerligen en källa till ro för dem. Och Allah är Allhörande, Allvetande.

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ
وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ ۗ إِنَّ
صَلَوَاتَكَ سَكَنٌ لَّهُمْ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾

* 9:100: De första emigranterna från Mecka (mákka).

* 9:100: Hjälparna i Medina (madína).

104. Vet de icke att Allah är Den som accepterar ånger från Sina tjänare och medger allmosor, och att Allah är Den Som är Ofta Återvändande *med förlåtelse och Som är Barmhärtig?*

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ
عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾

105. Och säg: "Gör vad ni kan! Allah kommer förvisso att se era gärningar och det gör Hans sändebud och de troende också. Och ni skall föras tillbaka till Kännaren av det osedda och det sedda. Då kommer Han att upplysa er om vad ni brukade göra."

وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ
وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ ۖ وَسَتُرَدُّونَ إِلَى
عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

106. Och *det finns* andra som hålls väntande på Allahs påbud. Han kan besluta att straffa dem eller att vända Sig till dem med förbarmande. Och Allah är Allvetande, Vis.

وَأَخْرُونَ مُرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا
يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۗ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

107. Och *bland hycklarna finns* de som har byggt en moské i avsikt att skada *islam* och för att hjälpa otro och orsaka en splittring mellan de troende, och att kunna ordna ett bakhåll åt dem som redan fört krig mot Allah och Hans sändebud. Och de kommer säkerligen att svära: "Vi menade bara väl", men Allah vittnar om att de helt visst är lögnare.

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا
وَتَفْرِيْقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَارْصَادًا
لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ ۗ
وَيَحْلِفُونَ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ ۗ وَاللَّهُ
يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾

108. Stå aldrig för *att be* däri. En moské som från den allra första dagen grundats på fromhet är sannerligen mer värd att du skulle stå för bön i den. I den finns människor som älskar att bli rentvådda, och Allah älskar dem som rentvår sig själva.

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا ۗ لِمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى
التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ ۗ
فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَّطَهَّرُوا ۗ وَاللَّهُ
يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ﴿١٠٨﴾

109. Är då den, som grundlade sin byggnad på fruktan för Allah och Hans välbehag, bäst eller den som lade grunden på randen till en vacklande vattensjuk bank som föll samman med honom in i helvetets eld? Och Allah vägleder icke ett folk som överskrider *gränserna*.

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُيُوتَهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ
وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُيُوتَهُ عَلَىٰ
شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَأَنهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ ط
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾

110. *Denna* deras byggnad som de har rest kommer alltid att vara en källa till ofrid och osäkerhet i deras hjärtan, till dess att deras hjärtan brister och bryts i bitar. Och Allah är Allvetande, Vis.

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً
فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ ط
وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾

R.14

111. Av de troende har Allah förvisso köpt deras personer och deras ägodelar i gengäld för det paradiset de skall få. De strider för Allahs sak, de dräper och blir dräpta, ett löfte som Han har gjort bindande för Sig Själv i Toran och i Evangeliet och i Qur'anen. Och vem är mer trogen sitt löfte än Allah? Fröjda er då i uppgörelsen som ni har gjort med Honom, och det är den överlägsna triumfen.

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ
وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ ط يَقَاتِلُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ ٢٥
وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
وَالْقُرْآنِ ط وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ
فَأَسْتَبْشِرُوا بَبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ ط
وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

112. *Det är* de som vänder sig till Allah i ånger, som tillber *Honom*, som lovprisar *Honom*, som reser runt i landet och *tjänar Honom*, som böjer sig ned *för Honom*, som kastar sig till marken *i bön*, som påbjuder det tillbörliga och förbjuder det otillbörliga och som ger akt på de gränser *som fast-*

التَّائِبُونَ الْعَبْدُونَ الْحَمِيدُونَ السَّاجِدُونَ
الرُّكَّعُونَ السُّجِدُونَ الْأَمْرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَالتَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَٱلْحَفِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ ط وَبَشِّرِ

ställt av Allah. Och ge glada budskap till dem som tror.

الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾

113. Det passar sig icke för profeten och de som tror, att be Gud om förlåtelse för avgudadyrkarna, även om de kanske är deras släktingar, efter det att det blivit klart för dem att de är helvetets folk.

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أَوْلِيَا قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾

114. Och att Abraham bad om förlåtelse för sin fader berodde bara på ett löfte han hade givit honom, men när det stod klart för honom att han var en fiende till Allah, lösgjorde han sig från honom. Abraham var förvisso synnerligen ömhjärtad och fördragsam.

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ ۗ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾

115. Och Allah skulle icke låta ett folk gå vilse efter det att Han väglett dem, förrän Han klargjort det för dem vilket de bör vara på sin vakt emot. Allah känner förvisso alla ting väl.

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

116. Det är förvisso till Allah som himlarnas och jordens konungarrike hör. Han ger liv och orsakar död. Och ni har ingen vän eller hjälpare förutom Allah.

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مَلَكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۗ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَاوِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾

117. Allah har helt visst vänt Sig med barmhärtighet till Profeten och till emigranterna, och hjälparna som följde honom under hemsökelsens timme, efter det att hjärtana hos en grupp av dem nära nog hade avvikit. Han vände Sig till dem med barmhärtighet igen. Han är förvisso Medlidsam, Barmhärtig mot dem.

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ ۗ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ ۗ إِنَّهُ بِهِمْ رءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٧﴾

118. Och *Han* har vänt *Sig* med *barmhärtighet* till de tre som *stannade* kvar till dess att jorden blev alltför trång för dem trots *all* dess vidsträkta *yta*, och deras själar gjordes också trånga för dem, och de blev övertygade om att det icke fanns någon tillflykt från Allah utom till *Honom* Självt. Då vände *Han* *Sig* till dem med förbarmande så att de skulle kunna vända sig *till Honom*. Det är förvisso Allah som är Ofta Återvändande *med medlidande och Som är Barmhärtig*.

R.15

119. Å, ni som tror! Frukta Allah och håll samman med de sannfärdiga.

120. Det var icke rätt av folket i Medina och de runt omkring dem bland öknens beduiner att de skulle ha stannat kvar bakom Allahs sändebud, eller att de skulle ha föredragit sina egna liv framför hans. Det är för att varken törst eller trötthet eller hunger drabbar dem på Allahs väg, icke heller följer de ett spår som upprör de icke troende, icke heller skaffar de sig någon fördel över fienden, men det skrivs ned för dem som ett gott verk på grund av det. Allah låter förvisso icke deras belöning, som handlar väl, gå förlorad.

121. Och de ger icke ut någon summa, liten eller stor, icke heller genomkorsar de en dal utan att det skrivs ned för dem, så att Allah kan ge dem den bästa belöningen för det de utförde.

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِقُوا حَتَّىٰ إِذَا
صَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ
وَصَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا
مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ
لِئَلَّا يَتُوبُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ١١٨

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ
الصَّادِقِينَ ١١٩

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ
الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ
وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَنْ ذَلِكَ
بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا
مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا
يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نِيْلًا
إِلَّا كُتِبَ لَهُم بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ ۗ إِنَّ اللَّهَ
لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ١٢٠

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً
وَلَا يَقْطَعُونَ وَاذِيًّا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ
لِجْرِمِهِمْ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٢١

122. Det är icke möjligt för de troende att alla gå framåt tillsammans. Varför går då icke en grupp från varje sektion av dem framåt, så att de kan få en djupare förståelse för religionen, och så att de kan varna sitt folk när de återvänder till dem, så att de kan vara på sin vakt *mot det onda*?

R.16

123. Å, ni som tror! Bekämpa sådana av de icke troende som är nära er och låt dem finna er omutligt fasta och vet att Allah är med de rättfärdiga.

124. Och när helst en sura har sänts ned finns det några av dem som säger: "Vilka av er har denna sura ökat i tro?" Men när det gäller dem som tror, ökar den deras tro och de fröjdar sig.

125. Men när det gäller dem, i vilkas hjärtan det finns en sjukdom, lägger den *ytterligare* orenhet till deras *nuvarande* orenhet och de dör medan de är icke troende.

126. Ser de icke att de varje år ställs på prov en eller två gånger? Ändå ångrar de sig icke och icke heller låter de sig varnas.

127. Och när helst en sura har sänts ned, ser de på varandra *och säger*: "Ser någon er?" Sedan vänder de sig bort. Allah har vänt

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً ۖ
فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ
لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا
رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ
مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً ۗ
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾

وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةً فَمِنْهُمْ مَن يَتَقُولُ
أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا ۚ فَأَمَّا
الَّذِينَ آمَنُوا فزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ
يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
فزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا
وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ
مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ
يَذَكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾

وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةً نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى
بَعْضٍ ۖ هَلْ يَرِيكُمْ مِّنْ أَحَدٍ ثُمَّ

bort deras hjärtan för att de är ett folk som icke vill förstå.

انْصَرَفُوا ۗ صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾

128. Ett sändebud har förvisso kommit till er från er själva, det är sorgligt för honom att ni skulle komma i svårigheter, *han har* en brinnande önskan om er *välfärd*, och mot de troende är han medlidsam, barmhärtig.

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾

129. Men om de vänder sig bort, säg: "Allah är tillräcklig för mig. Det finns ingen Gud utom Han. Till Honom sätter jag min lit, och Han är den mäktiga tronens Herre."

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

Kapitel 10 JÚNUS

Detta kapitel (sura) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller etthundratio verser. I kapitel *al-báqara* och *ál'imrán* återfinns förkortningen (أَلَمْ) *áliflám mím*, men här i detta kapitel finns bokstaven ۞ istället för ۞. Om man översätter på samma sätt som tidigare kan det betyda ”Jag är Allah, Jag ser” (أَنَا اللَّهُ أَرَى) *ánalláhu ará*).

Det centrala ämnet i detta kapitel är profeten Jonas, frid vare med honom, prövning, och kapitlet har uppkallats efter honom. Redan i inledningen ställer Allah frågan om huruvida det är förvånande för människorna att Han sänder uppenbarelsen till en person bland dem? Svaret, som finns inbäddat i texten, är att människornas förvåning är ett vittnesmål från deras egna samveten, eftersom de blivit alltför påverkade av sin världslighet för att själva kunna ta emot uppenbarelsen. Genom att anse sig själva vara normen, förmodar de då att Allah inte kan skicka uppenbarelsen till någon alls.

I anslutning till detta förklarar Allah att Han skapat allt och därigenom visat prov på en i alla avseenden överlägsen organisation, och ställer sedan frågan om allt detta skulle kunna vara förgäves och utan syfte? En tolkning är att syftets höjdpunkt är att en sådan medlare skulle upprättas, alltså den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, som, med Allahs samtycke, inte enbart skulle medla för frälsning av de förtjänta bland sitt eget folk, utan för alla rättfärdiga människor bland tidigare folk.

Därefter liknas den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, vid en sol, vars ljus gynnar allt liv i världen. Det ljuset reflekteras även av månen, som

representerar den utlovade Messias, som förmedlar solens ljus till jorden även under nattens mörker.

Det är häpnadsväckande hur vissa grönsaker växer även i månsken, och med en sådan fart att man till och med kan höra dem växa. Vissa vetenskapsmän påstår att gurkor avger ett ljud som kan uppfattas av människoörat. Det är Allah som har gjort både dag och natt till en livgivande källa.

I kapitel *júnus* nämns även ett folk som helt undkom det straff som utfästs för dem i denna värld. I *húd*, det kapitel som följer efter *júnus*, nämns de folkgrupper som helt förintades på grund av sitt förnekande.

Sura JÜNUS
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Álif Lám Rá*. Dessa är verser-
na i boken som är full av vishet.

الرَّحْمَنِ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ②

3. Är det *en orsak till* undran för
människor att Vi har sänt ned en
uppenbarelse till en man bland
dem *och sagt*: "Varna mänsklig-
heten och ge glädjebudskap till
dem som tror, om att de har en
upphöjd sanningens ställning
hos sin Herre?" De icke troende
säger: "Detta är förvisso en
uppenbar bedragare."

أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ
مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا
أَنْ لَهُمْ قَدَمٌ صَدَقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ ③ قَالَ
الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ④

4. Er Herre är sannerligen Allah,
Som skapade himlarna och jor-
den i sex perioder, sedan etable-
rade Han Sig på Tronen, Han
reglerar allt. Det finns ingen
medlare *med Honom* utom med
Hans tillstånd. Det är Allah, er
Herre, så tillbed Honom. Vill ni då
icke *låta er* förmanas?

إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى
عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ⑤ مَا مِنْ شَفِيعٍ
إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ⑥ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوهُ ⑦ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ⑧

5. Till Honom skall ni alla åter-
vända. Allahs löfte är sant. Han
frambringar förvisso skapelsen,
sedan återskapar Han den, så att
Han med rätta kan belöna dem
som tror, och gör goda gärningar,
och *när det gäller* dem som icke
tror skall de få kokande vatten att

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا ⑨ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا
أَنَّهُ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ ⑩
وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ ⑪

*10:2 Jag är Allah, Som är Allseende.

dricka, och ett smärtsamt straff för att de icke tror.

6. Det är Han Som gjorde solen strålande och månen lysande, och påbjöd faser för den, så att ni måtte känna årens antal och *kunskapen* att beräkna. Allah har icke skapat detta *system* annat än i *enlighet med sanningens krav*. Han redogör utförligt för tecknen för ett folk som har kunskap.

7. I växlingen mellan natt och dag, och i allt det som Allah har skapat i himlarna och på jorden finns förvisso tecken för ett gudfruktigt folk.

8. De som icke ser fram mot att möta Oss utan är nöjda med denna världens liv och är tillfreds med den, och de som är obekymrade om våra tecken,

9. det är dessa vilkas hemvist är elden, på grund av vad de förtjänade.

10. Men *beträffande* dem som tror och gör goda gärningar, deras Herre kommer att vägleda dem på grund av deras tro. Bäckar skall strömma nedom dem i välsignelsens trädgårdar.

11. Däri skall deras bön vara: "Ärad vare Du, å, Allah!" och däri skall deras hälsning vara: "Fred!" Och slutet på deras bön skall vara: "All lovprisning tillhör Allah, världarnas Herre."

وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ٥

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ
نُورًا وَقَدَّرَ لَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ
وَالْحِسَابَ ۗ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ
يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ٦

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ
اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَتَّقُونَ ٧

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا
بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَأَطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ
هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَفْلُونَ ٨

أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ٩

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ١٠

دَعْوُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ
وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۗ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ
عَلَّ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ١١

R.2

12. Och om Allah önskade påskynda de onda konsekvenserna *de förvärvat* för människorna, liksom de vill påskynda insamlingen av rikedom, skulle *slutet* på deras livstid redan ha förts till dem. Men Vi lämnar dem, som icke ser fram mot att möta Oss, att vandra förvirrade i sin överträdelse.

وَلَوْ يَعْجَلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتَعْجَلَهُمْ
بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ ۗ فَنَذَرَ
الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿١٢﴾

13. Och när lidande drabbar en människa, åkallar hon Oss liggande på sin sida, eller sittande eller stående, men när Vi har undanröjt lidandet för henne, går hon sin väg som om hon aldrig hade åkallat Oss för att få det problem som drabbat henne undanröjt. Således har de överdådigas göranden sett rätt ut i deras *egna* ögon.

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ
أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا ۖ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ
ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ ۗ
كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾

14. Och Vi förintade många generationer före er när de felade, fastän sändebud hade kommit till dem *dessförinnan*, med tydliga tecken, men de ville icke tro. Sålunda vedergäller Vi de skyldiga människorna.

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونََ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا
ظَلَمُوا ۗ وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا ۗ كَذَلِكَ نَجْزِي
الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤﴾

15. Sedan gjorde Vi er till *deras* efterföljare på jorden efter dem, så att Vi måtte se hur ni skulle komma att handla.

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ
بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

16. Och när Våra tydliga tecken läses upp för dem, säger de som icke hoppas på att möta Oss: ”Visa fram en annan Qur’an än

وَإِذْ تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ
لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا نَأْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا

denna eller ändra den.” Säg: ”Det är icke för mig att ändra den på eget bevåg. Jag följer bara vad som har uppenbarats för mig. Om jag är olydig mot min Herre, fruktar jag sannerligen en ofantlig dags straff.”

أَوْبَدَّلَهُ^ط قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَبَدِّلَهُ مِنْ تَلَقَّائِ نَفْسِي^ع إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَىٰ^ج إِيَّائِي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ^{١٦}

17. Säg: ”om Allah så hade velat, skulle jag icke ha läst upp den för er, icke heller skulle Han ha gjort den känd för er. Jag har redan levt bland er en *hel* livstid innan uppenbarelsen kom till mig. Vill ni då icke förstå?”

قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرِكُمْ بِهِ^ب فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِمَّنْ قَبْلِهِ^ط أَفَلَا تَعْقِلُونَ^{١٧}

18. Vem kränker då rättvisan mer uppenbart än den som smider en lögn mot Allah eller *den* som behandlar Hans tecken som lögner? De skyldiga skall förvisso aldrig ha framgång.

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ^ط إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ^{١٨}

19. Och i stället för Allah tillber de det som varken skadar eller gagnar dem, och de säger: ”Dessa är våra medlare hos Allah.” Säg: ”Skulle ni kunna upplysa Allah om det Han icke vet i himlarna eller på jorden?” Ärad vare Han och högt upphöjd över *allt* det som de förbinder med Honom.

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ^ط قُلْ أَتَنْبِئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ^ط سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ^{١٩}

20. Och mänskligheten var icke annat än en församling, sedan blev de oense *sinsemellan*, och hade det icke varit för ett ord som hade gått i förväg från din Herre, skulle deras öde redan förseglats i enlighet med allt de var oense om.

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا^ط وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ^{٢٠}

21. Och de säger: "Varför har icke ett tecken sänts ned till honom från hans Herre?" Säg: "Det osedda tillhör Allah. Vänta därför. Jag är med er bland dem som väntar."

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِيَلَهُ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٢١﴾

R.3

22. I samma ögonblick som Vi låter människor smaka barmhärtighet efter det att motigheter har drabbat dem, börjar de genast planera mot Våra tecken. Säg: "Allah är snabbare i att planera." Våra sändebud (änglarna) håller förvisso räkenskap över allt det ni planerar.

وَإِذَا آذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّن بَعْدِ ضَرَأٍ مَسَّتْهُمُ إِذْ لَّهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ﴿٢٢﴾

23. Det är Han Som sätter er i stånd till att färdas över land och vatten till dess att, när ni är ombord på skeppen och de seglar med dem i en behaglig bris och de fröjdas åt det, en våldsam vind hinner upp dem och vågorna slår över dem från varje sida och de tror att de har blivit kringrända, då kallar de på Allah och lovar sin uppriktiga tro på Honom och säger: "Om Du räddar oss från detta kommer vi förvisso att vara bland de tacksamma."

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرِينَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِن أُجِيتْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٣﴾

24. Men när Han har räddat dem, se, de börjar orättfärdigt begå överdrifter på jorden. Å, ni människor! Era överdrifter är bara mot er själva. Enbart en njutning i detta livet. Sedan skall ni återvända till Oss och Vi kommer att upplysa er om vad ni brukade göra.

فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ إِذْ هُمْ يَبْعُونَ فِي الْأَرْضِ بَغْيَ الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَعَيْتُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾

25. Exemplet på det nuvarande livet på jorden är som vatten, vilket Vi sänder ned från molnen, sedan blandar det sig med jordens växtlighet, av vilken människor och boskap tar del. Det fortsätter vara så till dess att jorden slår ut i full blom och mognar till ljuvlighet, då, medan de invånare som tror sig ha kontroll över den, kommer Vår befallning på natten eller om dagen. Då gör Vi den till ett nermejat fält, som om det icke hade existerat dagen innan. Sålunda framställer Vi tecknen för ett folk som tänker efter.

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ ۗ حَتَّىٰ إِذَا آخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهَا لَا تَهَيَّأْ أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَ بِالْأَمْسِ ۗ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾

26. Och Allah kallar till fridens boning, och vägleder den Han behagar till den rätta vägen.

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ ۗ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٦﴾

27. För dem som gör goda gärningar, skall det finnas den bästa belöningen och än fler välsignelser. Och varken mörker eller skam skall täcka deras ansikten. Det är dessa som är himlens invånare, däri skall de förbli.

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۗ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾

28. Och när det gäller dem som gör onda gärningar, skall straffet för en ond gärning bli dess like, och skam skall täcka dem. De skall icke ha någon som beskyddar dem mot Allah. Och de skall se ut som om deras ansikten hade täckts med nattens mörka fläckar. Det är dessa som är eldens invånare, däri skall de förbli.

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا ۖ وَتَرَهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۗ مَا لَهُمْ مِنْ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۗ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٨﴾

29. Och tag er i akt för den dag när Vi skall samla ihop dem alla, då skall Vi säga till dem som tillskrev Gud medhjälpare: "Stå kvar där ni är, ni och era avgudar." Sedan skall Vi skilja dem åt och de som de ansett vara avgudar kommer att säga: "Det var förvisso icke oss som ni tillbad.

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٩﴾

30. Så Allah är ett tillräckligt Vittne mellan er och oss. Vi var fullständigt omedvetna om er tillgivenhet."

فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلِينَ ﴿٣٠﴾

31. Där kommer varje själ att inse vad den hade förtjänt förut. Och de skall föras tillbaka till Allah, deras sanne Herre, och allt det som de brukade hitta på skall gå förlorat för dem.

هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣١﴾

R.4

32. Säg: "Vem förser er med ert uppehälle från himlen och jorden? Eller vem är det som har makt över öronen och ögonen? Och vem uppväcker de levande från de döda och frambringar de döda från de levande? Och vem styr alla angelägenheter?" De kommer att säga: "Allah." Säg då: "Vill ni då icke avstå från era syndiga gärningar?"

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْ مَنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۗ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ ۗ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾

33. Sådan är Allah, er sanne Herre. Så vad annat än en uppenbar villfarelse finns det förutom sanningen? Hur kan ni då vara bortvända från sanningen?

فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۗ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ ۗ فَأَنْتَ تُصِرُّوْنَ ﴿٣٣﴾

34. Sålunda har din Herres ord bevisats vara sant mot dem som gör uppror, att de icke tror.

كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٤﴾

35. Säg: ”Finns det någon av era bundsförvanter som ger upphov till skapelse och sedan ånyo återskapar den?” Säg: ”Det är endast Allah Som ger upphov till skapelse och sedan ånyo upprepar det. Hur kan ni då låta er vilseledas?”

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُوَ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۗ قُلِ اللَّهُ يَبْدُوَ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَلَيْ تَتُفَكَّرُونَ ﴿٣٥﴾

36. Säg: ”Finns det någon av era avgudar som vägleder till sanningen?” Säg: ”Det är Allah som vägleder till sanningen.” Är då Den Som vägleder till sanningen mer värd att följas än den som icke *själv* finner vägen utan att bli vägledt? Vad är det då med er? Hur dömer ni?

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ ۗ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ ۗ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا آتٍ يَهْدِي ۗ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾

37. Och de flesta av dem följer bara en förmodan. En förmodan kan förvisso aldrig på något sätt ersätta sanningen. Allah är i sanning väl medveten om vad de gör.

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا ۗ إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾

38. Och denna Qur'an är icke sådan att den kunde ha åstadkommits av någon annan än Allah. Tvärtom uppfyller den det som är före den och den är en framställning av *den gudomliga* lagen. Det råder inget tvivel om det. *Den är från världarnas Herre.*

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٨﴾

39. Säger de: ”Han har hittat på den?” Säg: ”Visa då fram en sura lik den, och ropa på hjälp från

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۗ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ

alla ni kan, utom Allah, om ni är sannfärdiga.”

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٩﴾

40. Nej, men de har förkastat det vars kunskap de icke kunnat omfatta och vars *sanna* betydelse de ännu icke förstod, ändå kommer till dem. På liknande sätt förkastade de före dem *sanningen*. Men se vilket slut blev för dem som handlade fel!

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ ۖ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

41. Och bland dem finns *några* som tror därpå, och bland dem finns det *andra* som icke tror därpå, och din Herre känner bäst dem som skapar oreda.

وَمِنْهُمْ مَّنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ ۗ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤١﴾

R.5

42. Och om de anklagar dig för att ljuga, så säg: ”Jag ansvarar för mina gärningar och ni för era. Ni är icke ansvariga för vad jag gör och jag är icke ansvarig för vad ni gör.”

وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ ۗ أَنْتُمْ بَرِيءُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤٢﴾

43. Och bland dem finns *några* som lyssnar till dig. Men kan du göra så att de döva hör även om de icke förstår?

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ ۖ أَفَأَنْتَ تَسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾

44. Och bland dem finns *några* som ser mot dig. Men kan du vägleda de blinda, även om de icke ser?

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ ۖ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْىَ وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ ﴿٤٤﴾

45. Allah gör förvisso icke alls människor orätt, utan de felar själva mot sina egna själar.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٥﴾

46. Och på den dagen när Han kommer att samla ihop dem, kommer det att tyckas dem som om de icke hade dröjt kvar i världen mer än en timma av en dag. De kommer att känna igen varandra. De är sannerligen förlorare som förnekar mötet med Allah och som icke vill bli vägledda.

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَانُوا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا
سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ ط
قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ
وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ٤٦

47. Och om Vi låter dig bevittna en del av det Vi lovade dem eller låter dig avlida dessförinnan, är deras återvändande till Oss, och Allah kommer då att stå som vittne till allt vad de gör.

وَأَمَّا نَرِيكَ بِعَضِّ الذُّبَابِ نَعِدُهُمْ أَوْ
تَتَوَقَّئِكَ فَأَلَيْنَا مَرْجِعَهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ
عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ٤٧

48. Och det finns sändebud för varje folk. Så när deras sändebud kommer, döms det mellan dem med rättvisa och de görs ingen orätt.

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ ۚ فَإِذَا جَاءَ
رَسُولُهُمُ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ٤٨

49. Och de säger: ”När kommer detta löfte att gå i uppfyllelse, om ni är sannfärdiga?”

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ إِن
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٤٩

50. Säg: ”Jag har inte själv makt över något ont eller gott, utom det som Allah vill. För varje förnekande folk finns det en fastställd tid. När deras tid har kommit, kan de icke bli kvar ett enda ögonblick, icke heller kan de gå den i förväg.”

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا
مَا شَاءَ اللَّهُ ۚ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ۖ إِذَا جَاءَ
أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا
يَسْتَقْدِمُونَ ٥٠

51. Säg: ”Tala om för mig, om Hans straff drabbar er om natten eller om dagen, hur skall de skyldiga kunna undgå det även om de skyndar sig?”

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا أَوْ
نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ٥١

52. Är det först då när det har hunnit ifatt er som ni kommer att tro på det? Vad! Nu! Och före detta brukade ni begära dess skyndsamma ankomst?”

أَتَمَّ إِذَا مَا وَقَعَ أَمْتُمْ بِهِ ^ط أَلَّنْ وَقَدْ
كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥٦﴾

53. Då kommer det att sägas till dem som felade: ”Smaka ni det varaktiga straffet. Ni vedergälls icke för något annat än för det ni förtjänade.”

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ
الْخُلْدِ ۚ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ
تَكْسِبُونَ ﴿٥٧﴾

54. Och de frågar dig: ”Är det sant?” Säg: ”Ja, vid min Herre! Det är helt förvisso sant, och ni kan icke omintetgöra det.”

وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي
إِنَّهُ لِحَقِّ ^ط وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٨﴾

R.6

55. Och om varje själ som felar ägde allt som finns på jorden, skulle den säkerligen erbjuda det som lösen för sig själv. Och de kommer att dölja sin ånger, när de ser straffet. Och dom skall fällas mellan dem med rättvisa och de skall icke göras orätt.

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي
الْأَرْضِ لَأَفْتَدَتْ بِهِ ^ط وَأَسْرًا وَالنَّدَامَةَ
لَمَّارًا أَوَّالِ الْعَذَابِ ۚ وَقَضَىٰ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٩﴾

56. Hör på! Allt som finns i himlarna och på jorden tillhör förvisso Allah. Hör på! Allahs löfte är förvisso sant. Men de flesta av dem vet det icke.

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ^ط
أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٠﴾

57. Det är Han Som ger liv och orsakar död, och till Honom skall ni alla föras tillbaka.

هُوَ يَخِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾

58. Å, mänsklighet! Det har sannerligen kommit en förmaning till er från er Herre och ett botemedel mot varje sjukdom som än kan finnas i era hjärtan, och en vägledning och en barmhärtighet för de troende.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَ تَكْوِينُ مَوْعِظَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ ۗ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٨﴾

59. Säg: ”Allt detta är genom Allahs nåd och genom Hans barmhärtighet, låt dem därför fröjda sig i den. Det är bättre än det som de samlar på hög.”

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا ۗ هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٩﴾

60. Säg: ”Har ni betänkt att Allah har sänt ned förnödenheter till er, sedan gör ni en del av det olagligt och en del lagligt?” Säg: ”Har Allah tillåtit er det eller hittar ni på lögner om Allah?”

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا ۗ قُلْ اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴿٦٠﴾

61. Vad tror de som hittar på lögner mot Allah om uppståndelsens dag? Allah är förvisso nådig mot människorna, men de flesta av dem är icke tacksamma.

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾

R.7

62. Och du är icke sysselsatt med någonting och du läser icke upp någon del av Qur'anen från Honom och ni gör inget arbete, utan att Vi är Vittne till det när ni är upptagna med det. Och ingenting är dolt för din Herres syn, icke ens en partikels vikt på jorden eller i himlen, eller ännu mindre, eller större än det, utan att det finns uppskrivet i en tydlig bok.

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ ۗ وَمَا يَعْزُبُ عَن رَّبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦٢﴾

63. Se! Allahs vänner skall sannerligen icke hysa någon fruktan, icke heller skall de sörja,

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾

64. de som trodde och alltid handlade rättfärdigt,

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٤﴾

65. för dem finns det glädjebudskap i det nuvarande livet och i det tillkommande också, det finns ingen förändring i Allahs ord, det är verkligen den överlägsna framgången.

لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي
الْآخِرَةِ ۗ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۗ ذَلِكَ
هُوَ الْقَوْرُ الْعَظِيمُ ﴿١٥﴾

66. Och låt icke deras ord smärta dig. Allt majestät tillhör förvisso Allah. Han är den Allhörande, den Allvetande.

وَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ ۗ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ
جَمِيعًا ۗ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٦﴾

67. Se! Till Allah hör vad helst som finns i himlarna och vad helst som finns på jorden. De som åkallar andra än Allah följer dem icke *verkligt*. De följer bara en förmodan och de inlåter sig icke i något annat än gissningar.

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي
الْأَرْضِ ۗ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ ۗ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا
الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١٧﴾

68. Det är Han Som har gjort natten för er så att ni kan vila under den, och dagen upplyst. I det finns sannerligen tecken för ett folk som lyssnar.

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ آيَاتٍ لِتَسْكُنُوا فِيهِ
وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿١٨﴾

69. De säger: "Allah har tagit Sig en son." Helig är Han! Han är Självtilträcklig. Vad som än finns i himlarna och vad som än finns på jorden tillhör Honom. Ni har ingen befogenhet till detta. Vad! Säger ni det som ni icke vet beträffande Allah?

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ ۗ هُوَ
الْغَنِيُّ ۗ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ ۗ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا
أَنْتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

70. Säg: ”De som hittar på en lögn om Allah skall icke ha framgång.”

قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
لَا يُفْلِحُونَ ﴿٧٠﴾

71. De kommer att få en liten tillfällig vinning i denna världen. Sedan skall de återvända till Oss. Då skall Vi låta dem smaka en svår plåga för att de icke ville tro.

مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ
نَذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا
يَكْفُرُونَ ﴿٧١﴾

R.8

72. Och läs upp Noaks historia för dem när han sade till sitt folk: ”Å, mitt folk! om min ställning hos Gud och att jag påminner er om er plikt genom Allahs tecken, stöter er, och till Allah sätter jag min lit, mönstra då alla era planer, ni och era avgudar, låt sedan icke er handlingsväg bli dunkel för er, sätt sedan era planer i verket mot mig, och ge mig inget uppskov,

وَآتَىٰ عَلَيْهِمْ نوحًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ
يَقُومِ إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي
وَتَذَكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ
فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا
يَكُنْ أَمْرَكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا
إِلَيَّ وَلَا تَنْظُرُونَ ﴿٧٢﴾

73. men om ni vänder tillbaka, kom då ihåg att jag icke har bett er om någon belöning. Min belöning finns endast hos Allah, och jag har blivit befalld att vara bland dem som har underkastat sig.”

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُمْ مِنِّي إِنْ
أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ
مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٣﴾

74. Men de förkastade honom, så Vi räddade honom och dem som var med honom i arken. Och Vi gjorde dem till arvingar till landet, medan Vi dränkte dem som förkastade Våra tecken. Se då hur slutet blev för dem som hade blivit varnade

فَكَذَّبُوهُ فَجَبَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ
وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَ وَأَعْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُنْذِرِينَ ﴿٧٤﴾

75. Sedan sände Vi *andra* sändebud efter honom till deras *respektive* folk, och de visade dem klara bevis. Men de ville icke tro *på dem*, ty de hade förkastat dem förut. Sålunda förseglar Vi överträdarnas hjärtan.

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ
فَجَاءَهُمْ وَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا يَتُوبُونَ
بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ ۖ كَذَلِكَ نَطِيعُ عَلَىٰ
قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٥﴾

76. Efter dem sände Vi sedan Moses och Aron till Farao och hans stormän med Våra tecken, men de uppförde sig högmodigt. Och de var ett syndigt folk.

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ وَهَارُونَ
إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا
وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٧٦﴾

77. Och när sanningen från Oss kom till dem, sade de: ”Detta är förvisso en uppenbar trolldom.”

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ
هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٧﴾

78. Moses sade: ”Säger ni *detta* om sanningen när den har kommit till er? Kan detta vara trolldom? Och trollkarlar har aldrig framgång.”

قَالَ مُّوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا
جَاءَكُمْ ۖ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ
السَّحْرُ وَنَ ﴿٧٨﴾

79. De sade: ”Har du kommit till oss så att du kan vända oss bort från det som vi fann våra fäder följa, och så att ni två kan få en hög ställning i landet? Men vi kommer icke att tro någon av er.”

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتْنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ
آبَاءَنَا وَنَاوَتُكُونَ لَكُمْ الْكِبْرِيَآءِ فِي
الْأَرْضِ ۖ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٩﴾

80. Och Farao sade: ”För varje skicklig magiker till mig.”

وَقَالَ فِرْعَوْنُ اتُّتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ
عَلَيْمٍ ﴿٨٠﴾

81. Och när magikerna kom, sade Moses till dem: ”Kasta ni, vad ni vill kasta.”

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ
أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُّلقُونَ ﴿٨١﴾

82. Och när de hade kastat, sade Moses: ”Vad ni har visat är ren trollkonst. Allah kommer helt visst att tillintetgöra det. Allah tillåter sannerligen icke orosstiftarnas arbete att lyckas.

فَلَمَّا أَتَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُم بِهِ ۖ
السِّحْرُ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَيَبْطِلُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا
يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾

83. Och Allah upprättar sanningen genom Sina ord även om det är förhatligt för syndarna.”

وَيُحَقِّقُ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٧﴾

R.9

84. Och ingen lydde Moses utom en grupp från hans folk, på grund av fruktan för Farao, så att han icke skulle förfölja dem, och för sina stormän. Och Farao var verkligen en tyrann i landet och han var förvisso bland överträdarna.

فَمَا آمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهِ
عَلَىٰ خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن
يَفْتِنَهُمْ ۗ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ
وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٨﴾

85. Och Moses sade: ”Å, mitt folk! Om ni har kommit till tro på Allah, sätt då er lit till Honom om ni verkligen har underkastat er *Hans vilja*.”

وَقَالَ مُوسَىٰ يُقَوْمُ إِن كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ
فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾

86. Och de sade: ”Till Allah sätter vi vår lit. Vår Herre, gör oss icke till en prövning för det felande folket,

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٠﴾

87. utan befria oss genom Din barmhärtighet från det icke troende folket.”

وَإِنَّا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٩١﴾

88. Och Vi talade till Moses och hans broder och sade: ”Bygg hus i staden för ert folk, och bygg era hus så att de är vända åt samma

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّأَا
لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بَيْوتًا وَاجْعَلُوا

håll och förrätta bönen.* Och giv glädjebudskap till de troende.”

بَيُوتِكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

89. Och Moses sade: ”Vår Herre, över Farao och hans rådgivare har Du skänkt härlighet och rikedom i det nuvarande livet. Vår Herre, det får bara påföljden, att de leder *människor* bort från Din väg. Vår Herre! Radera ut deras rikedomar och var sträng mot deras hjärtan, ty det *verkar* som om de icke kommer att tro förrän de ser ett svårt straff.”

وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ
وَمَلَآئِهِ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ
عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَأَشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا
يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٩﴾

90. Han (Allah) sade: ”Er *bådas* bön är beviljad. Så var ni två ståndaktiga och följ icke deras väg som icke vet.”

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا
وَلَا تَتَّبِعِنَّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٠﴾

91. Och Vi förde Israels barn genom havet, och Farao och hans härskaror förföljde dem med onda avsikter och fiendskap till dess att han, när drunkningskatastrofen hann upp honom, ropade: ”Jag tror att det icke finns någon Gud förutom Han, som

وَجُوزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ
فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا
أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ

*10:88 De arabiska orden ”*wadjálu bujútakum qiblatan*” (وَأَجْمَلُوا بِيُوتِكُمْ قِبْلَةً) i den här versen kan betyda ”riktade mot *Qibla*,” (böneriktning, den punkt eller plats mot vilken man vänder sig under bönen). Det kan även betyda att husen var riktade mot varandra eller mot samma riktning.

Beträffande den första betydelsen är det svårt att anta den eftersom det inte fanns någon definitiv *Qibla* föreskriven för Israels folk före Salomons tempel.

Om den andra betydelsen föredras, skulle detta innebära att husen byggdes riktade mot varandra av säkerhetsskäl.

Här föredras det tredje alternativet, vilket betyder: ”Bygg era hus så att de är vända mot samma håll.” Detta har fördelen att alla som bor i husen kan be sina böner i samma riktning och att det skapar en slags enhet och disciplin dem emellan.

Omedelbart efter denna instruktion uppmanas de troende att förrätta bönen vilket ytterligare stärker ovanstående ståndpunkt. Det arabiska uttrycket ”förrätta bönen”, (أَقِيمُوا الصَّلَاةَ *aqimusaláta*) uppmanar inte bara till att förrätta den individuella bönen, utan betonar att bönen bes tillsammans med andra.

Israels barn tror på, och jag är bland dem som underkastar sig *Honom*.”

إِلَّا الَّذِي آمَنَتْ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا
مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾

92. Vad! *Tror du* nu, fastän du var olydig förut och var bland dem som stiftade ofrid.

أَلَمْ تَكُنْ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٩٢﴾

93. Så denna dag skall Vi rädda dig, men *endast* din kropp, så att du kan vara ett tecken för dem *som kommer* efter dig. Och många av mänskligheten är förvisso likgiltiga för Våra tecken

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ
خَلْفَكَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ
آيَاتِنَا لَغٰفِلُونَ ﴿٩٣﴾

R.10

94. Och vi tilldelade Israels barn en utmärkt vistelseort och Vi försåg dem med goda ting, och de var icke oense förrän kunskapen kom till dem. Din Herre kommer förvisso att döma mellan dem på uppståndelsens dag beträffande det om vilket de var oense.

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبَوَّأً صِدْقٍ
وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ ۖ فَمَا اخْتَلَفُوا
حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۖ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٤﴾

95. Och om du är tveksam beträffande det som Vi har sänt ned till dig, fråga dem som har läst boken före dig. Sanningen har verkligen kommit till dig från din Herre, var därför icke bland dem som tvivlar.

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
فَسْأَلِ الَّذِينَ يَاقُرْءُونَ الْكِتَابَ مِنْ
قَبْلِكَ ۖ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٥﴾

96. Och var du icke bland dem som förkastar Allahs tecken, annars kommer du att vara bland förlorarna.

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
فَتَكُونُونَ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿٩٦﴾

97. De mot vilka din Herres påbud har satts i verket, kommer förvisso icke att tro,

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٧﴾

98. ens om varje tecken kommer till dem, till dess att de ser det svåra straffet.

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ
الْأَلِيمَ ٩٨

99. Varför fanns det inget *annat* folk, som trodde så att deras tro kunde ha gagnat dem, utom Jonas folk? När de trodde, undanröjde Vi det vanärande straffet i det nuvarande livet och Vi gav dem förnödenheter för en tid.

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةً آمَنَتْ فَفَعَّهَا إِيْمَانُهَا
إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ ط لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ
عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ٩٩

100. Och om din Herre hade *tvingat igenom* Sin vilja, då skulle förvisso alla som finns på jorden ha trott tillsammans. Vill du då tvinga människor till att bli troende?

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ
كُلَّهُمْ جَمِيعًا ط أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ
يَكُونُوا مَوْمِنِينَ ١٠٠

101. Och ingen själ kan tro utom med Allahs tillstånd. Och Han låter *Sin* vrede *sänkas* över dem som icke vill använda sitt förstånd.

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُوْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ط
وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ١٠١

102. Säg: ”Fundera över det som *händer* i himlarna och på jorden.” Men tecken och varnare gagnar icke ett folk som icke vill tro.

قُلْ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ط وَمَا تُغْنِي الْآيَاتِ وَالنُّذُرِ
عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ١٠٢

103. Vad kan de då förvänta sig utom det som liknar *straffens* dagar, vilka *genomleds* av dem som gick bort före dem? Säg: ”Vänta då, och jag är med er bland dem som väntar.”

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ
خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ ط قُلْ فَانظُرُوا إِلَىٰ
مَعَكُمْ مِنَ الْمُنتَظِرِينَ ١٠٣

104. Då skall Vi rädda Våra sändebud och dem som tror. Så sker således *alltid*. Det åligger Oss att rädda dem som tror.

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ ١٠٤
حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ ١٠٤

R.11

105. Säg: ”Å, ni människor! Om ni tvekar beträffande min religion, *vet då att jag icke tillber dem som ni tillber istället för Allah, utan jag tillber endast Allah, Som låter er dö och jag har blivit befalld att vara bland de troende,*

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ
دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي
يَتَوَفَّاكُمْ وَأَمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٥﴾

106. och jag har också blivit befalld att säga: ”Vänd ditt ansikte mot religionen som den som alltid är vänd mot Gud, och var du icke bland dem som tillskriver Honom medhjälpare,

وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا
وَلَا تَكُونَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾

107. och åkalla förutom Allah icke någon annan som varken kan gagna eller skada dig. Och om du gjorde det, skulle du helt visst vara bland syndarna.”

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ
وَلَا يَضُرُّكَ ۚ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ
إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾

108. Och om Allah vållar dig skada finns det ingen utom Han som kan föra undan den, och om Han avser det goda för dig finns det ingen som kan driva tillbaka Hans nåd. Han låter den nå vem Han vill av Sina tjänare. Och Han är den Mest Förlåtande, Barmhärtige.

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ
إِلَّا هُوَ ۗ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ
لِفَضْلِهِ ۗ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ
وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٨﴾

109. Säg: ”Å, ni människor! Nu har sanningen kommit till er från er Herre. Så den som följer vägledningen följer den bara till gagn för sin egen själ, och den som felar, felar bara mot den. Och jag är icke en vakthållare över er.”

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّكُمْ ۚ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي
لِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ
وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٩﴾

110. Och följ det som har uppenbarats för dig och var ståndaktig till dess att Allah ger Sitt domslut. Och Han är den Bäste av domare.

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ
يَحْكُمَ اللَّهُ ۗ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۝

Kapitel 11 HÚD

Detta kapitel (sura) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller etthundratjugofyra verser.

I introduktionen till föregående kapitel nämndes dess anknytning till detta kapitel. Ett av kapitlets särdrag är att det enligt versen ”Så stå du upprätt, som du har blivit befalld, och även de som har vänt sig till Allah med dig” (فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ) فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ (*fástaqim kamá umírta wa man tába má’aka*) (vers 113) lagts ett så oerhört stort ansvar på den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att han vid ett tillfälle sade att ”Sura Húd har gjort mig gammal” (شَيْبَتْنِي هُودٌ *shájabatni húd*).

I kapitlet nämns även de folkslag som förintades på grund av sitt förnekande. Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, blev ledsen över dessa människors sorg.

I vers 18 finns ett tidigare vittnesmål om den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, från profeten Moses, frid vare med honom.

Här finns också ett vittnesmål om att någon ska komma efter den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom.

I kapitel 85, *al-burúdj*, omnämns denna personlighet med orden ”Och vid den som vittnar och vid den vars vittnesbörd avläggs” (وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ *wa shahidín wa mash-húd*) (85:4) och det förklaras att det kommer en tid då ett betydelsefullt vittne kommer att vittna om ett ännu större vittnesbörd. Moses har vittnat om att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, skulle komma, och ett uppsatt vitne kommer ännu en gång att bekräfta sanningen i hans anspråk.

Eftersom det påföljande kapitlet, *júsuf*, inleds med en vers som talar om den mest framstående av alla historiska berättelser, så förklarar Allah i slutet av detta kapitel att alla de berättelser som förmedlats till den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, om olika profeter, har som syfte att skänka honom styrka. Det antyds även att berättelserna i kapitel *húd* återgivits för att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, inte ska behöva känna sorg i sitt hjärta.

Sura HÚD
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
2. Álif Lám Rá* *Detta är en bok vars verser är fast förankrade och felfria och sedan har de förklarats i detalj. Den är från En Vis, och Allt-Underkunnig* الرِّفْقِ كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَتُهُ ثُمَّ فَصَّلْتُ مِنْ لَدُنِّ حَكِيمٍ خَيْرٍ ②
3. *Den lär att ni icke skall tillbe någon annan än Allah, jag är en Varnare för er, och en glädjebärande från Honom,* أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ① إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ③
4. och att ni söker förlåtelse hos er Herre, och sedan vänder er till Honom. Han kommer att förse er med ett gott underhåll under en fastställd tid. Och Han kommer att ge Sin nåd till var och en som har gjort sig förtjänt. Och om ni vänder er bort, då fruktar jag sannerligen en ofantlig dags straff för er. وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمِيعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ ① وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ④
5. Till Allah skall ni återvända, och Han har makt över alla ting. إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ ② وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑤
6. Nu sluter de förvisso sina bröst för att de försöker dölja sig själva för Honom. Förvisso! Han vet alltid vad de döljer och vad de uppenbarar, *även* då de sveper sig själva med sina dräkter. Han vet förvisso väl vad som finns i deras hjärtan. أَلَا إِنَّهُمْ يَشْتُونَ صُدُورَهُمْ لَيَسْتَخْفُوا مِنْهُ ① أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ② إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ③

* 11:2 Jag är Allah, Som är Allseende

Del 12

7. Och det finns icke en varelse som rör sig på jorden utan att det är Allah som förser den med dess uppehälle. Och Han känner dess tillfälliga vistelseort och dess stadigvarande hemvist. Allt detta finns *uppskrivet* i en klar bok.

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ
رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا
كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ⑦

8. Och det är Han som skapade himlarna och jorden i sex perioder, och Hans tron vilar på vatten, så att Han kan låta er *visa* vem av er som är bäst i sitt uppförande. Och om du säger: "Ni skall förvisso uppresas efter döden." kommer de som icke tror förvisso att säga: "Detta är ingenting annat än en klar synvilla."

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي
سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ
لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ
قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ
لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا
سِحْرٌ مُّبِينٌ ⑧

9. Och om Vi sköt upp deras straff till en bestämd tid, skulle de säkerligen säga: "Vad håller det tillbaka?" Nu skall det förvisso icke vändas bort från dem på den dag då det skall komma till dem, och det som de brukade håna skall omsluta dem.

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَى أُمَّةٍ
مَعْدُودَةٍ لَيَقُولَنَّ مَا يَجِبُ سُهُ الْيَوْمَ
يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ
بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ⑨

R.2

10. Och om Vi låter människan smaka på barmhärtighet från Oss och sedan tar bort den från henne då är hon i sanning förtvivlad, otacksam.

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَا
مِنْهُ ⑩ إِنَّهُ لَيَبْغُوسٌ كَفُورٌ ⑩

11. Och om Vi, efter det att en motgång snuddat vid henne, låter henne smaka på *Vår* ynnest, kommer hon helt visst att

وَلَئِنْ أَذَقْنَا نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ
لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي ⑪ إِنَّهُ

säga: "Alla olyckor är borta från mig." Se! Hon är triumferande, skrytsam,

12. förutom de som är tålmodigt uthålliga och gör goda gärningar. Det är de som kommer att få förlåtelse och en stor belöning.

13. Kanske *de icke troende inbillar sig* att du nu kan förmås till att överge en del av det som har uppenbarats för dig, och att ditt bröst kanske rätas ut därigenom, ty de säger: "Varför har icke en skatt sänts ned till honom eller en ängel kommit med honom?" Du är sannerligen bara en Varnare, och Allah är Beskyddare över alla ting.

14. Säger de: "Har han hittat på det?" Säg: "Visa då fram tio uppdiktade kapitel lika dessa och åkalla vem ni kan *för att få hjälp*, utom Allah, om ni är sannfärdiga."

15. Och om de icke svarar dig, vet då att det har uppenbarats *fyllt med* Allahs kännedom och att det icke finns någon Gud förutom Honom. Vill ni då underkasta er?

16. Till vem helst som föredrar det nuvarande livet och dess glädjeämnen, kommer Vi att till fullo återbetala dem i detta *livet* för deras gärningar och de skall icke göras orätt däri.

17. Det är de som icke skall ha någonting i det tillkommande utom elden, och det som de

لَفَرِحَ فَخُورًا ۝١١

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۗ
أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝١٢

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ
وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا الْوَلَا
أُنزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ ۗ
إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
وَكِيلٌ ۝١٣

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۗ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ
سُورٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَةٍ وَادْعُوا مَنِ
اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ۝١٤

فَالَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا
أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ
فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝١٥

مَنْ كَانَ يَرِيدَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا
نُوفًا إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا
لَا يُبْحَسُونَ ۝١٦

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا
النَّارُ ۗ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلَّ مَا

frambringade i detta *livet* skall bli till intet och förgäves skall det vara som de brukade göra.

كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

18. Kan då den *vara en bedragare* som äger ett klart bevis från sin Herre, och *för att intyga hans sanning* följer ett vittne med från Honom, och han föregicks av Moses bok, en vägledare och en barmhärtighet? De* tror på honom, och elden skall vara den utlovade vistelseorten för vem helst från de olika sekterna som förkastar honom. Så sväva icke i tvivel om det. Det är förvisso sanningen från din Herre, men de flesta människor tror icke.

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كُتِبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۗ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ ۖ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ ۗ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ ۗ إِنَّهُ الْحَقُّ مِّن رَّبِّكَ ۗ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٨﴾

19. Och vem är mer orättfärdig än den som smider en lögn mot Allah? Sådana skall visas fram inför sin Herre och *alla* vittnen kommer att säga: "Det är dessa som ljög om sin Herre." Nu vilar Allahs förbannelse förvisso över syndarna,

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۗ أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۗ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

20. som vänder *människor* bort från Allahs väg och försöker göra den krokig. Och det är dessa som icke tror på det tillkommande.

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۗ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٢٠﴾

*11:18 Det är mycket viktigt att avgöra vilka pronominet "de" hänvisar till. De enda två personer som nämns i versen är den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och det gudomliga vittne som ska åtfölja honom. När det gäller Moses, så hänvisas inte till honom som person, utan till hans bok, eftersom böcker inte tror. Det enda alternativet som återstår är att versen hänvisar till en grupp människor. Dvs. "de" hänvisar inte enbart till Profeten utan även till hans underordnade vittne och vissa andra.

Versen ovan bör därför förstås i sammanhanget att det inte bara var Profeten själv, och hans vittne som trodde på honom och bekräftade att han var sann, utan det gjorde även en stor skara anhängare under deras tid.

Man bör komma ihåg att storslagna profeter ibland nämns i singular som en person, men de har förmågan att öka i antal och dra till sig anhängare. De hänvisas till som en stor skara människor (أُمَّة *umma*), som om de hårbärgerar en stor skara människor i sitt eget väsen. Se 16:121 för referens.

Vissa menar att pronomenet "de" (أُولَٰئِكَ *ulāika*) hänvisar till Moses och hans folk.

21. Sådana kan aldrig tillintetgöra *Allahs planer* i landet, icke heller har de några vänner vid sidan om Allah. Straffet kommer att fördubblas för dem. De har icke förmåga att höra eller se.

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي
الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
أَوْلِيَاءَ ۗ يُضَعِفُ لَهُمْ الْعَذَابَ ۗ مَا
كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا
يُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾

22. Det är dessa som har ödelagt sina själar, och det som de hittade på skall svika dem.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ
وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٢﴾

23. Det är otvivelaktigt de som skall bli de största förlorarna i det tillkommande.

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ
الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٣﴾

24. De som tror och gör goda gärningar och ödmjucar sig inför sin Herre, dessa är himlens invånare, i den skall de förbli.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَأَحْبَبُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٤﴾

25. Fallet med de två grupperna är likt *det* med de blinda och döva, och de seende och hörande. Är dessa två fall lika? Vill ni då icke förstå?

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمِ
وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ ۗ هَلْ يَسْتَوِينَ
مِثْلًا ۗ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾

R.3

26. Och Vi sände Noak till hans folk och *han sade*: "Jag är sannerligen endast en förmanare för er,

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ ۗ إِنِّي لَكُمْ
نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

27. så att ni icke tillber någon annan än Allah. Jag fruktar verkligen en smärtsam dags straff för er."

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۗ إِنِّي أَخَافُ
عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٢٧﴾

28. Hans folks ledare som icke trodde, svarade: ”Vi ser i dig ingenting annat än en människa lik oss själva, och vi ser att ingen har följt dig utom de som enligt alla yttre tecken är de ringaste bland oss. Och i dig ser vi ingen överhöghet över oss, nej, vi tror er vara lögnare.”

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا
نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ
اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادْنَا بِأَدْبَارِ
الرَّأْيِ ۗ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
بَلْ نَنظُرُكُمْ كَذِبِينَ ﴿٢٨﴾

29. Han sade: ”Å, mitt folk, säg mig *detta*, om jag har ett klart bevis från min Herre och Han har skänkt mig en stor nåd från Sig Själ, vilken har förblivit okänd för er, skall vi *då* tvinga det på er fastän ni är emot det?”

قَالَ يَقُومِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ
مِّنْ رَبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهِ
فَعَمِيَّتْ عَلَيْكُمْ ۖ أَنْزَلْنَا كُتُوبَهَا
وَأَنزَلْنَا لَهَا كُرْهُونَ ﴿٢٩﴾

30. Och å, mitt folk, jag ber er icke om någon förmögenhet i gengäld för det. Min belöning finns bara hos Allah. Och jag ämnar icke köra bort dem som tror. De skall förvisso möta sin Herre. Men jag ser att ni är ett okunnigt folk.

وَيَقُومِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَأَنْ
أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِظَارِدِ
الَّذِينَ آمَنُوا ۗ إِنَّهُمْ مُّلقُوا رَبَّهُمْ
وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٣٠﴾

31. Och å, mitt folk, vem skulle hjälpa mig mot Allah, om jag skulle köra bort dem? Vill ni då icke tänka efter?

وَيَقُومِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ
طَرَدْتَهُمْ ۗ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣١﴾

32. Och jag säger icke till er att ’jag är i besittning av Allahs skatter,’ icke heller känner jag det osedda, icke heller säger jag att ’jag är en ängel.’ Icke heller säger jag om dem som era ögon föraktar: ’Allah kommer icke att skänka dem något gott,’ Allah vet bäst vad som finns i

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا
أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا
أَقُولُ لِلَّذِينَ تَرَدُّونَ أَعْيُنَكُمْ لَنْ
يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي

deras sinnen. I det fallet vore jag förvisso bland de orättfärdiga.”

أَنْفُسِهِمْ ۗ إِنِّي إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٣﴾

33. De sade: ”Å, Noak, du har sannerligen tvistat med oss *länge* och tvistat många gånger. Visa nu fram det du hotar oss med om du är bland de sannfärdiga.”

قَالُوا يُونُحُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا
فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٣﴾

34. Han sade: ”Allah kan Självföra det till er om Han behagar, och ni kan icke omintetgöra *Guds* *syfte*,

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللهُ إِنْ شَاءَ
وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٤﴾

35. och min varning kommer icke att gagna er, hur mycket jag än önskar varna er om Allah avser att krossa er. Han är er Herre och till Honom skall ni förmås att återvända.”

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ
أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللهُ يُرِيدُ
أَنْ يُعْوِيَكُمْ ۗ هُوَ رَبُّكُمْ ۖ وَإِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾

36. Säger de: ”Han har hittat på det?” Säg: ”Om jag har hittat på det vilar min skuld på mig, men jag är fri från de synder som ni begår.”

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۗ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ
فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا
تَعْبُرُونَ ﴿٣٦﴾

R.4

37. Och det uppenbarades för Noak: ”Ingen av ditt folk kommer att tro utom de som redan har trott. Sörj därför icke över det de har gjort.

وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ
قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ
بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾

38. Och bygg du arken inför Våra ögon och som *det befalldes genom* Vår uppenbarelse. Och

وَأَصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا ۖ وَوَحْيِنَا
وَلَا تُخَاطَبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا ۗ

tilltala Mig icke beträffande syndarna. De kommer förvisso att bli dränkta.”

إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٣٨﴾

39. Och han fortsatte bygga arken, och varje gång hans folks stormän gick förbi honom, hånade de honom. Han sade: ”Om ni hånar oss *nu*, kommer den tid när vi skall håna er just så som ni *nu* hånar.

وَيَصْنَعُ الْفُلَّ ۖ وَكَلَّمَ مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ
مِّنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ ۖ قَالَ إِن
تَسْخَرُونَ مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا
تَسْخَرُونَ ﴿٣٩﴾

40. Då kommer ni att veta vem ett straff drabbar, vilket kommer att förnedra honom och över vem ett varaktigt straff kommer att falla.”

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۚ لَمَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ
يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤٠﴾

41. Till dess att Vi, när Vår befallning kom och jordens källor flödade, sade: ”Lasta in ett par av varje *nödvändig* djurart i den, hankön och honkön och din familj, utom de mot vilka ordet redan har uttalats, och *lasta in* dem som tror.” Och ingen hade trott på och *levt med* honom utom några få.

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التُّورُ ۙ قُلْنَا
احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ مِّنَ الْأَنْثَىٰ
وَأَهْلِكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ
أَمِنَ ۖ وَمَا أَمِنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤١﴾

42. Och han sade: ”Gå ombord på den. Dess kurs och dess förtöjning vare i Allahs namn. Min Herre är helt visst Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.”

وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا
وَمُرْسَاهَا ۗ إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٤٢﴾

43. Och den rörde sig framåt med dem över vågor som berg. Och Noak ropade till sin son, eftersom han *höll sig* avsides: ”Å, min son! Gå ombord med oss och var icke med de icke troende.”

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ ۖ
وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يُبَيِّنُ
لَهُمْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٣﴾

44. Han svarade: ”Jag skall snart ta min tillflykt till ett berg som skall skydda mig mot vattnet.” Han (Noak) sade: ”Denna dag finns det inget skydd för någon mot Allahs påbud, utom för den som Han visar barmhärtighet.” Och vågor slog in mellan de två, så han (sonen) var bland de dränkta.

قَالَ سَأُوۡفَىٰٓ إِلَىٰ جَبَلٍ يَّعِصْمُنِي مِنَ
الْمَآءِ ۗ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ
إِلَّا مَنْ رَّحِمَهُ ۗ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ
فَكَانَ مِنَ الْمَغْرُقِينَ ﴿٤٤﴾

45. Och det sades: ”Å, jord, svälj ditt vatten, och å, himmel, sluta regna.” Och vattnet förmåddes upphöra och saken var avgjord. Och arken kom att landa på al-Djüdi. Och det sades: ”Förbannat vare det syndande folket.”

وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَآءَكِ وَيَسْمَاءُ
أَقْلَعِي ۗ وَغِيضَ الْمَآءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ
وَاسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا
لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٥﴾

46. Och Noak ropade till sin Herre och sade: ”Min Herre, min son är sannerligen av min familj, och Ditt löfte är förvisso sant och Du är den Mest Rättvise av domare.”

وَنَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي
مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ
أَحْكَمُ الْحَكَمِينَ ﴿٤٦﴾

47. Han (Allah) sade: ”Å, Noak, han är förvisso icke av din familj, han är sannerligen *en man med orättfärdigt uppträdande*. Så bed Mig icke om det, som du icke har någon kännedom om. Jag förmanar dig så att du icke blir *en* av de okunniga.”

قَالَ يُوۡحَٰٓئُكَ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ ۗ إِنَّهُ
عَمَلٌ غَيْرُ صَٰلِحٍ ۗ فَلَا تَسْأَلْنِي مَا لَيْسَ
لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۗ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ
مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٧﴾

48. Han (Noak) sade: ”Min Herre, jag ber Dig att skydda mig från att be Dig om det som jag icke har någon kännedom om. Och såvida Du icke förlåter mig och har förbarmande med mig, skall jag vara bland förlorarna.”

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا
لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ ۗ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي
وَتَرَحَّمْنِي ۖ أَكُنَّ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿٤٨﴾

49. Det sades: "Å, Noak, stig då ned i frid och med välsignelser från Oss över dig och över folken som skall födas av dem som är med dig. Och det kommer att finnas *andra* folk vilka Vi skall ge uppehålle för en tid, sedan skall ett svårt straff komma över dem från Oss."

قِيلَ يُنوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِّنَّا وَبَرَكَاتٍ
عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ ۗ وَأُمَّمٌ
سَمِعْتَهُمْ ثُمَّ يَمْسُهُمْ مِنَّا عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٤٩﴾

50. Detta är bland de budskap om det osedda, som Vi uppenbarar för dig. Du kände dem icke, varken du eller ditt folk, före detta. Så var du tålmodig, ty slutet är för de gudfruktiga.

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا
كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ
هَذَا ۗ فَاصْبِرْ ۗ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٥٠﴾

R.5

51. Och till 'Ad sände Vi deras broder Húd. Han sade: "Å, mitt folk, tillbe *endast* Allah. Ni har ingen Gud utom Honom. Ni smider bara lögner.

وَإِلَىٰ عَادِ إِخْوَانِهِمْ هُودًا ۗ قَالَ يَقَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۗ إِن
أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥١﴾

52. Å, mitt folk, jag ber er icke om någon belöning för det. Min belöning finns *endast* hos Honom Som skapade mig. Vill ni då icke förstå?

يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۗ إِن
أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ الَّذِي فَطَرَنِي ۗ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥٢﴾

53. Och mitt folk, be er Herre om förlåtelse, vänd er sedan till Honom, Han kommer att sända moln över er som släpper ned ett överflöd av regn och Han kommer att lägga styrka till er styrka. Och vänd er icke bort som syndare."

وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُورًا بِكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ
يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا
وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ
وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿٥٣﴾

54. De sade: "Å, Húd, du har icke visat oss något klart bevis, och vi tänker icke överge våra gudar bara på grund av det du säger, icke heller tänker vi tro dig,

قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ
لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٤﴾

55. vi kan bara säga att några av våra gudar har hemsökt dig med ondska." Han svarade: "Jag kallar förvisso Allah till vittne, och vittna även ni om att jag är fri från det ni förbinder som medhjälpare till Gud,

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا
بِسُوءٍ ۗ قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا
أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٥﴾

56. förutom Honom. Så smid ni planer mot mig, och ge mig inget uppskov,

مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ
لَا تُنظِرُونِ ﴿٥٦﴾

57. jag har sannerligen satt min lit till Allah, min Herre och er Herre. Det finns ingen varelse som rör sig på jorden utan att Han håller den i pannluggen. Min Herre står förvisso på den rätta vägen.

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ ۗ
مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ۗ
إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٧﴾

58. Om ni då vänder er bort, har jag redan meddelat er det, med vilket jag har sänts till er och min Herre kommer att låta ett annat folk ta er plats. Och ni kan icke alls skada Honom. Min Herre är förvisso Väktare över allting."

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبَلَّغْتُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ
إِلَيْكُمْ ۗ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ ۗ
وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا ۗ إِنَّ رَبِّي عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٥٨﴾

59. Och när Vår befallning kom, räddade Vi Húd, och de som trodde med honom, genom Vår särskilda barmhärtighet. Och Vi räddade dem från en svår plåga.

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ
آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا ۗ وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ
عَذَابِ غَلِيظٍ ﴿٥٩﴾

60. Och sådana var 'Ad. De förnekade sin Herres tecken och var olydiga mot Hans sändebud och följde uppmaningarna från varje högmodig fiende till *sanningen*.

61. Och en förbannelse fick följa dem i denna världen och på uppståndelsens dag. Se! 'Ad uppförde sig otacksamt mot sin Herre. Se! Förbannat vare 'Ad, Húds folk.

R.6

62. Och till Thamúds *stam* sände Vi ert broder Salih. Han sade: "Å, mitt folk, tillbed Allah, ni har ingen annan Gud än Honom. Han uppreste er från jorden och lät er bosätta er på den. Så bed Honom om förlåtelse och vänd er sedan *helhjärtat* till Honom. Min Herre är sannerligen nära *och* besvarar *bön*."

63. De sade: "Å, Salih, bland oss var du en till vilken vi tidigare satte vårt hopp. Förbjuder du oss att tillbe det som våra fäder tillbad? Och vi svävar förvisso i oroande tvivel om det till vilket du kallar oss."

64. Han sade: "Å, mitt folk, säg mig, om jag står på ett klart bevis från min Herre och om Han har givit mig barmhärtighet från Sig Själ, vem kommer då att hjälpa mig mot Allah om jag är olydig mot Honom? Så ni gör ingenting annat än att öka på det som förstör mig,

وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا
رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ⑩

وَاتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ ۗ إِلَّا ابْنَ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۗ
إِنَّ آلَ بَعْدٍ لَعَادٍ قَوْمٌ هُودٍ ⑪

وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يُقَوْمُ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۗ هُوَ
أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ
فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ ۗ
إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ⑫

قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ
هَذَا آتَيْنَاكَ أَنْ تَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا
وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ
مُرِيبٍ ⑬

قَالَ يُقَوْمُ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ
مِّنْ رَبِّي وَآتَانِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي
مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ ۗ فَمَا تَزِيدُونَنِي
غَيْرَ تَخْسِيرٍ ⑭

65. och å, mitt folk! Detta är Allahs kamelko, ett tecken för er, så lämna henne ifred, så att hon kan beta på Allahs jord, och låt ingen skada komma nära henne, så att icke ett närliggande straff drabbar er.”

وَيَقُومُ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا
تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ
فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿١٥﴾

66. Men de skar av hennes hälsenor. Då sade han: ”Fröjda er i era hus i tre dagar. Detta är ett *orubbligt* löfte som icke kan förkastas.”

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ
ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعَدْ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ﴿١٦﴾

67. Och när Vår befallning kom, räddade Vi Salih och de som trodde med honom genom Vår särskilda barmhärtighet, och Vi räddade dem från den dagens nesa. Din Herre är förvisso Stark, Mäktig.

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ
آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِن خِزْيِ
يَوْمِئذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٧﴾

68. Och ett åsknedslag hann upp dem som hade felat och när morgonen kom låg de utsträckta i sina hem,

وَآخِذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا
فِي دِيَارِهِمْ جِثْمِينَ ﴿١٨﴾

69. som om de aldrig hade bott däri. Var på er vakt! Thamúd uppförde sig otacksamt mot sin Herre. Var på er vakt! Förbannad vare Thamúds *stam*.

كَانَ لَمْ يَخْنُوقِ فِيهَا ۖ أَلَا إِنَّ تَمُودًا
كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۗ أَلَا بَعْدَ التَّمُودِ ع

R.7

70. Och Våra sändebud kom förvisso till Abraham med glädjebudskap. De sade: ”Vi bjuder dig frid.” Han svarade: ”Frid vare med er,” och det dröjde icke länge innan han hämtade en stekt kalv.

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلَنَا إِبْرَاهِيمَ
بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا ۖ قَالَ سَلَامٌ
فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ﴿١٩﴾

71. Men när han såg att deras händer icke räcktes fram till den, uppfattade han dem som *ovänli-*

فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكَرَهُمْ
وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۖ قَالُوا لَا تَخَفْ

ga främlingar och kände fruktan för dem. De sade: ”Frukta icke, ty vi har sänts till Lots folk.”

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَى قَوْمِ لُوطٍ ۖ

72. Och hans hustru stod *vid sidan*. Hon *blev* förlägen, varpå Vi gav henne glädjebudskap om Isaks födelse, och efter Isak om Jakob.

وَأَمْرَاتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحَكْتُ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ ۖ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ۖ

73. Hon sade: ”Å, ve över mig! Skall jag bära ett barn när jag är en gammal kvinna, och denne min make är en gammal man? Detta är sannerligen underligt.”

قَالَتْ يَوَيْلَتِي ۖ أَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا ۖ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ۖ

74. De sade: ”Förundrar du dig över Allahs påbud? Allahs barmhärtighet och Hans välsignelser är över er, å, *ni*, husets folk. Han är helt visst Prisivärd, Årorik.”

قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ ۖ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ۖ

75. Och när fruktan lämnade Abraham och de glada budskapen kom till honom började han plädera om Lots folk med Oss.

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبَشْرَىٰ يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ۖ

76. Abraham var sannerligen fördragsam, ömhjärtad och vände sig ofta *till Gud*.

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ۖ

77. ”Å, Abraham, avstå från detta. Din Herres befallning har förvisso uttalats och till dem kommer förvisso ett straff, vilket icke kan avvärjas.”

يَا إِبْرَاهِيمُ ۖ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا ۖ إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ ۖ وَإِنَّهُمْ لَأْتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرَ مَرْدُودٍ ۖ

78. Och när Våra sändebud kom

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءًا بِهِمْ

till Lot, var han sorgsen för deras skull och kände sig hjälplös beträffande dem och han sade: ”Detta är en bedrövlig dag.”

وَصَاقَ بِهِمْ ذُرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ
عَصِيبٌ ﴿٧٨﴾

79. Och hans folk kom springande emot honom, darrande av ilska, och även före detta brukade de göra onda gärningar. Han sade: ”Å, mitt folk! Dessa är mina döttrar.* De är synnerligen dygdiga inför er. Så frukta Allah och vanära mig icke beträffande mina gäster. Finns det icke en enda rättrådig man bland er?”

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ^ط وَمِنْ
قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ^ط قَالَ يَقَوْمِ
هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا
اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ فِي صِيفِي^ط أَلَيْسَ
مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴿٧٩﴾

80. De svarade: ”Du vet förvisso att vi icke gör något anspråk på dina döttrar, och du vet sannerligen vad vi önskar.”

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَمَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ^ع
وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ﴿٨٠﴾

81. Han sade: ”Jag önskar att jag hade haft makt att ta itu med er eller att jag kunde söka mig till ett mäktigt stöd för att få skydd.”

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِيًّا إِلَى
رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨١﴾

82. Sändebuden sade: ”Å, Lot, vi är din Herres sändebud. De skall på inget sätt nå dig. Så ge dig av med din familj under en del av natten och låt ingen förutom din hustru se bakåt. Vad som skall drabba dem skall förvisso drabba henne också. Deras fastställda tid kommer i sanning på morgonen. Är icke morgonen

قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا
إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ
وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتَكَ^ط
إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ^ط إِنَّ
مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ^ط أَلَيْسَ الصُّبْحُ

*11:79 Det var en ytterst passande och tystande replik till ett folk som inte var attraherade av det motsatta könet. Kvinnor var verkligen kyska för dem. Detta är vad uttrycket ”synnerligen dygdiga” hänvisar till. De gudlösa förvrängde emellertid detta svar på ett perverst sätt och uppträdde som om Lot erbjudit dem sina egna döttrar, så att gästernas heder kunde räddas på deras kostnad, som om Lot inbjöd dem att utnyttja deras oskuld. Svaret var helt klart en reflektion av deras fördärvade natur.

nära?*

بِقَرِيبٍ ﴿٨٢﴾

83. Så när Vårt påbud kom vände Vi den *staden* upp och ner och Vi lät stenar av stelnad lera regna över den, lager på lager,

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا
وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيلٍ ۙ

مَنْصُودٍ ﴿٨٣﴾

84. utsedda *för dem* i Allahs påbud. Och ett sådant straff är icke avlägset från *den nuvarande tidens* syndare.

مُسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ ۗ وَمَا هِيَ مِنْ

عَذَابِ الظَّالِمِينَ يَبْعِدُ ﴿٨٤﴾

R.8

85. Och till Midian sände Vi deras broder Shu'aib. Han sade: "Å, mitt folk, tillbed Allah. Ni har ingen annan Gud än Honom. Och giv icke *för* kort mått och *för* liten vikt. Jag ser er i *ett tillstånd av* välstånd och jag fruktar en förintande dags straff för er.

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۗ قَالَ يَا قَوْمِ

اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۗ وَلَا

تَتَّقُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ ۗ إِنَّ

أَرْبَكُمْ بِخَيْرٍ ۗ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ

عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٥﴾

86. Och å, mitt folk, ge fullt mått och full vikt med rättfärdighet och beröva icke folk det som *med rätta* tillhör dem och begå icke orättfärdighet i landet genom att stifta ofrid.

وَيَقُومِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ

بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ

وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾

87. Det som Allah har lämnat *hos er* är bättre för er, om ni är troende. Och jag är icke en vakt över er."

بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ

مُؤْمِنِينَ ۗ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٧﴾

* 11:82 Detta råd från de besökande sändebuden antyder att dialogen mellan Lot och hans folk ägde rum bakom stängda dörrar och att de än så länge inte hade direkt tillgång varken till honom eller någon annan i hushållet. Då de misslyckats i sitt försök, kan de ha avsett att besöka Lot igen, då bättre förberedda för att tvinga sig in i huset med våld. Detta förhindrades genom budbärarnas råd till Lot om att han borde lämna huset under den senare delen av natten med alla sina familjemedlemmar, förutom hustrun.

88. De svarade: "Å, Shu'aib, bjuder din bön dig att vi skall lämna det som våra fäder tillbad, eller att vi upphör göra det som vi behagar med vår egendom? Du tror dig sannerligen mycket fördragsam och rättrådig."

قَالُوا الشَّعِيبُ أَصْلَوْتَك تَأْمُرُكَ أَنْ
تَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي
أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ
الرَّشِيدُ ⑧٨

89. Han sade: "Å, mitt folk, säg mig: Om jag står på ett klart bevis från min Herre, och om Han har dragit försorg om mig från Sig Självt med ett gott uppehälle vilket svar vill ni då ge Honom? Och jag önskar icke att göra just det mot er, som jag ber er om att icke göra. Jag önskar bara ställa allt till rätta så långt jag kan. Jag har ingen makt utom genom Allah. På Honom litar jag och till Honom vänder jag mig."

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ
مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا
أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُم إِلَىٰ مَا أَنهَكُم
عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا
اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ⑧٩

90. Och å, mitt folk, låt icke er fientlighet mot mig leda er till detta att något liknande det som drabbade Noaks folk eller Huds folk eller Salihis folk, skulle drabba er, och Lots folk är icke långt från er,

وَيَقَوْمٍ لَا يُجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ
يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ
قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمَ لُوطٍ
مِّنكُمْ بِبَعِيدٍ ⑩٠

91. och sök er Herres förlåtelse, vänd er sedan helhjärtat till Honom. Min Herre är i sanning Barmhärtig, Synnerligen Kärleksfull."

وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكُمْ ثُمَّ تَوَبَّوْا إِلَيْهِ إِنَّ
رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ⑩١

92. De svarade: "Å, Shu'aib, vi förstår icke så mycket av vad du säger och vi ser förvisso att du är svag bland oss. Och om det icke vore för din stam, skulle vi förvisso stena dig. Och beträffande dig har du icke någon makt över oss."

قَالُوا الشَّعِيبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا
تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرُكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا
رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا
بِعَزِيزٍ ⑩٢

93. Han sade: ”Å, mitt folk, är min stam mäktigare för er än Allah? Och ni har kastat Honom bakom era ryggar som något åsidosatt. Min Herre omfattar förvisso allt vad ni gör.

قَالَ يَقَوْمِ أَرْهَطِيَّ أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِّنْ
اللَّهِ ط وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا ط
إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٦﴾

94. Och å, mitt folk, gör så gott ni kan. Jag handlar också. Snart kommer ni att veta över vem ett straff faller, vilket kommer att vanhedra honom, och vem det är som är en lögnare. Och vänta, jag väntar förvisso också med er.”

وَيَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي
عَامِلٌ ط سَوْفَ تَعْلَمُونَ لَٰ مِنْ يَأْتِيهِ
عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ ط
وَأَرْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٧﴾

95. Och när Vår befallning kom räddade Vi Shu'aib, och de som hade trott med honom, genom Vår särskilda barmhärtighet, och straff drabbade dem som hade gjort fel, så att de låg framstupa i sina hus,

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ
آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ
ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ
جُثْمِينَ ﴿٩٨﴾

96. som om de aldrig hade varit bosatta i dem. Se! Midians folk raderades ut så som Thamúds folk hade raderats ut.

كَانَ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا ط الْأَبْعَدَ الْمَدِينِ
كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودٌ ﴿٩٩﴾

R.9

97. Och Vi sände förvisso Moses med Våra tecken och en uppenbar befogenhet,

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَنِ
مُبِينٍ ﴿٩٧﴾

98. till Faraos och hans rådgivare, men de följde Faraos befallning, och Faraos befallning var alls icke rättrådig.

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ
فِرْعَوْنَ ؕ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٨﴾

99. På uppståndelsens dag kommer han att gå i täten för sitt folk och leda dem fram till eldsgropen, *på samma sätt som boskap leds till vattenhålet*. Vattenhålet är ont och så är de som leds dit.

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ
النَّارَ ۖ وَبِئْسَ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ ﴿٩٩﴾

100. Och de förföljs av en förbannelse i detta *livet* och på uppståndelsens dag. Ond är gåvan och så är de som kommer att skänkas en sådan gåva.

وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً ۖ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿١٠٠﴾

101. Det är en del av budskapen om de *ödelagda* städerna, Vi berättar om det för dig. Bland dem står några och *några* har mejats ned *likt skörden*.

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْهَا
قَائِمٌ ۖ وَحَصِيدٌ ﴿١٠١﴾

102. Och Vi gjorde dem icke orätt, utan de gjorde orätt mot sig själva och deras avgudar vilka de åkallade istället för Allah var icke till någon hjälp för dem när din Herres påbud kom, och de lade icke annat än fördärv till dem.

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
فَمَا آغَنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ
رَبِّكَ ۖ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ﴿١٠٢﴾

103. Sådan är din Herres grepp när Han angriper städerna medan de handlar fel. Hans grepp är helt visst smärtsamt och strängt.

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى
وَهِيَ ظَالِمَةٌ ۖ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٣﴾

104. I det finns det förvisso ett tecken för den som fruktar straffet i det tillkommande. Det är en dag på vilken *hela* mänskligheten skall samlas ihop och det är en dag *vars förrättning* skall bevittnas *av alla*.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ
الْآخِرَةِ ۖ ذَلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَّهُ
النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ﴿١٠٤﴾

105. Och Vi skjuter icke upp den utom för en beräknad tid.

وَمَا نُوَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُعَدُّودٍ ﴿١٠٥﴾

106. Den dagen när den kommer, skall ingen själ tala utom med Hans tillstånd. Då kommer det att visa sig att *vissa av* dem är olyckliga och *andra* lyckliga.

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ ج
فَمِنْهُمْ شَقِيحٌ وَسَعِيدٌ ١٠٦

107. När det gäller de, som kommer att visa sig vara olyckliga, skall de vara i elden, i vilken det kommer att bli ett suckande och snyftande för dem,

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَيُفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا ط
زَفِيرٌ وَسَهيقٌ ١٠٧

108. och de kommer att förbli däri så länge som himlarna och jorden förblir, utom det som din Herre kan vilja. Din Herre genomför förvisso vad Han behagar.

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوْتُ ط
وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ١٠٨
فَعَالٌ لَّيًّا يُرِيدُ ١٠٨

109. Men när det gäller de som visar sig vara lyckliga, skall de vara i himlen, och de skall förbli däri så länge som himlarna och jorden förblir, om icke din Herre vill annorlunda, en gåva som icke kommer att tas ifrån dem.

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَيُفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ ط
فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوْتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا
مَا شَاءَ رَبُّكَ ١٠٩ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْدُودٍ ١٠٩

110. Så sväva du icke i tvivel om det som dessa *människor* tillber. De tillber bara som deras fäder tillbad förut, och Vi skall förvisso fullt ut betala dem deras oförminskade del.

فَلَاتَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ ط
مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ
مِّن قَبْلُ ١١٠ وَإِنَّا لَمَوْفُوهُمْ نَصِيبُهُمْ
ع ١١٠
غَيْرَ مَنقُوصٍ ١١٠

R.10

111. Och Vi gav sannerligen Moses boken, men olikheter skapades däri, och hade det icke varit för ett ord som redan sänts fram från din Herre, skulle saken mellan dem ha beslutats *långt dessförinnan*, och *nu* svävar dessa *människor* i ett oroande tvivel beträffande den.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ ط
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ
بَيْنَهُمْ ١١١ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ١١١

112. Och alla *dessas gärningar* har sannerligen icke återbetalats ännu, *men* din Herre kommer sannerligen att till fullo ersätta i enlighet med deras gärningar. Han är förvisso Vål Medveten om allt som de gör.

وَأَنَّ كُلَّالْمَالِئِمْوِقَيْنِهِمْ رَبُّكَ أَعْمَالُهُمْ^ط
إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ^{١١٢}

113. Så stå du upprätt, som du har blivit befalld, och *även* de som har vänt sig *till Gud* med dig, och överskrid ni icke gränserna, *å, ni troende, ty* Han ser förvisso vad ni gör.

فَأَسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ
وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ^{١١٣}

114. Och slut er icke till dem som gör fel, annars kommer elden att vidröra er, och ni kommer icke att ha några vänner utom Allah, icke heller skall ni bli hjälpta.

وَلَا تَتَّكِبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ
النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ
ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ^{١١٤}

115. Och förrätta bönen vid dagens två ändar, och under några av nattens timmar, *som ligger nära dagen*. Dygdiga gärningar fördriver sannerligen det onda. Detta är en påminnelse för dem som vill komma ihåg.

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنْ
الَّيْلِ^ط إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ^ط
ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّكِرِينَ^ج

116. Och var du ståndaktig, Allah låter förvisso icke de rättfärdigas belöning gå förlorad.

وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
الْمُحْسِنِينَ^{١١٦}

117. Varför fanns det då icke personer, som i generationerna före er, ägde förstånd, som kunde ha förbjudit *all* korruption på jorden, utom några få bland dem som Vi räddade? Men de orättfärdiga fortsatte att njuta av det som gav dem lättnad och bekvämlighet, och de blev skyldiga.

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا
بِقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا
قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ^ج وَاتَّبَعَ الَّذِينَ
ظَلَمُوا مَا أَتَرَفُوا فِيهِ وَكَانُوا
مُجْرِمِينَ^{١١٧}

118. Och din Herre skulle icke förstöra städerna med orätt om människorna i dem var rättfärdiga.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ
وَأَهْلَهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٨﴾

119. Och om din Herre hade tvingat igenom Sin vilja, skulle Han helt visst ha gjort mänskligheten till ett enda folk, men de kommer icke att upphöra med att vara oense,

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً
وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٩﴾

120. utom de med vilka din Herre har haft förbarmande, och av detta skäl har Han skapat dem. Men din Herres ord skall gå i uppfyllelse: ”Jag kommer san- nerligen att fylla helvetet med alla de olydiga Djinnerna och männi- skorna tillsammans.”

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ ۗ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ
وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمَّاكَنَّ جَهَنَّمَ
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٠﴾

121. Och Vi berättar sändebu- dens alla budskap för dig, genom vilka Vi gör ditt hjärta starkt. Och i detta har sanningen kommit till dig och en förmaning och en påminnelse för troende.

وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا
تَثَبَتَ بِهِ فُؤَادُكَ ۖ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ
الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾

122. Och säg till dem som icke tror: ”Fortsätt göra så gott ni kan, vi handlar också,

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ
مَكَانَتِكُمْ ۗ إِنَّا عَامِلُونَ ﴿١٢٢﴾

123. och vänta ni, vi väntar också.”

وَانتَظِرُوا ۗ إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٢٣﴾

124. Och det fördolda som finns i himlarna och på jorden tillhör Allah, och till Honom skall hela saken hänföras. Så tillbed Honom och sätt din lit endast till Honom. Och din Herre är icke ouppmärksam beträffande det ni gör.

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ
يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ
عَلَيْهِ ۗ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٤﴾

Kapitel 12

JÚSUF

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller etthundratolv verser.

Även detta kapitel inleds med förkortningen (الرّ *álif lám rá*) och har samma betydelse som nämnts tidigare (det vill säga Jag är Allah, den Allseende. Övers anm.).

Därefter nämns den bästa bland alla berättelser som skulle bli till en lättnad och innebära ett välbefinnande för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och utgöra en gottgörelse för den sorg han vållats genom de incidenter som finns beskrivna i kapitel *húd*.

Det är viktigt att ordet ”berättelser” (الْقَصَص *al-qáṣas*) förtydligas. *Qáṣas* betyder inte bara en berättelse, utan en beskrivning av sådana historiska händelser, som kan bekräftas genom efterforskning.

Kapitlet inleds med beskrivningen av en vision som profeten Josef, frid vare med honom, hade, där alla händelser i hans liv omnämns. Profeten Jakob, frid vare med honom, tolkade drömmen som att Josef riskerade tillfogas en stor skada av sina bröder. Jakob förmanade således sin son att inte tala om denna vision för sina bröder.

Hela kapitlet rör den förmåga att tolka drömmar som profeten Josef, frid vare med honom, hade fått. Josef, frid vare med honom, tolkade till exempel drömmarna som de två fångarna som var med honom hade, på ett sådant sätt att de senare uppfylldes ordagrant. Genom fången som befriades enligt glädjebudskapet i tolkningen, tillfrågades Josef, frid vare med honom, även av kungen om tolkningen av drömmen som de lärda i hans hov blott ansåg vara ett resultat av hans

förvirrade tankar. Det var enligt Josefs, frid vare med honom, tolkning en storslagen händelse som skulle äga rum, nämligen att de fattiga i Egypten och i dess närliggande områden skulle klara sig undan en annalkande svältkatastrof, och att de regelbundet under sju år skulle förses med föda. Detta arbete skulle komma att ske under tillsyn av Josef, frid vare med honom. Det var detta som i slutändan ledde till att hans föräldrar och bröder fick söka tillflykt hos honom, och på grund av honom föll de alla bugande ned inför Allah.

Detta är denna typ av historiska händelser, som den Helige Profeten, Allahs frid och välsignelser vare med honom, inte kunde ha någon personlig kännedom om. Därför konstateras det i kapitlet att han inte var där bland dessa människor då allt detta inträffade. Det är enbart Allah, den Allvetande, som underrättar den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, om den typen av händelser. Kapitlet avslutas med en vers om att berättelsen om dessa händelser inte liknar vanliga sagor och berättelser, utan i dessa händelser finns det många läxor för människor med förstånd. Utan tvekan visar kapitel *júsuf* oss på otaliga lärdomar.

Sura JÚSUF
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Álif Lám Rá*. Dessa är verserna i en klar bok.

الرَّكَعَاتِ تِلْكَ آيَاتِ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ②

3. Vi har uppenbarat den, Qur'anen, *en ofta uppläst bok*, på arabiska, *ett klart och tydligt språk*, på det att ni måtte förstå.

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ③

4. Vi berättar den bästa berättelsen för dig genom att uppenbara denna Qur'an för dig, fastän du, före detta, var bland dem som var omedvetna.

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الْغَفْلِينَ ④

5. *Minns den tid* då Josef sade till sin fader: "Å, min fader, *i en dröm* såg jag elva stjärnor och solen och månen, jag såg dem buga sig förnadsfullt för mig."

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ⑤

6. Han sade: "Å, min käre son, berätta icke din dröm för dina bröder, så att de icke planerar en sammansvärjning mot dig, ty satan är en öppen fiende för människan,

قَالَ يَبْنَى لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ⑥

7. och så *skall det bli*, så som du *har sett det*. Din Herre kommer att välja ut dig och lära dig *en djupare tolkning* av berättelserna och fullkomna Sin ynnest över dig och över Jakobs familj, liksom

وَكَذَلِكَ يُجَنِّبُكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَى أَبَوَيْكَ

*12:2 Jag är Allah, den Allseende.

Han fullkomnade den över dina två förfäder, Abraham och Isak. Din Herre är sannerligen Allvetande, Vis.”

مَنْ قَبْلَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧﴾

R.2

8. Josef och hans bröder utgör sannerligen tecken för dem som frågar,

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ
لِّلسَّالِفِينَ ﴿٨﴾

9. när de sade: ”Josef och hans broder är tydligen kärare för vår fader än vi är, fastän vi är en stark grupp. Vår fader svävar förvisso i en uppenbar villfarelse.

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفَ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا
أَبِينَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي
ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٩﴾

10. Döda Josef eller kör bort honom till något *avlägset* land, så att er faders ynnest enbart blir er, och därefter kan ni bli rättfärdiga människor.”

أَفْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَبْحَلُ
لَكُمْ وَجْهٌ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِن بَعْدِهِ
قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿١٠﴾

11. En av dem sade: ”Döda icke Josef, men om ni måste göra något, kasta honom då till botten i en djup brunn; några av de resande kommer att plocka upp honom.”

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ
وَأَقْوَاهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ
بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿١١﴾

12. De sade: ”Å, vår fader, varför litar du icke på oss beträffande Josef, när vi helt visst önskar honom uppriktig välgång.

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ
وَإِنَّا لَهُ لَنَصِحُونَ ﴿١٢﴾

13. Sänd honom med oss imorgon så att han kan ha roligt och leka och vi skall förvisso hålla vakt över honom.”

أَرْسَلَهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعُ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا
لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٣﴾

14. Han sade: ”Det smärtar mig att ni för med honom bort, och jag fruktar att vargen skall förtära honom medan ni är obekymrade om honom.”

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ
وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّبُّ وَأَنْتُمْ عَنْهُ
غٰفِلُونَ ﴿١٤﴾

15. De sade: ”Om vargen skulle förtära honom fastän vi är en stor grupp då kommer vi förvisso vara riktiga förlorare.”

قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّبُّ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ
إِنَّا إِذَا الْخُسْرَاءُ ﴿١٥﴾

16. Så när de förde bort honom och var överens om att placera honom på botten av en djup brunn sände Vi en uppenbarelse till honom och sade: ”En dag kommer du förvisso att berätta för dem om denna deras gärning, när de är omedvetna om din identitet.”

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْتَمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي
غَيْبَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ
بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٦﴾

17. Och de kom gråtande till sin fader om aftonen.

وَجَاءُوا وَآبَاءَهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٧﴾

18. De sade: ”Å, vår fader, vi tävlade med varandra och lämnade kvar Josef med våra tillhörigheter och vargen förtärde honom, men du kommer icke att tro oss fastän vi säger sanningen.”

قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا
يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّبُّ وَمَا
أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صٰدِقِينَ ﴿١٨﴾

19. Och de kom med falskt blod på hans skjorta. Han sade: ”Nej, men era sinnen har gjort att denna syndiga gärning tycks er tilldragande. Så ett värdigt tålamod återstår nu för mig. Och det är bara Allah, Vars hjälp skall sökas mot det som ni påstår.”

وَجَاءُوا وَعَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ ﴿١٩﴾ قَالَ
بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً فَصَبْرٌ
جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا
تَصِفُونَ ﴿١٩﴾

20. Och det kom en karavan med resande och de skickade efter sin

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ

vattenhämtare. Och han sänkte ned sin spann *i brunnen*. ”Å, goda nyheter,” sade han, ”här är en yngling!” Och de gömde honom som en handelsvara, och Allah visste väl vad de gjorde.

فَأَذَىٰ ذُلُّهُ ۖ قَالَ يُبْشِرِي هَذَا عِلْمًا ۖ^ط
وَأَسْرُوهُ بِضَاعَةً ۖ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

21. Och de (Josefs bröder) sålde honom för ett futtigt pris, några få dirhamer, och de var icke intresserade av att göra sig en förtjänst på honom.

وَشَرُّوهٖ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ
مَعْدُودَةٍ ۚ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢١﴾

R.3

22. Och den man från Egypten som köpte honom, sade till sin hustru: ”Gör hans vistelse hos oss hedervärd. Kanske kan vi dra nytta av honom, eller kan vi kanske adoptera honom som en son.” Och sålunda upprättade Vi Josef i landet och *Vi gjorde så* för att Vi *också* skulle kunna lära honom berättelsernas *djupare* tolkning. Och Allah har full makt över Sitt påbud, men de flesta människor vet *det* icke.

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ
أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ
نَتَّخِذَهُ وَوَلَدًا ۖ وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ
فِي الْأَرْضِ ۗ وَنَبَعَلَّمُهُ مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ ۖ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

23. Och när han nådde sin *fulla* mognads ålder, skänkte vi honom omdöme och kunskap. Och sålunda belönar Vi dem som gör gott.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۖ^ط
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣﴾

24. Och hon, i vars hus han var, försökte förföra honom mot hans vilja. Och hon reglade dörrarna och sade: ”Kom nu.” Han sade: ”Jag söker skydd hos Allah. Han är min Herre. Han har gjort min vistelse *hos er* hedervärd. Syndarna har sannerligen aldrig framgång.”

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ
وَغَلَقَتِ الْبَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ۖ^ط
قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ ۖ^ط
إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٤﴾

25. Och hon föll för honom och han skulle också ha fallit för henne om han icke hade sett sin Herres tecken. Det skedde så att Vi kunde vända bort allt ont och all oanständighet från honom. Han var förvisso *en* av Våra utvalda tjänare.

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ^{٢٥} وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى
بُرْهَانَ رَبِّهِ^{٢٦} كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ
السُّوَاءَ وَالْفَحْشَاءَ^{٢٧} إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا
الْمُخْلِصِينَ^{٢٨}

26. Och de båda sprang mot dörren och hon rev sönder hans skjorta bakifrån och de fann hennes herre vid dörren. Hon sade till honom: ”Vilket kan straffet bli för en som avsåg ont mot din hustru, annat än inspärning eller en svår aga?”

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ^{٢٩}
وَإِنِّيَأَسِيْدَهَا لَدَا الْبَابِ^{٣٠} قَالَتْ مَا
جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ
يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ^{٣١}

27. Han (Josef) sade: ”Det var hon som försökte förleda mig mot min vilja.” Och ett vittne från hennes hushåll bar vittnesbörd *och sade*: ”Om hans skjorta är sönderriven framifrån, så har hon talat sanning och han är en lögnare,

قَالَ هِيَ رَاوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي^{٣٢} وَشَهِدَ
شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا^{٣٣} إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ
مِنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ^{٣٤}

28. men om hans skjorta är sönderriven bakifrån, så har hon ljugit och han är bland de sannfärdiga.”

وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ
وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ^{٣٥}

29. Så när han (husets herre) såg att Josefs skjorta var sönderriven bakifrån sade han: ”Detta är förvisso ett knep av er kvinnor. Er plan är förvisso mäktigt.

فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ
كَيْدِكُنَّ^{٣٦} إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ^{٣٧}

30. Å, Josef, ha du överseende med detta, och du, å, *kvinnor*, be om förlåtelse för din synd. Du är förvisso bland de skyldiga.”

يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا^{٣٨} وَاسْتَغْفِرِي
لِدُنْيِكِ^{٣٩} إِنَّكَ كُنْتِ مِنَ الْخٰطِئِينَ^{٤٠}

R.4

31. Och kvinnorna i staden sade: ”Aziz hustru försöker förföra sin slavpojke mot hans vilja. Hon har förblindats av sin kärlek till honom. Vi ser henne sannerligen sväva i uppenbar villfarelse.”

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ
تُرَادُ فَتَاهَا عَنِ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا
حُبًّا إِنَّا لَنَرِيهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣١﴾

32. Och när hon hörde talas om deras listiga tal, sände hon efter dem och förberedde en måltid för dem, och gav var och en av dem en kniv och sade *sedan till Josef*: ”Kom fram till dem.” Och när de såg honom fick de höga tankar om honom och skar sig i händerna och sade: ”Allah vare prisad!* Detta är icke en mänsklig varelse, detta är inget annat än en ädel ängel.”

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ
إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مَتَكًا وَآتَتْ كُلَّ
وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ
عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ
أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا
إِن هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣٢﴾

33. Hon sade: ”Och detta är den beträffande vilken ni klandrade mig. Jag försökte verkligen förföra honom mot hans vilja, men han lyckades undkomma. Och om han nu icke gör vad jag befäller honom, skall han helt visst spärras in och bli en bland de förödmjukade.”

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنِنِي فِيهِ ط وَقَدْ
رَأَوْتُهُ عَنِ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ ط وَلَئِن
لَّمْ يَفْعَلْ مَا أَمَرُهُ لَيَسْجَنَنَّ ط وَلَيَكُونًا
مِّنَ الصَّغِيرِينَ ﴿٣٣﴾

*12:32 Orden ”skar sig i händerna” (قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ) *qattá'na áidijahunna*) kan tillämpas i både litterär och metaforisk mening, då hadrat imam Raghíb nämnt bágge betydelserna med hänvisning till hur ordet används i den ädla Qur'anen.

Den ordagranna betydelsen av (قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ) är att man hugger av handen med ett vasst föremål. Detta är naturligtvis inte vad den ädla Qur'anen avser och är otänkbart i det här sammanhanget. Som alternativ har vissa lärda försökt föreslå ett lättare hugg, som endast avser några mindre sår, men det arabiska ordet tillåter inte detta, eftersom kraften och intensiteten i den grundläggande betydelsen i ordet (قَطَّعْنَ *qattá'a*) inte tillåter denna mildare betydelse. Eftersom valet ligger mellan den litterära och den metaforiska betydelsen, tror vi att uttrycket i det givna sammanhanget enbart kan tolkas metaforiskt, vilket innebär att de accepterade sitt nederlag, genom att anse honom vara ouppnåelig och bortom deras händers räckvidd.

34. Han sade: ”Å, min Herre, fängelse är mig kärare än det som de inbjuder mig till, och såvida Du icke vänder bort deras svek från mig kommer jag att dragas mot dem och vara bland de okunniga.”

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا
يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ ۖ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي
كَيْدَهُمْ أَصْبَأ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ
الْجَاهِلِينَ ﴿٣٤﴾

35. Så hans Herre hörde hans bön, och räddade honom från deras plan. Han är förvisso Allhörande, den Allvetande.

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ
كَيْدَهُمْ ۗ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾

36. Efter det att de (männen) hade sett tecken på hans oskuld, gick det upp för dem att de, för att bevara sitt goda namn, borde spärra in honom för en tid.

ثُمَّ بَدَأَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ
لَيْسَ جُنَّتْهُ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٦﴾

R.5

37. Och tillsammans med honom sattes två unga män i fängelset. En av dem sade: ”Jag ser mig själv pressa vin i en dröm.” Och den andre sade: ”Jag ser mig själv i en dröm med bröd på huvudet och fåglarna äter av brödet. Uppllys oss om tolkningen av det, ty vi ser att du är bland de rättfärdiga.”

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيْنِ ۖ قَالَ
أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا ۖ
وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ
رَأْسِي خُبْزًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِئْنَا
بِتَأْوِيلِهِ ۗ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

38. Han svarade: ”Den föda som ni får, skall icke nå er, men jag skall upplysa er om tolkningen av det innan den når er. Detta är på grund av vad min Herre har lärt mig. Jag har av sagt mig deras religion som icke tror på Allah och förnekar tron på det tillkommande.

قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقُنِيهِ إِلَّا
نَبَأْتُكُمَا فِي تَأْوِيلِهِ ۚ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا
ذُلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي ۗ إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ
قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ
هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٣٨﴾

39. Och jag har följt mina fäders, Abraham, Isak och Jakob, religion. Vi kan sannerligen icke förbinda något med Allah. Detta är genom Allahs nåd över oss och över mänskligheten, men de flesta människor är otacksamma.

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ط مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ط ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٩﴾

40. Å, mina två fängelsekamrater, är många herrar som är olika varandra bättre än Allah, den Ende, den Absolut Högste?

يَصَاحِبِيَ السِّجْنِ ءَأَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ط

41. Ni tillber ingenting annat bredvid Allah än *enbart* namn som ni har givit, ni och era fäder; Allah har icke sänt någon befogenhet till det. Beslutet vilar endast hos Allah. Han har befallt att ni icke skall tillbe någonting utom Honom. Detta är den evigt sanna religionen, men de flesta människor vet det icke.*

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ط إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ط أَمَرَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ط ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

42. Å, mina två fängelsekamrater, beträffande den ene av er kommer han att hålla upp vin för sin herre att dricka, och beträffande den andre, kommer han att korsfästas, så att fåglarna kommer att äta av hans huvud. Saken ni frågade om har blivit kungjord.”

يَصَاحِبِيَ السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا ج وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلَّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ ط قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِينَ ط

*12:41 Ordet (قَيِّمٍ *qajim*) har i sin användning i den ädla Qur'anen innebörden av att vara stark, kraftfull, korrekt och att inneha en bestående makt. Det betecknar även förmågan att råta ut och korrigera. Därför hänvisar den ädla Qur'anen med orden (دِينُ الْقَيِّمَةِ *dinul-qaj-jima*) till de fundamentala och oföränderliga beståndsdelar i tron som delas av alla religioner. Se även *al-bajina*, 98:6

43. Och han sade till den som han trodde skulle bli befriad av de två: ”Nämna mig för din herre.” Men satan lät honom glömma att nämna *det* för sin herre, så han (Josef) förblev i fängelse under några år.

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَكَبِتَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ﴿٤٣﴾

R.6

44. Och kungen sade: ”Jag såg i en dröm sju feta kor som sju magra äter upp, och jag såg sju gröna sädesax och sju andra förtorkade. Å, ni rådgivare, förklara meningen med min dröm för mig, om ni kan tolka drömmar.”

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَبْسِتُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رَأْيَايَ إِن كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٤﴾

45. De svarade: ”Detta är förvirrade drömmar och vi känner icke tolkningen av sådana förvirrade drömmar.”

قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالِمِينَ ﴿٤٥﴾

46. Och den som befriats av de två och som *nu* efter en tid kom ihåg, sade: ”Jag skall låta er veta dess tolkning, sänd därför mig.

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿٤٦﴾

47. Josef! Å, du sannfärdige man! Förklara du för oss meningen i sju feta kor som sju magra förtär, och sju gröna sädesax och sju andra förtorkade, så att jag kan återvända till folket så att de kan få veta.”

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَبْسِتُ لَعَلِّي أَرْجِعَ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

48. Han svarade: ”Ni skall så under sju år, och arbeta flitigt

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَابًّا فَمَا

hela tiden, lämna sedan kvar det ni skördar i axen utom helt litet som ni får äta.

حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا
مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٨﴾

49. Efter det skall det sedan komma sju hårda år, som skall förtära allt det som ni lagt åt sidan för dem i förväg, utom helt litet som ni kan spara.

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادًا يَأْكُلْنَ
مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا
تُحْصِنُونَ ﴿٤٩﴾

50. Sedan skall det komma ett år då människorna skänks ett överflöd av regn, under vilket de kommer att få *ett överflöd av frukt och kärnor* att pressa för att få *fruktsaft och olja*.”

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُعَاتُ
النَّاسَ وَفِيهِ يَعِصْرُونَ ﴿٥٠﴾

R.7

51. Och kungen sade: ”För honom till mig.” Men när sändebudet kom till honom, sade han: ”Gå tillbaka till din herre och fråga honom hur det gick för kvinnorna som skar sina händer, ty min Herre känner väl deras sluga avsikt.”*

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ
الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَا
بِالْنِسْوَةِ الَّتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ
رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾

52. Han (kungen) sade till kvinnorna: ”Vad var det med er när ni försökte förleda Josef mot hans vilja?” De sade: ”Allah vare lovad för att ha skapat en sådan man! Vi har icke sett något ont i honom.” ’Aziz hustru sade: ”Nu har sanningen kommit i dagen. Det var jag som försökte förleda honom mot hans vilja och han är helt visst bland de sannfärdiga.”

قَالَ مَا خَطْبُكُمْ إِذْ أَرَدْتُمْ يُوسُفَ
عَنْ نَفْسِهِ ۖ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا
عَلَيْهِ مِنْ سَوْءٍ ۖ قَالَتْ أَمْرَاتُ الْعَزِيزِ
الَّتِي حَصَّصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ
نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥٢﴾

*12:51 Se noten till vers 32.

53. Josef sade: ”Jag bad om att denna förfrågan skulle utföras så att 'Aziz kan veta att jag icke var falsk mot honom i hans frånvaro och Allah icke låter de svekfullas plan lyckas,

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخْنُهِ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِبِينَ ﴿٥٣﴾

Del 13

54. och jag anser icke mig själv vara fri från svaghet, ty själen är visserligen benägen till att ofta påbjuda det onda, förutom den som min Herre förbarmar sig över. Min Herre är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.”

وَمَا أْبْرِيءُ نَفْسِي ۚ إِنَّ النَّفْسَ
لَأَمَّارَةٌ بِالْسُوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ۗ
إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾

55. Och kungen sade: ”För honom till mig så att jag kan välja ut honom särskilt för min egen person.” Och när han hade talat till honom (Josef), sade han: ”Denna dag är du *en man* med en fastställd ställning och ett förtroende hos oss.”

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصُهُ
لِنَفْسِي ۚ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ
لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٥﴾

56. Han (Josef) sade: ”Tillsätt mig över landets skatter, ty jag är en god uppsyningsman och har kunskap.”

قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ ۚ
إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿٥٦﴾

57. Och sålunda upprättade Vi Josef i landet. Han bodde däri var helst han behagade. Vi skänker Vår barmhärtighet till vem helst Vi behagar och Vi låter icke de rättfärdigas belöning gå förlorad.

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ ۚ
يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ شَاءَ ۗ وَنُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا
مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٧﴾

58. Och belöningen i det tillkommande är förvisso bättre för dem som tror och fruktar Gud.

وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا
وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٨﴾

R.8

59. Och Josefs bröder kom och inställde sig hos honom. Han kände igen dem, men de tog honom för en främling.

وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ
فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٩﴾

60. Och när han hade försett dem med deras förnödenheter, sade han: "För er bror på er faders sida till mig. Ser ni icke att jag ger er fullt mått och att jag är den bästa av värdar?"

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي
بِأَخِي لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ أَلا تَرَوْنَ أَنِّي
أَوْفَى الْكَيْلِ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٦٠﴾

61. Men om ni icke för honom till mig, då skall det icke finnas något mått av säd för er från mig, icke heller skall ni komma mig nära."

فَإِنْ لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي
وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦١﴾

62. De svarade: "Vi skall försöka förmå hans fader att lämna honom och vi skall helt säkert göra det."

قَالُوا سُرَّوْا دُعَاهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦٢﴾

63. Och han sade till sina tjänare: "Lägg tillbaka deras pengar också i sadelväskorna så att de kan upptäcka dem när de återvänder till sin familj, måhända kommer de tillbaka."

وَقَالَ لِفَتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي
رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا
إِلَى أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٣﴾

64. Och när de återvände till sin fader, sade de: "Å, vår fader, ytterligare ett mått av säd har förnekats oss, så sänd vår bror med oss, så att vi kan få vårt mått, och vi är sannerligen i stand att ta hand om honom."

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَى أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَنَعَ
مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا أَخَانَا نَكْتَلْ
وَإِنَّا لَهُ لَحَفِظُونَ ﴿٦٤﴾

65. Han sade: "Jag kan inte anförtro honom åt er, utan att få samma resultat som när jag

قَالَ هَلْ أَمْنَكُمُ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمْنْتُكُمْ
عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ ۗ فَاللَّهُ خَيْرٌ حِفْظًا ۗ

förut anförtrodde hans bror åt er? Men Allah är den bästa Beskyddaren, och Han är den Mest Barmhärtige av dem som visar förbarmande.”

وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٥﴾

66. Och när de packade upp sina tillhörigheter fann de sina pengar givna tillbaka till dem. De sade: ”Å, vår fader, vad mer kan vi önska? Här är våra pengar givna oss åter. Vi skall hämta förnödenheter för vår familj, och beskydda vår bror och i tillägg skall vi få ett extra mått genom en kamellast. Det är ett mått som det är lätt att få.”

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ ۖ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي ۗ هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا ۖ وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَنَا وَنَزِدُكَ دَكِيلًا ۖ بَعِيرٌ ۗ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَّسِيرٌ ﴿١٦﴾

67. Han sade: ”Jag vill icke sända honom med er förrän ni ger mig ett högtidligt löfte i Allahs namn att ni helt säkert för honom tillbaka till mig, såvida det icke är så att ni omringas.” Och när de hade givit honom sitt högtidliga löfte, sade han: ”Allah vakar över vad vi säger.”

قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتُنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ ۗ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿١٧﴾

68. Och han sade: ”Å, mina söner, gå icke in genom en port, utan gå in genom olika portar, och jag kan icke hjälpa er alls mot Allah. Beslutet vilar endast hos Allah. Till Honom sätter jag min lit, och låt alla som vill sätta tilltro, sätta sin tilltro till Honom.”

وَقَالَ يَبْنَىٰ لَا تَدْخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ ۖ وَأَدْخُلُوا مِن أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ ۖ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِّنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ ۗ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ۗ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٨﴾

69. Och när de gick in på det sätt som deras fader hade uppmanat dem, kunde det icke hjälpa dem

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُم ۖ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِّنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ إِلَّا

alls mot Allah, utom att det i Jakobs sinne fanns en önskan som han så tillfredsställde, och han ägde förvisso stor kunskap, ty Vi hade lärt honom, men de flesta människor vet det icke.

حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ
لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
الَّذِينَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

R.9

70. Och när de besökte Josef, inhyste han sin broder hos sig själv. Och han sade: "Jag är din broder, så sörj *nu* icke över vad de har gjort."

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَى إِلَيْهِ
أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

71. Och när han hade givit dem deras förnödenheter *inför avfärden*, lade han dryckesbägaren i sin broders sadelväska. Sedan ropade en utropare: "Å, ni karavanmänniskor, ni är skyldiga till stöld."

فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ
السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ
أَيُّهَا الْعَيْرُ إِنَّكُمْ لَسِرْقُونَ ﴿٢١﴾

72. De svarade i det att de vände sig om mot dem (utroparna): "Vad är det ni saknar?"

قَالُوا وَقَبِلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٢٢﴾

73. De (utroparna) svarade: "Vi saknar Kungens måttbägare och vem som än hittar den skall få en kamellast, och jag borgar för det."

قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ
حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٢٣﴾

74. De (bröderna) svarade: "Vid Allah, ni vet mycket väl att vi icke kom för att stifta ofrid i landet och vi är icke tjuvar."

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنَفْسِدَ
فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سِرْقِينَ ﴿٢٤﴾

75. De (utroparna) sade: "Vad skall då vara straffet för det, om ni *befinns vara* lögnare?"

قَالُوا فَمَا جَزَاءُوهَ إِنْ كُنْتُمْ كَذِبِينَ ﴿٢٥﴾

76. De (bröderna) svarade: "Straffet för det *är att* den i vars

قَالُوا جَزَاءُوهَ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ

sadelväska den återfinns, skall själv straffas för det. Sålunda straffar vi syndarna.”

77. Då började han (utroparen) *genomsökandet* av deras säckar före hans broders (Josefs) säck. Sedan tog han upp den från hans broders säck. Sålunda planerade Vi för Josef. Han kunde icke ha behållit sin broder under kungens lag såvida icke Allah så hade velat. Vi upplyfter vem helst Vi behagar, i grader *av rang*, och över varje ägare av kunskap finns En, Mest Vetande.

78. De (bröderna) sade: ”Om han har stulit, har hans broder *också* begått en stöld dessförinnan.” Men Josef höll det dolt i sitt hjärta och yppade det icke för dem. Han sade *bara*: ”Ni befinner er i den värsta situationen, och Allah vet bäst vad ni påstår.”

79. De (bröderna) sade: ”Å, ädle anförare, han har en mycket gammal fader, så tag en av oss i hans ställe, för vi ser att du är en av dem som är välvilliga.”

80. Han svarade: ”Allah förbjuder att vi skulle taga någon annan än den hos vilken vi har funnit vår egendom, ty då skulle vi helt visst vara orättvisa.”

R.10

81. Och när de misströstade om honom, drog de sig tillbaka och

جَزَاؤُهُ ۖ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ
اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ ۖ كَذَلِكَ
كِدْنَا لِيُوسُفَ ۖ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي
دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۖ نَرْفَعُ
دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ ۖ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ
عَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

قَالُوا إِن يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ
قَبْلُ ۚ فَأَسْرَهَا يُّوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ
يُبْدِهَالَهُمْ ۚ قَالَ أَنْتُمْ شَرٌّ مَّكَانًا وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٨﴾

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا
كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ ۚ إِنَّا نُرِيدُكَ
مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٩﴾

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا
عِنْدَ مَتَاعِنَا عِنْدَهُ ۚ إِنَّا إِذًا لَظَالِمُونَ ﴿٨٠﴾

فَلَمَّا اسْتَيْسَوُا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا ۖ قَالَ

överlade med varandra privat. Då sade deras äldre broder: ”Vet ni icke att er fader hade tagit ett högtidligt löfte från er i Allahs namn, och kom ihåg det orättfärdiga ni gjorde mot Josef? Därför skall jag icke lämna landet förrän min fader tillåter mig eller Allah beslutar för mig. Och Han är den Bäste av domare,

كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدَ أَخَذَ
عَلَيْكُمْ مَوْتِقًا مِّنَ اللَّهِ وَمِن قَبْلُ مَا
فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ ۚ فَلَنْ أBRَحَ
الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكَمَ اللَّهُ
لِي ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ٨١

82. gå tillbaka till er fader och säg: ’Å, vår fader, din son begick en stöld och vi har endast sagt vad vi vet och vi kunde icke vara väktare över det osedda,

ارْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا بَنَانَا إِنَّ
بَنِكَ سَرَقَ ۚ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا
وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ٨٢

83. och fråga folket i staden där vi var och i karavanen med vilken vi kom, och vi talar förvisso sanning.”

وَسَلِّ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي
أَقْبَلْنَا فِيهَا ۗ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ٨٣

84. Han (fadern) svarade: ”Nej, men era sinnen har lurat er genom att visa det som något gott för er. Så ett värdigt tålmod återstår nu för mig. Kanske Allah kommer att föra dem alla till mig, ty Han är den Allvetande, den Vise.”

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنفُسُكُمْ أَمْرًا ۗ
فَصَبِّرْ ۚ جَمِيلٌ ۗ عَسَى اللَّهُ أَن يَأْتِيَنِي
بِهِمْ جَمِيعًا ۗ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ٨٤

85. Och han vände sig bort från dem och sade: ”Å, min sorg över Josef! Och hans ögon fylldes med tårar på grund av bedrövelsen och han undertryckte sin sorg.”

وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفَىٰ عَلَىٰ
يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنُهُ مِنَ الْحَزَنِ
فَهُوَ كَظِيمٌ ٨٥

86. De sade: ”Vid Allah, du kommer icke att sluta tala om Josef förrän du blir sjuk eller till och med dör.”

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتُوا تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ
تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ٨٦

87. Han svarade: ”Jag klagar bara min sorg och min bedrövelse till Allah, och jag vet det från Allah, som ni icke vet.

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ
وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٧﴾

88. Å, mina söner, gå ni och fråga efter Josef och hans broder och misströsta icke om Allahs barmhärtighet, ty ingen misströstar om Allahs barmhärtighet utom de icke troende människorna.”

يَبْنِي أَذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ
وَآخِيهِ وَلَا تَأْتِسُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ
إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِلَّا
الْقَوْمَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٨﴾

89. Och när de stod inför honom (Josef), sade de: ”Å, ädle hövding, fattigdom har drabbat oss och vår familj och vi har medfört en futtig summa pengar, men giv oss fullt mått, och var välvillig mot oss. Allah belönar förvisso de välvilliga.”

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ
مَسْنَا وَاهْلَنَا الْفُسْرُ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ
مُرْجَبَةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ
عَلَيْنَا ۗ إِنَّ اللَّهَ بِجِرَى الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٩﴾

90. Han sade: ”Vet ni vad ni i er okunnighet gjorde mot Josef och hans broder?”

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ
وَآخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جُهْلُونَ ﴿٩٠﴾

91. De svarade: ”Är det verkligen du som är Josef?” Han sade: ”Ja, jag är Josef, och detta är min broder. Allah har sannerligen varit nådig mot oss båda. När det gäller dem som är rättfärdiga och ståndaktiga, låter Allah förvisso aldrig belöningen gå förlorad för dem som gör goda gärningar.”

قَالُوا إِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفَ ۗ قَالَ أَنَا
يُوسُفَ وَهَذَا أَخِي ۗ قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا ۗ
إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩١﴾

92. De svarade: ”Vid Allah! Allah har i sanning föredragit dig framför oss och vi har verkligen varit syndare.”

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ أَثَرَكِ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا
لَخُطِيئِينَ ﴿٩٢﴾

93. Han sade: ”Inget klander skall vila över er denna dag, måtte Allah förlåta er! Och Han är den Mest Barmhärtige av dem som visar barmhärthighet,

قَالَ لَا تَثْرِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ طُ يَغْفِرُ اللَّهُ
لَكُمْ ۖ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٩٣﴾

94. gå med denna min skjorta och lägg den framför min fader, han kommer att förstå. Och för hela er familj till mig.”

إِذْ هَبُوا بَقَمِيصِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَىٰ وَجْهِ
أَبِي يَأْتِ بِصِيرًا ۖ وَأْتُوَنِي بِأَهْلِكُمْ
ۗ أَجْمَعِينَ ﴿٩٤﴾

R.11

95. Och när karavanen avgick sade deras fader: ”Jag förnimmer förvisso Josefs doft, trots att ni anser mig vara en senil gamling.”

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي
لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أُنْتَفِدُونَ ﴿٩٥﴾

96. De svarade: ”Vid Allah, du svävar fortfarande i din gamla villfarelse.”

قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٦﴾

97. Och när glädjebudbäraren kom, lade han skjortan framför honom (fadern) och han blev upplyst. Sedan sade han: ”Sade jag er icke: ’Jag vet det från Allah, som ni icke vet?’”

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ
فَارْتَدَّ بِصِيرًا ۖ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ ۗ إِنِّي
أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾

98. De sade: ”Å, vår fader, be om förlåtelse för våra synder för oss, vi har verkligen varit syndare.”

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا
كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٩٨﴾

99. Han sade: ”Jag skall helt säkert be min Herre om förlåtelse för er. Han är förvisso den Mest Förlåtande, den Barmhärtige.”

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي ۗ إِنَّهُ
هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٩﴾

100. Och när de kom till Josef, placerade han sina föräldrar hos sig och sade: ”Kom in i Egypten och lev i frid, om det behagar Allah.”

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ أَوَىٰ إِلَيْهِ
أَبُوهُ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ
ۗ آمِنِينَ ﴿١٠٠﴾

101. Och han upphöjde sina föräldrar till tronen och de *alla* föll ödmjukt ned *till marken inför Allah* för honom. Och han sade: ”Å, min fader! Detta är uppfyllelsen av min dröm för länge sedan. Min Herre har låtit den besannas. Och Han skänkte mig en ynnest när Han tog mig ur fångelset och förde ut er ur öknen efter det att satan åstadkommit split mellan mig och mina bröder. Min Herre är förvisso Nådig för vem Han än behagar, ty Han är den Allvetande, den Vise.

وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ
سُجَّدًا ۚ وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُءْيَايَ
مِن قَبْلُ ۖ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا ۖ وَقَدْ
أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجْتَنِي مِنَ السِّجْنِ
وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ
الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي ۗ إِنَّ رَبِّي
لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ ۗ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠١﴾

102. Å, min Herre, Du har välsignat mig med en del av överhögheten och lärt mig olika tings tolkning. Å, himlarnas och jordens Skapare, Du är min Beskyddare i denna världen och i det tillkommande. Låt döden komma över mig i ett tillstånd av underkastelse *under Din Vilja* och förena mig med de rättfärdiga.”

رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ
تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۗ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۗ أَنْتَ وَليُّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۗ
تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿١٠٢﴾

103. Det är budskapen om det osedda, *som* Vi uppenbarar för dig. Och du var icke med dem när de samtyckte till sin plan och medan de planerade.

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۗ وَمَا
كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ
وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠٣﴾

104. Och de flesta människor vill icke tro, ens fastän du innerligt önskar det.

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ
بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾

105. Och du ber dem icke om någon belöning för det. Det är bara en förmaning för hela mänskligheten.

وَمَا سَأَلْتَهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۗ إِنَّهُوَ إِلَّا
ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٥﴾

R.12

106. Och hur månet tecken finns det icke i himlarna och på jorden, vilka de *bara* går förbi och sedan vänder sig bort från!

وَكَأَيِّن مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٦﴾

107. Och de flesta av dem tror icke på Allah, utan att *samtidigt* förbinda medhjälpare *med Honom*.

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ
مُشْرِكُونَ ﴿١٠٧﴾

108. Känner de sig då trygga mot ankomsten av ett överväldigande straff från Allah över dem, eller timmens plötsliga ankomst över dem, medan de är omedvetna *om den*?

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ
اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٨﴾

109. Säg: ”Detta är min väg: Jag kallar på Allah. Jag innehar en ställning med uppenbar känedom, och det har även de som följer mig. Helig är Allah, och jag är icke bland dem som förbinder gudar *med Gud*.”

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ تَعَالَى
بَصِيرَةً أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ^ط وَسَبِّحْ لِلَّهِ
وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٩﴾

110. Och före dig sände Vi inga *sändebud*, förutom män, vilka Vi gav uppenbarelser, från städernas folk. Har de då icke rest runt jorden och sett vilket deras slut blev som var före dem? Och vistelseorten i det tillkommande är förvisso bättre för dem som fruktar Allah. Vill ni då icke förstå?

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجَالًا نُوحِيَ
إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى ^ط أَفَلَمْ يَسِيرُوا
فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ^ط وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ
لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا ^ط أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١١٠﴾

111. Inte förrän den tid då sändebuden misströstade och trodde att de hade *ansetts vara* lögnare, kom Vår hjälp plötsligt till dem, sedan räddade Vi dem som Vi behagade. Och Vår tuktan kan icke användas från de syndiga människorna.

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْعَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ
قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّى مَنْ
نَّشَاءُ ^ط وَلَا يَرُدُّ بَأْسَنَا عَنِ الْقَوْمِ
الْمُجْرِمِينَ ﴿١١١﴾

112. Helt visst finns det i deras berättelse en läxa för människor med förstånd. Det är icke något som hittats på, utan en uppfyllelse av det som hände tidigare och en detaljerad framställning av alla ting, och en vägledning och en barmhärtighet till ett folk som tror.

لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي
 الْأَلْبَابِ ۗ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن
 تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ
 شَيْءٍ ۗ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١٣﴾

Kapitel 13

AR-RA'D

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller fyrtiofyra verser.

Här återfinns utöver en kombination av förkortningar (آلِف *álif lám mím*) även bokstaven "r" (ر *rá*) och kombinationen (آلِف *álif lám mím rá*) betyder "Jag är Allah, den Allvetande, den Allseende" som utskrivit läses (أَنَا اللَّهُ أَعْلَمُ وَأَرَى) *ánallahu á'lamú wa-ará*).

I detta kapitel uppdagas alltså sådana av skapelsens hemligheter som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, inte hade någon direkt kännedom om. Detta visar på att de upplysningar som det inte kan råda något slags tvivel om och som förmedlats till Profeten tidigare också har sitt ursprung hos en allvetande Gud.

Universums mest grundläggande hemlighet som beskrivits här är gravitationskraften. I kapitlet konstateras att himmel och jord inte spontant upprätthåller sig själva, utan mellan alla himlakroppar finns en dold kraft, som våra ögon inte kan se. Denna kraft bidrar till att alla himlakroppar fungerar i sina omloppsbanor som om de vore burna av pelare. Det är samma beskrivning som astronomer gör beträffande gravitationen. Här i introduktionen finns det tyvärr inte utrymme nog att gå in på detta i detalj.

Ett annat ämne av betydelse har nämnts i kapitlet. Det är hur Allah, genom rent vatten, har skänkt liv till det som finns på jorden. Havsvattnet är alltför salt och vållar snarare död än liv till de djur och växter som lever i torrmarker och livnär sig på vatten. Här beskrivs systemet för hur havsvatten avdunstar och ångan stiger upp mot bergen och faller sedan ned på jorden och sprider livskraft omkring sig, för att återigen föras ut till och

förenas med havet. Detta system har en djup anknytning till himlens blixtrar, som bildas av att vattenånga avdunstar från havet, och att även vatten i form av regndroppar inte kunde falla från himlen om det inte vore för blixterna. Knallarna från blixtnedslagen är ibland så fruktansvärda att det för vissa kan medföra död snarare än liv. Därför står det att även änglarna skälver inför Gud vid sådana tillfällen.

I föregående verser har Allah även förklarat att det för varje människa finns beskyddare som går både framför och bakom henne och som beskyddar henne genom Allahs vilja och enligt Hans påbud. Detta är ett mycket komplext vetenskapligt ämne som inte kan förklaras i detalj här, men för den som vill lära mer kan vidare efterforskning leda till djupare insikter och vishet.

I kapitlet står även att allt har skapats i par. Araberna kände till att dadelpalmen har par, men angående andra träd och frukter hade de ingen aning om att även de bildats i par. Detta är således ett nytt ämne som vetenskapsmän idag fått allt djupare insikt om och de menar att det inte bara är levande växter som förekommer i par utan att detta även förekommer beträffande i molekyler och atomer. I motsats till materia finns anti-materia. Om man skulle dra samman hela universum, så skulle kollisionen mellan dess positiva och negativa materia leda till dess förintelse, och de frågeställningar som uppkommer genom den bakomliggande skapelsefilosofin, som beskriver hur allt skapades från ingenting, går således också att lösa från den inneboende betydelsen av dessa verser.

Därefter presenteras ett storslaget argument att använda mot den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, opponenter: Hur kan denne storslagne profet och hans anhängare vara besegrade när deras landområden ständigt utvidgas och deras motståndares områden minskar? Den Helige Profeten, Allahs frid och välsignelser vare med honom,

belönas sedan i kapitlet med glädjebudskapet: Vare sig du får uppleva det under din livstid eller inte, så kommer Vi hur som helst att låta din religion råda i hela världen.

Sura AR-RA'D
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Álif Lám Mím Rá.* Dessa är verser i boken. Det som har uppenbarats för dig från din Herre är sanningen, men de flesta människor tror det icke.

الْمَرَاتِ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي
أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ②

3. Allah är Den Som reste upp himlarna utan några pelare som ni kan se. Sedan etablerade Han Sig på tronen. Och Han tvingade solen och månen i tjänst. Var och en av dem följer sin kurs under en fastställd tid. Han styr allt. Han förklarar tydligt alla tecken så att ni kan ha en fast tro på mötet med er Herre.

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ
تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ③ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُّسَمًّى ④ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ
لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ⑤

4. Och det är Han Som utbredde jorden och skapade berg och floder på den. Och Han skapade par av varje slags frukt, hankön och honkön. Han låter natten täcka dagen. I det finns det sannerligen tecken för ett folk som tänker efter.

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا
رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ
فِيهَا زَوْجِينَ مِثْلَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ ⑥
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ⑦

5. Och på jorden finns skiftande områden gränsande till varandra och vingårdar och sädesfält och dadelpalmer, växande tillsammans från en rot och andra som icke växer så. De vattnas alla med

وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مَّتَجَوَّزَاتٍ وَجَنَّتْ
مِّنْ أَعْنَابٍ وَزُرْعٌ وَنَخِيلٌ صُنَّوَانٌ
وَّغَيْرُ صُنَّوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ ⑧

*13:2 Jag är Allah, den Allvetande, den Allseende.

samma vatten, ändå låter Vi några av dem överträffa andra beträffande frukten. I det finns det tecken för ett folk som förstår.

وَنُقِصِّلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ ط
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ٥

6. Och om du förundras, då är det de säger sannerligen förunderligt: "Vad! Skall vi, när vi har blivit stoft, återigen bli *en* ny skapelse?" Det är dessa som icke tror på sin Herre, och det är dessa som kommer att ha fjättrar runt sina halsar och de kommer att vara eldens invånare, *och* i den skall de förbli.

وَإِنْ تَعْجَبُ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ ءِذَا كُنَّا
تُرَابًا إِنَّا لَنَفِي حَلْقٍ جَدِيدٍ ؕ وَأُولَئِكَ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ ؕ وَأُولَئِكَ
الْأَغْلَلُ فِي أَعْنَاقِهِمْ ؕ وَأُولَئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ ؕ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ٦

7. Och de är ivriga att begära av dig att du påskyndar det onda, snarare än det goda, fastän straffande exempel har utgått före dem. Och din Herre är sannerligen full av förlåtelse för mänskligheten trots deras synder, och din Herre är förvisso *också* sträng i att utfärda straff.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ
وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلُطُ وَإِنَّ
رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ ؕ
وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ٧

8. Och de som icke tror säger: "Varför har icke ett tecken sänts ned till honom från hans Herre?" Du är förvisso en förmanare. Och för varje folk finns det en vägledare.

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنزِلَ
عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ ؕ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ
لِّقَوْمٍ هَادٍ ٨

R.2

9. Allah vet vad varje honkön bär och vad moderliven förminskar och vad de låter växa. Och hos Honom har allt ett *lämpligt* mått.

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيصُ
الْأَرْحَامُ وَمَا تَرْزَاؤُا ۖ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ
بِمِقْدَارٍ ٩

10. Han är Kännaren av det fördolda och det uppenbara, den Ojämförligt Store, den Allra Högste.

عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ⑩

11. Den bland er som döljer sitt ord och den som uttalar det öppret är likvärdiga inför Hans kunskap, och även den som gömmer sig om natten och den som öppret går framåt om dagen.

سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَأَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ⑪

12. För honom (sändebudet) finns en rad av änglar framför honom och bakom honom, de beskyddar honom genom Allahs befallning. Allah förändrar förvisso icke ett folks tillstånd förrän de ändrar det som finns i sina hjärtan. Och när Allah önskar bestraffa ett folk, finns det ingen som stöter det tillbaka, icke heller har de någon hjälpare bredvid Honom.

لَهُ مَعْقِبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ⑫
وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ ⑬
وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَاٍلِ ⑭

13. Det är Han Som visar er blixten för att orsaka fruktan och att väcka hopp, och Han lyfter upp de tunga molnen.

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ⑮

14. Och åskan prisar Honom med Hans lovprisning och likadant gör änglarna av bävan för Honom. Och Han sänder åskviggarna och slår vem Han vill med dem, ändå tvistar de om Allah, medan Han är Sträng i att straffa.

وَيَسْبِغُ الرِّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ ⑯ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ ⑰
وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ⑱

15. Sann bön riktas endast till Honom. Och de som de åkallar istället för Honom, svarar dem icke alls, utom så som den blir

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا

besvarad som sträcker fram sina två händer mot vattnet för att det skall nå hans mun, men det når den icke. Och de icke troendes böner är bara något bortkastat.

كَبَّاسِطٍ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ ۗ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١٥﴾

16. Och det som finns i himlarna och på jorden underkastar sig Allah villigt eller ovilligt och *det samma* gör deras skuggor på morgnar och kvällar.

وَاللَّهُ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طُوعًا وَكَرْهًا وَظِلْمُهُمُ بِالْغَدُوِّ وَالْأَصَالِ ﴿١٦﴾

17. Säg: "Vem är himlarnas och jordens Herre?" Säg: "Allah." Säg: "Har ni då, bredvid Honom, satt upp medhjälpare som icke har makt till ont eller gott *ens* åt sig själva?" Säg: "Kan de blinda och de seende vara lika? Eller kan mörkret vara likvärdigt med ljuset? Eller tillskriver de Allah medhjälpare som har skapat Hans skapelses like, så att de *två* skapelserna syns dem lika?" Säg: "Allah *ensam* är alla tings Skapare, och Han är den Ende, den Mest Överlägsne."

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ قُلِ اللَّهُ ۗ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا ۗ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ ۗ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ ۗ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهُ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ ۗ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۗ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٧﴾

18. Han sänder ned vatten från skyn så att dalarna flödar i enlighet med sin storlek, och flodvågen bär svallande skum på sin yta. Och från det, som de hettar upp i elden för att försöka göra prydnader och bruksföremål, *kommer* ett skum som liknar

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا ۗ وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُه ۗ كَذَلِكَ يُضْرَبُ اللَّهُ

det. Sålunda illustrerar Allah sanning och falskhet. Nu, när det gäller skummet, försvinner det som skräp, men när det gäller det som gagnar människorna stannar det på jorden. Sålunda visar Allah fram liknelser.

الْحَقُّ وَالْبَاطِلُ ۖ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ
جُفَاءً ۖ وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي
الْأَرْضِ ۗ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ
الْأَمْثَالَ ۝١٨

19. För dem som besvarar sin Herre finns det *evigt* goda, och när det gäller dem som icke besvarar Honom, om de hade allt det som finns på jorden och dess like därtill, skulle de *beredvilligt* friköpa sig själva därmed. Det är dessa som skall ha en ond räkenskap och deras vistelse är helvetet. En sådan avskyvärd viloplats!

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَىٰ
وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ ۗ
أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ ۗ وَمَأْوَاهُمْ
جَهَنَّمُ ۗ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝١٩

R.3

20. Är då den som känner till att det, som har uppenbarats för dig från din Herre, är sanningen, lik den som är blind? *Men* endast de som är begåvade med förstånd tänker efter,

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ ۗ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ
أُولُو الْأَلْبَابِ ۝٢٠

21. de som fullföljer Allahs pakt och icke bryter överenskommelsen,

الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ
الْمِيثَاقَ ۝٢١

22. och de som förenar det som Allah har befallt skall förenas, och fruktar sin Herre och skyr den onda räkenskapen,

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ
يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ
سُوءَ الْحِسَابِ ۝٢٢

23. och de som är ihärdiga när det gäller att söka sin Herres ynnest, och förrättar bönen och ger ut av det som Vi har försett

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآَنَفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ

dem med, hemligt eller öppet, och besvarar ont med gott. Det är dessa som skall få den *slutgiltiga* vistelseorten som den *bästa* belöningen,

سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيُدْرءُونَ بِالْحَسَنَةِ
السَّيِّئَةَ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿١٧﴾

24. evighetens trädgårdar. De skall träda in i dem och *även* de som är rättfärdiga bland deras fäder och deras hustrur och deras barn. Och änglar skall träda emot dem från varje port och säga:

جَنَّتْ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ
مِنْ آبَائِهِمْ وَازْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ
وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٤﴾

25. "Frid vare med er, eftersom ni var ståndaktiga. Se hur utmärkt den *slutliga* vistelseorten är som belöning!"

سَلَّمَ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ
عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٥﴾

26. Och de som bryter Allahs förbund efter att ha slutit det och skär itu det som Allah har befallt skall vara förenat, och stiftar ofred på jorden, över dem vilar förbannelsen och de skall få en svår vistelseort.

وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ
بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ
بِهِ أَنْ يُؤْصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٦﴾

27. Allah ökar *Sin* försörjning eller minskar den, för vem helst Han behagar. Och de fröjdas i det nuvarande livet, fastän det nuvarande livet bara är ett *tillfälligt* glädjeämne jämfört med det som skall komma.

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ﴿٢٧﴾

R.4

28. Och de som icke tror säger: "Varför har icke ett tecken sänts ned till honom från Hans Herre?" Säg: "Allah lämnar vem Han än vill att irra vilse, och vägleder dem till Sig, som vänder sig *till Honom*,

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ
آيَةً مِنْ رَبِّهِ ۗ قُلْ إِنْ اللَّهُ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ
وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ ﴿٢٨﴾

29. de som tror och de vilkas hjärtan finner tröst i att komma ihåg Allah. Sannerligen! Det är genom att komma ihåg Allah som hjärtan kan finna tröst,

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ۖ ﴿١٦﴾

30. de som tror och gör goda gärningar, lyckan skall bli deras och en utmärkt plats att återvända till.”

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسُنَ مَا أَجْرُهُمْ ۚ ﴿٣٠﴾

31. Således har Vi sänt dig till ett folk, före vilket andra folk har gått bort, så att du måtte läsa upp det för dem, som Vi har uppenbarat för dig, ty de förnekar *Gud*, den Nådige. Säg: ”Han är min Herre, det finns ingen Gud förutom Han. Till Honom sätter jag min lit och till Honom är mitt återvändande.”

كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لِّتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ ۚ بِالرَّحْمَنِ ۖ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابٌ ۚ ﴿٣١﴾

32. Och om det fanns en Qur'an genom vilken berg kunde förflyttas eller genom vilken jorden kunde skäras i bitar eller genom vilken de döda kunde tilltalas, skulle de fortfarande icke tro på den. Nej, frågan vilar helt och hållet hos Allah. Har de troende ännu icke insett att om Allah hade tvingat igenom Sin Vilja, kunde Han förvisso ha väglett hela mänskligheten? Och beträffande dem som icke tror, skall förödelse icke upphöra med att drabba dem för det de har gjort, eller genom att slå ned nära deras hem, till dess att Allahs löfte går i uppfyllelse. Allah sviker förvisso icke *Sitt* löfte.

وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَةٌ بِهِ الْمَوْتَىٰ ۗ بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا ۗ أَفَلَمْ يَأْتِئْسَ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا ۗ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُم بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۗ ﴿٣٢﴾

R.5

33. Och sändebud hånades i sanning före dig, men Jag lovade dem som icke trodde ett uppskov. Sedan grep Jag dem, och hurudant var då *icke* Mitt straff!

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ
فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ^{٣٣}
فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ^{٣٣}

34. Kommer då Han, Som står över varje själ för att se vad den förtjänar, att låta dem gå obesträffade? Ändå tillskriver de Allah medhjälpare. Säg: "Namnge dem." Vill ni upplysa Honom om det Han icke vet på jorden? Eller är det bara tomt prat? Nej, men de icke troendes plan tycktes vacker i deras ögon och de har hållits tillbaka från den rätta vägen. Och den som Allah låter irra vilse skall icke ha någon vägledare.

أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا
كَسَبَتْ^{٣٤} وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ^{٣٤} قُلْ
سَمُّهُمْ^{٣٤} أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي
الْأَرْضِ أَمْ يَبْظَاهِرُونَ مِنَ الْقَوْلِ^{٣٤} بَلْ زُيِّنَ
لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصُدُّوا عَنِ
السَّبِيلِ^{٣٤} وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ
مِنْ هَادٍ^{٣٤}

35. För dem finns det ett straff i det nuvarande livet, och straffet i det tillkommande är hårdare, och de kommer icke att ha någon beskyddare mot Allah.

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ
الْآخِرَةِ أَشَقُّ^{٣٥} وَمَا لَهُمْ مِّنَ اللَّهِ
مِنْ وَّاقٍ^{٣٥}

36. Liknelsen om den himmel, som utlovats de gudfruktiga, är att floder strömmar genom den, dess frukter räcker för evigt och så gör dess skugga. Det är belöningen för dem som är rättfärdiga. Och de icke troendes belöning är elden.

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ^{٣٦} تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ^{٣٦} أَكْلُهَا دَائِمٌ
وَظِلُّهَا^{٣٦} تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا^{٣٦}
وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ^{٣٦}

37. Och dem, vilka Vi gav boken, fröjdas över det som har uppenbarats för dig. Och bland de olika grupperna finns det *några* som förnekar en del därav. Säg: ”Jag har bara befallts att tillbe Allah och att icke sätta upp jämlikar med Honom. Honom åkallar jag och till Honom skall jag återvända.”

وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا
أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ
بَعْضَهُ ۗ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ
وَلَا أُشْرِكَ بِهِ ۗ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ
مَأبٍ ۖ

38. Och sålunda har Vi uppenbarat den som ett klart rättesnöre. Och om du följer deras onda önsknningar efter det att kunskapen har kommit till dig, skall du icke ha någon vän eller försvarare mot Allah.

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا ۗ وَلَئِنْ
اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ
الْعِلْمِ ۗ لَمَالِكٍ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَّلِيٍّ
عَمَّا وَوَلَا وَاقٍ ۖ

R.6

39. Och Vi sände sannerligen sändebud före dig och Vi gav dem hustrur och barn. Och det är icke möjligt för ett sändebud att visa ett tecken utom på Allahs befallning. För varje tid finns det ett *gudomligt* påbud.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا
لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً ۗ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ
أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ
لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ۖ

40. Allah utplånar och upprättar vad Han vill och hos Honom finns upphovet till *alla* påbud.

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ ۗ وَعِنْدَهُ
أُمُّ الْكِتَابِ ۖ

41. Och vare sig Vi visar dig *uppfyllelsen av* några av de ting med vilka Vi har varnat dem, *eller om* Vi låter dig dö, *spelar det liten roll*, ty på dig vilar bara frambärandet av budskapet, och räkenskapen *vilar* på Oss.

وَإِنْ مَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ
أَوْ تَوَفَّيْنَاكَ فَأِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ
وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ۖ

42. Ser de icke att Vi hemsöker *deras* land och förminskar det från dess yttre gränser? Och Allah dömer, det finns ingen som kan vända Hans dom. Och Han är snabb i att föra räkenskap.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا
مِنْ أَطْرَافِهَا ۗ وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقَّبَ
لِحُكْمِهِ ۗ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤٢﴾

43. Och de som var före dem smidde *också* planer, men allt *riktigt* plansmidande tillhör Allah. Han vet vad varje själ förtjänar, och snart skall de icke troende få veta vilka som skall få *denna himmelska* boning som sin slutgiltiga belöning.

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ
الْمَكْرُ جَمِيعًا ۗ يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ
كُلُّ نَفْسٍ ۗ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ
عُقِبَى الدَّارِ ﴿٤٣﴾

44. Och de som icke tror säger: "Du är icke *ett* sändebud." Säg: "Allah är Tillräcklig som ett Vittne mellan mig och er, och så *är* även den som äger bokens kunskap."

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا ۗ
قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۗ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٤﴾

Kapitel 14 IBRÁHIM

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller femtiotre verser.

Även detta kapitel inleds med en förkortning och på samma sätt som förkortningen (التر *áliflám rá*) tidigare använts i kapitel *júnus* (10:2) så har dessa bokstäver samma betydelse här.

Det föregående kapitlet avslutas med versen: Och de som icke tror säger: ”Du är icke ett sändebud.” Säg: ”Allah är Tillräcklig som ett Vittne mellan mig och er, och så är även den som äger bokens kunskap.” (13:44).

Kapitlet inleds således med att nämna boken. Den bakomliggande visheten i att den uppenbarades förklaras vara att boken uppenbarats till Profeten, så att människorna skall kunna föras ut ur mörkret och in i ljuset. Det står sedan att även profeten Moses, frid vare med honom, mottog en skrift i detta syfte. Det berättas även om den varning som profeten Moses, frid vare med honom, utfärdade till sitt folk, att även om de och alla människor på jorden förnekade honom, så vore det likgiltigt för Allah. Även om människor inte lovprisar Honom så är Han Prisivärd till Sitt väsen.

Därefter nämns olika profeter och varför deras respektive folk förnekade dem. Förnekandet grundade sig på att folken ansåg profeterna vara människor som de själva och som därför inte kunde vara mottagare av Allahs heliga uppenbarelser.

I kapitlet tas ett nytt ämne upp, nämligen frågan om dödstraff för avfällingar, och det framhålls att de som har förnekat profeterna, har enhälligt haft denna troslära. Förnekarna betraktade således varje profet som en avfälling och hotade dem för följderna. De sade att de förvisso bestraffade avfällingar

genom landsförvisning såvida de inte återvände till sin tidigare tro.

Allah uppenbarade då för profeterna att de förnekare som påstod att profeterna skulle komma att förgås, istället själva kommer att förintas, och att profeterna kommer att bli innehavare av det land som förnekarna hade tagit sig äganderätten över.

I kapitlet har ordet ”ord” (كَلِمَةٌ *kalíma*) givits en förträfflig beskrivning och likaså har betydelsen av ”träd” (شَجَرَةٌ *shadjára*) också förtydligats. Heliga träd (شَجَرَةٌ طَيِّبَةٌ *shadjára taj-jiba*) liknas vid heliga män, det vill säga profeter. Deras rötter är till synes fast förankrade i jorden men de tar emot andlig föda från himlen och de förses ständigt med denna föda – oavsett om det är höst eller vår. Med oheliga träd (شَجَرَةٌ كَثِيبَةٌ *shadjára khabítha*) menas profeternas opponenter som kommer upprotas från jorden som de växter som rivits upp från jorden av hårda vindar och som sedan förflyttas från en plats till en annan. Samma sak kommer att inträffa med profeternas opponenter. De kommer att fortsätta ändra sina synpunkter och till sist kommer de att jämnas med marken.

Därefter kommer profeten Abrahams, frid vare med honom, bön som handlar om huset *Ka’ba*. Den bönen vädjar till Allah om att de bebyggare som bor runt omkring detta hus skall förses med alla slags frukter från fjärran. Denna önskan beviljades. De försågs både med materiella och även spirituella frukter. Detta har kortfattat nämnts i sura *al-quraish* (106). Den största av dessa spirituella frukter kom i form av den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, genom att han framstod som det heliga ord (كَلِمَةٌ *kálíma*) som förser människor med himmelska frukter.

I slutet av kapitlet konstateras att de icke troende kan stämpla mot islam eller mot profeterna så mycket de vill - till

dess att deras intriger även får berg att rubbas – men de kan ändå inte få Allah och Hans profeter att misslyckas.

Här har bergen givits som exempel eftersom även den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, som sändebud liknats vid ett enormt berg. Detta kapitel avslutas således med orden att både himmel och jord kommer att omvandlas för dem som förnekar den Helige Profeten, Allahs välsignelser frid och vare med honom, och en ny himmel och en ny jord kommer ta vid. Det kommer att resultera i att de alla kommer att träda fram i grupper inför Allah, den Mest Överlägsne.

Sura IBRÁHÍM
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
2. Alif Lám Rá*. *Detta är en bok som Vi har uppenbarat för dig på det att du måtte föra mänskligheten ut ur varje slag av mörker och in i ljuset, genom deras Herres befallning, till den Mäktiges, den Prisvärdes väg,* الرَّكَعَاتُ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ②
3. Allah, som allt det som finns i himlarna och på jorden tillhör. Och ve över de icke troende för ett fruktansvärt straff, اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ③
4. de som föredrar det nuvarande livet framför det tillkommande och håller *människor* tillbaka från Allahs väg och försöker göra den krokig. Det är dessa som gått långt i villfarelse. الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۗ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ④
5. Och Vi har icke sänt något sändebud utom *det som talar* sitt folks språk, så att han skulle kunna förklara *allting* för dem. Sedan lämnar Allah vem Han vill att irra vilse och vägleder vem Han vill. Och Han är den Mäktige, den Vise. وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ ۗ فَيُضِلَّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑤
6. Och Vi sände Moses med Våra tecken *och sade*: ”För ditt folk وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ

*14:2 Jag är Allah, den Allseende.

fram ur varje *slag* av mörker och in i ljuset och erinra dem om Allahs dagar.” I det finns förvisso tecken för varje tålmodig och tacksam person.

قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۗ
وَذَكَرَهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝٦

7. Och *minns* när Moses sade till sitt folk: ”Kom ihåg Allahs ynnestbevis över er när Han befriade er från Faraos folk som hemsökte er med svåra plågor, dräpte era söner och lät era kvinnor leva, och i det fanns det en stor prövning för er från er Herre.”

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيَدَّبِحُونَ
أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ ۗ وَفِي
ذَلِكَ بَلَاءٌ لِّمَنْ رَّبُّكُمْ عَظِيمٌ ۝٧

R.2

8. Och *kom också ihåg den tid* då er Herre förklarade: ”Om ni är tacksamma, skall Jag förvisso skänka er mer *ynnestbevis*, men om ni är otacksamma, *vet då att* Mitt straff sannerligen är svårt.”

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ
لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ
إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ۝٨

9. Och Moses sade: ”Även om ni icke tror, ni och alla de som finns på jorden tillsammans, *kan ni icke tillfoga Gud någon skada*, Allah är sannerligen Själv tillräcklig, Prisivärd.”

وَقَالَ مُوسَى إِنَّ تَكْفُرًا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا ۗ فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝٩

10. Har icke budskapen kommit till er om dem före er, Noaks folk och 'Ads och Thamúds *stammar* och de som kom efter dem? Ingen känner dem *nu* utom Allah. Deras sändebud kom till dem

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ۗ وَالَّذِينَ مِنْ
بَعْدِهِمْ ۗ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ ۗ جَاءَتْهُمْ

med klara tecken, men de förde sina händer till munnarna och sade: ”Vi tror icke på det som ni har sänts med, och vi befinner oss förvisso i oroande osäkerhet om det till vilket ni kallar oss.”*

رُسُلَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي
أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا
أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا
تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ⑩

11. Deras sändebud sade: ”Svävar ni i osäkerhet om Allah, himlarnas och jordens Skapare? Han kallar på er så att Han kan förlåta er era synder och ge er uppskov till en fastställd tid.” De sade: ”Ni är bara människor liksom vi själva, ni önskar vända oss bort från det som våra förfäder brukade dyrka. Visa oss då något klart bevis.”

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَلِىَّ اللَّهُ شَكٌّ فَاطِرِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ يَدْعُوكُمْ
لِيُعْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ
إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُنَا ۗ تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَاتُّونَا بِسُلْطَنِ مُّبِينٍ ⑪

12. Deras sändebud sade till dem: ”Vi är sannerligen bara människor liksom ni, men Allah skänker Sina ynnestbevis över den Han vill bland Sina tjänare. Och det tillkommer icke oss att ge er bevis utom med Allahs tillåtelse. Och endast till Allah borde de troende sätta sin lit,

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ ۗ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ
بِسُلْطَنِ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَعَلَىٰ اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ⑫

*14:10 Uttrycket ”men de förde händerna till sina munnar” (فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ) *faráddu áidiahum fí áfwáhihim*) målar en bild av någon som lägger handen mot sin mun för att visa att den är blockerad. Innan man tolkar detta uttryck måste man också avgöra vem som åsyftas i versen. Uppenbarligen tillskrivs denna handling de icke troende så versen har två möjliga tolkningar. Den kan översättas som: ”de, de icke troende, lägger händerna framför sina egna munnar.” Detta betyder att de vägrade all slags dialog med sändebuden och deras anhängare. Detta stadium nås då en person blir absolut handfallen och inte har några argument kvar. Han intar då en avvisande ställning för att visa att han inte har något mer att säga.

Enligt en annan tolkning kan det vara en hänvisning till sändebudens munnar. Detta visar på samma slags avbrott i dialogen, men tolkas på ett annat sätt. Budskapet blir då att de icke troende slutligen hindrar sändebuden från att fortsätta förkunna genom att säga till dem att hålla tyst. Det alternativet stöds av den återstående delen av versen där de icke troende fortsätter på samma tema genom att säga: ”Vi förkastar budskapet som ni har sänts med, och vi har förvisso många tvivel om det till vilket ni kallar oss.”

13. och varför skulle vi icke sätta vår lit till Allah när Han har visat oss våra vägar? Och förvisso kommer vi att med tålmod bära *all* den förföljelse ni bedriver mot oss. Så låt dem som sätter lit, sätta sin lit till Allah.”

R.3

14. Och de som icke trodde sade till sina sändebud: ”Vi kommer förvisso att köra ut er ur vårt land om ni icke återvänder till vår religion.” Då sände deras Herre uppenbarelsen till dem: ”Vi kommer helt visst att krossa dem som felar,

15. och Vi skall helt visst låta er bo i landet efter dem. Detta är för den som står i bävan inför Min ställning och som ger akt på Min varning.”

16. Och de bad om seger och varje högmödig fiende *till sanningen* tillintetgjordes *som ett resultat av det*.

17. Framför honom ligger helvetet och han skall tvingas dricka kokande vatten.

18. Han skall dricka det motviligt, klunk för klunk, och finna det svårt att svälja. Och döden skall komma till honom från alla håll och kanter, *ändå* skall han icke dö. Och förutom det skall det finnas ett svårt straff *för honom*.

19. Deras fall, som icke tror på sin Herre, är att deras gärningar

وَمَا لَنَا إِلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا
سُبُلَنَا ۗ وَنُصَبِّرَنَّ عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا ۗ
وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ۝١٣

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ
لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي
مِلَّتِنَا فَأُوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ
الظَّالِمِينَ ۝١٤

وَلَنَسْكَنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۗ ذَلِكَ
لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ۝١٥

وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ۝١٦

مِّنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ
مَّاءٍ صَدِيدٍ ۝١٧

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ
الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۗ
وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ۝١٨

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَحْمَالُهُمْ

är som aska på vilken vinden blåser hårt en stormig dag. De skall icke ha någon makt över vad de tjänade. Det är sannerligen en fullständig förödelse.

كِرْمَادٍ اسْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ
عَاصِفٍ ۖ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا
عَلَى شَيْءٍ ۗ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَلُ الْبَعِيدُ ﴿١٩﴾

20. Ser du icke att Allah skapade himlarna och jorden med sanning. Om Han så behagar, kan Han undanröja er och frambringa en ny skapelse.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ ۗ إِنَّ يَأْتِيَنَّكُمْ وَيَأْتِي
بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٢٠﴾

21. Och det är *alls* icke svårt för Allah.

وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿٢١﴾

22. De skall alla träda fram inför Allah, sedan skall de svaga säga till dem som uppträdde högmogligt: ”Vi var förvisso era efterföljare, kan ni då icke hjälpa oss något mot Allahs straff?” De kommer att säga: ”Om Allah hade väglett oss, skulle vi helt visst ha väglett er. *Men nu* gör det oss detsamma om vi visar otålighet eller förblir tålmodiga, det finns inget sätt för oss att undkomma.”

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ
لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا
فَهَلْ أَنْتُمْ مُّغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ ۗ قَالُوا لَوْ هَدَّنا اللَّهُ
لَهَدَيْنَاكُمْ ۗ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرَعْنَا أَمْ
صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٢٢﴾

R.4

23. Och när saken är avgjord kommer satan att säga: ”Allah lovade er ett sant löfte, men jag lovade och svek er. Jag hade ingen makt över er utom det att jag kallade på er och ni lydde mig. Så klandra icke mig utan klandra er själva. Jag kan icke bispringa er, icke heller kan ni bispringa mig. Jag har redan avsvurit mig

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ
وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقُّ وَوَعَدْتُكُمْ
فَأَخْلَفْتُكُمْ ۗ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ
سُلْطٰنٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ
لِي ۗ فَلَا تَلْمُزُونِي وَلَوْ مَوَّانَفْسَكُمْ ۗ

det att ni tidigare förband mig med Gud. Det skall förvisso finnas ett plågsamt straff för syndarna.”

مَا أَنَا بِمُصْرِحِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِحِي ۗ إِنَّ كَفَرْتُمْ بِمَا أَشْرَكْتُمُونَ مِنْ قَبْلُ ۗ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

24. Och de som tror och handlar rättfärdigt kommer att lämnas tillträde till paradiset trädgårdar genomflutna av bäckar, i vilka de kommer att förbli genom deras Herres befallning. Där kommer deras hälsning att vara: ”Frid.”

وَأُدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ ۗ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ﴿٢٤﴾

25. Ser du icke hur Allah framställer en liknelse av ett gott ord? Den är lik ett bra träd, vars rot är fast och vars grenar når in i himlen.

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٥﴾

26. Genom dess Herres befallning frambringar det sin frukt vid alla tider. Och Allah framställer liknelser för människorna så att de kan tänka efter.

تُوتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا ۗ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٦﴾

27. Och fallet med ett ont ord är likt ett dåligt träd, som är uppryckt ur jorden och icke har någon stadga.

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٢٧﴾

28. Allah styrker de troende med det ord som är fast upprättat både i det nuvarande livet och i det tillkommande, och Allah låter

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ۗ وَيُضِلُّ اللَّهُ

syndarna irra vilse. Och Allah gör vad Han vill.

عَلَّمَ
الظَّالِمِينَ ۖ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ۝٢٨

R.5

29. Ser du icke dem som bytte ut Allahs ynnest mot otacksamhet och landsatte sitt folk i en ruinernas boning,

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا
وَآحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ۖ

30. vilken är helvetet. De skall brännas där, och en ond vistelseort är det.

جَهَنَّمَ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۖ وَبِئْسَ الْقَرَارُ ۝٣٠

31. Och de har satt upp medtävlare med Allah för att vilseleda människor bort från Hans väg. Säg: "Roa er själva ett tag, sedan är elden förvisso er vistelseort."

وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ ۖ
قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِن مَّصِيرُكُمْ إِلَى النَّارِ ۝٣١

32. Säg till Mina tjänare som har trott att de skall förrätta bönen och ge ut av det Vi har givit dem, hemligt och öppet, innan den dag kommer då det varken kommer att finnas köpslående eller vänskap.

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن
قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خِلَافٍ ۝٣٢

33. Allah skapade himlarna och jorden och lät vatten komma ner från molnen, och frambringar därmed frukter för ert uppehålle, och Han har tvingat skeppen till underkastelse under er så att de kan segla över havet genom Hans befallning och floderna har Han också underkastat er.

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ
الشَّمْرِاتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمْ
الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۖ
وَسَخَّرَ لَكُمْ الْإِنْهَارَ ۝٣٣

34. Och Han har tvingat solen och månen i er tjänst, båda är

وَسَخَّرَ لَكُمْ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

ständigt i rörelse. Och Han har tvingat natten och dagen att tjäna er.

دَائِبِينَ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ ﴿٣٤﴾

35. Och Han gav er allt det ni önskade er av Honom, och om ni försöker räkna Allahs ynnestbevis, kommer ni icke att kunna ange deras antal. Människan är förvisso mycket orättfärdig, mycket otacksam.

وَأَتَكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ ۚ
وَأِنْ تَعَدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تُحْصَوْهَا ۚ
ۚ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ۙ ﴿٣٥﴾

R.6

36. Och kom ihåg när Abraham sade: "Min Herre, gör denna stad till en fridens stad, och bevara mig och mina barn från att tillbe avgudar.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ
أَمِنًا ۖ وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ
الْأَصْنَامَ ۚ ﴿٣٦﴾

37. Min Herre, de har sannerligen vilselett många människor. Så den som följer mig, är förvisso av mig, och för vem helst som är olydig mot mig, är Du förvisso Ytterst Förlåtande, Barmhärtig.

رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلَّلَنِي كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ ۚ
فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي ۚ وَمَنْ عَصَانِي
فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٧﴾

38. Vår Herre, jag har låtit några av mina barn bosätta sig i en obrukbar dal nära Ditt heliga hus, Vår Herre, på det att de måtte förrätta bönen. Så låt människornas hjärtan böjas mot dem och förse dem med frukter så att de kan vara tacksamma,

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ
ذِي زُرْعَةٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا
لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفِيدَةً مِّنَ
النَّاسِ تَهْوِيَ إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ
مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾

39. vår Herre, Du vet vad vi hemlighåller och vad vi låter bli känt. Och ingenting vad det än må vara är dolt för Allah vare sig på jorden eller i himlen,

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ ۚ
وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٩﴾

40. all lovprisning tillhör Allah Som, trots *min* höga ålder, har givit mig Ismael och Isak. Min Herre är förvisso Den Som Hör bön,

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ
إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي
لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٤٠﴾

41. min Herre gör så att jag *alltid* förrättar bönen och mina barn *också*. Vår Herre! Hör min bön,

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ
ذُرِّيَّتِي ۖ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤١﴾

42. vår Herre förlåt mig och mina föräldrar och de troende på den dag när räkenskapen kommer att avläggas.”

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤٢﴾

R.7

43. Och tro icke att Allah är omedveten om vad syndarna gör. Han ger dem bara uppskov till den dag på vilken *deras* ögon kommer att stirra stelt,

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ
الظَّالِمُونَ ۗ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ
تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٣﴾

44. de kommer att skynda iväg i fruktan, lyfta upp sina huvuden, deras spända blick återvänder icke till dem och deras hjärtan kommer att vara *ytterligt* tomma.

مَهْطَعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ
إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ ۗ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ ﴿٤٤﴾

45. Och varna människorna för den dag då *det utlovade* straffet kommer att drabba dem och syndarna kommer att säga: ”Vår Herre giv oss uppskov for en kort tid. Vi kommer att besvara Din kallelse och följa *dina* sändebud.” ”Svor ni icke före detta *på* att ni aldrig skulle gå under?”

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ
فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا آخِرْنَا إِلَى
أَجَلٍ قَرِيبٍ ۗ لَنْجُبَ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ
الرُّسُلَ ۗ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ
قَبْلُ مَا لَكُمْ مِّنْ زَوَالٍ ﴿٤٥﴾

46. Och ni bor i de boningar *vars* ägare har gjort sig själva orätt och

وَسَكَنْتُمْ فِي مَسْكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا

det har blivit klart för er hur Vi handskades med dem, och Vi framställer *tydliga* liknelser för er.

أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ
وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ ﴿٤٦﴾

47. Och de antog alla svek de kunde, men *resultatet* av deras svek ligger hos Allah, även om deras planer vore kraftfulla nog att kunna rubba berg.

وَقَدْ مَكَرُوا وَمَكَرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ
مَكْرُهُمْ ^ط وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَرَوُلْ
مِنْهُ الْجِبَالَ ﴿٤٧﴾

48. Tro då icke att Allah kommer att misslyckas i att hålla Sitt löfte till Sina sändebud. Allah är förvisso Mäktig, vedergällningens Herre,

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلَفًا وَعَدِمَ رَسُولَهُ ^ط
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿٤٨﴾

49. på den dag när denna jord kommer att ändras till en annan jord, och himlarna också, och de kommer *alla* att träda fram inför Allah, den Ende, den Mest Överlägsne.

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ
وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ
الْقَهَّارِ ﴿٤٩﴾

50. Och på den dagen kommer du att se de skyldiga slagna i kedjor.

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقْرَّنِينَ
فِي الْأَصْفَادِ ﴿٥٠﴾

51. Deras dräkter kommer att vara av beck och elden skall omsvepa deras ansikten.

سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطَرَانٍ وَتَغْشَى
وُجُوهُهُمْ النَّارُ ﴿٥١﴾

52. *Detta skall vara så* på det att Allah kan återgälda varje själ för vad den har gjort. Allah är förvisso Snabb i att räkna.

لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ ^ط
إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥٢﴾

53. Detta är ett budskap uppenbart meddelat för mänsklighe-

هَذَا بَلَّغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ

tens bästa, så att de kan varnas genom den, och så att de kan veta att endast Han är Gud, den Ende, och att de som äger förstånd måtte tänka efter.

وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ
 وَيَذْكُرُوا لِلَّهِ الْآبَاتِ ۗ

Kapitel 15

AL-HIDJR

Detta kapitel uppenbarades i Mecka (*makka*) och innehåller etthundra verser. Det inleds med bokstäverna (آل) *álif lám rá* och därefter upprepas inte denna förkortning.

Som följd av de mäktiga och speciella tecken som nämnts i föregående kapitel brukar de icke troende ibland känna fruktan i sina hjärtan. Detta beskrivs som att de ibland är ångestfyllda och önskar att de varit bland dem som accepterat kallelsen. Men därefter återgår de till sitt ursprungliga känslotillstånd. De kan visserligen inte förneka profeternas triumf, men invänder i alla fall att dessa kanske har förtrollat deras ögon.

Därutöver konstaterar Allah på ett bestämt sätt att oavsett vad fienden säger, så är det förvisso Han Som uppenbarat denna skrift och det är Han som i även framtiden kommer att bevara den.

I verserna därefter talas det om (جُودٍ *burúdj*) vilket hänvisar till kapitel 85, *al-burúdj*, och tar återigen upp ämnet om att ”Vi kommer helt visst att vara dess Beskyddare” genom att det bekräftas att Gud kommer att skicka flera personer till den Helige Profetens tjänst, Allahs välsignelser och frid vare med honom, för att aktivt beskydda den Ädla Qur’anen. I ordet ”*burúdj*”, det vill säga stjärnor, påpekas att de reformatorer som har kommit efter den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, har arbetat som tolv stjärnor och utfört samma uppdrag.

På samma sätt som den Ädla Qur’anens ämnesområden är ändlösa, förser Allah till och från även mänskligheten med sådana skatter som är nödvändiga för att möta alla behov. Ett exempel på detta är bränsle. Det fanns en tid då människan

oroade sig över vad hon skulle göra då veden tog slut? Ibland oroade hon sig över vad som skulle hända då kolet tog slut. Ibland var det sinandet av oljeresurserna som oroade. Men innan oljan hade tagit slut riktade Allah människans uppmärksamhet mot en annan oändlig kraftkälla i form av atomenergin. Om människan till fullo drar fördel av denna energikälla och planerar för hur man kan undvika dess skadliga sidor, så är detta en energi som kommer att räcka ända till domedagen och den kommer inte att sina. På samma sätt som den Ädla Qur'anens andliga resurser och tillgångar är oändliga är även de fysiska medel som är nödvändiga för mänsklighetens existens oändliga.

Därefter står det att satan kommer att försöka orsaka förvirring angående båda dessa typer av tillgångar som Allah fortsätter att tillföra fram till domedagen, Detta kommer också att fortsätta till den yttersta dagen.

Sedan omtalas även andra profeter och deras folk utöver profeten Abraham, frid vare med honom. Två folkslag, *Ass-háb-ul-Áika* och *Ass-háb-ul-Hidjr* nämns som exempel och det beskrivs att även framtida förnekare av Guds sändebud kommer att gå samma öde till mötes som de gjorde.

Likaså omnämns glädjebudskapet om en son till profeten Abraham, frid vare med honom. Även om det är profeten Isak och profeten Jakob, frid vare med dem, som åsyftas i profetian, så är det profeten Ismael, frid vare med honom, som främst uppfyller profetian, eftersom den Helige Profeten, Allahs frid och välsignelser vare med honom, skulle komma att födas genom Ismaels fysiska och andliga avkomma.

Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tröstas och uppmanas således att ha overseende med dem som förlöjligar honom. Gud kommer att vedergälla dem och Han säger: "Då ditt hjärta känner sorg av deras ord bör du

blott tålmodigt lovprisa din Herre.”

Sura AL-HIDJR
(Uppenbarad före hidjra)

1. Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Alif Lám Rá.* Dessa är bokens, den upplysande Qur'anens, verser.

الرَّكَعَاتِ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ ②

Del 14

3. De icke troende önskar ofta att de var muslimer.

رُبَّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَ كَانُوا مُسْلِمِينَ ③

4. Lämna dem ifred så att de kan äta och roa sig och så att fåfänga hopp kan tjusa dem, men snart kommer de att veta.

ذُرُّهُمْ يَا كُفُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِمُهُمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ④

5. Och Vi har aldrig förintat en stad utan att det fanns ett känt påbud för den.

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ ⑤

6. Inget folk kan löpa förbi sin fastställda tid, icke heller kan de stanna kvar bakom den.

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ⑥

7. Och de sade: ”Å, du som denna förmaning har sänts ned till, du är förvisso en galning.

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ⑦

8. Varför kommer du icke till oss med änglar om du är av de sannfärdiga?”

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلِكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ⑧

*15:2 Jag är Allah, Som är Allseende.

9. Vi sänder icke ned änglar utom med rätta, och då ges de icke uppskov.

مَا نُنزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ
وَمَا كَانُوا إِذَا مُنْظَرِينَ ٩

10. Det är i sanning Vi Som har sänt ned denna förmaning, och Vi kommer helt visst att vara dess Beskyddare.

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَفِظُونَ ١٠

11. Och Vi sände *sändebud* före dig bland olika grupper av tidigare folk.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِيَعِ
الْأَوَّلِينَ ١١

12. Och det kom aldrig ett sändebud till dem utan att de begabba-de honom.

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ ١٢

13. Sålunda låter Vi denna *vana* att *håna* sjunka in i de syndiga människornas hjärtan,

كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ
الْمُجْرِمِينَ ١٣

14. de tror icke på den fastän de tidigare folkens exempel har föregått dem.

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ
الْأَوَّلِينَ ١٤

15. Och även om Vi öppnade en port i himlen för dem, och de började stiga upp genom den,

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ
فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ١٥

16. skulle de säkerligen säga: ”Det är bara våra ögon som är bländade, vi är nog ett förhäxat folk.”

لَقَالُوا إِنَّمَا سَكِرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ
قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ١٦

R.2

17. Och Vi har sannerligen gjort grupperingar av stjärnor i himlen och utsmyckat dem för dem som ser på dem.

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا
لِلنَّظِيرِينَ ١٧

18. Och Vi har skyddat den mot varje förkastad satan.

وَحَفِظْنَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٨﴾

19. Men om någon tjuvlyssnar, då förföljer en klar flamma honom.

إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ ﴿١٩﴾

20. Och Vi har brett ut jorden och förankrat fasta berg på den och låtit varje sak växa i lämplig omfattning på den.

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَمْرُوزٍ ﴿٢٠﴾

21. Och Vi har gjort medel till uppehålle för er på den och även för *alla* dem, vilka ni icke drar försorg om.

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ نَسْتُمُ لَهُ يُرْزِقِينَ ﴿٢١﴾

22. Och det finns icke något utan att det finns skatter av det hos Oss och Vi sänder icke ned det utom i kända mått.

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِلُ إِلَّا بِالْقَدَرِ مَعْلُومٍ ﴿٢٢﴾

23. Och Vi sänder befruktande vindar, sedan sänder Vi ned vatten från molnen, sedan ger Vi er det att dricka, men ni är icke de som samlar upp det.

وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٣﴾

24. Och det är sannerligen Vi Som ger liv och Vi Som orsakar död, och det är Vi Som är den *ende* Arvtagaren.

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٤﴾

25. Och Vi känner verkligen dem som går fram bland er och vi känner dem som släpar efter.

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٢٥﴾

26. Och det är förvisso din Herre
Som kommer att samla ihop dem.
Han är förvisso Vis, Allvetande.

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَجْشُرُهُمْ^ط إِنَّهُ حَكِيمٌ
عَلِيمٌ^ع

R.3

27. Och Vi skapade förvisso män-
niskan av torr klingande lera,
formad av stelnande gyttja.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ
حَمَاءٍ مَسْنُونٍ^ج

28. Och Djinnen hade Vi skapat
före detta av brännande vindars
hetta.

وَالجَّانَ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ
السَّمُومِ^ح

29. Och *kom ihåg* när din Herre
sade till änglarna: ”Jag skall just
till att skapa människan av torr
klingande lera, *formad* av stel-
nande gyttja,

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ
بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَاءٍ مَسْنُونٍ^ح

30. så när Jag har formgivit den *i
fullkomlighet* och har andats in
Min Ande i den, fall ni ner i un-
derkastelse under den.”

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي
فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ^ح

31. Så änglarna underkastade
sig, allihop tillsammans,

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ^ح

32. utom Iblis. Han vägrade vara
bland dem som underkastar sig.

إِلَّا ابْلِيسَ^ط أَبَى أَنْ يَكُونَ
مَعَ السَّاجِدِينَ^ح

33. *Gud* sade: ”Å, Iblis, vad har
hänt med dig, eftersom du icke
vill vara bland dem som under-
kastar sig?”

قَالَ يَا ابْلِيسَ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ
مَعَ السَّاجِدِينَ^ح

34. Han svarade: ”Jag tänker icke
underkasta mig en människa
som Du har skapat av torr kling-
ande lera, *formad* av stelnande
gyttja.”

قَالَ لِمَ أَسْكُنُ لِأَسْجِدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ
صَلْصَالٍ مِنْ حَمَاءٍ مَسْنُونٍ^ح

35. Gud sade: ”Gå då ut härifrån, ty du är förvisso förkastad.

قَالَ فَاحْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٥﴾

36. Och *Min* förbannelse skall förvisso följa dig till domens dag.”

وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٦﴾

37. Han sade: ”Min Herre, giv mig då uppskov till den dag när de skall resas upp.”

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٧﴾

38. Gud sade: ”Du är bland dem som givits uppskov,

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٨﴾

39. till den fastställda tidens dag.”

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٩﴾

40. Han svarade: ”Min Herre, eftersom Du har dömt mig som vilsegången, kommer jag förvisso att låta det onda tyckas dem vackert på jorden och jag kommer förvisso att vilseleda dem alla,

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾

41. utom Dina utvalda tjänare bland dem.”

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤١﴾

42. Gud sade: ”Detta är en väg som leder rakt till Mig,

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤٢﴾

43. du skall förvisso icke ha någon makt över Mina tjänare, utom sådana av de vilsefarna som väljer att följa dig.”

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَنٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَايِبِينَ ﴿٤٣﴾

44. Och helvetet är helt visst den utlovade platsen för dem alla

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٤﴾

45. Det har sju portar och varje port har tilldelats en grupp av dem.

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ ﴿٤٥﴾

R.4

46. De rättfärdiga kommer i sanning att placeras mitt ibland paradiset trädgårdar och springbrunnar.

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٦﴾

47. ”Träd in däri med frid, i trygghet.”

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ ﴿٤٧﴾

48. Och Vi skall röja undan vad helst av hätskhet som kan finnas i deras bröst så att de kommer att bli som bröder vilande på divaner, ansikte mot ansikte,

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غِلٍّ

إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ ﴿٤٨﴾

49. trötthet skall icke vidkomma dem där och de skall heller aldrig någonsin stötas ut därifrån.

لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا

بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٩﴾

50. Förkunna för Mina tjänare, att Jag förvisso är den Ytterst Förlåtande, den evigt Barmhärtige,

نَبِيٌّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٠﴾

51. men också att Mitt straff är det mest plågsamma straffet.

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥١﴾

52. Och berätta för dem om Abrahams gäster.

وَنَبِّئُهُمْ عَنِ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥٢﴾

53. När de kom till honom och sade: ”Frid”, svarade han: ”Vi är sannerligen rädda för er.”

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا ۗ قَالَ إِنَّا

مِنْكُمْ وَجَلُونَ ﴿٥٣﴾

54. De sade: ”Var icke rädd, vi ger dig glada budskap om en son som skall begåvas med kunskap.”

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلْمٍ

عَلِيمٍ ﴿٥٤﴾

55. Han sade: ”Ger ni mig denna glädjenyhet trots det faktum att hög ålder har hunnit ifatt mig? Av vilken orsak ger ni mig då detta glädjebudskap?”

قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ

فَبِمَ تَبَشِّرُونَ ﴿٥٥﴾

56. De sade: ”Vi har bara givit dig glädjebudskap baserade på sanning, var därför icke bland dem som misströstar.”

قَالُوا بَشِّرْنَا بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَاطِئِينَ ﴿٥٦﴾

57. Han sade: ”Och vem kan misströsta om sin Herres barmhärtighet utom de som irrar vilse?”

قَالَ وَمَنْ يَفْقَهُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الصَّالُونَ ﴿٥٧﴾

58. Han sade: ”Vilket är *nu* ert ärende, å, ni sändebud?”

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٨﴾

59. De sade: ”Vi har sänts till ett skyldigt folk,

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٩﴾

60. utom Lots familj. Dem alla skall vi rädda,

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمَنْجُوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٦٠﴾

61. utom hans hustru. Vi har anat att hon skall vara en av dem som blir kvar.”

إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَا لَهَا لِمَنِ الْغَيْبِينَ ﴿٦١﴾

R.5

62. Och när sändebuden kom till Lots familj

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦٢﴾

63. sade han: ”Ni är i sanning en grupp främlingar.”

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ﴿٦٣﴾

64. De sade: ”Nej, men vi har kommit till dig beträffande det vilket de betvivlade,

قَالُوا بَلْ جُنُوكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٤﴾

65. och vi har kommit till dig med sanningen, och vi är sannerligen sannfärdiga,

وَآتَيْنَكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٥﴾

66. så bege dig av med din familj under nattens *senare* del och följ du i deras eftertrupp. Och låt ingen bland er se tillbaka, och gå *nu* dit ni är befallda.”

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٦﴾

67. Och Vi meddelade honom detta beslut *tydligt* på det att deras rötter skulle skäras av på morgonen.

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَؤُلَاءِ
مَقْطُوعٌ مَّصْبُحِينَ ﴿٧٧﴾

68. Och stadens folk kom fröj-
dande sig.

وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٧٨﴾

69. Han sade: ”Dessa är mina
gäster så låt mig icke komma till
skam,

قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ صِيفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٧٩﴾

70. och frukta Allah och van-
hedra mig icke.”

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ ﴿٨٠﴾

71. De sade: ”Förbjöd vi dig icke
att underhålla alla *slags* männi-
skor?”

قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٨١﴾

72. Han sade: ”Mina döttrar står
också här. *Ge akt på det* om ni
måste göra någonting.”

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَعِلِينَ ﴿٨٢﴾

73. Vid ditt liv, de (Profetens mot-
ståndare) vandrar *också* i för-
virring i sin *galna* berusning.

لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿٨٣﴾

74. Sedan drabbade straffet dem
vid soluppgången.

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٨٤﴾

75. Vi vände *deras stad* upp och
ned och Vi regnade stenar av lera
över dem.

فَجَعَلْنَا عَالِيهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٨٥﴾

76. I detta finns förvisso tecken
för dem som kan läsa *tecken*.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمَنْتَوَسَّمِينَ ﴿٨٦﴾

77. Och den *staden* ligger vid en
väg, som *fortfarande* finns till.

وَإِنَّهَا لِبِسْبِيلٍ مُّقِيمٍ ﴿٨٧﴾

78. I detta finns det förvisso ett
tecken för troende.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

79. Och skogens folk var sannerligen också syndare.

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ ظَالِمِينَ ﴿٧٩﴾

80. Så Vi tuktade dem. Och städerna ligger båda begravda vid en framträdande allfartsväg.

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ ۖ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ
مُّبِينٍ ﴿٨٠﴾

R.6

81. Och folket från Hidjr behandlade också sändebuden som lögnare.

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحَجْرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨١﴾

82. Och Vi gav dem Våra tecken, men de vände sig bort från dem.

وَآتَيْنَهُمُ آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٨٢﴾

83. Och de brukade hugga ut hus i bergen i trygghet.

وَكَانُوا يُحِتُّونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا
أَمِينِينَ ﴿٨٣﴾

84. Men straffet slog ned på dem på morgonen,

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٨٤﴾

85. och allt det som de hade tjänt hjälpte dem icke.

فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٥﴾

86. Och Vi har icke skapat himlarna och jorden och allt det som finns mellan de två utom med sanning, och det är säkert att timmen skall komma. Så vänd bort från dem, ett bortvändande med anständighet.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ
فَاصِّحُ الصَّفْحِ الْجَمِيلِ ﴿٨٦﴾

87. Det är sannerligen din Herre Som är den Store Skaparen, den Allvetande.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٧﴾

88. Och Vi har sannerligen givit dig de sju ofta upplästa verserna och den Storslagna Qur'anen.

وَلَقَدْ آتَيْنَكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي
وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ﴿٨٨﴾

89. Vänd icke dina ögon med begär mot det övergående nöje Vi har givit några grupper bland dem, och sörj icke över dem, och sänk din barmhärtighets vinge över de troende.

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ
أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٩﴾

90. Och Säg: ”Jag är sannerligen enbart en förmanare.”

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٩٠﴾

91. Som alltid kommer vi att sända ned *straff* över dem som blivit splittrade i sekter,

كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩١﴾

92. *och* som skulle splittra Qur’anen i fragment.*

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿٩٢﴾

93. Så vid din Herre, Vi kommer förvisso att ställa dem alla till svars,

فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾

94. beträffande det de brukade göra.

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

95. Så förklara öppet det du är befalld och vänd bort från dem som tillskriver *Gud* medhjälpare.

فَأُصِدِّعْ بِمَا تَوْمَرُ وَأَعْرِضْ
عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾

96. Vi kommer helt visst att vara tillräcklig för dig mot dem som hånar,

إِنَّا كَفِينَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٦﴾

97. som sätter upp en annan gud bredvid Allah, men snart kommer de att få veta.

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾

*15:88-92 Vi föredrar att översätta verserna 88-92 som något som skall ske i framtiden, snarare än något som skedde i det förgångna, eftersom vi anser verserna innehålla en allvarlig varning till alla muslimer. Det innebär inte något konstigt att hänvisa till framtiden, eftersom de flesta profetior, som oundvikligen kommer uppfyllas, uttrycks på detta sätt i den Ädla Qur’anen. Dåtiden är oföränderlig. Profetior som beskrivs i dåtid betonar det vi vet redan har hänt.

Denna översättning passar exakt på de faktiska omständigheterna. Med tanke på sammanhanget i verserna, ser man att de föregående verserna inleds med en dramatisk introduktion av den Ädla Qur’anen som en storslagen skrift. Alla de som, trots anspråk på sin underkastelse under Qur’anen, åsidosätter dess mest centrala budskap, det vill säga budskapet om absolut enhet, och som istället låter sig splittras i sekter, och som dessutom påstår att den egna tolkningen är den rätta, splittrar faktiskt Qur’anen i fragment. Splittringen uppstår genom att varje grupp håller sig till några verser och tolkar dem till sin egen fördel, medan andra håller sig till några andra verser och översätter dem till sin fördel. Här förklaras denna motsättning vara så skarp och slutgiltig att det inte återstår någon möjlighet till kompromiss mellan de tvistande parterna. Detta medför att muslimer av samma nation (*’umma*) splittras i sekter, och i samma process delas Qur’anen upp i fragment genom deras agerande.

98. Och Vi vet sannerligen att ditt hjärta blir betryckt på grund av det de säger.

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرَكَ بِمَا
يَقُولُونَ ﴿٩٨﴾

99. Men förhårliga din Herre och prisa Honom och var bland dem som böjer sig ned *inför Honom*.

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٩﴾

100. Och fortsätt tillbe din Herre till dess att döden kommer till dig.

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿١٠٠﴾

Kapitel 16

AN-NAHL

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller etthundratjugo verser.

Den övertygelse (الْيَقِينِ *al-jaqín*) som det talades om i den sista versen av det föregående kapitlet har även ansetts betyda ”döden”, men ordets grundläggande betydelsen är ”övertygelse.”

Kapitlet inleds med berättelsen att det övertygande påbud som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, har lovats snart skall komma att inträffa. Så ni förnekare, hasta inte med att begära det påbudet och var övertygade om att Allah nedkallar Sina änglar över vem Han vill av Sina tjänare.

Efter att ha talat om skapandet av alla slags djur beskrivs den storslagna profetian om att Allah även kommer att skapa sådana färdmedel som människorna än så länge inte hade någon kännedom om. I denna vers har således den moderna tidens färdmedel förutspåtts.

Likaså konstateras det att alla djur får sitt uppehälle genom det vatten som faller från himlen, vilket leder till att jorden grönskar och låter alla slags träd och frukter växa. Men det finns en aspekt av detta himmelska vatten som den betande boskapen inte känner till. Och det liv som Allahs profeter tilldelas genom det andliga vattnet och sedan förmedlar det vidare kan inte förstås av de människor, som den Ädla Qur’anen liknar vid boskap, eller beskriver att de är värre än boskap eftersom de har tilldelats förmågan att förstå, men trots detta inte låter sig gynnas av Guds lära.

Därefter berättar Allah om flera av Sina ynnestbevis,

däribland de ynnestbevis som finns i haven och om fiskarna som lever i saltvatten och trots att de lever i salt vatten och dricker detta ändå har ett välsmakande kött. Uppmärksamhet har även riktats mot att detta livsbevarande vatten är beroende av de berg som är fast förankrade i jorden. Om dessa berg inte hade funnits hade vattnets kretslopp, avdunstning och regn, aldrig fungerat.

Den Ädla Qur'anen beskriver skuggornas förekomst på jorden som att de bugar sig ödmjukt inför Allah. Varje varelse underkastar sig ödmjukt Allah och även änglarna bugar sig inför Allahs Majestät. Varelsor som finns på jorden bugar sig genom sitt uppförande ödmjukt inför Allah. Genom att de gynnas av jordens livsbevarande uppehälle bugar djuren sig symboliskt sett inför Allah, och änglarna underkastar sig på grund av den insikt de fått av det vatten som faller från himlen.

I vers 62 berättas något häpnadsväckande. Det står att om Allah omedelbart vedergällt människorna för varenda en av deras överträdelse, så hade alla kringvandrande varelsor på jorden utplånats. Människan har här gjorts uppmärksam på att hon bör fundera över det faktum att om djuren inte funnits, så hade inte människorna heller kunnat överleva. Därför förklaras att det finns en stor lärdom för människorna i boskapen.

Sedan nämns det förträffliga i gudomliga uppenbarelser genom liknelsen med honungsbiet. Inget annat djur har omnämnts i den meningen att det har fått gudomlig uppenbarelse. Honungsbiet är till synes ett flygfä som vanliga flygfän som livnär sig på smuts. Den enda skillnaden är att Gud har renat biet från alla orenheter genom Sin uppenbarelse. Honingsbiet bygger även sina kupor på berg, i höga träd och bland de klängväxter som klättrar högt på stöd. Sedan uppenbarade Gud för honungsbiet att det skall livnära sig på

blommornas nektar. Även i ordet "frukt" (ثَمَرٌ *thámar*) som använts finns det en dubbel vishet; att biet suger denna nektar resulterar i att det blir frukter. Nektarn som biet suger är vätska som finns i blomman. Sedan omvandlas nektar till honung i vilken det finns fantastiska botemedel för mänskligheten. Med orden "kommer fram ur deras inre" (يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا *jákhruđu mín butúniha*) beskrivs att honung inte blott uppstår genom blommans nektar, utan honungsbiet blandar sin saliv med blommornas nektar och räcker sedan upprepade gånger ut sin tunga i luften för att förtjocka blandningen och omvandlar den på så sätt till honung för att slutligen bevara den i kupan.

Därefter ges ett exempel med två tjänare varav den ena är för obegåvad för att göra någonting produktivt, medan den andre får ett utmärkt underhåll av Allah och spenderar det sedan vidare för mänsklighetens bästa. Även detta har en stark anknytning till honungsbiet. En vanlig fluga är som den tjänare som inte gör någon nytta, och honungsbiet är som en tjänare som fått en god försörjning och sedan förmedlar detta vidare för att hjälpa mänskligheten.

För att föra ämnet vidare om olika slags tjänare har samma resonemang sedan tillämpats på människan. Den tjänare som inte gynnas av uppenbarelser från Allah utan anser Allah vara stum, är själv stum. Han är dömd att göra förlust i all verksamhet som han bedriver, "dömd till nederlag i detta liv och i livet efter detta" (خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ *khasiráddunja wal ákhira*). En annan slags tjänare är Guds profeter som uppmanar människor till rättvisa och alltid går på den rätta vägen. Man bör komma ihåg att även honungsbiet uppmanades att gå sin Herres vägar. Profeter har således även denna distinktion att de går på den rätta vägen som med visshet leder till Allah.

Därefter berättas det i kapitlet om fåglar och hur de flyger

runt i skyn. Förmoda inte att de har utrustats med vingar och lärt sig flyga av en slump. Enbart vingar kan inte få fåglar att kunna flyga om det inte vore för deras kroppsbyggnad, som med ihåliga ben och ett bröst med starka, dubbelsidiga muskler, bär på dess tyngd och förmår den flyga högt i skyarna. Det är ett så makalöst mirakel att även mycket tunga gäss kan flyga tusentals kilometer i sträck, och under flygningen blir deras kropp som ett jetflygs framsida som trycker undan luften vilket gör att lufttrycket blir minsta möjliga. Och den gås som befinner sig allra längst fram för att stå emot det allra högsta luftmotståndet byter efter en stund plats med en bakomliggande gås. Samma fåglar kan även vistas i vatten utan att sjunka, fastän de sett till sin vikt egentligen borde sjunka. Orsaken till detta är att små fjädrar på den övre delen av deras kropp innesluter tillräckligt mycket luft för att den skall kunna flyta. Detta kan inte ske automatiskt utan det måste därtill finnas något vattenavstötande material som hindrar vattnet från att absorberas av fjädrarna. Ni har sett att fåglar ibland stryker sina fjädrar med näbbarna. Fantastiskt nog är det Allah Som skapat ett smörjmedel som då appliceras på fjädrarna. Hur hade detta medel kunnat uppstå spontant, och hur kunde det ha nått munnen, och hur fick fåglarna kännedom om att de måste hindra vatten från att absorberas av fjädrarna för att inte drunkna?

Längre fram i kapitlet berättas om det häpnadsväckande mirakel i den Ädla Qur'anen att den beskriver allt i detalj. Den upphöjdhet som den Ädla Qur'anen har över andra skrifter i detta avseende, har även den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, över andra profeter. På samma sätt som profeterna var vittnen över sina folk, så har den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med

honom, utnämnts till vittne över profeterna.

Den Ädla Qur'anens lära omfattar allt. Ett exempel på detta ges i vers 91 som i sig rymmer alla moraliska och andliga lärsatser. Den första principen är rättvisa (أَعْدَلُ *al-'adl*), vilken är oundgänglig för alla slags reformer i världen. Sedan är det godhet (الإحسان *al-ihsán*) som ger människan en högre position i relationen till rättvisan. Denna lära når sin kulmen genom principen om att behandla sin nästa som om denne vore en anhörig eller en nära besläktad person (إِبَاءٌ ذِي الْقُرْبَىٰ *itai dhil qúrba*), det vill säga att de behandlar sina medmänniskor och ger ut för dem på samma sätt som en mor gör för sitt barn, och hon förväntar sig inte någonstans i sitt hjärta att få någon gentjänst eller ersättning för sina uppoffringar. Denna ytterst ädla ställning innehade den Helige Profeten Muḥammad, Allahs välsignelser och frid vare med honom, som bidrog till mänsklighetens bästa utan någon som helst tanke på ersättning.

I det sista avsnittet av det här kapitlet har profeten Abraham, frid vare med honom, framställts som en hel nation i sig, fastän han var en enskild individ. Detta beror på att det genom honom skulle komma att uppstå flera nationer, och även detta nådde sin kulmen under den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid. En uppenbarelse mottogs således av den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, om att han skulle följa profeten Abrahams, frid vare med honom, sedvänja (سُنَّةٌ *súnna*). Uppenbarelsen kan sammanfattas i en uppmaning om att man skall kalla människor till sin Herre med vishet och positiva förmaningar. Men detta kräver att man är oerhört tålmodig och ståndfast. Detta antyds även i uppmaningen ”förhasta dig icke beträffande dem” (لَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ *la tasta'djil lahúm*) (46:36). Enastående andliga revolutioner sker inte på ett ögonblick, utan kräver ett oändligt

tålamod. Detta tålamod kan inte uppnås utan rättfärdighet (تَقْوَى *táqwa*), och den tilldelas dem som eftersträvar godhet.

Här beskrivs godhet med orden ”Gud uppmanar till rättvisa och godhet” إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ (*innallaha já'muru bil'adli wal ihsán*) (vers 91). En annan tolkning finns i den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, ord och den är att godhet (الْإِحْسَانِ *al-ihsán*) innebär att då man står upp i bön så gör man det med inställningen att man ser Allah, och den lägsta nivån av det är att man står upp med uppfattning att Allah ser en själv.

رُكُوعُهَا ١٦

سُورَةُ النَّحْلِ مَكِّيَّةٌ ١٦

آيَاتُهَا ١٢٩

Sura AN-NAHL (Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Allahs påbud är för handen, så försök ni icke att påskynda det. Helig är Han och upphöjd långt över allt det som de förbinder *med Honom*.

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۗ سُبْحٰنَهُ
وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ②

3. Han sänder ned änglar med en uppenbarelse genom Sin befallning över den av Sina tjänare som Han behagar *och säger*: ”Varna människor om att det icke finns någon Gud utom Mig, så frukta *endast* Mig.”

يُنزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ
مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ③

4. Han har skapat himlarna och jorden i enlighet med vishetens krav. Han är Upphöjd långt över allt det som de förbinder *med Honom*.

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ
تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ④

5. Han har skapat människan från en vätskedroppe, men se! Hon är en öppen grälmakare.

خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ فَاِذَا
هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ⑤

6. Och boskapen har Han *också* skapat. I den finner ni värme och många *andra* fördelar, och ni äter några av dem.

وَالْاَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيْهَا دِفْءٌ
وَمَنْٰفِعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُوْنَ ⑥

7. Och de är till prydnad för er när ni föser hem *dem* på kvällen och när ni driver fram *dem* för att beta på morgonen.

وَلَكُمْ فِيْهَا جَمَالٌ حِيْنَ تَرْيَحُوْنَ
وَحِيْنَ تَسْرَحُوْنَ ⑦

8. Och de bär era bördor till ett

وَتَحْمِلُ اَنْقَالَكُمْ اِلَىٰ بَلَدٍ لِّمَّ تَكُوْنُوْا

land, vilket ni icke själva kunde nå utan stora svårigheter för er själva. Er Herre är förvisso Medlidsam, Barmhärtig.

بَلِيغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ ۗ إِنَّ رَبَّكُمْ
لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ۙ

9. Och *Han har skapat* hästar och mulor och åsnor så att ni kan rida på dem och som *en källa till* skönhet. Och Han kommer att skapa det som ni *ännu* icke vet.

وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا
وَزِينَةً ۗ وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۙ

10. Och på Allah vilar *visandet av* den rätta vägen och det finns vägar som avviker *från den rätta kursen*. Och om Han hade *tvingat igenom* Sin Vilja, skulle Han ha väglett er alla.

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ
ع ۙ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ۙ

R.2

11. Det är Han som sänder ned vatten för er från molnen. Från det har ni er dryck och träd *växer med hjälp* av det, och ni kan låta er *boskap* beta.

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ
شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ۙ

12. Med det låter Han grödor *av alla slag* växa för er och oliven och dadelpalmen och druvorna och all slags frukt. I det finns det förvisso ett tecken för ett folk som tänker efter.

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ
وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۗ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۙ

13. Och natten och dagen och solen och månen har Han underkastat er, och stjärnorna har också tvingats i tjänst genom Hans befallning. I det finns det förvisso tecken för ett folk som använder sitt förstånd.

وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ ۗ وَالنُّجُومَ ۗ مَسخَرَاتٍ
بِأَمْرِهِ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ۙ

14. Och de ting med olika färg som Han har skapat för er på

وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا

jorden har Han tvingat i tjänst. I det finns det förvisso ett tecken för ett folk som tar sig i akt.

أَلْوَانُهُ^ط إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ
يَذْكُرُونَ^{١٥}

15. Och det är Han Som har underordnat er havet så att ni kan äta färskt kött därifrån och så att ni därifrån kan ta fram prydnader som ni bär. Och ni ser skeppen plöja fram genom det, så att ni kan resa därmed och så att ni kan söka Hans frikostighet och så att ni måtte vara tacksamma.

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِيَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا
طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا^ع
وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَازِيرَ فِيهِ وَ لِيَتَّبِعُوا
مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ^{١٥}

16. Och Han har placerat fasta berg på jorden för att stödja* er, och floder och vägar så att ni måtte hålla er till den rätta vägen.

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ
تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَّعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ^{١٦}

17. Och även andra märken, de följer den rätta riktningen efter dem och efter stjärnorna.

وَعَلَّمَتْ^ط وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ^{١٧}

18. Är då Han Som skapar lik den som icke skapar? Vill ni då icke ta er i akt?

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ^ط
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ^{١٨}

19. Och om ni försöker räkna

وَإِنْ تَعَدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصَوْهَا^ط

*16:16 Frasen (أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ) *an tamida bikum*) har av olika skriftlärda översatts med "att skälva", vilket om det godtogs skulle innebära att Gud räknar Sina ynnestbevis till mänskligheten genom att påminna dem om att Han skapat bergen för att orsaka jordbävningar, vilka i sin tur ödelägger stora områden. Olyckligtvis har man missat att ordet (*tamida*) stammar från (*māda*) vilket betyder att förse med föda. Ordet (*mā'ida*) som använts i den ädla Qur'anen kommer från samma ordstam. Med den innebörden förändras hela innebörden i versen. Den påminner mänskligheten om att Gud har skapat berg, som är grundläggande för att förse alla levande varelser med föda. Vattnet lyfts konstant från sjöar, hav och oceaner genom avdunstning och når bergen, där de, på grund av bergens högre altituder, kondenseras till tjockare partiklar. Bergen är nödvändiga för att omvandla ånga till vatten, vilket bidrar till att regn kan falla tillbaka till jorden för att bidra till att enorma matkedjor kan bildas. Vår översättning här är den enda som går tillbaka till ursprung och sammanhang och som står i fullständig överensstämmelse med den återstående delen av versen. (Se även noten till 21:32). Den korrekta slutsatsen är därför att relationen mellan vatten och föda är uppenbar. I civilisationens historia har vattendrag spelat den allra största roll när det gäller att bilda bergsterräng och vandringsleder bildades längs dess banor.

Allahs ynnestbevis, kommer ni icke att kunna ange deras antal. Allah är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩﴾

20. Och Allah vet vad ni hemlighåller och vad ni yppar.

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُؤْنَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٠﴾

21. Och de, vilka de åkallar bredvid Allah, skapar icke någonting, utan de är själva skapade.

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢١﴾

22. De är döda, icke levande, och de vet icke när de kommer att uppresas.

أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ ۗ
عَلَّيْنَا أَنْ يَنْبَعَثُونَ ﴿٢٢﴾

R.3

23. Er Gud är En Gud. Och beträffande dem som icke tror på det tillkommande, är deras hjärtan främmande för sanningen och de är fulla av högmod.

إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ ۖ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ
مُستَكْبِرُونَ ﴿٢٣﴾

24. Allah vet otvivelaktigt vad de hemlighåller och vad de yppar. Han älskar sannerligen icke de högmodiga.

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُؤْنَ وَمَا
يُعْلِنُونَ ۗ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٤﴾

25. Och när det sägs till dem: "Vad tycker ni om det som er Herre har sänt ned?" säger de: "Det är bara historier från det förgångna",

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أُنزِلَ رَبُّكُمْ لَقَالُوا
أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾

26. så att de till fullo skall bära sina bördor, på uppståndelsens dag, och även en del av deras bördor vilka de vilseledde utan kunskap. Se! Ont är det som de bär.

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ
عِلْمٍ ۗ أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٢٦﴾

R.4

27. De som var före dem smidde också planer, men Allah kom över deras verk från första början, så att taket föll ned över dem ovanifrån, och straffet kom över dem, varifrån visste de icke.

قَدَّمَكِرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهُ
بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَتْهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿٣٧﴾

28. Sedan kommer Han att förödmjuka dem på uppståndelsens dag och säga: "Var finns Mina 'medhjälpare' för vilkas sak ni brukade säga emot Mina profeter?" De som begåvats med kunskap kommer att säga: "Denna dag kommer förödmjukelse och lidande helt visst att drabba de icke troende",

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ
شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ فِيهِمْ ط
قَالَ الَّذِينَ أُوْتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ
الْيَوْمِ وَالسُّوءِ عَلَى الْكٰفِرِينَ ﴿٣٨﴾

29. de som änglarna låter dö medan de själva felar mot sina själar, kommer att erbjuda underkastelse sägande: "Vi brukade icke göra något ont." Nej, Allah vet förvisso väl vad ni brukade göra.

الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي
أَنْفُسِهِمْ ۖ فَالْقَوْمَ الّٰسَلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ
مِنْ سُوءٍ ۖ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾

30. Så träd in genom helvetets portar för att stanna därinne. Ond är sannerligen de högmodigas vistelseort.

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِينَ فِيهَا ط
فَلَيْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٤٠﴾

31. Och när det sägs till de rättfärdiga: "Vad tänker ni om det som er Herre har uppenbarat?" Säger de: "Det bästa." För dem som gör goda gärningar finns det gott i denna världen och det tillkommandes boning är till och med bättre. Utmärkt är sannerligen de rättfärdigas boning,

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ط
قَالُوا خَيْرًا ط لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا
حَسَنَةٌ ۗ وَلَدَارِ الْآخِرَةِ خَيْرٌ ۗ وَلَنِعْمَ
دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٤١﴾

32. som de kommer att träda in i,

جَنَّتُمْ عَنْ يَدِمْ دَخَلُونَهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

evighetens trädgårdar, genomflutna av bäckar. Däri kommer de att ha vad de önskar. Sålunda belönar Allah de rättfärdiga,

الْأَنْهَرُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ ط كَذَلِكَ
يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾

33. dem som änglarna låter dö medan de är renhjärtade. Änglarna säger till dem: ”Frid vare med er! Träd in i himlen på grund av det ni brukade göra.”

الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ ﴿٣٢﴾
يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ۖ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾

34. Vad väntar de på utom på att änglarna skulle komma till dem eller att din Herres påbud skulle verkställas? Så gjorde de som var före dem. Allah var icke orättvis mot dem, utan de brukade göra orätt mot sig själva.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ
أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ ط كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ ط وَ مَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٤﴾

35. Så de onda följderna av vad de gjorde hann upp dem och det som de brukade håna omslöt dem.

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَ حَاقَ بِهِمْ
عِقَابٌ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٥﴾

R.5

36. De som sätter upp jämlikar med Gud säger: ”Om Allah så hade velat skulle vi icke ha tillbett någonting bredvid Honom, varken vi eller våra fäder, icke heller skulle vi ha förbjudit någonting utan en befallning från Honom.” Så gjorde de som var före dem. Är sändebuden ansvariga för någonting annat än enbart att lämna fram budskapet?

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا
عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا
آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ ط
كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ج
فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٦﴾

37. Och bland varje folk uppreste Vi ett sändebud som lärde: ”Tillbed Allah och sky den onde.” Sedan var det några bland dem

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ
عَبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ج فَمِنْهُمْ
مَنْ

som Allah vägledde och några bland dem som gjorde sig förtjänta av förintelse. Så res över jorden och se vilket deras slut blev som behandlade *profeterna* som lögnare!

هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ
الضَّلَالَةُ ۖ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾

38. Om du är angelägen om deras vägledning, *vet då att* Allah förvisso icke vägleder dem som leder *andra* vilse. Och för sådana finns det inga hjälpare.

إِنْ تَحْرِصْ عَلَىٰ هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ
لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ
مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٨﴾

39. Och de svär sina starkaste eder vid Allah att Allah icke kommer att uppresa dem som dör. Nej, *Han kommer sannerligen att uppresa dem*. Ett löfte *Han har gjort* som bindande för Sig Själv, men de flesta människor vet det icke.

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ
اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ ۖ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

40. *Han kommer att uppresa dem* så att Han kan klargöra det för dem om vilket de var oense, och så att de som icke trodde måtte inse att de var lögnare.

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلِفُونَ فِيهِ وَيَعْلَمَ
الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ﴿٤٠﴾

41. När Vi önskar något är Vårt ord bara att Vi säger till det: "Var", och det blir till.*

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤١﴾

R.6

42. Och *beträffande* dem som lämnar sina hem för Allahs sak efter det att de förfördelats, kommer Vi förvisso att ge dem en god boning i denna världen, och det tillkommandes belöning är större, om de bara visste,

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا
ظَلَمُوا لَنَبْوَتِهِمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۖ
وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

*16:41 Uttrycket: "Var! Och det blir till" innebär inte en spontan förändring från ingenting till någonting. Det betyder att den stund då Allah avser något, börjar Hans vilja ta form och slutligen blir det som Hans avsett.

43. de som är ståndaktiga och sätter sin lit till sin Herre. ④٣

44. Och före dig sände Vi icke andra som sändebud än män till vilka Vi sänt uppenbarelser, så fråga dem som är de heliga skrifternas förvaltare, om ni icke vet, ④٤

45. Vi sände dem med klara tecken och skrifter. Och Vi har sänt ned påminnelsen till dig, så att du kan förklara det för mänskligheten vilket har sänts ned till dem och så att de kan tänka efter. ④٥

46. Känner då de som smider onda planer sig säkra på att Allah icke kommer att sänka ned dem i jorden, eller på att straffet icke kommer över dem från ett håll de icke anar? ④٦

47. Eller att Han icke kommer att gripa tag i dem under deras vandring till och från så att de icke skall kunna hindra Guds planer? ④٧

48. Eller att Han icke kommer att låta en gradvis förstörelse drabba dem? Er Herre är sannerligen Medlidsam, Barmhärtig. ④٨

49. Har de icke lagt märke till att skuggorna av allt som Allah har skapat förflyttar sig från höger och vänster och bugar sig ödmjukt inför Allah? ④٩

50. Och allt som finns i himlarna och varje varelse som finns på jorden underkastar sig *ödmjukt* Allah, så gör även änglarna, och de uppträder icke högmodigt.

وَاللَّهُ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٥٠﴾

51. De fruktar sin överväldigande Herre, och gör vad de är befallda.

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ
مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥١﴾

R.7

52. Allah har sagt: ”Tag icke två gudar *att tillbe*. Det finns bara en *enda* Gud. Så frukta endast Mig.”

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ إِذِنَا
هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ فَإِيَّايَ فَارْهَبُونَ ﴿٥٢﴾

53. Och till Honom hör vad som än finns i himlarna och på jorden och till Honom hör för evigt *rätten att bestämma* vägen. Vill ni då frukta någon annan än Allah?

وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ
وَاصِبًا ۗ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾

54. Och vilken välsignelse ni än får, så är den från Allah. Och när svårigheter drabbar er är det Honom ni bönfaller *om hjälp*,

وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا
مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْرُونَ ﴿٥٤﴾

55. när Han sedan för bort svårigheterna från er, se! En grupp bland er *börjar* tillskriva sin Herre jämlikar,

ثُمَّ إِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ إِذْ فَرِيقٌ
مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٥﴾

56. för att förneka det som Vi har skänkt dem. Nå väl, förnöj er för en tid, men snart kommer ni att veta.

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ ۗ فَتَمْتَعُوا
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾

57. .Och till *sina falska gudar*, om vilka de ingenting vet, avsätter de

وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا

en del av det som Vi har givit dem. Vid Allah, ni skall sannerligen ställas till svars för det ni har hittat på.

رَزَقْنَهُمْ^ط تَاللَّهِ لَتَسْعَلَنَّ عَمَّا كُنْتُمْ
تَقْتَرُونَ ﴿٥٧﴾

58. Och de tillskriver Allah döttrar, Helig är Han! Fastän de själva har vad de önskar.

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَ^{لا} وَلَهُمْ مَا
يَشْتَهُونَ ﴿٥٨﴾

59. Och när nyheten om en flickas födelse överbringas till en av dem, mörknar hans ansikte medan han undertrycker sin inre sorg,

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ
مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٩﴾

60. han gömmer sig för folket på grund av den dåliga nyhet han fått. Skall han behålla henne trots vanäran eller skall han begrava henne i stoftet? Ont är sannerligen det de dömer.

يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ^ط
أَيُّسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي
الْتُّرَابِ^ط الْآسَاءِ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٦٠﴾

61. Den värsta liknelsen passar in på deras tillstånd, som icke tror på det tillkommande, medan alla upphöjda egenskaper tillhör Allah och Han är den Mäktige, den Vise.

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ
السُّوءِ^ج وَاللَّهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ^ط وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦١﴾

R.8

62. Och om Allah skulle straffa människor för deras synder, skulle Han icke lämna en enda levande varelse, men Han ger dem uppskov till en fastställd tid, och när deras tid har kommit kan de icke bli kvar för en enda timme, icke heller kan de gå den i förväg.

وَلَوْ يَؤُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا
تَرَكَ عَلَيْهِمْ مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ
إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى^ج فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا
يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً^ج وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦٢﴾

63. Och de tillskriver Allah vad de själva ogillar, och deras tungor

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ

yttrar lögnen att de skall få det bästa *av allt*. Det råder inget tvivel om att elden blir deras, och *i den* skall de överges.

أَلَسِنْتَهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ ط لَا
جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ ﴿١٦﴾

64. Vid Allah, Vi sände verkligen *sändebud* till *alla* folk före dig, men satan lät folkens gärningar *tyckas* dem vackra. Så han är deras skyddspatron idag, och de skall få ett svårt straff.

تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ
فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ
وَالِيُّهُمْ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٤﴾

65. Och Vi har icke sänt ned boken till dig utom för att du skall kunna förklara det för dem beträffande vilket de är oense, och som en vägledning och en barmhärtighet till ett folk som tror.

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ
الَّذِي اٰخْتَلَفُوا فِيهِ ۗ وَهُدًى وَرَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥﴾

66. Och Allah har sänt ned vatten från skyn och med det vederkvickt jorden efter dess död. I det finns förvisso ett tecken för ett folk som vill lyssna.

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً
لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُونَ ﴿١٦﴾

R.9

67. Och i boskapen finns *också* en lärdom för er. Vi ger er *något* att dricka ur det som finns i deras bukar, från *något* mellan avföring och blod, mjölk ren och behaglig för dem som dricker *den*.

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۗ نُسْقِيكُمْ
مِمَّا فِي بُطُونِهِمْ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ
لِّبَنَّا خَالِصًا سَائِبًا لِلشَّرِبِ ۗ إِنَّ
﴿١٧﴾

68. Och av dadelpalmernas frukter och druvorna, varifrån ni erhåller rusgivande drycker och välgörande föda. I det finns det sannerligen ett tecken för ett folk som använder sitt förstånd.

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ
تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرُزُقًا حَسَنًا ۗ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٨﴾

69. Och din Herre uppenbarade för biet: ”Gör du hus i kullarna och i träden och i gallerverken som de bygger.

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٩﴾

70. ät sedan av alla slags frukter. Följ sedan undergivet de vägar som föreskrivits av din Herre och som har gjorts lätta för dig.” En dryck med skiftande färg kommer fram ur deras inre. I den finns bot för människorna. I det finns det förvisso ett tecken för ett folk som tänker efter.

ثُمَّ كُلِي مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ۗ يَخْرُجُ مِنْ بَطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلَفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٧٠﴾

71. Och Allah skapar er, sedan låter Han er dö, och det finns några av er som når en senil ålder, med det resultatet att de förlorar all kunskap efter att ha förvärvat den. Allah är förvisso Allvetande, Mäktig.

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ ۗ وَمِنكُمْ مَّن يُّرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمَرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧١﴾

R.10

72. Och Allah har gynnat några av er över andra med världsliga gåvor. Men de mer gynnade vill icke återställa någon del av sina världsliga gåvor till dem som deras högerhänder besitter, så att de kan bli likvärdiga delägare i dem. Vill de då förneka Allahs ynnest?

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ ۗ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَأْدِ رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ ۗ أَفَبِعِزْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧٢﴾

73. Och Allah har skapat makar till er från er själva och har skapat söner och sonsöner för er från era makar och har försett er med goda ting. Kommer de då att tro på det förgängliga och

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا ۗ وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً ۗ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ۗ أَفَبِالْبَاطِلِ

förneka Allahs ynnest?

يَوْمُنُونَ وَيَنْعَمَتِ اللَّهُ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٦﴾

74. Och de tillber sådana bredvid Allah som icke har någon makt att skänka dem någon gåva från himlarna eller jorden, icke heller kan de *någonsin* ha en sådan makt.

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٤﴾

75. Så hitta då icke på Allahs likar. Allah vet förvisso och ni vet icke.

فَلَا تَصْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

76. För er framställer Allah liknelsen om en slav som ägs och som icke har makt över någonting, och *en fri man* som Vi har försett med ett rättmätigt underhåll från Oss och han ger ut därav hemligt och öppet. Är de lika? Lovprisad vare Allah. Men de flesta av dem vet icke.

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا ۗ هَلْ يَسْتَوُونَ ۗ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۗ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٦﴾

77. Och Allah framställer *en annan* liknelse om två män, en av dem är stum och har ingen makt över någonting och han är en börda för sin förvaltare, vart helst han sänder honom kommer han icke med något gott. Kan han vara lik den som påbjuder rättvisa och själva går på den rätta vägen?

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمٌ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ ۗ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ ۗ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ ۗ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٧﴾

R.11

78. Och till Allah hör det osedda i himlarna och på jorden, och tiden för timmens *ankomst* är bara som ett ögonblick, nej, den är ännu

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ

närmare. Allah har förvisso makt över allting.

أَقْرَبُ ۖ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٨﴾

79. Och Allah frambringade er ur era mödrars sköten medan ni icke visste någonting, och gav er öron och ögon och hjärtan, på det att ni måtte vara tacksamma.

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُم مِّنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۗ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٩﴾

80. Läger de icke märke till fåglarna som hålls *högt* under himlavalven? Ingen håller dem *högt* utom Allah. I det finns det sannerligen tecken för ett folk som tror.

أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْوِ السَّمَاءِ ۗ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٠﴾

81. Och Allah har gjort era hem, en viloplats för er, och *Han* har också, av boskapens hudar, gjort boningar för er, som ni finner lätta när ni reser och när ni gör halt, och av deras ull och deras pälsar och deras hår *har Han försett er med* husgeråd och användbara ting för en tid.

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ ۗ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٨١﴾

82. Och Allah har av det *Han* har skapat, gjort *ting* för er som *skänker* skugga, och i bergen har *Han* gjort skyddade platser för er, och *Han* har gjort klädnader för er, som skyddar er mot hetta, och pansarskjortor som skyddar er i krig. Sålunda fullkomnar *Han* Sina ynnestbevis över er, så att ni måtte underkasta er *Honom*.

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُم سَرَائِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَائِيلَ تَقِيكُمُ بَأْسَكُمْ ۗ كَذَٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨٢﴾

83. Men om de vänder sig bort, är du bara ansvarig för att klart överbringa budskapet.

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٨٣﴾

84. De känner Allahs ynnest fullt ut *eftersom de ser den*, ändå förnekar de den, och de flesta av dem är otacksamma.

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا
ع^{٨٤} وَكَثُرَهُمُ الْكٰفِرُونَ ع^{٨٤}

R.12

85. Och kom ihåg den dag när Vi skall uppresas ett vittne från varje folk, då skall de som förnekar icke tillåtas att försvara sig, icke heller skall deras undskyllan antagas.

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٥﴾

86. Och när de som gjorde fel verkligen ser straffet, kommer det icke att lindras för dem, icke heller kommer de att ges uppskov.

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٦﴾

87. Och när de, som tillskriver Gud medhjälpare, kommer att se sina avgudar kommer de att säga: "Vår Herre, dessa är våra avgudar vilka vi brukade åkalla istället för Dig." Därefter kommer avgudarna snabbt att genmäla dem med orden: "Ni är förvisso lögnare."

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٧﴾

88. Och på den dagen kommer de att erbjuda sig att underkasta sig Allah, och allt det de brukade hitta på skall svika dem.

وَأَلْقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلْمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٨﴾

89. Beträffande dem som icke tror och vänder bort människor från Allahs väg, kommer Vi att lägga straff till deras straff för att de brukade stifva ofrid.

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٩﴾

90. Och kom ihåg den dag när Vi från varje folk kommer att uppre-
sa ett vittne emot dem från deras
egna, och Vi kommer att föra
fram dig som ett vittne mot dem
alla. Och Vi har sänt ned boken
till dig för att förklara allt och en
vägledning och en barmhärtighet
och ett glädjebudskap till dem
som underkastar sig *Gud*.

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ
أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَؤُلَاءِ ۗ ط
وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ
ع ۙ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ٩٠

R.13

91. Allah påbjuder er sannerligen
att stå fast vid rättvisa och
att handla väl *mot andra* och att
ge som man ger till släktingar,
och förbjuda otillbörlighet och
uppenbart ont och överträdelse.
Han förmanar er så att ni kan ta
er i akt.

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ
ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ۗ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ٩١

92. Och uppfyll förbundet med
Allah när ni har ingått *det* och
bryt icke era eder efter det att ni
gjort dem bindande eftersom ni
gjort Allah till er säkerhet. Allah
vet förvisso vad ni gör.

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا
الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ
عَلَيْكُمْ كَفِيلًا ۗ ط إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا
تَفْعَلُونَ ٩٢

93. Och var icke lika henne, som
skär av sitt garn i bitar efter att ha
spunnit det starkt. Ni gör era eder
till ett medel till bedrägeri mellan
er, *av fruktan* att icke ett folk blir
mer mäktigt än ett annat. Allah
prövar er förvisso därmed och på
uppståndelsens dag kommer
Han att klargöra det för er beträf-
fande vilket ni var oense.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ
بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا ۗ ط تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ
دَخْلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ
مِنْ أُمَّةٍ ۗ ط إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ ۗ ط وَيُبَيِّنَنَّ
لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ٩٣

94. Och om Allah hade tvingat igenom Sin vilja, skulle Han sannerligen ha gjort er *alla* till ett folk, men Han låter den som så önskar irra vilse, och vägleder den som så önskar, och ni skall förvisso ställas till svars för det ni har gjort.

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ^ط
وَلِنَسْأَلَنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ^{٩٤}

95. Och gör icke era eder till ett medel till bedrägeri mellan er, annars kommer er fot att slinta efter det att den har stått stadigt, och ni skall smaka det onda ty ni vände bort *människor* från Allahs väg och ni skall få ett svårt straff.

وَلَا تَتَّخِذُوا الْإِيمَانَ كُمْ دَخْلًا بَيْنَكُمْ
فَتَزِلَّ قَدَمُ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا
السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ^ج
وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ^{٩٥}

96. Och schackra icke bort Allahs förbund för ett futtigt pris. Det som är hos Allah är förvisso bättre för er, om ni bara visste.

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا^ط إِنَّمَا
عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ
تَعْلَمُونَ^{٩٦}

97. Det som ni har skall bli till intet, men det som är hos Allah består för *evigt*. Och Vi kommer sannerligen att ge dem som är ståndaktiga en belöning i överensstämmelse med de bästa av deras gärningar.

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ^ط
وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ^{٩٧}

98. Vem helst som handlar rättfärdigt, vare sig det är en man eller kvinna, och är en troende, kommer Vi förvisso att skänka ett rent liv, och Vi kommer förvisso att ge dem deras belöningar i överensstämmelse med de bästa av deras gärningar.

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً^ج وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ^{٩٨}

99. Och när du läser upp Qur'anen, sök skydd hos Allah mot satan, den förkastade.

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ
الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ^{٩٩}

100. Han har förvisso ingen makt över dem som tror och som sätter sin lit till sin Herre.

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿١٠٠﴾

101. Hans makt råder bara över dem som blir vän med honom och som tillskriver Allah medhjälpare.

إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ
وَ الَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠١﴾

R.14

102. Och när Vi ersätter ett tecken med ett annat, och Allah vet bäst vad Han uppenbarar, säger de: ”Du är ingenting annat än en förfalskare.” Nej, men de flesta av dem vet icke.

وَ إِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ ۗ وَ اللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا يُنزِّلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ ۖ بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

103. Säg: ”Helighetens ande har hämtat ned det med sanning från din Herre, så att Han kan styrka dem som tror och som en vägledning och glädjebudskap för dem som underkastar sig.”

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ
لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ هُدًى وَ بَشْرًا
لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٣﴾

104. Och Vi vet förvisso att de säger att det bara är en människa som lär honom. Men den människas tungomål, vilken de orätt böjer sig mot när de gör denna antydning, är främmande, medan detta är arabiska, klart och tydligt.

وَ لَقَدْ نَعَلِمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ
بَشَرٌ ۖ لِسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ
أَعْجَبِي ۖ وَ هَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٠٤﴾

105. När det gäller de som icke tror på Allahs tecken, kommer Allah förvisso icke att vägleda dem, utan de skall få ett plågsamt straff.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٥﴾

106. Det är bara de som icke tror på Allahs tecken som smider ihop falskhet och det är de som är lögnare.

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكُذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ ۗ وَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكٰذِبُونَ ﴿١٠٦﴾

107. Vem helst som icke tror på Allah efter att ha antagit tron, utom den som tvingas till det bortom gränsen för vad han kan stå ut med fastän hans hjärta förblir ståndaktigt i tron. Men de vilkas hjärtan är nöjda med att förkasta sin tro, över dem kommer Allahs vrede att falla, och för dem kommer det att finnas ett plågsamt straff.

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيْمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيْمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٧﴾

108. Det är för att de har föredragit det nuvarande livet framför det tillkommande, och för att Allah icke vägleder de människor som icke tror.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٨﴾

109. Det är gällande dessa som Allah har satt en försegling över deras hjärtan och öron och ögon. Och det är de som är de likgiltiga.

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغٰفِلُونَ ﴿١٠٩﴾

110. Det är otvivelaktigt de som kommer att stå som förlorare i det tillkommande.

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١١٠﴾

111. Sedan är din Herre förvisso Synnerligen Förlåtande och Barmhärtig, mot dem som utvandrade efter det att de blivit förföljda och sedan strävade hårt för Allahs sak och förblev ståndaktiga,

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ يُغْفِرُ لَهُمْ ذُنُوبَهُمْ وَيَجْزِيهِمْ أَجْرَهُمْ بِحَسَنٍ ﴿١١١﴾

R.15

112. på den dag när varje själ skall komma och föra sin egen talan, och varje själ skall bli fullt vedergäldad för vad den gjort, och de kommer icke att göras någon orätt.

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوْفَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١٢﴾

113. Och Allah framställer liknelsen om en stad som åtnjöt trygghet och frid, dess förnödenheter kom till den i riklighet från varje håll, men den förnekade Allahs ynnestbevis, så Allah lät dess invånare smaka ett liv omsvept av hunger och fruktan som en konsekvens av det de brukade göra.

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً
مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ
مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَأَذَقَهَا اللَّهُ
لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ ﴿١١٣﴾

114. Och det har sannerligen kommit ett sändebud till dem från deras egna led, men de behandlade honom som en lögnare, så straffet hann upp dem medan de var syndare.

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ
فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٤﴾

115. Så åt av de tillåtna och goda ting som Allah har försett er med, och var tacksamma över Allahs frikostighet, om det är Honom ni tillber.

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا
وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ
تَعْبُدُونَ ﴿١١٥﴾

116. Han har endast förbjudit er att äta kött från sådana djur som dör av sig själva och blod och svinets kött och det, över vilket ett annat namn än Allahs har åkallats. Men den som drivs av trängande nöd, utan njutning eller avsikt att överskrida gränserna, då är Allah förvisso Synnerligen Föråtande, Barmhärtig.

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ
الْخِنزِيرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ
أُضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿١١٦﴾

117. Och säg icke, på grund av den falskhet som era tungor yttrar: "Detta är tillåtet och detta är icke tillåtet" som för att smida en lögn om Allah. De som

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتِكُمْ
الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ
تَفْتَرُوهُ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ

smider lögner om Allah har icke framgång. يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

118. Efter en kort förnöjelse kommer det att finnas ett plågsamt straff för dem. مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٨﴾

119. Och även för dem som är judar förbjöd Vi tidigare allt det Vi har förklarat för dig. Och Vi handlade icke fel mot dem, utan de brukade handla fel mot sig själva. وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٩﴾

120. Sedan är din Herre förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig, mot dem som gör fel i okunnighet och därefter ångrar sig och gör bot. ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَعَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٠﴾

R.16

121. Abraham var i sig en nation, alltid lydigt mot Allah, alltid böjd mot Honom, med säkerhet icke bland avgudadyrkarna, إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا ۖ وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢١﴾

122. alltid tacksam över Hans ynnestbevis. Han utvalde honom och vägledde honom till en rak väg.* شَاكِرًا لِأَنْعَمِهِ ۗ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢٢﴾

123. Och Vi skänkte honom det goda i denna världen och i det tillkommande skall han sannerligen vara bland de rättfärdiga. وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۗ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٣﴾

124. Och nu har Vi sänt uppenbarelser till dig som innebär: "Följ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ

*16:122 Att Abraham var en nation i sig själv, betyder att han hade fröet och potentialen till att bilda den stora nation som lovats honom.

Abrahams väg, *han var alltid vänd mot Gud och var icke bland dem som sätter upp likar med Honom.*”

خَيْفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُسْرِكِينَ ﴿١٢٥﴾

125. Straffet för att vanvörda Sabbaten pålades bara dem som hade varit oense om honom, *Abraham och hans religion*, och din Herre kommer förvisso att döma mellan dem på uppståndelsens dag beträffande det om vilket de var oense.*

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ ۗ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٥﴾

126. Och kalla med vishet och goda förmaningsord till din Herres väg och resonera med dem på det sätt som är bäst. Din Herre vet förvisso bäst vem som har irrat bort från Hans väg, och Han känner dem som är rätt vägleda.

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بَاتِّقِ هِيَ أَحْسَنُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٦﴾

127. Och om ni önskar straffa upprorsmakarna, straffa dem då i samma utsträckning som ni har blivit förfördelade, men om ni visar tålmod, då är det förvisso bäst för dem som är tålmodiga.

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ ۗ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٧﴾

128. Och härda du ut med tålmod. Och ditt tålmod är sannernigen bara *möjligt* med Allahs *hjälp*. Och sörj icke över dem, var icke heller bedrövad på grund av deras intriger.

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٨﴾

*16:125 Sammanhanget är tydligt. Inget annat än Abraham och hans obevkliga hängivenhet och trofasthet mot Gud som en enda är under diskussion. Hänvisningen måste därför vara till Abraham och de skillnader som israeliterna hade sinsemellan angående sann tro och uppförande. Många av dem hade fallit offer för olika former av avgudadyrkan och det är möjligt att de, för att rättfärdiga sitt utövande, även tillskrev Abraham detsamma. Sabbaten verkar i detta sammanhang inte enbart vara en dag för vila utan även en dag för rening och bot

129. Allah är sannerligen med dem som är rättfärdiga och dem som gör goda *gärningar*.

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٩﴾

Kapitel 17

BANÍ ÍSRÁ'ÍL

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller etthundratolv verser. Kapitlet kallas även *al-ísrá'*.

Ämnet kring den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, andliga utveckling som beskrevs i det föregående kapitlet upprepas även här. Det uppenbarades för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att hans resa inte skulle upphöra där de profetvärdigheter upphörde som förekommit i Palestina, utan skulle komma att fortsätta mot högre höjder. Således nämns Mose, frid vare med honom, profetvärdighet och att även om han nådde höga nivåer, så kommer Muḥammads, Allahs välsignelser och frid vare med honom, utveckling att bli mycket mer högtgående.

Kapitlet berättar om hur judarna förvisades från Palestina på grund av sina synder och att hårdföra bevakare utsedda av Allah tillsattes över dem. Bevakarna gick fram snabbt på gatorna i deras stad och förstörde slutligen hela staden. Men det står också att Allah åter kommer att förbarma sig över judarna och ge dem ännu ett tillfälle att komma tillbaka till Palestina, så som det skett i vår tid. Det konstateras också att om de inte är ångerfulla och inte förbarmar sig över Allahs tjänare, så kommer Gud Själv fördriva dem från Palestina och då kommer det inte att ske till följd av ett krig med muslimer. I judarnas ställe kommer Gud göra Sina rättfärdiga tjänare till landets härskare. Det är uppenbart att inga muslimer kan få makten i Palestina så länge de inte uppfyller detta kriterium att vara rättfärdiga i Guds ögon.

Därefter nämns de brister som fanns hos judarna under en

period då de var hårdhjärtade och uppvisade snålhet, slösaktighet, sedeslöshet, blodsutgjutelse, förrädiskhet, höghod och bland annat lade sig till med de föräldralösas egendom med mera, och muslimer uppmanas avstå från att göra likadant.

Kapitlet talar sedan till Profeten och förklarar att när han reciterar den Ädla Qur'anen inför de icke troende så är de oförmögna att förstå den, och avgudereri har blivit så ingrott i dem att när han tillkännager läran om Guds enhet för dem, så vänder de ryggen till och går sin väg. De har inget intresse av Guds enhet. Eftersom trolösheten funnit rum i deras hjärtan har även deras tro på domedagen försvunnit. Det folk som inte tror på domedagen och att de en dag ska stå till svars, ökar alltid och ohämmat i synd.

Därefter nämns den vision, genom vilken den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, fick se Palestinas öde och sedan sin egen vidare färd (الإسراء *al-'isrá'*) mot allt högre andliga höjder.

Sedan omnämns ett förbannat träd som syftar på judarna så som det beskrivs i den sista versen av kapitel *al-fátiha* (1:7), och att de ständigt kommer att ådraga sig Guds vrede och även människornas vrede. De som av vana är vreda och hämndlystna liknas vid en eld som slukar all tillväxt, och ödmjuka människor har samma egenskap som våt jord (الْأُتَيْنِ *attín*) i vilken allting kan gro.

Innebörden av detta är således att judarna för alltid kommer att motverka den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, produktiva försök. De kommer att tro att muslimer, som får sin utkomst från jorden, och som är ödmjuka till sin natur, aldrig kommer att kunna vara dem likvärda. Men allt som växer på jorden är ett bevis på att elden aldrig kunnat uppsluka det som Allah låtit växa genom Sina naturlagar. Alla ljuvliga trädgårdar och grönskande ängar vittnar om

detta.

Därefter kommer de verser av den Ädla Qur'anen som inleds med "och förrätta bönen" (اقِمِ الصَّلَاةَ *aqimíssaláta*) (vers 79). De beskriver den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, upphöjda och ärofulla ställning (مَقَامًا مَحْمُودًا *maqámam mahmúdan*). Den Helige Profetens, Allahs frid och välsignelser vare med honom, motståndare kommer således fortsätta alla sina försök att svärta ned honom, men till följd av det kommer Allah ständigt resa upp honom mot en allt högre ställning. Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, andliga utveckling kommer att vara av den grad att han intar en ärofull ställning (مَقَامًا مَحْمُودًا *maqámam mahmúdan*), en ställning som ingen annan tidigare uppnått. Men denna ställning delas inte ut hur som helst, och därför uppmanas han till att ständigt gå upp på nätterna för att be (فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ) *fatahádjad bihi náfilatállak*).

Löftet om att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, verkligen kommer att nå en upphöjd ställning uppfylldes redan under hans livstid och hans opponenter fick se hur han lämnade Mecka i skenbart nederlag. I det här kapitlet finns en profetia i form av en bön om att han åter kommer att träda in i den staden och då förkunna att "Sanningen har kommit och falskheten har försvunnit. Falskhet försvinner sannerligen alltid", (جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ) *dja'al-háqqu wa zaháqal bátil innalbátil kána zahúqan*). Detta är precis som när mörkret försvinner då ljuset kommer.

Vers 86 handlar om själen (أَرْوْحَ *ar-rúh*). När den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tillfrågades av människorna angående själen och vad den egentligen var för något, så uppenbarade Gud för honom att svara att "själen inte är något annat än min Herres befallning" (أَمْرٌ *'ámr*).

De kristna tror på Jesus, frid vare med honom, som Guds själ (رُوحُ اللَّهِ *ruhúllah*) och muslimer använder samma tilltal för honom, men det utmärker inte Jesus, frid vare med honom, på något sätt, eftersom även han skapades genom Guds befallning på samma sätt som allt annat skapades i begynnelsen.

I slutet av kapitlet förtydligas att Jesus, frid vare med honom, inte kan anses vara Guds son enbart för att han föddes utan en far. All lovprisning tillkommer således enbart Allah som inte har något behov av en son; inte heller är någon delaktig i skapelsen av Honom och Han har aldrig varit i behov av att ha någon medhjälpare som kan bistå Honom på grund av Hans svaghet.

مَكْرَمَاتِهَا ١٢

سُورَةُ بَنِي إِسْرَائِيلَ مَكِّيَّةٌ ١٧

آيَاتُهَا ١١٢

Sura BANÍ ÍSRÁ'IL
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

Del 15

2. Prisad vare Han Som tog med Sig Sin tjänare om natten från den heliga moskén till den avlägsna moskén, vars omgivningar Vi har välsignat, så att Vi kunde visa honom *några av Våra tecken*. Han allena är förvisso den Allhörande, den Allseende.

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا ١٥
مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا
الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا ١٦
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ①

3. Och Vi gav Moses boken och Vi gjorde den till en vägledning för Israels barn *och befallde*: ”Tag ni ingen beskyddare bredvid Mig,

وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى
لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا تَتَّخِذُوا مِن دُونِي
وَكَيْلًا ②

4. å, ni, avkomma till dem som Vi skeppade *i arken* med Noak.” Han var sannerligen en tacksam tjänare.

ذُرِّيَّةَ مَن حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ
عَبْدًا شَاكِرًا ③

5. Och i boken uppenbarade Vi för Israels barn *och varnade dem*: ”Två gånger kommer ni förvisso att anstifta ofrid i landet, och ni kommer förvisso att bli ytterst övermodiga.”

وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ
لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ
عُلُوًّا كَبِيرًا ④

6. Så när tiden kom för den första av de två varningarna *att gå i uppfyllelse* sände Vi *några av Våra tjänare* som ägde stor styrka i krig emot er, och de trängde ända in i era hus och det var en varning som *med nödvändighet* måste gå i uppfyllelse.

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ
عِبَادًا أَنَّا أُولُوا بِأْسِ شَدِيدٍ فَجَاسُوا
خِلَالَ الدِّيَارِ ⑤ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ⑥

7. Sedan gav Vi er styrka tillbaka mot dem och hjälpte er med rikedom och barn och gjorde ert antal större.

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ
وَأَمَدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ
أَكْثَرَ نَفِيرًا ٧

8. Om ni uppför er väl, ger ni era egna själar en fördel, och om ni uppför er illa, blir det till skada för er själva. Så när de senare dagarnas utlovade timma kommer, skall de föra er till onåd och träda in i moskén så som de första gången trädde in i den, och så att de fullkomligt måtte förstöra allt det de erövrat.

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ
وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ
الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا
الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَلِيَتَّبِعُوا مَا عَلَوُا تَتْبِيرًا ٨

9. Det kan så vara att er Herre *nu* kommer att ha förbarmande med er, men om ni vänder tillbaka *till ert tidigare tillstånd* kommer Vi också att återvända, och Vi har gjort helvetet till ett fängelse för de icke troende.

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ ۗ وَإِنْ عُدتُّمْ
عُدْنَا ۗ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ٩

10. Denna Qur'an vägleder förvisso till det som är mest rätt och ger de glada budskapen till de troende som handlar rättfärdigt om att de skall få en stor belöning,

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ
وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ١٠

11. och för dem som icke tror på det tillkommande *livet*, har Vi berett ett plågsamt straff.

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ آعَدْنَا
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ١١

R.2

12. Och människan ber om det onda som om hon bad om det goda, och människan hastar.

وَيَدْعُ الْإِنْسَانَ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ
وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ١٢

13. Och Vi har gjort natten och dagen till två tecken och Vi raderade ut nattens tecken genom att låta dagens tecken ersätta den och dagens tecken har Vi gjort ljust så att ni kan söka er Herres givmildhet, och så att ni måtte känna årens antal och *kunskapen* att beräkna. Och allt har Vi förklarat med en utförlig förklaring.

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالتَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ التَّهَارِ مُبْصِرَةً تَتَّبَعُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَتَعَلَّمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابِ ۗ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا ﴿١٣﴾

14. Och varje människas upp-teckning av hennes gärningar har Vi fäst runt hennes hals, och på uppståndelsens dag skall Vi visa henne en bok vilken hon kommer att finna vidöppen.

وَكُلَّ إِنسَانٍ أَلزَمْنَاهُ طَبْرِهٖ فِي عُنُقِهِ ۗ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ﴿١٤﴾

15. ”Läs din bok. Denna dag är din egen själ nog som räkenskapsställare mot dig.”

اقْرَأْ كِتَابَكَ ۗ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٥﴾

16. Den som följer den rätta vägen, följer den bara för sin *egen* själs bästa, och den som irrar vilse, irrar vilse bara till skada för sig *själv*. Och ingen som bär en börda skall bära någon annans börda. Och Vi straffar aldrig förrän Vi har sänt ett sändebud.

مِن اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۗ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۗ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٦﴾

17. Och när Vi ämnar förstöra en bygd, tillåter Vi de inflytelserika bland dem att göra som de *beha-*gar. Så de inlåter sig i alla slags synder i den, till dess att påbudet att straffa den har rättfärdigats. Sedan förstör Vi den fullständigt.

وَإِذَا آرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٧﴾

18. Hur många släktled förintade Vi *icke* efter Noak! Och din Herre är tillräcklig som Kännare av och Åskådare till Sina tjänares synder.

وَكَمَّ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٨﴾

19. För vem helst som önskar det nuvarande livet påskyndar Vi det Vi vill för honom i det, för sådana *av dem* som Vi behagar. Sedan tilldelar Vi honom helvetet, fördömd och förkastad skall han brinna däri.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا
نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ
يَصْلُهَا مَذْمُومًا مَذْحُورًا ①٩

20. Och för vem helst som önskar det tillkommande och strävar efter det som det skall eftersträvas och är en troende, dessa är de vilkas strävande skall finna *sin* uppskattning hos Gud.

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعِيهَا
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ سَعِيهِمْ
مَشْكُورًا ②٠

21. Till alla ger Vi hjälp, till de där så väl som till de här, en gåva från din Herre. Och din Herres gåva är icke begränsad.

كُلًّا نُمِدُّهُمُؤَلَاءٍ وَهُؤَلَاءٍ مِنْ عَطَاءِ
رَبِّكَ ۗ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ
مَحْظُورًا ②١

22. Se, hur Vi har upphöjt några av dem framför andra *i det nuvarande livet*, och det tillkommande skall förvisso vara större i grader *av rang* och större i förträfflighet.

أَنْظُرُ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ ۗ
وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ
تَفْضِيلًا ②٢

23. Så sätt icke upp någon annan gud bredvid Allah, så att du icke sitter ned fördömd och övergiven.

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ
عَنْ مَذْمُومًا مَخْذُومًا ②٣

R.3

24. Din Herre har befallt att *ni* icke tillber någon annan än Honom, och att *ni* visar vänlighet mot era föräldrar. Om en av dem eller de båda når hög ålder hos dig, säg aldrig ett enda ord som uttrycker ogillande eller förebråelser, utan tala alltid vänligt till dem.

وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۗ إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ
الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَهُمَا فَلَا تَقُلْ
لَهُمَا آفٌ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا
قَوْلًا كَرِيمًا ②٤

25. Och sänk av ömhet ödmjukhetens vinge till dem. Och säg: ”Min Herre ha förbarmande med dem så som de tog hand om mig i min barndom.”

وَإخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ
وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْتُ
صَغِيرًا^ط

26. Er Herre vet bäst vad som finns i era sinnen, om ni är rättfärdiga då är Han förvisso Synnerligen Förlåtande mot dem som om och om igen vänder sig till *Honom*.

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ^ط إِنَّ
تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ
غَفُورًا^{٢٦}

27. Och ge släktingen vad som tillkommer honom och till den behövande och den vägfarande och förslösa icke *det du har* i onödan.

وَأْتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ
وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تَبْذُرْ تَبْذِيرًا^{٢٧}

28. Slösarna är i sanning sata-
nernas bröder och satan är otacksam mot sin Herre.

إِنَّ الْمُبْذِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ^ط
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا^{٢٨}

29. Och om du är tvungen att vända dig bort från dem medan du söker din Herres barmhärtighet, som du hoppas på, tala *även* då ett vänligt ord till dem.

وَأِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّنْ
رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا^{٢٩}

30. Och håll icke din hand fastlänkad vid din hals *av ren snålhet* eller sträck den ut i fullständig slösaktighet, annars kommer du att sitta där grundligt smäddad och utblottad.

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ
وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسِطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا
مَّحْسُورًا^{٣٠}

31. Och din Herre utvidgar förvisso *Sitt* underhåll för den Han behagar och begränsar *det för den Han behagar*. Han känner och ser förvisso Sina tjänare fullt ut.

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيَقْدِرُ^ط إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا
بَصِيرًا^{٣١}

R.4

32. Och dröp icke era barn av rädsla för fattigdom. Det är Vi Som försörjer dem och er. Att dräpa dem är sannerligen en svår synd.

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ ۗ
نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ ۗ إِنَّ قَتْلَهُمْ
كَانَ خَطَأً كَبِيرًا ۝٣٢

33. Och gå icke nära otukt, det är förvisso en uppenbar skändlighet och en ond väg.

وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً ۗ
وَسَاءَ سَبِيلًا ۝٣٣

34. Och dröp icke den själ, som Allah har förbjudit, utom för en rättvis sak. Och för den som dräps med orätt, har Vi förvisso givit hans arvinge rätt att *kräva vedergällning*, men låt honom icke överskrida *de föreskrivna* gränserna för dråp, ty *i det får han stöd genom lagen*.

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا
بِالْحَقِّ ۗ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا
لِوَالِيهِ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ
إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا ۝٣٤

35. Och gå icke nära den föräldralöses ägodelar, utom på det bästa sätt, till dess att han når sin mogenhet och uppfyll förbundet, ty frågor kommer att ställas om förbundet.

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۗ وَأَوْفُوا
بِالعَهْدِ ۗ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ۝٣٥

36. Och giv fullt mått när ni mäter och väg med riktig väg, det är till slut det bästa och mest berömliga.

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا
بِالْقِسْطِ السُّبْحَانَ الْمُسْتَقِيمِ ۗ ذَلِكَ خَيْرٌ
وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝٣٦

37. Och följ icke det som du icke har någon kännedom om, örat och ögat och hjärtat, alla dessa skall förvisso kallas till räkenskap.

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۗ
إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ
كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ۝٣٧

38. Och vandra icke högmodigt på jorden ty du kan icke få jorden att rämna, icke heller kan du nå bergens höjd.

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۚ إِنَّكَ لَنْ
تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ
طُولًا ﴿٣٨﴾

39. Allt detta onda är förhatligt i din Herres åsyn.

كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ
مَكْرُوهًا ﴿٣٩﴾

40. Detta är en del av den visdom som din Herre har uppenbarat för dig. Och sätt icke upp någon annan gud bredvid Allah så att du icke blir inkastad i helvetet, fördömd och förkastad.

ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَى إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ
الْحِكْمَةِ ۗ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ
فَتُلْقَى فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا ﴿٤٠﴾

41. Vad! Har er Herre gynnat er med söner och till Sig Självt tagit döttrar från änglarna? Ni kommer förvisso med ett allvarligt uttalande.

أَفَأَصْفِكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ
مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا ۗ إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ
بِغَيْرِ قَوْلٍ عَظِيمٍ ﴿٤١﴾

R.5

42. I denna Qur'an har Vi på olika sätt förklarat *sanningen* så att de måtte bli förmanade, men det bara ökar deras motvilja.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ
لِيذَكَّرُوا ۗ وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾

43. Säg: "Hade det, som de påstår, funnits andra gudar bredvid Honom, då hade *avgudadyrkarna* helt säkert sökt ut en väg till tronens ägare."

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا
لَأَبْتَعُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿٤٣﴾

44. Helig är Han, och Upphöjd långt över det som de påstår.

سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٤﴾

45. De sju himlarna och jorden och de som är där prisar Hans ära och det finns icke någonting som icke prisar Honom med Hans lovprisning, men ni förstår icke deras lovprisning. Han är sannerligen Överseende, Synnerligen Förlåtande.

تَسْبِيحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ
وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ
بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ
إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٥﴾

46. Och när du läser upp Qur'anen, placerar Vi en osynlig slöja mellan dig och dem som icke tror på det tillkommande,

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا
مَسْتُورًا ﴿٤٦﴾

47. och över deras hjärtan har vi dragit ett täckelse så att de icke förstår det, och lät en dövhet drabba deras öron. Och när du i Qur'anen nämner endast din Herre, då vänder de sina ryggar till i motvilja.

وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ
يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا
ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ
وَلَّوْا عَلَى آدْبَارِهِمْ نُفُورًا ﴿٤٧﴾

48. Vi vet bäst vad de lyssnar efter när de lyssnar till dig och när de överlägger enskilt och när syndarna säger: "Ni följer ingen utom en man som är besatt av trolldom."

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِإِذْنِ
إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَى
إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا
رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٤٨﴾

49. Se, hur de hittar på liknelser för dig, och har på så sätt irrat vilse så att de icke kan finna vägen.

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ
فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٩﴾

50. Och de säger: "Vad! När vi har blivit ben och sönderdelade i partiklar skall vi då verkligen resas upp på nytt som en ny skapelse?"

وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا إِنْ
لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٥٠﴾

51. Säg: "Bli ni till stenar eller järn,

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥١﴾

52. eller *något slags* skapat material, som i era sinnen tycks er hårdast, *till och med då skall ni uppresas.*" Sedan kommer de att fråga: "Vem skall återkalla oss till livet?" Säg: "Han Som skapade er den första gången." Fortfarande kommer de att skaka på huvudet åt dig och säga: "När kommer det att ske?" Säg: "Det är kanske nära,

أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ ۚ
فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا ۖ قُلِ الَّذِي
فَطَرَكُمُ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ فَسَيُنْغِضُونَ
إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ ۗ
قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥٢﴾

53. *det kommer att bli* på den dagen när Han kallar på er, då kommer ni att svara och lovprisa Honom och ni kommer att tycka att ni bara levde ett litet tag *i världen.*"

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ
عُتُوبًا وَتَنْتَهُونَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٣﴾

R.6

54. Och säg till Mina tjänare att de *alltid* skall säga det som är bäst. Satan rör förvisso upp oenighet mellan dem. Satan är förvisso en öppen fiende till människan.

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۗ
إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ ۗ إِنَّ الشَّيْطَانَ
كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٤﴾

55. Er Herre känner er bäst. Om Han behagar kommer Han att ha förbarmande med er, eller om Han behagar kommer Han att straffa er. Och Vi har icke sänt dig som en uppsyningsman över dem.

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ ۗ إِنَّ يَشَاءُ يَرْحَمَكُمُ أَوْ
يَنْزِعَ عَنْكُمْ أَنْفُسَكُمْ ۗ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
وَكِيلًا ﴿٥٥﴾

56. Och din Herre känner bäst dem som är i himlarna och på jorden. Och Vi upphöjde några av profeterna över de andra och till David gav Vi Zabûr*.

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۗ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ
عَلَى بَعْضٍ وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿٥٦﴾

*17:56 "Zabûr" betyder psaltaren.

57. Säg: ”Kalla på dem som ni hävdar vara gudar bredvid Honom, då kommer ni att få veta att de icke har någon makt att undanröja bedrävelser från er och icke heller att avvärja dem.”

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفِ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٧﴾

58. De, vilka de åkallar, söker själva sin Herres närhet, till och med de av dem som är närmast, och hoppas på Hans barmhärtighet och fruktar Hans straff. Din Herres straff är förvisso något att frukta.

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۗ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٨﴾

59. Det finns icke en bygd utan att Vi skall förstöra den före uppståndelsens dag eller straffa den med ett svårt straff. Det är nedskrivet i boken.

وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا ۗ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٩﴾

60. Och ingenting kunde hindra Oss från att sända tecken, utom att de föregående folken förkastade dem, men detta var icke ett hinder. Och Vi gav Thamúd kamelkon som ett tydligt tecken men de förkastade det med orätt. Och Vi sänder icke tecken utom för att varna.

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوْلُونَ ۗ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا ۗ وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٦٠﴾

61. Och kom ihåg den tid när Vi sade till dig: ”Din Herre har förvisso omringat folket.” Och Vi gjorde icke synen som Vi visade dig, som något annat än en prövning för människor, liksom även det träd som förbannas i Qur'anen. Och Vi fortsätter varna dem, men det bara ökar dem i stor överträdelse.

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ ۗ وَمَا جَعَلْنَا الرَّءْيَا النَّبِيَّ أَرَيْتَكَ إِلَّا فِتْنَةً ۗ لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ ۗ وَنُخَوْفُهُمْ ۗ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا عَٰكِبًا كَبِيرًا ﴿٦١﴾

R.7

62. Och kom ihåg den tid när Vi sade till änglarna: "Underordna er Adam" och de underkastade sig *alla*, utom Iblis. Han sade: "Skall jag underordna mig någon som Du har skapat av lera?"

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ قَالَ ءَأَسْجُدُ لِمَنْ
خَلَقْتُ طِينًا ۖ ﴿١٦﴾

63. Och han sade: "Vad tänker Du? Kan denne som Du har hedrat över mig vara min överordnade? Om Du ger mig uppskov till uppståndelsens dag, kommer jag helt visst att föra hans efterkommande under min spira, utom några få."

قَالَ أَرَءَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتُ عَلَيَّ
لَئِن آخَرْتَنِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ
ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ۖ ﴿١٧﴾

64. Han (Allah) sade: "Försvinn! Och för vem helst av dem som kommer att följa dig skall helvetet förvisso bli en vedergällning för er alla, en omfattande vedergällning.

قَالَ أَذْهَبُ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ
جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ۖ ﴿١٨﴾

65. Och locka vem du kan av dem med din röst, och driv på dem med dina ryttare och ditt fotfolk och var deras partner beträffande rikedom, och barn, och giv dem löften." Och satan lovar dem ingenting utom bedrägeri.

وَأَسْتَفْزِرُّ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ
بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبُ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ
وَرَجْلِكَ وَشَارِكِهِمْ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّهُمْ ۖ وَمَا يَعِدُّهُمْ
الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۖ ﴿١٩﴾

66. Och beträffande Mina tjänare, skall du förvisso icke ha någon makt över dem, och din Herre är tillräcklig som Beskyddare.

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ ۖ
وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ۖ ﴿٢٠﴾

67. Er Herre är Den Som driver skeppen på havet för er, så att ni kan söka Hans frikostighet. Han är förvisso *alltid* Barmhärtig mot er.

رَبُّكُمْ الَّذِي يُزَيِّجُ لَكُمْ الْفُلْكَ
فِي الْبَحْرِ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۖ إِنَّهُ كَانَ
بِكُمْ رَحِيمًا ۖ ﴿٢١﴾

68. Och när olyckor drabbar er på havet är *alla* som ni åkallar förlorade *för er* utom Han. Men när Han för er tryggt i land, vänder ni er åt sidan, och människan är mycket otacksam.

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ
تَدْعُونَ إِلَّا آيَاهُ ۚ فَلَمَّا نَجَّكُمْ إِلَى الْبَرِّ
أَعْرَضْتُمْ ۗ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٨﴾

69. Känner ni er då säkra på att Han *icke* kommer att låta er sjunka *ned i jorden* på strandkanten eller sända en våldsam sandstorm emot er *och* då kommer ni icke att finna någon beskyddare för er?

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ
يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا
لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٩﴾

70. Eller känner ni er säkra på att Han *icke* kommer att sända tillbaka er ut på det en andra gång, *och* då sända en stormvind mot er och dränker er på grund av er otro? Då kommer ni icke att finna någon hjälpare på det mot Oss.

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى
فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ
فَيَغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ۗ ثُمَّ لَا تَجِدُوا
لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٧٠﴾

71. Vi har sannerligen hedrat Adams barn och burit dem över land och hav och försett dem med goda ting och har upphöjt dem långt högre än många av de andra varelser som Vi skapade.

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ
وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ
عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧١﴾

R.8

72. Kom *ihåg* den dag då Vi skall sammankalla varje folk med deras ledare. Då kommer de som får sin bok i den högra handen att läsa sin bok och de kommer icke att lida ett uns oförrätt.

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ ۗ فَمَنْ
أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ
كِتَابَهُمْ وَلَا يُطْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٢﴾

73. Men den som är blind *för sanningen* i detta livet skall vara blind i det tillkommande och till och med mer vilse från vägen.

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ
أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٣﴾

74. Och de hade nästan förorsakat dig den *svåraste* smärta på grund av det Vi har uppenbarat för dig, så att du skulle hitta på någonting emot Oss annat än det som Vi har uppenbarat och sedan skulle de med säkerhet ha tagit dig till *särskild* vän.

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ
وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٤﴾

75. Och om Vi icke hade styrkt dig *med Qur'anen*, hade du kanske böjt dig litet grand mot dem.

وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدَّتْ تَرَكُنَ
إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٥﴾

76. I så fall skulle Vi ha låtit dig smaka ett fördubblat *straff* i livet och ett fördubblat *straff* i döden, och då skulle du icke ha funnit dig någon hjälpare mot Oss.

إِذَا لَّا ذَنْبُكَ ضَعْفَ الْحَيَاةِ وَضَعْفَ
الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٦﴾

77. Och de är sannerligen nära att leda bort dig från landet så att de kan driva ut dig därifrån, men i så fall skulle de *själva* icke ha stannat efter dig utom en kort tid.

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْأَرْضِ
لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ
خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٧﴾

78. Detta har varit Vår sedvänja med Våra sändebud som Vi sände före dig, och du kommer icke att finna någon förändring i Vår sedvänja.

R.9

سُنَّةٍ مِّنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُّسُلِنَا
عِ ٤ وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٨﴾

79. Förträta bönen från solens nedgång och förbleknande till nattens mörker, och läs upp *Qur'anen* i bönen i gryningen. Att läsa upp *Qur'anen* i gryningen är *särskilt behagligt för Gud*.

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ
الَّيْلِ وَقُرْآنِ الْفَجْرِ ٤ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ
كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٩﴾

80. Och vakna upp för den (*Qur'anen*) *under den senare delen av natten* som en extra tjänst till dig. Det kan så vara att din Herre kommer att upplyfta dig till en ärofull ställning.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ
أَنْ يَّعْبَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٨٠﴾

81. Och säg: ”Å, min Herre, gör mitt inträde till ett gott inträde och låt mig sedan gå därifrån med ett gott gående. Och skänk mig en hjälpande kraft från Dig Själv.”

وَقُلْ رَبِّ ادْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ
وَ اَخْرِجْنِيْ مَخْرَجَ صِدْقٍ وَ اجْعَلْ
لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا ﴿٨١﴾

82. Och förkunna: ”Sanningen har kommit och falskheten har försvunnit. Falskhet försvinner sannerligen *snabbt*.”

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَ زَهَقَ الْبٰطِلُ ۗ اِنَّ
الْبٰطِلَ كَانَ زَهُوْقًا ﴿٨٢﴾

83. Och Vi uppenbarar *gradvis* det av Qur'anen som är en bot och en barmhärtighet för troende, men det bara ökar på syndarnas förlust.

وَ نُنزِلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَاۗءٌ وَ رَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۗ وَ لَا يَزِيْدُ الظَّٰلِمِيْنَ اِلَّا
خَسٰرًا ﴿٨٣﴾

84. Och när Vi skänker människan en ynnest vänder hon sig bort och drar sig undan, och när en olycka drabbar henne hänger hon *sig* åt förtvivlan.

وَ اِذَا اَنْعَمْنَا عَلٰى الْاِنْسٰنِ اَعْرَضَ
وَ نٰبِجٰنِبِهٖ ۚ وَ اِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ اٰن
يُّوْسَا ﴿٨٤﴾

85. Säg: ”Var och en handlar på sitt eget sätt, och er Herre vet väl vem som är bäst vägled.”

قُلْ كُلٌّ يَّعْمَلُ عَلٰى سٰكِلَتِهٖ ۖ فَرُبُّكُمْ
ۙ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ اَهْدٰى سَبِيْلًا ﴿٨٥﴾

R.10

86. Och de frågar dig om själen. Säg: ”Själen finns till genom min Herres befallning, och ni har endast givits helt litet av kunskapen *om den*.”

وَ يَسْئَلُوْنَكَ عَنِ الرُّوْحِ ۗ قُلِ الرُّوْحُ
مِنْ اَمْرِ رَبِّيْ ۚ وَ مَا اُوْتِيْتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ
اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٨٦﴾

87. Och om Vi behagade kunde Vi förvisso ta bort det som Vi har uppenbarat för dig *och* då skulle du icke finna dig någon beskyddare mot Oss,

وَ لِيْنُ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِيْ اَوْحَيْنَا
اِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُكَ بِهٖ عَلَيْنَا وَ كِيْلًا ﴿٨٧﴾

88. utom barmhärtighet från din Herre. Hans nåd mot dig är förvisso stor.

إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۗ إِنَّ فَضْلَهُ
كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٨﴾

89. Säg: ”Om människor och Djinner skulle gå samman för att framställa denna Qur'anens like, kunde de icke framställa dess like även om de hjälpte varandra.”

قُل لِّئِن اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ
أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ
بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ
ظَهِيرًا ﴿٨٩﴾

90. Och Vi har förvisso framställt alla slags liknelser på olika sätt för mänskligheten i denna Qur'an, men de flesta människor förkastar allting utom otro.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ
مِن كُلِّ مَثَلٍ ۗ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ
إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٠﴾

91. Och de säger: ”Vi kommer icke att tro dig förrän du låter en källa springa fram ur jorden för oss,

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا
مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩١﴾

92. eller om du har en trädgård med dadelpalmer och vinrankor och låter strömmar forsa fram i riklighet i dess mitt,

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ
فَتَفْجُرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩٢﴾

93. eller om du låter himlen falla ned över oss i bitar så som du har påstått, eller om du visar oss Allah och änglarna ansikte mot ansikte,

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا
كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بَالِلِهِ وَالْمَلَكَةَ قَبِيلًا ﴿٩٣﴾

94. eller om du har ett hus av guld eller om du stiger upp till himlen, och vi kommer icke att tro på din uppstigning förrän du till oss sänder ned en bok som vi kan läsa.” Säg: ”Helig är min

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُرْحٍ أَوْ
تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ ۗ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ
حَتَّىٰ تُنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ ۗ

Herre! Jag är inget annat än en människa sänd som en budbärare.”

قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا
بَشَرًا رَسُولًا ٩٤

R.11

95. Och ingenting hindrade människor från att tro när vägledningen kom till dem utom att de sade: ”Har Allah sänt en människa som budbärare?”

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ
الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ
بَشَرًا رَسُولًا ٩٥

96. Säg: ”Hade det funnits änglar som promenerade omkring i frid och ro på jorden, skulle Vi förvisso ha sänt ned en ängel från himlen till dem som budbärare.”

قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ
مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ
مَلَكَاتًا رَسُولًا ٩٦

97. Säg: ”Allah är tillräcklig som vittne mellan mig och er, Han känner och ser helt väl Sina tjänare.”

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ٩٧

98. Och bara den som Allah vägleder, är rätt vägled, men när det gäller dem som Han lämnar att irra vilse, kommer du icke att finna några hjälpare för dem förutom Han. Och på uppståndelsens dag skall Vi samla ihop dem framstupa på sina ansikten, blinda, stumma och döva. Deras vistelseort skall vara helvetet, varje gång det försvagas skall Vi öka flammorna för dem igen.

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ
فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ
وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ
عُمِيًّا وَبُكْمًا وَصُمًّا مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ
كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ٩٨

99. Det är deras vedergällning för att de förkastade Våra tecken och sade: ”Vad! När vi har förvandlats till ben och nedbrutna partiklar, skall vi då verkligen resas upp som en ny skapelse?”

ذَلِكَ جَزَاءُ وَّهُمْ بِآيَاتِنَا
وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا إِنْ
لَمُبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ٩٩

100. Ser de icke att Allah Som skapade himlarna och jorden har makt att skapa deras like? Och Han har fastställt en tid för dem, det råder inget tvivel om det. Men syndarna kommer att förkasta allt utom otron.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ
وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ ۗ فَأَبَى
الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿١٠٠﴾

101. Säg: "Även om ni ägde min Herres skatter av barmhärtighet, skulle ni förvisso hålla dem tillbaka av rädsla att förbruka dem, ty människan är småsnål."

قُلْ لَوْ أَنَّكُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ
رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ ۗ
ۚ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٠١﴾

R.12

102. Och Vi gav helt säkert Moses nio uppenbara tecken. Så fråga då Israels barn om det. När han kom till dem, sade Farao till honom: "Jag tror att du, å, Moses, är besatt av trolldom."

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
فَسَأَلَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ
لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ
مَسْحُورًا ﴿١٠٢﴾

103. Han sade: "Du vet mycket väl att ingen annan än himlarnas och jordens Herre har sänt ned dessa tecken som så många bevis, och jag anser förvisso dig, å Farao, vara en fördärvad man."

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا
رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي
لَأَظُنُّكَ إِفْرِعَوْنَ مَثْبُورًا ﴿١٠٣﴾

104. Så han beslutade att driva ut dem ur landet, men Vi dränkte honom och dem som var med honom, alla tillsammans.

فَأَرَادَ أَنْ يَنْسِفَهُمْ مِّنَ الْأَرْضِ
فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٤﴾

105. Och efter honom sade Vi till Israels barn: "Bo ni i landet. Och när tiden för löftet rörande de yttersta dagarna kommer, skall Vi föra er samman en gång till."

وَقُلْنَا مَنِ بَعْدِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا
الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ
جُنَّا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٥﴾

106. Och i sanning har Vi sänt ned den, och med sanning har den stigit ned. Och Vi har bara sänt dig som en glädjebudbärare och som en förmanare.

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ
وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٦﴾

107. Och Vi har delat upp Qur'anen i delar så att du kan läsa den till och från för mänskligheten och Vi har sänt ned den gradvis.

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى
مُكْتٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿١٠٧﴾

108. Säg: "Vare sig ni tror på den eller icke tror, faller de, till vilka kunskap har givits dessförinnan, ödmjukt ned till marken på sina ansikten, när den läses upp för dem,

قُلْ أَمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ
أَوْتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ
يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٨﴾

109. och de säger: 'Helig är vår Herre. Vår Herres löfte måste nödvändigtvis gå i uppfyllelse.'

وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّآ إِنَّ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا
لَمَفْعُولًا ﴿١٠٩﴾

110. De faller gråtande ned på sina ansikten och det ökar ödmjukheten hos dem.

وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ
خُشُوعًا ﴿١١٠﴾

111. Säg: "Åkalla Allah eller Rahmán. Vilket namn ni än använder när ni ber till Honom, är de allra vackraste namnen Hans. Och uttala icke din bön högt, uttala den icke heller alltför tyst, utan sök ett sätt däremellan."

قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ
أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُتُ بِهَا
وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١١١﴾

112. Och säg: "All lovprisning tillhör Allah, Som icke har tagit Sig någon son, och Som icke har någon medhjälpare i Sitt kungari-

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ

ke, icke heller har Han någon till att hjälpa *Sig* på grund av någon svaghet.” Och prisa Hans storhet med all lovprisning.

لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكِبْرُهُ تَكْبِيرًا ۝

Kapitel 18

AL-KÁHF

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller etthundraelva verser.

Det uppenbarades under det fjärde eller det femte året efter den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, anspråk.

Kapitel *al-káhf* inleds med det som tidigare nämnts i kapitel *baní isrá'íl*, nämligen att det tydligt och kraftfullt konstateras att Jesus, frid vare med honom, var en människa. Det beskrivs tydligt att de som anser honom vara Guds son inte har någon aning om hur han föddes eller att Gud inte är avlad och att Han inte avlar. De yttrar en fruktansvärd lögn om Allah och deras påstående är grundlöst.

Därefter nämns de tidiga kristna som, för att värna om tron på Guds enhet, lämnade livet ovan jord och tog sin tillflykt till grottor. Innan detta grottfolk (أَصْحَابُ الْكُهْفِ *ass-háb-ul-káhf*) beskrivs har det i de inledande verserna konstaterats att alla materiella välsignelser som människor tilldelats i detta liv enbart är till för att pröva dem, men en tid kommer då de skall berövas dem och de skall ges till dem som för Guds skull lämnat bekvämligheten ovan jord och föredragit ett liv i grottor.

Därefter framställs bilden av två paradiser, det vill säga trädgårdar, som exempel, och det står att en person skryter inför en annan på grund av dem och säger att han tilldelats allt detta medan den andre är tomhänt. Men samtidigt varnas han också för att Guds vredes vindstorm skall drabba hans trädgårdar så att de ödeläggs helt. Samma tema som i orden ”ofruktsam jord” (صَعِيدًا جُرُزًا) (*sa'idan djuruzan*) (vers 9) har upprepats här igen.

I kapitlet berättas även om en *bildlig* resa som profeten Moses, frid vare med honom, och Jesus, frid vare med honom, företog, där de visades den yttersta tidsgränsen för sitt folk och den plats utpekades för dem där den andliga näringens fisk återvänder till havet. Detta visar på kristendomens situation och att den hade förlorat sin andlighet före islams ankomst.

Sedan gestaltas den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, i form av den fromme man som man i allmänheten kallar (خضر *khidr*) och det berättas att den vishet som gavs åt honom var utom räckhåll för profeten Moses, frid vare med honom. För att uppnå den visheten krävs ett tålmod som profeten Moses, frid vare med honom, inte tilldelats. Men den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, har givits kännedom om Guds vishet och således givits en högre ställning än Moses, frid vare med honom.

Därefter berättas det om Dhu'l Qarnain, vilket syftar på den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och att han kommer att tilldelas herraväldet över två epoker. Den ena över islams början (الْأَوَّلِينَ *al-áwalín*), och sedan över den epok som skulle komma därefter (الْآخِرِينَ *al-ákhārín*), det vill säga den Utlovade Messias tid som egentligen också är Profetens tid. De detaljer som återges kring Dhu'l Qarnains resor innehåller flera antydningar som inte kan återberättas här, men en sak är säker, nämligen att spridningen av den Helige Profetens anhängare, Allahs välsignelser och frid vare med honom, även kommer breda ut sig i väst där man kan se solen gå ner i det grumliga vatten som består av folkets felaktiga uppfattningar, och i öst kommer resan fortsätta till det land bortom vilket det inte finns något skydd mellan solen och marken.

I slutet av kapitlet framgår tydligt att det beskriver kristendomens uppgång och fall. Uppgången kom till följd av de

inledande monoteisterna, och fallet orsakades av att läran om en enda Gud förvanskades och ledde till att tusentals helgon blev målet för människors dyrkan. I slutet av kapitlet ställs en fråga till dem som inte tror på den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, med ordalydelsen: ”Tror de icke troende att de kan ta Mina tjänare till beskyddare istället för Mig?”

Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, gavs en djup insikt om att detta kapitel handlar om ”antikrist” (الدَّجَالُ *ad-dadjál*). Han förklarade således att den som läser de inledande och avslutande tio verserna av kapitlet kommer att skyddas från den vedermöda som antikrists attacker kommer att orsaka. Trots att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, var en människa uppmanade Gud honom att även förkunna att han blott var en människa, men en sådan människa som var ren från all slags avgudadyrkan. Och den som önskar lära känna Allah, bör också göra sig ren från all slags avgudadyrkan. Här beskrivs en profetia om att uppenbarelser från Gud kommer att fortsätta även i framtiden; Allah kommer att samtala med dem av Sina rättfärdiga tjänare som håller sig borta från avgudadyrkan.

Sura AL-KÁHF
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
2. All lovprisning tillhör Allah, Som har sänt ned boken till Sin tjänare och Han placerade icke någon skevhet i skapandet av honom eller den.* الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ
وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ①
3. Han har gjort den till en väktare så att den måtte ge en varning om en svår tuktan från Honom och att den måtte ge de troende som gör goda gärningar de glada budskapen om att de skall få en riklig belöning, قِيمًا لِيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِمَّنْ لَدُنْهُ
وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ②
4. i vilken de för alltid skall få förbli, مَا كَثِيرٌ فِيهِ آدَاءٌ ③
5. och att den måtte varna dem som säger: "Allah har tagit Sig en son." وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ④
6. De har ingen kunskap därom, det hade icke heller deras fäder. Förfärligt är det ord som kommer ur deras munnar. De säger ingenting annat än en lögn. مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ ⑤
كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ ⑤
إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ⑥

18:2 Pronominet "han, honom" (هُ hu) i ordet "för honom, hans" (لَهُ láhu) kan tillämpas både för Allahs tjänare som är mottagaren av skriften, och för skriften själv. Det kan således inte översättas till svenska med ett pronomen som innefattar båda samtidigt. Om man översätter det som "Allah har icke placerat någon skevhet i skapandet av den" så utsluts den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, från detta löfte om renhet. Om man översätter det som "Allah har icke placerat någon skevhet i skapandet av honom" så utelämnas skriften ur denna okränkbarhet. För att lösa detta problem har vi i översättningen av versen tagit fasta på versens innebörd snarare än de enskilda ordens betydelse.

7. Det kan så vara att du kommer att sörja dig själv till döds, sörjande över dem, om de icke tror på denna predikan.

فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ عَلَىٰ آثَارِهِمْ
إِن لَّمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ﴿٧﴾

8. Vi har sannerligen gjort allt som finns på jorden till en prydning för den, så att Vi kan pröva dem angående vem av dem som är bäst i uppförande.

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا
لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٨﴾

9. Och Vi skall göra allt det som finns på den till en ofruktsam jord.

وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴿٩﴾

10. Tror du att grottans och inskriftens folk var ett under bland Våra tecken?

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ
وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِن آيَاتِنَا عَجَبًا ﴿١٠﴾

11. När några få av de unga männen tog sin tillflykt till grottan för att få skydd, sade de: "Vår Herre skänk barmhärtighet från Dig Självt över oss, och utrusta oss med rätt vägledning i vår sak."

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا
رَبَّنَا آتِنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا
مِن أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١١﴾

12. Så i grottan hindrade Vi dem från att höra nyheter från världen utanför i grottan under några år.

فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ
عَدَدًا ﴿١٢﴾

13. Sedan uppreste Vi dem så att Vi kunde veta vilken av de två grupperna som bäst hållit räkenskap över den tid de hade stannat kvar.

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحَرْبَيْنِ أَحْصَى
لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ﴿١٣﴾

R.2

14. Vi kommer att berätta deras historia med sanning för dig. De var ynglingar som trodde på sin Herre och Vi ökade dem i vägledning.

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ
فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴿١٤﴾

15. Och Vi styrkte deras hjärtan när de stod upp och sade: "Vår Herre är himlarnas och jordens Herre. Vi skall aldrig åkalla någon annan gud bredvid Honom, *ty om vi gjorde det*, skulle vi sannerligen ha yttrat något befängt.

وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبَّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذْ شَطَطًا ١٥

16. Dessa, vårt folk, har tagit *andra* gudar att tillbedja bredvid Honom. Varför visar de icke en klar befogenhet beträffande dem? Och vem är mer orättfärdig än den som hittar på en lögn om Allah?

هَؤُلَاءِ قَوْمًا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا ١٦ لَوْلَا يُاتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ ١٧ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ١٨

17. Och *nu* när ni har dragit er tillbaka från dem och från det de tillber bredvid Allah, sök då skydd i grottan. Er Herre kommer att breda ut Sin barmhärtighet för er och kommer att göra det bekvämt för er i *denna* er sak."

وَإِذِ اعْتزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأْوُوا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا ١٧

18. Och du kunde se solen, när den gick upp, röra sig bort från deras grotta på höger sida, och när den gick ned, röra sig förbi dem mot vänster, och de var i ett rymligt hålrum *i grottan*. Detta är bland Allahs tecken. *Endast* den som Allah vägleder är rätt vägledad, men för den som Han lämnar att irra vilse, kommer du icke att finna varken någon hjälpare *eller* vägledare.

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزْوُرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ١٨ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ ١٩ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ٢٠ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا ٢١

R.3

19. Du kanske anser dem vakna medan de sover och Vi skall låta dem vända sig till höger och till

وَتَحْسَبُهُمْ آيِقَاطًا وَهُمْ رُقُودٌ ٢٢ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ ٢٣

vänster, och deras hund sträck-
er ut sina framben på tröskeln.
Om du hade tagit dig en titt på
dem, skulle du förvisso ha vänt
dig bort från dem i fruktan och
förvisso fyllts med bävan för dem.

وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ^ط
لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا
وَلَمَلَّيْتَ مِنْهُمْ رُعبًا^{١٩}

20. Och så uppreste Vi dem på
det att de måtte fråga varandra.
En av dem sade: ”Hur länge har
ni varit här?” De sade: ”Vi har
varit kvar i en dag eller under en
del av en dag.” *Andra* sade: ”Er
Herre vet bäst *tiden* ni har varit
här. Sänd nu en av er med dessa
era silvermynt till staden, och låt
honom se vilken av dess *invånare*
som har den renaste födan, och
låt honom hämta förnödenheter
åt er därav. Och låt honom vara
hjärtlig, men låt honom icke
berätta för någon om er,

وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ^ط قَالَ
قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ^ط قَالُوا لَبِئْنَا
يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ^ط قَالُوا رَبُّكُمْ
أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ^ط فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ
بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ
أَيُّهَا أَرْزُقِي طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ
وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا^{٢٠}

21. ty om de skulle överrumpla
er, kommer de att stena er eller
tvinga er att återvända till deras
religion och då kommer ni
aldrig att ha framgång.”

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا
إِذَا أَبَدًا^{٢١}

22. Och sålunda visade Vi dem
för folket så att de kunde veta att
Allahs löfte var sant och att det
icke fanns något tvivel beträffan-
de timmen. Och *kom ihåg den tid*
då människor tvistade sinsemel-
lan om dem och *några* sade: ’Res
upp en byggnad över dem.’ Deras
Herre kände dem bäst. De som
vann sin poäng sade: ”Vi skall
förvisso bygga en plats för tillbed-
jan över dem.”*

وَكَذَلِكَ آعْزَنَّا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ
وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا^{٢٢}
إِذِيتَنَّا زُعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا
ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُيُوتًا^ط رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ^ط
قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ
لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا^{٢٣}

*18:22 ”Res en byggnad över dem” betyder att man ska bygga ett minnesmärke över platsen för deras grottor.

23. Några säger: ”De var tre, den fjärde var deras hund”, och andra säger: ”De var fem, den sjätte var deras hund”, och de gissar på måfå. Och än andra säger: ”De var sju, den åttonde var deras hund.” Säg: ”Min Herre vet bäst vilket deras rätta antal var. Mycket få är de som vet något om dem.” Så tvista icke om dem utom i en tillfällig diskussion. Sök icke heller information om dem från någon av dem.

R.4

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةً رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ
وَيَقُولُونَ خَمْسَةً سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ
رَجْمًا بِالْغَيْبِ ۗ وَيَقُولُونَ سَبْعَةً
وَأَثْمُهُمْ كَلْبُهُمْ ۗ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ
بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ ۗ فَلَا
تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا ۗ وَلَا
تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ۗ

24. Och säg icke om något: ”Det skall jag göra imorgon”,

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكِ
عَدَا ۗ

25. såvida icke Allah skulle vilja det. Och kom ihåg din Herre när du glömmet och säg: ”Jag hoppas min Herre skall vägleda mig till det som till och med är närmare den rätta vägen än detta.”

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۗ وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا
نَسِيتَ وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنِي رَبِّي
لَأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا ۗ

26. Och de stannade i sin grotta i tre hundra år och till det lade de nio.

وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ
وَأَرْزَادُوا تِسْعًا ۗ

27. Säg: ”Allah vet bäst hur länge de var kvar i den.” Det osedda i himlarna och på jorden tillhör Honom. Vilken syn har Han icke, och vilken hörsell! Det finns ingen hjälpare för dem förutom Honom och Han låter icke någon ha del i Hans makt.

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا ۗ لَهُ غَيْبُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ أَبْصُرْ بِهِ وَأَسْمِعْ ۗ
مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ ۗ وَلَا يُشْرِكُ
فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ۗ

28. Och läs upp det som har uppenbarats för dig av din Herres bok. Det finns ingen som kan ändra Hans ord, och du kommer icke att finna någon fristad utom hos Honom.

وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ ۗ
لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ ۗ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ
مُلْتَحَدًا ۝٢٨

29. Och håll dig själv nära dem som åkallar sin Herre morgon och afton och söker Hans välbehag, och låt icke dina ögon gå bortom dem, sökande det världsliga livets prydnader. Och lyd icke den vars hjärta Vi har gjort obekymrat om Vår ihåggommelse och som följer sina låga begär, och vars fall överskrider alla gränser.

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ
رَبَّهُمْ بِالْغَدُوءِ وَالْعِشِيِّ يَرِيدُونَ
وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنُكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ
زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَلَا تُطِعْ مَنْ
أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنِ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ
وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا ۝٢٩

30. Och säg: "Det är sanningen från din Herre. Låt därför den tro som så vill och låt den låta bli att tro som vill det." Vi har sannerligen förberett en eld för syndarna, vars *flammande* baldakin skall omsvepa dem. Och om de ropar på hjälp kommer de att hjälpas med vatten likt smält bly, vilket kommer att skälla *deras* ansikten. Hur vidrig är icke drycken och hur ond är icke elden som vistelseort.

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ ۗ فَمَنْ شَاءَ
فَلْيُؤْمِرْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ۗ إِنَّا
أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا ۗ أَحَاطَ بِهِمْ
سُرَادِقُهَا ۗ وَإِنْ يَسْتَعِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ
كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ ۗ بِئْسَ
الشَّرَابُ ۗ وَسَاءَتْ مَرْتَفَقًا ۝٣٠

31. Beträffande dem som tror och gör goda gärningar, låter Vi förvisso icke belöningen gå förlorad för dem som gör goda gärningar.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا
لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ۝٣١

32. Det är dessa som kommer att få evighetens trädgårdar genomflutna av floder. Däri kommer de

أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُجَلَّونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ

att smyckas med armband av guld och kommer att bära gröna dräkter av fint silke och tung brokad, vilande däri på uppresta schäslonger. Hur god är icke belöningen och hur utmärkt är icke viloplatsen.

مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ
سُنْدِسٍ وَاسْتَبْرَقٍ مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى
الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ
مُرْتَفَقًا ٣٤

R.5

33. Och framställ liknelsen om två män för dem, en av dem försåg Vi med två trädgårdar med druvor och omgärdade dem med dadelpalmer och mellan de två placerade Vi sädesfält.

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا
لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ
وَ حَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَ جَعَلْنَا بَيْنَهُمَا
زُرْعًا ٣٣

34. Var och en av trädgårdarna avkastade frukt i överflöd och svek icke det ringaste i det. Och mellan de två lät Vi en flod strömma.

كُنَّا الْجَنَّتَيْنِ إِتَتْهُمَا وَلَمْ تَطْلُم مِّنْهُ
شَيْئًا ۗ وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا ٣٤

35. Och han hade frukt i överflöd. Och han sade till sin följeslagare i det att han skrytsamt tvistade med honom: "Jag är rikare än du i förmögenhet och starkare i människors respekt."

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ
يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ
نَفَرًا ٣٥

36. Och han gick in i sin trädgård medan han gjorde fel mot sin själ. Han sade: "Jag tror icke att detta någonsin kommer att förgås,

وَ دَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ ۗ قَالَ
مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ٣٦

37. och jag tror icke timmen någonsin kommer. Och även om jag någonsin förs tillbaka till min Herre, kommer jag förvisso att finna en bättre tillflyktsort än denna."

وَ مَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً ۗ وَلَئِنْ
رُدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا
مُّتَقَلِّبًا ٣٧

38. Hans följeslagare sade till honom medan han pratade med honom: "Tror du icke på Honom Som först skapade dig av stoft, sedan från en sädesdroppe och sedan formade dig till en fullkomlig människa?"

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ
ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا ۝٣٨

39. Men för min del tror jag att endast Allah är min Herre och jag kommer icke att sätta upp någon bredvid min Herre,

لِكِنَّمَا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي
أَحَدًا ۝٣٩

40. och varför sade du icke när du gick in i din trädgård: 'Endast det som Allah vill kommer att ske. Det finns ingen makt utom hos Allah.' Om du ser mig som ringare än dig själv i rikedom och avkomma,

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتِكَ قُلْتَ مَا شَاءَ
اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ۚ إِن تَرَنِ أَنَا أَقَلُّ
مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ۝٤٠

41. kan det vara så att min Herre kommer att ge mig någonting bättre än din trädgård, och kommer att sända en åskvigg från himlen över den, så att den blir till en bar och kal mark,

فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ
جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ
السَّمَاءِ فَتُصْبِحُ صَعِيدًا زَلَقًا ۝٤١

42. eller att dess vatten sjunker in i jorden så att du icke kan lyckas finna det."

أَوْ يُصْبِحَ مَأْوَاهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ
طَلَبًا ۝٤٢

43. Och hans frukt blev verkligen förstörd och han började vrida sina händer klagande över det han hade gett ut på den och allt hade fallit ned på sina gallerverk. Och han sade: "Om jag ändå icke hade satt någon vid min Herres sida!"

وَأَحِيطَ بِشَمْرِهِ فَاصْبَحَ يَقْلَبُ كَفْيِهِ
عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ
عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ
بِرَبِّي أَحَدًا ۝٤٣

44. Och han hade ingen grupp som kunde hjälpa honom mot Allah, icke heller förmodade han att försvara sig själv.

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا ۝٤٤

45. Vid ett sådant tillfälle *kommer* beskyddet *endast* från Allah, den Sanne. Han är Bäst i att belöna och Bäst beträffande det slutgiltiga resultatet.

هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ ۖ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا
وَعَوْنًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٥﴾

R.6

46. Och framställ liknelsen om denna världens liv för dem. Det är likt vattnet som Vi sänder ned från skyn, och jordens växtlighet blandar sig med det, och sedan blir det torrt gräs, brutet i bitar som vinden sprider. Och Allah har full makt över allting.

وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا
أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ
الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ
الرِّيحُ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
مُّقْتَدِرًا ﴿٤٦﴾

47. Rikedom och barn är denna världens prydnad. Men varaktiga goda gärningar är bättre i din Herres ögon när det gäller *omedelbar* belöning, och bättre när det gäller *framtida* hopp.

الْأَمْوَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ
ثَوَابًا وَخَيْرًا أَمَلًا ﴿٤٧﴾

48. Och *betänk* den dag när Vi skall röja undan bergen och du kommer att se jordens folk marschera fram *mot varandra* och Vi skall samla ihop dem och icke lämna kvar någon av dem.

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ
بَارِزَةً ۗ وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ
أَحَدًا ﴿٤٨﴾

49. Och de kommer att ställas upp för din Herre *stående* på led, *och det kommer att sägas till dem:* ”Nu har ni kommit till Oss så som Vi först skapade er. Men ni trodde att Vi icke ämnade fastställa en tid för *uppfyllandet* av Vårt löfte till er.”

وَعَرْضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا ۖ لَقَدْ جِئْتُمُونَا
كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۗ بَلْ
رَعِمْتُمْ أَلَّا نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿٤٩﴾

50. Och *deras gärningars* bok kommer att placeras *inför dem* och du kommer att se de skyldiga vara rädda för det som finns i den, och de kommer att säga: "Å, ve oss! Vilken slags bok är detta! Den utelämnar ingenting, litet eller stort, utan har bevarat det." Och de kommer att finna att allt det de gjorde möter *dem*, och din Herre felar icke mot någon.

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمَجْرِمِينَ
مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُوَيْلَتَنَا مَا لِ
هَذَا الْكِتَابِ لَا يُعَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا
كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا
حَاضِرًا ۗ وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ۝٤٠

R.7

51. Och *kom ihåg den tid* när Vi sade till änglarna: "Underkasta er Adam", och de underkastade sig *alla*, utom Iblis. Han var *en* av Djinnerna, och han var olydig mot sin Herres befallning. Vill ni då ta honom och hans avkomma till vänner istället för Mig fastän de är era fiender? Ont är syndarnas utbyte.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۗ كَانَ مِنَ الْجِنِّ
فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ ۗ أَفَتَتَّخِذُونَهُ
وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ
عَدُوٌّ ۗ بئس لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ۝٤١

52. Jag har icke tagit dem till vittnen under skapelsen av himlarna och jorden, icke heller deras egen skapelse, icke heller kunde Jag ta dem som leder *människor* vilse till *Mina* medhjälpare.

مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ ۗ وَمَا كُنْتُمْ مَتَّخِذِ
الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ۝٤٢

53. Och *tänk på* den dag när Han kommer att säga: "Kalla på dem som ni ansåg vara *Mina* medhjälpare." Då kommer de att kalla på dem, men de kommer icke att svara dem, och Vi skall placera ett hinder mellan dem.

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ
رَعِمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ۝٤٣

54. Och de skyldiga skall se elden och inse att de kommer att falla däri, och de skall icke finna någon utväg ur den.

وَرَأَى الْمَجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ
عَلَىٰ مَوَاقِعُهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ۝٤٤

R.8

55. Och Vi har förvisso förklarat alla slags liknelser på olika sätt i denna Qur'an för mänsklighetens *bästa*, men av allting är människan den mest grälsjuka.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ۗ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٥﴾

56. Och ingenting hindrade folk från att tro eller från att söka förlåtelse från sin Herre när vägledningen kom till dem, utan de valde att följa de tidigare folkens kurs *med samma följder*, eller *väntade på att Allahs straff* skall komma rakt på dem.

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٦﴾

57. Och Vi sände icke sändebuden utom som glädjebudbärare och som varnare. Och de som icke tror strider med falska medel på det att de måtte avvisa sanningen därmed. Och de tar Mina tecken och det de varnas för *bara* som ett skämt.

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۚ وَيَجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٧﴾

58. Och vem är mer orättfärdig än den som blir påmind om sin Herres tecken men vänder sig bort från dem, och glömmer det hans händer har sänt i förväg? Vi har sannerligen lagt slöjor över deras hjärtan så att de icke kan förstå det, och en dövhet i deras öron. Och om ni kallar dem till vägledning kommer de aldrig att acceptera den.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدُهُ ۗ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۗ وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٥٨﴾

59. Och din Herre är Synnerligen Förlåtande, full av Barmhärtighet. Om Han skulle gripa dem

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ ۗ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلَسَهُمْ

för vad de har förtjänat, då skulle Han förvisso ha påskyndat straffet för dem. Men de har en fastställd tid mot vilken de icke kommer att finna någon tillflykt.

الْعَذَابُ ۖ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا
مِنْ دُونِهِ مَوْبِلًا ﴿٥٩﴾

60. Och dessa städer, Vi förstörde dem när de begick orättfärdigheter. Och Vi fastställde en tid för deras förintelse.

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا
وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ﴿٦٠﴾

R.9

61. Och kom ihåg den tid när Moses sade till sin unge följeslagare: ”Jag kommer icke att upphöra förrän jag når de två havens föreningspunkt, annars måste jag resa vidare i århundraden.”

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ
أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦١﴾

62. Men när de nådde de två havens korsning, glömde de sin fisk och den fann vägen till haven och försvann snabbt.

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا
فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦٢﴾

63. Och när de gått bortom den platsen sade han till sin unge följeslagare: ”Hämta vår morgonmåltid till oss. Vi har sannerligen lidit av mycken trötthet på grund av denna vår resa.”

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ إِنِّي جَدَاءْنَا
لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴿٦٣﴾

64. Han svarade: ”Såg du när vi begav oss till klippan för att vila och jag glömde fisken, och ingen utom satan lät mig glömma att nämna det för dig, hur den fann vägen till havet på ett förunderligt sätt?”

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ
فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسِيهِ إِلَّا
الشَّيْطَانُ بَلْ أَنْ أَذْكَرُهُ ۚ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ
فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٤﴾

65. Han sade: ”Det är vad vi har sökt.” Så de återvände båda och följde sina fotspår tillbaka.

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ ۚ فَارْتَدَّآ إِلَىٰ
أَثَارِهِمَا قَصَصًا ﴿٦٥﴾

66. Då fann de en av Våra tjänare vilken Vi hade skänkt Vår barmhärtighet, och som Vi hade lärt kunskap från Oss Själva.

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً
مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٦﴾

67. Moses sade till honom: ”Får jag följa dig på villkor att du lär mig *något om* den vägledning som du blivit lärd?”

قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَن
تُعَلِّمَنِي مِمَّا عَلَّمْتَ رُسُلًا ﴿٦٧﴾

68. Han svarade: ”Du kan icke hålla mig sällskap med tålmod,

قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٨﴾

och hur kan du ha tålmod med ting, vilka du icke fattar kunskapen om?”

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ
خَبْرًا ﴿٦٩﴾

70. Han sade: ”Om Allah behagar, kommer du att finna mig tålmodig och jag skall icke vara olydig mot dig beträffande någonting.”

قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا
وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٧٠﴾

71. Han sade: ”Nåväl, om du vill följa mig, ställ då inga frågor till mig om någonting förrän jag själv talar till dig om det.”

قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ
عِزِّي حَتَّىٰ أَحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧١﴾

R.10

72. Så de begav sig båda av till dess att han, när de gick ombord på en båt, gjorde ett hål i den. Moses sade: ”Har du gjort ett hål i den för att dränka dem som är i den? Du har förvisso gjort något förfärligt.”

فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ
خَرَقَهَا ط قَالَ أَخْرَقْتُهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا
لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧٢﴾

73. Han svarade: ”Sade jag *dig* icke att du icke kommer att kunna hålla mig sällskap i tålmodighet?”

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ
صَبْرًا ﴿٧٣﴾

74. Moses sade: ”Tag mig icke i upptuktelse för att jag glömde och var icke hård mot mig för detta mitt *misstag*.”

قَالَ لَا تَوَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا
تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴿٧٥﴾

75. Så reste de vidare till dess att de mötte en ung pojke, han dräpte honom. Moses sade: ”Har du dräpt en oskyldig person utan att han har dräpt någon! Du har förvisso gjort något ohyggligt.”

فَانْطَلَقَا ^{وَقَفَّةً} حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ ۗ
قَالَ أَقْتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ ط
لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٧٥﴾

Del 16

76. Han svarade: ”Sade jag dig icke att du icke kommer att kunna hålla mig sällskap i tålmod?”

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ
مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٦﴾

77. Moses sade: ”Om jag frågar dig om någonting efter detta, behåll mig icke i ditt sällskap, ty då har du fått en tillräcklig ursäkt av mig.”

قَالَ إِنْ سَأَلْتِكُ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا
تُصِحِّبْنِي ۚ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ﴿٧٧﴾

78. Så de fortsatte till dess att de, när de kom till en stads befolkning, bad dess folk om mat, men de vägrade ta emot dem som *sina* gäster. Och i den fann de en mur som skulle till att rasa och han lagade den. Moses sade: ”Om du hade så önskat, kunde du ha tagit betalt för det.”

فَانْطَلَقَا ^{وَقَفَّةً} حَتَّىٰ إِذَا آتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ ۖ
اسْتَطَعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّقُوا هُمَا
فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ
فَأَقَامَهُ ط قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ
أَجْرًا ﴿٧٨﴾

79. Han sade: ”Här skiljs *vägarna* åt för dig och mig. Nu skall jag berätta för dig om betydelsen av det som du icke kunde bära med tålmod.

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ ۚ
سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ
صَبْرًا ﴿٧٩﴾

80. Beträffande båten, tillhörde den ett visst fattigt folk som arbetade på havet och jag önskade skada den, eftersom det bakom dem fanns en kung som beslagtog varje båt med våld.

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ
يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا
وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ
غَضَبًا ۝٨٠

81. Och beträffande ynglingen var hans föräldrar troende och vi fruktade att han skulle dra in dem i tråkigheter genom uppror och otro,

وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنِينَ فَخَشِينَا
أَنْ يُرْهَقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۝٨١

82. så vi önskade att deras Herre istället skulle ge dem ett barn, som var bättre i andlig renhet och närmare i sonlig tillgivenhet.

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ
زَكْوَةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ۝٨٢

83. Och beträffande muren tillhörde den två föräldralösa pojkar i staden, och under den fanns en skatt som tillhörde dem och deras fader hade varit en rättfärdig man, så din Herre önskade att de skulle nå sin fulla styrkas ålder och ta ut sin skatt, som en barmhärtighet från din Herre. Och jag gjorde det icke självmant. Detta är förklaringen till det som du icke kunde bära med tålamod.”

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي
الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ
أَبُوهُمَا صَالِحًا فَآرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا
أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً
مِّنْ رَبِّكَ ۚ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ۗ ذَلِكَ
لِقَوْمٍ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝٨٣

R.11

84. Och de frågar dig om Dhu'l Qarnain. Säg: ”Jag skall läsa upp någont av hans berättelse för er.”

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ ۗ قُلْ
سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ۝٨٤

85. Vi upprättade honom på jorden och gav honom medlen till att uppnå allt.

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ
كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ۝٨٥

86. Sedan följde han en särskild väg.

فَاتَّبَعَ سَبَبًا ۝٨٦

87. Ända till dess att han, när han nådde platsen där solen går ner, fann den gå ned i en damm av mörkt vatten, och nära den fann han ett folk. Vi sade: ”Å, Dhu’l Qarnain, antingen straffar du dem eller behandlar dem med vänlighet.”

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا
تَعْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ ۖ وَوَجَدَ عِنْدَهَا
قَوْمًا ۗ قُلْنَا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ
وَإِمَّا أَنْ نَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٧﴾

88. Han sade: ”När det gäller den som felar skall vi sannerligen straffa honom, sedan skall han föras tillbaka till sin Herre, Som kommer att straffa honom med ett fruktansvärt straff,

قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ
يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ ۖ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ﴿٨٨﴾

89. men när det gäller den som tror och handlar rättfärdigt, skall han få en god belöning och vi skall också tala lätta ord av vår befallning till honom.”

وَإِمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ
الْحُسْنَىٰ ۗ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٩﴾

90. Sedan följde han en annan väg,

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبِيلًا ﴿٩٠﴾

91. till dess att han, när han nådde den plats där solen går upp, fann den gå upp över ett folk, vilket Vi icke hade givit något skydd mot den.

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا
تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ
دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩١﴾

92. Så var det verkligen. Vi hade förvisso full kännedom om allt han hade med sig.

كَذَلِكَ ۗ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩٢﴾

93. Sedan följde han en annan väg.

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبِيلًا ﴿٩٣﴾

94. Ända till dess att han, när han nådde platsen mellan de två bergen, nedanför dem fann ett folk som knappast kunde förstå ett ord av det han sade.

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ
دُونِهِمَا قَوْمًا ۗ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ
قَوْلًا ﴿٩٤﴾

95. De sade: ”Å, Dhu’l Qarnain, Gog och Magog skapar förvisso ofrid på jorden, skall vi då betala dig en avgift på villkor att du sätter upp ett skyddsvärn mellan oss och dem?”

قَالُوا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ اِنَّ يٰاجُوْجَ
وَمَا جُوْجَ مُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ فَهَلْ
نَجْعَلْ لَكَ خَرْجًا عَلٰى اَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا
وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۙ

96. Han svarade: ”Den styrka som min Herre har skänkt mig beträffande detta är bättre, men ni kan hjälpa mig med fysisk styrka, jag kommer att resa upp ett skyddsvärn mellan er och dem,

قَالَ مَا مَكْنٰى فِيْهِ رَبِّيْ خَيْرٌ فَاَعِيْنُوْنِيْ
بِقُوَّةٍ اَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۙ

97. hämta järnblock till mig.” De gjorde så till dess att han, när han hade fyllt ut utrymmet mellan de två bergssidorna, sade: ”Blås nu med era bälgar.” De blåste till dess att han, när han hade gjort den röd som eld, sade: ”Hämta smält koppar till mig så att jag kan hälla den över den där.”

اَتُوْنِيْ زُبْرَ الْحَدِيْدِ ۗ حَتّٰى اِذَا سَاوٰى
بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انفُخُوْا حَتّٰى اِذَا
جَعَلَهُ نَارًا اَقَالَ اَتُوْنِيْ اُفْرِغْ عَلَيْهِ
قَطْرًا ۙ

98. Så de (Gog och Magog) kunde icke klättra upp på den, icke heller kunde de bryta igenom den.

فَمَا اسْتَطَاعُوْا اَنْ يُّظْهَرُوْهُ وَمَا
اسْتَطَاعُوْا لَهٗ نَقْبًا ۙ

99. Därpå sade han: ”Detta är en barmhärtighet från min Herre. Men när min Herres löfte skall verkställas, kommer Han att bryta den i bitar. Och min Herres löfte är förvisso sant.”

قَالَ هٰذَا رَحْمَةٌ مِّنْ رَبِّيْ ۚ فَاِذَا
جَاء وَعْدُ رَبِّيْ جَعَلَهُ دَكَّاءَ ۚ وَكَانَ
وَعْدُ رَبِّيْ حَقًّا ۙ

100. Och på den dagen skall Vi lämna några av dem att välla fram mot andra och trumpeten skall blåsas. Sedan skall Vi samla ihop dem alla.

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوْجٌ فِيْ
بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّوْرِ فَجَمَعْنَاهُمْ
جَمْعًا ۙ

101. Och på den dagen skall Vi visa fram helvetet ansikte mot ansikte för de icke troende,

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ
عَرَضًا ۝١١

102. vilkas ögon skymdes av en slöja, för att icke ge akt på Min påminnelse, och de kunde icke ens lyssna.

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنَّا
ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ۝١٢

R.12

103. Tror de icke troende att de kan ta Mina tjänare till beskyddare istället för Mig? Vi har förvisso berett helvetet som en underhållning för de icke troende.

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا
عِبَادِي مِنْ دُونِ أَوْلِيَاءِ ۗ إِنَّا أَعْتَدْنَا
جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ۝١٣

104. Säg: ”Skall Vi berätta för er om dem som är de värsta förlorarna beträffande sina gärningar?

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ۝١٤

105. De vilkas arbete går helt förlorat i strävandet efter ting som rör denna världens liv, och de tror att de gör goda gärningar.”

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ
صُنْعًا ۝١٥

106. Det är de som förnekar sin Herres tecken och mötet med Honom. Så deras gärningar är förgäves och på uppståndelsens dag skall Vi icke ge dem någon vikt.

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا تُقِيمُ
لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا ۝١٦

107. Det är deras belöning, helvetet, på grund av att de icke trodde och gycklade med Mina tecken och Mina sändebud.

ذَلِكَ جَزَاءُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَاتَّخَذُوا الْبَيْتَ وَرُسُلِي هُزُؤًا ۝١٧

108. De som tror och handlar rättfärdigt kommer förvisso att få paradiset trädgårdar till vistelseort,

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٨﴾

109. i vilka de skall förbli, och icke ha någon önskan om att bli förflyttade därifrån.

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٩﴾

110. Säg: ”Om oceanen blev till bläck för min Herres ord, skulle sannerligen oceanen förbrukas innan min Herres ord tog slut, även om Vi hämtade en likadan till som *ytterligare* hjälp.”

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١١٠﴾

111. Säg: ”Jag är bara en människa lik er själva, *men* jag har erhållit uppenbarelsen att er Gud bara är En Gud. Så låt den som hoppas på att möta sin Herre göra goda gärningar, och låt honom icke inbegripa någon annan i sin tillbedjan av sin Herre.”

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١١﴾

Kapitel 19

MÁRIAM

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller nittionio verser. Det uppenbarades före migrationen till Abessinien, det vill säga under det fjärde eller femte året efter den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, anspråk på profetvärdigheten.

I detta kapitel berättas det om Jesu, frid vare med honom, födelse utan fader och att denna födelse var ett mirakel som dåtidens folk inte kunde begripa. Värt att tillägga är att kristna forskare av idag har bevisat att jungfrufödslar är möjliga rent vetenskapligt. Tidigare trodde man att enbart flickor kunde födas på detta sätt, men enligt de senaste rönen har det bevisats att det även gäller pojkar.

Mirakulösa födslar sker ibland genom att fadern och modern träffas, men detta vid en ålder då det helt uppenbart är omöjligt att få barn. Detta inträffade med profeten Sakarias, frid vare med honom. Han önskade sig barn men hade själv blivit så gammal att hans hår vitnat, och hustrun var inte bara gammal utan även steril. Detta är också ett exempel på en mirakulös födelse eftersom profeten Johannes, frid vare med honom, föddes trots att hans föräldrar hade dessa hinder. De önskade sig en son genom att begrunda Marias, frid vare med henne, tillstånd som skulle framvisa miraklet i Jesu, frid vare med honom, faderlösa födelse.

Därefter återges detaljerna kring Marias, frid vare med henne, resa från Palestina mot en plats i öst där hon dag och natt ägnade sig åt att be till Allah och komma ihåg Honom, och det var där som hon, genom en ängel gestaltad i form av en människa, för första gången gavs glädjebudskapet om en son.

När Maria, frid vare med henne, tog med sig denne son tillbaka till Palestina möttes hon av judarnas ramaskri om att detta barn, Gud förbjude, var oäkta. Gud uppmanade då Maria, frid vare med henne, att iaktta en fasta med tystnad för Hans skull och lät henne veta att denne son (som vid den tidpunkten blott var ett litet barn på omkring 2-3 år) själv skulle komma att bemöta anklagelserna. Jesus, frid vare med honom, talade då sådana visdomsfulla ord som inte kan tänkas komma från ett barn, inför de rättslärda judarna och nämnde bland annat profetian om att han en dag kommer att bli en profet. Han förutspådde även att Gud kommer att skydda honom mot judarnas mordförsök. Han sade: ”och frid var med mig den dag jag föddes och frid *kommer att vara med mig* den dag jag skall dö och den dag jag skall uppväckas till liv *igen*.” (det vill säga på domedagen, övers.anm.). (وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا) *was-salámu 'alája jáuma wulídtu wa jáuma amútu wa jáuma úb'ásu hája*).

En liknande vers går även att finna beträffande profeten Johannes, frid vare med honom, i vilken det står skrivet: ”Och frid var med honom då han föddes och den dag han avled och *frid kommer att vara med honom* den dag han åter väcks till liv. (وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا) *wa salámun 'alaihi jáuma wúlida wa jáuma jamútu wa jáuma jub'ásu hája*). Utifrån denna vers drog Hadhrat Mirza Tahir Ahmad, Khalifat al-Masih IV, måtte Allah vara nöjd med honom, slutsatsen att profeten Johannes, frid vare med honom, inte dödades utan dog en naturlig död.

Sedan står det om profeten Abraham, frid vare med honom, och den avkomma han mirakulöst fick vid hög ålder, det vill säga Ismael och Isak och sedan även barnbarnet Jakob, frid vare med dem.

Vidare berättas det om andra profeter och olika exempel av andlig födelse, och Jesu (frid vare med honom) uppstigning

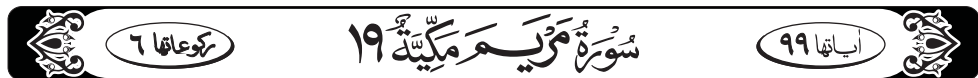

andlig födelse, och Jesu, frid vare med honom, uppstigning (رَفَعَ *rafa'a*) har jämförts med profeten Enoks, frid vare med honom, det vill säga att det var en spirituell elevation och inte en rent kroppslig uppstigning. Alla dessa var Guds goda tjänare, vars avkomma inte följde i deras spår, utan förslösade sina liv och följde sina sinnliga begär. De varnas för att de sannerligen kommer att vedergällas för sina snedsprång.

I detta kapitel talas ofta om det gudomliga attributet ”den Nåderike”, den vars barmhärtighet inte känner någon gräns och som skänker sin ynnest utan att begära något tillbaka (الرَّحْمَنُ *ar-rahmán*). Innehållet i kapitlet bygger helt på detta attribut.

I slutet av kapitlet konstateras att det är en fruktansvärd synd att tillskriva Gud, den Nåderike, en son och att den synden nära nog kan orsaka att himmel och jord spricker. Innebörden av detta är att de som påstår något sådant kommer att drabbas av hemska krig, som kommer vara så fasansfulla att det vore som om himlen spruckit över dem.

I motsats till detta, nämns i de avslutande verserna, de rättfärdiga människor som uträttar goda gärningar. Gud, den Nåderike, kommer att skapa inbördes kärlek i deras hjärtan, i stället för det hat och den avsky som det tidigare berättats om.

Sura MÁRIAM
(Uppenbarad före hjidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Káf Há Já 'Áin Sád.*

ك ه ي ع ص ②

3. *Detta är* en redogörelse över din Herres barmhärtighet mot Sin tjänare, Sakarias,

ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ③

4. när han åkallade sin Herre, med dämpad röst.

إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ④

5. Han sade: "Min Herre, mina ben har sannerligen blivit kraftlösa och mitt huvud lyser av gråhårighet, men min Herre, aldrig har jag varit utan välsignelse i min bön till Dig,

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ⑤

6. och jag fruktar för mina slakten efter mig och min hustru är ofruktsam. Så giv mig en efterträdare från Dig Själv,

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ⑥

7. så att han kan bli min arvinge och arvinge till Jakobs hus. Och min Herre, gör honom välbehaglig för Dig."

يُرِيئَنِي وَيَرِيئُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ ۖ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ⑦

8. "Å, Sakarias, Vi ger dig glada budskap om en son vars namn skall vara Jahja.* Vi har icke givit någon det namnet före honom."

لِيُزَكِّرِيَا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلْمٍ اسْمُهُ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ⑧

*19:2 Du är Tillräcklig för alla, Du är den Sanne Vägledaren, Å, Allvetande, Sanningenlige Gud.

*19:8 Johannes

9. Han sade: ”Min Herre, hur skall jag kunna få en son när min hustru är ofruktsam och jag har nått *den* höga ålderns yttersta gräns?”

قَالَ رَبِّ اَنْى يَكُونُ لِىْ غُلَمٌ وَّكَانَتْ
اَمْرًا تى عَاقِرًا وَّ قَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ
عَتِيًّا ٩

10. Han sade: ”Så är det.” Men din Herre säger: ”Det är lätt för Mig, och Jag skapade sannerligen dig dessförinnan när du inte var någonting alls.”

قَالَ كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَيْنٍ
وَّ قَدْ خَلَقْتَكْ مِنْ قَبْلُ وَّلَمْ تَكْ شَيْئًا ١٠

11. Han sade: ”Min Herre, ge mig ett tecken.” *Gud* sade: ”Tecknet till dig är att du icke får tala med någon under tre på varandra följande *dagar och* nätter.”

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لىْ آيَةً ١١ قَالَ اَيْتُكَ اَلَّا
تَكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ١١

12. Sedan kom han ut från rummet till sitt folk och bad dem med teckenspråk att lovprisa *Gud* morgon och afton.

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ
إِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوْا بُكْرَةً وَّ عَشِيًّا ١٢

13. ”Å, *Jahja*, håll fast vid boken.” Och Vi gav honom vishet medan han ännu var ett barn,

يُحْيى خُذِ اَلْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ وَّ اَتَيْنٰهُ
اَلْحِكْمَ صَبِيًّا ١٣

14. och *hjärtats* ömhet och renhet från Oss, och han var from,

وَحٰنَا نًا مِّنْ لَّدُنَّا وَّ زَكُوَّةً ١٤ وَّ كَانَ تَقِيًّا ١٤

15. och vörtnadsfull mot sina föräldrar. Och han var icke högmodig *eller* upprorisk.

وَّ بَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَّلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا
عَصِيًّا ١٥

16. Och frid var med honom den dag han föddes och den dag han avled och *frid kommer att vara med honom* den dag han åter väcks till liv.

وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَّ يَوْمَ يَمُوْتُ
وَّ يَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ١٦

R.2

17. Och berätta Marias historia som *den nämns* i boken. När hon

وَاذْكُرْ فِى الْكِتٰبِ مَرْيَمَ اِذْ اَنْتَبَدَتْ

drog sig bort från sitt folk till en plats österut,

مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ١٧

18. och avskärmade sig från dem, då sände Vi Vår ängel till henne och han visade sig för henne i form av en välproportionerad människa.

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا ١٨
فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا
بَشَرًا سَوِيًّا ١٨

19. Hon sade: ”Jag söker beskydd hos *Gud*, den Nåderike, från dig, om du verkligen fruktar *Honom*.”

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ
إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ١٩

20. Han sade: ”Jag är bara din Herres budbärare, på det att jag måtte ge dig en rättfärdig son.”

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ
عُلْمًا زَكِيًّا ٢٠

21. Hon sade: ”Hur kan jag få en son när varken någon man har rört mig eller jag har varit okysk?”

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلْمٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي
بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ٢١

22. Han svarade: ”Så är det.” Men din Herre säger: ”Det är lätt för Mig, och *Vi skall göra så* att Vi gör honom till ett tecken för människor, och en barmhärtighet från Oss, och det är något förutbestämt.”

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ ٢٢
وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا ٢٢
وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا ٢٢

23. Så hon blev havande med honom och drog sig till en avlägsen plats med honom.

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ٢٣

24. Och barnafödandets smärtor drev henne till stammen av en dadelpalm. Hon sade: ”Å, om jag ändå hade dött före detta och hade blivit något helt bortglömt.”

فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ ٢٤
قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ
نَسِيًّا مَنْسِيًّا ٢٤

25. Sedan kallade han till henne från *en plats* nedanför henne och

فَادَّاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ

sade: ”Sörj icke. Din Herre har placerat en bäck nedanför dig,

رَبُّكَ تَحْتِكَ سَرِيًّا ٢٥

26. och skaka palmträdets stam emot dig, det kommer att fälla färska, mogna dadlar över dig,

وَهَزَيْتَ إِلَيْكَ بِجَذْعِ النَّخْلَةِ تَسْقِطُ
عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا ٢٦

27. så ät och drick och svalka ditt öga. Och om du ser någon människa, så säg: ’Jag har svurit en fasta till Gud, den Nåderike, därför vill jag icke tala till någon mänsklig varelse denna dag.’”

فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَأَمَّا تَرِينُ
مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ
لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ
إِنْسِيًّا ٢٧

28. Sedan bar hon med barnet till sitt folk. De sade: ”Å, Maria, du har förvisso gjort något underligt!

فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلَةً ٢٨ قَالُوا يَمْرِيءُ
لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ٢٨

29. Å, syster till Aron, din fader var icke en syndig man, icke heller var din moder en okysk kvinna!”

يَأُخْتَ هِرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ امْرَأَ سَوْءٍ
وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَعْثِيًّا ٢٩

30. Därefter pekade hon på honom (barnet). De sade: ”Hur kan vi tala till en som är ett barn i vaggan?”

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ ٣٠ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ
كَانَ فِي الْوَهْدِ صَبِيًّا ٣٠

31. Han (barnet) sade: ”Jag är Allahs tjänare. Han har givit mig boken, och har gjort mig till profet,

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ٣١ آتَانِي الْكِتَابَ
وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ٣١

32. och Han har gjort mig välsignad var helst jag än må vara, och har uppmanat mig till bön och att ge allmosor så länge jag lever,

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ
وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ
حَيًّا ٣٢

33. och *Han har gjort mig vördnadsfull mot min moder och har icke gjort mig hårdhärtad eller utan välsignelse,*

وَبَرًّا بِوَالِدَتِي ۖ وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا
شَقِيًّا ٣٣

34. och frid var med mig den dag jag föddes och frid *kommer att vara med mig* den dag jag skall avlida och den dag jag skall uppväckas till liv igen.”

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ
وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ٣٤

35. Sådan var Jesus, Marias son. *Detta är ett sant påstående, beträffande vilket de tvivlar.*

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قَوْلَ الْحَقِّ
الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ٣٥

36. Det passar sig icke för Allahs *Majestät* att taga Sig en son. Helig är Han. När Han påbjuder något, säger Han till det: ”Var,” och det blir till.*

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَّلَدٍ لَّسُبْحٰنَهُ
إِذْ قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ٣٦

37. *Jesus sade:* ”Allah är förvisso min Herre och er Herre så tillbed endast Honom, detta är den rätta vägen.”

وَإِلَٰهَ رَبِّ رَبِّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۗ
هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ٣٧

38. Men grupperna var oense sinsemellan, så ve över dem som tvivlar på mötet med en fruktansvärd dag.

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ
فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ
يَوْمٍ عَظِيمٍ ٣٨

39. Hur fantastiskt kommer de icke att höra och se den dagen när de kommer till Oss! Men idag svävar syndarna i uppenbar villfarelse.

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصُرْ ۗ يَوْمَ يَأْتُونا لِكِنِ
الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ٣٩

*19:36 Uttrycket: ”Var! Och det blir till” innebär inte en spontan transformation från ingenting till någonting. Det betyder att den stund då Allah avser något, börjar Hans vilja ta form och slutligen blir det som Han avsett.

40. Och varna dem for sorgens dag när frågan kommer att avgöras. Men nu befinner de sig i *ett tillstånd av bekymmerslöshet*, så de tror icke.

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ
الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٤٠﴾

41. Det är Vi Som skall övertaga jorden och *alla* som finns på den, och till Oss kommer de *alla* att återvända.

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِنَّا
عَاجِدُونَ ﴿٤١﴾

R.3

42. Och berätta *historien om Abraham som den nämns i boken*. Han var en sannfärdig *man och en profet*.

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ
صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٤٢﴾

43. När han sade till sin fader: ”Å, min fader, varför tillber du det som varken hör eller ser och icke alls kan hjälpa dig?”

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا
يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٣﴾

44. Å, min fader, det har sannerligen kommit sådan kunskap till mig som icke har kommit till dig, så följ mig, jag skall vägleda dig till en rak väg,

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ
يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٤﴾

45. å, min fader, dyrka icke satan. Satan är förvisso olydig mot *Gud*, den Nåderike;

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ
كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ﴿٤٥﴾

46. å, min fader, jag fruktar sannerligen att ett straff från *Gud*, den Nåderike, slår ner på dig och du blir satans vän.”

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ
مِّنَ الرَّحْمَنِ فَتُكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٦﴾

47. Han svarade: ”Vänder du dig bort från mina gudar, å, Abra-

قَالَ أَرَاغِبٌ أَنْتَ عَنِ الْهَتْفِ

ham? Om du icke avstår skall jag förvisso skära av alla band med dig. Lämna mig nu ensam för ett bra tag.”

يَا بَرِّهِيمُ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهَ لِأَرْجَمَنَّكَ
وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ٤٧

48. *Abraham* sade: ”Frid vare med dig. Jag skall be min Herre om förlåtelse för dig. Han är sannerligen nådig mot mig

قَالَ سَلِّمْ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي
إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ٤٨

49. och jag skall hålla mig borta från er och från det som ni åkallar bredvid Allah, och jag kommer att be till min Herre. Kanske är det så att jag icke kommer att bli besviken i min bön till min Herre.”

وَأَعْتَزِلْكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدَعَاءِ
رَبِّي شَقِيًّا ٤٩

50. Så när han hade skiljt sig från dem och från det de tillbad bredvid Allah, skänkte Vi honom Isak och Jakob och var och en av dem gjorde Vi till en profet.

فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَكَأَلَّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ٥٠

51. Och Vi gav dem Vår barmhärtighet, och Vi skänkte dem sann ryktbarhet.

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ
بِجِّ لِسَانِ صِدْقٍ عَلِيمًا ٥١

R.4

52. Och berätta *historien om Moses som den nämns* i boken. Han var sannerligen en utvald, och han var ett sändebud, en profet.

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ
مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ٥٢

53. Och Vi kallade honom från bergets högra sida och Vi fick honom att dra sig närmare Oss för ett *särskilt* samtal.

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ
وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ٥٣

54. Och av Vår barmhärtighet skänkte Vi honom Aron, hans broder, som Vi gjorde till profet.

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ
نَبِيًّا ٥٤

55. Och berätta *historien om Ismael som den nämns i boken.* Han var sannerligen noga med att *hålla sina löften.* Och han var ett sändebud, en profet.

وَإِذْ كُرِّفِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلُ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ﴿٥٥﴾

56. Han brukade uppmana sitt folk till bön och till att ge allmosor och han var mycket behaglig för sin Herre.

وَكَانَ يَأْمُرْ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٦﴾

57. Och berätta *historien om Idris som den nämns i boken.* Han var en sannfärdig *man och en profet.*

وَإِذْ كُرِّفِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَّبِيًّا ﴿٥٧﴾

58. Och Vi upphöjde honom till en hög ställning.

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٨﴾

59. Dessa är de profeter av Adams ättlingar över vilka Allah skänkte Sina välsignelser och av deras *ättlingar som Vi bar i arken* med Noak och av Abrahams och Israels avkomma, och *de är* bland dem som Vi vägledde och utvalde. När *Guds, den Nåderike, tecken* lästes upp för dem, föll de ned, bugande sig ödmjukt och gråtande *inför Gud.*

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذْ اتَّخَذُوا عَلَيْهِمْ أَيُّدِ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٩﴾

60. Sedan kom det efter dem ett släkte som försummade bönen och följde sina onda begär. Så de kommer att möta förintelse,

فَخَلَفَ مِنْ بَآدِئِهِمْ خَلْفًا أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا ﴿٦٠﴾

61. utom de som ångrar sig och tror och gör goda gärningar. Dessa kommer att träda in i himlen och det kommer icke att göras dem någon orätt alls,

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿٦١﴾

62. evighetens trädgårdar, vilka Gud, den Nåderike, har lovat Sina tjänare i det ännu osedda. Hans löfte kommer förvisso att uppfyllas.

جَبَّتِ عَدْنُ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ
بِالْعَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًا ①٦

63. De kommer icke att höra något innehållslöst i dem, utan bara fredshälsningar, de kommer att ha sitt uppehälle däri, morgon och afton.

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ
رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ①٦

64. Sådant är paradiset vilket Vi skall ge som arvedel till dem av Våra tjänare som är rättfärdiga.

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا
مَنْ كَانَ تَقِيًّا ①٦

65. ”Och vi (änglar) kommer icke ned utom på din Herres befallning. Till Honom hör allt som är framför oss och allt som är bakom oss och allt som är mitt emellan, och din Herre är icke glömsk,”

وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا
بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ
وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ①٦

66. Han är Herre över himlarna och jorden och allt som är däremellan. Tjäna därför Honom och var ståndaktig i Hans tjänst. Vet du någon likvärdig Honom?

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ
لَهُ سَمِيًّا ①٦

R.5

67. Och människan säger: ”Vad! Skall jag frambringas levande när jag är död?”

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ
أُخْرَجُ حَيًّا ①٧

68. Kommer människan icke ihåg att Vi skapade henne förut när hon icke var någonting?

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ
وَلَمْ يَكْ شَيْئًا ①٨

69. Och Vi skall, vid din Herre, helt visst samla ihop dem, och satanerna också, sedan skall Vi tvinga dem på knä runt helvetet.

فَوَرَبِّكَ لَنَحْضَرَنَّهُمْ وَالشَّيْطِينَ ثُمَّ
لَنَحْضُرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ①٩

70. Då skall Vi säkerligen ur varje grupp dra ut de av dem som var mest envisa i uppror mot *Gud*, den Nåderike.

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ
عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ٧٠

71. Och Vi känner förvisso bäst till dem som förtjänar att brännas däri.

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا
صِلِيًّا ٧١

72. Och det finns icke en av er som icke skall komma till den. Detta är ett fastställt påbud från din Herre.

وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ
حَتْمًا مَقْضِيًّا ٧٢

73. Och Vi skall rädda de rättfärdiga och skall lämna syndarna på sina knän i det.

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ
فِيهَا جثِيًّا ٧٣

74. Och när Våra uppenbara tecken läses upp för dem, säger de icke troende till de troende: "Vilken av grupperna är bättre *beträffande* ställning och *utgör* en mer betydande samling?"

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ
كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَا آيَ الْفَرِيقِينَ
خَيْرٌ مَقَامًا وَآحْسَنُ نَدِيًّا ٧٤

75. Och hur många släktled, som hade det bättre ställt *än dessa* i rikedom och *bättre* rent ytligt sett, har Vi icke förintat före dem!

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ
أَحْسَنُ آثَارًا وَرِئِيًّا ٧٥

76. Säg: "*Gud*, den Nåderike ger dem som svävar i villfarelse ett långt uppskov till dess att de, när de kommer att se det med vilket de varnas, vare sig det är straff eller timmen, kommer att inse vem som är sämst *beträffande sin* ställning och svagare i styrka.

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ
الرَّحْمَنُ مَدَدًا ۗ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا
يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ ۗ
فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ
جُنْدًا ٧٦

77. Och Allah ökar dem i vägledning som följer vägledningen. Och de goda gärningar som varar är bäst i din Herres åsyn som belöning och som tillflyktsort.”

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى ط
وَالْبَقِيَّةُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ
ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ٧٧

78. Har du *icke* sett den som icke tror på Våra tecken och säger: ”Jag kommer helt säkert att få en förmögenhet och barn?”

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ
لَأُوتِينَ مَالًا وَّوَلَدًا ط

79. Har han fått kunskap om det osedda eller tagit löfte av *Gud*, den Nåderike?

أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ
عَهْدًا لَّ ٧٩

80. Sannerligen icke! Vi skall anteckna vad han säger och Vi skall förlänga straffet mycket för honom.

كَلَّا ط سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ
مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا لَّ ٨٠

81. Och Vi skall övertaga allt det som han talar om från honom och han skall komma alldeles ensam till Oss.

وَنَرِيهِ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ٨١

82. Och de har tagit *andra* gudar än Allah på det att de måtte vara *en källa till* makt för dem.

وَاتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِّيَكُونُوا
لَهُمْ عِزًّا ٨٢

83. Icke alls! De kommer att förneka att de tillbetts och *de* kommer att vara deras motståndare.

كَلَّا ط سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ
وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ع ٨٣

R.6

84. Ser du icke att Vi mot de icke troende sänder sataner som eggjar dem *till olydiga gärningar*?

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيْطِينَ عَلَى
الْكَافِرِينَ تَؤْوُهُمْ أَزْوَاجًا ٨٤

85. Så agera du icke i hast mot dem. Vi håller full räkenskap över deras *gärningar*.

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ۗ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ۗ ﴿٨٥﴾

86. Kom *ihåg* den dag när Vi skall samla de rättfärdiga inför *Gud*, den Nådige, som *hedrade* gäster,

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ۗ ﴿٨٦﴾

87. och Vi skall driva de skyldiga till helvetet som en hjord till ett vattenhål.

وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا ۗ ﴿٨٧﴾

88. Ingen kommer att ha makt till medling utom den som har fått ett löfte från *Gud*, den Nådige.

لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۗ ﴿٨٨﴾

89. Och de säger: ”*Gud*, den Nådige, har tagit Sig en son.”

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۗ ﴿٨٩﴾

90. Ni har förvisso gjort något synnerligen ohyggligt.

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ۗ ﴿٩٠﴾

91. Himlarna kunde nästan rämna på grund av det, och jorden spricka sönder och bergen falla i bitar,

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَّقَطُرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ۗ ﴿٩١﴾

92. eftersom de tillskriver *Gud*, den Nåderike, en son.

أَن دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۗ ﴿٩٢﴾

93. Det passar sig icke för *Gud*, den Nåderike, att Han skulle taga Sig en son.

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۗ ﴿٩٣﴾

94. Det finns ingen i himlarna och på jorden utan att han skall komma till *Gud*, den Nåderike som en träl.

إِنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا أَتَى الرَّحْمَنَ عَبْدًا ۗ ﴿٩٤﴾

95. Han innefattar dem sannerligen i *Sin kunskap* och har helt och hållet räknat dem alla.

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۗ ﴿٩٥﴾

96. Och var och en av dem skall komma helt ensamma till Honom på uppståndelsens dag.

وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ﴿٩٦﴾

97. För dem som tror och gör goda gärningar, kommer *Gud*, den Nåderike, att skapa kärlek i deras hjärtan.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ﴿٩٧﴾

98. Så Vi gjorde den (Qur'anen) lättförståelig på ditt tungomål så att du med den kan ge de rättfärdiga glädjebudskap och varna ett stridslystet folk.

فَأَنمَأَيْسَّرْنَاهُ بِلسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ
وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ﴿٩٨﴾

99. Och hur många släktled har Vi icke förintat före dem! Kan du förnimma en enda av dem eller ens höra en viskning från dem?

وَكَمُ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ
هَلْ تُحِيسُ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ

لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٩﴾

Kapitel 20

TÁ HÁ

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*Mákka*) och innehåller etthundratrettiosex verser. Det inleds med förkortningen *Tá Há* (طه) vilken inte förekommer i inledningen av något annat kapitel. Förkortningen betyder ”å, fullkomliga människa.”

Förebuden mot de fruktansvärda krig som det berättades om i det föregående kapitlet var verkligen smärtsamma för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom. Därför uppmanade Allah honom att inte känna någon sorg på grund av detta. Denna skrift är en uppenbarelse från Skaparen av himmel och jord, Gud, den Nåderike, Som satt sig på tronen.

Eftersom alla profetämbeten tilldelas genom attributet ”den Nåderike” (الرَّحْمَنُ *ar-rahmán*), och eftersom det på samma sätt som i den föregående suran talas om detta attribut även här, så berättas det ännu en gång om profeten Moses, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och om hur Allah utsåg honom till profet genom Sin nåd.

I kapitlet berättas även om trollkarlar som kastade sig ner i bön och som Faraos varnade dem för hemska straff till följd av detta. Men de som upplevt manifestationer av Guds nåd (*Rahmánía*) låter sig inte skrämmas av sådana hot. Deras tro på Moses, frid vare med honom, rubbades således inte trots alla hotelser.

Därefter tilltalade Allah den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och sade att ”de frågar dig beträffande bergen” (vers 106). Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, har aldrig tillfrågats om berg. Däremot brukade avgudadyrkarna fråga om världsmakter

som var stora och fasta som berg och undrade hur han tänkte sig bli framgångsrik med tanke på att de stod i hans väg. På den ena sidan fanns ”berg” i form av perserriket och på den andra sidan i form av romarriket. Det svar som han fick lära sig var att högmodiga världsmakter i världen, även om de är stora som berg, inte kommer till tro förrän deras högmod bryts och de blir lik den ökensand som är helt slät och saknar ojämnheter. När detta inträffar kommer de att tro på en sådan profet som inte har någon ojämnhet i sin natur.

I vers 109 upprepas attributet ”den Nåderike” (*ar-rahmán*) och även i vers 110 nämns olika manifestationer av samma attribut, inför vars prakt och majestät alla röster kommer att bli dova, och även om de talar kommer alla samtal att ske i form av viskningar.

Därefter talas det ännu en gång om profeten Adam, frid vare med honom, eftersom även hans födelse var en manifestation av det gudomliga attributet ”den Nåderike” (*ar-rahmán*). För första gången har fyra grundläggande aspekter av Adams lag framställts, det vill säga att alla som tror på profeten Adam, frid vare med honom, försäkras att de aldrig kommer att behöva hungra, törsta, vara utan kläder eller brännas av solen.

Sedan manas den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, återigen till tålamod och att stådfast utstå fiendernas försök att vålla skada, och till att komma ihåg sin Herre genom lovprisning, både innan solen går upp, innan den skymmer, under nattens timmar och vid dagens båda ändar. I den här versen har tidpunkterna för alla föreskrivna böner under ett dygn tillkännagivits.

I slutet av kapitlet uppmanas den Helige Profeten att säga till de icke troende att alla väntar på en upplösning av konflikten, så även ni bör vänta. Det kommer bli uppenbart för er vem det är som går den rätta vägen och vem som kommer att bli vägled.

Sura TÁ HÁ
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Ta Ha. *

طه ②

3. Vi har icke sänt ned Qur'anen till dig för att du skulle bli betryckt,

مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ③

4. utan som en förmaning för den som fruktar *Gud*,

إِلَّا تَذَكَّرَ ④ لِمَنْ يَخْشَى ④

5. och en uppenbarelse från Honom Som skapade jorden och de höga himlarna.

تَنْزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ
الْعُلَى ⑤

6. *Han* är *Gud*, den Nåderike, Som har placerat Sig på tronen.

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ⑥

7. Vad helst som finns i himlarna och vad helst som finns på jorden och vad helst som är emellan dem och vad helst som finns nedanför den fuktiga mullen tillhör Honom.

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ⑦

8. Och om du talar högt *spelar det ingen roll*, ty *Han* känner den hemliga *tanken* och *det som är ännu mer dolt*.

وَإِنْ تَجَهَّرْ بِالنُّقُولِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ
وَآخْفَى ⑧

9. Allah, det finns ingen *Gud* utom *Han*. Hans är de vackraste namnen.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ⑨ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى ⑨

10. Och har historien om *Moses* kommit till dig?

وَهَلْ آتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ⑩

11. När han såg en eld sade han till sin familj: "Vänta ni, jag ser

إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي

*20:2 Å, fullkomliga människa!

en eld, kanske kan jag hämta en glöd åt er därifrån eller finna vägledning vid elden.”

أَسْتُ نَارَ الْعَلِيِّ أَيْتِكُمْ مِنْهَا يَقْبَسُ
أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ①١

12. Och när han kom till den, kungjordes det: ”Å, Moses,

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَمُوسَى ①٢

13. Jag är sannerligen din Herre. Så tag av dina skor, ty du är i den heliga Tuwa-dalen,

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ ①٣ إِنَّكَ
بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ①٤

14. och Jag har utvalt dig, så lyssna till det som uppenbaras.

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى ①٥

15. Jag är sannerligen Allah, det finns ingen Gud förutom Mig, så dyrka *endast* Mig och förrätta bön till Min ihågkommelse,

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي ①٦
وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ①٧

16. timmen kommer förvisso. Jag ämnar uppenbara den, så att varje själ kan återgäldas för sin strävan,

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَى
كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى ①٨

17. så låt icke den, som icke tror på det utan följer sina egna låga begär, vända dig bort från den, så att du icke förgås,

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَّا يُؤْمِنُ بِهَا
وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى ①٩

18. och å, Moses, vad finns i din högra hand?”

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَمُوسَى ②٠

19. Han svarade: ”Detta är min stav, jag lutar mig mot den och slår ned löv med den till mina får och jag finner *också* andra sätt att använda den.”

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّوْا عَلَيْهَا وَاهْتَشُّ
بِهَا عَلَى غَنَمِي وَلِي فِيهَا مَارِبٌ أُخْرَى ②١

20. Han (Gud) sade: ”Kasta ned den, å, Moses.”

قَالَ لَهَا يَمُوسَى ٢٠

21. Så han kastade ned den och se! Den var en ringlande orm.

فَأَلْقَاهَا فَاذَاهِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى ٢١

22. Gud sade: ”Ta tag i den och frukta icke. Vi skall återföra den till dess tidigare tillstånd.

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ ۖ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى ٢٢

23. Och tryck din hand tätt mot din sida, den skall komma fram vit utan någon fläck, ännu ett tecken,

وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بَيضًا مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ آيَةً أُخْرَى ٢٣

24. på det att Vi måtte visa dig några av Våra större tecken,

نُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى ٢٤

25. gå du till Farao, han har sannerligen överskridit *alla* gränser.”

إِذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ٢٥

R.2

26. Moses sade: ”Min Herre utvidga mitt hjärta för mig,

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ٢٦

27. och gör min uppgift lätt för mig,

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ٢٧

28. och lös upp min tungas knut,

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ٢٨

29. så att de kan förstå mitt tal,

يَفْقَهُوا قَوْلِي ٢٩

30. och skänk mig en medhjälpare från min familj,

وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ٣٠

31. Aron, min broder,

هُرُونَ أَخِي ٣١

32. öka min styrka genom honom.

اشْدُدْ بِي أَرْزِي ٣٢

33. och låt honom dela min uppgift,

وَاشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ٣٣

34. så att vi måtte lovprisa Dig mycket,

كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ۝٣٤

35. och komma ihåg Dig ofta,

وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ۝٣٥

36. Du har förvisso fullständig kunskap om oss.”

إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ۝٣٦

37. *Gud* sade: ”Din bön är beviljad, å, Moses,

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى ۝٣٧

38. och Vi förlänade dig sannerligen ett ynnestbevis vid ett annat tillfälle också,

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى ۝٣٨

39. när Vi uppenbarade det för din moder som var en *betydelsefull* uppenbarelse, och sade:

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ۝٣٩

40. ’Lägg honom i arken och sätt ut den i floden, sedan kommer floden att kasta upp den på stranden och en som är fiende till Mig och även en fiende till honom kommer att ta upp honom.’ Och Jag svepte *in* dig i kärlek från Mig, och *detta gjorde Jag* så att du kunde växa upp inför Mitt öga,

أَنِ اقْدِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْدِفِيهِ فِي الْيَمِّ
فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي
وَعَدُوٌّ لَّهُ ۝٤٠ وَالْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي
وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ۝٤١

41. när din syster promenerade fram och sade: ’Skall jag vägleda er till en som kommer att ta hand om honom?’ Så återställde Vi dig till din moder så att hennes öga kunde kylas och så att hon icke skulle sörja. Och du dräpte en man, men Vi befriade dig från sorg. Sedan prövade Vi dig på olika sätt. Och du stannade många år bland Midians folk. Sedan nådde du upp till det *erforderliga* måttet, å, Moses,

إِذْ تَمْشِي أַخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ مَنْ يَكْفُلُهُ ۝٤١ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ
كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۝٤٢ وَكَتَلْتَ
نَفْسًا فَجَنَّبَكَ مِنَ الْعَمْرِ وَقَتَّلْتَ
فُتُونًا ۝٤٣ فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ
ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَا مُوسَى ۝٤٤

42. och Jag har utvalt dig åt Mig
Själ, v,

وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ﴿٤٢﴾

43. gå du och din broder med
Mina tecken och slappna icke av i
att ihågkomma Mig,

إِذْهَبْ أَنْتَ وَآخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا
فِي ذِكْرِي ﴿٤٣﴾

44. gå ni båda till Farao ty han
har överskridit *alla* gränser,

إِذْهَبَا إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿٤٤﴾

45. och tala båda två vänliga ord
till honom, måhända tar han sig i
akt eller fruktar.”

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ
أَوْ يَخْشَى ﴿٤٥﴾

46. De svarade: ”Vår Herre, vi
fruktar att han begår något över-
grepp mot oss eller överskrider
alla gränser.”

قَالَا رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا
أَوْ أَنْ يَطَّغَى ﴿٤٦﴾

47. *Gud* sade: ”Frukta icke, ty Jag
är med er båda. Jag hör och ser.

قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمْ مَا أَسْمَعُ
وَأَرَى ﴿٤٧﴾

48. Så gå ni båda till honom och
säg: ”Vi är din Herres sändebud,
så låt Israels barn gå med oss,
och plåga dem icke. Vi har san-
nerligen kommit till dig med ett
tecken från din Herre, och frid
skall vara med den som följer
vägledningen.

فَأْتِيهِ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ
مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تَعَذِّبْهُمْ ۖ
قَدْ جِئْنَاكَ بَايَةً مِنْ رَبِّكَ ۖ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ
مَنْ أَتَبَعَ الْهُدَى ﴿٤٨﴾

49. Det har sannerligen uppen-
barats för oss att ett straff skall
komma över den som förkastar
Guds budskap och vänder sig
bort.”

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى
مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿٤٩﴾

50. *Farao* sade: ”Vem är då er bådass Herre, å, Moses?”

قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمْ يَا مُوسَى ٥٠

51. Han sade: ”Vår Herre är Han Som gav allt dess *rätta* form och sedan vägledde *det till dess rätta uppgift*.”

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ
ثُمَّ هَدَى ٥١

52. *Farao* sade:” Vilket blir då de föregående släktledens öde?”

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى ٥٢

53. Han sade: ”Kunskapen om det finns *bevarad* hos min Herre i en bok. Min Herre varken misstar Sig eller glömmar.”

قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ
لَا يَنْصِلُ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ٥٣

54. *Det är Han* Som har gjort jorden till en vagga för er och låtit vägar löpa över den för er, och Som sänder ned regn från skyn. Och därigenom frambringar Vi olika slags växtlighet i par,

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَأَسْلَكَ
لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى ٥٤

55. åt ni och valla era kreatur. I detta finns sannerligen tecken för dem som är begåvade med förnuft.

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ ٥٥ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّأُولِي النَّهْيِ ٥٥

R.3

56. Vi har skapat er från den och till den skall Vi låta er återvända och från den skall vi frambringa er ännu en gång.

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا
نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ٥٦

57. Och Vi visade honom (*Farao*) Våra tecken, allihop, men han förkastade *dem* och vägrade tro.

وَلَقَدْ آرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ٥٧

58. Han sade: ”Har du, å, Moses, kommit till oss för att driva ut oss ur landet med din magi?”

قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا
بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى ﴿٥٨﴾

59. Men vi skall säkerligen visa dig magi som är lik den, så träffa ett avtal mellan oss och dig själv, som vi icke skall undlåta att hålla, varken vi eller du, på en plats som är lika för oss båda.”

فَلَنَاتِيَنَّكَ بِسِحْرِ مِثْلِهِ فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا
وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا وَلَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا
أَنْتَ مَكَانًا سَوَى ﴿٥٩﴾

60. Moses sade: ”Ert avtalade möte skall bli på festdagen och låt folket samlas när solen står högt.”

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ
النَّاسُ صُحَى ﴿٦٠﴾

61. Då drog Farao sig tillbaka och mönstrade alla sina konster och kom sedan för att hålla avtalet.

فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ﴿٦١﴾

62. Moses sade till dem: ”Ve er, smid icke en lögn mot Allah, så att Han icke helt förintar er genom något straff, och den som smider en lögn skall förgås.”

قَالَ لَهُمْ مُوسَى وَيَاكُمْ لَا تَفْتَرُوا
عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيَسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ
وَقَدْ خَابَ مَنْ افْتَرَى ﴿٦٢﴾

63. Sedan dryftade de sin plan sinsemellan och överlade i hemlighet.

فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَاسْرُوا
النَّجْوَى ﴿٦٣﴾

64. De sade: ”Dessa två är säkerligen magiker som genom sina konster söker driva ut er ur ert land och förstöra era bästa traditioner,

قَالُوا إِنَّ هَٰذَيْنِ لَسِحْرَانِ يَرِيدَانِ أَنْ
يُخْرِجَاكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا
وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَى ﴿٦٤﴾

65. kom därför överens om en plan; och kom sedan fram i rader. Och den som denna dag blir överlägsen skall ha framgång.”

فَأَجْمَعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اتُّوَصَفَاءُ
وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ اسْتَعْلَى ﴿٦٥﴾

66. De sade: ”Å, Moses, antingen kastar du *först*, eller också skall vi vara de första att kasta.”

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تَتْلِيَنَا وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ٦٦

67. Han sade: ”Nej, kasta ni.” Och se! Genom deras magi tycktes det honom som om deras rep och stavar ringlade *iväg*.

قَالَ بَلْ أَلْقُوا ۚ فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ ٦٧

68. Och Moses uppfattade en fruktan i sitt sinne.

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ ٦٨

69. Vi sade: ”Frukta icke, ty du kommer att ha övertag,

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ٦٩

70. och kasta det som finns i din högra hand, det kommer att svälja det som de har format, ty det som de har format är bara en magikers konst. Och en magiker skall icke ha framgång, vad han än må hitta på!”

وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا ۗ إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سِحْرٍ ۗ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ٧٠

71. Då tvingades magikerna att ödmjukt falla till marken. De sade: ”Vi tror på Arons och Moses Herre.”

فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجْدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَىٰ ٧١

72. *Farao* sade: ”Tror ni honom innan jag ger er tillstånd? Han måste vara er ledare som har lärt er magi. Därför kommer jag förvisso att hugga av era händer och fötter på motsatta sidor, och jag kommer förvisso att korsfästa er på palmträdens stammar, och ni kommer att få veta vem av oss det är som är svårare och mer bestående i att straffa.”

قَالَ امْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنِ لَكُمْ ۗ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ ۗ فَلَا قِطْعَنَ ۖ أَيَدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ ۖ وَلَا وَصَلِبَتِكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ ۗ وَتَعْلَمُونَ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ ٧٢

73. De sade: ”Vi skall icke föredra dig framför de uppenbara tecken som har kommit till oss, icke heller *skall vi föredra dig* framför Honom Som har skapat oss. Så befall vad du vill befalla, du kan bara befalla beträffande detta jordiska liv.

قَالُوا لَنْ نُؤْتِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ
الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ
قَاضٍ ۗ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۗ ﴿٧٣﴾

74. Vi har förvisso trott på vår Herre så att Han måtte förlåta oss våra synder och *förlåta oss* den magi som du tvingade oss till att utöva. Och Allah är den Bäste och Mest Bestående.”

إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيُغْفِرَ لَنَا خَطِيئَتَنَا وَمَا
أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌ
ۙ وَابْقَىٰ ﴿٧٤﴾

75. Den som kommer till sin Herre som syndare, för honom finns helvetet. Han skall varken dö eller leva i det.

إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ
جَهَنَّمَ ۗ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ۗ ﴿٧٥﴾

76. Men den som kommer till Honom som troende, och som har gjort goda gärningar, för sådana är de högsta ställningarna,

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ
فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ۗ ﴿٧٦﴾

77. evighetens trädgårdar, genomflutna av floder. De kommer *för alltid* att vistas däri. Och det är deras belöning som håller sig själva rena.

جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
ۗ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ ۗ ﴿٧٧﴾

R.4

78. Och Vi sände en uppenbarelse till Moses *och sade*: ”För bort Mina tjänare om natten, och bana en torr väg för dem genom havet Du skall icke vara rädd för att bli upphunnen, icke heller skall du ha *någon annan* fruktan.”

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ ۙ أَنْ أَسْرِ
بِعِبَادِي فَاصْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ
يَبْسًا ۗ لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ ۗ ﴿٧٨﴾

79. Sedan förföljde Faraos dem med sina härskaror, och havets *vattenmassor* överväldigade dem fullständigt.

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَبُجُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ
الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ۗ ﴿٧٩﴾

80. Och Farao vilseledde sitt folk och ledde dem icke rätt.

وَاصْلًا فِرْعَوْنَ قَوْمَهُ وَمَاهْدَى ٨٠

81. ”Å, Israels barn, Vi befriade er från er fiende, och Vi slöt ett förbund med er på bergets högra sida och sände ned Manna och Salwa över er,

يَبْنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ
عَدُوِّكُمْ وَوَعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ
الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى ٨١

82. åt av de goda ting som Vi har försett er med, och överskrid icke i det, så att Min vrede icke slår ned på er, och den på vilken Min vrede slår ned, skall förgås,

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا
فِيهِ فَيَجْلَ عَلَيَّكُمْ غَضَبِي ٨٢ وَ مَنْ
يَجْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَى ٨٣

83. men Jag är förvisso Förlåtande mot den som ångrar sig och tror och gör rättfärdiga gärningar, och sedan håller sig till vägledningen.”

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ
صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى ٨٣

84. ”Och vad har fått dig till att skynda bort från ditt folk, å, Moses?”

وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَى ٨٤

85. Han sade: ”De följer tätt i mina spår och jag har skyndat till Dig, min Herre, på det att Du måtte bli nöjd.”

قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَى أَثَرِي وَعَجِلْتُ
إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَى ٨٥

86. Gud sade: ”Vi har provat ditt folk i din frånvaro och Samiri har vilselett dem.”

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ
وَاصْلَهُمُ السَّامِرِيُّ ٨٦

87. Så Moses återvände vred och ledsen till sitt folk. Han sade: ”Å, mitt folk, gav er Herre er icke ett nådigt löfte? Tycktes då den avtalade tiden alltför lång för er

فَرَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ
أَسْفَاءً قَالَ يَقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ
وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ

eller önskade ni att vrede från er Herre skulle slå ner på er för att ni bröt ert löfte till mig?”

أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَّوْعِدِي ۝٨٧

88. De sade: ”Vi bröt icke självmant *vårt* löfte till dig, utan vi var lastade med bördor av folks prydnader och vi kastade bort dem och likaledes kastade Samiri bort dem.”

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا أَوْزَارًا مِّنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ۝٨٨

89. Sedan framställde han en kalv åt dem, bara en kropp som gav ifrån sig ett bölande ljud. Sedan sade *han och hans följeslagare*: ”Detta är er gud och Moses gud, men han glömde *berätta det för er*.”

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خَوَارٍ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ ۖ فَانْسَى ۝٨٩

90. Kunde de icke se att den icke gav dem något svar och icke hade makt att göra dem vare sig illa eller väl?

أَفَلَا يَرَوْنَ إِلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا ۖ يَخْتَفِعُ وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۝٩٠

R.5

91. Och före detta hade Aron sagt till dem: ”Å, mitt folk, ni har bara prövats genom den (kalven). Och *Gud*, den Nådige, är förvisso er Herre, så följ mig och lyd min befallning.”

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَقَوْمِ ائِمَّا قِيتِم بِهِ ۚ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ۝٩١

92. De svarade: ”Vi tänker icke upphöra med att tillbe den förrän Moses återvänder till oss.”

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عٰكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ۝٩٢

93. *Moses* sade: ”Du Aron, när du såg dem vilsegångna, vad avhöll dig,

قَالَ يَهُرُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ۝٩٣

94. från att följa mig? Var du olydig mot min befallning då?”

أَلَا تَتَّبِعَنِ ۖ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ۚ ﴿٤٤﴾

95. Han svarade: ”Du min moders son, grip mig icke i skägget, icke heller *i håret på* mitt huvud.* Jag fruktade att du skulle säga: ’Du har förorsakat en splittring mellan Israels barn och väntade icke på mitt ord.’”

قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي ۚ إِنَِّّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ۚ ﴿٤٥﴾

96. Moses sade: ”Och vad är då ditt svaromål, å, Sámiri?”

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ ۚ ﴿٤٦﴾

97. Han sade: ”Jag uppfattade det de icke uppfattade. Jag antog bara en del av det sändebudet inpräglade, men jag kastade bort även det. Sådant är det som mitt sinne anbefalld mig.”

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ۚ ﴿٤٧﴾

98. Moses sade: ”Försvinn! Hela detta liv skall det tillkomma dig att säga: ’Rör mig icke’, och det finns ett löfte om ett straff för dig, vilket icke skall misslyckas i att gå i uppfyllelse beträffande dig. Se nu på din gud, vilken du har blivit en tillgiven tillbedjare av. Vi kommer förvisso att smälta ned den och sedan kommer Vi att sprida den i havet,

قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ ۚ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تُخْلَفَهُ ۚ وَانظُرْ إِلَى إِلْهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ۚ ﴿٤٨﴾

99. er Gud är bara Allah, det finns ingen Gud utom Han. Han omfattar alla ting i Sin kunskap.”

إِنَّمَا إِلْهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۚ ﴿٤٩﴾

*20:95 Uttrycken ”grip mig icke i skägget, icke heller *i håret på* mitt huvud” skall inte tolkas ordagrant, utan innebär ”förolämpa mig inte”.

100. Sålunda berättar Vi historierna för dig om vad som hände förut. Och Vi har givit dig en påminnelse från Oss.

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا
قَدْ سَبَقَ ۚ وَقَدْ آتَيْتِكَ مِنْ دُونِ مَا ذُكِرْتُمْ ۝١٠٠

101. Den som vänder sig bort från den, kommer sannerligen att bära en *tung* börda på uppståndelsens dag,

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وِزْرًا ۝١٠١

102. och bli kvar under den, och ond kommer bördan att vara för dem på uppståndelsens dag,

خَالِدِينَ فِيهِ ۖ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
حِمْلًا ۝١٠٢

103. den dag när basunen kommer att blåsas. Och på den dagen kommer Vi att samla ihop de syndiga, blåögda.

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ
يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ۝١٠٣

104. De kommer att tala till varandra med låg röst *och säga*: ”Ni dröjde bara tio *dagar*.”

يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۝١٠٤

105. Vi vet bäst vad de kommer att säga, när den mest oförvitlige bland dem i uppförande kommer att säga: ”Ni har bara dröjt en dag.”

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ
أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۝١٠٥

R.6

106. Och de frågar dig beträffande bergen. Säg: ”Min Herre kommer att bryta dem i bitar och sprida dem som damm,

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا
رَبِّي نَسْفًا ۝١٠٦

107. och Han kommer att lämna dem i form av en ofruktsam flack slätt,

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۝١٠٧

108. på vilken du icke kommer att se någon ojämnhet eller upphöjning.”

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۝١٠٨

109. På den dagen kommer de att följa sammankallaren, som är rak och ingen ohederlighet finns i honom, och *alla* röster skall dämpas inför *Gud*, den Nådige, och du kommer icke höra annat än ett undertryckt ljud av fotsteg.

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ^{١٠٩}
وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا
تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا^{١١٠}

110. På den dagen skall ingen medling hjälpa *någon enda person*, utom från den, som *Gud*, den Nådige, ger tillstånd och med vilkens ord av *tro* Han är nöjd.

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ
الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا^{١١٠}

111. Han vet *allt* som är före dem och *allt* som är bakom dem, men de kan icke omfatta det med *sin* kunskap.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا^{١١١}

112. Och *alla* ansikten skall ödmjuka sig själva inför *Gud*, den Levande, Självpupphållande och Allt Vidmakthållande. Och det är sannerligen ute med den som bär orättfärdighetens *börda*.

وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ^{١١٢} وَقَدْ
خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا^{١١٣}

113. Men den som gör goda gärningar och är en troende, skall varken frukta orättvisa eller förlust.

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَا يَخَفُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا^{١١٣}

114. Och sålunda har Vi sänt ned den, Qur'anen på arabiska, och i den har Vi förklarat vissa varningar, på det att de måtte frukta *Gud* eller så att den måtte väcka *gudomlig* ihågkommelse inom dem.

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا
فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ
يُحَدِّثُ لَهُمْ ذِكْرًا^{١١٤}

115. Upphöjd är då Allah, den Sanne Konungen! Och var icke otålig efter Qur'anen förrän uppenbarandet av den är fullbordat för dig, utan säg *bara*: "Å, min Herre, skänk mig ökad kunskap."

فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ^{١١٥} وَلَا تَعْجَلْ
بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ
وَحْيُهُ^{١١٥} وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا^{١١٥}

116. Och Vi hade i sanning slutit ett förbund med Adam i förväg, men han glömde *det*, och Vi fann i honom icke någon avsikt att vara olydig.

وَلَقَدْ عٰدٰنَا اِلٰى اٰدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسِيَ وَاَلَمْ
نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ۝١١٦

R.7

117. Och när vi sade till änglarna: "Underkasta er Adam," underkastade de sig alla. Men Iblis gjorde *det icke*. Han vägrade.

وَ اِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ
فَسَجَدُوْا اِلَّا اِبْلِيسَ ۝١١٧

118. Då sade Vi: "Å, Adam, detta är en fiende för dig och för din hustru, så låt honom icke driva ut er båda ur trädgården, så att du icke kommer att sörja,

فَقُلْنَا يَا اٰدَمُ اِنَّ هٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ
وَ لِيْزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِّنَ الْجَنَّةِ
فَتَشْقٰى ۝١١٨

119. det är *sörjt* för dig så att du icke skall hungra däri, icke heller skall du vara naken,

اِنَّ لَكَ اِلَّا تَجُوْعَ فِيْهَا وَا لَا تَعْرٰى ۝١١٩

120. och du skall icke törsta däri, icke heller skall du utsättas för solen."

وَ اِنَّكَ لَا تَظْمَؤُا فِيْهَا وَا لَا تَصْحٰى ۝١٢٠

121. Men satan viskade onda förslag till honom. Han sade: "Å, Adam, skall jag visa dig evighetens träd och ett konungarike som aldrig förgås?"

فَوَسْوَسَ اِلَيْهِ الشَّيْطٰنُ قَال يَا اٰدَمُ هَلْ
اَدْرٰكَ عَلٰى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَا مُلْكٍ
لَّا يَبْلٰى ۝١٢١

122. Sedan åt de båda därav, så att deras inneboende svaghet blev uppenbar för dem och de började skyla sig själva med trädgårdens löv.* Och Adam var olydig mot sin Herres befallning och avvek från *den rätta vägen*.

فَا كَلٰمٰهَا فَبَدَتْ لَهَا سَوَاتِيْمُهُمَا وَا طَفِقَا
يَخْصِفٰنِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ
وَ عَصٰى اٰدَمُ رَبَّهُ فَغَوٰى ۝١٢٢

*20:122 De flesta översättare har betraktat bilden alltför ordagrant, eftersom det inte finns tillräckliga bevis i texten att utesluta en ordagrann tolkning. Synden som hänvisas till är uppenbarligen knuten till ett mentalt felsteg, vilket antyds i den del av versen som konstaterar att "deras svaghet" (سَوَاتِيْمُهُمَا) *sau'ātu hūma*) blev känd för dem. Om det handlat

(Fortsättning på nästa sida)

123. Då valde hans Herre honom *av Sin nåd* och vände Sig mot honom med barmhärtighet och vägledde honom.

ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ﴿١٢٣﴾

124. Han sade: ”Gå bort härifrån ni båda *och alla de andra* tillsammans, några av er är de andras fiender. Och om vägledning från Mig kommer till er, då kommer den som följer Min vägledning icke att irra vilse, icke heller kommer han att behöva sörja,

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ

لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۗ فَأَمَّا يَا تَيْمُتُكُم مِّنِّي هُدَىٰ

فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ ﴿١٢٤﴾

125. men för den som vänder sig bort från Min påminnelse, han kommer att få ett trångt liv och på uppståndelsens dag skall Vi uppressa honom blind.”

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً

ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَىٰ ﴿١٢٥﴾

126. Han kommer att säga: ”Min Herre, varför har Du rest mig upp blind när jag hade syn *förut?*”

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنْتُ

بَصِيرًا ﴿١٢٦﴾

127. Gud kommer att säga: ”Så skulle det ske, Våra tecken kom till dig och du brydde dig inte om dem. Och på samma sätt kommer du att vara glömd på denna dag.”

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا

وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَىٰ ﴿١٢٧﴾

[Fortsättning från föregående sida]

om en kroppslig nakenhet, hur kunde de i så fall varit omedvetna om sin nakenhet under hela tiden sedan de föddes och fram till den givna händelsen i vuxen ålder?

Det är uppenbart att en ordagrann tolkning är felaktig. Ordet ”svaghet” (سَوْأَ *sau'á*) tillämpas först och främst på skamfulla handlingar och onda böjelser. Vid tiden för felsteget upptäckte syndaren till sin fasa personliga svagheter. Denna svaghet är psykologisk och mental, relaterad till sinnet och hjärtat, och kan inte täckas eller döljas genom att fästa löv på kroppen. När det gäller det fel som Adam och Eva begick, oavsett vad det var, kan försök att täcka kroppen i det här sammanhanget, enbart innebära en vädjan till Allah om förlåtelse och om Hans beskydd. Löven från ”trädgården” (الْجَنَّةُ *al-djanna*) måste förstås i sin metaforiska innebörd och anses betyda att söka skydd genom Allahs förlåtelse. Det är precis vad Adam gjorde enligt den ädla Qur'anen, där det klart och tydligt framgår att Gud Själv lärde honom de ord som skulle befria honom från följderna av sitt misstag, och som svar på dessa ord vände Sig Gud mot honom med barmhärtighet och förlåtelse.

128. Och på så sätt vedergäller Vi den som överdriver och icke tror på sin Herres tecken, och straffet i det tillkommande är förvisso svårare och mer varaktigt.

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ
بِآيَاتِ رَبِّهِ ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ
وَأَبْقَى ۝١٢٨

129. Utgör det icke vägledning för dem, hur många släktled Vi förintade före dem, bland vars bostäder de *nu* går? I det finns det förvisso tecken för dem som är utrustade med förstånd.

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مَنِ
الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْكِنِهِمْ ۗ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلأُولَى التَّهْلَى ۝١٢٩

R.8

130. Och hade det icke varit för ett ord som redan gått fram från din Herre och en tid *redan* bestämts, skulle *deras straff* ha blivit varaktigt.

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ
لِرِزَامًا وَآجَلٌ مُّسَمًّى ۝١٣٠

131. Bär då tålmodigt det de säger, och prisa din Herre med Hans lovprisning före solens uppgång och före dess nedgång, och prisa *Honom* under nattens timmar och dagens olika delar, så att du måtte finna *sann* lycka.

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا ۚ
وَمِنْ أَنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ
لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ۝١٣١

132. Och titta icke långt efter det Vi, *för en kort tid*, har skänkt av den nuvarande världens härlighet åt vissa grupper av dem, på det att Vi måtte pröva dem därmed. Och din Herres underhåll är bättre och varaktigare.

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْتَهُ
أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۗ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ
وَأَبْقَى ۝١٣٢

133. Och ålägg folket att förrätta bön och var ståndaktig i det. Vi ber dig icke om underhåll, det är Vi som underhåller dig. Och slutet är för rättfärdighet.

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا
لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ بِنَزْرِؤُكَ ۗ
وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ۝١٣٣

134. Och de säger: ”Varför visar han oss icke ett tecken från sin Herre?” Har det icke kommit klara bevis till dem om vad de föregående skrifterna innehåller?

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ^ط أَوْلَم تَأْتِيهِمْ بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى^{١٣٤}

135. Och om Vi hade förintat dem med ett straff dessförinnan, skulle de förvisso ha sagt: ”Vår Herre, varför sände Du icke ett sändebud till oss så att vi kunde ha följt Dina befallningar innan vi blev förödmjukade och vanäradade?”

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نُنزَّلَ وَنُحْزَى^{١٣٥}

136. Säg: ”Var och en väntar, vänta ni därför, och ni kommer att få veta vilket som är den rätta vägens folk, som följer sann vägledning.”

قُلْ كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا^ج
فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ
عَنِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى^{١٣٦}

Kapitel 21 AL-ANBIA'

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) under det fjärde eller femte året efter den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, anspråk. Den innehåller etthundratretton verser.

I föregående kapitel avslutning talades det om räkenskap och att folk ska ställas till svars och det kommer att bli tydligt för Profeten att det är han som är på den rätta vägen - i kapitlet här berättas att tiden för räkenskapen är kommen, men att de flesta inte är medvetna om det.

Här berättas först att Gud även tidigare skickat manliga profeter och tilldelade dem kroppar som inte kan klara sig utan föda. Därmed har Jesus, frid vare med honom, påstådda gudomlighet visats tillbaka, eftersom han åt och drack under hela sitt liv.

Sedan berättas det att oförståndiga människor tagit sig avgudar på jorden. Ett enastående argument emot detta har givits genom slutsatsen att det inte kan finnas två gudar. Om så varit fallet hade oreda uppstått på jorden och varje gud hade tagit sin skapelse och dragit sig undan, och en sådan oenighet hade uppstått i universum att det aldrig hade kunnat redas ut. Men om man begrundar universums uppbyggnad, finner man inget spår av dualitet någonstans. Därför konstateras det att alla profeter som skickats tidigare mottog uppenbarelsen om att det inte finns någon Gud förutom Allah och att man skall dyrka endast Honom.

I vers 27 står det om de kristnas falska påstående om att Allah skulle ha tagit sig en son. Närhelst en son antas vara en gud så är han inte ensam, utan ytterligare påstådda gudar

måste i så fall räknas med. Sedan står det att det finns fler av Guds heliga män som jämställdes med Gud på samma sätt som Jesus, frid vare med honom. Omedelbart därefter finns en vers som uppklarar hemligheterna i universum på ett sätt som inte var möjligt för någon människa att ens ana vid den tiden.

Det står att hela universum var hårt tillsluten i form av ett klot från vilket inget kunde komma ut. Sedan klöv Gud klotet och öppnade det och plötsligt uppstod hela universum ur det. Därefter skapades alla livsformer med hjälp av vatten. Med uttrycket ”fast förankrade berg” (رَوَاسِيَ *rawásia*) har vattnets kretslopp nämnts och hur himmel, jord och jordens befolkning beskyddas. Kretsloppet mellan himmel, jord och alla himlakroppar omnämns, och samtidigt som det förklaras att de inte kommer vara för evigt, förklaras det att människan inte heller skall leva för alltid. Och det sägs också till Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att varken han eller någon som levde före honom fick leva kvar på jorden för evigt.

Därefter berättas det om alla profeter före den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och hur de gynnades av Allahs nåd. Det berättas att det är ett ofrånkomligt faktum att när invånarna på en ort utplånas så kan de aldrig återvända. Även under tiden för *Gog* och *Magog* kommer vetenskapsmän att påstå sig kunna uppliva de döda, men detta kommer inte att vara möjligt.

Längre fram i kapitlet berättas det om att universum kommer att rullas ihop och förlora sin form, och att detta tillstånd inte kommer att vara för alltid, utan att ett universum i ny form kommer uppstå ur detta intet. Allah har nämligen makt att upprepa skapelsen.

I slutet av det här kapitlet har den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, förklarats vara en manifestation av Gud, den Nåderike, och det berättas att Gud har skickat Profeten Muḥammad, som en barmhärtighet till

hela världen. I den sista versen vädjar den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, till sin Herre om att Han måtte besluta rättvist mellan honom och hans förnekare. Eftersom han även är Guds, den Nåderike, sändebud och en manifestation av Gud, den Nåderike, till hela världen, så underrättar han hela världen om att Gud aldrig kommer att lämna honom ensam.

Därefter följer kapitel *al-hadj* som ett fullkomligt bevis på att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, skickades som en ”barmhärtighet till alla världar” (رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ *rahmatállil-’álamín*) och att Ká’ba, Guds tempel, är den enda plats dit människor från hela världen vallfärdar under högtiden Hadj.

Sura AL-ANBIA'
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

Del 17

2. Människornas räkenskapstid har dragit nära, ändå vänder de sig bort i likgiltighet.

اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ②

3. Det kommer icke någon ny förmaning till dem från deras Herre, utan att de lyssnar till den medan de gör *den* till ett skämt.

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ③

4. Och deras hjärtan är glömska. Och de håller sina överläggningar i hemlighet, de som handlar orätt, och sedan säger: "Är denne *man* något annat än en människa lik er själva? Vill ni då ta till magi fastän ni ser det?"

لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ ④ وَأَسْرَأُ التَّجْوَى ⑤ الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِثْلُكُمْ ⑥ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ ⑦

5. Gud sade till profeten: "Säg: 'Min Herre vet vad som sägs i himlen och på jorden. Och Han är den Allhörande, den Allvetande.'"

قُلْ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑧

6. Nej, de säger: "Dessa är *ingen*ting annat än förvirrande drömmar; nej, han har hittat på det, nej, han är *ingen*ting annat en diktare. Låt honom då visa oss ett tecken just som de tidigare profeterna sändes med tecken."

بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ ⑨ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ ⑩

7. Ingen bygd som Vi förstörde före dem, trodde någonsin.

مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا ⑪

Skulle de då *vilja* tro?

أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾

8. Och Vi sände ingen *som budbärare* före dig utom män till vilka Vi sände uppenbarelser. Så fråga dem som väl känner *skrifterna*, om ni icke vet.

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي
إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

9. Och Vi har icke givit dem kroppar som icke åt föda, icke heller skulle de få leva i evighet.

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا إِلَّا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ
وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٩﴾

10. Sedan uppfyllde Vi *Vårt löfte* till dem, och Vi räddade dem och dem som Vi behagade och Vi förintade överträdarna.

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ
نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿١٠﴾

11. Vi har nu sänt ned en bok till er i vilken *allt finns som ni kan behöva* för er förmaning. Vill ni då icke förstå?

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ
عُ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١١﴾

R.2

12. Och hur många bygder som handlade orättfärdigt har Vi icke fullständigt förstört, och upprest ett annat folk efter dem.

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً
وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿١٢﴾

13. Och när de uppfattade *Vårt straff*, se! De började fly undan det.

فَلَمَّا أَحْسَبُوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا
يَرْكُضُونَ ﴿١٣﴾

14. "Fly icke utan vänd tillbaka till den bekvämlighet ni jublade över och till era bostäder, så att ni kan ställas till svars."

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أَتَرْتُمْ
فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ ﴿١٤﴾

15. De sade: ”Ve oss, vi var san-
nerligen orättfärdiga!”

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٥﴾

16. Och detta upphörde icke med
att vara deras rop förrän Vi
mejade ned dem, reducerade till
aska.

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ
حَصِيدًا خَمِيدِينَ ﴿١٦﴾

17. Och Vi skapade icke himlen
och jorden och allt det som finns
mellan de två på skämt.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
لَعِبِينَ ﴿١٧﴾

18. Om Vi önskat finna ett tids-
fördriv skulle Vi förvisso ha
funnit det i det som är hos Oss,
om Vi alls skulle göra *något*
sådant.

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُمْ آيَاتٍ
مِنْ دُونِهَا إِنْ كُنَّا فَعَالِينَ ﴿١٨﴾

19. Nej, Vi slungar ut sanningen
på falskheten och den bryter dess
huvud, och se! Den förgås. Och
ve er för vad ni tillskriver *Gud*.

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ
فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ ۖ وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا
تَصِفُونَ ﴿١٩﴾

20. Till Honom hör vem som än
finns i himlarna och på jorden.
Och de som finns i Hans närvaro
föraktar icke att tillbe Honom,
icke heller tröttnar de,

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَمَنْ
عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ
وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿٢٠﴾

21. de prisar *Honom* natt och dag,
och de mattas icke.

يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢١﴾

22. Har de från jorden tagit sig
gudar som uppreser de döda?

أَمْ اتَّخَذُوا آلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ
يُنشِرُونَ ﴿٢٢﴾

23. Om det både i himlarna och på jorden hade funnits andra gudar än Allah, då skulle både himmel och jord ha slutat i kaos. Prasad vare då Allah, Tronens Herre, långt högre än allt det de tillskriver *Honom*.

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا
فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿٢٣﴾

24. Han kan icke tillfrågas om vad Han gör, men de kommer att tillfrågas.

لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٤﴾

25. Har de tagit gudar bredvid *Honom*? Säg: "Visa fram ert bevis! Här är boken som tillhör dem som är med mig och boken som tillhörde dem före mig." Nej, de flesta av dem känner icke sanningen, och så vänder de sig bort.

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مِنْ مَعِيَ وَذِكْرٌ
مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٥﴾

26. Och före dig sände Vi inget sändebud utan att Vi uppenbarade för honom: "Det finns ingen Gud utom Mig så dyrka *endast* Mig."

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ
إِلَّا نُوحِيَّ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
فَاعْبُدُونِ ﴿٢٦﴾

27. Och de säger: "Gud den Nådige, har tagit Sig en son." Helig är Han. Nej, de är bara Hans hedervärda tjänare,

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ
بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ﴿٢٧﴾

28. de tar icke till orda förrän Han talar, och de utför *endast* Hans befallningar.

لَا يَسْئَلُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ
يَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

29. Han vet vad som finns framför dem och vad som finns bakom dem och de medlar icke utom för den som Han bifaller, och de uppför sig aktsamt av fruktan för *Honom*.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى وَهُمْ مِنَ
خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٢٩﴾

30. Och vem helst av dem som skulle säga: "Jag är en gud bredvid Honom", skall Vi återgälda honom med helvetet. Således vedergäller Vi de orättfärdiga.

وَمَنْ يُقْلِ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهُ مِنْ دُونِهِ
فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ ط كَذَلِكَ نَجْزِي
الظَّالِمِينَ ٣٠

R.3

31. Förstår de icke troende icke att himlarna och jorden var *en* tillsluten *massa*, sedan öppnade Vi upp dem? Och av vatten skapade Vi varje levande ting. Vill de då icke tro?

أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ط وَجَعَلْنَا
مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ط أَفَلَا
يُؤْمِنُونَ ٣١

32. Och Vi har placerat fasta berg på jorden för att stödja dem, och Vi har gjort vida vägar därpå så att de kan bli rätt vägleda.*

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ
تَمِيدَ بِهِمْ ٥ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا
لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ٣٢

33. Och Vi har gjort himlen till ett tak, välskyddat, ändå vänder de sig bort från dess tecken.

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا ط وَهُمْ
عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ٣٣

34. Och det är Han som skapade natten och dagen, och solen och månen, var och en glidande fram i *sin* bana.

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ ط كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ٣٤

35. Vi skänkte icke evigt liv åt någon människa före dig. Om du skulle dö, skall de leva *här* för alltid?

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ ط
أَفَأَنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ ٣٥

36. Varje själ skall smaka döden, och genom prövningar sätter Vi

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ط

*21:32 Jämför noten till 16:16 beträffande frasen (أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ) *an tamida bikum*).

er på prov med ont och gott. Och till Oss skall ni vändas åter.

وَبَلَّوْكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ط
وَإِنَّا تَرْجِعُونَ ٣٦

37. Och när de icke troende ser dig, skämtar de bara med dig. De säger: "Är detta den som talar *illa* om era gudar?" Fastän det är de själva som *med förakt* förnekar omnämmandet av *Gud*, den Nådige.

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ
إِلَّا هُزُوءًا ط أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ ج
وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ هُمْ كَافِرُونَ ٣٧

38. Människan är skapad av brådska. Jag skall helt säkert visa er Mina tecken, men be Mig icke att skynda.

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ ط سَأُورِيكُمْ آيَاتِي
فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ٣٨

39. Och de säger: "När kommer detta löfte att *uppfyllas*, om ni är sannfärdiga?"

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدِ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ٣٩

40. Om de icke troende bara visste tiden när de icke skall kunna avvärja elden från sina ansikten, icke heller från sina ryggar, och de kommer icke att hjälpas.

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونُ
عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ
ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُبْصَرُونَ ٤٠

41. Nej, den skall komma över dem oförberedda, så att den fullständigt gäckar dem, och de kommer icke att kunna kasta tillbaka den, icke heller kommer de att ges uppskov.

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ٤١

42. Och sändebud har sannerligen blivit hånade före dig, men det de hånade inbegrep de bland dem som bespottade.

وَلَقَدْ اسْتَهْزَأَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ
فَخَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ٤٢

R.4

43. Säg: "Vem kan skydda er om natten och om dagen från *Gud*, den Nådige?" Ändå vänder de sig bort från ihåggommelsen av sin Herre.

قُلْ مَنْ يَكْفُلُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ
الرَّحْمَنِ ط بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ
مُعْرِضُونَ ٤٣

44. Har de några gudar som kan skydda dem mot Oss? De kan icke hjälpa sig själva, icke heller kan de gynnas *av någon* mot Oss.

أَمْ لَهُمُ إِلَهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا
لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنفُسِهِمْ وَلَا هُمْ
مِمَّا يَصْحَبُونَ ﴿٤٤﴾

45. Nej, Vi gav dem och deras fäder *denna världens goda ting* till dess att livet blev dem långt. Ser de icke att Vi besöker landet och minskar det från dess yttre gränser? Kan de till och med då bli segerherrar?

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ
عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي
الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ
الْغَالِبُونَ ﴿٤٥﴾

46. Säg: ”Jag varnar er bara i enlighet med en *gudomlig* uppenbarelse.” Men de döva kan icke höra kallelsen när de blir varnade.

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ
الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٦﴾

47. Och om ens en pust av din Herres straff snuddar vid dem, utropar de förvisso: ”Ve oss! Vi är sannerligen syndare.”

وَلَيْبُنَ مَسَّتُهُمْ نَفْحَةً مِنْ عَذَابِ
رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَوْمِئِذٍ إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٧﴾

48. Och på uppståndelsens dag skall Vi sätta upp *exakta*, rättvisa vågar, så att ingen själ kommer att göras det minsta orätt. Och även om det har ett senapskorns vikt, skall Vi visa fram det. Och Vi är tillräckliga som räkenskaphållare.

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ
فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ
حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا
حُسْبِينَ ﴿٤٨﴾

49. Och Vi gav Moses och Aron måttstocken och ett ljus och en påminnelse för de rättfärdiga,

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ
وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

50. de som fruktar sin Herre i hemlighet och som fasar för *domens* timma.

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنْ
السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٥٠﴾

51. Och detta är en välsignad påminnelse vilken Vi har sänt ned, vill ni då förkasta den?

وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبْرَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ
عِجَابٌ مُنْكَرُونَ ﴿٥١﴾

R.5

52. Och före *detta* gav Vi Abraham hans vägledning och Vi kände honom väl.

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ
وَكُنَّا بِهِ عَلِيمِينَ ﴿٥٢﴾

53. När han sade till sin fader och sitt folk: "Vad är det för bilder, vilka ni är så tillgivna?"

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ
الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٣﴾

54. De svarade: "Vi fann att våra fäder tillbad dem."

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٥٤﴾

55. Han sade: "Då har ni så väl som era fäder sannerligen svävat i en uppenbar villfarelse."

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي
ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٥﴾

56. De sade: "Är det *verkligt* sanningen som du har fört till oss, eller driver du *med oss*?"

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ
الطَّالِبِينَ ﴿٥٦﴾

57. Han svarade: "Nej, er Herre är himlarnas och jordens Herre, Han som skapade dem, och jag är bland dem som vittnar om detta,

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
الَّذِي فَطَرَهُمْ بَ ۗ وَآنَا عَلَىٰ ذِكْمِهِ
مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٧﴾

58. och vid Allah, kommer jag förvisso att göra upp planer mot era avgudar efter det att ni har gått därifrån och vänt era ryggar till."

وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ
تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ﴿٥٨﴾

59. Så han bröt dem *alla* i bitar utom den förnämsta, så att de kunde återvända till den *för att efterforska*.

وَجَعَلَهُمْ جُذُءًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ
إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٩﴾

60. De sade: "Vem har gjort våra gudar detta? Han måste förvisso vara en förbrytare."

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِإِهْتِنَاءٍ إِنَّهُ لَمِنَ
الظَّالِمِينَ ﴿٦٠﴾

61. De *andra* sade: ”Vi hörde en ung man tala *illa* om dem. Han heter Abraham.”

قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذُكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ
إِبْرَاهِيمُ ٦١

62. De sade: ”För då fram honom inför folkets ögon, så att de kan bära vittnesbörd mot honom.”

قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَشْهَدُونَ ٦٢

63. *Sedan* sade de till Abraham: ”Är det du, å Abraham, som har gjort våra gudar detta?”

قَالُوا ءَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهَيْتَانَا
يَا إِبْرَاهِيمُ ٦٣

64. Han svarade: ”Nåväl, någon har förvisso gjort detta. Här är den huvud*misstänkte*. Så fråga dem om de har förmågan att tala.”*

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا
فَسَأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ٦٤

65. Då vände de sig till varandra och sade: ”Ni har sannerligen fel själva.”

فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ
الظَّالِمُونَ ٦٥

66. Och de tvingades hänga med sina huvuden *av skam och sade*: ”Du vet naturligtvis att dessa icke talar.”

ثُمَّ نَكِسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ
مَا هُمُؤْ لَا يَنْطِقُونَ ٦٦

67. Han sade: ”Tillber ni då det, vilket icke alls kan gagna eller skada er, istället för Allah?”

قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا
لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ٦٧

*21:64 Vissa översättare undviker en ordagrann översättning av versen av rädsla för att den skulle få Abraham att framstå som lögnare. Uppenbarligen var det inte de större avgudarna som slagit sönder de mindre, utan det var Abraham själv som gjort det. Om man därför tillskrev Abraham orden ”här är den huvud*misstänkte*” så skulle detta vara samma sak som att tillskriva Abraham en uppenbar lögn. Man bör hur som helst notera att detta inte var ett felaktigt utlåtande, utan en kraftfull argumentationsteknik.

Ibland är något alltför uppenbart för att någon ska tro på det, och ett omnämmande av det anses aldrig vara ett avsiktligt försök att missleda andra, utan betraktas som en framställning av det absurda i en given situation.

Vi tror att Abraham gav detta utlåtande utan minsta avsikt att missleda någon, utan enbart för att på ett kraftfullt sätt argumentera mot falskheten i deras tro. Detta var precis så de upplevde det. När de hört Abraham var det inte längre någon som svarade genom att kalla honom lögnare. Enligt den ädla Qur'anen blev de tvungna att inse det fåfänga i sin tro. Detta framgår av de följande verserna 65-68. Man bör komma ihåg att före denna incident hade Abraham själv offentligen tillkännagivit sin beslutsamhet att krossa avgudarna, jämför vers 58.

68. Skam över er och över det som ni tillber istället för Allah! Kan ni då icke förstå?"

أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ^ط
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

69. De sade: "Bränn honom och hjälp era gudar om ni *alls ämnar* göra *något*."

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٦٩﴾

70. Vi sade: "Å, eld, bli du kall och var en källa till fred för Abraham!"

فَلَمَّا يَأْتِرُ كُونِي بَرْدًا وَسَلْمًا عَلَىٰ
إِبْرَاهِيمَ ﴿٧٠﴾

71. Och de hade försökt skada honom, men Vi gjorde dem till de största förlorarna.

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧١﴾

72. Och Vi befriade honom och Lot och förde dem till landet vilket Vi hade välsignat för folken.

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي
بَرَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧٢﴾

73. Och Vi skänkte honom Isak och en sonson Jakob och Vi gjorde dem alla rättfärdiga.

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ^ط وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً^ط
وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٣﴾

74. Och Vi gjorde dem till ledare som vägledde *människor* genom Vår befallning, och Vi sände upp- enbarelser till dem och påbjöd dem att göra goda gärningar, förrätta bönen och betala Zakát. Och *endast* Oss tillbad de.

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا
وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ
الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا
لَنَا عِبْدِينَ ﴿٧٤﴾

75. Och Vi gav Lot vishet och kunskap. Och Vi räddade honom från staden som utövade veder- styggligheter. De var sannerligen ett lastbart och upproriskt folk.

وَلُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ
مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَ^ط
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَسَقِينَ ﴿٧٥﴾

76. Och Vi lämnade honom till- tråde till Vår barmhärtighet. Han var förvisso *en* av de rättfärdiga.

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٧٦﴾

R.6

77. Och *minns* Noak när han förut anropade Oss, och Vi hörde hans bön och befriade honom och hans familj från det svåra nödläget,

وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلٍ فَاسْتَجَبْنَا
لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَآهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ
الْعَظِيمِ ﴿٧٧﴾

78. och Vi hjälpte honom mot folket som förkastade Våra tecken. De var i sanning ett lastbart folk, så Vi dränkte dem alla.

وَنَصْرُنَا مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا سَوِيًّا فَأَغْرَقْنَاهُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٧٨﴾

79. Och *minns* David och Salomon när de utövade sina *respektive* domar beträffande grödan, när vissa människors får strövade dit in om natten, och Vi bevittnade deras dom.

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ
إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا
لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٩﴾

80. Vi gav Salomon *den rätta* förståelsen *för frågan* och till var och en av dem gav Vi vishet och kunskap. Och Vi underkastade bergen och fåglarna under David för att fira *Guds* lov tillsammans med honom. Och det är Vi Som gör *alla sådana ting*.

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ ۚ وَكُلًّا آتَيْنَاهُمْ حُكْمًا
وَعِلْمًا ۗ وَوَسَّعْنَا مَعَهُ دَاوُدَ الْجِبَالَ
يُسَبِّحُنَ وَالطَّيْرَ ۗ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٨٠﴾

81. Och Vi lärde honom att göra pansarskjortor för er, så att de kunde skydda er mot varandras våld. Vill ni då vara tacksamma?

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ
لِيَحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ ۚ فَهَلْ أَنْتُمْ
شَاكِرُونَ ﴿٨١﴾

82. Och Vi *underkastade* Salomon den häftiga vinden. Den blåste på hans befallning mot landet som Vi hade välsignat. Och Vi har kunskap om alla ting.

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي
بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا
وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ ﴿٨٢﴾

83. Och *Vi* underkastade honom djuphavsdykare, vilka dök för honom och utförde annat arbete förutom det, och det var *Vi* Som beskyddade dem.

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَغْوُصُونَ لَهُ
وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ
حَافِظِينَ ﴿٨٣﴾

84. Och *minns* Job när han ropade till sin Herre och sade: ”Svårigheter har drabbat mig, och Du är den Mest Barmhärtige av alla som visar barmhärtighet.”

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسْنِي الضَّرَّ
وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٨٤﴾

85. Så *Vi* hörde hans bön och förde bort svårigheterna han hade och *Vi* gav honom hans familj och deras like med dem, som en nåd från Oss, och som en förmaning till tillbedjarna.

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرِّ
وَأَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً
مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى لِلْعَبِيدِينَ ﴿٨٥﴾

86. Och *minns* Ismael och Idris och Dhu'1-Kifl. Alla var bland de tålmodiga.

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ
مِّنَ الصَّابِرِينَ ﴿٨٦﴾

87. Och *Vi* lämnade dem tillträde till Vår barmhärtighet. De var förvisso bland de rättfärdiga.

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٨٧﴾

88. Och *minns* Dhu'nun (Júnus) när han gick därifrån i vrede. Och *han* trodde att *Vi* aldrig skulle vara svåra mot honom. Då ropade han från mörkrets *djup*: ”Det finns ingen Gud utom Du, Helig är Du. Jag har sannerligen varit en av syndarna.”

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاصِبًا فَظَنَّ
أَنْ لَّنْ نَّقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ
مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٨﴾

89. Så *Vi* hörde hans bön och befriade honom från *hans* bedrövelse. Och sålunda befriar *Vi* troende.

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْعَمِّ
وَكَذَلِكَ نُجِّي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٩﴾

90. Och *minns* även Sakarias när han ropade till sin Herre: "Min Herre, lämna mig icke barnlös och Du är den Bäste av arvtagare."

وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي
فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٩٠﴾

91. Så Vi hörde hans bön och skänkte honom Johannes och botade hans hustru för honom. De brukade tävla med varandra i goda gärningar och de åkallade Oss i hopp och fruktan och de ödmjukade sig inför Oss.

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ
وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا
يُسرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا
وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ ﴿٩١﴾

92. Och *minns* henne som vakta-
de på sin dygd, så Vi andades in
Vårt ord i henne och gjorde henne
och hennes son till ett tecken för
alla folk.

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا
مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً
لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٢﴾

93. Detta är ert folk, ett *enda* folk.
Och Jag är er Herre, så tillbed
Mig.

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا
رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٣﴾

94. Men de har blivit uppdelade
sinsemellan i sina angelägenheter.
Och alla kommer att återvända
da till Oss.

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلَّ إِلَيْنَا
لِيَرْجِعُونَ ﴿٩٤﴾

R.7

95. Så för vem helst som gör goda
gärningar och är en troende,
kommer hans strävan icke att bli
utan uppskattning och Vi skall
förvisso skriva ned det.

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَا كُفْرَانَ لِسَعِيدِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ﴿٩٥﴾

96. Och det är en okränkbar lag
för en bygd som Vi har förintat att
de icke skall återvända.

وَحَرَامٌ عَلَىٰ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ
لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٦﴾

97. Så *skall det vara* även när
Gog och Magog släpps lösa och de
skall skynda fram från varje höjd.

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَا جُوجُ وَمَا جُوجُ
وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٧﴾

98. Och *det* sanna löftet drar nära. Tag er då i akt, deras ögon, vilka icke tror, kommer att stirra stelt *och de kommer att utropa*: ”Ve oss! Vi var synnerligen obekymrade om detta, nej, vi var syndare!”

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ
أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا^ط يَوْمَئِذٍ كُنَّا فِي
غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ^{٩٨}

99. Ni och det ni dyrkade bredvid Allah är helt visst helvetets bränsle. Till det kommer ni *alla*.

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
حَصْبُ جَهَنَّمَ^ط أَنْتُمْ لَهَا وَرِدُونَ^{٩٩}

100. Om dessa hade varit gudar, skulle de icke ha kommit dit, och alla kommer att förbli däri.

لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ آلِهَةً مَا وَرَدُوا^ط وَكُلٌّ
فِيهَا خَالِدُونَ^{١٠٠}

101. Där kommer stönandet att bli deras *öde* och de kommer icke att höra *något annat* i det.

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ^{١٠١}

102. *Men* beträffande dem för vilka *löftet om* en god belöning redan har förts fram av Oss, kommer de att hållas långt bort från det.

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ
أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ^{١٠٢}

103. De kommer icke att höra det minsta ljud därifrån, och de skall förbli i det som deras själar åstundar.

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا
اشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ^{١٠٣}

104. Den Stora Fasan kommer icke att bedröva dem och änglarna kommer att möta dem *och säga*: ”Detta är er dag, den som ni blev lovade.”

لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّهِمُ
الْمَلَائِكَةُ^ط هَذَا يَوْمَئِذٍ كُنْتُمْ
تُوَعَّدُونَ^{١٠٤}

105. *Minns* den dag, då Vi kommer att rulla upp himlarna liksom en skrivare rullar upp de skrivna bokrullarna. På samma sätt som Vi började den första

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِ
لِلْكِتَابِ^ط كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ^ط

skapelsen, skall Vi upprepa den, ett löfte som är bindande för Oss, Vi skall helt säkert uppfylla det.

وَعَدَّا عَلَيْنَا ط إِنَّا كُنَّا فَعْلِينَ ﴿١٠٥﴾

106. Och efter påminnelsen har Vi redan skrivit i Davids psalmer, att Mina rättfärdiga tjänare skall ärva landet.

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ
الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٦﴾

107. I detta finns förvisso ett viktigt budskap för ett folk som dyrkar Gud.

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عٰبِدِينَ ﴿١٠٧﴾

108. Och Vi har icke sänt dig som något annat än en barmhärtighet för alla folk.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِينَ ﴿١٠٨﴾

109. Säg: ”Det har helt visst uppenbarats för mig att er Gud bara är En Gud. Vill ni då underkasta er?”

قُلْ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِاللهِ الْوٰحِدُ
فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٩﴾

110. Men om de vänder tillbaka, säg: ”Jag har varnat er alla lika och jag vet icke om det som ni har utlovats är nära eller avlägset,

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَعَلَّيْكُمْ عَلَى سَوَآءٍ ط
وَإِنْ أَدْرِيْٓ أَقْرَبُ أَمْ بَعِيْدٌ مَّا
تُوعَدُونَ ﴿١١٠﴾

111. Han vet sannerligen vad som är öppet tal, och Han känner till det som ni döljer,

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ
مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١١﴾

112. och jag vet icke annat än att det kan vara en prövning för er och bara en förlustelse för ett tag.”

وَإِنْ أَدْرِيْٓ لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ
إِلَىٰ حِينٍ ﴿١١٢﴾

113. Han sade också: ”Min Herre, döm Du med sanning. Vår Herre är Gud, den Nådige, Vars hjälp måste sökas mot det som ni påstår.”

قُلْ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ ط وَرَبُّنَا
الرَّحْمٰنُ الْمُسْتَعٰنُ عَلَىٰ مَا
تَصِفُوْنَ ﴿١١٣﴾

Kapitel 22

AL-HADJ

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller sjuttionio verser.

I den inledande versen har hela mänskligheten varnats för domedagens jordbävning, eftersom en profet har kommit som kallat hela mänskligheten till att söka skydd hos Gud, den Nåderike. Till följd av att människor har förnekat detta påbud, varnas de återigen för fruktansvärda krig som kan komma att liknas vid en domedag på jorden. Ödeläggelsen kommer att vara så enorm att ammande mödrar kommer glömma bort att beskydda sina barn, och varje kvinnas havandeskap kommer att sluta i missfall, och man kommer att se människor bete sig som om de vore avsvimmade av berusning, fastän de i själva verket har förlorat medvetandet på grund av det fruktansvärda straffet från Allah.

Detta leder till att man även kommer att tänka på hur människor skall kunna återupplivas efter all denna förstörelse. Det beskrivs hur Allah, som tidigare skapat människorna ur denna jord och sedan låtit dem genomgå olika stadier i livmodern, även kommer att låta dem återupplivas.

Sedan förklaras i kapitlet att det bland människor även finns sådana som tillber Gud på ett sätt som om de stod vid randen till en avgrund. De är nöjda så länge det går dem väl, men när de drabbas av en prövning så faller de framåtstupa ner i avgrunden. Sådana människor förlorar i denna världen lika väl som i den tillkommande

Därefter nämns kort alla religioners anhängare och att Allah kommer att döma mellan dem på domedagen.

Sedan varnar Gud människorna bestämt för att försöka

hindra dem som vallfärdar till Guds tempel, Ka'ba under Hadj, från att nå dit. I anslutning till detta berättas om detta Guds tempel och om Guds uppmaning till profeten Abraham, frid vare med honom, att alltid hålla templet rent för dem som kommer dit för vallfärd eller andakt. Denna uppmaning är inte enbart avsedd för profeten Abraham, frid vare med honom, utan den gäller för hans och den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, anhängare ända till domens dag.

Därefter uppmanas den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att bjuda in hela mänskligheten till att vallfärda till Ka'ba för Hadj. Sedan berättas det om offergåvorna och att även dessa är Guds helgedomar (شَعَائِرِ اللَّهِ *sha'air allah*) så att om de vanhelgas, vore det att vara likvärdigt med att vanhelga Ka'ba. Offergåvorna vid Ka'ba kommer enbart att godtas av Gud om de framförs med rättfärdighet, eftersom varken offergåvornas kött eller blod når Allah, utan enbart rättfärdigheten hos den som utför offret.

Beträffande Djihad (جهاد) med vapen beskrivs det i detalj och det förtydligas att enbart de som angripits av fienden med vapen och som har fördrivits från sina hem bara för att de förkunnat att Allah är deras Herre, tillåts ta till vapen för att försvara sig.

I kapitlet förklaras att om denna tillåtelse till självförsvar inte hade givits, så hade inte bara muslimernas moskéer raserats, utan då skulle även judarnas synagogor, de kristnas kyrkor och kloster och andra helgedomar komma att ödeläggas.

Därefter beskrivs hur de tidigare profeternas förnekare förintats. Människor uppmanas resa runt på jorden och med öppna ögon söka efter dessa förintade folkslags ruiner för att lära känna deras bittra slut. I dag utför arkeologerna detta arbete och de har hittat ruiner som tillhör flera forna folkslag.

Sedan berättas det i vers 53 att om satan skulle göra så att en profet kommer med en privat önskan som blandas med de önskningar som uppkommer i enlighet med det gudomliga

syftet, så låter Allah den privata önsknigen försvinna genom en uppenbarelse (*al-wahī*). Med satan menas här inte den förkastade satan, utan den satan som flyter i människans ådror. Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, har sagt ”Allah har bistått mig mot denne satan och denne har underkastat sig”: *وَلَكِنَّ اللَّهَ أَمَانٌ عَلَيْهِ فَاسْلَمَ* (*wa lakinn-allāha a’anāni alāihi fa aslāma*) (Musnad Ahmad bin Hanbal, Musnad Bani Hashim).

Med denna vers menas således inte alls att satan ger profeterna felaktiga tankar, eftersom det på ett annat ställe (26:222-223) klargjorts att satan inte ens kan tillåtas vara i närheten av någon profet. Satan nedstiger enbart över sådana personer som är ytterst lögnaktiga och lastbara, och detta stämmer inte alls överens med profeternas tillstånd.

I det sista avsnittet av kapitlet berättas att de som dessa avgudadyrkare jämställer med Allah inte ens förmår återta vad en fluga snappar åt sig från dem och stoppar i sin mun. Detta är ett faktum att när någonting hamnar i en flugas mun så förlorar det omgående sin form på grund av flugas saliv och den kemiska process som äger rum i dess magsäck.

Det finns en uppmaning till Djihad på Allahs väg i den sista versen, så som det har förklarats tidigare. Det står att det är Allah som har förklarat att profeten Abraham, frid vare med honom, och den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, samt deras anhängare är muslimer. Det är Han som vet bäst vem som verkligen underkastar sig Hans vilja.

Mot slutet förkunnas det att denne profet – Muḥammad, Allahs välsignelser och frid vare med honom, – är hela världens profet.

١٠ ركوعاتها

سُورَةُ الْحَجِّ مَدَنِيَّةٌ ٢٢

٧٩ آياتها

Sura AL-HADJ
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Å, människor, frukta er Herre. Timmens skakning är en fruktansvärd sak,

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ ۚ إِنَّ زَلْزَلَةَ
السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ②

3. dagen när ni ser den skall varje digivande kvinna glömma sin anning och varje gravid kvinna skall kasta sin börda och du kommer att se människor som druckna, fastän de icke kommer att vara druckna, men Allahs straff kommer sannerligen att bli svårt.

يَوْمَ تَرُؤْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا
أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا
وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ
بِسُكَرَىٰ وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ③

4. Och bland människor finns det några som utan kunskap tvistar om Allah och följer varje upprorisk satan,

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ
بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ④

5. beträffande vilken det är påbjudet att vem helst som blir vän med honom kommer han att vilseleda och vägleda till eldens plåga.

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يُضِلُّهُ
وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ⑤

6. Å, människor, om ni svävar i tvivel beträffande uppståndelsen, *tänk då på att* Vi sannerligen har skapat er från stoft, sedan från en spermiedroppe, sedan från en blodklump, sedan från en bit kött, delvis formad och delvis oformad, så att Vi kan göra *Vår styrka* uppenbar för er. Och det Vi vill låter Vi förbli i moderlivet under en fastställd tid. Sedan frambringar Vi er som barn, så att ni sedan kan nå er fulla

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ
الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ
مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عِلْقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ
مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ ۗ
وَنُقَرِّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ آجَلٍ
مُّسَيِّئٍ ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ

mognad. Och det finns några av er som dör *i vederbörlig tid*, och det finns andra bland er som når den svåra ålder *med resultatet* att de icke vet något efter *det att de har haft* kunskap.* Och du ser jorden livlös, men när Vi sänder ned vatten över den, vaknar den upp och sväller och frambringar varje slag av fager växtlighet.

تَبْلُغُوا أَشْدَّكُمْ^ج وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى
وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمَرِ لِكَيْلَا
يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا^ط وَتَرَىٰ الْأَرْضَ
هَامِدَةً فَاذًا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ
وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ^٥

7. Det är för att Allah är Sanningen och det är Han som återför de döda till liv, och för att Han har makt över alla ting,

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ
وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ^٧

8. och eftersom timmen *förvisso* kommer, råder det inget tvivel om den, och eftersom Allah kommer att uppresas dem som är i gravarna.

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ
يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ^٨

9. Och bland människor finns den som tvistar om Allah utan kunskap och utan vägledning och utan en upplysande bok,

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ
عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ^٩

10. i det att han *föraktfullt* vänder sidan till, så att han kan leda *människor* bort från Allahs väg. För honom finns vanära i denna världen, och på uppståndelsens dag skall Vi låta honom smaka straffet att brinna.

ثَانِي عِظْفِهِ لِيُضَلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ^ط
لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنَذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
عَذَابَ الْحَرِيقِ^{١٠}

11. Detta är på grund av vad dina händer har sänt i förväg, och Allah är icke orättvis mot *Sina* tjänare.

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ
عِجْبًا لِظُلَامٍ لِّلْعَبِيدِ^{١١}

*22:6 Orden påminner om att på samma sätt som ett barn i början är hjälplöst och oförmöget att ta hand om sig själv, så kan även en vuxen som uppnår mycket hög ålder hamna i ett liknande tillstånd. Denna innebörd stöds av versen "Och den som Vi ger ett långt liv, minskar Vi i förmåga. (وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ) wa mán nu 'ámmirhu nunákkishu fil khálq) (36:69).

R.2

12. Och bland människor finns den som tjänar Allah på randen till tro. Om sedan något välgörande når honom, är han nöjd med det, och om en prövning drabbar honom, vänder han sig bort från Allah. Han förlorar i denna världen lika väl som i det tillkommande. Det är en uppenbar förlust.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ ۚ
فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ ۚ وَإِنْ
أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ ۙ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ ۗ
خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ۗ ذَٰلِكَ هُوَ
الْحُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾

13. I stället för Allah åkallar han det som varken kan skada eller gagna honom. Det är sannerligen att irra långt bort.

يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْصُرُهُ وَمَا
لَا يَنْفَعُهُ ۗ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٣﴾

14. Han kallar på den vars skadeverkan är närmare än en fördel. Ond är sannerligen skyddsherren, och ond är sannerligen bundsförvanten.

يَدْعُوا مَنْ ضَرَّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ ۗ
لَيْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٤﴾

15. Allah kommer sannerligen att låta dem som tror och gör goda gärningar träda in i paradiset trädgårdar, genomflutna av bäckar. Allah gör förvisso vad Han behagar.

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٥﴾

16. Låt den som tror att Allah icke kommer att hjälpa honom (Profeten) i denna världen och i det tillkommande, finna en väg till himlen om han kan och skära av den gudomliga hjälpen. Låt honom sedan se om hans påhitt kan undanröja det som retar honom.

مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ
لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدَهُ
مَا يَغِيظُ ﴿١٦﴾

17. Och således har Vi sänt ned den (Qur'anen) som uppenbara tecken, och Allah vägleder förvisso vem Han önskar.

وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۗ وَأَنَّ اللَّهَ
يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ﴿١٧﴾

18. *Beträffande* dem som tror, och judarna och sabierna och de kristna och magierna och avgudadyrkarna kommer Allah sannerligen att döma mellan dem på uppståndelsens dag. Allah är förvisso ett vittne över alla ting.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ
وَالنَّصْرِيَّ وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا
إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝١٨

19. Har du icke sett att den som finns i himlarna och den som finns på jorden, och solen och månen och stjärnorna och bergen och träden och djuren och många av människorna underkastar sig Allah? Men det finns många som gör sig förtjänta av straff. Och den Allah vanärar kan ingen resa till ära. Allah gör sannerligen vad Han behagar.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ
وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ ۗ وَكَثِيرٌ
حَقٌّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ۗ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ
مِن مُّكْرِمٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۝١٩

20. Dessa är två *grupper* av tvistare som tvistar beträffande sin Herre. När det gäller de som icke tror, kommer dräkter av eld att skäras till för dem och kokande vatten kommer att hällas över deras huvuden,

هَذِهِ خِصْمٌ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ
فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ شِيَابٌ مِّنْ
نَّارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمْ
الْحَمِيمُ ۝٢٠

21. varigenom det som finns i deras bukar, och deras hud också, kommer att smälta,

يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ۝٢١

22. och för dem kommer det att finnas spikkclubbor av järn med vilka de skall bestraffas.

وَلَهُمْ مَّقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ ۝٢٢

23. När helst de i ångest kommer att försöka ta sig ur det, kommer de att drivas tillbaka in i det, och *det kommer att sägas till dem:* ”Smaka ni straffet att brinna!”

كَلَّمَآ أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ
غَمٍّ أَعِيدُوا فِيهَا ۗ وَذُوقُوا عَذَابَ
الْحَرِيقِ ۝٢٣

R.3

24. Men Allah kommer att låta dem som tror och gör rättfärdiga gärningar träda in i *paradisets* trädgårdar, genomflutna av bäckar. Däri kommer de att smyckas med armband av guld och med pärlor, och där kommer deras skrud att vara av silke.

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُجَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٤﴾

25. Och de kommer att vägledas endast till ett hedersamt tal, och de kommer att vägledas till *Guds*, den Prisivärde, väg.

وَهُدُّوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهَدُّوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ ﴿٢٥﴾

26. När *det gäller* dem som icke tror och hindrar *människor* från Allahs väg och från den heliga moskén, vilken Vi fastställt lika till gagn för alla människor, vare sig de är invånare däri eller besökare från öknen, och de som i den felaktigt söker avvika *från den rätta vägen*, dem skall Vi låta smaka ett plågsamt straff.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفِ فِيهِ وَالْبَادِطِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ نُدِّقْهُ مِنْ عَذَابِ آلِيمٍ ﴿٢٦﴾

R.4

27. Och *kom ihåg den tid* när Vi anvisade Abraham platsen till huset (Ka'ba) och sade: "Sätt ingen vid min sida och håll mitt hus rent för dem som utför kretsgången, och de som står upp i bön och de som i bön bugar sig och faller ödmjukt,

وَإذْبَوْنَا لِبُرْهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٢٧﴾

28. och kungör vullfarten för människor. De kommer att komma till dig till fots och på varje mager kamel, kommande längs varje avlägset spår,

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٨﴾

29. så att de kan bevittna *dess* förmåner för dem, och kan komma ihåg Allahs namn under de fastställda dagarna, över de fyrfota djur *av den grupp* av nötkreatur som Han har försett dem med. Så åt därav och föd de betryckta *och* de behövande.

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ
اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَةٍ عَلَىٰ مَآرَظِهِمْ
مِنَ الْبَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۚ فَكُلُوا مِنْهَا
وَأَطِيعُوا أَمْرَ الْفَقِيرِ ۝٢٩

30. Låt dem sedan utföra upp-
giften att *själsligen* rena sig själva
och uppfylla sina *högtidliga* löften
och gå runt det urgamla huset.”

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نُدُورَهُمْ
وَلِيُطَوِّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ۝٣٠

31. Det är *Guds befallning*. Och
för den som hedrar Allahs heliga
ting, kommer det att vara bra för
honom hos hans Herre. Och
köttet från boskap har gjorts
lagligt för er utom det som *redan*
kungjorts för er. Sky därför
avgudarnas styggelse och sky
falskt tal,

ذَٰلِكَ ۗ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ
خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۗ وَأَحَلَّتْ لَكُمْ
الْأَنْعَامَ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا
قَوْلَ الزُّورِ ۝٣١

32. förbli alltid vända mot Allah
och sätt icke någon vid *sidan av*
Honom. Och den som sätter
någon vid sidan av Allah, faller,
som om det vore från en höjd, och
fåglarna snappar bort honom
eller vinden blåser bort honom till
en långt avlägsen plats.

حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۗ وَمَنْ
يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ
فَتَخَطَفَهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوَىٰ بِهِ الرِّيحُ
فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ۝٣٢

33. *Så är* det. Och för den som
hedrar Allahs heliga tecken,
springer det sannerligen fram ur
deras hjärtans rättfärdighet.

ذَٰلِكَ ۗ وَمَنْ يُعْظَمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا
مِنُ تَقْوَىٰ الْقُلُوبِ ۝٣٣

34. I dessa *offerdjur* finns förmå-
ner för er under en fastställd tid,
sedan är deras offerplats det
urgamla huset.

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
ثُمَّ مَحَلُّهَا إِلَىٰ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ۝٣٤

R.5

35. Och för varje folk fastställde Vi offerriter, så att de måtte åkalla Allahs namn över de fyrfota djur *av den grupp* av nötkreatur som Han har försett dem med. Så er Gud är en *enda* Gud, underkasta ni er *alla* därför Honom. Och ge du glädjebudskap till de ödmjuka,

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا
اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ
الْأَنْعَامِ ۗ فَالْهَكْمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَلَهُ
أَسْلِمُوا ۗ وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٣٥﴾

36. vars hjärtan är fyllda av bävan när Allahs namn åkallas, och som tålmodigt uthärdar vad som än drabbar dem, och som förrättar bönen och ger ut av det Vi har försett dem med.

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ
وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمُ وَالْمُقِيمِي
الصَّلَاةِ ۗ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣٦﴾

37. Och bland Allahs heliga tecken har Vi fastställt offerkamelerna. Det finns *mycket* gott för er i dem. Så uttala Allahs namn över dem när de står uppbundna på led. Och när de faller ned *döda* på sina sidor, ät därav och föd den som är *behövande* fast nöjd, och *även* den som bönfaller. Sålunda har Vi underkastat dem er, så att ni måtte vara tacksamma.

وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ
لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ ۗ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ
عَلَيْهَا صَوَافٍ ۚ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا
فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ ۗ
كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾

38. Deras kött når aldrig Allah, icke heller deras blod, utan det är er rättfärdighet som når Honom. Sålunda har Han underkastat dem er, så att ni måtte prisa Allah för att Han vägleder er. Och ge glädjebudskap till dem som gör goda gärningar.

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَاؤها
وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ ۗ كَذَلِكَ
سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا
هَدَيْكُمْ ۗ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٨﴾

39. Allah försvarar helt visst dem som tror. Allah älskar förvisso icke någon som är svekfull *eller* otacksam.

إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٩﴾

R.6

40. Tillstånd att strida har givits till dem mot vilka krig förs, på grund av att de har förfördelats, och Allah har sannerligen makt att hjälpa dem.

أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا
وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

41. De som orättfärdigt drivits ut ur sina hem, bara för att de sade: "Allah är vår Herre." Och om Allah icke hade drivit tillbaka vissa människor med hjälp av andra, skulle kloster och kyrkor och synagogor och moskéer, i vilka Allahs namn ihågkoms ofta, förvisso ha blivit förstörda. Och Allah kommer förvisso att hjälpa dem som hjälper Honom. Allah är sannerligen Stark, Mäktig,

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ
إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ
النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفُتِنَتِ
صَوَامِعُ وَبِيْعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ
يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا ۗ وَلَيَنْصُرَنَّ
اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾

42. dem som, om Vi upprättade dem på jorden, kommer att förrätta bönen och betala Zakát och påbjuda det goda och förbjuda det onda. Och hos Allah vilar det slutliga resultatet av alla angelägenheter.

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ
أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا
بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ
وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤٢﴾

43. Och om de anklagar dig för falskhet, så har även Noaks folk och 'Ads och Thamúds stammar också anklagat *sina profeter* för falskhet före dem,

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ
قَوْمُ نُوحٍ وَقَوْمُ عَادٍ وَثَمُودٌ ﴿٤٣﴾

44. och så gjorde Abrahams och Lots folk,

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٤﴾

45. och Midians invånare. Och Moses anklagades också för falskhet. Men Jag gav de icke troende uppskov, sedan grep Jag dem, och hur *fruktansvärd* blev icke förändringen *Jag orsakade dem!*

وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ ۚ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ
فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ۚ ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ ۚ
فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾

46. Och hur många stad, som var benägen till att synda, har Vi icke förstört så att den har fallit ned på sina tak, och *hur* många brunn har icke övergivits och *hur* många ståtligt slott!

فَكَأَيُّ مِّنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ
ظَالِمَةٌ فِيهَا خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبُئْرِ
مُعْطَلَةٍ وَقَصْرِ مَشِيدٍ ﴿٤٦﴾

47. Har de icke rest i landet, så att de kan ha hjärtan att förstå med, eller öron att höra med? Men *det är ett faktum* att det icke är ögonen som är blinda, utan det är deras hjärtan som är blinda i deras bröst.

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ
قُلُوبٌ يَّعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَّسْمَعُونَ
بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِن
تَعْمَى الْقُلُوبَ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٧﴾

48. Och de begär av dig att påskynda straffet, men Allah bryter aldrig Sitt löfte. Och en dag hos din Herre är sannerligen som ett tusen år enligt ert räknesätt.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ
اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ
سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٨﴾

49. Och hur många stad har Jag icke givit uppskov medan den var benägen till att synda. Sedan slog Jag till mot den, och till Mig är återvändandet.

وَكَأَيُّ مِّنْ قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ
بِئْسَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتَهَا وَإِلَى الْمَصِيرِ ﴿٤٩﴾

R.7

50. Säg: "Å, mänsklighet, jag är enbart en Varnare för er,"

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ
نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾

51. för dem som tror och gör goda gärningar finns förlåtelse och ett hedervärt uppehälle,

فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥١﴾

52. men de som strävar emot Våra tecken och försöker ominnetgöra *Vårt syfte*, dessa skall bli eldens invånare.

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٥٢﴾

53. Aldrig sände Vi ett sändebud eller en profet före dig utan att satan, när han försökte nå sitt syfte, lade hinder i vägen för det han eftersökte. Men Allah undanröjer de hinder som placeras ut av satan. Sedan upprättar Allah fast Sina tecken. Och Allah är Allvetande, Vis.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَمَّتْ أَلْفَى الشَّيْطَانُ فِي مَنِيَّتِهِ ۚ فَيَنْسُخُ اللَّهُ مَا يُلْقَى الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٣﴾

54. Han tillåter detta så att Han kan göra de hinder som satan lägger i vägen för profeterna till en prövning för dem i vilkas hjärtan det finns en sjukdom och för dem vilkas hjärtan är förhärdade och syndarna har förvisso gått långt i motstånd,

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقَى الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ ۗ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٤﴾

55. och så att de till vilka kunskap är given kan veta att det är sanningen från din Herre, så att de kan tro därpå och deras hjärtan kan bli ödmjuka inför Honom. Och Allah vägleder förvisso dem som tror till den rätta vägen,

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٍ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

56. och de som icke tror kommer icke att upphöra med att sväva i osäkerhet beträffande det förrän timmen plötsligt kommer över dem, eller en tillintetgörande dags straff kommer till dem.

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مَرِيَةٍ مِنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٦﴾

57. På den dagen skall konungadömet vara Allahs. Han kommer att döma mellan dem. Så de som tror och gör rättfärdiga gärningar kommer att vara i välsignelsens trädgårdar,

أَلَمْ لِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۗ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٧﴾

58. men de som icke tror utan förkastar Våra tecken kommer att få ett förödmjukande straff.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأُولَٰئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥٨﴾

R.8

59. Och de som lämnar sina hem för Allahs sak, och sedan dräps eller dör, dem kommer Allah förvisso att ge en god försörjning. Och Allah är förvisso den Bäste av försörjare.

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا
أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا
وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ ﴿٥٩﴾

60. Han kommer helt visst att lämna dem tillträde till en plats med vilken de kommer att vara mycket nöjda. Och Allah är sannerligen Allvetande, Fördrag-sam.

لَيَدْخِلْنَهُمْ مُّدْخَلَ بَيْتٍ كَرِيمٍ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ
لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٦٠﴾

61. Så skall det bli. Och vem helst som vedergäller med något likt det han angreps med, och sedan görs orätt igen, honom kommer Allah förvisso att hjälpa. Allah är sannerligen Den Som Utplånar synder och Han är Synnerligen Förålatande.

ذَٰلِكَ ۗ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ
ثُمَّ بَغَىٰ عَلَيْهِ لَيَصْرِنَهُ اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ
لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ﴿٦١﴾

62. Det är för att Allah låter natten träda in i dagen och låter dagen träda in i natten, och för att Allah är Allhörande, All-seende.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُوَجِّعُ الْأَيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوجِّعُ
النَّهَارَ فِي الْأَيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٦٢﴾

63. Och det är för att det är Allah Som är Sanningen, och det som de åkallar jämte Honom är falskhet och för att Allah är den Höge, den Store.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ
الْكَبِيرُ ﴿٦٣﴾

64. Ser du icke att Allah sänder ned vatten från skyn och jorden blir grön? Allah är sannerligen den Insiktsfulle, den om allt Medvetne.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً ۗ إِنَّ اللَّهَ
لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٤﴾

65. *Allt* som finns i himlarna och *allt* som finns på jorden tillhör Honom. Och Allah är förvisso Självtillräcklig, Prisivärd.

R.9

66. Har du icke sett att Allah har underkastat er vad som än finns på jorden och skeppen som seglar över havet på Hans befallning? Och Han hindrar himlakroppar från att falla ned på jorden utom med Hans tillstånd.* Allah är förvisso Medlidsam och Barmhärtig mot människor.

67. Och det är Han som gav er liv, sedan kommer Han att låta er dö, sedan kommer Han att ge er liv igen. Människan är förvisso synnerligen otacksam.

68. För varje folk har Vi fastställt sätt att tillbedja, vilka de iakttar, så låt dem icke tvista med dig om frågan, och kalla du *folket* till din Herre, ty du följer sannerligen rätt vägledning.

69. Och om de tvistar med dig, säg: "Allah vet bäst vad ni gör,

70. Allah kommer att döma emellan er och mig på uppståndelsens dag beträffande det om vilket ni är oense."

71. Vet du icke att Allah vet bäst vad som än finns i himlarna och på jorden? *Allt* finns förvisso bevarat i en Bok, och det är lätt för Allah.

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ
اللَّهَ لَهُ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ
وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ط
وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ
إِلَّا بِإِذْنِهِ ط إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ
رَّحِيمٌ ﴿١٦﴾

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ
يُحْيِيكُمْ ط إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿١٧﴾

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ
فَلَا يَنْزِعُ عَنْكَ فِي الْأَمْرِ وَاذْعُ إِلَى
رَبِّكَ ط إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى مُسْتَقِيمٍ ﴿١٨﴾

وَإِنْ جَدَلُواكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا
كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٢٠﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ ط إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ ط إِنَّ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢١﴾

*22:66 Det är troligtvis så att ordet "tillstånd" hänvisar till fallande meteoriter, och andra himlakroppar som ständigt bombarderar jorden.

72. Och istället för Allah tillber de det för vilket Han icke har sänt ned någon befogenhet, och det om vilket de icke har någon kännedom. Och för dem som syndar finns det ingen hjälpare.

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ
سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا
لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٧٢﴾

73. Och när Våra klara tecken läses upp för dem, kommer du att se uppenbara tecken på motvilja i deras ansikten som icke tror. De anfaller nästan dem som läser upp Våra tecken för dem. Säg: "Skall jag berätta om något värre än det för er? Det är elden! Allah har utlovat den till dem som icke tror. Och en ond bestämmelseort är det!"

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي
وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ
يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا
قُلْ أَفَأَبْئَسُكُمْ بِشَيْرٍ مِنْ ذِكْمِ النَّارِ
وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
ع وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾

R.10

74. Å, människor, en liknelse har sänts fram, så lyssna till den. De som ni åkallar istället för Allah kan förvisso icke skapa ens en fluga, även om de alla skulle slå sig samman i den avsikten. Och om flugan skulle snappa bort någonting från dem, kan de icke återhämta det från den. Svaga är i sanning både sökaren och det sökta.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاستَمِعُوا لَهُ
إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ
يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ
يَسْلُبُهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ
مِنْهُ ضَعْفَ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ ﴿٧٤﴾

75. De uppskattar icke Allah med den uppskattning som tillkommer Honom. Allah är förvisso Stark, Mäktig.

مَا قَدَّرَ وَاللَّهُ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ
عَزِيزٌ ﴿٧٥﴾

76. Allah väljer sändebud från änglar och från människor. Allah är förvisso Allhörande, Allseende.

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ
النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٦﴾

77. Han vet vad som ligger framför dem och vad som ligger bakom dem och till Allah skall alla angelägenheter skickas tillbaka.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٧﴾

78. Å, ni som tror! Buga er och kasta er ödmjukt ned i bön, och tillbed er Herre och gör goda gärningar så att ni måtte ha framgång.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا
وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ

يُفْلِحُونَ ﴿٧٨﴾

79. Och sträva för Allahs sak så som det anstår er att sträva för den. Han har utvalt er och har icke lagt någon svårighet på er i fråga om religionen, så följ er fader Abrahams religion. Han (Allah) har kallat er muslimer både förut och i denna bok, så att sändebudet kan vara ett vittne över er, och ni kan vara vittnen över mänskligheten. Förrätta därför bönen och betala Zakát och håll fast vid Allah. Han är er Herre. En utmärkt Herre och en utmärkt Hjälpare!

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۗ هُوَ
اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ
مِنْ حَرَجٍ ۗ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ ۗ هُوَ
سَمُّكُمْ الْمُسْلِمِينَ ۚ مَنْ قَبْلَ وَفِي هَذَا
لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ۚ فَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا
بِاللَّهِ ۗ هُوَ مَوْلَاكُمْ ۚ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ
وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٩﴾

Kapitel 23

AL-MU'MINÚN

Detta kapitel (*sura*) är bland de sista som uppenbarades i Mecka (*mákka*). Det innehåller etthundranitton verser.

I slutet på det föregående kapitlet berättas att sann framgång ligger i att be sin bön och betala Zakát, och i att man håller hårt fast vid Allah. Den enastående framgång som det talas om här förtydligas i inledningen av det här kapitlet, där det står att de framgångsrika troende är de som inte enbart förrättar bönen och betalar Zakát, utan innehar fler egenskaper. Det handlar om två typer av egenskaper, det vill säga vad man bör avstå från och vilka dygdiga gärningar man bör utföra.

Därefter berättas det också att även om livgivande vatten faller från himlen och det finns ett kretslopp som reglerar detta, kan Allah, om Han av någon orsak önskar ge mänskligheten en läxa, föra bort detta vatten. Det kan ske på två sätt. Antingen skapar Allah en förändring i vattnets kretslopp, så som det skedde i begynnelsen då jordens vatten ständigt förångades och lyfte mot himlen, och när det föll ner igen så förångades det åter av den varma luften innan det nådde marken. Det andra sättet är vanligt förekommande då vatten sjunker så djupt ner i jorden att det försvinner ner i akvifererna.

Ämnet är fortfarande vatten och det talas om de skepp som färdas på det, och i detta sammanhang nämns även profeten Noaks, frid vare med honom, ark, och att skepp enbart kan färdas på vatten med Guds lov. Även i stormvågor fortsätter skeppen resa sig allt högre på vattenytan, men de kan även vältas av en vanlig storm och sjunka. När folk är otacksamma mot det himmelska vatten som faller över dem på ett andligt sätt, så berövar Allah dem det på samma sätt som vissa

människor berövas regnvattnet. Det faktum att profeter har kommit till människor på samma sätt som upprepade regnskurar faller över dem, gagnade dem inte alls, utan de envisades med att förneka.

Vidare berättas det om sådana bergstrakter där vattenkällor springer fram och bidrar till frid och sinnesro. Det var hit Allah förde Jesus, frid vare med honom, och hans mor för att rädda dem från deras fiender. Historiska och arkeologiska bevis pekar mot att det var i Kashmirs dalgångar.

I vers 79 berättas det att hörseln var det första sinne som tilldelades människan under hennes utveckling, sedan synen och slutligen det hjärta som har en djup insikt och kan förstå alla slags andliga angelägenheter.

Därefter kommer några verser vars innehåll påminner om det som diskuterades tidigare. Sedan kommer en vers med ett nytt tema. Då människorna på domedagen kommer att tillfrågas hur länge de vistats på jorden, kommer de svara ”ett dygn eller enbart en del därav.” Allah kommer besvara detta genom att säga att de i själva verket vistats en mycket kortare tid än så. Detta ger en antydning om längden på perioden mellan död och återuppståndelse. Världen kommer verka avlägsen som om den bara varade under ett ögonblick, och detta är något som man kan uppleva i vardagen då man beskådar avlägsna stjärnor som är större än hela vårt solsystem, men som endast ser ut som en liten punkt på himlavalvet.

Den sista versen i detta kapitel är skriven i form av en bön som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, lärde sig och han uppmanades be till sin Herre med följande ord: ”Min Herre, förlåt och ha förbarmande, och Du är den Bäste av dem som visar barmhärtighet” (vers 119).

رُكُوعَاتُهَا ٦

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ مَكِّيَّةٌ ٢٣

آيَاتُهَا ١١٩

Sura AL-MU'MINŪN
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

Del 18

2. Framgång når sannerligen de troende,

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ②

3. som är ödmjuka i sina böner,

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خِشْعُونَ ③

4. och som skyr allt det som är fåfängligt,

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ④

5. och som är beredvilliga när det gäller att betala Zakât,

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ⑤

6. och som vakar över sin dygd,

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَفْوَاجِهِمْ حَافِظُونَ ⑥

7. utom mot sina hustrur eller mot dem deras högerhänder besitter, ty då är de icke att klandra,

إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ⑦

8. men de som eftersträvar någonting annat än det är överträdare,

فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ⑧

9. och de som vakar över sina förtroenden och sina förpliktelser,

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ⑨

10. och som ihärdigt beskyddar förrättandet av sina böner.

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ⑩

11. Dessa är arvtagarna,

أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ⑪

12. som kommer att ärva paradiset. I det kommer de alltid att förbli.

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ⑫

13. Vi skapade sannerligen människan från ett lerextrakt,
 طِينٍ ۝۱۳

14. sedan placerade Vi henne som en spermiedroppe i ett tryggt förvaringsrum,
 ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ۝۱۴

15. sedan formade Vi spermien till en massa, sedan formade Vi den massan till en *formlös* klump, sedan formade Vi ben ur denna *formlösa* klump, sedan klädde Vi benen med kött, sedan utvecklade Vi den till en annan skapelse. Så välsignad vare Allah, den Bäste av skapare.
 ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ۖ ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ ۖ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ۝۱۵

16. Efter det måste ni sedan förvisso dö.
 ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ۝۱۶

17. Sedan skall ni resas upp på uppståndelsens dag.
 ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْحَثُونَ ۝۱۷

18. Och över er har Vi skapat sju vägar till himlen, och Vi är aldrig försumliga mot skapelsen.
 وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ ۗ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ۝۱۸

19. Och Vi sände ned vatten från skyn i enlighet med ett mått, och Vi lät det stanna i jorden, och det är förvisso Vi som bestämmer dess borttagande.
 وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ ۗ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهَا لَقَادِرُونَ ۝۱۹

20. Och därav framställde Vi trädgårdar med dadelpalmer och vinrankor för er. I den finns ett överflöd av frukt för er, och ni äter av dem.
 فَأَنشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ ۖ لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝۲۰

21. Och ett träd som spirar upp från berget Sinai frambringar olja och *många* kryddor för dem som äter.

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ
تَبَّتْ بِالذُّهْنِ وَصَبِغٍ لِلَّالِكِينَ ﴿٢١﴾

22. Och i boskapen finns också en läxa för er. Vi ger er att dricka av det som finns i deras bukar och ni har många *andra* fördelar av dem, och ni äter *också* av dem,

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۗ نُسْقِيكُمْ
مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ
كَثِيرَةٌ ۖ وَ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٢﴾

23. och på dem och på skeppen bärs ni.

عَلَىٰ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

R.2

24. Och Vi sände helt visst Noak till hans folk, och han sade: ”Å, mitt folk, tjäna Allah. Ni har ingen annan Gud än Honom. Vill ni då icke vara rättfärdiga?”

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ
يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۗ
أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٤﴾

25. Och hans folks ledare, som icke trodde, sade: ”Han är bara en människa lik er själva, han försöker nå överhöghet över er. Och om Allah så hade velat kunde Han förvisso ha sänt ned änglar. Vi har aldrig hört om något *sådant* bland våra förfäder.

فَقَالَ الْمَلَأُو الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ ۗ لَا يُرِيدُ أَنْ
يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ
مَلَائِكَةً ۗ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا
الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾

26. han är bara en människa *drabbad* av vansinne, vänta därför ett tag beträffande honom.”

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فُتَرَبِّصُوا بِهِ
حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٢٦﴾

27. Han (Noak) sade: ”Å, min Herre, hjälp mig, ty de behandlar mig som en lögnare.”

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٢٧﴾

28. Så genom uppenbarelse *anvisade* Vi honom: ”Tillverka arken inför Våra ögon och i

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا
وَوْحِينَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ ۗ

enlighet med det som Vi har uppenbarat. Och när Vår befällning kom och jordens källor flödade, sade: "Lasta du in ett par av varje nödvändig djurart i den, hankön och honkön och din familj, utom de mot vilka ordet redan har uttalats." Och tilltala Mig icke beträffande dem som har felat, de skall bli dränkta.

فَأَسْلَكْتُ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطَبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا
إِنَّهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٨﴾

29. Och när du är inkommen i arken, du och de som är med dig, säg: 'All lovprisning tillhör Allah, Som har räddat oss från det orättfärdiga folket.'

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى
الْفُلِّ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَا
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾

30. Och säg: 'Min Herre låt mig göra en välsignad landstigning, ty Du är den Bäste av dem som för människor i land.'

وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبْرَكًا وَأَنْتَ
خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٣٠﴾

31. I detta finns det sannerligen tecken. Och Vi har sannerligen alltid satt människor på prov.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣١﴾

32. Sedan reste Vi ett annat släktled efter dem.

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٣٢﴾

33. Och bland dem uppreste Vi ett sändebud från deras egna led med budskapet: "Tjäna Allah, ni har ingen annan Gud än Honom. Vill ni då icke frukta Honom?"

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا
تَتَّقُونَ ﴿٣٣﴾

R.3

34. Och hans folks ledare, som icke trodde och förnekade mötet med sin Herre i det tillkommande och som Vi hade berett välbehag och tillfredsställelse i detta livet, sade: "Denne är bara en man lik

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ

er själva. Han äter av det ni äter, och dricker av det ni dricker,

مِثْلِكُمْ لَا يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ
وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٤﴾

35. och om ni lyder en människa lik er själva, då kommer ni säkerligen att bli förlorare.

وَلَيْنِ اطَّعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا
لَخَسِرُونَ ﴿٣٥﴾

36. Lovar han er att ni, när ni är döda och har blivit stoft och ben, skall frambringas igen?

أَيَعِدُّكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا
وَعِظَامًا أَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ ﴿٣٦﴾

37. Långt, mycket långt från sanningen är det som ni lovats.

هِيَ هَاتِ هِيَ هَاتِ لِمَا تُوْعَدُونَ ﴿٣٧﴾

38. Det är bara här vi lever våra liv. Här dör vi och här lever vi, och vi kommer aldrig att resas upp igen.

إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا
وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٨﴾

39. Han är bara en människa som har smitt en lögn mot Allah och vi ämnar icke tro honom.”

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٩﴾

40. Han sade: ”Min Herre hjälp mig, ty de behandlar mig som en lögnare.”

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ ﴿٤٠﴾

41. Gud sade: ”Inom kort kommer de förvisso att bli ångerfulla.”

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٤١﴾

42. Straffet drabbade dem rättvist och Vi gjorde dem till avfall. Förbannat vare då det folk som syndar!

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ
غُتَاءً ۚ فَبَعْدَ اللِّقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٢﴾

43. Sedan uppreste Vi andra släktled efter dem.

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٤٣﴾

44. Inget folk kan gå sin fastställda tid i förväg, och icke heller kan de bli kvar efter *den*.

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٤٤﴾

45. Sedan sände Vi Våra sändebud det ena efter det andra. Varje gång ett sändebud kom till sitt folk, behandlade de honom som en lögnare. Så Vi lät dem följa varandra *till förintelse* och Vi gjorde dem till enbart berättelser. Förbannat vare då det folk som icke tror!

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا ۖ كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةً رَّسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ ۖ فَبِعَدَا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٥﴾

46. Sedan sände Vi Moses och hans broder Aron med Våra tecken och en klar befogenhet,

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٤٦﴾

47. till Faraos och hans stormän, men de uppträdde förmätet och de var ett högmodigt folk.

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٧﴾

48. Och de sade: "Skall vi tro på två människor lika oss själva medan deras folk är våra slavar?"

فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ بِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِبْدُونَ ﴿٤٨﴾

49. Så de kallade dem lögnare, och de var bland dem som förintades.

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٩﴾

50. Och Vi gav Moses boken, så att de kunde bli vägleda.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٥٠﴾

51. Och Vi gjorde Marias son och hans moder till ett tecken, och Vi räddade dem *och hjälpte dem att nå* ett högland, en viloplats med källor med rinnande vatten.

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ ۖ وَمَعِينٍ ﴿٥١﴾

R.4

52. Å, ni sändebud, ät av det som är rent och gör goda gärningar. Jag är sannerligen väl medveten om vad ni gör.

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوَا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا
صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥٢﴾

53. Och *vet* att denna er församling är en *enda* församling och Jag är er Herre. Så frukta *endast* Mig.

وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٥٣﴾

54. De delade upp sina angelägenheter bit för bit mellan sig och varje grupp fröjdas över det de har.

فَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٥٤﴾

55. Så lämna dem i deras förvirring för en tid.

فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَاتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٥﴾

56. Inbillar de sig att med den rikedom och de barn Vi hjälper dem med,

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ
وَبَنِينَ ﴿٥٦﴾

57. skyndar Vi för att göra dem väl? Nej, men de förstår icke.

نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٧﴾

58. Sannerligen, de, som av fruktan för sin Herre, alltid är på sin vakt *mot synd*,

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ
مُسْفِقُونَ ﴿٥٨﴾

59. och de som tror på sin Herres tecken,

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يَوْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

60. och de som icke sätter någon vid sidan av sin Herre,

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٦٠﴾

61. och de som ger vad de ger medan deras hjärtan är fulla av fruktan över att de skall återvända till sin Herre,

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ
أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦١﴾

62. det är dessa som skyndar att göra goda gärningar, och de är de främsta i att *utföra* dem.

أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا
سٰبِقُونَ ﴿٦٢﴾

63. Och Vi belastar icke någon själ utöver dess förmåga, och hos Oss finns en bok som talar sanning, och de kommer icke att göras orätt.

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا
كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

64. Men deras hjärtan är ytterst obekymrade om denna *bok*, och dessutom har de andra gärningar som de är inblandade i,

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هٰذَا وَلَهُمْ
أَعْمَالٌ مِّنْ دُونِ ذٰلِكَ هُمْ لَهَا عٰمِلُونَ ﴿٦٤﴾

65. till dess att när Vi låter några av dem, som hänger sig åt lyx, drabbas av en bestraffning, se, de ropar på hjälp.

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ
إِذَآ هُمْ يَجْعَرُونَ ﴿٦٥﴾

66. ”Ropa icke på hjälp denna dag, ni skall förvisso icke bli hjälpta av Oss,

لَا تَجْعَرُوا الْيَوْمَ ۖ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنصَرُونَ ﴿٦٦﴾

67. Mina tecken lästes förvisso upp för er, men ni brukade tvärt vända ryggen till,

قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُتلىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلٰى
أَعْقَابِكُمْ تَنْصِرُونَ ﴿٦٧﴾

68. uppblåsta i högmod, *och* tala illa om den (Qur'anen) *och* prata dumheter på natten.”

مُسْتَكْبِرِينَ ۖ بِهِ سِمْرًا تَهْجَرُونَ ﴿٦٨﴾

69. Har de då icke tänkt över det *gudomliga* ordet, eller har det kommit till dem, vilket icke kom till deras fäder i gamla tider?

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا
لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٩﴾

70. Eller känner de icke igen sitt sändebud, eftersom de *sälunda* förnekar honom?

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ
مُنْكَرُونَ ﴿٧٠﴾

71. Eller säger de: ”Det finns galenskap i honom?” Nej, han har överbringat sanningen till dem, och de flesta av dem hatar sanningen.

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ ۗ بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ
وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كِرْهُونَ ﴿٧١﴾

72. Och om sanningen hade följt deras önskningsar, skulle himlarna och jorden och allt det som finns däremellan ha blivit till kaos. Nej, Vi har givit dem deras förmaning, men *nu* vänder de sig bort från sin egen förmaning.

وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ۗ بَلْ
أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ
مُعْرِضُونَ ﴿٧٢﴾

73. Eller ber du dem om någon belöning? Men din Herres belöning är bäst, och Han är den Bäste av försörjare.

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ ۗ
وَهُوَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ ﴿٧٣﴾

74. Och du inbjuder dem helt förvisso till den rätta vägen.

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٤﴾

75. Och de som icke tror på det tillkommande, avviker verkligen från den vägen.

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ
الصِّرَاطِ لَنُكِبُونَ ﴿٧٥﴾

76. Och om Vi hade förbarmade med dem och befriade dem från deras lidande, skulle de framhärda i sin överträdelse och vandra blint.

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ
ضُرٍّ لَلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٦﴾

77. Vi hade redan drabbat dem med straff, men de ödmjukade sig icke inför sin Herre. Icke heller ville de bönfalla i ödmjukhet,

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا
لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٧٧﴾

78. *icke* förrän Vi öppnade en dörr till svåra straff för dem, tänk, de är förtvivlade över det.

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ
عَظِيمٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْسَوْنَ ﴿٧٨﴾

R.5

79. Och det är Han Som har skapat öron och ögon och hjärtan för er, *men* ringa tack ger ni.

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٩﴾

80. Och det är Han Som har mångfaldigat er på jorden och till Honom skall ni samlas.

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٨٠﴾

81. Och det är Han Som ger liv och förorsakar död, och växlingen mellan natt och dag ligger i Hans händer. Vill ni då icke förstå?

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨١﴾

82. Men de säger detsamma som de tidigare folken sade.

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴿٨٢﴾

83. De säger: ”Vad! När vi är döda och *enbart* har blivit till stoft och ben, skall vi verkligen uppresas igen?”

قَالُوا إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءَأِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٣﴾

84. Detta är vad vi har blivit lovade förut, vi och våra fäder. Detta är ingenting annat än urgamla fabler.”

لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِن هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٤﴾

85. Säg: ”Till vem hör jorden och de som är på den, om ni vet det?”

قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٥﴾

86. ”Till Allah”, kommer de att säga. Säg: ”Vill ni då icke låta er förmanas?”

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٦﴾

87. Säg: ”Vem är de sju himlarnas Herre och den stora tronens Herre?”

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٧﴾

88. De kommer att säga: ”De tillhör Allah.” Säg: ”Kommer ni då icke att frukta Honom?”

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٨﴾

89. Säg: ”I Vems hand ligger herraväldet över alla ting och Vem beskyddar, men mot Vilken det icke finns något skydd, om ni vet?”

قُلْ مَنْ فِي يَدَيْهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

90. De kommer att säga: ”Allt detta tillhör Allah.” Säg: ”Hur blir ni då bedragna?”

سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿٩٠﴾

91. Ja, Vi har givit dem sanningen, men de är förvisso lögnare.

بَلْ آتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩١﴾

92. Allah har icke tagit Sig någon son, icke heller finns det någon annan gud bredvid Honom; i så fall skulle varje gud ha avskiljt sig med det han hade skapat, och några skulle förvisso ha försökt få herravälde över andra. Förhär- ligad vare Allah långt över det de tillskriver Honom,

مَا اتَّخَذَ اللّٰهُ مِنْ وَّلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ اِلٰهٍ اِذْ اَلَّ ذَهَبَ كُلِّ اِلٰهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩٢﴾

93. Kännaren av det osedda och det sedda! Upphöjd är Han över allt det som de tillskriver Honom.

عَلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٣﴾

R.6

94. Säg: ”Min Herre, om Du vill visa mig det som de har hotats med,

قُلْ رَبِّ اِمَّا تُرِيّىٓ مَا يُوْعَدُونَ ﴿٩٤﴾

95. min Herre, placera mig då icke bland de felande människorna.”

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِيْ فِى الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٩٥﴾

96. Och Vi har helt förvisso makt att visa dig det som Vi hotade dem med.

وَإِنَّا عَلٰى اَنْ تُرِيْكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقٰدِرُونَ ﴿٩٦﴾

97. Driv tillbaka det onda med det som är bäst. Vi är väl införstådda med det de påstår.

اِدْفَعْ بِاَّتٰى هِىَ اَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٧﴾

98. Och säg: ”Min Herre, jag söker skydd hos Dig mot satanernas lockelser,

وَقُلْ رَبِّ اَعُوْذُبِكَ مِنْ هَمَزٍ الشَّيْطٰنِ ﴿٩٨﴾

99. och jag söker skydd hos Dig, min Herre, så att de icke skall komma nära mig.”

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ٩٩

100. Till dess att, när döden kommer till någon av dem, och han säger *vådjande*: ”Min Herre, sänd mig tillbaka,

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ١٠٠

101. så att jag kan utföra rättfärdiga *gärningar* i *det liv* som jag har lämnat *bakom mig*.” Aldrig! Det är bara ett ord som han uttalar. Och bakom dem finns en skiljevägg fram till den dag när de åter skall uppväckas.

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا ١٠١
إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ١٠٢

102. Och när basunen har blåsts, kommer det icke längre att finnas några släktskapsband mellan dem, icke heller kommer de att fråga efter varandra.

فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ١٠٢

103. Då kommer de att bli välstående, vilkas vikter är tunga när det gäller *gärningar*,

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ١٠٣

104. men de vilkas vikter är lätta, det är dessa som ödelägger sina själar. I helvetet kommer de att vistas,

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ١٠٤

105. Elden kommer att sveda deras ansikten och i den kommer de att grina illa *av vända*.

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ١٠٥

106. ”Lästes icke Mina tecken upp för er, fast ni behandlade dem som lögner?”

أَلَمْ تَكُنْ أَلَيْسَ تَتْلَىٰ عَلَيْهِمْ فَاكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ١٠٦

107. De kommer att säga: ”Vår Herre, vår olycka överväldigade oss, och vi var ett vilsefaret folk.

قَالُوا رَبَّنَا عَبَّتْ عَلَيْنَا شِمُونَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ١٠٧

108. Vår Herre för oss ut ur detta, om vi sedan hemfaller till *olydnad*, skall vi sannerligen vara syndare.”

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٨﴾

109. *Gud* kommer att säga: ”Gå förlorade i det, och tala icke till Mig,

قَالَ اخْسَؤْا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٩﴾

110. det fanns en grupp av Mina tjänare som sade: ”Vår Herre, vi tror, förlåt oss därför *våra synder* och ha förbarmande med oss, ty Du är den Bäste av dem som visar barmhärtighet’,

إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٍ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١١٠﴾

111. men ni förlöjligade dem till dess att de blev orsak till att ni glömde Min ihågkommelse medan ni *fortsatte att skratta* åt dem.

فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّى أَنْسَوَكُمُ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١١﴾

112. Denna dag har Jag belönat dem för deras ståndaktighet, så att endast de har blivit framgångsrika.”

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا وَاللَّهُمُّهُمْ الْفَائِزُونَ ﴿١١٢﴾

113. *Gud* kommer att säga: ”Hur många år dröjde ni på jorden?”

قُلْ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٣﴾

114. De kommer att säga: ”Vi stannade i en dag eller en del av en dag, men fråga dem som för räkenskap.”

قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِّ الْعَادِينَ ﴿١١٤﴾

115. Han kommer att säga: ”Ni stannade *där* bara *en liten stund*, om ni bara visste!

قُلْ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٥﴾

116. Trodde ni då att Vi hade skapat er utan ändamål, och att ni icke skulle föras tillbaka till Oss?”

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٦﴾

117. Upphöjd vare då Allah, den Rättmätige Konungen. Det finns ingen Gud utom Han, den ärofulla tronens Herre.

فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٧﴾

118. Och den, som åkallar en annan gud, för vilken han icke har något bevis, skall *tvingas* avlägga räkenskap inför sin Herre. De icke troende har helt förvisst icke framgång.

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ
لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ
لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٨﴾

119. Och säg: ”Min Herre, förlåt och ha förbarmande, och Du är den Bäste av dem som visar barmhärtighet.”

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ
الرَّحِيمِينَ ﴿١١٩﴾

Kapitel 24

AN-NÚR

Detta kapitel uppenbarades i Medina (*madina*) under det femte året efter Hijrah. Det innehåller sextiofem verser.

I början av det föregående kapitlet *al-mu'minún* nämndes det bland de troendes kännetecken att de vaktar på sina sinnen och sin dygd. Även kapitel *an-núr* handlar särskilt om detta. Det talas om straffet för sedeslösa män och kvinnor och att lastbara människor enbart umgås med sina likar, medan de troende är särskilt noggranna med att enbart ha dygdiga vänner. Här förklaras även att de olycksaliga människor som förtalar dygdiga kvinnor kommer att drabbas av ett allvarligt straff på grund av detta. I kapitlet berättas även om 'Aisha, måtte Allah vara nöjd med henne. Hon var en ytterst dygdig kvinna men förtalades av just sådana klandervärda personer. Kapitlet redogör även för det straff som föreskrivits för denna typ av förtal.

Därefter tilltalas de människor som lever dygdiga liv och de får veta vad som leder till att de skänks ytterligare renhet från Allah. En av dessa regler är att de, varje gång de träder in i någon annans hem, först ska hälsa, så att de inte finner de inneboende i en sådan situation att deras egna tankar kan fara iväg på villospar.

En annan försiktighetsåtgärd som nämns är att både troende män och troende kvinnor skall begränsa sina blickar och inte låta dem vandra runt ohämmat.

Efter allt detta framställs den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, av Allah som en praktfull manifestation av ljuset (النُّور *an-núr*), i vars grundläggande egenskaper ingår att ljuset varken är östligt eller västligt, utan

lyser upp åt båda håll med sitt sken, likt en lykta som antänder flera andra lyktor. I anslutning till detta nämns Profetens följeslagares, måtte Allah vara nöjd med dem, hem och hur den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, även tände deras andliga lyktor i deras hem.

Därefter ges exempel som rör de icke troende på två sätt. Det ena är att de eftersträvar att släcka sin törst och sitt behag genom att njuta av världsliga nöjen vilket i slutändan kommer att leda till en djup ångest, på samma sätt som den törstande i en öken uppfattar hägringen vara vatten, men då han når dit slutar det inte med något annat än att Allah vedergäller honom för sinnets bedräglighet. Istället för ljus faller lager av mörker över dem, på ett sätt som kan jämföras med att någon drunknar i ett djupt havs mörker, då tjocka moln täcker himlen, och det är så mörkt att han inte ens kan se sin egen utsträckta hand.

I vers 52 berättas att en sann beskrivning av de troende är att när de kallas till Allah och Profeten, så hörsammar de kallelsen utan betänkan. Betydelsen av "Framgång när sannerligen de troende" (23:2) förtydligas också här, då det konstateras att det är dessa som kommer att ha framgång.

I kapitlet finns även "versen om ställföreträdande" (*ájat-alistikhlaíf*) som talar om att på samma sätt som Allah utnämnde Khalifer (ställföreträdare) efter de tidigare profeterna, så kommer även nya Khalifer att utses på Hans befallning efter den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, även om detta sker till synes genom mänskliga mellanhänder. Ett av deras kännetecken skall då vara att Allah, efter det att de genomgått en period med oro och fara då folket trott att fienden kommer att besegra dem, kommer att återställa friden i de troendes hjärtan.

De troendes fullkomliga lydnad, som nämnts upprepade gånger, kännetecknas av att de inte bara lyder den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, utan

även visar honom djup vördnad. Även då de samlas för att överlägga om någon samhällsfråga, så lämnar de aldrig sammankomsten utan den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tillåtelse. De ohyfsade tillrättavisas med att de inte skall kalla på Profeten på samma sätt som de brukar kalla på varandra.

I slutet av kapitlet säger Allah att alla anspråk som människor gör kan vara antingen uppriktiga eller skenheliga. Allah känner bäst till i vilket tillstånd varje människa befinner sig.

رُكُوعُهَا ٩

سُورَةُ النُّورِ مَدَنِيَّةٌ ٢٤

آيَاتُهَا ٦٥

Sura AN-NÚR
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Detta är ett kapitel som Vi har uppenbarat och som Vi har gjort obligatorisk. Vi har uppenbarat tydliga tecken i den på det att ni måtte ta er i akt.

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ②

3. Den otuktiga kvinnan och den otuktige mannen, pryglar var och en av dem med hundra rapp. Och låt icke medkänsla för de två gripa er rörande *utförandet av den gudomliga lagen*, om ni tror på Allah och den yttersta dagen. Och låt en grupp av de troende bevittna deras straff.

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيْشَهِدَ عَدَاِبُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ③

4. En otuktig man kan icke äkta någon annan än en otuktig kvinna eller en avgudadyrkerska, och en otuktig kvinna kan icke äkta någon annan än en otuktig man eller en avgudadyrkare. Det är sannerligen förbjudet för de troende.

الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحَرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ④

5. Och de som förtalar dygdiga kvinnor men icke för fram fyra vittnen, pryglar dem med åttio rapp och tillåt aldrig någonsin deras vittnesbörd *därefter*, ty det är de som är överträdarna,

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ⑤

6. utom de som sedan ångrar sig och förbättrar sig, ty Allah är i sanning Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑩

7. Och beträffande dem som anklagar sina hustrur för äkten-skapsbrott och icke har några *andra* vittnen än sig själva, *skall* vittnesmålet från vem helst av sådana personer *vara tillräckligt* om han vittnar fyra gånger i Allahs namn *och säger* att han verkligen är bland dem som talar sanning,

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ⑪

8. och *hans femte ed skall vara att säga* att Allahs förbannelse vare över honom om han är en lögnare.

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ⑫

9. Men det skall avvärja straffet från henne om hon vittnar fyra gånger i Allahs namn att han är en lögnare.

وَيَدْرُؤُا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ⑬

10. Och *hennes femte ed skall vara att säga* att Allahs vrede vare över henne om han talar sanning.

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ⑭

11. Och var det icke för Allahs nåd och Hans barmhärtighet över er, och *det faktum* att Allah är Medlidsam och Vis, *skulle ni ha kommit att sörja.*

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ⑮

R.2

12. De som hittade på den stora lögnen är förvisso en grupp bland er. Tänk icke att detta är skadligt för er, nej, det är bra för er. Var och en av dem skall få *sin del* av det han har förtjänat av synden, och den av dem som hade den huvudsakliga delen i den skall få ett svårt straff.

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑯

13. När ni hörde om det, varför trodde icke de troende männen och de troende kvinnorna det bästa om sitt eget folk och sade: ”Detta är en uppenbar lögn?”

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ
وَالْمُؤْمِنَاتُ بِنَفْسِهِمْ خَيْرًا لَّوَقَالُوا هَذَا
إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾

14. Varför förde de icke fram fyra vittnen för att *bevisa det*? Efter- som de icke har fört fram de *efterfrågade* vittnena, är de san- nerligen lögnare i Allahs ögon!

لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ
فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشَّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ
هُمُ الْكٰذِبُونَ ﴿١٤﴾

15. Var det icke för Allahs nåd och Hans barmhärtighet över er i denna världen och i det tillkom- mande, skulle ett stort straff ha drabbat er på grund av *det skval- ler* ni kastade er in i.

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ
فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

16. När ni snappade upp det ord som spreds av era tungor och *sedan* började uttala det med era munnar om vilket ni icke hade någon verklig kunskap, och för- modade att det inte var viktigt, medan det i Allahs ögon är *något* enormt.

إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالسِّنِّتِكُمْ وَتَقُولُونَ
بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ
وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾

17. Och när ni hörde det, varför sade ni icke: ”Det tillkommer icke oss att tala om det. Helig är Du, å, Gud, detta är ett grovt förtal.”

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا
أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحٰنَكَ هٰذَا بُهْتَانٌ
عَظِيمٌ ﴿١٧﴾

18. Allah förmanar er att aldrig upprepa dess like, om ni är troende.

يَعْظُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٨﴾

19. Och Allah förklarar befall- ningarna för er och Allah är All- Vetande, Vis.

وَيُبَيِّنُ مِنَ اللَّهِ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿١٩﴾

20. De som älskar att det otillhöriga skall spridas bland de troende skall få ett smärtsamt straff i denna världen och i den tillkommande. Och Allah vet, och ni vet icke.

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ
فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

21. Och om det icke vore för Allahs nåd och Hans barmhärtighet över er och *det faktum* att Allah är Medlidsam och Barmhärtig, skulle ni ha blivit tillintetgjorda.

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ
اللَّهَ رءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٢١﴾

R.3

22. Å, ni som tror! Följ icke satans fotspår, och vem som än följer satans fotspår *skall veta* att han, helt visst påbjuder till otillhörighet och uppenbart ont. Och om det icke vore för Allahs nåd och Hans barmhärtighet över er, skulle icke en enda av er någonsin ha varit ren, men Allah renar vem Han behagar. Och Allah är Allhörande, Allvetande.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوبِ
الشَّيْطَانِ ۗ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوبِ الشَّيْطَانِ
فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ۗ وَلَوْلَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا
مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَبَدًا ۗ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي
مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢﴾

23. Och låt icke dem bland er, som äger rikedom och makt, svära att icke ge *något* till släktingar och till de behövande och till dem som har lämnat sina hem för Allahs sak. Låt dem förlåta och ha överseende. Önskar ni icke att Allah skall förlåta er? Och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ
أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ
وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ وَلْيَعْفُوا
وَلْيَصْفَحُوا ۗ أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ
لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٣﴾

24. De som förtalar kyska, obetänksamma, troende kvinnor är sannerligen förbannade i denna världen och i det tillkommande.

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغُفْلَاتِ
الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۗ

Och för dem finns ett allvarligt straff,

وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٤﴾

25. på den dag när deras tungor och deras händer och deras fötter kommer att bära vittnesbörd mot dem för vad de brukade göra.

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

26. På den dagen kommer Allah att till fullo betala dem vad som med rätta tillkommer dem, och de kommer att veta att endast Allah är den Uppenbara Sanningen.

يَوْمَ ذِئْبِ يُوَفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٦﴾

27. Ondä gärningar är för onda människor, och onda människor är *benägna till* onda gärningar. Och goda gärningar är för goda människor, och goda människor är *benägna till* goda gärningar, de är oskyldiga till allt det *bakdantarna* anför. För dem finns förlåtelse och en hedervärd försörjning.

الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ ۚ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ ۚ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٧﴾

R.4

28. Å, ni som tror! Träd icke in i andra hus än era egna förrän ni har bett om tillstånd och hälsat på dess invånare. Det är bättre för er på det att ni måtte vara uppmärksamma.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٨﴾

29. Och om ni icke finner någon inne, träd icke in i dem förrän ni får tillstånd. Och om det sägs till er: "Gå tillbaka", gå då tillbaka, det är renare för er. Och Allah vet väl vad ni gör.

فَإِنْ لَّمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ ۚ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

30. Det är icke fel för er del att gå in i obebodda hus i vilka era tillhörigheter finns. Och Allah vet vad ni visar och vad ni döljer.

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا
غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تَبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٣٠﴾

31. Säg till de troende männen att slå ned sina blickar och vaka över sina könsdelar. Det är renare för dem. Allah är förvisso väl medveten om vad de gör.

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ
وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَ لَهُمْ
إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣١﴾

32. Och säg till de troende kvinnorna att slå ned sina blickar och vaka över sina könsdelar, och att de icke visar sin skönhet eller sin utsmyckning, utom det som är synligt av den, och att de drar sina huvudkläden över barmen, och att de icke framhäver sin skönhet eller sin utsmyckning utom för sina äkta makar, eller för sina fäder, eller sina makars fäder, eller sina söner, eller sina makars söner, eller sina bröder, eller sina brorsöner, eller sina systemsöner, eller deras kvinnor eller de som deras högerhänder besitter, eller sådana av manliga tjänare som icke har onda begär i sitt sinne, eller unga barn som ännu icke uppnått kunskap om kvinnors dolda kroppsdelar. Och att de icke stampar med sina fötter på ett sådant sätt att det de döljer av sin skönhet kanske blir synligt. Och å, ni troende, vänd ni er alla till Allah, så att ni måtte ha framgång.

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ
وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ
زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ
بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ
زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ
أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ
أَوْ أَبْنَاؤَ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ
أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّبِيعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ
مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ
يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا
يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ
مِنَ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا
إِنَّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٢﴾

33. Och anordna äktenskap för änkorna bland er, och för era manliga slavar och kvinnliga slavar som är lämpliga till äkten-
skap. Om de är fattiga, kommer Allah att ge dem medel ur sin frikostighet och Allah är Frikostig, Allvetande.

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَأَمَائِكُمْ ۗ إِنَّ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِيهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٣﴾

34. Och låt dem som icke finner medel till äktenskap bevara sig själva kyska, till dess att Allah skänker dem medel ur Sin frikostighet. Och för dem av era slavar som önskar ett skriftligt frigivningskontrakt, skriv ned det för dem om ni känner till någon god förutsättning, och ge dem av den rikedom som i sanning tillhör Allah och som Han har skänkt er. Och tvinga icke era tjänarinnor till ett okyskt liv genom att låta dem förbli ogifta om de önskar att förbli kyska, så att ni kan söka det jordiska livets vinning. Men om någon tvingar dem, då kommer Allah, efter det att de utsatts för tvång, att vara Förlåtande och Barmhärtig mot dem.

وَلَيْسْتَغْفِرِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۗ وَأَتَوْهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ ۗ وَلَا تَكْرِهُوا فَتِيَّتَكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ ۗ إِنْ أَرَدْتُمْ تَحْصِنًا لَتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَمَنْ يُكْرِهْمُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٤﴾

35. Och Vi har sänt ned uppenbara tecken till er och exempel på dem som har gått bort före er, och en förmaning till de gudfruktiga.

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَمَثَلًا لِمَنْ خَلَا مِنْ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾

R.5

36. Allah är himlarnas och jordens Ljus. Hans ljus är som om det fanns en skimrande nisch i vilken det finns en lampa. Lampan är i en glaskupa. Glaskupan är, som vore den en glittrande stjärna. Den (lampan) är tänd med oljan från ett välsignat träd,

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ ۗ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ ۗ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ

ett olivträd, varken från öst eller från väst, vars olja nära nog skulle lysa fram även om elden icke snuddade vid den. Ljus på ljus! Allah vägleder vem helst Han behagar till Sitt ljus. Och Allah framställer liknelser för människor, och Allah känner till fullo alla ting.

لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ لَا يَكَادُزِيهَا
يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى
نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ
وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

37. Detta ljus lyser upp hus beträffande vilka Allah har föreskrivit att de skall bli upphöjda och att Hans namn skall komma ihåg i dem. I dem lovprisas Han på morgnarna och på kvällarna,

فِي بُيُوتٍ أُذِنَ لِلَّهِ أَنْ تَرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا
اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْأَعْدُوِّ وَالْأَصَالِ ﴿٣٧﴾

38. av människor som varken handel eller köpsläende avleder från ihågkommelsen av Allah och förrättandet av bönen och betalandet av Zakát. De fruktar den dagen då hjärtan och ögon kommer att vara rörda,

رَجَالٌ لَا تُلْمِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ
ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ
يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ
وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٨﴾

39. så att Allah måtte ge dem den bästa belöningen för deras gärningar och ge dem ännu mer genom Sin frikostighet. Och Allah förser vem Han än behagar utan mått.

لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا
وَيَزِيدَهُم مِّنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ
مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾

40. Och när det gäller de som icke tror, är deras gärningar som en hägring i en öken. Den törstige tror att det är vatten till dess att han, när han kommer fram till det, finner det vara ingenting. Och han finner att Allah är där och då till fullo betalar honom hans räkning, och Allah är Snabb i att föra räkenskap.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ
بَقِيَعَةٍ يَّحْسَبُهُ الظَّمَانُ مَاءً حَتَّى إِذَا
جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ سَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ
فَوَقَّعَهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤٠﴾

41. Eller också är deras gärningar som tjocka lager av mörker utbredda över ett stort och djupt hav, som täcks av en våg över vilken det finns en annan våg, över vilken det finns moln, lager på lager av mörker, ett över det andra. När han räcker ut sin hand kan han knappast se den, och den som Allah icke ger något ljus, för honom finns det inget ljus alls.

أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ
مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ
ظُلُمَاتٍ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا
أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكْدِيرُهَا وَمَنْ لَّمْ
يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُّورٍ ٤١

R.6

42. Ser du icke att det är Allah Vars lovprisningar alla firar som finns i himlarna och på jorden och så gör fåglarna med sina vingar utbredda? Var och en vet sitt eget sätt att be och lovprisa. Och Allah vet väl vad de gör.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْبِغُ لَهُ مَنِ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ أَصْفَتْ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ
صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا
يُفْعَلُونَ ٤٢

43. Och himlarnas och jordens Konungadöme tillhör Allah, och återväntandet skall bli till Allah.

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى
اللَّهِ الْمَصِيرُ ٤٣

44. Ser du icke att Allah driver molnen, sedan förenar Han dem, sedan tornar Han upp dem så att du ser regn strömma fram från dess mitt? Och från skyn sänder Han ned moln lika berg i vilka det finns hagel, med vilket Han slår vem Han behagar, och avvärjer det från vem Han behagar. Flammen från dess blixtn kan närapå ta bort synen.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ
بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ
يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ
جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ
وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ يُكَادُّ سَنَابِرَ قَوْمٍ
يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ٤٤

45. Allah växlar natten och dagen. I det finns förvisso en läxa för dem som har ögon.

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ٤٥

46. Allah har skapat varje djur från vatten. Av dem finns det *några* som krälar på sina bukar, och av dem finns det *några* som går på två fötter, och bland dem finns *några* som går på fyra. Allah skapar vad Han vill. Allah har förvisso makt att göra allt Han önskar.

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٦﴾

47. Vi har sannerligen sänt ned uppenbara tecken. Och Allah vägleder vem Han behagar till den rätta vägen.

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤٧﴾

48. Och de säger: ”Vi tror på Allah och på sändebudet och vi lyder.” Efter det vänder sig sedan några av dem bort. Men de är icke *alls* troende.

وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّن بَعْدِ ذَٰلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٨﴾

49. Och när de kallas till Allah och Hans sändebud, så att han kan döma mellan dem, tänk! En grupp av dem vänder sig bort.

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٩﴾

50. Och om *de anser* rätten vara på deras sida, kommer de springande till honom i full underkastelse.

وَإِن يَكُن لَّهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٥٠﴾

51. Är det så att det finns en sjukdom i deras hjärtan? Eller tvivlar de eller fruktar de att Allah och Hans sändebud kommer att vara orättvisa mot dem? Nej, det är de själva som är orättfärdiga.

أَفِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَن يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ ۗ بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥١﴾

R.7

52. De troendes svar när de kallas till Allah och Hans sändebud, så att han kan döma mellan dem, är enbart att de säger: ”Vi hör och vi lyder.” Och det är de

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۗ وَأُولَٰئِكَ

som kommer att ha framgång.

هُمَّ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥٦﴾

53. Och vem helst som lyder Allah och Hans sändebud och fruktar Allah och tar Honom till värn *som skydd*, det är de som kommer att bli framgångsrika.

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ
وَيَتَّقِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٥٦﴾

54. Och de svär sina starkaste eder vid Allah att de, om du befaller dem, förvisso kommer att gå fram. Säg: ”Svär icke, *det som begärs av er är verklig lydnad* inför det som är tillbörligt.” Allah är förvisso medveten om vad ni gör.

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ
أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجْنَ ۗ قُلْ لَا تُقْسِمُوا
طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ ۗ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ ﴿٥٧﴾

55. Säg: ”Lyd Allah och lyd sändebudet.” Men om de vänder sig bort, *kom då ihåg att när det gäller vem helst som gör så*, kommer denne att ställas till svars för det han har gjort, så som även ni kommer att ställas till svars för det ni har gjort. Och om ni lyder honom kommer ni att bli rätt vägleda. Och sändebudet är icke ansvarig för något annat än att framföra budskapet.

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَإِنْ
تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا
حُمِّلْتُمْ ۗ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا ۗ وَمَا
عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٥٥﴾

56. Allah har lovat dem bland er som tror och gör goda gärningar att Han förvisso kommer att göra dem till ställföreträdare på jorden, så som Han utsåg *andra* till ställföreträdare före dem, och att Han för dem förvisso kommer att befästa deras religion, som Han har utvalt för dem, och att Han i utbyte förvisso kommer att skänka dem trygghet *och fred* efter deras fruktan. De kommer att dyrka Mig *och* de kommer icke att sätta någon vid Min sida. De som sedan är otacksamma efter det, kommer att vara de upproriska.

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا
اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ وَلَيُمَكِّنَنَّ
لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ
وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا ۗ
يَعْبُدُونَنِي ۗ لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا ۗ وَمَنْ
كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٦﴾

57. Och förrätta bönen och betala Zakát och lyd sändebudet, på det att ni måtte visas barmhärtighet.

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا
الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ ﴿٥٧﴾

58. Tänk icke att de som icke tror skulle kunna omintetgöra *Vår plan* på jorden, deras vistelseort är helvetet, och det är sannerligen en ond tillflyktsort.

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مَعْجِزِينَ
فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ النَّارُ وَلَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ﴿٥٨﴾

R.8

59. Å, ni som tror! Låt de som era högerhänder besitter och de av er som icke nått puberteten be er om tillstånd vid tre tillfällen *innan de kommer in i era privata rum*, före morgonbönen, och när ni lägger era kläder åt sidan på middagen *under sommaren*, och efter nattbönen. *Dessa är tre tider för privatliv åt er*. Vid andra tider vilar inget klander på vare sig er eller dem, *ty de måste röra sig fritt för att passa upp på andra*. Sålunda klargör Allah tecknen för er, ty Allah är Allvetande, Vis.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ
مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا
الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ
صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ
مِنَ الظَّهْرِ وَوَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ
ثَلَاثَ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا
عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ طُ طُ طُ طُ طُ طُ طُ
بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ طُ كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمْ الْآيَاتِ طُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾

60. Och när barnen bland er når puberteten, skall de *också* be om tillstånd, så som de som *nämndes* före dem bad om tillstånd. Sålunda gör Allah Sina befallningar tydliga för er, och Allah är Allvetande, Vis.

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ
فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ طُ كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾

61. *Beträffande* gamla kvinnor som passerat åldern för gifter-

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ

mål, vilar det inget klander över dem om de lägger sin *yttre* kläd-
nad åt sidan utan att medvetet
framhäva sin skönhet. Och om de
önskar utöva mer försiktighet *för*
att akta på sin renhet, det är
ännu bättre för dem. Och Allah är
Allhörande, Allvetande.

62. Det finns ingen synd för den
blinde, och det finns ingen synd
för den lame, och det finns ingen
synd för den sjuke och ingen för
er själva i att ni äter från era egna
hus, eller era fäders hus, eller era
mödrars hus, eller era bröders
hus, eller era systrars hus, eller
era farbröders hus, eller era
fastrars hus, eller era morbrö-
ders hus, eller era mostrars hus,
eller *från de hus* till vilka nycklar-
na är i er ägo, eller *från en av* era
vänners hus. Icke heller finns det
någon synd i varken att ni äter
gemensamt eller var och en för
sig. Men när ni går in i ett hus,
hälsa ert folk med en fridshäl-
sning, en hälsning från er Herre,
full av välsignelse och renhet.
Sålunda förklarar Allah befall-
ningarna för er, så att ni kan
förstå.

R.9

63. Sanna troende är sannerligen
endast de som tror på Allah och
på Hans sändebud och som, när
de är hos honom i något ärende
av allmän karaktär, icke går iväg
förrän de har bett honom om
tillstånd. De som ber dig om

نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ
ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ ^ط وَأَنْ
يَسْتَغْفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ ^ط وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ^{١١}

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى
الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ
حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ
بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
عَمَّتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
خَلَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتُمْ مَفَاتِحَهُ أَوْ
صَدِيقِكُمْ ^ط لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا ^ط فَإِذَا دَخَلْتُمْ
بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ
عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ ^ط كَذَلِكَ يَبَيِّنُ
لِللَّهِ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ^ع

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ
جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوهُ ^ط

tillstånd, är förvisso de som i sanning tror på Allah och Hans sändebud. Så när de ber dig om tillstånd för något av sina ärenden, ge tillstånd till dem du vill, och be Allah om förlåtelse för dem, Allah är sannerligen Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنْ
لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهُ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣﴾

64. Behandla icke er emellan sändebudets kallelse som en kallelse från en av er själva till en annan. Allah känner sannerligen dem av er som förstulet smyger sig iväg. Så låt dem som går trots Hans befallning, ta sig i akt så att icke en prövning drabbar dem eller ett plågsamt straff hinner upp dem.

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ
كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا ۖ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ
الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا ۚ
فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ
أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٤﴾

65. Hör hit! Vad helst som finns i himlarna och på jorden tillhör Allah. Han vet sannerligen vad ni är! Och på den dagen då de kommer att återföras till Honom, kommer Han att upplysa dem om vad de gjorde. Och Allah vet till fullo allting.

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ ۖ وَيَوْمَ
يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا
ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٥﴾

Kapitel 25 AL-FURQÁN

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den sista perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller sjuttioåtta verser.

I inledningen av kapitlet berättas att Allah givit den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, *al-furqán*, alltså den enastående måttstock, som gör klar åtskillnad mellan sant och falskt. Det är samma måttstock som upprepade gånger nämnts i kapitel *an-núr*. I detta kapitel ges fler exempel på detta.

Ett av dem är att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, inte bara förmådde åstadkomma en klar förändring hos människorna i sin omgivning, utan att han tilldelades den enastående *al-furqán* i form av Qur'anen, som urskiljer all slags sanning från falskheten i världen.

Som svar på de häpnadsväckande mirakel som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, utförde, visade fienden en påhittad måttstock för profetämbetet och undrade vad som hänt med denne profet som äter mat och vandrar runt på gatorna? Varför har ingen ängel stigit ned med honom så att de tillsammans kunnat förkunna tron och varna? Likaså hade fienden även kännetecknet att det borde komma en synbar skatt från himlen till profeten. I själva verket brukar denna oändliga skatt skickas i form av en fullkomlig lära och inte som någon världslig skatt.

Likaså bör en profet enligt dem även ha praktfulla trädgårdar där han kan äta enligt behag utan att behöva anstränga sig. Allah bemöter detta och berättar att Han kommer att tilldela den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, sådana trädgårdar och palats i paradiset som de

okunniga inte ens kan ana.

Deras påstående om att en som vandrar omkring på gatorna inte kan vara ett sändebud förkastas och i en följdfråga krävs det av dem att de bör nämna en enda bland de tidigare profeterna som inte vandrade runt på gatorna som andra människor gör. Om de inte kan ge något exempel innebär det att de fullständigt förnekar profetämbetet och anser att Allah inte kan göra någon till profet. När det gäller änglarnas nedstigande över de icke troende så kommer detta förvisso att inträffa, men i så fall med budskap om deras undergång och ett straff som de inte kan undkomma.

En invändning som de har haft mot den Ädla Qur'anen är varför den inte uppenbarades i ett stycke på en och samma gång? I själva verket kan det finnas flera orsaker till detta. En av dem är att det var tidens krav som fordrade att verser ur den Ädla Qur'anen skulle uppenbaras i enlighet med omgivningens behov. I takt med att brister och svagheter framkom, uppenbarades verser som belyste den aktuella situationen. En annan är att den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, hjärta skulle förlänas ståndaktighet genom ständigt återkommande tecken och mirakel, och att han skulle få uppleva dem under hela den period när den Ädla Qur'anens uppenbarades. Sedan är detta även ett bevis för att det inte var den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, som sammanställde den Ädla Qur'anen, eftersom en uppenbarelse som sträcker sig över en tid på tjugotre år inte kan ha en sådan ordning och vara så flytande. Hur kan någon som varken kan läsa eller skriva överblicka en period på tjugotre år?

Även den Utlovade Messias, frid vare med honom, har nämnt visheten i detta. Han skriver att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, genomgick oerhört farliga situationer under denna tjugotreårsperiod. Under hemska

strider befann han sig mitt på slagfältet, framför sina följeslagare och kämpade mot fienden. Under denna period försökte någon även förgifta honom. Men Allah lät honom inte gå bort förrän hela lagen (*sharia*) hade uppenbarats. Det gradvisa uppenbarandet av den Ädla Qur'anens är således ett enastående mirakel.

Likaså har kännetecknen för Guds, den Nåderike, tjänare (عِبَادُ الرَّحْمٰنِ *'ibádur-rahmán*) återgivits i slutet av kapitlet och det berättas för den Helige Profeten att på samma sätt som himlen har tolv stjärnor (الْأَبْرُوجِ *al-burúdj*) så kommer även tolv reformatorer att komma efter honom för att försvara religionen. Sedan kommer även fullmånen (en liknelse för den utlovade Messias, övers.anm.) att uppstå. Fullmånen, den utlovade Messias, kommer att få ett fullkomligt andligt ljus från den Helige Profeten, precis som månen får sitt ljus från solen.

I samma avsnitt nämns följande egenskaper hos Guds tjänare (عِبَادُ الرَّحْمٰنِ *'ibádur-rahmán*): Måttfullhet, ödmjukhet och att deras liv är fulla av tillbedjan, vilket leder till att de erhåller alla slag av utmärkelser. I den sista versen av detta kapitel står det varför de tillbringar sina liv i bön, stående och bugande. Detta för att bön och vädjan är den enda vägen till att få ett evigt liv av Allah, och den som förnekar detta och vänder sig bort från Honom kommer att drabbas av fruktansvärda andliga sjukdomar som aldrig kommer att gå över.

رُكُوعَاتُهَا ٦

سُورَةُ الْفُرْقَانِ مَكِّيَّةٌ ٢٥

آيَاتُهَا ٧٨

Sura AL-FURQÁN
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Välsignad vare Han, Som har sänt ned urskiljningen till Sin tjänare, så att denne kan vara en varnare för *alla* världarna,

تَبْرَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ
يَكُونُ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ②

3. Han (Allah) som himlarnas och jordens konungarrike tillhör. Han har icke tagit Sig någon son, och Han har ingen medhjälpare i konungadömet, och Han har skapat allt och fastställt *dess* rätta mått för det.

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا ③

4. Ändå har de tagit avgudar bredvid Honom, vilka icke skapar någonting utan själva är skapade, och som icke har någon makt att skada eller gagna sig själva, icke heller styr de död eller liv eller uppståndelse.

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ④

5. Och de som icke tror säger: ”Det är ingenting annat än en lögn som han (Profeten) har smitt, och andra människor har hjälpt honom med det.” De har sannerligen begått en orättvisa och en falskhet.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا آفَكٌ مُتَّبَعٌ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ⑤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

6. Och de säger: ”*Detta* är fabler från forntiden, och han (Profeten) har fått dem nedskrivna, och de dikteras för honom morgon och afton.”

وَقَالُوا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ⑥

7. Säg: ”Han Som känner *varje*

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ

hemlighet i himlarna och på jorden har uppenbarat det. Han är verkligen Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.”

8. Och de säger: ”Vad för slags sändebud är detta eftersom han äter mat och vandrar omkring på gatorna? Varför har icke en ängel sänts ned till honom på det att han måtte vara en varnare med honom?”

9. Eller också skulle en förmögenhet ha sänts ned till honom, eller skulle han ha haft en trädgård att äta från.” Och syndarna säger: ”Ni följer bara en förhäxad man.”

10. Se hur de hittar på liknelser för dig! Sålunda har de irrat vilse och kan icke finna vägen.

R.2

11. Välsignad är Han Som om Han behagar, tilldelar dig något bättre än allt det, paradiset trädgårdar genomflutna av bäckar, och Som också kommer att tilldela dig palats.

12. Nej, de förnekar timmen och för dem som förnekar timmen, har vi berett en flammande eld.

13. När den ser dem från en avlägsen plats, kommer de att höra dess raseri och rytande.

14. Och när de kastas in i en trång plats nära den, sammankedjade, kommer de där att be om förintelse.

15. ”Be icke om en förintelse denna dag, utan bed om många

وَالْأَرْضِ ۗ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧﴾

وَقَالُوا مَا لِهَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ
وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ ۗ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ
مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٨﴾

أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ
يَأْكُلُ مِنْهَا ۗ وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ
إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ﴿٩﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ
فَصَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿١٠﴾

تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ
ذَلِكَ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۗ
وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا ﴿١١﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ
بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١٢﴾

إِذَا رَأَتْهُمْ مِّنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا
تَغِيظًا وَزَفِيرًا ﴿١٣﴾

وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقْرَّنِينَ
دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٤﴾

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا

förintelser.”

ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٥﴾

16. Säg: ”Är detta bäst eller evighetens trädgårdar, som är utlovade till de rättfärdiga? Det kommer att bli deras belöning och slutliga tillflykt.”

قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۗ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ﴿١٦﴾

17. I den kommer de att ha vad helst de önskar, och förbli i den för alltid. Det är ett bindande löfte från din Herre att alltid be om.

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ ۗ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَّسْئُولًا ﴿١٧﴾

18. På den dagen när Han kommer att samla dem och de vilka de tillber bredvid Allah, kommer Han att fråga dem: ”Var det ni som vilseledde dessa Mina tjänare, eller irrade de själva bort från vägen?”

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٨﴾

19. De kommer att svara: ”Helig är Du. Det var icke rätt av oss att ta andra beskyddare än Dig, men Du skänkte detta livets goda till dem och deras fäder till dess att de glömde varningen och blev ett tillintetgjort folk.”

قَالُوا سُبْحٰنَكَ مَا كَانَ يُنْبِغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ ۗ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٩﴾

20. Sedan skall Vi säga till avgudadyrkarna: ”De har givit er lögnen beträffande det ni sade, så ni kan icke avvärja straffet, icke heller kan ni få hjälp.” Och vem helst av er som felar skall Vi låta smaka ett svårt straff.

فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ ۗ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا ۗ وَمَنْ يَظْلِمُ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾

21. Och Vi sände icke några sändebud före dig utan att de förvisso åt mat och vandrade omkring på gatorna. Och Vi gör

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لِيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي

några av er till prövningar för andra. Vill ni *då* vara ståndaktiga? Och din Herre är Allseende.

الْأَسْوَاقِ ^ط وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ
فِتْنَةً ^ط أَتَصْبِرُونَ ^ج وَكَانَ رَبُّكَ
بَصِيرًا ^ع

Del 19

R.3

22. Och de som icke väntar sig ett möte med Oss säger: "Varför har icke änglar sänts ned till oss?" Eller: "Varför ser vi icke vår Herre?" De är helt visst alltför stolta över sig själva och har storligen överskridit alla gränser.

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْمَلَائِكَةَ
أَوْنَزِي رَبَّنَا ^ط لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي
أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا
عُتُوًا كَبِيرًا ^ح

23. På den dag när de ser änglar - det kommer icke att finnas några goda nyheter för de skyldiga på den dagen, och de kommer att säga: "Om det ändå hade funnits en oöverstiglig skiljemur!"

يَوْمَ يَرُونَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى
لَهُمْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَ يَقُولُونَ
حَبْرًا مَّحْجُورًا ^ح

24. Och Vi skall vända Oss mot varje del av deras gärningar och Vi skall förvandla det till ett utspritt stoft.

وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ
فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا ^ح

25. På den dagen kommer himlens invånare att ha det bättre ställt beträffande *sin stadigvarande* vistelseort, och bättre ställt när det gäller *sin tillfälliga* viloplats.

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا
وَ أَحْسَنُ مَقِيلًا ^ح

26. Och på den dagen när molnens *mullrande* får himlen att brista itu, och änglarna skall skickas ned i stora antal,

وَيَوْمَ تَشْقُقُ السَّمَاءُ بِالْعَمَامِ
وَنُزِّلُ الْمَلَائِكَةَ تَنْزِيلًا ^ح

27. på den dagen skall det sanna konungadömet tillhöra *Gud*, den Nåderike, och det skall bli en svår dag för de icke troende.

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ ^ط وَكَانَ
يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ^ح

28. Akta er för den dagen då syndaren kommer att bita sig i händerna *i ren hjälplöshet*. Han kommer *då* att säga: "Å, om jag ändå hade följt *samma* väg som sändebudet!

وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ
يَلَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٨﴾

29. Ack, ve över mig! Om jag ändå aldrig hade tagit en *syndare* till *nära* vän!

يُوَيْلَتِي لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فَلَانًا حَلِيلًا ﴿٢٩﴾

30. Han ledde mig bort från påminnelsen efter det att den hade kommit till mig." Och satan är människans främste svikare.

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ﴿٣٠﴾
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٣٠﴾

31. Och sändebudet kommer att säga: "Å, min Herre, mitt folk behandlade sannerligen denna Qur'an som *något* övergivet."

وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا
هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٣١﴾

32. Sålunda gjorde Vi för varje profet en fiende från syndarna och din Herre är tillräcklig som Vägledare och Hjälpare.

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ
الْمُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ﴿٣٢﴾

33. Och de som icke tror säger: "Varför uppenbarades icke hela Qur'anen på en gång för honom?" *Vi har uppenbarat den* på detta sätt så att Vi kan styrka ditt hjärta med den. Och Vi har ordnat den i den bästa utformningen."

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ
الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً ﴿٣٣﴾ كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ
بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٣﴾

مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

34. Och de kommer icke till dig med en invändning utan att Vi förser dig med sanningen och en utmärkt förklaring.

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ
وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٤﴾

35. De som kommer att samlas liggande framstupa till helvetet,

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ

de kommer att vara i den värsta belägenheten och mest avlägsna från den rätta vägen.

جَهَنَّمَ ۗ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ
سَبِيلًا ۝٤٤

R.4

36. Vi gav Moses boken och förordnade hans broder Aron tillsammans med honom som *hans* medhjälpare.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ
أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ۝٤٥

37. Och Vi sade: ”Gå båda två till folket som har förkastat Våra tecken.” Sedan förintade Vi dem, en fullständig förintelse.

فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ۝٤٦

38. Och *beträffande* Noaks folk, när de förkastade sändebuden dränkte Vi dem och Vi gjorde dem till ett tecken för mänskligheten. Och Vi har berett ett smärtsamt straff för syndarna.

وَقَوْمِ نُوحٍ ۖ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ
وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ
عَذَابًا أَلِيمًا ۝٤٧

39. Och Vi förintade 'Ad och Thamúd och Brunnens folk och många släktled mellan dem.

وَ عَادًا وَ ثَمُودًا وَ أَصْحَابَ الرَّسِّ
وَ قَرُونًا ۖ بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ۝٤٨

40. Och till vart och ett framställde Vi *de tidigare folkens* exempel, och var och en förintade Vi fullständigt.

وَ كَلَّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ ۖ وَ كَلَّا
تَبَرْنَا تَبِيرًا ۝٤٩

41. Och de måste ha besökt staden över vilken ett ont regn föll. Har de icke sett den? Nej, de förväntar sig att icke bli uppresta *efter döden*.

وَلَقَدْ آتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْتُ
مَطَرَ السَّوْءِ ۖ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرُونَهَا
بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ۝٥٠

42. Och när de ser dig, driver de bara med dig, *och säger*: ”Vad! Är detta den, som Allah har sänt *som sändebud*?

وَ إِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوعًا
أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ۝٥١

43. Han hade nästan lett oss bort från våra gudar, om vi icke hade hållit stadigt fast vid dem.” Och de skall veta, när de ser straffet, vem som är mest avlägsen från den rätta vägen.

إِنْ كَادَ لِيُضِلَّنَا عَنْ إِلَهَاتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا
عَلَيْهَا ۖ وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ
الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٦﴾

44. Har du sett den som tar sitt eget onda begär till gud? Kan du då vara en väktare över honom?

أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ ۗ أَفَأَنْتَ
تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٧﴾

45. Tror du att de flesta av dem hör eller förstår? De är bara som kreatur, nej, de är ännu mer vilsegägna från den rätta vägen.

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ
يَعْقِلُونَ ۗ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ
يَعْتَمِدُونَ ۗ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٨﴾

R.5

46. Ser du icke hur din Herre förlänger skuggan? Och om Han hade behagat kunde Han ha gjort den stillastående. Sedan gör Vi solen till en vägledare för den.

أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ ۚ وَلَوْ
شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ۚ ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ
عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٤٩﴾

47. Sedan drar Vi in den mot Oss Själva, en lätt indragning.

ثُمَّ قَبْضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٥٠﴾

48. Och det är Han Som har gjort natten till ett täckelse för er, och Som har gjort sömnen till vila, och Han har gjort dagen till att gå upp på.

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ لَيْلًا لِبَاسًا وَالنَّوْمَ
سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٥١﴾

49. Och det är Han Som sänder vindarna som glada nyheter före Sin barmhärtighet, och Vi sänder ned rent vatten från molnen,

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
رَحْمَتِهِ ۗ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٥٢﴾

50. så att Vi därigenom kan ge liv åt ett dött land, och ge att dricka

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا

till Vår skapelse, boskap och människor i stora antal.

خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا ۝٥٠

51. Och Vi har framställt den för dem på olika sätt så att de kan ta sig i akt, men de flesta människor skulle förkasta allt utom otro.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيهِم مَّ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ۝٥١

52. Om Vi hade velat kunde Vi förvisso ha upprest en varnare i varje stad,

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ تَذِيرًا ۝٥٢

53. så lyd icke de icke troende och kämpa emot dem med den (Qur'anen), en mäktig kamp.

فَلَا تُطِيعِ الْكُفْرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ۝٥٣

54. Och det är Han Som har låtit de två haven flyta, ett välsmakande och sött och ett salt och beskt, och mellan dem har Han placerat en barriär och en överstiglig skiljevägg.

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّحْجُورًا ۝٥٤

55. Och det är Han som har skapat människan från vatten, och har gjort släktingar till henne genom hennes avkomma och släktingar genom äktenskap, och din Herre är Allsmäktig.

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا ۝٥٥ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ۝٥٥

56. Och bredvid Allah tillber de det som varken kan gagna eller skada dem. Och den icke troende arbetar alltid för att stödja dem som kämpar mot hans Herre.

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۝٥٦ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا ۝٥٦

57. Och Vi har icke sänt dig utom som en glädjebudbärare och en varnare.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝٥٧

58. Säg: ”Jag ber er icke om någon ersättning för det, utom att den som så väljer kan ta en väg till sin Herre.”

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٨﴾

59. Och lita du på den Levande, Som icke dör, och priså Honom med Hans lovprisning. Och Han är tillräcklig som Kännare av Sina tjänares synder,

وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ﴿٥٩﴾

60. Han Som skapade himlarna och jorden och allt som är emellan dem i sex perioder, sedan satte Han Sig stadigt på tronen. Den mest Nåderike, fråga du då Honom, som är väl informerad.

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۗ الرَّحْمَنُ فَسَلِّ بِهِ خَيْرًا ﴿٦٠﴾

61. Och när det sägs till dem: ”Underkasta er Gud, den Nåderike”, säger de: ”Och vem är Gud, den Nåderike? Skall vi underkasta oss vad helst du ber oss?” Och det ökar deras motvilja.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَّا سَجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦١﴾

R.6

62. Välsignad vare Han Som har gjort stjärnbilderna på himlen och i dem placerat solen och månen, båda lysande.

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦٢﴾

63. Och det är Han Som har gjort natten och dagen, var och en följande på den andra för den som önskar minnas, eller som önskar vara tacksam.

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْذِرَ أَوْ أَرَادَ سُكُورًا ﴿٦٣﴾

64. Och Guds, den Nåderike, tjänare är de som värdigt vandrar på jorden och när de okunniga tilltalar dem, svarar de: ”Frid!”

وَعِبَادَ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٤﴾

65. Och *de* som tillbringar natten inför sin Herre, nedfallna i bön och stående, وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ①٥

66. och som säger: ”Vår Herre, avvänd helvetets straff från oss, ty dess straff är en bestående plåga, وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ①٦

67. det är sannerligen ett ont ställe som *tillfällig* viloplats och som *stadigvarande* vistelseort, إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ①٧

68. och de som varken slösar eller knusslar när de ger ut, utan väljer en medelväg mellan de två, وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ①٨

69. och de som icke åkallar någon annan gud bredvid Allah, icke heller dräper en person, *dräpan-det* av vilken Allah har förbjudit, utom för en rättvis sak, och icke heller begår otukt, ty den som gör det skall möta straffet för *sin* synd, وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ①٩ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ①٩

70. för honom skall straffet fördubblas på uppståndelsens dag, och han kommer att vanärad förbli däri, يُضَعَّفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا ②٠

71. utom de som ångrar sig och tror och gör rättfärdiga handlingar, ty för dessa kommer Allah att ändra deras onda gärningar till goda, och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig, إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ②١ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ②١

72. och de som ångrar sig och gör rättfärdiga *gärningar*, och verkligen vänder sig till Allah med *sann* ånger, وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ②٢

73. och de som icke bär falskt vittnesbörd, och när de passerar något fåfängligt, går de förbi med värdighet,

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ لِأَذَامُرُوا
بِاللُّغُومِ مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٣﴾

74. och de, som när de påminns om sin Herres tecken, icke faller ned döva och blinda för det,

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا
عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٤﴾

75. och de som säger: ”Vår Herre skänk oss *våra* ögons välbehag genom våra äkta makar och barn, och gör *var och en av oss* till en ledare för de rättfärdiga.”

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا
وَذُرِّيَّتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ
إِمَامًا ﴿٧٥﴾

76. Det är sådana som kommer att belönas med en upphöjd plats *i paradiset*, för att de var ståndaktiga, och där de kommer att tagas emot med hälsning och frid,

أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْعُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا
وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴿٧٦﴾

77. och förbli däri. Utmärkt är det som *tillfällig viloplats* och *stadigvarande* vistelseort.

خُلِدِينَ فِيهَا ط حَسَنَتْ مُسْتَقَرًّا
وَمَقَامًا ﴿٧٧﴾

78. Säg till de icke troende: ”Utom för er bön till *Honom* skulle min Herre icke *alls* bry sig om er.” Ni har sannerligen förkastat sanningen och *straffet för ert förkastande* kommer nu att klyva er.

قُلْ مَا يَعْجُبُكُمْ رَبِّي لَوْلَا دَعَاؤُكُمْ
﴿٧٨﴾ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ع

Kapitel 26 ÁSH-SHU'ARÁ'

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller tvåhundraåtta verser.

Även detta kapitel inleds med en förkortning (الْمُقَاتَّاتُ) *al-muqáttat*'at) och bokstaven "s" (س *sín*) används för första gången på det sättet. Den kan ha olika betydelser, men vissa sakkunniga tolkar bokstäverna på följande sätt: "t" (ط *tá*) betyder "den Gode" (طَبَّ *taj-jib*), "s" (س *sín*) betyder "den Allhörande" (السَّمِيعِ *as-sámí'*) och "m" (م *mím*) betyder "den Allvetande" (الْعَلِيمِ *al-'alím*).

I slutet av det föregående kapitlet beskrevs att då en människa avstår från bön och på så sätt bryter sin relation med Allah, drabbas hon av olika slags andliga åkommor. Som exempel på detta nämns i det här kapitlet olika folkslag som förnekat bönsens betydelse, vilket då resulterade i att Allah behandlade dem på så sätt. Efter att ha nämnt varje folkslag upprepas de gudomliga attributen "den Allsmäktige, den Barmhärtige" (الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ) *al-'azíz, ar-rahím*), vilket visar på att Gud av Sin barmhärtighet kommer att ge dem ännu en möjlighet till bättring. Men trots att detta skett upprepade gånger så har de alltid avvisat sanningen, och Allah har förbarmat sig över dem med ny barmhärtighet.

Att "den Allsmäktige" (الْعَزِيزُ) *al-'azíz*) upprepas visar att trots att fienderna har försökt förolämpa och förnedra profeterna, så har Gud alltid givit dessa profeter ära och ryktbarhet.

Därefter uppmanas den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, till att varna sina närstående släktingar för att de kommer att få ett ont slut, och att sänka *barmhärtighetens vingar* över de andligen anhöriga han fått.

Om de icke troende envisas med sitt förnekande, uppmanas den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, förkunna att han är fri från deras trolöshet och att han endast hyser tillit till Allah, den Mäktige, den Vise, den Barmhärtige, som Hörsammar böner och Som är den Allvetande.

Sedan ges ett bevis som klart och tydligt visar att sataner icke kan skada profeter, eftersom profeterna varken är lögnare (أَفَّاكٌ *affāk*) eller syndare (أَثِيمٌ *athīm*), och alla i deras omgivning är vittne till detta.

Till det storslagna i den skrift som uppenbarats för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, ingår även dess enastående lyriska och poetiska stil, och på grund av den Heliga Qur'anens vältalighet var det många poeter som slutade upp med att dikta. Men det vore felaktigt att förmoda att detta innebar att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, själv var en förträfflig poet, eftersom poeter ”planlöst vandrar omkring i varje dal” (vers 226). medan den Heliga Qur'anen inte alls är den typen av skrift.

Därtill har alla de muslimer som trott och handlat rättfärdigt och skrivit poesi uteslutits från kritiken mot poeter. Orden ”De som tror och gör rättfärdiga gärningar och kommer ihåg Allah mycket och endast försvarar sig efter det att de har gjorts orätt” (vers 228) syftar på de muslimska poeter som hämnades genom sin poesi då de icke troendes satiriska poeter angrep den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, med sina ord.

رُكُوعَاتُهَا ١١

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ مَكِّيَّةٌ ٢٦

آيَاتُهَا ٢٢٨

Sura ÁSH-SHU'ARÁ'
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Tá Síu Mím.*

بِطَسْمٍ ①

3. Detta är den tydliga bokens verser.

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ②

4. Måhända kommer du att sörja dig till döds för att de icke tror.

لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ③

5. Om Vi behagar kan Vi sända ned ett tecken från himlen till dem, så att deras nackar kommer att buga sig ned inför det.

إِنْ نَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ④

6. Och det kommer icke en ny påminnelse till dem från Gud, den Nåderike, utan att de vänder sig bort från den.

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ⑤

7. De har sannerligen behandlat den som en lögn, men snart kommer nyheterna att nå dem om det de gjorde narr av.

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ⑥

8. Ser de icke jorden, hur många av varje ädel art har Vi icke låtit växa därpå?

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ⑦

9. I det finns det sannerligen ett tecken för människorna, men de flesta av dem vill icke tro.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً ٭ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ⑧

*26:2 Renhetens, den Allhörande, Allvetande Herre.

10. Och din Herre, Han är i sanning den Mäktige, den Barmhärtige.

وَأَنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠﴾

R.2

11. Och *kom ihåg* när din Herre kallade Moses och sade: "Gå till det felande folket,

وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ إِنَّا الْقَوْمُ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾

12. Faraos folk. Vill de icke frukta *Gud*?"

قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلا يَتَّقُونَ ﴿١٢﴾

13. Han sade: "Min Herre, jag fruktar att de kommer att behandla mig som en lögnare,

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿١٣﴾

14. och mitt bröst är betryckt och min tunga talar icke flytande, så sänd *bud* till Aron,

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَرُونَ ﴿١٤﴾

15. och jag är efterlyst av dem för en *påstådd* förbrytelse, så jag fruktar att de kommer att döda mig."

وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٥﴾

16. *Gud* sade: "Icke så, gå då ni båda med Våra tecken. Vi är med er och Vi hör.

قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴿١٦﴾

17. Så gå till Faraos och säg: "Vi är sändebuden från världarnas Herre,

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾

18. *för att säga till dig* att sända Israels barn med oss."

أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٨﴾

19. *Faraos* sade: "Uppfostrade vi dig icke som barn bland oss? Och du bodde hos oss under *många* år av ditt liv,

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِيْنَا وَلَيْدًا وَوَكَّيْتَنَا فِيْنَا مِنْ عُمْرِكَ سِنِينَ ﴿١٩﴾

20. och du begick det dåd du begått, och du är *en* av de otacksamma.”

وَفَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ۝٢٠

21. *Moses* sade: ”Jag gjorde det då, och jag var en av dem som gjorde fel,

قَالَ فَعَلْتَهَا اِذَا وَاَنَا مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝٢١

22. så jag flydde från er när jag fruktade er, sedan gav min Herre mig befogethet och vishet och gjorde mig till *ett* av sändebuden.

فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ۝٢٢

23. Och detta är den ynnest, vilken du *nu* pikar mig för, att du har förslavat Israels barn?”

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ اَنْ عَبَّدتَّ بَنِي اِسْرٰءِيْلَ ۝٢٣

24. *Farao* sade: ”Och vad är världarnas Herre?”

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ۝٢٤

25. *Moses* sade: ”Herren över himlarna och jorden och allt det som är mellan de två, om ni vill låta er övertygas.”

قَالَ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا اِنْ كُنْتُمْ مُّوقِنِيْنَ ۝٢٥

26. *Farao* sade till dem runt omkring honom: ”Hör ni icke *vad han säger?*”

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ اَلَا تَسْمَعُوْنَ ۝٢٦

27. *Moses* sade: ”Er Herre och fordom era fäders Herre.”

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَائِكُمُ الْاَوَّلِيْنَ ۝٢٧

28. *Farao* sade: ”Detta ert sändebud som har sänts till er är helt förvisst en galning.”

قَالَ اِنَّ رَسُوْلَكُمْ الَّذِيْ اُرْسِلَ اِلَيْكُمْ لَمَجْنُوْنٌ ۝٢٨

29. *Moses* sade: ”Herren över öst och väst och *över* allt som är mellan de två, om ni bara kunde förstå.”

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُوْنَ ۝٢٩

30. *Farao* sade: ”Om du tar dig en annan gud än mig, kommer

قَالَ لِيْنِ اتَّخَذتَ اِلٰهًا غَيْرِيْ لَاجْعَلنَكَ

jag säkerligen att kasta dig i fängelse.”

مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿٣٠﴾

31. Moses sade: ”Vad, även fast jag skaffar dig något som är uppenbart?”

قَالَ أَوْلَوْجِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣١﴾

32. Farao sade: ”Visa det då, om du talar sanning.”

قَالَ فَآتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿٣٢﴾

33. Så Moses kastade ned sin stav, och se! Den var en helt synlig orm.

فَأَتَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٣﴾

34. Och han sträckte ut sin hand och tänk! För åskådarna verkade den vara vit.

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنّٰظِرِينَ ﴿٣٤﴾

R.3

35. Farao sade till stormännen runt omkring sig: ”Detta är verkligen en skicklig magiker,

قَالَ لِلْمَلَآحِقَةِ إِنَّ هَٰذَا سِحْرٌ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

36. han försöker driva ut er ur ert eget land genom sin magi. Vad råder ni nu till?”

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ ۗ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٦﴾

37. De sade: ”För bort honom och hans broder för ett tag, och sänd in härolder i staderna,

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَٰشِرِينَ ﴿٣٧﴾

38. vilka skall hämta varje skicklig häxmästare åt dig.”

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سِحَّارٍ عَلِيمٍ ﴿٣٨﴾

39. Så magikerna samlades ihop vid den avtalade tiden på den fastställda dagen,

فَجُمِعَ السّٰحِرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مّٰعْلُومٍ ﴿٣٩﴾

40. och det sades till folket: ”Vill ni också samla ihop er?”

وَقِيلَ لِلنّٰسِ هَلْ أَنْتُمْ مُّجْتَمِعُونَ ﴿٤٠﴾

41. Så att vi kan följa häxmästarna om de är segrare? ﴿لَعَلَّنَا نَتَّبِعَ السَّحْرَةَ إِنْ كَانُوا هُمْ﴾
الْغَلْبِينَ ﴿٤١﴾
42. Och när häxmästarna kom, sade de till Farao: ”Skall vi få en belöning om vi blir segrare? ﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةَ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ إِنْ كُنَّا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَلْبِينَ﴾ ﴿٤٢﴾
43. Han sade: ”Ja, och då kommer ni förvisso att vara bland mina gunstlingar. ﴿قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ ﴿٤٣﴾
44. . Moses sade till dem: ”Kasta nu vad ni har att kasta. ﴿قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوْمَا أَلَمْ تَكُونُوا﴾ ﴿٤٤﴾
45. Så de kastade ned sina rep och sina stavar och sade: ”Vid Faraos ära, det är säkerligen vi som kommer att vinna. ﴿فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَلْبُونَ﴾ ﴿٤٥﴾
46. Sedan kastade Moses ned sin stav, och se! Den svalde allt det som de hade tillverkat. ﴿فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾ ﴿٤٦﴾
47. Därpå drevs häxmästarna till att ödmjukt falla ned inför Gud, ﴿فَأَلْقَى السَّحْرَةَ سَاجِدِينَ﴾ ﴿٤٧﴾
48. de sade: ”Vi tror på världarnas Herre, ﴿قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿٤٨﴾
49. Moses och Arons Herre. ﴿رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ﴾ ﴿٤٩﴾
50. Farao sade: ”Har ni trott på honom innan jag gav er tillstånd? Han är sannerligen er ledare som har lärt er trolleri. Men ni skall veta konsekvenserna av det. Jag kommer högst troligen att hugga ﴿قَالَ امْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أُنزِلَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۗ لَا قِطْعَنَ أَيْدِيكُمْ﴾

av era händer och era fötter på motsatta sidor och jag kommer högst troligen att korsfästa er alla.”

وَأَرْجَلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا وَصَلْبَكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٠﴾

51. De sade: ”Det gör oss ingen skada, vi skall återvända till vår Herre,

قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُقَلِّبُونَ ﴿٥١﴾

52. vi hoppas att vår Herre skall förlåta oss våra synder eftersom vi är de första bland de troende.”

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٢﴾

R.4

53. Och Vi uppenbarade för Moses, och sade: ”För bort Mina tjänare om natten, ni kommer säkerligen att bli förföljda.”

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِيْ إِيَّاكُمْ مَّتَّبِعُونَ ﴿٥٣﴾

54. Och Faraos sände in härolder i städerna och de kungjorde:

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٤﴾

55. ”Dessa är en liten skara,

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٥﴾

56. och ändå har de förolämpat oss,

وَأِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ﴿٥٦﴾

57. och vi är en hel hop fullt beredda och på passliga.”

وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حٰذِرُونَ ﴿٥٧﴾

58. Så Vi körde bort dem från trädgårdar och källor,

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٨﴾

59. och rikedomar och en heder-värd boning.

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٩﴾

60. Så var det sannerligen, och Vi gav allt detta som arvslott till Israels barn.

كَذٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بِنِيِّ إِسْرَائِيلَ ﴿٦٠﴾

61. Och Faraos härskaror förföljde och hann upp dem i soluppgången.

فَاتَّبَعُوهُمْ مُّشْرِقِينَ ﴿٦١﴾

62. Och när de två skarorna blev synliga för varandra sade Mose följeslagare: "Vi är förvisso upphunna."

فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعَيْنِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى
إِنَّا لَمُدْرَكُونَ ﴿٦٢﴾

63. "Nej, *tala inte så*," sade han, "Min Herre är med mig. Han kommer att leda mig rätt."

قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٣﴾

64. Då uppenbarade Vi för Moses: "Slå på havet med din stav." Därvid delade det sig och varje del såg ut som en jättelik vall.

فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ
الْبَحْرَ فَإِنْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطُّوْدِ
الْعَظِيمِ ﴿٦٤﴾

65. Och Vi lät de andra närma sig den platsen.

وَأَرْفَعْنَا ثَمَّ الْآخِرِينَ ﴿٦٥﴾

66. Och Vi räddade Moses och alla de som var med honom.

وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٦٦﴾

67. Sedan dränkte Vi de andra.

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ ﴿٦٧﴾

68. I detta finns det sannerligen ett tecken, men de flesta av dessa ville icke tro.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾

69. Och din Herre, Han är i sanning den Mäktige, den Barmhärtige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٩﴾

R.5

70. Och läs upp Abrahams historia för dem.

وَاقْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٧٠﴾

71. När han sade till sin fader och till sitt folk: "Vad dyrkar ni?"

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧١﴾

72. De sade: "Vi dyrkar avgudar, och vi skall fortsätta med att vara dem tillgivna."

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَّلُهَا عِزْفِينَ ﴿٧٢﴾

73. Han sade: "Kan de lyssna till er när ni åkallar dem?"

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ لَهُ ۗ

74. Eller gagnar eller skadar de er?"

أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يُضُرُّونَ ﴿٧٤﴾

75. De sade: "Nej, men vi fann våra fäder göra sammaledes."

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٥﴾

76. Han sade: "Vad tänker ni om dessa som ni har tillbett,

قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٦﴾

77. ni och era fäder före er,

أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٧﴾

78. de är *alla* fiender till mig, utom världarnas Herre,

فَالَهُمْ عَدُوِّيَ إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٨﴾

79. Som har skapat mig, och det är Han Som vägleder mig,

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٩﴾

80. och Som ger mig föda och förser mig att dricka,

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٨٠﴾

81. och när jag blir sjuk, är det Han Som återger mig hälsan,

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨١﴾

82. och Som kommer att låta mig dö, och sedan återuppväcka mig till livet *igen*,

وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨٢﴾

83. och Som, hoppas jag, kommer att förlåta mig mina fel på domens dag,

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٣﴾

84. min Herre skänk mig vishet och förena mig med de rättfärdiga,

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقِّقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾

85. och skänk mig sant rykte i eftervärlden,

وَأَجْعَلْ لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ۝٨٥

86. och gör mig till en av arvtagar-
na till *paradisets* välsignade träd-
gård,

وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ۝٨٦

87. och förlåt min fader, ty han är
en av de vilsefarna,

وَاعْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ۝٨٧

88. och vanära mig icke på den
dag då de kommer att uppväckas,

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ۝٨٨

89. den dag när förmögenhet och
söner icke skall hjälpa,

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ۝٨٩

90. men *endast* den *kommer att
räddas*, som kommer till Allah
med ett ödmjukt hjärta.”

إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝٩٠

91. Och himlen skall föras nära
de rättfärdiga.

وَأَرْزَقَتْ الْجَنَّةَ لِمُتَّقِينَ ۝٩١

92. Och helvetet skall göras vid-
öppet för dem som har irrat vilse.

وَبَرَزَتْ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ۝٩٢

93. Och det kommer att sägas till
dem: ”Var är det som ni tillbad

وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۝٩٣

94. bredvid Allah? Kan de hjälpa
er eller hjälpa *sig själva*?”

مِنْ دُونِ اللَّهِ ۗ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ
أَوْ يَنْتَصِرُونَ ۝٩٤

95. Sedan kommer de att kastas
huvudstupa ditin, de och de som
har irrat vilse,

فَكُبِّبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ۝٩٥

96. och Iblis härskaror, alla till-
sammans.

وَجُودُ إبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ۝٩٦

97. Medan de disputerar med
varandra däri kommer de att
säga:

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ۝٩٧

98. ”Vid Allah, vi svävade i upp-
enbar villfarelse,

تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَنَفِي صَلِّ مِّمِينَ ۝٩٨

99. när vi ansåg er vara likställda
med världarnas Herre,

إِذْ نَسَوَيْكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٩﴾

100. och ingen vilseledde oss
utom de skyldiga,

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿١٠٠﴾

101. och nu har vi inga medlare,

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠١﴾

102. och icke heller någon kärleksfull vän,

وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠٢﴾

103. om det bara kunde finnas en
återvändo för oss *till världen* så
skulle vi vara bland de troende!”

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

104. I detta finns det sannerligen
ett tecken, men de flesta av dessa
ville icke tro.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾

105. Och din Herre, Han är i
sanning den Mäktige, den Barm-
härtige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٥﴾

R.6

106. Noaks folk behandlade sän-
debuden som lögnare,

كَذَّبَتْ قَوْمَ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٦﴾

107. när deras broder Noak sade
till dem: ”Vill ni icke vara rättfär-
diga?”

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٧﴾

108. Jag är förvisso ett sändebud
till er, trogen *mitt* förtroende,

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٨﴾

109. så frukta Allah och lyd mig,

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٠٩﴾

110. och jag ber er icke om någon
belöning för det. Min belöning
finns bara hos världarnas Herre,

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنْ أَجْرِيَ
إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١١٠﴾

111. så frukta Allah och lyd mig.”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١١١﴾

112. De sade: ”Skall vi tro på dig, när det är de uslaste som följer dig?”

قَالُوا اَلنُّؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْاَزْدَلُونَ ﴿١١٧﴾

113. Han sade: ”Och vilken kunskap har jag beträffande det som de har gjort?”

قَالَ وَمَا عَلِيٌّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾

114. Deras räkenskaper finns bara hos min Herre, om ni bara visste,

اِنَّ حِسَابَهُمُ الْاَعْلَى رَبِّي لَو تَشْعُرُونَ ﴿١١٩﴾

115. och jag tänker icke köra iväg de troende,

وَمَا اَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٢٠﴾

116. jag är enbart en tydlig varnare.”

اِنَّ اَنَا الْاَنْذِيْرُ مُبِيْنٌ ﴿١٢١﴾

117. De sade: ”Om du icke avstår, å, Noak, kommer du förvisso att vara en av dem som blir stenade till döds.”

قَالُوْا لِيْنِ لَّمْ تَنْتَهَ اِيُوْحُ لَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْمَرْجُوْمِيْنَ ﴿١٢٢﴾

118. Han sade: ”Min Herre, mitt folk har behandlat mig som en lögnare,

قَالَ رَبِّ اِنَّ قَوْمِيْ كَذَّبُوْنِي ﴿١٢٣﴾

119. döm därför Du avgörande mellan mig och dem, och rädda mig och de troende som är med mig.”

فَاَفْتَحْ بَيْنِيْ وَبَيْنَهُمْ فَتَحًا وَنَجِّنِيْ وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٢٤﴾

120. Så Vi räddade honom och dem som var med honom i den fullastade arken.

فَاَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ فِي الْفُلِّ الْمُسْحُوْنِ ﴿١٢٥﴾

121. Efter det dränkte Vi sedan dem som blev kvar.

ثُمَّ اَغْرَقْنَا بَعْدَ الْبَقِيْنَ ﴿١٢٦﴾

122. I detta finns det sannerligen ett tecken, men de flesta av dem ville icke tro.

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ اٰيَةً ۗ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٢٧﴾

123. Och din Herre, Han är i sanning den Mäktige, den Barmhärtige.

اِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿١٢٨﴾

R.7

124. 'Ads *stam* förkastade sändebuden,

كَذَّبَتْ عَادٌ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٤﴾

125. när deras broder Húd sade till dem: "Vill ni icke bli rättfärdiga?"

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٥﴾

126. För er är jag förvisso ett sändebud, fullständigt pålitlig.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٦﴾

127. så frukta Allah, och lyd mig,

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا نِيَّ ﴿١٢٧﴾

128. och jag ber er icke om någon belöning för det. Min belöning finns bara hos världarnas Herre.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٨﴾

129. Bygger ni monument på varje högt ställe och söker förgänglig ära?

أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٩﴾

130. Och reser ni borgar och utvecklar industrier så att ni kan bestå för evigt?

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٣٠﴾

131. Och när ni bär hand på *någon*, bär ni hand som tyranner.

وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣١﴾

132. Så frukta Allah och lyd mig,

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا نِيَّ ﴿١٣٢﴾

133. och frukta Honom Som har hjälpt er med allt ni vet,

وَأَنْقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٣﴾

134. Han har hjälpt er med boskap och söner,

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٤﴾

135. och trädgårdar och källor,

وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٥﴾

136. jag fruktar sannerligen en ofantlig dags straff för er.”

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيمٍ ۝١٣٦

137. De sade: ”Det gör det samma för oss vare sig du förmanar oss eller icke är bland dem som förmanar,

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ
مِّنَ الْوَاعِظِينَ ۝١٣٧

138. detta är ingenting annat än forntida folks vana,

إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ۝١٣٨

139. och vi kommer icke att bli straffade.”

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝١٣٩

140. Så de förkastade honom och Vi förintade dem. I det finns det sannerligen ett tecken, men de flesta av dessa ville icke tro.

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ
وَمَا كَانَ أَكْثَرَهُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝١٤٠

141. Och din Herre, Han är i sanning den Mäktige, den Barmhärtige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝١٤١

R.8

142. Thamúds *stam* förkastade också sändebuden,

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ۝١٤٢

143. när deras broder *Salih* sade till dem: ”Vill ni icke bli rättfärdiga?”

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَالَّا تَتَّقُونَ ۝١٤٣

144. Jag är förvisso ett sändebud till er, fullständigt pålitlig,

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝١٤٤

145. så frukta Allah och lyd mig,

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝١٤٥

146. och jag ber icke om någon belöning för det. Min belöning finns bara hos världarnas Herre,

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ
إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝١٤٦

147. kommer ni att lämnas säkra bland de ting som ni har här,

أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هُنَا أَمِينٌ ۝١٤٧

148. bland trädgårdar och källor,

فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ۝١٤٨

149. och sädesfält och dadelpalmer, deras frökapslar så tunga att de är nära att brista?

وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلَعَهَا هُضِيمٌ ۝١٤٩

150. Och ni hugger ut hus i bergen med stor skicklighet,

وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا أَفْرِهِينَ ۝١٥٠

151. så frukta Allah och lyd mig,

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۝١٥١

152. och lyd icke påbud från dem som överskrider gränserna,

وَلَا تَطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ۝١٥٢

153. som stiftar ofrid på jorden och som icke förbättrar *den*."

الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
وَلَا يُصْلِحُونَ ۝١٥٣

154. De sade: "Du är ingenting annat än en av de förhäxade,

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسْحَرِينَ ۝١٥٤

155. du är bara en människa lik oss. Så visa ett tecken om du är *en* av de sannfärdiga."

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَأْتِ بَيِّنَاتٍ إِنْ
كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝١٥٥

156. Han sade: "Här är en kamelko, hon har *sin* tur att dricka och ni har *er* tur att dricka på en fastställd dag,

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شُرْبٌ وَلَكُمْ شُرْبٌ
يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ۝١٥٦

157. och vidrör henne icke med ont, så att icke en ofantlig dags straff hinner upp er."

وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ
يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝١٥٧

158. Men de skar av hennes hälsenor, och sedan blev de ångerrfulla.

فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ ۝١٥٨

159. Så straffet hann upp dem. I det finns det verkligen ett tecken,

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۗط

men de flesta av dem ville icke tro.

وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٩﴾

160. Och din Herre, Han är i sanning den Mäktige, den Barmhärtige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾

R.9

161. Lots folk förkastade sändebuden,

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦١﴾

162. när deras broder Lot sade till dem: "Vill ni icke bli rättfärdiga?"

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ لُوطٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦٢﴾

163. Jag är förvisso ett sändebud till er, fullständigt pålitlig,

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٣﴾

164. så frukta Allah och lyd mig.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٦٤﴾

165. Och jag ber er icke om någon belöning för det. Min belöning finns bara hos världarnas Herre,

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾

166. går ni, av alla människor, till män?"

أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٦﴾

167. Och lämnar era hustrur, som Allah har skapat för er? Nej, ni är ett folk som överskrider *alla gränser*."

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٧﴾

168. De sade: "Om du icke upphör, å Lot, kommer du förvisso att bli *en* av de förvisade."

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ لَتَكُونَ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٨﴾

169. Han sade: "Jag avskyr helt visst ert *onda* uppförande.

قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٩﴾

170. Min Herre, rädda mig och min familj från det de gör."

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٧٠﴾

171. Så Vi räddade honom och alla i hans familj,

فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧١﴾

172. utom en gammal kvinna, bland dem som stannade kvar.

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧٢﴾

173. Sedan förintade Vi de andra.

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٧٣﴾

174. Och Vi lät ett regn falla över dem, och förfärligt är det regn som faller över dem som är varnade.

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذَرِينَ ﴿١٧٤﴾

175. I det finns det sannerligen ett tecken, men de flesta av dem ville icke tro.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً ۗ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾

176. Och din Herre, Han är i sanning den Mäktige, den Barmhärtige.

بِيعَ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٦﴾

R.10

177. Skogens folk förkastade sändebuden,

كَذَّبَ أَصْحَابُ كَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٧﴾

178. när Shu'aib sade till dem: "Vill ni icke vara rättfärdiga?"

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٨﴾

179. Jag är förvisso ett sändebud till er, fullständigt pålitlig.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٩﴾

180. Så frukta Allah och lyd mig.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١٨٠﴾

181. Och jag ber er icke om någon belöning för det. Min belöning finns bara hos världarnas Herre,

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨١﴾

182. Ge fullt mått, och var icke bland dem som ger mindre,

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨٢﴾

183. och väg med en jämn väg,

وَزِنُوا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٣﴾

184. och betala icke folk mindre än varornas rätta värde, uppträd icke fördärvligt och stifta icke ofrid på jorden,

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٤﴾

185. och frukta Honom Som skapade er och tidigare skapelser.”

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأُولَىٰ ﴿١٨٥﴾

186. De sade: ”Du är ingenting annat än *en* av de förhåxade,

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمَسْحُورِينَ ﴿١٨٦﴾

187. och du är bara en människa lik oss, och vi anser att du är *en* bland lögnarna,

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلَنَا وَإِنْ نُنظِّقُكَ لَمِنَ الْكٰذِبِينَ ﴿١٨٧﴾

188. så låt bitar av skyn falla över oss, om du är sannfärdig.”

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿١٨٨﴾

189. Han sade: ”Min Herre vet bäst vad ni gör.”

قَالَ رَبِّيٰٓ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٩﴾

190. Så de förklarade honom vara en lögnare. Sedan hann en över-skuggande dyster dags straff upp dem. Det var sannerligen en fruktansvärd dags straff.

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمِ الظُّلَّةِ ۗ إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٩٠﴾

191. I det finns det sannerligen ett tecken, men de flesta av dem ville icke tro.

إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً ۗ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩١﴾

192. Och din Herre, Han är i sanning den Mäktige, den Barmhärtige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩٢﴾

R.11

193. Och detta är sannerligen en uppenbarelse från världarnas Herre.

وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿١٩٣﴾

194. Anden, trogen sitt förtroende, har sänkts ned med den

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٤﴾

195. över ditt hjärta, på det att du måtte vara en varnare,

عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٥﴾

196. på rent och klart arabiskt språk.

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٩٦﴾

197. Och den är förvisso *omnämnd* i de tidigare folkens skrifter.

وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٧﴾

198. Och är det icke ett tecken för dem att de lärde bland Israels barn vet det?

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٩٨﴾

199. Och om Vi hade sänt ned den till en icke-arab,

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٩﴾

200. och han hade läst upp den för dem, skulle de aldrig ha trott på den.

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٠٠﴾

201. Sålunda har Vi låtit *otro* träda in i de syndigas hjärtan.

كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠١﴾

202. De kommer icke att tro på den förrän de ser det plågsamma straffet,

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠٢﴾

203. som plötsligt skall komma över dem, när de icke är medvetna om *det*.

فِيَاتِهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٣﴾

204. Och de kommer att säga: "Skall vi ges något uppskov?"

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿٢٠٤﴾

205. Vad! Söker de att skynda på Vårt straff?

أَفِعْذَابِنَا يُسْتَعْجَلُونَ ﴿٢٠٥﴾

206. Vad tror du? Om Vi låter dem njuta av *det goda i denna världen* i åratal,

أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ۝٢٠٦

207. sedan kommer det, för vilket de varnats, till dem.

ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ۝٢٠٧

208. Det som de tilläts njuta av skall icke vara dem till någon hjälp.

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَنِعُونَ ۝٢٠٨

209. Och Vi förintade aldrig någon bygd utan att den hade *sina* varnare.

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنذِرُونَ ۝٢٠٩

وما نزلنا من قريَةٍ إلا نذير

210. *Detta* är en varning och Vi är icke orättvisa.

ذِكْرِي ۝٢١٠ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝٢١٠

211. Och satanerna har icke hämtat ned den,

وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيْطَانِ ۝٢١١

212. de är varken värdiga den eller har förmåga att göra så.

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ۝٢١٢

213. De är förvisso avstängda från att lyssna *till det Gudomliga ordet*.

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْرُؤُونَ ۝٢١٣

214. Åkalla därför icke någon annan gud bredvid Allah, så att du icke blir en av dem som är bestraffade,

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ۝٢١٤

215. och varna dina närmaste släktingar,

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ۝٢١٥

216. och sänk din *barmhärtighets* vinge över de troende som följer dig.

وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝٢١٦

217. Om de sedan är olydiga mot dig, säg: "Jag tillbakavisar allt samband med det ni gör."

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنَّي بِرِيءٍ مِمَّا تَعْمَلُونَ ۝٢١٧

218. Och sätt din lit till den
Mäktige, den Barmhärtige,

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝٢١٨

219. Som ser dig när du står upp
i bön,

الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ ۝٢١٩

220. och som ser dina rörelser
bland dem som ödmjukt kastar
sig ned inför Gud.

وَتَقَلَّبَكَ فِي السُّجُودِ ۝٢٢٠

221. Han är sannerligen den All-
hörande, den Allvetande.

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝٢٢١

222. Skall jag upplysa er om över
vilka satanerna stiger ned?

هَلْ أَنْبِئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيْطَانُ ۝٢٢٢

223. De stiger ned över varje stor
lögnare och syndare,

نَزَّلَ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ۝٢٢٣

224. som upprepar det de hör,
och de flesta av dem är lögnare.

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَذِبُونَ ۝٢٢٤

225. Och när det gäller poeterna
är det de vilsefarna som följer
dem.

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ۝٢٢٥

226. Ser du icke hur de planlöst
vandrar omkring i varje dal,

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ۝٢٢٦

227. och att de säger vad de icke
gör?

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ۝٢٢٧

228. Utom de som tror och gör
rättfärdiga gärningar, och kom-
mer ihåg Allah mycket, och en-
dast försvarar sig efter det att de
har gjorts orätt. Och syndarna
skall snart få veta till vilken plats
de skall återvända.

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ
مَا ظَلَمُوا ۗ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا

أَيَّ مَقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ۝٢٢٨

Kapitel 27

AN-NÁML

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller nittiofyra verser.

Kapitlet inleds med förkortningen Renhetens Herre, Allhörande Gud (طس *tá sín*). På samma sätt som Allah är även den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, ren och satan uppenbarar sig inte för den som är ren. Qur'anen måste således vara från en sådan Gud som är ren och oerhört vis, som sänt ned en ren och vis uppenbarelse till Sin rene tjänare.

Därefter upprepas historien om profeten Moses, frid vare med honom, och hur Allah välsignar Sina fromma tjänare genom uppenbarelsen. I vers 9 står således att Allah manifesterar Sitt ljus för dem av Sina goda tjänare som eftertraktar det, och Han kallar dem till Sina välsignelser.

Därefter berättas det om profeten David, frid vare med honom, och profeten Salomon, frid vare med honom, och denna skildring innefattar mycket av hemligheten bakom den Heliga Qur'anens idiomatiska uttryck och leder människan från mörker till ljus. Men bland dessa verser finns många innehållsmässigt inbördes liknande verser, så kallade (الْمُتَشَابِهَاتِ *al-mutashábihát*) som får de cyniskt inställda att förvillas än mer, då de inte förstår versernas egentliga innebörd. Det mest anmärkningsvärda i detta tema är fåglarnas språk (مَنْطِقُ الطَّيْرِ *mántiq-ut-táir*). Enligt den Heliga Qur'anen är mántiq-ut-táir språket som används av det folk som svävar i himlen som fåglar, de talar alltså med ett himmelskt språk. Föreställningen om att profeten Salomon, frid vare med honom, fick lära sig fåglars språk stämmer inte. Många verser i kapitlet

tillbakavisar detta missförstånd. Som exempel kan nämnas det språk som Naml-folket talade med varandra och som profeten Salomon, frid vare med honom, begrep. Om vi får betrakta Naml-folket som myror, eftersom många tolkare anser det, så är myror ändå inte fåglar. Hur kunde profeten Salomon, frid vare med honom, som hade givits fåglarnas språk (*mántiq-ut-táir*) och skänkts förmågan att förstå det, också förstå myrornas språk?

Det sägs även att profeten Salomons, frid vare med honom, armé bestod av en här av fåglar vars anförare spanade efter drottningen av Saba och till sist nådde hennes hov. När fåglarnas anförare återvände och talade om orsaken till sin frånvaro, framgår det att han förstod allt som sades i drottningens hov, trots att drottningen och hovfolket inte behärskade fåglarnas språk. När han sedan framförde profeten Salomons, frid vare med honom, brev till drottningen så förstod denna fågel samtalet som fördes på ett mänskligt språk mellan henne och hovfolket. I kapitlet avvisas således alla felaktiga skildringar om *Mántiq-ut-táir* och den egentliga innebörden är att Allahs tjänare talar ett himmelskt språk.

Sedan byggde profeten Salomons, frid vare med honom, hantverkare ett golv i hans slott. Det var av skinande glas, men såg ut som vatten. Detta var för att förmana drottningen, som politiskt sett erkänt profeten Salomons, frid vare med honom, överhöghet, men som i verkligheten inte övergivit sin religion och anammat profeten Salomons, frid vare med honom, monoteistiska tro. För att skydda sig mot vattnet lyfte drottningen av Saba sina kläder över anklarna. Profeten Salomon, frid vare med honom, förklarade då för henne att solen verkar vara källan till sitt eget ljus, men i själva verket får den sitt ljus från Allah. De som anser solen vara sin egen ljuskälla misstar sig således på samma sätt som drottningens ögon gjorde det i det här fallet. Då drottningen förstod detta

allt annat bara är synvillor.

Därefter berättas det om åtskilliga profeter som bar Guds enhets fana. Men avgudadyrkarna förnekade dem upprepade gånger på samma sätt som det avgudadyrkande folket av Saba hade gjort. Visserligen förlät Allah folket av Saba då de antagit sanningen, medan andra utplånades på grund av att de envist hållit fast vid sin hedniska livsstil.

Sedan nämns att läran om att Guds enhet kommer till profeterna på samma sätt som regnet är källan till liv. Så som det materiella livet får sin försörjning genom himmelskt vatten så förlänas Guds profeter även det andliga livet genom detta himmelska regn.

Därefter tas frågeställningen om systemet för vattnets kretslopp upp, och huruvida någon påstådd gud förutom Allah är förmögen att skapa det. Ämnet avslutas med orden att Allah bildat ett hinder mellan haven. Det är Allah Som uppenbarade detta för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, som ett himmelskt regn, då det under hans tid inte fanns tillgång till den här typen av vetenskapliga eller geografiska kunskaper. I den ädla Qur'anens beskrivning av två hav finns en dold profetia, som lär bli synnerligen inspirerande för bildade personer när den har gått i uppfyllelse. Här åsyftas de hav mellan vilka Allah bildat ett oöverstigligt hinder, och att Allah en dag kommer att låta dem flyta ihop. En tydlig profetia beträffande detta går att finna även i andra verser i den Ädla Qur'anen (verserna 25:54 och 55:20- 21).

Ämnet om bön och åkallan som upprepade gånger förekommit i de föregående kapitlen tas åter upp och det konstateras att då en person i nödläge och trångmål ber till Allah, så accepterar Allah dennes bön.

Det underliga är att även detta har anknytning till haven. Det berättas i andra verser, att då vissa hamnar i stormvindar under sin färd till havs och slås av förtvivlan, förlorar allt hopp

om överlevnad och då vänder sig till Allah och vädjar till Honom, så undsätter Han dem och räddar dem ur detta extrema nödläge och låter dem gå i land. Men trots denna undsättning så återgår vissa av dem till sin avgudadyrkan, fast Allah har makt att förinta dem på torra land. Detta ämne har återgivits i detalj i vissa andra verser och det berättas även om folk som begravdes i jorden, så som det sker än idag i samband med jordbävningar då hela bosättningar ibland försvinner ner i marken när den spricker.

Samma ämne fortsätter och det konstateras att varje människa bör begrunda vem det är som beskyddar henne från farorna i mörkret på hav och land? Finns det någon som är dyrkansvärd förutom Allah? Likaså frågas det om vem det är som inleder skapelsen och sedan upprepar den? Finns det någon dyrkansvärd förutom Allah? Lärdomen i detta är att då människor inser att det är Allah som inlett skapelsen (någon annan lösning för skapelsens begynnelse går inte att finna) och att Han upprepar denna företeelse varje dag, när liv uppstår ur jorden genom vatten, hur skulle Han i så fall kunna vara oförmögen att återigen skänka människan liv efter döden? Men eftersom de inte har någon kännedom om livet efter döden svävar de ständigt i ovisshet angående sitt återupplivande. I detta sammanhang berättas det för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att de icke troende och avgudadyrkande kan liknas vid de döda, och att hans budskap därför inte kan nå dem som är andligen döda. När han kallar dem till vägledning så begriper dessa oförståndiga människor inte vad han säger. Likaså kan inte heller hans ljus gynna dessa andligen blinda människor, eftersom det även krävs ett inre ljus för att kunna följa vägledningen.

I vers 83 tillkännages en betydande varning till dem som lever på jorden i ett tillstånd som påminner om djurens, nämligen att en insekt som kryper på jorden kommer att skapas för att

bestraffa dem. Det finns två betydelser av uttrycket *skall sára dem, skall tala till dem* (تَكَلَّمُهُمُ *tukállimuhúm*) som kan tillämpas här. Den ena är att insekten i symbolisk mening kommer att tala till dem. Den andra betydelsen är att den kommer att bita dem, vilket antingen kommer att försätta dem i en fruktansvärd situation, eller ge dem en fruktansvärd sjukdom. I den här versen åsyftas råttor (دَابَّةُ الْأَرْضِ *dábbatul-ard*) som både är krypande djur (دَابَّةٌ *dábbatun*) och smittospridare. Råttor bär på den ohyra vars bett till exempel ger pestsmitta.

På den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid förmodade man att bergen var stillastående, men vers 89 pekar på att de ständigt rör sig på samma sätt som molnen – trots att de är fast förankrade i jorden. Den enda slutsats man kan dra av detta är att de tillsammans med jorden rör sig som moln. Den sista delen av versen visar tydligt att det inte är möjligt att kritisera Allahs verk, som är lika fast förankrat som bergen i marken. Här har även missförståndet om att den förankringen av berg kommer ske först under domens dag undanröjts, eftersom inget öga kommer se bergen flyga runt på domens dag. Om detta vore fallet så skulle det strida mot Guds uttalande att ”Han har gjort allt starkt och fast” (أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ *átqana kúlla shái’in*). Inget annat alternativ återstår än att människan medger att bergen på jorden rör sig på samma sätt som molnen rör sig på himlen. Detta har förmedlats till dem som har kunskap så att de ska bli övertygade om att deras Gud, Allah, är en Enastående Formgivare.

I den sista versen i kapitlet utlovas att de tecken och mirakel som består av både jordiska och himmelska tecken och som nämnts tidigare, definitivt kommer att visas för människorna, och kunniga människor kommer i framtiden att vittna om att den Ädla Qur’anens ord uppfyllts till punkt och pricka.

رُكُوعَاهَا ٧

سُورَةُ النَّامِلِ مَكِّيَّةٌ ٢٧

آيَاتُهَا ٩٤

Sura AN-NÁML
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. *Tá Síin.** Dessa är verser i Qur'anen och i en upplysande bok,

طَسَّ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ ②

3. en vägledning och glada nyheter för dem som tror,

هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ③

4. som förrättar bönen och betalar Zakát och har en fast tro på det tillkommande.

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ④

5. När det gäller dem som icke tror på det tillkommande, har Vi låtit deras gärningar tyckas dem vackra, så att de vandrar blint.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّاتٌ لَهُمْ أَعْمَالُهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ⑤

6. Det är de som skall få en svår plåga, och det är endast de som skall bli de största förlorarna i det tillkommande.

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخْسَرُونَ ⑥

7. Du erhåller sannerligen Qur'anen från den Vise, Allvetande.

وَإِنَّكَ نَتَلَقَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنِّ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ⑦

8. *Kom ihåg* när Moses sade till sin familj: ”Jag urskiljer en eld. Jag skall hämta er några nyheter därifrån, eller också kommer jag att hämta er en flamma, en brinnande glöd så att ni kan värma er.”

إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَاتِيكُمْ مِنْهَا خَبْرٌ أَوْ آتِيكُمْ بِشَهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ⑧

*27:2 Renhetens Herre, Allhörande Gud

9. Så när han kom till den, kallades han *av en röst*: "Välsignad är den som är i elden och även de runt omkring den, och lovprisad vare Allah, världarnas Herre,

فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا ۗ وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩﴾

10. å, Moses, Jag är i sanning Allah, den Mäktige, den Vise,

يُمُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٠﴾

11. kasta ned din stav." Och när han såg den röra sig som om den vore en orm, vände han om och drog sig undan och såg sig icke tillbaka, *varpå Vi sade*: "Å, Moses, frukta icke. Jag är i sanning *med dig*, sändebud behöver icke hysa någon fruktan i Min närhet,

وَأَلْقِ عَصَاكَ ۗ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ ۗ يُمُوسَى لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَ ﴿١١﴾

12. beträffande dem som syndar och sedan byter ut det onda mot det goda, *mot dem* är Jag synnerligen Förlåtande, Barmhärtig,

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حَسَنًا بَعْدَ سَوْءٍ فَأِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾

13. och stick in din hand vid ditt bröst *under din klädnad*, den skall komma fram vit utan fel. *Detta är* bland de nio tecknen till Farao och hans folk, ty de är ett prororiskt folk."

وَأَدْخُلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ ۗ فَبِئْسَ آيَاتُ الْفَارْعَوْنَ وَاقْتِرَابُ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٣﴾

14. Men när Våra upplysande tecken kom till dem, sade de: "Detta är uppenbar magi."

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٤﴾

15. Och de förkastade dem felaktigt och uppstudsigt, medan deras själar var övertygade om dem. Se då hur *ont* deras slut blev som handlade fördärligt!

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا ۗ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٥﴾

R.2

16. Och Vi gav kunskap till David och Salomon, och de sade: "All lovprisning tillhör Allah, Som har upphöjt oss över många av Sina troende tjänare."

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا
وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى
كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦﴾

17. Och Salomon var arvinge till David. Och han sade: "Å, ni människor, vi har fått lära oss fåglarnas språk och vi har fått allt till skänks. Detta är sannerligen Guds uppenbara nåd."

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
عُلِّمْنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ وَأَوْتِينَا مِنْ كُلِّ
شَيْءٍ ۗ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾

18. Och till Salomon samlades hans lärare av Djinner och människor och fåglar, och de ordnades i särskilda avdelningar,

وَحَشَرَ لِسُلَيْمَانَ جُودَهُ مِنَ الْجِنِّ
وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٨﴾

19. till dess att, när de kom till Namlfolkets dal, sade en Namlitiska: "Å, ni Naml, träd in i era boningar så att icke Salomon och hans härskaror krossar er, fastän de icke vet."

حَتَّىٰ إِذَا اتَّوَا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ ۗ قَالَتْ
نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسْكِنَكُمْ
لَا يَحِطُّ بِكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُودُهُ ۗ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٩﴾

20. Därpå log han skrattande åt hennes ord och sade: "Min Herre, giv att jag måtte vara tacksam mot Dig för den ynnest som Du har skänkt mig och mina föräldrar, och att jag måtte göra sådana goda gärningar som kommer att behaga Dig, och ge mig, genom Din barmhärtighet, tillträde bland Dina rättfärdiga tjänare."

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ
أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي
أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ
صَالِحًا تَرْضَاهُ ۗ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ
فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٠﴾

21. Och han undersökte fåglarna och sade: ”Hur kommer det sig att jag icke ser Hudhud? Är han bland de frånvarande?”

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى
الْهُدْهُدَ ۗ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢١﴾

22. Jag kommer förvisso att underkasta honom ett strängt straff eller också kommer jag att dräpa honom, såvida han icke ger mig ett klart skäl *till sin frånvaro*.”

لَأَعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَا أذْبَحَنَّهُ
أَوْ يَأْتِيَنِّي بِسُلْطَنِ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾

23. Och han väntade icke länge förrän Hudhud kom och sade: ”Jag har fått kunskap om det som du icke har någon kännedom om, och jag har kommit till dig från Saba med säkra budskap.

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطُّ
بِمَا لَمْ تَحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ
بِنَبَأٍ يَقِينٍ ﴿٢٣﴾

24. Jag fann en kvinna regerande över dem, och hon har givits allting och hon har en mäktig tron.

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ
مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٤﴾

25. Jag fann att hon och hennes folk tillbad solen istället för Allah och satan har låtit deras gärningar synas dem vackra, och har således hindrat dem från den rätta vägen, så att de icke följer vägledning,

وَجَدْتُهُمْ قَوْمًا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ
فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٥﴾

26. Och satan har uppmanat dem till att icke dyrka Allah, Som för fram det i ljuset, vilket är dolt i himlarna och på jorden, och Som vet vad ni döljer och vad ni yppar.

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ
وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٦﴾

27. Allah! Det finns ingen Gud utom Han, den Mäktiga Tronens Herre.”

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ ﴿٢٧﴾

28. Salomon sade: ”Vi skall se om du har talat sanning eller om du är en lögnare,

قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ
مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٢٨﴾

29. tag du med detta mitt brev och lägg det framför dem, drag dig sedan tillbaka från dem och se vilket svar de ger.”

اِذْهَبْ بِكِتٰبِيْ هٰذَا فَاَلْقِهْ اِلَيْهِمْ ثُمَّ
تَوَلَّ عَنْهُمْ فَاَنْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُوْنَ ﴿٢٩﴾

30. Drottningen sade: ”Ni hövdingar, ett ädelt brev har överlämnats till mig,

قَالَتْ يَآٰيَهٰٓهَا الْمَلُوْٓا اِنِّيْٓ اُلْقِيَ اِلَيَّ
كِتٰبٌ كَرِيْمٌ ﴿٣٠﴾

31. det är från Salomon och det lyder: 'I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn,

اِنَّهٗ مِنْ سَلِيْمٍ وَّ اِنَّهٗ بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿٣١﴾

32. uppträd icke uppstudsigt mot mig utan kom till mig i underkastelse.”

عَلٰٓءَا تَعْلَمُوْا عَلٰٓى وَاَنْتُوْنِ مُسْلِمِيْنَ ﴿٣٢﴾

R.3

33. Hon sade: ”Ni hövdingar, råd mig beträffande denna angelägenhet, som ligger inför mig. Jag beslutar aldrig någon sak förrän ni är närvarande med mig och ger mig era råd.”

قَالَتْ يَآٰيَهٰٓهَا الْمَلُوْٓا اَفْتُوْنِيْ فِىْ اَمْرِىْ
مَا كُنْتُ قٰطِعَةً اَمْرًا حَتّٰى تَشْهَدُوْنَ ﴿٣٣﴾

34. De svarade: ”Vi har styrka och vi är våldsamma krigare, men det tillkommer dig att befalla, så besluta därför vad du vill befalla.”

قَالُوْا نَحْنُ اَوْلُوْا قُوَّةً وَّاَوْلُوْا بِاِسِّ
شَدِيْدٍ وَّالْاَمْرُ اِلَيْكَ فَاَنْظِرِيْ
مَاذَا تَاْمُرِيْنَ ﴿٣٤﴾

35. Hon sade: ”När kungarna går in i ett land förstör de det förvisso och gör de högsta av dess folk till de lägsta. Och så gör de *alltid*,

قَالَتْ اِنَّ الْمُلُوْكَ اِذَا دَخَلُوْا قَرْيَةً
اَفْسَدُوْهَا وَجَعَلُوْا اَعَزَّةَ اَهْلِهَا
اِذْلَةً ۚ وَكَذٰلِكَ يَفْعَلُوْنَ ﴿٣٥﴾

36. men jag tänker sända dem en gåva och vänta för att se vilket svar sändebuden för med sig tillbaka.”

وَ اِنِّيْ مُرْسَلَةٌ اِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنْظُرُوْهَا
بِمَا يَرْجِعُ الْمُرْسَلُوْنَ ﴿٣٦﴾

37. Så när *drottningens sändebud* kom till Salomon sade han: ”Avser ni er att hjälpa mig med er rikedom? Men det som Allah har givit mig är bättre än det Han har givit er. Nej, men ni gläds över er gåva,

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أَتُمِدُّونَ بِمَالِ
فَمَا آتَىٰنِ اللّٰهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتٰكُمْ ؕ بَلْ أَنْتُمْ
بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٧﴾

38. gå tillbaka till dem, ty Vi skall förvisso komma till dem med härar, mot vilka de icke kommer att ha någon kraft, och vi skall driva ut dem vanärade därifrån, och de kommer att bli ödmjukade.”

إِرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَهُمْ بِجُنُودٍ لَّا قِبَلَ
لَهُمْ بِهَا وَلَا نُخْرِجُهُمْ مِنْهَا أذِلَّةً وَهُمْ
صَغِيرُونَ ﴿٣٨﴾

39. Han sade: ”Å, ädle, vem av er kommer att hämta mig hennes tron innan de kommer till mig och erbjuder underkastelse?”*

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُو الْأَيْكُمُ يَا نِسِي بَعْرَشَهَا
قَبْلَ أَنْ يَأْتُوْنِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٩﴾

40. En storvuxen *anförare* bland Djinnerna sade: ”Jag skall hämta den åt dig innan du lämnar ditt läger, jag äger sannerligen styrka nog till det *och jag är pålitlig*.”

قَالَ عَفْرِيَتْ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ
أَنْ تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكَ ؕ وَإِنِّي عَلَيْهِ
لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٤٠﴾

*27:39 Utifrån följande verser står det klart att Salomon inte hänvisar till drottningen av Sabas egen tron. Han menar antingen att en tron liknande hennes ska produceras eller att en rättrogen kopia ska hämtas till honom. Före hennes besök vid Solomons hov överraskas hon av att finna en tron mycket lik hennes egen, men i Solomons ägo. Ur de följande verserna framstår en bild som tydligt visar att varje adelsman av hans hov önskade att uppgiften skulle tilldelas just honom, eftersom var och en skröt om att kunna utföra det kvickare och bättre än sina rivaler. När kopian slutligen presenterades för Salomon, så lovprisade han Gud för detta och utfärdade instruktioner om att förbättra den ytterligare så att den skulle likna drottningen av Sabas tron ännu mer och urholka hennes stolthet över att inneha en unik tron. Uttrycket ”så låt hennes tron tyckas henne vanlig” (نَكَّرُوا لَهَا عَرْشَهَا) *nakkiru lahá árshaha*) stödjer den innebörden och antyder att om hon såg en tron mycket lik hennes egen, skulle hon spontant medge att hennes egen tron inte var så unik och speciell som hon ansett den vara. Betydelsen av uttrycket (نَكَّرُوا *nakkiru*) i detta sammanhang får hennes tron att verka banal. När hon fick se tronen som byggts av Solomons hantverkare, var hennes svar inte det en drottning som nyligen fått sin tron stulen ger, inte heller det en drottning som inte kunde känna igen sin egen tron för att hantverkare arbetat med den för att göra den oigenkännlig. Hennes svar var det en person ger som finner att en produkt är lik den egna. Detta visar tydligt att den bild av händelsen som vi återgivit är mer realistiskt.

41. En som hade kunskap om boken sade: ”Jag skall hämta den åt dig snabbare än du kan blinka.” Och när han såg den uppställd framför sig sade han: ”Detta är av Min Herres nåd, så att Han kan pröva om jag är tacksam eller otacksam. Och vem helst som är tacksam är tacksam till gagn för sin egen själ, men för vem helst som är otacksam, är min Herre Självtilräcklig, Generös.”

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا
 آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ ۗ
 فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِن
 فَضْلِ رَبِّي ۗ لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ ۗ
 وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۗ وَمَن
 كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ۙ

42. Han sade: ”Låt hennes tron verka vanlig för henne, och låt oss se om hon följer den rätta vägen eller om hon är en av dem som icke följer den rätta vägen!”

قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنظُرْ أَتَهْتَدِي
 أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ۙ

43. Och när hon kom, sades det till henne: ”Är din tron lik denna?” Hon svarade: ”Det är som om den vore densamma. Och vi hade givits kunskap före detta, och vi har redan underkastat oss.”

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهكَذَا عَرْشُكِ ۗ
 قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ ۗ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِن
 قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ۙ

44. Och det som hon brukade dyrka bredvid Allah avhöll henne från att tro, ty hon kom från ett icke troende folk.

وَصَدَّهَا مَا كَانَت تَّعْبُدُ مِن دُونِ اللَّهِ
 إِنَّهَا كَانَتْ مِن قَوْمٍ كَافِرِينَ ۙ

45. Det sades till henne: ”Träd in i palatset.” Och när hon såg det, trodde hon det var en stor vattenyta och hon blottade sina smalbän.* Salomon sade: ”Det är ett palats jämnt belagt med skivor av glas.” Hon sade: ”Min Herre, jag

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ ۗ فَلَمَّا رَأَتْهُ
 حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَن سَاقِيهَا ۗ قَالَ
 إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ ۗ قَالَتْ

*27:45 Klart, högkvalitativt glas, skickligt utlagt, kan skapa ett intryck av vatten och detta är vad som inträffade. Budskapet som förmedlades till drottningen, som var exceptionellt klok, var att vissa saker egentligen är mycket olika det intryck som de skapar, och de egenskaper som de utstrålar tillhör dem inte i verkligheten. Likaså är det intryck av prakt och kraft som solen ger inte dess egna egenskaper, utan de tillhör enbart Skaparen.

har sannerligen syndat mot min själ, och jag underkastar mig Allah, världarnas Herre, tillsammans med Salomon.”

رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ
عَلَمِ ٤٣ سَلِيمِنَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٤٤

R.4

46. Och till Thamúd sände Vi deras broder Salih som sade: ”Tillbed Allah.” Men se, de blev två grupper som stred mot varandra.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا
أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَنِ
يَخْتَصِمُونَ ٤٦

47. Han sade: ”Å, mitt folk, varför försöker ni påskynda det onda snarare än det goda? Varför ber ni icke Allah om förlåtelse så att ni måtte bli visade barmhärtighet?”

قَالَ يَقَوْمٍ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ
الْحَسَنَةِ ٤٧ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ٤٧

48. De sade: ”Vi förutspår *något* ont från dig och från dem som är med dig.” Han sade: ”Orsaken till er otur är hos Allah, men nej, ni är ett folk som är satt på prov.”

قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ ٤٨ قَالَ
طَّيَّرَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
تُفْتَنُونَ ٤٨

49. Och i staden fanns det en grupp på nio *personer* som ställde till med förtret i landet och som icke ville förbättra sig.

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ٤٩

50. De sade: ”Svär till varandra vid Allah att vi förvisso skall angripa honom och hans familj om natten och sedan skall vi säga till hans arvinge: ”Vi bevittnade icke ödeläggelsen av hans familj och vi är helt förvisst sannfärdiga.”

قَالُوا اتَّقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ
لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ
وَإِنَّا لَصٰدِقُونَ ٥٠

51. Och de gjorde upp en plan och Vi gjorde *också* upp en plan *mot deras plan*, men de var omedvetna om *det*.

وَمَكْرُؤًا مَكْرًا وَمَكْرًا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥١﴾

52. Se då hur *ont* slutet på deras plan blev! Vi förintade förvisso dem och hela deras folk helt och hållet.

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ لَا آتَانَا دَمْرُهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٢﴾

53. Och där borta ligger deras hus i ruiner på grund av deras syndande. I det finns sannerligen ett tecken för ett folk som har kunskap.

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٣﴾

54. Och Vi räddade dem som trodde och fruktade Gud.

وَأُنجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٤﴾

55. Och *kom ihåg* Lot, när han sade till sitt folk: ”Begår ni *en* vederstygglighet fastän ni ser *det onda den leder till?*”

وَلَوْ طَآ اذْ قَال لِقَوْمِهِ اَتَا تُونَ الْفَاحِشَةَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٥﴾

56. Vad! Närmar ni er män begärligt hellre än kvinnor? Nej, ni är sannerligen ett folk som är obekymrat om konsekvenser.”

اَيْبِكُمْ لَتَاتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ ط بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٥٦﴾

57. Men svaret från hans folk var ingenting utom att de *provocerade folket* och sade: ”Driv ut Lots följeslagare ur vår stad. De är ett folk som låtsas vara rena.”

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ اِلَّا اَنْ قَالُوا اَخْرِجُوْا اِل لُّوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ج اِنَّهُمْ اَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿٥٧﴾

58. Så Vi räddade honom och hans familj utom hans hustru; Vi räknade henne som en av dem som stannade kvar.

فَاجْبَيْنَاهُ وَاَهْلَهُ اِلَّا امْرَاَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِّنَ الْغَابِرِينَ ﴿٥٨﴾

59. Och Vi lät ett regn falla över dem, och ont var det regn som föll ned över dem som hade varnats.

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَسَاءَ مَطَرُ
الْمُنذِرِينَ ۗ

R.5

60. Säg: "All lovprisning tillhör Allah, och frid vare med dem av Hans tjänare vilka Han har utvalt. Är Allah bäst eller det som de förbinder med Honom?"

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ
اصْطَفَىٰ ۗ اللَّهُ خَيْرٌ مَّا يُشْرِكُونَ ۗ

Del 20

61. Eller vem skapade himlarna och jorden och Vem sände ned vatten till er från skyn med vilket Vi lät de ljuvliga fruktträdgårdarna växa? Ni kunde icke förmå dess träd att växa. Finns det en gud bredvid Allah? Nej, de är ett folk som avviker från den rätta vägen.

أَمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ
لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۖ فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ
ذَاتِ بَهْجَةٍ ۗ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا
شَجَرَهَا ۗ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْقَوْمِ
يَعْدِلُونَ ۗ

62. Eller vem gjorde jorden till en viloplats och placerade floder i dess mitt och satte stadiga berg på den och ställde en barriär mellan de två vattnen? Finns det en gud bredvid Allah? Nej, de flesta av dem vet icke.

أَمْ مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا
أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ
الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْقَوْمِ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۗ

63. Eller Vem besvarar den betryckte när han kallar på Honom Som för undan det onda och gör er till efterträdare på jorden? Finns det en gud bredvid Allah? Ni tänkter bara efter litet grand.

أَمْ مَنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ
وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ
الْأَرْضِ ۗ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْقَلِيلِ الْمَذْكُورِ ۗ

64. Eller Vem vägleder er i *varje slag av* mörker till lands och till havs och Vem sänder vindarna som glädjebudskap före Hans barmhärtighet? Finns det en gud bredvid Allah? Upphöjd är Allah över det de förbinder *med Honom*.

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلْمَتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَمَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
رَحْمَتِهِ ۗ ءِإِلَهِ مَعَ اللَّهِ ۗ تَعَلَى اللَّهُ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾

65. Eller Vem ger upphov till skapelse *och* sedan upprepar den och Vem förser er från himlen och från jorden? Finns det en gud bredvid Allah? Säg: ”Visa fram ert bevis om ni är sannfärdiga.”

أَمَّنْ يَبْدُوُ الْخَلْقَ ثُمَّ يَعْيِدُهُ
وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ
ءِإِلَهِ مَعَ اللَّهِ ۗ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٥﴾

66. Säg: ”Ingen i himlen och på jorden känner det osedda utom Allah, och de vet icke när de kommer att bli uppresta.”

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ ۗ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ
يُبْعَثُونَ ﴿٦٦﴾

67. Nej, deras kunskap beträffande det tillkommande har nått sin gräns, nej, de tvivlar sannerligen om det, nej, de är blinda för det.

بَلِ ادْرِكْ عِلْمَهُمْ فِي الْآخِرَةِ ۗ قَبْلُ هُمْ
عَفِ فِي شَكِّ مِّنْهَا ۗ بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُونَ ﴿٦٧﴾

R.6

68. Och de som icke tror säger: ”Vad! När vi och våra fäder blivit stoft skall vi då verkligen frambringa *igen*?”

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذَا كُنَّا تُرَابًا
وَأَبَاؤُنَا إِنَّا لَمُخْرَجُونَ ﴿٦٨﴾

69. Vi blev förvisso lovade detta förut, vi och våra fäder, detta är ingenting annat än gamla sägner.”

لَقَدْ وُعِدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِن قَبْلُ ۗ
إِن هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٩﴾

70. Säg: ”Res på jorden och se hur ont de syndigas slut blev.”

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٧٠﴾

71. Och sörj du icke över dem, ha du icke heller bekymmer på grund av vad de hittar på.

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ
مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧١﴾

72. Och de säger: "När kommer detta löfte att uppfyllas om ni är sannfärdiga?"

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٧٢﴾

73. Säg: "Det kan så vara att en del av det utlovade straffet, som ni högmodigt försöker skynda på redan är nära vid era hälar."

قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ
الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٣﴾

74. Och din Herre är i sanning nåderik mot mänskligheten, men de flesta av dem är icke tacksamma.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٤﴾

75. Och din Herre vet förvisso vad deras hjärtan gömmer och vad de röjer.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٥﴾

76. Och det finns ingenting dolt i himlen och på jorden utan att det är uppskrivet i en klar bok.

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا
فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧٦﴾

77. Denna Qur'an förklarar i sanning för Israels barn det mesta av det de är oeniga om.

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَفُصِّلُ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ
أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٧﴾

78. Och den är i sanning en vägledning och en barmhärtighet för de troende.

وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾

79. Din Herre kommer i sanning att besluta mellan dem genom Sitt domslut, och Han är den Mäktige, den Allvetande.

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٩﴾

80. Så sätt din lit till Allah, du står förvisso på en uppenbar sanning.

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۖ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٨٠﴾

81. Du kan sannerligen icke förmå de döda att höra, icke heller kan du få de döva att höra kallelsen, när de retirerar och vänder *sina* ryggar till.

إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٨١﴾

82. Och du kan icke vägleda de blinda ut ur deras villfarelse. Du kan bara få dem som tror på Våra tecken att lyssna till dig, så att de blir lydiga.

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَنْ صَلَاتِهِمْ ۖ إِنَّ تَسْمَعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٢﴾

83. Och när domen avkunnas över dem skall Vi för dem ur jorden frambringa en insekt som skall bita dem eftersom folk icke trodde på Våra tecken.

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ ۗ أَنَّ النَّاسَ يَحْكُمُونَ بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٣﴾

R.7

84. Och *påminn dem om* den dag när Vi från varje folk skall samla ihop en grupp från dem som förkastade Våra tecken och de skall ordnas i *avskilda* grupper.

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٤﴾

85. Till dess att Han, när de kommer, skall säga: "Förkastade ni *snabbt* Mina tecken, fastän ni ännu icke hade erhållit full kännedom om dem? *Om icke detta, vad annat* var det som ni gjorde?"

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ وَقَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تَحِطُّوا بِهَا عِلْمًا أَمْ آذَانًا لَّمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾

86. Och domen skall falla över dem för att de gjorde fel, och de kommer icke *att kunna* tala.

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٦﴾

87. Har de icke sett att Vi har gjort natten så att de kan vila under den, och att dagen ger syn? I det finns sannerligen tecken för ett folk som tror.

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ
وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٨٧﴾

88. Och den dag när trumpeten kommer att blåsas kommer den som är i himlarna och den som är på jorden att gripas av fasa, undtagen den som Allah behagar. Och alla skall komma till Honom i ödmjukhet.

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ
فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ
شَاءَ اللَّهُ ۗ وَكُلٌّ أَتَوْهُ دُخْرِينَ ﴿٨٨﴾

89. Och du ser bergen, vilka du tror står stilla, fastän de svävar som molnen svävar, sådant är ett verk av Allah Som har gjort allt starkt och fast. Han är sannerligen fullt Medveten om vad ni gör.

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ
تَمُرٌّ مَرَّ السَّحَابِ ۗ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَتَقَنَ
كُلَّ شَيْءٍ ۗ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٩﴾

90. Vem som än gör en god gärning skall få en bättre belöning än den, och dessa kommer att bli trygga mot fruktan på den dagen.

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ
مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿٩٠﴾

91. Och de som gör ont skall kastas ned på sina ansikten och in i elden: "Är ni icke belönade för vad ni brukade göra?"

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وَجُوهُهُمْ
فِي النَّارِ ۗ هَلْ تَجْزُونَ إِلَّا مَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٩١﴾

92. Säg: "Jag är befalld att bara tjäna Herren till denna stad, vilken Han har gjort helig, och till Honom hör alla ting, och jag är befalld att vara bland dem som underkastar sig Gud,

إِنَّمَا أَمْرٌ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ
الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ ۗ وَأَمْرٌ أَنْ
أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٢﴾

93. och att recitera Qur'anen." Så vem som än följer vägledningen följer den bara till gagn för sin egen själ, och *angående den* som irrar vilse, säg: "Jag är bara en förmanare."

وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ ۚ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا
يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا
أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٩٣﴾

94. Och säg: "All lovprisning tillhör Allah, Han kommer snart att visa er Sina tecken, och ni kommer att lära känna dem. Och er Herre är icke omedveten om vad ni gör."

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ
فَتَعْرِفُونَهَا ۗ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

Kapitel 28

AL-QASAS

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller åttionio verser.

Även det här kapitlet inleds med förkortningen (طَسَمَ *ta sín mím*) vilket bevisar att ämnet som gäller ”den renhjärtade” (أَطَّيَّبَ *at-taj-jib*), ”den Allhörande” (الَسَّمِيعُ *assamí'*) och ”den Allvetande” (الْعَلِيمُ *al-'alím*) fortsätter, så som det tidigare beskrivits.

På samma sätt som det i det föregående kapitlet har berättats om storslagna framtida profetior, så konstateras det här att Gud har kännedom om det förflutna på samma sätt som Han har kännedom om framtiden. I det avseendet gavs den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, kännedom om profeten Moses, frid vare med honom, som utgjordes av många tecken och mirakel. Till exempel beskrivs hur det vatten som inte förmådde dränka den lille pojken, profeten Moses, frid vare med honom, blev orsak till att Faraos och hela hans här drunknade.

Sedan berättas att den tidens judar förnekade den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och påstod att om tecken liknande de som visades beträffande Moses, frid vare med honom, skulle komma att visas beträffande honom så skulle de inte förneka. Men de glömmer det faktum att judarna även under profeten Mose, frid vare med honom, tid förnekade de tecken som visades genom honom, för de skulle aldrig ha fallit för avgudadyrkan om de godtagit dessa tecken. Alla förnekare, både före och under den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid, håller sig till denna förvrängda ståndpunkt och anser sig tro på de förflutna epokenas tecken och mirakel, men då samma

företeelse inträffar inför deras ögon så förnekar de dem.

Därefter berättas det om de människor bland Bokens folk som i sanning trodde på profeten Moses, frid vare med honom, och när de beskådade de tecken som visades genom den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, så kom de även till tro på dem på grund av sitt sunnda och renhjärtade sinnelag. De gjorde sig således förtjänta av en dubbel belöning. De kommer både belönas för sin tro på profeten Moses, frid vare med honom, och för sin tro på den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom.

Slutsatsen som kan dras av hela denna diskussion är att människan av egen kraft inte är förmögen att finna sanningen, utan Gud Själv vägleder de människor som har en sund natur. Det berättas även att flertalet nationer vars undergång nämnts, inte gick den till mötes på grund av att Gud har gjort orätt mot dem, utan det var ett resultat av deras egna ogärningar som de begick både mot sig själva och mot profeterna av sin tid.

I den Ädla Qur'anen beskrivs därefter att människan aldrig utsätts för evigt mörker, utan detta sker på samma sätt som det på jorden skiftar mellan dag och natt. Det förklaras att om ett evigt mörker fallit över människorna så skulle de förvisso inte kunnat se någonting i det, men om de haft öron att lyssna med skulle de åtminstone kunnat höra. De varnas således för mörkrets faror. Om en evig dag hade kommit istället så skulle även de döva kunna finna vägen i dagsljuset. Varför kan de då inte se?

Sedan berättas det om Qarún (Kora) som tilldelades enorma rikedomar, och som folk betraktade med stor avund och att de önskade sig en liknande förmögenhet. Men slutet för Qarún var att han begravdes i jorden tillsammans med sina tillgångar. I inledningen av det här kapitlet varnades det för att Allah inte enbart förmått dränka någon i havet, utan för att om Allah önskar kan Han även begrava vissa högmodiga människor

tillsammans med deras tillgångar i jorden för all evighet. Vi ser även exempel på detta under vår tid då jorden spricker vid jordbävningar och hela bosättningar och stora moderna uppfinningar begravs i jorden och försvinner spårlöst.

Därefter kommer en vers som är tillräcklig för att bevisa för fienden att detta är Guds ord som onekligen kommer att uppfyllas, och den lyder: ”kommer helt förvisst att föra dig tillbaka till *din* återvändsplats”, (مَعَادِ *ma'ād*) (vers 86), det vill säga till Mecka. De bevittnade således hur detta gick i uppfyllelse inför sina egna ögon. Hur kan det då finnas utrymme för tvivel beträffande förflutna eller framtida profetior? Slutsatsen av allt detta är att inget annat än Guds enhet kan vara för evigt. Av de undergångar som nämnts tidigare kan man förstå att allt en dag ska upphöra, vare sig detta sker genom Guds vrede eller av naturlagarna. Endast manifestationen av Allah kommer att vara för evigt.

رُكُوعُهَا ٩

سُورَةُ الْقَصَصِ مَكِّيَّةٌ ٢٨

آيَاتُهَا ٨٩

Sura AL-QASAS
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Ta Sin Mim.*.

طسّم ①

3. Dessa är verser i den tydliga boken.

تِلْكَ آيَاتِ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ②

4. För dig läser Vi med sanning upp *en del* av berättelsen om Moses och Farao *till gagn* för ett folk som tror.

تَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَأَنْخَبَةٍ مِنْ رَبِّهِمْ كِتَابًا كَرِيمًا فَذَكِّرْ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ الَّتِي أَنْعَمَ عَلَيْكَ وَذَكِّرْ أَنْ يَتَذَكَّرَ الْإِنْسَانُ أَنْ يَكْفُرَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَالرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③

5. Farao uppträdde förvisso försmätet på jorden och delade upp folken på den i grupper; han försökte försvaga en del av dem och dräpte deras söner och skonade deras kvinnor. Han var förvisso *en* av ofridsstiftarna.

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ مِنْهُ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَذَّبِحُ أَبْنَاءَ الَّذِينَ يَأْتِيهِمْ نِسَاءَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَنزَلْنَا نَارَهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ ذُرِّيَةً لِلْإِنْسَانِ الْأَخِلْسَاءِ ④

6. Och Vi önskade visa dem ynnest som ansågs svaga på jorden och göra dem till ledare och göra dem till arvtagare *till Våra ynnestbevis*,

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ⑤

7. och upprätta dem på jorden och låta Farao och Haman och deras härar se det som de fruktade hos dem.

وَنُمَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُم مَّا كَانُوا يَحْذَرُونَ ⑥

8. Och Vi uppenbarade för Moses moder: "Amma honom, och när

وَإِذْ نَادَى إِلَى آلِهِ أَنْ اتَّبِعْنِي أَلْبَسْتُمْ ثِيَابَ السُّبْحَةِ وَكُنْتُمْ أَكْثَرًا مِنْ قَوْمِ مُوسَى وَكُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ⑦

*28:2 Renhetens Herre, Allhörande, Allvetande Gud!

du fruktar beträffande honom, kasta honom då i floden och frukta icke, och sörj icke heller, ty Vi skall återföra honom till dig, och Vi skall göra honom till ett av sändebuden.”

9. Och Faraos familj tog upp honom och visste inte att han skulle komma att bli en fiende och en källa till sorg för dem. Faraos och Hamans och deras härskaror var syndare.

10. Och Faraos hustru sade: ”Han kommer att bli en fröjd för ögat för mig och dig. Dröp honom icke. Måhända kan han bli till nytta för oss, eller också kan vi adoptera honom som en son.” Och de förstod icke konsekvenserna av detta.

11. Och Moses moders hjärta blev befriat från oro. Hon hade varit nära att avslöja hans identitet, om det icke varit så att Vi hade styrkt hennes hjärta så att hon kunde vara bland de fast troende.

12. Och hon sade till hans syster: ”Följ efter honom.” Så hon höll ett öga på honom på avstånd och de visste det icke.

13. Och Vi hade redan gjort ammorna oacceptabla för honom, så hon sade: ”Skall jag leda er till en familj som kommer att uppfostra honom för er och bli hans uppriktiga välgångsönskare?”

14. Sålunda återställde Vi honom till hans moder så att hennes ögon kunde fröjdas och så att hon icke måtte sörja och så att hon

فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا
تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي ۚ إِنَّا رَأَيْنَاهُ إِلَيْكَ
وَجَاعَلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨﴾

فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا
وَحَرْنًا ۗ إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا
كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٩﴾

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قَرَّتْ عَيْنِي لِئِ
وَلَكَ ۗ لَا تَقْتُلُوهُ ۗ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ
نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠﴾

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرِحًا ۗ إِنَّ
كَادَتْ لِتُبَدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَّنَا
عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١﴾

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ ۗ فَبَصَّرَتْ بِهِ عَنْ
جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلٍ فَقَالَتْ
هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ
لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ﴿١٣﴾

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَمَا تَقَرَّعْتُهَا وَلَا
تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ

mätte veta att Allahs löfte är sant.
Men de flesta av dem vet det icke.

عَلَّمَ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

R.2

15. Och när han nådde sin fulla styrkas *ålder* och blev vuxen, skänkte Vi honom vishet och kunskap, och sålunda belönar Vi dem som gör gott.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا
وَعِلْمًا ۗ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٥﴾

16. Och han gick in i staden medan dess invånare fortfarande sov och där fann han två stridande män, en från hans egen grupp och den andre från hans fiender. Och den som var från hans grupp sökte hans hjälp mot den som var från hans fiender. Så Moses slog *den senare* med sin knytnäve, och förorsakade *därigenom* hans död. Då sade Moses: ”Detta är ett verk av satan, han är sannerligen en fiende, en uppenbar vilseförare.”

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ
أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا
مِنْ شِيعَتِهِ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتِغَاثَهُ
الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ ۗ
فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۗ قَالَ هَٰذَا
مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ ۗ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ
مُّبِينٌ ﴿١٦﴾

17. Han sade: ”Min Herre, jag har syndat mot min själ, så förlåt mig Du.” Så Han förlåt honom, Han är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي
فَغَفَرَ لَهُ ۗ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٧﴾

18. Han sade: ”Min Herre, på grund av den ynnest Du har givit mig skall jag aldrig bli de skyldigas hjälpare.”

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ
ظَاهِرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾

19. Och han började sin dag i staden med *att gå* ängslig och på sin vakt, och se! Den som dagen förut hade sökt hans hjälp, ropade *åter* till honom om hjälp. Moses sade till honom: ”Du är sannerligen en uppenbar överträdare.”

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَاذًا
الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِحُهُ ۗ
قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٩﴾

20. Och när han i sitt sinne hade beslutat sig för att lägga hand på mannen som var en fiende till dem båda, sade han(mannen): "Å, Moses, ämnar du döda mig liksom du dödade en person igår? Du önskar bara att bli en tyrann i landet och du önskar icke att vara en fredsmäklare."

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ
لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا
قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ ۗ إِنَّ تَرِيدَ إِلَّا أَنْ
تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تَرِيدُ أَنْ
تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٠﴾

21. Och där kom en man skyn-
dande från stadens bortre sida.
Han sade: "Å, Moses, helt sant
håller hövdingarna rådslag till-
sammans mot dig för att döda
dig. Ge dig därför av, jag är förvis-
so din välgångsönskare."

وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ
قَالَ يَا مُوسَى إِنَّ الْمَلَائِكَةَ آمُرُونَ بِكَ
لِيُقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَمِنَ
الْمُصْحِحِينَ ﴿١١﴾

22. Så han gick bort därifrån
ängslig och på sin vakt. Han
sade: "Min Herre befria mig
från det orättfärdiga folket."

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۗ قَالَ رَبِّ
عَجِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٢﴾

R.3

23. Och när han vände sitt
ansikte mot Midian sade han:
"Jag hoppas min Herre kommer
att leda mig till den rätta vägen."

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلَقَّاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ
رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٣﴾

24. Och när han nådde Midians
vatten fann han där en grupp
människor som vattnade *sina*
hjordar. Och bredvid dem fann
han två kvinnor som höll tillbaka
sina *hjordar*. Han sade till dem:
"Vad bekymrar er?" De svarade:
"Vi kan icke vattna *våra* *hjordar*
förrän fåraherdarna avlägsnar
sig *med sina* *hjordar*, och vår
fader är en mycket gammal man."

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ
النَّاسِ يَسْقُونَ ۗ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ
امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ ۗ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا
قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصَدَرَ الرِّعَاءُ ۗ
وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿١٤﴾

25. Så han vattnade *deras hjordar* för dem. Sedan gick han åt sidan till skuggan och sade: ”Min Herre, jag är en tiggare av vad gott Du än måtte skänka mig.”

فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ
رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٥﴾

26. Och en av de två *kvinnorna* kom gående blygt till honom. Hon sade: ”Min fader kallar dig så att han kan belöna dig för att ha vattnat *våra hjordar* för oss.” Så när han kom till honom och berättade historien för honom, sade han: ”Frukta icke, du har undgått det orättfärdiga folket.”

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ
قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ
مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ
عَلَيْهِ الْقِصَصَ لَا قَالَ لَا تَخَفْ ^{فِيهِ}
نَجُوتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٦﴾

27. En av de två *kvinnorna* sade: ”Å, min fader, anställ honom, ty den bästa du kan anställa är den som är stark och pålitlig.”

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ
خَيْرَ مَنْ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴿٢٧﴾

28. Han sade: ”Jag ämnar gifta bort en av dessa mina två döttrar med dig på villkor att du stannar i min tjänst under åtta år. Men om du fullbordar tio år blir det enligt din egen fria vilja. Och jag skall icke lägga någon svårighet på dig, du kommer att, om Allah vill, finna att jag är bland de rättfärdiga.”

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى
ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَجَجٍ
فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا
أُرِيدُ أَنْ أَسْئُقَ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ
اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٨﴾

29. Han sade: ”Det är *avgjort* mellan mig och dig. Vilken av de två tiderna jag än fullbordar skall det icke vara mig någon orätt och Allah är ett vittne över det vi säger.”

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ
قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا
نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٩﴾

R.4

30. Och när Moses hade fullbordat tiden och begivit sig åstad med sin familj, urskiljde han en eld i riktning mot berget. Han sade till sin familj: ”Vänta, jag ser en eld, måhända kan jag hämta er någon *användbar* upplysning därifrån eller en flammande brand från elden så att ni kan värma er.”

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَىٰ الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ
أَنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا ۚ قَالَ
لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا تَلْعَلِي
أْتِيكُمْ مِنْهَا خَبْرٌ أَوْ جَذْوَةٌ مِنَ النَّارِ
لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٣٠﴾

31. Och när han kom till den kallades han *av en röst* från dalens högra sida, på den välsignade platsen, ut ur ett träd: ”Å, Moses, sannerligen Jag, *ingen annan än Jag*, är Allah, världarnas Herre”

فَلَمَّا آتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ
فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَن
يُؤَسِّىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣١﴾

32. och *rösten sade också*: ”Kasta ned din stav.” Och när han såg den röra sig som om den var en orm vände han om och drog sig undan och såg sig icke tillbaka. ”Å, Moses, Kom fram och frukta icke, du är förvisso bland dem som är säkra,

وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۚ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ
كَأَنَّهُا جَانٌّ وَلَّىٰ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ ۗ
يُؤَسِّىٰ أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ ۚ إِنَّكَ مِنَ
الْأَمِينِينَ ﴿٣٢﴾

33. stick in din hand till ditt bröst, den skall komma fram vit utan skada, och drag tillbaka din arm till dig själv *för att stilla din fruktan*. Så dessa *skall vara två bevis* från din Herre till Farao och hans stormän. De är förvisso ett upproriskt folk.”

أَسْلَكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ
بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ۗ وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ
جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ ۚ فَذُنُوكَ بُرْهَانٌ مِنْ
رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٣﴾

34. Han sade: ”Min Herre, jag dödade en person bland dem, och jag fruktar att de kommer att döda mig,

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا
فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٤﴾

35. och min broder Aron, han uttrycker sig klarare i tal än jag, sänd honom därför med mig som en hjälpare på det att han måtte bära vittnesbörd om min sanning. Jag fruktar att de kommer att anklaga mig för falskhet.”

وَإِخِي هَارُونَ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا
فَأَرْسَلَهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي
أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ٣٥

36. Gud sade: ”Vi kommer att styrka din arm med din broder, och Vi kommer att ge er båda styrka så att de icke skall nå er. Så gå med Våra tecken. Ni två och de som följer er kommer att ha övertaget.”

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِإِخِيكَ وَنَجْعَلُ
لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا ۗ
بِآيٰتِنَا ۗ أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْعٰلِبُونَ ٣٦

من القرآن
عبد السامح بن

37. Och när Moses kom till dem med Våra klara tecken sade de: ”Detta är ingenting annat än en påfunnen trolldom, och vi hörde aldrig *dess like* bland våra förfäder.”

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيٰتِنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوا
مَا هٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا
بِهٰذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ٣٧

38. Moses sade: ”Min Herre vet bäst vem det är som har medfört vägledning från Honom och vems den *slutliga* boningens belöning kommer att bli. Syndarna har sannerligen aldrig framgång.”

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّيٰٓ أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَهُ
بِالْهُدٰى مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ
عَاقِبَةُ الدَّارِ ۗ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ٣٨

39. Och Faraos sade: ”Å, stormän, jag känner icke till någon annan gud för er än mig själv, så bränn mig *tegelstenar* av lera, å, Haman, och bygg mig ett torn, så att jag kan *klättra upp i det* och få en skymt av Mose Gud, ty jag tror att han är en lögnare.”

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَمَآءِ لِمَ
لَكُمْ مِنَ الْغَيْرِىٓ فَأَوْقِدْ لِىْ يِهَامُنَ
عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِّى صَرْحًا لَّعَلِّى
أُطَّلِعَ إِلَىٰ إِلٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّى لَآظُنُّهُ
مِنَ الْكٰذِبِينَ ٣٩

40. Och han och hans härar uppträdde övermodigt utan berättigande i landet. Och de trodde att de aldrig skulle hämtas tillbaka till Oss.

وَاسْتَكْبَرُوا وَجُودَهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم آيِنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾

41. Så vi grep honom och hans härskaror och kastade dem i havet. Se då hur *ont* syndarnas slut blev!

فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ ۚ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

42. Och Vi gjorde dem till ledare som kallade *folket* till elden, och på uppståndelsens dag kommer de icke att få någon hjälp.

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَدْعُونَ إِلَى التَّارِجِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصُرُونَ ﴿٤٢﴾

43. Och vi lät dem följas av en förbannelse i denna världen, och på uppståndelsens dag kommer de att vara bland dem som är berövade *allt* gott.

وَأَتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً ۚ وَيَوْمَ يُنْفَخُ الْعِلْمِةُ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٣﴾

R.5

44. Och Vi gav Moses boken, efter det att Vi förintat de tidigare släktleden, som *en källa till* upplysning för människor och en vägledning och en barmhärtighet på det att de måtte tänka efter.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِمَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بِصَآئِرٍ لِلنَّاسِ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾

45. Och du var icke på *bergets* västra sida när Vi överlämnade budskapet till Moses, icke heller var du bland vittnena.

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٥﴾

46. Men Vi frambringade släktled *efter Moses* och livet förlängdes för dem. Och du var icke en inbyggare bland Midians folk och läste upp våra tecken för dem,

وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۚ وَمَا كُنْتَ تَأْوِيًّا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا ۚ وَلَكِنَّا كُنَّا

utan det är Vi som sänder sändebud.

مُرْسَلِينَ ﴿٤٦﴾

47. Och du var icke på bergets sida när Vi kallade. Men *Vi har sänt dig som* en barmhärtighet från Din Herre, på det att du måtte varna ett folk till vilket ingen förmanare hade kommit före dig, så att de måtte tänka efter.

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٧﴾

48. Och när en prövning drabbar dem på grund av deras egna gärningar, varför säger de icke: ”Vår Herre, varför sände Du icke Din budbärare till oss så att vi kunde ha följt Dina tecken och vara bland de troende?”*

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٨﴾

49. Men när sanningen kom till dem från Oss sade de: ”Varför har han icke givits detsamma som gavs till Moses? ”Hade de icke förkastat det som gavs till Moses innan de sade: ”Aron och Moses är bara två trollkarlar som hjälper varandra.” Och de sade: ”Vi förkastar dem alla.”*

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوْ لَمَّا يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلٍ قَالُوا سِحْرٌ بَشَرٍ تَطَهَّرَ اللَّهُ وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَفْرٍ وَن ﴿٤٩﴾

*28:48 Svaret på denna fråga är underförstått och orsaken till varför de inte kan anklaga Allah är att Han alltid skickar varnare till folk innan Han bestraffar dem för deras ogärningar. Se 6:132.

*28:49 Av de tre huvudsakliga fienderna till islam, judar, kristna och avgudadyrkare, är det judarna som avses i den här versen. Uttalandet i versen kan enbart ha kommit från judarna. När den Ädla Qur'anen beskriver att de förkastat det som givits Moses tidigare, kan den inte ha menat att människor som levde före islams Helige Profets tid, Allahs välsignelser och frid vare med honom, förnekade Moses. Den del av versen som lyder ”vi förnekar dem alla” (إِنَّا بِكُلِّ كَفْرٍ وَن) *inna bikullin kafirun*) betyder också att ”vi förnekar alla dem som kommer i Guds namn med så kallade tecken.” Detta agerande visar på det sjuka uppförande som kännetecknar alla de som förnekar sin egen tids profet.

50. Säg: ”Hämta då från Allah en bok som är en bättre vägledning än dessa två, *Toran och Qur'anen*, så att jag kan följa den om ni är sannfärdiga.”

قُلْ فَأَتُواكِتَابَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٠﴾

51. Men om de icke svarar dig, vet då att de bara följer sina egna onda böjelser. Och vem är mer vilsefaren än den som följer sina onda begär utan vägledning från Allah. Allah vägleder icke de syndande människorna.

فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾

R.6

52. Och Vi har sannerligen tydligt överbringt ordet till dem, så att de måtte bli förmanade.

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٢﴾

53. De till vilka Vi gav boken före den (*Qur'anen*), de tror på den.

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٣﴾

54. Och när den läses upp för dem säger de: ”Vi tror på den. Den är förvisso sanningen från vår Herre. Vi hade sannerligen underkastat oss *Gud* till och med före den.”

وَإِذْ يُتلىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٤﴾

55. Dessa kommer att bli givna sin belöning två gånger, ty de har varit ståndaktiga, och de tillbakavisar ont med gott och ger ut av vad Vi har givit dem.

أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٥﴾

56. Och när de hör onyttigt tal vänder de sig bort från det och säger: ”För oss är våra gärningar och era gärningar är för er. Frid

وَإِذْ سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا إِنَّا عَمَلْنَا وَلكم أعمالكم سلم عليكم

vare med er. Vi söker icke de okunniga.”

لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٧﴾

57. Du kan förvisso icke vägleda *alla* som du älskar, men Allah vägleder vem helst Han behagar, och Han vet bäst vilka som vill acceptera vägledning.

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ
اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٧﴾

58. Och de säger: ”Om vi skulle följa vägledningen med dig skulle vi ryckas bort från vårt land.” Har Vi icke för dem upprättat en trygg tillflykt till vilken frukterna av allt förs, *som förnödenheter från Oss?*” Men de flesta av dem vet icke.

وَقَالُوا إِنْ نَبَّيْعِ الْهَدْيَ مَعَكَ نَتَّخِظُ
مِنْ أَرْضِنَا ۗ أَوْ لَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا
أَمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا
مِّنْ لَّدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٨﴾

59. Och hur många boplatser som fröjdades i sitt levnadssätt har Vi icke förintat! Och detta är deras boningar vilka, utom *bara* litet, har stått obebodda efter dem. Och det är Vi Som blev arvtagare.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ
مَعِيشَتَهَا ۚ فَتِلْكَ مَسْكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ
مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا ۗ وَكُنَّا نَحْنُ
الْوَارِثِينَ ﴿٥٩﴾

60. Och din Herre skulle aldrig förstöra städerna förrän Han i dess *moderstad* har upprest ett sändebud, som läser upp Våra tecken, icke heller skulle Vi förstöra städerna såvida icke deras befolkning var syndare.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ
يَبْعَثَ فِي أُمَّهَارِ سُوْلًا يَتْلُو عَلَيْهِمُ
آيَاتِنَا ۗ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا
وَأَهْلَهَا ظَالِمُونَ ﴿٦٠﴾

61. Och vad helst ni ges *av denna världens* ting är bara ett tillfälligt glädjeämne i det nuvarande livet och en prydnad för det, och det som är hos Allah är bättre och mer varaktigt. Vill ni då icke förstå?

وَمَا أَوْتِيْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا ۗ وَزِينَتُهَا ۚ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ
بِّعْ وَأَبْقِ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

R.7

62. Är då den, till vilken Vi har utlovat ett behagligt löfte, vars *uppfyllelse* han kommer att möta, lik den som Vi bara har försett med detta livets goda, och som sedan på uppståndelsens dag kommer att vara bland dem som *anklagade* förs fram *inför Gud*?

أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعَدًّا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ
كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦٢﴾

63. Och på den dagen kommer Han att kalla på dem och säga: "Var är Mina 'medhjälpare' som ni föreställde er?"

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ
الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٣﴾

64. De, mot vilka domen har förfallit, kommer att säga: "Vår Herre, det är dessa som vi ledde vilse. Vi vilseledde dem just liksom *vi själva* hade gått vilse. Nu avskiljer vi oss *från dem och vänder* oss till Dig. Det var icke oss som de tillbad."

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ
الَّذِينَ آغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا
تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِلَّا يَتَّبِعُونَ ﴿٦٤﴾

65. Och det kommer att sägas: "Kalla på era medhjälpare." Och de kommer att kalla på dem, men de kommer icke att svara dem. Och de kommer att se straffet. Om de ändå hade följt vägledningen!

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَلَمْ
يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ
كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٥﴾

66. Och på den dagen kommer Han att tala till dem och säga: "Vilket svar gav ni sändebuden?"

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٦﴾

67. Då kommer alla angelägenheter att förmörkas för dem på den dagen och de skall icke *ens* tillfråga varandra.

فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ
لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٧﴾

68. Men det är mycket möjligt att den som ångrar sig och tror och

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ

gör rättfärdiga gärningar, kommer att vara bland de framgångsrika.

أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿١٨﴾

69. Och din Herre skapar vad helst Han än behagar och utväljer *vem Han än behagar*. Det är icke för dem att välja. Lovprisad vare Allah, och Han står långt över allt det de förbinder *med Honom*.

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۗ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ ۗ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٩﴾

70. Och din Herre vet vad deras hjärtan döljer och vad de yppar.

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تَكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٠﴾

71. Och Han är Allah, det finns ingen Gud förutom Han. All lovprisning i begynnelsen och i det tillkommande tillhör Honom. Hans är domslutet, och till Honom skall ni föras tillbaka.

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ ۗ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧١﴾

72. Säg: "Om Allah skulle låta natten fortsätta oavbruten över er till uppståndelsens dag, Tala om för mig vilken annan gud än Allah finns det som skulle kunna ge er ljus? Vill ni då icke lyssna?"

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِنُورٍ ۗ أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧٢﴾

73. Säg: "Om Allah skulle låta dagen fortsätta oavbruten över er till uppståndelsens dag, tala om för mig, vilken annan gud än Allah finns det som skulle kunna ge er natt, under vilken ni kan vila? Vill ni då icke se?"

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بَلِيلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ ۗ أَفَلَا تَبْصُرُونَ ﴿٧٣﴾

74. Och av Sin barmhärtighet har Han gjort natt och dag så att ni kan vila på den och så att ni kan söka Hans frikostighet och så att ni måtte vara tacksamma.

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٤﴾

75. Och på den dagen kommer Han att kalla på dem och säga: "Var är Mina 'medhjälpare', som ni föreställde er?"

وَيَوْمَ يَنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ
الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٥٥﴾

76. Och från varje folk skall Vi ta ut ett vittne och Vi skall säga: "Hämta ert bevis." Då kommer de att veta att sanningen bara tillhör Allah. Och av det som de brukade hitta på kommer allt att gå förlorat för dem.

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٦﴾

R.8

77. Qarún var sannerligen av Mose folk, men han uppträdde som en tyrann mot dem. Och Vi hade givit honom skatter så stora att nycklarna till dem skulle ha tyngt ned en grupp starka män. När hans folk sade till honom: "Skryt icke, Allah älskar förvisso icke dem som skryter,

إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى
عَلَيْهِمْ ۖ وَاتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ
مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءَ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ
إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٧﴾

78. och sök det tillkommandes boning i det som Allah har givit dig, och försumma icke din lott i denna världen, och handla väl mot andra liksom Allah har handlat väl mot dig, och sök icke att stifta ofrid i landet. Allah älskar sannerligen icke dem som stiftar ofrid."

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا
تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا
أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي
الْأَرْضِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٨﴾

79. Han sade: "Allt detta har givits mig på grund av den kunskap som jag besitter." Visste han icke att före honom har Allah förintat släktled som var mäktigare än han och större i rikedomar? Och de skyldiga skall icke bli ombedda att ge en förklaring till sina synder.

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۗ
أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ
مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً
وَآكْثَرُ جَمْعًا ۗ وَلَا يُسْئَلُ عَنْ
ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٩﴾

80. Så han gick fram i *all* sin ståt framför sitt folk. De som hade begär till denna världens liv sade: "Om vi ändå hade haft något liknande det som Qarûn har fått! Han är i sanning en stor lyckoprins."

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ ۗ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا لِيَلْبِتَ لَكَامِثَلَمَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٨٠﴾

81 Men de som hade givits kunskap sade: "Ve er, Allahs belöning är bäst för dem som tror och gör goda gärningar, och den skall icke ges till någon utom dem som är ståndaktiga."

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلِكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقِيهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨١﴾

82. Sedan lät Vi jorden uppsluka honom och hans bostad, och han hade inga som kunde hjälpa honom mot Allah, icke heller var han bland dem som kunde övervinna *Allahs påbud*.

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ ۗ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۗ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ﴿٨٢﴾

83. Och sådana som hade eftertraktat hans ställning dagen innan började säga: Å, ve! Det är sannerligen Allah Som utvidgar uppehållet för sådana av Hans tjänare som Han behagar, och minskar den *för vem Han behagar*. Hade Allah icke varit nådig mot oss, skulle Han ha låtit den uppsluka oss *också*. Å ve, de otacksamma är aldrig framgångsrika.

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيُكَانُّ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ ۗ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا ۗ وَيُكَانُّهُ لَا يُفْلِحُ الْكٰفِرُونَ ﴿٨٣﴾

R.9

84. Detta är det tillkommandes boning. Vi ger det till dem som icke söker självförhärligande på jorden, icke heller fördärv. Och slutet är för de rättfärdiga.

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا ۗ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٤﴾

85. Den som gör en god gärning skall få en belöning bättre än så, och *beträffande* den som gör en ond gärning - de som gör onda gärningar skall icke belönas utom *i enlighet med vad de gjorde*.

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا
وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ
عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾

86. Han Som har gjort Qur'anens *lära* bindande för dig kommer helt förvisst att föra dig tillbaka till *din* återvändsplats. Säg: "Min Herre känner bäst den som har kommit med vägledning och den som svävar i en uppenbar villfarelse."

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدَكَ
إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ
بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨٦﴾

87. Och du förväntade dig aldrig att boken skulle uppenbaras till dig, utan det är en barmhärtighet från din Herre, så var aldrig en hjälpare till de icke troende.

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ
إِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا
لِّلْكَافِرِينَ ﴿٨٧﴾

88. Och låt dem icke vända dig bort från Allahs tecken efter det att de sänts ned till dig, och kalla *mänskligheten* till din Herre, och var icke bland dem som tillskriver *Honom* medhjälpare.

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلَتْ
إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٨﴾

89. Och åkalla icke någon annan gud bredvid Allah. Det finns ingen Gud utom Han. Allting skall förgås utom Han. Hans är domslutet och till *Honom* kommer ni att föras tillbaka.

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ قُلْ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ
لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٩﴾

Kapitel 29 AL-'ANKABÚT

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller sjuttio verser.

Förkortningen (آل عمران) *álif lám mím*) upprepas i inledningen till detta kapitel, vilket visar att Allah ännu en gång kommer att upprepa *al-báqaras* ämnen men på ett nytt sätt. I kapitel *al-báqara* berättades om judarna och att Allah inte godtog deras tro förrän de klarat av alla prövningar och samma ämne upprepas i det här kapitlet. Även under den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid, var det så att enbart påståenden om tro inte var tillräckligt, på samma sätt som det inte var det hos tidigare folkslag, utan människorna måste först genomgå alla de prövningar som tidigare folk gick igenom.

Allah berättar sedan att vissa personer även tvingas genomgå hårda prövningar på grund av att deras föräldrar kallar sina barn till den hedendom som de bekänner. Men även om Allah har uppmanat människan till att bemöta sina föräldrar med vänlighet, skall hon komma ihåg att Allahs ynnestbevis gentemot henne är mycket större än hennes föräldrars. Således bör man aldrig ansluta sig till hedendom för sina föräldrars skull.

På samma sätt som det i inledningen av kapitel *al-báqara* berättas om hycklare och att deras inre sjukdomar uppdagas, så nämns även hycklarna här i kapitlet och deras andliga tillstånd analyseras.

De som gör anspråk på en tro får här genomgå en prövning i form av att deras stormän uppmanar dem till att följa i deras fotspår under det att de säger till dem: "Följ vår väg och vi

kommer helt säkert att bära era synders börda.” Faktum är att de som påstår detta inte bara kommer att bära sina egna bördor, utan även bördan av att ha misslett sina underordnade, och vilka lögner de hittade på beträffande Allah kommer att avgöras på domens dag.

Sedan berättas det om profeten Noaks, frid vare med honom, folk, profeten Abrahams, frid vare med honom, profeten Lots, frid vare med honom, och flera tidigare profeters folk. De gick under på grund av att de bekämpat sin tids profeter, och deras kvarlämningar återfinns än idag på jorden. Arkeologer har upptäckt många av dem men de har inte funnit alla än. Man påstår sig även ha funnit spår av Noaks ark och arkeologer söker flitigt efter den och kommer säkerligen att lyckas finna den en dag.

Slutligen berättas det den centrala vers i kapitlet, i vers 42, som har en anknytning till kapitlets namn ”spindeln” (الْعَنْكَبُوتُ *al-’ankabút*), att de som antar gudar vid sidan av Allah kan liknas vid en spindel som väver ett invecklat nät. Likaså tycks dessa människors argumentation och slutsatser vara ytterst invecklade, men är i själva verket absurda. De som faller för detta är som de dumdristiga flugor som fastnar i spindelns nät och blir dess offer, och de vet inte att det inte finns någon bräckligare fälla än ett spindel nät.

Det paradoxala med spindel nätet är att fastän spindelns saliv bildat en tråd som är starkare än en järntråd av samma tjocklek och vikt, är den trots detta mycket svag. Det är således en utmaning för fienden att även de måste framställa starkare fällor, men det kommer inte att sluta på annat sätt än som för spindel nätet, som till synes är mycket starkt, men i själva verket är det motsatta.

I den sista versen av kapitlet talar Allah om för dem som hängivet söker Hans Väsen att Han oavsett deras doktrinella tillhörighet kan leda dem till den rätta vägen om Han så vill.

Eviga sanningar återfinns i alla världens religioner, och genom att begrunda dem är det möjligt att man finner vägen till islams sanning och den rätta vägen, om Gud så önskar.

مَكْرَمَاتُهَا ٧

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ مَكِّيَّةٌ ٢٩

أَيَاتُهَا ٧٠

Sura AL-'ANKABŪT
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Álif Lám Mím.*

الم ١

3. Tror människor att de kommer att lämnas ifred *bara* för att de säger: ”Vi tror”, och att de icke kommer att utsättas för prövning?

أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ②

4. Och Vi prövade verkligen dem som var före dem. Så Allah kommer helt förvisst att skilja ut dem som är sannfärdiga och Han kommer helt förvisst att skilja lögnarna *från de sannfärdiga*.

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ ③

5. Eller inbillar sig de som begår onda gärningar att de skall undgå Oss? Så illa de dömer!

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا ۗ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ④

6. Låt den som hoppas på att möta Allah *vara förberedd för det*, ty Allahs fastställda tid kommer med säkerhet. Och Han är den Allhörande, den Allvetande.

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَاتٍ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑤

7. Och vem som än strävar, strävar bara för sin egen själ. Allah är sannerligen oberoende av hela universum.

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ⑥

8. Och *när det gäller* dem som tror och gör rättfärdiga gärningar för dem skall Vi helt visst röja undan deras synder och Vi skall helt visst ge dem deras gärningars bästa belöning.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑦

*29:2 Jag är Allah, den Allvetande.

9. Och Vi har påbjudit människan vänlighet mot sina föräldrar, men om de bråkar med dig för att förmå dig till att också förbinda det med Mig om vilket du icke har någon kunskap över huvudtaget, så lyd dem då icke. Till Mig är ert återvändande och Jag skall upplysa er om vad ni gjorde.

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ
جَاهَدَكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ
عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ
فَأَنْبِئِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑩

10. Och de som tror och gör rättfärdiga gärningar, dem skall Vi förvisso lämna tillträde till de rättfärdigas *sällskap*.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ⑪

11. Och bland människor finns det *några* som säger: ”Vi tror på Allah”, men när de får lida för Allahs sak, anser de människors förföljelse vara som Allahs straff. Och om hjälp kommer från din Herre säger de säkerligen: ”Vi var helt säkert med er.” Är Allah icke bäst medveten om vad som finns i alla människors hjärtan?

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا
أُودِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ
اللَّهِ ۗ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِّنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ
إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ۗ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي
صُدُورِ الْعَالَمِينَ ⑫

12. Och Allah kommer helt säkert att skilja ut dem som tror och Han kommer förvisso att skilja hycklarna *från de troende*.

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ
الْمُنْفِقِينَ ⑬

13. Och de som icke tror säger till dem som tror: ”Följ vår väg och vi kommer helt säkert att bära era synders *börda*.” Men de kan icke bära något av deras synder. De är förvisso lögnare.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا
سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطِيئَتَكُمْ ۗ وَمَا هُمْ
بِحَمِيلِينَ ۗ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ مَنْ شَيْءٌ ۗ
إِنَّهُمْ كَاذِبُونَ ⑭

14. Men de skall förvisso bära sina egna bördor lika väl som bördor andra än sina egna. Och på uppståndelsens dag kommer de förvisso att bli tillfrågade om det som de diktade ihop.

وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ
أَثْقَالِهِمْ ۗ وَكَيْسًا لَّنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا
كَانُوا يَفْتَرُونَ ⑮

R.2

15. Och Vi sände förvisso Noak till hans folk och han förblev bland dem i ett tusen år minskat med femtio år. Sedan hann syndaflo den upp dem medan de var syndare.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا ط
فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ⑩

16. Men Vi räddade honom och dem som var *med honom* i arken, och Vi gjorde den till ett tecken för all folk.

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ⑪

17. Och kom ihåg Abraham när han sade till sitt folk: ”Tillbed Allah och frukta Honom. Det skulle vara bättre för er om ni *bara* visste,

وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ط ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ⑫

18. ni dyrkar bara avgudar bredvid Allah och ni uppfinner en lögn. De som ni dyrkar bredvid Allah har ingen makt att ge er livsuppehälle. Sök då levebröd från Allah och tillbed Honom och var tacksamma mot Honom. Till Honom kommer ni att föras tillbaka.

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا ط إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ ط إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ⑬

19. Och om ni vägrar då förkastade *även* släktleden före er . Och sändebudet är bara ansvarigt för det klara överlämnandet av *budskapet*.”

وَإِنْ تَكْذِبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أَمْرٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ط وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ⑭

20. Ser de icke hur Allah ger upphov till skapelse och sedan upprepar den? Det är förvisso lätt för Allah.

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ط إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ⑮

21. Säg: ”Res på jorden och se hur Han gav upphov till skapelsen. Sedan kommer Allah att skapa en andra skapelse. Allah har förvisso makt över allting.”*

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ
بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ
إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦١﴾

22. Han straffar vem Han behagar och visar barmhärtighet mot vem Han behagar, och till Honom kommer ni att vändas åter.

يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ
وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٦٢﴾

23. Och ni kan icke förhindra Allahs avsikter på jorden eller i himlen, icke heller har ni någon vän eller hjälpare förutom Allah.

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
عِ مِنْ وَّالِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٦٣﴾

R.3

24. De som icke tror på Allahs tecken och mötet med Honom - det är de som har misströstat beträffande Min barmhärtighet. Och de kommer att få ett svårt straff.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ
أُولَٰئِكَ يَسْأَوْنَ مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

25. Och hans folks enda svar var att de sade: ”Dräp honom eller bränn honom.” Men Allah räddade honom från elden. I det finns det förvisso tecken för ett folk som skulle vilja tro.

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ
قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ اللَّهُ
مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٥﴾

26. Och Abraham sade: ”Ni har helt visst tagit er avgudar bredvid Allah av kärlek till varandra i det nuvarande livet. På uppståndelsens dag kommer ni sedan att förneka varandra och förbanna varandra. Och er boning kommer

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا
مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ

*29:21 Samma bild har framställts i en annan liknelse i en annan vers (53:48) med en liten skillnad i ordvalet. (أَخْرَجَ *ákhira*) kan helt enkelt översättas med ”senare”, och (أُخْرَى *úkhra*) betyder ”någon annan”. Istället för ”senare” (أَخْرَجَ *ákhira*) används ordet ”någon annan” (أُخْرَى *úkhra*). Det är alltså uppenbart att om de bägge orden kombineras så betyder de ”en annan slags skapelse i en senare tid”.

att bli elden, och ni kommer icke att ha några hjälpare.”

بَعْضَكُمْ بَعْضًا وَمَا لَكُمْ أَلْتَارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَصْرِينَ ﴿٢٦﴾

27. Och Lot trodde honom och Abraham sade: ”Jag söker skydd hos min Herre. Han är visserligen den Mäktige, den Vise.”

فَأَمِنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي ۗ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

28. Och Vi skänkte honom Isak och Jakob och Vi inrättade profetvärdigheten och boken bland hans ättlingar och Vi gav honom hans belöning i detta livet, och i det tillkommande kommer han förvisso att vara bland de rättfärdiga.

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ التَّبَوَةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٨﴾

29. Och Vi sände Lot. Han sade till sitt folk: ”Ni begår en sådan vederstygglighet som ingen av mänskligheten någonsin har begått före er,

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

30. närmar ni er män med lusta och stänger av allfarvägarna för de resande? Och ni begår vederstyggligheter på era sammankomster!” Men hans folks enda svar var att de sade: ”För fram Allahs straff över oss om du talar sanning.”

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ ۗ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ ۗ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّتَنَا بَعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٠﴾

31. Han sade: ”Hjälp mig min Herre mot folket som anstiftar ofärd.”

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣١﴾

R.4

32. Och när Våra budbärare gav Abraham den goda nyheten sade de: ”Vi ämnar förintna folket i denna staden, dess folk är

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ ۗ قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ ۗ

förvisso syndare.”

إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٣٣﴾

33. Han sade: ”Men Lot är där!”
De sade: ”Vi vet mycket väl vem som är där. Vi skall förvisso rädda honom och hans familj utom hans hustru, som är *en* av dem som blir kvar.”

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ بَعْلَمٌ
بِمَنْ فِيهَا لَنَنْجِيَنَّهٗ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ
كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾

34. Och när Våra budbärare kom till Lot var han bekymrad för dem och kände sig maktlös beträffande dem. Och de sade: ”Frukta icke, sörj icke heller. Vi kommer förvisso att rädda dig och din familj, utom din hustru, som är bland dem som blir kvar.

وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا
سِئَاءَ بِبِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذُرْعًا وَقَالُوا
لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجِيُكَ
وَأَهْلِكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ
الْغَابِرِينَ ﴿٣٤﴾

35. Vi skall förvisso föra ned ett straff från himlen över denna stadens folk, ty de har varit upproriska.”

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ
رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٥﴾

36. Och Vi har lämnat ett tydligt tecken på det för ett folk som vill förstå.

وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ﴿٣٦﴾

37. Och till Midian sände Vi deras broder Shu'aib som sade: ”Å, mitt folk, tillbed Allah och ge akt på den yttersta dagen och begå icke ogärningar på jorden genom att stifta ofrid.”

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰقَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتَدُوا
فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٧﴾

38. Men de kallade honom lögnare. Så en våldsam jordbävning

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا

drabbade dem och i sina hem låg de utsträckta på marken.

فِي دَارِهِمْ جَثِمِينَ ﴿٣٨﴾

39. Och *Vi förintade* 'Ad och Thamúd, och detta framstår tydligt för er från deras boplatser. Och satan lät deras gärningar tyckas dem tilldragande, och vände dem sålunda bort från *den rätta vägen* trots att de hade förstånd nog att urskilja *sanningen*.

وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسْكِنِهِمْ^{٣٩} وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَاهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٩﴾

40. Och *Vi förintade* Kora och Farao och Haman. Och Moses kom verkligen till dem med uppenbara tecken, men de uppträdde högmodigt i landet, ändå kunde de icke överträffa Oss.

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ^{٤٠} وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ﴿٤٠﴾

41. Så *Vi grep* var och en *av dem* i hans synd, bland dem fanns de mot vilka *Vi sände* en våldsam sandstorm, och bland dem fanns de som en rytande blåst hann ifatt, och bland dem fanns de som *Vi lät jorden uppsluka* och bland dem fanns de som *Vi dränkte*. Och Allah gjorde dem icke orätt, utan de gjorde orätt mot sig själva.

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ^{٤١} فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ^{٤٢} وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ^{٤٣} وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا^{٤٤} وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤١﴾

42. Deras fall, vilka anlitar hjälpare bredvid Allah, är likt fallet med spindeln som skaffar sig ett hus, och en spindels hus är förvisso det sköraste av alla hus, om de bara visste.

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ^{٤٥} اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

43. Allah vet sannerligen vad de åkallar bredvid Honom, och Han är den Mäktige, den Vise.

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
مِنْ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٣﴾

44. Och detta är liknelser vilka Vi framställer för mänskligheten, men bara de som har kunskap förstår dem.

وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۚ وَمَا
يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعُلَمَاءُ ﴿٤٤﴾

45. Allah skapade himlarna och jorden med sanning. I det finns det förvisso ett tecken för de troende.

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٥﴾

Del 21

R.5

46. Läs upp det som har uppenbarats för dig av boken och förrätta bönen. Bönen håller sannerligen tillbaka från otillbörlighet och uppenbart ont, och att komma ihåg Allah är sannerligen den största *dygden*. Och Allah vet vad ni gör.

أَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ
الصَّلَاةَ ۗ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ ۗ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ ۗ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٦﴾

47. Och resonera icke med bokens folk utom med det som är bäst, men *resonera icke alls* med sådana av dem som är orättfärdiga. Och säg: ”Vi tror på det som har uppenbarats för oss och på det som har uppenbarats för er och vår Gud och er Gud är en, och Honom underkastar vi oss.”

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ ۗ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقَوْلُوا
أَمَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ
وَالهُنَا وَالْهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ
مُسْلِمُونَ ﴿٤٧﴾

48. Och på liknande sätt har Vi sänt ned boken till dig, så att de

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ ۗ فَالَّذِينَ

till vilka Vi har givit *sann kunskap* om boken tror på den (Qur'anen), och av dessa *meckainvånare* finns det också några som tror på den. Och ingen utom de otacksamma förnekar Våra tecken.

أَتَيْتَهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ^ج وَمِنْ هَؤُلَاءِ
مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ^ط وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا
إِلَّا الْكَافِرُونَ^{٤٨}

49. Och du läste icke upp någon bok före den, icke heller skrev du någon med din högra hand, *ty* i så fall skulle de icke troende ha tvivlat.

وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا
تَخْطُهُ يَمِينِكَ إِذْ أَنْزَلْنَا الْمُبْتُطُونَ^{٤٩}

50. Nej, det är *en samling* klara tecken i deras hjärtan vilka har givits kunskap. Och ingen utom syndarna förnekar Våra tecken.

بَلْ هُوَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فِي صُدُورِ الَّذِينَ
أُوتُوا الْعِلْمَ^ط وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا
الظَّالِمُونَ^{٥٠}

51. Och de säger: "Varför har icke tecken sänts ned till honom från hans Herre?" Säg: "Tecknen finns hos Allah, och jag är sannerligen en tydlig varnare."

وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَاتٍ مِنْ رَبِّهِ^ط
قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ^ط وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
مُبِينٌ^{٥١}

52. Är det icke nog för dem att Vi till dig har sänt ned boken som läses upp för dem? I detta finns det sannerligen barmhärtighet och en påminnelse för ett folk som tror.

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
يَتْلَى عَلَيْهِمْ^ط إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً^ط وَذِكْرَى
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ^{٥٢}

R.6

53. Säg: "Allah är tillräcklig som Vittne mellan mig och er. Han vet vad som är i himlarna och på jorden. Och *beträffande* dem som tror på falskhet och icke tror på Allah, så är det de som är förlorarna."

قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيِّنًا وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا^ج
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ^ط وَالَّذِينَ
آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ^ل أُولَئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ^{٥٣}

54. De ber dig påskynda straffet, och hade det icke funnits en fastställd tid, skulle straffet ha kommit över dem. Och det skall sannerligen oväntat hinna upp dem, när de icke anar det.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ ۖ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ ۖ وَلِيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٤﴾

55. De ber dig påskynda straffet men helvetet omsluter förvisso redan de icke troende.

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ ۖ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٥﴾

56. Kom ihåg den dag då straff kommer att överväldiga dem ovanifrån och under deras fötter, och Han kommer att säga: ”Smaka ni era gärningars frukter.”

يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٦﴾

57. Å, Mina tjänare som tror! Min jord är sannerligen vidsträckt, så tillbed Mig allena.

يُعْبَادِي الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ ﴿٥٧﴾

58. Varje själ skall smaka döden. Sedan skall ni föras tillbaka till Oss.

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٨﴾

59. Och de som tror och gör rättfärdiga gärningar, dem skall Vi förvisso hysa in i paradiset höga byggnader, nedom vilka bäckar strömmar. De kommer att förbli däri. Utmärkt är deras belöning, vilka gör *goda gärningar*,

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٥٩﴾

60. de som är tålmodigt uthålliga och sätter sin lit till sin Herre.

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٦٠﴾

61. Och hur månget djur finns det icke som icke bär sitt uppe-

وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا ۗ

hålle *med sig!* Allah förser det och er. Och Han är den Allhörande, den Allvetande.

اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿١١﴾

62. Och om du frågar dem: ”Vem har skapat himlarna och jorden och tvingat solen och månen i tjänst?” kommer de förvisso att säga: ”Allah.” Hur har de då blivit vilseledda?

وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
لَيَقُولَنَّ اللَّهُ ۚ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿١٢﴾

63. Allah utvidgar medlen till uppehälle för sådana av Sina tjänare som Han behagar, och minskar *dem* för vem *Han behagar*. Allah har förvisso full kännedom om alla ting.

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَيَقْدِرُ لَهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٣﴾

64. Och om du frågar dem: ”Vem sänder ned vatten från skyn och ger liv till jorden med det efter dess död?” kommer de förvisso att säga: ”Allah” Säg: ”All lovprisning tillhör Allah.” Men de flesta av dem förstår icke.

وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولَنَّ
اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۗ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾

R.7

65. Och denna världens liv är ingenting annat än ett tidsfördriv och en lek, men det tillkommandes boning är sannerligen livet, om de bara visste!

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ ۗ
وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ ۗ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾

66. Och när de går ombord på ett skepp åkallar de Allah med uppriktig och ojämförlig tro på Honom. Men när Han för dem tryggt i land, se! Då tillskriver de *Honom* medhjälpare,

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِّ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ ۗ فَلَمَّا نَجَّوهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ
يُشْرِكُونَ ﴿١٦﴾

67. så att de kan förneka det Vi har skänkt dem och så att de kan roa sig *för en tid*. Men de kommer snart att få veta.

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ^{٦٧} وَلِيَتَمَتَّعُوا
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

68. Har de icke sett att Vi har gjort helgedomen trygg *för dem* medan folk rycks undan överallt omkring dem? Vill de då tro på falskhet och förneka Allahs ynnest?

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا
وَيَتَخَفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ^{٦٨}
أَقْبَابًا بَاطِلٍ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ
يَكْفُرُونَ ﴿٦٨﴾

69. Och vem är mer orättfärdig än den som hittar på en lögn beträffande Allah, eller som förkastar sanningen när den kommer till honom? Finns det icke en boning i helvetet för icke troende?

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ
كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ^{٦٩} أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ
مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٦٩﴾

70. Och *beträffande* dem som strävar på Vår väg, dem kommer Vi förvisso att vägleda på Våra vägar. Och Allah är sannernligen med dem som gör goda gärningar.

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا^{٧٠}
وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٠﴾

Kapitel 30

AR-RÚM

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller sextioen verser.

Det här kapitlet inleds också med förkortningen *آلَم* (*álif, lám, mím*). De kapitel som inleds med dessa bokstäver handlar om att Allah har bäst kännedom om både om vad som hänt tidigare och om vad som skall ske i framtiden.

I slutet av det föregående kapitlet konstaterades det att Allah förvisso är med dem som handlar väl, och den främste bland dem var den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom. Han förmedlar således glädjebudskapet om fortsatta segrar, vilka omnämns på olika ställen i kapitlet.

Först och främst nämns det som en profetia att de goda omen som de avgudadyrkande perserna trott på efter segern mot romarna, som åtminstone påstod sig vara monoteister, persernas erövring av ett begränsat område, och slutligen tron på att de också skulle komma att segra över alla dem som tror på Allah, i själva verket inte skulle komma att inträffa. Förvisso kommer romarna att återta de trakter som de förlorat till perserna, vilket alla muslimer kommer att fröjda sig över och de kommer att inges förhoppningar om att de också skall tilldelas en storslagen seger gentemot avgudadyrkarna.

Den här profetian tillkännagavs då muslimerna fortfarande var oerhört svaga och då ingen kunde tro att de skulle kunna segra. I profetian om denna seger ingick även att muslimerna en dag skulle komma att segra över avgudadyrkarnas enorma imperium, det vill säga kejsarens av Persien imperium. Allt detta uppfylldes ordagrant så småningom. Trots att människor bevittnar uppenbara bevis som detta så fortsätter de förneka

Guds existens. De uppmärksammas därför ännu en gång på att de ska begrunda himmel och jord, eller sitt eget väsen, eftersom de då kommer att finna bevis för Guds existens inom sig själva och vid horisonten mellan himmel och jord. Likaså riktas deras uppmärksamhet mot tidigare folks kvarlämningar, och att de bör begrunda deras slutgiltiga öde om de är omedvetna om sin egen situation. Världsligt sett var de storslagna folkslag, och de hade befolkat jorden på ett mer omfattande sätt än folken under den Helige Profetens tid, Allahs välsignelser och frid vare med honom, hade gjort, men när Guds sändebud kom till dem och de förnekade dem så jämnades deras storslagenhet med marken.

Därefter berättas i flera liknelser att vart helst någon blickar så kommer han finna exempel på hur liv omvandlas till död och hur det döda sedan återupplivas. Men beklagligt är att människan inte reflekterar över att slutmålet inte kan vara att hon återföds i denna värld. Den yttersta tillvaron kommer då hon ställs inför Gud för att avlägga räakenskap.

Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, förmanas återigen att vara tålmodig och ståndaktig; Allahs löfte kommer förvisso att uppfyllas. Det sades till honom att de som förnekar inte kommer att kunna rubba honom från hans synpunkter. Med tålmod och ståndaktighet menas här att man skall hålla fast vid goda gärningar och inte till något pris överge sanningen.

رُكُوعَاتُهَا ٦

سُورَةُ الرَّوْمِ مَكِّيَّةٌ ٣٠

آيَاتُهَا ٦١

Sura AR-RÚM (Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
2. Álif Lám Mím.* الْمِ ②
3. Romarna har besegrats, غَلِبَتِ الرَّوْمُ ③
4. i landet nära intill, och efter sitt nederlag kommer de att bli segerrika, فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلِبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ④
5. inom några få år, herraväldet är Allahs före och efter *det*, och på den dagen kommer de troende att fröjdas, فِي بَضْعِ سِنِينَ ⑤ اللَّهُ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدِ ⑥ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ⑦
6. med Allahs hjälp. Han hjälper vem Han behagar och Han är den Mäktige, den Barmhärtige. بِنَصْرِ اللَّهِ ⑧ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ ⑨ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ⑩
7. Allah *har givit* detta löfte. Allah bryter icke Sitt löfte, men de flesta människor vet icke. وَعَدَ اللَّهُ ⑪ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ⑫
8. De känner *bara* till den yttre delen av livet i denna världen, och de är mycket obekymrade om det tillkommande. يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ⑬ وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ ⑭

*30:2 Jag är Allah, den Allvetande.

9. Tänker de icke efter inom sig själva? Allah har icke skapat himlarna och jorden och allt som finns mellan de två utom i enlighet med vishetens krav och för en fastställd tid? Men många bland människorna tror icke på mötet med sin Herre.

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ ۗ مَا خَلَقَ اللَّهُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ
وَإَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ
بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكٰفِرُونَ ﴿٩﴾

10. Har de icke rest på jorden så att de kan se hur ont deras slut blev som var före dem? De var starkare än dessa i makt och de brukade jorden och befolkade den mer och bättre än dessa har befolkat den. Och deras sändebud kom till dem med uppenbara tecken. Och Allah ville icke göra dem orätt men de gjorde orätt mot sina egna själar.

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۗ
كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ
وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا
وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ۗ فَمَا كَانَ
اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿١٠﴾

11. Då blev slutet ont för dem som gjorde ont, ty de förkastade Allahs tecken och hånade dem.

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ آسَأُوا وَالسُّوْءَىٰ أَنْ
كٰذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١١﴾

R.2

12. Allah ger upphov till skapelset, sedan upprepar Han den, sedan skall ni föras tillbaka till Honom.

اللَّهُ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ
إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٢﴾

13. Och på den dagen när timmen kommer att anlända skall de skyldiga gripas av förtvivlan.

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ
الْمُجْرِمُونَ ﴿١٣﴾

14. Och de skall icke ha några medlare bland dem som de

وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ مِّنْ شُرَكَائِهِمْ شَفَعُوْا

förbinder *med Gud* och de kommer att förneka *dem* som de förbinder *med Honom*.

وَكَانُوا بِشِرْكَائِهِمْ كَفِرِينَ ﴿١٤﴾

15. Och på den dagen när timmen kommer kommer att anlända, på den dagen kommer de att skiljas *från varandra*.

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِدِ الَّذِينَ يَتَفَرَّقُونَ ﴿١٥﴾

16. Då kommer de som trodde och handlade rättfärdigt att bli hedrade och lyckliggjorda i en trädgård.

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٦﴾

17. Men beträffande dem som icke trodde utan förkastade Våra tecken och mötet i det tillkommande, dessa skall ställas inför ett straff.

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٧﴾

18. Så lovprisa Allah när ni träder in i aftonen och när ni träder in i morgonen,

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٨﴾

19. och till Honom hör all lovprisning i himlarna och på jorden, och *lovprisa Honom* på eftermiddagen och när ni når tiden för solens dalande.

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٩﴾

20. Han frambringar det levande ur det döda, och Han frambringar det döda från det levande och Han ger liv åt jorden efter dess död. Och på liknande sätt skall ni frambringas.

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿٢٠﴾

R.3

21. Och *ett* av Hans tecken är *detta* att Han skapade er av stoft, och se, ni är människor som rör sig *över jordens yta*.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢١﴾

22. Och *ett* av Hans tecken är *detta* att Han har skapat era hustrur ur era egna led på det att ni måtte finna sinnesfrid hos dem, och Han har skapat kärlek och ömhet mellan er. I det finns det förvisso tecken för ett folk som tänker efter.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ
مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦﴾

23. Och bland Hans tecken är skapelsen av himlarna och jorden och olikheten i era tungomål och hudfärg. I det finns det förvisso tecken för dem som har kunskap.

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَاخْتِلَافَ الْأَلْسِنَاتِ وَالْوَأْنِ كُمْ ۗ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالِمِينَ ﴿٢٧﴾

24. Och bland Hans tecken är er sömn på natten och dagen, och ert sökande efter Hans frikostighet. I det finns det förvisso tecken för ett folk som vill lyssna.

وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَإِبْتِغَاءُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسْمَعُونَ ﴿٢٨﴾

25. Och *ett* av Hans tecken är *detta* att Han visar er blixten som *en källa till* fruktan och hopp och Han sänder ned vatten från skyn och vederkvicker jorden därmed efter dess död. I det finns förvisso tecken för ett folk som förstår.

وَمِنْ آيَاتِهِ يَرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ﴿٢٩﴾

26. Och bland Hans tecken är *detta* att himlen och jorden står *fast* genom Hans befallning. Sedan när Han kallar er med en kallelse som *kommer fram* från jorden, se, ni kommer att komma fram.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ
بِأَمْرِهِ ۗ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ
الْأَرْضِ ۗ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٣٠﴾

27. Och till Honom hör vad helst som finns i himlarna och på jorden. Alla är lydiga mot Honom.

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ
كُلٌّ لَّهُ قَانِتُونَ ﴿٣١﴾

28. Och det är Han Som ger upphov till skapelse och sedan upprepar den och det är synnerligen lätt för Honom. Hans är den mest upphöjda ställningen i himlarna och på jorden och Han är den Mäktige, den Vise.

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ ۗ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٢٨﴾

R.4

29. Han framställer en liknelse för er beträffande er själva. Har ni delägare bland dem som era högerhänder besitter, delägare i det Vi har försett er med, så att ni blir lika *delägare* i det, och så att ni fruktar dem som ni fruktar varandra? Sålunda förklarar Vi tecknen för ett folk som vill förstå.

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ ۗ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ
فِي مَا رَزَقْنَكُمْ فَإِنَّكُمْ فِيهِ سَوَاءٌ
تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ ۗ كَذَلِكَ
نُفِّصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٩﴾

30. Nej, men de som är orättvisa följer sina egna låga begär utan kunskap. Vem kan då vägleda dem som Allah bedömt som vilsefaren? Det kommer icke att finnas några hjälpare för dem.

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ
بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ
وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ ﴿٣٠﴾

31. Så rikta ditt ansikte mot religionen och var alltid hängiven *sanningen*. Och följ den av Allah skapade naturen, enligt vilken Han har formgivit mänskligheten.* Det finns ingen förändring i Allahs skapelse. Det är sannerligen den evigt sanna religionen som *stödjer andra i att vara rättskaffens*, men de flesta människor vet icke.

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۗ فِطْرَتَ
اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ۗ لَا تَبْدِيلَ
لِخَلْقِ اللَّهِ ۗ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ ۗ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

*30:31 Här reflekterar Allahs natur Hans egenskaper. I detta sammanhang betyder det att människan fått förmågan att härma Guds egenskaper. Det är det enda sätt på vilket en människa kan utvecklas andligt. Uppenbarligen kan djur inte dela denna unika egenskap som finns hos människan. Med andra ord kan närhet till Gud enbart uppnås om man tar till sig Hans utmärkta egenskaper. Man bör i vilket fall som helst komma ihåg att Allah är obegränsad medan människan är begränsad. Människan kan således bara ta efter Honom i den mån av hennes mänskliga begränsningar tillåter.

32. Vänd era ansikten mot Gud, och vänd er till Honom i ånger, och frukta Honom och förrätta bönen, och hör icke till dem som förbinder likar med Gud,

مُنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ وَاتَّقُوْهُ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ
وَلَا تَكُوْنُوْا مِنَ الْمَشْرِكِيْنَ ﴿٣٢﴾

33. en av dem som splittrar sin religion och har blivit delade i sekter där varje grupp fröjdar sig åt vad de har.

مِنَ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا دِيْنَهُمْ وَكَانُوْا شِيْعًا
كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُوْنَ ﴿٣٣﴾

34. Och när en svårighet drabbar människor ropar de till sin Herre och vänder sig med ånger till Honom, då, när Han har låtit dem smaka Sin barmhärtighet, tänk då sätter en del av dem upp medhjälpare vid sin Herres sida,

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُمْ
مُنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا آذَقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً
إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَ ﴿٣٤﴾

35. som för att vara otacksamma för det som Vi har givit dem. Så roa er för ett tag, men snart kommer ni att få veta.

لِيَكْفُرُوْا بِمَا آتَيْنَهُمْ ^{واقفة} فَتَمَتَّعُوا
فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٥﴾

36. Har Vi till dem sänt ned någon befogenhet som talar till förmån för det de sätter vid Hans sida?

أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا
كَانُوا بِهِ يُشْرِكُوْنَ ﴿٣٦﴾

37. Och när Vi belönar människor med en smak av barmhärtighet, fröjdar de sig åt den, men om något ont drabbar dem på grund av det som deras egna händer har skickat i förväg, se! De börjar förtvivla.

وَإِذَا آذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِن
نُّصِبْهُمْ سَيِّئًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
إِذَا هُمْ يَقْنَطُوْنَ ﴿٣٧﴾

38. Ser de icke att Allah utökar underhållet för vem Han än behagar och minskar det för vem Han än behagar? I det finns det helt förvisst tecken för ett folk som tror.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ
يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيٰتٍ لِّقَوْمٍ
يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٣٨﴾

39. Så ge släktingen vad som honom tillkommer och den be-

فَاتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهُ وَالْمَسْكِيْنَ وَابْنَ

hövande och den vägfarande. Det är bäst för dem som söker Allahs välbehag och det är de som kommer att ha framgång.

40. Vad helst ni betalar som ränta för att det måtte öka människornas rikedom, ökar icke i Allahs ögon, men vad helst ni ger som Zakát för att söka Allahs välbehag, det är dessa som mångfaldigt kommer att utöka sin rikedom.

41. Det är Allah Som har skapat er och sedan har Han försett er, sedan kommer Han att låta er dö, och sedan kommer Han att uppväcka er till liv. Finns det någon av era avgudar som kan göra något av detta? Ärad vare Han och upphöjd långt över de jämställer med *Honom*.

R.5

42. Ofärd har uppstått till lands och till sjöss på grund av vad människors händer har åstadkommit, på det att Han måtte låta dem smaka några av deras gärningars *frukter*, så att de måtte vända tillbaka från *ondska*.

43. Säg: "Res på jorden och se hur *ont* slutet blev för dem före *er*. De flesta av dem var avgudadyrkare."

44. Så rikta ditt ansikte mot den evigt sanna religionen som stödjer andra i att vara rättsskaffens innan en dag kommer från Allah vilken icke går att avstyra. På den dagen kommer de delas i grupper, åtskilda från varandra.

السَّيْلِ^ط ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ
وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٩﴾

وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رَبِّالْيَرْبُؤَا فِيْ أَمْوَالِ
النَّاسِ فَلَا يَرْبُؤَا عِنْدَ اللَّهِ^ج وَمَا آتَيْتُمْ
مِّنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ
هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٠﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ
يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ^ط هَلْ مِنْ
شُرَكَائِكُمْ مَّنْ يَفْعَلُ مِنْ ذِكْرِكُمْ مِّنْ
شَيْءٍ^ع سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
أَيْدِي النَّاسِ لِيذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي
عَمِلُوا أَعْلَهُمْ يُرْجَعُونَ ﴿٤٢﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ^ط
كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّشْرِكِينَ ﴿٤٣﴾

فَاقْصِرْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ
يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ
يُصَدِّعُونَ ﴿٤٤﴾

45. De som icke tror kommer att bära *följderna av* sitt förnekande och de som gör rättfärdiga gärningar bereder *något gott* för sina egna själar,

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۗ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا
فَلَا نَفْسِهِمْ يَمْهَدُونَ ﴿٤٥﴾

46. så att Han, av Sin frikostighet, kan belöna dem som tror och handlar rättfärdigt. Han älskar förvisso icke de icke troende.

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٤٦﴾

47. Och bland Hans tecken är *detta* att Han sänder vindarna som bärare med glädjebudskap och att Han kan låta er smaka Hans barmhärtighet, och att skeppen kan segla på grund av Hans befallning, och att ni kan söka Hans frikostighet, och att ni kan vara tacksamma.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ
وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ
الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٧﴾

48. Och Vi sände förvisso sändebud före dig till deras egna folk och de förde med sig klara tecken till dem. Sedan straffade Vi dem som var skyldiga. Och det åligger förvisso Oss att hjälpa de troende.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى
قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَاَنْتَقَمْنَا
مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا ۗ وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا
نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٨﴾

49. *Det är Allah* Som sänder vindarna så att de lyfter ett moln. Sedan sprider Han det på himlen som Han behagar och lägger det lager på lager, och du ser regnet strömma ned från dess mitt. Och när Han låter det falla över vem Han behagar av Sina tjänare, tänk, de fröjdas,

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا
فَيُبْسِطُهَا فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ
كِسْفًا فَرَتْرِ الْوُدُقِ يُخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ ۚ
فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ مِنْ شِئَاءٍ مِنْ عِبَادِهِ
إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٩﴾

50. fastän de förtvivlade dessförinnan, innan det sändes ned över dem.

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ
قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ ﴿٥٠﴾

51. Lägg då märke till spår efter Allahs barmhärtighet, hur Han väcker jorden till liv efter dess död. Det är sannerligen samme Gud Som väcker de döda till liv, ty Han har makt över alla ting.

فَانظُرْ إِلَىٰ اِثْرِ رَحْمَتِ اللّٰهِ كَيْفَ يُحْيِي
الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ اِنَّ ذٰلِكَ لَمَخِي
الْمَوْتِ ۗ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٥١﴾

52. Och om Vi sände en vind och de såg den (sin skörd) bli gul, skulle de därefter säkerligen börja förneka Våra ynnestbevis.

وَلَيْنِ اَرْسَلْنَا رِيْحًا فَرَاوْهُ مُصْفَرًّا
لَّظَلُّوْا مِنْۢ بَعْدِهِ يَكْفُرُوْنَ ﴿٥٢﴾

53. Och du kan icke få de döda till att höra, icke heller kan du få de döva till att höra kallelsen, när de drar sig tillbaka och vänder sina ryggar till,

فَاِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تَسْمِعُ
الصُّمَّ الدُّعَاۗءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِيْنَ ﴿٥٣﴾

54. icke heller kan du vägleda de blinda ut ur deras villfarelse. Du kan bara få dem att höra som vill tro på Våra tecken och underkasta sig.

وَمَا اَنْتَ بِهٰدِ الْعُمْىٰ عَنْ ضَلٰلَتِهِمْ ۗ اِنْ
تَسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُّؤْمِنُ بِآيٰتِنَا فَهُمْ
مُسْلِمُوْنَ ﴿٥٤﴾

R.6

55. Det är Allah Som skapade er i ett tillstånd av svaghet och efter svagheten gav er styrka, och sedan, efter styrkan, gav er svaghet och hög ålder. Han skapar vad Han behagar. Han är den Allvetande, den Mäktige.

اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ
مِنْۢ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْۢ بَعْدِ قُوَّةٍ
ضَعْفًا وَشِبۜبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۗ وَهُوَ
الْعَلِيْمُ الْقَدِيْرُ ﴿٥٥﴾

56. Och på den dagen när den fastställda timman skall anländas, kommer de skyldiga att svära på att de icke dröjde mer än en timma, sålunda blev de bortvända från den rätta vägen.

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُوْنَ
مَا لَبِثُوْا عِوۜرَ سَاعَةٍ ۗ كَذٰلِكَ كَانُوْا
يُؤْفَكُوْنَ ﴿٥٦﴾

57. Men de som har givits kunskap och tro kommer att säga: ”Ni har sannerligen dröjt till uppståndelsens dag i enlighet med Allahs bok. Och detta är uppståndelsens dag, men ni *brydde er icke om att få veta.*”

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلكِلكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

58. Så på den dagen kommer syndarnas ursäkter icke att gagna dem, icke heller kommer de att ges tillgång till *Hans* tröskel.

فِيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٨﴾

59. Och Vi har sannerligen framställt varje slags liknelse för människor i denna Qur'an, och sannerligen, om du visar dem ett tecken, kommer de som icke tror förvisso att säga: ”Ni är bara lögnare.”

وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٩﴾

60. Sålunda förseglar Allah deras hjärtan vilka icke har någon kunskap.

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٠﴾

61. Så var du tålmodig, Allahs löfte är förvisso sant. Och låt icke dem som icke har någon *tros*-visshet ringakta dig.

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿٦١﴾

Kapitel 31 LUQMÁN

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller trettiofem verser.

Även det här kapitlet inleds med förkortningen (*آلِفْ لَامِ مِيمٌ* *álif lám mím*) och här har ämnena från den första suran med samma inledning upprepats, vilket visar att Allah ännu en gång kommer att upprepa de teman som tas upp där, men på ett nytt sätt. På samma sätt som det i inledningen till *al-báqara* berättas om uppenbarelsen av Boken (*الْكِتَابِ* *al-kitáb*), så handlar detta kapitel om den vägledning från Allah som finns innesluten i denna bok, men här har ämnet vidareutvecklats. I det tidigare kapitlet berättas om rättfärdighetens grundläggande innebörd som vägledning för de rättfärdiga – för dem som har mod att kalla sanning för sanning. Men här förklaras skriften vara en vägledning även för dem vars rättfärdighet utvecklats till en mycket hög nivå och som räknas till dem som handlar väl. Denna outtömliga källa till vägledning kommer att släcka kunskapstörsten även för dem som traktar efter vägledningens högsta nivåer.

I det här kapitlet har det ännu en gång understrukits att många av Guds krafter är sådana som inte går att se med ögonen, som till exempel dragningskraften, och hur skulle man då kunna se det väsen som skapat dessa krafter?

Luqmán, frid vare med honom, är namnet på en man som var känd för sin vishet, det vill säga att han brukade tala många visa ord. I det här kapitlet finns tillägget ”den Vise” (*الْحَكِيمِ* *al-hakím*) tillsammans med ”boken” (*الْكِتَابِ* *al-kitáb*) efter förkortningen (*آلِفْ لَامِ مِيمٌ* *álif lám mím*) vilket visar att man kommer att tala om vishet i en annorlunda form och med hänvisning till Luqmán, den vise.

Bland alla visa förmaningar som han gav sin son, var den mest framstående att han inte skulle sätta någon like vid sidan av Allah. Han uppmanade även till en god behandling av föräldrar, eftersom de har en bildlig likhet med Skaparen på grund av att de utgör det medium som bidrar till att ett barn föds.

Därefter följer förmaningen att om ens den minsta tanke på att jämställa någonting med Gud uppstår i hjärtat, så kommer Gud, den Allvetande och Vise, att få kännedom om detta. Han är den som känner till saker så små som ett senapskorn som finns på jorden och är dolt under stenar, och Han är den Allt Underkunnige. Ordet "Allt Underkunnig" (الْخَبِيرُ *al-khabír*) betyder att Gud även känner till det som väntar dem i framtiden och vilket öde människorna skall komma att gå till mötes.

Därefter ges det principiella påbudet att förrätta bönen (الصَّلَاةُ *assalát*), vilket är det första av påbudena i *al-báqara*. En troendes liv grundar sig helt på utförandet av bönen, och förmågan till att påbjuda det goda och avråda från det onda (أَمْرًا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْيًا عَنِ الْمُنْكَرِ *ámrum bil má'ruf wa náhjun anill múnkar*) sker enbart genom förrättandet av bönen. Men trots att människan av Allah har tilldelats all förmåga att utföra goda gärningar, så är hennes tillstånd sådant att hon börjar stoltsera inför andra människor vid minsta lilla utmärkelse. Läran om ödmjukhet har således givit för handen att man ska leva ett anspråkslöst liv på jorden och hålla sin röst lågmäld.

Därefter har människan uppmärksammats på att hon bör visa tacksamhet, vilket är av central betydelse i kapitlet. Luqmán, frid vare med honom, uppmanar sin son upprepade gånger till att vara tacksam. Den vishet som tilldelades Luqmán grundar sig alltså på hans tacksamhet mot Gud, vilket han även inleder sin förmaning med. Allahs förmåner är förvisso ändlösa. Han har underkastat människan himmel och jord och alla de dolda krafter som finns i dessa, till den grad att även galaxer vid universums utkant påverkar människans dolda krafter.

Trots allt finns det människor som saknar kännedom om detta universum, men som trots sin okunnighet diktar upp ord som de tillskriver Allah. De saknar både vägledning och en upplysande skrift som avfärdar allt avgudadyrkande.

Med orden ”en upplysande bok” (كِتَابٌ مُّزِينٌ *kitábun munírun*) har ett missförstånd undanröjts, det vill säga att avgudadyrkarna finner belägg för sina förvrängda läror i vissa skrifter, som till exempel i vedaskrifterna. Men vedaskrifterna saknar upplysande argument och de driver snarare människan till ett än djupare mörker.

De mysterier kring Guds vishet och makt som ligger utspridda i universum kan inte begripas av någon människa, och även om alla hav omvandlades till bläck och alla träd blev till pennor, skulle haven torka ut och pennorna ta slut, men mysterierna kring Guds makt skulle ändå finnas kvar.

Därefter följer vers 29, som på ett fantastiskt sätt avslöjar hemligheterna kring människans skapelse. Människan har gjorts uppmärksam på att då hon begrundar hur ett foster formges i livmodern och de många olika steg det genomgår i sin utveckling, kan hon få en viss uppfattning om visheten bakom sin första födelse. Vetenskapsmän hävdar bestämt att mellan graviditetens inledning och fostrets fullständiga utveckling så inträffar sådana omvandlingar att de på sätt och vis upprepar beskrivningen om evolutionen från livets begynnelse. Detta är ett mycket omfattande och djupgående ämne som alla framstående vetenskapsmän är eniga om. Det förklaras för människan att detta är hennes första födelse och på samma sätt som hon utvecklas från ett kryps stadium till kulmen av sin mänskliga förmåga, så kommer hon efter sin återfödelse att ha genomgått en liknande utveckling ända fram till domens dag. På så sätt kommer människans förhållande till detta fullständiga stadium att vara som det obetydliga krypets förhållande är till den vuxna människan vid födelsens

begynnelse.

Kapitlet avslutas med förkunnelsen om den timme som nämns då människan åter kommer att uppresas från de döda till ett fullständigt stadium och att enbart Allah känner till när och hur detta kommer inträffa. I detta sammanhang har även andra fenomen som endast Gud känner till omnämnts, och människan är inte på något sätt delaktig i denna kunskap. Detta är när och hur regn kommer att falla från himlen, vad som finns i moderns sköte och som utvecklas däri, vad människan kommer att förtjäna under morgondagen och var hennes död kommer att inträffa.

Här måste ett tvivelsmål undanröjas. Under vår samtid med dess tekniska framgångar påstås det att man genom modern utrustning kan veta vad som finns i livmodern. Man kan till och med få reda på om fostret är friskt eller missbildat, eller om det är en pojke eller en flicka. Men trots denna säkerhet så kan läkarna inte med full övertygelse säga om fostret som tar form i livmodern är friskt eller inte. De talar enbart om en möjlighet. Likaså har deras prognoser rörande barnet ifråga upprepande gånger visat sig vara felaktiga. Ofta har erfarenheten visat att gynekologer talat om en missbildning hos ett visst foster, medan barnet sedan fötts friskt. Ibland brukar man med all säkerhet säga att fostret är en flicka, men att det visat sig vara tvärtom. Detta är således något som vi ofta ser exempel på.

Sura LUQMÁN
(Uppebarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Álif Lám Mím.*

الْمُرَجَّ

3. Dessa är verser i vishetens bok,

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ②

4. en vägledning och en barmhärtighet för dem som handlar väl,

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ ③

5. dem som förrättar bönen och betalar Zakát och har en fast tro på det tillkommande.

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ④

6. Det är de som följer vägledning från sin Herre, och det är de som skall ha framgång.

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑤

7. Och bland människor finns den som av okunnighet tar löst prat i utbyte *mot vägledning* för att leda *människor* bort från Allahs väg, och för att göra den till åtlöje. För sådana kommer det att finnas ett förödmjukande straff.

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ
يُضِلُّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا ⑥ أُولَئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ⑦

8. Och när Våra tecken läses upp för honom vänder han sig föraktfullt bort som om han icke hörde dem, som om det fanns en tröghet i båda hans öron. Så kungör ett plågsamt straff för honom.

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَوَلَّى مُسْتَكْبِرًا
كَانَ لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا ⑧
فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ⑧

*31:2 Jag är Allah, den Allvetande.

9. De som tror och gör goda gärningar, kommer förvisso att få lycksalighetens trädgårdar,

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
جَنَّاتُ النَّعِيمِ ٩

10. i vilka de kommer att förbli. Allah har *givit* ett sant löfte och Han är den Mäktige, den Vise.

خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ١٠

11. Han har skapat himlarna utan några pelare som ni kan se och Han har placerat fasta berg på jorden för att stödja er, och Han har spritt ut alla slags skapade varelser på den och Vi har sänt ned vatten från molnen, och har låtit varje skön art växa på den (jorden).*

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْأَرْضِ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ١١

12. Detta är Allahs skapelse. Visa mig nu vad andra bredvid Honom har skapat. Nej, men syndarna svävar i uppenbar villfarelse.

هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ
الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۗ بَلِ الظَّالِمُونَ
عُتِبُوا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ١٢

R.2

13. Och Vi skänkte Luqmán vishet och *sade*: ”Var tacksam mot Allah,” ty vem helst som är tacksam, är tacksam till *gagn* för sin egen själ. Och *för* vem helst som är otacksam, då är Allah förvisso Själv tillräcklig, Prissvärd.

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ ۗ
وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۗ
وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ١٣

*31:11 Frasen (أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ) *an tamida bikum*) har av olika skriftlärdar översatts med ”att skälvna”, vilket om det godtogs skulle innebära att Gud räknar Sina ynnestbevis till mänskligheten genom att påminna dem om att Han skapat bergen för att orsaka jordbävningar, vilka i sin tur ödelägger stora områden. Olyckligtvis har man missat att ordet (*tamida*) stammar från (مَادَ *māda*) vilket betyder att förse med föda. Ordet (مَائِدَةٌ *mā'idā*) som använts i den ädla Qur'anen kommer från samma ordstam. Med den innebörden förändras hela innebörden i versen. Den påminner mänskligheten om att Gud har skapat berg, som är grundläggande för att förse alla levande varelser med föda. Vattnet lyfts konstant från sjöar, hav och oceaner genom avdunstning och når bergen, där de, på grund av bergens högre altituder, kondenseras till tjockare partiklar. Bergen är nödvändiga för att omvandla ånga till vatten, vilket bidrar till att regn kan falla tillbaka till jorden för att bidra till att enorma matkedjor kan bildas. Vår översättning här är den enda som går tillbaka till ursprung och sammanhang och som står i fullständig överensstämmelse med den återstående delen av versen. Den korrekta slutsatsen är därför att relationen mellan vatten och föda är uppenbar. I civilisationens historia har vattendrag spelat den allra största roll när det gäller att bilda bergsterräng och vandringsleder bildades längs dess banor.

14. Och kom ihåg när Luqmán sade till sin son medan han förmanade honom: ”Å, min käre son! Sätt ingen vid Allahs sida. Att förbinda medhjälpare med Gud är förvisso en svår synd.”

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ
يَبْنَىٰ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّ الشِّرْكَ
ظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿٤﴾

15. Och Vi har givit människan påbud rörande föräldrar, hennes moder bär henne i svaghet på svaghet och dess avväjning tar två år. ”Tacka Mig och dina föräldrar. Till Mig är det slutliga återvändandet,

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ
وَهُنَّ عَلَىٰ وَهْنٍ وَفِصْلُهُ فِي عَامَيْنِ
﴿٥﴾ إِنَّ اشْكُرَّ لِي وَلِوَالِدَيْكَ ۖ إِلَى الْمَصِيرِ ﴿٥﴾

16. och om de strider med dig för att få dig till att sätta upp jämlikar med Mig beträffande vilka du icke har någon kännedom, lyd dem icke, men var ett vänligt sällskap för dem i alla världsliga frågor, och följ i andliga frågor den som vänder sig till Mig. Sedan kommer ert återvändande att bli till Mig och Jag skall upplysa er om vad ni brukade göra.”

وَإِنْ جَاهَدَكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ
لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا
فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا ۖ وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ
أَنَابَ إِلَى اللَّهِ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ
فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦﴾

17. ”Å, min käre son, även om det är av ett senapskorns vikt och även om det är dolt i en klippa eller i himlarna eller på jorden, kommer Allah förvisso att hämta fram det. Allah är i sanning den Som Känner de mest dolda hemligheterna och Han är Allt Underkunnig.

يَبْنَىٰ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ
مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي
السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ ۗ
إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٧﴾

18. Å, min käre son, förrätta bönen och påbud det goda och förbjud det onda och uthärda tålmodigt vad som än kan drabba dig. Detta är förvisso bland de ting som kräver fast beslutsamhet,

يَبْنَىٰ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ
وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا
أَصَابَكَ ۚ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿٨﴾

19. och vänd icke bort din kind från människor i högmod, vandra icke heller högdraget på jorden. Allah älskar förvisso icke någon inbilsk skrytmakare,

وَلَا تَصْعِرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۝١٩

20. och gå du med avmätta steg och sänk din röst, den mest avskyvärda av röster är i sanning åsnans skriande.”

وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ ۗ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ۝٢٠

R.3

21. Ser ni icke att Allah har tvingat allt som är i himlarna och allt som är på jorden i tjänst för er, och har fullkomnat Sina ynnestbevis över er, både synliga och osynliga? Och bland människor finns det några som tvistar beträffande Allah utan kunskap eller vägledning eller en upplysande bok.

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً ۗ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ۝٢١

22. Och när det sägs till dem: ”Följ det som Allah har uppenbarat”, säger de: ”Nej, vi skall följa det som vi fann våra fäder följa.” Vad! Till och med fastän satan inbjöd dem till den brännande eldens straff?

وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۗ أُولَٰئِكَ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ۝٢٢

23. Och den som fullständigt underkastar sig Allah och är en som gör goda gärningar, har sannerligen gripit ett fast tag. Slutet på alla angelägenheter vilar hos Allah.

وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ ۗ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ۝٢٣

24. Och angående den som icke tror, låt hans otro icke bedröva

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ ۗ إِلَيْنَا

dig. Till Oss är deras återvändande, och Vi skall tala om för dem vad de gjorde. Allah känner förvisso till fullo vad som finns i deras hjärtan.

مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾

25. Vi skall låta dem roa sig för ett tag, sedan skall Vi driva dem till en svår pina.

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْزِرُهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٥﴾

26. Och om du frågar dem: ”Vem skapade himlarna och jorden?” kommer de förvisso att svara: ”Allah.” Säg: ”All lovprisning tillhör Allah.” Men de flesta av dem vet det icke.

وَلَيْنُ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ ۗ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ۗ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٦﴾

27. Till Allah hör allt som finns i himlarna och på jorden. Allah är förvisso Självtillräcklig, Prisivärd.

لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ إِنَّ اللّٰهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٧﴾

28. Och om alla träd som finns på jorden vore pennor, och oceanen var bläck, med sju oceaner till som därefter ökade ut den, skulle Allahs ord icke tryta. Allah är förvisso Mäktig, Vis.

وَلَوْ اَنَّ مَا فِي الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَامًا وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْۢ بَعْدِهِ سَبْعَةً اَبْحُرًا مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللّٰهِ ۗ إِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

29. Er skapelse och er uppståndelse är bara som en enda varelses skapelse och uppståndelse. Allah är sannerligen Allhörande, Allseende.

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا بَعَثَكُمْ اِلَّا كَنَفْسٍ وَّاحِدَةٍ ۗ إِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٩﴾

30. Har du icke sett att Allah låter natten gå över i dagen och låter dagen gå över i natten, och Han har tvingat solen och månen i

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُوَلِّجُ اَللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اَللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ

tjänst, var och en av dem följande sin bana till en fastställd tidspunkt, och att Allah är Vål Medveten om vad ni gör?

وَالْقَمَرَ كُلِّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
وَإِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣٠﴾

31. Det är för att det är Allah ensam Som är *Gud*, den sanne, och det de åkallar bredvid Honom är falskt och för att det är Allah ensam som är den Mest Höge, den Ojämförligt Store.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ أَبَاطِلٌ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ
الْكَبِيرُ ﴿٣١﴾

R.4

32. Ser du icke att skeppen seglar på havet genom Allahs ynnest, så att Han kan visa er av Sina tecken? I det finns förvisso tecken för var och en som är tålmodig och tacksam.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ
بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ ۗ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٢﴾

33. Och när vågor uppslukar dem, som så *många* täckelser, åkallar de Allah med full trosförvisning, men när Han för dem tryggt i land, då håller sig några av dem till den rätta kursen. Och ingen förnekar Våra tecken utom varje svekfull och otacksam person.

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَّجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۗ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى
الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ ۖ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا
إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٣﴾

34. Å, människor, sök skydd hos er Herre och frukta den dagen när en fader icke kommer att vara till någon hjälp för sitt barn, icke heller kommer barnet att vara till någon som helst hjälp för sin fader. Allahs löfte är förvisso sant. så låt icke det jordiska livet lura er, låt icke heller bedragaren bedraga er beträffande Allah.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ ۖ وَأَخْشَوْا يَوْمًا
لَّا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ ۗ وَلَا مَوْلُودٌ
هُوَ جَازِعٌ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا ۗ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ
فَلَا تُعْرَثَكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۖ وَلَا يَغُرَّتْكُمْ
بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٣٤﴾

35. Sannerligen, endast hos Allah finns kännedom om timmen. Och Han sänder ned regnet och Han vet vad som göms i moderliven. Och ingen själ vet vad den kommer att förtjäna imorgon, och ingen själ vet i vilket land den kommer att dö. Allah är förvisso Allvetande, Allt Underkunnig.

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ
الْغَيْثَ ۖ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ ط
وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا ط
وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ ط
ع ۙ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٥﴾

Kapitel 32 ASSÁDJDA

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller trettioen verser.

Kapitlets inledning med förkortningen **أَلَمْ** (*álif lám mím*) ”Jag är Allah, Jag är den Allvetande” visar på dess anknytning till de sista verserna av det föregående kapitlet. I slutet av det föregående kapitel förklarades att det finns mycket som ingen annan än Allah har kännedom om, och detta upprepas i och med orden ”Jag är Allah, Jag är den Allvetande.”

Därefter nämns återigen universums mysterier, vilka ingen annan förutom Allah känner till. Det åtföljs av en vers som avslöjar hemligheten bakom universums ålder.

Allah säger att Hans dag här motsvarar tusen år enligt människornas tideräkning. Om man multiplicerar antalet dagar under ett år med tusen år så får man fram de siffror som nämns i denna vers. I en annan vers (70:5) säger Allah att Hans dygn i det sammanhanget är femtiotusen människoår långt. Om man först multiplicerar dagarna under ett år med tusen år och sedan med femtiotusen år, så blir det cirka 18 - 20 miljarder år, och även enligt vetenskapen är universum omkring 18 - 20 miljarder år gammalt.

I detta sammanhang säger Allah återigen att det är Han som har kännedom om det synliga och det osynliga. Han har fullkomliggjort allt Han har skapat. Det är dessutom häpnadsväckande att alla skapelser har sitt ursprung i vanlig jord. Sedan nämns återigen olika steg i den utveckling som ett foster genomgår i livmodern.

Därefter nämns återigen människornas tvivel beträffande återuppståndelsen, och det tilläggs att varje människa har en

enskild dödsängel som har kännedom om hennes sjukdomar och subtila inre svagheter som den drar fullt korrekta slutsatser av beträffande när den fysiska döden skall inträffa. Här har återigen temat i den föregående surans sista verser nämnts på ett nytt sätt.

I det sista avsnittet i kapitlet upprepas ämnet rörande förkortningen **آل** (*álif lám mím*) genom berättelsen om profeten Moses, frid vare med honom, och det konstateras att det inte kan råda något tvivel angående den Helige Profetens möte med Gud. Enligt vissa tolkare talas det här inte om ett möte med Allah, utan om mötet mellan profeten Moses, frid vare med honom, och den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom. Om man godtar denna innebörd är det uppenbart att det inte är det möte som ska ske mellan alla profeter på domens dag som åsyftas, utan det syftar på Den Helige Profeten Muḥammads möte med profeten Moses, frid vare med honom, under sin drömda himlafärd (*mi'rádj*). Vid detta tillfälle gjorde Moses ett förslag angående bönen och detaljerna beskrivs i berättelsen om den andliga himlafärden.

I kapitlets sista vers uppmanas den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att vända sig bort från fienderna och de som söker tillfoga skada.

Sura ASSÁDJDA
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Álif Lám Mím.*

الم ②

3. Från världarnas Herre kommer uppenbarelsen av boken, det råder inget tvivel om den.

تَنْزِيلِ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ③

4. Säger de: "Han har diktat ihop den?" Nej, den är sanningen från din Herre så att du kan varna ett folk till vilket ingen varnare har kommit före dig, så att de kan bli vägledda.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لَتُنذِرَنَّهُمْ قَوْمًا مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ④

5. Allah är Han Som skapade himlarna och jorden och det som finns emellan dem i sex perioder, sedan satte Han Sig på tronen. Ni har ingen hjälpare eller medlare utom Honom. Vill ni då icke tänka efter?

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۗ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ ۗ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ⑤

6. Han kommer att planera de gudomliga påbuden från himlen till jorden, sedan kommer den att stiga upp till Honom på en dag vars längd är ett tusen år enligt er tideräkning.

يُدَبِّرُ الْأُمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ⑥

7. Sådan är Kännaren av det oseedda och det sedda, den Mäktige, den Barmhärtige,

ذَٰلِكَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ⑦

*32:2 Jag är Allah, den Allvetande.

8. Som har fullkomliggjort allt
Han har skapat. Och Han påbör-
jade människans skapelse från
lera,

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ
الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ۝٨

9. sedan skapade Han hennes
avkomma ur ett extrakt av en
obetydlig vätska,

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ مِّمَّا مَّهِينٍ ۝٩

10. sedan balanserade Han hen-
ne och blåste in Sin ande i henne.
Och Han har skänkt er hörsel och
syn och hjärtan.* *Men* det tack ni
ger är litet!

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ
لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلًا
مَّا تَشْكُرُونَ ۝١٠

11. Och de säger: ”Vad! När vi
gått förlorade i jorden skall vi då
bli en ny skapelse?” Nej, men de
tror icke på mötet med sin Herre.

وَقَالُوا إِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي
خَلْقٍ جَدِيدٍ ۗ بَلْ هُمْ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ
كٰفِرُونَ ۝١١

12. Säg: ”Dödsängeln som har
fått er i uppdrag kommer att låta
er dö, sedan kommer ni att föras
tillbaka till er Herre.”

قُلْ يَتَوَفَّكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ
بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ۝١٢

R.2

13. Om du bara kunde se när de
skyldiga kommer att hänga med
sina huvuden inför sin Herre och
säga: ”Vår Herre, vi har sett och
vi har hört; vänd oss tillbaka så
att vi kan göra goda gärningar, ty
nu är vi övertygade.”

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمَجْرُمُونَ نَاكِسُوا
رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا
وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا
مُوقِنُونَ ۝١٣

*32:10 Ordet ”hjärta” (فُؤَادٌ *fu'adun*), som det använts i Qur'anen, betyder inte bara hjärtat, utan innebär också förståndets huvudsakliga säte. Se även 28:11, 53:12, 46:27 och 14:38.

14. Och om Vi hade *tvingat igenom* Vår vilja, kunde Vi ha givit varje själ dess vägledning, men ordet från Mig har gått i uppfyllelse: Jag kommer att fylla helvetet med Djinner och människor, alla tillsammans,

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٤﴾

15. så smaka ni *straffet för era gärningar* ty ni glömde denna er dags möte. Vi har *också* glömt er. Smaka ni därför det varaktiga straffet på grund av det som ni brukade göra.

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

16. Bara de tror på Våra tecken som, när de erinras om dem, faller ödmjukt ned till jorden och lovprisar sin Herre och de är icke högmodiga.

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٦﴾

17. Deras sidor håller sig borta från sängarna, *och* de åkallar sin Herre i fruktan och hopp och ger ut av vad Vi har skänkt dem.

تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿١٧﴾

18. Och ingen själ vet vilken ögonfröjd som hålls gömd för dem som belöning för deras goda gärningar.

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

19. Är då den som är troende lik en som är olydig? De är icke lika.

أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا ۗ لَا يَسْتَوُونَ ﴿١٩﴾

20. Beträffande dem som tror och gör goda gärningar kommer de att få den eviga boningens trädgårdar som ett underhåll för vad de plågade göra.

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَى نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

21. Och beträffande dem som är olydiga kommer deras boning att bli elden. Varje gång de önskar komma ut ur den, kommer de att vändas tillbaka in i den, och det kommer att sägas till dem: ”Smaka ni den eldens straff, vilken ni brukade förneka.”

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَا لَهُمْ النَّارُ
كَلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا
فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي
كُنْتُمْ بِهَا تُكذِّبُونَ ﴿٦١﴾

22. Och helt förvisso kommer Vi att låta dem smaka det mindre straffet före det större straffet, på det att de måtte återvända *till Oss med ånger*.

وَلَنذِيقَهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ
الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾

23. Och vem är mer orättfärdig än den som erinras om sin Herres tecken och sedan vänder sig bort från dem? Vi kommer förvisso att straffa de skyldiga.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ
ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ
مُتَقَدِّمُونَ ﴿٦٣﴾

R.3

24. Och Vi gav sannerligen Moses boken, sväva därför icke i tvivel beträffande mötet med Honom (Gud), och Vi gjorde den till en vägledning för Israels barn.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ
فِي مَرِيَّةٍ مِّنْ لِّقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى
لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٦٤﴾

25. Och Vi förordade ledare ur deras egna led, som vägledde folket genom Vår befallning, eftersom de själva var ståndaktiga och hade en fast tro på Våra tecken.

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ إِمَّةً يَّهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا
صَبَرُوا ۗ وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٦٥﴾

26. Din Herre kommer sannerligen att döma mellan dem på uppståndelsens dag beträffande det de brukade vara oense om.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٦٦﴾

27. Utgör icke det vägledning för dem att se hur många släktled Vi har förintat före dem, bland vilkas boplatser de nu vandrar omkring? I det finns det förvisso tecken. Vill de då icke lyssna?

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ
مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْكِنِهِمْ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٧﴾

28. Har de icke sett att Vi driver vattnet till det torra landet och framställer gröda därav, av vilken deras boskap äter och de själva också? Vill de då icke se?

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ
الْجُرْزِ فَنَخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ
أَنْعَامُهُمْ وَانْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٨﴾

29. Och de säger: "När skall denna seger komma, om ni är sannfärdiga?"

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحِ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾

30. Säg: "På segerns dag kommer de icke troendes tro icke att hjälpa dem, icke heller kommer de att beviljas anstånd."

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٣٠﴾

31. Så vänd dig bort från dem och vänta. De väntar också.

فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ
مُتَنْظَرُونَ ﴿٣١﴾

Kapitel 33

AL-AHZÁB

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller sjuttiofyra verser.

I inledningen av kapitlet tas ämnet från den sista versen i det föregående kapitlet upp, där det sägs till den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att de icke troende och hycklarna kommer att försöka få honom att avvika från sin tro. Han uppmanas till att bortse från dem och inte lyda dem, utan följa det som uppenbaras för honom.

I den femte versen har den eviga principen fastlagts att en människa inte kan älska två olika väsen med samma intensitet på samma gång. Detta visar att Allahs kärlek har övertaget i den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, hjärta, och den kärlek som han visar i sitt liv genomsyras av hans kärlek till Allah. I en tradition (*hadíth*) förklaras samma fråga när den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, berättar att även den munsbit som någon lägger i sin hustrus mun av kärlek till Allah betraktas som gudsdyrkan (Bukhari: *Kitáb-al-Manáqib*).

Därefter nämns en sed som förekom bland dåtidens araber nämligen att de brukade kalla sina hustrur för ”mamma”. För att avveckla denna sed görs gemene man uppmärksam på att relationen mellan mor och son uppstår genom de naturlagar som Allah har inrättat, så hur kan någon förändra detta med enbart ord? Likaså kan ingen betraktas vara någons son enbart för att han tilltalas som en sådan. Söner kan endast vara de som man har blodsband till. Att kalla någon annan ”son” är enbart ett sätt att uttrycka sin kärlek, inget annat.

Sedan upprepas detta genom förklaringen att det endast kan

finnas en person som förtjänar mest av hjärtats tillgivenhet, och när det gäller de troende så bör den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, vara just denna person. Därefter nämns stegvis andra anhöriga och att de har inbördes företräde med tanke på deras släktskapsband till Profeten.

I kapitlet finns även den vers som utnämner den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, till ”profeternas insegel” (كَلِمَةُ النَّبِيِّينَ *khátam-an-nabijín*). Vissa lärda människor som brister i sin insikt anser detta betyda att Profeten är den siste av alla profeter, i den meningen att ingen annan profet kan komma efter honom. Denna felaktiga uppfattning korrigeras och det förbund (مِيثَاقٌ *mítháq*) omnämns som innebar att Allah slöt ett förbund med varje profet om att det efter profeten ifråga kommer en ny profet som intygar och bekräftar det profeten själv har sagt, så åligger det profetens folk att bistå den nye profeten och att inte förneka honom. I det här kapitlet sägs angående den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att detta förbund även slöts med honom. Även hans anhängare förbjuds således motsätta sig även de profeter som fullständigt lyder Profetens påbud och som har fått sitt andliga ämbete som belöning för sin trofasthet mot den Helige Profeten, Allahs frid och välsignelser vare med honom, och som framför Profetens lära utan minsta ändring och som strävar för hans sak. Det är snarare obligatoriskt för Profetens anhängare att bistå en sådan profet.

Därefter handlar det om slaget vid ”diket” (غُرُوةَ الْخُدُقِ *gházwa al-khándaq*) och texten syftar på den grundläggande betydelsen av ordet ”konfederationen” (الْأَحْزَابِ *al-ahzáb*), som innebar att stammar från hela Arabien gick samman för att angripa Medina, där det inte fanns någon tillflykt eller utväg att tillgå. Vid detta tillfälle visade Allah upp ett mirakel för Profeten och bistod honom med en fasansfull orkan som förblindade angriparnas ögon, och i tumultet som uppstod tog de till

flykten. De fick knappt tid att binda loss alla de många riddjur som de tagit med sig. De fick således lämna dem på platsen och även mycket av den medförda provianten och utrustningen, vilket tillfredsställde muslimerna på grund av deras brist på föda efter den utdragna belägringen.

Tillståndet för folket i Jathrib före detta slag beskrivs också och den fasansfulla prövning och den undergång som de såg nalkades. Detta fick deras ögon att stirra. Hycklarna i Medina talade om för muslimerna att det inte längre fanns någon tillflykt för dem. Vid det tillfället besvarade de troende dem genom att säga att deras tro bara utökats av detta sedan tidigare, eftersom de redan underrättats om detta fruktansvärda angrepp från konfederationen. De åsyftade vers 46 i surah al-qámar där det står ”sammanslagningen kommer att besegras och de kommer vända ryggen till i flykt” (سَيَهْرَمُ الْجَمْعُ وَيُؤْتُونَ الدَّبْرَ) *sa júhzamúl djam'u wa juwallúnadd-dubúrr*). I detta slag visade de troende prov på sin tro och uppfyllde sin trohetsed, och bland dem fanns även några som inte var närvarande, men som hade sett fram mot slaget och önskade att de hade kunnat delta i det och få visa sin ståndaktighet och offervilja på samma sätt som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och hans följeslagare hade gjort.

I vers 38 påbjuder Allah den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att gifta sig med sin adoptivsons frånskilda hustru. Detta påbud var mycket tungt för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och han oroade sig också för vad hycklarna skulle invända mot detta. Han var därför mycket tveksam kring giftermålet, men var hur som helst ålagd att följa Guds befallning.

Därefter kommer vers 41 som bör anses vara höjdpunkten i det här kapitlet, och den har samband med incidenten med

hans adoptivson Zaid, må Allah vara nöjd med honom. Det förklaras att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, i själva verket varken är far till Zaid eller till några andra män bland de troende, utan han är ”profeternas insegel” (خَاتَمَ النَّبِيِّينَ *khátam-an-nabijín*). Således blev han tilldelad det andliga faderskapet för alla profeterna. Utifrån sammanhanget är det denna betydelse som framstår, men ordet ”profeternas insegel” har även många andra betydelser som alla kommer från den här versen. Varje tolkning leder till slutsatsen att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, är ”profeternas insegel”. Ordet (خَاتَم *khátam*) betyder till exempel dessutom något som bekräftar eller intygar. Och bland alla läror är det enbart den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, Sharia som bekräftar profeterna i alla tider. Således finns det inte en lika storslagen vers som denna i någon annan religions heliga bok i hela världen.

Versen därefter för tankarna till profeten Sakarias, frid vare med honom, bön som uppenbarades för honom efter det att han fått glädjebudskapet om en son, det vill säga att han skulle lovprisas och förhålliga Gud morgon och afton.

Sedan beskrivs den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, egenskaper, det vill säga ”Vittne” (شَاهِد *sháhíd*), ”Glädjebudbärare” (مُبَشِّر *mubáshir*) och ”Varnare” (نَذِير *nazír*) i verserna 46-47. Han vittnade om den storslagne profeten Moses, frid vare med honom, sanning och dessutom vittnar han om ytterligare en profet som skulle komma efter honom och i hans tjänst. Hans storhet liknas vid solen som lyser upp hela världen och som även månen får sitt ljus ifrån. Det är således förutbestämt att någon måne åter ska förmedla den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, ljus till mänskligheten då nattens mörker breder ut sig. Dessa verser innehåller alltså en profetia om att detta kommer

att ske under en framtida period av mörker.

Därefter undervisas de troende om rättfärdighetens (التَّقْوَى *at-tāqwa*) principer och med tanke på den Helige Profeten Muḥammads, Allahs välsignelser och frid vare med honom, upphöjda ställning som omnämns åläggs de troende att visa honom en oerhört stor vördnad.

Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, brukade emellanåt bjuda hem närstående och anhängare på middag. I dessa verser har hans anhängare förmanats att då den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, bjuder in till sådana tillställningar så bör de inte betrakta det som ett vanligt gästbud och komma dit i förväg för att invänta måltiden. Det sägs till dem att de bör gå dit då maten är lagad och när de tillkallats, och därefter bör de be om lov att återvända hem. Om de under måltiden behöver någonting så bör de meddela Profetens hustrur (i versen omtalade som ”de troendes mödrar.” övers. anm.) från en plats bakom det skynke som separerar män och kvinnor. Profetens hustrur uppmanas till större fromhet än andra kvinnor, eftersom deras höga ställning kräver att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, inte utsätts för förtal av något slag på grund av dem.

På samma sätt som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, sårades av hycklarnas förtal så utsattes även profeten Moses, frid vare med honom, för förtal. I slutet av detta kapitel upprepas det följaktligen att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, har flera likheter med den storslagne profeten Moses, frid vare med honom, och på samma sätt som Moses, frid vare med honom, underrättades om att han var vördad (وَجِيهٌ *wadjiḥun*) i Guds ögon så försäkras även den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, om att hycklarnas förtal inte kommer innebära något ont för honom, eftersom han enligt Allah är både

vördad i detta livet och i det tillkommande (وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) *wad-jíhan fiddunja wal ákhira*).

I de två sista verserna av kapitlet hänvisas det återigen till profeten Moses, frid vare med honom, och det konstateras att det ansvar som anförtrotts den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid var med honom, är mycket större än det som delgavs Moses, frid vare med honom. Ansvaret är så stort att även berg dallrar av fasa för att behöva bära det. Men den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid var med honom, steg fram för att bära detta ansvar, vilket ledde till att han fick gå hårt fram mot sig själv, men utan att bry sig om vad detta skulle få för följder för honom.

Sura AL-AHZÁB
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Å, du Profet, sök skydd hos Allah och följ icke de icke troendes och hycklarnas *önskningar*. Allah är sannerligen Allvetande, Vis.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ
وَالْمُنَافِقِينَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ②

3. Och följ det som har uppenbarats till dig från din Herre. Allah är sannerligen Vål Medveten om vad ni gör.

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۗ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ③

4. Och sätt din lit till Allah, och Allah är tillräcklig som Beskyddare.

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۗ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ④

5. Icke för någon människa har Allah skapat två hjärtan i hennes bröst, icke heller har Han gjort era hustrur till era mödrar enbart för att ni bemöter dem som era mödrar och därigenom avstår från att upprätthålla den äkten-skapliga relationen, icke heller har Han gjort dem som ni adopterar till era *verkliga* söner. Dessa är *enbart* ord från era munnar, men Allah kungör sanningen och Han vägleder till den *rätta* vägen.

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ ۚ
وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمْ أُمَّيًّا تُظْهِرُونَ
مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ ۚ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ
أَبْنَاءَكُمْ ۗ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ۗ
وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ⑤

6. Kalla dem vid deras faders namn, det är mer passande i Allahs ögon. Men om ni icke känner deras fäder, då är de era trosbröder och era vänner. Och det vilar inget klander över er för något omedvetet misstag som ni kan ha gjort förutom det som era hjärtan medvetet längtade efter.

أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ ۚ
فَإِنْ لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاخْوَانِكُمْ فِي
الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ ۗ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ ۗ وَلَكِنْ مَا تَعَدَّتْ

Och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

7. Profeten är närmare de troende än deras egna jag och hans hustrur är *som* mödrar för dem. Och vissa blodsförvanter är närmare varandra än *andra* bland de troende och bland emigranterna enligt Allahs bok, utom beträffande de frivilliga ynnestbevis ni kanske ger era bästa vänner på ett fint sätt. Detta är det som är uppskrivet i boken.

8. Och *kom ihåg* när Vi slöt förbund med profeterna och med dig och med Noak och Abraham och Moses och Jesus, Marias son, och Vi slöt *sannerligen* ett högtidligt förbund med dem,

9. om att Han kan fråga de sannfärdiga om deras sannfärdighet. Och för de icke troende har Han berett ett plågsamt straff.

R.2

10. Å, ni som tror, kom ihåg Allahs ynnest över er när härskaror kom emot er, och Vi sände en vind och härskaror som ni icke såg, emot dem. Och Allah ser vad ni gör.

11. När de överföll er ovanifrån och underifrån, och när *era* blickar blev förvirrade och *era* hjärtan flög till halsgroparna och ni tänkte *varjehanda* tankar om Allah.

قُلُوبِكُمْ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ①

النَّبِيِّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ
وَأَزْوَاجَهُ أُمَّهَاتُهُمْ ۗ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ
بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا
إِلَىٰ أَوْلِيَّيَكُم مَّعْرُوفًا ۗ كَانَ ذَلِكَ
فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ⑤

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنكَ
وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ
ابْنِ مَرْيَمَ ۖ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ⑧

لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صَدَقِهِمْ ۚ وَأَعَدَّ
لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ⑥

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا ۗ وَكَانَ
اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ⑩

إِذْ جَاءَ وَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ
مِنْكُمْ ۖ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ
الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ ۖ وَتَنْظُرُونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا ⑪

12. Där och då prövades de troende hårt och de skakades om med en våldsamt skakning.

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ۝۱۲

13. Och när hycklarna och de i vilkas hjärtan det finns en sjukdom, sade: ”Allah och Hans sändebud lovade oss bara en synvilla,”

وَإِذ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ۝۱۳

14. och när en grupp av dem sade: ”Å, Jathribs folk, ni kan omöjligen stå emot fienden, vänd därför om.”* Och en avdelning av dem bad till och med Profeten om tillstånd och sade: ”Våra hus är utsatta och försvarslösa” fastän de i sanning icke var utsatta. De försökte bara fly undan.

وَإِذ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ ۗ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ۝۱۴

15. Och om fienden skulle ha påverkat dem genom att tränga in i staden från dess omgivningar och om de sedan ombetts att delta i stridigheterna, skulle de omedelbart ha gjort så, och de skulle icke ha dröjt kvar i sina hus mer än litet grand.

وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوا الْفِتْنَةَ لَأْتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا ۝۱۵

16. Och de hade förvisso redan slutit förbund med Allah om att de icke skulle vända sina ryggar till. Och man måste stå till svars för ett förbund med Allah.

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْأَدْبَارَ ۗ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ۝۱۶

17. Säg: ”Flykt skall icke gagna er om ni flyr från död eller slakt, och till och med då kommer ni endast att kunna glädja er helt litet.”

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِن فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذْ لَا تَمْتَحُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝۱۷

*33:14 Medina (*madīna*) var känt under namnet Jathrib före migrationen (*hidjra*).

18. Säg: ”Vem är det som kan rädda er från Allah om det är Hans önskan att göra er skada, eller om det är Hans önskan att visa er barmhärtighet?” Och de kommer icke att finna sig någon annan vän eller hjälpare än Allah.

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُم مِّنَ اللَّهِ
إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سَوْءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً
وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا
وَلَا نَصِيرًا ⑱

19. Allah känner sannerligen dem av er som hindrar människor och som säger till sina bröder: Kom till oss, och de *själva* icke kommer till striden, utom *mycket* sällan,

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ
لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا ۚ وَلَا يَأْتُونَ
الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ⑲

20. och är snåla beträffande er. Men när faran kommer ser du dem se mot dig och deras ögon rullar som på en som svimmar på grund av att döden *nalkas*. Men när fruktan har gått över angriper de er med skarpa tungor, och är giriga efter ägodelar. Dessa har aldrig trott, så Allah har gjort deras gärningar utan all kraft och verkan. Och det är lätt för Allah.

أَشْحَةً عَلَيْكُمْ ۚ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ
رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ
كَالَّذِي يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَإِذَا
ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِالنِّسَةِ حِدَادٍ
أَشْحَةً عَلَى الْخَيْرِ ۚ أُولَٰئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا
فَأَحْطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ ۗ وَكَانَ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ⑳

21. De tror att de invaderande stammarna icke har gått iväg, och om stammarna skulle invadera igen, skulle de önska att de levde bland nomaderna i öknen och bad om nyheter om er. Och om de var bland er, skulle de icke strida, utom *helt* litet.

يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا ۚ وَإِنْ
يَأْتِ الْأَحْزَابَ يَوَدُّوْنَ لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ
فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ ۗ
وَإِنْ لَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ㉑

R.3

22. Ni har sannerligen en utmärkt förebild i Allahs Profet, för

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ

den som fruktar Allah och den yttersta dagen och som kommer ihåg Allah mycket.

حَسَنَةً لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿١١﴾

23. Och när de troende såg de samlade horderna sade de: Detta är vad Allah och Hans sändebud har lovat oss, och Allah och Hans sändebud talade sanning. Och det bara ökade deras tro och underkastelse.

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ لَقُوا
هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ
اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا
وَتَسْلِيمًا ﴿١٢﴾

24. Bland de troende finns människor som har varit trofasta mot förbundet som de har slutit med Allah. Det finns *några* av dem som har uppfyllt sin trohetsed och det finns *andra* som *fortfarande* väntar, och de har icke alls ändrat sig,

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا
اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ
وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا
تَبْدِيلًا ﴿١٣﴾

25. så att Allah kan belöna de sannfärdiga för deras sanning och straffa hycklarna om Han så önskar, eller vända Sig till dem i barmhärtighet. Allah är sannerligen Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ
الْمُنْفِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۗ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٤﴾

26. Och Allah vände de icke troende tillbaka i deras raseri; de samlade inget gott. Och Allah räckte till för de troende i deras kamp. Allah är Stark, Mäktig.

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَأْلُوا
خَيْرًا ۗ وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ ۗ
وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيمًا ﴿١٥﴾

27. Och Han förde dem som hade hjälpt dem av bokens folk, ned från deras fästningar och satte skräck i deras hjärtan. Några

وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ
أَهْلِ الْكُتَيْبِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ

dräpte ni och några tog ni till fånga.

فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ
وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٧﴾

28. Och Han lät er ärva deras land och deras hus och deras ägodelar och ett land på vilket ni ännu icke hade satt er fot. Och Allah har makt över allting.

وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ
وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطَّعُوهَا ط
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٨﴾

R.4

29. Å, Profet! Säg till dina hustrur: ”Om ni önskar detta jordiska liv och dess prydnad, kom då, jag kommer att ge er ett underhåll och låta er gå på ett lämpligt sätt,

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكِ إِن كُنْتُمْ
تُرِيدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ
أُمْتِعْكَنَّ وَأَسْرِحْكَنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٩﴾

30. men om ni önskar Allah och Hans sändebud och ett hem i det tillkommande, då har Allah förvisso berett en stor belöning för dem av er som handlar väl.”

وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ
الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ
أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٠﴾

31. Å, hustrur till Profeten! Om någon av er skulle göra sig skyldig till *någoting* som uppenbart motstrider ett gott uppförande, kommer straffet att fördubblas för henne. Och det är lätt för Allah.

يُنْسَاءُ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ
مُّبِينَةٍ يُضَعَّفُ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ط
وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣١﴾

Del 22

32. Men för den av er som är lydig mot Allah och Hans sändebud och gör goda gärningar, skall Vi belöna dubbelt och Vi har berett en hedervärd försörjning för henne.

وَمَنْ يَتَّقِنِي مِنْكُنَّ لِلهِ وَرَسُولِهِ
وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِيهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ ل
وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣٢﴾

33. Å, hustrur till Profeten! Om ni är rättfärdiga, är ni icke lika några *andra* kvinnor. Så var icke för mjuka i ert tal, så att icke den,

يُنْسَاءُ النَّبِيِّ نَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنْ
اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ

i vars hjärta det finns en sjukdom, skall känna sig frestad, och tala på ett tillbörligt sätt.

الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقَلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٣٣﴾

34. Och stanna i era hus med *värdighet* och blotta icke er *skönhet* likt blottandet under okunnighetens tidigare dagar, och förrätta bönen och betala Zakát och lyd Allah och Hans sändebud. Allah önskar förvisso att undanröja *all* orenhet från er, å, *ni* medlemmar av hushållet, och att göra er fullständigt rena.

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ
الْبَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ
الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ إِنَّمَا يُرِيدُ
اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ
وَيُطَهِّرَكُمُ تَطْهِيرًا ﴿٣٤﴾

35. Och kom ihåg det som har lästs upp i era hus om Allahs tecken och visheten. Allah är sannerligen Insiktsfull, Allt Underkunnig.

وَأذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ
عَ وَالْحِكْمَةَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٥﴾

R.5

36. Män som underkastar sig *Gud* och kvinnor som underkastar sig *Honom*, och troende män och troende kvinnor, och lydiga män och lydiga kvinnor, och sannfärdiga män och sannfärdiga kvinnor, och män som är ståndaktiga *i sin tro* och ståndaktiga kvinnor, och män som är ödmjuka och kvinnor som är ödmjuka, och män som ger almosor och kvinnor som ger almosor, och män som fastar och kvinnor som fastar, och män som vaktar på sin dygd och kvinnor som vaktar *på sin dygd*, och män som kommer ihåg Allah mycket och kvinnor som kommer ihåg *Honom*, för dem *alla* har Allah förvisso berett förlåtelse och en stor belöning.

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَنَاتِينَ وَالْقَنَاتِ
وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ
وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَشِيعِينَ وَالْخَشِيعَاتِ
وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّابِغِينَ
وَالصَّابِغَاتِ وَالْحَفِظِينَ وَالْحَفِظَاتِ فَرُوجَهُمْ
وَالْحَفِظَاتِ وَالذَّكِرِينَ ۗ اللَّهُ كَثِيرًا
وَالذَّكِرَاتِ ۗ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً
وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٦﴾

37. Och det passar sig icke för en troende man och en troende kvinna att de skulle följa sitt *eget* val i frågor rörande dem, när Allah och Hans sändebud har angivit en sak. Och den som är olydig mot Allah och Hans sändebud irrar förvisso bort i uppenbar villfarelse.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا ﴿٣٧﴾

38. Och *kom ihåg* när du sade till den över vilken Allah hade skänkt ynnestbevis och som även du visat nåd: "Behåll din hustru för dig själv och frukta Allah," och du gömde det i ditt hjärta som Allah skulle föra fram i ljuset och du fruktade folket fastän Allah har större rätt till att du skulle frukta Honom. Sedan när Zaid hade verkställt sin önskan beträffande henne *genom att skilja sig från henne*, förenade Vi henne i äktenskap med dig, så att det icke skall finnas några svårigheter för de troende med avseende på *äktenskap med* deras adoptivsöners hustrur efter det att de har verkställt sina önskningar beträffande dem. Och Allahs påbud måste gå i uppfyllelse.

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطْرًا زَوَّجْنَاكَ يَكْفَى لَكُمْ إِصْرًا وَإِن يَدْرَأْكُمْ إِلَى النَّاسِ فَادْتُمِرُوا بِهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾

39. Inget klander kan vidlåta Profeten beträffande det som Allah har ålagt honom. Sådan var sannerligen Allahs sätt mot dem som har levt förut, och Allahs befallning är ett fast föreskrivet påbud,

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٩﴾

40. de som framförde Allahs budskap och fruktade Honom, och icke fruktade någon utom Allah. Och Allah är tillräcklig som Räkenskapshållare.

الَّذِينَ يَبْلُغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٤٠﴾

41. Muḥammad är icke far till någon av era män, men *han* är Allahs sändebud och Profeternas insegel och Allah har full kännedom om alla ting.

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ
وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ
وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ٤١

R.6

42. Å, ni som tror! Kom ihåg Allah med en myckenhet av ihågkomelse,

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا
كَثِيرًا ٤٢

43. och lovprisa Honom morgon och afton.

وَسَبِّحْهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ٤٣

44. Det är Han Som sänder ned välsignelser över er, och så gör Hans änglar på *det* att Han måste föra er fram från alla *slag* av mörker in i ljuset. Och Han är Barmhärtig mot de troende.

هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ
لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ
بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ٤٤

45. Deras hälsning på den dagen när de möter Honom kommer att vara "fred". Och Han har berett en hedervärd belöning för dem.

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ ۗ وَآعَدَ
لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ٤٥

46. Å, Profet! Vi har i sanning sänt dig som ett vittne och en bärare av glädjebudskap och en varnare,

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا
وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ٤٦

47. och som en som kallar till Allah genom Hans befallning och som en lysande lampa.

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُّنِيرًا ٤٧

48. Och kungör för de troende de glada budskapen om att de kommer att få en stor ynnest av Allah.

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُم مِّنَ اللَّهِ
فَضْلًا كَبِيرًا ٤٨

49. Och följ icke de icke troende och hycklarna och ha överseende med deras förtretligheter och sätt din lit till Allah, ty Allah är tillräcklig som Beskyddare.

وَلَا تَطْعَمُ الْكُفْرَيْنَ وَالْمُنْفِقِينَ وَدَعَّ
أَذْهُمُ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ

وَكَيْلًا ٤٩

50. Å, ni som tror! När ni äktar troende kvinnor och sedan skiljer er från dem innan ni har rört dem, då har ni ingen rätt rörande dem beträffande den föreskrivna väntetiden som ni beräknar. Så ge dem ett underhåll och sänd iväg dem på ett passande sätt.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ
تَمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا
لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا
فَمِعُوهُنَّ وَسَرَّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ٥٠

51. Å, Profet! För dig har Vi gjort dina hustrur lagliga, till vilka du har betalat deras brudgåvor, och dem som dina högerhänder besitter bland dem som Allah har givit dig i krigsbyte, och din farbrors döttrar och dina fastrars döttrar och din morbrors döttrar och dina mostrars döttrar som har utvandrat med dig, och vilken annan troende kvinna som helst, om hon erbjuder sig själv till äktenskap med Profeten, såvida Profeten önskar äkta henne. Denna tillåtelse är endast för dig och icke för andra troende, Vi har redan tillkännagivit vad Vi har påbjudit dem beträffande deras hustrur och dem som deras högerhänder besitter, för att det icke skall finnas någon svårighet för dig att utföra ditt arbete. Och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ
الَّتِي آتَيْتَ أُجُورَهُنَّ وَ مَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ
عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ
وَ بَنَاتِ خَلَّتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ
وَ امْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ
إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ
مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا
عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَ مَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ
وَ كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ٥١

52. Du kan avstå från att gifta dig med vem som helst av dem om du så önskar och du kan ta emot vem du än behagar till dig. Och

تُرْجَى مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَ تُؤَيَّ إِلَيْكَ
مَنْ تَشَاءُ ٥٢ وَ مَنْ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ

om du önskar att ta tillbaka någon av dem som du låtit gå vilar inget klander över dig. Det blir snarare en lisa för deras ögon så att de icke måtte sörja, utan att alla måtte bli belättna med det som du har givit dem. Och Allah vet vad som finns i era hjärtan, och Allah är Allvetande, Fördragsam.

53. Det är icke tillåtet för dig att äkta kvinnor efter det, icke heller att byta ut dem mot andra hustrur, även om deras skönhet behagar dig, utom någon som din högerhand besitter. Och Allah är Vaksam över alla ting.

R.7

54. Å, ni som tror! Träd icke in i Profetens hus såvida ni icke blivit inbjudna till en måltid, och inte ens då så tidigt innan maten har blivit tillagad. Men träd in när ni är inbjudna, och när ni intagit er måltid, skingra er utan att försöka inleda samtal. Det vållar Profeten besvär och han känner sig blyg för att be er gå, men Allah är icke för blyg för att säga det som är sant. Och när ni ber dem (Profetens hustrur) om något, stå bakom ett förhänge och be dem. Det är renare för era hjärtan och för deras hjärtan. Och det lämpar sig icke för er att vålla Allahs sändebud besvär, icke heller att ni någonsin skulle äkta hans hustrur efter honom. Det är sannerligen något ohyggligt i Allahs ögon.

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقَرَّ
أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ
بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلَّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا
فِي قُلُوبِكُمْ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ۝٥٣

لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدِ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ
بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ
إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ۝٥٣

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ
إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرٍ
نُظِرِينَ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ
فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا
مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ ۗ إِنَّ ذِكْرَكُمْ كَانَ
يُؤْذَى النَّبِيِّ فَيَسْتَحِي مِنْكُمْ ۗ وَاللَّهُ لَا
يَسْتَحِي مِنَ الْحَقِّ ۗ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ
مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ۗ
ذِكْرُكُمْ أَظْهَرَ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبَهُنَّ ۗ وَمَا
كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ
تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا ۗ إِنَّ
ذِكْرَكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ۝٥٤

55. Allah känner alla ting väl vare sig ni visar något eller döljer det.

إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٥﴾

56. Det vilar inget klander över dem *i detta avseende* beträffande deras fäder eller deras söner eller deras bröder eller deras brorsöner eller deras systersöner eller deras kvinnor eller kvinnor som deras högerhänder besitter, Och frukta Allah, å, ni Profetens hustrur, Allah är sannerligen Vittne över allt.

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ
وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا
أَبْنَاءَ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَاءِهِنَّ وَلَا مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ ۚ وَاتَّقِينَ اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٦﴾

57. Allah och Hans änglar sänder ned välsignelser över Profeten. Å, ni som tror, ni bör också nedkalla välsignelser över honom och hälsa honom med fridshälsningar.

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ ۗ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا
تَسْلِيمًا ﴿٥٧﴾

58. Sannerligen, de som förtretar Allah och Hans sändebud, dem har Allah förbannat i denna världen och i den tillkommande, och Han har berett ett förödmjukande straff för dem.

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ
اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا
مُّهِينًا ﴿٥٨﴾

59. Och de som smädar troende män och troende kvinnor för det de icke förtjänat, skall bära skulden till förtal och en uppenbar synd.

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا
بِغَيْرِ مُبِينًا ﴿٥٩﴾

R.8

60. Å, Profet! Säg till dina hustrur och dina döttrar och de troendes kvinnor att de skall dra fram sina ytterkappor från huvudena och över ansiktena. Det är mer troligt att de *sålunda* blir igenkända och icke förolämpade. Och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ
وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ
جَلَابِيبِهِنَّ ۗ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا
يُؤْذَيْنَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦٠﴾

61. Om hycklarna och de i vilkas hjärtan det finns en sjukdom och de som sprider grundlösa rykten i staden icke hör upp, skall Vi förvisso, låta dig stå emot dem, sedan kommer de icke att dröja kvar runt dig utom för ett litet tag.

لَيْسَ لَمْ يَنْتَهَ الْمُفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ نَخْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ۝١١

62. Då kommer de att bli fördömda. Var helst de återfinns kommer de att bli gripna och huggna i stycken.

مَلْعُونِينَ أَيْمَانُهُمْ يَمْسُرُهُمْ وَالْمُنَافِقِينَ كَانُوا كَذِبًا ۝١٢

63. Sådant har Allahs sätt varit beträffande dem som gick bort tidigare och du kommer aldrig att finna någon förändring i Allahs sätt.

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۝١٣

64. Folk frågar dig beträffande timmen. Säg: "Kännedomen om den finns bara hos Allah." Och vad kommer att låta dig veta att timmen måhända är nära?

سَأَلَكِ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ۝١٤

65. Allah har förvisso, fördömt de icke troende och har berett en flammande eld för dem,

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكُفْرِينَ وَاعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ۝١٥

66. i vilken de kommer att förbli för alltid. De kommer icke att finna någon vän eller hjälpare i den.

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝١٦

67. På den dagen när deras ansikten vänds om i elden kommer de att säga: "Å, om vi ändå hade lytt Allah och lytt sändebudet!"

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ لَيْتَنَّا اطَّعْنَا اللَّهَ وَاطَّعْنَا الرَّسُولَ ۝١٧

68. Och de kommer att säga: "Vår Herre, vi lydte våra ledare och våra stora, och de vilseledde oss från vägen,

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَّعْنَا سَادَتَنَا وَكُبْرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا ۝١٨

69. vår Herre ge dem ett dubbelt straff och förbanna dem med en mycket svår förbannelse.”

رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ
وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ٦٩

R.9

70. Å, ni som tror! Var icke lika dem som ansatte och smädade Moses. Allah frikallade honom från det de sade om honom. Och han var hedervärd i Allahs ögon.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
آذَوْا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ
عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ٧٠

71. Å, ni som tror, frukta Allah och tala uppriktigt.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا
سَدِيدًا ٧١

72. Han kommer att förändra era gärningar till det bättre och förlåta er era synder. Och vem helst som lyder Allah och Hans sändebud skall förvisso nå en överlägsen triumf.

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ ٧٢ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ٧٢

73. Vi erbjöd sannerligen den gudomliga lagens förtroende åt himlarna och jorden och bergen, men de vägrade bära den och var rädda för den. Men människan bar den. Hon var sannerligen alltför grym mot sig själv och obekymrad om konsekvenserna.

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا
وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ ٧٣ إِنَّهُ
كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ٧٣

74. Följden är att Allah kommer att straffa hycklande män och hycklande kvinnor och avgudadyrkande män och avgudadyrkande kvinnor. Men Allah vänder Sig i barmhärtighet mot troende män och troende kvinnor, och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ٧٤ وَكَانَ اللَّهُ
عَزِيزًا غَفُورًا رَحِيمًا ٧٤

Kapitel 34 SABÁ'

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller femtiofem verser.

Kapitlet inleds med en vers som fastställer att all lovprisning tillkommer Allah, Konungen över himlarna; även jorden sjunger Hans lovsång och så ska även ske i det tillkommande. Här finns en klar hänvisning om att det under den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, epok kommer hans sanna anhängare att fylla himmel och jord med Guds lovsång.

Sedan förklaras begreppet "berg", vilket här bland annat betyder hårdföra bergsfolk, och det var således inte bergen som underkastade sig profeten David, frid vare med honom, utan de hårdföra folkslag som bodde på bergen. De berg som omnämns i slutet av det föregående kapitlet har således förtydligats här.

Sedan förklaras begreppet Djinn. De som underkastade sig profeten David, frid vare med honom, och profeten Salomon, frid vare med honom, och som fick utföra mycket tunga arbeten, beskrivs som mänskliga Djinner. Dessa är inte sådana Djinner som allmänheten tror är skapade av eld. Eld slocknar så fort vatten vidrör den, men beträffande dessa Djinner står det på ett ställe i den Ädla Qur'anen att de brukade dyka i vattnet för att söka efter pärlor. Detta skulle inte ha varit möjligt om de varit gjorda av eld.

För det andra står det att dessa Djinner var bundna i kedjor, fastän Djinner av eld inte kan bindas på detta sätt. Allt detta fick Davids folk och avkomma att visa sin tacksamhet. Profeten Salomon, frid vare med honom, som i högsta grad var Davids fysiska och andliga avkomma, visade prov på denna

tacksamhet. Men då profeten Salomon, frid vare med honom, informerades om att hans son och arvinge skulle vara som en kropp som saknade andlighet så bad han: *Å, Gud! I sådana fall ber jag att detta kungarike ska störtas under hans välde. Jag har inget behag av detta världsliga kungarike.* Händelseutvecklingen skulle visa att dessa ord skulle komma att besannas. När profeten Salomons, frid vare med honom, son tillträdde makten och de hårdföra bergsfolken fick kännedom om att en kung utan vishet tillsatts över dem, så gjorde de uppror och störtade profeten Salomons, frid vare med honom, världsliga kungarike.

När enorma kungariken störtar brukar dess medborgare glömma bort den inbördes kärlek och sin önskan att leva intill varandra, och istället falla offer för hat och en önskan om att leva långt ifrån varandra. Under sådana omständigheter blir de en del av historien och de krossas under Guds vredes kvarn. Avstånden mellan deras bosättningar ökar till den grad att en underlig ödemark uppstår mellan dem och buskiga växter frodas där det tidigare funnits storslagna trädgårdar och åkermarker.

Den lära om tålmod och ståndfasthet som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, gavs i slutet av det föregående kapitlet upprepas här och den Heliga Profeten uppmanas att under alla omständigheter visa tålmod. Hans hjärta gavs det enorma glädjebudskapet att tidigare storslagna imperier var jämförelsevis små folk, men att Gud har tilldelat den Helige Profeten hela världens andliga kungadöme.

Därefter görs motståndarna uppmärksamma på att de bör eftertrakta Guds beslut genom bön; att de ensamma eller parvis ska ställa sig inför Gud i bön, och sedan fundera över om den prins av kunskap och vishet, som den Heliga Qur'anen uppenbarades för, verkligen skulle kunna vara en dåre?

Sedan säger Allah till den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att han bör fundera över den situation när de icke troende kommer att bli mycket ängsliga, och denna ängslan kommer att vara obotlig, och att de då kommer att gripas från en mycket nära belägen plats. Denna plats avser deras halspulsåder, och innebär att de kommer att utsättas för ett smärtsamt straff som kommer inifrån dem själva. I nästa vers visas med en avlägsen plats som exempel att det är avlägset att tro att dessa människor kommer att ångra sina synder. När de inte ångrat sig efter de händelser som de upplevt, hur ska de då göra detta av fruktan för Allahs straff, vilket de uppfattar vara mycket avlägset? Det läggs alltid ut ett hinder mellan sådana förnekare och deras sinnliga begär, så som det skett med förnekare som levt före dem, men de förblir alltid svävande i tvivel.

Sura SABÁ'
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. All pris tillkommer Allah, och allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden tillhör Hon-om. Och Hans är all lovprisning i det tillkommande, och Han är den Vise, den Allt Medvetne.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ ٢
وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ①

3. Han vet vad som går in i jorden och vad som kommer fram ur den, och vad som kommer ned från himlen och vad som stiger upp till den och Han är Barmhärtig, Synnerligen Förlåtande.

يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا
وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ٣
وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ②

4. Och de som icke tror säger: ”Timmen kommer aldrig att slå för oss.” Säg: ”Jo, vid min Herre, Som känner det osedda, den skall förvisso slå för er. Icke en atoms vikt i himlarna eller på jorden eller någonting mindre eller större än det undgår Honom, utan *allt finns bevarat* i en åskådlig bok,

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ ٤
قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ ٥ لَعَلِمِ الْغَيْبِ ٦
لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ
وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ
وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ④

5. så att Han kan belöna dem som tror och gör rättfärdiga gärningar. Det är dessa som kommer att få förlåtelse och en hedervärd försörjning.”

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ٥
أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ٦ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ⑤

6. Men *beträffande* dem som kämpar emot Våra tecken och försöker omintetgöra *Våra planer*, det är för dem som plågan av ett smärtsamt straff kommer att finnas.

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ ٧ أُولَٰئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٍ ⑥

7. Och de som har givits kunskap ser att det som har uppenbarats för dig från din Herre är sanningen, och att den vägleder till den Mäktiges, den Prisivärdes stig.

وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنزِلَ
إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ لَا وَيَهْدِي
إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ⑤

8. Och de som icke tror säger: ”Skall vi visa er en man som kommer att säga till er att när ni lösts upp i partiklar, kommer ni att *uppväckas* som en ny skapelse?”

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَى
رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمْرَقٍ
لَا إِنْكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ⑥

9. Har han smitt en lögn mot Allah eller har han drabbats av galenskap?” Nej, men det är de som icke tror på det tillkommande som lider av straffet och har farit alltför långt vilse.

أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ ٭ بَلِ
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ
وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ⑦

10. Ser de icke det som är före dem och det som är bakom dem av himlen och jorden? Om Vi behagade kunde Vi låta jorden sjunka med dem eller låta några bitar av himlen falla ned över dem. I det finns det sannerligen ett tecken för varje botfärdig tjänare.

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَمَا خَلْفَهُمْ مِنْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ٭
إِنْ نَشَاءُ نَحْشِفْ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نَسْقِطْ
عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ ٭ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَعَلَّةً لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ⑧

R.2

11. Och Vi skänkte förvisso David nåd från Oss: ”Å, ni berg, vänd ni er tillsammans med honom mot Gud med full underkastelse, och å fåglar *ni också*.” Och Vi gjorde järnet mjukt för honom,

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا ٭ يُجِبَالٌ أَوْبِي
مَعَهُ وَالطَّيْرِ ٭ وَآتَيْنَاهُ الْحَدِيدَ ⑨

12. och Vi sade: ”Gör du hellånga brynjor, gör maskorna av lämplig

إِنْ أَعْمَلُ سُبُغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ

storlek. Och gör rättfärdiga gärningar. Jag ser förvisso allt som ni gör.”

وَأَعْمَلُوا صَالِحًا ۗ إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿١٧﴾

13. Och vinden *underkastade* Vi Salomon, dess morgonfläkt var en månads *resa* och dess aftonfärd var *också* en månads *resa*. Och vi lät en källa av smält koppar flöda för honom. Och bland Djinnerna fanns *några* som arbetade för honom, genom hans Herres befallning. Och *Vi hade sagt till dem att* om någon av dem vände sig bort från Vår befallning, skulle Vi låta honom smaka den brännande eldens straff.

وَالسَّيْمِنَ الرِّيحِ غُدُوَهَا شَهْرًا
وَرَوْاحَهَا شَهْرًا ۖ وَأَسْلَنَّا لَهُ عَيْنَ
الْقَطْرِ ۗ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ
بِإِذْنِ رَبِّهِ ۗ وَمَن يَزِغْ مِنْهُمُ عَن أَمْرِنَا
نَذْفِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٨﴾

14. De tillverkade det han önska- de för honom, palats och statyer och behållare *stora* som bassänger och stora kokkärl fastgjorda på sina platser. Och *Vi sade*: ”Arbeta tacksamt ni alla i Davids Hus,” men *bara* få av Mina tjänare är tacksamma.

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَّحَارِبٍ
وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ
رُّسِيَّتٍ ۗ إِعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا ۗ
وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٩﴾

15. Och när Vi kungjorde hans (Salomons) död, antydde ingen- ting för dem att han var död, utom en mask från jorden som åt upp hans stav.* Så när den föll omkull insåg Djinnerna klart att om de hade känt till det osedda, skulle de icke ha blivit kvar i ett nesligt och smärtsamt tillstånd.

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى
مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَاتِهِ ۗ
فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَن لَّو كَانُوا
يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ
الْمُهِينِ ﴿٢٠﴾

*34:15 Uttrycket ”en mask” (دَابَّةٌ *dábba*) tillämpas på alla former av djurliv. Översättningen ”en mask från jorden” bör därför anses vara metaforisk och inte ordagrann. Detta syftar på Salomons son som inte ärvde en enda av de andliga egenskaper eller den statskonst som utmärkte hans ädle far. Under sonens styre klarnade det gradvis för de mäktiga ledarna, Djinnerna, som underkastats och kuvats av Solomon, att Salomon nu i realiteten var död. De genomförde ett framgångsrikt uppror mot staten och splittrade det stora imperiet.

16. Det fanns sannerligen ett tecken i deras hemland för Sabá', två trädgårdar, *en* till höger och *en* till vänster. "Åt av er Herres gåvor och tacka Honom. Ett bra land och en Synnerligen Förlåtande Herre."

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَيْنِ
عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُّوا مِنْ
رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ ۗ بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ
وَرَبُّ غَفُورٌ ۝١٦

17. Men de vände sig bort, så Vi sände en våldsam flodvåg mot dem från en brusten damm. Och istället för deras två trädgårdar gav Vi dem två trädgårdar som bar bittra frukter och tamarisker och några få Sidr-träd.

فَاعْرُضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ
وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أُكْلِ
خَمْطٍ وَآثِلٍ وَشِيٍّ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ۝١٧

18. Sålunda vedergällde Vi dem för deras otacksamhet, och ingen annan än de otacksamma vedergäller Vi på detta sätt.

ذَلِكَ جَزَايُهُمْ بِمَا كَفَرُوا ۗ وَهَلْ نُجْزِي
إِلَّا الْكَافِرَ ۝١٨

19. Och mellan dem och de städer som Vi hade välsignat placerade Vi *andra* städer som var påfallande synliga, och Vi fastställde lätta dagsresor mellan dem och sade: "Res i trygghet mellan dem om natten och om dagen."

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَىٰ الَّتِي بَرَكْنَا
فِيهَا قُرَىٰ ظَاهِرَةً ۗ وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ ۗ
سَيْرُوا فِيهَا لِيَالِي ۖ وَأَيَّامًا آمِنِينَ ۝١٩

20. Men de sade: "Vår Herre, lägg större avstånd mellan våra resors *hållplatser*." Och de gjorde sig själva orätt. Så Vi gjorde dem till ordstäv och Vi bröt dem i bitar, ett fullständigt sönderbrytande. I det finns det sannerligen tecken för varje ståndaktig och tacksam person.

فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ
كُلَّ مَمْرَقٍ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ
شَكُورٍ ۝٢٠

21. Och Iblis fann sin uppskattning sann beträffande dem, så de följde honom, *alla* utom en grupp *sanna* troende.

وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ
فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝٢١

22. Och han hade ingen makt över dem, men det var *avsett* så, på det att Vi måtte särskilja dem som trodde på det tillkommande från dem som svävade i tvivel om det. Och din Herre är Den som Bevarar alla ting.

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ اِلَّا لِنَعْلَمَ
مَنْ يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي
شَكٍّ ۗ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ۝٢٢

R.3

23. Säg: "Kalla på dem som ni hävdar *vara gudar* istället för Allah. De råder icke *ens* över en atoms vikt i himlarna eller på jorden, icke heller har de någon del i någondera, icke heller har Han någon hjälpare bland dem."

قُلِ ادْعُوا الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ
لَا يَمْلِكُوْنَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا
فِي الْاَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيْهِمَا مِنْ شَرِكٍ
وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّنْ ظٰهِرٍ ۝٢٣

24. Ingen medling tjänar något till hos Honom utom den som Han tillåter *det* från, förrän deras hjärtan har befriats från bävan, kommer att säga: "Vad är det som er Herre sade?" De (sändebuden) kommer att svara: "Sanningen." Och Han är den Höge, den Store.

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ اِلَّا لِمَنْ اٰذِنَ لَهُ
حَتّٰى اِذَا فُرِعَ عَنْ قُلُوْبِهِمْ قَالُوْا مَاذَا
قَالَ رَبُّكُمْ ۗ قَالُوْا الْحَقُّ ۗ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْكَبِيْرُ ۝٢٤

25. Säg: "Vem förser er med uppehälle från himlarna och jorden?" Säg: "Allah. Antingen vi eller ni är rätt vägleda eller svävar i uppenbar villfarelse."

قُلْ مَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ ۗ قُلِ اللّٰهُ ۗ وَاِنَّا اَوْ اِيَّاكُمْ
لَعَلٰى هٰدِيْٓ اَوْ فِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝٢٥

26. Säg: "Ni kommer icke att bli ställda till svars för våra synder, icke heller kommer vi att tillfrågas om vad ni gör."

قُلْ لَا تَسْأَلُوْنَ عَمَّا اَجْرَمْنَا وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا
تَعْمَلُوْنَ ۝٢٦

27. Säg: "Vår Herre kommer att samla ihop oss alla, då kommer Han att döma mellan oss med sanning, och Han är den *Bäste* Domaren, den Allvetande."

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا
بِالْحَقِّ ۗ وَهُوَ الْفَتّٰحُ الْعَلِيْمُ ۝٢٧

28. Säg: "Visa mig dem som ni har förenat med Honom som jämlika. Nej! *Det kan ni icke*, ty Han är Allah, den Mäktige, den Vise."

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ
كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٨﴾

29. Och Vi har icke sänt dig utom som en bärare av glädjebudskap och som en varnare för hela mänskligheten, men de flesta människor vet det icke.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا
وَّنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾

30. Och de säger: "När kommer detta löfte att *verkställas* om ni är sannfärdiga?"

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٣٠﴾

31. Säg: "För er finns löftet om en dag vilken ni icke för ett enda ögonblick kan dröja er bortafrån, icke heller kan ni gå *den* i förväg."

قُلْ لَّكُمْ مَّيْعَادٌ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ
يَوْمَ سَاعَةٍ وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣١﴾

R.4

32. Och de som icke tror säger: "Vi kommer aldrig att tro på denna Qur'an eller på det som var före den." Om du bara kunde se när syndarna kommer att bli tvungna att stå inför sin Herre, och lägga skulden på varandra? De som ansågs svaga kommer att säga till dem som var högmodiga: "Hade det icke varit för er, skulle vi förvisso ha varit troende."

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا
الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ وَلَوْ تَرَى
إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ
يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ
الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣٢﴾

33. De som var högmodiga kommer att säga till dem som ansågs svaga: "Var det vi som höll er borta från vägledningen efter det att den hade kommit till er? Nej, det var ni själva som var skyldiga."

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا
أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ
جَاءَكُمْ ۗ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿٣٣﴾

34. Och de som ansågs svaga kommer att säga till dem som var högmodiga: "Nej, men det var *ert* intrigerande natt och dag, när ni bjöd oss att icke tro på Allah och att sätta upp likar vid Hans sida." Och de kommer att hemlighålla *sina* samvetskval när de ser straffet. Och beträffande dem som icke trodde skall Vi lägga kedjor runt deras halsar. De kommer icke att vedergällas utom för vad de har gjort.

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتُضِعِفُوا لِلَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُؤٌ آتِيلٌ وَالتَّهَارِ اِذْ
تَأْمُرُونَنَا اَنْ نَّكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهُ
اَنْدَادًا ۗ وَاَسْرُوا التَّدَامَةَ لَمَّا رَاُوا
العَذَابَ ۗ وَجَعَلْنَا الْاَعْلٰلَ فِيْ اَعْنَاقِ الَّذِينَ
كَفَرُوْا ۗ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا
يَعْمَلُوْنَ ﴿٣٤﴾

35. Och Vi sände aldrig en varnare till någon bygd utan att de välmående i den sade: "Vi tror förvisso icke på det med vilket ni har sänts."

وَمَا اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيْرٍ اِلَّا
قَالَ مُتْرَفُوْهَا ۗ اِنَّا بِمَا اُرْسِلْتُمْ بِهِ
كٰفِرُوْنَ ﴿٣٥﴾

36. Och de säger: "Vi har mer rikedom och barn, och vi kommer icke att bli straffade."

وَقَالُوْا نَحْنُ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًا ۗ وَمَا
نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ﴿٣٦﴾

37. Säg: "Min Herre utvidgar sannerligen underhållet för den Han behagar och minskar *det för den Han behagar*, men de flesta människor vet det icke."

قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ
وَيَقْدِرُ ۗ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٧﴾

R.5

38. Och det är varken er egendom eller era barn som kommer att föra er nära Oss i ställning, utan de som tror och gör goda gärningar kommer att få en dubbel belöning för vad de gjorde. Och i höga boningar kommer de att vara trygga.

وَمَا اَمْوَالِكُمْ وَّلَا اَوْلَادِكُمْ بِالَّتِي
تُقَرَّبُ بِكُمْ عِنْدَنَا رُفَى الْاِمْنِ وَاَمِنْ وَعَمِلَ
صٰلِحًا ۗ فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَزَآءٌ الضَّعْفِ
بِمَا عَمِلُوْا وَاَوْهَمُ فِي الْغُرْفَةِ اٰمُوْنَ ﴿٣٨﴾

39. Och när det gäller dem som försöker omintetgöra syftet med Våra tecken, så är det de som kommer att få möta straffet ansikte mot ansikte.

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ
فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٣٩﴾

40. Säg: ”Min Herre utvidgar förvisso underhållet för sådana av Sina tjänare som Han behagar och minskar det för sådana av dem som Han behagar. Och allt ni ger ut kommer Han att återställa, och Han är den Bäste av försörjare.”

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ ۖ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ
فَهُوَ يَخْلِفُهُ ۗ وَهُوَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ ﴿٤٠﴾

41. Och kom ihåg den dag när Han kommer att samla ihop dem alla, då kommer Han att säga till änglarna: ”Var det särskilt er som de tillbad?”

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ
لِلْمَلَائِكَةِ أَهَؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا
يَعْبُدُونَ ﴿٤١﴾

42. De kommer att säga: ”Helig är Du. Du är vår Beskyddare mot dem. Nej, men de tillbad Djinnerna, det var på dem som de flesta av dem trodde.”

قَالُوا سُبْحٰنَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِنْ دُونِهِمْ
بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرَهُمْ
بِهِمْ مَوْمُونٌ ﴿٤٢﴾

43. På denna dag kommer ni icke att ha någon makt varken att gagna eller skada varandra. Och Vi skall säga till dem som felade: ”Smaka ni den eldens straff som ni förnekade.”

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا
وَلَا ضَرًّا ۗ وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا
عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تَكْذِبُونَ ﴿٤٣﴾

44. Och när Våra uppenbara tecken läses upp för dem säger de: ”Detta är ingenting annat än en man som försöker vända er bort från det som era fäder tillbad.” Och de säger: ”Detta är ingenting annat än en uppdiktad lögn.” Och om sanningen säger de som icke tror när den kommer

وَإِذْ أَنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هٰذَا
إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانُوا
يَعْبُدُونَ أَبَاؤَكُمْ ۖ وَقَالُوا مَا هٰذَا إِلَّا
إِفْكٌ مُفْتَرَىٰ ۗ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

till dem: ”Detta är ingenting utom uppenbar magi.”

لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ ۗ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
مُّبِينٌ ﴿٤٤﴾

45. Och Vi gav dem inga böcker som de studerade, icke heller sände Vi dem någon varnare före dig.

وَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ كِتَابٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا
أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٥﴾

46. Och de som var före dem förkastade också sanningen och dessa har icke nått ens en tiondel av det som Vi gav dem, men de förkastade Mina sändebud som lögnare. Så hur fruktansvärd var icke förändringen Jag åstadkom.

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ وَمَا بَلَّغُوا
مَعْشَارَ مَا آتَيْنَهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي ۗ
فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٦﴾

R.6

47. Säg: ”Jag uppmanar er bara till att göra en enda sak: Att ni står upp inför Allah två eller ensamma och sedan tänker efter. Då kommer ni att inse att det icke finns något vansinne hos er följeslagare. För er är han bara den som varnar om ett överhängande svårt straff.”

قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۖ أَنْ تَقُومُوا
لِلَّهِ مَثَلِي ۖ وَفُرَادَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُونَ ۗ مَا
بَصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ ۗ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ
لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٧﴾

48. Säg: ”Vilken belöning jag än kan ha bett er om, låt den bli er. Min belöning finns bara hos Allah, och Han är ett Vittne över alla ting.”

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ۗ إِنْ
أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ ۗ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدٌ ﴿٤٨﴾

49. Säg: ”Min Herre slungar verkligen sanningen mot falskheten. Han är den Store Kännaren av det osedda.”

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَهْدِي لِبِالْحَقِّ عَلَامٌ
الْغُيُوبِ ﴿٤٩﴾

50. Säg: ”Sanningen har kommit och falskheten kunde varken starta upp eller mångfaldiga någonting.”

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيَنَّ الْبَاطِلُ
وَمَا يُعِيدُ ﴿٥٠﴾

51. Säg: ”Om jag gör fel, gör jag bara fel till min egen nackdel, och om jag är rätt vägledad beror det på det som min Herre har uppenbarat för mig. Han är sannerligen Allhörande, Nära.”

قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى
نَفْسِي ۚ وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحَىٰ
إِلَىٰ رَبِّي ۗ إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥١﴾

52. Kunde du bara se när de kommer att slås av fruktan! Då kommer det icke att finnas någon undanflykt, och de kommer att gripas från en plats nära intill.

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغُوا فَلَاقُوا ۖ وَأَخِذُوا
مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥٢﴾

53. Och de kommer att säga: ”Nu tror vi på det.” Men hur kan de uppnå *någon* tro på så stort avstånd?*

وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ ۚ وَآنَىٰ لَهُمُ التَّوَّشُّ
مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾

54. De hade sannerligen förkastat det tidigare, och ägnade sig åt vilda gissningar från en långt avlägsen plats.

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ ۚ وَيَقْذِفُونَ
بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٤﴾

55. Och en skiljemur kommer att placeras mellan dem och det de längtar efter, som det gjordes tidigare för deras likar. De befann sig förvisso också i oroande tvevelsmål.

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا
فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّنْ قَبْلُ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا
فِي شَكٍّ مَّرِيبٍ ﴿٥٥﴾

*34:53 Detta betyder enbart att då de tidigare tagit avstånd från tron, så kunde de inte komma till tro vid tidpunkten för straffet.

Kapitel 35

FÁTÍR

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och det innehåller fyrtiosex verser.

Även det här kapitlet inleds med frasen ”all lovprisning tillkommer Allah” på samma sätt som det tidigare. Det föregående kapitlet handlar om Allahs makt över himmel och jord och att hela universum ägnar sig åt att prisa Gud. Gud skapade himmel och jord från begynnelsen och dess skapelse inte var utan syfte. Den skapande Gudens nåd existerade före himlens och jordens skapelse och därför uppmanas man lovprisa Honom.

I den andra versen berättas det om de änglar som har två, tre eller fyra vingar. Detta betyder definitivt inte att änglar har några materiella vingar, utan det talas här om valensen, eller atomvärdet av all materia, vilket är grunden till alla kemiska reaktioner. Särskilt troende vetenskapsmän betonar att livet uppstod genom att koldioxidens fyra valenser genomgick en kemisk reaktion med annan materia, något som de kallar ”liv baserat på kol”. Denna vers i den Ädla Qur’anen förklarar att det finns änglar som vi ännu inte känner till, med fler vingar och genom dem kommer så enorma kemiska förändringar att uppstå att människan ännu inte ens kan föreställa sig deras omfattning.

I kapitlet talas ännu en gång om två hav, det ena med saltvatten och det andra med sötvatten, men det är ett underverk som Gud har skapat att köttet hos djuren i både det salta och i det söta vattnet är välsmakande och inte salt. Hur är det möjligt att en fisk som ständigt rör sig i det salta vattnet ändå inte har ett kött som är salt och alltså undgått effekterna

av det salta vattnet?

Därefter kommer verserna 17-18 som varnar människorna för att om de inte visar sin tacksamhet för Guds ynnestbevis utan envist förnekar Honom, så är det möjligt att Allah förintar dem och hämtar en annan skapelse i deras ställe – en skapelse som inte står i kontrast till Guds, den Mäktige, storhet.

Därefter påminns människan återigen om att alla livsformer på jorden gynnas av det vatten som faller från himlen, och genom detta vatten växer olika slags frukter fram. Deras färger skiftar, vilket visar på att på samma sätt som människan ser frukter i olika färger växa fram ur samma jord, så är alla människor avkomlingar från samma urfader, Adam. Både hudfärg och språk skiftar hos människorna, men alla språk härstammar från samma urspråk. Nu återstår inga likheter mellan språken, utom för de betraktare som givits en särskild insikt från Gud.

De som sätter upp likar vid sidan av Gud kan inte visa att dessa likar har skapat någonting på jorden. Föreställer de sig då att dessa avgudar har del i skapandet av himlen, beträffande vilken de inte har någon kunskap?

Därefter varnas mänskligheten för att himmel och jord inte existerar självständiga i sina kretslopp om Allah inte kontrollerar dem genom Sin makt och vilja. Om de en gång skulle komma ur sina banor, så kommer universum att förintas och dessa himlakroppar kommer aldrig att kunna återgå till sina banor igen.

رُوعَاهَا

سُورَةُ فَاطِرٍ مَكِّيَّةٌ ٣٥

أَيَاتُهَا ٤٦

Sura FÁTÍR
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. All lovprisning tillhör Allah, himlarnas och jordens Skapare, som i Sin tjänst har änglar som sändebud, med vingar, två, tre och fyra. Allt Han önskar lägger Han till Sin skapelse, ty Allah har makt över alla ting.

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أجنِحَةٍ
مَثْنِي وَثُلثَ وَرُبْعٍ ۗ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا
يَشَاءُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ①

3. Vad helst av barmhärthighet Allah än skänker mänskligheten, finns det ingen som kan hålla det tillbaka, och vad helst Han än håller tillbaka, finns det ingen som kan släppa loss det efter det, och Han är den Mäktige, den Vise.

مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا
مُمْسِكَ لَهَا ۗ وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ
مِنْ بَعْدِهِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

4. Å, ni människor, kom ihåg Allahs ynnestbevis till er. Finns det någon annan skapare än Allah som förser er från himlen och jorden? Det finns ingen värdig tillbedjan utom Han. Vart-hän har ni då vänt er bort?

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ۗ
هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنْ
السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ فَآفَى
تُؤْفَكُونَ ③

5. Och om de förkastar dig, så har Guds sändebud förvisso blivit förkastade före dig, och till Allah förs alla angelägenheter tillbaka för beslut.

وَإِنْ يَكْذِبُواكَ فَتَكْذِبْتَ رُسُلًا مِنْ
قَبْلِكَ ۗ وَاللَّهُ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ④

6. Å, ni människor, Allahs löfte är helt förvisso sant, så låt icke

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا

det nuvarande livet bedra er, låt icke heller bedragaren lura er beträffande Allah.

تَغْرَتَكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ^{دَقِيقَةً} وَلَا يَغْرَتَكُمْ
بِاللَّهِ الْعَرُورُ ①

7. Satan är förvisso en fiende för er, så behandla honom som en fiende. Han kallar på sina anhängare bara för att de skall bli invånare i den brännande elden.

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا ط
إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ
السَّعِيرِ ⑦

8. För dem som icke tror finns det ett svårt straff. Och för dem som tror och gör rättfärdiga gärningar finns det förlåtelse och en stor belöning.

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ط
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
ع ⑧ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ⑧

R.2

9. Kan då den, vars gärningar har låtits verka lockande för honom så att han ser på det som något gott, vara lik den som tror och gör goda gärningar? Allah bedömer förvisso vem Han vill som vilsefaren och vägleder vem Han vill. Så låt icke din själ slösas bort i suckar över dem. Allah vet förvisso vad de gör.

أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَاهُ حَسَنًا ط
فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ
يَشَاءُ ⑨ فَلَا تَذْهَبُ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ
حَسْرَتٍ ط إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ⑨

10. Och Allah är Han Som sänder vindarna vilka lyfter molnen, sedan driver Vi dem till en livlös landsända, och vederkvicker jorden därmed efter att den varit död. På samma sätt skall uppståndelsen bli.

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا
فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ط كَذَلِكَ النُّشُورُ ⑩

11. För vem helst som önskar ära, låt honom veta att all ära tillhör Allah. Till Honom stiger rena ord upp, och rättfärdiga gärningar hjälper dem att lyftas upp. Och de som planerar onda

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا ط
إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ
الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ ط وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ

ting, för dem finns det ett svårt straff, och deras planer kommer att förgås.

السِّيَّاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ
أُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ ﴿١١﴾

12. Och Allah skapade er från stoft, sedan från en spermiedroppe, sedan gjorde Han er till par. Och inget kvinnligt väsen blir havande, icke heller framföder hon *ett barn* utom med Hans kännedom. Och ingen vars liv förlängts har fått *sitt* liv förlängt, icke heller är något minskat från hans liv, utan *att det finns bevarat* i en bok. Det är sannerligen lätt för Allah.

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ
جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ
وَلَا تَضَعُ إِلَّا يَعْلَمُهُ ۖ وَمَا يَعْمَرُ مِنْ
مُعَمَّرٍ إِلَّا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرِهِ ۗ إِلَّا
فِي كِتَابٍ ۗ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٢﴾

13. Och de två haven är icke lika varandra, det ena är välsmakande, sött *och* behagligt att dricka och det andra är salthaltigt *och* bittert. Och *ändå* äter ni färskt kött och hämtar fram prydnader som ni bär från vart och ett *av dem*. Och ni ser skeppen därpå plöja *vågorna* på det att ni måtte söka av Hans frikostighet, och på det att ni måtte vara tacksamma.

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ ۗ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٍ
سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ ۖ وَمِنْ
كُلِّ تَاكُونٍ لِحَمَاطٍ رِيًّا ۗ وَتَسْتَخْرِجُونَ
حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا ۗ وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ
مَوَازِرَ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿١٣﴾

14. Han låter natten uppgå i dagen och Han låter dagen uppgå i natten. Och Han har tvingat solen och månen i tjänst, var och en följer *sin* kurs till en fastställd tid. Sådan är Allah, er Herre, Hans är konungariket, och de som ni åkallar bredvid Allah äger icke ens ett grand.

يُؤَيِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَيِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ۗ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۗ كُلٌّ يَجْرِي
لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ ذَلِكَُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ
الْمُلْكُ ۗ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٤﴾

15. Om ni kallar på dem, kommer de icke att höra er kallelse, och även om de hörde den, kunde de icke svara er. Och på uppståndelsens dag kommer de att förneka att ni har *förbundit dem med Gud*. Och ingen kan informera dig som den *Ende Som är Allt Medveten*.

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَلَوْ
سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ
خَيْرٍ ۝١٥

R.3

16. Å, ni människor, ni är bara tiggare inför Allah, medan Allah är Han Som icke är i behov av någon, den alltid Prisivärde.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمْ أَنْفِقَارٌ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ
هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝١٦

17. Om Han behagade kunde Han förinta er och hämta en ny skapelse *istället*.

إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ۝١٧

18. Och det är icke *alls* svårt för Allah.

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۝١٨

19. Och ingen betungad *själ* kan bära en annans börda, och om en tungt belastad *själ* kallar på en annan att *bära* dess last, skall ingenting av den bli *buren av den andre*, även om denne är en släkting. Du kan bara varna dem som fruktar din Herre i hemlighet och förrättar bönen. Och den som renar sig själv, uppnår renhet bara till sitt eget bästa, och återvändandet skall bli till Allah.

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَإِنْ تَدْعُ
مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمِلِهَا لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ
وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۗ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ
يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۗ
وَالِى اللَّهِ الْمَصِيرُ ۝١٩

20. Och den blinde och den seende är icke lika,

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۝٢٠

21. icke heller mörkret och ljuset,

وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ۝٢١

22. icke heller skuggan och hettan,

وَلَا الظُّلُّ وَلَا الْحَرُّورُ ﴿٢٢﴾

23. icke heller är de levande och de döda lika. Allah låter förvisso den Han behagar höra, och du kan icke få dem som är i gravarna till att höra.

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٢٣﴾

24. Du är bara en varnare.

إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾

25. Vi har sannerligen sänt dig med sanningen som en bärare med glädjebudskap och som en varnare, och det finns inget folk till vilket icke en varnare har blivit sänd.

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٥﴾

26. Och om de behandlar dig som en lögnare, så behandlade de som var före dem också sina profeter som lögnare. Deras sändebud kom till dem med klara tecken och med skrifterna och med den upplysande boken.

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٦﴾

27. Sedan grep Jag dem som icke trodde, och hur fruktansvärd var icke den förändring som Jag åstadkom!

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٧﴾

R.4

28. Ser du icke att Allah sänder ned vatten från skyn, och därmed framställer Vi frukter i olika färger, och att det finns vita och röda strimmor i bergen, av varierande nyanser och andra som är korp-svarta?

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۚ فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا ۗ وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٨﴾

29. Och på liknande sätt finns det människor, vilddjur och boskap

وَمِنَ النَّاسِ وَالْدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ

av olika färg. Bara de av Hans tjänare som är utrustade med kunskap fruktar Allah. Allah är sannerligen Mäktig, Synnerligen Förlåtande.

مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ ۗ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ
مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
غَفُورٌ ﴿٢٩﴾

30. Bara de som följer Allahs bok och förrättar bönen och ger ut av vad Vi har försett dem med, hemligt och offentligt, hoppas förvisso på en uppgörelse som aldrig tryter,

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا
الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا
وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ ﴿٣٠﴾

31. i avsikt att Han måtte ge dem deras fulla belöningar och till och med utöka dem av Sin frikostighet. Han är förvisso Synnerligen Förlåtande, Synnerligen Uppskattande.

لِيُوَفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّنْ
فَضْلِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣١﴾

32. Och boken som Vi har uppenbarat för dig är själva sanningen, som fullbordar det som är före den. Allah är förvisso Allt Underkunnig om och Allseende beträffande Sina tjänare.

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ
الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ
بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣٢﴾

33. Sedan gav Vi boken som en arvedel till dem av Våra tjänare som Vi väljer ut. Och bland dem finns några som bryter sönder sig själva genom att undertrycka sina önskningsar och bland dem finns några som följer en medelväg, och bland dem finns några som överträffar andra i handlingar av godhet med Allahs tillstånd. Och det är sannerligen den stora skillnaden.

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ
عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ
مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ ۗ إِنَّ
اللَّهَ ۗ ذَلِكُمْ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٣﴾

34. Evighetens trädgårdar! De kommer att träda in i dem. Där kommer de att prydas med armband av guld och pärlor, och deras dräkter kommer där att vara av siden.

جَتُّتِ عَدَنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ
أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَ لُؤْلُؤًا ۚ وَ لِبَاسَهُمْ
فِيهَا حَرِيرٌ ۝٣٤

35. Och de kommer att säga: "All lovprisning tillhör Allah Som har fört undan *all* sorg från oss. Vår Herre är förvisso Synnerligen Förlåtande, Synnerligen Uppskattande,

وَ قَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي آذَهَبَ عَنَّا
الْحَزْنَ ۗ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ۝٣٥

36. Som av Sin frikostighet har låtit oss bosätta oss i evighetens boning, där inget slit kommer att vidröra oss, icke heller kommer någon *känsla av* trötthet drabba oss däri."

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ ۚ
لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا
لُغُوبٌ ۝٣٦

37. Men *beträffande* dem som icke tror, för dem finns helvetets eld. Det kommer icke att kungöras för dem att de kan dö, icke heller kommer deras straff att lättas för dem. Sålunda vedergälder Vi varje otacksam person.

وَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ ۚ لَا يُقْضَىٰ
عَلَيْهِمْ فِيهَا مَوْتٌ وَ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ
عَذَابِهَا ۗ كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ۝٣٧

38. Och i den kommer de att ropa på hjälp: "Vår Herre, tag ut oss, vi skall göra andra rättfärdiga gärningar än de vi plägade göra." "Gav Vi er icke ett liv *långt nog* så att den som ville tänka sig för kunde tänka sig för under det? Och det kom dessutom en varnare till er. Så smaka ni *straffet*, ty de orättfärdiga har inga hjälpare."

وَ هُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا
نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۗ
أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ
وَ جَاءَكُمُ النَّذِيرُ ۗ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ
عِٰلٌ مِّنْ نَّصِيرٍ ۝٣٨

R.5

39. Allah vet sannerligen himlarnas och jordens hemligheter och Han känner helt och hållet till allt *det som ligger dolt* i människornas sinnen.

إِنَّ اللَّهَ عَلِمَ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ ۗ
إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝٣٩

40. Det är Han Som gjorde er till ställföreträdare på jorden. Så den som icke tror kommer *själv* att få lida av *följderna av* att icke tro. Deras otro kommer bara att öka missnöjet med dem i deras Herres ögon, och deras oförmåga att tro kommer icke att öka något för de icke troende utom *deras* förlust.

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ
فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۖ وَلَا يَزِيدُ
الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا
وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ إِلَّا
خَسَارًا ۝

41. Säg: ”Har ni sett era avgudar vilka ni åkallar bredvid Allah? Visa mig *då* vad de har skapat av jorden. Eller har de del i skapelsen av himlarna? Eller har Vi givit dem en bok så att de har ett bevis från den?” Nej, syndarna lovar varandra ingenting utom villfarelse.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ
الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ ۚ أَمْ
آتَيْنَهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَاتٍ مِنْهُ ۚ بَلْ
يَعِدُّ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا الْإِغْرَارَ ۝

42. Allah håller förvisso *fast* himlarna och jorden så att de icke skall avvika *från sina positioner*. Och om de avvek kan ingen utom Han hålla dem tillbaka. Han är sannerligen Fördragsam, Synnerligen Förlåtande.

إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ
تَرُوتَا ۖ وَلَئِنْ زَلَّتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ
أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ ۖ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ۝

43. Och de svor sina starkaste eder vid Allah att om en varnare kom till dem skulle de följa vägledningen bättre än något annat folk. Men när en Varnare *verkligen* kom till dem, ökade det bara deras motvilja,

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ
جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ
إِحْدَى الْأُمَمِ ۚ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ۝

44. på grund av arrogans på jorden och smidandet av onda planer. Men de onda planerna omfattar ingen utom deras upp-

اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ
وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ ۚ

hovsmän. Söker de då efter någonting annat än *Guds sätt att handskas med gamla tiders folk*? Men du kommer aldrig att finna någon förändring i Allahs sätt, icke heller kommer du någonsin att finna någon växling i Allahs sätt.

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ ۚ
فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۚ
وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ۝

45. Har de icke rest på jorden och sett hur *ont* deras slut blev som var före dem? Och de var starkare än dessa i makt. Och Allah är icke sådan att någonting i himlarna eller på jorden kan omintetgöra Hans *planer*, Han är i sanning Allvetande, Mäktig.

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۗ وَمَا كَانَ لِلَّهِ
لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا
فِي الْأَرْضِ ۗ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ۝

46. Och om Allah ämnade straffa folk för vad de gör, skulle Han icke lämna ett levande väsen på *jordens yta*, men Han ger dem uppskov till en fastställd tid, och när deras fastställda tid kommer, ge akt på att Allah är fullt medveten om Sina tjänare – *människorna*.

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا
تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ
يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ فَإِذَا جَاءَ
أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ۝

Kapitel 36

JÁ SÍN

Kapitel (*sura*) *já sín* uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller åttiofyra verser.

I slutet på det föregående kapitlet berättades det om det fasta löfte som de icke troende svurit, att om det hade kommit en varnare till dem så skulle de följt vägledningen på ett noggrannare sätt än vad föregående folk gjort. I inledningen av kapitel *já sín* talar Allah till den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och säger att Han har skickat den Helige Profeten till ett folk till vars förfäder ingen varnare kommit under en lång tid, men trots detta uppfylldes Allahs ord beträffande dem, att de inte kommer att tro även om det skulle komma en profet. Således har de icke troendes påstående i slutet av det föregående kapitlet, om att de förvisso skulle ha trott om en varnare kommit till dem, tillbakavisats i detta kapitel.

Därefter ges en liknelse om profeternas fiender och att det i själva verket är deras högmod som hindrar dem från att tro på vägledningen. På samma sätt som den som runt sin hals har en krage av järn som håller dennes nacke uppåt, så håller den högmodige sin nacke uppåt på grund av sitt högmod. Tro tilldelas således enbart dem som inte alls är högfärdiga.

Skriftlärd har tolkat det ämne som inleds från och med vers 14 på flera olika sätt. Hadhrat Hakím Maulana Nur-ud-Din, Khalifatul Masih I, måtte Allah vara nöjd med honom, har framlagt en tolkning som är tilltalande. Han menar att de två förstnämnda profeterna är Moses, frid vare med honom, och Jesus, frid vare med honom. Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, hedrade dem genom att

bistå dem. Men efter de icke troendes ständiga förnekande kom en fjärde person från en avlägsen ort. Han uppmanade de icke troende till att tro på den storslagne Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, som försett dem med allsidig vägledning utan att be om något i gengäld.

Vid den tid då den Heliga Qur'anen uppenbarades var det enligt araberna endast dadlar som hade könslig fortplantning, och ingen kunde ens föreställa sig att Allah inte bara skapat detta system hos alla växter utan, enligt vers 37 har allting i universum skapats i par. Nutidens vetenskap har bevisat just detta, och till och med materia, atomer och sub-atomer har påvisats ha par. Ämnet som rör par är således ändlöst, och det är viktigt att förstå det om man vill skapa sig en uppfattning om Guds enhet (التَّوْحِيدُ *at-tauhid*). Det är enbart universums Skapare som saknar behov av par, annars är hela skapelsen skapad parvis.

Därefter beskriver en vers återupplivandet genom att skildra de döda som kommer att återupplivas i livet härefter och deras förvåning över vem det kan vara som återupplivat dem. Detta besvaras med orden att alla Guds sändebud förvisso talade sanning.

I vers 81 talas det om en eld som framstår ur ett grönskande träd, vilket folk tolkat som att eld uppstått då ett träd blivit uttorkat. Även detta stämmer, men eld kan också uppstå ur träden medan de fortfarande är gröna och detta sker regelbundet. Botaniker berättar att då vissa barrträd skrapar mot varandra under hård vind så kan en eld uppstå och den kan mycket väl bränna upp en hel skog.

Även den sista versen av kapitlet mynnar i skildringen av återuppståndelsen och det tillkännages att Allah är Besittaren av allt i skapelsen, och det är till Honom som hela mänskligheten skall få återvända.

رُكُوعَاتُهَا

سُورَةُ يُسِّ مَكِّيَّةٌ ٣٦

آيَاتُهَا ٨٤

Sura JÁ SÍN (Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Já Sín.*

يُسِّ ②

3. Vid Qur'anen, full av vishet,

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ③

4. du är sannerligen *ett* av sändebuden,

إِنَّكَ لِمِنَ الْمُرْسَلِينَ ④

5. på den rätta vägen.

عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ⑤

6. *Detta* är en uppenbarelse från den Mäktige, den Barmhärtige,

تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ⑥

7. på det att du måtte varna ett folk vars fäder icke blev varnade, och därför är obekymrade.

تُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ⑦

8. Ordet har förvisso visat sig vara sant emot de flesta av dem, ty de tror icke.

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑧

9. Runt deras halsar har Vi lagt kragar *av järn* som når till deras hakor, så att deras huvuden tvingas upp.

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ⑨

10. Och Vi har ställt ett skrank framför dem och ett skrank bakom dem och har övertäckt dem så att de icke kan se.

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ⑩

*36:2 Å, fullkomlige ledare!

11. För dem är det lika vare sig du varnar dem eller icke varnar dem, de kommer icke att tro.

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑪

12. Du kan bara varna den som skulle vilja följa påminnelsen och frukta *Gud*, den Nådige, i hemlighet. Så ge honom glädjebudskap om förlåtelse och en ädel belöning.

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ⑫

13. Vi *allena* ger förvisso liv åt de döda, och Vi skriver upp det som de skickar i förväg och det som de lämnar kvar, och Vi har skrivit upp allt i en tydlig bok.

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ ۚ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي لِكِّهِمْ إِمَامٍ مُّبِينٍ ⑬

R.2

14. Och framställ liknelsen för dem om ett folk från staden, när sändebuden kom till den.

وَاصْرِبْ لَهُم مِّثْلًا بِمَا كَانُوا ۚ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ⑭

15. När Vi sände två sändebud till dem förkastade de dem båda, så Vi styrkte *dem* med ett tredje, och de sade: "Vi har i sanning blivit sända till er som budbärare."

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا ۖ فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ ⑮

16. De svarade: "Ni är bara mänskliga varelser lika oss och *Gud*, den Nåderike, har icke uppenbarat någonting. Ni ljuger bara."

قَالُوا مَا أَنْزَلَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلَنَا ۚ وَمَا أَنْزَلَ إِلَّا الرَّحْمَنُ مِن شَيْءٍ ۚ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ⑯

17. De sade: "Vår Herre vet att vi sannerligen är *Hans* sändebud till er,

قَالُوا رَبَّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُم لَمُرْسَلُونَ ⑰

18. och vår plikt är ingenting annat än att tydligt överbringa budskapet."

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ⑱

19. De icke troende sade: ”Vi anar förvisso olycka från er, om ni icke upphör kommer vi helt visst att stena er, och ett plågsamt straff kommer förvisso att drabba er från oss.”

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ^ج لَئِن لَّمْ تَنتَهُوا
لَنَرْجِمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ
أَلِيمٌ^{١٩}

20. De svarade: ”Er olycka är hos er själva. Är det för att ni har blivit förmanade? Nej, ni är ett folk som överskrider alla gränser.”

قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ^ط آيُنْ
ذُكِّرْتُمْ^ط بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ^{٢٠}

21. Och från den mest avlägsna delen av staden kom en man springande. Han sade: ”Å, mitt folk, följ sändebuden,

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ
يَقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ^{لا}

22. följ dem som icke ber er om någon belöning och som är rätt vägleda.

اتَّبِعُوا مَنْ لَّا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ
مُهْتَدُونَ^{٢٢}

Del 23

23. Och vad har jag för anledning att icke tillbedja Honom Som har skapat mig, och Som ni kommer att föras tillbaka till?

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنِّي جَاءْتُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
وَمَا لِي لَآ أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ^{٢٣}

24. Skall jag ta andra till gudar bredvid Honom? Om Gud, den Nådige, skulle ha något skadligt i beredskap för mig, kommer deras medling icke att gagna mig, icke heller kan de rädda mig.

ءَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ إِلَهَةً إِنْ يُّرِدْنَ
الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ
شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ^ج

25. I så fall skulle jag sannerligen sväva i en uppenbar villfarelse.

إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ^{٢٥}

26. Jag tror på er Herre, så lyssna till mig.”

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ^ط

27. Det sades *till honom*: ”Träd in i paradiset.” Han sade: ”Å, om mitt folk ändå visste,

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ ۗ قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي
يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

28. hur *nåderikt* min Herre har skänkt mig förlåtelse och uppsatt mig bland en av de hedrade!”

بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ
الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٨﴾

29. Och efter honom sände Vi icke ned någon härskara från himlen mot hans folk, icke heller behövde Vi sända ned *någon sådan*.

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ
مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٩﴾

30. Det var bara en enda åskknall och se! De slocknade ut.

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ
خَمِدُونَ ﴿٣٠﴾

31. Olyckligtvis för mänskligheten! Det kommer icke ett sändebud till dem utan att de hånar honom.

يُحَسِرَةً عَلَىٰ الْعِبَادِ ۗ مَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ
رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣١﴾

32. Ser de icke hur många släktled Vi har förintat före dem, och att de aldrig kommer tillbaka till dem?

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ
الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣٢﴾

33. Och alla dessa samlade ihop, kommer sannerligen att föras inför Oss.

يَوْمَ وَإِنْ كُلٌّ لَّمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٣﴾

R.3

34. Och den döda jorden är ett tecken för dem, Vi väcker den till liv och ur den frambringar *Vi* säd av vilken de äter.

وَآيَةٌ لَّهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ ۗ أَحْيَيْنَاهَا
وَآخَرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٤﴾

35. Och Vi har placerat trädgårdar med dadelpalmer och druvor på den och Vi har låtit källor springa fram på den,

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ
وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٥﴾

36. så att de kan äta av dess frukt, och det var icke deras händer som fick dem att gro. Vill de då icke vara tacksamma?

لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ ۗ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ ۗ
أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾

37. Helig är Han Som skapade allting i par, av vad jorden frambringar och av dem själva och av vad de icke vet.

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا
مِمَّا تَنْبَغُ الْأَرْضِ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ
وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

38. Och ett tecken för dem är natten ur vilken Vi drar fram dagen, och se! De befinner sig i mörker.

وَايَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ ۗ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا
هُم مُّظْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

39. Och solen rör sig enligt den kurs som föreskrivits för den. Det är Guds, den Allsmåktige, den Allvetande, påbud.

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ۗ ذَلِكَ
تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٩﴾

40. Och för månen har Vi fastställt faser, till dess att den åter blir lik en gammal torr kvist från ett palmträd.

وَالْقَمَرَ قَدَرْنَا مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ
كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٤٠﴾

41. Det tillkommer icke solen att hinna ifatt månen, icke heller kan natten radera ut dagen. De alla flyter mjukt i en bana.

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ
القَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ ۗ وَكُلٌّ
فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤١﴾

42. Och ett tecken för dem är att Vi bär deras avkomma i det lastade skeppet.

وَايَةٌ لَهُمُ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِّ
الْمَشْحُونِ ﴿٤٢﴾

43. Och Vi skall skapa dess like för dem, med vilket de kommer att färdas.

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٣﴾

44. Och om Vi så hade velat hade Vi kunnat dränka dem, då skulle de icke ha någon som hjälpte dem, icke heller skulle de bli räddade,

وَأِنْ نَّشَاءُ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ
وَلَا هُمْ يُقَدُّونَ ﴿٤٤﴾

45. utom genom barmhärtighet från Oss och som ett bidrag för en tid.

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٥﴾

46. Och när det sägs till dem: ”Var på er vakt mot det som är framför er och det som är bakom er, på det att ni måtte erhålla barmhärtighet, så vänder de sig bort.”

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا
خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾

47. Och det kommer icke något tecken till dem från deras Herres tecken, utan att de vänder sig bort från det.

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا
كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٧﴾

48. Och när det sägs till dem: ”Ge ut av det som Allah har givit er”, säger de som icke tror till dem som tror: ”Skall vi bespisa den som Allah kunde ha bespiset om Han så hade velat? Ni svävar bara i uppenbar villfarelse.”

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا رَزَقَكُمُ اللَّهُ
قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اأَنْطَعِمُ
مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ ۗ إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا
فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٨﴾

49. Och de säger: ”När kommer detta löfte att verkställas om ni är sannfärdiga?”

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾

50. De väntar bara på ett åsknedslag, vilket kommer att överraska dem medan de fortfarande tvistar.

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٥٠﴾

51. Och de kommer icke att kunna skriva något testamente, icke heller kommer de att återvända till sina familjer.

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ
أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥١﴾

R.4

52. Och basunen skall blåsas och se! Från gravarna kommer de att skynda sig till sin Herre.

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ
الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ ﴿٥٦﴾

53. De kommer att säga: ”Å, ve oss! Vem uppväckte oss i vårt viloläger? Detta är vad Gud, den Nådige, hade lovat och sändebuden talade *verkliga* sanning.”

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَن بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا ۚ هَذَا
مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾

54. Det kommer bara att bli en enda knall och se! De kommer alla att föras till Oss.

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ
جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٨﴾

55. Och på den dagen kommer ingen själ att lida den ringaste orätt, icke heller kommer ni att vedergällas utom för vad ni brukade göra.

فَالْيَوْمَ لَا تَظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْرَوْنَ
إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٩﴾

56. Den dagen kommer himlens invånare sannerligen att vara lyckligt sysselsatta med olika aktiviteter.

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ
فُكَّهُونَ ﴿٦٠﴾

57. De och deras hustrur kommer att befinna sig i behagliga skuggor, lutande sig mot uppretta schäslonger.

هُم وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى
الْأَرْبَابِ مُتَّكِعُونَ ﴿٦١﴾

58. I den kommer de att ha frukter och de kommer att få vad helst de ber om.

لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَّا يَدْعُونَ ﴿٦٢﴾

59. ”Fred vare med er”, ett hälsningsord från Herren, den Barmhärtige.

سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ ﴿٦٣﴾

60. Och Gud kommer att säga: ”Å, ni skyldiga, avlägsna er denna dag från de rättfärdiga!

وَأَمَّا زُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٦٤﴾

61. Å, ni Adams barn, ålade Jag er icke, att ni icke skulle dyrka satan, ty han är en uppenbar fiende för er,

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَىٰ أَدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦١﴾

62. och att ni dyrkar Mig? Detta är den rätta vägen.

وَأَنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٢﴾

63. Och han vilseledde verkligen en stor mängd av er. Varför förstod ni då icke?

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

64. Detta är helvetet, vilket ni lovades,

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٤﴾

65. träd in i det denna dag, eftersom ni icke trodde.”

إِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٥﴾

66. Denna dag skall Vi sätta ett sigill för deras munnar, och deras händer kommer att tala till Oss, och deras fötter kommer att vittna om vad de har förtjänat.

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٦﴾

67. Och om Vi så hade önskat kunde Vi ha släckt deras ögon, då skulle de ha rusat omkring, för att finna vägen. Men hur skulle de kunna se?

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّىٰ يُبْصِرُونَ ﴿٦٧﴾

68. Och om Vi så hade velat, kunde Vi ha omvandlat dem, för att fixera dem på deras platser, då skulle de icke kunna röra sig framåt eller vända tillbaka.

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا عَسَٰرُوا أَمْضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٨﴾

R.5

69. Och den som Vi ger ett långt liv, låter Vi försvagas i sin förmåga. Vill de då icke förstå?

وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٩﴾

70. Och Vi har icke lärt honom *konsten* att dikta, icke heller skulle det passa honom. Den är bara en påminnelse och en Qur'an som gör *allting* tydligt,

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ^ط
إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ^{٧٠}

71. så att den kan varna alla som lever, och så att påbudet beträffande de icke troende måtte komma att uppfyllas.

لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى
الْكَافِرِينَ^{٧١}

72. Ser de icke att Vi, bland de ting som Våra händer har åstadkommit, för dem har skapat boskap, vilkas herrar de är?

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ
أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ^{٧٢}

73. Och Vi har underkastat dem desamma, så att de använder somliga till att rida på och av *några* äter de.

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا
يَأْكُلُونَ^{٧٣}

74. Och av dem har de *också andra* förmåner och *även* drycker. Vill de då icke vara tacksamma?

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ^ط أَفَلَا
يَشْكُرُونَ^{٧٤}

75. Och de har tagit *andra* gudar bredvid Allah på det att de måtte bli hjälpta.

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ
يُنصَرُونَ^ط^{٧٥}

76. Men dessa kommer icke att vara i stånd att hjälpa dem. *Tvärt emot* kommer de själva att tvingas fram tillsammans med dem som härskaror.

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ^ل وَهُمْ لَهُمْ
جُنْدٌ مُخَضَّرُونَ^{٧٦}

77. Så låt icke deras tal smärta dig. Vi vet sannerligen vad de hemlighåller och vad de förkunnar.

فَلَا يَحْزِنُكَ قَوْلُهُمْ^م إِنَّا نَعْلَمُ مَا
يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ^{٧٧}

78. Ser människan då icke att Vi har skapat henne från bara en spermiedroppe? Se då! Hon är en uppenbar grålmakare!

أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانَ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ
فَإِذَا هُوَ حَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٧٨﴾

79. Och hon hittar på liknelser för Oss och glömmer sin egen skapelse. Hon säger: ”Vem kan ge liv åt benen när de förmultnat?”

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ ط قَالَ
مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٩﴾

80. Säg: ”Han Som skapade dem den första gången kommer att ge dem liv, och Han känner till fulla varje *slag av* skapelse,

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ ط
وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٨٠﴾

81. Han som för er framställer elden ur ett grönt träd och se, ni tänder på med den.

الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ
نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨١﴾

82. Har icke Han Som skapat himlarna och jorden makt att skapa deras like?” Jo, och Han är sannerligen den Överlägsne Skaparen, den Allvetande.

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ ط بَلَىٰ
وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٢﴾

83. När Han önskar något består Hans befallning sannerligen *bara* i att Han säger till det: ”Var”, och det blir till.*

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٣﴾

84. Så helig är Han, i Vars Hand herraväldet över alla ting ligger. Och till Honom kommer ni *alla* att föras tillbaka.

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ
عِزٌّ وَرُؤُوفٌ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٤﴾

*36:83 Se förklaringen av orden: ”Var! Och det blir till” (كُنْ فَيَكُونُ *kun fajakun*) under 3:48.

Kapitel 37

ASSÁFAT

Kapitel (*sura*) *assáfat* uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller etthundraåttiotre verser.

Innan de inledande verserna av kapitlet förklaras så är det viktigt att nämna att det i dessa verser berättas att när de profetior som nämns här besannas, så kommer det onekligen även att bli bevisat att den återuppståndelse som tillkännagivits med stor övertygelse också kommer att inträffa. I vers 12 säger Allah alltså att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, bör fråga dem om de är starkare i sin skapelse eller de som Allah skapat? Efter denna förstummande fråga till de icke troende, så förkunnas det att Allah som Skapare har en mycket högre ställning jämfört med de icke troendes krafter att skapa, och det är möjligt för Honom att återuppliva dem när de dött och blivit en del av jorden. Det varnas även för att de kommer att vanäras då de återupplivas. Det kommer alltså att bevisas för dem som stolt poserade med sina skapelser att detta förvisso är utan betydelse och att det endast är Allah som är den Mäktigaste Skaparen.

Nu åter till de inledande verserna. I den andra versen förutspås de krigsflygplan som människan kommer att skapa, och som skall angripa fienden i led och upprepade gånger varna dem och fälla flygblad över dem med budskapet att de antingen bör underkasta sig eller invänta sin undergång.

Sedan konstaterar Allah att det anstår sig inte för dem att göra anspråk på gudomlighet på grund av sina ytliga krafter. Det finns endast en Gud.

Därefter står det att Gud är Herren över solens uppgångar. Även denna vers utgörs av en profetia, eftersom man inte hade

någon uppfattning vid den tiden om vad öster var. Detta kommer att vara en tid då människan genom olika uppfinningar som förmår flyga högt i skyn, som raketer och så vidare, kommer att försöka avslöja universums hemligheter – så som det sker under vår tid. Men de kommer att stenas från alla håll, det vill säga att farliga stenar från himlakropparna kommer att fara mot dem och att de därför endast kommer kunna avslöja hemligheterna i den närliggande sfären. Detta är något som denna tid och dess uppfinningar bekräftar.

Eftersom det i kapitlets inledning talas om krig som skall utkämpas mellan nationer för att uppnå världsliga erövringar, så berättas det även om de strider som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom och hans anhängare, måtte Allah vara nöjd med dem, utkämpade för att uppnå Guds välbehag. Deras syfte var inte att utgjuta blod, utan att deras eget blod skulle offras, och detta hänvisar till den uppoffring som profeten Abraham, frid vare med honom, gjorde när han var redo att offra sin egen son. Vissa tolkare anser att det var en bagge som, när den fastnat i en buske, utsågs till att bli en enastående uppoffring i Ismaels, frid vare med honom, ställe, men detta är befängt och saknar belägg både i den Heliga Qur'anen och Hadith. Hur skulle en bagge kunna anses vara en enastående uppoffring (ذَبْحٌ عَظِيمٌ *dhībhin 'adhīm*) i profeten Ismaels, frid vare med honom, ställe? I själva verket hölls profeten Ismael, frid vare med honom, levande så att världen skulle få veta om den enastående uppoffring som ägde rum under den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid.

Där det tidigare talats om många angripare som kommer på led, står det i slutet av detta kapitel att de egentliga uppradade arméerna tillhör Gud. Här åsyftas både den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, uppradade arméer och även de änglar som steg ned på led från himlen för att hjälpa

honom. Detta förväntades sluta med att dessa till synes svaga kämpar, uppradade på led – och vars fiender var mycket mäktigare än dem - skulle lida nederlag, men Allahs ord gick i uppfyllelse, och Allah och Hans folk segrade.

Sura ASSÁFAT
(uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
2. Vid dem som ordnar sig själva i täta led, وَالصَّفَاتِ صَفًّا ②
3. och sedan driver tillbaka fienden med kraft, فَالزُّجْرَتِ زَجْرًا ③
4. och sedan läser de *Qur'anen* som en påminnelse, فَالتُّلِيَتِ ذِكْرًا ④
5. er Gud är förvisso En *Enda*, إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ⑤
6. Herre över himlarna och jorden och allt som är mellan dem, och Herre över solens uppstigningar. رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ⑥
7. Vi har smyckat den lägsta himlen med en prydnad av stjärnor, إِنَّا زَيَّيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ
الْكُوكَبِ ⑦
8. och har skyddat den mot alla upproriska sataner. وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ⑧
9. Det skall icke vara möjligt för dem att lyssna till den upphöjda församlingen trots att de anstränger sig hårt, och de är angripna från varje sida, لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَاِ الْأَعْلَى
وَيُقَدِّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ⑨
10. bortstöta, och för dem finns det ett evigt straff, دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ⑩

11. utom den som stjäla något i smyg och som sedan , förföljs av en eldsflamma.

إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ
شَهَابٌ ثَاقِبٌ ﴿١١﴾

12. Så fråga dem om det som de kan skapa är mer varaktigt än det som Vi har skapat. Vi har skapat dem av sammanhängande lera.

فَأَسْتَفْتِهِمْ أَهَمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا
إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ ﴿١٢﴾

13. Nej. Du förvånas, och de förlöjligar.

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ﴿١٣﴾

14. Och när de förmanas fäster de inget avseende vid det.

وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ﴿١٤﴾

15. Och när de ser ett tecken försöker de håna det.

وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ﴿١٥﴾

16. Och de säger: ”Detta är ingenting annat än rent trolleri,

وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٦﴾

17. vad! Skall vi väckas upp igen när vi är döda och har blivit stoft och ben?

ءِإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
ءِإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿١٧﴾

18. Och våra förfäder från forna tider *dessutom?*”

أَوِابَاءُنَا الْأُولُونَ ﴿١٨﴾

19. Säg: ”Ja, och då kommer ni att bli förödmjukade.”

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ﴿١٩﴾

20. Då kommer det bara att bli en enda sträng kallelse och tänk! De kommer att börja se,

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا
هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٢٠﴾

21. och de kommer att säga: ”Ve oss! Detta är vedergällningens dag.”

وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿٢١﴾

22. ”Detta är det slutgiltiga beslutets dag, som ni brukade förneka.”

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ
تُكَذِّبُونَ ﴿٢٢﴾

R.2

23. Och det kommer att sägas till änglarna: "Samla ihop dem som handlade syndigt tillsammans med deras gelikar och det de brukade dyrka

أَحْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ
وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٢٣﴾

24. bredvid Allah, och led dem längs vägen till helvetet,

مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ
الْجَحِيمِ ﴿٢٤﴾

25. och hejda dem, ty de skall utfrågas."

وَقِفُّهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ﴿٢٥﴾

26. "Vad är det med er eftersom ni icke hjälper varandra?"

مَا لَكُمْ لَا تَنْصُرُونَ ﴿٢٦﴾

27. Nej, på den dagen kommer de att underkasta sig.

بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٧﴾

28. Och några av dem kommer att tilltala andra, frågande varandra.

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٨﴾

29. De kommer att säga: "Ni brukade i sanning gå på oss från höger."

قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٩﴾

30. De kommer att svara: "Nej, ni själva var icke troende,

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣٠﴾

31. och vi hade ingen makt över er, men ni själva var ett överträdande folk,

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ
بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ ﴿٣١﴾

32. nu har vår Herres ord rättfärdigats mot oss om att vi sannerligen måste smaka bestraffningen,

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَٰئِقُونَ ﴿٣٢﴾

33. och vi förmådde er till att irra vilse för att vi själva hade irrat vilse."

فَاغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غُٰوِينَ ﴿٣٣﴾

34. På den dagen kommer de alla helt visst att bli delägare i straffet.

فَالَهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٤﴾

35. Sålunda handskas Vi förvisso med de skyldiga.

إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾

36. Ty när det sades till dem: ”Det finns ingen Gud utom Allah, ”vände de sig bort med förakt,

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٦﴾

37. och sade: ”Skall vi ge upp våra gudar för en galen poet?”

وَيَقُولُونَ آيَاتِنَا لَتَأْرِكُوا الْاِهْتِنَالِشَاعِرِ مَجْنُونٍ ﴿٣٧﴾

38. Nej, han har kommit med sanningen och har bekräftat *alla* sändebudens sanning.

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٨﴾

39. Ni skall förvisso smaka det plågsamma straffet,

إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْاَلِيمِ ﴿٣٩﴾

40. och ni kommer bara att vdergällas för vad ni frambringt,

وَمَا تَجْزُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٠﴾

41. utom Allahs utvalda tjänare,

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿٤١﴾

42. ty de skall få ett välbekant underhåll,

أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤٢﴾

43. frukter, och de skall bli hedrade,

فَوَاكِهَ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿٤٣﴾

44. i välsignelsens trädgårdar,

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٤﴾

45. *placerade* på troner, vända mot varandra,

عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٥﴾

46. en bägare från en forsande fontän kommer att bjudas runt bland dem,

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَاسٍ مِّنْ مَّعِينٍ ﴿٤٦﴾

47. *gnistrande* vit, läcker för de drickande,

بِيضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّرِيبِينَ ﴿٤٧﴾

48. i vilken det icke kommer att finnas någon berusning, icke heller kommer de att bli uttrötta-
de av den.

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنرَفُونَ ﴿٤٨﴾

49. Och hos dem kommer *dygdiga* kvinnor att finnas, med återhållna blickar och stora vackra ögon,

وَعِنْدَهُمْ قَصْرَاتُ الظَّرْفِ عَيْنٌ ۝٤٩

50. som vore de skyddade ägg.*

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ۝٥٠

51. Då kommer några av dem att tilltala de andra, frågande varandra.

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝٥١

52. En talare bland dem kommer att säga: ”Jag hade en följeslagare,

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ۝٥٢

53. som brukade säga: ’Är du verkligen en av dem som anser *den* vara sann?’

يَقُولُ أَنتَكَ لِمَنِ الْمَصَدِّقِينَ ۝٥٣

54. När vi är döda och har blivit stoft och ben, skall vi verkligen återgäldas?”

ءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
ءِإِنَّا لَمَدِينُونَ ۝٥٤

55. Då kommer han att fråga: ”Vill ni ta er en titt *på honom?*”

قَالَ هَلْ أُنْتُمْ مُّظْلَعُونَ ۝٥٥

56. Sedan kommer han *själv* att se efter och se honom mitt i elden.

فَاطَّلَعَ فَرَآهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ۝٥٦

57. Han kommer att säga: ”Vid Allah, du orsakade nästan min undergång,

قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كَذَّبْتَ لَتَرْدِيَنَّ لِي
وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ

58. och vore det icke för min Herres nåd skulle jag säkerligen ha varit bland dem som ropas upp *inför Honom*,

مِنَ الْمُحْضَرِينَ ۝٥٨

59. är det *icke* så att vi icke skall dö *en gång till*,

أَفَمَا نَحْنُ بِمَمِيَّتِينَ ۝٥٩

*37:50 Ordet (بَيْضٌ *baidún*) som (بَيْضَةٌ *baidatún*) betyder ett strutsägg eller något fågelägg. Om talet är lovordande, betyder uttrycket (هُوَ بَيْضَةُ الْبَلَدِ *huwa baidátul balád*) att han är som ett strutsägg, i vilket det finns en ung fågel, eftersom hanstrutsen i sådana fall beskyddar den, eller att han är utan motstycke i ädelhet, som det ägg som överges, eller så är han en herre, en ledare, eller så är han utan motstycke i landet (بَلَدٌ *balád*) där andra söker tillflykt, och vars ord de godtar, eller att han är en ryktbar, eller välkänd person. Orden (بَيْضٌ مَّكْنُونٌ *baidún mahnún*) betyder således paradistes stolthet, välbevarad och skyddad.

60. utöver vår första död, och att vi icke skall bli straffade?

إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ
بِمُعَذِّبِينَ ﴿٦٠﴾

61. Detta är förvisso den överlägsna segern.

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦١﴾

62. Låt då arbetarna arbeta för dettas like.”

لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَمِلُونَ ﴿٦٢﴾

63. Är det bättre som en underhållning, eller Zaqqum-trädet?

أَذَلِكَ خَيْرٌ تُزَلُّ بِهَا شَجَرَةُ الرَّزْقِمْ ﴿٦٣﴾

64. Vi har sannerligen gjort det till en prövning för syndarna.

إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٤﴾

65. Det är ett träd som springer fram från helvetets botten,

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ
الْجَحِيمِ ﴿٦٥﴾

66. dess frukt är som om de vore ormhuvuden.

طَلَعَهَا كَأَنَّه رُءُوسُ الشَّيْطَانِ ﴿٦٦﴾

67. Och de skall äta av den och fylla sina magar med den.

فَأَنَّهُمْ لَا كَلُونَ مِنْهَا فَمَا لِيُونَ
مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٧﴾

68. Sedan kommer de utöver det att få en blandning av kokande vatten som *dryck*.

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٦٨﴾

69. Sedan skall deras återvändande förvisso bli till helvetet.

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَا إِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٩﴾

70. De fann i sanning sina fäder vilsefarna.

إِنَّهُمْ أَفْوَاءٌ بَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٧٠﴾

71. Och de skyndade på i deras spår.

فَهُمْ عَلَىٰ أَثَرِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٧١﴾

72. Och de flesta av tidigare folk hade farit vilse före dem.

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأُولِينَ ﴿٧٢﴾

73. Och Vi hade sänt varnare bland dem.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنذِرِينَ ﴿٧٣﴾

74. Se då hur *ont* deras slut blev vilka var varnade,

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُؤَدِّرِينَ ﴿٧٤﴾

75. utom Allahs utvalda tjänare.

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٥﴾

R.3

76. Och Noak ropade sannerligen till Oss, och vilken utmärkt Svarare på *hans böner* Vi är!

وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴿٧٦﴾

77. Och Vi räddade honom och hans familj från den stora hemsökelser,

وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٧﴾

78. och Vi gjorde hans avkomma till de enda överlevande.

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٨﴾

79. Och för honom lämnade Vi *ett gott rykte* bland de senare släktleden.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٩﴾

80. "Frid vare med Noak bland världens *folk*!"

سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾

81. Sålunda belönar Vi sannerligen dem som gör gott.

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨١﴾

82. Han var förvisso *en* av Våra troende tjänare.

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٢﴾

83. Sedan dränkte Vi de andra.

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ ﴿٨٣﴾

84. Och Abraham var helt förvisst bland hans efterföljare,

وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ﴿٨٤﴾

85. när han kom till sin Herre med ett underdånigt hjärta,

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٥﴾

86. när han sade till sin fader och till sitt folk: "Vad är det ni dyrkar?"

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٦﴾

87. Söker ni lögnen som gudar istället för Allah?

أَيُّفَكَالْهِتَاءِ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٧﴾

88. Vad tänker ni om världarnas Herre?"

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٨﴾

89. Sedan kastade han en blick på stjärnorna,

فَنظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ٨٩

90. och sade: ”Jag vämjer mig verkligen.”

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ٩٠

91. Så de gick bort från honom och vände sina ryggar till.

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ٩١

92. Sedan smög han sig till deras gudar i hemlighet och sade: ”Vill ni icke äta?”

فَرَاغَ إِلَى إِلِهِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ٩٢

93. Vad är det med er, eftersom ni icke talar?”

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ٩٣

94. Sedan började han, plötsligt slå dem med den högra handen.

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ٩٤

95. Därpå kom folket springande mot honom i hast.

فَأَقْبَلُوهُ إِلَيْهِ يَزِفُونَ ٩٥

96. Han sade: ”Tillber ni det som ni själva huggit ut,

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ٩٦

97. fastän Allah har skapat er och ert hantverk också?”

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ٩٧

98. De sade: ”Bygg ett bål för honom och kasta in honom i elden.”

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُيُوتًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ٩٨

99. Sålunda gjorde de upp en ond plan mot honom, men Vi förnedrade dem mycket.

فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ٩٩

100. Och han sade: ”Jag går till min Herre, Som kommer att vägleda mig.”

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ١٠٠

101. Och han bad: ”Min Herre skänk mig en rättfärdig son.”

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ١٠١

102. Så Vi gav honom glädjebudskapet om en saktmodig son.

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ١٠٢

103. Och när han var gammal nog att arbeta med honom, sade han: "Å, min käre son, jag har sett i en dröm att jag offerar dig. Så betänk vad du anser om det!" Han svarade: "Å, min fader, gör som du är ålagd, om Allah behagar kommer du att finna att jag är bland de tålmodiga."

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَؤُا اِنِّى
اَرَى فِى الْمَنَامِ اِنِّى اَذْبَحُكَ فَاَنْظُرْ
مَاذَا تَرَى ١٠٣ قَالَ يَا بَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ
سَتَجِدُنِى اِنْ شَاءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰبِرِىْنَ ١٠٣

104. Och när de båda underkastade sig *Guds Vilja* och han hade lagt ned honom *på marken* med ansiktet nedåt,

فَلَمَّا اَسْلَمَا وَتَلَّهٗ لِلْجَبِىْنَ ١٠٤

105. ropade Vi till honom: "Å, Abraham,

وَنَادَيْتَهُ اَنْ يَّابْرٰهِيْمُ ١٠٥

106. du har i sanning uppfyllt drömmen." Sålunda belönar Vi sannerligen dem som gör gott.

قَدْ صَدَقْتَ الرَّءِىَا ١٠٦ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِى
الْمُحْسِنِىْنَ ١٠٦

107. Det var förvisso en uppenbar prövning.

اِنَّ هٰذَا لَهٗوَ الْبَلٰؤُا الْمُبِيْنُ ١٠٧

108. Och Vi återlöste honom med ett mäktigt offer.

وَقَدَّيْنَهُ بِذَبْحٍ عَظِيْمٍ ١٠٨

109. Och för honom lämnade Vi ett gott rykte bland de efterkommande släktleden.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِى الْاٰخِرِىْنَ ١٠٩

110. "Frid vare med Abraham!"

سَلِّمْ عَلٰى اِبْرٰهِيْمَ ١١٠

111. Sålunda belönar Vi dem som handlar väl.

كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِىْنَ ١١١

112. Han var förvisso en av Våra troende tjänare.

اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِىْنَ ١١٢

113. Och Vi gav honom glädjebudskapet om Isak, en profet, och en bland de rättfärdiga.

وَبَشَّرْنَاهٗ بِاِسْحٰقَ نَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِىْنَ ١١٣

114. Och Vi skänkte välsignelser över honom och över Isak. Och bland deras efterkommande finns många som gör goda gärningar och många *andra* som uppenbart är grymma mot sig själva.*

R.4

وَبَرَكَنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ ۖ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ ۗ
مَبِينٌ ۗ^{٣٩}

115. Och Vi gav sannerligen Moses och Aron ynnestbevis.

وَلَقَدْ مَنَّآ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۗ

116. Och Vi frälste dem båda och deras folk från den stora plågan,

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ ۗ

117. och Vi hjälpte dem och det var de som var segerrika.

وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ۗ

118. Och Vi gav dem en uppenbart tydlig bok.

وَأَتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ۗ

119. Och Vi vägledde dem till den rätta vägen.

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۗ

120. Och för dem lämnade Vi *ett gott rykte* bland de efterföljande släktleden,

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ۗ

121. ”frid vare med Moses och Aron!”

سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۗ

122. Sålunda belönar Vi sannerligen dem som handlar väl.

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۗ

*37:114 Ordet ”ond” (ظَالِمٌ *dhālim*) eller ”ondska” (ظُلْمٌ *dhulm*) används inte alltid som fördömande i den Ädla Qur’anen. När det används i denna innebörd innefattar det alla kategorier av avvikelser från den rätta vägen. Men det finns vissa undantag där det används för att känneteckna prisvärdhet.

I kapitel *fāṭir* (35:33) är det uppenbart att Gud inkluderat personer bland Sina utvalda tjänare som är (ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ *dhālimun linafsihi*), det vill säga personer som behandlar sig själva hårt då de strävar på Allahs väg. I samma kategori nämns de som innehar en jämförelsevis högre ställning som (مُقْتَسِدٌ *muqtasid*) och (سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ *sābiqu bilkhairāt*).

Likaså krävs det att en person utövar en del hårdhet och stränghet mot sig själv för att få förmåga att utföra goda gärningar under det tidiga stadiet av den spirituella utvecklingen. De som gör detta för Guds skull är uppenbarligen värda att prisas, men en sådan person kallas ”hård mot sig själv” (ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ *dhālimun linafsihi*).

123. De var förvisso båda bland
Våra troende tjänare.

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٣﴾

124. Och Elias var helt förvisst
också ett av sändebuden,

وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٤﴾

125. när han sade till sitt folk:
”Vill ni icke frukta Gud?”

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٥﴾

126. Åkallar ni Ba’l och försakar
den Bäste Skaparen,

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ
أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿١٢٦﴾

127. Allah, er Herre, och era för-
fäders Herre i gamla tider?”

اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ ﴿١٢٧﴾

128. Men de behandlade honom
som en lögnare och de kommer
förvisso att föras *inför Gud för att
avlägga räkenskap för sina gär-
ningar,*

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٨﴾

129. utom Allahs utvalda tjänare.

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٩﴾

130. Och för honom lämnade Vi
ett gott rykte bland de efterföljan-
de släktleden,

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٣٠﴾

131. ”frid vare med Elias och hans
efterföljare!”

سَلَّمَ عَلَى آلِ يَاسِينَ ﴿١٣١﴾

132. Sålunda belönar Vi sanner-
ligen dem som handlar väl.

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٢﴾

133. Han var förvisso *en* av Våra
troende tjänare.

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٣﴾

134. Och Lot var helt förvisst
också ett av sändebuden,

وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٤﴾

135. när Vi frälste honom och
hela hans familj,

إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٥﴾

136. utom en gammal kvinna som var bland dem som stannade kvar.

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ ﴿١٣٦﴾

137. Sedan förintade Vi de andra helt och hållet.

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿١٣٧﴾

138. Och ni vandrar förvisso förbi dem på morgonen,

وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ﴿١٣٨﴾

139. och på natten. Varför förstår ni då icke?

عُ وَاللَّيْلِ ط أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٩﴾

R.5

140. Och Jonas var förvisso också ett av sändebuden,

وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤٠﴾

141. när han flydde till det fullastade fartyget,

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿١٤١﴾

142. och han kastade lott vid vadhållningen med sina skeppskamrater och hamnade bland förlorarna.

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤٢﴾

143. Och fisken svalde honom medan han förebrådde sig.

فَالْتَمَمَهُ الْحَوْتُ وَهُوَ مَلِيمٌ ﴿١٤٣﴾

144. Och hade han icke varit en av dem som lovprisar Gud,

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٤﴾

145. skulle han förvisso ha dröjt i dess buk till uppståndelsens dag.

لِيَكْلَبَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٥﴾

146. Sedan kastade Vi upp honom på en kal landsdel, och han var sjuk,

فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٦﴾

147. och Vi lät en kurbitsplanta växa över honom.

وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٧﴾

148. Och Vi sände honom som sändebud till etthundratusen människor eller fler,

وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٨﴾

149. och de trodde, så Vi tillät dem njuta livet för en tid.

فَأَمْنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ۝١٤٩

150. Fråga dem nu om din Herre har döttrar, medan de däremot har söner.

فَأَسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبُيُوتُ ۝١٥٠

151. Skapade Vi änglarna kvinnliga medan de bevittnade det?

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ۝١٥١

152. Tag er i akt, det är sannerligen deras påhitt när de säger:

أَلَا أَنَّهُمْ مَنِ افْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ۝١٥٢

153. ”Allah har avlat *barn*”, och de är sannerligen lögnare.

وَلَدَ اللَّهُ ۗ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝١٥٣

154. Har Han valt döttrar framför söner?

أَصْطَفَىٰ الْبَنَاتِ عَلَىٰ الْبَنِينَ ۝١٥٤

155. Vad är det med er? Hur dömer ni?

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۝١٥٥

156. Vill ni då icke tänka efter?

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝١٥٦

157. Eller har ni en klar befogenhet?

أَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِينٌ ۝١٥٧

158. Visa då fram er bok om ni är sannfärdiga.

فَاتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ۝١٥٨

159. Och de förfäktar blodsband mellan Honom och Djinnerna medan Djinnerna med säkerhet vet att de också kommer att föras inför *Honom*.

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسْبًا ۗ وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ۝١٥٩

160. Helig är Allah och utan det de tillskriver *Honom*!

سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ۝١٦٠

161. Men Allahs utvalda tjänare gör *inte* så.

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ۝١٦١

162. Sannerligen, ni och det ni dyrkar,

فَأِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ۝١٦٢

163. ingen av er kan vilseleda
någon till att gå mot Honom,

مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفِتْنِينَ ۝^(١٦٣)

164. utom den som skall brinna i
helvetet.

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ۝^(١٦٤)

165. Och *änglarna säger*. ”Det
finns icke en av oss som icke har
sin bestämda plats,

وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ۝^(١٦٥)

166. och vi är sannerligen de som
står uppställda på led,

وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّاقُونَ ۝^(١٦٦)

167. och vi är sannerligen de som
lovprisar *Gud*.”

وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ۝^(١٦٧)

168. Och de *icke troende* brukade
förvisso säga:

وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ۝^(١٦٨)

169. ”Om vi hade haft med oss en
bok, *lik den* som gamla tiders folk
ägde,

لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأَوَّلِينَ ۝^(١٦٩)

170. skulle vi förvisso ha varit
Allahs utvalda tjänare.”

لَكِنَّا عِبَادُ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ۝^(١٧٠)

171. Ändå, *när den har kommit till
dem*, tror de icke på den, men de
kommer snart att få veta.

فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝^(١٧١)

172. Och Vårt ord har förvisso
gått fram beträffande Våra tjä-
nare, sändebuden,

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا
الْمُرْسَلِينَ ۝^(١٧٢)

173. att det förvisso är de som
kommer att bli hjälpta,

إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ۝^(١٧٣)

174. och att det helt visst är Vår
härskara som kommer att bli
segerrik.

وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ۝^(١٧٤)

175. Så vänd du bort från dem för
ett tag.

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ۝^(١٧٥)

176. Och ge akt på dem, ty de
kommer snart att få se.

وَأَبْصُرُهُمْ فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ ۝^(١٧٦)

177. Är det då Vårt straff som de försöker påskynda?

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٧﴾

178. Men när det stiger ned på deras gård, kommer det att bli en ond morgon för dem som var varnade.

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنذَرِينَ ﴿١٧٨﴾

179. Så vänd du bort från dem för ett tag.

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٩﴾

180. Och ge akt, ty de kommer snart att få se.

وَأَبْصُرُ فَسَوْفَ يَبْصُرُونَ ﴿١٨٠﴾

181. Helig är din Herre, hederns och maktens Herre, långt högre än det de påstår.

سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨١﴾

182. Och frid över sändebuden!

وَسَلِّمْ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨٢﴾

183. Och all lovprisning tillhör Allah, världarnas Herre.

عِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٣﴾

Kapitel 38

SÁD

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller åttionio verser.

Även det här kapitlet inleds med en förkortning (ص *sád*), vars betydelse av vissa lärde tolkas som Gud, den Sannfärdige (صَادِقُ الْقَوْلِ *sadiqul qául*), alltså den Gud Vars ord förvisso kommer att vara sanna. Den Ädla Qur'anen, som är full av enastående förmaningar vittnar om att de som förnekar den, gör det på grund av sitt eget motstånd, vilket enbart grundar sig på en falsk hederskänsla.

I det här kapitlet har en skildring av profeten Davids, frid vare med honom, vision återgivits. Den skildrar även girigheten i människans natur, och förklarar att om en människa tilldelas 99 % av herraväldet så begär hon även den sista procenten, utan att överlåta en enda procentandel till de fattiga och behövande. Syftet med de stora krig som beskrevs i det föregående kapitlet är just att beröva alla fattiga länder deras rättigheter och att enväldigt regera över hela världen. Med andra ord är detta ett anspråk på gudomlighet. Efter detta förmanas mänskligheten genom profeten Davids, frid vare med honom, varning om att man bör lösa inbördes tvister med rättvisa, och inte genom övergrepp och oförrätter.

I kapitlet berättas det angående profeten Salomon, frid vare med honom, att han hyste en stor kärlek till hästar. Vissa lärde feltolkar händelsen i fråga och menar att han en gång höll på att klappa sina hästar och massera deras ben medan tiden för bönen förflöt. Han agerade då ut sin ilska på hästarna och beordrade att de alla skulle avlivas. Men versen i fråga avvisar helt denna skrattretande historia, där profeten Salomon, frid

vare med honom, säger: "För dem tillbaka till mig" Sedan började han klappa deras ben och halsar (vers 34). Av detta får vi veta att de riddjur, som Guds profeter tilldelas för Djihad, är dem oerhört kära och att de ofta vill se till dem. Även den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, sade att: "I mitt folks hästar som har beretts för Djihad har välsignelser lagts i deras pannluggar ända fram till domedagen."

I kapitlet har profeten Job, frid vare med honom, framställts som en fantastiskt ståndaktig profet och en förebild i det avseendet. Här berättas fakta istället för berättelser som finns i Bibeln.

رُكُوعَاهَا

سُورَةُ ص ۳۸ مَكِّيَّةٌ

آيَاتُهَا ۸۹

Sura SÁD
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Sad, vid Qur'anen full av förmaning, *detta är Vårt uppenbara-de ord.**

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ②

3. Men de som icke tror är *sjunkna* i falsk stolthet och fiendskap.

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَوِشْقٍ ③

4. Hur månget släktled har Vi icke förintat före dem! De ropade *på hjälp*, men det var icke längre tid till flykt.

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا
وَوَلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ ④

5. Och de undrar över att en Varnare har kommit till dem från dem själva, och de icke troende sade: "Detta är en häxmästare, en stor lögnare.

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ
وَقَالَ الْكُفْرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ⑤

6. Har han gjort *alla* gudarna till En *enda* Gud? Detta är sannerligen det märkvärdigaste *vi* har hört."

أَجَعَلَ الْأَلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا
لَشَيْءٌ عَجَابٌ ⑥

7. Då tvistade deras ledare och förmanade dem: "Gå och håll fast vid era gudar. Detta är något som är mycket eftertraktat.

وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ امْشُوا
وَاصْبِرُوا عَلَى إِلِهِتِكُمْ إِنَّ هَذَا
لَشَيْءٌ يُرَادُ ⑦

8. Vi har icke hört någonting likt detta i någon annan religion. Detta är ingenting annat än ett påhitt.

مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ
هَذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ ⑧

9. Vad, skulle han vara den av oss alla som påminnelsen har

ءَأَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرَ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ

*38:2 Sannfärdige Gud.

sänts ned till?” Nej, de svävar i tvivel beträffande Min påminnelse. Nej, de har ännu icke smakat Mitt straff.

فِي شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِي ۚ بَلْ لَّمَّا يَدُوقُوا
عَذَابِي ۙ

10. Äger de din Herres, den Mäktige, den Store Givaren, barmhärtighetens skatter?

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ
الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ۙ

11. Eller är himlarnas och jordens konungarrike och allt som är däremellan deras? Låt dem då stiga upp med de medel som står till deras förfogande.

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا ۚ فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ۙ

12. De är en här från de förenade horderna som skall drivas på flykten.

جُنُودًا مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومَةٌ مِّنَ
الْأَحْزَابِ ۙ

13. Långt före dem förkastade även Noaks folk, och 'Ads *stam* och Farao, härskare över stora härar, *sändebuden* som lögnare,

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَآدَامُ
وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ ۙ

14. och Thamúds *stam* och Lots folk och skogens invånare, dessa var *alla och envar* de förenade horderna.

وَتَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ ۙ
أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ ۙ

15. Alla utan undantag förkastade de sina sändebud, så Mitt straff blev oundvikligt.

إِن كُلًّا إِلَّا كَذَّبَ الرَّسُلَ فَحَقَّ
عِقَابِي ۙ

R.2

16. Och de väntar bara på ett åsknedslag från vilket det icke finns något uppskov.

وَمَا يَنْظُرُ هُوَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ۙ

17. De säger: ”Vår Herre, skynda på vår del *av straffet* före räkenskapens dag.”

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطْنَآ قَبْلَ يَوْمِ
الْحِسَابِ ۙ

18. Bär tålmodigt vad de säger och kom ihåg Vår tjänare David, *en man* med många egenskaper, han vände sig förvisso alltid till Gud.

إصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا
دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿١٨﴾

19. Vi underkastade *honom* bergen.* De firade Guds lovprisning med honom vid nattens inbrott och vid soluppgången.

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَمِيِّ
وَالْإِشْرَاقِ ﴿١٩﴾

20. Och *Vi underkastade honom* fåglarna, samlade tillsammans, alla vände sig till honom.*

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَّهُ أَوَّابٌ ﴿٢٠﴾

21. Och *Vi styrkte hans kungari-* ke och gav honom vishet och en talang för beslutsamt tal.

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَتَيْنَهُ الْحِكْمَةَ
وَفَصَّلَ الْخِطَابِ ﴿٢١﴾

22. Och har berättelsen om de tvistande nått dig när de klättrade över muren till *hans* kammarer?

وَهَلْ أَتَاكَ نَبْوُ الْخَصِمِ إِذْ تَسَوَّرُوا
الْمِحْرَابِ ﴿٢٢﴾

23. När de trängde in till David och han var rädd för dem, sade de ”Frukta icke. *Vi är* två tvistande, en av oss har förgått sig mot den andre, så döm mellan oss med rättvisa, och avvik icke från den rätta kursen utan vägled oss till den rätta vägen.

إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا
لَا تَخَفْ خَصْمِنِ بَغِي بَعْضًا عَلَى
بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ
وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٣﴾

24. Detta är min broder, han har nittionio tackor och jag har bara en tacka. Ändå säger han: ’Ge den till mig’, och han har varit befallande mot mig i sitt tal.”

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً
وَلِيَ نَعْجَةً وَاحِدَةً فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا
وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٤﴾

*38:19 Ordet ”bergen” (الْجِبَالُ *al-djibál*) kan tillämpas för kraftfulla bergstammar som underkuvades av David, eller också hänvisar ordet till de mineraltillgångar som man utvann på hans tid.

*38:20 Ordet ”fåglar” (الطَّيْرُ *attair*) betyder människor med exceptionella talanger som flyger högt med framgångens vingar.

25. *David* sade: "Han har förvisso felat mot dig i att be dig om din tacka i tillägg till sina egna tackor. Och många kompanjoner överträder helt visst mot varandra, utom de som tror på *Gud* och handlar rättfärdigt, och dessa är bara få." Och *David* trodde att *Vi* hade prövat honom, så han bad sin Herre om förlåtelse, och föll bugande ned i tillbedjan och vände sig till *Honom*.

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجْتِكَ إِلَىٰ
نَعَايِهِ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي
بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ ۗ وَظَنَّ
دَاوُدُ أَنَّمَا فَتْنَتْهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ
رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٢٥﴾

26. Så *Vi* förlät honom det, och han hade sannerligen en ställning nära *Oss* och en utmärkt tillflykt.

فَعَفَرْنَا لَهُ ذَلِكُمْ ۗ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ
وَحُسْنَ مَّآبٍ ﴿٢٦﴾

27. "Å, *David*, *Vi* har gjort dig till ställföreträdare på jorden, så döm mellan människor med rättvisa, och följ icke fåfänga önsningar, så att det icke leder dig vilse från *Allahs* väg." De som går vilse från *Allahs* väg kommer förvisso att få ett svårt straff, eftersom de glömde räkenskapsens dag.

يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ
فَا حْكُمُ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ
الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۗ إِنَّ
الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ
عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾

R.3

28. Och *Vi* har icke skapat himlen och jorden och allt som är mellan dem förgäves. Det är deras åsikt vilka icke tror. Ve då de icke troende på grund av elden.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
بَاطِلًا ۗ ذَلِكُمْ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ فَوَيْلٌ
لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٨﴾

29. Skall *Vi* behandla dem som tror och gör goda gärningar likadant som dem som handlar illa på jorden? Skall *Vi* behandla de rättfärdiga likadant som de gudlösa?

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ ۗ أَمْ نَجْعَلُ
الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٩﴾

30. Detta är en bok som Vi har uppenbarat för dig, full av välsignelser, på det att de måtte betänka dess verser och så att de som är begåvade med förstånd måtte ta sig i akt.

كِتَابٍ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ لِيَدَّبَّرُوا
آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٣٠﴾

31. Och Vi skänkte David Salomon, som var en utmärkt tjänare. Han vände sig alltid mot Oss.

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ دَسْلِيمًا ط نِعْمَ الْعَبْدُ
إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣١﴾

32. När springare av ädlaste härkomst och snabba på foten fördes till honom i kvällningen,

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصُّفُوفُ
الْجِيَادِ ﴿٣٢﴾

33. sade han: "Jag älskar goda tings kärlek, ty de påminner mig om min Herre." Så satt han till dess att de försvann bakom slöjan.

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَن
ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٣﴾

34. Han sade: "För dem tillbaka till mig." Sedan började han klap-pa deras ben och halsar.

رُدُّوهُمَا عَلَيَّ ط فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ
وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٤﴾

35. Vi prövade förvisso Salomon och på hans tron placerade Vi bara en kropp. Då vände han sig till Gud och sökte Hans barmhärtighet.

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَالْقَيْنَاعِلَى كُرْسِيِّهِ
جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٥﴾

36. Han sade: "Å, min Herre, till-giv mig och ge mig ett kungarike som ingen, som inte är värd det, kan äga efter mig. Du är förvisso den Store Givaren."

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَّا
يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي ؕ إِنَّكَ أَنْتَ
الْوَهَّابُ ﴿٣٦﴾

37. Så Vi underkastade honom vinden, den blåste mjukt på hans befallning, var helst han önskade vara,

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً
حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٧﴾

38. och de starka, alla *slags* byggmästare och dykare

وَالشَّيْطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ ٣٨

39. och andra slagna i bojor.

وَأَخْرَيْنَ مَقْرَنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ٣٩

40. ”Detta är Vår gåva, så ge frikostigt eller sparsamt, utan räkenskap.”

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ٤٠

41. Och han hade sannerligen tillträde till Vår närhet och en utmärkt tillflykt.

وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ٤١

R.4

42. Och Kom ihåg Vår tjänare Job när han ropade till sin Herre: ”Satan har hemsökt mig med slit och plåga.”

وَإِذْ كُرِعْنَا إِلَىٰ يَاقُوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ٤٢

43. ”Mana *ditt riddjur*. Här är kallt vatten att tvätta med och en dryck.”

أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ٤٣

44. Och Vi skänkte honom hans familj och många fler lika dem *tillsammans* med dem, som en barmhärtighet från Oss, och som en påminnelse till människor med förmåga till förståelse.

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ٤٤

45. Och *Vi sade till honom*: ”Tag en handfull torra grenar i din hand och slå med dem, och bryt icke din ed.” Vi fann honom ståndaktig. En utmärkt tjänare var han. Han vände sig förvisso ständigt *till Gud*.

وَخُذْ بِيَدِكَ ضِعْفًا فَاصْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُتْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ٤٥

46. Och Kom ihåg Våra tjänare Abraham och Isak och Jakob, män med makt och framtidssyn.

وَإِذْ كُرِعْنَا عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَأِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ٤٦

47. Vi valde dem särskilt för att påminna *människor* om boningen i *det tillkommande*.

إِنَّا أَخْلَصْنَهُمْ بِخَاصَّةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ٤٧

48. Och de är helt förvisst bland de utvalda *och* de bästa i Våra ögon.

وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنِ
الْأَخْيَارِ ٤٨

49. Och kom ihåg Ismael och Elisa *och* Dhu'l-Kifl, de var alla bland de bästa.*

وَأذْكَرُ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ
وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ ٤٩

50. Detta är en påminnelse. Och de rättfärdiga kommer förvisso att få en utmärkt tillflyktsort,

هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَّأبٍ ٥٠

51. evighetens trädgårdar, med portarna öppna för dem,

جَنَّاتٍ عَدْنٍ مَّفْتَحَةٌ لَهُمْ الأبوابِ ٥١

52. lutande sig däri *mot kuddar*, *och* däri kommer de *att finna nöje* i att be om rikligt med frukt och dryck,

مُتَّكِنِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ
كَثِيرَةٍ وَوَسْرَاءٍ ٥٢

53. och hos dem kommer *dygdiga kvinnor* att finnas med nedslagna blickar, ledsagare i motsvarande ålder.

وَعِنْدَهُمْ قَصِرَتِ الْأُفُوفُ ٥٣

54. Detta är vad ni har lovats för räkenskapens dag.

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ يَوْمَ الْحِسَابِ ٥٤

55. Detta är sannerligen Vårt underhåll som sannerligen aldrig kommer att tryta.

إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ٥٥

56. Detta är *för de troende*. Men för de upproriska finns det en ond viloplats,

هَذَا وَإِنَّ لِلظَّالِمِينَ شَرَّ مَآبٍ ٥٦

57. helvetet, i vilket de kommer att brinna. Vilken ond uppehållsplats det är!

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبئسَ الْمِهَادُ ٥٧

*38:49 Hesekiel

58. Detta är *vad de kommer att få*. Så låt dem smaka det, en kokande vätska och en oerhört kall och stinkande dryck.

هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَعَسَاقٍ ٥٨

59. Och *olika slag av andra plågor* av liknande art.

وَأَخْرَمُنْ شَكْلَةً أَرْوَاحٍ ٥٩

60. ”Detta är *er* grupp som huvudstupa rusar iväg med er, å, ni *bråkmakarnas ledare*. Inget välkomnande för dem. De måste brinna i elden.”

هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ ٦٠
إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ٦٠

61. De kommer att säga: ”Nej, det är ni. *I sanning* inget välkomnande för er *heller*. Det är ni som beredde detta för oss. Vilken ond viloplats det är!”

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ ٦١
أَنْتُمْ قَدْ مَتَّمُوهُ لَنَا فَبَيْسَ الْقَرَارِ ٦١

62. De kommer *också* att säga: ”Vår Herre, lägg Du till ett dubbelt straff i elden för dem som beredde detta för oss.”

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا
ضِعْفًا فِي النَّارِ ٦٢

63. Och de kommer att säga: ”Vad är det för fel på oss eftersom vi icke ser de människor bland oss, som vi brukade anse *ondskefulla*?”

وَقَالُوا مَا لَنَا لَنْ نَرَى رَجُلًا كُنَّا
نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْأَشْرَارِ ٦٣

64. Det är för att vi *orättfärdigt* gjorde dem till föremål för åtlöje eller har *våra* ögon missat dem?”

أَتَخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ
الْأَبْصَارُ ٦٤

65. Detta är förvisso sanningen, eldens invånares tvistande med varandra.

إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ٦٥

R.5

66. Säg: ”Jag är bara en Varnare, och det finns ingen Gud utom Allah, den Ende, den Mest Överlägsne,

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِن إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ
الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ٦٦

67. Herre över himlarna och jorden och allt som är mellan de två, den Mäktige, den Store Förlåtaren.”

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ٦٧

68. Säg: ”Det är ett viktigt budskap,

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾

69. från vilket ni vänder er bort,

أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٩﴾

70. jag hade ingen kunskap om den upphöjda församlingen när de sinsemellan diskuterade *det*,

مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ الْأَعْلَى إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٧٠﴾

71. utom detta att det har uppenbarats för mig, att jag enbart är en varnare.”

إِنْ يُوحَىٰ إِلَىٰ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧١﴾

72. Kom ihåg när din Herre sade till änglarna: ”Jag skall just till att skapa människan av lera,

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ﴿٧٢﴾

73. och när Jag så har utformat henne i fullkomlighet och har blåst in Min Ande i henne, fall ni ned i underkastelse under henne.”

فَإِذْ أَسَوَّيْتُهَا وَنَفَخْتُ فِيهَا مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٣﴾

74. Så änglarna underkastade sig, alla tillsammans.

فَسَجَدَ الْمَلِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٧٤﴾

75. Men Iblis gjorde det icke. Han uppträdde högmodigt och var bland dem som icke trodde.

إِلَّا ابْلِيسَ ۖ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٥﴾

76. Gud sade: ”Å, Iblis, vad hindrar dig från att underkasta dig det Jag skapat med Mina två händer? Är det så att du är alltför högmodig, eller tillhör du verkligen de upphöjda?”

قَالَ يَا ابْلِيسَ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي ۖ اسْتَكْبَرْتَ ۖ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٦﴾

77. Han sade: ”Jag är bättre än hon. Du har skapat mig av eld och henne har Du skapat av lera.”

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ ۖ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿٧٧﴾

78. Gud sade: ”Gå då ut härifrån, ty du är förvisso förkastad,

قَالَ فَاحْرَجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٨﴾

79. och Min förbannelse skall förvisso vila över dig till domens dag.”

وَأَنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٧٩﴾

80. Han sade: ”Min Herre, ge mig då anstånd till den dag då de skall uppväckas.”

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٨٠﴾

81. Gud sade: ”Du är helt visst bland dem som givits anstånd,

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٨١﴾

82. till den fastställda tidens dag.”

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨٢﴾

83. Han sade: ”Så vid Din ära, jag kommer förvisso att vilseleda dem alla,

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٣﴾

84. utom Dina utvalda tjänare bland dem.”

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٤﴾

85. Gud sade: ”Sanningen är, och endast sanningen talar Jag,

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ ﴿٨٥﴾

86. att Jag helt visst kommer att fylla helvetet med dig och med dem som följer dig, allihop.”

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَتَّبَعُكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٦﴾

87. Säg: ”Jag ber er icke om någon belöning för det, icke heller är jag bland dem som är benägna till att förställa sig.

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٨٧﴾

88. Denna är ingenting annat än en påminnelse för *alla* folk.

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٨﴾

89. Och ni skall helt säkert få veta betydelsen av det efter ett tag.”

عُذْرٌ وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٩﴾

Kapitel 39 AZ-ZÚMAR

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller sjuttiosex verser.

I slutet av det föregående kapitlet beskrivs sådana av Guds tjänare som helt hänger sig åt att tro på Honom, som vänt sig bort från satansdyrkan och helt ägnat sig åt att dyrka Gud. I inledningen av kapitlet förkunnas: Å sändebud! ”Tillbed Allah och skänk Honom din tro i all uppriktighet.” (39:3) Förvisso godtar Allah enbart en hängiven tro.

Därefter vederläggs ett av avgudadyrkarnas argument. Vanligtvis rättfärdigar de avguderi genom påståendet att tillverkade gudar är ett medium för att föra dem närmare Gud. Det konstateras att detta förvisso inte är fallet, utan endast den vars tro är lika hängiven som den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och som är ren från alla slags avgudadyrkan kan bli ett sådant medium.

Därefter upprepas det faktum att mänskligt liv inleddes med en enda livsform (مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ *min náfsin wáhida*). När människan sedan börjar utvecklas som foster i moderns mage så omsluts detta foster av tre mörker. Det första mörkret är moderns mage som rymmer livmodern. Det andra mörkret är livmodern själv, i vilken fostret utvecklas. Det tredje är moderkakans, placentan, mörker som omsluter fostret i livmodern.

Sedan uppmanas den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, till att förkunna: ”Jag är sannerligen befalld att dyrka Allah med uppriktig tillgivenhet.” (39:12)

Därefter står det att: ”Kom ihåg att er uppriktiga lydnad enbart tillhör Allah.” (39:4) Ni må dyrka vem detta förvisso

kommer att vara mycket ofördelaktigt för dem, eftersom de både kommer att vilseleda sig själva och sin avkomma på grund av denna förvrängdhet.

Därefter tas frågan upp om någon kan vara bättre än den vars sinne Allah har öppnat för att komma ihåg Honom mer, eller som med andra ord tilldelats ett öppet sinnelag. Svaret på detta är till synes inte nämnt, men det ligger i själva verket i frågan om att ingen kan vara bättre än en sådan person. Ytterst olycksaliga är således de människor som är försumliga när det gäller att komma ihåg sin Skapare.

I vers 24 förkunnas för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att Allah framställer något mycket fascinerande för honom. Det är att Allah har uppenbarat en ofta uppläst skrift för honom, och i den finns vissa verser som liknar andra, eller som kräver andra verser för att kunna tolkas (الْمُتَشَبِهَاتِ *al-mutashábihát*) och de förekommer i par. Men för att tolka dessa verser finns även andra liknande verser som hjälper dem som traktar efter sanningen, att begripa innebörden av ordet *mutashábihát*. Detta nämns också i Ahádith där ord förekommer som betyder att vissa verser av den Ädla Qur'anen förklarar andra (يُفَسِّرُ بَعْضُهُ بَعْضًا *jufássiru bá'duhú bá'dan*). På ett annat ställe står det att ingen vers klassas som *mutashábih* (en vers som behöver stöd från andra verser för att tolkas) för dem som har en djupt förankrad kunskap (الرُّسُخُونَ فِي الْعِلْمِ *ar-rásikhúna fil-'ilm*). I kapitlet har profeten Job, frid vare med honom, framställts som en fantastiskt ståndaktig profet och en förebild i det avseendet. Här berättas fakta istället för berättelser som finns i Bibeln.

I kapitlet finns en vers som även uppenbarades för den Utlovade Messias, frid vare med honom, och som han sedan lät gjuta in i en ring som han lät färdigställa. Inskriptionen lyder: "Är Allah inte tillräcklig för Sin tjänare?" (أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ *álaisállahu bikáfin 'abdahu*). Av den anledningen bär ahmadia-

muslimer gärna sådana ringar med tanke på välsignelsen och det goda omenet det innebär.

I vers 43 avslöjas en storslagen hemlighet. Det är att även sömnen är en form av död. Själen och medvetandet sjunker upprepade gånger under sömnen, men Allah har ordnat det så att hjärnan återställer själen och medvetandet vid en bestämd tidpunkt. Vetenskapsmän har forskat om detta och talat om att detta sker upprepade gånger vid exakta tidpunkter för den sovande. Denna tidpunkt går även att mäta med ett atomur, och man kan inte märka någon skillnad mellan dessa tidpunkter. Döden inträffar då Allah inte lämnar tillbaka själen från detta fördjupade medvetslösa tillstånd.

Eftersom det här talas om att ställas inför Gud och att separeras från världen i all evighet, så förkunnar Allah glädjebudskapet för dem som fruktar att ställas inför rätta, att Han förmår förlåta alla slags synder eftersom Han är den Evigt förlåtande och Barmhärtige: Ni människor, underkasta er därför Allah och överlåt er själva till Honom, innan ni grips av straffet och ängsligt utropar: Ack! Om jag bara inte vågat synda så ohämmat inför Guds åsyn, och avlider innan ni hunnit ångra er.

Kapitlet heter *az-zúmar*, grupper, och i två verser mot slutet delas dessa grupper upp i två delar. En grupp kommer ledas mot helvetet, och den andra består av dem som kommer att ledas mot paradiset.

٨ ركوعاتها

سُورَةُ الزُّمَرِ مَكِّيَّةٌ ٣٩

٧٦ آياتها

Sura AZ-ZÚMAR (Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Denna bok är uppenbarad från Allah, den Mäktige, den Vise.

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ
الْحَكِيمِ ②

3. Det är förvisso Vi Som har uppenbarat boken till dig med sanningen, så tillbed Allah och skänk Honom din tro i all uppriktighet.

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ
اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ③

4. Kom ihåg att uppriktig lydnad *enbart* tillhör Allah. Och de som tar andra till beskyddare bredvid Honom säger: ”Vi tillber dem bara på det att de måtte föra oss till en plats närmare Allah.” Allah kommer förvisso att döma mellan dem beträffande det i vilket de är oense. Allah vägleder förvisso icke den som är en otacksam lögnare.

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ④ وَالَّذِينَ
اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ
إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى ⑤ إِنَّ اللَّهَ
يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ⑥
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ ⑦

5. Om Allah hade önskat ta Sig en son, kunde Han ha valt vem Han behagar av det Han skapar. Helig är Han! Han är Allah, den Ende, den Överlägsne.

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأُصْطَفَى
مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ لَسُبْحَانَهُ ⑧ هُوَ اللَّهُ
الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ⑨

6. Han skapade himlarna och jorden i enlighet med vishetens krav. Han låter natten täcka dagen och Han låter dagen täcka natten, och Han har tvingat solen och månen i tjänst, var och en följer *sin* bana till en fastställd tid. Hör upp, *det är bara* Han som är den Allsmäktige, den Store Förlåtaren.

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ⑩ يَكْوَرُ
الَّيْلُ عَلَى النَّهَارِ وَيَكْوَرُ النَّهَارُ عَلَى الْيَلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ⑪ كُلٌّ يَجْرِي
لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ⑫ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ
الْغَفَّارُ ⑬

7. Han skapade er från en enda varelse, och från den gjorde Han dess maka och Han har sänt ned åtta boskapsdjur i par för er. Han skapar er i era moderliv, skapelse efter skapelse, i tre lager av mörker. Detta är Allah, er Herre. Hans är konungadömet. Det finns ingen Gud utom Han. Åt vilket håll vänder ni er då bort?

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا
زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً
أَزْوَاجًا يُخَلِّقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ
ثَلَاثًا ۖ بَعْدَ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ
ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ۗ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ ۗ فَآلَىٰ تُصْرَفُونَ ﴿٧﴾

8. Om ni är otacksamma, då är Allah förvisso Själv tillräcklig, och oberoende av er. Och Han är icke tillfreds med otacksamhet hos Sina tjänare. Men om ni visar tacksamhet, tycker Han om det hos er. Och ingen som bär en börda skall bära en annans börda. Sedan är ert återvändande till er Herre och Han kommer att upplysa er om vad ni har gjort. Han vet fullt ut allt som är gömt i era hjärtan.

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ ۖ وَلَا
يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ ۗ وَإِنْ تَشْكُرُوا
يَرْضَهُ لَكُمْ ۗ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ
أُخْرَىٰ ۗ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ
بِدَاتِ الصُّدُورِ ﴿٨﴾

9. Och när en svårighet drabbar människan åkallar hon sin Herre och vänder sig *botfärdigt* till Honom. Sedan när Han ger henne en ynnest från Sig Själv, glömmer hon vad hon förut brukade be och börjar tillskriva Allah medtävlare så att hon kan leda *människor* bort från Hans väg. Säg: ”Tjäna litet på din otro för ett litet tag, du hör förvisso till eldens invånare.”

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا
إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ
يَدْعُوهُ إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا
يُضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ ۗ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ
قَلِيلًا ۗ إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ﴿٩﴾

10. Är den, som tillgivet ber till Gud under nattens timmar, ödmjukt nedfallande inför Gud

أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا
يَحْدُرُ الْأَخْرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ ۗ

och stående *i bön*, och som fruktar det tillkommande och hoppas på sin Herres barmhärtighet, *lik den som icke gör detta?* Säg: "Kan de som vet och de som icke vet, vara lika?" Sannerligen, bara de som begåvats med förstånd kommer att ta sig i akt.

R.2

11. Säg: "Å, ni Mina tjänare som tror, frukta er Herre." Det finns gott för dem som gör gott i detta livet. Och Allahs jord är vidsträckt. De tålmodigt uthålliga kommer sannerligen att få sin belöning utan mått.

قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۗ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ۗ

قُلْ لِعِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ ۗ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۗ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ ۗ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۗ

12. Säg: "Jag är sannerligen befalld att dyrka Allah med uppriktig tillgivenhet,

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۗ

13. och jag är befalld att vara den främste av dem som underkastar sig *Honom*."

وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ۗ

14. Säg: "Jag fruktar sannerligen en svår dags straff om jag är olydig mot min Herre."

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۗ

15. Säg: "Det är Allah jag tillber i uppriktigaste lydnad mot *Honom* i min tro.

قُلْ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ۗ

16. Så dyrka vad ni vill bredvid *Honom*." Säg: "De verkliga förlorarna är förvisso de som ödelägger sina själar och sina familjer på uppståndelsens dag." Tag er tillvara! Det är förvisso den uppenbara förlusten.

فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ ۗ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۗ

17. De kommer att ha täckelser av eld över sig och *liknande* täckelser under sig. Det är för detta Allah varnar Sina tjänare. ”Därför Mina tjänare, frukta endast Mig.”

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ
تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۗ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ
عِبَادَهُ ۗ يُعْبَادِ فَاتَّقُونِ ۝١٧

18. Och de som avhåller sig från att dyrka falska gudar och icke tillber dem utan vänder sig till Allah, för dem finns glädjebudskap. Så ge goda budskap till Mina tjänare,

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا
وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ ۗ فَبَشِّرْ
عِبَادِ ۝١٨

19. som lyssnar till ordet och följer det bästa därav. Det är dessa som Allah har väglett och det är de som har förstånd.

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ
أَحْسَنَهُ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ
وَأُولَٰئِكَ هُمُ أُولُو الْأَلْبَابِ ۝١٩

20. Är då den, mot vilken domen om bestraffning har förfallit, *lämplig att bli räddad*? Kan du rädda den som är i elden?

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ ۗ أَفَأَنْتَ
تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ۝٢٠

21. Men för dem som fruktar sin Herre finns det höga byggnader byggda över höga byggnader, nedom vilka bäckar strömmar. Allah har givit det löftet, och Allah bryter icke *Sitt* löfte.

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ
فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ ۗ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ ۗ وَعَدَّ اللَّهُ ۗ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ
الْمِيعَادَ ۝٢١

22. Har du icke sett att Allah sänder ned vatten från skyn och låter det flöda i form av källor i jorden och sedan framställer växtlighet i olika färger däri-genom? Sedan torkar det och du ser det bli gult, sedan förvandlar Han den till brutna strån. I det finns det verkligen en påminnelse för människor med förstånd.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَسَلَكَهُ يَنَابِيعٌ فِي الْأَرْضِ ۗ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهٖ
زُرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ۗ ثُمَّ يَهِيَجُ فَتَرَهُ
مُضْفَرًا ۗ ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا ۗ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۝٢٢

R.3

23. Är då den vars hjärta Allah har öppnat för *antagandet av islam* så att han äger ett ljus från sin Herre, *lik den som famlar i otrons mörker*? Ve då dem vilkas hjärtan är förhårdade mot att komma ihåg Allah! De svävar i en uppenbar villfarelse.

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ ۗ فَوَيْلٌ لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبِهِمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۗ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣١﴾

24. Allah har sänt ned det bästa budskapet *i form av en bok, vars verser stödjer varandra inbördes och upprepas i olika former, som får det att krypa i deras skinn, vilka fruktar sin Herre, sedan mjuknar deras skinn och deras hjärtan vid minnet av Allah. Sådan är Allahs vägledning. Han vägleder vem Han behagar med den. Och den som Allah dömer som vilsefaren, han skall icke ha någon vägledare.*

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيًّا ۖ تَفْشَعُرُ مِنْهُ جُلُودَ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ۗ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ۗ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٣٢﴾

25. Är då den som bara har sitt eget ansikte att skydda sig med mot det onda straffet på uppståndelsens dag, *lik den som är skyddad*? Och det kommer att sägas till syndarna: ”Smaka ni det ni har förtjänat.”

أَفَمَنْ يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٣﴾

26. De som var före dem förkastade *Våra sändebud*, så straffet kom över dem varifrån de icke anade det.

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٣٤﴾

27. Så Allah lät dem smaka förödmjukelse i det jordiska livet, och straffet i det tillkommande kommer sannerligen att bli större, om de bara visste.

فَآذَقَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَلِعَذَابِ الْأَخِرَةِ أَكْبَرُ ۗ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾

28. Och Vi har sannerligen framställt alla slags liknelser i denna Qur'an så att de måtte taga sig till vara.

وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٨﴾

29. Vi har uppenbarat Qur'anen helt tydlig utan någon tvetydighet *i den*, på det att de måtte bli rättfärdiga.

قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٩﴾

30. Allah framställer en liknelse: En man tillhör flera kompanjoner som är oense sinsemellan, och en man tillhör uteslutande en man. Är dessa två lika beträffande sin situation? All lovprisning tillhör Allah. Men de flesta av dem vet icke.

صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا ۗ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

31. Du kommer förvisso att dö och de kommer förvisso *också* att dö.

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿٣١﴾

32. Sedan kommer ni förvisso att tvista med varandra inför er Herre på uppståndelsens dag.

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣٢﴾

Del 24

R.4

33. Vem är då mer orättfärdig än den som ljuger om Allah eller den som förkastar sanningen när den kommer till honom? Finns det icke en boning i helvetet för de icke troende?

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ ۗ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٣٣﴾

34. Men den som har fört fram sanningen och *den som* betygar att den är *just det*, det är dessa som är rättfärdiga.

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٤﴾

35. De kommer att få vad helst de önskar hos sin Herre, det är belöningen för dem som handlar väl.

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ^ط ذَلِكَ
جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ^{٣٥}

36. Så att Allah kommer att föra bort de onda *följderna av* vad de gjorde, från dem, och kommer att ge dem deras belöning i enlighet med de bästa av deras gärningar.

يُكَفِّرُ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا
وَيَجْزِيهِمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي
كَانُوا يَعْمَلُونَ ^{٣٦}

37. Är Allah icke tillräcklig för Sin tjänare? Och ändå skulle de skrämja dig med dem *som de sätter upp* bredvid Honom. Och den som Allah har bedömt som vilsefaren, för honom finns det ingen vägledning.

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ ^ط وَيُخَوِّفُونَكَ
بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ^ط وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ^{٣٧}

38. Och det finns ingen som kan vilseleda den som Allah vägleder. Är icke Allah den Mäktige, veder-gällningens Herre?

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ ^ط أَلَيْسَ
اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ^{٣٨}

39. Och om du frågar dem: "Vem skapade himlarna och jorden?" kommer de säkert att svara: "Allah." Säg: "Vad tänker ni, om Allah avser att skada mig, kan de som ni åkallar bredvid Allah vara i stånd till att undanröja den skada Han kan ha utfört? Eller, om Han önskar visa mig barmhärtighet, kan de hålla Hans barmhärtighet tillbaka?" Säg: "Allah är tillräcklig för mig. På Honom litar de som vill förlita sig."

وَلَيْبَسَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ لِيَقُولَنَّ اللَّهُ ^ط قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ
بُصْرًا هَلْ مِنْ كَشَفْتُ ضُرِّهَ أَوْ أَرَادَنِي
بِرَحْمَةٍ هَلْ مِنْ مُمْسِكْتِ رَحْمَتِهِ ^ط قُلْ
حَسْبِيَ اللَّهُ ^ط عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ^{٣٩}

40. Säg: "Å, mitt folk, gör ert bästa, jag handlar *också*, snart kommer ni att få veta,

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي
عَامِلٌ ^ج فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ^{٤٠}

41. vem det är som straffet kommer till, vilket kommer att förnedra honom, och över vem det sänks ett bestående straff?”

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ
عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤١﴾

42. Vi har sannerligen uppenbarat boken med sanning till mänsklighetens *fromma* för dig. Så vem helst som följer vägledningen, *följer den* till gagn för sin egen själ, och vem helst som irrar vilse, irrar bara vilse till dess förfång. Och du är icke en väktare över dem.

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ
فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا
يُضِلُّ عَلَيْهَا ۖ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٤٢﴾

R.5

43. Allah för bort de levandes själar vid tiden för deras frånfälle, och *även* under sömnen för dem som *ännu* icke är döda. Och sedan håller Han kvar dem för vilka Han har påbjudit döden, och sänder *tillbaka* de andra för en fastställd tid. I det finns det förvisso ett tecken för ett folk som tänker efter.

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي
لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا ۖ فَيُمْسِكُ الَّتِي
قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ
إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

44. Har de tagit sig medlare bredvid Allah? Säg: ”Trots att de icke har makt över någonting och inget förstånd?”

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ ۗ قُلْ أَوْ
لَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾

45. Säg: ”All medling vilar hos Allah. Till Honom hör himlarnas och jordens konungarike. Och till Honom skall ni sedan föras tillbaka.”

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا ۗ لَهُ مُلْكُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ ثُمَّ إِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿٤٥﴾

46. Och när endast Allah omtalas, krymper deras hjärtan som icke tror på det tillkommande, av motvilja, men när de *som de sätter upp* bredvid Honom omtalas, tänk! De börjar fröjda sig.

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ
الَّذِينَ لَا يَوْمُومُونَ بِالْآخِرَةِ ۗ وَإِذَا ذُكِرَ
الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٦﴾

47. Säg: ”Å, Allah! Himlarnas och jordens upphovsman, Kännaren av det osedda och det sedda. Endast Du kommer att döma mellan Dina tjänare beträffande det, om vilket de var oense.”

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ
عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٧﴾

48. Och även om syndarna innehade allt det som finns på jorden och lika mycket till, skulle de förvisso försöka friköpa sig själva med det för att undkomma det svåra straffet på uppståndelsens dag, men det vilket de aldrig hade tänkt sig, skall visa sig för dem från Allah.

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ
الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَأَهُم مِّنَ اللَّهِ
مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٨﴾

49. Och de onda följderna av vad de hade förtjänat kommer att bli uppenbara för dem, och det som de brukade begabba kommer att omsluta dem.

وَبَدَأَهُم سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْرِءُونَ ﴿٤٩﴾

50. Och när problem snuddar vid människan ropar hon till Oss. Men när Vi skänker henne en ynnest från Oss säger hon: ”Detta har givits mig på grund av min egen kunskap.” Nej, det är bara en prövning, men de flesta av dem vet det icke.

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا
خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتهُ
عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِن
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٠﴾

51. De som var före dem sade det samma, allt det de tjänat nyttade dem ändå icke,

قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَا أَعْنَىٰ
عَنَّهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥١﴾

52. så de onda följderna av vad de hade förtjänat hann ifatt dem, och för dem som handlar fel av dessa icke troende, skall de onda följderna också hinna upp dem och de kan icke komma undan.

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتٌ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتٌ
مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٢﴾

53. Vet de icke att Allah utvidgar underhållet för den Han behagar, och minskar *det för den Han behagar*? I det finns det förvisso tecken för ett folk som tror.

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٣﴾

R.6

54. Säg: "Å, Mina tjänare som har syndat mot sina själar, misströsta icke om Allahs barmhärtighet, Allah förlåter förvisso alla synder helt och hållet. Han är verkligen Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig,

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ
لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ
يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۗ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾

55. och vänd er till er Herre, och underkasta er Honom innan straffet kommer till er, *ty* då skall ni icke bli hjälpta,

وَإِنِّيؤُوْا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوْا لَهُ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٥﴾

56. och följ den bästa *läran* som har uppenbarats för er från er Herre, innan straffet plötsligt kommer över er, medan ni icke uppfattar det,

وَاتَّبِعُوا الْحَسَنَ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ
رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً
وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾

57. så att icke en själ skall säga: 'Å, ve mig! Jag försummade *mitt uppförande*, trots att jag befann mig i Allahs närhet och jag var förvisso bland bespottarna,'

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يٰحَسْرَتِيْ عَلَىٰ مَا
فَرَّطْتُ فِيْ جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ
السَّخِرِيْنَ ﴿٥٧﴾

58. eller så att den icke skall säga: 'Om Allah hade väglett mig, skulle jag med säkerhet ha varit bland de rättfärdiga,'

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِيْ لَكُنْتُ مِنَ
الْمُتَّقِيْنَ ﴿٥٨﴾

59. eller så att den icke, när den ser straffet, skulle säga: 'Om det ändå fanns en återvändo *till världen* för mig, då skulle jag vara bland dem som gör goda gärningar.'"

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِيْ
كُرَّةً فَاكُوْنَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٥٩﴾

60. *Gud kommer att svara:* "Förvisso kom Mina tecken till dig, men du behandlade dem som lögnar och du var arrogant, och du hörde till de icke troende."

بَلَىٰ قَدْ جَاءَ تِلْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا
وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ۝١٠

61. Och på uppståndelsens dag kommer du att se dem som ljög om Allah med sina ansikten överskuggade av förstämning. Finns det icke en boning i helvetet för de högmodiga?

وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ تَرَىٰ الَّذِيْنَ كَذَبُوْا
عَلَىٰ اللّٰهِ وُجُوْهُهُمْ مُّسْوَدَّةٌ ۗ اَلَيْسَ
فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِيْنَ ۝١١

62. Allah sänder dem som fruktar *Honom* till deras rättmätiga positioner med trygghet och framgång, det onda skall icke vidröra dem, icke heller skall de sörja.

وَيُنَجِّي اللّٰهُ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا بِمَفٰزَتِهِمْ
لَا يَمَسُّهُمْ السُّوْءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝١٢

63. Allah är alltings Skapare och Han är Beskyddare över alla ting.

اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۗ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
وَكَیْلٌ ۝١٣

64. Till *Honom* hör himlarnas och jordens nycklar, och beträffande dem som icke tror på Allahs tecken, så är det de som är förlorarna.

لَهُ مَقَالِيْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ
وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِآيٰتِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ هُمُ
اِلْحٰسِرُوْنَ ۝١٤

R.7

65. Säg: "Är det andra *gudar* än Allah som ni bjuder mig att dyrka, å, ni okunniga?"

قُلْ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَمْرُوْٓنَ اَعْبُدُ اَيُّهَا
الْجٰهِلُوْنَ ۝١٥

66. Och det har i sanning uppenbarats för dig liksom för dem före dig: "Om du tillskriver *Gud* medhjälpare, skall ditt arbete förvisso omintetgöras och du skall förvisso höra till förlorarna."

وَلَقَدْ اَوْحٰٓى اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِيْنَ مِنْ
قَبْلِكَ ۚ لَئِنْ اَشْرَكَتَ لَيَجْبَطَنَّ عَمَلُكَ
وَلَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ۝١٦

67. Tillbed alltid Allah och var du bland de tacksamma.

بَلِ اللّٰهِ فَاَعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ۝١٧

68. De visade icke tillbörlig respekt inför Allahs majestät, som det bekom. Och jorden kommer att vara helt i Hans grepp på domedagen, och himlarna kommer att rullas upp av Hans högra hand. Helgad vare Han och Han är upphöjd över det de förbinder med Honom.

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ
جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ
مَطْوِيَّاتٍ بِيَمِينِهِ ^ط سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾

69. Och basunen kommer att blåsas och *alla* som är i himlarna och *alla* som är på jorden kommer att falla ned som avsvimmade, utom dem som Allah behagar *skona*. Sedan kommer den att blåsas en andra gång, och se! De kommer att stå och vänta.

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي
السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ
اللَّهُ ^ط ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ
قِيَامٌ يَّنظُرُونَ ﴿٦٩﴾

70. Och jorden kommer att skina med sin Herres ljus, och boken kommer att läggas *öppen inför dem*, och profeterna och vittnena kommer att hämtas, och en dom kommer att avkunnas mellan dem med rättvisa, och de kommer icke att göras någon orätt.

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ
الْكِتَابُ وَجَاءَتْ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ
وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُونَ ﴿٧٠﴾

71. Och varje själ kommer att belönas till fullo för vad den gjorde. Och Han vet mycket väl vad de gör.

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾

R.8

72. Och de som icke tror kommer att drivas till helvetet i grupper till dess att dess portar kommer att öppnas när de anländer dit, och dess väktare kommer att säga till dem: "Kom icke sändebuden från era egna led till er och läste upp er Herres tecken för er och varnade er för mötet med denna er dag?" De kommer att säga: "Jo, men domen om straff har med rätta

وَسَيُقَىٰ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُرًّا
حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتِيحتْ أَبْوَابُهَا
وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ
مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ
وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا

gått i uppfyllelse med avseende på de icke troende.”

بَلَىٰ وَلَٰكِنَّ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى
الْكَافِرِينَ ﴿٧٧﴾

73. Det kommer att sägas: ”Träd ni in genom helvetets portar och förbli däri. Och ond är de högmodiga boning.”

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
فَبُئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٨﴾

74. Och de som fruktade sin Herre kommer att överföras till himlen i grupper till dess att dess portar kommer att öppnas för dem när de når dit och dess väktare kommer att säga till dem: ”Frid vare med er! Var ni lyckliga, och träd in och förbli där.”

وَسَيَقُ الِّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ
زُمْرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ
أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلِّمٌ
عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٩﴾

75. Och de kommer att säga: ”All lovprisning tillhör Allah Som har uppfyllt Sitt löfte till oss och givit oss landet till arvedel och låtit oss få vår boning var helst vi önskar i paradiset trädgård.” Hur utmärkt är icke de rättfärdiga arbetarnas belöning!

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ
وَأَوْثَقَنَا الْأَرْضَ نَتَّبِعُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ
نَشَاءُ ۖ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ ﴿٨٠﴾

76. Och du kommer att se änglarna kretsa runt tronen, prisande sin Herre med Hans lovprisning, och det kommer att dömas mellan dem med rättvisa. Och det kommer att sägas: ”All lovprisning tillhör Allah, världarnas Herre.”

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ
الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۖ وَقُضِيَ
بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿٨١﴾

Kapitel 40 AL-MÚ'MIN

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*Mákka*) och innehåller åttiosex verser.

Kapitlet inleds med en förkortning för orden ”den Prisivärde, Hederns Herre” (حَمِّ *Há Mím*) och även de 6 påföljande kapitlen inleds med samma förkortning. Allah vet bäst huruvida dessa sju kapitel har en särskild anknytning till de sju verserna i kapitel *al-fátíha*.

I det föregående kapitlet uppmanades mänskligheten att aldrig misströsta om Allahs barmhärtighet. Hopplöshet är en egenskap hos satan, Iblís, och för den som med ett uppriktigt hjärta förlitar sig på Guds barmhärtighet, sant ångrar sina synder och avstår från dem har Allah makt att förlåta alla synder.

Änglarna beskrivs i det föregående kapitlet som om de kretsar runt tronen. I det här kapitlet läggs till att människornas förlåtelse också påverkas av änglarnas böner som bär Allahs tron.

Allah är inget materiellt väsen som sitter på någon tron som änglarna bär på. Allah finns överallt och Han upprätthåller allting i skapelsen. Därför talas det här om Allahs unika och utmärkande egenskaper, och med Al-Arsh (الْعَرْشُ *al-'arsh*) menas den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, ädla hjärta, som är Allahs tron, och änglarna omgärdar det hjärtat från alla håll för att skänka det styrka. De ber även för Guds tjänare som är troende och har syndat och även för deras avkomma. Jag (Khalifatul-Masih IV) är således övertygad om att detta är de böner som härrör sig från den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, hjärtas

böner, de böner som han bätt för de rättfärdiga och för deras avkomma som föds ända fram till domens dag.

I kapitlet beskrivs att det fanns en prins i Faraos hov. Prinsen trodde i hemlighet på profeten Moses, frid vare med honom, vid den tid när Farao avsåg att döda honom. Men när andra konspirerade om att mörda profeten Moses, frid vare med honom, inför prinsen, kunde han inte avstå från att säga något och varnade sitt folk för att Moses var en lögnare. Han bad dem lämna Moses i fred. Hans lögn synd kommer alltid att vila över honom. En lögnare går själv till sin undergång. Prinsen sade också att om Moses är sann, så kommer vissa av de saker han varnar för förvisso att drabba folket.

I detta finns en evig förmaning till olika folk om att de skall överlåta beslutet till Allah om någon gör anspråk på att vara en profet. Om de personer som gör anspråk på att vara profeter är falska kommer Gud Självt att utplåna dem, men om de är sanna och människorna förnekar dem så kommer de förvisso att få se vissa av de varningar som profeterna utfärdat om dem gå i uppfyllelse. Eftersom dessa verser även berör dem som gör sådana anspråk efter den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid, så vittnar historien om att detta alltid har skett med sådana människor. Alla falska profeter har gått under och man finner inga spår av dem genom historien.

I detta sammanhang talas det även om profeten Josef, frid vare med honom, och att folk påstod att ingen profet kunde komma efter honom. Om detta vore sant, hur kunde i sådana fall den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, framstå efter profeten Josef, frid vare med honom? Detta är alltså enbart ett påstående från människor som saknar kunskap om Guds avsikter. Allt kan upphöra, men vägarna till Allahs nåd kan aldrig bli stängda. Genom att varna alla falska profeter, förkunnas det att Allah förvisso kommer att bistå de sanna. Oavsett hur mycket människorna än försöker, så kan de

aldrig få Allahs sanna profeter till att misslyckas.

I vers 66 manas människorna än en gång till att vara uppriktiga i sin tro på Allah och hängivet tro att det inte finns någon som är dyrkansvärd förutom Honom. Således bör man ge sin tro till Allah och endast åkalla Honom.

رُكُوعَاتُهَا ٩

سُورَةُ الْمُؤْمِنِينَ مَكِّيَّةٌ ٤٠

آيَاتُهَا ٨٦

Sura al-Mu'min
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Há Mím*

حَمِّ ②

3. Denna bok har uppenbarats av Allah, den Mäktige, den Allvetande,

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ③

4. Syndaförlåtaren, Den som accepterar ånger, Sträng i att straffa, Frikostighetens Herre. Det finns ingen värdig tillbedjan utom Han. Till Honom sker det slutgiltiga återvändandet.

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطُّوْلِ ④ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ⑤

5. Ingen tvistar om Allahs tecken utom de som icke tror. Låt då icke deras vandring runt omkring i landet bedraga dig.

مَا يَجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرُكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ⑥

6. Före dessa *människor* förkastade Noaks folk och *andra* grupper efter dem *Våra tecken* och varje folk strävade efter att gripa sitt sändebud, och disputerade med hjälp av falska *argument* i försök att vederlägga sanningen därmed. Sedan grep Jag dem och hur *fruktansvärd* var icke Min vedergällning!

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ ⑦ وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ لِلْبَيْتِ وَإِذْ يَحْمِلُكَ إِلَى الصَّخْرِ الْمَعْرُوفِ وَإِذْ يُلْقِيكَ فِي السَّمَاءِ بِمَا يَكْفُلُكَ ⑧ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ⑨

7. På så sätt gick din Herres ord i uppfyllelse mot de icke troende, att de är eldens invånare.

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ⑩

وَقَالَ اللَّهُ

*40:2 Den Prissvärde, Hedersvärde.

8. De som bär tronen och de som är runt omkring den firar sin Herres lovprisning och tror på Honom och ber om förlåtelse för de troende och säger: "Vår Herre, Du omfattar allting i Din barmhärtighet och kunskap. Så förlåt dem som ångrar sig och följer Din väg, och beskydda dem mot helvetets straff;

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ
يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ
وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا
وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةٌ وَعِلْمًا فَاغْفِرْ
لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ
عَذَابَ الْجَحِيمِ ⑧

9. och Vår Herre, låt dem träda in i evighetens trädgårdar, vilka Du har lovat dem, så väl som sådana av deras fäder och deras makar och deras barn som är rättfärdiga. Du är förvisso den Mäktige, den Vise,

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنِ الَّتِي
وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَّحَ مِنْ آبَائِهِمْ
وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑨

10. och skydda dem mot ondska och den som Du skyddar mot ondska på den dagen, honom har Du förvisso visat barmhärtighet. Och det är sannerligen den högsta triumfen."

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ
يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
بِالْعَظِيمِ ⑩

R.2

11. För dem som icke tror kommer det förvisso att förkunnas med orden: "Allahs avsky var större när ni uppmanades till att tro och icke trodde, än er egen avsky för er själva idag."

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُبَادُونَ لَمَقَّتْ اللَّهُ
أَكْبَرُ مِنْ مَقَّتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ
إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ⑪

12. De kommer att säga: "Vår Herre, Du har låtit oss dö två gånger, och Du har givit oss liv två gånger och nu bekänner vi

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا اِثْنَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا
اِثْنَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى

våra synder. Finns det då någon utväg?”

حُرُوجٍ مِّن سَبِيلٍ ﴿١٢﴾

13. Det kommer att sägas till dem: ”Detta är för att ni, när endast Allah förkunnades, förkastade kallelsen, men när andra vid hans sida tillskrevs Honom, trodde ni. Men det sista beslutet tillhör endast Allah, den Höge, den Ojämförligt Store.”

ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ ۚ وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا ۗ فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٣﴾

14. Det är Han Som visar er Sina tecken och sänder ned underhåll för er från himlen, men ingen tar sig i akt utom den som vänder sig till Gud.

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّل لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٤﴾

15. Åkalla ni då Allah, och var uppriktiga mot Honom i tro, fastän de icke troende kanske emotsätter sig det.

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٥﴾

16. Hans är de mest upphöjda ställningarna, tronens Herre. Han låter anden stiga ned med Sin befallning till vem helst av Sina tjänare Han så behagar, så att Han kan varna för dagen för mötet med Honom,

رَفِيعِ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ ۚ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٦﴾

17. den dagen när de alla kommer att komma fram, ingenting rörande dem kommer att vara dolt för Allah. ”Vem tillhör konungariket denna dag?” ”Till Allah, den Ende, den Mest Överlägsne.

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ ۚ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ ۗ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٧﴾

18. Denna dag kommer varje själ att återgäldas för vad den har förtjänat. Ingen orättvisa denna dag! Allah är snabb i att föra räkenskap.”

الْيَوْمَ تُجْرَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۗ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٨﴾

19. Och varna dem för dagen som snabbt närmar sig, när hjärtana kommer att sitta i halsgroparna, medan de är fulla av undertryckt sorg. Syndarna kommer icke att ha någon varm vän, icke heller någon medlare vars *medling* kommer att antagas.

وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَرْزَاقِ إِذْ أَنْقَلَبُ
لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظْمِئِنَّمَا لِلظَّالِمِينَ
مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ ۝١٩

20. Han känner ögonens förräderi och vad hjärtana gömmer.

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي
الضُّرُورُ ۝٢٠

21. Och Allah dömer med sanning, men dessa vilka de åkallar bredvid Honom dömer ingenting. Allah är förvisso den Allhörande, den Allseende.

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ هُوَ
عَلَّمُ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝٢١

R.3

22. Har de icke rest på jorden och sett vilket slutet blev för dem *som levde* före dem? De var långt mäktigare än dessa i styrka och starkare i de märken de lämnade på jorden. Men Allah grep dem för deras synder och de hade ingen som kunde skydda dem mot Allah.

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ
قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً
وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
بِذُنُوبِهِمْ ۚ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ
مِنْ وَّاقٍ ۝٢٢

23. Det var för att deras sändebud kom till dem med uppenbara tecken, men de trodde icke, så Allah grep dem. Han är förvisso Mäktig, Sträng i att straffa.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ ۚ إِنَّهُ
قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝٢٣

24. Och Vi sände förvisso Moses med Våra tecken och en uppenbar befogenhet

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ
مُّبِينٍ ۝٢٤

25. till Faraos och Haman och Qarún, men de sade: ”Han är en magiker och en stor lögnare.”

إِلَى فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا
سِحْرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٥﴾

26. Och när han kom till dem med sanning från Oss, sade de: ”Dröp deras söner vilka har trott tillsammans med honom och låt deras kvinnor leva.” Men de icke troendes avsikt är ingenting annat än något misslyckat.

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا
اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ ۗ وَمَا كَيْدُ
الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٦﴾

27. Och Faraos sade: ”Lämna mig ensam så att jag kan dräpa Moses, och låt honom kalla på sin Herre. Jag fruktar att han skall ändra er religion eller stifta ofrid och korruption i landet.”

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى
وَلْيَدْعُ رَبَّهُ ۗ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ
دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ
الْفَسَادَ ﴿٢٧﴾

28. Och Moses sade: ”Jag tar skydd hos min Herre och er Herre för varje högmodig person, som icke tror på räkenskapsens dag.”

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ
عَنِ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٨﴾

R.4

29. Och en troende man från Faraos folk, vilken höll sin tro hemlig, sade: ”Kommer ni att dräpa en man för att han säger: ’Min Herre är Allah’, fastän han har visat er klara bevis från er Herre? Och om han är en lögnare, kommer hans lögn synd att vila över honom, men om han är sannfärdig då kommer något av det han hotar er med förvisso att drabba er. Allah vägleder förvisso icke den som överskrider gränserna och som är en lögnare.

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ
يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ
يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
مِنْ رَبِّكُمْ ۗ وَإِنَّ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ
كَذِبُهُ ۗ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ
بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٩﴾

30. Å, mitt folk, herraväldet tillhör er denna dag, eftersom ni har överhöghet i landet. Men vem kommer att hjälpa oss och beskydda oss mot Allahs straff om det kommer över oss?” Farao sade: ”Jag påpekar bara det för er som jag ser själv och jag vägleder er bara till rättrådighetens väg.”

يَقُومُ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ ظَهْرَيْنَ فِي
الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ
جَاءَنَا قَالِ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا
مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ
الرَّشَادِ ۝٣٠

31. Och han som trodde sade: ”Å, mitt folk, för er fruktar jag något liknande *den ödesdigra* tid som drabbade förbundens medlemmar,

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَقُومُ إِنِّي أَخَافُ
عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ۝٣١

32. som i Noaks folks och 'Ads och Thamúds fall och de efter dem. Och Allah avser ingen orättvisa mot *Sina* tjänare,

مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ
وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ
ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ۝٣٢

33. och å, mitt folk, för er fruktar jag den dagen när folk kommer att kalla på varandra *om hjälp*,

وَيَقُومُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ
التَّنَادِ ۝٣٣

34. dagen när ni flyende skall vända era ryggar till. Ni kommer icke att finna någon som kan rädda er från Allah. Och för den som Allah bedömer som vilsefaren skall det icke finnas någon vägledare.

يَوْمَ تَوَلَّوْنَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ
مِنْ عَاصِمٍ ۚ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ
هَادٍ ۝٣٤

35. Och Josef kom sannerligen till er förut med klara bevis, men ni upphörde icke med att sväva i tvivel beträffande det, med vilket han kom till er, förrän ni, när han dog, sade: 'Allah

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلِ بِالْبَيِّنَاتِ
فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ ۚ حَتَّى
إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ

kommer aldrig att uppresas något sändebud efter honom.' Sålunda dömer Allah dem som överträder och tvivlar, som vilsefarna,

رَسُولًا ط كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ
مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ ﴿٣٥﴾

36. de vilka tvistar om Allahs tecken utan att de har fått någon befogenhet. Djupt förhatligt är detta enligt Allahs åsikt och enligt deras åsikt som tror. Sålunda förseglar Allah varje arrogant, högmodig persons hjärta.”

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ
سُلْطَانٍ أَتَهُمْ ط كَبْرٌ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ
وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا ط كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ
عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٦﴾

37. Och Faraos sade: ”Å, Haman, bygg en hög byggnad för mig, så att jag kan nå de vägar,

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانَ ابْنِ لِي صَرْحًا
تَعَلَّى أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٧﴾

38. som är himlarnas vägar, så att jag kan få se på Moses Gud, och jag anser honom förvisso vara en lögnare.” Och så kom det onda i Faraos uppträdande att tyckas rätt i hans egna ögon, och han blev avstängd från den rätta vägen, och Faraos plan slutade icke med något annat än undergång.

أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَاصْطَلِعَ إِلَى اللَّهِ
مُوسَى وَإِنِّي لَا أَظُنُّهُ كَاذِبًا ط وَكَذَلِكَ
رَزَيْنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ
السَّبِيلِ ط وَ مَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا
عِجٌّ فِي تَبَابٍ ﴿٣٨﴾

R.5

39. Och den som trodde sade: ”Å, mitt folk, följ mig. Jag skall vägleda er till rättfärdighetens väg,

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِيكُمْ
سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٩﴾

40. å, mitt folk, denna världens liv är bara en tillfällig försörjning, och det tillkommande är förvisso den ständiga boningen,

يَقَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ
الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٤٠﴾

41. vem helst som gör ont kommer bara att vedergällas med dess like, men den som handlar väl och är troende, vare sig det är en man eller en kvinna, kommer att träda in i paradiset trädgård och däri kommer de att tillgodoses utan mått,

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا
وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ
فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤١﴾

42. och å, mitt folk, hur underligt är det icke att jag kallar er till frälsning, och ni kallar mig till eld,

وَيَقَوْمٍ مَا لِيَ أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ
وَيَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ﴿٤٢﴾

43. ni bjuder in mig till att icke tro på Allah och till att sätta upp det vid Hans sida som jag icke har någon kunskap om, medan jag inbjuder er till den Mäktige, den Store Förlåtaren,

تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأَشْرِكَ بِهِ مَا
لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى
الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٣﴾

44. det till vilket ni kallar mig har förvisso icke något berättigande, varken i denna världen eller i den tillkommande och vårt återvändande är förvisso till Allah och överträdarna kommer att bli eldens invånare,

لَا جَرَمَ لَكُمْ أَنْ تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ
دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ
مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ
أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٤٤﴾

45. så ni kommer snart att minnas vad jag säger till er. Och jag anförtror min sak åt Allah. Allah vakar sannerligen över *alla sina* tjänare.”

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفْوُضُ
أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٥﴾

46. Så Allah bevarade honom från det onda av vad helst de planerade och ett svårt straff omslöt Faraos folk,

فَوْقَهُ اللَّهُ سَيَّاتٍ مَا مَكْرُوا وَحَاقَ بِالِ
فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾

47. elden. De är utsatta för den morgon och afton. Och på den dagen då den *fastställda* timmen har slagit, *kommer det att sägas*: ”Kasta in Faraos folk till det strängaste straffet.”

النَّارِ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا
وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ
فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٧﴾

48. Och när de kommer att tvista med varandra i elden kommer de svaga att säga till dem som var högmodiga: ”Vi var sannerligen era efterföljare, vill ni då befria oss från en del av elden?”

وَإِذْ يَتَحَايِبُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعْفَاءُ
لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا
فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ
النَّارِ ﴿٤٨﴾

49. De som var högmodiga kommer att säga: ”Vi är alla inne i den. Allah har redan dömt mellan *Sina* tjänare.”

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ
اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٩﴾

50. Och de inne i elden kommer att säga till helvetets väktare: ”Be till er Herre att Han måtte lätta straffet för oss bara för en *enda* dag.”

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ
ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ
الْعَذَابِ ﴿٥٠﴾

51. De (väktarna) kommer att säga: ”Kom icke sändebuden till er med uppenbara tecken?” De kommer att säga: ”Jo.” *Väktarna* kommer att säga: ”Fortsätt då att be.” Men de icke troendes böner är till ingen nytta.

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمُ رُسُلِكُمُ
بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فَاذْعُوا
عَمَا دَعَوُ الْكٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلٰلٍ ﴿٥١﴾

R.6

52. Helt förvisst hjälper Vi Våra sändebud och de som tror, både i det jordiska livet och på den dagen när vittnena kommer att stiga fram,

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ﴿٥٢﴾

53. den dagen då syndarnas ursäkter icke kommer att gagna dem, och förbannelsen kommer att bli deras och den onda boningen kommer att bli deras.

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ
اللعنة ولهم سوء الدار ﴿٥٣﴾

54. Och Vi gav sannerligen Moses vägledningen och gjorde Israels barn arvtagare till boken,

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا
بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٤﴾

55. en vägledning och en påminnelse för förstående människor.

هُدًى وَذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٥٥﴾

56. Så ha tålmod. Allahs löfte är förvisso sant. Och be om förlåtelse för din svaghet, och förhåll dig till din Herre med Hans lovprisning på kvällen och på morgonen.

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ
لذنبك وسبح بحمد ربك بالعشي
والإبكار ﴿٥٦﴾

57. De som tvistar beträffande Allahs tecken utan att någon befogenhet har kommit till dem, i deras hjärtan finns det ingenting utom en bedräglig storhet, vilken de aldrig kommer att nå. Så sök tillflykt hos Allah. Han är förvisso den Allhörande, den Allseende.

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ
سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا
كِبْرٌ مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ
هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٥٧﴾

58. Skapelsen av himlarna och jorden är förvisso större än skapelsen av mänskligheten, men de flesta människor vet det icke.

لَخَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ
خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٨﴾

59. Och den blinde och den seende är icke lika, icke heller är de som tror och gör goda gärningar lika dem som handlar orätt. Litet tänker ni efter.

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا
الْمُصِيبُ قَلِيلًا مَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٩﴾

60. Timmen skall förvisso komma, det råder inget tvivel om det, ändå tror de flesta människor icke.

إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦٠﴾

61. Och er Herre säger: "Be till Mig, Jag kommer att besvara er *bön*. Men de som är alltför högmådigade för att dyrka Mig, kommer förvisso att föraktade träda in i helvetet."

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ ط
إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي
سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَخِرِينَ ﴿٦١﴾

R.7

62. Allah är Han Som har gjort natten för er så att ni kan vila under den och dagen *för att göra det möjligt för er* att se. Allah är sannerligen Frikostig mot mänskligheten, ändå är de flesta människor otacksamma.

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ
وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ط إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى
النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٢﴾

63. Sådan är Allah, er Herre, alla tings Skapare. Det finns ingen värd tillbedjan utom Han. Hur kan ni då vara bortvända?

ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ م
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآَنِي تُؤْفَكُونَ ﴿٦٣﴾

64. Sålunda är de som förnekar Allahs tecken förvisso bortvända.

كَذَلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا أَبَايَتِ اللَّهِ
يَجْحَدُونَ ﴿٦٤﴾

65. Det är Allah Som har gjort jorden till en viloplats för er och himlen till ert skydd och Han formgav er till figurer och gjorde er form fullkomlig, och försåg er med välgörande ting. Sådan är Allah, er Herre. Så välsignad är Allah, världarnas Herre.

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا
وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صَوْرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ط
ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَرَّكَ اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾

66. Han är *Gud*, den Levande. Det finns ingen Gud förutom Han. Så be till Honom och var uppriktig mot Honom *när det gäller* religionen. All lovprisning tillhör Allah, världarnas Herre.

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۗ الْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

67. Säg: ”Jag har förbjudits att dyrka det som ni åkallar bredvid Allah, eftersom det har kommit tydliga bevis till mig från min Herre, och jag har blivit befalld att underkasta mig världarnas Herre.”

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ
مِنْ رَبِّي ۗ وَأَمَرْتُ أَنْ أَسْلِمَ
لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾

68. Det är Han Som skapade er från stoft, sedan från en spermiedroppe, sedan från en blodklump, sedan frambringar Han er som ett barn, sedan *låter Han er växa* så att ni når er fulla mognad. Sedan *låter Han er bli gamla*, fastän några bland er får dö tidigare, och *Han låter er leva* så att ni måtte nå en fastställd tid och så att ni måtte lära er vishet.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ
نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا
ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشْدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا
شُيُوخًا ۗ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُوْتَفَّىٰ مِنْ قَبْلِ
وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى ۗ وَلَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

69. Det är Han Som ger liv och orsakar död. Och när Han påbjuder en sak, säger Han beträffande det: ”Var!” och det blir till.*

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ ۗ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا
فَأَنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٩﴾

R.8

70. Ser du icke de som ifrågasätter Allahs tecken? Hur de vänds bort från sanningen!

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ
أَنَّهُمْ يُصِرُّونَ ﴿٧٠﴾

*40:69. Se förklaringen av orden: ”Var! Och det blir till” (كُنْ فَيَكُونُ) *kun fajakún*) under 3:48. (Utgivarens anm.)

71. De som förkastar boken och det med vilket Vi har sänt Våra sändebud. Men de kommer snart att få veta,

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَمِمَّا أَرْسَلْنَا بِهِ
رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾

72. när halsjärnen kommer att ligga runt deras halsar och kedjor också. De kommer att släpas

إِذَا الْأَغْلُلُ فِيَّ أَعْنَقِهِمْ وَالسَّلْسِلُ
يُسْحَبُونَ ﴿٧٢﴾

73. in i kokande vatten, sedan kommer de att brännas i elden.

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٣﴾

74. Då kommer det att sägas till dem: "Var är de som ni förknipade *med Gud*

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٤﴾

75. förutom Allah?" De kommer att säga: "De har försvunnit från oss. Nej, vi bad aldrig till något förut." Sålunda kommer Allah att gäcka de icke troende.

مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ
نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ
اللَّهُ الْكٰفِرِينَ ﴿٧٥﴾

76. "Det är för att ni triumferade på jorden utan berättigande, och för att ni uppträdde oförskämt.

ذٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْاَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٦﴾

77. Träd ni in genom helvetets portar för att förbli däri. Och ond är de högmodigas boning."

اَدْخُلُوا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِينَ فِيهَا
فَبئسَ مثوى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٧﴾

78. Så var du tålmodig. Allahs löfte är förvisso sant. Och vare sig Vi visar dig delar av det Vi har lovat dem eller Vi låter dig dö innan Vårt löfte går i uppfyllelse, så kommer de *i vilket fall som helst* att föras tillbaka till Oss.

فَاَصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَاِمَّا نُرِيَنَّكَ
بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا
يَرْجَعُونَ ﴿٧٨﴾

79. Och Vi sände sannerligen sändebud före dig, bland dem finns det några som Vi har nämnt för dig, och bland dem finns det några som Vi icke har nämnt för dig, och det är icke möjligt för något sändebud att visa ett tecken utom med Allahs tillstånd. Men när Allahs påbud kom, beslutades ärendet med rättvisa, och då försvann de som talade falskt.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ
مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ
نَقْصُصْ عَلَيْكَ ۗ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ
يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ
اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ
الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٩﴾

R.9

80. Det är Allah Som har gjort kreatur för er, så att ni kan rida på några av dem och äta några av dem

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا
مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٨٠﴾

81. och ni erhåller *andra* förmåner från dem, och så att ni genom dem, måtte tillfredsställa allt *det som kan finnas* i era hjärtan. Och ni bärs på dem och på skepp.

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَتُبَلِّغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً
فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ
تُحْمَلُونَ ﴿٨١﴾

82. Och Han visar er Sina tecken, vilket av Allahs tecken vill ni då förneka?

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ ۗ فَآيَ آيَاتِ اللَّهِ
تُكْفِرُونَ ﴿٨٢﴾

83. Har de icke rest på jorden så att de kunde se vilket deras slut blev som var före dem? De var mer talrika än dessa och mäktigare i styrka och i de märken *de lämnade* på jorden. Men allt det som de tjänade var till ingen nytta för dem.

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ
كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَآثَارًا
فِي الْأَرْضِ فَمَا أَعْنَى عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٣﴾

84. Och när deras sändebud kom till dem med uppenbara tecken, triumferade de i den kunskap de hade. Och det de hånade omslöt dem.

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا
بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا
كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨٤﴾

85. Och när de såg Vårt straff sade de: ”Vi tror endast på Allah och vi förkastar allt det vi brukade förknippa med onom.”

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدَهُ
وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٨٥﴾

86. Men deras tro kunde icke gagna dem *vid den tiden* då de såg Vårt straff. Detta är Allahs bestämmelse vilken *alltid* har varit i bruk beträffande Hans tjänare. Och sålunda förgicks de som icke trodde.

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا
بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي
عِبَادِهِ ۗ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكٰفِرُونَ ﴿٨٦﴾

Kapitel 41

HÁ MÍM ASSÁDJDA

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller femtiofem verser.

Efter kapitel *al-mú'min* kommer kapitel *há mím assádjda* vilket också inleds med förkortningen ”den Prisivärde, den Hedervärde” (حَمِّ *Há Mím*). Redan i inledningen av kapitlet tillkännages ett påstående om att den Ädla Qur'anen uppenbarats på ett värtaligt och lysande språk som tydligt framför olika ämnen, men förnekare bemöter detta genom att säga: ”Våra hjärtan är övertäckta och *är beskyddade* mot det till vilket du kallar oss, och i våra öron finns en dövhet, och mellan oss och er finns det en barriär.” De utmanar även den Helige Profeten genom att säga till honom att han må göra vad han behagar, men att de beslutsamt kommer att sysselsätta sig med vad de vill. Här bör inte tanken uppstå att fienden ger profeterna fritt fram att göra vad de vill, utan vad de menar är att profeterna må agera på sitt sätt men att fienderna ständigt kommer försöka ödelägga deras arbete.

Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, instruerades att bemöta detta genom att svara fienderna: *Även om jag är en människa som ni är, så har en enorm skillnad mellan oss uppstått av den anledningen att uppenbarelser kommer ned över mig.*

I kapitlet finns några verser som vissa invänder mot eftersom de saknar insikt om dem. Till exempel menar de att verserna 11-13 talar om skapelsens begynnelse som inträffade genom att hela universum spreds som en dimma i sfären, fastän jorden bildades först långt därefter.

Här talas det i själva verket om att jordens födoämnen

bildades under fyra perioder, och att bergen har haft en avgörande roll i detta. Därefter beskrivs att himlen fanns över detta i form av rök. Denna rök var i form av gaser som låg mycket högre än de sju himlar som ligger närmast intill jorden, och då dessa ständigt sänkte sig ner över jorden så avdunstade de igen till himlens höjder på grund av den oerhörda hettan. Detta tillstånd rådde på jorden under en lång tid och till sist föll dessa gaser ner till jorden som vatten och bredde ut sig i form av hav, varifrån det dunstade av och stötte mot bergen och sedan föll ner mot jorden igen. Därefter fullordades de sju intilliggande himlarna över jorden under två perioder, och varje del av himlen gavs en särskild order beträffande sin funktion. Idag talar vetenskapsmän om sju sfärer av himlen som finns över jorden, och att varje sfär har sin egen funktion som är av stor betydelse för jorden. Alla dessa sfärer är till för att bevara jorden och dess livsformer.

Uppmaningen till ståndaktighet som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, fått och den enorma belöning som utlovats för detta förklaras i detalj och beskrivs i två delar. I den första delen ges de troende glädjebudskapet att när de visar ståndaktighet mot fiendens angrepp, kommer Allah att sända ned änglar över de troende och dessa änglar kommer att fylla deras hjärtan med mod och trösta dem genom sitt tal om att änglarna kommer att stå vid deras sida både under detta livet och i livet härefter.

Detta ämne utvecklas vidare i de verser som inleds med orden: "Och vem är bättre i tal än den som inbjuder *människor* till Allah" (vers 34), och det förklaras att om den Helige Profeten aktivt förmedlar budskapet till dem med tålmod och vishet och ståndaktigt förlitar sig på Allah, så kommer en tid då de fiender som nu törstar efter hans blod att bli hans trogna vänner. Detta mirakel uppfylldes på det allra mest fantastiska sätt för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom,

som var den mest tålmodige av alla och som tilldelats ett enormt stort tålamod (حَظٌّ عَظِيمٌ *hádhin 'ádhím*). Under hans livstid omvandlades mycket riktigt flera av hans inbitna fiender till mycket nära vänner.

I slutet av kapitlet står att de som förnekar mötet med Allah kommer att visas många tecken, vilka både ska visa sig på horisonten och i det fantastiska biologiska system som Allah utformat inuti deras kroppar. De som kommer att begrunda horisonten och sitt inre system kommer således att förkunna: ”Vår Herre! Du har icke skapat detta *universum* utan syfte. Helig är Du! Rädda oss då från eldens vånda.”

رُكُوعَاتُهَا ٦

سُورَةُ حَمِّ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ ٤١

آيَاتُهَا ٥٥

Sura HÁ MÍM ASSÁDJDA
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Há Mím.*

حَمِّ ②

3. *Detta* är en uppenbarelse från den Nåderike, den Barmhärtige,

تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③

4. en bok, vars verser har framställts i detalj, ofta upplästa, gjorda uppenbart tydliga, för ett folk som har kunskap,

كِتَابٌ فَصَّلْتَ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ④

5. en glädjebudbärare och en varnare. Men de flesta av dem vänder sig bort och de hör icke.

بَشِيرًا وَنَذِيرًا ⑤ فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ⑥

6. Och de säger: "Våra hjärtan är övertäckta och är beskyddade mot det till vilket du kallar oss och i våra öron finns det en dövhet och mellan oss och er finns det en slöja. Så fortsätt ditt arbete, vi arbetar också."

وَقَالُوا أَقْلُوبُنَا فِيْ مَا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِيْ آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَأَعْمَلْنَا عِمْلُونَ ⑦

7. Säg: "Jag är bara en människa lik er. Det har uppenbarats för mig att er Gud är en *enda* Gud, så vänd ni er rakt mot Honom utan att avvika, och be Honom om förlåtelse." Och ve avgudadyrkarna,

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَىٰ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا ⑧ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ ⑨

8. som icke betalar Zakát och det är de som förnekar det tillkommande.

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَفَرُونَ ⑩

9. *Beträffande* dem som tror och gör rättfärdiga gärningar, de

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ

*41:2 Den Prisivärde, Hedervärde.

kommer sannerligen att få en belöning som aldrig tar slut.

عَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ٩

R.2

10. Säg: ”Tror ni verkligen icke på Honom, Som skapade jorden i två perioder? Och sätter ni upp likar bredvid Honom?” Han är världarnas Herre.

قُلْ أَيُّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ
الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ
أندادًا ذلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ١٠

11. På den placerade Han fasta berg som reser sig över dess *yta* och placerade välsignelser på den och balanserade slutligen dess medel till uppehålle under fyra perioder, lika för *alla* som söker.

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ
فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَمْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ
أَيَّامٍ سِوَاءٍ لِّلسَّائِلِينَ ١١

12. Sedan vände Han Sig mot himlen medan den var *något liknande* rök, och sade till den och till jorden: ”Kom ni båda, villigt eller motvilligt.” De sade: ”Vi kommer villigt.”

ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ
فَقَالَ لَهَا وَاللَّأَرْضِ أَتَبِيَا طَوْعًا
أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ١٢

13. Så under två perioder fullkomnade Han dem som sju himlar, och för varje himmel uppenbarade Han dess funktion för den. Och Vi smyckade den lägsta himlen med lampor *som ljus* och till beskydd. Det är ett påbud från den Mäktige, den Allvetande.

فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ
وَأَوْحَى فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا
السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَحِفْظًا ذلِكَ
تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ١٣

14. Men om de vänder sig bort, säg då: ”Jag varnar er för ett förgörande straff likt straffet *som drabbade* ’Ad och Thamüd.”

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صُحُفَةً
مِّثْلَ صُحُفَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ١٤

15. När deras sändebud kom till dem framifrån och bakifrån och sade: ”Dyrka ingen utom Allah,” sade de: ”Om vår Herre så hade

إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ
وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ط

velat skulle Han förvisso ha sänt ned änglar. Så vi tror icke på det med vilket ni har sänts.”

قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿١٥﴾

16. När det gäller 'Ad uppträdde de övermodigt på jorden utan något berättigande och sade: ”Vem är mäktigare än vi i styrka?” Ser de icke att Allah, Som skapade dem, är mäktigare än de i styrka? Ändå fortsatte de med att förneka Våra tecken.

فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مَنَا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۗ وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٦﴾

17. Så Vi sände en rasande vind över dem under flera olycksbådande dagar, så att Vi kunde låta dem smaka förödmjukelsens straff i detta livet. Och straffet i det tillkommande kommer förvisso att bli mer förödmjukande, och de kommer icke att bli hjälpta.

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنَدِيقَهُمْ عَذَابِ الْآخِرَةِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾

18. Och beträffande Thamúd vägledde Vi dem, men de föredrog blindhet framför vägledning, så att ett förödmjukande straffs olycka drabbade dem på grund av vad de hade förtjänat.

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَيْ عَلَى الْهُدَىٰ فَآخَذْتَهُمْ صَاحِقَةً الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٨﴾

19. Och Vi räddade dem som trodde och handlade rättfärdigt.

وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٩﴾

R.3

20. Och den dag när Allahs fiender kommer att samlas ihop och bli ledda till elden, och de kommer att marschera i grupper,

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٢٠﴾

21. till dess att, när de når fram till den, deras öron och deras ögon och deras hud kommer att avlägga vittnesbörd mot dem beträffande det de hade gjort.

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢١﴾

22. Och de kommer att säga till sina skinn: "Varför har ni burit vittnesbörd mot oss?" De kommer att säga: "Allah har låtit oss tala liksom Han har låtit allting *annat* tala. Och det är Han Som skapade er den första gången, och till Honom har ni förts tillbaka.

وَقَالُوا الْجُلُودُ لَهُمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا
قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ
وَ هُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَ إِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾

23. Och *medan ni syndade* fruktade ni icke att era öron och era ögon och era skinn skulle bära vittnesbörd mot er; nej ni trodde icke att *ens* Allah visste särskilt mycket om vad ni brukade göra.

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ
سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ
وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا
مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

24. Och denna er tanke som ni hyste beträffande er Herre, har ödelagt er. Så nu har ni hamnat bland förlorarna."

وَذِكْرِكُمْ ظُنُّكُمْ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ
أَرَادَكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٤﴾

25. Nu är elden deras boning om de kan uthärda den, och om de önskar bli hörda kommer de icke att vara bland dem som blir hörda.

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ۚ وَإِنْ
يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٥﴾

26. Och Vi anvisade dem livskamrater som lät det, som var framför dem och bakom dem av deras gärningar *tyckas* dem tilldragande, och domen föll beträffande dem på samma sätt som beträffande folket som hade föregått dem, som tillhörde Djinerna (de stora människorna) eller *de* vanliga människorna. De var förvisso förlorarna.

وَقِيصْنَا لَهُمْ قُرْنَاءَ فَرَزَيْنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ
الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ
الْجِنِّ وَالْإِنْسِ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٦﴾

R.4

27. Och de som icke tror säger: "Lyssna icke till denna Qur'an, utan för oväsen under *uppläsningen av den*, så att ni kan ha övertaget."

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا هَذَا الْقُرْآنَ وَالْخَوَافِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴿٢٧﴾

28. Och Vi kommer helt förvisst att låta dem som icke tror smaka ett svårt straff, Vi kommer helt förvisst att vedergälla dem för de värsta av deras gärningar.

فَلَنذِيقُنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

29. Belöningen till Allahs fiender är elden. För dem kommer det att finnas ett varaktigt hem i den, som vedergällning för att de brukade förneka Våra tecken.

ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارِ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءً بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٩﴾

30. Och de som icke tror kommer att säga: "Vår Herre, visa oss dem som vilseledde oss, från både Djinnerna och människorna, så att vi kan trampa ned dem under våra fötter, så att bägge dessa måtte bli bland de lägsta."

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أَضَلْنَا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمَّا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونُوا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٣٠﴾

31. *Beträffande* dem som säger: "Vår Herre är Allah," och sedan förblir ståndaktiga, över dem stiger änglarna ned *och säger*: "Frukta icke, sörj icke heller, utan fröjdas i *paradisets* trädgård, vilken ni har lovats,

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣١﴾

32. vi är era vänner i detta livet och i det tillkommande. Däri kommer ni att få allt det era själar kan önska, och däri kommer ni att få allt ni ber om,

نَحْنُ أَوْلِيُّكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ۗ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣٢﴾

33. ett underhåll från den Synnerligen Förlåtande, Barmhär-tige.”

عَنْ نَزَّلًا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿٣٣﴾

R.5

34. Och vem är bättre i tal än den som inbjuder *människor* till Allah och gör rättfärdiga gärningar och säger: ”Jag är förvisso bland dem som underkastar sig?”

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٤﴾

35. Och gott och ont är icke lika. Avväj *det* onda med det som är bäst. Och se, den mellan vilken och dig själv det rådde fiendskap kommer att bli som vore han en varm vän.

وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۗ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾

36. Men det ges icke till någon utom till dem som är ståndaktiga, och det ges icke till någon utom till dem som äger en stor andel av *det goda*.

وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٦﴾

37. Och om en provokation från satan retar dig, sök då beskydd hos Allah. Han är förvisso den Allhörande, den Allvetande.

وَأَمَّا يُنزَعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۗ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٧﴾

38. Och bland Hans tecken är natten och dagen och solen och månen. Kasta er icke *ned* inför solen, icke heller inför månen, utan kasta er ödmjukt ned inför Allah, Som skapade dem, om det *verkligt* är Honom som ni tillber.

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۗ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ ۗ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٨﴾

39. Men om de vänder sig bort i förakt så gör *de det till sitt eget förfång*, medan de som är med din Herre lovprisar Honom natt och dag och de blir aldrig uttröttade.

فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْئَمُونَ ﴿٣٩﴾

40. Och bland Hans tecken är att du ser jorden förtorkad, men när Vi sänder ned vatten över den, uppväcks den och sväller *av grönska*. Han Som uppväcker den kan förvisso uppväcka de döda också. Han har sannerligen makt över alla ting.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً
فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ
وَرَبَتْ ۗ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحِي
الْمَوْتِ ۗ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝٤٠

41. De som grälar beträffande Våra tecken är förvisso icke dolda för Oss. Är då den som har kastats in i elden förmer än den som kommer ut trygg på uppståndelsens dag? Gör vad ni vill. Han ser förvisso allt vad ni gör.

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفُونَ
عَيْنِنَا ۗ أَفَمَنْ يُلْقَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ
يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ
إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝٤١

42. De som förnekar påminnelsen när den kommer till dem *är förlorare*. Och det är i sanning en mäktig bok,

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ
وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ۝٤٢

43. falskhet kan icke närma sig den *vare sig* framifrån eller bakifrån. *Den är* en uppenbarelse från den Vise, den Prisivärde.

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ
خَلْفِهِ ۗ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ۝٤٣

44. Ingenting sägs till dig utom vad som sades till sändebuden före dig. Din Herre är sannerligen förlåtelsens Herre, och *dessutom* Härskare över svår tuktan.

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ
مِنْ قَبْلِكَ ۗ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ
وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ۝٤٤

45. Och om Vi hade gjort den till en Qur'an på främmande tungomål, skulle de säkerligen ha sagt; "varför har dess verser icke gjorts tydliga? Vad! Ett främmande tungomål och en arab?" Säg: "Den är en vägledning och ett botemedel för dem som tror." Men när *det gäller* dem som icke tror

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا
فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ۗ أَعَجَبٌ وَعَرَبِيٌّ ۗ قُلْ
هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءً ۗ وَالَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ

finns det en dövhet i deras öron och det är en blindhet för dem. De är *som om* de kallades på från en långt avlägsen plats.

عَلَيْهِمْ عَمًى ٤٦
أُولَٰئِكَ يُنَادُونَ مِنْ
مَكَانٍ بَعِيدٍ ٤٧

R.6

46. Och Vi gav Moses boken, men meningsskiljaktigheter skapades beträffande den, och hade det icke varit för ett ord som hade föregått den från din Herre, skulle *frågan* ha beslutats mellan dem, och de svävar förvisso i oroande tvivelsmål om den.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ ٤٦
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضِيَ
بَيْنَهُمْ ٤٧ وَاتَّهَمُوا لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَرِيْبٍ ٤٨

47. För den som handlar rätt är det *till gagn* för hans egen själ, och för den som handlar orätt kommer det *bara att vara* den till men. Och din Herre är icke det minsta orättvis mot *Sina* tjänare.

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ
فَعَلَيْهَا ٤٩ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ٥٠

Del 25

48. *Endast* till Honom hänförs kännedomen om timmen. Och ingen frukt kommer fram ur sina skidor, icke heller bär någon av honkön *en avkomma*, icke heller framföder hon det utom med Hans kännedom. Och *tänk på* den dagen när Han kommer att kalla på dem *och säga*: "Var är de medgudar som tillskrivs Mig?" De kommer att säga: "Vi förklarar inför Dig att det icke finns någon bland oss som är vittne *till det*."

إِلَيْهِ يَرْدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ ٥١ وَمَا تَخْرُجُ
مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ
أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ٥٢ وَيَوْمَ
يُنَادِيهِمْ أَيُّنَ شُرَكَاءِي ٥٣ قَالُوا اذْكُرْ
مَا مَنَّا مِنْ شَهِيدٍ ٥٤

49. Och allt det de förut brukade åkalla kommer att gå dem förlorat. Då kommer de att inse att det icke finns någon räddning för dem.

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ
وَضُوبُوا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِيصٍ ٥٥

50. Människan tröttnar icke på att be om det goda, men om något ont snuddar vid henne, förtvivlar hon *och* ger upp *allt* hopp.

لَا يَسْأَلُ الْإِنْسَانَ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ
مَسَّهُ الشَّرُّ فَيُؤَسِّسَ قَنُوطًا ٥٦

51. Och om Vi låter henne erfara barmhärtighet från Oss efter det att *någon* hemsökelse har drabbat henne, säger hon säkert: ”Detta är min rätt och jag tror icke att timmen *någonsin* kommer. Men om jag vänds åter till min Herre, kommer jag förvisso att få det bästa hos Honom.” Då skall Vi förvisso komma att upplysa de icke troende om allt det de gjorde, och Vi skall förvisso låta dem smaka ett hårt straff.

وَلَيْنُ أَذْفَنُهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ
مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ
السَّاعَةَ قَائِمَةً ۗ وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي
إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ ۚ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا ۖ وَلَنذِيقَهُمْ مِنْ
عَذَابٍ غَلِيظٍ ۝٥١

52. Och när Vi ger människan en ynnest ignorerar hon *det* och vänder sig bort, men när det onda vidrör henne, se! då *börjar hon* be långa böner.

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَىٰ الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ
وَنَا بَجَانِبِهِ ۚ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو
دُعَاءٍ عَرِيضٍ ۝٥٢

53. Säg: ”Tala om för mig, om det är från Allah fast ni förnekar det, vem är mer vilsegången än en som har drivit långt bort *från Allah?*”

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
تُكْمٌ كَفَرْتُمْ بِهِ مِنْ أَضَلِّ مِمَّنْ هُوَ فِي
شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝٥٣

54. Snart kommer Vi att visa dem att Våra tecken *visas* vid horisonten, och inom dem själva till dess att det blir uppenbart för dem att det är sanningen. Är det icke nog att din Herre är Vittne till alla ting?

سَرَّيْنَهُمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ
حَتَّىٰ يَتَّبِعِنَا اللَّهُ الْحَقُّ ۖ أَوَلَمْ يَكْفِ
بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝٥٤

55. Hör nu, de svävar förvisso alltid i tvivel om mötet med sin Herre. Hör nu, Han omfattar sannerligen alla ting.

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِيَةٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ ۗ
يَعْبَهُمُ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ۝٥٥

Kapitel 42 ASH-SHÚRA

Kapitel *ash-shúra* uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller femtiofyra verser.

I de sista verserna av det föregående kapitlet varnades de som förkastar Guds ynnest när den kommer i form av en profetvärdighet. Det förklaras att när de till följd av detta drabbas av något ont, så ber de långa böner om att få undsättning. De varnas alltså för att Allah kommer visa dem tecken som är storslagna manifestationer av naturlagarna, vid horisonten. Han kommer även att visa de tecken som förekommer inom varje människa och som vittnar om Guds existens.

Efter förkortningen i kapitlet står det att Gud sände ned Sina uppenbarelser till tidigare folk fast de inte fäste något avseende vid dem. Sedan sände Han även ned uppenbarelser till den Helige Profeten. Detta är en stor ynnest, men människor är världsliga och de kommer inte att godta denna himmelska gåva eftersom de enbart åtrår världsliga välsignelser.

I vers 8 har den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, förklarats vara en varnare för hela världen, eftersom Allah utsett Mecka – alla städers moder – till hela världens center; om en varning utfärdas för den staden är det samma sak som att en varning utfärdats för hela världen. I orden ”och de runt omkring” (وَمَنْ حَوْلَهَا) *wa mánn háulaha* (vers 8) innefattas alla bygder och städer i hela världen. Sedan nämns även ”samlingsdagen” (يَوْمَ الْجُمُعِ) *jáum al-djám'í* (vers 8), och på samma sätt som Mecka förklarats vara en samlingsplats för hela världen, så kommer även en samling att inträffa i livet efter detta, då hela mänskligheten kommer samlas.

Gud har skickat den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, för att ena hela mänskligheten, men eftersom Han inte tvingar människor till att anta vägledningen vet Han att många människor kommer att vägra ta emot denna ynnest och förbli splittrade. Om Allah hade tvingat människorna kunde Han ha gjort dem till ett folk.

Därefter anges syftet med de uppenbarelser som skickades till de föregående profeterna, och att det var att förena människorna. Men närhelst dessa profeter kom så förnekade folket denna välsignelse och drabbades av än mer splittring. Den grundläggande orsaken till deras splittring anges vara att de i själva verket hyste agg mot varandra. Frågan är således varför inte deras fall redan avgjorts trots deras ihärdiga olydnad. Svaret på detta är att så länge det är förutbestämt att människorna på jorden kommer ställas inför prövningar, så kommer deras öde inte att avgöras. Även om varje folk tillfälligtvis gick sitt öde till mötes under den tid som var fastställd för dem (أَجَلٌ مُّسَمًّى *adjalun musámmán*) följde därefter ännu ett folk efter dem och sedan ännu ett och så vidare, och människans öde kommer på det hela att avgöras under den yttersta fastställda tiden.

Sedan uppmanas den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, till att inte bekymra sig över förnekarnas invändningar och trotsighet. Då Allah avser förena dem kommer Han sannerligen att göra så. En storslagen profetia angående denna förening finns i kapitel *al-djumu'a*.

Shiamuslimska lärde framför en synnerligen förvrängd tolkning av vers 24 i det här kapitlet. Enligt dem uppmanas den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, till att säga: Å, människor! Jag ber er inte om någon ersättning, men i utbyte bör ni ersätta mina nära och bekanta. Detta är absolut inte vad versen betyder, eftersom krav på ersättning för släktingar i själva verket är lika med att be om en personlig

ersättning. Dess verkliga innebörd är att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, varken ber om någon ersättning för sig själv eller för sina släktingar, eftersom han själv sagt att man aldrig ska ge hans släktingar eller deras avkomma någon allmosa men att människorna inte ska åsidosätta sina egna släktingar. Att spendera för att tillfredsställa deras behov åligger dem.

Det talades om att man skulle spendera på de fattiga och behövande, särskilt på släktingar, vilket väcker frågan om varför Gud inte Själv drar försorg om dem? Svaret som ges är att frågan som gäller rikligt eller magert uppehälle har andra bakomliggande orsaker. Ibland prövas vissa människor genom ett rikligt uppehälle och överflöd, och ibland genom magert uppehälle och torftighet. De som prövas genom överflöd är de som nämnts tidigare, och det står att dessa personer inte tar hand om de fattiga, inte ens sina släktingar.

Därefter avslöjas något beundransvärt i vers 30, vilket inte någon ens kunnat föreställa sig på den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid. På den tiden förmodade man att himlen bestod av sju genomskinliga lager där himlakroppar klistrats upp på samma sätt som man klistrar utsmyckningar på kläder. Vem hade kunnat påstå att det även där, på himlakropparna, fanns kringvandrande varelser på samma sätt som på jorden? Det har inte enbart tillkännagivits att det tveklöst förekommer sådant liv i himlarna, utan detta liv beskrivs i plural och det berättas att livet i himmlarna och på jord en dag förvisso kommer att föras samman. Huruvida detta "samlande" kommer att vara fysiskt eller kommunikationsmässigt vet Allah bättre, men idag försöker forskare ta kontakt med varelser på andra himlakroppar. Det är som om de tvingats till att fundera över om det finns levande varelser även någon annanstans än på jorden.

I det här kapitlet, som heter "rådslaget" (الشُّورَى) *ash-shúra*),

talas det även om en annan sammankomst då det berättas att det föreskrivits för muslimer att närhelst något viktigt ärende uppdragas för dem så bör de samlas för att tänka igenom det ordentligt.

I kapitlet finns en liten vers, vers nummer 41, som bevisar förträffligheten i den Ädla Qur'anens lära och dess upphöjdhet över alla tidigare religioner. Det berättas att om någon människa förfördelas så får hon enbart vedergälla i proportion till den orättvisa som begåtts, snarare än att själv göra sig skyldig till övergrepp på grund av hämndlystnad. Men det vore mycket bättre om människan visar ett sådant overseende som leder till att den skyldige reformeras. Ibland blir människor ännu fräckare då man har overseende med dem. Overseende tillåts inte i sådana fall, utan det är enbart tillåtet då det kan leda till en reformering.

I vers 52 beskrivs olika former av uppenbarelser och att det inte är möjligt för någon människa att bli tilltalad av Allah annat än genom uppenbarelser. Ibland kommer uppenbarelser som ”bakifrån ett skynke”, det vill säga att den talande inte syns men att människans hjärta tar emot det som sägs i klartext. Ibland kommer Allahs ombud i form av en ängel som uppenbarar exakt det Allah uppmanat den till. Sedan sägs det till den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att det är på detta vis som Allah skickat uppenbarelser även till honom, och genom Hans förskrift har Han förlänat den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, en livgivande skrift.

I de avslutande verserna av kapitlet upprepas att allt som finns i himmel och på jord och allt däremellan, tillhör Allah och till Honom kommer alla ärenden att återföras.

Sura ASH-SHÚRA
(Uppenbarad före hidjra)

1. 1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
2. Há Mím.* ح ٢
3. Áin Sín Qáf.* ع ٣
4. Sålunda uppenbarar Allah den Mäktige, den Vise för dig, och har uppenbarat för dem som föregick dig. كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ④
5. Till Honom hör allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden och Han är den Höge, den Store. لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ٥ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ⑤
6. Himlarna må rämna itu i de gudomliga höjderna, medan ånglarna lovprisar sin Herre med Hans lovprisning och ber om förlåtelse för dem på jorden. Se! Det är förvisso Allah Som är den Mest Förlåtande, den Barmhärtige. تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَّقَطُّنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ ٦ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ ٦ أَلَّا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ⑥
7. Och *beträffande dem* som tar sig beskyddare bredvid Honom, Allah vakar över dem, och du är icke en förmyndare över dem. وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ ٧ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ⑦
8. Sålunda har Vi uppenbarat Qur'anen på arabiska för dig, på وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا

*42:2 Den Prisivärde, Hederns Herre.

*42:3 Den Allvetande, den Allhörande, Den som innehar makt.

det att du måtte varna städernas moder och alla runt den, och på det att du måtte varna *dem* för samlingsdagen, om vilken det icke råder något tvivel, en grupp kommer att vara i *paradisets* trädgårdar och en grupp kommer att vara i den flammande elden.*

تَتَذَرُ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنذِرُ
يَوْمَ الْجُمُعِ لِأَرْيَبٍ فِيهِ طَفْرِيْقٌ فِي الْجَنَّةِ
وَفَرِيْقٌ فِي السَّعِيْرِ ۝۸

9. Och om Allah så hade velat kunde Han ha gjort dem till ett folk, men Han ger den Han behagar tillträde till Sin barmhärtighet. Och syndarna kommer icke att ha någon beskyddare eller hjälpare.

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
وَلَكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ ط
وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَوَالِيٍّ وَلَا نَصِيْرٍ ۝۹

10. Har de tagit sig andra beskyddare än Honom? Men det är Allah Som är den *verkliga* Beskyddaren. Och Han uppväcker de döda och Han har makt över allting.

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۚ فَاللَّهُ
هُوَ الْوَالِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ
بِجْ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝۱۰

R.2

11. Och beträffande allt som ni är oense om *ligger* den slutliga domen hos Allah. Säg: ”Sådan är Allah, min Herre; till Honom sätter jag min lit och till Honom återvänder jag *alltid*.”

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ
إِلَى اللَّهِ ط ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَإِلَيْهِ أُنِيْبٌ ۝۱۱

12. *Han* är himlarnas och jordens ende Upphovsman. Han gjorde er till par och av boskapen gjorde Han också par till nytta för er. Han mångfaldigar er på så sätt.

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ط جَعَلَ لَكُمْ
مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ

*42:8 Det första hus som någonsin byggts för dyrkan av Allah var Ka'ba (أَلْكَعْبَةَ) *al-ka'ba*) beläget i en stad vid namn kallad Mecka (*mákka*). Det är denna stad som orden ”städernas moder” (أُمَّ الْقُرَى) *umm-al-qurá*) syftar på. Detta uttryck intygar dess betydelse i förhållande till alla andra städer. Ordagrant kan det även innebära att det är den första stad som någonsin byggts. I så fall skulle det innebära att en stad, som ursprungligen hade byggts av okända människor i forna tider, gradvis växte fram runt Guds hus, på samma plats där Mecka nu är belägen. Mänkligheten lärde sig bygga städer genom att efterlikna denna. På så sätt kan den också hänvisas till som alla städers moder.

Det finns inget som helst likt Honom, och Han är den Allhörande, den Allseende.

أَزْوَاجًا يَذُرُّوكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ
شَيْءٌ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١٧﴾

13. Till Honom hör nycklarna till himlarna och jorden. Han utvidgar underhållet för vem Han än behagar och minskar det för vem Han än behagar. Han känner förvisso alla ting fullt ut.

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ يَبْسُطُ
الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۗ إِنَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٣﴾

14. Han har föreskrivit er samma religion som Han ålade Noak och som Vi har uppenbarat för dig och som Vi ålade Abraham och Moses och Jesus, och sade: ”Förbli ståndaktiga i lydnad och låt er icke splittras beträffande den. Hårt för avgudadyrkarna är det till vilket du kallar dem. Allah väljer vem Han behagar åt Sig själv och vägleder den till Sig som vänder sig till Honom.”

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا
وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ
إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِمُوا
الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ ۗ كَبُرَ عَلَى
الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ ۗ اللَّهُ
يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ
مَنْ يُنِيبُ ﴿١٤﴾

15. Och de var icke oense och splittrades icke, men när kunskapen hade kommit till dem gjorde de så av avundsjuka på varandra. Och hade det icke varit för ett ord som redan hade gått fram från din Herre för en fastställd tid, skulle ärendet förvisso ha blivit avgjort mellan dem. Och de som fick ärva boken efter dem svävar förvisso i ett oroande tvivel beträffande den.

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ
الْعِلْمُ بَعْثًا بَيْنَهُمْ ۗ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ
مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى لَفُضِّصَ
بَيْنَهُمْ ۗ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ
بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مِرْيَبٌ ﴿١٥﴾

16. Kalla du då *mänskligheten* till den. Och var du ståndaktig såsom du är befalld, och följ icke deras onda böjelser utan säg: ”Jag tror på vilken bok som Allah än har sänt ned, och jag är befalld att döma rättvist mellan er. Allah är vår Herre och er Herre. För oss finns våra gärningars belöning och för er finns era gärningars belöning. Det finns ingen tvist mellan oss och er. Allah kommer att samla ihop oss och till Honom skall vi återvända.”

فَلِذَلِكَ فَادُعْ^ج وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ^ج
وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ^ج وَقُلْ أَمِنْتُ بِمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ^ج وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ
بَيْنَكُمْ^ط اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ^ط لَنَا أَعْمَالُنَا
وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ^ط لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ^ط اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا^ج وَإِلَيْهِ
الْمَصِيرُ^{١٦}

17. Och för dem som tvistar beträffande Allah efter att ha accepterat Honom, är deras argument utan all kraft och verkan i deras Herres ögon, och över dem kommer Guds vrede att falla och för dem skall det finnas ett strängt straff.

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ
مَا اسْتَجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ
شَدِيدٌ^{١٧}

18. Det är Allah Som har sänt ned boken med sanning och även med vågen. Och vad kommer att låta dig veta att timmen kan vara nära?

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
وَالْمِيزَانَ^ط وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ
قَرِيبٌ^{١٨}

19. De som icke tror på den försöker skynda på den, men de som tror fruktar den och vet att den är sanningen. Tag er i akt! De som tvistar beträffande timmen har svävat långt ut i villfarelse.

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا^ج
وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا^ل وَيَعْلَمُونَ
أَنَّهَا الْحَقُّ^ط أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يَمَارُونَ فِي
السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ^{١٩}

20. Allah är utsökt Vålvillig gentemot Sina tjänare. Han förser vem Han än behagar. Och Han är den Starke, den Mäktige.

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ^ج
وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ^{٢٠}

R.3

21. För den som önskar det tillkommandes skörd, skänker Vi honom en ökning i hans skörd, och för den som söker denna världens skörd ger Vi honom av den, men i det tillkommande kommer han icke att ha någon del.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ ۗ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ۝٢١

22. Har de sådana jämlikar bredvid Allah som har kunnat göra det lagligt i religionen som Allah icke har tillåtit? Och utom för Vårt ord om den slutliga domen, skulle frågan nu ha blivit avgjord mellan dem. Och syndarna kommer förvisso att få ett svårt straff.

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ ۗ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِلَ بَيْنَهُمْ ۗ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝٢٢

23. Du kommer att få se syndarna i fruktan på grund av det de förtjänat, och det är säkert att det kommer att drabba dem. Men de som tror och gör goda gärningar kommer att vara på trädgårdarnas ängar. Hos sin Herre kommer de att få allt de önskar. Det är Guds stora frikostighet.

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُمْ وَقَعُ بِهِنَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ۝٢٣

24. Det är detta om vilket Allah ger de glada budskapen till Sina tjänare som tror och gör goda gärningar. Säg: "Jag ber er icke om någon belöning för det, utom den tillgivenhet som är vanlig mellan släktingar." Och för vem helst som gör en god gärning ökar Vi det goda i den för honom. Allah är förvisso Synnerligen Förlåtande, Högst Uppskattande.

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۗ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ ۗ وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حَسَنًا ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ۝٢٤

25. Säger de: "Han har smitt en lögn mot Allah?" Om Allah så hade velat kunde Han försegla ditt hjärta. Men Allah utplånar falskhet och upprättar sanningen genom Sina befallningar. Han vet förvisso helt väl vad som finns i era hjärtan.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
فَإِنْ يَشَاءِ اللَّهُ يَخْتَمُ عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُ
اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ
إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٥﴾

26. Och det är Han Som godtar ånger från Sina tjänare och förlåter synder. Och Han vet vad ni gör.

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ
وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا
تَفْعَلُونَ ﴿٢٦﴾

27. Och Han godtar *deras böner* som tror och gör goda gärningar, och ger dem mer genom Sin nåd, och beträffande de som icke tror skall de få ett strängt straff.

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ
وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٧﴾

28. Och om Allah skulle utöka underhållet för Sina tjänare skulle de göra uppror på jorden, men Han sänder ned i enlighet med ett *lämpligt* mått så som Han behagar. Han är sannerligen Allt Underkunnig och Allseende beträffande Sina tjänare.

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا
فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ
إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

29. Och det är Han Som sänder ned regn efter det att de har misströstat och sprider Sin barmhärtighet. Och Han är Beskyddaren, den Prisivärde.

وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا
قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ
الْحَمِيدُ ﴿٢٩﴾

30. Och bland Hans tecken är skapandet av himlarna och jorden och vad helst av levande varelser Han har spritt ut på *dessa båda*. Och Han har makt att samla ihop dem när Han behagar.

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَى
جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٣٠﴾

R.4

31. Och vilken olycka som än drabbar er är den en följd av det som era egna händer har frambringat. Och Han förlåter många av era synder.

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ
أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣١﴾

32. Och ni kan icke omintetgöra Guds syfte på jorden, icke heller har ni någon vän eller hjälpare utom Allah.

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا
لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣٢﴾

33. Och bland Hans tecken är de seglande skeppen på havet, höga som bergstoppar.

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٣﴾

34. Om Han så önskar kan Han låta vinden bli stilla så att de blir orörliga på dess yta, i det finns det förvisso tecken för varje tålmodig och tacksam person,

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ
عَلَى ظَهْرِهَا ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ
شَكُورٍ ﴿٣٤﴾

35. eller också kan Han förintad dem på grund av det de (människorna) har förtjänat, men Han förlåter många av deras synder,

أَوْ يُوبِقْهُمْ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ
كَثِيرٍ ﴿٣٥﴾

36. och Han förintar dem så att de som tvistar beträffande Allahs tecken kan veta att de icke har någon tillflyktsort.

وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يَجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ
مِنْ مَحِيصٍ ﴿٣٦﴾

37. Och allt det som ni har givits är bara ett tillfälligt underhåll i detta livet, men det som är hos Allah är bättre och mer varaktigt för dem som tror och sätter sin lit till sin Herre,

فَمَا أَوْتِيْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا ۗ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ
آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٧﴾

38. och de som avhåller sig från de mer allvarliga synderna och otillbörligheterna, och som förlåter när de är vreda,

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْأَثْمِ
وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ
يَغْفِرُونَ ﴿٣٨﴾

39. och de som lyssnar till sin Herre och förrättar bönen, och vilkas angelägenheter *beslutas* genom ömsesidigt samråd, och som ger ut av det som Vi har försett dem med,

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا
الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ
وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٩﴾

40. och de som försvarar sig när de utsätts för övergrepp.

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٤٠﴾

41. Vedergällningen för en skada är en liknande skada, men för den som förlåter och *därigenom* åstadkommer en försoning, finns det en belöning hos Allah. Han älskar förvisso icke syndarna.

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا جَ فَمَنْ عَفَا
وَأَصْلَحَ فَاجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

42. Men det vilar inget klander på dem som försvarar sig efter det att de har förfördelats.

وَلَمَنْ انتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ
مَاعَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٢﴾

43. Klander vilar bara över dem som gör orätt mot människor och överträder på jorden utan rättfärdigande. Sådana kommer att få ett svårt straff.

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ
وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ط
أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٣﴾

44. Och den som bär med tålamod och förlåter det gäller förvisso om en stor beslutsamhet.

وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ
الْأُمُورِ ﴿٤٤﴾

R.5

45. Och *beträffande* den som Allah dömer som vilsefaren, för honom finns det ingen beskyddare efter det. Och du kommer att finna att syndarna, när de ser straffet, säger: ”Finns det någon återvändo?”

وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَرِيٍّ مِنْ
بَعْدِهِ ۗ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ
يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلِ ۖ

46. Och du kommer att se dem föras fram till det, slående ned *sina blickar* av förödmjukelse, tittande *på elden* med en förstulen blick. Och de som tror kommer att säga: ”Förlorarna är sannerligen de som förstör för sig själva och sina familjer på uppståndelsens dag.” Tänk! Syndarna skall *förbli* i ett varaktigt straff.

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعِينَ مِنَ
الذَّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ ۗ
وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخُسِرِينَ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ
أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ۖ

47. Och de har inga hjälpare som kan hjälpa dem utom Allah. Och för den som Allah bedömer som vilsefaren finns det ingen väg *alls*.

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ ۗ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ
مِنْ سَبِيلٍ ۖ

48. Lyssna ni till er Herre innan det kommer en dag från vilken det icke kommer att finnas någon återvändo som står i motsats till Allahs *påbud*. På den dagen kommer det icke att finnas någon tillflyktsort för er, icke heller kommer det att finnas någon *möjlighet* för er att neka.

إِسْتَجِيبُوا لِلرَّبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ
لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ ۗ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ
يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ۖ

49. Men om de vänder sig bort, har Vi icke sänt dig som en väktare över dem. Din plikt är bara att överlämna *budskapet*. Och när Vi låter människan smaka barmhärtighet från Oss fröjdas hon sannerligen över det.

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
حَفِيظًا ۗ إِنَّ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلْغُ ۗ وَإِنَّا إِذَا
أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا ۚ وَإِنْ

Men om något ont drabbar dem på grund av vad deras händer har sänt i förväg, se då! Människan är otacksam.

نُصِبَهُمْ سَيِّئَةً بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ
الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٩﴾

50. Till Allah hör himlarnas och jordens konungarrike. Han skapar vad Han behagar. Han skänker döttrar till den Han vill och Han skänker söner till den Han vill,

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ط يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ ط يَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ اِنَاثًا وَيَهْبُ
لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُوْرَ ﴿٥٠﴾

51. eller också blandar Han dem, manliga och kvinnliga, och Han gör den Han önskar ofruktsam. Han är förvisso Allvetande, Mäktig.

اَوْ يَرُوْجُهُمْ ذُكْرًا وَّاِنَاثًا ج وَيَجْعَلُ
مَنْ يَشَاءُ عَاقِبَةً اِنَّهُ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ﴿٥١﴾

52. Och det passar sig icke för en människa att Allah skulle tala till henne utom genom en uppenbarelse eller från *en plats* bakom en slöja eller genom att sända en budbärare för att, genom Sin befallning, uppenbara vad Han behagar. Han är förvisso Hög, Vis.

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحْيًا
اَوْ مِنْ وَّرَآئِ حِجَابٍ اَوْ يُرْسِلَ رَسُوْلًا
فَيُوحِيْ بِاِذْنِهٖ مَا يَشَاءُ ط اِنَّهُ عَلِيْمٌ
حَكِيْمٌ ﴿٥٢﴾

53. Och sålunda har Vi uppenbarat ordet för dig genom Vår befallning. Du visste icke vad boken var, icke heller vad tron var. Men Vi har gjort den (uppenbarelsen) till ett ljus med vilket Vi vägleder sådana av Våra tjänare som Vi behagar. Och du vägleder i sanning *mänskligheten* till den rätta vägen,

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ رُوْحًا مِّنْ
اَمْرِنَا ط مَا كُنْتَ تَدْرِيْ مَا الْكِتٰبُ وَلَا
الْاِيْمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنٰهُ نُوْرًا نُّهْدِيْ بِهٖ
مَنْ نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا ط وَاِنَّكَ لَتَهْدِيْ
اِلَى صِرٰطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٥٣﴾

54. Allahs väg, *Allah* Som allt som finns i himlarna och på jorden tillhör. Kom ihåg att allt återvänder till Allah.

صِرٰطِ اللّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِ ط اِلَّا اِلَى اللّٰهِ تَصِيْرٌ
عِ الْاُمُوْرَ ﴿٥٤﴾

Kapitel 43

AZ-ZÚKHRUFF

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller nittio verser.

I inledningen av det här kapitlet upprepas ordet ”moder” (أُمُّ *umm*). I det föregående kapitlet talades det om ”städernas moder” (أُمَّة الْقُرَى *ummal-qurá*) och att Mecka är alla städers moder, medan det här talas om att kapitel *al-fátihā* är som en moder för denna storslagna skrift. Det innebär att hela den ädla Qur’anens innehåll har innefattats i kapitel *al-fátihā* på samma sätt som ett moderliv ser till att människan förses med alla sina av naturen föreskrivna egenskaper före sin födelse.

Sedan sägs det till människorna att när de reser på land eller hav så bör de dra sig till minnes att det är Allah som underkastat dem de skepp som de färdas med på haven och de riddjur som de reser med på land. Det kommer att finnas många av människorna som drabbas av olyckor och inte kan nå fram till sina destinationer. Men de bör komma ihåg att den slutliga destinationen är den då de skall ställas inför Allah.

De inledande verserna i kapitlet handlar om bokens folk och de senare verserna om avgudadyrkarna. Det berättas om tidigare profeter, särskilt de som skickades till hedniska folk, och det talas om de följder som deras förnekare fick uppleva.

Allah talar om de tidigare folken och säger att hela mänskligheten kunde ha blivit ett enda folk och förklarar att om Han avsåg göra detta så fanns det bara ett sätt att förena dessa giriga människor, vilket skulle vara genom att fylla deras hem med guld, silver och andra värdesaker. Men det vore enbart betydelselös lyx, och det skulle blott ge dem en begränsad, världslig rikedom som en dag skall ta slut. Det som är ljuvligt i

livet efter detta kommer endast att skänkas de rättfärdiga.

En annan orsak till varför människor inte förenar sig kring den sanning som nämns här är att deras vänner är trolösa, och genom deras påverkan blir även de själva förnekare. Men på domedagen kommer varje person som påverkats av en väns dåliga inflytande att tilltala denne vän och uttrycka sin ånger och önska att ett avstånd lika långt som det mellan öst och väst hade funnits mellan dem, så att han eller hon inte hade gått detta onda slut till mötes.

En annan mycket betydelsefull vers i kapitlet är versen som avslöjar situationen vid Jesu, frid vare med honom, ankomst. Det står att han var en "liknelse" (مَثَلٌ *mathál*). När man talade om honom inför avgudadyrkarna så brukade de säga till den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att om de skulle ta någon utöver Gud, så borde de inte ta någon som tillhör ett annat folk, utan istället välja en avgud som tillhör deras eget folk. De kunde inte begripa att Messias inte var Gud, utan en människa, som Allah belönat och som enbart var ett exempel som de kunde dra stora lärdomar av.

I kapitlet beskrivs även en profetia om att det även i framtiden kommer en Messias som är en liknelse, Mathal (مَثَلٌ *mathál*), och han ska vara ett kännetecken på att tiden för en oerhört omvälvande epok har kommit.

I det här kapitlet har den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, upphöjda ställning beskrivits, och det förklaras att han är den som dyrkar Allah mest av alla. Om Allah verkligen hade en son, skulle Profeten inte vägra dyrka honom. Det faktum att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, avstått från att tillbe den son som andra felaktigt tillskriver Gud bevisar klart och tydligt att han var helt övertygad om att Allah inte har någon son.

Sura AZ-ZÚKHRUFF
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
2. Há Mím.* حَمِّ ②
3. Vid denna tydliga bok, وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ③
عَلَّمَ الْمُتَقَاتِينَ ١١:٣٤
4. Vi har gjort den till en Qur'an på ett klart, tydligt språk så att ni kan förstå. إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ④
5. Och den är förvisso *trygg* hos Oss i böckernas moder upphöjd och full av vishet.* وَإِنَّهُ فِي أَمْرِ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ ⑤
6. Skall Vi då ta bort påminnelsen från er och försumma er för att ni är ett slösaktigt folk? أَفَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ⑥
7. Och hur mången profet sände Vi icke till de tidigare folken! وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ⑦
8. Men det kom aldrig en profet till dem utan att de hånade honom. وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ⑧

*43:2 Den Prisivärde, Hederns Herre

*43:5 Frasen "böckernas moder" (أُمُّ الْكِتَابِ *umm-ul-kitáb*) tillämpas ofta för det inledande kapitlet i den Ädla Qur'anen, (الْفَاتِحَةُ *al-fátihá*), som, på samma sätt som ett frö, har alla Qur'anens grundläggande läror och särdrag. Men här verkar uttrycket hänvisa till en kopia av den gudomliga boken, som finns bevarad hos Gud i någon form, i dimensioner som inte helt kan begripas av människor.

9. Och Vi förintade *dem* som var mäktigare i *sitt* grepp än dessa, och de tidigare folkens exempel har föregått detta.

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَ مَضَى
مَثَلُ الْآوِلِينَ ﴿٩﴾

10. Och om du frågar dem: ”Vem skapade himlarna och jorden?” kommer de förvisso att säga: ”*Gud*, den Mäktige, den Allvetande skapade dem”,

وَلَيْنُ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ
الْعَلِيمُ ﴿١٠﴾

11. *Han* Som har gjort jorden till en vagga för er och har gjort vägar för er på den, så att ni kan följa den rätta vägen,

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَ جَعَلَ
لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١١﴾

12. och Som sänder ned vatten från himlen i lämplig mängd, och Vi uppväcker ett vissnat land med det, så kommer även ni att uppresas,

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ
فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا ۚ كَذَلِكَ
تُخْرَجُونَ ﴿١٢﴾

13. och Som har skapat allt som par och Som har gjort skepp för er och boskap som ni kan rida på,

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَ جَعَلَ لَكُمْ
مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٣﴾

14. så att ni kan sitta stadigt på deras ryggar, *och* sedan, när ni har satt er stadigt på dem, bör ni minnas er Herres ynnest och säga: ”Helig är *Han* Som har underkastat oss dessa, och vi var icke i stånd att själva tämja dem,

لِتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ
رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَ تَقُولُوا
سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا
لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٤﴾

15. och till vår Herre skall vi förvisso återvända.”

وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٥﴾

16. Och en grupp av Hans tjänare påstår de vara en del av Honom. Människan är sannerligen upp-
enbart otacksam.

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا ۗ إِنَّ
الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ﴿١٦﴾

R.2

17. Har Han tagit sig döttrar från
det Han har skapat, men gynnat
er med söner?

أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَكُمْ
بِالْبَنِينَ ﴿١٧﴾

18. Trots det mörknar hans
uppsyn och han håller på att
kvävas av *inre* sorg, när han
nås av budskapen om att något
liknande det, som han tillskriver
Gud, den Nåderike, har skänkts
till en av dem.

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ
مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٨﴾

19. Tillskriver ni *Gud* något som
är inhyst bland prydnader, och
som icke är i stånd att ge klart
uttryck i en tvist?

أَوْ مَنْ يُنشِئُوا فِي الْحَلِيِّةِ وَهُوَ
فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿١٩﴾

20. Och de anser änglarna, vilka
är *Guds*, den Nåderike, tjänare,
vara kvinnliga väsen. Bevittnade
de deras skapelse? Då kommer
deras vittnesbörd att antecknas
och de kommer att tillfrågas.

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ
عِبُدُ الرَّحْمَنِ إِنَاثًا ۖ أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ ۖ
سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ﴿٢٠﴾

21. Och de säger: "Om *Gud*, den
Nåderike så hade velat skulle vi
icke ha tillbett dem." De har
ingen som helst kunskap om det.
De gör ingenting annat än gissar.

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ ۗ
مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ
إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢١﴾

22. Har Vi givit dem en skrift före
denna, så att de håller fast vid
den?

أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ
مُستَمْسِكُونَ ﴿٢٢﴾

23. Nej, men de säger: "Vi fann att
våra förfäder följde en *särskild*
kurs, och vi vägleds av deras
fotspår."

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا
عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢٣﴾

24. Och så *har det alltid varit* att Vi aldrig sände någon varnare före dig till någon bygd utan att de framgångsrika bland dem sade: ”Vi fann att våra förfäder följde en *särskild* kurs, och vi följer i deras fotspår.”

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ
مَنْ نُنذِرِ الْأَقَالَ مَثْرَفَوْهَا إِنَّا وَجَدْنَا
أَبَاءَ نَاعَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى آثِرِهِمْ
مُقْتَدُونَ ﴿٢٤﴾

25. *Deras varnare* sade: ”Vad! Även fast jag ger er en bättre vägledning än den ni fann era fäder följa?” De sade: ”Naturligtvis tror vi icke på det som har sänts med er.”

قُلْ أَوْلَوْ جُنَّتُمْ بِأَهْدَى مِمَّا وَجَدْتُمْ
عَلَيْهِ أَبَاءَكُمْ ط قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ
بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٥﴾

26. Då verkställde Vi vedergällningen mot dem. Se då vilket deras slut blev som förkastade *profeterna!*

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمَكْذِبِينَ ﴿٢٦﴾

R.3

27. Och *drag er till minnes* när Abraham sade till sin fader och till sitt folk: ”Jag avsvärjer mig verkligen det ni dyrkar,

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي
بِرَأْيٍ مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٧﴾

28. utom Honom Som skapade mig, och Han kommer säkerligen att vägleda mig.”

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٢٨﴾

29. Och Han lämnade detta som ett stadigvarande ord bland hans ättlingar på det att de måtte vända sig *till Gud*.

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٢٩﴾

30. Nej, men Jag skänkte dem och deras förfäder ett *tillfälligt* underhåll till dess att sanningen kom till dem och en budbärare som förtydligade *sitt budskap*.

بَلْ مَتَّحْتُ هَؤُلَاءِ وَأَبَاءَهُمْ حَتَّى
جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُبِينٌ ﴿٣٠﴾

31. Men när sanningen kom till dem sade de: ”Detta är trolleri och vi förkastar det verkligen.”

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ
وَإِنَّا بِه كَافِرُونَ ﴿٣١﴾

32. Och de sade: "Varför har icke denna Qur'an blivit sänd till någon stor man från de två städerna?"

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ
مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٢٢﴾

33. Är det de som fördelar av din Herres barmhärtighet? Det är Vi Som bland dem fördelar deras livsuppehälle i det nuvarande livet och Vi upphöjer några av dem över andra *i rang*, men *ack*, det resulterar bara i att några underordnar andra under *sig*. Och din Herres barmhärtighet är förmer än det som de samlar på hög.

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ ۗ نَحْنُ
قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ
دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُم بَعْضًا سَخِرِيًّا ۗ
وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٢٣﴾

34. Och var det icke så att om hela mänskligheten skulle blivit ett enda folkslag, skulle Vi ha givit dem som icke tror på *Gud*, den Nåderike ett tak av silver för deras hus och silvertrappor uppför vilka de kunde gå upp,

وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً
لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ
سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَ مَعَارِجَ عَلَيْهَا
يُظْهَرُونَ ﴿٢٤﴾

35. och portar *av silver* till deras hus och divaner *av silver* på vilka de kunde luta sig ned,

وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَ سُرُرًا عَلَيْهَا
يَتَّكِفُونَ ﴿٢٥﴾

36. och *andra prydnadsföremål*. Men allt det är ingenting annat än ett *tillfälligt* underhåll i det nuvarande livet. Och det tillkommande hos din Herre är avsett för de rättfärdiga.

وَزُخْرَفًا ۗ وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعُ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ
لِالْمُتَّقِينَ ﴿٢٦﴾

R.4

37. Och för den som vänder sig bort från ihågkommelsen av *Gud*, den Nåderike, anvisar Vi en satan som blir hans förtrogne följeslagare.

وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقَيِّضْ لَهُ
شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٢٧﴾

38. Och de håller dem sannerligen borta från Guds väg fast de tror att de är rätt vägledde,

وَأَنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٣٨﴾

39. ända till dess att han, när en sådan kommer till Oss, säger till sin följeslagare: ”Om ändå avståndet mellan öst och väst låg mellan oss!” En sådan ond följeslagare han är!

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ
بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ ﴿٣٩﴾

40. Efter de överträdelser ni har gjort, kommer detta att ni delar straffet icke att gagna er denna dag, ty ni hade handlat orättfärdigt.

وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذ ظَلَمْتُمْ أَنكُم فِي
الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٤٠﴾

41. Kan du då få de döva att höra eller vägleda den blinde och den som svävar i uppenbar villfarelse?

أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْىَ
وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤١﴾

42. Och om Vi för bort dig kommer Vi förvisso att hämnas på dem,

فَأَمَّا نَذَهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ
مُتَّقِمُونَ ﴿٤٢﴾

43. eller också skall Vi visa dig det som Vi har lovat dem, ty Vi har förvisso fullständig makt över dem.

أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ
مُقْتَدِرُونَ ﴿٤٣﴾

44. Så håll du fast vid det som har uppenbarats för dig, ty du är på den rätta vägen.

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ ۚ إِنَّكَ
عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٤﴾

45. Och det är sannerligen en påminnelse för dig och för ditt folk, och du kommer förvisso att tillfrågas.

وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ۚ وَسَوْفَ
تُسْأَلُونَ ﴿٤٥﴾

46. Och fråga dem bland Våra sändebud som Vi sände före dig:

وَسْأَلُ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا

”Förordnade Vi några gudar att dyrka bredvid Gud, den Nåderike?”

أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهَةً
عُ يُعْبَدُونَ ﴿٤٦﴾

R.5

47. Och Vi sände sannerligen Moses med Våra tecken till Farao och hans hövdingar och han sade: ”Jag är i sanning en budbärare från världarnas Herre.”

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ
فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾

48. Men när han kom till dem med Våra tecken, se! De skratade åt dem.

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا
يَضْحَكُونَ ﴿٤٨﴾

49. Och Vi visade dem inget tecken utan att det var mäktigare än det föregående tecknet, och Vi slog dem med ett straff på det att de måtte vända sig till Oss.

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ
أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٤٩﴾

50. Och de sade: ”Å, du häxmästare, bed till din Herre för oss i enlighet med det förbund Han slutit med dig då skall vi förvisso acceptera vägledningen.”

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّحِرُ ادْعُ لِنَارِكَ بِمَا
عَمَدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٥٠﴾

51. Men när Vi förde bort straffet från dem, tänk! De bröt sitt löfte.

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ
يَنْكُثُونَ ﴿٥١﴾

52. Och Farao utfärdade en kungörelse bland sitt folk: ”Å, mitt folk! Tillhör icke Egyptens kungarike mig och flyter icke dessa strömmar under min kontroll? Ser ni då icke?”

وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ
أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥٢﴾

53. Nej, jag är bättre än denna person som är avskyvärd och

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا

knappast kan uttrycka sig klart.

يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٣﴾

54. Och varför har icke armband av guld givits till honom eller änglar som ledsagar honom i slutna led?"

فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ
أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَايِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٤﴾

55. Sålunda ringaktade han sitt folk och de lydde honom. De var sannerligen ett ont folk.

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَاطَاعُوهُ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْمًا فَسِيقِينَ ﴿٥٥﴾

56. Så när de väckte Vår vrede utkrävde Vi vedergällning av dem och dränkte dem alla.

فَلَمَّا أَسْفَنَّا أَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٥٦﴾

57. Och Vi gjorde dem till precedensfall och till ett exempel för de kommande släktleden.

فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٧﴾

R.6

58. Och när Marias son nämns som liknelse, se! Ditt folk upphäver ett skri åt det,

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذْ قَوْمُكَ
مِنْهُ يَصُدُّونَ ﴿٥٨﴾

59. och de säger: "Är våra gudar förmer eller han?" De nämner icke detta för dig utom för att tvista. Nej, men de är ett stridslystet folk.

وَقَالُوا ءِالِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ ۗ مَا ضَرَبُوهُ
لَكَ إِلَّا جَدَلًا ۗ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خِصْمُونَ ﴿٥٩﴾

60. Han var bara Vår tjänare, till vilken Vi skänkte Vår ynnest, och Vi gjorde honom till ett exempel för Israels barn.

إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ
مَثَلًا لِّلْبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٦٠﴾

61. Och om Vi så ville kunde Vi göra änglar bland er på jorden till att bli era efterträdare på den.

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَّلَآئِكَةً فِي
الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ ﴿٦١﴾

62. Men han är sannerligen ett tecken på timmen.* Så hys inget tvivel om den, utan följ mig. Detta är den rätta vägen.

وَإِنَّهُ لَعَلُّمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرَنَّ بِهَا
وَاتَّبِعُونِ ط هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦٦﴾

63. Och låt icke satan hejda er. Han är förvisso en uppenbar fiende för er.

وَلَا يَصِدَّدَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ
عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٧﴾

64. Och när Jesus kom med klara bevis sade han: "Jag har i sanning kommit till er med vishet och för att förklara för er en del av det om vilket ni är oense. Så frukta Allah och lyd mig.

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ
جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأَبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ
الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَاطِيعُونَ ﴿٦٨﴾

65. Allah, Han är sannerligen min Herre och er Herre. Så dyrka Honom. Detta är den rätta vägen."

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ط هَذَا
صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦٩﴾

66. Men grupperna var oense sinsemellan. Så ve syndarna på grund av en smärtsam dags straff!

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ ؕ فَوَيْلٌ
لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْيَوْمِ ﴿٧٠﴾

67. De väntar icke på något annat än att timmen plötsligt skall komma över dem, medan de icke uppfattar *den*.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ
بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٧١﴾

68. Nära vänner kommer den dagen att vara varandras fiender, utom de rättfärdiga,

الْأَخِلَّاءِ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٧٢﴾

*43:62 Ordet (السَّاعَةُ assá'a) översatts ordagrant till "timmen", men bör förstås i samma anda som när samma ord används i kapitel *al-qámar* (54:2). Där hänvisar man med ordet السَّاعَةُ assá'a till de revolutionära förändringar som skulle komma att äga rum genom ankomsten av den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom. Delandet av månen framförs som ett bevis för den spirituella revolution som skulle äga rum. Innebörden av detta ord i samband med Jesus i versen ovan, bör förstås på samma sätt. "Timmen" hänvisar således till Jesu ankomst vid en senare tid och den åtföljande spirituella revolutionen.

R.7

69. ”å, Mina tjänare, det finns ingen fruktan för er denna dag, icke heller skall ni sörja,

يُعْبَادِ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ
تَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾

70. de som trodde på Våra tecken och underkastade sig,

الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٧٠﴾

71. träd ni in i paradiset trädgård, ni och era följeslagare kommer att bli hedrade och lyckliggjorda.

أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
تُحْبَرُونَ ﴿٧١﴾

72. Skålar av guld och bägare kommer att räckas runt till dem, och däri kommer allt det att finnas som själarna åtrår och *åt vilket* ögonen fröjdas. Och däri kommer ni alltid att förbli.

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِخَافٍ مِنْ ذَهَبٍ
وَآكُوبٍ ﴿٧٢﴾ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ
وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ ﴿٧٣﴾ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾

73. Och detta är den paradiset trädgård vilken ni har gjorts arvtagare till på grund av era gärningar.

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧٣﴾

74. Däri finns frukt i överflöd för er och ni kommer att äta av den.”

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا
تَأْكُلُونَ ﴿٧٤﴾

75. De skyldiga kommer helt förvisst att bli kvar i helvetets straff.

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ
خَالِدُونَ ﴿٧٥﴾

76. Det kommer icke att lindras för dem utan de kommer att gripas av förtvivlan i den.

لَا يُفْتَرَعُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٦﴾

77. Och Vi gjorde dem icke orätt, utan det var de själva som begick orätt.

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ
الظَّالِمِينَ ﴿٧٧﴾

78. Och de kommer att utropa: ”Å, helvetets väktare, låt din Herre göra slut på oss.” Han kommer att svara: ”Ni måste stanna kvar.”

وَنَادُوا يَمْلِكُ لِيُقِضَ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ
إِنَّكُمْ مُكْتَبُونَ ﴿٧٨﴾

79. Gud kommer att säga: ”Vi visade er sannerligen sanningen, men de flesta av er var avoga mot sanningen.”

لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ
لِلْحَقِّ كَرِهُونَ ﴿٧٩﴾

80. Har de bestämt sig för en kurs? Då har även Vi bestämt Oss.

أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٨٠﴾

81. Tror de att Vi icke hör deras hemligheter och deras rådslag? Jo! Och Våra utsända (änglar) stannar kvar hos dem och antecknar *allt*.

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ
وَنَجْوَاهُمْ ۗ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ
يَكْتُبُونَ ﴿٨١﴾

82. Säg: ”Om Gud, den Nåderike, hade en son skulle jag ha varit den förste av tillbedjarna.”

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ
الْعَبِيدِ ﴿٨٢﴾

83. Helig är Allah, himlarnas och jordens Herre, tronens Herre, och Han är fri från allt det som de tillskriver *Honom*.

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٣﴾

84. Så lämna dem ifred att inlåta sig i fåfängt tal och att roa sig till dess att de möter den deras dag vilken de har blivit lovade.

فَذَرَّهُمْ يُخَوِّضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلْقُوا
يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿٨٤﴾

85. Det är Han Som är Gud i himlen och Gud på jorden, och Han är den Vise, den Allvetande.

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ
إِلَهٌ ۗ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٥﴾

86. Och välsignad är Han Som himlarnas och jordens konungarrike och allt det som är mellan dem, tillhör, och hos Honom är kännedomen om timmen, och till Honom skall ni föras tillbaka.

وَتَبَرَّكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۗ وَعِنْدَهُ عِلْمُ
السَّاعَةِ ۗ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٦﴾

87. Och de vilka de åkallar vid sidan av Honom har ingen makt

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ

att medla, utan bara den som bär vittnesbörd om sanningen, och de känner *honom*.

الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٨٧﴾

88. Och om du frågar dem: ”Vem skapade dem?” kommer de förvisso att säga: ”Allah.” Hur kan de då bli bortvända?

وَلَيْنُ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ
فَأَلِيَّ يُوَفِّكُونَ ﴿٨٨﴾

89. *Jag svär* vid hans (Profetens) upprepade rop: ”Å, min Herre!” att detta är ett folk som icke vill tro.”

وَقِيلِهِ يَا رَبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٨٩﴾

90. Vänd dig därför bort från dem och säg: ”Frid”, och snart skall de få veta.

فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ ﴿٩٠﴾ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿٩٠﴾

Kapitel 44 AD-DUKHÁN

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*Mákka*) och innehåller sextio verser.

Det inledande ämne som tas upp i kapitel *ad-dukhán* är samma ämne som i kapitel *al-qádr*, något som framgår av de inledande verserna. Det står att denna skrift uppenbarats under en mörk natt som var mycket välsignad, eftersom eviga ljusstrålar skulle komma att lysa efter detta mörker. Under denna natt skulle alla beslut fattas beträffande alla de ärenden som rörde visheten.

I slutet av föregående kapitel beskrevs att den Helige Profeten skall låta sina motståndare förspilla sin tid i lek och lust och att han bör vända sig bort från dem. Tiden för att skilja mellan sanning och osanning är nära förestående. Detta har tillkännagivits i de inledande verserna till detta kapitel.

En viktig anledning till att kapitlet kallas "Röken" (أَلدُّخَانُ *ad-dukhán*) är att det mörker som dessa människor fallit offer för, inte kommer att ha någon påföljande morgon av barmhärtighet, utan dessa mörker kommer att som rök leda dem till ett utökat straff. Rök kan här möjligen syfta på radioaktivt nedfall, vilket ingenting kan överleva, utan som leder till undergång på olika sätt. Dagens vetenskapsmän varnar för att alla livsformer kommer att upphöra på grund av radioaktivitet och att även underjordiska bakterier då kan utplånas. Allah påpekar att det är när detta inträffar som människorna kommer att vända sig till Honom, och säga: "Å Allah! Undanröj detta hemska straff för oss." Det förutspås att dylika straff kan komma att inträffa emellanåt. Det innebär att människorna kommer att få uppskov mellan varje världskrig, och sedan kommer nya

världskrig att leda till ny ödeläggelse.

Beträffande kapitel *ad-dukhán* gavs den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, kännedom om att tiden när dessa profetior kommer att gå i uppfyllelse sammanfaller med antikrists (أَدَّجَالُ *ad-dadjál*) ankomst.

Sura AD-DUKHÁN
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Há Mím.*

حَمِّ ②

3. Vid denna förtydligande bok.

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ③

4. Vi uppenbarade den i sanning under en välsignad natt. Vi har alltid varnat mot det onda.

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ④

5. I den är alla visa ting bestämda,

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ⑤

6. genom Vår egen befallning. Vi har sannerligen alltid sänt budbärare,

أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ⑥

7. som en barmhärthighet från din Herre. Han är den Allhörande, den Allvetande,

رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑦

8. Herren till himlarna och jorden och allt det som är emellan dem, om ni bara har *en fast* tro.

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ⑧
إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ⑧

9. Det finns ingen Gud utom Han. Han ger liv och orsakar död. Han är er Herre, och era förfäders Herre.

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ ⑨

10. Ändå fladdrar de hit och dit i tvivel.

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ⑩

11. Så se du upp för dag när himlen kommer att frambringa en synlig rök,

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ⑪

*44:2 Den Prisvärde, Hederns Herre.

12. som kommer att omsluta människorna. Detta kommer att bli en smärtsam hemsökelse.

يَعْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابَ الْيَمِّ ۝١٢

13. Då kommer folket att ropa: ”Vår Herre, för undan plågan från oss, vi är i sanning troende.”

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ۝١٣

14. Hur kan de ha nytta av en tillrättavisning, när det redan har kommit ett sändebud som förklarat allt tydligt,

أَلَيْسَ لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ۝١٤

15. och ändå vände de sig bort från honom och sade: ”Han är en upplärd och besatt man!”

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ۝١٥

16. Vi skall föra undan straffet för ett litet tag, *men* ni kommer helt förvisst att återgå till att icke tro.

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ۝١٦

17. På den dagen då Vi skall gripa er med det mäktiga greppet, då kommer Vi förvisso att utkräva vedergällning.

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى ۚ إِنَّا مُنتَقِمُونَ ۝١٧

18. Och Vi prövade Faraos folk före dem, och det kom ett ädelt sändebud till dem,

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ۝١٨

19. som sade: ”Överlämna Allahs tjänare till mig. Jag är i sanning ett sändebud till er, trogen mitt förtroende,

أَنْ أَدِّوْا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ ۖ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝١٩

20. och överträffa icke varandra genom att trotsa Allah. Jag kommer förvisso till er med en tydlig befogenhet.

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَيَّ ۚ اللَّهُ عِزِّي أُنزِلَ إِلَيْكُمْ بِسُلْطَنٍ مُّبِينٍ ۝٢٠

21. Och jag söker skydd hos min Herre och er Herre så att ni icke stenar mig,

وَإِنِّي عُدْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ ۝٢١

22. och om ni icke tror mig, håll er då borta från mig.”

وَإِن لَّمْ تَوْمُنُوا لِي فَاَعْتَرُونِ ۝٢٢

23. Sedan bad han till sin Herre: ”Detta är sannerligen ett syndigt folk.”

فَدَعَا رَبَّهُ أَتِ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ۝٢٣

24. *Gud sade:* ”För bort Mina tjänare om natten, ty ni kommer säkerligen att bli förföljda.

فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ ۝٢٤

25. Och lämna du havet *vid en tid när det är stilla.* De tillhör förvisso en härskara som är dömd att bli dränkt.”

وَاطْرُقِ الْبَحْرَ رَهْوًا ۝٢٥ إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ۝٢٥

26. Hur många var trädgårdarna och källorna som de lämnade kvar,

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ۝٢٦

27. och sädesfälten och de ädla platserna,

وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۝٢٧

28. och de bekvämligheter som de fann behag i!

وَنِعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ ۝٢٨

29. Sålunda *var det avsett att hända.* Och Vi lät andra folk ärva dessa ting.

كَذَلِكَ ۝٢٩ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ۝٢٩

30. Och himlen och jorden grät icke över dem, icke heller gavs de uppskov.

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ ۝٣٠ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ۝٣٠

R.2

31. Och Vi befriade Israels barn från den förnedrande hemsökelsen,

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ۝٣١

32. som *tillfogades dem av Farao.* Han var förvisso högdragen *till och med* bland de som överskri-
der alla gränser.

مِنْ فِرْعَوْنَ ۝٣٢ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا ۝٣٢ مِنَ الْمُسْرِفِينَ ۝٣٢

33. Och Vi valde dem med avsikt över *den tidens* folk.

وَلَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَيَّ الْعَالَمِينَ ۝٣٣

34. Och Vi gav dem några tecken i vilka det fanns en klar prövning.

وَآتَيْنَهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ ﴿٣٥﴾

35. Dessa människor säger san- nerligen:

إِنْ هُوَ إِلَّا لَيَقُولُنَّ ﴿٣٥﴾

36. ”Det är bara vår första och enda död, efter vilken det icke finns något liv och vi skall icke uppresas igen,

إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ﴿٣٦﴾

37. så hämta *tillbaka* våra förfäder om ni talar sanning.”

فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٧﴾

38. Är de förmer eller Tubbas folk och de före dem? Vi förintade dem för att de var syndiga.

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ ۗ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٨﴾

39. Och Vi skapade icke himlarna och jorden och allt det som är mellan dem på lek.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبِينٍ ﴿٣٩﴾

40. Vi skapade dem icke utom med sanningens och rättvisans krav, men de flesta av dem förstår icke.

مَا خَلَقْنَاهُمْ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

41. Avgörandets dag är i sanning den fastställda tiden för dem alla.

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤١﴾

42. Den dag då en vän icke alls skall bistå en vän, icke heller skall de bli hjälpta,

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَىٰ عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٢﴾

43. utom dem vilka Allah visar barmhärtighet. Han är förvisso den Mäktige, den Barmhärtige.

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ ۗ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٣﴾

R.3

44. Zaqqum-trädet *kommer* sannerligen

إِنَّ شَجَرَتَ الرَّقُومِ ۝٤٤

45. att bli de syndfullas föda,

طَعَامَ الْآثِمِ ۝٤٥

46. likt smält koppar kommer det att koka i *deras* bukar,

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ۝٤٦

47. som skällhett vatten kokar.

كَغَلِي الْحَمِيمِ ۝٤٧

48. ”Grip honom och drag in honom till den flammande eldens mitt,

خُذُوهُ فَاعْتَلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ ۝٤٨

49. håll sedan det heta vattnets plåga över hans huvud.”

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ۝٤٩

50. ”Smaka på *det*. Du *ansåg dig själv* vara den mäktige, den ärevärdige,

ذُوقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ۝٥٠

51. detta är sannerligen vad ni tvivlade på.”

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ۝٥١

52. De rättfärdiga kommer att vara på en trygghetens plats,

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ۝٥٢

53. bland *paradisets* trädgårdar och källor,

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝٥٣

54. skrudade i fint silke och tung brokad, ansikte mot ansikte med varandra.

يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ۝٥٤

55. Så *kommer det att vara*. Och som följeslagare skall Vi ge dem fagra jungfrur som har stora vackra ögon.

كَذَلِكَ نَقْدُ وَزَوْجُهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ۝٥٥

56. I den kommer de att be om varje *slags* frukt i *frid* och trygghet.

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ۝٥٦

57. I den kommer de icke att lida döden förutom den första döden, och Han kommer att rädda dem från den flammande eldens straff,

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ
الْأُولَىٰ ۗ وَوَقَّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٧﴾

58. *som en* nådegärning från din Herre. Det är den överlägsna segern.

فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ۗ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿٥٨﴾

59. Och Vi har gjort den (Qur'anen) lätt på ditt tungomål så att de måtte ta sig i akt.

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ نَعَلَّمُهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٩﴾

60. Så vänta du, de väntar också.

فَإِن تَقَبَّ إِلَيْهِمْ مُّرْتَقِبُونَ ﴿٦٠﴾

Kapitel 45

AL-DJATHÍA

Detta kapitel uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller trettioåtta verser.

Vers 14 avslöjar hemligheterna i himmel och jord på ett sådant sätt att man inte kan finna något liknande i någon annan skrift. Det förklaras att allt som finns i himlarna och på jorden har underkastats människan. De som således begrundar skapelsen kommer att finna att alla himlakroppar har en inverkan på människans liv. Människan är som en miniatyrvärld och ett koncentrat av ett vidsträckt universum.

Efter att ha konstaterat att domedagen förvisso kommer att inträffa, berättas att människorna, med dess fasansfulla kännetecken inför sina ögon och genom att se sitt onda slut inför sig, kommer att falla ned på sina knän. Det innebär att de, bugande inför Allahs majestät, kommer önska att de kunde undkomma detta enorma straff.

Sedan förklaras att varje folk kommer att dömas enligt sin egen skrift, det vill säga sin lära.

Den sista versen riktar återigen människans uppmärksamhet mot att hela skapelsen lovprisar Allah, att all överhöghet tillhör Honom och att Han är den Allsmäktige, den Vise.

Sura AL-DJATHÍA
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Há Mím.*

حَمِّ ②

3. Denna Bok är uppenbarad från Allah, den Mäktige, den Vise.

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ
الْحَكِيمِ ③

4. I himlarna och på jorden finns det sannerligen tecken för dem som tror.

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ
لِّلْمُؤْمِنِينَ ④

5. Och i skapandet av er själva och alla de varelser som Han sprider *på jorden* finns tecken för ett folk som har en fast tro,

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ⑤

6. och *i* växlingen mellan natt och dag och i det underhåll som Allah sänder ned från himlen, med vilket Han upplivar jorden efter dess död, och i vindarnas ändring finns det tecken för ett folk som vill *använda* sitt förstånd.

وَإِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ آيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ⑥

7. Dessa är Allahs tecken vilka Vi läser upp för dig med sanning. Vilket ord, kommer de då att tro på efter *att ha förkastat* Allahs ord och Hans tecken?

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ قِبَايَ
حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَإِيَّاهُ يُؤْمِنُونَ ⑦

8. Ve varje syndig lögnare,

وَيْدٌ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ⑧

9. som får Allahs tecken uppläs-

يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُتْلَى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ

*45:2 Den Prisivärde, Hederns Herre.

ta för sig och sedan högmodigt framhärdat *i sin otro*, som om han icke hörde dem. Så ge honom budskap om ett smärtsamt straff.

مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا ۚ فَبَشِّرْهُ
بِعَذَابِ أَلِيمٍ ①

10. Och när han får reda på något av Våra tecken, skämtar han om dem. För dylika finns det ett förnedrande straff.

وَإِذْ أَعْلَمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا ۗ
أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ②

11. Framför dem är helvetet, och det som de har förvärvat skall icke alls gagna dem, icke heller dem vilka de har tagit till beskyddare bredvid Allah. Och de kommer att få ett vidrigt straff.

مِنْ وَّرَائِهِمْ جَهَنَّمَ ۚ وَلَا يَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا
كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ
أَوْلِيَاءَ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ③

12. Detta är vägledningen. Och för dem som icke tror på sin Herres tecken finns ett smärtsamt straffs plåga.

هَذَا هُدًى ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزِ أَلِيمٍ ④

R.2

13. Allah är Den som har underkastat er havet så att skeppen kan segla på det genom Hans befallning, och så att ni måtte söka av Hans frikostighet, och så att ni måtte vara tacksamma.

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ
الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ⑤

14. Och Han har underkastat er allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden; allt *detta* är från Honom. I det finns det förvisso tecken för ett folk som tänker efter.

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ ۗ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُونَ ⑥

15. Säg åt dem som tror att de skall utöva förlåtelse gentemot dem som icke förväntar sig att Allahs utlovade dagar *kommer att inträffa*, så att Han kan löna ett folk för vad det förtjänar.

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ
لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ⑦

22. Inbillar de som gör onda gärningar sig att Vi skall göra dem lika dem som tror och gör rättfärdiga gärningar, så att deras liv och deras död skall bli lika? Ont är *sannerligen* det de dömer.

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ
أَنْ نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتِهِمْ
عَسَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢٢﴾

R.3

23. Och Allah har skapat himlarna och jorden med sanning, så att varje själ kan återbetalas för det som den förtjänar, och de skall icke göras orätt.

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
وَلِيُجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

24. Har du sett honom som har tagit sitt eget låga begär till sin herre, och som Allah medvetet har dömt som vilsefaren, och vars öron och vars hjärta Han har förseglat, och över vars ögon Han har lagt ett täckelse. Vem kan då vägleda honom efter det att Allah *har fördömt honom*? Vill ni då icke ta er i akt?

أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ
اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ
وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ
مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

25. Och de säger: "Det finns ingenting för oss utom detta vårt nuvarande liv, vi dör och vi lever här, och ingenting utom tiden förstör oss." Men de har ingen kunskap om det, de gör inget annat än gissar.

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ
وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا
لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا
يُظُنُّونَ ﴿٢٥﴾

26. Och när Våra klara tecken läses upp för dem är deras enda påstående att de säger: "Hämta *tillbaka* våra fäder om ni är sannfärdiga."

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَّا كَانَ
حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتُّتُوا بِآبَائِنَا
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٦﴾

27. Säg: ”Det är Allah Som ger er liv, och sedan låter er dö, sedan kommer Han att samla ihop er till uppståndelsens dag, om vilken det icke råder något tvivel. Men de flesta människor vet icke.”

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ
يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ
ۚ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝٢٧

R.4

28. Till Allah hör himlarnas och jordens konungarrike, och på den dagen när timmen skall vara inne, på den dagen kommer de som förnekar sanningen att lida.

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَيَوْمَ
تَقُومُ السَّاعَةُ يُنْحَسِرُ الْمُبْطِلُونَ ۝٢٨

29. Och du kommer att få se alla människor på knä. Varje folk kommer att kallas till sin bok, och det skall sägas till dem: ”Denna dag skall ni återgäldas för det som ni gjorde.

وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً ۚ كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى
إِلَى كِتَابِهَا ۗ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ۝٢٩

30. Detta är Vår bok, den talar emot er med sanning. Vi lät allt det ni gjorde bli nedskrivet i detalj.”

هَذَا كِتَابُنَا يُنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ ۗ
إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝٣٠

31. Nu, när det gäller dem som trodde och gjorde rättfärdiga gärningar, kommer deras Herre att lämna dem tillträde till Sin barmhärtighet. Det är den upp- enbara framgången.

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ۗ ذَلِكَ
هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ۝٣١

32. Men när det gäller dem som icke trodde: ”Lästes icke Mina tecken upp för er? Men ni var uppstudsiga och ni var ett skyl- digt folk.

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي
تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ
قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ۝٣٢

33. Och när det blev sagt: 'Allahs löfte är visserligen sant, och när det gäller timmen finns det inget tvivel beträffande att den kommer', sade ni: 'Vi vet icke vad timmen är, vi tror att den icke är annat än en förmodan, och vi är icke övertygade.'"

وَإِذْ قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا
رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ
إِن نَّظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ
بِمُسْتَيْقِنِينَ ﴿٣٣﴾

34. Och de onda *följderna* av deras gärningar kommer att bli uppenbara för dem och det som de brukade håna skall omsluta dem.

وَبَدَّ لَهُمْ سَيِّئَاتِ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٤﴾

35. Och det kommer att sägas till dem: "Denna dag skall Vi glömma er, så som ni glömde denna er dags möte. Och er tillflykt är elden, och ni kommer icke att ha några hjälpare,

وَقِيلَ الْيَوْمَ نُنَسِّكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ
يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَا وَكُمُ النَّارُ وَمَا
لَكُمْ مِّنْ نَّصِيرِينَ ﴿٣٥﴾

36. detta är så för att ni skämtade om Allahs tecken, och det jordiska livet bedrog er." Därför kommer de den dagen icke att tagas ut ur den, icke heller kommer de att ges tillträde till tröskeln.

ذَلِكُمْ بِأَنكُمْ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا
وَوَعَرَّيْتُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۗ فَالْيَوْمَ لَا
يُخْرِجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٦﴾

37. All lovprisning tillhör då Allah, himlarnas Herre och jordens Herre, *alla* världarnas Herre.

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ
الْاَرْضِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٧﴾

38. Och Hans är majestätet i himlarna och på jorden och Han är den Mäktige, den Vise.

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٨﴾

Kapitel 46 AL-AḤQÁF

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller trettiosex verser.

I inledningen av det här kapitlet har den sanning som det berättades om i den sista versen av det föregående kapitlet nämnts, nämligen att himlarna och jorden samt allt som finns där lovprisar Allah. I inledningen av detta kapitel beskrivs att himlarna och jorden samt allt som finns där är byggt på grunden av den sanning som nämnts tidigare. Hela skapelsen vittnar alltså inte om någon annan än Allah. Därefter tilltalas avgudadyrkarna och det framhålls att hela denna jord och himmel och allt där har skapats av Allah och de som inte tror uppmanas att visa prov på någon skapelse framställd av sina uppduktade gudar, om de bara kan. Det dolda argumentet i detta är att varje skapelse bär avtrycket av enbart en Gud, Skaparen.

Även om det i kapitlet talas om det tidigare folket 'Ads undergång, det folk som varnades vid sanddynerna (الأحفاف *al-ahqáf*) bör vi inte bortse den Ädla Qur'anens sätt att syfta på framtida liknande händelser när den nämner folk i det förgångna.

I kapitlet talas det åter om ämnet "rök" (الدُّخَان *ad-dukhán*), och det förklaras att närhelst moln breder ut sig över de icke troende så förväntar de sig att välsignelser skall falla över dem från himlen. Men när molnet når dem så kommer de att få erfara att det bär med sig radioaktiva vågor som utplånar allt i sin väg. De kommer då inte ens att kunna lämna sina hem, och inget annat än ruinerna efter deras bostäder kommer att finnas kvar. Nagasaki och Hiroshima bär vittnesbörd om just detta.

I vers 34 frågas folket om huruvida de inte kan se att Allah inte blivit utmattad av att ha skapat himmel och jord. Hur skulle dåtidens människa kunna se detta? Men nutidens människa, som är i full färd med att försöka avslöja de hemligheter som rör himmel och jord, känner till att de båda ständigt försvinner i intet för att sedan återuppstå i en ny skapelse. Denna återskapelse från intet är en av Allahs handlingar som visar att Han aldrig utmattades av att skapa himmel och jord. Hur kan människan då förmoda att Allah inte förmår återuppliva henne efter döden?

Sura AL-AHQÁF
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

DEL 26

2. Há Mím.*

حَمْدٌ ②

3. Denna bok är uppenbarad av Allah, den Mäktige, den Vise.

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ
الْحَكِيمِ ③

4. Vi har icke skapat himlarna och jorden, och allt det som är mellan dem, utom med sanning och för en fastställd tid, men de som förnekar detta vänder sig bort från det för vilket de har blivit varnade.

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ④ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ ⑤

5. Säg: ”Vet ni vad det är ni åkallar vid sidan om Allah? Visa mig vad de har skapat av jorden. Eller har de del i *skapandet av himlarna*? Visa mig en bok uppenbarad före denna eller något spår av kunskap till stöd för er, om ni verkligen talar sanning.”

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ
شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ ⑥ إِيْتُونِي بِكِتَابٍ
مِّنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ آثَرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ
إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑦

6. Och vem svävar mer i villfarelse än de som i stället för att be till Allah, ber till sådana som icke kommer att svara dem förrän på uppståndelsens dag, och som icke ens är medvetna om deras böner?

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ
مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَفْلُونَ ⑧

7. Och när mänskligheten har samlats ihop, kommer de så

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً

*46:2 Den Prisivärde, Hederns Herre.

kallade gudarna att vara deras fiender och *de* kommer att förneka deras (människornas) dyrkan.

وَكَانُوا عِبَادَتِهِمْ كُفْرِينَ ﴿٧﴾

8. Och när Våra tydliga tecken läses upp för dem, säger de som förnekar sanningen när den kommer till dem: ”Detta är uppenbar trolldom.”

وَإِذْ أَنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٨﴾

9. Säger de: ”Han har hittat på den?” Säg: ”Om jag har hittat på den kan ni icke alls hjälpa mig mot Allah. Han vet bäst vilket *illasinnat* tal ni ägnar er åt. Tillräcklig är Han som vittne mellan mig och er. Och Han är Synnerligen Förlåtande, den Barmhärtige.”

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۗ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۗ هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ ۗ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۗ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩﴾

10. Säg: ”Jag är ingen ny företeelse bland sändebud, icke heller vet jag vad som kommer att göras med mig eller med er i *detta livet*. Jag följer bara det som är uppenbart för mig, och jag är enbart en varnare.”

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِنَ الرُّسُلِ ۗ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ ۗ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ ۗ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٠﴾

11. Säg: ”Hur ser ni om han är från Allah och om ni förnekar honom, och ett vittne bland Israels barn bär vittnesbörd om *ankomsten av* en som liknar honom, och han trodde, men ni är alltför stolta, *hur skall det gå för er?*” Allah vägleder i sanning icke de syndiga människorna.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَأَمَنْ ۗ وَاسْتَكْبَرْتُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾

R.2

12. Och de som icke tror säger om dem som tror: "Om det var något gott, kunde de icke ha hunnit före oss i att uppnå den." Och eftersom de icke har vägletts av den, kommer de att säga: "Den är en gammal lögn."

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ^ط وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَيَقُولُونَ هَذَا آفَكٌ قَدِيمٌ^{١١}

13. Och före den fanns Moses bok, en vägledning och en barmhärtighet, och detta är en bok på det arabiska språket, vilken uppfyller *tidigare profetior*, på det att den måtte varna dem som gör fel och *ge* glädjebudskap till dem som gör gott.

وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً^ط وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِّسَانِ عَرَبِيٍّ لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا^ث وَبُشْرَى لِلْمُحْسِنِينَ^ج

14. Sannerligen, de som säger: "Vår Herre är Allah," och sedan förblir ståndaktiga, över dem skall ingen fruktan komma, icke heller skall de sörja.

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ^ج

15. Dessa är invånarna i *paradiset*s trädgård, i den skall de förbli, en återbetalning för det de gjorde.

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا^ج جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ^{١٥}

16. Och Vi har ålagt människan att vara god mot sina föräldrar. Hennes moder bär henne med möda och framföder henne med smärta. Och att bära henne och hennes avvänjning tar trettio månader, tills hon, när hon når sin fulla mognad och när *en ålder av* fyrtio år, säger: "Min Herre, giv mig *styrka* att vara tacksam för Din ynnest som Du har skänkt mig och mina föräldrar, och att jag måtte göra sådana rättfärdiga handlingar som kan behaga Dig.

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا^ط حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا^ط وَحَمَلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا^ط حَتَّى إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً^ط قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ

Och gör min avkomma rättfärdig för mig. Jag vänder mig till dig, och jag är i sanning bland dem som underkastar mig *Dig*.”

صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ۗ
إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦﴾

17. Det är dessa från vilka Vi antager det bästa av vad de gör och har överseende med deras onda gärningar. *De skall vara bland invånarna i paradiset* trädgård i uppfyllelse av det sanna löfte som gavs dem.

أُولَئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا
عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي
أَصْحَابِ الْجَنَّةِ ۖ وَعَدَ الصَّدَقِ الَّذِي
كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٧﴾

18. Men den som säger till sina föräldrar: ”Skam över er båda, hotar ni mig med att jag åter skall frambringas, när generationer redan har gått bort före mig?” Och de ropar båda till Allah om hjälp och säger till honom: ”Ve dig! Tro, ty Allahs löfte är sant.” Men han säger: ”Detta är ingenting annat än de gamlas fabler.”

وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَكُمَا
اتَّعَدَنِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ
الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي ۖ وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ
وَيْلَكَ أَمِنْ ۗ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۖ فَيَقُولُ
مَا هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٨﴾

19. Det är dessa för vilka domslutet om straff gick i uppfyllelse tillsammans med de församlingar av Djinner och människor som hade levt före dem. De var san- nerligen förlorarna.

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي
أَمْرِ قَدْ خَلَتِ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ
وَالْإِنْسِ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ ﴿١٩﴾

20. Och för alla finns grader av rang i enlighet med vad de gjorde, och Allah kommer till fullo att återbetala dem för deras gärningar, och de skall icke göras orätt.

وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا ۖ
وَلِيُؤَقِّبَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

21. Och på den dagen när de som icke tror kommer att föras inför elden *kommer det att sägas till dem*: ”Ni gjorde slut på era goda ting i det världsliga livet och ni njöt dem *fullt ut*. Nu skall ni denna dag vedergällas med ett skymfligt straff för att ni utan rätt var uppstudsiga på jorden och för att ni handlade upproriskt.”

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ ۗ
أَذْهَبْتُمْ طَيْبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا
وَأَسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا ۖ فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ
الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي
الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ
تَفْسُقُونَ ﴿٢١﴾

R.3

22. Och Kom ihåg 'Ads broder när han varnade sitt folk vid sanddynerna, och varnare hade funnits där före honom och efter honom, *och sade*: ”Tillbed ingen annan än Allah. För er fruktar jag en stor dags straff.”

وَأذْكَرُ أَخَا عَادٍ ۖ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ
بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ التُّدُرُ مِنْ بَيْنِ
يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ ۖ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۗ
إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيمٍ ﴿٢٢﴾

23. De sade: ”Har du kommit till oss för att vända oss bort från våra gudar? Visa oss då det med vilket du hotar oss, om du *verkligt* hör till de sannfärdiga.”

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَاْفِكِنَا عَنْ الْهَيْتَانِ ۚ فَاتِنَا
بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٣﴾

24. Han sade: ”Kunskapen *om det* finns bara hos Allah. Och jag överlämnar det till er som jag har blivit sänd med, men jag ser att ni är ett *mycket* okunnigt folk.”

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ ۖ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا
أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرِكُمْ قَوْمًا
تَجْهَلُونَ ﴿٢٤﴾

25. Sedan, när de såg *straffet* komma mot deras dalar *i form av* ett moln sade de: ”Detta är ett moln som kommer att ge oss regn.” ”Nej, men det är detta vilket ni försökte skynda på, en *stormvind* i vilken det finns ett *långsamt* straff,

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ ۖ
قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُمْطِرُنَا ۗ بَلْ هُوَ مَا
اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ ۗ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

26. den kommer att förstöra allt enligt sin Herres befallning.” Och de blev sådana att det icke fanns något kvar att se utom deras bostäder. Sålunda vedergäller Vi de skyldiga människorna.

تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا
لَا يُرَى إِلَّا مَسْكِنُهُمْ ۚ كَذَلِكَ
نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٦﴾

27. Och Vi hade upprättat dem i det i vilket Vi icke har upprättat er, och Vi gav dem öron och ögon och hjärtan. Men deras öron och ögon och hjärtan hjälpte dem icke, eftersom de förnekade Allahs tecken, och det vilket de brukade håna omslöt dem.

وَلَقَدْ مَكَّنَّا لَهُمْ فِي مَا آتَيْنَاهُمْ مِنْكُمْ فِيهِ
وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً ۚ
فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا
أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ
إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ
بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٢٧﴾

R.4

28. Och Vi förintade bygder runt omkring er och Vi har varierat Våra tecken på det att de måtte vända sig till Oss.

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ
وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

29. Varför hjälpte dem då icke de vilka de hade tagit till gudar bredvid Allah, och sökte Hans närhet genom dem? Nej de var förlorade för dem. Det var följden av deras lögn, och av det de hittade på.

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ
اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً ۗ بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ
وَذَلِكَ أَفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٩﴾

30. Och kom ihåg när Vi sände till dig en grupp Djinner, som önskade höra Qur'anen, och när de var närvarande vid dess uppläsning sade de till varandra: "Var tysta och lyssna", och när det var över, gick de tillbaka till sitt folk och

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ
يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ ۖ فَلَمَّا حَضَرُوهُ
قَالُوا أَنصتُوا ۖ فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ

varnade *dem*.

قَوْمَهُمْ مُنذِرِينَ ﴿٣٠﴾

31. De sade: "Å, vårt folk, vi har hört en bok som har sänts ned efter Moses och som uppfyller det som var före den, den vägleder till sanningen och til den rätta vägen.

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ
بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي
إِلَى الْحَقِّ وَالْإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣١﴾

32. Å, vårt folk, svara den som sammankallar till Allah och tro på Honom. Han kommer att förlåta er era synder och beskydda er mot ett smärtsamt straff,

يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ
يَعْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيَجْرُكُمْ مَنْ
عَذَابِ الْيَمِّ ﴿٣٢﴾

33. och den som icke svarar den som kallar till Allah, han kan icke undkomma *Honom* på jorden, icke heller kan han ha någon beskyddare bredvid Honom. Sådana svävar i uppenbar villfarelse."

وَمَنْ لَا يَجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ
فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي سَمَوَاتِهَا
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٣﴾

34. Inser de icke att Allah, Som skapade himlarna och jorden och Som icke blev trött av att skapa dem, har makt att väcka de döda till liv? Ja, Han har sannerligen makt över alla ting.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَعْ يَخْلُقْهُنَّ بِقَدْرِ
عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ط بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٤﴾

35. Och på den dagen när de som icke tror kommer att föras inför elden *kommer det att sägas till dem*: "Är icke detta sanningen?" De kommer att säga: "Jo, vid vår Herre." Han kommer att säga: "Smaka då straffet eftersom ni icke trodde."

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ ط
أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ ط قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا ط
قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾

36. Ha då tålamod, liksom sändebuden, som hade hög beslutsamhet, hade tålamod, och ha icke bråttom beträffande dem. På den dagen när de ser det för vilket de varnas, kommer det att tyckas dem som om de icke hade dröjt i denna världen utom en timme av en dag. *Denna varning* är överlämnad, och ingen utom de olydiga människorna skall förgöras.

فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ
الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ ۚ كَانَتْهُمْ
يَوْمَ يَرُونَ مَا يُوْعَدُونَ ۗ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا
سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ ۚ بَلَّغْ ۚ فَهَلْ يُهْلَكُ
عِندَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٦﴾

Kapitel 47

MUHAMMAD

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och den innehåller trettionio verser.

I kapitlet, som sett till antalet verser är mycket litet, har alla Qur'anens tidigare kapitel inbegripits, på samma sätt som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, är en manifestation av alla profeter.

I vers 19 står att kännetecknen på att den storslagna andliga omvälvning, som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, skickades för att åstadkomma, nu inte bara nalkas utan har i själva verket redan kommit. Frågan som ställs är hur människorna då kan ha nytta av att dra lärdom och låta sig förmanas av den, när den väl ägt rum?

Sura MUHAMMAD
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. För dem som icke tror och håller *människor* borta från Allahs väg, omintetgör Han deras verk.

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ②

3. Men när det gäller dem som tror och gör rättfärdiga gärningar och tror på det som har uppenbarats för Muhammad, och det är sanningen från deras Herre, undanröjer Han deras synder från dem och förbättrar deras uppförande.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا
بِمَا نَزَّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْ ③ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ
بَالَهُمْ ④

4. Det är för att de som icke tror följer falskheten, medan de som tror följer sanningen från sin Herre. Sålunda framställer Allah deras liknelser för människor.

ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ
وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ ⑤
كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ⑥

5. Och när ni möter de icke troende *i regelrätt strid*, hugg av deras halsar, och när ni har besegrat dem, slå snabbt ihop deras fotbojor, *befria dem sedan som en ynnest eller genom att kräva lösen*, till dess att kriget lägger ner sina bördor. Det är föreskriften. Och om Allah så hade beslutat, kunde Han Själva ha utkrävt en bestraffning av dem, men Han skulle pröva några av er genom andra. Och Allah kommer aldrig att låta deras

فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبِ
الرِّقَابِ ⑦ حَتَّىٰ إِذَا أَتَحْتَمَوْهُمْ
فَشُدُّوا الْوَتَاقَ ⑧ فِيمَا مَنَّا بَعْدَ وَإِمَّا
فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ⑨
ذَلِكَ ⑩ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانتَصَرْنَا مِنْهُمْ
وَلَكِن لِّيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ ⑪ وَالَّذِينَ

insatser vara förgäves som dräps på Hans väg.

قَتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ
أَعْمَالَهُمْ ⑤

6. Han kommer att vägleda dem och förbättra deras uppförande,

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بِالَهُمْ ⑥

7. och lämna dem tillträde till den paradiset trädgård vilken Han har smyckat och gjort välkänd för dem.

وَيَدْخُلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ⑦

8. Å, ni som tror! Om ni hjälper Allahs sak, kommer Han att hjälpa er och ge stadga åt era steg.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ
يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ⑧

9. Men för dem som icke tror är fördömelse deras lott, och Han kommer att låta deras ansträngningar vara förgäves.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَأَضَلَّ
أَعْمَالَهُمْ ⑨

10. Det är för att de hatar det som Allah har uppenbarat, så Han har omintetgjort deras gärningar.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ
أَعْمَالَهُمْ ⑩

11. Har de icke rest på jorden och sett vilket slut de fick som var före dem? Allah förintade dem fullständigt, och för de icke troende kommer straffet att bli något likvärt.

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا ⑪

12. Det är för att Allah är de troendes Beskyddare, och beträffande de icke troende så finns det ingen beskyddare för dem.

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ
بِعِ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ⑫

R.2

13. Allah kommer sannerligen att låta dem som tror och gör goda gärningar träda in i paradiset trädgårdar genomflutna av bäckar, medan de som icke tror roar sig och till och med äter så som

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَمْتَحِنُونَ

boskapen äter, och elden kommer att bli deras boning.

وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ
مَثْوَى لَهُمْ ⑮

14. Och hur många bygd mäktigare än din stad vilken har kört ut dig, har Vi icke förstört och de hade ingen hjälpare.

وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً
مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتِكَ ۚ أَهْلَكَ اللَّهُمَّ
فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ⑯

15. Är då den som står fast på ett klart bevis från sin Herre lik den som förmåttis *tycka att* sina låga begär är vackra och som följer sina onda böjelser?

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُرِّيْنَا
لَهُ سُوءَ عَمَلٍ ۖ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ⑰

16. En beskrivning av *paradisets* trädgård som utlovats de rättfärdiga, i den finns bäckar med vatten, vilket icke blir dåligt, och bäckar med mjölk, vars smak icke förändras, och bäckar med vin, en njutning för dem som dricker av det, och bäckar med klar honung. Och i den kommer de att ha alla slags frukter, och förlåtelse från sin Herre. Kan *de som åtnjuter sådan välsignelse* bli lika dem som förblir i elden och som ges kokande vatten att dricka så att det söndersliter deras inälvor?

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۖ فِيهَا
أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ ۚ وَأَنْهَارٌ مِنْ
لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ ۚ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ
لَذَّةٍ لِلشَّرِيبِينَ ۚ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ
مُصَفًّى ۖ وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
وَمَغْفِرَةٌ ۖ مِنْ رَبِّهِمْ ۖ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ
فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ
أَمْعَاءَهُمْ ⑱

17. Och bland dem finns några som lyssnar till dig till dess att de, när de går bort från din närvaro, säger till dem som har givits kunskap: "Vad har han talat om just nu?" Det är dessa över vilkas hjärtan Allah har satt ett sigill, och som följer sina egna låga begär.

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۚ حَتَّىٰ إِذَا
خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا
الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنفَا ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا
أَهْوَاءَهُمْ ⑲

18. Men för dem som följer vägledningen utökar Han deras vägledning och skänker dem rättfärdighet.

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَوَسَّعَتْ لَهُمْ
تَقْوَاهُمْ ①٨

19. De icke troende väntar icke på annat än timmen, att den plötsligt skall komma över dem. Tecknen på den har redan kommit. Men till vilken nytta kommer deras varning att vara när den timmen verkligen har slagit för dem.

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ
بَغْتَةً فَتَدْجَأَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا
جَاءَتْهُمْ ذِكْرُهُمْ ①٩

20. Vet därför att det icke finns någon Gud utom Allah och be om förlåtelse för dina brister, och be för troende män och troende kvinnor. Och Allah känner platsen där ni reser omkring och platsen där ni stannar kvar.

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ
لذَنبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ط
وَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ②٠

R.3

21. Och de som tror säger: "Varför uppenbaras icke en sura?" Men när en avgörande Sura uppenbaras och strid är nämnd i den, ser du att de, vilkas hjärtan är sjuka, tittar mot dig med en grumlad blick som den har, som är påverkad av att vara nära döden. Så måtte undergången drabba dem!

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ
فَإِذَا أَنْزِلَتْ سُورَةٌ مَّحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا
الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ
عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ط فَأُولَئِكَ لَهُمْ ②١

22. Lydnad och ett vänligt ord är bättre för dem. Och när ärendet skall avgöras vore det bra för dem om de var trofasta mot Allah.

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ
الْأَمْرُ قَفْ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا
لَّهُمْ ②٢

23. Skulle ni då, om ni har fått befogenhet, skapa oreda i landet och slita av era släktskapsband?

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي
الْأَرْضِ وَتَقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ ②٣

24. Det är dessa vilka Allah har förbannat, så att Han har gjort dem döva och gjort deras ögon blinda.

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ
وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ ٢٤

25. Vill de då icke fundera över Qur'anen, eller är det så att det finns lås *som de själva tillverkat* för *sina* hjärtan?

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ
أَقْفَالُهَا ٢٥

26. De som vänder sina ryggar till efter det att vägledningen har blivit uppenbar för dem, satan har förvisso förlätt dem och sträcker fram ett falskt hopp för dem.

إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِن بَعْدِ
مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ ۗ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ
لَهُمْ ۗ وَأَمَلَىٰ لَهُمْ ٢٦

27. Det är för att de sade till dem som hatar det som Allah har uppenbarat: ”Vi skall lyda er i några frågor,” och Allah vet deras hemligheter.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرَهُوا مَا نَزَّلَ
اللَّهُ سَطَطْنَا فِي بَعْضِ الْأَمْرِ ۗ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ٢٧

28. Men hur *skall det gå för dem* när änglarna kommer att låta dem dö, slående deras ansikten och deras ryggar?

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يُضْرَبُونَ
وَجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ٢٨

29. Det är för att de följde det som misshagade Allah och ogillade det som behagade Honom. Så Han omintetgjorde deras verk.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُم اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهَ
وَكَرَهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ٢٩

R.4

30. Förmodar de, i vilkas hjärtan det finns en sjukdom, att Allah icke kommer att bringa deras illvilja i dagen?

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَن
لَّن يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ ٣٠

31. Och om Vi behagade, kunde Vi visa dem för dig så att du kunde känna igen dem på deras märken. Och du skall helt förvisst känna igen dem på tonen i deras tal. Och Allah känner era handlingar.

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ
بِسِيمَتِهِمْ^ط وَلَنَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ^ط
وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ^{٣١}

32. Och Vi skall förvisso pröva er tills Vi känner dem som ärligt anstränger sig bland er, och de ståndaktiga. Och genom prövningar kommer Vi att locka fram ert rätta värde.

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجْهِدِينَ
مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ^ط وَنَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ^{٣٢}

33. De som icke tror och håller människor borta från Allahs väg och motsätter sig sändebudet efter det att vägledningen har blivit uppenbar för dem, kommer icke alls att kunna skada Allah, och Han kommer att göra deras handlingar fruktlösa.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ
وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ
الْهُدَىٰ لَن يُصْرُوا اللَّهَ شَيْئًا^ط وَسَيُحِطُّ
أَعْمَالَهُمْ^{٣٣}

34. Å, ni som tror! Lyd Allah och lyd sändebudet och låt icke era gärningar gå om intet.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
الرَّسُولَ وَلَا تَبْطُلُوا أَعْمَالَكُمْ^{٣٤}

35. Allah kommer förvisso icke att förlåta dem som icke tror och som håller människor borta från Allahs väg, och sedan avlider medan de icke är troende.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ
ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا فَلَن يَغْفِرَ اللَّهُ
لَهُمْ^{٣٥}

36. Så var icke så slappa att ni söker fred, ty ni kommer att gå segrande fram. Och Allah är med er, och Han kommer icke att beröva er era gärningars belöning.

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ^ك وَأَنْتُمْ
الْأَعْلَوْنَ^ك وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَن يَتْرُكَكُمْ
أَعْمَالَكُمْ^{٣٦}

37. Livet i denna världen är bara en lek och ett tidsfördriv, och om ni tror och är rättfärdiga kommer Han att ge er era belöningar, och kommer icke att be er om era ägodelar.

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَهَوٌّ وَإِنْ
تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ
وَلَا يَسْأَلُكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٣٧﴾

38. Om Han skulle be er om dem och ansätta er, skulle ni vara snåla och Han skulle bringa er illvilja i dagen.

إِنْ يَسْأَلْكُمْوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبَخَّلُوا
وَيُخْرِجُ أَضْغَانَكُمْ ﴿٣٨﴾

39. Se! Ni är de som har kallats till att ge ut på Allahs väg, men bland er finns det några som är snåla. Och den som är snål, är bara snål mot sin egen själ. Och Allah är Självtillräcklig och det är ni som är behövande. Och om ni vänder ryggen till, kommer Han att låta ett annat folk komma i ert ställe, då kommer de icke att vara lika er.

هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تُدْعُونَ لِتُنْفِقُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ
يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلْ عَنِ نَفْسِهِ وَاللَّهُ
الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَوَلَّوْا
يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا
عِزًّا مِثَالَكُمْ ﴿٣٩﴾

Kapitel 48

AL-FATH

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under återfärden från fredspaktsmötet i Hudaibia och innehåller trettio verser.

Efter kapitel *Muhammad* kommer kapitel *al-Fath* där den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, i vers 11 ges en mycket upphöjd ställning. Det står att den Helige Profeten *Muhammad*, Allahs välsignelser och frid vare med honom, hade en ställning så upphöjd att det var som om han helt hade gått upp i Allah, och att hans ankomst är som Allahs ankomst. Att svära honom trohetseden (*bai'at*) är det samma som om det gjordes till Allah. Det står: ” Sannerligen, de som svär en trohetsed till dig, svär förvisso en trohetsed till Allah. Allahs hand är över deras händer.” (vers 11).

I vers 19 upprepas ämnet kring trohetseden till Allah, då de troende svor trohetseden till den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, under ett träd i Hudaibia. Därtill intygas att den sorgsenhet som fanns kvar i den Helige Profetens, Allahs frid och välsignelser vare med honom, anhängares hjärtan på grund av att de inte kunnat genomföra pilgrimsfärden, försvann helt efter denna trohetsed och de fick fullkomlig sinnesro. Det som uppfattades som ett nederlag, det vill säga att de inte kunnat gå in i Mecka, lade grunden till alla framtida segrar – både inom en snar och en avlägsen framtid.

I slutet av kapitlet lovas de troende att den vision som visades för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, förvisso kommer att besannas och att hans anhängare kommer att få vara med om att gå in i Mecka och att få utföra pilgrimsfärden, Hadj – och denna seger i Mecka kommer att vara en grund till islams seger över hela mänskligheten.

Efter kapitel *Muhammad* upprepas återigen den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, namn i det här kapitlet, och en tydlig hänvisning görs till profeten Mose, frid vare med honom, profetia, där den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, ankomst nämnts tillsammans med namnet *Muhammad*. Där nämns även alla de egenskaper som skulle finnas hos denne storslagne profet och hans anhängare. Sedan nämns även en profetia ur Bibeln, som inte bara står i det Gamla Testamentet utan också i det Nya Testamentet, där Jesus, frid vare med honom, förutsäger den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, ankomst. Den liknas vid en åker som ingen högfärdig person, trots sina onda avsikter, kommer att kunna ödelägga. Det kommer inte att vara en odlare utan flera, som kommer att så i åkern.

Sura AL-FATH
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Vi har sannerligen givit dig en klar seger,

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ②

3. att Allah kommer att skyla dina brister för dig, i det förgångna och i framtiden, och att Han skall fullkomna Sin ynnest över dig, och skall leda dig på rätt väg,

لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ③

4. och att Allah skall hjälpa dig med en mäktig hjälp.

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيمًا ④

5. Det är Han som sände ned lugn i de troendes hjärtan så att de kunde lägga tro till sin tro, och himlarnas och jordens härskaror tillhör Allah, och Allah är Allvetande, Vis,

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ ⑤ وَ لِلَّهِ جُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ⑥ وَ كَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ⑦

6. så att Han kan låta de troende männen och de troende kvinnorna träda in i paradiset trädgårdar genomflutna av bäckar, trädgårdar i vilka de skall förbli, och så att Han kan taga bort deras synder från dem, och det är den överlägsna segern i Allahs ögon,

لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ⑧ وَ كَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ قُورًا عَظِيمًا ⑨

7. och att Han kan straffa de hycklande männen och de hycklande kvinnorna och de avgudadyrkande män och de avgudadyrkande kvinnor, som hyser onda tankar om Allah. En kedja av olyckor skall drabba dem och Allahs vrede faller över dem. Och Han har förbannat dem och berett helvetet för dem. Och det är sannerligen en ond bestämelseort.

وَيُعَذِّبُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ
وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ
بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ^٤ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ^٥
وَعَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ^٦ وَلَعَنَهُمْ^٧ وَأَعَدَّ
لَهُمْ جَهَنَّمَ^٨ وَسَاءَتْ مَصِيرًا^٩

8. Och till Allah hör himlarnas och jordens härskaror och Allah är Mäktig, Vis.

وَلِلَّهِ جُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ^{١٠} وَكَانَ
اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا^{١١}

9. Vi har sänt dig som ett vittne och en glädjebudbärare och en varnare,

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا^{١٢} وَ مُبَشِّرًا
وَنَذِيرًا^{١٣}

10. på det att ni skall tro på Allah och Hans sändebud och hjälpa honom och hedra honom och så att ni kan lovprisa Honom morgon och afton.

لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ^{١٤} وَتُعْزِرُوهُ
وَتُقِرُّوهُ^{١٥} وَتُسَبِّحُوهُ^{١٦} بُكْرَةً
وَآصِيلًا^{١٧}

11. Sannerligen, de som svär en trohetsed till dig, svär förvisso en trohetsed till Allah. Allahs hand är över deras händer. Så vem helst som bryter *sin ed*, bryter *den* till sin egen förlust, och den som uppfyller förbundet som han har slutit med Allah, kommer Han sannerligen att ge en stor belöning.

إِنَّ الَّذِينَ بَيَّعُونَكَ إِنَّمَا يُبَيِّعُونَ اللَّهَ^{١٨}
يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ^{١٩} فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا
يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ^{٢٠} وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ
عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا^{٢١}

R.2

12. De av ökenaraberna som var kvarlämnade, kommer att säga till dig: "Våra ägodelar och våra familjer gjorde oss upptagna, så be om förlåtelse för oss." De

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ
شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْنَا^{٢٢}
يَقُولُونَ بَالِئِنَّهُمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ^{٢٣}

säger det med sina tungor, vilket icke finns i deras hjärtan. Säg: ”Vem kan alls hjälpa er mot Allah, om Han skulle avse någon skada för er, eller om Han skulle avse någon förmån för er? Nej, Allah är Vål Medveten om vad ni gör.

قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا
بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾

13. Nej, ni trodde att sändebudet och de troende aldrig skulle återvända till sina familjer, och det lät er *tycka* att det var angenämt för era hjärtan, och ni tänkte en ond tanke, och ni var ett ödelagt folk.”

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَتَقَلَّبَ الرَّسُولُ
وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزَيَّنَ ذَلِكَ
فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ
وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٣﴾

14. Och *beträffande* dem som icke tror på Allah och Hans sändebud, har Vi förvisso berett en brännande eld för de icke troende.

وَمَنْ لَمْ يُؤْمَرْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا
أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٤﴾

15. Och himlarnas och jordens konungarrike tillhör Allah. Han förlåter vem Han behagar, och straffar vem Han behagar. Och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعْزِرُ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ
غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٥﴾

16. När ni går fram till krigsbytena för att taga dem, kommer de som *hade lyckats bli kvarlämnade* att säga: ”Låt oss följa med er.” De försöker ändra Allahs påbud. Säg: ”Ni skall icke följa med oss. Så har Allah sagt i förväg.” Då kommer de att säga: ”Nej, men ni missunnar oss.” Så är det icke, i själva verket förstår de icke, utom något litet.

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَىٰ
مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ
يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ
تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ
فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسَدُونَنَا بَلْ كَانُوا
لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾

17. Säg till ökenaraberna som var kvarlämnade: ”Ni skall bli kallade att *strida* mot ett folk med stor dristighet, ni skall strida mot dem till dess att de underkastar sig. Sedan kommer Allah att, om ni lyder, ge er en god belöning, men om ni vänder ryggen till, liksom ni tidigare vände era ryggar till, kommer Han att straffa er med ett smärtsamt straff.”

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدْعُونَ
إِلَى قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ
أَوْ يُسَلِّمُونَ ۚ فَإِنْ تَطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ
أَجْرًا حَسَنًا ۚ وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ
مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾

18. Det vilar inget klander över den blinde, icke heller vilar det klander över den lame, icke heller vilar det klander över den sjuke, om de icke går fram i strid. Och den som lyder Allah och Hans sändebud, kommer Han att låta träda in i paradiset trädgårdar genomflutna av bäckar, men den som vänder ryggen till, kommer Han att straffa med ett svårt straff.

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى
الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ
حَرَجٌ ۚ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَدْخُلْهُ
جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ وَمَنْ
يَسُوءْ يَسْئَلْ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾

R.3

19. Allah var sannerligen väl nöjd med de troende när de svor trohetseden till dig under trädet, och Han visste vad som fanns i deras hjärtan, och Han sände ned lugn över dem, och Han belönade dem med en nära förestående seger,

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ
يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي
قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ
وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٩﴾

20. och stora krigsbyten som de kommer att ta. Och Allah är Mäktig, Vis.

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ
عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٢٠﴾

21. Allah har lovat er stora krigsbyten som ni kommer att ta, och Han har givit er detta i förväg och har hållit människors händer

وَعَدَّكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا
فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ

tillbaka från er, på det att det måtte vara ett tecken för de troende, och att Han måtte vägleda er på rätt väg,

عَنْكُمْ^{٢١} وَلِتَكُونَ آيَةً^{٢٢} لِلْمُؤْمِنِينَ
وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا^{٢٣}

22. och Han har lovat er en annan seger, vilken ni ännu icke har förmått uppnå, men Allah har förvisso omfattat den. Och Allah har makt över alla ting.

وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ
اللَّهُ بِهَا^{٢٤} وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا^{٢٥}

23. Och om de som icke tror skulle strida med er, skulle de helt säkert vända ryggar till, sedan skulle de varken finna beskyddare eller hjälpare.

وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا
الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وِلِيًّا
وَلَا نَصِيرًا^{٢٦}

24. Sådan har den av Allahs fastställda sedvänja varit, som tidigare varit i bruk, och du skall icke finna någon förändring i Allahs fastställda sedvänja.

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ^{٢٧} وَلَنْ
تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا^{٢٨}

25. Och det är Han som höll deras händer tillbaka från er och era händer från dem i Meckas dal, efter det att Han hade givit er segern över dem. Och Allah ser allt det ni gör.

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ
وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ
أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ^{٢٩} وَكَانَ اللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا^{٣٠}

26. Det är de som icke trodde och som utestängde er från den heliga moskén och även hindrade offerdjuren från att nå sin offerplats. Och hade det icke varit för troende män och troende kvinnor som ni icke kände och som ni, utan att veta det, kunde ha trampat ned så att ni kunde ha ådragit er en skuld på grund av dem, utan att ni visste det

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاصَدُّوكُمْ عَنِ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهُدَى مَعَكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ
مَجْلَهُ^{٣١} وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ
مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّؤُوهُمْ
فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ^{٣٢}

skulle Han ha tillåtit er att strida, men Han höll er tillbaka på det att Han måtte lämna vem Han vill tillträde till Sin barmhärtighet. Om de hade varit klart åtskilda från de icke troende skulle Vi förvisso ha straffat de som icke trodde bland dem, med ett svårt straff.

لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ ۚ
لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٦﴾

27. När de som icke trodde hyste en högmodig förtrytelse i sina hjärtan, okunnighetens dagars förtrytelse, sände Allah ned Sitt lugn över Sitt sändebud och över de troende och fick dem att hålla fast vid rättfärdighetens ord, och de var mer berättigade till den och mer värdiga den. Och Allah känner allting väl.

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ
الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ
سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ
وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ
بِهَا وَأَهِلَّهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمًا ﴿٢٧﴾

R.4

28. Allah uppfyllde sannerligen framtidsvisionen för Sitt sändebud. Ni skall förvisso träda in i den heliga moskén, om Allah vill, i trygghet, några med rakade huvuden och andra med kortklippt hår, och ni kommer icke att känna någon fruktan. Men Han visste vad ni icke visste. Han har i själva verket, förutom det, föreskrivit för er en seger som är nära för handen.

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّعْيَا بِالْحَقِّ ۚ
لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ
أَمِينِينَ ۗ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ
وَمُقَصِّرِينَ ۗ لَا تَخَافُونَ ۗ فَعَلِمَ مَا
لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ
فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٨﴾

29. Det är Han Som har sänt Sitt sändebud med en vägledning och sanningens religion, så att Han kan låta den råda över alla andra religioner. Och Allah är Tillräcklig som Vittne.

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى
وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۗ
وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٩﴾

Kapitel 49

AL-HUDJURÁT

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) efter erövringen av Mecka (*mákka*) och innehåller nitton verser.

Efter det att olika stadier av den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid var med honom, andliga skönhet och upphöjdhet beskrivits i föregående kapitel, förklaras här det ansvar som vilar på hans följeslagare och att det varken är tillbörligt att de höjer sina blickar när de samtalar med honom eller att de höjer sina röster. Starkt missnöje visas mot de människor som ropar på den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, från långt håll och besvärar honom genom att förmå honom till att komma ut ur sitt hem.

Därefter beskrivs i vers 10 det bästa tillvägagångssättet för att lösa tvister mellan framtida muslimska riken. Det är värt att notera att denna fråga inte kunde ställas under den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid, eftersom sådana riken som skulle komma att tvista med varandra inte existerade då. Denna vers lägger således fram ett viktigt traktat som inte bara gäller för muslimer utan även för andra när det gäller hur tvister skall lösas och försoning uppnås. De grundläggande reglerna i detta sammanhang är:

1. Om två muslimska stater strider mot varandra har övriga muslimska stater skyldighet att gå samman för att sätta stopp för striden, och om någon av de två stridande då inte följer uppmaningen så bör de tvingas genom militära medel.
2. När de upphör strida bör man sträva efter försoning dem emellan.

3. Denna försoning bör genomföras med fullkomlig rättvisa för de båda parterna, eftersom Allah i slutändan älskar de som agerar rättvist och dem som Allah älskar, låter Han aldrig misslyckas. Återigen påpekas att även om dessa föreskrifter gäller muslimer, så är tillvägagångssättet en ledstjärna för hela mänskligheten.

Därefter berättas det att den egentliga orsaken till splittring och oenighet mellan olika folkslag är etnisk. Varje gång ett folk visar förakt för ett annat, så anser de sig vara bättre och ha en högre ställning.

Vidare berättas det om olika slags brister i samhället som kan leda till splittring.

Sedan förtydligas orsaken till att Allah har delat upp folken i olika hudfärger och klaner och stammar. Syftet som anges är att det inte är för att man skall kunna bevisa sin överlägsenhet över andra, utan för att man enklare skall kunna känna igen varandra. När man exempelvis säger att någon är amerikan eller tysk, så är det inte för att amerikaner eller tyskar har en högre ställning än andra, utan för att man ska kunna känna igen och veta vem de är.

كروعاها ٢

سُورَةُ الْحَجَرَاتِ مَدَنِيَّةٌ ٤٩

آياتها ١٩

Sura AL-HUDJURÁT
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Å, ni som tror! Var icke framfusiga inför Allah och Hans sändebud, utan frukta Allah. Allah är sannerligen Allhörande, Allvetande.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ②

3. Å, ni som tror! Höj icke rösten över Profetens röst, tala icke heller högljutt till honom som ni talar högljutt till varandra, så att era gärningar icke blir till intet utan att ni märker det.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ③

4. De som sänker sina röster i närvaron av Allahs sändebud, är sannerligen de vilkas hjärtan Allah har gjort rättfärdiga genom prövningar. För dem finns förlåtelse och en stor belöning.

إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى ۗ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ④

5. De som börjar tilltala dig högljutt redan på avstånd från *dina* hus, de flesta av dem saknar sannerligen förståelse.

إِنَّ الَّذِينَ يَبْدُؤْنَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ⑤

6. Och om de hade väntat tålmodigt till dess att du kom ut till dem, hade det varit bättre för dem. Men Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑥

7. Å, ni som tror! Om en orättfärdig person framför någon nyhet till er, undersök noga *rapportens riktighet*, så att ni icke skadar människor i okunnighet, och sedan ångrar vad ni gjorde.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ
بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ
فَتُصِحُّوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نُدْمِينَ ﴿٧﴾

8. Och vet att Allahs sändebud är bland er; om han skulle följa era *åsikter* i de flesta frågor, skulle ni sannerligen råka illa ut, men Allah har gjort tron kär för er och har låtit den *tyckas* era hjärtan vacker, och Han har gjort otro, ondska och olydnad förhatliga för er. Sådana är sannerligen de som följer den rätta vägen,

وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ ط لَوْ
يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ
وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ
وَزَيَّنَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ
الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ ط أُولَٰئِكَ
هُمُ الرُّشْدُونَ ﴿٨﴾

9. genom Allahs nåd och Hans ynnest. Och Allah är Allvetande, Vis.

فَضَلًا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً ط وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿٩﴾

10. Och om två grupper av troende strider *mot varandra*, mäkla fred mellan dem. Sedan, om en av dem *efter det* överträder mot den andra, bekämpa då den grupp som begått överträdelsen till dess att den återvänder till Allahs befallning. Sedan om den återvänder, mäkla fred mellan dem med rättvisa och handla rättfärdigt. Allah älskar sannerligen de rättrådiga.

وَإِن طَايَفَتِنِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا
فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا ط فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا
عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى
تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ ط فَإِنِ فَاءَتْ
فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا ط
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿١٠﴾

11. Alla troende är förvisso bröder. Så mäkla fred mellan era bröder och frukta Allah så att barmhärtighet måtte visas er.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا
بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ

عُرْحَمُونَ ﴿١١﴾

R.2

12. Å, ni som tror! Låt icke ett folk förlöjliga ett annat folk, som kanske är bättre än de *själva*, låt icke heller kvinnor förlöjliga andra kvinnor, som kanske är bättre än de *själva*. Baktala icke ert eget folk och smäda icke heller varandra med öknamn. Det är sannerligen illa att få dåligt rykte efter att ha *utövat* tron, och syndarna är de som icke ångrar sig.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَلَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِّسَاءٍ عَلَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ ۚ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَرُوا بِالْأَلْقَابِ ۗ بِئْسَ الْإِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ ۚ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٥﴾

13. Å, ni som tror! Undvik att inlåta er på alltför mycken misstänksamhet, ty vissa misstankar är förvisso en synd. Och spionera icke heller eller baktala varandra. Skulle någon av er vilja äta sin döde broders kött? Ni skulle förvisso avsky det. Och frukta Allah, Allah är förvisso Ofta Återvändande med Medlidande och Barmhärtig.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ ۖ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا ۗ أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦﴾

14. Å, mänsklighet, Vi har skapat er från man och kvinna, och Vi har gjort er till klaner och stammar så att ni kan känna igen varandra. Den mest hedervärde bland er i Allahs ögon är sannerligen den som är mest rättfärdig bland er. Allah är förvisso Allvetande, Allt Underkunnig.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۗ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٧﴾

15. Öknens araber säger: ”Vi tror.” Säg: ”Ni har icke trott ännu, utan säg hellre: ’Vi har antagit islam’, ty den *sanna* tron har ännu icke trängt in i era hjärtan.” Men om ni lyder Allah och Hans sändebud kommer Han icke att dra ifrån något från era gärningar. Allah är förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا
وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ
الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٥﴾

16. Troende är enbart de som *uppriktigt* tror på Allah och Hans sändebud och sedan icke tvivlar, utan kämpar med sina ägodelar och sina personer för Allahs sak. Det är de som är sannfärdiga.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٦﴾

17. Säg: ”Vill ni undervisa Allah i er tro fastän Allah känner allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden, och Allah till fullo vet alla ting?”

قُلْ أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾

18. De tror att de har visat dig en ynnest genom att antaga islam. Säg: ”Skryt icke om ert antagande av islam som en ynnest mot mig. I stället är det ni, som Allah har gynnat genom att vägleda er till *den sanna* tron, om ni är sannfärdiga *beträffande ert påstående om att vara troende.*”

يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمْتَنُوا
عَلَىٰ إِسْلَامِكُمْ ۚ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ
أَنْ هَدَيْتُمْ لِلْإِيمَانِ أَنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿١٨﴾

19. Allah känner sannerligen till himlarnas och jordens hemligheter. Och Allah ser allt vad ni gör.

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

Kapitel 50 QÁF

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den inledande perioden i Mecka (*mákka*). Det innehåller fyrtiosex verser.

Kapitlet börjar med förkortningen (قَاف *qáf*). Enligt framstående lärde män är ”Qáf” en förkortning för ”Besittaren av makt” (قَدِيرٌ *qadír*). Det påföljande ordet är Qur’an som också inleds med bokstaven Q, (*qáf*). Därefter nämns ett yttrande hos de som förnekar Guds allsmäktighet och som undrar hur Allah kan ha makt att uppresas någon på domens dag när alla dött och blivit stoft? Enligt dem är detta något ”avlägsat”, alltså ologiskt. Allah säger att: Förvisso känner Vi till vad jorden minskar av dem, men trots allt har Vi makt att återsamla deras utspridda partiklar. Deras uppmärksamhet riktas mot himlens utbredning och att de inte kan utpeka en enda defekt i skapelsen. Hur kan de i sådana fall förneka dess Skapares allsmäktighet?

Sedan står det att: Vi förvisso är medvetna om de tankar som uppstår i deras sinnen, eftersom Vi står människan närmre än hennes egen halspulsåder (vers 17).

Därefter förutspås det att människorna förvisso kommer att uppresas, och med de uppresta kommer även en som skall driva på dem och en som skall bära vittnesbörd.

Beträffande helvetet beskrivs det att trolösa människor, i på varandra följande grupper, kommer att bli dess bränsle. Det är ett helvete vars buk aldrig kommer att mättas. När Allah genom en metafor kommer tillfråga det om dess buk har mättats, så kommer det bildligt att svara: ”Finns det fler?” (vers 31).

I motsats till detta kommer paradiset att föras närmare de rättfärdiga. Orden (غَيْرَ بَعِيدٍ *gháira bá'idin*) närmare, alltså ”inte

avläggset” innebär även att detta absolut inte är långsökt. Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, uppmanas således att bemöta motståndarnas skällsord med tålamod. Förvisso kommer de profetior som nämnts i den Ädla Qur’anen att besannas. Förmana därför den som fruktar Min varning med den Ädla Qur’anen (vers 40-46).

Detta innebär inte att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, uteslutande kommer att förmana den som räds varningen. Hans förmaning gäller hela världen, men endast den som räds varningen kommer att gynnas av den.

Sura QÁF
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Qáf.* Vi lägger fram den Strålande Qur'anen som ett vittne om din sanning.

بَيِّنَاتٍ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ②

3. Men de undrar över att det har kommit en varnare till dem från deras egna led. Och de icke troende säger: "Detta är något underligt,

بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ
فَقَالَ الْكُفْرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ③

4. vad! När vi är döda och har blivit till stoft, *skall vi uppresas till liv igen?* Det är ett återvändande som är långt ifrån det möjliga."

ءِ إِذْ أَمِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ④ ذَلِكَ رَجْعٌ
بَعِيدٌ ⑤

5. Vi vet hur mycket jorden förminskar dem och hos Oss finns en bok som bevarar *allt*.

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ ⑥
وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ ⑦

6. Nej, de förkastade sanningen när den kom till dem, och så befinner de sig i ett tillstånd av förvirring.

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ
فِي أَمْرٍ مَرِيحٍ ⑧

7. Ser de icke på skyn ovanför sig, hur Vi har gjort den och smyckat den, och det finns inga sprickor i den?

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ
بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ⑨

8. Och jorden, Vi har utbrett den, och placerat stadiga berg på den, och Vi har låtit varje slag av vackra arter gro därpå,

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ
وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ⑩

*50:2 Besittaren av makt.

9. som *medel till* upplysning och som en påminnelse till varje tjänare som vänder sig *till Gud*.

تَبْصِرَةً وَذِكْرًا لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٩﴾

10. Och från skyn sänder Vi ned vatten som är fullt av välsignelse, och med det framställer Vi trädgårdar och säd att skörda,

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ﴿١٠﴾

11. och höga palmträd med skidor staplade den ena på den andra,

وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَعْعٌ نَضِيدٌ ﴿١١﴾

12. som ett underhåll för *Våra* tjänare, och med det upplivar Vi ett dött land. Så skall även uppståndelsen vara.

رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَيِّتًا ۚ كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ﴿١٢﴾

13. Noaks folk förkastade *sanningen* före dem och så *gjorde* källans folk och Thamúd,*

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ﴿١٣﴾

14. och 'Ad, och Faraos och Lots bröder,

وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ﴿١٤﴾

15. och Skogens inbyggare* och folket i Tubba.* *De* alla förkastade sändebuden med det resultatet att Mitt förebådade straff drabbade *dem*.

وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَيْعٍ ۚ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ ﴿١٥﴾

16. Blev Vi då trötta av den första skapelsen? Nej, men de är förvirrade beträffande den nya skapelsen.

أَفَعَيِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ ۚ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾

R.2

17. Och Vi har förvisso skapat människan och Vi vet vad hennes ego viskar till henne och Vi är henne närmare än *till och med hennes* halspulsåder.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلَهُ مَا تَوَسَّوَسُ بِهِ نَفْسُهُ ۗ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٧﴾

*50:13 Gamla arabiska stammar.

*50:15 Gamla arabiska stammar.

18. När de två upptecknande änglarna upptecknar människornas gärningar, en sittande på hennes högra och den andra på hennes vänstra sida,

إِذْ يَتَلَقَى الْمُتَلَقِينَ عَنِ الْيَمِينِ
وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ﴿١٨﴾

19. yttrar hon icke ett ord utan att det bredvid henne finns en änglavakt redo att uppteckna det.

مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ
عَتِيدٌ ﴿١٩﴾

20. Och dödens dvala kommer förvisso. Det här är det du försökte springa ifrån.

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ۗ
ذَلِكَ مَا كُنْتُمْ مِنْهُ تَحِيدُونَ ﴿٢٠﴾

21. Och trumpeten skall blåsas: Detta är löftets dag.

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ۗ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ ﴿٢١﴾

22. Och varje själ skall komma fram och tillsammans med den kommer det att finnas en ängel som skall driva på den och en ängel som skall bära vittnesbörd.

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢٢﴾

23. ”Du var obekymrad om detta, nu har Vi lyft bort din slöja från dig och skarp är din syn denna dag.”

لَقَدْ كُنْتُمْ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا
فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ
الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿٢٣﴾

24. Och hennes följeslagare kommer att säga: ”Detta är vad jag har färdigt av hennes protokoll.”

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَى عَتِيدٍ ﴿٢٤﴾

25. ”Kasta ni två in varje otacksam fiende till sanningen, i helvetet,

أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٢٥﴾

26. förhindrare av gott, överträdare, tvivlare,

مَنَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٍ ﴿٢٦﴾

27. som satte upp en annan gud bredvid Allah, så kasta ni två verkligen in henne i den svåra pinan.”

الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَهُ
فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٧﴾

28. Hennes medhjälpare kommer att säga: ”Å, vår Herre, det var icke jag som fick henne till att göra uppror, utan hon *själv* hade gått alltför långt i villfarelse.”

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَيْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ
فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٨﴾

29. *Gud* kommer att säga: ”Gräla icke i Min närvaro; Jag gav er varningen i förväg,

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ
إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ﴿٢٩﴾

30. ordet från Mig kan icke ändras, och Jag är icke det minsta orättvis mot *Mina* tjänare.”

مَا يَبْدُلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَامٍ
لِّلْعَبِيدِ ﴿٣٠﴾

R.3

31. På den dagen kommer Vi att säga till helvetet: ”Har du fullt?” Och det kommer att svara: ”Finns det fler?”

يَوْمَ نَقُولُ لِحَبَشِهِمْ هَلْ أَمْتَلَاتِ وَتَقُولُ
هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ ﴿٣١﴾

32. Och himlen kommer att föras nära de rättfärdiga, icke längre avlägsen.

وَأَرْزَلْتِ الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿٣٢﴾

33. ”Det här är det som utlovades er, till var och en som ständigt vände sig *mot Gud* och gav akt på *sina handlingar*,

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ﴿٣٣﴾

34. som fruktade *Gud*, den Nåderike, i ensamhet och kom *till Honom* med ett botfärdigt hjärta.

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ
بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ﴿٣٤﴾

35. Träd ni dit in i frid. Detta är evighetens dag.”

ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ۗ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٥﴾

36. I det kommer de att få allt de önskar och *en hel del* mer hos Oss.

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٦﴾

37. Och hur många generationer som var mäktigare än dem i makt har Vi icke förintat före dem! *Men när straffet kom färdades de omkring i länderna. Fanns det någon tillflyktsort för dem?*

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ
مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ
مَّحِيصٍ ﴿٣٧﴾

38. I det finns det sannerligen en påminnelse för den som har ett hjärta, eller som upplåter sitt öra och är uppmärksam.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ
أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٨﴾

39. Och Vi skapade sannerligen himlarna och jorden och allt som är mellan dem i sex perioder och Vi kände ingen utmattning.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ۗ وَ مَا مَسَّنَا
مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٩﴾

40. Så bär med tålmod det de säger och fira din Herres lovprisning före solens uppgång och före dess nedgång,

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ۚ ﴿٤٠﴾

41. och lovprisa du Honom även under *en del* av natten, och efter *föreskrivna* knäfall.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ ﴿٤١﴾

42. Och hör! På den dagen när en utropare kommer att upphäva ett rop från en närbelägen plats,

وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ
قَرِيبٍ ﴿٤٢﴾

43. den dagen när de förvisso kommer att höra vindstöten, det kommer att vara dagen för uppstigandet *ur gravarna*.

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ۗ ذَلِكَ
يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٣﴾

44. Det är sannerligen Vi Som ger liv och orsakar död, och till Oss är det *slutliga* återvändandet.

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا
الْمَصِيرُ ﴿٤٤﴾

45. På den dagen när jorden kommer att klyvas itu ovanifrån och de kommer skyndsamt fram, det kommer att bli en samling tillsammans, helt lätt för Oss.

يَوْمَ تَشَقُّ الْأَرْضُ سَرَّاعًا ۖ ذٰلِكَ
حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٥﴾

46. Vi vet bäst vad de säger och du har icke fått i uppdrag att tvinga dem på något sätt. Så förmana den som fruktar Min varning med hjälp av Qur'anen.

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ
عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ ۖ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ
عِ يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٦﴾

Kapitel 51 ADH-DHARIÁT

Detta kapitel (*sura*) är bland de tidigaste under perioden i Mecka (*mákka*). Det innehåller sextioen verser.

I inledningen av kapitlet har profetiorna från de tidigare kapitlen, bland annat de om paradiset och helvetet konstaterats vara lika sanna som det samtliga Qur'anens läsare för mellan varandra.

I kapitlet har framtida krig framställts som bevis. Syftet är att då människor får se övertygande bevis på att profetiorna besannats, så kommer de inte längre att ha något tvivel om att den profet som av Gud, den Allvetande, tilldelats kännedom om det osedda, även tilldelats kännedom om livet efter detta.

I vers 2 står det: "Vid spridarna som sprider ...". Denna profetia har uppfyllts ordagrant, eftersom frön idag kan spridas genom flygplan och helikoptrar som bär på tunga laster. Trots denna last färdas de mycket snabbt, och de förmedlar även viktig information och underrättelser till både dominanta och underordnade makter. Genom att föra fram alla dessa som vittnen och bevis kan slutsatsen dras att det som människorna utlovats förvisso kommer att inträffa, och domens dag kommer att inträffa både för världsliga makter i det här livet och för hela mänskligheten i livet efter detta.

Därefter görs det tydligt att dessa fröspridare och lastbärare inte kommer att färdas på land, utan att de kommer att sväva i luften. Således förs himlen fram med sina färdvägar till vittne. Om man lyfter sin blick idag kan man finna spår av dessa färdvägar. Slutsatsen av allt detta är alltså att de icke troende hamnat långt bort på villovägar genom att ha förnekat livet efter detta. Om den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare

med honom, ord yttrats på måfå hade han också fallit i glömska på samma sätt som alla spåmän fallit i glömska, men han kommer att vara kvar för evigt.

Orden är fyllda av mirakulösa uttryck. Efter att ha nämnt de himmelska fröspridarna riktas läsarens uppmärksamhet mot att alla deras förnödenheter kommer från himlen, men det finns även en himmelsk proviant vars innersta natur människan inte kan begripa, och som även änglarna förses med. Det berättas om profeten Abrahams, frid vare med honom, gäster, vilka var änglar som uppenbarade sig i mänsklig skepnad för honom. När profeten Abraham, frid vare med honom, bjöd dem på det allra bästa slag av proviant som är viktig för mänsklig överlevnad, så vägrade de att ta emot den eftersom den proviant som de försågs med var av en annan art. Efter berättelsen om profeten Abraham, frid vare med honom, berättas det även om många andra tidigare profeter.

Därefter kommer en vers som talar om att himlen ständigt breder ut sig, vilket ingen människa ens kunde föreställa sig under den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid. Under vår samtid har astronomer konstaterat att universum ständigt breder ut sig, till dess att det på en fastställd tid (أَجَلٌ مُّسَمًّى *adjálun musámman*) dras samman till en central punkt.

Angående behovet av förnödenheter fastslås det att alla mänskliga och himmelska varelser står i behov av någon slags proviant. Det finns bara ett Väsen som inte är i behov av detta, det är Allah, som är Den Som förser alla.

Sura ADH-DHARIÁT
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Vid spridarna som sprider, en genomgripande spridning,

وَالذَّرِيَّتِ ذَرَوًا ②

3. sedan vid dem som bär tunga bördor,

فَالْحِمِلَتِ وَقْرًا ③

4. sedan vid dem som skyndar fram utan ansträngning,

فَالْجَرِيَّتِ يُسْرًا ④

5. sedan vid dem som fördelar maktbefogenheten,

فَالْمَقْسَمَتِ أَمْرًا ⑤

6. det vilket ni har lovats är förvisso sant,

إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَصَادِقٍ ⑥

7. och domslutet kommer förvisso att falla.

وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ⑦

8. Och vid himlen full av spår,

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ⑧

9. ni har sannerligen olika åsikter.

إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ⑨

10. Endast den kommer att ledas bort från den utlovade sanningen som passar att ledas bort.

يُؤَفِّكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ⑩

11. Förbannade vare förmodarna,

قَتَلَ الْخَرْصُونَ ⑪

12. som drunknar djupt i försumlighet.

الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ⑫

13. De frågar: "När kommer domens dag?"

يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ ⑬

14. "Det kommer att bli på den dagen när de kommer att plågas i elden.

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ⑭

15. Smaka ni på konsekvensen

ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ ⑮ هَذَا الَّذِي

av era illdåd. Detta är vad ni skyndade mot.”

كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٥﴾

16. Men de rättfärdiga kommer helt förvisst att vara mitt ibland paradiset trädgårdar och källor,

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٦﴾

17. erhållande vad deras Herre vill skänka dem, ty de brukade göra goda gärningar dessförinnan,

أَخَذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ﴿١٧﴾

18. de brukade bara sova under en liten del av natten,

كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٨﴾

19. och i dagens gryning bad de om förlåtelse,

وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٩﴾

20. och i deras rikedom finns en andel som tillhör tiggaren och den nödlidande.

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٠﴾

21. Och på jorden finns tecken för dem som har trosförvisning,

وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ﴿٢١﴾

22. och även i er själva. Vill ni då icke se?

وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢٢﴾

23. Och i himlen finns ert uppehälle och även det som ni har lovats.

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٣﴾

24. Och vid himlens och jordens Herre! Det är verkligen sanningen, precis som *det är sant* att ni talar.

فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ﴿٢٤﴾

R.2

25. Har berättelsen om Abrahams ärade gäster nått dig?

هَلْ آتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٥﴾

26. När de kom till honom och sade: "Frid!" svarade han: "Frid vare med er." De var alla främlingar.

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا ۗ قَالَ سَلَامٌ قَوْمٍ مُّنْكَرُونَ ﴿٢٦﴾

27. Och han smög sig till sitt hushåll och hämtade en gödd kalv,

فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ۗ

28. och han placerade den framför dem. Han sade: "Vill ni icke äta?"

فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ۝

29. Och han blev orolig på grund av dem. De sade: "Frukta icke." Och de gav honom glädjebudskap om en kunskapsrik son.

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۗ قَالُوا لَا تَخَفْ ۗ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ۝

30. Då kom hans hustru fram, blev förlägen och slog händerna för ansiktet och sade: "En ofrukt-sam gammal kvinna!"

فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَوةٍ فَصَكَتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ۝

31. de sade: "Trots detta har din Herre sagt det. Han är förvisso den Vise, den Allvetande."

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ ۗ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ۝

Del 27

32. *Abraham* sade: "Vilket är nu ert ärende, å, ni som har blivit sända?"

قَالَ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ۝

33. De sade: "Vi har sänts till ett syndigt folk,

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ۗ

34. så att vi kan sända ned stenar av lera över dem,

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ۝

35. märkta av din Herre för dem som är skyldiga till över-trädelser."

مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ۝

36. Och därifrån hämtade Vi ut sådana av de troende som var där.

فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

37. Och där fann Vi bara ett hus med sådana som var muslimer.

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝

38. Och Vi lämnade ett tecken i det för dem som fruktar det smärtsamma straffet.

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝

39. Och *Vi lämnade ett annat tecken* i Moses när *Vi* sände honom till Farao med en klar befogethet.

وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
بِسُلْطَنِ مُبِينٍ ﴿٣٩﴾

40. Tillsammans med sina stamhövdingar vände han sig bort från Moses och sade: "En trollkarl, eller en galning."

فَتَوَلَّىٰ بِرْكَانِهِ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٤٠﴾

41. Så *Vi* grep honom och hans härskaror och kastade dem i havet, och *bara* han *själv* var att klandra.

فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ
وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤١﴾

42. Och i 'Ads *stam* fanns det ett tecken, när *Vi* sände den förstörande vinden mot dem,

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ
الْعَاقِمَةَ ﴿٤٢﴾

43. den lämnade ingenting av det den kom till, utan gjorde det till *något* liknande ett förmultnat ben.

مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ
كَالرَّمِيمِ ﴿٤٣﴾

44. Och *det* fanns ett tecken i Thamúds *stam* när det sades till dem: "Roa er för ett tag."

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ
حِينٍ ﴿٤٤﴾

45. Men de gjorde uppror mot sin Herres befallning. Så åskviggen hann upp dem medan de stirrade,

فَعْتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ
الصُّعْفَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٥﴾

46. och de förmådde icke resa sig igen, icke heller var de i stånd att försvara sig själva.

فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا
مُتَنَصِّرِينَ ﴿٤٦﴾

47. Och före *dem* förintade *Vi* Noaks folk, de var ett olydigt folk.

وَقَوْمَ نُوحٍ مِّنْ قَبْلُ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا
فَاسِقِينَ ﴿٤٧﴾

R.3

48. Och Vi har byggt himlen med kraft, och Vi fortsätter sannerligen att utvidga den.

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٨﴾

49. Och Vi har brett ut jorden, och *hur* utmärkt ordnar Vi icke *alla ting!*

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمُهْدُونَ ﴿٤٩﴾

50. Och av allting har Vi skapat par, på det att ni måtte tänka efter.

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾

51. Fly ni därför till Allah. Jag är förvisso bara en varnare till er från Honom.

فَفِرُّوْا إِلَى اللَّهِ ۖ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥١﴾

52. Och sätt icke upp en annan gud bredvid Allah. Jag är förvisso bara en varnare till er från Honom.

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۖ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٢﴾

53. Trots det kom det icke något sändebud till dem som levde före dem, utan att de sade: "En trollkarl eller en galning."

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ ﴿٥٣﴾

54. Har de anbefallt den *inställningen* till varandra? Nej, de är *alla* ett upproriskt folk.

أَتَوَاصَوْا بِهِ ۗ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَآغُونَ ﴿٥٤﴾

55. Så vänd bort ifrån dem, och du kommer icke att klandras.

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ ﴿٥٥﴾

56. Och fortsatt förmana, en förmaning gagnar förvisso de troende.

وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٦﴾

57. Och Jag har icke skapat Djin-ner och människor, utom för att de skall dyrka Mig.

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٧﴾

58. Jag önskar inget bidrag från dem, icke heller önskar Jag att de skall föda Mig.

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ
أَنْ يُطْعَمُونِ ﴿٥٨﴾

59. Det är förvisso Allah, Som är den Store Upprätthållaren, Styrkans Herre, den Starke.

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٩﴾

60. Deras öde, vilka gjort fel, skall förvisso bli likt det som folket av deras slag *erhöll*, så låt dem icke utmana Mig till att skynda på *straffet*.

فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ
أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٦٠﴾

61. Ve då dem som icke tror, på grund av den deras dag, vilken de har lovats!

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي
عُتُّوا وَعَدُّونَ ﴿٦١﴾

Kapitel 52

AT-TÚR

Detta kapitel (*sura*) är ett av de inledande kapitlen från perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller femtio verser.

Även det här kapitlet inleds med vittnesmål från himlen. Det första vittnesmålet är "berget" (الطُّور *at-túr*) på vilket profeten Moses, frid vare med honom, mottog profetian om att en profet med mycket högre status än han själv skulle komma, det vill säga profeten Muḥammad, Allahs välsignelser och frid vare med honom. Sedan svärs en ed vid en skrift som nedtecknats på skinn. Eftersom man i gamla tider brukade skriva på skinn, berättas det att denna skrift nedtecknades på lösa bitar av skinn. I denna skrift finns även profetian om Allahs tempel som kommer att fyllas med rättfärdiga människor och av andlighet. Ännu en gång påpekas att himlen med sitt upphöjda tak och det stormiga havet och det vatten som verkar mellan dessa båda ger upphov till allt liv.

Efter alla dessa vittnesmål från himlen varnar Allah för den dag då himlen kommer att skälva kraftigt och världsmakter stora som berg kommer att rubbas, och allt kommer att splittras och spridas ut på jorden. Den dagen kommer förnekarna att uppleva en enorm ödeläggelse på jorden.

Därefter varnas förbrytare för helvetet, och de rättfärdiga får glädjebudskapet om paradiset. Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, uppmanas att ihärdigt förmana människorna, och Allah säger: Å, Sändebud! Dina ord är inte som gissningar av spåmän, och inte heller är du vanvettig. Dina ord och den skrift som uppenbaras för dig förkastar denna tanke. Var därför tålmodig i att förmedla din Herres budord. Du är under Vår tillsyn, alltså ständigt i Vårt

beskydd. Och förhärliga din Herre med Hans lovprisning, vare sig du ställer dig upp för att be under natt eller dag. Be till din Herre även när stjärnorna gått ner.

رُكُوعَاهَا ٢

سُورَةُ الطُّورِ مَكِّيَّةٌ ٥٢

آيَاتُهَا ٥٠

Sura AT-TÚR (Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Vid berget,

وَالطُّورِ ②

3. och *vid* den inskrivna boken

وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ ③

4. på ovikt pergament,

فِي رَقٍ مَّنْشُورٍ ④

5. och *vid* det ofta besökta huset,

وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ⑤

6. och *vid* det upplyfta taket,

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ⑥

7. och *vid* det svällande havet,

وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ⑦

8. skall din Herres straff förvisso komma.

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ⑧

9. Det finns ingen som kan hindra det.

مَالَهُ مِنْ دَافِعٍ ⑨

10. På den dagen när himlen kommer att häva sig i stort tumult,

يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ⑩

11. och bergen kommer att röra sig i en stor rörelse,

وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ⑪

12. ve dem som förkastar sanningen på den dagen,

فَوَيْلٌ لِلْيَوْمِيذِ لِلْمُكَذِّبِينَ ⑫

13. som ägnar sig åt fåfängt tal för nöjes skull,

الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ⑬

14. den dagen då de skall kastas in i helvetets eld *med ett häftigt* kast.

يَوْمَ يُدْعُونَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعْوًا ⑭

15. ”Detta är elden vilken ni behandlade som en lögn,

هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكذِّبُونَ ⑮

16. är då detta trolldom eller ser ni icke?

أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ⑯

17. Brinn ni däri, och vare sig ni visar tålmod eller icke visar det kommer det att vara samma sak för er. Ni vedergälls enbart för det ni brukade göra.”

إِصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا
سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

18. De rättfärdiga kommer förvisso att vara i *paradisets* trädgårdar och i lycksalighet,

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٨﴾

19. fröjdande sig över det som deras Herre har skänkt dem, och *över* att deras Herre har räddat dem från eldens straff.

فُكِهِينَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَّهَمُ
رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾

20. ”Ät och drick i glädje som belöning för det ni brukade göra,

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

21. och luta er mot schäslonger ordnade i rader.” Och som ledsagare skall Vi låta dem umgås med fagra jungfrur, som har stora, *vackra* ögon.

مُتَّكِنِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ
وَزَوَّجَهُمْ بَحُورٍ عِينٍ ﴿٢١﴾

22. Och de som tror och vars barn följer dem i tro, dem kommer Vi att förena med deras barn. Och Vi kommer icke att minska något från deras gärningars *belöning*. Varje människa går i borgen för det hon har förvärvat.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
بِإِيمَانٍ أَحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا
آلَتْهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢٢﴾

23. Och Vi skall skänka dem *ett överflöd* av frukt och kött, sådant som de önskar sig.

وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا
يَشْتَهُونَ ﴿٢٣﴾

24. Där kommer de att, från den ene till den andre, räcka en bågare i vilken det icke finns vare sig *lättsinne* eller synd.

يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا
وَلَا تَأْتِيهِمْ ﴿٢٤﴾

25. Och där kommer deras egna ungdomar att passa upp på dem, som om de vore välbevarade pärlor.

وَيُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ﴿٢٥﴾

26. Och de kommer att vända sig, till varandra och ställa frågor.

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٦﴾

27. De kommer att säga: ”Före detta när *vi var* hos vår familj, var vi oerhört rädda för Guds missnöje,

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٧﴾

28. men Allah har varit nådig mot oss och har räddat oss från den glödgheta vindens plåga,

فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَدْنَا عَدَابَ السُّمُومِ ﴿٢٨﴾

29. vi brukade be till Honom förut. Han är förvisso den Vålgörande, den Barmhärtige.”

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَبْرُ الرَّحِيمُ ﴿٢٩﴾

R.2

30. Förmana då. Genom din Herres nåd är du varken en spåman eller en galning.

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٣٠﴾

31. Säger de: ”Han är en poet; vi väntar på någon hemsökelse som tiden kommer att föra med sig över honom?”

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ الْمُنُونِ ﴿٣١﴾

32. Säg: ”Vänta ni då, jag är också med er bland dem som väntar.”

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣٢﴾

33. Påbjuder deras intellekt och förnuft dem detta eller är de ett upproriskt folk?

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٣٣﴾

34. Säger de: ”Han har hittat på det?” Nej, men de vill icke tro.

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٤﴾

35. Låt dem då framställa en berättelse lik denna, om de talar sanning.

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِنْ كَانُوا
صَادِقِينَ ٣٥

36. Har de skapats från ingenting, eller är de själva skaparna?

أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ
الْخَالِقُونَ ٣٦

37. Skapade de himlarna och jorden? Nej, men de har ingen tro.

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ۚ بَلْ
لَا يُوقِنُونَ ٣٧

38. Äger de din Herres skatter, eller är de *dess* väktare?

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمْ
الْمُصَيِّرُونَ ٣٨

39. Har de *till himlen* en stega med hjälp av vilken de obemärkta kan lyssna. Låt då deras lyssnare visa ett entydigt bevis.

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهَا فَلْيَأْتِ
مُسْتَمِعَهُمْ بِسُلْطَنِ مُبِينٍ ٣٩

40. Har Han döttrar och ni har söner?

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ ٤٠

41. Ber du dem om en belöning så att de tyngs ned av en skuldbörda?

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ
مُقْتَلُونَ ٤١

42. Har de *kunskap* om det osedda, så att de skriver upp *den*?

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ٤٢

43. Planerar de en sammansvärjning? Men det är de icke troende som kommer att bli offer för sammansvärjningen.

أَمْ يَرِيدُونَ كَيْدًا ۖ فَالَّذِينَ كَفَرُوا
هُمُ الْمَكِيدُونَ ٤٣

44. Har de en gud annan än Allah? Upphöjd är Allah över *allt* det de tillskriver *Honom*.

أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ ۖ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ٤٤

45. Och om de ser ett stycke av ett moln komma ned, säger de: ”Snart kommer moln att komma, staplade lager på lager.”

وَأِنْ يَّرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا
يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿٤٥﴾

46. Så lämna dem ifred till dess att de möter sin *utlovade* dag, på vilken de kommer att träffas av åsknedslag,

فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ
يُصْعَقُونَ ﴿٤٦﴾

47. den dag när deras planerande icke alls skall gagna dem, icke heller skall de bli hjälpta.

يَوْمَ لَا يَغْنَىٰ عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٧﴾

48. Och för dem som handlar orätt finns det i sanning ett straff utöver det. Men de flesta av dem vet icke.

وَأِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٨﴾

49. Så vänta tålmodigt på din Herres dom, ty du står förvisso inför Våra ögon, och fira din Herre med *Hans* lovprisningar när du stiger upp *från sömnen*,

وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا
وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٩﴾

50. och lovprisa du Honom *även* under en del av natten och när stjärnorna förbleknar.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٥٠﴾

Kapitel 53 AN-NÁDJM

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades direkt efter migrationen till dåvarande Abessinien under det femte året efter att den Helige Profeten, Allahs frid och välsignelser vare med honom, förkunnade sitt anspråk på profetvärdigheten. Kapitlet innehåller sextiotre verser.

Det här kapitlet heter ”stjärnan” (النَّجْمُ *an-nádjim*), och i slutet på det föregående kapitlet talas det också om ”stjärnornas nedgång” (إِدْبَارَ النَّجُومِ *idbár an-nudjúm*). Därefter riktas fokus mot avgudadyrkarna och den stjärna som de dyrkar. Det förutspås att den ska falla, och det berättas att detta inte är något påfund av den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, eftersom han aldrig talar på eget bevåg eller av eget önskemål.

I slutet på det föregående kapitlet *adh-dhárijat*, kapitel 51, beskrivs Allahs attribut. Han är ”Styrkans Herre” (ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينِ *dhul-qúwwatil-matín*) och ”den Store Uppehållaren” (الرَّزَّاقِ *arraz-záq*). Här konstateras Allah även är ”den Mäktiga Styrkans Herre” (شَدِيدُ الْقُوَى *shadíd-ul-qúwa*) och ”Innehavaren av Stor Kraft och Enastående Vishet” (ذُو مِرَّةٍ *dhú-mírra*).

Därefter inleds skildringen av himlafärden (الْمِعْرَاجِ *al-mi'rádj*). Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, närmade sig sin Herre, och Allah vände Sig barmhärtigt mot honom, och de blev som samma sträng förenad från två bågar. Dessa verser har en mycket komplicerad innebörd och har tolkats på olika sätt. Den här händelsen handlar inte om någon specifik himmel, utan talar om en mirakulös upplevelse som Profeten Muḥammad, Allahs välsignelser och frid vare med honom, upplevde i sitt hjärta. Det är en vision som saknar

motstycke i någon annan profets liv. Profetens hjärta lyfte av kärlek till Allah mot horisonten, och Allah nedsteg i Sin kärlek till Sin tjänares hjärta.” Strängen som förenades från de två bågarna (قَابَ قَوْسَيْنِ *qába qausáin*) innebär att den Helige Profeten, frid vare med honom, blev som en och samma sträng som den som fanns mellan Allahs och Profetens båge. Den pil som sköts från Allahs båge var densamma som avfyrades från den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, båge. Denna tolkning är i exakt överensstämmelse med versen ”Och du kastade icke när du kastade, utan det var Allah som kastade,” (وَ مَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى) (*wá má rámaíta idh rámaíta wa lakín-nallaha ramá*) (8:18). Detta är alltså versens egen tolkning.

Sedan förnekas tanken på att denna himmelsfärd var fysisk, då det står (مَا كَذَّبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى) (*má kádhaba al-fuwádu ma ra’á*). Hjärtat ljög inte om vad det såg (vers 12). Profetens hjärta ljög icke beträffande det han såg i sin vision. Det var inte de fysiska ögonen som såg Allah, utan det var den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, hjärtas öga som såg Allah, och som inte ljugit om detta.

Därefter berättas det om ”Sidr-trädet” (سِدْرَةَ *sídra*) som är som en avgränsning mellan Allah och människorna. Tidigare var det en sedvana hos araberna, och det förekommer än idag, att där en jordägares marker slutar och en annan tar vid så planterade man taggiga ”Sidr-träd”, för att avgränsa dem. Det fanns således inget Sidr-träd i himlen som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, inte kunde passera.

Den tolkning som gjordes av vissa medeltida exegeter är mycket underlig. Den egentliga betydelsen är att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, uppnådde en så hög närhet till Allah att det inte är möjligt för någon annan människa att nå dit. Därefter förekommer enbart de gudomliga egenskaper som är unika för Guds Väsen.

Sedan berättas det om avgudadyrkarnas uppdiknade gudar

vars existens saknar bevis. Avgudadyrkarnas kunskap grundar sig bara på förmodanden.

Uttrycket ash-shi'ra (الشَّعْرَى) hänvisar till den stjärna som avgudadyrkarna ansåg vara sin gud.

Slutligen nämns kortfattat och avskräckande för andra, det öde som tidigare avgudadyrkande folk gått till mötes.

Sura AN-NÁDJM
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Vid stjärnan när den faller,

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ②

3. er följeslagare har varken tagit miste eller irrat vilse,

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ③

4. icke heller talar han på eget bevåg.

وَمَا يُنطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ④

5. Det är ingenting annat än en ren uppenbarelse, uppenbarad av Gud.

إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ⑤

6. Den Mäktiga Styrkans Herre har lärt honom,

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ⑥

7. Innehavaren av Stor Kraft. Sedan satte Han Sig på Sin tron.

ذُو مِرَّةٍ ⑦ فَاسْتَوَىٰ ⑦

8. Och Han uppenbarade Sitt ord när Han var vid den högsta horisonten.

وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ⑧

9. Då drog han (profeten) sig närmare Gud, sedan sänkte han sig ned till mänskligheten.

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ⑨

10. Så att han blev, som vore han en sträng förenad från två bågar, eller ännu närmare.

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ⑩

11. Sedan uppenbarade Han det som Han uppenbarade för Sin tjänare.

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ⑪

12. Profetens hjärta ljög icke beträffande det han såg.

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ⑫

13. Vill ni då disputeras med honom om det han såg?

أَفْتَمْرُؤُهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ⑬

14. Och han såg Honom helt förvisst även en andra gång,

وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ⑭

28. De som icke tror på det tillkommande, ger änglarna kvinnliga namn,

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
لَيَسْمُنُونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَى ﴿٢٨﴾

29. men de har ingen kännedom om dem. De följer ingenting annat än gissningar, och gissningar hjälper icke mot sanningen.

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا أَنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا
الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ
شَيْئًا ﴿٢٩﴾

30. Så vänd bort ifrån honom som vänder ryggen till Vår ihågkommelse, och icke söker något annat än denna världens liv.

فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ
يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٣٠﴾

31. Det är det yttersta de har av kunskap. Din Herre känner sannerligen bäst den som irrar bort från Hans väg, och Han känner bäst den som följer vägledningen.

ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ
أَعْلَمُ بِمَنْ اهْتَدَىٰ ﴿٣١﴾

32. Och till Allah hör allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden, så att Han kan vedergälla dem som handlar illa i enlighet med det de har gjort och att Han belönar dem som gör gott med det som är bäst,

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
لَيَجْزِي الَّذِينَ أَسَاءُوا وَبِمَاعْمَلُوا وَيَجْزِي
الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَىٰ ﴿٣٢﴾

33. dem som skyr allvarliga synder och otillbörlighet, utom mindre fel. Din Herre är sannerligen vidsträckt i förlåtelse. Han känner er sannerligen väl från den tid då Han skapade er från jorden och då ni var embryos i era mödrars sköten. Så tillskriv icke er själva renhet. Han känner bäst den som är sant rättfärdig.

الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْأَثْمِ
وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ
وَاسِعٌ الْمَغْفِرَةَ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ
أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ
فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا
عَنْ أَنْفُسِكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ اتَّقَىٰ ﴿٣٣﴾

15. nära det mest avlägsna Sidr-trädet,

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُتَّهَى ⑩

16. nära den eviga boningens trädgård.

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى ⑪

17. *Det var* när det som täcker, täckte Sidr-trädet.

إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى ⑫

18. Ögat avvek ej, icke heller flackade *det*.

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى ⑬

19. Han såg förvisso det största av sin Herres tecken.

لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى ⑭

20. Berätta nu för mig om Lat och 'Uzza*,

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ⑮

21. och Manat*, den tredje, en annan *gudinna*.

وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةِ الْآخِرَىٰ ⑯

22. Vad! De manliga för er och de kvinnliga för Honom?

أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ⑰

23. Det är sannerligen en orättvis uppdelning.

تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ ⑱

24. Dessa är bara namn som ni har nämnt, ni och era fäder, för vilka Allah icke har sänt ned någon befogenhet. De följer ingenting utom gissningar och det *deras* själar åtrår, fastän det *redan* har kommit vägledning till dem från deras Herre.

إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
وَأَبَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ
سُلْطَانٍ ⑲ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا
تَهْوَى الْأَنْفُسُ ⑳ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ
رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ ㉑

25. Finns allt det för människan som hon önskar?

أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى ㉒

26. *Nej*, till Allah hör *alltings* slut och allt det som föregår.

بَلْ فِي اللَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ㉓

R.2

27. Och hur mången en ängel finns det icke i himlarna, men deras medling skall bli till ingen nytta, utom efter det att Allah har givit tillstånd till vem helst Han vill och behagar.

وَكَمُ مِنْ مَلَائِكَةٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي
شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ ㉔

*53:20-21 Quraish-stammens favoritgudar i Mecka (*mákka*).

R.3

34. Ser du den som vänder sig bort,

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ۝٣٤

35. och ger helt litet, och gör det motvilligt?

وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى ۝٣٥

36. Har han kunskap om det osedda så att han kan se?

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهَوْ يَرَى ۝٣٦

37. Har han icke blivit upplyst om vad som står i Mose skrifter,

أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى ۝٣٧

38. och om Abrahams, som uppfyllde *befallningarna*?

وَأِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى ۝٣٨

39. Att ingen bärare av en börda skall bära någon annans börda,

أَلَا تَرَىٰ وَازِرَةً وِّزْرًا أُخْرَىٰ ۝٣٩

40. och det finns ingenting för en människa utom hennes ansträngningars *frukter*,

وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ۝٤٠

41. och att hennes strävanden snart kommer att få sitt erkännande,

وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ۝٤١

42. då kommer hon att bli belönad för det med den högsta belöningen,

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ ۝٤٢

43. och att *allt* slutligen vänder till din Herre,

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنتَهَىٰ ۝٤٣

44. och att det är Han Som låter *människor* skratta och låter *dem* gråta,

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى ۝٤٤

45. och att det är Han Som orsakar död och ger liv,

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا ۝٤٥

46. och att Han skapar paren, man och kvinna,

وَأَنَّهُ خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۝٤٦

47. från en spermiedroppe när den släpps ut,

مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ۝٤٧

48. och att det vilar på Honom att frambringa den andra skapelsen,

وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشَأَ الْأُخْرَىٰ ۝٤٨

49. och att det är Han Som berikar och ger ägodelar så att *var och en* är förnöjd,

وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ۝٤٩

50. och att Han är Sirius Herre,

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَىٰ ۝٥٠

51. och att Han förintade 'Ads första *stam*,

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۝٥١

52. och Thamúds *stam*, och Han lämnade *ingen av dem*,

وَتَمُودًا فَمَا أَبْقَىٰ ۝٥٢

53. och *Han förintade* Noaks folk före *dem*, de var i sanning mycket orättfärdiga och synnerligen upproriska,

وَقَوْمَ نُوحٍ مِّنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ ۝٥٣

54. och Han vände *Lots folks* undergrävda städer upp och ned,

وَالْمُوتِفِكَةَ أَهْوَىٰ ۝٥٤

55. så att det täckte dem, som täckte dem.

فَعَشَّهَا مَا غَشَّىٰ ۝٥٥

56. Vilken av din Herres nådegåvor vill du då disputerar om, å, *människa*?

فِي أَيِّ الْآلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ۝٥٦

57. Detta är en varnare *av samma slag* som gamla tiders varnare.

هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِيرِ الْأُولَىٰ ۝٥٧

58. *Timmen* som skulle komma har dragit nära,

أَزَفَتِ الْأَرْزَاقُ ۝٥٨

59. ingen utom Allah kan avvärja den.

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۝٥٩

60. Undrar ni då över denna kungörelse?

أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ۝٦٠

61. Och skrattar ni och gråter icke?

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ۝٦١

62. Och kommer ni att förbli högmodigt obekymrade?

وَأَنْتُمْ سَمِدُونَ ۝٦٢

63. Så kasta er ödmjukt ned inför Allah och tillbed *Honom*.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ۝٦٣

Kapitel 54 AL-QÁMAR

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller femtiosex verser.

I det föregående kapitlet berättas det om undergången av avgudadyrkarnas gud Shi'ra (الشُّعْرَى *ash-shí'ra*), vilket förebådar att avgudadyrkan och avgudadyrkarnas gudar skall gå under.

I inledningen av kapitel *al-qámar* förklaras att timmen för undergången nu är slagen, och månen har vittnat om detta genom att ha gått itu. Med månen åsyftas eran med arabernas kungadöme, och denna tolkning är den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, egen. Nu har avgudadyrkarnas kungadömes tid upphört för alltid. Och tiden för den revolution som skulle inträffa i och med ankomsten av den Helige Profeten, Allahs välsignelse och frid vare med honom, har kommit.

Sedan kommer en vers som klart visar att avgudadyrkarna vid den tiden upplevde att månen gått itu under några ögonblick. Angående detta har forskare gjort både felaktiga eller många olika tolkningar, men det går inte att förneka den händelsen eftersom avgudadyrkarna skulle ha tillbakavisat händelsen om de inte bevittnat den. Även de troende hade av sagt sig sin tro, eftersom deras tro helt var grundad på den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, sannfärdighet. Genom att uttrycka orden ”en ständig trolldom” (سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ *síhrun mústamírrun*) (vers 3) vittnar avgudadyrkarna i Mecka om att händelsen förvisso har ägt rum, men påstår att detta är en trolldom och att Muḥammad alltid visar sådana ”trollkonster”.

Därefter berättas det återigen om tidigare avgudadyrkande

folkslag och att de alla hade ansett profeten av sin tid vara galen, och en efter en gick de folken under på grund av sitt förnekande och sin fräckhet.

I det här kapitlet har en viss mening upprepats många gånger. Den meningen är: "Och Vi har sannerligen gjort Qur'anen lätt att *förstå och* komma ihåg." Det innebär att minsta lilla begrundan över de tidigare avgudadyrkande folkslagens öde, skänker insikt om att den största förstörelsen på jorden har skett genom avgudadyrkan. Men finns det någon som låter sig förmanas? Majoriteten av folkslagen i det förflutna lät sig inte förmanas, och det gjorde och gör inte heller deras efterkommande.

رُكُوعَاهَا ٣

سُورَةُ الْقَمَرِ مَكِّيَّةٌ ٥٤

آيَاتُهَا ٥٦

Sura AL-QÁMAR
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Timmen har dragit nära och månen har gått itu.

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَاَنْشَقَّ الْقَمَرُ ②

3. Och om de ser ett tecken vänder de sig bort från det och säger: ”En ständig trolldom.”

وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ③

4. De har förkastat *sanningen* och följer sina egna fantasier. Men alla *Guds* påbud kommer förvisso att verkställas.

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ④

5. Och de har redan erhållit stor-slagna nyheter som innehåller en *allvarlig* varning,

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ⑤

6. fulländad vishet, men förmaningarna gagnar dem icke.

حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النَّذْرُ ⑥

7. Vänd dig du därför bort från dem. Dagen då sammankallaren kommer att kalla *dem* samman till en obehaglig sak,

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ تُكْرَهُ ⑦

8. medan deras ögon kommer att vara nedslagna och de skall komma fram ur *sina* gravar som om de var omkringspridda gräs-hoppor,

خُشَعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ⑧

9. skyndande sig mot samman-kallaren. De icke troende kommer att säga: ”Detta är en hård dag.”

فَهَاطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكٰفِرُونَ هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ⑨

10. Noaks folk förkastade *sanningen* före dem, och de förkastade Vår tjänare och sade: ”En galning, en som är föraktad.”

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدَجَرَ ⑩

11. Så han bad till sin Herre: ”Jag är i oundärlig situation, så kom Du till min hjälp!”

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ۝١١

12. Därpå öppnade Vi himlens portar med vatten i strida strömmar.

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ۝١٢

13. Och Vi lät källor springa fram ur jorden så de två vattnen möttes i ett syfte som var förutbestämt.

وَوَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ۝١٣

14. Och Vi bar honom på det som var gjort av plankor och spik.

وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَابٍ وَّ دُسرٍ ۝١٤

15. Den flöt på under Våra ögon, en belöning för honom som hade blivit förnekad.

تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَن كَانَ كُفِرَ ۝١٥

16. Och Vi lämnade den som ett tecken för de efterföljande släktleden. Men finns det någon som tar sig i akt?

وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۝١٦

17. Hur fruktansvärt var då Mitt straff och hur fruktansvärd Min varning!

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ۝١٧

18. Och Vi har sannerligen gjort Qur'anen lätt att förstå och komma ihåg. Men finns det någon som tar emot en förmaning?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۝١٨

19. 'Ads stam förkastade sanningen. Hur fruktansvärda var då Mitt straff och Min varning!

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ۝١٩

20. Vi sände en rasande vind mot dem på den outhärliga olyckans dag,

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ۝٢٠

21. slitande bort folk som om de var palmträdens stammar som dragits upp med rötterna.

تَنَزَّعُ النَّاسُ كَالَّذِي هُمْ أَجْرَارٌ نَّخْلٍ مُنْقَعِرٍ ۝٢١

22. Hur *fruktansvärt* var då Mitt straff och *hur fruktansvärd* Min varning!

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿٢٢﴾

23. Och Vi har sannerligen gjort Qur'anen lätt att *förstå och komma ihåg*. Men finns det någon som tar emot en förmaning?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ
عُمَّةٍ مَّدْكِرٍ ﴿٢٣﴾

R.2

24. Thamúds *stam* förkastade också förmanarna.

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذْرِ ﴿٢٤﴾

25. Och de sade: "Vad! En av oss själva? En enda individ? Skall vi följa honom? Då skulle vi sannerligen sväva i en uppenbar villfarelse och *vara drabbade av vanvett*."

فَقَالُوا الْبَشَرِأِ مِنَّا وَاحِدًا تَتَّبِعُهُ إِنَّا إِدَا
تَفِي ضَلِيلٍ وَسُعْرٍ ﴿٢٥﴾

26. Har påminnelsen uppenbarats endast för honom av oss alla? Nej, han är en skrytsam lögnare."

ءَأَلْقَى الذِّكْرَ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ
كَذَّابٌ أَشْرٌ ﴿٢٦﴾

27. I morgon kommer de att veta vem den skrytsamme lögnaren är.

سَيَعْلَمُونَ عَذَابَ مَنْ الْكُذَّابِ الْأَشْرِ ﴿٢٧﴾

28. Vi skall sända kamelkon som en prövning för dem. Så ge akt på dem, *å, Salih*, och ha tålamod,

إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةَ فِتْنَةً لَّهُمْ
فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿٢٨﴾

29. och säg till dem att vattnet är delat mellan dem, varje tid att dricka skall respekteras.

وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ
شَرِبٍ مَّحْتَضِرٌ ﴿٢٩﴾

30. Men de kallade på sin kamrat och han ställde sig *för att hugga* och han skar av *hennes hälsenor*.

فَادَاوَأَصَابِحَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ﴿٣٠﴾

31. Hur *fruktansvärt* var då Mitt straff och *hur fruktansvärd* Min varning!

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿٣١﴾

32. Vi sände ett enda åsknedslag emot dem och de blev likt den torra stubben, nedtrampad.

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً
فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿٣٢﴾

33. Och Vi har sannerligen gjort Qur'anen lätt att förstå och komma ihåg. Men finns det någon som tar emot en förmaning?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ۝٣٣

34. Lots folk förkastade också förmanarna.

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالَّذُرِّ ۝٣٤

35. Vi sände en storm av stenar på dem utom på Lots familj, vilken Vi befriade i den tidiga gryningen,

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ۝٣٥

36. som en ynnest från Oss. Sålunda belönar Vi den som är tacksam.

بِعَمَةٍ مِّنْ عِنْدِنَا ۖ كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ۝٣٦

37. Och han hade sannerligen varnat dem för Vårt straff, men de betvivlade varningen.

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالذُّرِّ ۝٣٧

38. Och de sökte bedrägligt vända bort honom från hans gäster. Så Vi förblindade deras ögon, och sade: ”Smaka nu Mitt straff och Min varning.”

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذْرٍ ۝٣٨

39. Och ett varaktigt straff drabbade dem i den tidiga morgonen.

وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقَرٌّ ۝٣٩

40. Smaka ni nu Mitt straff och Min varning.

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذْرٍ ۝٤٠

41. Och Vi har sannerligen gjort Qur'anen lätt att förstå och komma ihåg. Men finns det någon som tar emot en förmaning?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ۝٤١

R.3

42. Och varnare kom förvisso till Faraos folk också.

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النَّذْرُ ۝٤٢

43. De förkastade alla Våra tecken. Så Vi grep dem som gripandet från den som är Mäktig och Stark.

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٤٣﴾

44. Är era icke troende bättre än dessa? Eller har ni ett undantag i skrifterna?

أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أَوْلَائِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَآءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿٤٤﴾

45. Säger de: ”Vi är en segerrik här?”

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُتْتَصِرُونَ ﴿٤٥﴾

46. Härarna skall snart vara flyende och de skall vända sina ryggar till *iflykt*.

سَيَهْرَمُونَ الْجَمْعَ وَيُوْتُونَ الدُّبْرَ ﴿٤٦﴾

47. Visserligen är timmen deras utlovade tid, och timmen kommer att bli högst olycksbringande och mycket bitter.

بَلِ السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذْهَى وَأَمْرٌ ﴿٤٧﴾

48. De skyldiga svävar förvisso i en *uppenbar* villfarelse och har blivit galna.

إِنَّ الْمَجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ ﴿٤٨﴾

49. På den dagen när de, på sina ansikten, kommer att släpas in i elden, *kommer det att sägas till dem*: ”Smaka ni helvetets beröring.”

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٩﴾

50. Vi har i sanning skapat allt i *lagom* mått.

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٥٠﴾

51. Och Vår befallning *utförs genom* bara ett ord på samma sätt som ögats blinkning.

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥١﴾

52. Och Vi har sannerligen förintat människor lika er *förut*. Men finns det någon som tar emot förmaning?

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ﴿٥٢﴾

53. Och allt de har gjort finns *bevarat* i skrifterna.

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ﴿٥٣﴾

54. Och varje sak, liten eller stor, är uppskriven.

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ ﴿٥٤﴾

55. De rättfärdiga kommer i sanning att befinna sig mitt bland *paradisets* trädgårdar och bäckar,

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٥﴾

56. i sanningens säte, hos en Allsmäktige Konung.

فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ
عِزِّ مُقْتَدِرٍ ﴿٥٦﴾

Kapitel 55

Sura AR-RAHMÁN

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den tidiga perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller sjuttionio verser.

I kapitlet har två skilda begrepp använts för människan och den Ädla Qur'anen. Beträffande Qur'anen har det inte nämnts att den är en skapelse (خَلَقَ *khalq*), men däremot berättas att människan är en skapelse. På grund av att medeltida muslimer inte begrundat kapitlet, så har vissa muslimer ansett Qur'anen vara skapad och andra inte. Detta har lett till våldsamma strider dem emellan.

I det här kapitlet talas det även om ett mått (الْمِيزَانَ *al-mizán*) och det står att en balans återfinns i hela himlen, och varje höjd är beroende av denna balans. Om även gudstroende tjänare bevarar denna balans, och aldrig motverkar rättvisan, så kommer Allah även skänka dem en upphöjdställning.

Därefter nämns Djinn och människa upprepade gånger, och hur många av Allahs ynnestbevis de kommer att förneka. I detta sammanhang berättas det även om skillnaden i skapelsen mellan Djinn och människa och att Djinner skapats av eld. Under vår tid gör man olika tolkningar av ordet Djinn. En av tolkningarna av ordet är att även virus och bakterier är Djinner, som vid skapelsens begynnelse bildades genom att flammande radioaktiva vågor föll från himlen. Under vår tid är alla vetenskapsmän överens om att bakterier och virus bildas genom den energi de får från eld.

Därefter tillkännages angående människan en förutsägelse som avslöjar en oerhörd vishet och hemligheterna bakom skapelsen. Teorin om människans skapelse från blöt lera omnämns i alla tidigare skrifter, men människans skapelse

från torr klingande lera bakad som keramik (vers 15) är en teori som ingen annan skrift beskrivit före den Ädla Qur'anen. Här är det inte möjligt att gå in i detalj, men vetenskapsmän känner till att det under skapelsen även kom ett stadium där det var viktigt att göra skapelsens materia torr i form av torr klingande lera torkad som keramik. Sedan omslöt havet åter denna torra materia med sina vågor, och därefter inleddes människans kemiska utveckling på ett sådant sätt att materia för människans skapelse inte återgick till sitt ursprungliga tillstånd.

Sedan förutspås att Allah kommer att upphäva det avgränsande hindret mellan två hav och att de kommer att flyta samma.

Sedan finns det en annan vers som berättar om något som ingen kunde föreställa sig under den tid då den Ädla Qur'anen uppenbarades. Människan förmår inte ens att hoppa högre än ett fåtal meter. Vem kunde föreställa sig att både stora och små människor skulle försöka bryta sig igenom himlarnas och jordens gränser (vers 34). Detta försök har inletts med människans färd till månen, och försöken att nå ännu avlägsnare himlakroppar är i full gång. Men den Ädla Qur'anen förutspår att människan inte kan nå universums utkanter annat än genom storslagna slutsatser och beräkningar; och närhelst hon gör ett fysiskt försök till detta kommer eld och smält koppar att falla mot henne. Det råder ingen tvekan om att så länge inte vetenskapsmän och astronauter tar till alla möjliga slags försvarsmekanismer för att undgå himlakropparnas meteoritregn, så kan de inte resa i rymden i sina kapslar.

Efter en symbolisk beskrivning av helvetet inleds en symbolisk skildring av paradiset. Läsare bör vara uppmärksamma på att inte tolka denna beskrivning ordagrant. Detta är ett metaforiskt språk. Genom att begrunda metaforerna kan de insiktsfulla få nya värdefulla insikter.

Annars kommer deras tankar att irra runt och inte få ut något annat än en fysisk föreställning av paradiset, och de kommer inte att begripa mycket beträffande paradiset. Allahs namn är således synnerligen välsignat; det är inte möjligt att räkna Hans välsignelser. Han är Ärans och Hederns Mästare.

Sura AR-RAHMÁN
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
2. *Det är Gud*, den Nåderike, الرَّحْمَنِ ②
3. Som lärde ut Qur'anen. عَلَّمَ الْقُرْآنَ ③
4. Han har skapat människan. خَلَقَ الْإِنْسَانَ ④
5. Han lärde henne förmågan att uttrycka sig klart. عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ⑤
6. Solen och månen löper *i sina banor* enligt en bestämd beräkning. الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ⑥
7. Och örterna och träden underkastar sig *ödmjukt Hans Vilja*. وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ⑦
8. Och himlen har Han lyft högt och bestämt måttet, وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ⑧
9. så att ni icke får överskrida måttet. أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ⑨
10. Så väg alla ting med rättvisa och minska icke något i måttet. وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ⑩
11. Och Han har ordnat jorden för *Sina* varelser, وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ⑪
12. på den finns *alla slag av* frukter och palmträd med baljor, فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ⑫
13. och korn med *sitt* skal och väldoftande plantor. وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ⑬

14. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni båda, *å, människor och Djinner*, då förneka?

فِي أَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿١٤﴾

15. Han skapade människan av torr klingande lera, *vilken är som bränt lergods*.

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٥﴾

16. Och Djinnen skapade Han av eldens flamma.

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ ﴿١٦﴾

17. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فِي أَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿١٧﴾

18. Herren över två *världar i öst* och Herren över två *världar i väst*.

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٨﴾

19. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فِي أَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿١٩﴾

20. Han kommer förvisso att låta de två haven smälta samman och låta dem mötas.

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿٢٠﴾

21. Mellan dem finns *nu* en barriär, de kan icke inkräkta på varandra.

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢١﴾

22. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فِي أَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٢٢﴾

23. Från bådadera kommer det pärlor och korall.

يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٣﴾

24. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فِي أَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٢٤﴾

25. Och Hans är de rymliga skeppen, lyfta högt som berg på havet.

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ
كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٥﴾

26. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

عَفِ فِي أَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٢٦﴾

R.2

27. Allt det som finns på *jorden* kommer att förgås,

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٧﴾

28. och *bara* din Herre, Ärans och Hederns Mästare, kommer att finnas kvar.

وَيَبْقَىٰ وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلِيلِ
وَالْأَكْرَامِ ۝٢٨

29. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝٢٩

30. Allt som finns i himlarna och på jorden ber verkligen till Honom. Varje dag *uppenbarar Han Sig* på ett nytt sätt.

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ
كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ۝٣٠

31. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝٣١

32. Snart blir Vi färdiga med er, å, ni två starka makter!

سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيَّهَ الثَّقَلَيْنِ ۝٣٢

33. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝٣٣

34. Å, sällskap av Djinner och människor. Om ni har makt att bryta er igenom himlarnas och jordens gränser, bryt då *igenom dem*. Men ni kan icke göra det utom med befogethet.

يَمْعَشَرِ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ
أَنْ تَنْقُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ فَأَنْقُذُوا ۗ لَا تَنْقُذُونَ
إِلَّا بِسُلْطَنِ ۝٣٤

35. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝٣٥

36. En rökfri eldstunga och en *pelare av rök* utan eld skall sändas emot er, och ni skall icke vara i stånd till att hjälpa varandra.

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْاظٌ مِنْ نَارٍ ۗ وَنُحَاسٌ
فَلَا تَنْتَصِرَانِ ۝٣٦

37. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝٣٧

38. Och när himlen har rämnat itu och blivit röd som rödfärgad hud.

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً
كَالدِّهَانِ ۝٣٨

39. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝٣٩

40. På den dagen kommer varken människor eller Djinner att tillfrågas om sin synd.

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ
وَلَا جَانٌّ ٤٠

41. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ٤١

42. De skyldiga kommer att kännas igen på sina tecken och de kommer att gripas i sina pannluggar och i sina fötter.

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ
بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ٤٢

43. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ٤٣

44. Detta är det helvete, vilket de skyldiga förnekar,

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا
الْمُجْرِمُونَ ٤٤

45. mellan det och det häftigt kokande vattnet kommer de att vandra runt.

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ إِنِ
٤٥

46. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ٤٦

R.3

47. Och för den som känner fruktan inför sin Herres upphöjda ställning finns det två trädgårdar.

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَيْنِ ٤٧

48. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ٤٨

49. Båda har många grenar.

ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ٤٩

50. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ٥٠

51. I var och en av dem finns det två springbrunnar som flödar fritt.

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيانِ ٥١

52. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ٥٢

53. I dem kommer varje *slags* frukt att finnas i par.

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَأْكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٣﴾

54. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٤﴾

55. De kommer att luta sig *mot divaner* klädda med tjock brokad och stående på mattor. Och de två trädgårdarnas frukter kommer att finnas inom nära räckhåll.

مُتَّكِنِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَّائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۗ وَجَنَّاتٍ دَانٍ ﴿٥٥﴾

56. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٦﴾

57. I dem kommer *även* att finnas *dygdiga jungfrur* som lägger band på sina blickar, och som varken Djinner eller människor kommer att ha vidrört före dem.

فِيهِنَّ قَصِيرَاتُ الظَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٥٧﴾

58. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٨﴾

59. Som om de vore rubiner och små pärlor.

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٩﴾

60. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٠﴾

61. Belöningen för godhet är icke något annat än godhet.

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿٦١﴾

62. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٢﴾

63. Och förutom dessa två finns det två *andra* trädgårdar.

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَيْنِ ﴿٦٣﴾

64. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٤﴾

65. Mörkt gröna av lövverk.

مُدْهَامَاتِنِ ﴿٦٥﴾

66. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٦﴾

67. I dem kommer det *också* att finnas två källor med framvällande vatten.

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَصَاحَتَانِ ﴿٦٧﴾

68. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٨﴾

69. I dem båda kommer det att finnas *alla slags* frukter och dadlar och granatäpplen.

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٩﴾

70. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٠﴾

71. I dem kommer *jungfrur* att finnas, fromma *och* vackra.

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧١﴾

72. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٢﴾

73. Ljusa jungfrur med ljuvliga mörka ögon, väl skyddade i paviljonger.

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْبُيُوتِ ﴿٧٣﴾

74. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٤﴾

75. Vilka varken Djinner eller människor kommer att ha vidrört före dem.

لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٧٥﴾

76. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٦﴾

77. Lutande sig mot gröna kud-
dar och vackra mattor.

مُتَّكِئِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضِرٍ وَعَبَقَرِيِّ
حِسَانٍ ﴿٧٧﴾

78. Vilka av er Herres ynnestbevis vill ni två då förneka?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٨﴾

79. Välsignat är din Herres, Årans och Hederns Mästare, namn.

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ
وَإِلْكَرَامِ ﴿٧٩﴾

Kapitel 56 AL-WÁQI'Á

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den inledande tiden i Mecka (*mákka*) och innehåller nittiosju verser.

I inledningen till det här kapitlet står det att de storslagna profetior som nämns i det föregående kapitlet förvisso kommer att gå i uppfyllelse. Det nämns särskilt att återuppståndelsen efter döden med säkerhet kommer att ske.

Därefter jämförs de som gjorde uppoffringar i islams begynnelse med dem som kommer att göra sådana på senare tid. Det framgår att de som har gjort uppoffringar under den första tiden och de som kommer att göra det under den senare tiden kommer att vara lika varandra i sina uppoffringar och få lika status och rang. Många av dem som har gjort uppoffringar tidigare kommer att vara överlägsna de senare, både i antal och rang. Men det kommer hur som helst att finnas några bland de senare som kommer att få samma upphöjda status och rang som de tidigare fick.

Sedan nämns även de olycksaliga i de båda epokerna. De förklaras höra till den vänstra sidan, och med vänster avses de onda människor vars egenskaper kommer att leda till att de hamnar i helvetet.

Sedan talas det symboliskt om både helvetets folk och paradiset folk, och det förklaras att människans återuppståndelse inte kommer att ske med hennes fysiska kropp utan i en så förändrad form att hon inte ens kan föreställa sig det.

I verserna 61-62 förklaras att människorna inte har kännedom om i vilken form Allah kommer att återuppliva dem i livet efter detta. Värt att notera är att det ytligt förmedlas en kännedom om detta, men i själva verket varnas det för en

ordagrann tolkning. Dessa är enbart liknelser, och mänskorna har ingen kännedom om verkligheten.

Sedan nämns fyra saker som vid begrundan förvisso kommer leda till att varje öppensinnad person medger att ingen förutom Allah förmår att skapa dem. Det första är den materia som människan skapats av, och i den har oändliga, komplexa egenskaper bakats in. Dessa egenskaper skulle senare visa sig under evolutionens gång. Ögon, öron, mun, hals och tunga och så vidare har alla förprogrammerats och kan enbart växa till den gräns som är viktig för deras funktion. Se bara på tänderna. Mjölktänderna växer fram efter en viss tid, och faller sedan bort. De barn som inte kan ta hand om sina tänder i barndomen skyddas därmed av de onda följderna av sitt handlande. Sedan växer nya tänder fram under ungdomen, och därefter är människan mogen nog att kunna sköta dem. Varför slutar de då att växa efter att ha fått en viss längd? Vad är det som hindrar dem från att växa vidare? Inuti människans DNA finns ett datoriserat program enligt vilket dessa tänder fungerar i enlighet med Allahs förutbestämda regler. Vetenskapsmän hävdar att tänderna nöts ner med nästan samma hastighet som de växer. Om de bara fortsatt växa och det inte funnits någon inrättning som hindrat dem, så hade människans tänder i underkäken kunnat växa igenom både huvudet och hjärnan och blivit mycket höga, medan de i överkäken hade kunnat växa igenom bröstkorgen och förlamat den. Frågan som ställs är alltså om det är människan själv som framställt dessa genetiska egenskaper? Uppenbarligen är svaret negativt.

Likaså tror människan att det är hon själv som sått frön i jorden. Men systemet för att dessa frön ska växa fram ur jorden i form av träd och växter är oerhört invecklat, och kan inte ha uppstått spontant.

Likaså upprätthåller det vatten som faller ned från himlen allt liv enligt ett system. Människan har inte någon kontroll över

det systemet. Även elden som människor använder för att nå rymden fungerar enligt Allahs naturlagar. Den skulle annars mycket väl kunna bränna upp astronauterna istället för att föra dem ut i rymden. En av den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, profetior berör just detta, att sådana färdmedel kommer att användas, som kan fungera ihop med eld, men den elden kommer inte att skada dem som färdas.

Sedan förklaras att ”stjärnornas förtöjning” (مَوَاقِعُ النُّجُومِ *ma-waqi' an-nudjüm*) är ett vittne. Förr i tiden förmodade människor att stjärnorna var små skimrande pärlor eller stenar, men Allah säger att om de känt till vad de egentligen består av, så skulle de blivit förvånade. Vissa av dem är så stora att månen, solen, jorden och andra planeter skulle kunna rymmas vid deras utkanter. Detta är alltså ett mycket starkt vittnesmål.

Efter dessa vittnesmål förklaras att den Ädla Qur'anen är en dold och bevarad skrift (كِتَابٌ مَكْنُونٌ *kitábun maknún*). På samma sätt som avlägsna stjärnor ter sig dunkla i människors ögon, så kan deras ögon inte heller nå den Ädla Qur'anens höjder, och de tror därför att det är en liten skrift. Det förklaras också att även om människor kan vidröra den, så kan de inte begripa dess innebörd utan att Allah först renar deras hjärtan.

كروعاها ٣

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ مَكِّيَّةٌ ٥٦

آياتها ٩٧

Sura AL-WÁQI'Á (Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. När händelsen äger rum,

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ②

3. finns det inget förnekande av att den äger rum,

لَيْسَ لَوْفَعَتِهَا كَاذِبَةٌ ③

4. några förödmjukas och andra höjs upp.

خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ④

5. När jorden kommer att skakas med en fruktansvärd skakning,

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا ⑤

6. och bergen kommer att splittras, en fullständig splittring.

وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ⑥

7. De kommer *alla* att bli som kringspridda dammpartiklar.

فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا ⑦

8. Och ni kommer att bli *uppdelade* i tre grupper.

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ⑧

9. Och folket på den högra sidan, hur är det med folket till höger!

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ⑨ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ⑩

10. Och folket på den vänstra sidan, hur är det med folket till vänster!

وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ⑪ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ⑫

11. De främsta, de är de främsta,

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ⑬

12. de kommer att ha nått *Guds* närhet.

أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ⑭

13. De kommer att vara i välsignelsens trädgårdar,

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ⑮

14. ett stort sällskap från de tidigare folken,

ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ⑯

15. och en mindre grupp från senare tiders folk,

وَقَلِيلٌ مِّنَ الْأَخِيرِينَ ۝١٥

16. *placerade* på divaner med inarbetat *guld och juveler*,

عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ۝١٦

17. lutande sig på dem, ansikte mot ansikte.

مُتَّكِنِينَ عَلَيْهَا مَتَقَبِلِينَ ۝١٧

18. Ungdomar som icke åldras kommer att passa upp på dem,

يُطَوِّفُ عَلَيْهِمْ وَيُدَانُ مُخَلَّدُونَ ۝١٨

19. bärande pokaler och kannor och bågare *fyllda* ur en flytande källa,

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ۝١٩

20. ingen huvudvärk kommer de att få därifrån, icke heller kommer de att bli berusade,

لَّا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنزِفُونَ ۝٢٠

21. och *bärande* sådana frukter som de väljer,

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ۝٢١

22. och kött av fågel som de kan önska.

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ۝٢٢

23. Och *där kommer det att finnas* fagra jungfrur med stora underbara ögon,

وَحُورٍ عِينٍ ۝٢٣

24. som pärlor, väl dolda och beskyddade,

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ۝٢٤

25. som en belöning för det de gjorde.

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝٢٥

26. Där kommer de icke att höra något fåfängt eller syndigt tal,

لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهَا ۝٢٦

27. utan *bara hälsningsordet*, frid, frid.

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ۝٢٧

28. Och folket på den högra sidan, hur är det med folket till höger!

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝٢٨ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝٢٨

29. *De* kommer att vara mitt bland Sidr-träd utan törnen,

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ۝٢٩

30. och bananer i knippen,

وَوَطْحٍ مَّنْضُودٍ ۝٣٠

31. och vidsträckt skugga, وَضِلٌّ مَّمْدُودٍ ۝٣١
32. och rinnande vatten, وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ۝٣٢
33. och ett överflöd av frukt, وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ۝٣٣
34. varken trytande, eller förbjuden. لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۝٣٤
35. Och *de kommer att ha* ädla makar. وَأَقْرَبٍ مَّرْقُوعَةٍ ۝٣٥
36. Vi har sannerligen skapat dem en god skapelse, إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنشَاءً ۝٣٦
37. och skapat dem jungfrur, فَجَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا ۝٣٧
38. kärleksfulla, av jämlik ålder, عُرَبًا أْتْرَابًا ۝٣٨
39. för folket till höger. لِلْأَصْحَابِ الْيَمِينِ ۝٣٩
- R.2
40. En stor grupp från de tidiga *muslimerna*. ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَئِينَ ۝٤٠
41. Och en stor grupp från de senare. وَأُثْلُثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ۝٤١
42. Och folket på den vänstra sidan, hur är det med dem som hör till den vänstra sidan? وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ ۝٤٢
43. *De kommer att vara* mitt i brännande vindar och skällande vatten, فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ۝٤٣
44. och under skuggan av svart rök, وَضِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ ۝٤٤
45. varken sval eller hälsosam. لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ۝٤٥
46. Före detta levde de ett liv i lättja och överflöd, إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ۝٤٦
47. och brukade framhärda i ytterlig syndfullhet, وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ۝٤٧

48. och de hade för vana att säga:
”Vad! När vi är döda och har blivit
stoft och ben, skall vi verkligen
uppresas igen,

وَكَانُوا يُفْقَهُونَ إِذْ امْتَنَّا وَكُنَّا تَرَابًا
وَعِظَامًا ؕ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۝٤٨

49. och våra fäder från forna tider
också?”

أَوْ آبَاءُنَا الْأَوَّلُونَ ۝٤٩

50. Säg: ”Ja, de tidigare och de
senare,

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ۝٥٠

51. kommer *alla* att samlas ihop
vid den bestämda tiden på den
fastställda dagen.

لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ
مَّعْلُومٍ ۝٥١

52. Då, å ni som har irrat vilse,
och som har förkastat *sanningen*,

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيْهَا الضَّالُّونَ الْمُكْذِبُونَ ۝٥٢

53. skall ni förvisso äta av
Zaqqum-trädet,

لَا يَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زَقُّومٍ ۝٥٣

54. och fylla *era* magar med det,

فَمَا تَأْتُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ۝٥٤

55. och dricka kokande vatten
efter det,

فَشْرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ۝٥٥

56. drickande som en utsläkligt
törstig kamel.”

فَشْرِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ ۝٥٦

57. Detta kommer att bli deras
underhåll på domens dag.

هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ۝٥٧

58. Vi har skapat er. Varför er-
känner ni då icke *sanningen*?

نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ۝٥٨

59. Vad tänker ni om *spermie-*
droppen som ni ger ifrån er?

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ۝٥٩

60. Är det ni som har skapat den
eller är Vi Skaparen?

ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ۝٦٠

61. Vi har befallt döden för er *alla*,
och Vi kan icke hindras,

نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ
بِمَسْبُوقِينَ ۝٦١

62. från att omforma er från er *nuvarande* form och utveckla er till något vilket ni icke har någon kännedom om.

عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ
فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

63. Och ni har förvisso känt till den första skapelsen. Varför tänker ni då icke efter?

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا
تَذَكَّرُونَ ﴿٦٣﴾

64. Ser ni vad ni sår?

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٤﴾

65. Är det ni som låter det växa eller är Vi Odlaren?

ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهَا أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٥﴾

66. Om Vi så hade velat kunde Vi förvandlat det till förtorkad stubb, då skulle ni lämnas klagande:

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ
تَفَكَّهُونَ ﴿٦٦﴾

67. ”Vi är ruinerade!

إِنَّا لَمُغْرَمُونَ ﴿٦٧﴾

68. Nej, vi är berövade *precis allt*.”

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٨﴾

69. Har ni sett vattnet som ni dricker?

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٩﴾

70. Sänder ni ned det från molnen eller är Vi Nedsändaren.

ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ
نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ﴿٧٠﴾

71. Om Vi så hade önskat hade Vi kunnat göra det bittert. Varför tackar ni då icke?

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ أَسَاجًا فَلَوْلَا
تَشْكُرُونَ ﴿٧١﴾

72. Har ni sett elden som ni tänder?

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧٢﴾

73. Är det ni som framställer trädet för den, eller är Vi Framställaren?

ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ
الْمُنشِئُونَ ﴿٧٣﴾

74. Vi har gjort den till en påminnelse och en nytta för de vägfärande.

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكِّرَةً وَ مَتَاعًا
لِّلْمُقْوِينَ ﴿٧٤﴾

75. Så lovprisa din Herres, den
Ojämförligt Store, namn.

الشَّامِئَةِ
٧٥ ﴿ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۝

R.3

76. Nej, jag svär vid stjärnornas
förtöjning

٧٦ ﴿ فَلَا أَقْسِمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ ۝

77. och det är sannerligen en
storslagen ed, om ni bara visste,

٧٧ ﴿ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّو تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ۝

78. detta är sannerligen en Ädel
Qur'an,

٧٨ ﴿ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ۝

79. i en välbevarad bok,

٧٩ ﴿ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ۝

80. vilken ingen skall beröra ut-
om de som är renade *av Gud*.

٨٠ ﴿ لَا يَمَسُّهَا إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ۝

81. *Den* är en uppenbarelse från
världarnas Herre.

٨١ ﴿ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۝

82. Vill ni då utsätta denna *gu-
domliga* predikan för hyckleri,

٨٢ ﴿ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ۝

83. och gör ni förnekandet av den
till *ett medel* förert uppehälle?

٨٣ ﴿ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْكُمْ تَكْذِبُونَ ۝

84. Varför då, när *den döende
människans själ* når halsen,

٨٤ ﴿ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ۝

85. och ni ser på i det ögonblick-
et,

٨٥ ﴿ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ۝

86. och Vi är henne närmare än
ni, fast ni icke ser det,

٨٦ ﴿ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ

لَا تَبْصُرُونَ ۝

87. varför då, om ni icke skall
ställas till svars,

٨٧ ﴿ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ۝

88. kan ni icke lägga tillbaka den,
om ni är sannfärdiga?

٨٨ ﴿ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝

89. Om hon nu är en av de som
uppnått *Guds* närhet,

٨٩ ﴿ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ ۝

90. då finns hugsvalelse och *lyckans* väldoft och välsignelsens trädgård *för henne*,

فَرُوحٌ وَرِيحَانٌ ۙ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿٩٠﴾

91. och om hon är bland dem som hör till folket på den högra sidan,

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾

92. då, ”Frid vare över dig, *som hör till folket på den högra sidan*,”

فَسَلِّمْ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٢﴾

93. men om hon hör till dem som förkastar *sanningen* och svävar i villfarelse,

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمَكْذِبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٣﴾

94. då *kommer det att finnas* ett underhåll av kokande vatten *för henne*,

فَنَزْلٌ مِنْ حَمِيمٍ ﴿٩٤﴾

95. och att brinna i helvetet.

وَتَصْلِيَةٌ جَحِيمٍ ﴿٩٥﴾

96. Detta är förvisso den säkra sanningen.

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٦﴾

97. Så lovprisa din Herres, den Ojämförligt Store, namn.

﴿٩٧﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٧﴾

Kapitel 57

AL-HADÍD

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller trettio verser.

Det inleds med förklaringen att allt som finns i himmel och jord förhårligar Allah, och Han är den Förste och den Siste, och Han är den Uppenbare och den Dolde. Det betyder att Allahs manifestationer är tydliga, men för det öga som inte kan uppfatta dem, är de ständigt dolda.

I en vers i det här kapitlet framställs en liknelse om livet på jorden som enbart en lek och ett tidsfördriv. Det är inte varaktigt. När döden nalkas för människan kommer hon onekligen att medge att det enbart var en kortvarig vistelse.

I kapitlet finns även den enastående vers som bevisar att Allah tydliggjort för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att varje ytlig föreställning om paradiset och helvetet är felaktig. I vers 22 står det att man skall försöka tävla med varandra i resan mot Allahs förlåtelse och Hans paradis; ett paradis som innefattar både himmel och jord. När den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, läste upp den här versen, frågade en av hans anhängare Allahs sändebud, om paradiset innefattar hela skapelsen, var finns då helvetet? Han svarade då att även det finns i den. Det är alltså beläget i samma utbredda skapelse där även paradiset finns, men ni kan inte begripa hur det kommer att vara. Paradiset och helvetet är beläget på samma plats, men har inget samband med varandra. Detta visar tydligt att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, under sin tid gavs en bild av relativitetsteorin, alltså att när dimensionen förändras på en och samma plats så återstår

ingen relation mellan två saker.

Den centrala versen i kapitel *al-hadíd*, som betyder järnet, är den i vilken det förkunnas att Allah har sänt ned järnet (vers 26). Om ordet ”sända ned” (نُزُولٌ *nuzúl*) översätts ordagrant så har järnet fallit från himlen, fastän det i själva verket grävs upp ur jorden. Versen förklarar den verkliga innebörden av ordet *Nuzúl*, vilket är att den sak som är den mest gynnsamma av sitt slag benämns med ordet *Nuzúl* i den Ädla Qur’anen. Samma ord har även använts för boskapsdjur (39:7) och klädesplagg (7:27). Främst har ordet *Nuzúl* använts för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, i kapitel *at-taláq* (65:11-12), där det står: ”Allah har sannerligen sänt ned en påminnelse till er, ett sändebud.” Den enda tolkning man kan göra är att det inte funnits någon profet annan än den Helige Profeten *Muhammad*, Allahs välsignelser och frid vare med honom, vars ankomst varit så välsignad och gynnsam för mänskligheten. Alla lärda är dock överens om att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, inte stigit ned från himlen i sin fysiska kropp.

I kapitlet står det angående den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, följeslagare att deras ljus färdas framför dem och till höger om dem, och att de leds av detta ljus var helst de går.

مَكُونَهَا ٤

سُورَةُ الْحَدِيدِ مَدَنِيَّةٌ ٥٧

آيَاتُهَا ٣٠

Sura AL-HADÍD
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Allt som finns i himlarna och på jorden lovprisar Allah, och Han är den Mäktige, den Vise.

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ٢
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ①

3. Hans är himlarnas och jordens konungarrike, Han ger liv och orsakar död, och Han har makt över allting.

لَهُ مَلَكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ٣
يُحْيِي وَيُمِيتُ ٣ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ①

4. Han är den Förste och den Siste, och den Uppenbare och den Fördolde, och Han har full kännedom om allting.

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ
وَالْبَاطِنُ ٤ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ④

5. Det är Han Som skapade himlarna och jorden i sex perioder, sedan satte Han Sig på tronen. Han vet vad som kommer till jorden och vad som lämnar den, och vad som kommer ned från himlen och vad som stiger upp till den. Och Han är med er var helst ni än kan vara. Och Allah ser allt ni gör.

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ٥
يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ
مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ
فِيهَا ٥ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ⑤

6. Hans är himlarnas och jordens konungarrike, och till Allah hänvisas alla angelägenheter.

لَهُ مَلَكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ٦ وَإِلَى اللَّهِ
تُرْجَعُ الْأُمُورُ ⑥

7. Han låter natten gå över i dagen och låter dagen gå över i natt, och Han vet väl vad som finns i era hjärtan.

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي
الَّيْلِ ٧ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑦

8. Tro på Allah och Hans sändebud och ge ut för Allahs sak av det till vilket Han har gjort er arvingar. Och de av er som tror och ger ut skall få en stor belöning.

أَمْوَابِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ ۖ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ
وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝٨

9. Hur kommer det sig att ni icke tror på Allah, fastän sändebudet kallar er till tro på er Herre, och Han redan har slutit ett förbund med er, om ni i sanning är troende?

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ۚ وَالرَّسُولُ
يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ
مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝٩

10. Det är Han Som sänder ned klara tecken till Sin tjänare, så att Han kan föra er ut ur varje *slag av* mörker, in i ljuset. Och Allah är sannerligen Medlidsam och Barmhärtigt mot er.

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
لِّيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۗ
وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝١٠

11. Och varför är det så att ni icke ger ut för Allahs sak, fastän himlarnas och jordens arvedel tillhör Allah? De av er som gav ut och stred före segern är icke lika dem som *senare gjorde så*. De står högre i rang än dem som efteråt gav ut och stred. Och till alla har Allah utlovat välgång. Och Allah är Vål Medveten om vad ni gör.

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَاللَّهُ مِيرَاتُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ لَأَ
يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ
وَقَتْلَ ۗ أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ
الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتَلُوا ۗ وَكُلًّا
وَعَدَ اللَّهُ الْحَسَنَىٰ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

R.2

ع
خَيْرٌ ۝١١

12. Vem är det som vill ge Allah ett uppriktigt lån? Så Han kommer att utöka det mångfaldigt för honom, och han kommer att få en förnämlig belöning.

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
فَيُضْعِفُهُ لَهُ ۗ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ۝١٢

13. Och *tänk på* den dagen när du kommer att se de troende männen och de troende kvinnorna, med deras ljus löpande framför dem och på deras högersidor, och *det kommer att sägas till dem*: ”Glada budskap för er denna dag! Paradisets trädgårdar genomflutna av bäckar, i vilka ni får stanna kvar. Det är den överlägsna framgången.”

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى
نُورَهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ
بُشْرًا بِكُمُ الْيَوْمَ جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾

14. På den dagen då de hycklande männen och de hycklande kvinnorna kommer att säga till dem som tror: ”Vänta *litet* på oss så att vi kan ta ljus från ert ljus,” det kommer att sägas *till dem*: ”Gå ni tillbaka om ni kan, och sök efter ljus.” Sedan kommer det att mellan dem resas upp en vägg med en dörr i. Innanför den kommer det att vara barmhärtighet, och utanför den, framför den, kommer det att finnas ett straff.

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ
لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ
نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ
فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ
بُيُوتًا بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ
وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٤﴾

15. De kommer att ropa till dem och säga: ”Var vi icke med er?” De kommer att svara: ”Jo, men ni ledde er själva i frestelse och ni tvekade och tvivlade och era fåfänga begär bedrog er till dess att Allahs påbud verkställdes. Och bedragaren bedrog er beträffande Allah.

يَأْذُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَى
وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ
وَأَرْتَبْتُمْ وَاغْرَبْتُمْ الْإِمَانِي حَتَّى جَاءَ
أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿١٥﴾

16. Så denna dag skall ingen lösen antagas från er, icke heller från dem som icke trott. Er slutliga boning är elden, den är er vän, och den är en synnerligen ond bestämmelseort.”

قَالِيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا
مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَا أُولَئِكَ النَّارُ
هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾

17. Har tiden icke kommit för dem som tror att deras hjärtan skulle kännas ödmjuka av att komma ihåg Allah och av sanningen som har kommit ned till dem, och att de icke skulle bli lika dem som gavs boken före dem, och perioden förlängdes för dem, men deras hjärtan blev förhärdade, och många av dem är ondskefulla?

الْمَيَانَ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَع
قُلُوبُهُمْ لِدِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ
وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ
قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ
قُلُوبُهُمْ ۗ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ١٧

18. Vet då att Allah upplivar jorden efter dess död. Vi har gjort tecknen uppenbara för er på det att ni måtte förstå.

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا ۗ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ١٨

19. Beträffande de män som ger allmosor och de kvinnor som ger allmosor och de som ger Allah ett uppriktigt lån, för dem kommer det att utökas mångfaldiga gånger, och en hedervärd belöning kommer också att bli deras,

إِنَّ الْمَصَّدِّقِينَ وَالْمَصَّدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا
اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَعَّفُ لَهُمْ وَلَهُمْ
أَجْرٌ كَرِيمٌ ١٩

20. och de vilka tror på Allah och Hans sändebud, är rättfärdiga och vittnen i sin Herres ögon. De kommer att få sin belöning och sitt ljus. Men beträffande dem som icke tror och förkastar Våra tecken, dessa är helvetets invånare.

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
الصَّادِقُونَ ۗ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ
لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ۗ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ٢٠

R.3

21. Vet att denna världens liv bara är en lek och ett tidsfördriv och en prydnad, och en källa till skryt bland er själva och till

اعْلَمُوا أَنَّهَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ
وَزِينَةٌ ۗ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي

rivalitet i att mångfaldiga era rikedomar och barn. *Detta liv är som regnet, växtligheten som frambringas därmed fröjdar jordbrukaren. Sedan torkar den till och du ser den bli gul, sedan blir den till brutna bitar av halm. Och i det tillkommande finns det ett svårt straff och även förlåtelse från Allah, och Hans välbehag. Och denna världens liv är ingenting annat än en tillfällig njutning av bedrägliga ting.*

الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ ۖ كَمَثَلِ غَيْثٍ
أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيْجُ
فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُوْنُ حُطَّامًا ۖ
وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۖ وَمَغْفِرَةٌ
مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ ۖ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا
إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُوْرِ ۗ ﴿٢١﴾

22. Tävla med varandra i att söka er Herres förlåtelse och om ett paradys, vars omfattning är som himlen och jorden, det har beretts för dem som tror på Allah och Hans sändebud. Det är Allahs nåd. Han skänker den till vem helst Han behagar, och Allah är Herren över oändlig nåd.

سَابِقُوْا اِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ
عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ۗ
اُعِدَّتْ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ ۗ
ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَن يَّشَآءُ ۗ
وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ۗ ﴿٢٢﴾

23. Ingen hemsökelse drabbar vare sig jorden eller era egna personer utan att den finns bevarat i en bok innan Vi låter den bli till, det är förvisso lätt för Allah,

مَا اَصَابَ مَن مِّنْ مُّصِيْبَةٍ فِى الْاَرْضِ
وَلَا فِى الْاَنْفُسِكُمْ اِلَّا فِى كِتٰبٍ مِّنْ قَبْلِ
اَنْ نَّبْرٰهَا ۗ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ۗ ﴿٢٣﴾

24. så att ni icke måtte sörja över vad som gått er förlorat eller jubla över det som Han har skänkt er. Och Allah älskar icke någon egenkär skrytare,

لِّكَيْلًا تَأْسُوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ
وَلَا تَفْرَحُوْا بِمَا اٰتٰكُمْ ۗ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ
كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ۗ ﴿٢٤﴾

25. sådana som är småsnåla och även uppmanar människor till

الَّذِيْنَ يَبْخُلُوْنَ وَيَأْمُرُوْنَ النَّاسَ

att vara snåla. Och för den som vänder ryggen till, är Allah Självtillräcklig, Värdig all lovprisning.

بِالْبُخْلِ ۖ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ
الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝٢٥

26. Vi sände sannerligen Våra sändebud med uppenbara tecken och sände ned boken och vågen med dem så att folk kan handla med rättvisa, och Vi skänkte järn i vilket det finns *material* för våldsam krigföring och *varjehanda* användningsområden för mänskligheten, och så att Allah kan urskilja dem som hjälper Honom och Hans sändebud fastän Han förblir osynlig. Allah är förvisso Stark, Mäktig.

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا
مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ
بِالْقِسْطِ ۗ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ
شَدِيدٌ وَمَنَافِعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ
مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ ۗ إِنَّ اللَّهَ
قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝٢٦

R.4

27. Och Vi sände sannerligen Noak och Abraham, och Vi placerade profetvärdigheten och boken bland deras avkomma. Så några av dem följde vägledningen, men många av dem var upproriska.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا
فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ
مُهْتَدٍ ۚ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ۝٢٧

28. Sedan lät Vi Våra sändebud följa i deras fotsår, och Vi lät Jesus, Marias son, följa *dem* och Vi gav honom Evangeliet. Och Vi lade tillgivenhet och barmhärtighet i deras hjärtan vilka följde honom. Men munkväsendet som de uppfann - Vi föreskrev det icke för dem - för att söka Allahs välbehag, men de efterlevde det icke i dess sanna anda. Ändå gav Vi de av dem som trodde deras *rättmätiga* belöning, men många av dem är upproriska.

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا
وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ
الْإِنْجِيلَ ۗ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ
اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً ۗ وَرَهْبَانِيَّةً ۙ
ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَا عَلَيْهَا إِلَّا
ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ
رِعَايَتِهَا ۗ فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ
أَجْرَهُمْ ۚ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ۝٢٨

29. Å, ni som tror! Frukta Allah och tro på Hans sändebud. Han kommer att ge er en dubbel del av Sin barmhärtighet och förse er med ett ljus i vilket ni kommer att vandra, och kommer att skänka er förlåtelse, Allah är verkligen Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig,

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا
بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ
وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٩﴾

30. så att bokens folk icke skall tro att de *troende* icke har någon kraft att uppnå något av Allahs nåd, fastän nåden *helt och hållet* ligger i Allahs händer. Han ger den till vem Han än behagar. Och Allah är den oändliga nådens Herre.

لَيْلًا يَعْلَمَ أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا يَاقِدِرُونَ
عَلَى شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ
بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ
عَزِيزٌ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٣٠﴾

Kapitel 58

AL-MUDJÁDALA

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller tjugotre verser.

Det huvudsakliga ämnet i kapitlet är en absurd arabisk sed som innebar att då män av upprördhet kallade sina hustrur för ”mor”, så ogiltigförklarade man därigenom sin relation med dem. Det förklaras tydligt att en moder enbart kan vara den som fött en. En botgörelse föreskrivs även för dylika fåfänga handlingar, och män uppmanas till att avstå från den typen av handling och återgå till sina hustrur.

I kapitel *al-ḥadíd* berättas det om järn som används då man skär isär eller kapar någonting. Detta är dess fysiska tillämpning. I det här kapitlet upprepas de likartade orden (يُحَادِدُونَ *juháduna*) och (حَادِدٌ *hádun*), vilket betyder att man river itu varandra i andligt hänseende. Det förklaras upprepade gånger att de som tillfogar den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, andlig smärta och försöker vålla splittring mellan hans anhängare, och som i detta syfte överlägger i hemlighet, lägger grunden för sin egen undergång genom sitt handlande. Det konstateras att de som sårar Allah och den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, med sina tillmälen kommer att misslyckas, och Allah har beslutat att Han och Hans sändebud förvisso skall segra.

رُكُوعَاتُهَا ٣

سُورَةُ الْمُجَادَلَةِ مَدَنِيَّةٌ ٥٨

آيَاتُهَا ٢٣

Sura AL-MUDJÁDALA
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

Del 28

2. Allah har sannerligen hört hennes tal som talar bevekande till dig beträffande sin make, och klagar till Allah. Och Allah har hört er två samtala ihop. Allah är sannerligen Allhörande, Allseende.

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا ۗ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ②

3. För dem bland er som åsidosätter sina hustrur genom att kalla dem mödrar, blir de icke till deras mödrar, deras mödrar är endast de som födde dem. De säger förvisso ord som är uppenbart onda och osanna, men Allah är förvisso den som Utplånar synder, Synnerligen Förlåtande.

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ ۗ إِنَّ أُمَّهَاتَهُمْ إِلَّا الْوَالِدَاتُ وَلَدْنَهُمْ ۗ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَحَفِيظٌ غَفُورٌ ③

4. *Beträffande* dem som åsidosätter sina hustrur genom att kalla dem mödrar, och sedan vill ta tillbaka vad de sagt, *är straffet för detta* att de måste fria en slav innan de rör varandra. Detta är det som ni är förmanade till. Och Allah är Vål Medveten om vad ni gör.

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۗ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ۗ ذِكْرُكُمْ تَوْعَظُونَ بِهِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ④

5. Men den som icke finner någon, han måste fasta under två på varandra följande månader innan de rör varandra. Och den som icke förmår göra detta, skall föda sextio fattiga personer.

فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ۗ فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاطْعَامَ سِتِّينَ مِسْكِينًا ۗ ذَلِكَ

Detta är så på det att ni måste tro på Allah och Hans sändebud. Och dessa är de gränser som föreskrivits av Allah, och för de icke troende finns det ett smärt-samt straff.

تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَتِلْكَ حُدُودُ
اللَّهِ ۖ وَاللَّكْفِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

6. De som sätter sig upp emot Allah och Hans sändebud kommer förvisso att bli förnedrade på samma sätt som de före dem också förnedrades, och Vi har redan sänt ned klara tecken. Och de icke troende kommer att få ett förödmjukande straff,

إِنَّ الَّذِينَ يَحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كَبِتُوا
كَمَا كَبِتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۖ وَاللَّكْفِرِينَ
عَذَابٌ مُهِينٌ ۝

7. på den dag då Allah kommer att uppressa dem allihop. Och Han kommer att upplysa dem om vad de gjorde. Allah har bevarat det medan de har glömt det. Och Allah är Vittne över alla ting.

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا
عَمِلُوا ۖ أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ ۖ وَاللَّهُ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

R.2

8. Ser du icke att Allah vet allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden? Det finns inget hemligt råd på tre, utan att Han är den fjärde, icke heller ett på fem utan att Han är den sjätte, eller på mindre än det, eller på mer, utan att Han är med dem var helst de än kan vara. Sedan på uppståndelsens dag kommer Han att upplysa dem om vad de gjorde. Allah har sannerligen full kännedom om alla ting.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا
فِي الْأَرْضِ ۖ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ
إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ
سَادِسُهُمْ وَلَا آدْنَىٰ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ
إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ آيِنٌ ۖ مَا كَانُوا ۖ
ثُمَّ يَنْبِئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۖ
إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

9. Har du icke sett dem som var förbjudna att hålla rådslag i avskildhet, sedan återgår de till det vilket de var förbjudna och överlägger i hemlighet om synd och överträdelse och olydnad mot sändebudet? Och när de kommer till dig hälsar de dig med en

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى
ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ
بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ
الرَّسُولِ ۖ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا

hälsning som Allah icke har hälsat dig med, men sinsemellan säger de: "Varför straffar Allah oss icke för vad vi säger?" Tillräckligt för dem är helvetet, i vilket de kommer att brinna, och en synnerligen ond bestämelseort är det!

10. Å, ni som tror! När ni överlägger tillsammans i avskildhet, överlägg icke *i avsikt att främja* synd och överträdelse och olydnad mot sändebudet, utan överlägg *i avsikt att främja* fromhet och rättfärdighet och frukta Allah som ni *alla* skall samlas till.

11. Att *hålla* hemliga rådslag *i onda* avsikter är bara från satan, så att han kan orsaka sorg för dem som tror, men det kan icke skada dem det allra minsta, utom med Allahs tillstånd. Och till Allah bör de troende sätta sin lit.

12. Å, ni som tror! När det sägs till er: "Gör plats" i *era* församlingar, gör då plats. Allah kommer att göra tillräcklig plats för er. Och när det sägs: "Stig upp", stig då upp. Allah kommer att resa upp dem *i rang* bland er som tror och dem som har givits kunskap. Och Allah är Vål Medveten om vad ni gör.

13. Å, ni som tror! När ni rådfrågar sändebudet privat, ge en allmosa före rådfrågningen. Det är bättre för er och renare. Men om ni icke finner något att ge, då är Allah Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

لَمْ يَحِيكَ بِهِ اللَّهُ ۗ وَيَقُولُونَ فِي ۖ
 أَنفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ ۗ
 حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ ۖ يَصْلَوْنَهَا ۖ فِئْسَ
 الْمَصِيرُ ۙ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا
 تَتَنَجَّوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ
 الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى ۗ
 وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۙ

إِنَّمَا التَّجْوِي مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ
 آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارٍّ لَهُمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ
 اللَّهِ ۗ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۙ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا
 فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ ۗ
 وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ
 الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ ۗ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
 دَرَجَاتٍ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۙ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ
 فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ ۗ
 ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرٌ ۗ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا
 فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۙ

14. Är ni rädda för att ge allmosor före er rådfrågning? Men om ni icke gör det, och måtte Allah vara barmhärtig mot er, *då skall det vara tillräckligt att ni förrättar bönen och betalar Zakát och åtlyder Allah och Hans sändebud.* Och Allah är Vål Medveten om vad ni gör.

ءَ أَشَقَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيَّ
نَجْوَابِكُمْ صَدَقْتِ ۖ فَادِّ لَمْ تَفْعَلُوا
وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَأْتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ
وَإِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

R.3

15. Ser du icke dem som gör sig till vän med ett folk på vilket Allah vredgas? De är varken av er eller av dem, och de svär medvetet falskt.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۖ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ ۗ
وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكُذِبِ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾

16. Allah har berett ett strängt straff för dem. Ont är sannerligen det som de brukade göra.

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ إِنَّهُمْ سَاءَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

17. De har gjort sina eder till ett skydd *för sina missgärningar*, och de försöker vända bort *människor* från Allahs väg, därför kommer det att finnas ett förnedrande straff för dem.

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ فَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٧﴾

18. Varken deras rikedom eller deras barn skall alls gagna dem mot Allah. De är invånare i elden i vilken de skall förbli.

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا
أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ أُولَئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٨﴾

19. Den dag då Allah kommer att resa upp dem alla kommer de att svära till Honom, på samma sätt som de svär till er, och de kommer att tro att de har något *att stå på*. Nu är det förvisso de som är lögnare.

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ
كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
عَلَىٰ شَيْءٍ ۖ إِلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٩﴾

20. Satan har fått makt över dem, och har förmått dem till att glömma att komma ihåg Allah. De är satans sällskap. Nu är det förvisso satans sällskap som är förlorare.

إِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَهُمْ ذِكْرَ
اللَّهِ ۗ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ ۗ أَلَا إِنَّ
حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٢٠﴾

21. De som motsätter sig Allah och Hans sändebud kommer förvisso att vara bland de uslaste.

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ﴿٢١﴾

22. Allah har föreskrivit: ”Jag kommer helt förvisst att ha övertaget, Jag och Mina sändebud.” Allah är i sanning Stark, Mäktig.

كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي ۗ إِنَّ اللَّهَ
قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٢﴾

23. Du kommer icke att finna att något folk som tror på Allah och den yttersta dagen älskar dem som motsätter sig Allah och Hans sändebud, även om det gäller deras fäder eller deras söner eller deras bröder eller deras släktingar. Det är dessa i vilkas hjärtan Allah har inpräntat *en sann* tro och vilka Han har styrkt med inspiration från Sig Själv. Och Han kommer att lämna dem tillträde till *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar. Däri kommer de att förbli. Allah är väl nöjd med dem och de är väl nöjda med Honom. De är Allahs sällskap. Lyssna å *ni människor!* Det är Allahs sällskap som är framgångsrikt.

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ
إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ۗ أُولَٰئِكَ كَتَبَ
فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ
مِّنْهُ ۗ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۗ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ
ۗ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٣﴾

Kapitel 59 AL-HÁSHR

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller tjugofem verser.

I det här kapitlet talas det om en uppståndelse (أَلْحَشْرُ *al-háshr*) i inledningen och om en annan enorm uppståndelse mot slutet. Den första kallas ”den första uppståndelsen” (أَوَّلُ الْحَشْرِ *áwwalul háshr*) och förklaras vara uppståndelsen då judarna bestraffades för de övergrepp som de begick. Var och en bestraffades i enlighet med sina gärningar. Vissa straffades med landsförvisning, andra bestraffades genom att de tvingades riva ner sina hem med sina egna händer. Några tilldelades även dödsstraff. Detta är alltså den första *Háshr* som beskriver bestraffningar.

Angående den uppståndelse som beskrivs i slutet av kapitlet förklaras att de som glömmet bort Allah och de inslag av gott och ont som finns inom var och en, drabbas slutligen av olika straff. Men det finns även de som kommer ihåg Allah i alla situationer och vakar över de handlingar som de sänder framför sig, och de ska få en enorm belöning.

Ämnet kring förhärligandet av Allah som beskrivs i de föregående kapitlen och i inledningen av detta kapitel, når sin kulmen i slutet av kapitlet. Dessa verser inleds med orden ”Han är Allah och det finns ingen värdig tillbedjan utom Honom” (vers 24). Där nämns vissa av Allahs upphöjda, vackra namn, och med orden ”Hans är de vackraste namnen” (vers 25) och det förklaras även att det inte bara gäller de givna namnen, utan alla vackra namn är Hans.

مَكْرَعَاهَا ٣

سُورَةُ الْحَشْرِ مَدَنِيَّةٌ ٥٩

أَيَّاهَا ٢٥

Sura AL-HÁSHR
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Allt det som finns i himlarna och allt det som finns på jorden lovprisar Allah, och Han är den Mäktige, den Vise.

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

3. Det är Han som slängde ut de icke troende av bokens folk från sina hem *vid tiden* för deras första landsflykt. Ni trodde icke att de skulle gå bort och de trodde att deras fästningar skulle skydda dem mot Allah. Men Allah kom över dem från ett håll de icke väntade sig det och satte skräck i deras hjärtan så att de med sina egna händer och *med* de troendes händer förstörde sina hus. Så lär er läxa, å ni som har ögon.

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ ۗ
مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا
أَنْهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ
فَأْتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا ۗ
وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ
بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ ۗ
فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ③

4. Och hade det icke varit så att Allah hade föreskrivit en landsflykt för dem skulle Han förvisso ha straffat dem på *annat sätt* i denna världen. Och i det tillkommande kommer de helt förvisso att få eldens straff.

وَلَوْ لَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ
لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا ۗ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ
عَذَابٌ النَّارِ ④

5. Det är för att de motarbetade Allah och Hans sändebud, och Allah är förvisso Sträng i att vedergälla för vem helst som motsätter sig Honom.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَنْ
يُشَاقِقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑤

6. Vilka palmträd ni än högg ned eller lämnade stående rotade, skedde det med Allahs tillåtelse och så att Han kan förödmjuka överträdarna.

مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِيْنَةٍ أَوْ نَرْتُمْوهَا
قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ
وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ ⑥

7. Och vad helst Allah har givit Sitt sändebud som krigsbyte från dem, drev ni varken på häst eller kamel för det, men Allah ger befogenhet till Sina sändebud över vem Han än behagar, och Allah har makt över alla ting.

وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا
أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ
وَلَكِنَّ اللَّهَ يَسْلُطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ⑦
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑧

8. Vad helst Allah har givit Sitt sändebud som krigsbyte från städernas folk är för Allah och för sändebudet och för de närmaste och de föräldralösa och de behövande och den vägfärdande, så att det icke enbart cirkulerar bland dem av er som är rika. Och tag emot vad helst sändebudet ger er, och avhåll er från vad helst han förbjuder er. Och frukta Allah, Allah är förvisso Sträng i att vedergälla.

مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ
فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ⑨ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ
دُولَةٌ بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ ⑩ وَمَا اتَّكُمُ
الرَّسُولُ فَخُذُوهُ ⑪ وَمَا نَهَكُمُ عَنْهُ
فَأَنْتَهُوا ⑫ وَاتَّقُوا اللَّهَ ⑬ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ⑭

9. Detta krigsbyte är för de fattiga flyktingar som drivits bort från sina hem och sina ägodelar medan de sökte Allahs nåd och Hans välbehag och för att hjälpa Allah och Hans sändebud. Det är dessa som är sanna *i sin tro*,

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا
مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا
مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ ⑮ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ⑯

10. Och de som hade upprättat sitt hem *i denna stad* och hade

وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ

antagit tron före dem, älskar dem som söker tillflykt hos dem, och finner i sina hjärtan icke något begär efter det som givits till dem (flyktingarna), utan ger företråde åt andra framför sig själva, även fast fattigdom kanske är deras egen lott. Vem som än är fri från sin egen själs lystnad, det är dessa som kommer att vara framgångsrika.

قَبْلَهُمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا
يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا
أُوتُوا وَيُؤْتِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ
بِهِمْ خَصَاصَةٌ ۗ وَمَنْ يُوَفِّ شَخَّ نَفْسِهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١١﴾

11. Och *krigsbytena* är också för de folk som kom efter dem. De sade: "Vår Herre, förlåt oss och våra bröder som kom före oss i tron och lämna icke någon hätskhet i våra hjärtan mot dem som tror! Vår Herre! Du är san- nerligen Tillgiven, Barmhärtig."

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِن بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا
اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا
بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا
لِّلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

R.2

12. Har du icke sett *hycklarna*? De säger till sina bröder som icke tror bland bokens folk: "Om ni blir utkörda skall vi verkligen gå ut med er och vi skall aldrig lyda någon emot er, och om ni bekämpas skall vi i sanning hjälpa er." Men Allah bär vittnesbörd om att de förvisso är lögnare.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ
لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن
أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِن أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ
مَعَكُمْ وَلَا نُنطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا ۗ
وَإِن قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَشْهَدُ
إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾

13. Om de drivs bort kommer de aldrig att gå bort med dem, och om de bekämpas kommer de aldrig att hjälpa dem. Och även om de hjälper dem, kommer de säkerligen att vända *sina* ryggar till och då kommer de *själva* icke bli hjälpta.

لَئِن أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ ۗ
وَلَئِن قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ ۗ وَلَئِن
نَّصَرُوهُمْ لَيُوَلِّنَنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا
يُنصُرُونَ ﴿١٤﴾

14. Förvisso hyser de större fruktan för er i sina hjärtan, än för Allah. Det är för att de är ett folk som *helt* saknar förnuft.

لَا تَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِّنَ
اللَّهِ ۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٤﴾

15. De kommer icke att strida mot er tillsammans utom i starkt befästa städer eller bakom murar. Deras stridande sinsemellan är allvarligt. Du tror dem vara förenade, men deras hjärtan är splittrade. Det är för att de är ett folk som inte förstår.

لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَىٰ
مُحَصَّنَاتٍ أَوْ مِن وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ
بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ ۚ تَحْسِبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ
شَتَّىٰ ۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٥﴾

16. Deras fall är likt fallet med dem, som en kort tid före dem, smakade de onda följderna av sina gärningar. Och för dem finns ett smärtsamt straff.

كَمَثَلِ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا
وَبَالَ أَمْرِهِمْ ۗ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٦﴾

17. Det är likt satan, när han säger till människan: ”förneka”, men när hon förnekar säger han: ”Jag har ingenting med dig att göra, jag fruktar Allah, världarnas Herre.”

كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ ۗ
فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ إِنِّي
أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾

18. Bådas slut är att de båda befinner sig i elden, förblivande i den. Sådan är syndarnas belöning.

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ
عِ ۚ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ وَذَٰلِكَ جَزَاؤُ الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾

R.3

19. Å, ni som tror! Frukta Allah och låt *varje* själ se efter vad den sänder i förväg till morgondagen. Och frukta Allah, Allah är i sanning Vål Medveten om vad ni gör.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَانظُرُوا
نَفْسَ مَا قَدَّمْتُمْ لِغَدٍ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ
إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

20. Och var icke lika dem som glömde Allah, så att Han lät dem glömma sig själva. Det är dessa som är överträdarna.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَهُمْ
أَنفُسَهُمْ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٢٠﴾

21. Eldens invånare och invånarna i *paradisets* trädgård är icke lika. Det är invånarna i *paradisets* trädgård som är de segerrika.

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ ط
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ٢١

22. Om Vi hade sänt ned denna Qur'an på ett berg skulle du säkerligen ha sett det ödmjukt och söndersprucket i fruktan för Allah. Och dessa är liknelser vilka Vi framställer för mänskligheten på det att den måtte tänka efter.

لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ط وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ٢٢

23. Han är Allah, det finns ingen värdig tillbedjan utom Honom, Kännaren av det osedda och det sedda. Han är den Nåderike, den Barmhärtige.

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ج عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ٢٣

24. Han är Allah, det finns ingen värdig tillbedjan utom Honom, Konungen, den Helige, Källan till fred, Givaren av trygghet, Beskyddaren, den Mäktige, Betsvingaren, den Upphöjde. Helig är Allah, *långt* högre än det vilket de förbinder *med Honom*.

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ج الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ط سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ٢٤

25. Han är Allah, Skaparen, Tillverkaren, Formgivaren. Hans är de vackraste namnen. Allt det som finns i himlarna och på jorden lovprisar Honom och Han är den Mäktige, den Vise.

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ط يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ج وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٢٥

Kapitel 60

AL-MUMTAHÍNA

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller fjorton verser.

I det föregående kapitlet talades det om judarnas räkenskap och uppståndelse (أَلْحَشْرُ *al-háshr*), och i det här kapitlet varnas muslimer för att ta sådana människor till vänner som motsätter sig Allah och sändebudet, eftersom det under den ytliga vänskapen ofta ryms hat i deras sinnen och det är säkert att de ständigt kommer att konspirera för att utplåna muslimerna.

Därefter nämns profeten Abraham, frid vare med honom, som ett föredöme. Hans vänskap var enbart till för Allahs skull och likaså hans fiendskap. Således förklaras det för människorna att deras släktingar, föräldrar och barn inte kommer att vara till någon nytta för dem. Deras relationer måste alltid grundas på relationen till Allah, och även avbrytas för Hans skull om nödvändigt. Men samtidigt påminns de troende om att de inte har rätt att tillfoga någon fiende skada som inte själv inlett aktiva fientliga handlingar mot dem. En hög nivå av rättvisa fordrar att de troende skall upprätthålla vänskapen så länge motparten är villig att göra det.

Eftersom kapitlet talar om den period där muslimer givits tillåtelse att, utöver striden mot judarna, även strida i självförsvar mot avgudarykare, så berättas det om olika frågor som uppstår kring dessa strider och vad som är rätt och fel. Till exempel skall man pröva de avgudadyrkande kvinnor som kommit till tro och migrerat till muslimerna. Om de verkligen har trott av egen vilja så får man absolut inte återförena dem med avgudadyrkarna, eftersom deras tidigare äktenskap inte längre är giltiga. Man skall i vilket fall som helst alltid ersätta

den summa som dessa kvinnors tidigare förmyndare spenderat på dem.

Mot slutet nämns den trohetsed som de troende kvinnor, som flytt från de icke troende människor och migrerat, bör avlägga och som även gäller för alla andra troende kvinnor när de önskar avlägga trohetseden.

Sura AL-MUMTAHĪNA
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Å, ni som tror! Tag icke Min fiende och er fiende till vän som ni erbjuder kärlek fastän de har förnekat den sanning som har kommit till er och har drivit ut sändebudet och er själva från era hem, enbart för att ni trodde på Allah, er Herre? Om ni går ut för att kämpa för Min sak och för att söka Mitt välbehag, tag dem icke till vänner sändande dem kärleksbudskap i hemlighet, fastän Jag vet bäst vad ni döljer och vad ni uppenbarar. Och vem helst av er som gör det har sannerligen irrat bort från den rätta vägen.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ ۗ إِنَّ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي ۗ تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ ۗ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ ۗ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ①

3. Enbart om de får övertaget över er kommer de att träda fram som öppna fiender för er, och kommer att sträcka ut sina händer och sina tungor mot er med en ond avsikt. Och de önskar intensivt att ni skall sluta tro.

إِنْ يَتَّقُواكُمْ يَكُونُوا أَعْدَاءً وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ②

4. Varken era släktskapsband eller era barn kommer alls att gagna er på uppståndelsens dag. Han kommer att besluta mellan er. Och Allah ser allt vad ni gör.

لَنْ نَنْفَعَكُمْ أَرْحَامَكُمْ وَلَا أَوْلَادَكُمْ ۗ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ③

5. Det finns sannerligen ett gott exempel för er i Abraham och dem med honom, när de sade till sitt folk: ”Vi har ingenting med er och med det ni dyrkar bredvid Allah att göra. Vi förnekar allt det ni tror på. Det har uppstått en uppenbar fiendskap och hat mellan oss och er för alltid, till dess att ni enbart tror på Allah”, utom för detta som Abraham sade till sin fader: ”Jag skall förvisso be om förlåtelse för dig, fastän jag icke har makt att göra något för dig mot Allah.” *De bad till Gud och sade*: ”Vår Herre, till Dig sätter vi vår lit och till Dig vänder vi oss i ånger och till Dig är det slutliga återvändandet,

قَدَكُنْتُمْ لَكُمْ أَسْوَأَ حَسَنَةً فِي إِبْرَاهِيمَ
وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا
بُرَاءٌ وَأَمْنُكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ كُفْرُنَا بِكُمْ وَبَدَائِبِنَا وَبَيْنَكُمْ
الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا
بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ
لَا اسْتَعْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ
مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا
وَإِلَيْكَ أُنَبِّئُكَ وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ⑤

6. vår Herre, gör oss icke till en prövning för dem som icke tror, och förlåt oss, vår Herre, ty Du allena är den Mäktige, den Vise.”

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا
وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ⑥

7. Det finns förvisso ett gott exempel i dem för er, för alla som hoppas på Allah och den yttersta dagen. Och vem som än vänder sig bort, är Allah i sanning Själv tillräcklig, Värdig all lovprisning.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أَسْوَأَ حَسَنَةً لِمَنْ
كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَنْ
يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ⑦

R.2

8. Det kan så vara att Allah kommer att skapa kärlek mellan er och dem mot vilka ni nu hyser fiendskap, och Allah är Mäktig och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ
عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ ⑧
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑧

9. Beträffande dem som icke har kämpat mot er på grund av *er* religion och som icke har drivit ut er ur era hem, förbjuder Allah er icke att vara vänliga mot dem och handla rättvist mot dem, Allah älskar förvisso dem som är rättvisa.

لَا يَنْهٰكُمْ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ لَمْ
يُقَاتِلُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ وَلَمْ يُخْرِجُوْكُمْ
مِّنْ دِيَارِكُمْ اَنْ تَبَرُّوْهُمْ وَتُقْسِطُوْا
اِيْهِمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ۙ ﴿٩﴾

10. Allah förbjuder er bara beträffande dem som har stridit mot er på grund av *er* religion och har drivit ut er ur era hem och som har hjälpt *andra* att driva ut er, att bli vän med dem, och vem som än blir vän med dem, det är de som är överträdare.

اِنَّمَا يَنْهٰكُمْ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ قَاتَلُوْكُمْ
فِي الدِّيْنِ وَاَخْرَجُوْكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ
وَزَهَرُوْا عَلٰى اِخْرَاجِكُمْ اَنْ
تَوَلَّوْهُمْ ۗ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ فَاُوْلٰئِكَ
هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۙ ﴿١٠﴾

11. Å, ni som tror! När troende kvinnor kommer till er som flyktingar, undersök deras fall. Allah känner bäst deras tro. Sedan om ni finner dem vara *sanna* troende, sänd dem icke tillbaka till de icke troende! Dessa kvinnor är icke tillåtna för dem, icke heller är de tillåtna för dessa kvinnor. Men ge *deras icke troende makar* vad de har givit ut för dem. Och det är ingen synd för er att äkta dem när ni har givit dem deras brudgåvor. Och håll icke fast vid era äktenskapliga band med icke troende kvinnor, men begär *tillbaka* det som ni har givit ut, och låt *de icke troende* begära det de har givit ut. Det är Allahs domslut. Han dömer mellan er. Och Allah är Allvetande, Vis.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنٰتُ
مُهٰجِرٰتٍ فَاَمْتَحِنُوْهُنَّ ۗ اللّٰهُ اَعْلَمُ
بِاِيْمَانِهِنَّ ۗ فَاِنْ عَلِمْتُمُوْهُنَّ مُؤْمِنٰتٍ
فَلَا تَرْجِعُوْهُنَّ اِلَى الْكُفٰرِ ۗ لَاهُنَّ حِلٌّ
لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّوْنَ لَهُنَّ ۗ وَاتَّوهُمُ
مَا اَنْفَقُوْا ۗ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اَنْ
تَنْكِحُوْهُنَّ اِذَا اتَّيْمَمْتُمُوْهُنَّ اَجُوْرَهُنَّ ۗ
وَلَا تُمْسِكُوْا بِعَصَمِ الْكُوفِرِ وَسْءَلُوْا
مَا اَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ اَنْفَقُوْا ذٰلِكُمْ
حِكْمُ اللّٰهِ ۗ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ

عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١١﴾

12. Och om någon av era hustrur lämnar er för de icke troende och ni hämnas, och får något krigsbyte från de icke troende, ge lika mycket till de troende, vars hustrur har rymt iväg som de hade givit ut till sina hustrur. Och frukta Allah, som ni tror på.

وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى
الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ فَانُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ
أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا^ط وَاتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ^{١٧}

13. Å, profet! När troende kvinnor kommer till dig och svär trohetseden i din närvaro att de icke skall sätta något vid Allahs sida, och att de icke skall stjäla, och icke begå otukt eller döda sina barn, eller framställa någon skandalös anklagelse som de själva avsiktligt har hittat på, eller vara olydiga mot dig i det som är tillbörligt, acceptera då deras trohetsed och be Allah förlåta dem. Allah är helt förvisst Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ
يُبَايِعَنَّكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا
وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ
أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ
بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ
فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ
اللَّهُ^ط إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ^{١٨}

14. Å, ni som tror! Tag icke ett folk som Allah vredgas på till vänner, de har sannerligen förtvivlat om det tillkommande just så som de icke troende har förtvivlat om dem som ligger i gravarna.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا
غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسُؤُوا مِنَ
الْآخِرَةِ كَمَا يَبْسُ الْكُفَّارُ مِنْ
عِبَادِ اللَّهِ أَصْحَابِ الْقُبُورِ^{١٩}

Kapitel 61

ASSÁFF

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller femton verser.

I slutet av det föregående kapitlet berättas det om den trohetsed som inte bara belyser de troende kvinnornas ansvar, utan även troende män uppmanas till att svära att de tar avstånd från de andliga brister som nämndes. Uppmaningen i kapitlets inledning gäller alltså bägge könen, och innebär att de inte ska uppträda skenheligt efter trohetseden och att det inte ska vara så att de förmanar andra, men själva inte handlar i enlighet med sin trohetsed. Det sägs till människorna att om de hängivet håller sig till trohetseden, så kommer Allah att förena deras hjärtan, så att de kan ställa sig så enade mot fienden som en vägg belagd med bly.

I det här kapitlet nämns även Jesu, frid vare med honom, profetia angående den Helige Profeten Muḥammad, Allahs välsignelser och frid vare med honom, i vilken han omnämns med sitt andra namn Aḥmad, vilket manifesterar den milda sidan av hans profetvärdighet. Angående Aḥmad framgår det i de följande verserna att en person skulle komma även under den senare tiden och han skulle manifestera den milda sidan av den Helige Profetens värdighet. Verserna beskriver det sätt på vilket denne utlovade person och hans anhängare skall komma att utföra sitt uppdrag med mildhet i islams tjänst, och detta pekar tydligt på att detta är en profetia angående framtiden.

I slutet av kapitlet talas om Jesus, frid vare med honom, och hans profetior, och det står att när han frågade: ”Vilka är mina medhjälpare i Allahs sak?” svarade lärjungarna: ”Vi är Allahs hjälpare”. När samma fråga upprepas senare, åligger det den

tidens muslimer, vilka hyser en sann tro på profetiorna, att samlas under den utlovade muslimske Messias fana och förkunna att de i varje fall kommer vara hans medhjälpare för att tjäna islam för Allas sak.

رُكُوعَاهَا ٢

سُورَةُ الصَّفِّ مَدَنِيَّةٌ ٦١

آيَاتُهَا ١٥

Sura ASSÁFF
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, Den Nåderike, Den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden lovprisar Allah, och Han är den Mäktige, den Vise.

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

3. Å, ni som tror! Varför säger ni det ni icke gör?

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَ تَقُوْلُوْنَ مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ③

4. Det är ytterst förhatligt i Allahs ögon att ni säger det ni icke gör.

كَبْرًا مَّقْتَدًا عِنْدَ اللَّهِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ④

5. Allah älskar i sanning dem som strider för Hans sak, ordnade i täta led som om de vore en stark konstruktion gjuten av smält bly.

اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِهِ صَفًّا كَاَنَّهُمْ بُيُوتٌ مَّرصُوعَةٌ ⑤

6. Och kom ihåg när Moses sade till sitt folk: "Å, mitt folk, varför sårar ni mig och ni vet att jag är Allahs sändebud till er?" Så när de avvek från den rätta vägen, lät Allah deras hjärtan avvika, ty Allah vägleder icke de upproriska människorna.

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اِقُومُوا لِمَ تُوذُوْنِيْ وَقَدْ تَعْلَمُوْنَ اِنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ ۗ فَلَمَّا زَاغُوْا اَزَاغَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ⑥

7. Och kom ihåg när Jesus, Marias son, sade: "Å, Israels barn, jag är förvisso Allahs sändebud till er, och jag uppfyller

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بِنِيَّ اِسْرَآءِيْلَ اِنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ

det som finns före mig i Toran och ger glada budskap om ett sändebud som skall komma efter mig, och hans namn kommer att vara Ahmad." Och när han kom till dem med klara bevis sade de: "Detta är en uppenbar förtrollning."

مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْ مِنَ التَّوْرَةِ
وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ
أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا
هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾

8. Men vem kan begå en större orätt än den som smider en lögn mot Allah när han inbjuds till islam? Allah vägleder icke det syndande folket.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨﴾

9. De försöker släcka ut Allahs ljus med sina munnars utblåsning men Allah kommer att fullkomna Sitt ljus, hur mycket de icke troende än må ogilla det.

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ
وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٩﴾

10. Det är Han Som har sänt Sitt sändebud med vägledningen och sanningens religion, så att Han kan låta den råda över religionens alla trossatser, hur mycket de som förbinder medhjälpare med Gud än må ogilla det.

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ
الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُشْرِكُونَ ﴿١٠﴾

R.2

11. Å, ni som tror! Skall Jag peka ut en uppgörelse för er som kommer att befria er från ett smärtsamt straff?

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى
تِجَارَةٍ تُنَجِّيْكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿١١﴾

12. Att ni tror på Allah och Hans sändebud och strävar för Allahs sak med er egendom och era liv. Det är bättre för er om ni bara visste.

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
ذِكْرُكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٢﴾

13. Han kommer att förlåta er era synder och lämna er tillträde till paradiset trädgårdar genomflutna av bäckar, och till evighetens trädgårdars rena och välbehagliga boningar. Det är den överlägsna triumfen,

يُغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنَ
طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾

14. och Han kommer att skänka er en annan ynnest som ni älskar: Hjälp från Allah och en nära förestående seger. Så ge glädjebudskap till de troende.

وَأُخْرَىٰ تَحِبُّونَهَا ۖ نُصِرَ مِنْ اللَّهِ وَفَتِحَ
قَرِيبٌ ۖ وَبَشِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

15. Å, ni som tror! Var hjälpare i Allahs sak, som Jesus, Marias son, sade till sina lärjungar: "Vilka är mina medhjälpare i Allahs sak?" Lärjungarna sade: "Vi är Allahs hjälpare." Så en grupp av Israels barn trodde, medan en grupp icke trodde. Sedan hjälpte Vi dem som trodde mot deras fiende, och de blev segerrika.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا
قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ
أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ ۚ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَنَّا طَائِفَةٌ مِّنْ
بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتِ طَائِفَةٌ ۚ
فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ
فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٥﴾

Kapitel 62 AL-DJUMU'Á

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller tolv verser.

Kapitlet omfattar alla profetior som nämnts i det föregående kapitlet, och ämnet kretsar kring olika betydelser av ordet ”att samla” (*جمع djama'á*). Det innebär att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, kommer att vara en anledning av att sammanföra de senare muslimerna med de tidigare, och även sammanföra sina majestätiska med sina milda egenskaper. Även veckodagen fredag, ”samlingsdagen” (*يَوْمُ الْجُمُعَةِ jaumul djumu'á*) nämns i det här kapitlet eftersom alla muslimer samlas för bön på den dagen.

I slutet uttalas en profetia angående den senare tidens muslimer. I den står att muslimerna kommer att överge den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, genom att ägna sig åt att tjäna pengar och bedriva handel. Vissa lärde menar att detta förekom redan under den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid och även att hans mest hängivna följeslagare, de som inte ens övergav honom i svåra striders hetta, brukade lämna honom och rusa mot de handelskaravaner som de hörde närma sig. Detta är bara ett förtal mot den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, följeslagare.

Förvisso syftar versen på den senare tidens muslimer som kommer att uppträda likgiltigt beträffande sin tro och inte vilja ha något med den Helige Profetens budskap att göra.

Sura AL-DJUMU'Á
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden lovprisar Allah, Konungen, den Helige, den Mäktige, den Vise.

يَسْبِحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ②

3. Det är Han Som bland de olärda, från deras egna led, har upprest ett sändebud som läser upp Hans tecken för dem och gör dem rena och lär dem boken och visheten fastän de dessförinnan svävade i en uppenbar villfarelse;

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ③

4. och andra av dem vilka ännu icke har förenat sig med dem. Han är den Mäktige, den Vise.

وَأَخْرَيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَدْحُقُوا فِي آبِعِهِمْ ④ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ④

5. Det är Allahs nåd, Han ger den till vem Han behagar, och Allah är den omätliga nådens Herre.

ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ⑤ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ⑤

6. De som anförtroddes Torans lag men icke utförde dess befallningar liknar en åsna som bär en last av böcker. Ond är det folkets like som förkastade Allahs tecken. Och Allah vägleder icke de syndande människorna.

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا ⑥ بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ⑥ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ⑥

7. Säg: ”Å, ni som är judar, om ni tror er vara Allahs vänner *till den grad* att alla andra folk utesluts, önska er då döden, om ni *verkli-*
gen är sannfärdiga.”

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ
أَنْتُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ
فَتَمَنُّوا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧﴾

8. Men de kommer aldrig att önska sig den, på grund av det som deras händer har sänt i förväg. Och Allah känner väl dem som gör fel.

وَلَا يَتَمَنَّوْنَ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
وَإِلَلَّهُ عَالِمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٨﴾

9. Säg: ”Döden från vilken ni flyr kommer förvisso att hinna ifatt er. Sedan kommer ni att vändas åter till Honom Som känner det osedda och det sedda och Han kommer att upplysa er om vad ni brukade göra.”

قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ
مُلْقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ
عِنْدَ رَبِّكُمُ وَالشَّهَادَةِ فَيُنبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩﴾

R.2

10. Å, ni som tror! När kallelsen till bön kommer på fredagen, skynda till ihågkommandet av Allah och lämna *all* handel. Det är bäst för er om ni bara visste.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ
مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ
وَذَرُوا الْبَيْعَ ۗ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿١٠﴾

11. Och när bönen är avslutad, sprid er då i landet och sök Allahs nåd, och kom ihåg Allah mycket, på det att ni måtte ha framgång.

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي
الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ
وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿١١﴾

12. Men när de ser några handelsvaror eller förströelser, ger de sig av till dem och lämnar dig stående. Säg: ”Det som är hos

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انْفَضُّوا إِلَيْهَا
وَتَرَكَوكَ قَائِمًا ۗ قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ

Allah är bättre än förströelser och handelsvaror och Allah är den Bäste av Försörjare.”

مِّنَ اللّٰهُ وَمِنَ التِّجَارَةِ ط وَاللّٰهُ خَيْرٌ

عِ الرِّزْقَيْنِ ١٧

Kapitel 63

AL-MUNÁFIQÚN

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller tolv verser.

Det inleds med berättelsen om de hycklare som svär på att Profeten är Allahs sändebud, och att Allah väl känner till att han är ett sändebud, men sedan vittnar Allah om att hycklarna ljuger. Detta kommer även att vara många muslimers tillstånd under de senare tidevarven. De kommer att svära sin tro på den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, anspråk, men Allah kommer att vittna om att deras påståenden enbart är prat och att dessa människor inte uppfyller de sanna kriterierna för sin tro.

I kapitlet berättas det om Abdullah bin Ubay bin Salul, som var ledare för hycklarna under den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid, och hur han fräckt smädade Profeten under hemresan från ett fältslag. Han framställde sig som den ädlaste bland invånarna i Medina, och påstod att Profeten var det motsatta, och svor på att han skulle fördriva Profeten från Medina. Allahs vilja lät det motsatta inträffa, och trots den makt som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, besatt, så visade han prov på en enastående förlåtelse och fördrev ändå inte denne hycklare. Istället bad han om hycklarens förlåtelse till dess att Allah Självpmanade honom att aldrig stå vid Abdullahs grav för att be om hans förlåtelse igen.

كروعاها ٢

سُورَةُ "الْمُنْفِقُونَ" مَدَنِيَّةٌ ٦٣

آياتها ١٢

Sura AL-MUNÁFIQÚN
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

2. När hycklarna kommer till dig säger de: ”Vi vittnar om att du är Allahs sändebud.” Och Allah vet att du sannerligen är Hans sändebud, men Allah vittnar även om att hycklarna förvisso är lögnare.

إِذَا جَاءَكَ الْمُنْفِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ
إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ
لَرَسُولُهُ ۗ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ
لَكَذِبُونَ ٢

3. De har gjort sina eder till en täckmantel, sålunda håller de människor borta från Allahs väg. Ont är förvisso det som de har gjort.

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنِ
سَبِيلِ اللَّهِ ۗ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ٣

4. Det är för att de först trodde, sedan förnekade *de*. Så ett sigill sattes för deras hjärtan och följaktligen förstår de icke.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ
عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ٤

5. Och när du ser dem, behagar deras gestalter dig, och om de talar lyssnar du till deras tal, fastän de är som om de vore uppstöttade träblock. De tror att varje hemsökelse skall drabba dem. De är fienden, så tag dig i akt för dem. Allahs förbannelse vare över dem! Hur bortvända är de icke!

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ
وَإِنْ يَسْمَعُوا قَوْلَكَ لَوْ أَنَّكَ تَأْتِيهِمْ
خَشْيَتُكَ مُسْتَدَّةً ۗ يُحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ
عَلَيْهِمْ ۗ هُمْ الْعَدُوُّ فَاحْذَرَهُمْ ۗ
قَاتِلْهُمْ اللَّهُ ۗ أَلِيٌّ يُوَفِّقُونَ ٥

6. Och när det sägs till dem: ”Kom, så att Allahs sändebud kan be om förlåtelse för er,” vänder de sina huvuden åt sidan och du ser dem hålla sig tillbaka medan de är uppblåsta av högmod.

وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّارُءٌ وَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ①

7. För dem spelar det ingen roll om du ber om förlåtelse för dem, eller icke ber om förlåtelse för dem. Allah kommer aldrig att förlåta dem. Allah vägleder icke de upproriska människorna.

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ ۗ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ②

8. Det är de som säger: ”Ge icke ut till dem som är med Allahs sändebud förrän de har skingrats och lämnat honom”, fast himlarnas och jordens skatter tillhör Allah, men hycklarna förstår icke.

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا ۗ وَاللَّهُ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ③

9. De säger: ”Om vi återvänder till Medina kommer den mest upphöjde förvisso att driva ut den mest föraktlige därifrån,” medan den *sanna* äran tillhör Allah och Hans sändebud och de troende, men hycklarna vet icke.

يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ ۗ وَاللَّهُ الْعَزِيزُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ④

R.2

10. Å, ni som tror! Låt icke era ägodelar och era barn distrahera er från att komma ihåg Allah. Och vem som än gör så, det är de som är förlorarna.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۗ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ⑤

11. Och ge ut av det som Vi har givit er innan döden kommer över någon av er och han säger: ”Min Herre! Om Du bara ville ge mig

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا

uppskov för ett litet tag, så att jag kunde ge allmosor och vara bland de rättfärdiga.”

أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ ۗ فَأَصَّدَقَ

وَأَكُنُّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١﴾

12. Och Allah kommer icke att ge en själ uppskov när dess fastställda tid har kommit, och Allah är Väl Medveten om vad ni gör.

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا ۗ

ۚ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾

Kapitel 64 AT-TAGHÁBUN

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller nitton verser.

På samma sätt som kapitel *al-djumu'a* inleds även det här kapitlet med orden ”Allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden lovprisar Allah.” Ämnet om lovprisandet av Allah behandlas, och det nämns att den allra främste i att lovprisa Allah är den Helige Profeten Muḥammad, Allahs välsignelser och frid vare med honom. Hur kan det då vara möjligt för den som smäddar den Helige Profeten, den store lovprisaren, att undgå Allahs vrede?

I kapitel *al-djumu'á* nämns fredagen, ”samlingsdagen” (*يَوْمَ الْجُمُعَةِ jaumul djumu'á*) och dess betydelse, och det berättades att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, skulle komma att vara en anledning till att sammanföra den senare tidens muslimer med de tidigare. Här förutspås att den senare tidens ”samlingsdag”, som nämns i kapitel *al-djumu'á*, skall vara ”urskiljningens dag” (*يَوْمُ التَّغَابُنِ jaumut taghábun*), då sann tro kommer att urskiljas från falsk tro.

Under denna epok, som kommer att vara en tidsålder då många ekonomiska uppoffringar görs för att stödja tron, förkunnas samtidigt ett glädjebudskap för dem som uppoffrar sig ekonomiskt, om att vadhelst de spenderar på Allahs väg kommer att godtas av Allah och återgäldas med ofantligt stora belöningar.

كروعاها ٢

سُورَةُ التَّغَابُنِ مَدَنِيَّةٌ ٦٤

آياتها ١٩

Sura AT-TAGHÁBUN
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden lovprisar Allah. Hans är konungadömet och Hans är lovprisningen och Han har makt över allting.

يَسْبُحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ٢
لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ②

3. Det är Han Som har skapat er, sedan blev några av er förnekare och några av er blev troende. Och Allah ser vad ni gör.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ ٣ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ③

4. Han skapade himlarna och jorden med sanning och Han formade er och gjorde er form skön, och till Honom är det *sista* återvändandet.

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ ٤
وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ ٥ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ④

5. Han vet allt som finns i himlarna och på jorden, och Han vet vad ni hemlighåller och vad ni yppar, och Allah känner till fulla *allt det* som är *gömt* i era hjärtan.

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ٦ وَاللَّهُ عَلِيمٌ ⑤
بِدَاتِ الصُّدُورِ ⑤

6. Har icke nyheten kommit till er om dem som förnekade förut? De smakade de onda konsekvenserna av sitt uppförande, och de fick ett smärtsamt straff.

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ ٧ فذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑥

7. Det var för att deras sändebud kom till dem med uppenbara tecken, men de sade: ”Skall människor vägleda oss?” Så de förnekade dem och vände sig bort, men Allah hade aldrig något behov *av dem*, och Allah är Självtillräcklig, Värdig all lovprisning.

ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا
فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ
غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٧﴾

8. De som förnekar tror att de icke kommer att resas upp. Säg: ”Jo, vid min Herre, ni skall förvisso resas upp, då skall ni i sanning bli underrättade om vad ni gjorde. Och det är lätt för Allah.”

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ
بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا
عَمَلْتُمْ ۗ وَذَلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٨﴾

9. Tro därför på Allah och Hans sändebud, och på det ljus vilket Vi har sänt ned. Och Allah är Vål Medveten om allt vad ni gör.

فَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي
أَنْزَلْنَا ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٩﴾

10. Den dagen när Han skall samla er på samlingsdagen, det kommer att bli dagen för ömsesidiga vinnare och förlorare. Och vilka som än tror på Allah och handlar rättfärdigt, från dem kommer Han att föra undan de onda *följderna av deras gärningar*, och Han kommer att lämna dem tillträde till *paradisets trädgårdar* genomflutna av bäckar, att förbli däri i evighet. Det är den överlägsna framgången.

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَٰلِكَ يَوْمُ
التَّعَابِنِ ۗ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ
صَالِحًا يُكْفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۗ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿١٠﴾

11. Men när *det gäller* de som icke tror och förkastar Våra tecken, skall dessa bli eldens invånare, i vilken de skall förbli, ett ont slutmål är det!

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ
وَاللَّهُ وَبُشَىٰ الْمَصِيرُ ﴿١١﴾

R.2

12. Ingen svårighet drabbar utom med Allahs tillstånd. Och Han leder hjärtat *rätt* för den som tror på Allah. Och Allah känner alla ting väl.

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ط
وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ ط
وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾

13. Och lyd Allah och lyd sändebudet. Men om ni vänder er bort, då är Vårt sändebud enbart ansvarigt för att tydligt förmedla *budskapet*.

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ جَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿١٣﴾

14. Allah! Det finns ingen Gud utom Han, så låt de troende sätta sin lit till Allah.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ط وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٤﴾

15. Å, ni som tror! Bland era hustrur och era barn finns det *några som verkligen är* era fiender, så tag er i akt för dem. Och om ni har overseende och förlåter och ursäktar, då är Allah förvisso Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ جَ وَإِنْ تَعَفَوْا وَتَصَفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٥﴾

16. Era ägodelar och era barn är en prövning, men hos Allah finns en ofantlig belöning.

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ط وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾

17. Så frukta Allah så gott ni kan, och lyssna och lyd och ge ut för *Hans sak*, det kommer att vara bra för er själva. Och vem helst som räddas från sin egen girighet, det är de som skall ha framgång.

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَاطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ ط وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٧﴾

18. Om ni ger Allah ett uppriktigt lån, kommer Han att mångfaldiga det för er och förlåta er, och Allah är Synnerligen Uppskattande, Fördragsam,

إِنْ تَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْهُ
لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ
حَلِيمٌ ١٨

19. Kännaren av det osedda och det sedda, den Mäktige, den Vise.

عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ١٩

Kapitel 65

AT-TALÁQ

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller tretton verser.

Kapitlet heter ”skilsmässan” (الطَّلَاق *at-taláq*) och handlar från början till slut om olika frågor kring en skilsmässa.

Det centrala sammanhanget mellan detta och föregående kapitel är att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, har framställts som ett ljus, som för mänskligheten ut ur mörker och in i ljuset. Det är samma ljus som på senare tid återigen kommer att leda hans folk ut ur de världsliga mörker som de kommer att befinna sig i. När det gäller färden från mörker till ljus, så är ämnet kring resan från ett syndfullt leverne till ett rättfärdigt leverne av stor betydelse. Ljuset kommer alltså att leda människor både ur ett dogmatiskt mörker och även ett moraliskt mörker. Det konstateras alltså beträffande den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att han är ett förkroppsligat ihågkommande av Allah (ذِكْرٌ *dhikr*) och det är genom att komma ihåg Allah som man erhåller detta ljus. Det var genom den egenskapen som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, fick den enastående position som gjorde honom till ett ljus, och så att han på så vis kunde leda sina sanna anhängare ur mörker och in i ljuset.

I kapitlet finns det en vers som avslöjar hemligheterna med himmel och jord på ett makalöst sätt. På samma sätt som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, själv lett sitt folk ur mörkret, så uppenbarades den skrift för honom som avslöjar hemligheterna bakom universums mörker. Upprepade gånger beskrivs sju himlar i den Ädla Qur’anen, och

man får förklaringen att det även skapats sju jordklot. Allah känner bäst till hur invånarna på dessa klot mottagit uppenbarelser och hur de räddats ur sina respektive mörker. I nuläget har astronomer inte ens skrapat på ytan av detta ämne, men på samma sätt som det upprepade gånger tidigare bevisats så är Qur'anens kunskaper oändliga, som en rinnande flod, och framtida vetenskapsmän kommer säkerligen att, till en viss grad, få kännedom om dessa kunskaper.

Sura AT-TALÁQ
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Å, profet! När ni skiljer er ifrån kvinnor, skilj er från dem under den föreskrivna tiden, och beräkna tiden och frukta Allah, er Herre. Kör icke ut dem ur deras hus, icke heller skall de själva lämna dem, såvida de icke begär en uppenbar otillbörlighet. Dessa är de gränser som fastställts av Allah, och vem helst som överskrider Allahs gränser gör sannerligen sin egen själ orätt. Du vet icke, det kan så vara att Allah kommer att låta något nytt hända därefter.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ
فَطَلَقْتُمُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ
وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ
بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ
بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ ۗ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
ۗ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ
نَفْسَهُ ۗ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ
بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ②

3. Sedan, när de just skall till att nå gränsen för sin fastställda tid, behåll dem med vänlighet eller skilj er från dem med vänlighet, och kalla två rättvisa personer bland er till vittne, och bär ett sant vittnesbörd för Allah. Sålunda förmanas den som tror på Allah och den yttersta dagen. Och för den som fruktar Allah, kommer Allah att öppna en utväg,

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
وَآشْهَدُوا ذَوَىٰ عَدْلٍ مِّنْكُمْ وَأَقِيمُوا
الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ۗ ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ وَمَنْ يَتَّقِ
اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ③

4. och förse honom därifrån han icke väntar sig det. Och för den som sätter sin lit till Allah, är Han tillräcklig. Allah kommer helt

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۗ وَمَنْ
يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ

förvisst att fullfölja Sin avsikt. Allah har ett fastställt mått för allt.

بَايَعُ أَمْرِهِ ۖ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ
قَدْرًا ۝

5. Och om ni svävar i tvivel *beträffande* sådana av era kvinnor som har misströstat om sina månatliga regleringar, *vet då att* den föreskrivna tiden för dem är tre månader och det samma för sådana som *ännu* icke har fått sina månatliga regleringar. Och *beträffande de* havande skall deras period vara till dess att de har befriats från sin börda. Och för vem helst som fruktar Allah, kommer Han att underlätta hans ärende.

وَالَّذِي يَسْتَنُّ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ
إِنْ أَرْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّذِي
لَمْ يَحِضْ ۖ وَأُولَاتِ الْأَحْمَالِ
أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۖ وَمَنْ
يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۝

6. Detta är Allahs befallning som Han har sänt ned till er. Och för den som fruktar Allah, kommer Han att röja undan de onda *följderna* av hans gärningar och kommer att utöka belöningen till honom.

ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ ۖ وَمَنْ يَتَّقِ
اللَّهَ يَكْفُرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ
أَجْرًا ۝

7. Hys dem i de hus i vilka ni bor *under den föreskrivna tiden*, på det bästa sätt ni förmår, och plåga dem icke så att ni skapar svårigheter för dem. Och om de är havande, försörj dem till dess att de befriats från sin börda. Och om de ger *barnet* di för er, ge dem deras vederbörliga gottgörelse, och fastställ era angelägenheter i samråd med varandra med rättvisa, men om ni stöter på svårigheter *beträffande varandra*, låt då en annan *kvinna* amma *barnet* för honom (fadern).

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ
وُجْدِكُمْ وَلَا تَضَارُّوهُنَّ بِنُصِيْفِهِمَا
عَلَيْهِنَّ ۖ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتِ حَمَلٍ
فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ
فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ ۚ
وَأْتَمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ ۚ وَإِنْ
تَعَاَسَرْتُمْ فَسَرِّضْ لَهُ الْآخَرَىٰ ۖ

8. Låt den som har ett överflöd av tillgångar ge ut av sitt överflöd.

لِيَنْفِقَ ذُوسَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ ۖ وَمَنْ قَدِرَ

Och låt den vars medel till uppehälle är små ge ut av vad Allah har givit honom. Allah betungar icke någon själ utöver det Han har skänkt den. Snart kommer Allah att ge lättnad efter svårigheterna.

عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ طَلَا
يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ
عِ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ٨

R.2

9. Hur många stad gjorde *icke* uppror mot sin Herres befallning och Hans sändebud, och Vi kallade den till allvarlig räkenskap och straffade den med ett hårt straff!

وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا
وَرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا
وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُنكَرًا ٩

10. Så den smakade de onda följderna av sitt uppförande, och slutet på dess fall blev förintelse.

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ
أَمْرِهَا خُسْرًا ١٠

11. Allah har berett ett svårt straff för dem, så frukta Allah, å, ni människor med förstånd och som har trott. Allah har sannerligen sänt ned en påminnelse till er,

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ
يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا
قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ١١

12. ett sändebud som läser upp Allahs klara tecken för er, på det att han måtte föra dem som tror och gör goda gärningar ut ur varje *slag av* mörker och in i ljuset. Och den som tror på Allah och gör rättfärdiga gärningar kommer Han att låta träda in i paradiset trädgårdar genomflutna av bäckar, för att förbli däri för evigt. Allah har sannerligen gjort utmärkta förberedelser för honom.

رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ
لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ
بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
أَبَدًا ط قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ١٢

13. Allah är Den Som skapade sju himlar och lika många *jordklot*. Den gudomliga befallningen kommer ned mitt ibland dem så att ni kan veta att Allah har makt över alla ting, och att Allah omfattar alla ting i *Sin* kunskap.

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ
 الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ ۖ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ
 لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 ۚ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۝

Kapitel 66

AT-TAHRÍM

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*mádina*) och innehåller tretton verser.

I det föregående kapitlet berättas om universums storslagna hemligheter vilka avslöjades för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och här talas det dessutom om vissa mindre hemligheter. Allah, Kännaren av det fördolda (عِلْمُ الْغَيْبِ *álimul-gháib*) avslöjade alltså hemligheter av olika storlek för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom. Relationen mellan detta och det föregående kapitlet kan alltså förklaras genom versen: ” Vilken slags bok är detta! Den utelämnar ingenting, litet eller stort, utan har bevarat det.” (18:50).

I kapitlet beskrivs den sanna botgörelsen, och Profetens anhängare får veta att då de ångrar sig med ett sant hjärta så kan Allah förlåta deras synder, stora som små. Kännetecknet för denna botgörelse är att bättringen hos dem inleds och att de dag för dag skall känna en kraft som håller dem borta från synd, och Allah kommer att avlägsna alla deras brister från dem. Perioden för avlägsnandet av deras brister kommer att ske genom det ljus som de tilldelas, på samma sätt som den som färdas i ljus kan urskilja farorna på sin väg. Att ljuset kommer att löpa framför dem (vers 9) innebär att Allah kommer att leda dem till den rätta vägen. Med orden ”vid deras vänsterhänder” (vers 9) åsyftas troligtvis människor som begått synder och som i den Ädla Qur’anen kallas den vänstra handens människor, och de kommer inte att tilldelas det ljuset. Endast de som ständigt ger godheten företräde framför synden kommer att få ta del av det ljuset, och de får alltså ta del av ett ljus som stadigt

leder dem på godhetens vägar.

I slutet av kapitlet återges ett exempel med två olycksaliga kvinnor som varit ohederliga, men som hörde till profeternas hushåll. I motsats till dem nämns även två mycket fromma kvinnor. Den ena av dem var hustru till Farao, en av Allahs mycket grymma och tyranniska fiender. Men trots detta bevarade hon sin tro. Den andra var Maria, frid vare med henne, som av Allah skänktes den mirakulösa sonen Jesus, frid vare med honom, vilket inte skedde på grund av hennes egen önskan.

I den sista versen berättas det att även en sann och rättfärdig individ av den Helige Profetens, Allahs frid och välsignelser vare med honom, folk kommer att få denna mirakulösa behandling, att trots att han inte själv kommer att önska sig någon upphöjd ställning, så kommer Allah att ingjuta Sin ande (رُوح *rúh*) i honom och gör honom i andligt hänseende därigenom till en annan person som till sitt sinnelag kommer att likna Jesus, frid vare med honom. Detta nämns med orden: ”så Vi andades in Vår ande i honom (مِنْ رُوحِنَا *min rúhina*) (vers 13) vilket här innebär att Allah kommer att andas in Sin ande i denne tillgivne tjänare.

رُكُوعَاهَا ٢

سُورَةُ التَّحْرِيمِ مَدَنِيَّةٌ ٦٦

آيَاتُهَا ١٣

Sura ATTAHRĪM
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Å, Profet: Varför förbjuder du dig det som Allah har gjort tillåtet för dig för att söka dina hustrurs välbehag? Och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ ۚ
تَبَتَّغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ ۗ وَاللَّهُ
عَفُورٌ رَّحِيمٌ ②

3. Allah har sannerligen ålagt er att lösa era eder *beträffande de förut nämnda*, och Allah är er Beskyddare, och Han är Allvetande, Vis.

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ ۚ
وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ ۗ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ③

4. Och när Profeten anförtrorde en sak åt en av sina hustrur och hon sedan avslöjade det, och Allah upplyste honom om det, tillkännagav han en del av det för henne och undvek att nämna en annan del av det. Och när han upplyste henne om det sade hon: ”Vem har talat om det för dig?” Han sade: Gud, Den Allvetande, Allt Medvetne, har upplyst mig.

وَإِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ
حَدِيثًا ۚ فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ
عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ ۚ وَأَعْرَضَ عَنْ
بَعْضٍ ۚ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ
هَذَا ۗ قَالَ نَبَّأَنِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ④

5. Om nu ni två ångerfulla vänner er till Allah, och era hjärtan redan är böjda för det, vore det bättre för er. Men om ni backar upp varandra mot honom (Profeten), är Allah hans Hjälpare, och så är Gabriel, och de rättfärdiga bland de troende, och dessutom är alla änglarna också hans hjälpare.

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا ۚ
وَإِنْ تَظْهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ
وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَالْمَلَائِكَةُ
بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ⑤

6. Det kan så vara att om han skiljer sig från er kommer kanske hans Herre, att istället ge honom bättre hustrur än ni är, undergivna, troende, lydiga, alltid vändande sig till Gud, tillgivna i dyrkan, lagda för fasta, *både* änkor och jungfrur.

عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ
أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ
قَاتِتَاتٍ تَتَّبِعُنَّ عِبَادِي سَوَّيَاتٍ تَنْبِئُ
وَأَبْكَارًا ⑥

7. Å, ni som tror! Rädda er själva och era familjer från en eld vars bränsle är människor och stenar över vilken änglar är förordnade, hårda och stränga, vilka icke är olydiga mot Allah i det Han befäller dem, utan gör som de är befallda.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ
وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ
وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ
لَّا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ
مَا يُؤْمَرُونَ ⑦

8. Å, ni som icke tror! Kom icke med några ursäkter denna dag. Ni vedergälls för det ni gjorde.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ
إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ⑧

R.2

9. Å, ni som tror! Vänd er till Allah i uppriktig ånger. Det kan så vara att er Herre kommer att föra undan de onda *följderna* av era handlingar och lämna er tillträde till *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar, på den dagen när Allah icke kommer att förnedra Profeten eller de som har trott med honom. Deras ljus kommer att löpa framför dem och vid deras högerhänder. De kommer att säga: "Vår Herre, fullkomna vårt ljus för oss och förlåt oss. Du har förvisso makt över alla ting.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً
نَّصُوحًا ⑨ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ⑩ لَّا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ ⑪ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا
آتِنَا نُورَنَا وَاجْعَلْ لَنَا نَارًا ⑫ إِنَّكَ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑬

10. Å, Profet! Sträva hårt mot de icke troende och hycklarna, och var hård mot dem. Deras vistelseort är helvetet, och ett ont slutmål är det!

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَاعْلُظْ عَلَيْهِمْ ۗ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۗ
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝١٠

11. För dem som icke tror visar Allah fram Noaks hustru och Lots hustru som exempel. De var underordnade två av Våra rättfärdiga tjänare men handlade förrädiskt mot dem. Så de hjälpte dem icke mot Allah, och det sades till dem: ”Träd ni båda in i elden tillsammans med dem som träder in i den.”

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ
نُوحَ وَامْرَأَتَ لُوطٍ ۗ كَانَتَا تَحْتَ
عَبْدَيْنِ مِنْ عَبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَاْنَتْهُمَا
فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ
ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ۝١١

12. För dem som tror visar Allah fram Faraos hustru som exempel när hon sade: ”Min Herre, bygg mig ett hus hos Dig i paradiset trädgård; och befria mig från Faraos och hans gärningar, och befria mig från de syndande människorna.

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ
فِرْعَوْنَ ۗ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ
بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ
وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝١٢

13. Och som exempel, Maria, Imrans dotter, som vaktade på sin dygd, så Vi andades in Vår ande i honom (Jesus) och i sin person uppfyllde hon sin Herres ord och Hans böcker och hon var en av de lydiga.

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَتَتْ
فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا
وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ لَهَا
عِزٌّ مِنَ الْقَتِينِ ۝١٣

Kapitel 67

AL-MÚLK

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller trettioen verser.

Kapitlet inleds med orden ”Välsignad är Han i vars hand konungariket ligger.” Det innebär att Allah är Konungen över allt, och har makt att göra som Han önskar. Det häpnadsväckande ämne som togs upp i det föregående kapitlet verkar referera till detta. Ämnet som behandlas därefter är livet efter döden, och Allah förklarar att på samma sätt som Han har makt att återuppliva fysiskt döda, är Han även förmögen att återuppliva de andligt döda. I detta finns ett stort glädjebudskap för alla muslimer.

Därefter står det att man ska begrunda hela skapelsen och se att den vittnar om en enda Skapare, och att det inte går att finna någon defekt i den. Om detta universum uppstod spontant så skulle man kunna finna defekter. Om någon uppdiaktad skapare vid sidan av Allah varit upphovet, så skulle de naturlagar som denne skapat onekligen ha kolliderat med naturlagarna fastställda av Allah. Hela mänskligheten inbjuds således till att fundera över universums hemligheter, och återigen fundera och begrunda, och sedan kommer deras blickar att utmattade och ångestfyllda återvända till dem utan att de kunnat se några brister i skapelsen.

I kapitlet berättas det även om sådana andliga fåglar, som har äran att sväva i himlens vida sfär. På samma sätt som Allah givit vanliga fåglar förmågan att flyga och sväva mellan himmel och jord, så ger Han denna kraft även till de troende. Till skillnad från det har de krälände djuren inte fått förmågan att nå dessa höjder, varken i fysisk eller andlig mening.

I den sista versen av kapitlet konstateras att det vatten som är upphov till allt liv faller ned från himlen och ständigt gynnar människorna. Men har människorna någonsin funderat över hur de skulle kunna finna friskt vatten om det efter flera år av torka hade försvunnit ned i jorden? På samma sätt som med fysiskt vatten kan människan alltså enbart ta del av det andliga vattnet genom Allahs särskilda nåd.

رُكُوعَاهَا ٢

سُورَةُ الْمُلْكِ مَكِّيَّةٌ ٦٧

آيَاتُهَا ٣١

Sura AL-MŪLK
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

DEL 29

2. Välsignad är Han i Vars hand konungariket ligger, och Han har makt över alla ting,

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ②

3. Han Som har skapat död och liv så att Han kan pröva er, vilka av er som är bäst i gärningar; och Han är den Mäktige, den Mest Förlåtande,

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ③ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ④

4. Som har skapat sju himlar i samklang. Du kan icke se någon brist på överensstämmelse i Guds, den Nåderike, skapelse. Se då igen. Ser du någon skavank?

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ⑤ مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفْوُتٍ ⑥ فَارْجِعِ الْبَصَرَ ⑦ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ⑧

5. Ja, se igen och åter igen, din syn kommer bara att återvända till dig förvirrad och utmattad.

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ⑨

6. Och Vi har i sanning smyckat den lägsta himlen med lyktor, och Vi har gjort dem för att köra bort sataner med, och Vi har berett den brännande eldens straff för dem.

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيْطَانِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ⑩

7. Och för dem som icke tror på sin Herre finns helvetets straff och en ond tillflykt är det.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ ⑪ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ⑫

8. När de har kastats dit in kommer de att höra det ryta när det kokar upp.

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَيْقًا وَهِيَ تَفُورٌ ⑧

9. Det vill nästan brista av ilska. När helst en hop har kastats in i det kommer dess väktare att fråga dem: ”Kom ingen varnare till er?”

تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ ۗ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ⑨

10. De kommer att säga: ”Jo en varnare kom sannerligen till oss, men vi behandlade *honom* som en lögnare och vi sade: ’Allah har icke uppenbarat någonting, ni svävar bara i en uppenbar villfarelse.’”

قَالُوا بَلَىٰ قَد جَاءَنَا نَذِيرٌ ۖ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ⑩

11. Och de kommer att säga: ”Om vi bara hade lyssnat eller haft vett, skulle vi icke ha varit bland den brännande eldens invånare.”

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ⑪

12. Sålunda kommer de att bekänna sina synder; men förbannelse råder för eldens invånare.

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ ۖ فَسُحِقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ⑫

13. För dem som fruktar sin Herre medan Han är dold *för dem* finns sannerligen förlåtelse och en stor belöning.

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ⑬

14. Och vare sig ni döljer det ni säger eller säger det öppet, känner Han till fullo det som finns i era hjärtan.

وَأَسْرُوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑭

15. Vet icke Han, Som har skapat *er, om det?* Han är den Insiktsfulle, den Allt Medvetne.

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ ۗ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ⑮

R.2

16. Det är Han Som har gjort jorden jämn och mjuk för er, så vandra från dess sidor och ät av Hans försörjning. Och uppståndelsen kommer att bli till Honom.

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا
فَامشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ ۗ
وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ۝١٦

17. Känner ni er säkra för Honom Som är i himlen, så att Han icke kommer att låta jorden sjunka med er? Se då! Den börjar skaka.

أَمْ أَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يُخْسِفَ بِكُمْ
الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ۗ ۝١٧

18. Känner ni er säkra för Honom Som är i himlen, att Han icke sänder en hård sandstorm mot er? Då kommer ni att veta hur fruktansvärd Min varning var!

أَمْ أَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۗ فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ
نَذِيرِ ۝١٨

19. Och de som var före dem behandlade sannerligen också Mina sändebud, som lögnare, hur svårt blev då icke Mitt straff!

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ
كَانَ نَكِيرِ ۝١٩

20. Har de icke sett fåglarna över sig breda ut sina vingar utan att röra dem och sedan dra in dem för att slå ned på bytet? Ingen håller dem tillbaka utom Gud, den Nåderike. Han ser sannerligen alla ting.

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفْتٍ
وَأَقْبِصْنَ ۗ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا
الرَّحْمَنُ ۗ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ۝٢٠

21. Eller vem är han som kan vara en armé för er till hjälp mot Gud, den Nåderike? De icke troende befinner sig bara i ett självbedrägeri.

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُمْ
مِّن دُونِ الرَّحْمَنِ ۗ إِنَّ الْكُفْرَ وَنَ الْإِلَ
فِي عُرُورٍ ۝٢١

22. Eller vem är den som skulle förse er om Han skulle hålla undan Sitt underhåll? Nej, men de framhårdar envetet i upprosriskhet och motvilja.

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ
رِزْقَهُ ۗ بَلْ لَّجَّوْا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ۝٢٢

23. Vad! är den som går med sitt ansikte vänt mot jorden bättre vägledd, eller den som går upp-rätt på den rätta vägen?

أَفَمَنْ يَمْشِي مُكَبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ
أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٣﴾

24. Säg: ”Det är Han Som lät er bli till och gjorde öron och ögon och hjärta åt er; *men* endast liten tack ger ni.”

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ
السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلًا مَّا
تَشْكُرُونَ ﴿٢٤﴾

25. Säg: ”Det är Han Som mång-faldigade er på jorden och till Honom kommer ni att samlas.”

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٢٥﴾

26. Och de säger: ”När kommer detta löfte att verkställas om ni verkligen är sannfärdiga?”

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٢٦﴾

27. Säg: ”Kunskapen om det finns hos Allah, och jag är enbart en varnare.”

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ ۗ وَإِنَّمَا أَنَا
نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٧﴾

28. Men när de ser det nära, kommer deras ansikten vilka icke trodde, att vara slagna av grämel-se och det kommer att sägas: ”Detta är vad ni brukade be om.”

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ
تَدَّعُونَ ﴿٢٨﴾

29. Säg: ”Tala om för mig, om Allah skulle förinta mig och dem som är med mig, eller ha förbar-mande med oss, vem skulle då skydda de icke troende från en smärtsam hemsökelse?”

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ
أَوْ رَحِمَنَا ۗ فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ
عَذَابِ إِلِيمٍ ﴿٢٩﴾

30. Säg: ”Han är Gud, den Nåde-rike, på Honom har vi trott och till Honom har vi satt vår lit. Och snart kommer ni att få veta vem som svävar i en uppenbar vill-farelse.”

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أُمَّتَابِهِ ۗ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا
فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

31. Säg: ”Tala om för mig, om allt ert vatten sjunker ned i en djup klyfta, vem skulle då ge er rent rinnande vatten?”

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا
فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَّعِينٍ ﴿٣١﴾

Kapitel 68 AL-QALÁMM

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den inledande perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller femtiotre verser.

Detta är det sista kapitel som inleds med en förkortning. Det inleds med förkortningen (نُ *nún*), vilket bland annat innebär bläck och alla de som skrivit med en penna har varit beroende av det. Alla perioder av mänsklig framgång inleds med pennans makt. Om man utesluter skrivkonsten från människans utveckling så kommer hon att återgå till ett tillstånd av okunnighet, och kommer aldrig att kunna uppnå några vetenskapliga framgångar.

Med (نُ *nún*) åsyftas även Guds profet Dhun Nún (ذُو النَّوْنِ *dh-unnún*), alltså Jona, frid vare med honom, som omnämns i det här kapitlet. Det berättas om en händelse när hans hjärta var tungt på grund av att det straff, som Allah lovat hans folk, inte kom. Han lämnade då sin hemort med föresatsen att aldrig visa sig i den staden igen. Då gav Allah profeten Jona, frid vare med honom, lärdomen att Han ibland avstår från att verkställa vissa avskräckande straff på grund av syndarnas ånger och vädjan om förlåtelse. Jona fick då lära sig bönen: ”Det finns ingen Gud utom Du, Helig är Du. Jag har sannerligen varit en av syndarna.” (21:88).

I kapitlet förekommer bokstaven ”Nún” upprepade gånger, vilket är i överensstämmelse med alla de ämnen i det, och det sker varje gång i harmoni med kapitlets sammanhang.

رُكُوعَاهَا ٢

سُورَةُ الْقَلَمِ مَكِّيَّةٌ ٦٨

آيَاتُهَا ٥٣

Sura AL-QALÁMM
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Vid bläckhornet och pennan och *vid* det som de skriver,

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ②

3. du är, genom Allahs nåd, icke en galning.

مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ③

4. Och för dig det finns helt förvisso en belöning som aldrig tar slut.

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ④

5. Och du äger sannerligen höga moraliska egenskaper.

وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ⑤

6. Och snart skall du få se och de skall också få se,

فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ⑥

7. vilka det är av er som är *drabbade* av vansinne.

بِأَيْكُمْ الْمَفْتُونُ ⑦

8. Din Herre känner förvisso bäst dem som irrar bort från Hans väg och Han känner bäst dem som följer vägledning.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ⑧

9. Så foga dig icke efter deras önskningsar som förkastar *sanningen*.

فَلَا تَطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ⑨

10. De önskar att du skall vara kompromissande så att de *också* kan vara kompromissande.

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ⑩

11. Bifall icke någon ond svärjare,

وَلَا تَطِعْ كُلَّ خَلَّافٍ مَّهِينٍ ⑪

12. baktalare, en som går omkring och förtalar,

هَمَّازٍ مَّشَاءٍ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ ⑫

13. förbjudare av det goda, överträdare, syndig,

مِّنَّا عِلْمٌ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ⑬

14. ouppfostrad och förutom det av tvivelaktig börd,

عُتِلَّ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ ⑭

15. bara för att han äger rikedomar och har barn.

أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ۗ

16. När Våra tecken läses upp för honom säger han: ”Sägner från gamla tider.”

إِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۙ

17. Vi skall brännmärka honom på trynet.

سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ۚ

18. Vi skall förvisso pröva dem liksom Vi prövade trädgårdens ägare när de bedyrade att de säkerligen skulle samla upp *all* dess *frukt* på morgonen.

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ ۚ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ۙ

19. Och de gjorde inget undantag och sade icke: ”Om Gud vill.”

وَلَا يَسْتَشْنُونَ ۙ

20. Då hemsökte en hemsökelse från din Herre den medan de sov,

فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ۙ

21. och morgonen fann att den var som *en trädgård* som mejats ned *över natten*.

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ۙ

22. Så de ropade till varandra vid gryningens *inträde*,

فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ۙ

23. och sade: ”Gå till ert fält tidigt på morgonen om ni önskar skörda.”

أَنْ ائْتُوا عَلَيَّ حَرْثَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَرْمِينَ ۙ

24. Och de begav sig iväg och talade till varandra i låg ton,

فَانطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ ۙ

25. och sade: ”Låt ingen fattig människa få komma in i den idag mot er vilja.”

أَنْ لَا يَدْخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ۙ

26. Således begav de sig iväg tidigt om morgonen, helt avslut-samma.

وَوَعَدُوا عَلَى حَرْدٍ قَدِيرِينَ ۙ

27. Men när de såg den, sade de:
”Vi har säkert gått fel *vägl*”

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ ﴿٢٧﴾

28. ”Nej, vi har berövats allt.”

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٨﴾

29. Den bästa bland dem sade:
”Sade jag er icke: ”Varför lovprisar
ni icke *Gud?*”

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا

تَسْبِيحُونَ ﴿٢٩﴾

30. *Därpå* sade de: ”Ärad vare vår
Herre! Vi har förvisso varit
syndare.”

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٣٠﴾

31. Då vände en del av dem sig till
de andra och de förebrådde var-
andra.

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَاوَمُونَ ﴿٣١﴾

32. De sade: ”Ve oss! Vi var
sannerligen upprorsmakare,

قَالُوا أَيَوِيلَنَّا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٣٢﴾

33. kanske vår Herre kommer att
ge oss *en* bättre *trädgård* än
denna; vi bönfaller ödmjukt vår
Herre.”

عَسَىٰ رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَىٰ

رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٣﴾

34. Sådant är *denna världens*
straff. Och straffet i det tillkom-
mande är helt visst större. Om de
bara visste!

كَذَلِكَ الْعَذَابُ ۗ وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ

أَكْبَرُ ۗ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

R.2

35. För de rättfärdiga finns san-
nerligen välsignelsens trädgår-
dar hos deras Herre.

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ

الَّتِي فِيهَا النَّعِيمُ ﴿٣٥﴾

36. Skall Vi då behandla dem
som underkastar *sig* Oss som *Vi*
behandlar de skyldiga?

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ۗ

37. Vad är det med er? Hur dömer
ni?

مَا لَكُمْ وَفِيكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾

38. Har ni en bok som ni läser i,

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٨﴾

39. att vadhelst ni önskar skall ni sannerligen få i den.

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخِيرُونَ ﴿٣٩﴾

40. Eller har ni någon pakt bindande för Oss till uppståndelsens dag att ni förvisso skall få allt ni bestämmer?

أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بِالِغَةِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٤٠﴾

41. Fråga dem vilka av dem som vill bekräfta det.

سَأَلَهُمْ أَيُّهُمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤١﴾

42. Eller har de några ”medhjälpare” till Gud? Låt dem då visa fram dessa sina ”medhjälpare” om de är sannfärdiga.

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ ۖ فَمَا يُبَشِّرُونَهُمْ بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤٢﴾

43. På den dagen när sanningen skall blottläggas och de kommer att kallas till att kasta sig ödmjukt ned, kommer de icke att kunna göra det,

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٣﴾

44. deras ögon kommer att vara nedslagna och en förödmjukelse kommer att täcka dem, och de uppmanades sannerligen till att ödmjukt kasta sig ned när de var trygga och friska, *men de lydde icke.*

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ ﴿٤٤﴾

45. Så lämna Mig ensam med dem som förkastar detta Vårt ord. Vi skall steg för steg dra dem nära förintelsen, från en plats de icke känner.

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ ۖ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٥﴾

46. Och jag ger dem uppskov, ty Min plan är mäktig.

وَأْمَلِي لَهُمْ ۖ إِنْ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٦﴾

47. Ber du dem om en belöning så att de blir som om de tyngdes ned, som av en tung skuldbörda?

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٧﴾

48. Finns det osedda hos dem så att de nedtecknar det?

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٤٨﴾

مَعَالِفَةٌ ١٥
عِنْدَ الْمُتَّقِينَ

49. Så var du ståndaktig i att utföra din Herres befallning och var icke lika "fiskens man" när han anropade *sin Herre* och han var full av sorg.

فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ
الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٩﴾

50. Hade icke en ynnest från hans Herre nått honom, skulle han helt säkert ha blivit kastad i en ofruktsam ödemark medan han blev klandrad *av sitt folk*.

لَوْلَا أَنْ تَدْرَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ
بِالْعُرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٥٠﴾

51. Men hans Herre utvalde honom och gjorde honom till *en* av de rättfärdiga.

فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥١﴾

52. Och de som icke tror skulle, med sina *arga* blickar, gärna föra dig bort *från din ställning given av Gud*, när de hör påminnelsen; och de säger: "Han är verkligen vansinnig."

وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ
بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ
إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥٢﴾

53. Nej, det är ingenting annat än en påminnelse för alla världar.

بَلْ لَعَلَّكُمْ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٣﴾

Kapitel 69 AL-HÁQQA

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller femtiotre verser.

I kapitel *al-qalámm* (kap. 68) beskrevs att när Allah ger profeternas fiender uppskov så är det för att syndens bågare skall fyllas, och därefter kan ingen skydda dem från Allahs straff. Även i det här kapitlet berättas det om dessa folk som upprepade gånger fick uppskov av Allah, men när deras synder gick över alla gränser så var tiden för det gudomliga straffet inne.

Det straff som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, sagt att man ska varna för, berör inte något särskilt religiöst samfund, utan alla människor i allmänhet. När denna händelse äger rum kommer människan även i denna värld att få uppleva att himmel och jord går itu. Denna varning kommer även att gå i uppfyllelse efter människans uppståndelse. Varken någon världslig eller himmelsk relation kommer då att skydda henne, och helvetet kommer att bli slutmålet.

Därefter tillkännager Allah ett storslaget budskap om att det som människan till en viss grad kan se, eller kan komma att se, och även angående det hon inte kan se, skall gå i uppfyllelse. Människor kommer att se att den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, ord är ett hedervärt, trovärdigt sändebuds ord, varken uppdigt av en poet eller förmodanden från en spåman, utan en uppenbarelse från alla världarnas Herre.

I de avslutande verserna av kapitlet beskrivs ett sådant bevis på den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med

honom, sanning som ingen opponent kan bestrida. Opponenterna anklagas för att anse att det här sändebudet själv har hittat på den Ädla Qur'anens text, fastän det är så att om han uppdiiktat minsta lilla sak beträffande Allah så hade Han utplånat sändebudet och hela hans verksamhet. Om Allah hade avsett att göra detta, hade människor inte på något vis kunnat skydda honom. Trots allt deras motstånd så bistår Allah sändebudet och skyddar honom, vilket är ett klart bevis på att han är Allahs sändebud. På så vis uppfylls återigen Allahs ord: "Allah har föreskrivit: 'Jag kommer helt förvisst att ha övertaget, Jag och Mina sändebud.'" (58:22).

رُكُوعَاهَا ٢

سُورَةُ الْحَاقَّةِ مَكِّيَّةٌ ٦٩

آيَاتُهَا ٥٣

Sura AL-HÁQQA
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Den Oundviklige!

الْحَاقَّةُ ②

3. Vad är den Oundviklige?

مَا الْحَاقَّةُ ③

4. Och vad skulle låta dig få veta vad den Oundviklige är?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ④

5. Thamúds och 'Ads stammar vägrade tro på den sönderbrytande katastrofen.*

كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ⑤

6. När det gäller Thamúd blev de sedan förintade av en fruktansvärd vindstöt.

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ⑥

7. Och beträffande 'Ad blev de förintade av en våldsam, tjutande vind,

وَأَمَّا عَادٌ فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ⑦

8. som Han lät blåsa över dem i sju nätter och åtta dagar i ett sträck, så att du kunde ha sett folk ligga omkullfallna som om de var palmträdsstammar som fallit ned.

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ ۙ حُسُومًا ۙ فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى ۙ كَأَنَّهُمْ أَحْمَاجٌ نَّخْلٍ خَاوِيَةٍ ⑧

9. Ser du något spår av dem?

فَهَلْ تَرَى لَهُم مِّنْ بَاقِيَةٍ ⑨

10. Och Farao och de som var före honom och de omkullkastade städerna syndade *oupphörligen*.

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكْتُ بِالْخَاطِئَةِ ⑩

*69:5 Detta är i själva verket taget från ett uttryck från Qur'anen, där "Den stora olyckan" (يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ) nämns med orden "Den dag då människorna kommer att vara som utspridda fjärilar, och bergen kommer att vara som kardad ull" (وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ jakúnunnásu kálfaráshil mabthús wa takúnul djibálu kal'ihnil manfúsh) (101:5,6, al-qari'a). Så det är inte någon vanlig ödeläggelse utan en enorm katastrof av den typ som orsakas av vätebomber, atombomber och liknande. Kraften i de explosioner som nämns är så mäktig att den kan pulvrисera berg.

11. De var olydiga mot sin Herres sändebud, därför gav Han dem ett straff som ökade hela tiden.

فَعَصَّوْا رَسُوْلَ رَبِّهِمْ فَاَخَذَهُمْ اَخْذَةً رَّابِيَةً ﴿١١﴾

12. När vattnet reste sig högt, bar Vi er sannerligen i båten,

اِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ﴿١٢﴾

13. så att Vi kunde göra den till en påminnelse för er, och så att bevarande öron kunde bevara den.

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا اُذُنٌ وَّاعِيَةٌ ﴿١٣﴾

14. Och när en enda stöt ljuder från basunen,

فَاِذْ اُنْفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَّاحِدَةٌ ﴿١٤﴾

15. och jorden och bergen hävs upp och sedan krossas i en enda krasch,

وَّحُمِلَتِ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَّاحِدَةً ﴿١٥﴾

16. på den dagen kommer den stora händelsen att äga rum.

فِيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٦﴾

17. Och himlen kommer att rämna itu, och den dagen kommer den att vara *mycket* skör.

وَالسَّمَاءُ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَّاهِيَةٌ ﴿١٧﴾

18. Och änglarna kommer att stå vid dess sidor och över dem kommer den dagen de åtta änglarna att bära din Herres tron.

وَالْمَلَكُ عَلَى اَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمْنِيَةٌ ﴿١٨﴾

19. På den dagen kommer ni att visas fram *inför Gud*; och ingen av era hemligheter kommer att förbli dold.

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٩﴾

20. Då, när det gäller den som ges sin redogörelse i den högra handen, kommer han att säga: "Kom! Läs min redogörelse.

فَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِيْنِهِ فَيَقُوْلُ هَا وُءْمُرْ اِقْرَأْ وَاِكْتَبِيَةٌ ﴿٢٠﴾

21. Jag visste förvisso att jag skulle möta min räkenskap.”

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلِقٌ حِسَابِيهِ ۝٢١

22. Så han kommer att få njuta ett behagligt liv,

فَهُوَ فِي عَيْشَةٍ رَّاضِيَةٍ ۝٢٢

23. i en upphöjd trädgård,

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝٢٣

24. från vilken klasar av frukt kommer att finnas inom nära räckhåll.

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ۝٢٤

25. Ät och drick fröjdefullt på grund av de goda gärningar ni gjorde under gångna dagar.

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ۝٢٥

26. Men när det gäller den som ges sin redogörelse i den vänstra handen, kommer han att säga: ”Å, om jag ändå icke hade givits min redogörelse!”

وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ ۖ فَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيهِ ۝٢٦

27. Och icke heller vetat vilken min räkenskap var!

وَلَمْ أَدْرِمَا حِسَابِيهِ ۝٢٧

28. Så jag önskar att den domen hade varit ett påbud om ett slut för mig!

يَلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ۝٢٨

29. Min rikedom har icke varit mig till någon hjälp;

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيهِ ۝٢٩

30. min makt har gått mig ur händerna.”

هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيهِ ۝٣٠

31. ”Grip honom och fjättra honom,

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ۝٣١

32. kasta sedan in honom i helvetet;

ثُمَّ الْجَحِيمِ صَلُّوهُ ۝٣٢

33. bind honom sedan med en kedja, vars längd är sjuttio alnar,

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۝٣٣

34. han trodde verkligen icke på Allah, den Store,

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۝٣٤

35. och han manade icke till att föda de fattiga.

وَلَا يَحُضُّ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۝٣٥

36. Därför har han ingen vän här idag;

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ۝٣٦

37. icke heller någon föda utom sårvätska,

وَلَا طَعَامٍ إِلَّا مِنْ غَسَلِينٍ ۝٣٧

38. vilket ingen utom syndarna förtär.”

إِلَّا لِمَنْ يَخْطِئُ ۝٣٨

R.2

39. Men nej, jag svär vid allt det som ni ser,

فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصَرُونَ ۝٣٩

40. och allt det som ni icke ser,

وَمَا لَا تُبْصَرُونَ ۝٤٠

41. att det förvisso är ordet *som* förts fram av en ädel budbärare,

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝٤١

42. och det är icke en poets ord; litet är det ni tror!

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُوْمَنُونَ ۝٤٢

43. Icke heller är det en spåmans ord; litet är det ni bryr er om!

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۝٤٣

44. Det är en uppenbarelse från världarnas Herre.

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝٤٤

45. Och om han hade tillskrivit Oss ens ett minimalt falskt påstående,

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ۝٤٥

46. skulle Vi sannerligen ha gripit honom vid högerhanden,

لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۝٤٦

47. och då skulle Vi förvisso ha skurit av hans halspulsåder,

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۝٤٧

48. och ingen av er kunde ha skyddat honom *mot* Oss.

فَمَا مِنْكُمْ مَنٌ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ۝٤٨

49. Och det är i sanning en påminnelse för de rättfärdiga,

وَإِنَّهُ لَتَذِكْرٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

50. och Vi vet helt förvisso att det finns några bland er som förkastar *Våra tecken*.

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ ﴿٥٠﴾

51. Och det kommer sannerligen att bli en *källa till ånger* för de icke troende.

وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكٰفِرِينَ ﴿٥١﴾

52. Och det är förvisso den absoluta sanningen.

وَإِنَّهُ لِحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥٢﴾

53. Så lovprisa din Herres, den Store, namn.

عَسَىٰ فَسَاحٌ بِأَسْمَائِكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٣﴾

Kapitel 70 AL-MA'ÁRIDJ

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller fyrtiofem verser.

I den inledande versen av kapitlet varnar Allah om ett sådant straff som förnekarna inte kan förhindra.

Allah kallas sedan för ”De stora uppstigningarnas Herre” (*ذِي الْمَعَارِجِ dhil ma'áridj*), vilket innebär att Hans storhet till en viss grad kan uppfattas genom att man studerar himlens olika nivåer. Men ingen kan få insikt i Allahs egentliga höghet. Beträffande högheten som nämns här, finner man ett vetenskapligt bevis i versen där det står att änglarna stiger upp under en period av femtiotusen år. Att stiga upp under femtiotusen år kan innebära två saker. För det första kan orden ha en ordagrann betydelse. Om denna innebörd accepteras, så råder det inget tvivel om att det, efter varje period av femtiotusen, inträffar en sådan förändring i vädret att hela jorden täcks med is och därefter får jorden återigen en ny form.

För det andra är det anmärkningsvärt att man här har uteslutit orden ”enligt människornas tideräkning” (vers 32: 6). Om man kopplar samman den här versen med vers 32:6 i den Ädla Qur'anen där det står ”tusen år”, så blir betydelsen att om man räknar upp till tusen år enligt den mänskliga tideräkningen, så kommer varenda en av Allahs dagar att vara som tusen år. Om man sedan multiplicerar varje dag med de dagar som är tusen år långa, och sedan multiplicerar med de dagar som är femtiotusen år långa, så får man fram ett tal som visar tiden för Allahs dygn. Om man enligt denna beräkning multiplicerar detta med femtiotusen år, vilket är Allahs dygn, så kommer detta att bli arton-tjugo miljarder år ($1000 \times 50000 \times$

365 = 18,250,000,000), vilket enligt vetenskapsmännens beräkningar är detta universums ålder.

Alla universum når denna ålder och försvinner sedan i intet för att sedan återigen ta form ur ingenting.

Detta är en sådan stor tidsperiod att människan anser den vara mycket avlägsen, men när väl straffet drabbar henne så kommer hon att anse det vara mycket nära. Det kommer att vara ett sådant fruktansvärt straff att människan skulle vilja undkomma det även om hon får ge sina nära och kära, sitt liv och sin egendom och allting annat i utbyte, men detta kommer inte att vara möjligt. Men om de troende har den egenskapen att de förrättar sina böner och alltid utför dem med omtanke, och även upprätthåller sin renhet genom att uppfylla alla de villkor som de föreskrivs därtill, så är det dessa lyckligt lottade människor som kommer att undgå straffet.

I vers 42 varnas människorna återigen för att Allah är helt oberoende av dem. Om de därför inte avstår från synd och oförrätter, så har Han makt att etablera en ny skapelse i deras ställe. Kapitlet avslutas med att nämna det straff som bestämts.

Sura AL-MA'ARIDJ
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. En spörjande frågar om straffet som skall drabba

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ①

3. de icke troende, ett straff vilket ingen kan stöta bort.

لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ②

4. Det kommer från Allah, de stora uppstigningarnas Herre.

مِّنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ③

5. Änglarna och anden stiger upp till Honom på en dag, vars mått är femtiotusen år.

تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ
كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ④

6. Så var tålmodig med beundransvärt tålmod,

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ⑤

7. De ser det som långt avlägset,

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ⑥

8. men Vi ser det vara nära.

وَنَرَاهُ قَرِيبًا ⑥

9. Den dag då himlen kommer att bli som smält koppar,

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ⑦

10. och bergen kommer att bli som ulltussar,

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ⑦

11. och en vän kommer icke att fråga efter en vän.

وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ⑧

12. De kommer att placeras inom synhåll för varandra och den skyldige skulle gärna friköpa sig från den dagens straff genom att offra sina barn,

يُبْصَرُونَ وَهُمْ يَوَدُّوا الْمُجْرِمَ لَوْ يَفْتَدُوا
مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ⑧

13. och sin hustru och sin broder,

وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ⑧

14. och sina släktingar som beskyddat honom,

وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤَيِّهِ ۙ

15. och genom att offra alla dem som finns på jorden, om han bara kunde rädda sig själv med det.

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا لَّمْ يَنْجِيهِ ۙ

16. Men nej! Det är förvisso en eldsflamma,

كَلَّا ۙ إِنَّهَا لَطْفٌ

17. som även till ytterlighet sliter av skinnet från kroppen.

نَزَاعَةٌ لِّلشَّوْىِ ۙ

18. Den skall kalla den som vände ryggen till och drog sig undan,

تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى ۙ

19. och samlade rikedom och undanhöll den.

وَجَمَعَ فَأَوْعَى ۙ

20. Människan är i sanning skapad otålig och girig.

إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ۙ

21. När det onda berör henne, är hon full av veklagen,

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ۙ

22. men när det goda kommer henne till del, är hon snål,

وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۙ

23. utom de som ber,

إِلَّا الْمُصَلِّينَ ۙ

24. de som är beständiga i sina böner;

الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۙ

25. och de i vars ägodelar det finns en fastställd rätt,

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ۙ

26. för tiggare och de utblottade som inte tigger,

لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۙ

27. och de som tror domens dag vara en verklighet,

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۙ

28. och de som fruktar sin Herres straff -

وَالَّذِينَ هُمْ مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ

مُشْفِقُونَ ۙ

29. deras Herres straff är förvisso oundvikligt -

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا مُونٍ ۙ

30. och de som vaktar på sina könsdelar,
 وَالَّذِينَ هُمْ لِأَفْئِدَتِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٣٠﴾
31. utom beträffande sina hustrur, och dem som deras högerhänder besitter, sådana är sann-
 إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ
 أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣١﴾
32. men det är de som försöker gå
 فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ
 هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣٢﴾
33. Och de som är aktsamma om
 وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ
 رَاعُونَ ﴿٣٣﴾
34. och de som står fast vid sina
 وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٤﴾
35. och de som ständigt håller
 وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ
 يُحَافِظُونَ ﴿٣٥﴾
36. Dessa kommer vederbörligen
 هُمْ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّةٍ مَّكْرَمُونَ ﴿٣٦﴾
- R.2
37. Men vad är det med dem som
 فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قَبْلَكَ مَهْطِعِينَ ﴿٣٧﴾
38. från höger sida och från
 عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عَرِيْنَ ﴿٣٨﴾
39. Hoppas varje människa bland
 أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ
 جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٩﴾
40. Aldrig! Vi har skapat dem av
 كَلَّا ۗ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

41. Men nej! Jag svär vid Herren över *alla* soluppgångar och *alla* solnedgångar att Vi har makt

فَلَا أَقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
إِنَّا لَاقْدِرُونَ ﴿٤١﴾

42. att i deras ställe placera andra som är bättre än dem, och Vi kan icke hindras i *Våra planer*.

عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ لَوْ مَا نَحْنُ
بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤٢﴾

43. Så lämna dem ensamma att ägna sig åt fåfängt tal och lek till dess att de möter den deras dag vilken de har lovats,

فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا
يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿٤٣﴾

44. den dag när de kommer att komma ut ur sina gravar, skyndande sig fram som om de löpte mot sina mål,

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا
كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصْبٍ يُؤْفُضُونَ ﴿٤٤﴾

45. *med* sina ögon nedslagna, och vanära täckande dem. Sådan är den dagen som de lovats.

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُقُهُمْ ذِلَّةٌ
عِذْ ذَلِكَ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٥﴾

Kapitel 71

NÚH

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den inledande perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller tjugonio verser.

I slutet av det föregående kapitlet berättades det att Allah förmår skapa andra människor som är bättre än de som tilltalas. I det här kapitlet berättas det att detta skedde i mindre omfattningen när profeten Noaks, frid vare med honom, folk bestraffades, och ett helt folk dränktes. Endast ett fåtal människor som tagit skydd i Noaks, frid vare med honom, ark överlevde, och genom dem inleddes en ny, bättre generation.

I femte versen beskrivs återigen Allahs fastställda tidpunkt (*أجل* *ádjál*), och att man inte kan avvärja den när tiden väl är kommen. Detta är en fortsättning på temat från föregående kapitel.

Därefter berättas det om profeten Noaks, frid vare med honom, vädjan till Allah och att han predikade för sitt folk. Det förklaras att det inte räcker att enbart förmedla ett budskap, utan det behövs en profet som nästan sätter livet till för att förklara det. En sådan profet lämnar ingen metod åt sidan för att förklara budskapet för gamla som unga bland folket. Ibland sker det med en vädjan och i hemlighet, så att de högmodiga bland folket inte ska känna skam över att acceptera sanningen inför allmänheten. Ibland sker det öppet så att även allmänheten kan tilltalas direkt av profeten, för annars kommer deras ledare att framföra det i en förvrängd form. Ibland sker det genom att ingjuta förhoppning, genom att profeten i fråga till exempel säger: Se, om ni tror, så kommer himlen att nedkalla oerhört många välsignelser över er, och ibland med varnande ord, som: Om ni inte tror, så kommer det istället för dessa

välsignelser att falla ett förödande regn över er, och inte ens jorden kommer att skydda er då förödande källor kommer att sprudla ur den. Efter så klara förkunnelser så förintades de och därefter tog ett nytt folk vid.

Att profeten Noak, frid vare med honom, bad att Allah inte skulle lämna någon förnekare vid liv (vers 27) berodde på att Allah underrättat honom om att om någon av dem får leva, så kommer de enbart att avla en ogudaktig avkomma. Inget hopp kvarstår om att det kan födas nya troende i det folkets kommande generationer. När gudomliga samfund förkunnat sina budskap klart och tydligt på detta sätt, så har de rätt att be för opponenterernas undergång.

Dessutom nämns det i kapitlet även att profeten Noak, frid vare med honom, riktade sitt folks uppmärksamhet mot frågan om varför de inte erkänner ett ”*värdigt väsens*” existens? Det är ju detta väsen som gradvis utvecklats dem till fullkomlighet, vilket även exemplifieras genom omnämmandet av himlens gradvisa höjder. Dessa ord stod till en viss grad över det dåtida folkets förstånd. Folket kände inte till sitt förflutna och hur de utvecklats i steg, och inte heller hade de kännedom om sin framtid. De saknade även kunskap om himlens gradvisa höjder. Troligtvis är detta en profetia om framtiden, då en ny ”Noas ark” kommer att byggas, och då folket av vår tid kommer att få kännedom om dessa skeenden. Om folket då avstår från att sprida hedniska tankar och förkunnelsen har fullbordats å deras vägnar, så kommer bönerna om ett förkrossande och ödeläggande straff att gå i uppfyllelse för dem.

مَكِّيَّةٌ ٢

سُورَةُ نُوحٍ مَكِّيَّةٌ ٧١

آيَاتُهَا ٢٩

Sura NÚH
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Vi sände Noak till hans folk och sade: ”Varna ditt folk innan ett svårt straff kommer över dem.”

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ

أَلِيمٌ ②

3. Han sade: ”Å, mitt folk! Jag är förvisso en uppenbar varnare till er,

قَالَ يَقُومِ إِلَيَّ لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ③

4. så att ni måtte tjäna Allah och frukta Honom och lyda mig,

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ④

5. Han kommer att förlåta er era synder och ge er uppskov till en fastställd tid. Den tid som fastställt av Allah kan sannerligen icke skjutas upp när den kommer, om ni bara visste.”

يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ٥ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ ⑤ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ⑥

6. Han sade: ”Min Herre, jag har kallat mitt folk natt och dag,

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ⑥

7. men att kalla dem har bara fått dem att fly allt mer från mig;

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ⑦

8. och varje gång jag kallade dem så att Du skulle kunna förlåta dem, stack de sina fingrar i öronen, och virade sina klädnader runt sig, och framhärdade i sina otillbörligheter och uppträdde med enormt högmod,

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَعْشَوْا شِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا وَاسْتَكْبَرُوا ⑧

9. då kallade jag dem öppet till
Din väg,

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ۙ

10. sedan predikade jag för dem
offentligt och talade till dem även
i hemlighet.

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ
إِسْرَارًا ۙ

11. Och jag sade: 'Sök er Herres
förlåtelse, ty Han är enormt
Förlåtande,

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ
غَفَّارًا ۙ

12. Han kommer att sända ned
regn i överflöd för er,

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ۙ

13. och Han kommer att styrka er
med egendom och barn och Han
kommer att skänka er trädgårdar
och Han kommer att skänka er
bäckar.

وَيُمِدُّكُمْ بِأَمْوَالٍ وَأَبْنَاءٍ وَيَجْعَلُ
لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلُ لَكُمْ أَنْهَارًا ۙ

14. Vad är det med er eftersom ni
icke tillskriver Allah värdighet?

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ۙ

15. Och Han har förvisso skapat
er i stadier.

وَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ أَطْوَارًا ۙ

16. Har ni icke sett hur Allah har
skapat sju himlar, lager på lager,

أَلَمْ تَرَ وَكَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ
طَبَاقًا ۙ

17. och placerat månen som ett
ljus på den och gjort solen till en
lampa?

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ
الشَّمْسَ سِرَاجًا ۙ

18. Och Allah har låtit er växa
upp från jorden på samma sätt
som växtligheten växer upp.

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۙ

19. Sedan kommer Han att låta er
återvända till den, och Han
kommer att frambringa er på ett
särskilt sätt.

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ
إِخْرَاجًا ۙ

20. Och Allah har gjort jorden till en vidsträckt yta för er,

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ۝

21. på det att ni måtte vandra på dess vidsträckta vägar.”

عَلَّيْكُمْ تَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَا جَا ۝

R.2

22. Noak sade: ”Min Herre, de har varit olydiga mot mig och följt en vars ägodelar och barn bara har ökat hans förlust.

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ۝

23. Och de har gjort upp en mäktig plan.

وَمَكْرُوا مَكْرًا كُبَّارًا ۝

24. Och de säger till varandra: ’överge under inga omständigheter era gudar och förneka varken Wadd eller Suwa’ eller Jaghúth och Ja’úq och Nasr.’*

وَقَالُوا لَا تَدْرِنَ الْهَتِكُمْ وَلَا تَدْرِنَ وَدَاؤَ وَلَا سَوَاعَا ۝ وَلَا يَعُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ۝

25. Och de har vilselett många, så öka Du icke syndarna utom i villfarelse.”

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا ۝ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ۝

26. På grund av sina synder dränktes de och fick träda in i elden. Och de fann inga hjälpare mot Allah.

مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأَذْخَلُوا نَارًا ۝ فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ۝

27. Och Noak sade: ”Min Herre, lämna icke kvar en enda av de icke troende som inbyggare i landet,

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَيَّ الْأَرْضَ مِنَ الْكٰفِرِينَ دَيَّارًا ۝

28. ty om Du lämnar dem kommer de bara att vilseleda Dina tjänare och kommer icke att avla annat än syndare och icke troende.

إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ۝

*71:24 Avgudar hos de hedniska araberna.

29. Min Herre! Förlåt mig och mina föräldrar och den som träder in i mitt hus som troende, och de troende männen och de troende kvinnorna; och öka Du icke något alls för syndarna, utom deras undergång.”

رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ
بَيْتِيْ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ط
فِيْ عَمَلٍ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِيْنَ اِلَّا تَبَارًا ع

Kapitel 72

AL-DJINN

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller tjugonio verser.

En av dess anknytningar till kapitel *núh* verkar vara att folket även här får ett glädjebudskap om att om de accepterar budskapet, så kommer välsignat vatten i massor att regna över dem från himlen. Om de däremot förnekar det så kommer de att utsättas för ett ständigt ökande straff. Den förödelse som beskrivs i kapitel *núh* bestod bland annat av en ständigt tilltagande översvämning.

Nu ska vi kasta en blick på det ämne som behandlas i det här kapitlet för att få en överblick. Flera viktiga frågor tas upp beträffande Djinnerna. Vissa anser att Djinner här syftar på en osynlig skapelse gjord av eld, fastän det framgår i Hadíth att när den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, träffade en delegation av Djinner, som kallades så eftersom de var ledare bland sitt folk, så tänkte dessa eldar för att laga sin mat. Här talas det alltså inte om några uppduktade varelser.

Bland det som dessa Djinner samtalande med den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, om var att vissa okloka personer bland dem tillskrev Allah oönskade egenskaper. Bland dessa återfanns även tron på att Allah aldrig skulle komma att skicka någon profet till människorna. De tillbakavisade denna tro när de nu med egna ögon fått se en storslagen profet.

Sedan förklaras att moskéerna utesluteande byggs för att vinna Guds välbehag. Det är inte tillåtet att dyrka någon annan än Gud i dem. Sedan berättas det om den Helige Profetens,

Allahs välsignelser och frid vare med honom, bön, under vilken han omslöts av mycket sorg och bekymmer som kunde ha stört hans koncentration, men trots detta var han ständigt hängiven Allah. I motsats till detta upplever de flesta människor att glädje och sorg lätt kan störa koncentrationen i bönen.

Här upprepas återigen att det straff som människorna tror vara avlägset, och ingen kan med säkerhet säga om det ligger nära eller långt bort. Men när tidpunkten väl är kommen så inser människan onekligen att straffet är nära, även om hon tidigare trott det vara avlägset.

Den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, gavs en djup kännedom om det osedda. Han hade ingen egen kännedom om detta. En sådan kunskap kommer alltid från Allah som skänker den till Sina sändebud och deras ord går sedan i uppfyllelse. De änglar som förmedlar uppenbarelserna till sändebuden går både framför och bakom uppenbarelserna för att skydda dem från att förvrängas av illvilliga människor. Efter Allahs framstående sändebud brukar dessutom underordnade sändebud komma, vilka tjänar till att förvara innebörden i sändebudens uppenbarelser.

رُكُوعَاتُهَا ٢

سُورَةُ الْجِنِّ مَكِّيَّةٌ ٧٢

آيَاتُهَا ٢٩

Sura AL-DJINN
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Säg: ”Det har uppenbarats för mig att ett sällskap av Djinner lyssnade och de sade: ’Vi har i sanning hört en Qur’an som är underbar,

قُلْ أَوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ②

3. den vägleder till den rätta vägen, så vi har trott på den, och vi skall icke förbinda någon med vår Herre.

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۗ وَكُنْ نَشْرِكَ رَبَّنَا أَحَدًا ③

4. Och *vi tror* att vår Herres Majestät är upphöjt. Han har tagit Sig varken hustru eller son,

وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدًّا رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ④

5. och *det är sant* att den dåraktige bland oss brukade yttra orimliga lögn om Allah,

وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ⑤

6. och vi trodde att människor och Djinner aldrig skulle uttala en lögn om Allah.

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنْسَ وَالْجِنَّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ⑥

7. Och några människor bland det vanliga folket brukade sannerligen söka skydd hos vissa *betydande* personer hos Djinnerna och *sälunda* ökade de dem i deras högmod.

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ⑦

8. Och de tänkte sannerligen, liksom även ni tänker, att Allah aldrig skulle uppresna något sändebud,

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ نَبْعَثَ اللَّهَ أَحَدًا ⑧

9. och vi sökte nå himlen, men vi fann den full av starka vakter och skjutande stjärnor,

وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلْتَأَتْ
حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا ۙ

10. och vi brukade sitta i några av dess säten och lyssna. Men den som lyssnar nu, finner en skjutande stjärna i bakhåll för sig,

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ ۖ
فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا ۙ

11. och vi vet icke om det onda är avsett för dem som finns på jorden eller om deras Herre avser något gott för dem.

وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَنْ فِي
الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۙ

12. Och några av oss är rättfärdiga och några av oss är något annat, vi är sekter och vi har olika åsikter.

وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ
كُنَّا طَرَائِقَ قَدَدًا ۙ

13. Och vi vet att vi icke kan omintetgöra Allahs plan på jorden, icke heller kan vi undkomma Honom genom flykt,

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نُّعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ
وَلَن نُّعْجِزَهُ هَرَبًا ۙ

14. så när vi hörde kallelsen till vägledning trodde vi på den. Och den som tror på sin Herre har inget att frukta beträffande förlust eller orättvisa,

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ آمَنَّا بِهِ ۖ
فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَحَافُفُ بِخَسَا
وَلَا رَهَقًا ۙ

15. och några av oss underkastar oss Gud och några av oss har avvikit från den rätta vägen.” Och de som underkastar sig Gud, det är de som söker den rätta vägen,

وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ ۖ
فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ۙ

16. och de som avviker från den rätta vägen, de är helvetets bränsle.

وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ
حَطَبًا ۙ

17. Och om de håller sig till den rätta vägen skall Vi sannerligen förse dem med rikligt med vatten att dricka,

وَأَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ
لَأَسْقِينَهُمْ مَاءً غَدَقًا ۝١٧

18. så att Vi kan pröva dem med det. Och den som vänder sig bort från ihågkommelsen av sin Herre, honom kommer Han att driva in i ett överväldigande strängt straff.

لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۖ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ
رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ۝١٨

19. Och *alla* platser för dyrkan tillhör Allah, så åkalla icke någon vid sidan om Allah.

وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ
أَحَدًا ۝١٩

20. Och när Allahs tjänare står upp och ber till Honom, tränger de sig på honom och närpå kväver honom.

وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا
يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ۝٢٠

R.2

21. Säg: ”Jag ber endast till min Herre, och jag sätter ingen vid Hans sida.”

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ
أَحَدًا ۝٢١

22. Säg: ”Jag har ingen makt att varken vara er till skada eller nytta.”

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا
رَشَدًا ۝٢٢

23. Säg: ”Ingen kan förvisso skydda mig mot Allah, icke heller kan jag finna någon tillflykt utom hos Honom.

قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ
وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝٢٣

24. *Mitt ansvar* är bara att framföra *uppenbarelsen* från Allah och Hans budskap.” Och för dem som är olydiga mot Allah och Hans sändebud, finns helvetets eld i vilken de skall förbli för en lång tid.

إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ ۖ وَمَنْ يَعْصِ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا
فِيهَا أَبَدًا ۝٢٤

Kapitel 73

AL-MÚZ-ZÁMMILL

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den inledande perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller tjugo verser.

Den Helige Profetens, Allahs frid och välsignelser vare med honom, gudsdyrkan, som nämndes i det föregående kapitlet, förtydligas i inledningen av detta kapitel. Han gick upp om nätterna och spenderade den mestadels genom att be till Allah med tårar i ögonen. Det finns inget bättre sätt att undertrycka jagets begär än att gå upp på nätterna för bön.

I det här kapitlet har den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, ännu en gång liknats vid profeten Moses, frid vare med honom, som även han var en lagbärande profet som manifesterade Guds vilja genom sina majestätiska egenskaper. Det berättas för den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vara med honom, samtid att en ännu mäktigare profet än Moses, frid vare med honom, har kommit, och den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vara med honom, motståndare varnas för att om de motsatte sig honom, så kommer det inte leda till något annat än till deras egen undergång, på samma sätt som en mäktig tyrann en gång i tiden helt fräckt motsatte sig Moses, frid vare med honom, och sedan förintades.

رُكُوعَاهَا ٢

سُورَةُ الْمُزَّمِّلِ مَكِّيَّةٌ ٧٣

آيَاتُهَا ٢١

Sura AL-MÚZ-ZÁMMILL
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Å, du, som har svept *dig själv* i en mantel

يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ②

3. stå upp *i bön* om natten utom en liten del av den,

قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ③

4. hälften av den eller litet mindre än det,

نُصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ④

5. eller lägg till litet till det, och recitera Qur'anen långsamt och med eftertanke.

أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ⑤

6. Vi anförtror dig sannerligen ett betydande ord.

إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ⑥

7. Att gå upp om natten är sannerligen det mäktigaste medlet att undertrycka *jaget* och det effektivaste beträffande *bönens* ord.

إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْئًا
وَأَقْوَمُ قِيلًا ⑦

8. Du har förvisso *en lång rad* av sysslor under dagen.

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ⑧

9. Så kom ihåg din Herres namn och hänge *dig* åt Honom med full hängivenhet.

وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ
تَبَتُّلًا ⑨

10. *Han* är Herren över öst och väst, det finns ingen Gud utom Han; så tag Honom till *din* Beskyddare.

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ⑩

11. Och bär tålmodigt allt det de säger, och drag dig tillbaka från dem på ett tillbörligt sätt.

وَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ
هَجْرًا جَمِيلًا ⑪

12. Och lämna Mig ensam med dem som förkastar *sanningen*, innehavare av lätthet och riklighet; och ge dem ett litet uppskov.

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ
وَمَهْلَهُمْ قَلِيلًا ﴿١٧﴾

13. Hos Oss finns förvisso tunga fjättrar och en *ursinnig* eld,

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ﴿١٨﴾

14. och föda som kväver, och ett smärtsamt straff,

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٩﴾

15. på den dagen när jorden och bergen skall skaka och bergen kommer att bli som söndersmulade sandkullar.

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ
الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهْيَلًا ﴿٢٠﴾

16. Vi har i sanning sänt en budbärare till er, som är ett vittne över er, liksom Vi även sände en budbärare till Farao.

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا
عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ
رَسُولًا ﴿٢١﴾

17. Men Farao var olydig mot sändebudet, så Vi grep honom med ett fruktansvärt grepp.

فَحَصَى فِرْعَوْنَ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا
وَبِيْلًا ﴿٢٢﴾

18. Hur skall ni då skydda er mot en dag som kommer att göra barnen gråhåriga om ni icke tror?

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا
يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿٢٣﴾

19. På *den dagen* kommer himlen att rämna itu, och Hans löfte kommer att gå i uppfyllelse.

السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ ^ط كَانَ وَعْدُهُ
مَفْعُولًا ﴿٢٤﴾

20. Detta är förvisso en påminnelse. Så låt den som så önskar, ta vägen till sin Herre.

إِنَّ هَذِهِ تَذْكَرَةٌ ^ج فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ
إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٥﴾

R.2

21. Din Herre vet förvisso att du står upp *i bön* under nästan två tredjedelar av natten och *ibland* hälften eller en tredjedel av den, och *så är* även en grupp av dem som är med dig. Och Allah fastställer nattens och dagens mått. Han vet att ni icke kan beräkna *tiden exakt*, så Han har vänt Sig till er i barmhärtighet. Läs då upp så mycket av Qur'anen som är lätt *för er*. Han vet att det kommer att vara några bland er som kanske är sjuka och andra som kanske reser i landet och söker Allahs frikostighet och andra som kanske strider för Allahs sak. Så läs upp det som är lätt *för er* av den och förrätta bönen och betala Zakát och ge Allah ett gott lån. Och vad gott ni än måtte sända i förväg för era själar, kommer ni att återfinna det hos Allah. Det *kommer att vara* bättre och större som belöning. Och sök Allahs förlåtelse. Allah är helt förvisst Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي
الَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَآئِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ
مَعَكَ ۗ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۗ عَلِمَ أَن
لَّنْ نَّحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا
تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ ۗ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنْكُمْ
مَّرْضَىٰ ۖ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ
يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ ۖ وَآخَرُونَ
يَقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ
مِنْهُ ۖ وَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَاقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا ۗ وَمَا تَقَدَّمُوا
لِأَنفُسِكُمْ مِن خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ
خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا ۗ وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ ۗ

عَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١﴾

Kapitel 74

AL-MÚDDATH-THÍRR

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den inledande perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller femtiosju verser.

På samma sätt som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, förklarades vara ”den som hårt svept in sig i en mantel” (الْمُرَّمِلُ *al-múz-zámmill*) i det föregående kapitlet, så förtydligas detta här i detta kapitlet och det berättas vilka plagg en profet egentligen hårt håller fast vid och ständigt renar. Här åsyftas inte alls några riktiga kläder, utan det talas om Profetens anhängare, måtte Allah vara nöjd med dem, som ständigt befann sig i hans närhet och som blev renade genom hans andlighet. Under Profetens vägledning överger de dessutom all orenhet, något som hade varit omöjligt för dem att göra tidigare.

”Orenhet” (الرُّجْزُ *ar-rúdjz*) kan även syfta på avgudadyrkarna i Mecka, och människorna uppmanas till att avbryta alla kontakter med dem.

I det här kapitlet berättas det om nitton hårdföra änglar som inte kommer att visa någon barmhärtighet gentemot förbrytarna. Talet nitton syftar på vissa mänskliga förmågor, som om de används på fel sätt, kan göra den människan förtjänt av helvetet. De kroppsdelar som Allah givit människan från topp till tå är cirka nitton stycken, och deras korrekta användning kan skydda henne från synder och felsteg. Oavsett det exakta antalet, så syftar kapitlet på att Allahs härskaror är otaliga och människor skall inte tro att änglarna bara är nitton. De änglar som Allah utsett för bestraffning är otaliga, och de anlitas relativt i förhållande till människans synder.

I kapitlet förutspås att en måne (الْقَمَرُ *al-qámar*) kommer att

komma efter solen genom att följa den. Detta är mycket betydelsefulla ord. Samma tema tas även upp i kapitel *ash-sháms* (kapitel 91).

Sura AL-MÚDDATH-THÍRR
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Å, du som har svept *din mantel* om dig,

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ②

3. stig upp och varna,

قُمْ فَأَنْذِرْ ③

4. och lovprisa din Herre,

وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ ④

5. och rena din klädnad noga*

وَتِيَابَكَ فَطَهِّرْ ⑤

6. och orenhet skyr du,

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ⑥

7. och skänk icke ynnestbevis för att få mer *i gengäld*,

وَلَا تَمُنْ بِتَسَكُّرٍ ⑦

8. och uthärda tålmodigt för din Herres skull.

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ⑧

9. Och när trumpeten ljuder,

فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ ⑨

10. kommer den dagen att bli en hård dag,

فَذَلِكَ يَوْمٍ عَسِيرٍ ⑩

11. för de icke troende kommer den att bli allt annat än lätt.

عَلَى الْكٰفِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ⑪

12. Lämna Mig ensam med den Jag skapat,

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ⑫

*74:5 Ordet (تِيَابَكَ *thijábaka*) kan betyda hjärta, men bara i en bildlik betydelse. Problemet är att ordet (تِيَاب *thijáb*) egentligen betyder klädnad eller klädesplagg. Så om man behandlar ordet i bildlik mening är "hjärta" inte den enda möjliga tolkningen. Det är mer troligt att (تِيَابَكَ *thijábaka*) i detta sammanhang hänvisar till den Helige Profetens, må Allahs välsignelser och frid vara med honom, anhängare och andra närstående.

13. och sedan gav honom rike-
dom i överflöd,

وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ۝١٣

14. och söner, ständigt boende i
hans närhet,

وَوَبَّيْنُ شُهُودًا ۝١٤

15. och Jag försåg honom med
allt som är nödvändigt.

وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمَهِيدًا ۝١٥

16. Ändå önskar han att Jag
skulle ge honom mer.

ثُمَّ يَظْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ۝١٦

17. Absolut icke! Ty han var
fientlig beträffande Våra tecken.

كَلَّا ۙ إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عِينِدًا ۝١٧

18. Jag skall snart tilldela honom
en tilltagande plåga.

سَأَرْهِقُهُ صَعُودًا ۝١٨

19. Se! Han tänkte efter och
beräknade!

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ۝١٩

20. Måtte undergång drabba
honom! Hur räknade han?

فَقَتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝٢٠

21. Måtte undergång drabba
honom igen! Hur räknade han?

ثُمَّ قَتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝٢١

22. Sedan såg han efter,

ثُمَّ نَظَرَ ۝٢٢

23. då rynkade han ögonbrynen
och såg bister ut,

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۝٢٣

24. sedan vände han sig bort och
var föraktfull,

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۝٢٤

25. och sade: ”Detta är ingenting
annat än magi som förts över;

فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ ۝٢٥

26. detta är ingenting annat än
en människas ord.”

إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۝٢٦

27. Snart skall Jag kasta in
honom i ”Saqar.”

سَأُصَلِّيهِ سَقَرَ ۝٢٧

28. Och vad kan låta dig förstå
vad ”Saqar” är?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ۝٢٨

29. Den skonar icke och lämnar
ingenting.

لَا تَبْقَىٰ وَلَا تَذَرُ ۝٢٩

30. Den sveder skinnet.

لَوَاحَةٌ لِلْبَشَرِ ﴿٣٠﴾

31. Över den finns nitton änglar.

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣١﴾

32. Och ingen annan än änglar har Vi gjort till eldens väktare. Och Vi har icke fastställt deras antal utom som en prövning för dem som icke tror så att de som har givits boken måtte få säkerhet och de som tror måtte öka i tro, och de som har givits boken, så väl som de troende, icke behöver tvivla, och att de i vilkas hjärtan det finns en sjukdom och de icke troende kan säga: "Vad menar Allah med en sådan liknelse?" Sålunda bedömer Allah vem Han behagar som vilsefaren och vägleder vem Han behagar. Och ingen känner din Herres härskaror utom Han. Och detta är ingenting annat än en påminnelse för människan.

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمُ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ لِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ

R.2

لِلْبَشَرِ ﴿٣٢﴾

33. Nej, vid månen,

كَلَّا وَالْقَمَرَ ﴿٣٣﴾

34. och vid natten när den viker undan,

وَأَيْلٍ إِذَا دَبَّرَ ﴿٣٤﴾

35. och vid gryningen när den lyser fram,

وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ﴿٣٥﴾

36. är den sannerligen en av de största hemsökelseerna.

إِنَّهَا لِأَحَدَى الْكُبَرِ ﴿٣٦﴾

37. En varning till människan,

نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ﴿٣٧﴾

38. till den bland er som önskar gå framåt eller bli kvar.

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٨﴾

39. Varje själ går i borgen för vad den har förtjänat;

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴿٣٩﴾

40. utom dem på den högra sidan.

إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ﴿٤٠﴾

41. De kommer att vara i paradiset frågande varandra

فِي جَنَّتِ يُتَسَاءَلُونَ ﴿٤١﴾

42. om de skyldiga.

عَنِ الْمَجْرِمِينَ ﴿٤٢﴾

43. "Vad har fört er till 'Saqar'?"

مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ﴿٤٣﴾

44. De kommer att säga: "Vi var icke bland dem som förrättade bönen,

قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمَصْلِيِّينَ ﴿٤٤﴾

45. icke heller bespisade vi de fattiga,

وَلَمْ نَكُ نَطْعَمُ الْمَسْكِينِ ﴿٤٥﴾

46. och vi ägnade oss åt respektlöst tal med dem som ägnar sig åt det.

وَكَانَا نَحُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ﴿٤٦﴾

47. Och vi brukade förneka domens dag,

وَكَانَا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٤٧﴾

48. till dess att döden hann upp oss."

حَتَّىٰ آتَانَا الْيَقِينَ ﴿٤٨﴾

49. Så medlarnas medling kommer icke att gagna dem.

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٩﴾

50. Vad är det nu med dem eftersom de vänder sig bort från förmaningen,

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٥٠﴾

51. som om de var skräckslagna åsnor,

كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥١﴾

52. flyende för ett lejon?

فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥٢﴾

53. Nej, varje människa bland dem önskar att öppna blad *med uppenbarelser* skall skänkas henne.

بَلْ يَرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُنشَرَّةً ﴿٥٣﴾

54. Aldrig! De fruktar verkligen icke det tillkommande.

كَلَّا ط بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ط ٥٤

55. Aldrig! Ty denna är sannerligen en förmaning.

كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرَةٌ ج ٥٥

56. Låt då den som så vill, minnas den.

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ط ٥٦

57. Och de kommer icke att minnas såvida icke Allah så önskar. *Endast* Han är värdig att fruktas och *endast* Han är värdig att förlåta.

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ط

هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ع ٥٧

Kapitel 75 AL-QIÁMA

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den inledande perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller fyrtioen verser.

I det föregående kapitlet beskrivs att folket i helvetet avgav en bekännelse om att det var förnekandet av livet efter detta (*الأخرة al-akhíra*) som fick dem att hamna där. Förnekandet av domens dag leder till att flera synder och brott begås, och oreda drabbar hela jorden. I inledningen av det här kapitlet har alltså uppståndelsens dag (*يَوْمُ الْقِيَامَةِ jaumul qiáma*) och även människans självanklagande sinne kallats till vittne. Om människan drar nytta av detta självgranskande sinne så kan hon räddas från tusentals synder.

Anledningen till att vissa förnekar domens dag är att de förmodar att när deras olika kroppsdelar förmultnat, så kan Allah omöjligt sammanföra dem igen. Detta är inget annat än en missuppfattning, eftersom den Ädla Qur'anen mycket tydligt framhåller att det inte är människornas fysiska kroppar som kommer att sättas ihop igen, utan de andliga kropparna. Opponenterna vidhöll trots detta envist sin tro för att håna sin tids profet, och så att de enligt sin egen mening kunde framföra en anledning till att förneka domens dag.

Det som tas upp i verserna 8-10 berör inte händelser under domens dag, så som vissa tror, utan är snarare ett tecken på att domens dag är nära. Det beror på att de fenomen som nämns inte kommer att finnas på domens dag. Varken solen, månen, deras kretslopp eller förmörkelser kommer finnas, och inte heller kommer det att finnas någon som kan se dem.

När ögat är bländat (*فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ fáidha báríqal-básaru*), visar att världen under dessa dagar kommer att hemsökas av

fruktansvärda straff.

Vidare står att förnekare inte skall finna någon flyktväg, vilket visar att sol- och månförmörkelse utgör tecken som kommer att läggas fram som bevis, vilka inte ska utelämna några ursäkter för förnekarna, för trovärdigheten hos en av Gud utlovad person.

När kommer en solförmörkelse och en månförmörkelse att inträffa samtidigt? Enligt den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, skall detta komma att ske under utvalda dagar i en och samma månad, det vill säga under månaden Ramadan (*ramadán*), och detta kommer att vara ett tecken på att den Helige Profetens Mahdi är sann.*

Just den här händelsen har redan inträffat. En liknande profetia beskrevs även av Jesus, frid vare med honom.**

Därefter talas det om ett annat mirakel som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, utförde. Den Ädla Qur'anen, en omfattande skrift, uppenbarades under en period på tjugotre år, och av rädsla för att glömma av den brukade den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, röra sin tunga hastigt medan han läste upp. Allah övertygade honom dock om att det var Han som hade sänt ned Qur'anen och att det enbart är Han som har kunnat ställa samman den: Rör icke din tunga med denna *uppenbarelse* på det att du måtte skynda *dig att bevara den*. På Oss *vilas* förvisso ihopsamlandet av den och dess uppläsning. (vers 17-18).

Qur'anen, som under tjugotre år uppenbarades för en analfabet, ställdes alltså samman på ett säkert sätt. Den Utlovade Messias, frid vare med honom, förklarar att detta var ett storslaget mirakel, då fienden under dessa 23 år genomförde olika slag av angrepp mot den Helige Profeten, Allahs

---

*Se boken: *Súnan ad-Dar Qútni Bab sifati salatil khusúf wal kusúf wa haiatihima*.

** Se Matteus evangelium 24:29-31.

välsignelser och frid vare med honom, och försökte till och med att mörda honom. Om de lyckats mörda honom innan uppenbarandet av Qur'anen hade fullbordats, så hade skriftens anspråk på att vara fullkomlig varit betydelselöst.

Efter att ha nämnt människans olika stadier, förklaras det att hon ständigt utvecklas. Hur kan det då vara möjligt att människan en dag inte skall komma att stå inför sin Skapare och ställas till svars för sina handlingar?

رُكُوعَاهَا ٢

سُورَةُ الْقِيَامَةِ مَكِّيَّةٌ ٧٥

آيَاتُهَا ٤١

Sura AL-QIÁMA (Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Nej, jag kallar uppståndelsens dag till vittne.

لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ②

3. Och jag kallar det ofta anklagande samvetet till vittne.

وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ③

4. Tror människan att Vi icke skall samla hennes ben?

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَبْجَعَ
عِظَامَهُ ④

5. Jo, Vi har makt att till och med återställa hennes fingertoppar.

بَلَىٰ قَدِيرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ⑤

6. Men människan önskar fortsätta med att synda när hon går framåt.

بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ⑥

7. Hon spørjer: ”När kommer uppståndelsens dag?”

يَسْأَلُ آيَاتِنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ⑦

8. När ögat är bländat,

فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ⑧

9. och månen förmörkad,

وَخَسَفَ الْقَمَرُ ⑨

10. och solen och månen blir sammanförda,

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ⑩

11. på den dagen kommer människan att säga: ”Vart fly?”

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُجُ ⑪

12. Nej, det finns ingen tillflyktsort!

كَلَّا لَا وَزَرَ ⑫

13. På den dagen kommer viloplatsen *endast* att finnas hos din Herre.

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ⑬

14. På den dagen kommer människan att bli upplyst om det som hon har sänt i förväg och om det som hon har lämnat kvar.

يُنَبِّئُ الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ۖ

15. Nej, människan är fullt medveten om sitt eget jag,

بَلِ الْإِنْسَانَ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ۝

16. även fastän hon lägger fram sina ursäkter.

وَلَوْ أَلْفَىٰ مَعَاذِيرَهُ ۝

17. Rör icke din tunga med denna *uppenbarelse* på det att du måtte skynda dig *att bevara* den.

لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ۖ

18. På Oss *vilat* förvisso ihopsamlandet av den och dess uppläsning.

إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ۝

19. Så när Vi läser upp den, följ du då dess uppläsning.

فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ۝

20. Sedan *vilat* framställningen av den på Oss

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ۖ

21. Nej! Men ni älskar det som ligger nära till hands,

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ۝

22. och åsidosätter det tillkommande.

وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ۖ

23. Några ansikten kommer den dagen att vara lysande,

وُجُوهٌُ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ۝

24. blickande *ivrigt* mot sin Herre,

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۝

25. och några ansikten kommer den dagen att vara dystra,

وُجُوهٌُ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ۝

26. vetande att en hemsökelse, som kan bryta deras ryggar, kommer att drabba dem.

تَنْظُرُونَ أَن يُفْعَلَٰ بِهَا فَاقِرَّةٌ ۝

27. Lyssna! När *den döende människans själ* kommer upp till halsen,

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ۖ

28. och det sägs: "Vem är trollkarlen som kan rädda henne?"

وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ۝

29. Och hon kommer att vara säker på att det är *timmen* för hädanfärden,

وَوَظَنَّ أَنَّهَا الْفِرَاقُ ۙ

30. och ett ben gnids mot det andra benet *i dödsångest*,

وَالْتَفَتِ السَّاقِ بِالسَّاقِ ۙ

31. På den dagen kommer *hon* att drivas till din Herre,

عِ ۙ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقِ ۙ

R.2

32. ty hon varken accepterade *sanningen* eller förrättade bönen,

فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلَّىٰ ۙ

33. utan förkastade *sanningen* och vände ryggen till,

وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۙ

34. sedan gick hon kråmande sig till sina släktingar.

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهَا يَتَمَطَّىٰ ۙ

35. Ve dig! Och åter ve!

أَوَّلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ۙ

36. Ännu en gång ve dig! Och åter ve!

ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ۙ

37. Tror människan att hon kommer att lämnas fri att vandra *omkring*?

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ۙ

38. Var hon icke en vätskedroppe som avgavs?

أَلَمْ يَكُنْ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُمْنَىٰ ۙ

39. Sedan blev hon en blodklump, sedan gav Han henne form och fullkomnade *henne*.

ثُمَّ كَانَ عَاقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ۙ

40. Sedan gjorde Han av den till ett par, mannen och kvinnan.

فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۙ

41. Har icke Han makt att uppre-
sa de döda till liv?

عِ ۙ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدْرِ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ۙ

Kapitel 76 AD-DÁHR

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den inledande perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller trettiotvå verser.

I det här kapitlet riktas människans uppmärksamhet mot sin begynnelse då hon under en period inte var något av betydelse. Men hur kan detta stämma, då människan allt sedan sin skapelse har varit det allra mest betydelsefulla? Vad som åsyftas här är de inledande stadierna i människans utveckling, då människan inte var något speciellt. Det verkar vara den tid då inte heller fåglar hade förmåga att kommunicera, och då jorden omslöts av en absolut tystnad. Från detta skapades människan, och gavs syn och hörsel. Allah, som givit syn och hörsel till något som skapats ur jorden, har även förmåga att återskapa livet och ställa alla med syn och hörsel inför rätta.

Därefter beskrivs de särskilda egenskaper som det folk har som kommer att belönas med paradiset. De är inte välvilliga gentemot andra för att på så sätt öka sina tillgångar. Närhelst de behandlar andra väl så förklarar de att de gör så av önskan att uppnå Allahs välbehag. De önskar varken någon belöning eller tacksamhet i utbyte.

كروعاها ٢

سُورَةُ الدَّهْرِ مَكِّيَّةٌ ٧٦

آياتها ٣٢

Sura AD-DÁHR (Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. En tidsperiod har sannerligen kommit över människan när hon icke var något värt att nämnas.

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ
لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ②

3. Vi har skapat människan från en sammansatt spermiedroppe vilken Vi utsatt för provningar; sedan gjorde Vi henne till en hörande, seende varelse.

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ
نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ③

4. Vi har visat henne vägen vare sig hon är tacksam eller otacksam.

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا
كُفُورًا ④

5. Vi har sannerligen berett kedjor och halsjärn och flammade eld för de icke troende,

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالَ
وَسَعِيرًا ⑤

6. men de fromma skall dricka ur en bägare smaksatt med kamfer,

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ
مِزَاجُهَا كَافُورًا ⑥

7. från en källa varifrån Allahs tjänare kommer att dricka, de får den att springa fram, ett kraftfullt framspringande.

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا
تَفْجِيرًا ⑦

8. De uppfyller sin trohetsed och fruktar den dag vars ondska är vitt utbredd.

يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ
مُسْتَظِيرًا ⑧

9. Och av kärlek till Honom bespisar de den fattige, den föräldralöse och fången,

وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا
وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ٩

10. och säger: ”Vi bespisar er bara för att vinna Allahs välbehag. Vi önskar oss ingen belöning eller tack av er.

إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ
جَزَاءً وَلَا شُكُورًا ١٠

11. Vi fruktar i sanning en bister, betryckt dag från vår Herre.”

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا
قَمْطَرِيرًا ١١

12. Så Allah kommer att rädda dem från den dagens ondska, och kommer att skänka dem glädje och lycka.

فَوْقَهُمْ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ
نَصْرَةً وَسُرُورًا ١٢

13. Och Han kommer att belöna dem för deras ståndaktighet med ett paradiset och en klädnad av silke,

وَجَزَاءُ لَهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ١٣

14. där kommer de att luta sig ned på divaner och varken erfara stark hetta eller bitter köld.

مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ ١٤
لَا يَرُونَ فِيهَا شُمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ١٤

15. Och dess skuggor kommer att tätna över dem och dess fruktklassar kommer att föras inom nära räckhåll.

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا
تَذَلِيلًا ١٥

16. Och kärll av silver kommer att räckas runt bland dem och bägare av kristall,

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِانِيَّةٍ مِنْ فِضَّةٍ
وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ١٦

17. glas av silver, vilka de utformat med enastående skicklighet.

قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ١٧

وقد
فوه
يخص
الفضة
على
الأكواب
على
الفضة
على
الأكواب
على
الفضة
على
الأكواب

18. Och däri kommer de att ges en bägare smaksatt med ingefära att dricka,

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا
زَنْجَبِيلًا ۝١٨

19. från en källa vid namn Salsabil i det.

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ۝١٩

20. Och där kommer ungdomar som icke åldras att passa upp på dem. När du ser dem, tror du dem vara kringspridda pärlor.

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ۝
إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثورًا ۝٢٠

21. Och när du ser, kommer du att se en välsignelse där och ett vidsträckt konungarike.

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا
وَ مَلَكًا كَبِيرًا ۝٢١

22. Dräkter av fint grönt silke och brokad kommer att bäras av dem. Och de kommer att vara smyckade med armband av silver. Och deras Herre kommer att ge dem en ren bägare att dricka.

عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ
وَ إِسْتَبْرَقٌ وَ حُلُوعَا أَسَاوِرَ مِنْ
فِضَّةٍ وَ سِقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ۝٢٢

23. ”Detta är er belöning, och er ansträngning är uppskattad.”

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَ كَانَ سَعِيْكُمْ
عَمَلًا مَّشْكُورًا ۝٢٣

R.2

24. Vi har förvisso uppenbarat Qur'anen bitvis för dig.

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۝٢٤

25. Så vänta tålmodigt på din Herres domslut och ge icke vika för någon som är syndig eller otacksam bland dem,

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَ لَا تُطِعْ مِنْهُمْ
أَثِمًا أَوْ كَفُورًا ۝٢٥

26. och kom ihåg din Herres namn morgon och afton,

وَ اذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَ آصِيلًا ۝٢٦

27. och kasta dig ödmjukt till jorden inför Honom under natten och lovprisa Hans härlighet under en lång del av natten,

وَ مِنْ أَيْلٍ فَاسْجُدْ لَهُ وَ سَبِّحْهُ لَيْلًا
طَوِيلًا ۝٢٧

28. Dessa *människor* älskar i sanning det nuvarande livet och de bortser från en mycket svår dag som de har framför sig,

إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ
وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ٢٨

29. Vi har skapat dem och har gjort deras leder starka och Vi kan omvandla dem till andra lika dem när Vi vill.

نَحْنُ خَالِقُهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ ٢٩
وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا ٣٠

30. Detta är sannerligen en påminnelse. Så vem helst som så önskar kan ta vägen till sin Herre.

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ٣٠ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ
إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ٣١

31. Men ni kan icke utföra era önsknings såvida icke Allah vill det. Allah är sannerligen Allvetande, Vis.

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ٣١ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ٣٢

32. Han ger vem Han än behagar tillträde till Sin barmhärtighet och för syndarna har Han berett ett smärtsamt straff.

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ ٣٢ وَالظَّالِمِينَ
عَذَابًا أَلِيمًا ٣٣

Kapitel 77

AL-MURSALÁT

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller femtioen verser.

I det här kapitlet har återigen de händelser som kommer att utspela sig för den senare tidens muslimer beskrivits. Vetenskapens framsteg under denna tid kallas för att vittna om att Allah, som meddelat alla dessa hemligheter, har makt till att åstadkomma alla slags omvälvningar. Det talas om vissa flygande företeelser som först svävar sakta men sedan blir snabba som stormvindar. Dagens snabbaste flygplan är byggda så att de inledningsvis flyger sakta men sedan blir oerhört snabba. Under krigstid slänger man med hjälp av dessa plan ner massor av flygblad, där det förklaras att om mottagarna är på angriparnas sida så kommer de att få hjälp, annars finns det ingen som kan skydda dem mot angriparna.

Det står om när stjärnorna fås till att mista sitt ljus och människan med olika medel försöker resa mot himlen. Med stjärnor som förlorar sitt ljus menas här den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, följeslagare och när deras tid är ute så kommer det andliga ljus som muslimerna fick genom dem att slockna.

Sedan står det om hur det blir när makter stora som berg kommer att ryckas upp, och när alla profeter kommer att träda fram. Angående dessa verser försöker de lärde ge det felaktiga intrycket att det handlar om uppståndelsens dag. Men på uppståndelsens dag rycks inga berg upp, och profeterna skickas till denna värld och inte på domens dag. Onekligen är detta en profetia i den Ädla Qur'anen angående en profet som kommer att vara underordnad och fullkomligt underkastad den

Helige Profeten Muhammad, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och vars ankomst kommer att innebära alla tidigare profeters återkomst genom hans person. Genom denne profets ansträngningar kommer alltså alla tidigare profeters anhängare att bli den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, anhängare.

Angående de framtida krig som beskrivs, kommer de att bestå av tre delar, vilket syftar på land, hav och luft, vilket tillkännages som ett kännetecken. Från himlen kommer eldsvådor stora som slott att falla, som om de vore massor av kopparfärgade kameler (vers 33-34). Dessa båda verser visar tydligt att de har en metaforisk innebörd. Under den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid kunde ingen föreställa sig ett krig där eld föll från himlen. Detta måste således vara en profetia från ett Allvetande Väsen som har kännedom om framtiden.

På uppståndelsens dag kommer inga eldsvådor att falla från himlen. Därför är tanken på att denna händelse skall ske på uppståndelsens dag inkorrekt. Detta verkar snarare vara en profetia om krig med kärnvapen, då himlen kommer att låta radioaktiva strålar, som människorna inte kan skydda sig mot, falla ned över dem. Detta nämns även i kapitel 44, *ad-dukhán*. Sedan beskrivs återigen livet efter detta och att när man ser dessa profetiska ord gå i uppfyllelse bör man vara övertygad om att det finns ett liv efter detta. Det förklaras att om människorna inte lyder Allah i den här världen så väntar ett omfattande straff i det tillkommande.

رُكُوعَاهَا ٢

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ مَكِّيَّةٌ ٧٧

آيَاتُهَا ٥١

Sura AL-MURSALÁT (Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Vid dem som sänds mjukt iväg,

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ①

3. sedan får upp fart och blåser snabbt,

فَالْعَصْفَاتِ عَصْفًا ②

4. och vid dem som sprider en ordentlig spridning,

وَالنَّشْرَاتِ نَشْرًا ④

5. och dem som gör tydliga åtskillnader,

فَالْفُرْقَاتِ فَرْقًا ⑤

6. och dem som överlämnar påminnelsen,

فَالْمَلْقِيَاتِ ذِكْرًا ⑥

7. medan de friar sig själva från ansvar eller genom en varning,

عُذْرًا أَوْ نُذْرًا ⑦

8. det som ni har lovats måste sannerligen komma att ske.

إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَوَاقِعَ ⑧

9. Så när stjärnorna fås till att mista sitt ljus,

فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ⑨

10. och när himlen rämningar itu,

وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ⑩

11. och när bergen blåses bort,

وَإِذَا الْجِبَالُ سُفَّتْ ⑪

12. och när sändebuden fås att framträda vid den fastställda tiden,

وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِتَتْ ⑫

13. till vilken dag har dessa händelser skjutits upp?

لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ ⑬

14. Till beslutets dag.

لِيَوْمِ الْقُصْلِ ⑭

15. Och vad skulle låta dig veta
vad beslutets dag är!

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ ۝٥٧ ط

16. De som förkastar *sanningen*,
ve dem den dagen!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝٥٨

17. Förintade Vi icke de tidigare
folken?

أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ۝٥٩ ط

18. Vi kommer nu att låta de
senare följa dem.

ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ۝٦٠

19. Sålunda handskas Vi med de
skyldiga.

كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۝٦١

20. De som förkastar *sanningen*,
ve dem den dagen!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝٦٢

21. Skapade Vi er icke från en
obetydlig vätska,

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ ۝٦٣

22. och placerade den på en trygg
förvaringsplats,

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ۝٦٤

23. för en känd *tidsrymd*?

إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ۝٦٥

24. Sålunda bestämde Vi, och
hur utmärkt är Vi icke som
Bestämmare!

فَقَدَرْنَا ۖ فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ۝٦٦

25. De som förkastar *sanningen*,
ve dem den dagen!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝٦٧

26. Har Vi icke gjort jorden
liksom för att hålla

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ۝٦٨

27. de levande och de döda?

أَحْيَاءَ وَ أَمْوَاتًا ۝٦٩

28. Och Vi placerade höga berg
på den och gav er sötvatten att
dricka.

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ
وَأَسْقَيْنُكُمْ مَاءً فُرَاتًا ۝٧٠ ط

29. De som förkastar *sanningen*,
ve dem den dagen!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝٧١

30. ”Rör er nu framåt mot det vilket ni behandlade som en lögn,

إِنظِرُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٣٠﴾

31. *Ja*, rör er framåt mot en tredelad skugga,

إِنظِرُوا إِلَى ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ﴿٣١﴾

32. som varken ger skugga eller skyddar mot flammen.”

لَا ظِلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ النَّهَبِ ﴿٣٢﴾

33. Den kastar upp flammor stora som slott,

إِنهَاترْمِي بِشَرِّرٍ كَالْقَصْرِ ﴿٣٣﴾

34. som om den utgjordes av många kopparfärgade kameler.

كَأَنَّهُ جِمَلَاتٌ صُفْرٌ ﴿٣٤﴾

35. De som förkastar *sanningen*, ve dem den dagen!

وَيْلٌ لِّيَوْمِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٥﴾

36. Detta är en dag när de icke skall *förmå att tala*,

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٦﴾

37. icke heller skall de tillåtas komma med ursäkter.

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٧﴾

38. De som förkastar *sanningen*, ve dem den dagen!

وَيْلٌ لِّيَوْمِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٨﴾

39. Detta är beslutets dag. Vi har samlat ihop er och alla de tidigare folken,

هَذَا يَوْمُ الْفُصْلِ جَمَعْنَاكُمْ

وَالْأُولَىٰ ﴿٣٩﴾

40. om ni nu har någon krigslist, pröva den då mot mig.

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ﴿٤٠﴾

41. De som förkastar *sanningen*, ve dem den dagen!

وَيْلٌ لِّيَوْمِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤١﴾

R.2

42. De rättfärdiga kommer att vara *mitt bland* skuggor och källor,

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ ﴿٤٢﴾

43. och frukter sådana som de kan önska sig.

وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٣﴾

44. ”Ät och drick med välbehag som en belöning för det ni gjorde.”

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾

45. sålunda belöna Vi förvisso dem som handlar väl.

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٥﴾

46. De som förkastar *sanningen*, ve dem den dagen!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٦﴾

47. ”Ät och roa er för ett litet tag i denna världen, å ni sanningens förkastare, ni är förvisso de skyldiga.”

كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُّجْرِمُونَ ﴿٤٧﴾

48. De som förkastar *sanningen*, ve dem den dagen!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٨﴾

49. Och när det sägs till dem: ”Böj er ned *inför Allah*,” så böjer de sig icke ned.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٩﴾

50. De som förkastar *sanningen*, ve dem den dagen!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٥٠﴾

51. På vilket budskap kommer de då att tro efter detta?

عَفَايَ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

Kapitel 78 AN-NABÁ'

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den inledande perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller fyrtioen verser.

I kapitel *al-mursalát* (kapitel 77) har en grundläggande fråga ställts av de icke troende beträffande när beslutens dag (*يَوْمَ الْفَاصِلِ jáumul-fásl*) kommer att inträffa. Det är den dag då det skall beslutas vad som är sant och vad som är falskt. I det här kapitlet ges svaret i form av en stor nyhet att beslutets dag redan har kommit. I detta kapitel berättas det att Jáumul-Fásl var ett absolut löfte som skulle komma att infrias på sin utsatta tid.

I detta storslagna kapitel beskrivs olika former av Jáumul-Fásl. Först och främst upprepas det system som Gud inrättade genom vilket vatten faller ned från skyn och får föda att växa fram ur jorden. Läsaren görs sedan uppmärksam på att alla människor inte drar fördel av detta och inte tänker på att det viktigaste himmelska vattnet egentligen är en form av andlig vägledning. De hemsökelse som drabbar människorna, eller kommer att drabba dem, på grund av denna förnekelse nämns här i kapitlet.

I slutet av kapitlet kungörs en viktig varning, vilken är att om människan lever sitt liv i likgiltighet så kommer hon senare, på domens dag, att smärtsamt och ångestfyllt säga: Om jag ändå bara hade blivit till stoft innan denna dag kom och slapp bli upprest till människa från detta stoft.

Sura AN-NABÁ'
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

Del 30

2. Vad frågar de varandra om?

بِمَنْ يَسْأَلُونَ ②

3. Om nyheten av stor betydelse,

عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ③

4. beträffande vilken de är oeniga.

الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ④

5. Nej, snart skall de komma att få veta.

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ⑤

6. Nej, *det säger Vi* igen, snart skall de komma att få veta.

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ⑥

7. Har Vi icke gjort jorden som en bädd,

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ⑦

8. och bergen som tappar?

وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ⑧

9. Och Vi har skapat er i par,

وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ⑨

10. och har gjort er sömn till vila,

وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ⑩

11. och har gjort natten som ett tackelse,

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ⑪

12. och har gjort dagen för livets uppehälle,

وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ⑫

13. Och över er har Vi byggt sju starka himlar

وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ⑬

14. och gjort *solen* till en klar lampa.

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٤﴾

15. Och från de drypande molnen sände Vi ned vatten strömmande i överflöd,

وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٥﴾

16. så att Vi med det kan framställa säd och växtlighet,

لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٦﴾

17. och trädgårdar med frodig växt.

وَجَنَّتِ الْأَقْطَافُ ﴿١٧﴾

18. Beslutets dag är förvisso en fastställd tid,

إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٨﴾

19. den dagen när basunen kommer att blåsas; och ni skall komma i hord efter hord.

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ﴿١٩﴾

20. Och himlen skall öppnas och bli till dörrar.

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿٢٠﴾

21. Och bergen skall sättas i rörelse och bli *som om de vore* en hägring.

وَسِيرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢١﴾

22. Helvetet ligger förvisso i bakhåll,

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢٢﴾

23. en vistelseort för de upproriska,

لِلظَّالِمِينَ مَا بَأْسًا ﴿٢٣﴾

24. som skall förbli i det under en lång tid.

لُبِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٢٤﴾

25. De kommer varken att smaka svalka eller dryck av något slag i det,

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٥﴾

26. utom vatten, kokande hett eller isande kallt,

إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٦﴾

27. en passande vedergällning.

جَزَاءً وَفَاقًا ﴿٢٧﴾

28. De fruktade sannerligen icke räkenskapen,

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٨﴾

29. och förkastade fullständigt
Våra tecken.

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ۝٢٩

30. Och allt har Vi bevarat i en
bok.

وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۝٣٠

31. ”Smaka ni därför *straffet*, Vi
kommer icke att ge er någon
ökning utom i plåga.”

عَفْوَ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ۝٣١

R.2

32. För de rättfärdiga finns
sannerligen en triumf:

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۝٣٢

33. Muromgärdade trädgårdar
och vindruvsrankor,

حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۝٣٣

34. och unga jungfrur i jämlik
ålder,

وَكَوَاعِبَ أْتْرَابًا ۝٣٤

35. och bågare som flödar över.

وَكَأْسًا دِهَاقًا ۝٣٥

36. Där kommer de varken att
höra fåfänga samtal eller lögn;

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذْبًا ۝٣٦

37. en kompensation från din
Herre, en gåva i proportion till
deras ansträngningar,

جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ۝٣٧

38. Herren över himlarna och
jorden och allt som är mellan
dem, den Nåderike. De skall icke
ha rätt att tilltala Honom.

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
الرَّحْمَنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ۝٣٨

39. På den dagen när anden och
änglarna kommer att stå på led,
skall de icke tala, utom den som
Gud, den Nåderike, ger *Sitt* till-
stånd, och som bara kommer att
säga det som är rätt.

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا
لَّا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ
وَقَالَ صَوَابًا ۝٣٩

40. Den dagen skall verkligen
komma. Så låt den som så vill ta
sin tillflykt till sin Herre.

ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ ۚ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ
إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ۝٤٠

41. Vi har i sanning varnat er för ett straff vilket är i nära antågande; en dag när människan kommer att se vad hennes händer har sänt i förväg och den icke troende kommer att säga: "Om jag ändå bara vore stoft!"

إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ
الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكُفْرُ
يَلِيَّتِي كُنْتُ تَرَابًا ۝٤١

Kapitel 79 AN-NAZI'ÁT

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den inledande perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller fyrtiosju verser.

Enligt Qur'anens praxis nämns återigen världsliga hem-sökelse och konflikter i kapitlet, och i klara ordalag beskrivs bland annat krig där u-båtar kommer att användas. Den första versens innebörd (وَالَّذِينَ عَزَّزْنَا *wán-naziáti ghárqan*) är att stridande farkoster sjunker under vattenytan innan de går till angrepp för att sänka fienden. De stridande känner stor glädje vid framgångarna, och striderna utkämpas i försök att besegra varandra, och från båda håll lägger man upp sina bästa strategier.

Uttrycket وَالسَّابِحِينَ سَبَّحًا (*wás-sabiháti sábhán*) i den fjärde versen syftar på simmande företeelser, vare sig de färdas under vatten eller på dess yta, och u-båtar kan färdas både på vattnet och under dess yta.

Sådana krig väcker en sådan fasa att människornas hjärtan börjar darra och deras blickar slås ned. Efter en stor värdslik förödelse ställer människans medvetande en fråga om de verkligen kommer att resas upp från de döda trots att deras ben förmultnat? Det konstateras att detta förvisso kommer att ske, och ett starkt varnande ljud kommer att höras och plötsligt kommer alla befinna sig på domens dag.

Därefter inleds en skildring av profeten Moses, frid vare med honom, som skickades till Farao, som gjorde anspråk på att vara gud och helt förnekade livet efter detta. När profeten Moses, frid vare med honom, förmedlade sitt budskap till Farao, så svarade denne fräckt att "Jag är er herre, den högste". Allah straffade honom då på ett så strängt sätt att han blev ett

avskräckande exempel för både sin samtid och de efterkommande. Han levde ett långt liv i kampen mellan liv och död och dog under sådana omständigheter att de människor som levde samtidigt med honom fick uppleva hur han och hans här dränktes. Hans kropp bevarades sedan av de efterlevande i form av en mumie. Detta blev en läxa för efterkommande generationer.

Kapitlet avslutas med frågan om när timmen skall infalla och hur detta skall ske? Det konstateras att när den infaller så kommer det att framstå klart att allt har sitt slut hos sin Herre. Och det förklaras för sändebudet att han enbart kan varna den som räds denna fruktansvärda timme. Den dag då de ser detta kommer det världsliga livet att kännas som om det endast hade varat under några ögonblick.

كروعاها ٢

سُورَةُ الزُّرْعَةِ مَكِّيَّةٌ ٧٩

آياتها ٤٧

Sura AN-NAZI'ÁT
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Vid dem som rör sig underifrån och drar och halar i syfte att sänka,

وَالزُّرْعَةِ غَرَقًا ②

3. och *vid* dem som rör sig snabbt genom länderna,

وَالنَّشِطِ نَشْطًا ③

4. och *vid* dem som snabbt färdas långa avstånd över oceanernas yta,

وَالسَّيْحَةِ سَيْحًا ④

5. och vid dem som tävlar med varandra om överhöghet,

فَالسِّبْقِ سَبْقًا ⑤

6. och vid dem som planerar och utför sina uppdrag väl;

فَالْمَدْبِرَاتِ أَمْرًا ⑥

7. *detta kommer att ske* den dagen när den skakande jorden skall skaka,

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ⑦

8. och ytterligare en andra *skakning* skall följa den.

تَتَّبِعَهَا الرِّادِفَةُ ⑧

9. På den dagen kommer hjärtan att darra,

قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ⑨

10. och deras ögon kommer att vara nedslagna.

أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ⑩

11. De säger: "Skall vi *verkligen* återställas till vårt förra tillstånd?"

يَقُولُونَ ءَأَنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ⑪

12. Vad! Till och med när vi är ruttna ben?"

ءَأِذَا كُنَّا عِظَامًا نَخِرَةً ⑫

13. De säger: "Då vore det sannerligen ett förlustmässigt återvändande."

قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ⑬

14. Det kommer bara att bli ett enda skri,

فَأَنَّمَاهِيَ زَجْرَةً وَاحِدَةً ﴿١٤﴾

15. och se! De skall *alla komma ut* i det öppna.

فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٥﴾

16. Har berättelsen om Moses nått dig?

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿١٦﴾

17. När hans Herre kallade på honom i den heliga Tuwá-dalen, och sade:

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٧﴾

18. ”Gå du till Farao, han har gjort uppror,

إِذْ هَبَّ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿١٨﴾

19. och säg *till honom*: ’Skulle du tycka om att bli renad?

فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ تَزَكَّى ﴿١٩﴾

20. Och jag skall vägleda dig till din Herre på det att du måtte frukta Honom.”

وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى ﴿٢٠﴾

21. Så han (Moses) visade honom ett stort tecken,

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى ﴿٢١﴾

22. men han (Farao) förkastade honom och var olydig,

فَكَذَّبَ وَعَصَى ﴿٢٢﴾

23. sedan vände han sig bort från Moses och smidde planer mot honom;

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى ﴿٢٣﴾

24. och han samlade *sitt folk*, och förkunnade

فَحَشَرَ فَنَادَى ﴿٢٤﴾

25. och sade: ”Jag är er herre, den högste.”

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى ﴿٢٥﴾

26. Så Allah grep honom för att straffa honom och gjorde honom till ett varnande exempel i det tillkommande och i denna världen.

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى ﴿٢٦﴾

27. I det finns det förvisso en läxa för den som fruktar.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَخْشَى ﴿٢٧﴾

R.2

28. Är ni svårare att skapa än himlen som Han har byggt?

ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ السَّمَاءُ طَبَّهَا ۖ ﴿٢٨﴾

29. Han har lyft den till dess höjd och gjort den fullkomlig.

رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيَهَا ۗ ﴿٢٩﴾

30. Och Han har gjort dess natt mörk, och fört fram dess morgon,

وَاعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ۖ ﴿٣٠﴾

31. och jorden har Han brett ut tillsammans med den.

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ۖ ﴿٣١﴾

32. Han framställde dess vatten och dess betesmarker ur den,

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ۖ ﴿٣٢﴾

33. och bergen, dem gjorde Han stadiga.

وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ۗ ﴿٣٣﴾

34. *Allt detta* är en försörjning för er och er boskap.

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ۗ ﴿٣٤﴾

35. Men när den stora katastrofen kommer,

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ ۗ ﴿٣٥﴾

36. den dagen när människan kommer att draga sig till minnes *allt* det hon strävade efter,

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ۗ ﴿٣٦﴾

37. och helvetet kommer att göras uppenbart för den som ser.

وَبُرْزَتِ الْجَحِيمِ لِمَنْ يَرَىٰ ۖ ﴿٣٧﴾

38. Då, när det gäller den *människa* som gör uppror,

فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ ۗ ﴿٣٨﴾

39. och föredrar denna världens liv,

وَأَشْرَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ ﴿٣٩﴾

40. skall helvetets eld förvisso bli *hennes* boning.

فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۗ ﴿٤٠﴾

41. Men när det gäller den *människa* som fruktar att stå i bävan inför sin Herre och avhåller sin själ från onda begär,

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ
عَنِ الْهَوَىٰ ۗ ﴿٤١﴾

42. skall *paradisets* trädgård helt förvisst bli *hennes* boning.

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۖ ﴿٤٢﴾

43. De frågar dig om timmen: ”När kommer den att slå?”

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ۖ ﴿٤٣﴾

44. Men vad har du med omnämmandet av den att göra?

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ۖ ﴿٤٤﴾

45. Den slutliga kännedomen om den *vilar* hos din Herre.

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا ۖ ﴿٤٥﴾

46. Du är bara en Varnare till den som fruktar den.

إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مَّنْ يَخْشَاهَا ۖ ﴿٤٦﴾

47. På den dagen när de ser den, *kommer de att känna det* som om de icke hade dröjt *i världen* mer än en av dess kvällar eller morgnar.

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا
بِشَيْءٍ إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ۖ ﴿٤٧﴾

Kapitel 80

'ĀBĀSA

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den inledande perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller fyrtyotre verser.

I kapitlet berättas om en högmodig förnekare under den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid som kom för att ställa frågor till Profeten. Eftersom den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, innerligt önskade att någon skulle komma till tro, så riktade han, trots förnekarens högmod, hela sin uppmärksamhet mot honom. Plötsligt kom en blind, troende man till den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, för att ställa en fråga, men Profeten tyckte inte om att bli avbruten. Han uttryckte sitt missnöje på ett sådant sätt att förnekaren kunde uppfatta det, men som inte sårade den blinde som ju inte kunde se. Efter denna händelse förmanade Allah att Profeten aldrig vara likgiltig inför den som hängivet och engagerat kommer till honom, och att inte ge företräde till högmodiga människor – oavsett deras sociala status.

Därefter förklaras den Ädla Qur'anens upphöjda ställning, och hur den avslöjar hemligheter om universums skapelse och nämner de storslagna händelser som kommer att inträffa samtidigt med dess slut och vad som skall komma att ske på domens dag.

Sura 'ÁBASA
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Han rynkade ögonbrynen och vände sig åt sidan,

عَبَسَ وَتَوَلَّى ②

3. för att en blind man kom till honom,

أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ③

4. och hur kunde du veta om han ville bli ren*hjärtad*,

وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهَ يَزْكَى ④

5. eller om han ville ta sig i akt, så att förmaningen skulle gagna honom?

أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى ⑤

6. Beträffande den som är föraktfullt liknöjd.

أَمَّا مَنْ اسْتَغْنَى ⑥

7. Mot honom visar du uppmärksamhet,

فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى ⑦

8. fastän du icke är ansvarig om han icke blir ren*hjärtad*,

وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزْكَى ⑧

9. men den som skyndar sig till dig,

وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى ⑨

10. och fruktar *Gud*,

وَهُوَ يَخْشَى ⑩

11. honom försummar du.

فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى ⑪

12. Nej, det är förvisso en påminnelse,

كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ⑫

13. så låt den som så önskar fästa avseende vid den,

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ⑬

14. på hedervärda ark,

فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ⑭

15. upphöjda, rena,

مَّرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ⑮

16. i skrivarnas händer,

بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۝١٦

17. ädla och sedesamma.

كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۝١٧

18. Måtte människan bli förgjord!
Så otacksam hon är!

قَتَلَ الْإِنْسَانَ مَا أَكْفَرَهُ ۝١٨

19. Av vad har Han skapat henne?

مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۝١٩

20. Från en spermiedroppe! Han skapade henne och formade henne,

مِنْ نُّطْفَةٍ ۝ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ۝٢٠

21. sedan gör Han vägen lätt för henne,

ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۝٢١

22. sedan låter Han henne dö och tilldelar henne en grav,

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ۝٢٢

23. sedan, när Han behagar, kommer Han att, uppresa henne igen.

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ۝٢٣

24. Nej! Hon har ännu icke utfört vad Han befallde henne att göra.

كَلَّا لَمَّا يُقْضَىٰ مَا أَمَرَهُ ۝٢٤

25. Låt nu människan se på sin föda,

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ ۝٢٥

26. hur Vi släpper ned vatten i överflöd,

أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۝٢٦

27. sedan klyver Vi jorden, en ordentlig klyvning,

ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۝٢٧

28. sedan låter Vi säd gro på den,

فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۝٢٨

29. och druvor och grönsaker,

وَعِنَبًا وَقَضْبًا ۝٢٩

30. och olivträdet och dadelpalmen,

وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۝٣٠

31. och inhägnade trädgårdar
tätt planterade,

وَحَدَائِقٍ غُلْبًا ۝٣١

32. och frukter och örter,

وَوَاكِهَةً وَأَبًّا ۝٣٢

33. en försörjning för er och er
boskap.

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ۝٣٣

34. Men när ett öronbedövande
dån kommer,

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَّةُ ۝٣٤

35. på den dagen när en männi-
ska kommer att fly från sin
broder,

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۝٣٥

36. och från sin moder och sin
fader,

وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ۝٣٦

37. och från sin hustru och sina
söner,

وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ۝٣٧

38. på den dagen kommer varje
människa att ha tillräckligt med
bekymmer för att vara likgiltiga
inför andras problem.

لِكُلِّ امْرِيٍّ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۝٣٨

39. På den dagen kommer några
ansikten att vara ljusa,

وُجُوهُ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ۝٣٩

40. skrattande, fröjdefulla.

صَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ۝٤٠

41. Och på den dagen kommer
några ansikten att vara täckta
med damm,

وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۝٤١

42. mörker kommer att täcka
dem.

تَرَهَقَهَا قَتْرَةٌ ۝٤٢

43. Det är dessa som icke var
troende, ondsinta.

۝٤٣ أُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرَةُ الْفَجْرَةُ ۝٤٣

Kapitel 81 AT-TAKWÍR

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller trettio verser.

Återigen beskriver den Ädla Qur'anen de storslagna händelser som kommer att känneteckna domens dag på jorden. Solen kallas till vittne när den döljs, alltså att fienderna genom sin avskyvärda propaganda under denna tid inte kommer att låta den Helige Profetens, Allahs frid och välsignelser vare med honom, ljus nå mänskligheten. Och på samma sätt som stjärnornas ljus är viktigt under nattetid då solen är nere, är Profetens följeslagares ljus viktigt för människorna. Om det ljuset också besudlas av fienden, kommer människorna att berövas även detta ljus. Under denna tid kommer stora berg att förflyttas och farkoster stora som berg kommer att färdas med sina laster både i luften och till sjöss. Kamelkorna kommer då att bli överflödiga och överges. Under denna tid kommer ett stort antal djurparker att inrättas. Det fanns uppenbarligen ingen uppfattning om detta under den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid, och dagens djurparker visar att stora djur fraktats dit genom farkoster både i luften och på havet. Detta var alldeles otänkbart på den tiden.

Sedan riktas vår uppmärksamhet förmodligen mot strider till havs, då mängder av skepp kommer att färdas på haven och människor från olika delar av världen kommer att förenas. Det är alltså inte bara djuren som skall samlas utan även människor. Detta kommer vara lagens tidsepok, och lagen kommer att råda över hela världen, och människan kommer inte längre att ha rätten att behandla sin egen avkomma som hon själv behagar. Dessa lagar råder till synes över hela världen

redan nu, men genom att ha förnekat Allahs lagar så kan man inte undanröja oroligheter och brottslighet i ett enda land. Under denna tid kommer böcker och tidningar att tryckas i mängder, och för dem som utforskar universum kommer den att blottläggas. Denna dag kommer även helvetet att eldas, vilket både är krigets helvete och den himmelska vredens helvete. Trots detta kommer paradiset att föras närmare dem som följer Allahs lära och är ståndfasta i att göra så. Varje själ kommer då att veta vad den har fört med sig till morgondagen.

I verserna 16 och 17 har båtar som utför hemliga uppdrag och sedan återvänder kallats till vittne. Efter sina aktioner återvänder de till sina hemliga kajer. Detta upprepas eftersom det här berättas om sådana onda tankar som kommer från satan och som angriper människans andlighet och sedan försvinner. Den natt som lider mot sitt slut kallas sedan till vittne när morgonen håller på att gry. Den mörka natt som åsyftas här kommer sannerligen att leda till islams ljusa morgon.

Sura AT-TAKWÍR
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. När solen har fällts ihop,

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ②

3. och när stjärnorna fördunklats,

وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ③

4. och när bergen sätts i rörelse,

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ④

5. och när kamelkorna överges, dräktiga i tionde månaden,

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ⑤

6. och när de vilda djuren samlas ihop,

وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ⑥

7. och när haven fås att flyta fram *i varandra*,

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ⑦

8. och när folk skall föras samman,

وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ⑧

9. och när flickebarnet som begravts levande skall efterfrågas,

وَإِذَا الْمَوْءُذَةُ سُئِلَتْ ⑨

10. ”för vilket brott dödades hon?”

بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ⑩

11. och när böckerna sprids,

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ⑪

12. och när himlen blottläggs,

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ⑫

13. och när eld fås att flamma upp,

وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ ⑬

14. och när paradiset förs nära,

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُرْفِتْ ⑭

15. då kommer varje själ att veta vad den har fört med sig.

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ۝١٥

16. Nej! Jag kallar dem som drar sig tillbaka till vittne,

فَلَا أَقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ۝١٦

17. som rusar iväg och sedan gömmer sig.

الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ۝١٧

18. Och Jag kallar natten till vittne när den drar mot sitt slut,

وَالَيْلِ إِذَا عَسَّسَ ۝١٨

19. och gryningen när den börjar andas,

وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ۝١٩

20. att detta förvisso är ett ädelt sändebuds uppenbarade ord,

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝٢٠

21. innehavare av mäktig styrka, upprättad i åsynen av Tronens Herre,

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۝٢١

22. åttlydd där och trogen sitt uppdrag.

مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ۝٢٢

23. Och er följeslagare är icke galen.

وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ۝٢٣

24. Och han såg Honom förvisso vid den klara horisonten.

وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ۝٢٤

25. Och han är icke njugg rörande det osedda.

وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ۝٢٥

26. Icke heller är detta ord från satan, den förkastade.

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۝٢٦

27. Varthän går ni då?

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ۝٢٧

28. Det är ingenting annat än en påminnelse till alla världarna,

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝٢٨

29. till sådana bland er som önskar gå rätt,

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ۝٢٩

30. medan ni icke önskar någonting utan att Allah, världarnas Herre, önskar det.

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ

عَلَّمَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝٣٠

Kapitel 82

AL-INFITÁR

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller tjugo verser.

Redan i inledningen av kapitlet talas det om stjärnor, men inte om att de förlorar sin lyster utan om att de exploderar. Människan kommer alltså att berövas deras ljus under nattens mörker. Sedan berättas det om haven och det upprepas att man inte bara kommer att färdas med skepp och utforska och blottlägga havens hemligheter, utan även på landet kommer arkeologer att utforska de forna samhällen som ligger nergrävda i jorden. Då kommer människan att få lära känna vad människor i det förgångna sänt till morgondagen och även vad framtida människor kommer att sända till sin morgondag.

I slutet av kapitlet finns det en vers som handlar om den yttersta tiden och som hävdar att jordens härskardöme inte vilar hos tillfälliga regenter utan hos Allah. På domens dag (يَوْمَ الدِّينِ *jáum ud-dín*) kommer allt herravälde att återföras till Honom och varje enskild individ kommer att fråntas sin makt.

كوعها ١

سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ مَكِّيَّةٌ ٨٢

اياتها ٢٠

Sura AL-INFITÁR (Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
2. När himlen har rämnat itu, إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ②
3. och när stjärnorna skingrats, وَإِذَا الْكُوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ③
4. och när haven förmås flyta fram i *kanaler*, وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ④
5. och när gravarna har lagts öppna, وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ⑤
6. *då* skall varje själ veta vad den har sänt framför sig och vad den har hållit tillbaka. عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ⑥
7. Å, människa! Vad har gjort dig stursk beträffande din Ädelmodige Herre, يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّبَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ⑦
8. Som skapade dig, sedan fullkomnade dig, sedan gav dig rätt proportioner? الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّبَكَ فَعَدَلَكَ ⑧
9. I vilken form Han än behagade. Han gav dig form. فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ⑨
10. Nej, men ni förnekar domen. كَلَّا بَلْ تُكَدِّبُونَ بِالذِّينِ ⑩
11. Men det finns förvisso väktare över er, وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ⑪
12. ädla upptecknare, كِرَامًا كَاتِبِينَ ⑫
13. som vet *allt* vad ni gör. يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ⑬

14. De fromma kommer sannerligen att vara välsignade,

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٤﴾

15. och de lastbara kommer att vara i helvetet,

وَأِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٥﴾

16. i det kommer de att brinna på domens dag,

يُصَلُّونَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٦﴾

17. och de kommer icke att kunna fly därifrån.

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ﴿١٧﴾

18. Och vad skulle kunna låta dig veta vad domens dag är?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٨﴾

19. Om igen, vad skulle kunna låta dig veta vad domens dag är?

ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٩﴾

20. Den dagen när en själ icke skall ha makt att göra något alls för en annan själ! Och på den dagen kommer befälet att vara Allahs.

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا ﴿٢٠﴾
وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ﴿٢٠﴾

Kapitel 83

AL-MUTÁFFIFIN

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller trettiosju verser.

I kapitlet riktas människans uppmärksamhet återigen mot balansvågen och att framgång enbart kan erhållas genom rättvisa. Man bör inte ha olika standard för att ge och ta. I det här kapitlet har även vår tids handel analyserats. När stormakter bedriver handel med fattiga länder så leder det alltid till en förlust för de senare. I kapitlet frågas stormakterna om de inte tänker på att även de skall kallas samman på den stora granskningens dag, då även deras världsliga handel kommer att granskas. Detta är den domens dag (يَوْمَ الدِّينِ *jáum ud-dín*) som nämndes i slutet av det föregående kapitlet.

Därefter nämns domens dag, *Jáum ud-Dín*, i klartext och de som förnekade denna dag varnas för att även de, precis som de tidigare, skall gå sin undergång till mötes under den efterkommande tiden.

I verserna därefter berättas om dem som skall till paradiset och dem som skall till helvetet och en jämförelse görs mellan deras tillstånd. Förnekarna som skrattar åt de troende i denna världen och föraktar dem genom att blinka åt varandra när de går förbi dem och säger att de sannerligen har gått vilse, varnas för att de troende på domens dag kommer att skratta åt de icke troende och fråga: ”Hur känner ni er i detta tillstånd?”

Sura AL-MUTÁFFIFIN
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
2. Ve dem som ger med för litet mått, وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ②
3. dem som, när de tar med mått från andra människor, tar det fullt, الَّذِينَ إِذَا كَتَلُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ③
4. men när de ger med mått till andra eller väger upp åt dem, ger de *dem* mindre. وَ إِذَا كَالُوا لَهُمْ أَوْ وَزَنُوا لَهُمْ يُخْسِرُونَ ④
5. Vet icke sådana *människor* att de kommer att resas upp igen أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ⑤
6. till en fruktansvärd dag? لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ⑥
7. Den dagen när mänskligheten skall stå inför världarnas Herre. يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ⑦
8. Nej, de syndigas protokoll finns i Sidjín. كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينَ ⑧
9. Och vad skulle låta dig veta vad Sidjín är? وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينَ ⑨
10. *Det* är en omfattande skriven bok. كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ⑩
11. Ve den dagen dem som förkastar, وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ⑪
12. som förnekar domens dag. الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ⑫

13. Och ingen förnekar den utom varje syndig överträdare,

وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٣﴾

14. som när Våra tecken läses upp för honom, säger: "Sägner från urgamla tider!"

إِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٤﴾

15. Nej, men det som de har förtjänat har gjort deras hjärtan rostiga.

كَلَّا بَلْ سَوَّيْنَا رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٥﴾

16. Nej, de kommer förvisso att hållas borta från att se sin Herre på den dagen.

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَّحْجُوبُونَ ﴿١٦﴾

17. Då skall de i sanning brinna i helvetet,

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٧﴾

18. då kommer det att sägas till dem: "Detta är vad ni brukade förkasta."

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿١٨﴾

19. Nej, men de rättfärdigas protokoll finns förvisso i 'Illijin.

كَلَّا إِنَّ ابْنَ كِتَابٍ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ﴿١٩﴾

20. Och vad skulle låta dig veta vad 'Illijin är?

وَمَا آذْرَبِكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿٢٠﴾

21. Det är en omfattande skriven bok.

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٢١﴾

22. De som Gud utvalt kommer att bevittna den.

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٢﴾

23. De rättfärdiga kommer förvisso att vara välsignade,

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٣﴾

24. sittande på divaner, tittande sig omkring.

عَلَى الْأَرَآئِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٤﴾

25. I deras ansikten kommer du att finna välsignelsens friskhet.

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٥﴾

26. De kommer att ges en förseglad dryck, ren att dricka.

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْمُومٍ ۝٢٦

27. Dess försegling kommer att bestå av mysk, ty den låter dem som strävar svinga sig upp,

خِمْهُ مِسْكٌ ۖ وَفِي ذَلِكَ فَلَيْتِنَافِيسِ
الْمُتَنَافِسُونَ ۝٢٧

28. och den kommer att vara smaksatt med vatten från Tasnīm,

وَمِرْآجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ۝٢٨

29. en källa från vilken de utvalda kommer att dricka.

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۝٢٩

30. De som var skyldiga brukade skratta åt dem som trodde,

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ
أَمَنُوا يَضْحَكُونَ ۝٣٠

31. och när de gick förbi dem blinkade de åt varandra,

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامِرُونَ ۝٣١

32. och när de återvände till sina familjer, återvände de triumferande,

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا
فَكِهِينَ ۝٣٢

33. och när de såg dem sade de: ”Dessa har sannerligen irrat vilse.”

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ
لَضَالُّونَ ۝٣٣

34. Men de sändes icke som väktare över dem.

وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ۝٣٤

35. Denna dag är det därför de troende som kommer att skratta åt de icke troende,

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ أَمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ
يَضْحَكُونَ ۝٣٥

36. sittande på divaner, tittande sig omkring.

عَلَىٰ الْأَرَآئِكِ لَا يَنْظُرُونَ ۝٣٦

37. Är icke förnekarna till fullo vedergälda för vad de brukade göra?

عَلَىٰ هَلْ تُؤْتَوْنَ الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝٣٧

Kapitel 84

AL-INSHIQÁQ

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller tjugosex verser.

I samma stil som i de föregående kapitlen kallas de stora förändringarna i världen till vittne om livet härefter. Det talas återigen om att himlen kommer att spricka, vilket bland annat innebär att diverse hemsökelse kommer att äga rum.

Sedan handlar kapitlet om den tid då jorden kommer att utvidgas. Det verkar inte som om jorden blir större, men när Qur'anen uppenbarades kände människan endast till halva världen. Genom upptäckten av Amerika utvidgade världen sig och under samma epok kommer jorden att slunga ur sig sina dolda hemligheter och bli som om den vore tömd. Denna epok av vetenskapliga upptäckter inleddes i och med att man upptäckte Amerika.

Därefter nämns en profetia beträffande den tid när dag kommer förvandlas till natt och mörker kommer att breda ut sig. Då kommer islams måne återigen att gå upp, och under dessa dagar kommer människorna att fullborda de sista stegen i sin utveckling.

كروها ١

سُورَةُ الْاِنْشِقَاقِ مَكِّيَّةٌ ٨٤

آياتها ٢٦

Sura AL-INSHIQÁQ
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. När himlen brister itu,

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ②

3. och lyssnar till sin Herre, och *detta* åligger den,

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ③

4. och när jorden har brets ut

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ④

5. och kastar ut *allt* det som finns i den och blir tom,

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ⑤

6. och lyssnar till sin Herre, och *detta* åligger den,

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ⑥

7. Du, å, människa, släpar dig mödosamt fram mot din Herre, en svår möda, sedan kommer du att möta Honom.

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدًا فَمَلِّقِيهِ ⑦

8. När det då gäller den som ges sin redogörelse i högra handen,

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ⑧

9. kommer han förvisso att få en lätt räkenskap,

فَسَوْفَ يَحَاسِبُ حَسَابًا يَسِيرًا ⑨

10. och han kommer att återvända till sin familj och fröjda sig.

وَيَقْلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ⑩

11. Men när det gäller den som ges sin redogörelse bakom ryggen,

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ⑪

12. han kommer snart att ropa på förintelse,

فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ⑫

13. och han kommer att brinna i en flammande eld.

وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ⑬

14. Före detta levde han fröjdefullt med sin familj.

إِنَّهٗ كَانَ فِيٓ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝١٤

15. Han trodde verkligen att han aldrig skulle återvända till Gud.

إِنَّهٗ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَّحُورَ ۝١٥
عَلَى الْمَعْبُورِينَ

16. Jo! Hans Herre ser Honom förvisso helt tydligt.

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۝١٦

17. Men nej! Jag kallar skymningen till vittne,

فَلَا أَقْسِمُ بِالشَّفَقِ ۝١٧

18. och natten och allt det den täcker,

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۝١٨

19. och månen när den blir full,

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۝١٩

20. om att ni helt förvisst går från ett stadium till ett annat.

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ۝٢٠

21. Så vad är det med dem eftersom de icke tror,

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝٢١

22. och när Qur'anen läses upp för dem böjer de sig icke i underkastelse,

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ
لَا يَسْجُدُونَ ۝٢٢
الْحَيَّةِ

23. tvärt om, de som icke tror förkastar den.

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ ۝٢٣

24. Och Allah vet bäst vad de håller dolt i sina hjärtan.

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۝٢٤

25. Så ge dem nyheten om ett smärtsamt straff.

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝٢٥

26. Men när det gäller de som tror och gör goda gärningar, för dem finns det en ändlös belöning.

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝٢٦

Kapitel 85 AL-BURÚDJ

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller tjugotre verser.

Kapitlet är knutet till det föregående kapitlet i vilket det stod att Islams måne återigen kommer att gå upp. När kommer detta att ske och vad kan syftet vara? Man bör komma ihåg att himlen har tolv konstellationer (أَلْبُرُوجُ *al-burúdj*), och det innebär att denna profetia kommer att uppfyllas efter tolv sekler, och på samma sätt som månen vittnar om solen så kommer ett framtida vittne (شَاهِدٌ *sháhid*) att bära vittnesbörd om denne storslagne Profet (مَشْهُودٌ *mashhúd*), alltså om den Helige Profeten Muḥammad, Allahs välsignelser och frid vare med honom. I dessa vittnesmål kommer även sanna anhängare till detta vittne att delta. Deras brott kommer inte att vara något annat än att de trott på den som kommit från Gud, men trots detta kommer deras opponenter att bestraffa dem på ett mycket grymt sätt. De kommer till och med att brännas på bål, och åskådare kommer då glatt att se på. Detta är en exakt beskrivning av vad hängivna aḥmadiamuslimer får utstå i Pakistan.

I slutet av kapitlet nämns de tidigare folk som begick sådana övergrepp att de drabbades av sina egna förbrytelser. Lika säkert som att denna Qur'an är bevarad på en skyddad skrivtavla (فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ *fi láuhin mahfúdh*), lika säkert kommer även de att bestraffas för sina missgärningar.

كُرْعَمَا ١

سُورَةُ الْبُرُوجِ مَكِّيَّةٌ ٨٥

آيَاتُهَا ٢٣

Sura AL-BURÚDJ
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Vid himlen som består av palats *av stjärnor*,

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ②

3. och *vid* den utlovade dagen,

وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ③

4. och vid den som vittnar och den som vittnesbördet galler,

وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ④

5. förbannade vare löpgravarnas folk,

قَتِيلِ أَصْحَابِ الْأَخْدُودِ ⑤

6. elden *närd* av bränsle,

النَّارِ ذَاتِ الْوُقُودِ ⑥

7. när de satt vid den,

إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ⑦

8. och de var vittnen till det de gjorde mot de troende.

وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ ⑧

شُهُودٌ ⑧

9. Och de avskydde dem icke utom för att de trodde på Allah, den Allsmäktige, den Prisivärde,

وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ ⑨

الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ⑨

10. Som himlarnas och jordens konungarrike tillhör, och Allah är Vittne över alla ting.

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ⑩

وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ⑩

11. De som förföljer troende män och troende kvinnor och sedan icke ångrar sig, för dem finns förvisso helvetets straff, och för dem finns straffet att brinna.

إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ⑪

ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ ⑪

وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ⑪

12. Men för dem som tror och gör goda gärningar finns *paradisets* trädgårdar genomflutna av bäckar. Det är sannerligen den stora triumfen.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ۝

13. Din Herres grepp är förvisso allvarligt.

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ۝

14. Det är Han Som påbörjar och upprepar,

إِنَّهُ هُوَ بَدِئُ وَيَعِيدُ ۝

15. och Han är den Mest Förlåtande, den Kärleksfulle,

وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ۝

16. Tronens Herre, ärans Herre,

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۝

17. Han verkställer grundligt vad Han vill.

فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ ۝

18. Har *icke* berättelsen om härskarorna kommit till dig?

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ۝

19. Om Faraos och Thamúd?

فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ۝

20. Nej, men de icke troende *framhårdar* i att förkasta *sanningen*.

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۝

21. Och Allah omsluter *dem* på ett sätt de icke uppfattar.

وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ۝

22. Nej, men den är en strålande Qur'an.

بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ۝

23. På en *väl*skyddad skrivtavla.

عَلَىٰ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ۝

Kapitel 86

AT-TÁRIQ

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller arton verser.

Kapitlet är en fortsättning på kapitel *al-burúdj*, och det beskriver att Allah under denna mörka natt kommer att utse himmelska beskyddare som skall bistå förfördelade människor. Varför funderar inte människan över att hon egentligen bara är en högmodig och skrytsam varelse? Hon kommer med säkerhet att straffas för sina förbrytelser. Den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, anhängare i vår tid uppmanas till att vänta tålmodigt och låta opponenter fortsätta med sina sammansvärjningar. Till slut kommer Gud att straffa dem för deras oförrätter.

١٨٨

سُورَةُ الطَّارِقِ مَكِّيَّةٌ ٨٦

١٨٨

Sura AT-TÁRIQ (Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhätige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Vid himlen och morgonstjärnan.

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ②

3. Och vad skulle låta dig veta vad morgonstjärnan är?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ③

4. *Det är* stjärnan med den genomträngande klarheten.

النَّجْمِ الثَّاقِبِ ④

5. Det finns icke en själ utan att den har en väktare över sig.

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ⑤

6. Så låt människan betänka vad hon är skapad av.

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ⑥

7. Hon är skapad av en framströmmande vätska,

خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ⑦

8. som strömmar fram från *en plats* mellan länderna och revbenen.

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ
وَالثَّرَائِبِ ⑧

9. Han har förvisso makt att föra henne tillbaka *till livet*,

إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ⑨

10. *på* den dag då hemligheter skall yppas.

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ⑩

11. Då kommer hon icke att ha någon styrka och ingen hjälpare.

فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ⑪

12. Vid himlen som ofta återvändar *med regn*,

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ⑫

13. och *vid* jorden som öppnar sig *med växtlighet*.

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ⑬

14. Det är förvisso ett avgörande ord,

إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ⑭

15. och det är icke tomt prat.

وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ط

16. De planerar förvisso en sammansvärjning,

إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا لَّ

17. och Jag gör *också* upp en motplan.

وَأَكِيدُ كَيْدًا مَّ

18. Så ge de icke troende uppskov. *Ja*, ge dem uppskov för en liten tid.

عَفَا فَمَهْلُ الْكُفْرِينَ أَمْهَلُهُمْ رُويدًا ع

Kapitel 87

AL-A'LA

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller tjugo verser.

Redan i inledningen av kapitlet förkunnas glädjebudskapet om att Allah och de gudaktiga kommer att stå segrande i slutändan. Alla troende uppmanas alltså till att konstant förmana och förkunna tron för andra. Förmaningarna kommer förvisso att vara till nytta, om än det verkar som om de är missriktade i början. Sedan sägs det till människan att hon inte drar nytta av förmaningar eftersom hon givit det världsliga livet företräde framför det kommande livet, fastän allt bestående välstånd finns i det tillkommande.

Sura AL-A'LA
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Lovprisa din Herres, den Mest Höge, namn,

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ②

3. Som skapar och fullkomnar.

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ③

4. Och Som utformar och vägleder,

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ④

5. Och Som frambringar betesmarken,

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ⑤

6. och sedan förvandlar den till svart ruttnande stubb.

فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ⑥

7. Vi skall lära dig *Qur'anen* och du skall icke glömma *den*,

سَنُقَرِّئُكَ فَلَا تَنْسَى ⑦

8. utom det som Allah vill. Han vet förvisso *vad som är uppenbart* och *vad som är dolt*.

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ⑧ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ
وَمَا يَخْفَى ⑧

9. Och Vi skall underlätta *varje* möjlighet för dig.

وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى ⑨

10. Så fortsatt förmana. Förmanande är förvisso lönsamt.

فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى ⑩

11. Den som fruktar kommer snart att ta sig i akt;

سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخْشَى ⑪

12. men den eländigaste kommer att vända sig bort från den,

وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ⑫

13. den som måste träda in i den stora elden.

الَّذِي يَصِلَى النَّارَ الْكُبْرَى ⑬

14. Sedan kommer han varken att dö eller leva i den.

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ۝١٤

15. Den som gör sig ren från synd kommer verkligen att ha framgång,

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۝١٥

16. och kommer ihåg sin Herres namn och förrättar bön.

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۝١٦

17. Men ni föredrar denna världens liv,

بَلْ تُوْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝١٧

18. fastän det tillkommande är bättre och mer varaktigt.

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۝١٨

19. Detta är sannerligen det som lärdes ut i de tidigare skrifterna,

إِنَّ هَذَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ۝١٩

20. Abrahams och Moses skrifter.

عِصْفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ ۝٢٠

Kapitel 88 AL-GHÁSHIA

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller tjugosju verser.

I kapitlet beskrivs hemsökelse som är överväldigande (*الْغَاشِيَةِ al-gháshia*) och som kommer att inträffa hela tiden. Denna dag kommer människorna att vara försatta i stor vanda och alldeles utmattade och deras ansikten att komma att vara alldeles förskräckta. Människorna kommer att träda in i en flammande eld, och deras föda kommer inte vara annat än taggiga växter som varken ger näring eller mättar. Detta är en liknelse som visar på att exempelvis den till synes söta kaktusfrukten i själva verket kan ha en mycket farlig effekt på dem som förtär den.

Därefter handlar resten av kapitlet om det som skall hända under det kommande livet, och slutligen beskrivs den räkenskap som alla människor kommer att stå till svars för inför Gud.

Enligt den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, sedvana brukar alla som deltar i bönen yttra orden ”Å, Allah, underlätta vår räkenskap för oss!” (*اللَّهُمَّ حَسِبْنَا حِسَابًا يَسِيرًا*) (*al-lahúmma háсібna hisában yasíra*) efter det att den sista versen lästs upp av imamen.

Sura AL-GHÁSHIA
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Har nyheten om den överväldigande hemsökelsen kommit till dig?

هَلْ أَتَتْكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ②

3. Några ansikten kommer den dagen att vara vända nedåt,

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ③

4. knogande, utmattade.

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ④

5. De skall träda in i en brännande eld,

تَصَلُّي نَارًا حَامِيَةً ⑤

6. och kommer att tvingas dricka från en kokande källa.

تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آنِيَةٍ ⑥

7. De kommer icke att få någon föda utom torr, bitter och taggig växtlighet,

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيْعٍ ⑦

8. som varken kommer att ge näring eller mätta hunger.

لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ⑧

9. Och på den dagen kommer några ansikten att vara lyckliga,

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ⑨

10. väl tillfreds med sina strävanden,

لِسَعْيِهِنَّ رَاضِيَةٌ ⑩

11. i en hög trädgård,

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ⑪

12. i vilken du icke kommer att höra något tomt tal.

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةً ⑫

13. i den finns en flödande källa,

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ⑬

14. i den finns uppställda schäslonger,

فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ⑭

15. och bågare lämpligt placera-
de,

وَأَكْوَابٍ مَّوْضُوعَةٍ ۝١٥

16. och kuddar *vackert* upplagda,

وَنَمَارِقٍ مَّصْفُوفَةٍ ۝١٦

17. och mattor *smakfullt* utlagda.

وَزَرَائِبٍ مَّبْنُوتَةٍ ۝١٧

18. Ser de då icke på kamelen,
hur den har skapats?

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ
كَيْفَ خُلِقَتْ ۝١٨

19. Och på himlen, hur den har
lyfts högt?

وَأِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝١٩

20. Och på bergen, hur de är
ordentligt fastsatta?

وَأِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝٢٠

21. Och på jorden, hur den har
bretts ut?

وَأِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝٢١

22. Förmana därför, ty du är
enbart en förmanare,

فَذَكِّرْ ۚ إِنَّكَ أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۝٢٢

23. du är icke en uppsyningsman
över dem.

لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ۝٢٣

24. Men den som vänder sig bort
och icke tror,

إِلَّا مَنْ تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ۝٢٤

25. honom kommer Allah att
straffa med det svåraste straffet.

فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۝٢٥

26. Till Oss skall de förvisso
återvända.

إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ۝٢٦

27. Då tillkommer det förvisso
Oss att kalla dem till räkenskap.

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۝٢٧

Kapitel 89 AL-FADJR

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den inledande perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller trettioen verser.

Kapitlet heter ”gryningen ” (أَفْجُر) *al-fadjr*), och tio nätter kallas till vittne över gryningen, och därtill även två och en. Totalt blir detta tretton och används som liknelse för de tretton år som utgjorde den inledande perioden i Mecka, varefter gryningen i form av migrationen till Medina (*madína*) ägde rum.

Det finns många andra tolkningar av just de här verserna, bland annat finns det en hänvisning till en gryning för den senare tidens muslimer. Men den förstnämnda gryningen är tydligt beskriven och det räcker att nämna den.

I resten av kapitlet uppmanas människor åtskilliga gånger att tjäna mänskligheten. En stor belöning utlovas till dem som strävar efter att befria fattiga och förorättade människor. Det allra största glädjebudskapet förkunnas i de sista verserna. Det budskapet är att den som gör detta kommer att dö i ett tillstånd då Allah kommer att tala till dennes själ med orden: ”Å, själ i frid! Återvänd till din Herre, och var väl nöjd med Honom och Han väl nöjd med dig. Så träd du in bland Mina utvalda tjänare, och träd du in i Min trädgård.”

كوعها ١

سُورَةُ الْفَجْرِ مَكِّيَّةٌ ٨٩

آياتها ٣١

Sura AL-FADJR (Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Vid gryningen,

وَالْفَجْرِ ②

3. och de tio nätterna,

وَلَيَالٍ عَشْرٍ ③

4. och det jämna och det udda,

وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ④

5. och natten när den lider *mot sitt slut*,

وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرَّ ⑤

6. finns det *icke* starka bevis i detta för den som äger förstånd?

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرِ ⑥

7. Har du icke sett hur din Herre handskades med 'Ad,

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ⑦

8. Irams *stam*, ägare till höga byggnader?

إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ⑧

9. Byggnader som deras hade aldrig tidigare byggts i länderna,

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلَهَا فِي الْبِلَادِ ⑨

10. och *med* Thamúd, som högg ut klippor i dalen,

وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ⑩

11. och *med* Farao, härskare över stora härar,

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ⑪

12. vilka begick övergrepp i länderna,

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ⑫

13. och stiftade mycket ofrid i dem?

فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفُسَادَ ⑬

14. Då släppte din Herre lös straffets gissel över dem.

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ⑭

15. Din Herre är förvisso alltid på vakt.

إِنَّ رَبَّكَ بِالْمِرْصَادِ ⑮

16. När det gäller människan, när hennes Herre prövar henne och hedrar henne och skänker henne ynnestbevis, säger hon: ”Min Herre har hedrat mig.”

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ
وَنَعَّمَهُ ۖ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۝١٦

17. Men när Han prövar henne och minskar hennes *medel till* uppehälle säger hon: ”Min Herre har vanärat mig”.

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ
فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ ۝١٧

18. Nej, men ni hedrar icke den föräldralöse,

كَأَلْبَلٍ لَّا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ ۝١٨

19. och ni uppmanar icke varandra till att bispisa den fattige,

وَلَا تَحْضُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ۝١٩

20. och ni förtär helt *andra människors* arvslott,

وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ۝٢٠

21. och ni älskar rikedom med överdriven kärlek.

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ۝٢١

22. Nej, när jorden slagits sönder, en fullständig sönderslagning,

كَأَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۝٢٢

23. och din Herre kommer, även änglar, led på led,

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۝٢٣

24. och den dagen har helvetet förts nära, på den dagen skall människan minnas, men till vilken hjälp skall det minnet bli för henne?

وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ ۚ يَوْمَئِذٍ
يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّىٰ لَهُ الذِّكْرَىٰ ۝٢٤

25. Hon kommer att säga: ”Om jag ändå hade sänt *några goda gärningar* för mitt liv!”

يَقُولُ يَلَيَّتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ۝٢٥

26. Så på den dagen kan ingen straffa som Hans bestraffning.

فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ۝٢٦

27. och ingen kan binda så fast som Han.

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ۝٢٧

28. Och du, å, själ i frid!

يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٨﴾

29. Återvänd till din Herre, och
var väl nöjd *med Honom* och Han
väl nöjd *med dig*.

ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٩﴾

30. Så träd du in bland Mina
utvalda tjänare,

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٣٠﴾

31. och träd du in i Min trädgård.

وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿٣١﴾

Kapitel 90 AL-BALÁDD

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades under den inledande perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller tjugoen verser.

I kapitlet nämns återigen Mecka, vars tio nätter kallades till vittne i det föregående kapitlet. Allah talar till den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, ungefär med orden: Jag kallar denna stad till vittne på att så länge du befinner dig i den skänker den frid, men att den inte längre kommer att skänka frid när de har drivit ut dig ur den.

Sedan kallas de kommande generationerna till vittne och det konstateras att Allah har föreskrivit människan en konstant strävan. När profetvärdighetens ljus når människan öppnas två vägar för henne, en till andlig och en till världslig framgång. Men istället för att sträva efter att nå dessa höjder så väljer människan en lätt och bekväm väg och det leder efter hand mot undergång och förfall. Att resa sig mot höjderna handlar inte om att bestiga berg, utan det står tydligt att detta innebär att man strävar efter att befria människor från hunger och slaveri och ge dem ekonomisk självständighet. Detta mål kan dock inte uppnås efter enbart några få dagar. För att klara av det krävs att man tålmodigt uppmuntrar andra till ståndaktighet och att man barmhärtigt uppmuntrar till förbarmande.

٩٠

سُورَةُ الْبَلَدِ مَكِّيَّةٌ ٩٠

آياتها ٢١

Sura AL-BALÁDD
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Nej, men jag svär vid denna stad,

لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ②

3. och du bor förvisso i denna stad,

وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ③

4. och jag *svär vid* avlaren och den han avlade,

وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ④

5. Vi har förvisso skapat människan till att möta svårigheter.

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ⑤

6. Tror hon att ingen har makt över henne?

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَّقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ⑥

7. Hon säger: "Jag har slösat bort oerhörda rikedomar."

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأَ ⑦

8. Tror hon att ingen ser henne?

أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَ أَحَدٌ ⑧

9. Har Vi icke givit henne två ögon,

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ⑨

10. och en tunga och två läppar?

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ⑩

11. Och Vi gav henne två ädla uppåtgående vägmål,

وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ⑪

12. men hon följde icke 'Aqaba-vägen,

فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ⑫

13. och vad skulle låta dig veta vad 'Aqaba är?

وَمَا آذْرَبِكَ مَا الْعَقَبَةُ ⑬

14. Det är frigivandet av en slav,

فَكَرَّ بِنَاءِ ⑭

15. eller att bespisa *någon* på en hungerns dag,

أَوْ اطْعَمَ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ١٥

16. en föräldralös nära släkting,

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ١٦

17. eller en fattig man *som ligger* i dammet.

أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ١٧

18. Då skulle hon varit bland dem som tror och eggjar varandra till uthållighet och uppmuntrar varandra till barmhärtighet.

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا

بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ١٨

19. Dessa är den högra sidans människor.

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ١٩

20. Men de som förkastar Våra tecken är den vänstra sidans människor.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ

أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ٢٠

21. Över dem kommer det att finnas en omvälvande eld.

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّوَصَّدَةٌ ٢١

Kapitel 91 ASH-SHÁMS

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller sexton verser.

Här beskrivs återigen en profetia om att islams sol och att även månen som belyses av denna sol återigen kommer att gå upp, vilket kommer att leda till ännu en gryning. Sedan kommer ytterligare en mörk natt att breda ut sig. Det finns alltså ingen gryning som inte leder till att människorna på nytt kommer att bli omringade av likgiltighetens mörker.

Sedan förklaras att Allah har skapat varje själ med en inneboende känsla för rättvisa, och lärt den hur man skiljer på gott och ont. Den själ som utvecklar sina medfödda färdigheter kommer att nå framgång, medan den som begraver sina färdigheter i jorden kommer att gå under.

Sedan berättas det om folket Thamúd och deras profets kamelko. Det är möjligt att skildringen syftar på händelsen när profeten Salehs, frid vare med honom, folk, det vill säga Thamúd, högg av hälsenorna på den kamelko som han använde för att resa runt med när han förkunnade sitt budskap. Därefter förintades de. Närhelst profeternas fiender förstör de medel som profeterna använder för att sprida sin gudomliga vägledning, så brukar fienderna alltid gå under.

رُكُوعَهَا ١

سُورَةُ الشَّمْسِ مَكِّيَّةٌ ٩١

آيَاتُهَا ١٦

Sura ASH-SHÁMS (Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Vid solen och tiden när den börjar lysa,

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ②

3. och vid månen när den följer den (solen),

وَالْقَمَرَ إِذَا تَلَّهَا ③

4. och vid dagen när den uppenbarar dess härlighet,

وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا ④

5. och vid natten när den drar en slöja över den (solen).

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ⑤

6. och vid himlen och dess beskaffenhet,

وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ⑥

7. och vid jorden och dess utbredning,

وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَّهَا ⑦

8. och vid själen och dess fullkomning,

وَالنَّفْسِ وَمَا سَوَّاهَا ⑧

9. och Han har uppenbarat vad som är fel och vad som är rätt för den,

فَالهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ⑨

10. den som utvecklas får san- nerligen framgång,

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ⑩

11. och den som undertrycker den blir förlorare.

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ⑪

12. Thamúds *stam* förnekade *sanningen* på grund av sin upp- roriska natur.

كَذَّبَتْ ثَمُودٌ بِطَغْوَاهَا ⑫

13. När de eländigaste bland dem reste sig,

إِذَا نَبَعَتْ أَشْقَاهَا ⑬

14. då sade Allahs sändebud: ”Låt bli Allahs kamelko och låt den dricka.”

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ

وَسُقْيَاهَا ⑭

15. Men de avvisade honom och skar av hennes hälsenor, och deras Herre förintade dem fullständigt på grund av deras synd och jämnade dem *med marken*.

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوا هَا فَدَمَدَمَ عَلَيْهِمْ
رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا ۝١٥

16. Och Han bekymrade Sig icke om följderna av detta.

وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ۝١٦

Kapitel 92

ALLÁIL

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller tjugotvå verser.

Efter kapitel *ash-sháms*, ”solen”, kommer kapitel *alláil*, ”natten”, på samma sätt som natten kommer efter dagen. Med detta menas ingen världslig natt utan nattens andliga aspekter skildras på ett fantastiskt sätt. Därtill ges glädjebudskapet att då natten infaller så kommer dagen verkligen också att gry. Det berättas att på samma sätt som dag och natt är olika, så är även människans ansträngningar antingen mörka som natten eller ljusa som dagen. Varje människa belönas i enlighet med sina handlingar och sin inre avsikt. De som fruktar Allah och ger ut för Hans skull och för att ge de fattiga välstånd och intygar och bekräftar goda ord när de lyssnar till dem, får en lättnad föreskriven av Allah. Men de som däremot är snåla och likgiltiga inför snålhetens konsekvenser och förkastar goda ord när de hör dem, kommer att få svårigheter föreskrivna av Allah.

Mot slutet av kapitlet varnas de människor som har dåliga egenskaper och som har nämnts här för en flammande eld som de skall träda in i. Men den som givit ut av sina tillgångar för goda ändamål och varit rättfärdig kommer att skyddas från den elden.

رُكُوعًا ١

سُورَةُ الْاَيْلِ مَكِّيَّةٌ ٩٢

آيَاتُهَا ٢٢

Sura ALLÁIL (Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Vid natten när den täcker över,

وَإَيْلٍ إِذَا يَغْشَى ②

3. och *vid* dagen när den klarnar,

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ③

4. och *vid* skapelsen av man och kvinna,

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ④

5. är era strävanden förvisso skiftande.

إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى ⑤

6. Då, beträffande den som ger och är rättfärdig,

فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ⑥

7. och intygar allt som är rätt,

وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ⑦

8. kommer Vi att underlätta varje möjlighet för honom.

فَسَنِّيَسِرُهُ لِلْيُسْرَى ⑧

9. Men när det gäller den som är girig och *föraktfullt* liknöjd,

وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ⑨

10. och förkastar det som är rätt,

وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ⑩

11. för honom kommer Vi att underlätta vägen som leder till bekymmer.

فَسَنِّيَسِرُهُ لِلْعُسْرَى ⑪

12. Och hans rikedom skall icke gagna honom när han förgås.

وَمَا يَخْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ⑫

13. Det tillkommer förvisso Oss att vägleda,

إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى ⑬

14. och till Oss hör den kommande så väl som den nuvarande världen.

وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَى ⑭

15. Så Jag varnar er för en flammande eld.

فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ⑮

16. Ingen skall träda in i den utom den mest lastbare,

لَا يَصْلُهَا إِلَّا الْأَشْقَى ١٦

17. som förkastar *sanningen* och vänder *ryggen til*.

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ١٧

18. Men den rättfärdige skall hållas borta från den,

وَسَيَجْجِبُهَا الْأَتَقَى ١٨

19. den som ger av sin egendom för att bli ren,

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ١٩

20. och han icke är skyldig någon en ynnest som måste återbetalas,

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ٢٠

21. utan *han ger av sin egendom* för att söka sin Herres, den Mest Höge, välbehag.

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ٢١

22. Och snart kommer Han att vara väl nöjd *med honom*.

وَسَوْفَ يَرْضَى ٢٢

Kapitel 93

AD-DUHÁ

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller tolv verser.

I kapitlet beskrivs åter glädjebudskapet om en dag som kommer att vara mycket ljus, och om en natt som följer därefter. Allah säger till den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att Han inte kommer att lämna honom ensam under mörka tider och svårigheter, utan för honom kommer varje ny stund att vara bättre än den förra. Sedan får Profeten glädjebudskapet om att Allah kommer att ge honom ett överflöd med orden: Var därför välvilligt inställd gentemot de föräldralösa, och förebrå inte den tiggande, och dölj inte dina förmåner för människorna i rädsla för att de ska ta slut. Ju mer du spenderar i Allahs väg, desto mer kommer Allah att utöka dina tillgångar.

Sura AD-DUHÁ
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Vid förmiddagens tilltagande klarhet,

وَالضُّحَىٰ ②

3. och *vid* natten när den blir stilla,

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ③

4. din Herre har icke övergivit dig, icke heller är Han missnöjd med dig.

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ④

5. *Varje timme* som kommer är förvisso bättre för dig än *den* föregående.

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ⑤

6. och din Herre skall snart skänka dig, och du kommer att bli väl nöjd.

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ⑥

7. Fann Han dig icke vara en föräldralös och gav *dig* beskydd,

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ⑦

8. och Han fann dig vandrande i sökandet *efter Honom* och vägledde dig *till Sig*.

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ⑧

9. och fann dig i behov och försåg *dig*.

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ⑨

10. Så förtryck icke den föräldralöse,

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ⑩

11. och beträffande tiggaren, klandra honom icke,

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ⑪

12. och beträffande din Herres frikostighet, berätta om *den för andra*.

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ⑫

Kapitel 94 AL-INSHIRÁH

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*). Kapitlet innehåller nio verser.

Efter att ha räknat upp den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, goda egenskaper, frågar Allah i det här kapitlet om Han inte har öppnat Profetens sinne för honom, inte möjliggjort för honom att utträtta sitt tunga förtroende och har Han inte upphöjt Profetens omdöme? Den Helige Profeten uppmanas därför till att komma ihåg den eviga sanningen att det efter alla svårigheter kommer lättnad. Den principen gäller både i världsliga och andliga angelägenheter. Den Helige profeten får alltså veta att när han blivit fri från dagens sysselsättningar bör han ställa sig upp inför sin Herre under natten och skänka sitt hjärta ro med Hans kärlek.

كريمها ١

سُورَةُ الْمُنَشَّرِ مَكِّيَّةٌ ٩٤

آياتها ٩

Sura AL-INSHIRÁH
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Har Vi icke öppnat ditt sinne-
lag för dig,

الْمُنَشَّرِ لَكَ صَدْرَكَ ②

3. och befriat dig från din börda,

وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ③

4. vilken *nästan* hade brutit din
rygg,

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ④

5. och *har* Vi *icke* gjort dig rykt-
bar?

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ⑤

6. Det kommer förvisso lättnad
efter svårighet.

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ⑥

7. Ja, sannerligen kommer det
lättnad efter svårighet.

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ⑦

8. Så sträva hårt när du är fri,

فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ⑧

9. och vänd dig mot din Herre
och sök Honom ivrigt.

عِ وَالْإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ⑨

Kapitel 95 AT-TÍN

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller nio verser.

Efter kapitel *al-inshiráh* (الْإِنْشِرَاحُ) kommer kapitel *at-tín* (الْتِّينِ). Detta innebär en förklaring av orden: ”Efter varje svårighet kommer lättnad”, som förekommer i det föregående kapitlet.

I det här kapitlet beskrivs en ändlös evolution. Fikonet och oliven står här för profeten Adam och profeten Noak, frid vare med dem och de kallas till vittne över denna evolution. Även berget Sinai (طُورِ سَيْنِينَ *túri sínín*), det berg där Allah uppenbarade Sig för profeten Moses, frid vare med honom, kallas till vittne. Slutligen kallas den fridfulla stad (الْبَلَدُ الْأَمِينِ *al-baladul amín*) där den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, hade sin boning.

Tillsammans med denna stegvisa, andliga evolution förklarar Allah att Han har utvecklat människan från grundläggande stadier till de högsta andliga stadierna. Men de olycksaliga, som inte verkar gynnas av detta, återför Han till det allra lägsta stadiet. Detta innebär en ändlös motsats till utveckling. Men för dem som tror och uträttar goda gärningar kommer de andliga framstegen att vara oändliga. Allah kommer att besluta på bästa sätt gällande den som trots allt förkastar den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, i religiösa frågor.

Sura AT-TÍN
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١
2. Vid fikonet och oliven, وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ٢
3. och berget Sinai, وَطُورِ سَيْنِينَ ٣
4. och denna stad, fredens boning, وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ٤
5. har Vi förvisso skapat människan enligt den bästa av skapelseplaner, لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ٥
6. sedan omvandlade henne till ett tillstånd med det lägsta av allt lågt, ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَفَلِينَ ٦
7. utom dem som tror och gör goda gärningar, ty för dem finns det en obegränsad belöning. إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ٧
8. Vad finns det då som efter detta, kan förmå dig till att påstå att domslutet är en lögn? فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ الْبَدِئِينَ ٨
9. Är icke Allah den Bäste av domare? إِن آتَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَكِمِينَ ٩

Kapitel 96

AL-'ALAQ

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och är dessutom det allra första kapitel som uppenbarades. Det innehåller tjugo verser.

Uppenbarelserna började komma i och med det här kapitlet i vilket Allah uppmanar den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att läsa upp i Herrens namn, Herren Som har skapat allt. Sedan upprepas orden: ”Läs upp! Och din Herre är den Mest Ädle”, och den Helige Profeten uppmanas till att recitera i Hans namn, Han Som lagt grunden för all mänsklig framgång i pennan. Om människan inte hade lärt sig att använda pennan och skrivkonsten så hade ingen framgång varit möjlig för henne.

Sedan varnas varje människa som lägger hinder i vägen för andras tillbedjan. De människorna varnas för att om de inte upphör så kommer Allah att gripa tag i deras falska och syndiga pannluggar. Sedan må den människan tillkalla vilken medhjälpare som helst, det kommer inte att hjälpa. Allah har änglar som är hårda i att bestraffa.

Sura AL-'ALAQ
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
2. Läs du upp i din Herres namn, Han Som skapade,	اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ②
3. skapade människan från en fastsittande klump.	خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ③
4. Läs upp! Och din Herre är den Mest Ädle,	اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ④
5. Som lärde med pennan,	الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ⑤
6. lärde människan vad hon icke visste.	عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ⑥
7. Nej, människan överträder sannerligen,	كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيْطَغِي ⑦
8. för att hon tror sig vara oberoende.	أَنْ رَأَاهُ اسْتَغْنَى ⑧
9. Till din Herre sker i sanning återvändandet.	إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَى ⑨
10. Har du sett den som förbjuder,	أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى ⑩
11. en av Våra tjänare när han ber?	عَبْدًا إِذَا صَلَّى ⑪
12. Tag er i akt om han måhända skulle ha rätt,	أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ ⑫
13. eller påbjuder rättfärdighet.	أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ⑬
14. Återigen har du tänkt över om han istället förfalskade sanningen och vände sig bort,	أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ⑭
15. Inser han icke att Allah ser?	الْمُ يَعْلَمُ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ⑮

16. Nej, om han icke upphör, kommer Vi verkligen att dra honom i pannluggen, كَلَّا لَئِن لَّمْ يَنْتَهُ لَنَنْفَعَنَّ النَّاصِيَةَ ۝١٧

17. falsk, syndig, pannlugg.

نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۝١٧

18. Låt honom sedan kalla på sina kompanjoner.

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۝١٨

19. Vi kommer också att kalla på Våra bestraffande änglar som kommer att kasta in honom i helvetet.

سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ۝١٩

20. Nej, var du icke eftergiven mot honom utan kasta dig ödmjukt ned och drag dig närmare Gud.

كَلَّا لَا تَطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۝٢٠

Kapitel 97 AL-QÁDR

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller sex verser.

I det här kapitlet förkunnas glädjebudskapet om att uppenbarelsen av Qur'anen har påbörjats och har styrka att röja undan alla slags mörka nätter. Här hänvisas till den extremt mörka natten under den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, tid under vilken ofrid härskade både på land och hav. Men som ett resultat av de böner som nattetid bads av denne profet, som älskade Gud så djupt, så grydde en sådan dag, det vill säga den Heliga Qur'anen uppenbarades, vars ljus skulle komma att räcka ända till den yttersta dagen. Orden: "Frid – så kommer den att vara även vid gryningens ankomst." هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ *hía hátta mátlail-fadjr* (vers 6) innebär att uppenbarelserna kommer att fortsätta ända till dess att gryningen blivit alldeles tydlig. Sedan förkunnas att den natt som kallas "ödets natt" لَيْلَةُ الْقَدْرِ *láilatul-qádr* är bättre än en människas strävan under en hel livstid, men enbart för den som får uppleva den.

Sura AL-QÁDR
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Vi sände förvisso ned den (Qur'anen) under ödets natt.

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ②

3. Och vad skulle låta dig veta vad ödets natt är?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ③

4. Ödets natt är bättre än tusen månader.

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ④

5. Under den stiger änglar och anden ned enligt deras Herres befallning beträffande allt.

تَنْزِيلُ الْمَلَكِ وَالرُّوحِ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ ⑤ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ⑥

6. Frid – så kommer den att vara även vid gryningens ankomst.

سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطَلَعِ الْفَجْرِ ⑦

Kapitel 98 AL-BÁJINA

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller nio verser.

I det föregående kapitlet förklarades det att uppenbarelser som sänds ned under den natt som kallas *láilatul-qádr* (لَيْلَةُ الْقَدْرِ *láilatul-qádr*) kommer att förtydliga allt, på samma sätt som morgonen gryr och lyser upp allt runt omkring. I det här kapitlet beskrivs att Allah även givit tidigare profeter en *láilatul-qádr*, men i mindre omfattning än när det gällde den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, annars vore det inte möjligt för dem att omvandla sina tiders andliga mörker till dag.

Därefter förklaras att alla skrifter som hade uppenbarats för tidigare profeter hade sedan sammanfattats i den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, lära, och denna sammanfattning innebär att man skall dyrka Allah genom att helt ge sin tro och lydnad till Honom, och att man ska förrätta bön och betala Zakát. Detta är en religion som skall bestå för evigt och som även kommer att leda människorna på den rätta vägen.

Sedan avslöjas vilket slut både de förnekande och de troende kommer att få, och det konstateras att när den rättrådiga religionen (دِينُ الْقِيَمَةِ *dínul qájima*) uppstår, så har var och en möjlighet att välja att antingen följa den och få ett gott slut eller att förneka den och gå ett ont slut till mötes.

كوعها ١

سُورَةُ الْبَيِّنَاتِ مَدَّتِيهٖ ٩٨

آياتها ٩

Sura AL-BÁJINA (Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. De av bokens folk som icke tror, och avgudadyrkarna ville icke avstå från att förneka förrän ett klart bevis hade givits till dem,

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ
الْبَيِّنَةُ ②

3. ett sändebud från Allah läser upp de rena skrifterna,

رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ③

4. i vilka det finns läror som varar för alltid.

فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ④

5. Och de till vilka boken gavs blev icke splittrade förrän efter det att klara bevis hade kommit till dem.

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ⑤

6. Och de befalldes icke annat än att tjäna Allah och vara uppriktiga mot Honom i lydnad och vara rättskaffens och förrätta bönen och betala Zakát. Och det är religionen för folket på den rätta vägen.

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ ۚ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيمَةِ ⑥

7. Sannerligen, de bland bokens folk som icke tror och avgudadyrkarna kommer att vara i helvetets eld, och förbli i den. De är de värsta av varelser.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ
أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ⑦

8. Sannerligen, de som tror och gör rättfärdiga gärningar, är de bästa av varelser.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۗ
أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ⑧

9. Deras belöning finns hos deras Herre, evighetens trädgårdar, genomflutna av bäckar, de kommer att förbli i dem för alltid. Allah är väl nöjd med dem och de är väl nöjda med Honom. Detta är för den som fruktar sin Herre.

جَزَاءُ وَّهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ

عِذْ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۝٩

Kapitel 99 AZ-ZILZÁL

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller nio verser.

I det här kapitlet berättas om de omvälvande förändringar som skall inträffa under den yttersta tiden, vilka kommer att leda till att människan föreställer sig att hon fått en enorm makt och inflytande över naturlagarna. I själva verket kommer alla hemligheter som jorden avslöjar under denna tid vara i enlighet med Guds påbud. Denna dag kommer även en tidpunkt för människans räkenskap på jorden, då hon kommer att inse att världsliga framgångar inte givit annat än inbördeskrig och splittring. Denna dag kommer människan att belönas för minsta lilla goda gärning och straffas för minsta lilla synd.

I kapitlets inledning står att jorden kommer att slunga ur sig sin börda. I anslutning till detta berättas att det inte bara är mer omfattande goda gärningar som kommer att lönas, utan om någon utträttat minsta lilla *goda gärning* så kommer denne att få sin belöning, och även vedergällningen för minsta lilla synd kommer att bli uppenbar.

رُكُوعًا ١

سُورَةُ الزَّلْزَالِ مَكِّيَّةٌ ٩٩

آيَاتُهَا ٩

Sura AZ-ZILZÁL (Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. När jorden skakas med sin våldsamma skakning,

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ②

3. och jorden kastar ifrån sig sina bördor,

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ③

4. och människan säger: ”Vad är det med den?”

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ④

5. På den dagen kommer den att berätta sina nyheter,

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ⑤

6. *Det kommer att bli så*, ty din Herre kommer att ha uppenbarat detta för den.

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا ⑥

7. På den dagen kommer människor att strömma fram i spridda grupper så att de kan bli visade resultatet av sina gärningar.

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ⑦

8. Då kommer den som gör en atoms vikt av gott att se det,

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ⑧

9. och den som gör en atoms vikt av ont kommer också att se det.

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ⑨

Kapitel 100

AL-'ADIÁT

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller tolv verser.

Efter skildringen av de krig som kommer att utkämpas för världsliga vinsters skull, så berättas det nu om de krig som den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, och hans anhängare utkämpade i självförsvaret. Dessa krig skiljer sig från världsliga krig i alla avseenden och medför goda följder. De kvicka hästarna kallas till vittne, de hästar som andas häftigt och slår gnistor från sina hovar när de rusar mot fienden, och som angriper på morgonen och inte utför nattliga räder. Detta är ett kännetecken för utmärkt tapperhet, medan det i historieböckerna vanligen står om härar som gått till angrepp i hemlighet.

Sedan står det att människan är mycket otacksam mot sin Herre, och att hon själv är vittne till detta. Kärleken till rikedom är enorm. Detta syftar på att alla krig i världen utkämpas för pengars skull. Känner människan då inte till att den dag då jordens alla hemligheter kommer att avslöjas, och att allt som är dolt i människornas sinnen kommer att blottläggas, kommer Allah att ha fullständig kännedom om vad de har gjort.

Sura AL-'ADIÁT
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
2. Vid de fnysande krigshästarna وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ②
3. som slår eldsgnistor, فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ③
4. och utför attacker i dagningen, فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ④
5. och rör upp dammoln på grund av det, فَأَثَرُنَ بِهِ نَقْعًا ⑤
6. och tränger på så sätt in i fiendeledens stridsvimmel. فَوْسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ⑥
7. Människan är förvisso otacksam mot sin Herre, إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ⑦
8. och hon vittnar sannerligen om det; وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ⑧
9. och hon är helt förvisst passionerad i sin kärlek till rikedom. وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ⑨
10. Vet icke en sådan att när de som är i gravarna blir uppresta, أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ⑩
11. och det som är *dolt* i deras hjärtan förs fram, وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ⑪
12. den dagen kommer deras Herre förvisso att vara fullt Medveten om dem. إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ⑫

Kapitel 101 AL-QÁRI'A

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller tolv verser

Kapitlet upprepar varningen från det föregående kapitlet om att människan ibland väcks upp från sin likgiltiga slummer genom en fruktansvärd hemsökelse. Vad är denna fruktansvärda hemsökelse? Fundera igen, vad är denna fruktansvärda hemsökelse?

Den kommer att drabba när människor sprids ut som nattfjärilar efter den hemska ödeläggelse som orsakas av krig, och då även berg slagits i spillror som om de vore kardad ull. Med berg åsyftas här stormakter, och detta handlar inte om domens dag i livet efter detta. Där kommer det inte att finnas några berg som kan slås i spillror. Under denna tid kommer de nationer som är bäst rustade för krig att segra, och de nationer som är förhållandevis mindre väl rustade för krig kommer att falla i Háwia (هَآوِيَة *háwia*) vilket är en flammande eld.

Sura AL-QÁRI'A
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Den stora hemsökelsen!

الْقَارِعَةُ ②

3. Vad är den stora hemsökelsen?

مَا الْقَارِعَةُ ③

4. Och vad skulle låta dig veta vad den stora hemsökelsen är?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ④

5. Den dagen då människor kommer att vara som spridda fjärilar,

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ⑤

6. och bergen kommer att vara som kardad ull.

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ⑥

7. Då, när det gäller den vars vikter är tunga,

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ⑦

8. kommer han att få ett behagligt liv.

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ⑧

9. Men när det gäller den vars vikter är lätta,

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ⑨

10. kommer hans moder att vara Háwia.

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ⑩

11. Och vad skulle låta dig veta vad det är?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ⑪

12. Det ären flammande eld.

نَارٌ حَامِيَةٌ ⑫

Kapitel 102

AT-TAKÁTHUR

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller nio verser.

I det här kapitlet varnas människan för att hon på grund av sin kärlek till rikedomar kommer att hamna i graven. Å ena sidan är detta en varning till stormakterna om att deras brådska att införskaffa rikedomar inte kommer att resultera annat än i en undergång. Å andra sidan är det även en beskrivning av de svagare nationer som i sin önskan om att erhålla rikedomar till och med kommer att dyrka gravar.

På grund av detta varnas mänskligheten, både nationer och vidskepliga religiösa folkgrupper, för att den till slut kommer att få känna av den eld som beretts för den och sedan kommer de att få se elden inför sina egna ögon. När de slutligen slungas in i den så kommer de att tillfrågas om vad de egentligen fått ut av ett blint jagande efter världens rikedomar.

Sura AT-TAKÁTHUR
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Inbördes rivalitet för att samla rikdom har gjort er omedvetna,

أَلْهَكُمُ التَّكَاثُرُ ②

3. ni nådde till och med gravarna.

حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ③

4. Nej! Snart kommer ni att få veta.

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ④

5. Åter nej! Snart skall ni få veta.

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ⑤

6. Nej! Om ni skulle få veta den säkra förvissningen,

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ⑥

7. kommer ni helt förvisst att se helvetet *i just detta liv*.

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ⑦

8. Ja, ni kommer förvisso att se det med förvissningens öga.

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ⑧

9. Då, på den dagen, skall ni kallas till räkenskap för *era jordiska ynnestbevis*.

ثُمَّ لَتَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ⑨

Kapitel 103

AL-'ASR

Detta är ett kapitel (*sura*) från den inledande perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller fyra verser.

Kapitlet handlar om de slags människor som omnämnts i tidigare kapitel och som varnats för att jaga efter världsliga ting, och att det på grund av detta kommer en tidsålder som skall vittna om att människan har försatts i ett tillstånd av en ständig förlust. Detta gäller dock inte de som tror och gör rättfärdiga gärningar och uppmuntrar varandra till sanningen medan de själva är sannfärdiga, och uppmanar varandra till ståndaktighet medan de själva är ståndaktiga.

Sura AL-'ASR
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Vid tidens vittnesmål.

وَالْعَصْرِ ②

3. Människan befinner sig förvisso i ett tillstånd av förlust,

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ③

4. utom de som tror och gör goda gärningar och uppmuntrar varandra till att acceptera sanningen, och uppmanar varandra till att vara tålmodigt uthålliga.

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
ع ④ وَتَوَّاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّاصَوْا بِالصَّبْرِ ⑤

Kapitel 104 AL-HÚMAZA

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller tio verser.

Efter kapitel *al-'asr* kommer kapitel *al-húmaza*, vilket innehåller den största varningen hittills för de nationer som girigt eftertraktar världsliga rikedomar. Varningen innehåller frågan: Förmodar de stora människorna av den här tiden att de förfogar över så stora rikedomar som de hejdlöst kan spendera på försvar och beskydd, att de därigenom får en evig överlägsenhet på jorden? Nej, de kommer i stället att slungas in i en sådan eld, (أَلْحَطْمَةُ *al-hútama*), som inneslutits i de allra minsta partiklarna. Och människan tillfrågas om hur hon skulle kunna ha kännedom om vad denna eld egentligen är?

Naturligtvis uppstår frågan om hur eld kan inneslutas i en liten partikel? Säkerligen hänvisas det här till den eld som finns i atomen, och ljudet för ordet *hútama* liknar ordet atom. Den elden kommer att löpa över alla hjärtan, och för detta har den inneslutits i pelare som kommer att förlängas genom att de sträcks ut.

Det är omöjligt för en människa att begripa sig på detta kapitel såvida hon inte har insikt i ämnet atomenergi. Den atomära massa som innesluter elden får formen av utdragna pelare innan den sprängs. Massan sprids av det ökande inre trycket, och innan den bränner upp alla människorna så löper den över människors hjärtan och stänger av hjärtmuskeln rörelser. Alla vetenskapsmän är överens om att detta är vad som sker när en atombomb exploderar. Innan dess flammande massa når fram till dem så leder dess kraftiga radioaktiva vågor till att hjärtats rörelser stannar av.

En annan betydelse av detta är att det även finns en eld dold i människokroppens celler. När den visar sig så kommer den att löpa över människornas hjärtan och förstöra dem.

Sura AL-HÚMAZA
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
2. Ve varje bakdantare, förtalare, وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ②
3. som samlar en förmögenhet och räknar den om och om igen. الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ③
4. Han tror att hans rikedom skall göra honom odödlig. يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ④
5. Nej! Han skall förvisso kastas in i al-hútama. كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ⑤
6. Och vad skulle låta dig veta vad al-hútama är? وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ⑥
7. Det är Allahs närda eld, نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ ⑦
8. som sträcker sig mot *deras* hjärtan. الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ⑧
9. Den kommer att sluta upp tätt intill dem, إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَدَةٌ ⑨
10. i utsträckta kolonner. بِئْسَ فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ⑩

Kapitel 105

AL-FIL

Detta är ett kapitel (*sura*) från den inledande perioden i Mecka (*mákka*) och det innehåller sex verser.

Världens nationers framgångar kommer att upphöra vid den tidpunkt när alla stormakter går samman för att utrota islam. Med hänvisning till en historisk händelse konstaterar den Heliga Qur'anen att det även tidigare funnits mäktiga folk som önskat utplåna "Städernas moder" (أُمُّ الْقُرَىٰ *úmmul-qurá*), det vill säga Mecka. De kallades "Folket med de stora elefanterna" (أَصْحَابُ الْفِيلِ *ass-hábul-fil*), men innan deras elefanter kunde nå Mecka angreps de av svalor (أَبَابِيلُ *ababíl*) som brukar bygga sina bo i hålar av klippor nära havet. Svalorna släppte stenar innehållande virus över dem. Detta virus spred dödliga smittkoppor bland alla i hela hären. Soldaterna förvandlades då till lik som låg i en hög och liknade brutna halmstrån. Asätande fåglar slog deras döda kroppar mot stenar. Även i framtiden kommer nationer som med hjälp av sin makt önskar vanära eller utplåna både islam och Mecka, att förintas på liknande sätt.

Sura AL-FIL
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Har du icke sett hur din Herre handskades med elefantens folk?*

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ
بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ②

3. Lät Han icke deras plan gå om intet?

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ③

4. Och Han sände svärmar av fåglar mot dem.

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ④

5. Dessa *fåglar* åt deras döda kroppar och slog dem mot stenar av lera,

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّنْ سِجِّيلٍ ⑤

6. och gjorde dem *på så sätt* till bruten, uppäten halm.

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ⑥

*105:2 Abraha, den kristne vicekungen i Jemen. Jemen regerades då av kungen av Abessinien.

Kapitel 106 AL-QURÁISH

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller fem verser.

Direkt efter kapitel *al-fil* (kapitel 105) förkunnas här ett glädjebudskap om att på samma sätt som handelskaravaner före denna händelse brukade resa under somrar och vinter och skänka invånarna i Mecka varje slag av frukt som säkerhet från fruktan och hunger, så kommer detta att vara fallet även i framtiden.

Sura AL-QURÁISH
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. för att binda Quraish samman,

لِيَلْفِ قُرَيْشٍ ②

3. och för att främja deras allians har *Vi tänkt ut* handelsresor vinter och sommar,

الْفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ③

4. så att de skall dyrka detta husets Herre,

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ④

5. Som har givit dem mat mot hunger och har givit dem trygghet mot fruktan.

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ ⑤
وَأَمَّنَّهُمْ مِنْ خَوْفٍ ⑥

Kapitel 107

AL-MÁ'ÚN

Detta kapitel (*sura*) är från den inledande perioden i Mecka (*mákka*) och innehåller åtta verser.

Dess anknytning till det föregående kapitlet verkar vara att när Allah kommer att skänka muslimerna ett överflöd av rikedomar så kommer de inte avstå från att spendera dem för Hans skull. De kommer inte heller att tillbe sin Herre, Som också är Ka'bas Herre, bara för att skryta inför andra. Men om de blir skrytsamma i sin dyrkan kommer denna dyrkan att leda till deras undergång. Samma sak gäller om deras donationer ges för att de vill framhäva sig själva. Det kommer att inträffa att människor kommer att spendera rikligt för att få berömmelse, men vara tveksamma när det gäller att skänka minsta lilla förnödenhet till de fattiga.

Sura AL-MÁ'ÚN
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Har du sett den som förnekar religionen?

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِذْنِ ②

3. Det är han som kör bort den föräldralöse,

فَذَلِكَ الَّذِي يَدُعُّ الْيَتِيمَ ③

4. och icke yrkar på att bispisa den fattige.

وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ④

5. Så ve dem som ber,

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ⑤

6. men är ouppmärksamma i sin bön.

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ⑥

7. De som skryter.

الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ⑦

8. Och de förvägrar *andra* människor till och med förmåner som är små.

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ⑧

Kapitel 108 AL-KÁUTHAR

Detta kapitel (*sura*) uppenbardes i Mecka (*mákka*) och innehåller fyra verser.

Direkt efter kapitel *al-má'ún* (kapitel 107) förkunnas glädjebudskapet för den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, att han kommer att tilldelas ett överflöd (الْكَوْثَرُ *al-káuthar*) som aldrig kommer att ta slut. En betydelse av detta är att även om man måttlöst spenderar sina tillgångar för Allahs skull, så kommer Allah att skänka ännu större rikedomar. Men det största glädjebudskapet är att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, givits Qur'anen, vars ämnen är oändliga och kommer att vara mänskligheten till gagn ända till domens dag. Ingen kommer att kunna begripa alla de insikter som förmedlats i den.

I anslutning till detta anmodas den Helige Profeten att i tacksamhet för denna enorma gåva bedja inför sin Herre och utföra offergärningar. Här förklaras att det förvisso är hans fiender som kommer att bli utan avkomma, medan den Helige Profetens välsignelse för evigt kommer att vara mänskligheten till gagn.

Sura AL-KÁUTHAR
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Vi har förvisso skänkt dig ett överflöd *av goda ting*,

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ②

3. så be till din Herre och utför offergärningar.

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ ③

4. Det är förvisso din fiende som skall bli utan avkomma.

لَعْنَةُ إِنْ شَاءَ رَبُّكَ هُوَ الْآبِتْرُ ④

Kapitel 109

AL-KÁFIRÚN

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller sju verser.

I kapitlet har de icke troende upprepade gånger gjorts uppmärksamma på att den Helige Profeten, Allahs välsignelser och frid vare med honom, aldrig kommer att följa deras religion, och inte heller kommer de att följa Profetens religion. Så de får fortsätta följa sin tro, medan Profeten följer sin tro.

Sura AL-KÁFIRÚN
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①

2. Säg: ”Å, ni icke troende!

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ②

3. Jag tillber icke det som ni tillber,

لَا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ③

4. icke heller tillber ni det jag tillber.

وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَا اَعْبُدُ ④

5. Icke heller kommer jag att tillbe det som ni tillber,

وَلَا اَنَا عٰبِدُ مَا عٰبَدْتُمْ ⑤

6. icke heller kommer ni att tillbe det jag tillber.

وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَا اَعْبُدُ ⑥

7. Er religion är för er, och min religion är för mig.”

لَكُمْ دِیْنُكُمْ وَلِیَّ دِیْنِ ⑦

Kapitel 110

AN-NASR

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller fyra verser.

I det här kapitlet talas det om en annan aspekt av överflöd (أَلْكَوْثَرُ *al-káuthar*), att det på samma sätt som Qur'anens välsignelser aldrig kommer att ta slut, så kommer även islams segrar att vara ändlösa. Det kommer sannerligen en tid då olika nationer träder in i islam i stora grupper. Detta är ingen tid att fira, utan man bör då söka Allahs förlåtelse så att man inte drabbas av högmod, utan är ödmjukt övertygad om att det är med Allahs nåd man tilldelats allt detta. Under medgång bör man således mer än tidigare sysselsätta sig med att söka Allahs förlåtelse, och även mer flitigt lovprisa Allah.

Sura AN-NASR
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. När Allahs hjälp kommer och segern,

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ②

3. och du ser människor omfatta Allahs religion i skaror,

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ③

4. prisa *då* din Herre med den lovprisning som tillkommer Honom och sök Hans förlåtelse. Han är förvisso Ofta Återvändande *med barmhärthighet*.

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ④
إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ⑤

Kapitel 111

ALLAHÁBB

Detta är ett av de första kapitlen (*sura*) från Mecka (*mákka*), den innehåller sex verser.

Abu Lahab (*abu lahább*) var namnet på en av den Helige Profetens, Allahs välsignelser och frid vare med honom, farbröder. Han eldade på hatet mot Profeten överallt, och i detta bistods han även av sin hustru. I versen beskrivs att hans båda händer kommer att förintas. Detta innebär att alla framtida uppviglare som manar till krig mot islam – vare sig av högerhänta eller vänsterhänta – inte kommer att få ut annat av det än sin egen förnedring. De underordnade nationer som bistår dem med att underblåsa krigen kommer inte att få några andra öden än snaror runt sina halsar.

Sura ALLAHÁBB
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Måtte Abu Lahabs två händer förintas, och *måtte även* han förintas!*

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ①

3. Hans förmögenhet och det han har förtjänat skall icke hjälpa honom.

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ②

4. Snart skall han brinna i en flammande eld,

سَيَصْلَىٰ نَارًا إِذْ أَتَىٰ لَهَبٌ ③

5. och *även* hans kvinna, som bär omkring bränslet,

وَأَمْرَأَتُهُ ④ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ⑤

6. runt hennes hals skall finnas en snara av snodda palmfibrer.

عِجْفُونًا فِي حَبْلِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ⑥

*111:2 Abú Laháb, *flammornas fader*, är en titel som tillämpas på en person med en glödande och upprorisk natur och någon som hetsar upp andra.

Kapitel 112

AL-IKHLÁS

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Mecka (*mákka*) och innehåller fem verser.

Detta är ett mycket kort kapitel, men det utlovar att islam kommer att ha enorma framgångar i jämförelse med kristendomen. Det förklaras här att Allah varken har haft någon far eller son. Den meningen raserar hela kristendomens fundament. Hur skulle Allah kunna äga egenskapen att kunna avla då Han inte har någon far? Och varför fick inte Jesus, frid vare med honom, som påstås vara Guds son, del i sin Faders egenskaper? Och om Fadern avlat en son, varför fick inte sonen någon avkomma? Sedan berättas det att Allah inte har någon like. Därför innebär sådana fåfänga påståenden inte något annat än att Gud smädas.

Sura AL-IKHLÁS
(Uppenbarad före hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Säg: ”Han är Allah, den Ende!

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ②

3. Allah, den Oberoende och Den av alla Anropade.

اللَّهُ الصَّمَدُ ③

4. Han avlar icke, icke heller är Han avlad,

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ④

5. och ingen är Hans like.”

عَلَّمَ وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا أَحَدٌ ⑤

Kapitel 113

AL-FÁLAQ

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller sex verser.

I det här kapitlet förklaras att varje skapelse utöver sina gynnsamma sidor även har skadliga sådana. Man bör därför be om Allahs beskydd mot skadliga egenskaper. Man bör även be om Allahs beskydd mot den mörka natt som åter skall breda ut sig över världen och om beskydd även mot de nationer som vållar splittring mellan människor och andra nationer. De agerar efter principen ”söndra och segra”, det vill säga att få makt och kunna härska genom att först ha splittrat nationerna. Detta är en sammanfattning av den kolonialism som i så fall skulle komma att råda över hela världen.

Trots allt kommer islam förvisso att nå framgångar, ty om islam skulle gå under skulle ingen komma att avundas. Ur ämnet avund i det här kapitlet framgår att islam kommer att ha framgång och när detta väl sker kommer fienden att bli missundsam.

Sura AL-FÁLAQ
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Säg: ”Jag söker skydd hos klyvandets Herre,

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ②

3. från det onda som Han har skapat,

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ③

4. och från det onda i natten när den sprids ut,

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ④

5. och från det onda hos dem som blåser på knutar *för att lösa upp dem,*

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ⑤

6. och från det onda från den avundsjuke som avundas.”

عِنْدَ غَاسِقٍ إِذَا حَسَدَ ⑥

Kapitel 114

AN-NÁS

Detta kapitel (*sura*) uppenbarades i Medina (*madína*) och innehåller sju verser.

Det här kapitlet är en sammanställning av alla de försök som judendomens och kristendomens representanter kommer att göra för att etablera sin position som mänsklighetens härskare. De kommer bland annat att försöka ta makten över människors ekonomi. De kommer även att göra anspråk på att bilda ett gemensamt konungadöme, alltså att ta över politiken. Sedan kommer de att utropa sig själva till gudar, och belöna sina tillbedjare men förnedra dem som vägrar.

Deras farligaste vapen kommer att vara att de som smygande viskare (الْخَنَّاسِ *al-khánnas*) kommer att sprida tvivel i andras hjärtan och sedan smyger de sig undan.

Detta kommer att gälla stormakter, kapitalister såväl som kommunister, under denna tid. Allah kommer att beskydda var och en som söker Allahs beskydd mot detta.

Sura AN-NÁS
(Uppenbarad efter hidjra)

1. I Allahs, den Nåderike, den Barmhärtige, namn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Säg: ”Jag söker tillflykt hos mänsklighetens Herre,

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ②

3. mänsklighetens Konung,

مَلِكِ النَّاسِ ③

4. mänsklighetens Gud,

إِلَهِ النَّاسِ ④

5. från den ondska som den smygande viskaren,

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ⑤

6. viskar in i människors hjärtan,

الَّذِي يُوسْوَسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ⑥

7. viskaren som kommer från Djinner och människor.”

عِ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ⑦

**En bön att be när uppläsningen av den Heliga
Qur'anen har avslutats:**

اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي بِالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَاجْعَلْهُ لِي إِمَامًا وَنُورًا وَهُدًى وَرَحْمَةً
اللَّهُمَّ ذَكِّرْنِي مِنْهُ مَا نَسِيتُ وَعَلِّمْنِي مِنْهُ مَا جَهِلْتُ وَارْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ
إِنَاءَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَاجْعَلْهُ لِي حُجَّةً يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

Å, Allah, ha förbarmande över mig och ge mig den Heliga Qur'anens *välsignelser*. Gör den till en förebild, ett ljus, en vägledning och en barmhärtighet. Å, min Allah, påminn mig om det jag glömt av den och lär mig det jag inte kan av det som står i den. Gör det *möjligt* för mig att läsa upp den under nattens pass och dagens timmar. Å, världarnas Herre, gör den till ett rättesnöre och till gagn för mig. *Amin*.

Några arabiska ord förklaras

abú lahab: Hans riktiga namn var 'Abd al-'Uzzá och han var en av den Helige Profetens farbröder. (111:2)

al-djúdi: är ett av de berg som delar Armenien i söder från Mesopotamien och den del av Assyrien som bebos av kurder. Från dem tog berget namnet Kardú eller Gardu, namn som av grekerna gjordes om till Gordyaei. Lämningarna efter Noaks ark fanns kvar i dessa berg och det sägs att kejsar Heraklius gick från staden Thamanin och upp till berget *al-djúdi* för att se var arken låg. Långt tillbaka fanns på ett av dessa berg även ett berömt kloster, Arkenklostret. (11:45)

Alláh: Guds eget namn (1:1)

assafa wal marwa: Två kullar i närheten av ka'ba. Enligt arabisk historia och islamisk tradition är de sammankopplade med Hagar och Ismael. Abraham lämnade dem i vildmarken nära dessa kullar. De representerar Hagars ansträngningar när hon sju gånger sprang mellan kullarna för att söka efter vatten åt Ismael. Att sju gånger gå mellan dessa kullar är en del av pilgrimsfärdens riter. (2:159)

'Arafat: En slätt eller dal nära Mecka där pilgrimer gör ett uppehåll under den senare delen av den nionde dagen av *dhu'l-hidja*. Den ligger 14,5 kilometer från Mecka och pilgrimernas uppehåll på denna plats utgör en av pilgrimsfärdens riter. (2:199)

Badr: Ordets bokstavliga betydelse är fullmåne. Det är namnet på en plats som ligger mellan Mecka och Madina. Här ägde den första reguljära striden rum mellan muslimer och medlemmar av stammen Quraish från Mecka. Under den striden skakades stammedlemmarnas makt om ordentligt. (3:124)

baḥíra: Det namn som hedniska araber kallade en kamelko (enligt vissa kunde det även vara en tacka eller en get) som efter en märkning i öronen släpptes lös för att beta. Den tillägnades en hjälpverksamhet och varken mjölkades eller användes som riddjur. (5:104)

Ba'ḷ: Namnet på en hednisk gud, möjligen solguden. (37:126)

Bákká: Detta är namnet på dalen där Mecka ligger. Namnet anses av vissa betyda Mecka, även om "b" bytts mot ett "m". (3:97)

dhunnún eller *ṣahib al-ḥut*: Profeten Jonas. (21:88 68:49)

dhu'l qarnain: Det namn som i Qur'anen används för kung Kyros som grundlade det mellanpersiska imperiet. I Daniels berömda dröm föreställde det bockens två horn. (18:84)

ḥadj: Pilgrimsfärden till *Ka'ba*. (3:98)

ḥám eller *ḥámi*: En kamel vars användning som rid- eller

lastdjur hade förbjudits av araberna. En kamel som varken reds eller klipptes och stängdes inte av från bete eller vatten. (5:104)

Hunain: Platsen för en viktig strid mellan den Helige Profeten och vissa hedniska stammar i Arabien (år 8 efter Hidjra) år 630. Platsen ligger tjugofyra kilometer sydöst om Mecka. (9:25)

Iblis: En varelse med ett minimum av goda och många onda egenskaper och som på grund av sin olydnad har misströstat om Guds barmhärtighet och är förvirrad och förbryllad. *Iblis* kan sägas representera onda krafter till skillnad från goda krafter. (2:32)

Idris: Enok i Bibeln. (19:57, 21:86)

Djalút: Det namn som nämns i Bibeln är Goliat (Första Samuelboken 17:4). Det betyder springande, skövlande och förgörande krafter eller en ledare eller en jätte. (2:250)

djinn: I Qur'anen har beteckningen använts enligt följande: a) Onda andar som ger upphov till onda tankar i människors sinne. De är satans hantlangare. b) Några inbillade varelser som tillbads av hedningar men som inte existerade i verkligheten någonstans i världen. c) Invånare, som var vita och röda i hyn och som kom från norra Europas kullar. De levde åtskilda från andra civiliserade folkgrupper i Asien och betraktades av andra vara annorlunda än andra mänskliga varelser, men som var förutbestämda att nå stora

materiella framgångar under den yttersta tiden och att revoltera mot all religion. d) Folk som tillhör främmande religioner och nationaliteter, och e) Vilda och primitiva folkgrupper som i förhistorisk tid levde utan uppföranderegler i grottor och jordhålor, innan människan hade utvecklats tillräckligt i moraliskt hänseende för att kunna ges uppenbarade lagar och regler. (72:2)

Ka'ba: Det heliga hus i Mecka mot vilket alla muslimer vänder sig när de ber. (5:96)

Manna: Den grundläggande betydelsen av ordet är a) en förmån, b) allt som erhålls utan problem eller svårigheter, c) sav. (2:58)

Mash'ar al-Harám: Detta är namnet på en liten kulle i Muzdalifa som ligger mellan Mecka och 'Arafát. Den ligger drygt nio kilometer från Mecka. Här stannar pilgrimerna över natten när de återvänder från 'Arafát på kvällen den nionde dagen i månaden Hadj. (2:199)

Qibla: Det betyder bokstavligen den riktning i vilken en person vänder sig under bönen. Här betyder ordet Ka'ba i Mecka. (2:143)

Quraish: En berömd stam i Mecka. Den Helige profeten stammade från den stammen. (106:2)

Rá'iná: Ordet betyder "se på oss", men med en mycket liten förändring av uttalet kan det betyda det en dåraktig eller inbilsk person. (2:105)

Sá'iba: En kamelko som av araberna sattes fri att beta var hon önskade, vanligen som ett offer till gudarna. Vanligen sattes en kamelko, som fött tio kamelkvigor, också fri att beta var hon önskade. En sådan kamel användes inte som riddjur och hennes mjölk dracks inte utom av hennes egna kalvar. (5:104)

Salwá: Vaktel, en vitaktig fågel som finns i vissa delar av Arabien och omgivande länder. Den grundläggande betydelsen av ordet är a) allt som gör en person nöjd och glad, b) honung. (2:58)

Shahr Ramadán: Den islamiska fastemånaden. (2:186)

Talút: Det bibliska namnet för samma person är Saul (Första Samuelsboken 10:23). (2:250)

Tuwa: Namnet på den dal där Gud först uppenbarade sig för Moses. (20:13)

'Umra: En mindre omfattande pilgrimsfärd där vissa av den traditionella pilgrimsfärdens riter utelämnas. (2:197)

Undhurna: Ordet betyder ” se på oss”. (2:105)

Wadi annáml: Den dal som ligger mellan Djibrun och 'Asqalan. ”Namla” är namnet på stammen som bor där. (27:19)

Wasíla: En kamelko som av araberna släpptes fri i en guds namn när hon hade fött sju kamelkalar av honkön i rad efter varandra. Om hon vid den

sjunde kalvningen fick tvillingar, en kalv av vardera han- och honkön, släpptes även dessa fria. (5:104)

Zaid: En av den Helige Profetens frisläppta slavar. Han var gift med, och senare skild från, Zainab, dotter till den Helige Profetens faster. (33:38)

Zakát: Bokstavligen betyder ordet en ökning och ett renande. *Zakát* är den obligatoriska fattigskatten som föreskrivs i islam. (2:44)

Zaqqúm: Det är ett gråaktigt träd med små runda blad men utan taggar. Det har en frän odör och är beskt. Ordet betyder även alla slag av dödlig föda. (56:53)

INDEX

ABRAHAM, profeten Ibráhim

- argumenterar med kungen _____ 2:259
- ber om sin fars förlåtelse _____ 9:114, 19:48, 26:87, 60:5
- ber till Allah för Lots folk _____ 11:75
- ber tillsammans med Ismael om att Allah skall uppresa ett
sändebud från Meckas folk _____ 2:128-130
- bygger om Allahs hus _____ 2:128
- drömmer om att offra sin son Ismael _____ 37:103
- emigration _____ 21:72, 37:100
- frågar om pånyttfödelsen för sitt folk _____ 2:261
- får de glada nyheterna om Isaks födelse _____ 11:72, 37:113
- får de glada nyheterna om Ismaels födelse _____ 37:102
- får nyheten om Jakobs födelse _____ 11:72, 21:73
- hämtar en rostad kalv åt sina gäster _____ 11:70
- kastas in i elden _____ 21:69-70, 37:98
- lät Ismael och Ismaels familj bosätta sig i en obrukbar dal _____ 14:38
- och hans gästande sändebud som kom med underrättelsen
om straffet för Lots folk _____ 11:71, 11:77, 51:33
- och Isak och Jakob var män med makt och klarsynthet _____ 38:46
- resonerar med sitt folk mot dyrkan av stjärnor _____ 6:77-79,
_____ 37:89-91
- sanningen om - finns i Qur'anen _____ 19:42
- skickades till ett folk som dyrkade avgudar och stjärnor _____ 6:77-79,
_____ 21:53
- slår sönder avgudar och visar deras svaghet _____ 21:58-59, 37:94
- tar emot Allahs befallningar och uppfyller dem _____ 2:125
- tillhörde Noaks parti _____ 37:84
- uppmanad att tillkännage valfarten för mänskligheten _____ 22:28
- var mest sannfärdig _____ 19:42
- varnar sin far för avgudadyrkan _____ 6:75

ABU LAHAB (*abu lahább*)

- och hans fru _____ 111:2-6

ADAM

- bodde i en trädgård här på jorden _____ 2:36
- fick en befallning om att hålla sig borta från ett träd _____ 2:36, 7:20
- fick en befallning om att utvandra tillsammans med alla andra
_____ 2:37, 2:39
- fick vägledning om grundläggande kulturella värden _____ 20:119-120

- gavs kunskapen om det som skapats och om gudomliga egenskaper	2:32
- hade två söner	5:28
- skapades av lera	3:60
-s son	5:28-32
- var den förste profeten	2:31
- var inte olydig med avsikt	20:116
Goda gärningar hjälper till med att skyla brister	7:23
Människan manifesterar alla gudomliga egenskaper	38:76
Änglarna blir överraskade över att Adam blir vald till kalif	2:31
Änglar uppmanades att hjälpa till	2:35, 7:12, 15:30, 17:62, 20:117

ADMINISTRATION AV OFFENTLIGA ANGELÄGENHETER

Att anförtro makt till dem som passar bäst till att utföra det	4:59
Att trygga försvaret och statens säkerheten	3:201
Att stå till tjänst för människor med rättvisa och jämlikhet	4:59
- genom ömsesidigt samråd	42:39
Obligatoriskt att lyda Allah, Hans profet och makthavare	4:60
Rådfråga representanter valda av folket	3:160

ADOPTION

Adopterade söner är inte <i>verkliga</i> söner	33:5
--	------

AL-A'RAF

Himlens folk står för de sanna troende	7:47
--	------

ALKOHOL, DROGER, se Berusningsmedel

ALLAH

- allena har kunskap om det osedda	27:66
- allena har kunskap om framtiden och det förflutna	20:111
- allena har makten att ge liv	15:24
- avlar icke och icke är Han avlad	112:4
- besvarar den åkallandes böner	2:187
- föreskriver aldrig otillbörligheter	7:29
- förser alla med uppehälle	11:7, 29:61
- glömmer aldrig	19:65, 20:53
- har all makt att uppfylla Sina påbud	2:21
- har full makt över Sitt påbud	12:22
- har ingen avkomma	2:117, 4:172, 6:101, 18:5-6
- har ingen hustru eller son	17:112, 72:4

- har ingen like	42:12, 112:5
- har ingen medhjälpare	2:117, 6:164, 25:3
- har ingen partner	9:31
- har många attribut	7:181, 59:23-25
- har skapat himlarna och jorden	2:165, 14:33-34, 29:62, 57:5, 50:7-12, 67:4-5
- har utförlig kunskap om allt	2:256, 10:62
- hjälper de troende	30:48
- kommer att straffa de icke troende för deras hån	2:16
- känner ingen utmattning efter att ha skapat himlarna och jorden	50:39
- känner till det uppenbara och det dolda	3:30
- märker varje handling, hur liten den än må vara	31:17
- och Hans sändebuds vilja kommer alltid att ha övertaget	58:22
- omsorgen av himlarna och jorden tröttnar Honom inte	2:256
- skickar änglar för att hjälpa de rättfärdiga	41:31-32
- straffar aldrig någon stad utan varning	17:16, 26:209, 28:60
- tillåter Sina sändebud att segra över Sina motståndare	58:22
- tron vilar bildligt på vatten	11:8
- vägleder Sina tjänare till Sig	29:70
- väljer ut sändebud för att vägleda mänskligheten	22:76
- är den Förste och den Siste, den Fördolde och den Uppenbare	57:4
- är fri från alla brister	2:33
- är Helig och Upphöjd över de egenskaper som avgudadyrkare hävdar för sina gudar	17:44
- är himlarna och jorden Ljus	24:36
- är icke bespisad	6:15, 51:58
- är icke orättvis mot någon	3:183, 10:45
- är närmare människan än halspulsådern	50:17
- överväldigas inte av slummer	2:256
All skapelse är beroende av Allah	112:3
Allt underkastar sig Allah och lyder Hans lagar	13:16
Ansträngningar är ett måste för att möta Allah	84:7
Den som smider en lögn mot Allah når aldrig framgång	10:18
De perfekt attributen tillhör endast Allah	7:181, 59:25
Enighet	2:164, 112:2
Existens	2:22, 2:29, 3:3, 3:19, 6:74, 13:3-4, 22:19, 87:2-6
Förtvivla inte om Hans barmhärtighet	6:13, 6:55, 7:157, 10:59, 11:120, 12:88, 39:54, 40:8
Ingen skall tillbedjas förutom Allah	2:117, 2:164, 2:256, 3:3, 3:19
Konsekvensen av att förneka Allahs påbud	3:138
- lagar ändras inte	17:78, 35:44
- vilja råder	22:15, 22:19, 85:17
Manifesterar Sig genom Sina egenskaper	6:104

Mångfaldigar belöningen för dem som spenderar på Allahs väg	2:262
Människans natur vittnar om Allahs existens	7:173-174
Mänskliga blickar kan inte se Allah men Han kan nå blickarna	6:104
Möte med Allah ger själen sann frid	89:28-30

ALLAH, att be om förlåtelse

- är ett medel för att uppnå välstånd och styrka	11:53, 71:11-13
Genom att be om förlåtelse får man Hans nåd	4:65
Genom att be om förlåtelse skyddar man sig själv från Hans straff	8:34

ALLAH, att förbinda medhjälpare med (*shirk*)

- är en svår synd	31:13
- är fel	12:41, 112:3-4
- är förbjudet	4:49, 22:32
Argument i universum om	21:23, 23:92
Argument mot	27:60-66, 10:69, 13:34, 16:53, 17:43-44
Att be om förlåtelse för en oförbätterlig avgudadyrkare är förbjudet	9:113
Avgudadyrkarnas ursäkt för	39:4
Den mänskliga naturen förnekar	16:54
Falska gudar skapar inte utan är själva skapade	16:21
Falska gudar är döda	16:22
Ingen förlåtelse för	4:49, 4:117
Jämställ inte någon med Allah, ty Han är ojämförlig	112:5
Människor som ber om hjälp från någon annan än Allah når aldrig framgång	23:118
Människor som tar andra gudar än Allah i tro att de kan vara en källa till makt för dem	19:82
Om dina föräldrar kräver att du förbinder medhjälpare med Allah bör du inte lyda dem i det avseendet	29:9
Svaghet hos dem som tar andra gudar bredvid Allah	21:24-25

ALLAH, att komma ihåg

En människas mod och tro ökas genom att komma ihåg Allah	8:46
Framgång fås genom att komma ihåg Allah	62:11
Hjärtan kan finna tröst genom att komma ihåg Allah	13:29

ALLAH, att lovprisa

Allah ålägger alla att lovprisa Honom	33:43, 40:46, 87:2
Allt lovprisar Allah	17:45, 24:42, 59:2, 62:2

Bosättningarna i bergen	21:80, 34:11, 38:19-20
Fåglar står för fromma människor som	21:80, 34:11, 38:19-20
Lovprisa Allah före soluppgången, vid solnedgången och på natten	50:40-41
Lovprisa Allah under större delen av natten	76:27
Lovprisa Allah vid stjärnornas fall	52:50
Åskan lovprisar Allah	3:14
Änglarna lovprisar Allah	2:31, 40:8

ALLAH, att ge för Allahs skull

Allah flerfaldigar Sina ynnestbevis för dem som	2:246, 2:262
Att ge är obligatoriskt	2:196, 57:8, 57:11, 64:17
Ge av det bästa	2:268, 3:93
Ge öppet och dolt	2:275
De som gav ut före segern är inte lika dem som gav efteråt	57:11
Fördelen med att ge för Allahs skull	64:17-18
Låt inte gåvorna följas av förbräelser	2:263, 2:265
Till vem skall man ge	2:216
Varning till dem som håller sig borta från att ge för Allahs skull	2:196, 47:39
Änglarna blir överraskade över att Adam blir vald till kalif	2:31

ALLAH, möte med

De som inte tror på Allah är arroganta	16:23, 25:22
--	--------------

ALLAHS BARMHÄRTIGHET

Allah har påtagit Sig Själv att visa barmhärtighet	6:13, 6:55
– omfattar alla ting	6:148, 7:157, 40:8
– är för den som ber om förlåtelse	4:111
– är gränslös	10:59, 39:54, 40:8
Människan har skapats för att vara mottagare till Allahs barmhärtighet	11:120
Syndare kan få del av Allahs barmhärtighet	39:54

ALLAHS EGENSKAPER

Allah älskar dem som är rättvisa (<i>al-muqsit</i>)	60:9
Allhörande (<i>as-sami</i>)	4:59, 22:62, 24:61, 40:21
Allseende (<i>al-basir</i>)	4:59, 22:76, 40:21, 40:57, 60:4
Allsmäktig, (<i>al-muqtadir</i>)	54:43, 54:56
Arvtagaren (<i>al-warith</i>)	15:24, 21:90, 28:59
Beskyddaren (<i>al-muhaimin</i>)	59:24
Beskyddaren (<i>al-wakil</i>)	3:174, 4:82, 4:172, 11:13, 17:3, 33:4
Betvingaren (<i>al-djabbar</i>)	59:24

Den allra Högste (<i>al-muta'ál</i>)	13:10
Den allt Underkunnige (<i>al-khabir</i>)	4:36
Den Allvetande (<i>al-'alím</i>)	4:36, 4:71, 22:60, 34:27, 59:23, 64:12
Den Barmhärtige (<i>ar-rahím</i>)	1:3, 4:24, 4:65, 4:97
Den bästa av Skapare (<i>áhsanu-ul-khaliqin</i>)	23:15
Den Bäste Domaren (<i>khairul-hakimin</i>)	10:110, 95:9
Den Ende (<i>al-ahadd</i>)	112:2
Den som är utan motstycke (<i>al-wahíd</i>)	13:17, 38:66, 39:5
Den Frikostige (<i>al-wási</i>)	24:33
Den Fördolde (<i>al-batín</i>)	57:4
Den Fördragsamme (<i>al-halím</i>)	2:226
Den Förste (<i>al-áwwal</i>)	57:4
Den Generöse (<i>al-karim</i>)	27:41
Den Helige (<i>al-quddus</i>)	59:24
Den Höge (<i>al-'alij</i>)	4:35, 22:63, 31:31, 42:5, 42:52
Den Insiktsfulle (<i>al-latíf</i>)	6:104, 12:101, 22:64, 31:17, 42:20
Den Kärleksfulle (<i>al-wadúd</i>)	11:91, 85:15
Den Medlidsamme (<i>ar-ra'uf</i>)	3:31, 24:21
Den Mäktige (<i>al-'azíz</i>)	4:57, 22:75, 59:24, 64,19
Den Mäktige (<i>al-qadir</i>)	16:71, 30:55, 64:2
Den Levande (<i>al-hai</i>)	2:256, 3:3
Den mest Förlåtande (<i>al-ghafór</i>)	4:44
Den mest Höge (<i>al-a'la</i>)	87:2, 92:21
Den mest Ädle (<i>al-akram</i>)	96:4
Den Nåderike (<i>ar-rahman</i>)	1:3
Den Oberoende (<i>ássamádd</i>)	112:3
Den Ojämförligt Store (<i>al-kabír</i>)	4:35, 22:63, 31:31, 34:24
Den Prisvärde (<i>al-hamid</i>)	22:65, 31:27, 41:43, 42:29, 60:7
Den sanne Herren (<i>al-haqq</i>)	10:33
Den Siste (<i>al-akhir</i>)	57:4
Den Självtillräcklige (<i>al-ghaní</i>)	2:268, 22:65, 27:41, 31:27, 60:7, 64:7
Den Självpupphållande (<i>al-qajúm</i>)	20:112
Den som accepterar ånger (<i>qabil-at-taub</i>)	40:4
Den som besvarar bön (<i>al-mudjib</i>)	11:62
Den som bevarar (<i>al-hafídh</i>)	34:22
Den som botar (<i>al-shafí</i>)	26:81
Den som har makt att vedergälla (<i>dhuntiqam</i>)	3:5, 5:96, 39:38
Den som håller allt vid makt (<i>al-muqít</i>)	4:86
Den som ofta Återvänder med medlidande eller förbarmande (<i>attawáb</i>)	2:55, 4:65, 24:11, 49:13, 110:4
Den som orsakar död (<i>al-mu'mit</i>)	40:69, 57:3, 50:44
Den som samlar mänskligheten, (<i>al-djámi</i>)	3:10, 34:27
Den som upprepar (<i>al-mu'id</i>)	30:28, 85:14

Den som utplånar synd (<i>al-'afuw</i>)	4:150, 22:61, 58:3
Den som utvidgar Sitt underhåll (<i>al-basit</i>)	7:31, 30:38, 42:13
Den som visar nåd (<i>al-mun'im</i>)	1:7
Den som vägleder (<i>al-hadi</i>)	22:55
Den som vägleder till den rätta vägen (<i>ar-rashid</i>)	72:3
Den som är Nära (<i>al-qarib</i>)	34:51
Den som är Snabb i att föra räkenskap (<i>sari'-ul-hasib</i>)	13:42, 3:200
Den som är Stark, Mäktig (<i>al-qawi</i>)	22:75, 33:26, 40:23, 51:59
Den som är Sträng i att straffa (<i>shadidul-'iqab</i>)	40:4
Den som är synnerligen Förlåtande (<i>al-ghafúr</i>)	22:61, 64:15
Den som är synnerligen Uppskattande (<i>ash-shakúr</i>)	35:35
Den som är Tillräcklig (<i>al-kafi</i>)	39:37
Den som är Vaksam (<i>ar-raqib</i>)	33:53
Den som är vidsträckt i Sin förlåtelse (<i>wási-ul-mághfirat</i>)	53:33
Den Starke (<i>al-matin</i>)	51:59
Den Store (<i>al-adhim</i>)	42:5, 56:97
Den store Förlåtaren (<i>al-ghafár</i>)	38:67
Den Uppenbara Sanningen, (<i>al-haqq-ul-mubín</i>)	24:26
Den Uppenbare (<i>adh-dhahir</i>)	57:4
Den Upphöjde (<i>al-mutakabbir</i>)	59:24
Den Vise (<i>al-hakim</i>)	2:130, 4:57, 35:3, 59:25, 64:19
Den Vålgörande (<i>al-birr</i>)	52:29
Den Överlägsne (<i>al-qahár</i>)	12:40, 38:66, 39:5
De stora uppstigningarnas Herre (<i>dhil ma'aridj</i>)	70:4
Domaren (<i>al-fattah</i>)	34:27
Domedagens Härskare (<i>málikí jaumid-dín</i>)	1:4
En utmärkt Herre (<i>ni'mal máula</i>)	22:79
Formgivaren (<i>al-musáwir</i>)	59:25
Frikostighetens Herre (<i>dhittául</i>)	40:4
Förlåtare av synd (<i>gháfiridh-dhamb</i>)	40:4
Försörjare, den Bäste av, (<i>khairur-raziqin</i>)	22:59,
	34:40, 62:12
Försörjning, ger en god (<i>ar-razáq</i>)	22:59, 62:12
Givaren (<i>al-waháb</i>)	3:9, 38:36
Givaren av liv (<i>al-muhji</i>)	30:51, 40:69
Givaren av trygghet, (<i>al-mu'min</i>)	59:24
Givaren av överhöghet (<i>al-mu'izz</i>)	3:27
Hans är de mest upphöjda ställningarna (<i>rafi-ud-daradjat</i>)	40:16
Hederns Mästare (<i>dhul-djalál</i>)	55:28
Herren (<i>ar-rabb</i>)	1:2
Himlarnas och jordens ljus (<i>an-núr</i>)	24:36
Hjälpare (<i>al-nasir</i>)	4:46
Konungen (<i>al-málik</i>)	59:24
Källan till fred (<i>assalám</i>)	59:24

Kännaren av det osedda och det sedda (<i>'ālimulghāib wāsha-hāda</i>)	59:23
Mänsklighetens Konung (<i>mālikin-nās</i>)	114:3
Räkenskapshållaren (<i>al-ḥasib</i>)	4:7, 4:87
Skaparen (<i>al-khaliq</i>)	36:82, 59:25
Tillverkaren (<i>al-bārī</i>)	59:25
Tronens Herre (<i>dhul 'arsh</i>)	9:129, 21:23, 23:87, 23:117, 27:27, 40:16, 43:83, 81:21, 85:16
Universums Härskare (<i>rabb-al-'alāmīn</i>)	5:29
Upphovsmannen (<i>al-badī'</i>)	2:118, 30:28, 85:14
Upphöjaren (<i>ar-rafi'</i>)	40:16
Vedergällningens Herre (<i>dhintiqam</i>)	39:38
Vittnet (<i>ash-shāhid</i>)	4:80, 33:56, 34:48
Vännen (<i>al-walī</i>)	4:46, 12:102, 42:10, 42:29
Årans Herre (<i>al-madjid</i>)	85:16
Årans Herre, den Årofulle, (<i>al-majīd</i>)	85:16
Överhöghetens Herre (<i>mālik al-mulk</i>)	3:27

ALLAHS KUNSKAP

– om det dolda och det hemliga	20:8
– om hemliga rådslag	58:8
– om hemliga tankar och öppna ord	6:4
– om timmen och om allt som finns i livmodern	41:48
– om varje fallande löv	6:60
– sträcker sig över himlarna och jorden	2:256
– vet vad människans sinne viskar till henne	50:17

ALLAHS KÄRLEK

– kan erhållas av alla som strävar efter den	29:70
– säkras genom att man vänder sig till Honom	2:223
– till dem som dömer med rättvisa	5:43
– till dem som uppfyller sina plikte	3:77, 9:4-7
– till dem som är goda mot andra	2:196, 3:135, 3:149
– till de ståndaktiga	3:147
– är till för den som litar på Honom	3:160
– ökar Hans välsignelser	27:9

ALLAHS TECKEN

De troende uppmanas att hålla sig borta så länge någon gör narr av Allahs tecken	4:141
– är Hans befallningar	2:243

ALLAHS TJÄNARE

- bär inte falskt vittnesbörd	25:73
- tillbringar natten med att be till Allah	25:65
- svarar med en fredshälsning när de tilltalas av okunniga	25:64
- vandrar värdigt på jorden	25:64
- varken snålar eller slösar, utan väljer en medelväg	25:68
Belöning för Allahs tjänare	25:76-77
Åkallar inte någon annan än Allah, dräper inte olagligen eller bedriver otukt	25:69

ALLAHS YNNEST

Allah är nåderik mot mänskligheten	27:74
- är oräkneliga	14:35, 16:19

ALLAHS VÄNSKAP

Allah är den verkliga Beskyddaren	42:10
Allah är de rättfärdigas vän	45:20
Allah är de troendes vän	2:258
Allah är Tillräcklig som vän	4:46

ALLAH UPPENBARAR SIG FÖR MÄNNISKAN

Allah har skickat varnare till alla folk	35:25
Allah har uppenbarat Sig Självt i olika former	42:52-53
Allah har uppenbarat Sig till alla nationer genom Sina sändebud	10:48
Allah visar Sig genom Sina valda tjänare	4:164-166
De icke troende visas ibland sanna drömmar	12:37, 12:44

ANDE

- innebär en nåd från Allah	4:172
En ande sänktes ned med en uppenbarelse över Shu'aibs hjärta	26:194
Gud har andats in Sin ande i människan	15:30, 21:92,
	32:10, 38:73

ANSTÄNDIGT BETEENDE FÖR KVINNOR OCH MÄN

Troende män skall slå ned sina blickar	24:31
Troende kvinnor skall dra fram sina ytterkappor och ner över ansiktena	33:60
Troende kvinnor skall slå ned sina blickar	24:32
Äldre kvinnors beteende	24:61

ARKEN

Moses lades av sin mor i en ark som sattes ut i floden _____ 20:40
Noak befalldes att bygga arken _____ 11:38, 23:28

ARON, profeten *harún*

Allahs ynnestbevis till Aron _____ 37:115
– motsätter sig att en kalv dyrkas _____ 20:91
– är utsedd till profet _____ 4:164, 6:85, 10:76, 19:54, 21:49
Moses ber att Aron blir utsedd till
att hjälpa honom _____ 20:30-36, 26:14, 28:35
Moses ber att Aron måtte förlåtas _____ 7:152
Moses var arg på folket som dyrkade en kalv _____ 7:151, 20:93-94
Moses grep Aron i skägget för att sätta exempel
för andra människor _____ 20:95

ARV

Arvtagares andelar _____ 4:12
Att ändra någon annans testamente är förbjudet _____ 2:182
En makas arv _____ 4:13
En makes arv _____ 4:13
Fördelning av kvarvarande tillgångar _____ 4:12
Fördelning av tillgångar om arvingar saknas _____ 4:13, 4:177
Glöm inte svaga grupper vid fördelning av arvet _____ 4:9
Lag om barns och föräldralösas rättigheter _____ 4:8-9, 4:12-13, 4:177
Partiskhet eller fel gjorda av en testator får korrigeras _____ 2:183
Testamentera tillgångar och ange en rättvis fördelning _____ 2:181

ÁSSAFA OCH AL-MARWA

är bland Allahs minnesmärken _____ 2:159

ATT BEGÅ GRYMMA OGÄRNINGAR

Straffet för en synnerligen grym händelse _____ 5:34

ATT IAKTTAGA I SLAM

(i) BÖN (*salat*)

– under den senare delen av natten (*tahádjud*) _____ 17:80, 32:17, 73:3-9
– håller er tillbaka från det som är uppenbart ont _____ 29:46
– i närheten av en fiende _____ 4:103
Be böerna i ett rent tillstånd _____ 4:44, 7:32
Be de föreskrivna böerna tillsammans _____ 2:44
Be till er Herre _____ 1:5
De som är oförtrutna i sina böner _____ 70:24

Dyrka er Herre _____	2:22
En tvagning skall utföras före bönen _____	5:7
Fredagsbönen _____	62:10-12
Förrätta bönen på bestämda tider _____	4:104, 24:57
Ge akt på tiden för era böner _____	2:239
Gå inte nära bönen om ni inte är rena eller är omtöcknade _____	4:44
När bönen får förkortas _____	4:102
Om att följa islams grundpelare _____	2:44, 2:111, 2:278, 5:56, 8:4, 9:71, 27:4, 31:5
Positioner under bönen _____	22:27
Tidpunkter för bönen _____	2:239, 4:104, 11:115, 17:79, 30:18-19
Uppmana andra i familjen att be sina böner _____	20:133
Uppmana andra människor till bön _____	19:56, 20:133
Ve dem som är ouppmärksamma i sin bön _____	107:5-7

(ii) FASTA (*saum*)

Den som inte kan fasta kan istället bispisa en fattig _____	2:185
Den som är sjuk eller på resa åligger det att fasta vid ett annat tillfälle _____	2:186
– är föreskriven under Ramadan _____	2:184-186

(iii) PILGRIMSFÄRDEN (*hadj*)

– är obligatorisk för varje muslim som har råd att resa _____	3:98
Offerdjurens kött och blod når inte Allah utan det är gudaktigheten som når Honom _____	22:38
Regler för pilgrimsfärden _____	2:197-204, 5:2-3
Straff för dem som hindrar människor från att besöka den heliga moskén _____	22:26
Vallfartens riter är avsedda för alla människor _____	22:35
Ändamålet med pilgrimsfärden _____	22:29-34

(iv) ZAKÁT, en särskild skatt

Betala Zakát _____	2:111, 22:79, 24:57, 73:21
Vem skall få del av den inkomst som erhålls genom Zakát? _____	9:60
Ändamålet med Zakát _____	9:60

AVFÄLLINGAR

Det finns inget världsligt straff för avfällingar _____	2:218, 3:87-91, 3:145, 4:138, 5:55, 16:107
Ett löfte till den som vänder sig bort från sin religion _____	5:55
När någon blir en avfälling tillfogas Allahs religion ingen skada _____	3:145

AVGUDADYRKAN

Abrahams bön om skydd mot	14:36
Abrahams folk dyrkade avgudar	26:72
Allahs befallning att vända sig bort från icke troende	32:31
Anledning till att inte dyrka falska gudar	21:23
Anledning till att inte tillbe avgudar	53:20-24
– är den allvarligaste synden	4:49, 4:117
Avgudarnas hjälplöshet	22:74
Huds folk var avgudadyrkare	11:54
Något godkännande för avgudadyrkan har inte sänts ned	30:36
Noaks folk framhårdade i sin dyrkan av avgudar	71:8-9
Noaks folk hade olika avgudar	71:24
Ursäkter från avgudadyrkare	39:4
Varje profet har i uppdrag att göra slut på avgudadyrkan	16:37

AVGUDADYRKANDE ARABER

– ansåg en dotters födelse som en olycka	16:59-60, 43:18
– begravde sina döttrar levande	16:60
– föraktade omnämmandet av Allah	21:37
– offrade människor till sina avgudar före Profeten Muhammads tid	6:138

AVLIDNA MÄNNISKOR

Kan i andlig mening uppresas i denna värld	8:25, 8:43
Återkommer aldrig till denna värld	21:96, 23:100-101, 39:59-60

AVTAL

– Bör alltid skrivas	2:283
Två vittnen krävs	2:283

BADR, slaget vid

De icke troende blev slagna i slaget vid Badr	8:51-52
De icke troende tyckte gärningarna var härliga i slaget vid Badr	8:48-49
Ett tecken under slaget vid Badr	3:14
Fiendens krav på dem vid Badr	8:20
Gruppernas placering i slaget vid Badr	8:43
Gudomlig hjälp vid Badr	3:124, 8:10, 8:18
Krigsfångar togs i slaget vid Badr	8:71
Muslimernas hjärtan styrktes i slaget vid Badr	8:12
Profetior i den Heliga Quranen angående slaget vid Badr	30:5, 54:45-49

BARN

- bör inte vara orsaken till att Allah inte blir ihågkommen _____ 63:10
- skall behandla sina föräldrar väl _____ 46:16, 46:18
- skall vara vänliga mot sina föräldrar _____ 17:24-25
- Det är förbjudet att dräpa sina barn _____ 6:152, 17:32
- Döttrars födelse är ingen anledning till sorg _____ 16:59-60
- En bön om att få en dygdig avkomma _____ 3:39
- En bön om avkommans rättfärdigheter _____ 25:75, 46:16

BARZAKH (barzakh)

Efter döden finns en skiljevägg som hindrar all återgång till denna värld _____ 23:101

BELÖNING OCH STRAFF

- Orsak till _____ 2:127, 2:166, 2:175, 3:5, 3:22,
_____ 3:57, 3:78, 3:92, 3:177, 3:178, 3:179, 3:189, 4:15,
_____ 4:41, 4:79, 4:80, 4:139, 4:148, 6:161, 9:26, 9:121,
_____ 11:12, 11:116, 12:91, 16:97, 18:31, 24:39, 27:90,
_____ 28:85, 34:38
- Straffet för en synnerligen grym händelse _____ 5:34

BERGEN

- användes till bostäder _____ 7:75, 15:83, 26:150
- lovprisar Allah tillsammans med David _____ 34:11
- placerades på jorden _____ 41:11
- syftar på bergsfolk _____ 2:80, 38:19
- är en liknelse som även används beträffande mäktiga folk _____ 20:106
- Betydelsen av bergens skapelse _____ 16:16, 31:11
- Förstörelse av bergen _____ 52:11, 70:10, 101:6
- Noaks ark landade på berget al-Djüdi _____ 11:45

BERGET SINAI

- frambringar oliver _____ 23:21
- Vittnesmål genom berget Sinai _____ 52:2, 95:3

BERUSNINGSMEDEL

Att använda berusningsmedel är en synd _____ 2:220, 5:91-92

BESTRAFFNING

- Allah bestraffar inte orättvist _____ 11:118
- Allah är varsam med att skicka bestraffningar _____ 22:48-52
- Allahs barmhärtighet avvärjer bestraffningar _____ 7:157

Att förtala kyska kvinnor bestraffas	24:5
– avvärjs genom att söka förlåtelse	8:34
– ges inte till den som inte först har blivit varnad	6:132,
	17:16, 42:22
–en undanröjdes från Jonas folk	10:99
En bestraffning följer på överträdelse och orättvisa	4:31
Fördröjning av bestraffningen	10:12, 11:9
Stöld bestraffas	5:39
Syftet med en bestraffning är att reformera	42:41
Ånger och botgöring avvärjer bestraffning	5:40
Äktenskapsbrott bestraffas	24:3

BEVIS

Kontrakt och avtal skall bevitnas och skrivas ned	2:283
Val av vittnen rörande testamenten	5:107-109
Vittnen krävs för att underlätta sann bevisföring	2:283
Vittnesbörd om testamenten	5:107
Ögonen, öronen och huden avlägger vittnesmål	41:21-24

BIBELN

Ve dem som förvränger orden	2:80, 5:14, 5:16
-----------------------------	------------------

BOK, BOKENS MODER (*umm al-kitab*)

Den Ädla Qur'anen är bokens moder	43:5
I den Ädla Qur'anen finns verser som är bokens grundvalar	3:8
Den Ädla Qur'anen är en upphöjda bok, full av vishet	43:5

BOKENS FOLK (*ahl al-kitab*)

– anmodas att icke tillbe någon annan än Allah	3:65
– hänvisar till judar och kristna	4:154, 4:172
– slängdes ut från sina fästningar	33:27-28
– drevs ut i landsflykt	59:3-7
– kan inte reformeras utan den Helige Profeten	98:2-4
De flesta judar kommer att tro att Jesus undkom döden på Korset	4:160
Fästningarna kunde inte skydda dem	59:3-7

BOSKAP

– är skapad till förmån för mänskligheten	6:143-145,
	16:6, 16:67, 16:81, 23:22, 39:7, 40:80-81

BRÖDRARSKAP

Muslimer bör vara som bröder _____ 3:104, 49:11, 49:14

BUDBÄRARE, SÄNDEBUD, se även Profeter

Alla budbärare kallades för trollkarlar eller galningar _____ 51:53
– kommer att vara vittnen _____ 4:42, 16:85, 16:90, 33:46
Gör ingen åtskillnad mellan något av Allahs sändebud _____ 2:286
Sändebud behandlades som lögnare _____ 26:106
Sändebuden förkastades _____ 26:124,
_____ 26:142, 26:161, 26:161, 26:177

BÖN (salát), se även Tillbedjan, Fasta, Vallfart, Zakát

Allah hörsammar och besvarar bön _____ 2:187, 40:61
Allah lyssnar på den betrycktes bön _____ 7:63
Anvisningar beträffande bönen _____ 19:56, 20:133
Att försumma bönen leder till att man far vilse _____ 19:60
Be endast till Allah _____ 7:195, 13:15, 46:6
Behovet av bön _____ 25:78
Be till Gud _____ 20:15
Böner som är utlärdade av Allah _____ 2:38
Sätt att utöva andakt _____ 2:129
Tjäna Allah och var ståndaktig i Hans tjänst _____ 19:66
Vår Herre, ge oss goda ting i denna världen och i den kommande
_____ 2:201-202

BÖNER I DEN ÄDLA QUR'ANEN

Abrahams bön om en rättfärdig son _____ 37:101
Abrahams bön om frid och försörjning _____ 2:127
Abrahams folks bön om skydd mot de icke troende _____ 60:5-6
Abrahams och Ismaels bön om att deras ansträngningar
skall tas emot _____ 2:128
Abrahams och Ismaels bön om att få kunskap om andakten
_____ 2:29
Abrahams och Ismaels bön om ett sändebud från sina
Avkomlingar _____ 2:30
Abrahams och Ismaels bön om undergivenhet _____ 2:129
En bön om Adams och hans hustru _____ 7:24
Allah dömer enligt sanningen _____ 21:113
Allah har makt att göra allt _____ 3:27-28
Allahs nåd och förbarmelse _____ 7:150, 7:152, 7:156
– när man går in eller ut _____ 17:81
– om Allahs förlåtelse _____ 2:286
– om att befrias från bitterhet _____ 59:11

- om att inte höra till dem som begick fel	23:94-95
- om att inte låta hjärtat bli vrängt	3:9
- om att räddas från eldens straff	3:192
- om att räddas från helvetets straff	25:66-67
- om att räknas bland dem som bär vittnesbörd	5:84-85
- om att söka det goda i detta livet och i livet härefter	2:202
- om att söka skydd mot det ondas lockelser	23:98-99
- om barmhärtighet och vägledning	18:11
- om beskydd mot förtryckare	4:76
- om familj och barn	25:75
- om frid över de utvalda	27:60
- om förbarmande med föräldrar	17:25
- om förlåtelse	66:9
- om förlåtelse för dem som ångrar sig och om beskydd mot helvetets straff och mot ondska	40:8-10
- om förlåtelse och att ens onda gärningar raderas ut	3:194-195
- om förlåtelse och förbarmande	23:119
- om förlåtelse, ståndaktighet och hjälp	3:148, 7:127
- om goda ting i denna världen och i nästa	7:157
- om sanningens seger över falskheten	7:90
- om skydd mot allt ont	113:2-6, 114:2-5
- om syndernas förlåtelse och skydd mot eldens straff	3:17, 23:110
- om säkerhet i en båt eller på ett fartyg	11:42
- om säkerhet medan man rider eller kör	43:14-15
- om tacksamhet över Allahs ynnest	46:16
- om ökad kunskap	20:115
Faraos hustrus bön	66:12
Jesu apostlars bön om att få vara bland dem som bär vittnesbörd	3:54
Jesu bön om levebröd åt sitt folk	5:115
Jobs bön om att bli befriad från svårigheter	21:84
Jonas bön om förlåtelse för en försummelse	21:88
Josefs bön om att förenas med de rättfärdiga	12:102
Lots bön om hjälp mot dem som stiftar ofrid	29:31
Mose bön om att söka vad gott Allah än måtte skänka	28:25
Mose bön om förlåtelse	28:17
Mose bön om hjälp att sprida budskapet	20:26-36
Mose bön om straff för förtryckare	10:89
Mose bön om åtskillnad mellan de troende och de upproriska	5:26
Noaks bön om en säker landstigning	23:30
Noaks bön om förlåtelse för alla troende	71:29
Noaks bön om hjälp när han befann sig i underläge	54:11
Noaks bön om seger över dem som behandlar honom som en lögnare	23:27

Profeten Abrahams bön för sig själv och sin avkomma	14:36-42
Sakarias bön om en rättfärdig avkomma och arvinge	19:5-7, 21:90
Salomons bön om ett kungarike	38:36
Salomons bön om vishet och om att få räknas till de rättfärdiga	27:20
Taluts bön om hjälp mot de icke troende	2:251
Troendes bön om att räddas från straff och om att få hjälp	2:287
Vägledning på den rätta vägen	1:2-7

BÖRDA

Ingen kan bära någon annans börda	29:13, 29:14, 35:19
-----------------------------------	---------------------

DAG

En dag hos er Herre kan motsvara femtiotusen år	70:5
En dag hos er Herre motsvarar 1000 år enligt människors räknesätt	22:48, 32:6

DAVID, profeten *da'ud*

Allah förstärkte Davids kungarike	38:21
Allah gav David Zabûr, psaltaren, en bok full av vishet	17:56
Allah hedrade David med kunskap	27:16
Allah skänkte Sin nåd över David	34:11
Bergen och fåglarna underkastades David för att lovprisa Allah tillsammans med honom	21:80, 34:11, 38:19-20
Bergens invånare under Davids suveränitet	27:40
– bad om sin Herres förlåtelse	38:25
David dräpte Djalût (Goliat) även i bildlig mening	2:252
– fick lära sig göra pansarskjortor	21:81
– gjordes till ställföreträdare på jorden	8:27
David hade en ställning nära Allah	38:25, 38:26
– och Salomon dömde i fallet med grödan	21:79-80
–s dom rörande en tvist om tackor	38:24
– uppmanas till att göra brynjor	34:11-12
– vann över sina fiender och Allah gav honom överhöghet	2:252
Fiendens misslyckade försök att attackera David	38:22

DE FATTIGA OCH BEHÖVANDE

Plikt att ta hand om tiggare och nödlidande	51:20, 90:15-17
Slutet för den som inte bryr sig om den fattige	107:4

DE HELIGA MÅNADERNA

Att strida under en helig månad	2:218
---------------------------------	-------

Den heliga månaden _____ 2:218

DEN ANDLIGA TROSGEMENSKAPEN

De som är med i _____ 4:70-71

DEN MÄNSKLIGA SJÄLEN (*ruh*)

– är skapad av Allah _____ 17:86

DEN RÄTTA VÄGEN

Allah vägleder genom Qur'anen _____ 5:17

Bön om att bli vägledad till den rätta vägen _____ 1:6

Profeten Muhammad bjuder in till den rätta vägen _____ 14:2,

_____ 23:74-75, 42:53

Profeten Muhammad följde den rätta vägen _____ 6:162, 36:4-5, 43, 44

DET HELIGA LANDET

– kommer slutligen att tillhöra Guds rättfärdiga tjänare _____ 21:106-113

– var förbjudet för Mose folk under fyrtio år _____ 5:27

– är Palestina _____ 5:22

Israels barn kommer att sammanföras under den

yttersta tiden _____ 17:105

DE TOLV MÅNADERNA

Antalet månader hos Allah är tolv _____ 9:36

Det finns fyra heliga månader _____ 9:36

Egenskaper hos dem som är begåvade med förstånd _____ 13:20-25

En kränkning under en helig månad _____ 2:195

DET SOM ÄR UTMÄRKT

Det är påbjudet att smycka sig med rättfärdighetens klädnad

_____ 7:32-33

DHU'L-QARNAIN, Kyros den store

– har konstruerat ett skyddsvärn _____ 18:96-97

– når platsen där solen går ner och platsen där solen går upp

_____ 18:87-91

–s berättelse _____ 18:84

DJIHÁD, strävan för Allahs sak

Den som strider för Allahs sak skall få en belöning _____ 4:75

- med sin egendom och sitt liv_____	8:73
- åläggs de troende_____	22:79
- är att kämpa med hjälp av Allahs budskap i Qur'anen_____	25:53
I Djihad bör man inte överträda Allahs gränser_____	2:191
I Djihad är försvar tillåtet för er mot dem som strider mot er_____	2:191
Uppmaningen att sträva för Allahs sak gäller alla troende_____	4:85

DJINN

En Djinn försökte vinna över många människor_____	6:129
En Djinn kan inte bryta himlarnas och jordens gränser utom med befogethet_____	55:34
- och människa är skapade enbart för att dyrka Allah_____	51:57
- är skapad av brännande vindars hetta_____	15:28
En grupp Djinner önskade höra Qur'anen_____	46:30, 72:2
Iblis var en av Djinnerna_____	18:51

DOMENS DAG

Vad är domens dag?_____	51:13-15, 82:18-20
-------------------------	--------------------

DÖDEN

Allah för bort de levandes själar även under sömnen_____	39:43
Allah har inte skänkt evigt liv åt någon i denna värld_____	21:35-36
Allah kommer att uppresa de andligen döda till liv_____	6:37
- betyder smärta och plåga i helvetet_____	14:18
Ingen dör utom med Allahs tillstånd_____	3:146
Inte möjligt att återkomma till detta livet efter döden_____	21:96,
_____	23:100-101
Om jag ändå hade dött före detta_____	19:24
På Mose tid var judarnas andliga nivå låg_____	2:57
Uppresa de döda till livet_11:8, 17:51, 56:48-50, 75:38-41, 80:22-23	
Varje själ skall smaka döden_____	3:186, 21:36, 29:58
Vår Herre har låtit oss dö två gånger och givit oss liv två gånger_____	40:12

EDER, LÖFTEN

Allah kommer inte ställa er till svars för obetänksamma eder_2:226	
- skall inte användas för att luras _____	16:93-95
- skall inte brytas_____	5:90, 16:92
Ett löfte om avhållsamhet från sin hustru_____	2:227-228
Om att kompensera brutna eder_____	5:90, 66:3
Ta ansvar för era eder_____	5:90

EGENDOM, TILLGÅNGAR, ÄGODELAR

- är ett medel till uppehälle _____ 4:6
Förvärva inte egendom eller ägodelar på ett olagligt
eller orättmätigt sätt _____ 2:189, 4:30

ELD

Allah kan framställa eld ur ett träd _____ 36:81, 56:72-74
En krigseld betyder krig _____ 5:65
En rökfri eldtunga och rök utan eld _____ 55:36
Moses ser en eld _____ 20:11, 27:8, 28:30

ELEFANTFOLKET

Elefanternas folk från Jemen invaderade Mekka _____ 105:2

ELIAS (*iljas*), profeten

- behandlades som en lögnare _____ 37:128
- hade ett gott rykte bland efterföljande släktled _____ 37:130
var ett av sändebuden _____ 37:124
varnade sitt folk för avgudadyrkan _____ 37:126

ELISA (*al-djasá*), profeten

- var en av de bästa _____ 38:49

ENOK (*idris*), profeten

- hade tålmod _____ 21:86
- upphöjdes till en hög ställning _____ 19:58
- var en sannfärdig man och en profet _____ 19:57

ESRA (*'uzair*), profeten

- anses av judarna vara Allahs son _____ 9:30

EVANGELIET

Allah har sänt ned Evangeliet _____ 3:4, 5:47-48
Beskrivning av den Helige Profetens följeslagare i Evangeliet _____ 48:30

EVOLUTION

Människan är skapad i olika stadier _____ 71:15, 71:18

EXPEDITIONEN TILL TABUK

Muslimerna påbjöds att strida för Allahs sak _____ 9:41
Resan tycktes dem för lång _____ 9:42

FARAO

Bekräftelse om att Faraos kropp bevarades _____ 10:93
– och hans rådgivare följs av en förbannelse i
detta livet och på uppståndelsens dag _____ 11:100, 28:43

FARAOS FOLK

– drabbas av bestraffningar i form av torka och magra skördar _ 7:131
– drabbas av bestraffningar på grund av att de bröt sitt löfte ___ 7:136
Faraos dröm _____ 12:44

FASTA, se Att iakttaga i islam

FATTIGA

Att inte ta hand om de fattiga fördöms _____ 69:35
Ta hand om de fattiga _____ 90:12-17, 107:2-4

FEST (ma'ida)

Jesu bön om en fest för sitt folk _____ 5:115

FLAMMA, KLAR

En klar flamma förföljer dem som stjäla i smyg _____ 37:11
En klar flamma förföljer dem som tjuvlyssnar _____ 15:19

FOLK, STAMMAR

1. 'Ad _____ 7:66, 11:51
– får ett straff i form av ett moln och en stormvind _____ 46:25-26

2. Thamúd _____ 7:74, 11:62
De skar av kamelens hälsenor _____ 11:66
En kamelko är ett tecken _____ 11:65
En jordbävning fångade dem i deras hus _____ 7:79
Ett åsknedslag hann upp dem som felat _____ 11:68
– drabbades av en jordbävning _____ 7:79

3. Skogens folk (*ass-habul aika*) _____ 50:15
Shu'aibs folk kallades för Skogens folk _____ 15:79
– fick ett straff _____ 50:15
– var syndare _____ 15:79

4. Tubba, folket i _____ 50:15
– och deras straff _____ 44:38, 50:15

5. Brunnens folk (<i>ass-habul rass</i>) _____	25:39
Var en del av stammen Thamud _____	25:39
6. Abessiniens här med elefanter (<i>ass-hábul fil</i>) _____	105:2
Allah lät deras plan gå om intet _____	105:3
7. Sabier, Sabéer (<i>sabi'ún</i>) _____	5:70
8. Grottans folk (<i>ass-habul khaf</i>) _____	18:10
grottans geografiska belägenhet _____	18:18
– deras hund _____	18:19
–s antal _____	18:23
– tidsperiod i grottan _____	18:26

FRED

Förbjudet att begära fred på grund av slapphet _____	47:36
När en fiende är benägen till fred bör även du närma dig den _____	8:62

FRÄLSNING

Allah kommer att avlägsna era synder _____	8:30
De kommer att belönas för det goda de gör _____	3:136
En väg till frälsning är att tro på alla uppenbarade böcker _____	2:5-6
– genom bön _____	2:187
Frälsning uppnås genom en själslig rening _____	91:7-10
För den som tror och gör goda gärningar finns en obegränsad belöning _____	95:7
Löfte om framgång för dem som följer sin Herres vägledning _____	2:6
Löfte om räddning för de rättfärdiga _____	19:73
Vistelsen i himlen är för evigt _____	11:109, 18:109
Älska Allah så förlåter Han era synder _____	3:32

FÖRDRAGET VID HUDAIBIA

Fördraget vid Hudaibia _____	48:2
– tryggade säkerheten för muslimerna i Mecka _____	48:25-26

FÖRDRAG, PANT, HANDEL

Att byta vägledning mot villfarelse ger ingen vinning _____	2:17
En lönsam uppgörelse _____	35:30-31, 61:11-14
Fördrag _____	9:4, 9:7, 9:12-13
– bör inte avledda uppmärksamhet från Allah _____	9:24, 24:38, 62:12
– är tillåtna _____	2:276, 4:30

FÖRLÅTELSE

Allah förlåter _____ 39:54-56
Allah kommer att älska den som följer den Helige Profeten
och förlåta dem deras synder _____ 3:32
För den som förlåter och åstadkommer en bättring finns
det en belöning hos Allah _____ 42:41

FÖRMYNDARSKAP

Tag välhand om dem med klent förstånd _____ 2:283, 4:6-7

FÖRTAL

Förbud mot förtal _____ 24:24-27
– är orätt och falskt _____ 25:5, 24:27, 104:2

FÖRUTBESTÄMMEELSE, DET FÖRUTBESTÄMDA (*taqdir*)

Alla får hjälp av Allah _____ 17:21
Allah har fastställt allt _____ 25:3
Allah har skapat allt i lagom mått _____ 54:50, 65:4
Allt finns bevarat i en bok innan det blir till _____ 57:23-24
Allt kommer från Allah _____ 4:79-80
För varje folk finns en tidsfrist _____ 7:35
Varje människa ansvarar för sina egna handlingar _____ 74:39

FÖRÄLDRAR

Att be för förbarmande över föräldrar _____ 17:25
Befallning om att visa vänlighet mot sina föräldrar _____ 17:24,
_____ 29:9, 31:15
Lyd dina föräldrar i allt utom när det gäller att
förbinda något med Allah _____ 29:9

FÖRÄLDRARLÖSA

Att främja de föräldralösas välfärd är en mycket god gärning _____ 2:221
Bespisa en föräldralös _____ 90:16
Den som förskingrar de föräldralösas egendom sväljer en eld _____ 4:11
Skydda de föräldralösas egendom och ägodelar _____ 4:3, 6:153, 17:35
– får inte förtryckas _____ 93:10
Ge de föräldralösa deras egendom om de har ett moget omdöme _____ 4:7
Handla rättvist mot de föräldralösa _____ 4:128

GABRIEL , ängeln *djibríl*

Gabriels fiender _____ 2:98-99

GIFTERMÅL, POLYGAMI

Att äkta bara en är det enklaste sättet att undvika orättvisa _____ 4:4

Äkta bara en om ni inte kommer att kunna vara rättvisa _____ 4:4

GIFTERMÅL, ÄKTENSKAP

Att efterskänka en brudgåva vid skilsmässa _____ 2:238

En man som fruktar att han inte kommer att kunna

behandla fler hustrur rättvist bör endast äkta en _____ 4:4

Ett löfte om avhållsamhet från sin hustru _____ 2:227-228

Det äktenskapliga livet har ett speciellt syfte _____ 2:224

Det är förbjudet att äkta vissa kvinnor _____ 4:23-25

Det är inte lagligt att äkta eller hålla kvar krinnor mot

deras vilja _____ 4:20

Fränkilda kvinnor och änkor har rätt att gifta om sig _____ 2:233,

_____ 2:335-336

– genom en ömsesidig överenskommelse _____ 4:25

– inte tillåtet med avgudadyrkare _____ 2:222, 60:11-12

– kan anordnas för krigsfångar _____ 24:33

Lämna inte en hustru utan uppmärksamhet och ett gott

omhändertagande _____ 4:130

Makar är en källa till hugsvalelse för varandra _____ 7:190

Fatta inte beslut om äktenskap under den föreskrivna

vänteperiod _____ 2:236

Fortsätt leva tillsammans under skilsmässotiden _____ 65:2

Man och hustru är som om de vore varandras klädnader _____ 2:188

Om kvinnor som är skyldiga till en uppenbar oanständighet _____ 4:16

Om äktenskapliga relationer samt om adoption _____ 33:5

Ordna äktenskap för dem som så vill, tvinga ingen till ett

Okyskt liv _____ 24:33-34

Otillåtna relationer _____ 4:22

Sinnesfrid, kärlek och ömhet är syftet med den äktenskapliga

relationen _____ 30:22

Tillåtelse att under vissa omständigheter äkta upp till fyra

Kvinnor _____ 4:4

Änkor skall erhålla bostad och underhåll under ett år _____ 2:241,

_____ 65:7

Ömsesidiga rättigheter och skyldigheter vid skilsmässa _____ 2:229, 4:20

GOG, människor från öst, MAGOG, människor från väst

Gog och Magog _____ 18:95
– kommer sprida sig över hela världen _____ 21:97

GOLIAT (*djalút*)

Goliats nederlag _____ 2:250-252

GOTTGÖRELSE

Ingen kan bära någon annans börda _____ 6:165

GRAV, som symbol för ett tillstånd

Att uppresas från graven betyder att lyftas andligen _____ 100:10
Människan kommer att tilldelas en grav _____ 80:22
När gravarna har lagts öppna skall varje själ få veta _____ 82:5

GUDS SON

Allah har ingen son _____ 2:117, 6:101, 10:69, 18:5,
_____ 6, 19:36, 19:91-93, 23:92, 37:150-160, 39:5, 112:4

GUDS TRON VILAR BIDLIGT PÅ VATTEN

– och är en källa för liv _____ 11:8, 21:31

GULDKALVEN

Mose folk gjorde en guldkalv att dyrka _____ 2:52, 7:149, 20:91

GÄRNINGAR, goda

Allah älskar dem som gör goda gärningar _____ 3:135, 4:150, 5:14
Behandla grannar väl _____ 4:37
Behandla släktingar väl _____ 2:178, 16:91, 30:39
Bevara sin kyskhet _____ 24:34
Bär vittnesbörd med rättvisa _____ 4:136, 5:9, 25:73
Den som är orubblig i krigstider _____ 2:178
Förlåt de icke troende _____ 2:110, 3:160, 5:14, 24:23
Förtroenden, att respektera _____ 2:284, 4:59, 23:9, 70:33
Föräldrar, behandla väl _____ 4:37, 17:24-25
Ge mat till dem som hungrar _____ 76:9, 90:15-17
Grundläggande principer _____ 2:208, 4:75, 5:17, 6:163, 60:2, 92:19-22
– kommer att belönas tiofalt _____ 6:161
Gå icke nära otukt _____ 17:33
Gör goda gärningar _____ 2:196, 3:135, 5:94, 7:57

Hjälp varandra	5:3
Inbjud till godhet och förbjud det otillbörliga	3:111, 41:35, 42:38
Ihärdighet	13:23
Mod	3:173-175, 9:40, 20:73, 46:14
Mäkla fred mellan människor	4:115, 49:10
Människornas gärningar vägs på våg	7:9-10
Osjälviskhet	2:208, 2:263, 11:52, 59:10, 64:17, 76:9-10, 92:20-21
Renhet	9:103, 22:30, 24:22, 33:34, 87:15
Renlighet	2:223, 4:44, 5:7, 74:5-6
Rentvå	9:108
Rättvisa	5:9, 6:153, 16:91, 49:10
Sanning	4:136, 5:120, 9:119, 17:82, 25:73, 33:25, 33:36, 33:71
Självkontroll	4:136, 7:202, 18:29, 30:30, 38:27, 79:41-42
Skänk pengar av kärlek till Allah	2:178, 17:27
Slå ned sina blickar	24:31-32
Ståndaktighet	41:31
Tålmodig uthållighet	11:12, 29:60, 39:11, 103:4
Tacksamhet	2:153, 2:173, 2:186, 2:244, 3:145, 5:7, 46:16
Ta hand om de fattiga och nödlidande	2:84, 2:178, 2:216, 4:9, 4:37, 8:42, 9:60, 17:27, 24:23, 30:39, 51:20, 59:8, 76:9, 90:17
Tålmod, tålmodighet	2:46, 2:154, 2:156, 2:178, 16:127-128, 42:44
Tävla med varandra i goda gärningar	2:149
Undertryck vrede	3:135
Undvik misstänksamhet	49:13
Uppfyll överenskommelser	2:178, 5:2, 16:92, 17:35, 23:9, 70:33
Uppmärksamhet	107:5-7
Uppriktighet	39:3
Vaka över sin dygd	23:6-8, 24:31, 70:30-32
Varaktiga goda gärningar är bättre	18:47

GÄRNINGAR, onda

Avund	113:6
Baktalande	49:13
Dricka alkoholhaltig drycker	2:220, 5:91-92
Falskt tal, falskt vittnesbörd	22:31, 25:73
Framgång når dem som skyr allt som är fåfängligt	23:4
Förtala inte	49:12
Ge inte någon öknamn	49:12
Girighet	59:10

Håna inte andra	49:12
Hänge er inte åt respektlöst tal	74:46
Högmod	2:35,
	4:174, 7:37, 7:41, 7:49, 7:76-77, 7:89, 7:134, 10:76,
	14:22, 16:24, 16:30, 17:38, 23:47, 25:22, 28:40,
	29:40, 31:19-20, 34:32-34, 38:75-76, 39:60, 40:36,
	40:48, 40:49, 41:16, 41:39, 45:32, 46:11, 46:21,
	71:8, 74:24
Lyckospel	2:220, 5:91-92
Man skall inte följa det man inte har kunskap om	17:37
Misströsta inte	39:54
Misstänksamhet	49:13
Mäta med ett för litet mått	83:2-4
Snålhet	4:38, 47:39, 57:25, 64:17
Skrytsamhet	57:24
Slösaktighet	7:32, 17:27-28
Stöld	5:39
Trolöshet	4:106, 4:108, 8:28, 8:59
Åktenskapsbrott	17:33
Ögonens förräderi	40:20

HADJ, Pilgrimsfärden, se Att iakttaga i islam,

HAMAN

- var befälhavare för Faraos arme	28:9
- var Faraos byggmästare	28:39, 40:37

HARUT OCH MARUT

- var änglalika personer i Babylon	2:103
------------------------------------	-------

HASARDSPEL, LYCKOSPEL (se Gärningar, onda)

HAV

Profetia om en sammansmältning av haven	55:20-21
Profetia om stora skepp som seglar på havet	55:25

HELIG ANDE

Helighetens ande stärker de troende	16:103
Jesus styrktes med helighetens ande	2:254

HELVETET

Bland de upproriska finns inte en enda som inte kommer till

helvetet	19:72
De icke troende skall möta helvetet ansikte mot ansikte	18:101
Den enda drycken i helvetet är isande kallt eller kokande hett vatten	78:26-27
De rättfärdiga kommer inte att höra minsta ljud från helvetet	21:102-103
De som är envisa i sitt uppror mot Gud	19:70-72
Eldens bränsle är människor och stenar	2:25, 66:7
Förnekare kommer att hållas borta och inte kunna se sin Herre	83:16-17
- blir följd av andlig blindhet	17:73
- en avskryvård viloplats	13:19
- har sju portar	15:45
- kommer att göras uppenbart för den som ser	79:37
- är en vistelseort för de upproriska	78:22-31
- omsluter dem som inte tror	29:55
-s eld fås att flamma upp	81:13
- eld sträcker sig mot förtalarnas hjärtan	104:7-8
-s föda är torr, bitter och taggig	88:7-8
-s invånare kommer att vandra runt	55:45
-s invånare skall äta av Zaqum-trädet	56:53
- varar inte för evigt	11:108
- är ett tillstånd av att vara mitt i döden utan att dö	14:18
- är öppet för den som har gått vilse	26:92
Nitton änglar vaktar helvetets eld	74:31-32
Även från en avlägsen plats kommer helvetets dån att höras	25:13, 67:8

HESEKIEL, profeten *dhul-kifl*

- var bland de bästa	38:49
-s dröm om Jerusalems förstörelse	2:260

HIDJR, folket från (*as-habul-hidjr*)

Hus av sten och allt en människa har tjänat hjälper inte mot Allahs straff	15:81-85
---	----------

HIMLEN, SKYN

Allt sänds ned från himlen	15:22, 40:14
Den lägsta himlen är smyckad med	37:7, 41:13, 67:6
- blottläggs	81:12
- blir som smält koppar	70:9
- kommer att rullas upp av Allahs högra hand	39:68
- rämnar itu	77:10, 82:2

- skall öppnas och bli till dörrar	78:20
- var något liknande rök	41:12
- är byggd av Allah med kraft	51:48
- är ett tak	2:23, 21:33
- är full av spår	51:8
- är skapad med ett syfte	55:8-9, 67:6, 79:28-30
- är skapad utan synliga pelare	31:11
Himlarna och jorden skapades under sex perioder	10:4
Himlarna och jorden var en tillsluten massa	21:31
Om du låter himlen falla ned	17:93, 26:188, 34:10
Solen och månen rör sig i en bana	36:41
Uppehälle från himlen	10:32

HJÄLPARNA (*ansár*)

Allah har vänt sig med barmhärtighet till	9:117
Allah är nöjd med	9:100

HJÄRTAT

Allah kan försegla hjärtan	30:60 40:36, 42:25, 63:4
Deras hjärtan är blinda	22:47
Ett tackelse över hjärtat	18:58
Har de inte hjärtan att förstå med	22:47

HUDHUD

Salomon sökte, men såg inte Hudhud	27:18-21
------------------------------------	----------

HUNAIN, bergsområdet mellan Mecka och Taif

Allah hjälpte de troende på dagen för slaget vid Hunain	9:25-27
---	---------

HUSETS FOLK (*ahl al-bait*)

- innebär Abrahams hustrur och hushåll	11:74
- innebär den helige Profeten Muḥammads hustrur och hushåll	33:34, 66:5
- Allah önskar undanröja all orenhet från hushållets medlemmar	33:34

HYCKLARE

Det finns en sjukdom i hycklarnas hjärtan	2:11
Det finns ett svårt straff för hycklare	4:139
- försökte skapa osämja mellan muslimerna	63:8
- försökte skrämma muslimerna genom falska nyheter	4:84
- försökte vanhedra Profeten	63:9

- ger olika svar beroende på vem de talar med _____ 2:15
- ger upphov till oroligheter _____ 2:13
- hetsade de icke troende _____ 59:12
- kan inte se _____ 2:18
- ta icke troende till vänner _____ 4:140
- vacklar mellan det ena och det andra _____ 4:144
- vänder kappan efter vinden _____ 4:73-74

IBLIS

- var inte en ängel utan en av Djinnerna _____ 18:51
- vägrade underkasta sig _____ 2:35, 7:12-13, 15:32, 17:62,
_____ 18:51, 20:117
- vägran att underkasta sig berodde på högmod _____ 2:35, 38:75

ISAK, profeten *ishaq*

- Abraham fick bud om Isaks födelse _____ 11:72, 37:113, 51:29
- Abraham, Isak och Jakob var Allahs tjänare _____ 38:46
- Abrahams hustru blev förlägen när hon fick nyheten om en
son _____ 51:30
- Allah skänkte välsignelser över Abraham och Isak _____ 37:114
- och Jakob vägledde människor genom Allahs befallning _____ 21:73-74
- s mor blev förlägen när hon hörde nyheterna _____ 11:72

ISLAM, Allahs religion

- Allah gav denna religion namnet Islam _____ 22:79
- Allah har föreskrivit er samma religion som Noak, Moses och
Jesus _____ 42:14
- Att förkunna islam är obligatoriskt för alla troende _____ 9:122
- Den som söker den rätta vägen underkastar sig Allah _____ 72:15
- Den som underkastar sig Allah kommer att bli vägled _____ 3:21
- Det finns inga svårigheter i islam _____ 2:186, 5:7, 22:79
- Det får inte finnas något tvång i religionen _____ 2:257,
_____ 18:30, 25:58, 28:57
- En förutsägelse om islams seger _____ 13:42
- En profetia om islams uppgång och nedgång _____ 32:6
- En uppmaning att acceptera den religion som är uppenbarad av
Allah _____ 2:139
- Följ det som sänts ned från er Herre _____ 1:6, 4:70, 7:70
- Grip ett fast tag om islam _____ 31:23
- I islam accepteras inte något världsligt privilegium _____ 49:14
- I islam har Allah inte förbjudit vänlighet och rättvisa mot de icke
troende _____ 60:9
- I islam ålägger Allah er rättvisa även mot era fiender _____ 5:9

I islam åläggs alla att ge andra en god behandling	4:37
- liknas vid ett bra träd	14:25
-s grundläggande principer	2:4-5
- är den enda godtagbara religionen	3:86
- är den naturliga religionen	30:31
- är den sanna religionen hos Allah	3:20
- är en fullkomlig religion	5:4
Namnet Islam gavs så att dess följare skulle vara	
Fullkomligt hängivna mot Allah	2:113, 6:154, 6:163
Ni visar inte någon en ynnest genom att anta islam	49:18
Vem är bättre i tro än den som underkastar sig Allah?	4:126

ISMAEL, profeten *Isma'il*

Abraham fick budskapet om en saktmodig son	37:102
Abraham lät Ismael och Ismaels familj bosätta sig i en	
Obrukbar dal	14:38
Abraham såg i en dröm att Ismael skulle offras	37:103-106
Allah återlöst Ismael med ett mäktigt slaktoffer	37:108
Historien om Ismael som den nämns i Qur'anen	19:55
- uppmanade till bön och till att ge allmosor	19:56
- var ett sändebud och en profet	19:55
- var noga med att hålla sina löften	19:55

ISRAELS BARN (*bani isra'il*)

Allah befalld Mose folk att slakta en ko	2:68-70
Allah försåg Israels barn med manna och salwa	2:58, 7:161
Allah prövade Djaluts folk med ett vattendrag	2:250
Allah slöt förbund med Israels barn och uppreste tolv	
talesmän	5:13
Allah skänkte dem liv	2:244
David dräpte Goliat och Allah gav honom överhöghet	2:252
De bland Israels barn som inte trodde förbannades av David och	
Jesus	5:79
Ett förbund slöts med Israels barn	2:64,94, 7:172
Farao och hans hövdingar bröt sitt löfte	43:50-51
Förutsägelse om hemsökelse fram till uppståndelsens	
dag	7:168
Gud önskade visa Israels barn en ynnest	28:6
- drabbades av en jordbävning	7:156
- fick ynnestbevis och upphöjdes över den tidens folk	2:48, 2:123
- förkastade Allahs tecken och försökte döda profeterna	2:62
- förvränger bokens text	2:80
- Gud uppmanade Moses att slå på klippan för att få vatten	2:61,

- _____ 7:161
- har handlat orätt mot sig själva _____ 2:55
  - hemsöktes av Faraos folk _____ 2:50, 7:142, 14:7, 28:5
  - kränkte sabbaten och blev som apor _____ 2:66
  - nöjde sig inte med ett slags föda _____ 2:62
  - räddades men Faraos folk dränktes _____ 2:51, 7:137, 17:104
  - tog en kalv att dyrka medan Moses var frånvarande _____ 2:52, 2:94
  - uppmanas av Moses att träda in i det heliga landet _____ 5:22
  - uppmanas till att komma ihåg Allahs ynnestbevis _____ 2:48,
_____ 2:123, 5:21
  - ville inte tro Moses om de inte fick se Allah ansikte mot
ansikte _____ 2:56
  - önskar återgå till avgudadyrkan efter att ha korsat havet _____ 7:139
- Jakob fick namnet Israel _____ 3:94, 19:59
- Moses beslutar att smälta ned kalven _____ 20:98
- Moses fick en uppenbarelse om att föra ut
Israels barn ur Egypten _____ 20:78, 26:53, 44:24
- Moses kom med ett tecken _____ 7:106, 20:48

I'TIKAF

- Undvik äktenskaplig beröring under I'tikaf i mosken _____ 2:188

JAKT

- Det är tillåtet att äta det som upptränade fåglar och djur fångat _____ 5:5

JAKOB, profeten Ja'qub

- Abrahams hustru gavs glädjebudskap om att Isak skulle födas
_____ 11:72
- Abrahams och Jakobs förmaning till sina söner _____ 2:133-134
- avstod från viss mat _____ 3:94
  - fick namnet Israel _____ 3:94
  - säger till dem att gå in genom olika portar _____ 12:18-69

JERUSALEM

- Babylonierna hemsökte Jerusalem _____ 17:6, 2:260
- Hesekiels dröm om Jerusalems förstörelse _____ 2:260
- förstördes av romarna _____ 17:8

JESUS, profeten 'Isa

- Allah höll tillbaka Israels barn från att ta livet av Jesus _____ 5:111
- Allah styrkte Jesus med helighetens ande _____ 2:254, 5:111
- Allahs uppenbarelse för Jesu lärljungar _____ 5:112

Det är de icke troende som tror att Messias är en gud_5:18, 5:73-74
Någon från varje stam av Bokens folk kom att tro före

Jesu död	4:160
Efter Jesu födelse svor Maria en dags fasta under tystnad	19:27
En liknelse om en fågel	3:50, 5:111
- beviljades hög andlig status	3:46
- blev medveten om judarnas otro	3:53
- bön om ett dukat bord som ett tecken	5:115
- dog en naturlig död	5:118
- dog inte på korset	4:158
- föddes då dadlarna hade mognat	19:24-26
- föddes som en uppfyllelse a Guds ord	3:46, 4:172
- föddes utan medverkan av en mänsklig far	3:48, 19:21-22
- gav liv till de andligt döda	5:111
- gavs kunskap om Toran	5:111, 3:49
- helade de andligen blinda och de spetälska	3:50, 5:111
- hjälptes till att nå ett högländ med källor med rinnande vatten	23:51
- hängdes på korset men kunde inte dräpas genom korsfästning	4:158
- skapades av stoft	3:60
- talade till folket redan i vaggan	3:47
- uppfyllde det som uppenbarats i Toran	3:51, 5:47, 61:7
- uppmanade alla att tillbe Allah	3:52, 5:118, 19:37, 43:65
- var Allahs tjänare och Hans profet	19:31
- var ett av Allahs sändebud	4:172
- var ett sändebud till Israels barn	3:50
- var inte mer än ett av Allahs sändebud	5:76
- ålades att be sina böner, ge allmosor och behandla sin mor väl	19:32-33
- är inte Allahs son	9:30
Judarna planerade att korsfästa	3:55-56
Maria tog med Jesus till sitt folk	19:28
Maria gavs de glada nyheterna om en son	3:46, 19:20
Marias förvåning över de goda nyheterna	3:48, 19:21
Messias, Marias son, var icke mer än ett sändebud	5:76

JOB, profeten *Ajúb*

- hemsöktes av satan med slit och plåga	38:42
- fick familj och efterföljare efter det att han hade emigrerat	21:85, 38:44
- omnämns	4:164, 6:85, 21:84-85, 38:42
Uppmanades att skynda på sitt riddjur	38:43

JOHANNES, profeten Jahja

Frid var med honom	19:16
- fick sitt namn av Allah	19:8
- gavs hjärtats ömhet och renhet	19:14
- gavs vishet medan han ännu var ett barn	19:13
- kommer att vittna om sanningen i Allahs ord	3:40
- var vördnadsfull mot sina föräldrar	19:15
Sakarias fick glada budskap om Johannes' födelse	3:40, 19:8

JONAS, profeten Júnus

Allah lät en pumpas ranka växa över honom	37:147
Folk trodde på Jonas och deras straff avlägsnades	10:99
- flydde till ett fullastat fartyg	37:141
- kastade lott med sina skeppskamrater och förlorade	37:142
-s namn var Dhu'n nun	21:88
- svaldes av en fisk men överlevde	37:143-146
- sändes som budbärare till etthundratusen människor eller fler	37:148
- sändes som ett sändebud och folket trodde	37:149
- var ett av sändebuden	4:164, 6:87, 37:140
- vägledes och upphöjdes över folket	6:87

JORDEN (*al-ard*)

- och himlarna och jorden skapades i sex perioder	11:8, 32:5
- roterar runt sin egen axel	27:89
- skapades tillsammans med himlen	79:31
- säkerställer att mänskligheten får föda hela livet	41:11
- tillgodoser människornas uppehälle	41:11
- är rund	55:18
Profetia om att jorden krossas och sprids ut	84:4
Tillförsel av föda är ett bevis på Allahs existens	41:11

JOSEF, profeten Júsusuf

Allahs plan för Josef att få behålla Benjamin i Egypten	12:77
De som trodde på Josef var övertygade om att ingen profet skulle komma efter honom	40:35
I berättelsen om Josef finns en profetia för förståelsen av den Helige Profeten i framtiden	12:8
- bad att Allah måtte förlåta hans bröder	12:93
- bröder avundades honom	12:9
- bröder besökte honom och tog med sig brodern Benjamin	12:64-70
- bröder kastar honom i en djup brunn	12:16

- bröder rapporterade att vargen tagit honom	12:18
- drömde en dröm	12:5
- försåg sina bröder med spannmål	12:60
- gavs kunskap att tolka drömmar	12:38
- köptes av en man från Egypten	12:22
- lade sin bågare i sin broders väska	12:71
- liknas av kvinnorna vid en ängel	12:32-33
- bröder planerar att döda honom	12:10
- råds av sin far om att inte berätta om sina drömmar för sina bröder	12:6
- räddas från brunnen	12:20-21
-s familj kom till Egypten	12:100
- släpptes från fångelse och gjordes till uppsyningsman	12:55-56
- spärrades in	12:36
- sänder sin skjorta till sin far	12:94
- tolkar Egyptens konungs drömmar	12:48-49
Kvinnan i vars hus Josef var försökte förföra honom	12:24
Svält i Egypten och Josefs bröder kom till honom för att få säd	12:59

KA'BA, DET URÅLDRIGA HUSET, bait ul-haram

Det första hus som byggts för hela mänsklighetens bästa	3:97
Det uråldriga huset kallas Ka'ba	17:2
En ed svärs vid Ka'ba	52:5-6
En profetia om att Ka'ba kommer att stå säker mot en attack	52:5-6
Gå runt det uråldriga huset	22:30
- kallas också för Masdjid ul-Haram	17:2
- är Abrahams ställe	3:98
- är en tillflyktsort för mänskligheten	2:126
- är en trygg plats	2:126, 3:98
Pilgrimsfärden till Ka'ba är en plikt mot Allah	3:98

KALIFAT, *khiláfat*

Löfte om att etablera ett kalifat	24:56
-----------------------------------	-------

KAUTHAR, ett överflöd av det goda

Den Helige Profeten gavs	108:2
--------------------------	-------

KHATM-i-NABUW-WAT

Dörren till profetvärdigheten är inte stängd	2:39, 40:35, 72:8
Profeten Muhammad, den mest upphöjde profeten (<i>khataman nabíjin</i>)	33:41

KLOSTERLIV

- föreskrevs inte av Allah utan uppfanns av kristna_____ 57:28

KORA (qarún)

- hade givits stora skatter_____ 28:77

- kom från Mose folk_____ 28:77

- uppträdde som en tyrann mot Mose folk_____ 28:77

- var arrogant och straffades för det_____ 28:79-82

KRIG

Avtal måste fullföljas_____ 9:4

Bär vittnesbörd med rättvisa och låt ingen driva er till annat än
rättvisa_____ 5:9

De som dräps för Allahs sak är ändå levande_____ 2:155, 3:170

- är tillåtet för att försvara religionsfriheten_____ 2:194

- är tillåtet som försvar vid angrepp_____ 2:191, 22:40-42

Mäkla fred och bekämpa överträdelser_____ 49:10-11

Nationer marscherar mot nationer_____ 18:48-49, 100-102

När någon eldar en krigseld släcker Allah ut den_____ 5:65

Slut fred om fienden är villig till det_____ 8:62-63

Säkra tryggheten med beväpnade styrkor och utposter vid
Gränsen_____ 8:61

Sök inte fred av slapphet eller av rädsla_____ 47:36

Var på er vakt_____ 3:201

Vänd inte ryggen till i strid_____ 8:17, 3:156

Övergripping är inte tillåtna i krig_____ 2:191, 2:193-194, 16:127

KRIGSFÅNGAR, SLAVAR

Frige era krigsfångar om det finns förutsättningar för det_____ 24:34

Giftermål kan anordnas för krigsfångar_____ 24:33

- kan endast tas i samband med reguljära strider_____ 8:68

- kan släppas fria som en ynnest eller mot lösen_____ 47:5

Sant rättfärdig är den som friköper någon_____ 2:178,
_____ 4:93, 5:90, 9:60, 90:14

KRISTENDOM

De kristna förmanas att inte överskrida sin religions gränser
_____ 4:172

De kristnas välstånd är en prövning_____ 20:132

Ingen kan bära någon annans börda_____ 6:165, 53:39

-ens uppgång varade i tio sekel_____ 20:104

Läran om treenigheten förkastas_____ 5:74-75

Gud har ingen son	9:30-31
Profetia om att de blåögda och de syndiga kommer att samlas	20:103-105
Profetia om kristendomens uppgång	18:33-45
Västvärldens filosofi och dess motargument	82:7-13

KUNSKAP

Adams barn är upphöjda över resten av universum	17:71
Allah gav profeterna förståelse, vishet och kunskap	21:80
Allah har underkastat människan naturkrafterna	45:13-14
Allah lärde människan det hon inte visste	96:4-6
Allah sänder profeter för att undervisa människor	2:152
De som har kunskap kommer att resas upp	58:12
De som äger kunskap är inte lika dem som inte gör det	39:10
Det finns en läxa i andra nationers historia	12:112, 30:10, 33:63, 35:44-45, 40:22
De troende uppmanas att skaffa en djupare förståelse för religionen	9:122
Endast de med sann kunskap fruktar Allah	35:29
Endast den med förstånd kommer att ta sig i akt	39:10
I skapelsen av himlarna och jorden finns tecken för förståndiga människor	3:191-192, 10:6-7, 13:4-5, 16:11-17, 17:13, 35:28-29
Med kunskap kan människan styra över naturkrafter	21:80-83
Människan uppmanas till att förvärva kunskap	96:4-6
Om att resa för att söka kunskap	18:66-67
Profeten åläggs att be för ökad kunskap	20:115
Res och lär genom att studera andra nationers tillstånd	17:22, 22:46-47, 29:21

KVINNA

(i) GENERELLT

Allah har skapat makar för er och gjort er till par	7:190, 16:73, 30:22, 42:12
Allah låter inte någon ansträngning gå förlorad, varken för man eller kvinna	3:196, 33:36, 57:13
Menstruationen är en opasslighet	2:223
Män är kvinnors förmyndare	4:35

(ii) Giftermål, se Giftermål, äktenskap

(iii) BRUDGÅVA

Betalning av brudgåva vid skilsmässa	2:237
--------------------------------------	-------

– skall överlämnas för att ett giftermål skall vara giltigt _____ 4:25
En kvinna får efterskänka en del av brudgåvan om det
sker av egen fri vilja _____ 4:5

(iv) ÄKTENSKAPLIG RELATION

En hustru är som en odling för sin make _____ 2:224
– inte tillåtet dagtid under fastan _____ 2:188
– inte tillåtet i en moské _____ 2:188
– inte tillåtet under menstruationen _____ 2:223
– inte tillåtet under pilgrimsfärden _____ 2:198

(v) VÄNTEPERIOD FÖRE OMGIFTE ('iddat)

– de havande _____ 65:5
– för en frånskild kvinna _____ 2:229
– för en gravid kvinna _____ 65:5
– för kvinnor som ännu inte har fått sin menstruation _____ 65:5

(vi) SKILSMÄSSA, se skilsmässa

(vii) AMNINGSTID

Amningstid _____ 2:234, 31:16, 46:16

(viii) SEXUELL AVSHÅLLSAMHET (ila')

Maximal tidsperiod _____ 2:227-228

LAGEN (sharia)

Syftet med lagen är att lätta mänsklighetens börda _____ 4:29

LIKNELSER

– om att Allah är himlarnas och jordens ljus _____ 24:36
– om att den som sätter någon vid sidan av Allah faller _____ 22:32
– om att det som en fluga har snappat bort kan inte återfås _____ 22:74
– om biet _____ 16:69
– om delägare _____ 30:29
– om drycker och välgörande föda _____ 16:68
– om en arrogant, rik och en ödmjuk, fattig man _____ 18:33-45
– om en hägring i en öken _____ 24:40
– om en klippa som spolats ren av regnet _____ 2:265
– om en liknelse så liten som en mygga _____ 2:27
– om en man som tillhör flera människor _____ 39:30
– om en slav och en fri man _____ 16:76
– om en som lockats bort _____ 6:72
– om en som skär av sitt garn i bitar _____ 16:93

- om en som tror på Guds tecken	7:176-177
- om en spindel som skaffar sig ett hus	29:42
- om en stad	16:113
- om en trädgård på en högt liggande plats	2:266
- om en trädgårds arroganta ägare	68:18-34
- en trädgård som drabbas av en våldsam virvelvind	2:267
- om en utmattad hund	7:177
- om en åsna som bär på en last	62:6
- om ett elakt träd	14:27
- om ett gott ord	14:25-26
- om ett sädeskorn som växer upp i sju ax	2:262
- om fåglar som lyder när ägaren kallar	2:261
- om hur Allah tog bort ljuset så att det blev mörkt	2:18
- om livets förgänglighet	18:46
- om mjölk som är ren och behaglig att dricka	16:67
- om onda gärningar som mörker över ett stort och djupt hav	24:41
- om regn och åska	2:20-21
- om två män, varav den ene är stum	16:77
- om vatten från skyn	13:18

LIVET EFTER DÖDEN

Allah bryter inte Sitt löfte	35:35-36, 39:21, 86:9
- bestäms av människans handlingar i detta liv	17:14-15, 21:95, 43:81, 45:30, 50:19, 82:11-13, 83:8-19
- börjar uppenbara sig redan i detta liv	41:31-33, 55:47, 89:28-31
I livet efter detta kommer en rättvis dom att förkunnas	39:70, 50:22-24, 57:13, 69:19, 86:9-10, 99:7-9

LIVET EFTER DÖDEN

De icke troende har ingen fast grund att stå på angående livet efter detta	6:30-31, 16:39, 17:50-52, 36:79-82
De troende kommer att se Allah i livet efter detta	75:24
De troende kommer belönas i livet efter detta	2:26
En belöning hos Gud för den som strävar efter det Tillkommande	17:20
En belöning till de troende och ett straff till de icke troende	57:20
Endast de troende kommer dra nytta av det tillkommande	17:72-73
Ett löfte om ett andra liv efter döden	2:29, 53:48

Ett svårt straff för de icke troende	17:11
- är bättre än livet i denna världen	4:78, 12:110, 17:22
- är permanent	29:65, 40:40
Skälet till ett liv efter döden	10:5
Straffet i det tillkommande kommer att bli hårdare	39:27
Varje gärning kommer att återgäldas i livet efter detta	18:50,
	20:16

LIVET på jorden

Det goda i livet är litet i jämförelse med det goda i det tillkommande	4:78
Icke troende föredrar detta livet	2:201, 2:213
- är en kort vistelse i kontrast till världen härefter	3:16,
	4:78, 9:38
- är underordnat livet efter detta	3:16, 4:78, 9:38
Meningen med livet är att tro på mötet med sin Herre	6:32,
	10:46, 13:3, 30:9. 84:7

LOT, profeten *lut*

Hur Lots stad täcktes av ett regn av stenar	7:85, 11:83-84,
	15:75, 26:174, 27:59, 54:35
- anmodades att lämna staden under natten	11:82, 15:66
- befriades tillsammans med Abraham	21:72, 29:27
- fick inte se tillbaka	15:66
- gavs vishet och kunskap. Han var en av de rättfärdiga	21:75-76
- nämns med Abraham och Ismael	6:84-87
- och hans familj, utom hans hustru, räddades	15:60-61,
	27:58, 29:34
- var bekymrad för Allahs budbärare	29:34
- var ett av Allahs sändebud	37:134
-s bön om hjälp mot folket	29:31
-s folk begår vederstyggligheter	26:166-167, 29:30
-s folk ber om straff	29:29-30
-s folk förbjöd honom att ta emot besök	15:71
-s folk förkastade förmanarna	54:34
-s folk hotade honom med förvisning	26:168, 27:57
-s folk kom och darrade av ilska	11:79
-s folk kom och fröjdade sig	15:68
-s folks undergång	37:135-137
-s folk överskrider alla gränser	26:166-167, 27:55-56
-s och Noaks hustrur visas fram som exempel för dem som icke tror	66:11

LYDNAD OCH UNDERKASTELSE

Den blir framgångsrik som underkastar sig till Allah och Hans sändebud _____	24:53
Den som lyder Allah och detta av Hans sändebud kommer Allah att skänka Sina välsignelser _____	4:70
Den som åtlyder sändebudet åtlyder Allah _____	4:81
Lyd Allah och Sändebudet _____	3:133, 3:173
Lyd dem som styr över er _____	4:60
Om ni älskar Allah följ då den Helige Profeten _____	3:32
Sändebud skall åtlydas enligt Allahs befallning _____	4:65

LÅN

En förfallodag för lånet måste fastställas _____	2:283
– och lånevillkor skall skrivas ner _____	2:283
Vittnen skall närvara om låntagaren är svag eller oförmögen _____	2:283

LÄRLJUNGAR

Jesu lärjungar var Allahs hjälpare _____	3:53
--	------

LÖFTEN, se Eder

MAKE och MAKÅ, RELATIONEN MELLAN, se giftermål

MARIA

En ängel visade sig för Maria _____	19:18
I en andlig upplevelse visade en ängel sig för Maria i form av en man _____	19:18
– fick sina livsförnödenheter av Allah _____	3:38
–s familj och bakgrund _____	3:36-37
– vaktade på sin dygd _____	21:92, 66:13
– var rättfärdig _____	5:76
– var utvald av Allah _____	3:43
Marias historia _____	19:17
Sakarias var Marias förmyndare _____	3:38

MARTYRER

– får ett evigt liv _____	3:170
---------------------------	-------

MAT, allmänt

Allah placerade medel till uppehälle på jorden _____	41:11
Alla hälsosamma ting har gjorts tillåtna _____	5:5

Att äta det som är rent påverkar uppförandet	23:52
Ät av det som är tillåtet och nyttigt	2:169, 16:115
Ät det som är tillåtet och frukta Gud	5:94

MAT, förbjuden

Att äta blod är förbjudet	2:174, 5:4, 16:116
Att äta kött från djur som ett vilt djur har ätit av	5:4
Det är olagligt att äta svinets kött	2:174, 5:4, 6:146, 16:116
Det över vilket ett annat namn än Allah har åkallats	2:174, 5:4, 6:146, 16:116
Djur som har slaktats på ett altare som avgudaoffer	5:4
Djur som har strypts, slagits ihjäl, dött av fall eller stångats ihjäl	5:4
Ett djur som dör av sig själv	2:174, 5:4
Äta det över vilket Allahs namn inte uttalats	6:122

MECKA (*makka*)

Abrahams bön om att Allah skall göra Mecka till en fridens stad	2:127, 14:36
Ansträngning krävs för att återvinna Mecka	2:151
– flödade över av välsignelser	3:97
– har av Allah gjorts helig	27:92
– kallas också för balad al-amín, fredens boning	95:4
Profetia om att den Helige Profeten skall få återvända till Mecka efter emigrationen	17:81, 28:86, 90:3
Profetia om att Mecka grundlagts som vägledning för alla folk	3:97
Profetia om erövrandet av Mecka	13:32
Profetia om Meckas säkerhet	28:58

MEDLING

Bara den som vittnade om sanningen hade rätt att medla	20:110, 34:24, 43:87
De som åkallas vid sidan av Allah har ingen makt att medla	43:87
Ingen får medla med Allah utom med Hans tillstånd	2:256
Rättfärdig och illasinnad medling	4:86
Varna för att de inte skall ha någon medlare förutom Allah	6:52
Änglar har rätt att medla med Allah efter det att Han har givit Sitt tillstånd	53:27

MESSIAS

– var Allahs tjänare	4:173
----------------------	-------

MIGRERA FÖR ALLAHS SKULL

Den som emigrerar från sitt land för Allahs skull kommer att få ett överflöd _____ 4:101

MI'RADJ, den Helige Profetens andliga himmelsfärd

Den Helige Profetens andliga upplevelse av en himmelsfärd två gånger _____ 53:14

Inget missförstånd i att ha den andliga upplevelsen av himmelsfärden _____ 53:18

Mose andliga upplevelse _____ 18:61-63

Profeten Muhammands andliga upplevelse av en resa från den heliga moskén till den avlägsna moskén _____ 17:2

Profetens andliga upplevelse om en prövning för människor _____ 17:61

MISSTRO (*kufr*) OCH DE SOM MISSTROR (*kuffar*)

Anledningen till varför änglar inte stiger ned över de misstroende _____ 17:96

De som hittar på en lögn om Allah kommer inte att lyckas _____ 10:70-71

Detta livet ger anledning till misstro _____ 14:4

En liknelse om att kragar av järn läggs runt de icke troendes halsar _____ 36:9

Ett strängt straff för de misstroende _____ 83:8

För dem som föredrar detta livet kommer allt att vara förgäves _____ 11:17

Hur kan någon vägra tro på Allahs existens _____ 2:29

- betyder att förneka Allahs favörer _____ 16:113

- betyder förnekelse _____ 2:257

-ende Mekkabors förnekelse _____ 5:104

Straffet för dem som förkastar sanningen _____ 68:18-34

MOLN

Allah driver molnen dit Han behagar _____ 24:44

Allah sänder ned regn från skyn och vederkvicker därmed jorden _____ 2:165

Allah sänder ned vatten från molnen _____ 2,23, 14:23, 15:23, 16:11

- med blixtar _____ 13:13

- med hagel _____ 24:44

Regn, hagel och jordbruk på omfattande områden _____ 30:49-51

MORD, DRÅP

Det är inte tillåtet att dräpa_____	4:93-94, 17:34, 25:69
En rättvis vedergällning är föreskriven vid mord_____	2:179
Olika slags dråp_____	4:93-94
Straff för avsiktligt dråp_____	4:93

MOSES

Allah befallde Israels barn att slakta en ko_____	2:68
Allah delade havet för Israels barn_____	2:51, 44:25
Allah förde Israels barn genom havet_____	10:91
Allah gav Moses löftet om fyrtio nätter_____	2:52, 7:143
Allah talar till Moses och ger honom tavlorna_____	7:145-146
Allah uppmanade Moses att bygga hus vända åt samma håll_____	10:88
Berätta historien om Moses så som den nämns i boken_____	19:52
Farao förföljde Moses och dömdes till att dränkas_____	44:24-30
Farao hade bestämt sig för att mörda Moses som sökte skydd hos sin Herre_____	40:27-2
Farao krävde bevis från Moses_____	7:107, 26:32
Farao ropade att han trodde på Israels barns Gud när han höll på att drunkna_____	10:91
Faraos familj tog upp Moses_____	28:9-10
Faraos folk bad Moses om att han skulle be att deras straff avvärjdes_____	7:135, 43:49-51
Faraos häxmästare utmanade Moses_____	7:112-117, 20:66, 28:37-41
Gud gav Moses nio tecken som han visade Farao_____	7:134, 17:102, 27:13
Häxmästarna erkände sig besegrade och sade att de trodde på Gud_____	7:121-123, 20:71, 26:47-49
Israels barn beordras gå in i det heliga landet, deras vägran och straff_____	5:22-27
- bad att Farao och hans folk skulle straffas_____	10:89
- bad om förlåtelse_____	28:16-17
- beordras att leda Israels folk ut ur Egypten_____	26:53
- ber att Aron utnämns till hans medhjälpare_____	20:30-36, 26:14, 28:35
- dräpte en man med sin knytnäve_____	20:41, 28:16
- erbjuds att gifta sig om han tjänar familjen i Midian under åtta år_____	28:2
- fördömer Sámiris arbete_____	7:151, 20:96-98
- gavs vishet och kuskap_____	28:15
- hade en andlig upplevelse_____	20:10-11
- hade en diskussion med Farao_____	20:50-53, 26:19-34
- hand har blivit vit utan skada_____	7:109, 20:23, 28:33

- hjälper två kvinnor att vattna sina hjordar _____ 28:24-25
- lades i en ark och kastades i floden av sin moder _____ 20:40, 28:8
- leder sitt folks hövdingar till sidan av berget _____ 7:156
- möte med den Helige Profeten Muḥammad under en *miradj*
_____ 18:61-83
- och Aron befalls att besöka Farao _____ 20:43-45, 26:16
- och Aron predikar för Farao _____ 10:76-79
- predikar för Farao _____ 7:105-106, 17:102-103
- ser en eld _____ 20:11, 27:8, 28:30
- skickades som en ynnest för de svaga _____ 28:6-7
- stannade många år bland Midians folk _____ 20:41, 28:23
- såg eld i riktning mot berget _____ 20:11, 27:8, 28:30
- såg staven röra sig som en orm _____ 7:108,
_____ 20:21-22, 27:11, 28:32
- varnades för hövdingarnas rådslag om att döda honom _____ 28:2
- visade sina tecken för Farao _____ 7:108-109, 79:21
- önskar att få se sin Herre _____ 7:144
- När Moses hade fullbordat tiden gav han sig åstad _____ 28:30
- På grund av fruktan för Farao lydde endast ett fåtal Moses _____ 10:84
- Sanningen bakom trollkarlarnas magi _____ 7:117-118
- Straffet som Faraos folk erhöll _____ 7:131-134
- Vi hade redan i förväg påbjudit att Moses skulle vägra dia
Ammor _____ 33:70

MOSE STENTAVLOR

- innehöll en förmaning och en förklaring till alla ting _____ 7:146
- lades ned och plockades sedan upp igen av Moses _____ 7:151, 7:155

MOSKÈ

- Den heliga moskén, Al-Haram, och den avlägsna moskén,
al-Aqsa _____ 17:2
- Den heliga moskén är öppen för alla människor _____ 22:26
- Förbud inte att Allahs namn lovprisas i en moské _____ 2:115
- som hycklarna byggde för att skada islam _____ 9:107

MUḤAMMAD, den helige profeten

- Abrahams bön om ett sändebud uppfylldes genom
Muḥammad _____ 2:130
- Allah och Hans änglar sänder välsignelser över Profeten _____ 33:57
- Allahs barmhärtighet omfattar Profeten som
nämns i Toran och Evangeliet _____ 7:158, 46:11, 46:13
- Allahs befallningar till profeten
Muḥammad riktas också till hans folk _____ 17:24, 17:25, 30:39, 65:2

Allah slöt ett förbund med folken	3:82
Allah uppenbarar budskap om osedda ting	3:45, 19:17
Allah ville inte straffa de icke troende så länge	
Muhammad fanns bland dem	8:34
De icke troende drev ut Muhammad	9:40
De icke troendes anklagelser om att Muhammad var galen	
bemöts	68:3-7
De icke troende tänkte ut planer mot Muhammad	8:31
Den Helige Profeten var en utmärkt förebild	33:22
Den Helige Profeten ägde höga moraliska egenskaper	68:5
De som inte har kunskap undrar varför Allah inte talar till dem	2:119
De som saknar kunskap undrar varför Allah inte	
sänder ned tecken till dem	2:119, 6:38, 7:204
De som svär en trohetsed till Muhammad svär en	
trohetsed till Allah	48:11
De som sårar eller förtretar Profeten kommer	
att få ett svårt straff	9:61, 33:58
Den som åtlyder sändebudet åtlyder Allah	4:81
Det finns de som klagar på att Muhammad lyssnade på alla	9:61
Det finns de som klagar på Muhammads fördelning	
av allmosorna	9:58
De troende uppmanas till att ta sina tvister till	
Muhammad för beslut	4:66
En varning till dem som förbjuder en av Allahs tjänare	
att be	96:10-11
Ett löfte om att Allah kommer att beskydda Muhammad	5:68
Folket ville inte tro såvida Muhammad inte visade dem	
Mirakel	17:91-94
Förtal av Muhammad, om att en människa,	
lärde honom Qur'anen	16:104
Genom att lyda Muhammad kommer man vara bland de	
rättfärdiga	4:70
Kan den vara en bedragare som äger ett klart bevis?	11:18
Man kan vinna Allahs kärlek genom att följa Muhammad	3:32
- bad inte om någon belöning	6:91, 12:105, 23:73
- fick lära sig att tålmodigt utstå hån och förföljelse	6:35-36,
	15:98, 27:71
- fick se hur skaror av människor omfattade Allahs religion	110:3
- fick uppenbarelser från Allah på samma sätt som tidigare	
profeter	4:164, 42:4
- följer bara det som uppenbarats för honom	6:51
- gavs ett överflöd av goda ting	108:2
- kom efter ett uppehåll i raden av sändebud	5:20

- kunde inte läsa eller skriva _____ 29:49
- längtade efter att hela mänskligheten skulle tro _____ 18:7, 26:4
- liknas vid en lysande lampa _____ 33:47
- nämns vid namn i Qur'anen _____ 3:145, 33:41, 47:3, 48:30
- omsorg om sina efterföljare _____ 3:160, 9:128
- s budskap är universellt _____ 7:159, 10:58, 22:50, 34:29
- s huvudsakliga uppgift _____ 2:130, 62:2-3
- skulle förmedla till folket de uppenbarelser han fick _____ 5:68
- skyddades och hjälptes av änglarna _____ 13:12, 66:5
- s mi'radj _____ 53:9-14
- s rena liv innan innan uppenbarelserna kom till honom _____ 10:17
- uppmanades att dyrka sin Herre till dess att döden kom _____ 15:100
- uppmanades att göra sig redo att sprida sanningen _____ 74:2
- uppmanades att lovprisa Allah och söka Hans förlåtelse _____ 110:4
- var en fullkomlig människa _____ 20:2
- var inte den ende _____ 46:10
- var en utmärkt förebild _____ 33:22
- ålades att vara barmhärtig mot de troende som följde honom _____ 26:216
- ägde höga moraliska egenskaper _____ 68:5
- är Allahs budbärare till hela mänskligheten _____ 4:80, 7:159, 34:29
- är den fullkomlige ledaren _____ 36:2
- är den som står närmast Allah _____ 53:9
- är en budbärare på samma sätt som den som sändes till Farao _____ 73:16
- är ett av sändebuden _____ 36:4
- är profeternas insegel _____ 33:41
- är sänd som en barmhärtighet för alla folk _____ 21:108
- önskar endast att människorna vänder sig till Allah _____ 25:58
- Profetia om allt som lovades Muḥammads efterföljare _____ 25:11
- Profetia om att Muḥammad kommer att föras tillbaka till Mecka _____ 28:86
- Qur'anen uppenbarades för Muḥammad _____ 15:88, _____ 16:45, 26:193-196, 47:3
- Samma invändningar framfördes mot Muḥammad som till tidigare profeter _____ 41:44
- Sanningen kom till Muḥammad från hans Herre _____ 10:95
- Sändebudet kan ge andligt liv _____ 8:25
- Under natten tog Allah med Profeten Muḥammad på en andlig resa till Aqsa-moskén _____ 17:2
- Vad de icke troende inbillar sig om Muḥammad _____ 11:13, 25.9

MUHAMMADS FÖLJESLAGARE

Allah är nöjd med de troendes löfte som gavs under trädet vid

Hudaibia	48:19
Allah är nöjd med emigranterna och hjälparna	9:100
De svaga var sorgsna över att de inte hade något att ge	9:92
De troende förmanas till att hålla sig nära dem som åkallar sin Herre	18:29
Emigranterna, hjälparna och deras uppoffringar	9:117
Hjälparna älskar dem som söker tillflykt hos dem	59:10
–s bön för de troende	17:81
–s följeslagares ansträngningar för islams sak	37:2-4, 79:2-6, 100:2-6
– står orubbligt fasta mot fienden men varmhjärtade mot Varandra	48:30
– är varmhjärtade mot varandra	48:30

MUHAMMADS HUSTRUR

Allah avslöjade en av Muhammads hustrur för honom	66:4
Allah förenade Muhammad i äktenskap med Zainab	33:38
Den Helige Profeten försökte behaga sina hustrur	66:2
De särskilda regler som gäller för Profetens hustrur	33:31-34
Det är inte tillåtet för någon att någonsin gifta sig med någon Muhammads hustrur efter honom	33:54
En grupp hittade på en stor lögn om Aisha	24:12
Hur man bör agera vid förtal	24:17
– får välja mellan detta livets goda eller ett hem i det tillkommande	33:29-30
– är som muslimernas mödrar	33:7

MUSLIMER

Att strida under den helgade månaden är skändligt	2:218
Den muslimska nationen är den bästa nationen	3:111
Föredra inte icke troende som vänner framför troende	3:29
– bör tävla med varandra i att göra goda gärningar	2:149
Strid är motbjudande även om den kanske är nödvändig	2:217

MÄNNISKAN, MÄNNISKOR (*al-insán*)

Allah betungar inte någon själ utöver dess förmåga	2:234, 2:287, 23:63, 65:8
Allah blåste in Sin ande i människan	32:10
Allah formar människan redan i moderlivet	3:7
Allah har uppenbarat vad som är rätt och fel	76:4, 90:11, 91:9
Allah har uppenbarat vad som är rätt och fel för själen	91:8-9
Allah skapar och fullkomnar	87:3
Allah underlättar i enligt med varje människas gärningar	92:6-11

Allt har underordnats människan	2:30, 22:66, 31:21, 45:14
Det fanns en tidsperiod när människan inte var något värt att nämna	76:2
Det ligger i människans natur att tro på Allah	7:173
Det skall finnas en god belöning för dem som söker goda ting i detta livet såväl som i nästa	2:202, 42:21
Meningen med skapandet av människans	51:57
- bör avvisa ondska med det som är bäst	23:97
- bör endast söka skydd hos Allah	2:42
- har förmåga att ta emot uppenbarelser	15:29-30
- har skapats svag	4:29
- kommer att prövas genom sina ägodelar och liv	2:156-158, 3:187
- skall leva och dö på jorden	7:26
- som enbart önskar denna världens goda får ingen del den i nästa	2:201, 4:135, 42:21
- s plikt att lyda Allah och sändebudet och att vara på sin vakt	5:93-94
- s skapelse genomgår tre kritiska stadier	39:7
- s ägodelar och barn är en prövning	8:29, 64:16
- underkastelse är en välsignelse	2:132, 4:126
- är benägen till att förtvivla	30:37, 41:50
- är fri att göra som hon vill	41:41
- är född med en natur som skapats Av Allah	30:31
- är grälsjuk till sin natur	18:55
- är otålig	70:20-22
- är skapad av brådska	21:38
- är skapad av stoft och lera	3:60, 7:13, 18:38
- är skapad enligt den bästa skapelseplanen	95:5
- är skapad för att tillbe Allah	1:5, 51:57
- är småsnål	9:76, 17:101, 70:22, 89:21
- är överlägsen all andra skapelser	17:71
- åläggs att behandla sina föräldrar med vänlighet	17:24, 29:9, 31:15, 46:16
- överträder för att hon tror sig vara oberoende	96:7-8
Mänskligheten var från början en enda gemenskap	2:214
Om människans otacksamhet	10:13, 11:10-12, 41:52
Rättfärdigheten är den bästa klädnaden	7:27
Stadier i människans fysiska utveckling	22:6, 23:13-15
Straffet för dem som förnekar sin tro efter att först ha trott	3:107
Utan gudfruktan befinner människan sig i ett tillstånd av förlust	103:3-4

MÄNNISKANS SKAPELSE

Meningen med skapelsen av människan	51:57
-------------------------------------	-------

Människan skapades inte utan syfte	23:116, 75:37
- är skapad av ett och samma väsen	4:2, 16:73, 30:22
- är skapad enligt den bästa planen	95:5
Skapelsens stadier	22:6, 23:13-15, 35:12, 39:7, 40:68, 86:6-8

MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER

- och skyldigheter	4:37-41, 17:24-40, 25:64-73
--------------------	-----------------------------

MÅNEN

Den Helige Profeten står för solen och Mahdi för månen	91:3
Ett av Profetens mirakel var att det såg ut som om månen hade gått itu	54:2
- och dess faser	36:40-41
-s faser mäter tiden för människor	2:190
-s faser är till för människornas allmänna bästa	2:190
- återspeglar solens ljus	71:17
Nymåne	36:40
Profetia om viktiga händelser i samband med mån- och solförmörkelse	75:9-10
Solen och månen är skapade av Gud	21:34

NATIONER, FOLK

Allah förändrar inte ett folks tillstånd förrän de ändrar sig själva	13:12
För varje folk finns det en tidsfrist	7:35
- förstörs efter att ha syndat	17:17

NATUREN

Allah har skapat tecken i naturen	13:4-5
Ingen brist på överensstämmelse i Guds skapelse	67:4-5

NOAK, profeten *nuh*

Att förneka en profet är att förneka alla profeter	26:106
Den Helige Profeten liv är ett exempel	11:50
- bad till Allah för sin son	11:46-47
- befalldes att lasta arken	11:41-42, 23:28
- bygger arken trots att hans folk hånade honom	11:38-39
- förmanade folket	7:60, 10:72, 11:26-27, 23:24, 71:2-21
- utvaldes av Allah	3:34
-s ark landade på berget Al-Djüdi	11:45
-s ark var fullastad	26:120

-s ark är ett tecken för folken	54:16
-s folk framhärdate i sin dyrkan av avgudar	71:8-9
-s folk förkastade honom	7:65, 10:74, 11:28, 23:25, 54;10
-s folk hade olika avgudar	71:24
-s folk utmanar honom	11:33
-s son vägrade gå in i arken och dränktes	11:43-44
Profetvärdighet bland Noaks avkomma	57:27

OENIGHET, SPLITTRING

Låt er inte splittras	3:104, 3:106, 8:47
-----------------------	--------------------

ONDSKA, SYND

Allah har ingjutit kärlek till och lydnad mot Profeten och hat mot olydnad	49:8
Allah kallar till räkning för vad människornas hjärtan har förtjänat	2:226, 5:90, 20:116
Allah är förlåtande mot den som ångrar sig och gör bot	3:136-137, 4:111, 16:120, 42:26
Bön om att skydda sig mot otillbörlighet och det onda	29:46
De icke troende hittade på ursäkter för sina otillbörligheter	7:29
Dygdiga gärningar fördrivar det onda	11:115
Eldens invånare är de som gör det som är ont	2:82
Människan har möjlighet att följa två ädla vägar	90:9-11
Människans samvete kallas till vittne	75:3
Människans skam blev uppenbar	7:23
Sky både uppenbara och hemliga synder	6:121, 6:152, 7:34
Straff kommer att utmätas i enlighet med de onda gärningarna	6:161, 10:28, 28:85, 40:41

OPASSANDE TAL

Allah tycker inte om opassande tal utom från dem som förörrättats	4:149
---	-------

OTUKT

- är förbjudet	17:33, 25:69
Straff för otukt är lika för män och kvinnor	24:3

PARADISET, allmänt

Allahs välbehag är den största belöningen	9:72
Alla själens önskningar kommer att uppfyllas i paradiset	41:32-33
Det finns två trädgårdar för den som fruktar sin Herre	55:47

Det finns varken död eller straff i paradiset_____	37:59, 37:60, 44:57
De troende kommer föras till himlen_____	39:74
En bildlik beskrivning av paradiset trädgård_____	13:36, 47:16, 57:13
Ett paradiset på jorden_____	2:36
Ingen själ vet vilken belöning som väntar för deras goda gärningar_____	32:18
Invånarna i paradiset kommer att möta Allah_____	75:3-24
Invånarna i paradiset kommer inte att behöva lyssna till något meningslöst_____	19:63
Om evighetens trädgårdar, vilka Gud har lovat Sina tjänare_____	19:62
Paradiset i livet efter detta och i denna värld_____	55:47
- och dess frukter_____	2:26
-s invånare kommer aldrig att stötas ut från det_____	15:49
-s invånare kommer inte att uppleva varken stark hetta eller bitter köld_____	76:14
-s invånares höga ställning_____	83:18-21
- är som om det omfattade himlen och jorden_____	3:134, 57:22

PARADISET, människors inträde i

De som ihärdigt söker sin Herres ynnest_____	13:23
Folket på den högra sidan_____	56:28
Folket på den vänstra sidan_____	56:10, 56:42
- finns till för dem som tror och handlar rättfärdigt_____	2:26
- kommer att föras nära de rättfärdiga_____	50:32
- är en belöning_____	3:137

PARADISET, utmärkande drag

Allahs utvalda tjänare skall få frukter i paradiset_____	37:42-44
Allahs välbehag är, för de troende i paradiset, den största ynnesten_____	3:16, 9:72
Alla sorters frukter kommer att finnas i paradiset_____	56:21
All hätskhet skall röjas undan före inträdet i paradiset_____	15:48
De som tror och gör goda gärningar får armband av guld_____	18:31-32,
_____	35:34
De som tror och gör goda gärningar kommer att bära gröna dräkter_____	18:31-32
I paradiset finns dygdiga kvinnor_____	37:49-50
I paradiset finns en källa kallad Salsabil_____	76:19
I paradiset finns kött av fågel_____	56:22
I paradiset finns makar, renade av Allah_____	3:16, 4:58
I paradiset finns mattor och kuddar_____	88:16-17
Det finns mat och dryck i paradiset_____	77:43
Det finns mattbelagda golv i paradiset_____	55:55

I paradiset finns drycker smaksatta med ingefära	76:18
I paradiset finns drycker smaksatta med kamfer	76:6-7
I paradiset finns skålar av guld	43:72
I paradiset finns upphöjda byggnader	25:76, 39:21
I paradiset kommer det att finnas bananer i knippen och Sidr-träd	56:29-30
I paradiset kommer det att finnas dadlar och granatäpplen	55:69
I paradiset kommer det att finnas en dryck smaksatt med vatten från Tasnīm	83:28
I paradiset kommer det att finnas fruktklasar	76:15
I paradiset kommer det att finnas kärl och glas av silver	76:16-17
I paradiset kommer det att finnas rent vatten	83:26-29
I paradiset kommer det att finnas skugga som varar för evigt	13:36
I paradiset passar ungdomar upp	52:25, 56:18, 76:20
I paradiset räcks en bågare utan lättsinne eller synd	52:24
Paradiset finns till för dem som fruktar Allah	3:16, 3:196, 3:199, 4:14, 4:58, 4:123, 5:13, 5:86, 7:44, 9:72, 9:89, 9:100, 10:10, 13:36, 22:15, 22:24, 25:11, 47:16, 58:23, 61:13, 64:10
Paradisets frukter räcker för evigt	13:36
Paradisets invånare kommer att få sitt livsuppehälle där	19:63
Paradiset är en ljuvlig boning	9:72
Vindruvsrankor kommer att finnas i paradiset	78:33
Änglar kommer hälsa dem som träder in i paradiset	13:24

PESTEN (dabbatan minalard)

Enligt en profetia innebär ett utbrott av pest under den yttersta tiden att de inte tror på Allahs tecken	27:83
Något kommer som skall bita dem	27:83

POET

Poeters egenskaper	26:225-228
Profeten Muhammad var inte en poet	36:70, 69:42

PILGRIMSFÄRD, se Att iakttaga i islam

PRIVATLIV

Gå inte in i andras hus utan tillstånd	24:28-30
Kvinnors och mäns anständiga uppförande	24:31-32, 33:60
Regler rörande privatlivet	24:59-60

PROFETER

Allah kommer inte att uppenbara det osedda för människor utom för den profet Han väljer	3:180, 72:27-28
Allah har skyddat profeterna mot synd	21:28
Allah har upphöjt några profeter över de andra	2:254
Allahs hjälp är nära sändebudet och de som tror	2:215
Allah och Hans sändebud kommer att ha övertaget	3:140, 58:22
Allah straffar inte om Han inte först har sänt en profet	20:135, 28:48
Allah väljer den Han vill av Sina sändebud	6:125, 16:3
Alla profeter blir hånade och möter motsättningar	6:113, 21:42, 25:32, 36:31, 43:8
Alla profeter har den gemensamma uppgiften att befästa Allahs enhet	23:53
De icke troende försökte döda profeterna	2:62, 3:113, 4:156
De som icke har någon kunskap undrar varför Allah inte talar till dem	2:119
Det finns en vägledare för varje folk	10:48, 13:8, 16:37
Det är inte möjligt för en profet att handla oärligt	3:162
De verkliga förnekarna är de som inte tror på Allah och Hans sändebud	4:152
Endast människor upphöjs till profeter	12:110
Ett vittne kommer att frambringas från varje folk	4:42, 16:85, 16:90, 33:46
Falska profeter skyddas inte mot Allah	69:45-48
Gör ingen åtskillnad mellan olika sändebud	2:137, 2:286, 3:85, 4:153
Håll fast vid Allahs rep	3:104, 6:160, 8:47
I den Heliga Qur'anen nämns inte alla profeter	4:165, 40:79
Många profeter följde samma bok	2:214
- anklagades för att vara bland de förhåxade	26:154
- anklagades för galenskap eller för att vara magiker	34:44, 51:53
- ber inte om några belöningar från människor	11:30, 11:52
- får uppenbarelser på det språk som talas av deras folk	14:5
- förkastades	26:106, 26:124, 26:142, 26:161, 26:177
- förmedlar Allahs budskap till människan	5:100, 33:40
- gifter sig och får barn	13:39
- och de troende prövas av Allah	2:156, 2:215
- och sändebud är synonyma beteckningar	19:52-55
- är bara människor	14:12, 18:111, 19:59, 21:8-9
- är glädjebringare och förmanare	6:49
- är inte rädda för någon utom för Allah	33:40
- underkastar sig Allahs vilja	10:73
- uppdrag är att vägleda människorna till deras Herre	79:18-20
- talar inte på eget bevåg utan bara det som uppenbarats av	

Gud _____ 53:4-5
 – äter mat _____ 1:9, 25:8, 25:21
 Samma invändningar har gjorts beträffande alla profeter _____ 41:44,
 _____ 51:53-54
 Satan lägger hinder i vägen för profeterna, men misslyckas
 alltid _____ 22:53
 Sändebud anklagades för att ljuga _____ 3:185, 7:93, 10:42
 Sändebuden kommer att bli hjälpta _____ 37:172-173, 40:52
 Vissa profeter är överlägsna andra _____ 2:254, 17:56

PROFETIOR, generella

Det heliga landet kommer slutligen att tillhöra de rättfärdiga
 _____ 21:106-113
 Frambärandet av budskapet vilar på profeterna _____ 13:41, 40:29
 Israels barn kommer att sammanföras under den yttersta tiden
 _____ 17:105
 Profetia om böckers spridning _____ 81:11
 Profetior innehåller antingen glädjande nyheter eller varningar
 _____ 18:57
 Uppfylllandet av profetior kan skjutas upp om
 förutsättningarna inte är uppfyllda _____ 5:27

PRÖVNINGAR

Syftet med provningar _____ 2:156-158

QURAIISH

– förenades och skyddades _____ 106:2-5

QUR'ANEN, den Ädla

Allah har sänt ned ett sätt att skilja mellan sanning och lögn _____ 25:2
 Allah skänker vishet till den Han behagar _____ 2:270
 Allahs ynnest är outtömlig _____ 18:110
 Alla som önskar bli rättfärdiga kan dra nytta av Qur'anen _____ 81:29
 Den Helige Profetens följeslagare hänfördes av Qur'anen _____ 80:17
 Den vishet som finns i Qur'anen är outtömlig _____ 18:110, 31:28
 Den Ädla Quranen är förvarad på en välskyddad skrivtavla _____ 85:23
 Den är en strålande Qur'an på en skyddad skrivtavla _____ 85:22-23
 Det finns inga tvivel i Qur'anen _____ 2:3
 Falskhet skall aldrig komma nära profeterna _____ 41:43
 Fråga inte om det som kan bli besvärligt för er om ni får veta
 svaret _____ 5:102
 Fråga om varför inte hela Qur'anen uppenbarades på en gång _____ 25:33
 Invändning om varför en färdigskriven bok inte skickades ned från

himlen	17:94
I Qur'anen uppmanas ständigt till att komma ihåg Allah genom:	
(i) Observation	51:22
(ii) Reflektion	2:220, 2:267, 4:8, 7:185, 34:47, 47:25
(iii) resonemang och förståelse	6:152, 16:13, 23:81, 28:61
(iv) sökandet av kunskap	20:115, 29:44, 35:29
(v) försöka få en djupare förståelse	9:122, 17:45
(vi) vid brist på andlig insikt	7:199, 11:21, 28:73
(vii) tacksamhet mot Allah	14:8, 16:15, 23:79, 56:71
Lyssna uppmärksamt till Qur'anen när den läses upp	7:205
När Allah upphäver ett tecken sänder Han ett annat	2:107
Profetia om att varje själ kommer att få veta vad den fört med sig när kamelkonorna överges	81:5
– består av alla grundläggande budord	98:3-4
– innehåller avgörande verser och verser som medger olika Tolkningar	3:8
– innehåller olika slags liknelser	18:55, 39:28, 59:22
– innehåller verser som stödjer varandra	39:24
– kallas också för Boken	15:2
– nämndes i tidigare profeters skrifter	26:197-198
– saknar motsvarighet	2:24, 10:39, 11:14-15, 17:89, 52:35
– skyddas av Allah	15:10
– uppenbarades under en välsignad natt	44:4, 97:2
– är avgörande och definitiv	86:14-15
– är det mäktigaste medlet för att kämpa mot de icke troende	25:53
– är en bot och en barmhärtighet för de troende	10:58, 41:45, 17:83
– är en förmaning till dem som fruktar Allah	20:3-4
– är en uppenbarelse från Skaparen av himlarna och jorden	20:5
– är en upplysande bok	27:2
– är en vägledning från Allah för dem som går fredens vägar	5:16-17
– är en vägledning för de rättfärdiga	2:3
– är en vägledning och en barmhärtighet för de troende	10:58, 16:90
– är fri från motsägelser	4:83
– är helande	17:83, 41:45
– är lättfattlig, den ger goda nyheter och varningar	19:98
– är välbevarad och skyddad av Allah	15:10, 56:78-81
Syftet med att uppenbara Qur'anen bit för bit	17:107, 25:33-34
Sök skydd hos Allah mot satan innan du läser upp Qur'anen	16:99
Tillbedjan är Allahs första bud till människan i Qur'anen	2:22
Varför Qur'anen inte uppenbarades genom en betydande person	43:32

QUR'ANEN, profetior i

- om att rättvisa skall skipas _____ 81:9
- om att Allah kommer att låta hav smälta samman genom
Suez- och Panamakanalen _____ 55:20-21, 82:4
- om att Allah kommer att skydda Qur'anen _____ 15:10
- om att alla syndiga gärningar kommer att tilltaga _____ 81:13
- om att andra nationer kommer att accepterar islam _____ 56:4
- om att ateism kommer att spridas _____ 82:7-9, 114:5-6
- om att Bokens folk kommer att förödmjukas om de
inte skyddas _____ 3:113, 7:168
- om att de rymliga skeppen på havet är Allahs _____ 55:25
- om att fler böcker kommer att spridas _____ 81:11
- om att folk skall föras samman _____ 81:8
- om att gravar kommer att grävas upp _____ 82:5
- om att härskaror skall drivas på flykten vid Ahzab-slaget _____ 38:12,
_____ 54:46
- om att jorden kommer att utvidgas _____ 84:4
- om att jorden visar upp sina dolda skatter _____ 84:5, 99:3
- om att judar ockuperar Palestina _____ 17:105
- om att muslimer kommer att dominera över sina fiender _____ 30:6
- om att några av bokens folk kommer att tro på Allah _____ 3:200
- om att några kommer att strida mot andra _____ 18:100
- om att romarriket kommer att dominera över perserriket _____ 30:3-4
- om att rättfärdiga muslimer kommer att ärva landet _____ 21:106-107
- om de troendes seger i slaget vid Badr _____ 30:6, 79:7
- om förstörelse genom två mäktiga nationer _____ 55:32, 111:2
- om den Helige Profetens återvändande till Mecka _____ 17:81, 28:86
- om islams uppgång _____ 32:6, 81:19
- om kosmiska strålar och atombomber _____ 44:11, 55:36
- om krig och jordbävningar _____ 99:2
- om människor så höga som berg _____ 81:4, 77:11
- om spridandet av islam genom en migration _____ 17:81-82
- om tecken på de sista dagarna _____ 81:3-17
- om upptäckt av nya länder och kontinenter _____ 84:4
- om utveckling av geologi, mineralogi och astronomi _____ 81:12, 84:5
- om utveckling av transportmedel _____ 16:9, 36:42-43, 81:5
- om vad som händer när Gog och Magog släpps lösa _____ 21:97-105
- om vilda djur som samlas ihop _____ 81:6

REGERING, STAT

Den islamiska synen på dem som bryter ett fördrag _____ 8:56-64, 9:1-4
Förtroendeuppdrag skall lämnas till dem som är berättigade till
dem _____ 4:59

Internationella relationer _____ 16:93-95, 60:9-10
Lydnad gentemot dem som styr _____ 4:60
När strid är en plikt, är tillåten eller förbjuden _____ 2:191-194,
_____ 4:76, 8:40, 22:40-42
Om att regera i ömsesidigt samråd _____ 3:160, 42:39
Rättvisa är en grundval för regeringars styre _____ 4:59,
_____ 4:106-108, 4:136, 5:9, 16:91, 38:27, 42:16

RÅD, SAMRÅD

Ömsesidiga samråd är nödvändiga i alla viktiga angelägenheter
_____ 3:160, 42:39

RÄNTA (*ribá*)

- främjar inte sant välstånd _____ 30:40
Varning för de onda konsekvenserna av att ta räntor _____ 2:279-280
- är förbjudet _____ 2:276-277, 2:279-281, 3:131, 30:40

RÄTTFÄRDIGHET (*táqwa*)

Om *táqwa* _____ 5:9, 7:27, 22:33, 22 38, 47:18, 48:27, 58:10, 96:13
- innebär _____ 2:178
- uppnås genom att dyrka Allah _____ 2:22
Vänd er till er Skapare och be om förbarmande för era onda
handlingar _____ 2:55

RÄTTVISA

De troende åläggs att vara rättvisa och opartiska _____ 5:9

RÄTTVISA I OFFENTLIG ADMINISTRATION

Domarens beslut gäller och måste accepteras av alla _____ 4:66
Föreskrift om rättvisa _____ 4:136, 5:9
Skyldighet att lyda rättsliga beslut i tvister _____ 4:66

SABÁ', folket av

Budskap från drottningen av Sabá och Salomon _____ 27:17-45
Folket av Saba' _____ 34:16
Tecken för Sabá' i deras hemland _____ 34:16-22

SABBAT

Kränkning av sabbaten och straffet för det _____ 2:66-67,
_____ 4:48, 4:155, 7:164, 16:125

SAKARIAS, profeten

Allah skänker Sakarias en ynnest _____ 3:39-42, 19:3-12

SALIH, profeten

Att inte tro på Salih var som att avvisa alla profeter _____ 26:142, 54:24

Folket från Hidjr behandlade sändebuden som lögnare _____ 15:81

I Salihs stad fanns nio personer som ställde till med förtret i

landet _____ 27:49

Kamelkon var ett tecken från deras Herre _____ 7:74,

_____ 11:65, 26:156-157

Några planerade att mörda Salih under natten _____ 27:50

– anklagades för att vara förhäxad _____ 26:154

–s folk straffades för sina överträdelser _____ 7:79-80, 11:68

–s folk stympade kamelkon _____ 7:78, 26:158

– skickades till Thamúds folk _____ 7:74, 11:62, 27:46

– uppmanade sitt folk att be Allah om förlåtelse _____ 11:62

SALOMON, profeten sulaiman

Allah gav Salomon vishet och kunskap _____ 21:80, 27:16

Allah underkastade Salomon djuphavsdykare _____ 21:83

Djinner var hantverkare som tillverkade olika saker för Salomon

_____ 34:13-14

Drottningen av Saba kommer till Salomons palats _____ 27:43-45

Drottningen av Saba skickade en gåva till Salomon _____ 27:36

Efter Salomons död faller hans makt sönder i händerna på hans

oförmögne efterträdare _____ 34:15

En av Djinnerna var sakkunnig, stark och hängiven Salomon

_____ 27:40, 38:38

– fick allt till skänks av Allah _____ 27:17

– fick lära sig fåglarnas (fromma människors) språk _____ 27:17

– hade tillträde till Allahs närhet _____ 38:41

–s arbetare tillverkade artiklar av smält koppar åt honom _____ 34:13

–s armé bestod av Djinner, människor och fåglar (fromma

människor) _____ 27:18

–s armé kom till Naml-folkets dal _____ 27:19

– sände ett brev till drottningen av Sabá _____ 27:29-32

– tyckte om ädla springare _____ 38:32-34

– var Davids arvinge _____ 27:17

– vände sig alltid mot Allah _____ 38:31

– önskade en tron bättre än den drottningen av Saba hade _____ 27:39-42

På Salomons tron placerades bara en kropp _____ 38:35

Upproriska män förtalar Salomon _____ 2:103

Vinden blåste på Salomons befallning _____ 21:82, 34:13, 38:37

Även personer slagna i bojor arbetade för Salomon _____ 38:38-39

SÁMIRI

- framställde en kalv att tillbe _____ 20:89
- kastade bort sändebudens budskap _____ 20:97
- s bestraffning _____ 20:98

SATAN

- Att komma ihåg Gud är det rätta sättet att skydda sig mot Satan _____ 7:102, 7:202
- Den som än blir vän med satan kommer vara tvungen att gå vilse _____ 22:5
- Gå inte i satans fotspår _____ 2:169
- avvisades och förkastades av Allah _____ 15:35-36
  - beviljades anstånd _____ 7:15-16
  - eggar till olydnad _____ 19:84
  - förskräcker sina vänner _____ 3:176
  - ger falska löften _____ 14:23
  - hade inget samband med universums skapelse _____ 18:52
  - har endast makt över dem som väljer att bli vän med honom _____ 15:43, 16:101
  - har ingen makt över Allahs tjänare _____ 14:23, 15:43
  - har ingen makt över dem som tror och sätter sin lit till Allah _____ 16:100
  - hörde till de förnedrade _____ 7:14
  - kommer att ligga i bakhåll för dem som följer den rätta vägen _____ 7:17-18
  - lade hinder i vägen för sändebuden _____ 22:53-54
  - lovar människorna värdelösa ting _____ 4:120-121
  - och hans likar ser människorna men de ser inte dem _____ 7:28
  - skapades med en hetisg natur _____ 7:13
  - s strategi är svag _____ 4:77
  - vilseledde Adam till att göra misstag _____ 2:37, 7:21-23
  - är en modell för alla elaka personer _____ 2:103, 43:37
  - är en ond följeslagare _____ 4:39
  - är människans fiende _____ 17:54, 25:30, 35:7, 36:61, 43:63

SAUL, kung Talút

- förordnades som kung _____ 2:248
- s följeslagare prövades genom ett vattendrag _____ 2:250

SHU'AIB, profeten

- s folk drabbades av en jordbävning _____ 7:92, 11:95-96
- s folk hotade med att driva ut honom från staden _____ 7:89

- skickades till stammarna i Midian _____ 7:86, 11:85, 29:37
 – uppmanade sitt folk att mäta med fullt mått och full vikt
 _____ 7:86, 11:85-86
 Änglar sänktes ned med en uppenbarelse över Shu'aibs hjärta
 _____ 26:194

SIDR-TRÄDET (sidratul-muntaha)

Det mest avlägsna Sidr-trädet _____ 53:15

SJÄL

– återvänder till sin Herre i frid _____ 89:28-31

SKAPELSEN

Andligt uppvaknande _____ 2:57, 2:74, 2:261, 6:37, 8:25, 30:51, 41:40
 Den andliga skapelsen sker stegvis på samma sätt som den
 kroppsliga _____ 22:6-7
 För varje fysiskt stadium finns det ett stadium för den andliga
 skapelsen _____ 23:13-18

SKILSMÄSSA

Att efterskänka en brudgåva vid skilsmässa _____ 2:238
 Bestämmelser angående barn som berörs av föräldrarnas
 skilsmässa _____ 2:234
 Betalning av brudgåva vid skilsmässa _____ 2:237
 Definitiv och oåterkallelig skilsmässa _____ 2:231
 En påbörjad skilsmässa kan hävas _____ 2:232
 Förfarandet vid en skilsmässa _____ 2:230-231
 Ömsesidiga rättigheter och skyldigheter vid skilsmässa _____ 2:229, 4:20

SKOGENS INBYGGARE, gamla arabisk stammar

Skogens inbyggare straffades för att de förkastade sändebuden
 _____ 50:15

SLAGEN VID

Ahzab _____ 33:11-26
 Badr, se Badr
 Hunain _____ 9:25
 Khaibir _____ 33:28, 33:37
 Tabuk _____ 48:12
 Úhud _____ 3:122-123, 3:128, 3:153-156

SNÅLHET

– är förbjuden _____ 3:181, 4:38

SOLEN

Allah förlänger skuggan och gör solen till en vägledare _____ 25:46-47

Allah har gjort solen till en lampa _____ 71:17

När sol- och månförmörkelsen äger rum är det ett tecken _____ 75:9-10

– och månen formades till underkastelse genom Guds befallning 7:55

– och månen glider fram i sina respektive banor _____ 21:34

– och månen lyser _____ 10:6, 25:62

– och månen är skapade av Gud _____ 21:34

Tillbe inte solen _____ 41:38

STÄDERNAS MODER (*umm al-Qura'*)

Qur'anen gjorde det möjligt att varna städernas moder _____ 6:93

STÖLD

Straffet för stöld _____ 5:39

SVINKÖTT

Det är olagligt att äta svinets kött _____ 2:174, 5:4, 6:146, 16:116

TIGGERI

Allmosorna är till för de behövande _____ 2:274

Avhåll er från att tigga _____ 4:33

TAGHÚT

– är de som överskrider alla gränser och som Allah har förbannat
_____ 2:257-258, 4:52, 4:61, 4:77, 5:61, 16:37

TÁJAMUM, SYMBOLISK TVAGNING

– är tillåtet på resa när man inte finner vatten _____ 4:44, 5:7

TORAN

Allahs sändebud har kommit till bokens folk med en bok _____ 5:16,
_____ 5:17, 5:20

De förvränger orden _____ 2:80, 3:79, 5:14, 5:16

De som fick Toran men inte utförde dess befallningar _____ 62:6

Mosaiska profeter bestäms enligt Toran _____ 5:45

Om de hade efterlevt Toran, Evangeliet och Qur'anen skulle
de ha fått goda ting _____ 5:67

Profetior i Toran rörande islams Helige Profet _____ 7:158, 48:30
Toran uppenbarades för Moses _____ 3:4,
_____ 5:45, 6:155, 23:50, 28:44, 37:118

TREENIGHET

Det finns ingen treenighet _____ 4:172, 5:74

TRO (imán)

Allah är med de rättfärdiga _____ 9:124, 33:22-23, 47:18
Belöningen för att tro _____ 61:11-13, 64:10
De som icke tror kommer att bli förlorare i det tillkommande _____ 27:5-6
Det räcker inte att börja tro när straffet hunnit ifatt _____ 10:52-53,
_____ 10:91-93, 40:86
Enbart – att säga ”vi tror” räcker inte _____ 3:180, 29:3-4
Skillnaden mellan att tro och få ro i hjärtat _____ 2:261
– har ett samband med goda gärningar _____ 2:26, 18:89, 41:9, 95:7
– på Allah och Hans sändebud _____ 3:180, 4:171, 7:159, 57:8, 64:9
– på alla profeter och deras böcker _____ 2:137, 29:47
– på livet härefter _____ 2:5

TRO, de som icke tror

Allah omsluter dem som förkastar sanningen _____ 85:20-21
De icke troendes gärningar kommer att vara förgäves _____ 2:218
De icke troende kommer inte att upphöra med att bekämpa
de troende _____ 2:218
Deras gärningar kommer att förvandlas till stoft när de ser
änglarna _____ 25:23-24
De som inte tror fruktade inte räkenskapen _____ 8:28
De som inte tror har bytt ut vägledning mot villfarelse _____ 2:17
Det finns ett straff för dem som förföljer de troende _____ 85:11
Elden är beredd för de icke troende _____ 2:25
– är som om de vore blinda _____ 2:19
– är som om de vore döva _____ 2:19
– är som om de vore stumma _____ 2:19

TRO, de som tror och ger ut

– kommer att ha framgång _____ 2:4-6

TROENDE, sanna

Allah försvarar dem som tror _____ 22:39, 30:48
Allahs välbehag är det största av allt _____ 9:72
Allah utökar de troendes vägledning _____ 47:18

Allah vägleder de troende ut ur mörkret och in i ljuset	2:258
Allah är med de troende	2:258, 3:69, 8:20, 47:12
Förlåtelse och underhåll för de troende	2:4-6, 2:166, 2:286, 8:3-5, 8:75-76, 9:124, 24:52-53, 24:63, 31:5-6, 32:16-17, 42:24, 58:23
- har en hög rang i Allahs ögon	9:20, 20:76, 58:12
- har utlovats en hedervärd belöning	33:45
Ingen fruktan skall komma över de sanna troende	5:70, 6:49
- kommer att belönas med gåvor från Allah	33:48
- kommer att få en belöning som aldrig tar slut	41:9, 84:26, 95:7
- kommer att få förlåtelse och en ärofull försörjning	8:5, 8:75
- lovas paradiset trädgårdar och ljuvliga boningar	9:72
- nås av framgång	23:2-12
-s goda gärningar kommer inte att bli bortglömda	21:95
- skall få förbli i paradiset trädgårdar	3:16
- skyndar att göra goda gärningar	23:62
- säger: Detta är min väg	12:109
- utlovas en stor belöning	4:147, 17:10
- är endast de som uppriktigt tror	49:15-16

TROHETSSED (*bái'at*)

Att svära Profeten en trohetsed är att svära Allah en trohetsed	48:11
De som svor Profeten en trohetsed belönades med seger i slaget vid Hudaibiyah	48:19
Profeten befalldes att acceptera kvinnors trohetse	60:13
Trohetsedens innehåll	60:13

TRONS LJUS

Allah för ut de troende ur all slags mörker och in i ljuset_2:258, 57:13

TRUMPET, BASUN

Den dag när trumpeten kom mer att blåsas____6:74, 18:100, 20:103,
23:102, 27:88, 36:52, 39:69, 50:21, 69:14, 78:19

TVAGNING

En tvagning skall utföras före den föreskrivna bönen_____5:7

TVISTEMÅL

Rätt sätt att lösa tvistemål_____16:126, 29:47

TVÅ HAV

- vill inte upphöra förrän han når de två havens föreningspunkt

ÚHUD

Allah gav en lindrigare sorg i ersättning för en svårare _____	3:154
Allah har redan förlåtit dem _____	3:156
Allah förnedrade fienden så att de misslyckade fick vända tillbaka _____	3:128
Allah önskade pröva er _____	3:153
Anledningar till eländet vid Úhud _____	3:153-154
Lärdomar kan dras _____	3:140-144, 3:153-172
Profeten var vänlig mot dem genom Alahs barmhärtighet _____	3:160
Rätten att bestämma tillhör endast Allah _____	3:155
Slaget vid Úhud _____	3:122-123

UNIVERSUM

Allt levande skapades av vatten _____	21:31
Allt är skapat i par _____	36:37, 51:50
Det finns ingen brist på överensstämmelse i universum _____	67:2-5
Det tillkommande är bättre än denna världens liv _____	87:17-18
Människan skapades för ett ändamål _____	23:116
Människans utveckling _____	18:38, 23:13-15, 40:68, 53:33, 71:15-19
- lyder under människan _____	14:33-35, 16:11-15, 45:13-14
- denna världens liv är ett tidsfördriv _____	29:65
- medför svårigheter _____	90:5
- skapades i enlighet med vishetens krav _____	15:86, 39:6, 46:4
- skapades inte utan anledning _____	21:17-18

UPPENBARELSER

Det finns inget andligt liv utan uppenbarelser _____	21:31
- av olika slag _____	42:52
- fås på mottagarens språk _____	14:5
- ges till Allahs utvalda tjänare _____	16:3
- har sänts till varje folk _____	4:165, 10:48, 35:25, 40:79
- innebär att även bin får ingivelser från Allah _____	16:69
- stimulerar till eftertanke _____	16:45
- sänds ned till hjärtat _____	2:98,
_____	26:193-195, 53:11-12
- sänds till profeter såväl som andra _____	4:164-165, 5:112, 20:39, 28:8
Vägledning kan komma till människor genom uppenbarelser _____	2:39,
_____	7:36, 14:2, 17:83, 47:3

UPPFÖRANDE

En uppteckning av varje människas gärningar _____	17:14
---	-------

Handlingar _____ 25:71, 35:33

UPPSTÅNDELSE, de dödas

De döda kan inte återkallas till fysiskt liv _____ 21:96,
_____ 23:101, 36:32, 39:43
Jesus gav liv till dem som var andligen livlösa _____ 5:111
Sändebuden återupplivar de andligen döda _____ 6:37, 8:25
– innebär också ett andligt upplivande _____ 7:58

UPPSTÅNDELSE, efter döden

Det råder det inte något tvivel om uppståndelsen efter döden ____ 2:49,
_____ 22:8, 23:116, 58:19

UPPSTÅNDELSENS DAG (*qijama*)

Det råder inget tvivel om uppståndelsens dag _____ 4:88
På uppståndelsens dag skall var och en komma ensam till
Honom _____ 19:96
Sådan är uppståndelsens dag _____ 17:52, 40:60, 54:2, 70:43-45
Timmen för uppståndelsen _____ 20:16

UTHÅLLIGHET

Allah prövar människorna på olika sätt men ger glada
budskap för dem som hårdar ut _____ 2:156
Allah är med dem som visar uthållighet _____ 2:154
Sant tålmodiga personer _____ 2:157
Sök Allahs hjälp genom uthållighet och bön _____ 2:154

VEDERGÄLLNING (*qisás*)

Förlåtelse istället för vedergällning _____ 2:179-180
– skall vara rättvis _____ 2:179

VITTNEN

Det självanklangande sinnet kallas till vittne _____ 75:3
Ett testamente skall attestering av två vittnen _____ 5:107-109
Det självanklangande sinnet kallas till vittne _____ 75:3
Krav på vittnen för att säkra bevisen _____ 2:283

VÄGLEDNING

Allah vägleder den Han behagar till den rätta vägen ____ 24:47, 28:57
Bön om att bli ledd på den rätta vägen _____ 1:6
Det är de som följer sin Herres vägledning som får framgång ____ 2:6
Ingen kan få vägledning utom med Allahs hjälp _____ 7:44

Vägleder allt till dess rätta uppgift när det fått sin rätta form	20:51
-en utökas av Allah för den som följer vägledningen	47:18
- hjälper inte dem som vänder sig bort	27:81-82
- kommer att skänkas dem som tror och gör goda gärningar	10:10
- utlovas dem som underkastar sig Allah	3:21

VÄLGÖRENHET

Allah belönar dem som ger ut	2:275
Belöning för att ge ut på Allahs väg	2:262, 2:266
Ett vänligt ord och förlåtelse är bättre	2:264
Ge ut av det goda ni har förtjänat	2:268
Om ni ger era allmosor i hemlighet är det bättre för er	2:272
- blir värdelös för givaren om den efterföljs av förolämpningar	2:263-265

ZAK'AT, se Att iakttaga i islam

ÅKALLA ALLAH TILL STÖD FÖR SANNINGEN

(*mubáhala*)

Inbjudan till de kristna att be till Allah om sanningen	3:62
Inbjudan till judar att be till Allah om sanningen	62:7

ÅNGER

Allah accepterar ånger	9:104, 42:26
Allah förlåter alla synder	39:54
Allah kommer att ändra de ångrandes onda gärningar till goda	25:71
När ånger inte accepteras	4:19
Om att ångra sig och göra rättfärdiga gärningar	25:72
Sök Allahs förlåtelse och vänd er till Honom	11:4
- accepteras enbart från den som gör fel i okunnighet	4:18, 16:120
- bör vara uppriktig	66:9
- kan ge Allahs förlåtelse och barmhärtighet	2:161
- är alltid möjlig	3:90

ÄKTENSKAPSBROTT

Förbud för otuktiga män och kvinnor att gifta sig med andra än andra otuktiga eller avgudadyrkare	24:4
Straffet för att förtala dygdiga kvinnor	24:5
Straff för oanständigt beteende	4:16
Straffet för äktenskapsbrott	24:3
Träd inte in i andra hus utan tillstånd	24:28-30
Vid anklagelse om äktenskapsbrott utan vittnen	24:7-11

Vittnen krävs vid förtal av dygdiga kvinnor _____ 24:5
– är förbjudet _____ 17:33, 25:69

ÄNGLAR

Bestraffande änglar _____ 6:159, 96:19
Den som inte tro på änglar har irrat vilse _____ 4:137
De rättfärdiga tror på änglarna _____ 2:178
En ängel visade sig för Maria _____ 19:18
Gabriels, ängeln *djibril*, fiender _____ 2:98-99
– sänktes ned med en uppenbarelse över Shu'aibs hjärta _____ 26:194
– ber om förlåtelse för de troende _____ 40:8, 42:6
– beskyddar sändebudet _____ 13:12
– bär din Herres tron _____ 69:18
– bär vittnesbörd _____ 4:167
– bär vittnesbörd om att Allah är en _____ 3:19
– framför Allahs ord _____ 22:76
– gör de troende ståndaktiga _____ 8:13
– gör som de blir befallda av Allah _____ 66:7
– har ingen kunskap utom den Allah har gett dem _____ 2:33
– håller vakt över människor _____ 82:11-13
– prisar Allah med Hans lovprisning _____ 39:76
– skall sändas ned _____ 6:112, 6:159, 16:34, 25:22-23
– skapar fruktan i fiendernas hjärtan _____ 3:125-126
– stiger ner på Allahs befallning _____ 97:5
– tar hand om de dödas själar _____ 32:12
– vet allt vad människan gör _____ 82:11-13
– är de troendes vänner _____ 41:31-33
– är könlösa _____ 37:151
– är olika till sina förmågor och styrkor _____ 35:2
– är ädla upptecknare _____ 82:12-13

ÖDETS NATT (*lailatul-qadr*)

Vad innebär ödets natt? _____ 97:2-6

ÖDMJUKHET

De troende bör inte vara högmodiga utan ödmjuka _____ 31:19-20
De troende uppmanas gå med avmätta steg och sänka rösten _____ 31:20
Gå inte högdraget på jorden _____ 31:19
Vandra på jorden med värdighet _____ 25:64
Ödmjukhet _____ 6:64, 7:56, 7:162, 7:206, 17:38, 28:84

ÖKNAMN

Det är inte tillåtet att baktala någon eller kalla någon vid

öknamn _____ 49:12

ÖVERENSKOMMELSER, EDER

Om du fruktar ett förräderi _____ 8:59

– skall hållas _____ 5:2, 16:92-93

Lista med förklaringar av vissa ord och uttryck i Qur'anen

enligt de förklaringar av Hans Helighet Mirza Tahir Ahmad, den fjärde efterföljaren till den Utlovade Messias, som ges i hans noter till denna upplaga

Ord	Referens	Sida	Ord	Referens	Sida
<i>ákhira</i>	29:21	681	<i>wa</i>	4:158	147
<i>aghráiná</i>	5:15	160	<i>inalladhína</i>	2:187	41
<i>akabira</i>	6:124	212	<i>isrán</i>	34:41	750
<i>mudjrimiha</i>	43:5	868	<i>íjakum</i>	6:146	217
<i>al-fatíha</i>	3:5	72	<i>idturra</i>	38:19	798
<i>al-furqán</i>	69:5	1057	<i>al-djibál</i>	20:122	528
<i>al-qari'a</i>	16:16	430	<i>al-djánná</i>	4:44	122
<i>an tamída</i>	10:88	328	<i>djunúban</i>	5:111	182
<i>bikúm</i>	4:47	123	<i>káhlán</i>	6:74	202
<i>aqímusaláta</i>	38:20	798	<i>kun fajakún</i>	2:256	60
<i>asaina</i>	2:223	50	<i>kursí</i>	18:2	477
<i>attair</i>	6:16	191	<i>láhu</i>	1:7	2
<i>adhá</i>	5:104	180	<i>al-magh_dúb</i>	16:16	430
<i>'adhím</i>	37:50	783	<i>máda</i>	2:254	59
<i>bahíra</i>	37:50	783	<i>mínhum</i>	37:114	788
<i>baidún</i>	37:50	783	<i>muqtasíd</i>	35:33	760
<i>baidún</i>	34:15	745	<i>mu_sáddiqan</i>	3:4	72
<i>maknún</i>	12:41	367	<i>nákkiru lahá</i>	27:39	646
<i>dábba</i>	30:31	696	<i>árshaha</i>	27:42	647
<i>dínal-qaj-</i>	14:10	826	<i>naqíb</i>	5:13	159
<i>jíma</i>	4:101	135	<i>qabla</i>	4:160	148
<i>fi afwáhihim</i>	32:10	716	<i>maútihi</i>	3:19	7
<i>fi sabílilla</i>	5:104	180	<i>qáiman bil</i>	12:32	365
<i>fu'ad</i>	37:50	783	<i>qíst</i>	12:41	367
<i>hámin</i>	4:83	131	<i>qatta'na</i>	4:159	147
<i>huwa</i>	3:147	98	<i>aidijahúnna</i>	3:147	98
<i>baidátul</i>	28:49	667	<i>qáj-jim</i>	4:62	126
<i>baládd</i>			<i>rafa'a</i>	37:114	788
<i>ikh_tiláfan</i>			<i>assá'a</i>	35:33	
<i>kathíran</i>			<i>sábiqun</i>		
<i>inna bikúllin</i>			<i>bilkhairát</i>		
<i>káfirún</i>					

Ord	Referens	Sida	Ord	Referens	Sida
<i>sadra</i>	6:129	213	<i>umm-ul-kitáb</i>	43:5	868
<i>sá'iba</i>	5:104	180	<i>umm-al-qurá</i>	42:8	856
<i>sami'na wa aṭa'na</i>	4:47	123	<i>qiblattan</i>	10:88	328
<i>sau'átuhúma</i>	20:122	528	<i>wasíla</i>	5:104	180
<i>shúbbiha</i>	4:158	147	<i>jakhruṣún</i>	6:117	211
<i>taklman</i>	4:165	150	<i>jálbisakum</i>	6:66	200
<i>taj-jib</i>	2:169	37	<i>juhádhiru kumulláhu náfsahu</i>	3:29	77
<i>thijábaka</i>	74:5	1086	<i>zabúr</i>	4:164	149
<i>úkhra</i>	29:21	681		17:56	463
<i>uláika</i>	11:18	337	<i>dhálim</i>	37:114	788
<i>ulíl ámri minkum</i>	4:60	126	<i>dhálimun</i>	37:114	788
<i>umma</i>	11:18	337	<i>linafsihí dhulm</i>	37:114	788

Referenslista över föreslagna översättningar

av Hans Helighet Mirza Tahir Ahmad, den fjärde efterträdaren till den Utlovade Messias, måtte Allah välsigna hans själ med sin oändliga nåd.

De första siffrorna visar referensen med sidnummer till höger. Referenser utan parentes visar endast den föreslagna översättningen, referenser inom parentes visar att det finns en förklarande not och referenser med parentes och asterisk visar att det finns en föreslagen översättning med en förklarande not.

al-fātiḥa	3:16 _____ 74	(4:44)* _____ 122
(1:7)* _____ 1	(3:19) _____ 75	(4:47) _____ 123
	(3:29) _____ 77	4:48 _____ 124
	3:37 _____ 78	4:58 _____ 125
al-báqara	(3:48) _____ 80	(4:60)* _____ 126
2:7 _____ 5	(3:74)* _____ 85	4:63 _____ 127
2:11 _____ 6	3:80 _____ 86	(4:67) _____ 127
(2:19) _____ 7	3:114 _____ 92	(4:83) _____ 131
2:26 _____ 9	3:114 _____ 92	(4:84) _____ 131
2:31 _____ 10	3:131 _____ 95	4:86 _____ 131
2:35 _____ 11	3:134 _____ 96	(4:87) _____ 132
2:76 _____ 18	3:139 _____ 97	4:93 _____ 133
2:113 _____ 26	3:144 _____ 97	(4:101) _____ 135
(2:139) _____ 31	(3:147) _____ 98	4:104 _____ 137
(2:147)* _____ 33	3:153 _____ 99	4:106 _____ 137
2:167 _____ 37	(3:154) _____ 99	4:114 _____ 138
(2:169)* _____ 37	3:160 _____ 101	4:115 _____ 138
(2:179) _____ 39	3:170 _____ 103	4:118 _____ 139
(2:188) _____ 41	3:185 _____ 106	4:120 _____ 139
(2:189) _____ 42	3:194 _____ 107	4:130 _____ 141
(2:223)* _____ 50		4:136 _____ 142
(2:254) _____ 59	an-nisa'	4:143 _____ 144
(2:256)* _____ 60	4:2 _____ 112	4:154 _____ 146
2:268 _____ 63	4:4 _____ 112	(4:158) _____ 147
(2:277) _____ 65	(4:6)* _____ 113	(4:159) _____ 147
(2:287) _____ 68	4:7 _____ 113	(4:164)* _____ 149
	4:13 _____ 115	(4:165) _____ 150
ál-'imrán	(4:36)* _____ 121	
(3:4,5)* _____ 72		

al-má'ida

(5:3)*	156
(5:13)	159
(5:14)*	160
(5:14)	160
(5:21)*	162
5:42	166
5:56	170
5:65	171
5:67	172
5:74	174
5:76	174
5:80	175
5:91	177
5:92	177
(5:102)*	179
(5:104)	180
5:106	181
(5:108)*	181
5:109	182
5:110	182
(5:111)	182

al-an'ám

6:4	189
6:7	189
6:13	191
(6:16)	191
6:18	191
6:19	192
6:20	192
6:25	193
6:37	195
6:40	196
6:41	196
6:46	197
6:50	197
6:57	199
(6:66)*	200
6:69	201
(6:74)*	202
6:90	205
6:92	205

6:111	209
(6:117)	211
6:121	211
(6:124)*	212
(6:126)*	213
6:137	215
6:138	215
6:140	215
6:144	216
(6:146)	217
6:149	218
6:150	218
6:152	218
6:155	219
6:162	221
6:165	221
6:166	222

al-a'ráf

7:5	226
7:21	228
7:32	230
7:38	232
7:41	232
7:79	240
7:86	241
7:90	242
7:103	244
7:157	254
7:158	254
7:159	254
7:160	255
7:165	256
7:166	256
7:172	258
7:177	259
7:190	261
7:204	263

al-anfál

8:18	270
8:28	272
8:37	274

8:43	275
8:48	276
8:56	278
8:72	280
8:73	280

at-táuba

9:3	284
9:4	284
9:5	284
9:12	286
9:17	287
9:18	287
9:26	289
9:29	289
9:30	289
9:36	291
9:38	291
9:47	293
9:59	295
9:61	296
9:74	298
9:78	299
9:81	300
9:84	300
9:95	303
9:98	303
9:100	304
9:104	305
9:105	305
9:106	305
9:107	305
9:109	306
9:110	306
9:111	306
9:118	308
9:120	308
9:122	309
9:123	309
9:126	309

júnus

10:3	313
------	-----

10:4	313
10:6	314
10:13	315
10:14	315
10:16	315
10:18	316
10:19	316
10:20	316
10:21	317
10:22	317
10:23	317
10:24	317
10:25	318
10:29	319
10:30	319
10:32	319
10:33	319
10:35	320
10:37	320
10:41	321
10:42	321
10:46	322
10:47	322
10:51	322
10:56	323
10:62	324
10:64	325
10:66	325
10:67	325
10:68	325
10:71	326
10:73	326
10:74	326
10:84	328
(10:88)*	328
10:89	329
10:91	329
10:92	330

húd

11:2	336
11:4	336
11:7	337
(11:18)*	338

11:35	342
11:68	348
11:71	348
11:72	349
(11:79)*	350
(11:82)	350
11:86	351
11:92	352
11:99	354
11:100	354
11:115	356

júsuf

12:3	360
12:4	360
12:7	360
12:16	362
12:19	362
12:21	363
12:22	363
12:23	363
12:25	364
(12:32)	365
(12:41)	367
12:44	368
12:50	369
12:51	369
12:52	369
12:53	370
12:54	370
12:59	371
12:60	371
12:69	372
12:81	374
12:84	375
12:85	375
12:86	375
12:91	376
12:102	378
12:105	378
12:109	379
12:111	379

ar-ra'd

13:4	384
13:5	384
13:7	385
13:15	386
13:40	392

ibráhim

(14:10)	398
14:15	400
14:18	400
14:19	400
14:20	401
14:34	403
14:41	405
14:47	406
14:53	406

al-hidjr

15:11	412
15:17	412
15:27	414
15:28	414
15:48	416
15:56	417
15:72	418
15:80	419
15:86	419
15:89	419
15:90	420
15:91	420
(15:92)*	420

an-nahl

16:3	428
16:6	428
16:12	429
(16:16)*	430
16:44	435
16:45	435
16:53	436
16:61	437
16:70	439

16:71 _____ 439
16:80 _____ 441
16:84 _____ 442
16:85 _____ 442
16:91 _____ 442
16:97 _____ 444
16:107 _____ 446
16:113 _____ 447
16:116 _____ 447
16:118 _____ 448
(16:121)* _____ 448
16:122 _____ 448
(16:125)* _____ 449

baní isrá'il

17:2 _____ 455
17:6 _____ 455
17:8 _____ 456
17:12 _____ 456
17:13 _____ 457
17:14 _____ 457
17:17 _____ 457
17:24 _____ 458
17:30 _____ 459
17:47 _____ 462
(17:56)* _____ 463
17:105 _____ 471
17:107 _____ 472
17:111 _____ 472

al-kahf

(18:2)* _____ 477
18:12 _____ 478
18:18 _____ 479
18:21 _____ 480
(18:22)* _____ 480
18:23 _____ 481
18:27 _____ 481
18:38 _____ 484
18:45 _____ 485
18:47 _____ 485
18:51 _____ 486
18:56 _____ 487

18:62 _____ 488
18:64 _____ 488
18:70 _____ 489
18:104 _____ 494

márium

19:24 _____ 501
19:70 _____ 508
19:87 _____ 510

tá há

20:12 _____ 515
20:16 _____ 515
20:23 _____ 516
20:26 _____ 516
20:28 _____ 516
20:45 _____ 518
20:61 _____ 520
20:85 _____ 523
20:89 _____ 524
(20:95) _____ 525
20:109 _____ 527
20:114 _____ 527
(20:122)* _____ 528
20:130 _____ 530
20:134 _____ 531

al-anbia'

21:4 _____ 535
21:8 _____ 536
21:11 _____ 536
21:14 _____ 536
21:23 _____ 538
(21:64)* _____ 543
21:70 _____ 544
21:88 _____ 546
21:92 _____ 547
21:95 _____ 547
21:106 _____ 549
21:107 _____ 549

al-hadj

22:2 _____ 553

22:3 _____ 553
(22:6)* _____ 553
22:12 _____ 555
22:25 _____ 557
22:30 _____ 558
22:31 _____ 558

al-mu'minún

23:10 _____ 569
23:21 _____ 571
23:25 _____ 571
23:31 _____ 572
23:38 _____ 573
23:51 _____ 574
23:53 _____ 575
23:54 _____ 575
23:58 _____ 575
23:72 _____ 577
23:88 _____ 578
23:98 _____ 579
23:103 _____ 580
23:105 _____ 580
23:109 _____ 581
23:117 _____ 582

an-núr

24:3 _____ 586
24:16 _____ 588
24:23 _____ 589
24:32 _____ 591
24:34 _____ 592
24:37 _____ 593
24:38 _____ 593
24:40 _____ 593
24:46 _____ 595
24:55 _____ 596
24:61 _____ 597
24:63 _____ 598
24:65 _____ 599

al-furqán

25:24 _____ 606
25:28 _____ 607

25:40	608
25:41	608
25:53	610
25:56	610
25:60	611
25:62	611
25:69	612
25:75	613
25:76	613

ash-shu'ará'

26:15	617
26:22	618
26:43	620
26:65	622
26:73	622
26:80	623
26:90	624
26:92	624
26:126	627
26:130	627
26:136	628
26:144	628
26:149	629
26:157	629
26:163	630
26:169	630
26:174	631
26:179	631
26:183	632
26:184	632
26:185	632
26:199	633
26:200	633
26:212	634

an-náml

27:13	642
27:19	643
27:20	643
27:21	644
27:22	644
27:34	645

(27:39)*	646
27:41	647
27:42	647
(27:45)	647
27:48	648
27:51	649
27:53	649
27:56	649
27:57	649
27:60	650
27:73	652
27:82	653
27:83	653
27:85	653
27:86	653
27:89	654

al-qasas

28:4	659
28:9	660
28:11	660
28:12	660
28:13	660
28:14	660
28:16	661
28:19	661
28:25	663
28:29	663
28:31	664
28:39	665
(28:48)*	667
(28:49)*	667
28:50	668
28:67	670
28:72	671
28:73	671
28:77	672
28:82	673

al-'ankabút

29:3	678
29:7	678
29:9	679

29:11	679
29:14	679
29:15	680
29:17	680
(29:21)*	681
29:30	682
29:39	684
29:45	685
29:62	688

ar-rúm

(30:31)*	696
30:37	697
30:44	698
30:58	701

luqmán

31:29	710
-------	-----

assádjda

(32:10)*	716
32:22	718

al-ahzáb

33:5	726
33:6	726
33:7	727
33:11	727
33:16	728
33:21	729
33:34	732
33:47	734
33:49	735
33:50	735
33:52	735
33:54	736
33:58	737
33:60	737
33:61	738
33:70	739
33:72	739
33:73	739

sabá'

34:10	744
34:11	744
(34:15)	745
34:17	746
34:35	749
(34:41)*	750
34:50	751
(34:52)	752
34:54	752

fátír

35:9	756
35:11	756
35:16	758
35:37	761
35:46	763

já sín

36:9	766
36:31	769
36:38	770
36:39	770
36:43	770
36:56	772
36:69	773
36:70	774
36:71	774
36:76	774
36:83	775

assáfat

37:7	779
37:9	779
37:12	780
37:20	780
37:29	781
(37:50)	783
37:80	785
37:85	785
37:87	785
37:104	787
(37:114)*	788

37:118	788
37:142	790
37:152	791
37:159	791

sád

38:6	796
38:7	796
38:8	796
38:9	796
38:13	797
38:14	797
38:15	797
38:16	797
38:18	798
(38:19)	798
(38:20)	798
38:21	798
38:33	800
38:34	800
38:36	800
38:43	801
38:44	801
38:46	801
38:47	802
38:65	803
38:76	804
38:89	805

az-zúmar

39:3	809
39:5	809
39:7	810
39:10	810
39:17	812
39:29	814
39:30	814
39:43	816
39:46	816
39:57	818
39:62	819
39:68	820

al-mú'min

40:11	826
40:13	827
40:15	827
40:16	827
40:17	827
40:21	828
40:22	828
40:26	829
40:27	829
40:31	830
40:33	830
40:37	831
40:38	831
40:57	834
40:65	835

há mím**assádja**

41:4	843
41:6	843
41:10	844
41:11	844
41:20	845
41:25	846
41:26	846
41:36	848
41:40	849
41:41	849
41:48	850
41:49	850
41:52	851
41:54	851

ash-shúra

42:4	856
42:6	856
(42:8)*	856
42:12	857
42:15	858
42:20	859
42:24	860
42:25	861

az-zúkhruuff

(43:5)	868
43:9	869
43:14	869
43:16	870
43:24	871
43:26	871
43:33	872
43:40	873
43:45	873
43:58	875
(43:62)*	876
43:70	877
43:71	877
43:78	877

al-djathía

45:15	883
45:18	883
45:19	883
45:24	884
45:28	884
45:36	885

al-ahqáf

46:28	902
-------	-----

muhammad

47:3	906
47:5	906
47:6	907
47:7	907
47:21	909
47:25	910
47:32	911
47:36	911

al-fath

48:7	916
48:13	917
48:24	919
48:27	920
48:30	921

al-hudjurát

49:2	924
49:4	924
49:5	924
49:12	926
49:13	926
49:14	926
49:18	927

qáf

50:2	930
50:17	932
50:43	934

adh-dháriat

51:2	938
51:3	938
51:4	938
51:5	938
51:9	938
51:10	938
51:11	938
51:12	938
51:15	938
51:20	939
51:29	940
51:40	941
51:48	942
51:56	942
51:60	943

at-túr

52:10	946
52:11	946
52:20	947
52:35	949
52:36	949
52:45	950
52:46	950

an-nádjm

53:2	954
53:7	954

53:8	954
53:12	954
53:25	955
53:26	955
53:31	956
53:33	956
53:40	957
53:41	957
53:54	958
53:55	958

al-qámar

54:25	963
54:29	963
54:30	963

ar-rahmán

55:5	970
55:20	971
55:32	972
55:36	972
55:47	973
55:49	973

al-wáqi'á

56:3	979
56:4	979
56:9	979
56:10	979
56:14	979
56:15	980
56:24	980
56:28	980
56:39	981
56:42	981
56:56	982
56:58	982
56:62	983
56:66	983
56:76	984
56:82	984
56:91	985
56:92	985

al-hadí

57:18	991
57:22	992
57:25	992
57:28	993

al-mudjádala

58:13	998
58:14	999

al-háshr

59:7	1003
59:10	1003
59:20	1005
59:23	1006
59:24	1006

al-mumtahína

60:3	1009
------	------

assáff

61:6	1015
61:15	1017

al-munáfiqún

63:5	1023
63:8	1024

at-taghá

64:3	1027
64:4	1027
64:7	1028
64:17	1029

at-taláq

65:2	1033
65:5	1034
65:7	1034

at-tahrím

66:3	1039
66:10	1041

al-múlk

67:5	1044
67:12	1045
67:13	1045
67:31	1048

al-qalámm

68:23	1051
68:25	1051
68:26	1051
68:32	1052
68:53	1054

al-háqqa

(69:5)*	1057
69:11	1058
69:18	1058
69:28	1059
69:37	1060
69:45	1060
69:47	1060
69:48	1060

al-ma'áridj

70:26	1065
70:29	1065
70:35	1066
70:44	1067

núh

71:8	1070
71:9	1071
71:11	1071
71:14	1071
71:15	1071
71:16	1071
71:18	1071
71:19	1071
71:27	1072

al-djinn

72:27	1079
72:28	1079

al-múz-zámmill

73:2	1081
73:18	1082

al-múddath-thirr

74:4	1086
(74:5)*	1086
74:27	1087
74:28	1087
74:29	1087
74:30	1088
74:43	1089

al-qiáma

75:3	1094
75:6	1094
75:14	1095
75:21	1095
75:22	1095
75:37	1096

ad-dáhr

76:3	1098
76:17	1099
76:22	1100
76:31	1101

al-mursalát

77:2	1104
77:3	1104
77:4	1104
77:5	1104
77:6	1104
77:7	1104
77:33	1106
77:34	1106

an-nabá'

78:3	1109
------	------

78:12 _____ 1109
78:19 _____ 1110
78:25 _____ 1110
78:26 _____ 1110
78:27 _____ 1110
78:38 _____ 1111

an-nazi'át

79:2 _____ 1115
79:3 _____ 1115
79:4 _____ 1115
79:5 _____ 1115
79:6 _____ 1115

al-burúdj

85:4 _____ 1138
85:5 _____ 1138
85:14 _____ 1139
85:17 _____ 1139
85:21 _____ 1139

aṭ-táriq

86:12 _____ 1141
86:16 _____ 1142
86:17 _____ 1142

al-gháshia

88:20 _____ 1148
88:23 _____ 1148

al-fadjr

89:9 _____ 1150
89:12 _____ 1150
89:22 _____ 1151

al-baládd

90:11 _____ 1154
90:12 _____ 1154
90:13 _____ 1154
90:21 _____ 1155

ash-sháms

91:2 _____ 1157
91:10 _____ 1157
91:15 _____ 1158

alláil

92:7 _____ 1160

ad-duhá

93:11 _____ 1163
93:12 _____ 1163

al-inshiráh

94:9 _____ 1165

at-tín

95:4 _____ 1167
95:5 _____ 1167
95:6 _____ 1167

al-'alaq

96:2 _____ 1169
96:3 _____ 1169
96:4 _____ 1169
96:5 _____ 1169
96:12 _____ 1169
96:13 _____ 1169
96:14 _____ 1169
96:15 _____ 1169
96:16 _____ 1170
96:17 _____ 1170
96:18 _____ 1170

al-qádr

97:5 _____ 1172
97:6 _____ 1172

al-bájina

98:3 _____ 1174
98:4 _____ 1174

az-zilzál

99:6 _____ 1177

al-'adiát

100:6 _____ 1179

al-qári'a

101:10 _____ 1181

at-takáthur

102:2 _____ 1183
102:3 _____ 1183
102:6 _____ 1183

al-'asr

103:2 _____ 1185

al-húmaza

104:5 _____ 1188
104:6 _____ 1188
104:8 _____ 1188
104:9 _____ 1188
104:10 _____ 1188

al-quráish

106:2 _____ 1192
106:3 _____ 1192
106:4 _____ 1192

al-má'ún

107:7 _____ 1194
107:8 _____ 1194

allahább

(111:2)* _____ 1202
111:5 _____ 1202

al-fálaq

113:2 _____ 1206